Nederlands · 1975–1982

De audiobrieven van dr. Beter

01–80

Peter David Beter

Inhoud

Deel 1 · 1975–1978

01	02	03	04	05	06	07	08	09	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
31	32	33	34	35	36	37	38	39	40

Deel 2 · 1978–1982

41	42	43	44	45	46	47	48	49	50
51	52	53	54	55	56	57	58	59	60
61	62	63	64	65	66	67	68	69	70
71	72	73	74	75	76	77	78	79	80

De audiobrieven van dr. Beter

DEEL 1

Brieven 01–40 (1975–1978)

Peter David Beter

Nederlandse vertaling

Over deze editie

Dit deel bevat de volledige transcripties van veertig audiobrieven van Peter David Beter, in de oorspronkelijke volgorde. De Engelstalige leeseditie is gebaseerd op het pdf-bestand Dr-Peter-Beter-AL.pdf. Regel- en pagina-einden zijn aangepast voor publicatie in boekvorm. De wijzigingen in de Engelse brieven staan achter in dit deel.

Beter spreekt vanuit zijn eigen tijd, tussen 1975 en 1982. Beschuldigingen, voorspellingen, religieuze opvattingen en generalisaties over personen of groepen zijn uitspraken van de auteur. Wie zijn beweringen wil beoordelen, kan ze naast onafhankelijke bronnen en historische documenten leggen.

De adressen, prijzen en instructies uit die periode maken deel uit van de transcripties en horen bij hun historische context.

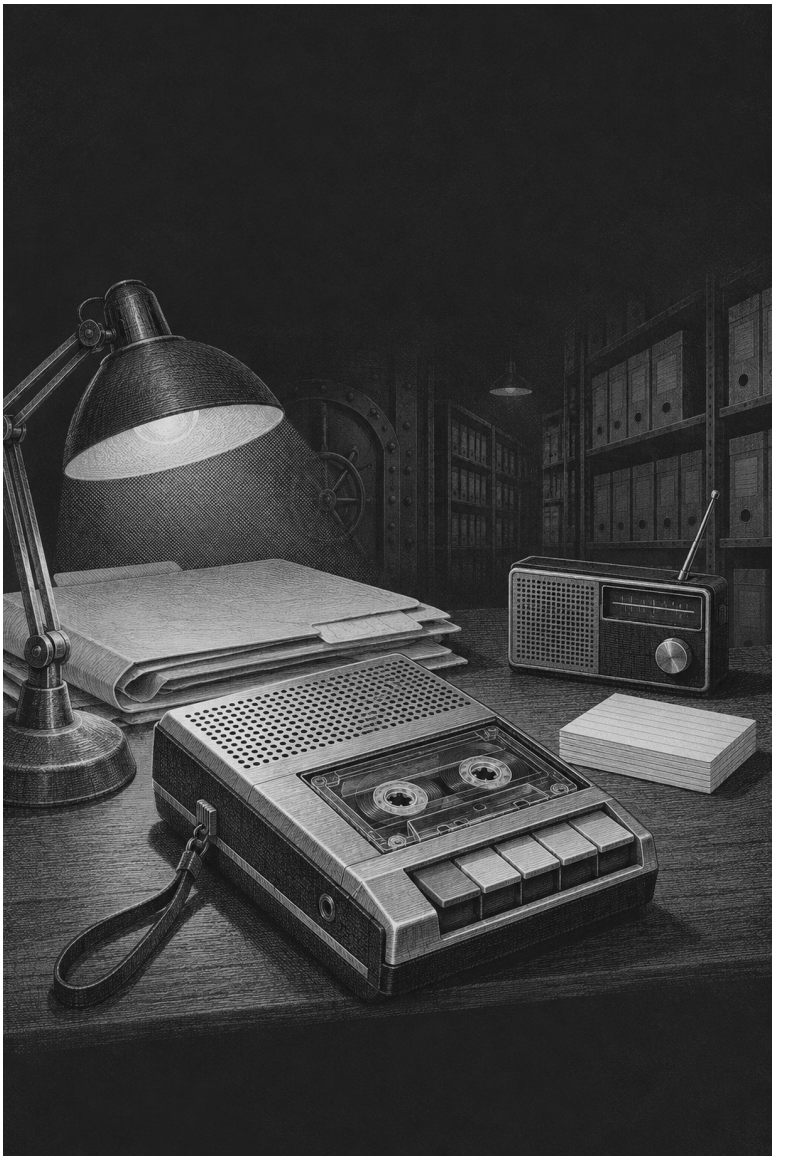
De Engelstalige leeseditie is onafhankelijk samengesteld. De redactionele verantwoording maakt geen melding van toestemming van Audio Books, Inc., de rechthebbenden van Beter of de uitgever van de boeken die in 2009 verschenen.

Oorspronkelijke brieven van Peter David Beter
Leeseditie samengesteld door Mea Zen
Creatieve samenwerking en productieondersteuning met AI door Colombine MichelangeLove
Omslag- en openingsillustraties met AI gemaakt voor de Engelstalige editie
Engelstalige leeseditie van november 2026

Volgens de bron is “Audio Letter” een geregistreerd merk van het Texaanse bedrijf Audio Books, Inc., dat de oorspronkelijke opnamen heeft geproduceerd. De oorspronkelijke teksten worden toegeschreven aan de auteur.

Voor de Nederlandse vertaling van de Engelstalige leeseditie zijn vertaalmodellen gebruikt. De noten achter in dit deel vermelden de brontekst.

Aan de luistertafel

Bureau in een denkbeeldig archief. Illustratie met AI gemaakt voor de Engelstalige editie.

Een stem, een opname en een lezer

Een opgenomen stem bereikt ons zin voor zin. In een transcriptie kun je bij een uitspraak stilstaan, terugbladeren of passages uit verschillende opnamen naast elkaar leggen. De twee delen zijn samengesteld om die manier van lezen mogelijk te maken.

Bij elke brief staan het nummer en de opnamedatum. De brieven staan in chronologische volgorde. Het eerste deel bevat brieven 01 tot en met 40, van 21 juni 1975 tot en met 30 november 1978. Het tweede bevat brieven 41 tot en met 80, van 26 december 1978 tot en met 3 november 1982. De delen zijn afgebakend op briefnummer, waardoor het jaar 1978 in beide voorkomt.

De datum helpt om de tekst te begrijpen. “Vandaag”, “volgende maand” en “binnenkort” verwijzen naar het moment van de opname. Een voorspelling geeft weer wat de auteur destijds verwachtte. In andere bronnen kun je nagaan wat er werkelijk gebeurde. Ook bij een citaat of een beschuldiging is het zinvol om de bron te raadplegen.

De volledige transcriptie bevat ook moeilijke of omstreden passages. Zo kunnen lezers de beweringen van de auteur onderzoeken, waaronder beschuldigingen aan het adres van personen, etnische of religieuze groepen en instellingen.

De openingsillustratie verbeeldt een plek om te luisteren en te lezen. In de digitale editie kun je de letters vergroten en via de inhoudsopgave rechtstreeks naar elke brief gaan.

Inhoud

01	21 juni 1975	6
02	15 juli 1975	18
03	21 augustus 1975	31
04	12 september 1975	45
05	15 oktober 1975	57
06	14 november 1975	71
07	21 december 1975	84
08	21 januari 1976	98
09	16 februari 1976	111
10	19 maart 1976	126
11	24 april 1976	139
12	26 mei 1976	151
13	26 juni 1976	163
14	19 juli 1976	176
15	2 augustus 1976	189
16	25 september 1976	203
17	26 oktober 1976	216
18	20 november 1976	229
19	18 december 1976	243
20	24 januari 1977	257
21	27 februari 1977	270
22	27 maart 1977	284
23	24 april 1977	297
24	28 mei 1977	310
25	26 augustus 1977	322
26	30 september 1977	336
27	29 oktober 1977	348
28	21 november 1977	360
29	22 december 1977	372
30	28 januari 1978	384
31	27 februari 1978	397
32	29 maart 1978	410
33	28 april 1978	422
34	26 mei 1978	435
35	30 juni 1978	447
36	27 juli 1978	461
37	27 augustus 1978	474
38	29 september 1978	487
39	29 oktober 1978	501
40	30 november 1978	515

Audiobrief 01

21 juni 1975

Dit is de audiobrief van dr. Beter. Het postadres is postbus 16428, Fort Worth, Texas 76133.

Beste vrienden, u hoort dr. Beter. Het is vandaag 21 juni 1975. Dit is de eerste aflevering van mijn maandelijkse audiobrief.

De laatste tijd is er veel gebeurd waarvan u zich misschien afvraagt wat het betekent, zoals de affaire rond de Mayaguez en de dreigende financiële ondergang van New York, met een domino-effect in de hele economie. Dat zijn allemaal belangrijke zaken. In mijn maandelijkse berichten wil ik uw aandacht richten op de ontwikkelingen die eraan ten grondslag liggen. Wie die fundamentele ontwikkelingen begrijpt, kan volgens mij steeds beter zelf inschatten wat de details in het nieuws betekenen. Zodra het Amerikaanse publiek doorziet hoe de grote media het dag in dag uit geraffineerde propaganda als nieuws voorschotelen, is het spel uit voor wie ons land en onze vrijheid probeert af te nemen. Daarom wil ik in deze audiobrief drie onderwerpen behandelen.

Ten eerste een belangrijke kwestie over het bewijs in het goudschandaal rond Fort Knox.

Ten tweede recente aanwijzingen van president Ford dat de plannen voor een economische depressie en een dictatuur in de Verenigde Staten nog op schema liggen.

Ten derde stel ik onze volgende president en beoogd dictator aan u voor, Nelson Aldrich Rockefeller.

Eerst over Fort Knox. Het goudschandaal rond Fort Knox lijkt in één opzicht op Watergate. Net als toen wordt nu wanhopig geprobeerd de zaak in de doofpot te stoppen. Die doofpot kwam afgelopen september op een punt waarop terugkeren onmogelijk werd. Het Amerikaanse ministerie van Financiën zette een schijninspectie van het goud in Fort Knox op om mijn beschuldiging in diskrediet te brengen dat al het goud er illegaal was weggehaald.

Sindsdien is de regering er steeds verder bij betrokken geraakt en heeft zij steeds meer mensen ingeschakeld bij allerlei manoeuvres om de zaak onder de pet te houden. Toen Congresleden en journalisten Fort Knox afgelopen september bezochten, berichtten de media bijvoorbeeld dat de General Accounting Office het goud na het bezoek zou controleren. In werkelijkheid ging het om een oppervlakkig onderzoek om de schijn op te houden. Van de vijftien mensen die het uitvoerden, kwamen er maar twee van de General Accounting Office. De anderen kwamen van het ministerie van Financiën zelf. Met andere woorden, de vos ging het kippenhok in om onze kippen te tellen.

En dan was er de frauduleuze goudveiling op 6 januari van dit jaar waarin de Schatkist wat goud verkocht dat een maand eerder illegaal werd verkregen uit het kleine Wisselkoersstabilisatiefonds. Slechts een fractie van het goud van het Fonds werd verkocht in januari; nu staan ze op het punt om dat te volgen met een tweede frauduleuze goudverkoop op 30 juni 1975, met behulp van een deel van wat er nog over is, zonder onvoorziene ontwikkelingen om de verkoop te voorkomen, enzovoort.

Maar voor mij is een van de meest verontrustende dingen die we de laatste tijd hebben opgegraven een complete verrassing voor mij, omdat het gaat om niemand anders dan senator Barry Goldwater van alle mensen! Senator Goldwater heeft in zijn bezit enkele zeer gevoelige en belangrijke papieren die in detail uitleggen hoe het goud van de natie gemakkelijk uit Fort Knox kan worden verwijderd en weggezwaaid, wat ik aanklaag is gedaan! Deze papieren bestaan uit het manuscript van een niet-gepubliceerd boek over Fort Knox dat werd geschreven door wijlen Mr Stanley Tatom. Tatom was een werktuigbouwkundig ingenieur en was gestationeerd in Fort Knox als legermajoor in de periode 1942 tot 1943. Majoor Tatom was verantwoordelijk voor een aantal geheimen maar belangrijke wijzigingen van de Fort Knox Gold Depository op dat moment.. wijzigingen waarvan het doel was om goud ophalen gemakkelijker te maken. Op 28 april 1943 bezocht president Franklin D. Roosevelt Fort Knox om de voortgang van dit werk te bekijken.

Na de oorlog keerde Tatom terug naar het burgerleven als werktuigbouwkundig ingenieur en zakenman. Tatom wist waarschijnlijk meer dan wie dan ook op aarde over het Fort Knox Gold Retrieval System, en jaren later besloot hij er een boek over te schrijven; Maar hij heeft het nooit kunnen afpoetsen voor publicatie omdat hij in oktober 1973 op een operatietafel stierf onder een aantal vreemde, mysterieuze omstandigheden! Een verhaal is dat hij doodbloedde bij gebrek aan bloed van zijn type, ook al was de operatie geen noodgeval. En het was pas de volgende maand, november 1973, dat de laatste enorme lading goud uit Fort Knox begon, die tot begin maart 1974 duurde voordat de zending was voltooid. Nu was Tatom bevriend geraakt met senator Goldwater enkele jaren voor zijn dood, en Goldwater wist alles over het boek en kreeg het manuscript om het te lezen. In het bijzonder, Senator Goldwater heeft de cruciale Hoofdstuk 12 die de details geeft over het Retrieval System.Maar hij lijkt te zitten op het en ik kan gewoon niet begrijpen waar hij wacht op. Tot nu toe beantwoordt hij niet eens de brieven en telegrammen die hem over dit onderwerp zijn gestuurd. Waarom? Waar is hoofdstuk 12 over Fort Knox, senator Goldwater?

Ik beschuldig senator Goldwater niet van het deel te zijn van deze gouddiefstal. De gouddiefstal van Fort Knox is een project van de vier gebroeders Rockefeller en hun medeplichtigen van begin tot eind! Maar mijn vraag is: waarom doet Goldwater niets met deze vitale informatie die hij in zijn bezit heeft? Weet hij niet hoe belangrijk het is? Kan het hem niet schelen wat er met Amerika gebeurt? Is hij bang geworden voor de Rockefellers zoals zoveel andere senatoren en congresleden? Of heeft hij besloten om zich bij de valse oppositie te voegen, in het geheim met de Rockefellers achter de schermen te werken? Denkt hij dat hij het handschrift op de muur ziet voor Amerika zoals geschreven door de Rockefeller Dynasty? Ik zou graag de antwoorden willen hebben van senator Goldwater zelf.

Ik wil nu ingaan op het tweede onderwerp: recente ontwikkelingen waarbij president Gerald Ford betrokken is.

Begin deze maand viel president Ford vreemd genoeg drie keer op één dag op een staatsbezoek aan Europa. De volgende dag werd hij gezien stapte voorzichtig naar beneden een vliegtuig helling houden op beide hand rails, terwijl mevrouw Ford liep voor hem met het grootste gemak. De nieuwsmedia verklaarden het allemaal snel met een grote woede van items over zijn voetbalknie als bron van het probleem. Wat u echter niet weet, is dat

een week of zo later, nadat het openbaar belang was afgeleid naar andere zaken, een stille en weinig opgemerkte aankondiging werd in Washington kranten waarin de dokter van president Ford verklaarde plat dat de watervallen had niets te maken met zijn knieën na alles. Er is geen andere medische verklaring gegeven, maar ik ben ervan op de hoogte dat de gezondheid van president Ford om redenen die nog niet duidelijk zijn, lijkt te verslechteren.

Op 16 juni 1975 deed president Ford iets wat nooit eerder in de Amerikaanse politiek was gebeurd. Hij steunde zijn vermeende loopmaat Nelson Rockefeller voor 1976, hoewel hij zelf nog steeds niet zijn eigen kandidatuur heeft aangekondigd. Een jaar geleden werd mij door een van mijn informanten, wijlen mevrouw Louise Boyer, die meer dan dertig jaar de privésecretaris van Nelson Rockefeller was en vertrouweling, verteld dat Ford ruim voor het einde van zijn termijn zou vertrekken om vervangen te worden door Nelson Rockefeller. Zij verwachtte bovendien dat dit in juni 1975 zou gebeuren.

Het kan wel zijn dat Ford's vreemdlijk voorbarige goedkeuring van Rockefeller en het verschijnen van gezondheidsproblemen van Ford's kant zijn tekenen dat de geplande verhoging van Rockefeller tot het voorzitterschap is in feite nabij bij de hand. In ieder geval, de volgende dag, 17 juni 1975, de derde verjaardag van de Watergate inbraak, hield president Ford een opwekkende toespraak voor kleine zakenlieden op een nationale conventie hier in Washington. Hij zei veel dingen die precies waren wat het publiek wilde horen. Hij zei bijvoorbeeld dat hij zeker was "We bevinden ons nu op de bodem van de recessie en dat er een opleving vlak voor ons ligt." Die opmerking en een paar andere zoals deze werden door de pers opgepakt en zijn waarschijnlijk alles wat u hoorde via de grote media; Maar door zijn toespraak werd hij verliefd op elkaar gemaakt, een reeks sleutelzinnen die een heel ander beeld schetsen. Een beeld dat precies samenvalt met het chillende plan voor een Amerikaanse dictatuur, waarover ik al twee jaar probeer te waarschuwen.

Kort gezegd is dit plan bedoeld om de Verenigde Staten tegen de dag van de verkiezingen in 1976 te manipuleren in een verschrikkelijke economische situatie, om het instorten van het vertrouwen in onze vrije levenswijze te voltooien, dat al decennialang steeds meer via onderwijs en andere middelen wordt bevorderd. Op verkiezingsdag 1976 zullen we onder andere stemmen in een referendum.. geen gebruikelijke procedure hier in Amerika..om onze huidige grondwet te schrappen en een nieuwe in plaats daarvan te accepteren.

De "Nieuwe Grondwet," die het onderwerp zal zijn van een "Audioboek" dat ik binnenkort wil opnemen, is al geschreven en zou onze regering volledig reorganiseren in totalitaire zin en vrije onderneming afschaffen ten gunste van totale controle en regulering door de overheid. Met dit plan in gedachten, luister nu naar een sampling van zinnen uit de toespraak van president Ford die geen deel uitmaakten van de menigte-plezierende retoriek die de pers aan het land rapporteerde: "In de komende maanden staan we voor een zeer kritische keuze: behoud van vrije onderneming of een grote duik in de overheid regelgeving."

De woorden "kritische keuze" komen terug op Nelson Rockefeller's "Commissie voor kritische keuzes voor Amerikanen" waarop Gerald Ford diende nadat hij president was geworden. Rockefeller kreeg de naam van de Commissie uit een boek dat in 1930 werd gepubliceerd met Rockefeller financiering: "The American Rich" van Hoffman Nickerson,

een medewerker van Nelson Rockefeller. Het boek voerde aan dat we op een dag een, citaat zouden moeten maken: “kritische keuze voor Amerikanen”.. namelijk, vervanging van onze Republiek door een erfelijke dictatuur. Dit is in feite wat president Ford zei dat we nu binnen een paar maanden geconfronteerd worden, ongeacht het pabulum over een opleving die u via de grote media wordt gevoed.

Vervolgens citaat: “Van mijn reizen, Amerikanen zijn niet tot een consensus voor collectivisme gekomen.”

Ook citaat: “We hebben geen referendum gehouden” om ons huidige systeem te verwerpen.

Voorzitter Ford zei alleen maar: “Wij hebben deze dingen niet gedaan,” maar zijn implicatie was dat “we deze dingen nog niet hebben gedaan”.. dingen die ondenkbaar zouden moeten zijn. Waarom zou hij een referendum noemen? Neem een blik op Groot-Brittannië dat verderop ligt op de weg die we nu gaan. Voor het eerst is het referendum pas deze maand daar verschenen en het is een symptoom van falende representatieve democratie en een voorbode van fundamentele politieke veranderingen. De consensus voor “collectiefisme” die president Ford noemde, is precies wat de opzettelijke economische ramp die vlak voor ons ligt, zou moeten brengen. In de daaropvolgende paniek moet de geplande sloop van onze GRONDWET worden gerealiseerd.

In een andere passage zei president Ford dat we nu zoeken, citaat: “een nieuw evenwicht tussen de publieke en de particuliere setor.” Maar wat voor nieuw evenwicht? Een gemengde economie die onderweg is naar een totaal collectivisme? Dat zei hij niet.

In een laatste voorbeeld, Ford bezwaar in zijn toespraak tot, citaat: “die kritiek op vrije onderneming en voorstellen niets in de plaats ervan.” Maar Nelson Rockefeller is allemaal klaar om iets voor te stellen in plaats van vrije onderneming in de Nieuwe Grondwet.. zijn grondwet!

Zo blijft alles wijzen op het feit dat de Rockefeller dynastie onder controle van Nelson en zijn drie broers nog steeds gestaag vooruit gaat met het spelplan om onze vrije Republiek te beëindigen en Nelson Rockefeller te installeren als onze eerste DICTATOR. Het is daarom onze plicht om de aard en de achtergrond van onze volgende president, Nelson Rockefeller, zorgvuldig te overwegen.

Op 20 augustus 1974, toen president Ford Nelson Rockefeller introduceerde als zijn keuze voor vice-president, gaf hij Rockefeller geen volledige erkenning voor zijn uitgebreide ervaring in de Roosevelt en de volgende overheden. Hetzelfde gold voor senator Hugh Scott later tijdens de hoorzitting toen hij, voor publieke consumptie, neerbuigend Rockefeller vertelde dat hij nu een voorproefje kreeg van hoe de dingen in Washington werken. Stel je voor.

Bij zijn terugkeer van een jaar lang huwelijksreis over de hele wereld, werd de 25-jarige Nelson Rockefeller belast met de voltooiing en verhuur van Rockefeller Center en ook geholpen om de Roosevelt Administration te leiden door zijn vader John D. Rockefeller, Jr. Hij organiseerde onmiddellijk met twee voormalige college klasgenoten een bedrijf om geld te verzamelen over alles wat ging in de Rockefeller Center bouw.. contracten, materiaal, arbeid, enz. Dit bleek zo winstgevend dat hij zijn partners verdreef en het opsmoltte in de zogenaamde filantropie, “Rockefeller Brothers Fund,” waar het nog steeds blijft en die mij onlangs werd gemeld.

Nelson Rockefeller verdiende de blijvende steun van George Meany door het verstrekken van werkgelegenheid aan zijn loodgieters en andere bouwvakkers in Rockefeller Center tegen de prinselijke prijs van $15 voor een 48-uurs werkweek. Toen de arbeiders echter besloten dat ze meer geld nodig hadden om van te leven, gaf Rockefeller één Joe Adonis de taak om de arbeiders ervan te overtuigen dat ze dat extra geld toch niet echt nodig hadden. Adonis deed zijn werk, maar in plaats van hem af te betalen, liet Nelson Rockefeller hem uitzetten.

De Rockefellers speelden een sleutelrol bij de benoeming en verkiezing van president Franklin D. Roosevelt. Nelson Rockefeller werd vervolgens geïnstalleerd als Roosevelt's naaste adviseur.. als gerelateerd, bijvoorbeeld, in een New York Times artikel op 22 mei 1960. In Rockefeller taal betekent "nauwst raadgever" "baas"; en de "New Deal" die algemeen wordt toegeschreven aan F.D.R. is eigenlijk ontworpen om de transformatie van Republiek naar totalitaire regering te beginnen die in het door Rockefeller gefinancierde boek, The American Rich, werd voorgeschreven, die zoals ik al zei in 1930 werd gepubliceerd.

Nelson Rockefeller liet Roosevelt de zogenaamde Bank Holiday verkondigen, waarbij alle banken werden gesloten. Alle banken die onder de zeggenschap stonden van de Rockefellers mochten opnieuw openen en opnieuw gefinancierd worden tegen belastingkosten. Vele andere banken waren echter permanent gesloten. Deze manoeuvre heeft de controle van de Rockefeller-dynastie over ons bank- en kredietsysteem sterk versterkt, dat al sterk was door middel van hun Federal Reserve System, dat hielp bij het creëren van de "Crash of 1929."

Met Roosevelt als spreekbuis, beval Nelson Rockefeller alle burgers van de Verenigde Staten om al ons goud over te dragen aan het privé centrale banksysteem van de Rockefellers, het Federal Reserve System, in strijd met de grondwet. Het feit dat de autoriteiten het er allemaal over eens waren dat dit de heersende depressie op geen enkele manier kon verlichten, was niet het punt. Een knappe winst werd gemaakt door het verschepen van het goud in het buitenland, terwijl de prijs was $ 20 een ounce en het brengen van het terug naar de Verenigde Staten snel daarna om $ 35 een ounce te verzamelen voor het. Het huidige het goudschandaal rond Fort Knox is een herhaling van ditzelfde spelplan, maar dit keer voor een enorm hoger inzet.

Nelson Rockefeller stapte ook in actieve planning voor de Tweede Wereldoorlog. De oorlog moest worden gebruikt om zowel de Saoedi-Arabische oliebelangen van Groot-Brittannië over te nemen als om Japan te verpletteren, dat probeerde grote Chinese olievelden te openen die de Rockefeller belangen jarenlang voor monopolistische doeleinden onderdrukten. Roosevelt liet in zijn eerste kabinetsvergadering in 1933 iedereen schrikken door te verklaren dat hij president wilde worden en vroeg zich af of er een oorlog met Japan kon worden geregeld. Maar hij moest geduldig zijn. Het duurde acht jaar voordat het Rockefeller gefinancierde "Institute of Pacific Relations" hem zijn wens te geven.

De kwestie van Saoedi-Arabië was een overval uit de Eerste Wereldoorlog die de Rockefellers aan hun eigen doeleinden hadden gebruikt. Rockefeller steun achter de schermen maakte Duitsland zo'n bedreiging voor Groot-Brittannië dat de Britten concludeerden dat de geallieerden de Eerste Wereldoorlog niet konden winnen zonder Amerikaanse hulp. Als prijs voor een Amerikaanse interventie haalden de Rockefellers een

deal uit de Britten die de Saoedi-Arabische olieconcessies aan hen overdroegen om ze te exploiteren. In ruil daarvoor trokken de Rockefellers de steun van de Kaiser terug en regelden snel via Woodrow Wilson, de eerste president die een complete marionet van de Rockefellers was, om Amerikaanse soldaten te laten sturen om “De oorlog te beëindigen Alle Oorlogen.” De Saoedi-Arabische olieconcessies kosten de Rockefeller Standard Oil dus niets, maar ze kosten Amerika een kwart miljoen levens en een enorme nationale schuld!

Maar niet tevreden met alleen de Saoedi-Arabische olie concessies, de Rockefellers ook ging na de eerste wereldoorlog om de controle van de Duitse chemische, kleurstof, drugs en dope bedrijven weg van de Britten worstelen, en ze samenvoegen in 1926 in de wereldwijde kartel bekend als de I.G. Farben Industry, AG. Dit zo woedend Churchill en de Britten dat ze boycot tactieken gebruikten om de Rockefellers te verhinderen om daadwerkelijk de Saoedi-Arabische olie te ontwikkelen, weigeren visa te verlenen aan Standard Oil werknemers, het weigeren van de toestemmingen aan schepen die proberen om benodigde voorraden en dergelijke te vervoeren. De Rockefellers concludeerden dat een tweede wereldoorlog juist het juiste medicijn zou zijn om het embargo van Groot-Brittannië tegen Saoedi-Arabië te genezen. De Duitse oorlogsmachine die zij in de Eerste Wereldoorlog hadden gesteund, had eerder een coöperatieve Britse houding voortgebracht, en dat zou waarschijnlijk weer gebeuren. Een man met de naam Adolf Hitler, die destijds een kleine factor in Duitsland was, werd hiervoor geselecteerd en aan de macht gebracht door de steun van de Rockefeller-gecontroleerde I.G. Farben-industrieën en andere door Duitsland gecontroleerde industrieën van de Rockefeller familie. Nelson Rockefeller zag Hitler tijdens zijn wereldwijde huwelijksreis eerder al op de hoogte en nam deel aan Hitler’s opkomst aan de macht en de versterking van Nazi-Duitsland, wiens opkomst aan de macht altijd een raadselachtig fenomeen was voor de meeste waarnemers.

In 1929 sloot de Rockefeller Standard Oil van New Jersey, nu bekend als Exxon, een kartelovereenkomst met de I.G. Farben Industry van Rockefeller om destructieve concurrentie op elkaars markten te voorkomen. De Rockefellers leverden Hitler grote reserves aan aardolieproducten zonder welke oorlog niet kon worden gevoerd. Hun I.G. Farben Industry verzekerde Hitler ook van betrouwbare hoeveelheden glycerine voor munitie uit een bron die zelden in dit verband wordt genoemd.. de vetafscheiding van de slachtoffers van het concentratiekamp die in de beruchte ovens stierven! De kartelovereenkomst trad volledig ten goede aan Duitsland en volledig ten nadele van de Verenigde Staten, zoals in de eerste helft van 1942 tot in de bodem van de bodem werd gebracht door de hoorzittingen van senator Harry S. Truman. Zoals in die hoorzittingen is gedocumenteerd, behandelde de Rockefeller Standard Oil haar overeenkomsten met de I.G. Farben Industry van de Rockefellers als voorrang boven alle overwegingen van patriotisme of plicht jegens Amerika; en bleef alle pogingen blokkeren om synthetisch rubber en andere kritieke oorlogsbenodigdheden beschikbaar te stellen, zelfs na oorlog. Zo werd de nazi-oorlogsmachine van Adolf Hitler gebouwd om de bedreiging voor Groot-Brittannië te bieden die de Rockefellers wensten als middel om de Saoedische olieconcessies permanent voor zichzelf te openen.

De strategie zou zijn als in de Eerste Wereldoorlog om Groot-Brittannië in de touwen te krijgen, de gewenste concessies te halen, en vervolgens Amerika’s toetreding tot de oorlog te ingenieur om Groot-Brittannië te redden. Maar als er één ding was wat Amerikanen niet

wilden doen, dan was het weer oorlog voeren. Isolatie is sterk, dus een aanval op Amerika moet worden geregeld. Nelson Rockefeller zorgde ervoor dat de voorbereidingen van president Roosevelt voor de oorlog juist werden gecoördineerd met de Rockefeller machinaties overzee, waaronder Hitler's opbouw aan de ene kant en het plannen van de Pearl Harbor aanval aan de andere kant.

De aanval op Pearl Harbor was de kroon op de "Institute of Pacific Relations" (of IPR), die zwaar werd gefinancierd door de Rockefellers en hun belastingvrije stichtingen en die werd gedomineerd door Nelson's broer John D. Rockefeller III. Zoals later werd gepresenteerd in het Congresonderzoek van de Ipr, nam John D. Rockefeller III deel aan de activiteiten van Edward C. Carter, Ipr secretaris, in een schuilplaats vermomd als een schuur in Lee, Massachusetts. Daar werd de basis gelegd voor de Japanse aanval op Pearl Harbor. Het bestaan van de Duitse-Italië-Japan-as betekende dat we automatisch in oorlog zouden zijn met Duitsland, wat Groot-Brittannië bedreigde zodra we door Japan werden aangevallen.

Toen Churchill en de Britten na Duinkerken zagen dat ze verdoemd waren zonder Amerikaanse hulp, werd een deal gesloten om de Saoedi-Arabische olieconcessies aan de Rockefellers te openen. De Pearl Harbor ramp werd vervolgens geregeld om Amerikanen te stimuleren om steun te krijgen voor het voeren van oorlog. De verdediging werd geweigerd aan de marinecommandanten in Pearl Harbor. De Amerikaanse oorlogsschepen in Pearl Harbor werden allemaal binnengehaald en gebotteld in de haven als eenden, ondanks de groeiende spanningen met Japan en zelfs geruchten van dreigende aanval. Toen de aanval zelf kwam, werden geavanceerde waarschuwingen van verschillende bronnen genegeerd..onderdrukt in Washington! De werkelijke dag en uur van de aanval was bekend bij president Roosevelt en zijn baas Nelson Rockefeller een week voor de tijd, en niets werd gedaan dan te blijven zitten en ervoor te zorgen dat de Pearl Harbor aanval plaatsvond zoals gepland.

Toen de Tweede Wereldoorlog begon, manoeuvreerde Nelson Rockefeller Roosevelt door thuis oorlogsvoorbereidingen. Hij dicteerde de passage van een Universele Militaire Trainings Wet en het opstellen van onze jeugd om de Rockefeller zaak te dienen ten koste van de belastingbetaler in de komende oorlog. Hij ontweek zelf het ontwerp en beval hem om zo ver mogelijk van het front van de oorlog in Latijns-Amerika tot "Coordinator van de Hemisferische Defensie" te worden benoemd. Hij regelde ook Roosevelt vraag en een krediet van zes miljard dollar van het Congres te gebruiken voor zijn zogenaamde coördinatie. Met dit geld begon hij Latijns-Amerika en Cuba te overspoelen met communistische agenten om eigenaren en eigenaren van onroerend goed uit te drijven, waardoor de Rockefeller dynastie in vrijwel volledige controle over Latijns-Amerika werd achtergelaten.

Saudi-Arabiëse olievelden werden zonder kosten in productie gebracht voor de Rockefeller/Exxon-bevolking, geheel ten koste van de belastingbetaler en een kostenpost van meer dan een half miljoen GI's levens. De Saoedi-Arabische olie heeft de Rockefeller slechts vijf cent (5) gekost voor een periode van 30 jaar voorafgaand aan de Arabische olieboycot. Aangezien binnenlandse olie hen kostte in het bereik van $1.00 tot meerdere dollars per vat, ze gestaag bezuinigen op de productie en aankoop van olie in de Verenigde Staten ondanks de werkelijke overvloed. Dit dwong veel onafhankelijke oliemaatschappijen hun activiteiten te staken, creëerde fantastische winsten voor zichzelf die zij gebruikten om

snel extra grote industrieën hier en in het buitenland over te nemen en maakte ons steeds afhankelijker van buitenlandse olie. Zo hebben zij de basis gelegd voor onze huidige zogenaamde “energiecrisis,” die zij ook hebben benut om brandstof en andere prijzen te verhogen met en zonder overheidssteun.

Nadat de deal met Churchill werd geregeld door de Rockefellers om de Verenigde Staten in de Tweede Wereldoorlog te slepen, Nelson Rockefeller’s activiteiten aan de top van de federale overheid gestaag versneld. Hij lobbyde persoonlijk via het Congres een eindeloze reeks programma’s die werden verkocht als “noodzakelijk voor nationale defensie en veiligheid” en dergelijke, maar die eigenlijk bedoeld waren om onze nationale rijkdom zo snel mogelijk in Rockefeller koffers te zuigen. Zo werd “Lend-Lease” onder andere gebruikt om de militaire en economische kracht van de Sovjet-Unie te helpen opbouwen als onderdeel van de prijs voor de Rockefellers om hun controle over de uitgestrekte Baku olievelden in Rusland te behouden. De concessies hiervoor werden in 1926 door de Rockefellers aan Stalin verleend als terugbetaling voor de rol van Rockefeller in de Russische Revolutie in 1917. Je herinnert je waarschijnlijk uit je geschiedenisboek van de middelbare school dat de Russische Revolutie gefinancierd werd vanuit Rusland. Wat meestal niet wordt vermeld, is dat de Rockefeller dynastie de bron van die financiering was. Zo werd een alliantie tussen de Russische communisten en het Rockefeller-rijk gesmeed, die tot op de dag van vandaag is blijven bestaan.

Buitenlandse hulp, te beginnen met het zogenaamde “Marshall Plan” en voortgezet met het “Point Four” programma, enz. was het doel van bijzonder enthousiasme van de kant van Nelson Rockefeller, die hen in elke mogelijke vorm in het hele land.. en geen wonder. Reeds in december 1948 publiceerde de Chicago Tribune, enkele maanden nadat het Marshallplan van start ging, een artikel op basis van Marshall Plan-gegevens, waaruit bleek dat de meerderheid van de buitenlandse hulpfondsen slim in de zakken van de Rockefellers werd gekanaliseerd via boekhoudapparatuur van hun multinationale oliemaatschappijen. Maar de verschillende biljetten die door Nelson Rockefeller en zijn hulpverleners via hun Congres werden gelobbyd om de meeste buitenlandse hulpmiddelen te vragen om naar bepaalde Amerikanen te gaan voor overzeese ontwikkelingsdoeleinden, bleven intact en het plunderen van buitenlandse hulpfondsen door de Rockefellers is nooit gestopt. In de loop der jaren heeft buitenlandse hulp bergen geld uit Amerikaanse zakken gehaald en het is geen toeval dat de opkomst van Amerikaanse multinationals samenviel met het tijdperk van steeds meer buitenlandse hulp. Deze multinationals met hun unieke belastingvoordelen, meervoudige nationaliteit en toegang tot onder andere buitenlandse hulpfondsen waren aanvankelijk een product van de groeiende wereldwijde macht van de Rockefeller-dynastie, maar zijn al lang een primaire middel geworden waarmee die macht met sprongen en grenzen groeit.

In mijn boek “The Conspiracy Against The Dollar” heb ik in detail uitgelegd hoe de enorme multinationals die door de Rockefellers werden gecontroleerd in 1971 en 1972 werden gebruikt om de Amerikaanse dollar op weg naar volledige vernietiging te starten.. een proces dat nu de laatste kritieke fases ingaat. Ja, het is Nelson Rockefeller die de rol speelt van de “inside man” binnen onze regering die in overleg met zijn machtige broers de Amerikaanse economie, en daarmee Vrijheid, op de rand van vernietiging heeft gebracht; En hij is het die zichzelf aanbiedt als onze nationale redder... terwijl hij ons van de rand duwt.

Een “nieuwe grondwet,” zo genoemd, is geschreven over een periode van tien jaar met Rockefeller steun en staat nu klaar voor introductie zodra Nelson Rockefeller in een positie is om dat te doen. De mensen die het geschreven hebben hebben dit zoals gewoonlijk gedaan onder de bescherming van een belastingvrije Rockefeller filantropie met de misleidende naam “Center For Study Of Democratic Institutions.” De mensen die het meest centraal staan bij het schrijven van dit document, dat een uitgebreid recept is voor dictatuur, werden ook geassocieerd met Rockefeller bij het schrijven van een voorgestelde “Wereldgrondwet” en het opzetten van de Verenigde Naties.

De Verenigde Naties werden in haar huidige vorm georganiseerd tijdens de “United Nations Organizations Conference” in San Francisco in 1945, waar Nelson Rockefeller president Roosevelt vertegenwoordigde als adviseur van de Amerikaanse delegatie. De volledigheid van Nelson Rockefeller’s greep op deze procedure werd tot uitdrukking gebracht door senator Vandenberg, een lid van de delegatie, die eerlijk gezegd aan de pers verklaarde: “Alles wat Rockefeller wil is OK.” Wat hij wilde is duidelijk uit wat hij deed! Eerst regelde hij met de Sovjets dat zijn meest intieme en vertrouwde partner, Alger Hiss, benoemd zou worden tot secretaris-generaal van de Conferentie. Vervolgens heeft hij geregeld dat de Wereldgrondwet, die zijn ideeën moet belichamen, gepresenteerd wordt als het Handvest van de Verenigde Naties. Dit werd door de Sovjets met vreugde aanvaard, die bijzonder verheugd waren over twee van haar facetten.

Ten eerste is de grondwet van de Verenigde Staten vervangen, aangezien de bepalingen van het Handvest van de Verenigde Naties altijd moeten worden nageleefd waar er ook maar een conflict is. Daarom is verraad tegen de Verenigde Staten, die duidelijk in onze grondwet is vastgelegd, niet langer strafbaar of strafbaar.

Daarom was Nelsons broer John D. III bijvoorbeeld immuun voor straf, ook al werd zijn verraad in verband met Pearl Harbor in Congresonderzoek ingesteld. Daarom waren Ramsey Clark, Jane Fonda en andere Amerikanen die in het midden van de Vietnamoorlog naar Hanoi gingen en hulp en troost gaven aan de vijand, immuun voor straf. Zelfs Alger Hiss, gevangen in zijn verraadsdaden namens Nelson Rockefeller door Richard Nixon, kon niet worden veroordeeld voor verraad. Hiss werd veroordeeld voor meineed in verband met verraad.. wat gelijk staat aan zeggen dat verraad oké is maar liegen erover is de enige misdaad!

De tweede bepaling van het Handvest van de Verenigde Naties die Nelson Rockefeller aanbood en door de Conferentie werd aangenomen, was de oprichting van het “Comité voor militaire zaken van de Verenigde Naties,” waaraan alle lidstaten vooraf verslag moeten uitbrengen, ongeacht de voorgenomen militaire actie die zij tot in detail hebben ondernomen. De Sovjets waren hier natuurlijk dolblij mee vanwege een overeenkomst die ook werd gesloten.. namelijk dat de voorzitter van de VN-Commissie voor militaire zaken altijd een Sovjet-generaal moet zijn. Deze overeenkomst is nu al dertig jaar lang in de brief opgenomen.

Nelson Rockefeller heeft dus gegarandeerd dat de Verenigde Staten nooit meer een gewapend conflict zouden winnen! De resultaten van Korea en Vietnam werden dus al snel na het begin van de procedure conclusies laten varen. Tienduizenden Amerikaanse GI’s zouden gedood worden; honderdduizenden zouden gewond raken, velen van hen verminkt voor het leven. Miljarden dollars zouden uit Amerikaanse zakken worden gesmeerd en in

die van de Rockefeller belangen en bondgenoten, en het zelfvertrouwen van het Amerikaanse volk zou worden ondermijnd. De Rockefellers waren zo blij met de Verenigde Naties dat ze het eigendom ervoor doneerden..zijn permanente hoofdkwartier in New York City.

Tijdens het Eisenhower regime bloeide Nelson Rockefeller op in al zijn glorie. Eisenhower was de Rockefellers dankbaar dat hij hem het voorzitterschap gaf, met name Nelson Rockefeller's oom, Winthrop Aldrich, die het zeer aantrekkelijk maakte voor een groot deel van de delegatie van senator Robert Taft op de Republikeinse Conventie in 1952 om over te stappen op Eisenhower.

Ike's eerste daad na de inauguratie was Nelson Rockefeller een vrije hand te geven bij de reorganisatie van de Executive Branch van de overheid. Rockefeller verhuisde met zijn entourage naar zijn landgoed op 2500 Foxhole Road in Washington, waarvan hij de overheid leidde terwijl Ike door het land ging om zijn reputatie als golfer te bouwen. Het enige deel van de Executive Branch dat Nelson Rockefellers enthousiasme echt opwekte, was echter het leger, dat hij snel recyclede onder één dak. Na ervoor te hebben gezorgd dat via de VN en andere middelen dat Amerika's vermogen om zich echt te verdedigen was aan het einde, hij noemde het gereorganiseerde militaire complex het "Defense Department." Hij maakte zijn eerste functie de verkoop van munitie en militaire hardware over de hele wereld, en zette aan het hoofd van elke divisie de top verkoper in zijn vakgebied. Hun taak is om steeds meer van de dynastie oorlogsmateriaal te verkopen, met behulp van velddemonstraties, kleine conflicten, en zelfs oorlogen om hen te helpen verkopen. Het is een competitieve inspanning onder de verschillende militaire takken met beloningen die naar de meest succesvolle gaan.

En zo is het, mijn vrienden, dat jullie waarschijnlijk een grote verschuiving hebben opgemerkt in de manier waarop onze wapensystemen de afgelopen 25 jaar ontwikkeld en op de markt gebracht zijn. Vroeger ontwikkelde Amerika de best mogelijke wapens voor Amerika, en verkocht ze grotendeels alleen aan andere landen omdat ze werden vervangen door nieuwere en betere wapens voor ons eigen gebruik. Maar tegenwoordig is de eerste overweging voor een nieuw oorlogsvliegtuig, bijvoorbeeld, om de struiken over de hele wereld te verslaan om te zien aan hoeveel andere landen we ze kunnen verkopen, zelfs als het oorlogsvliegtuig zelf nog op het tekenbord staat. Het is vanzelfsprekend dat we hier geen echte geheimen achterlaten op veel gebieden van onze zogenaamde verdediging; maar het verdient wel veel geld voor Nelson Rockefeller en de rest van zijn dynastie, die de belangrijkste wapenfabrikanten in Amerika en daarbuiten controleert.

Eind jaren 1950 besloot Nelson Rockefeller eindelijk te gaan werken voor een keuzekantoor. Zijn beslissing viel samen met de goedkeuring in New York State van mechanische stemmachines gemaakt door de Automatic Stemmen Machine Company van Jamestown, New York. Dit bedrijf was aangekocht en samengevoegd tot de Rockefeller-overheersende Rockwell Manufacturing Company. Er werd algemeen gezegd dat ze te repareren waren en het stelen van verkiezingen vergemakkelijkten, maar deze suggesties werden belachelijk gemaakt door sommigen die zichzelf tot autoriteiten uitriepen. Nelson Rockefeller, New Deal Democrat, besloot in ieder geval om als Republikein de race voor gouverneur van New York te beginnen, omdat de Democraten zich ertoe verbonden hadden om iemand anders te nomineren. Hij werd zonder problemen

welkom geheten in de Republikeinse Partij en werd gemakkelijk genomineerd. Na het winnen van de verkiezing, knap kan ik zeggen, hij nam onmiddellijk volledige controle over de Automatische Stemmachine Company door het opkopen van aandelen van minderheidsaandeelhouders op $ 20 per aandeel, vijf keer de marktprijs van $ 4,00 per aandeel. Natuurlijk was er geen suggestie dat dit zijn evaluatie van de rol van de machines in zijn verkiezing weerspiegelde.

Enkele jaren later in het begin van de jaren 1960 ontstond er een grote tint en huilde in Louisiana over het stelen van verkiezingen door middel van een andere machine in gebruik er, de Shoup Stemmen Machine. Tenslotte werd de wetgever gedwongen tot handelen. Op basis van een gelijktijdige resolutie heeft de wetgever een demonstratie van de verschillende stemmachines die in de Verenigde Staten worden gebruikt. Voormalige werknemers van de bedrijven toonden aan hoe gemakkelijk dergelijke machines konden worden vastgesteld om verkiezingen te stelen. Tijdens de demonstratie werd aangetoond dat de Shoup machine gemakkelijker te repareren was, en op meer manieren dan enig ander voor het doel van de verkiezingen stelen. Kort daarna bestelde de staat New York, wiens gouverneur Nelson Rockefeller was, de verkoop van hun automatische stemmachines tegen opofferingsprijzen; en hun vervanging was Shop machines. De controle over de Shoup Stemmen Machine Company werd ook gekocht, doorgegeven door een aantal obscure overdrachten die Dun & Bradstreet had moeite in het volgen, en naar verluidt eindigde toen laatst gecontroleerd in een obscure dochteronderneming van wat nu bekend staat als Exxon. De Rockefeller-controle van Exxon is natuurlijk bekend. Daarna had Nelson Rockefeller geen moeite om telkens opnieuw te worden herkozen ondanks zijn groeiende impopulariteit in de staat New York.

Terwijl gouverneur, hij verhoogde New York State belastingen meer dan 500%; hij verhoogde de staatsschuld meer dan 300%. Hij lanceerde enorme uitgavenprojecten, zoals het mammoet Albany Mall project om overheidskantoren te huisvesten door slinkse financiële regelingen die door slimme adviseurs zoals John Mitchell zijn samengesteld om de wens van de kiezers te omzeilen, en weigerde te worden verstoord door kleine zaken als 3 tot 1 “kostenoverschrijdingen” en functionele ongeschiktheid van sommige van deze projecten. Hij reed talrijke industrieën uit New York State door middel van confiscerende belastingen, terwijl hij tegemoet kwam aan de stijgende eisen van de unie en het welzijn. De Rockefellers hebben hun kantoren in New York vier jaar geleden bijna gesloten... en hebben 3000 werknemers overgeplaatst naar Houston, Texas... en 1000 naar Hong Kong. In totaal slaagde Nelson Rockefeller er tijdens zijn jaren als gouverneur in het aantal werklozen en degenen die op sociale rollen.

Nu Nelson Rockefeller zijn capaciteiten in alle mogelijke vormen heeft versterkt, nadert hij eindelijk het succes van het doel dat hij decennia lang heeft gezocht: Om de openlijk erkende heerser van de Verenigde Staten te worden en ons land te gebruiken als springplank voor een laatste verovering van de hele wereld voor de Rockefeller dynastie.

Hij heeft het 25ste amendement opgesteld waarmee hij en Gerald Ford zijn aangetreden zonder zich voor een stemming van het volk te onderwerpen. Hij had zijn agent, senator Birch Bayh, dit plan slechts drie weken na de moord op president John F. Kennedy voorgesteld en liet senator Bayh het succesvol door het Congres duwen. Hij liet Herbert Brownell het 25e Amendement door de Staten verplaatsen naar ratificatie in ongewoon

korte tijd (over twee maanden, overigens) in 1967. De etappe werd vervolgens ingesteld voor de ondergang van president Nixon toen de tijd rijp was enkele jaren later. De Watergate Scandal werd door Nelson Rockefeller gemeesterd en uitgevoerd door zijn privé-detectivebureau, de CIA, inclusief het verslaan van het verhaal in de Washington Post door CIA-agenten die zich voordoen als verslaggevers!

Vrienden, de dingen waarover ik jullie zojuist heb verteld zijn schokkend, bruut en eerlijk gezegd ongelooflijk bij het eerste gehoor; maar ik waarschuw jullie, wees ze niet uit de hand te wijzen gewoon vanwege hun geweldige aard. Dit zijn de waarheid en ze geven je slechts een idee van wat er binnenkort komt als Nelson Rockefeller, in overleg met zijn broers David, Laurance en John D. III, zijn dictatoriale plannen mag doen slagen.

De eerste stap in het stoppen van deze waanzin is dat u, de Amerikaanse burger, beseft wat er gebeurt. Hitler bereikte zijn functie met juridische middelen zoals die is vastgelegd in de grondwet van de Weimar Republiek. Hij werd benoemd tot kanselier van het Rijk door de oude president von Hindenburg 30 januari 1933. En vergeet niet, president Ford op 20 augustus 1974, benoemd Nelson Rockefeller als zijn vice-president! De Duitse burgers die Adolf Hitler zagen manoeuvreren op weg naar de macht, konden in veel gevallen gewoonweg hun ogen niet geloven en gaven de voorkeur aan te hopen uit blind optimisme dat de dingen niet volledig zouden verslechteren. Ze hebben vreselijk geleden omdat ze niet observeerden, de waarheid begrepen en handelen.

Alstublieft, vrienden, laten we dit niet in Amerika laten gebeuren.

Tot volgende maand, dit is dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 02

15 juli 1975

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 15 juli 1975, en dit is mijn maandelijkse audiobrief nr. 2.

Zoals ik al zei, staan de Verenigde Staten op de drempel van onrustige en turbulente gebeurtenissen. De plannen van de Rockefeller dynastie om de totale controle over Amerika te grijpen, staan op het punt de kritieke periode van economische ramp te betreden die zij opzettelijk hebben gepland en veroorzaakt, en zij zijn van plan de daaruit voortvloeiende politieke onrust in hun eigen voordeel te veranderen. De politieke en economische chaos die David Rockefeller een jaar geleden met vertrouwen voorspelde, zal spoedig aan ons worden voorgelegd.

De ongelooflijk krachtige Rockefeller dynastie.. onder controle van David Rockefeller en zijn broers Nelson, John D. III, en Laurance.. is nog steeds op schema met het plan om Amerika volledig over te nemen en onze grondwet te vervangen door een nieuwe dictatuur, die rustig is geschreven voor hun gebruik. Ik onthulde dit basisontwerp in mijn Audio Book tape van oktober 1974 over de komende depressie en oorlog, en legde het in detail uit in mijn Audio Boek van maart 1975 over het goudschandaal rond Fort Knox.

Maar, vrienden, er is een hoopvolle nieuwe wild card in het dek die onlangs is begonnen aan de impuls. Ik verwijs naar het feit dat er zich voor het eerst oppositie begint te voordoen waar er geen effectieve oppositie was vóór.. en voor het eerst. De vier Rockefeller broers beginnen hun grip te verliezen op belangrijke delen van hun fantastisch ingewikkelde veroveringsprogramma. Hun enorme krachtpiramide is nog steeds intact en ze blijven er nog steeds erg hoog in, maar kleine scheurtjes en naden zijn begonnen te verschijnen veroorzaakt door de druk van de blootstelling van hun plannen. Dit is nog maar het begin, mijn vrienden, en we durven niet te springen naar conclusies of te ontspannen en zelfgenoegzaam te worden. Zelfs als hun gevaarlijke monopolistische macht zou moeten worden gebroken en onze geliefde Republiek gered, wij, het Amerikaanse volk, moeten ervoor zorgen dat we niet weer gaan slapen en iemand anders hetzelfde opnieuw laten doen.

In het licht van wat ik zojuist heb gezegd, wil ik vandaag de volgende drie onderwerpen bespreken:

Onderwerp 1.. Eerste tekenen dat de vier gebroeders Rockefeller beginnen hun greep op gebeurtenissen te verliezen

Onderwerp 2. Super-geheime binnenlandse militaire voorbereidingen voor massale werkloosheid oproerlingen

Onderwerp 3.. Het geheim “Centraal Kern Gouden Gewelf” dat de Fort Knox bezoekers niet zagen in september 1974, en hoe het werd gebruikt in de diefstal van Amerika’s goud

Bij het opnemen van deze informatie vandaag, 15 juli 1975, maak ik deze cruciale informatie voor het eerst bekend. Onderwerp 1.. Uitdrukken dat de gebroeders Rockefeller begonnen zijn hun grip op dingen te verliezen, begon enkele maanden geleden in verband met hun inspanningen om het goudschandaal rond Fort Knox te onderdrukken, en ik

noemde dit in mijn Audio Book over dat onderwerp. Maar pas zeer recent, in de afgelopen weken, is deze situatie dramatisch begonnen te verspreiden. Zelfs hun eigen greep op de grote media is begonnen te los te maken, en dingen beginnen nu uit te lekken die nog maar een jaar geleden ondenkbaar zouden zijn geweest.

Een prominent voorbeeld is de New York Times. Columnist Seymour Hersh heeft onlangs een prikkende aanval op het privédetectivebureau van Rockefellers, de CIA, durven schrijven en de Times durfde het uit te drukken. In een ander geval heeft de Times onlangs de aandacht gevestigd op het feit dat het Witte Huis weigerde Russische dissidente ballingschap te accepteren Alexander Solzhenitsyn omdat het misschien niet goed zou passen bij het officiële beleid van detente.. dat wil zeggen, de verzoening van de Sovjet-Unie. Bovendien publiceerde de Times uitgebreid een toespraak waarin Solzhenitsyn het Russische communisme aanviel in blaarvorming. Een ander voorbeeld: enkele dagen geleden heeft de New York Times een artikel op de voorpagina geplaatst dat niet lang geleden als afgekorte vuller op pagina 67 zou zijn verschenen. Het punt ging over getuigenis voor de Amerikaanse Senaat waarin Exxon, de meest zichtbare onder Rockefeller controle over alle honderden grote bedrijven die ze bezitten, toegegeven heeft politieke geschenken te hebben gedaan aan de Italiaanse communisten, wiens recente grote winst in Italië u ongetwijfeld hebt opgemerkt.

De New York Times is maar één voorbeeld. Er zijn ook roertjes van onafhankelijkheid onder sommige van de andere grote media. Het is een hoopvol teken. Een ander recent symptoom van de zich ontwikkelende vloed was een non-evenement: het verachtelijke falen van Nelson Rockefeller om zijn plan om Gerald Ford te verdrijven en hem te vervangen als president in juni 1975, wat vorige maand was. Vanaf de datum van deze opname is hij duidelijk weggelaten uit de inmiddels officiële presidentiële campagne van Gerald Ford. Bovendien lijkt president Ford nu hale en winterhard en ik kan u nu meedelen dat hij met succes genezen is van een krachtig virus van onbekende oorsprong dat zijn veel verspreide problemen in het buitenland heeft veroorzaakt.

Rockefellers falen om het presidentschap te grijpen, garandeert niet dat het nog steeds niet zal gebeuren, maar het weerspiegelt wel enkele belangrijke omkeringen, en de tijd begint nu tegen hem op te lopen. Het plan ligt nog steeds op schema, maar het begint achter te lopen op het schema.

Een van de recente omkeringen werd enkele maanden geleden door Nelson Rockefeller zelf neergeslagen tijdens het senaatsdebat over de filibusterregel. Rockefeller zat in de senaat en pronkte met tijdverdrijf... over iedereen die hem in de weg stond... en veroorzaakte een opstand op de Senaatsvloer. In de melee riep een van de senatoren: “Je bezit dit lichaam niet.” Hij had “nog niet” moeten toevoegen, want dat is precies wat Nelson Rockefeller al snel verwachtte te doen via zijn “nieuwe grondwet,” waaronder hij aan de macht zou zijn om het Congres af te schaffen en het vervolgens te reconstrueren met zijn eigen benoemingen en anderen die werden gemanipuleerd tot ambt.

De filibuster flap heeft ervoor gezorgd dat tenminste een aantal van degenen in de Senaat geleidelijk aan tot zinnen komen..niet zozeer uit hun grote toewijding aan het vertegenwoordigen van de wensen van het volk, die zij negeerden toen zij overweldigend stemden om hem als vice-president te bevestigen in december 1974.. maar uit angst voor wat hij zou kunnen doen. Zelfs voormalig senator Sam Ervin, die nu lijkt te zien dat hij als

pion in de Watergate-affaire werd gebruikt, heeft zich bedacht. Hij zei onlangs in een radio-interview dat hij had geweten laatste herfst wat hij nu weet, zou hij nooit hebben gestemd om Nelson Rockefeller als vice-president te bevestigen.

Een ander feit dat de timing van de dynastie vergooit is het goudschandaal rond Fort Knox. Hoewel het nog steeds onder de hoedjes ligt voor de Amerikaanse massamedia, heeft het de Rockefeller een onthutsende klap bezorgd vorige maand, juni 1975. David Rockefeller had via de Amerikaanse Schatkist verwacht dat hij het IMF (International Monetary Fund) zou overtuigen zijn goudschat te verkopen, en de Rockefeller-belangen waren klaar om het in het geheim te kopen, waardoor hun wereldwijde hoek op goud werd voltooid. Om de goudprijzen te drukken zodat ze het IMF goud konden kopen tegen koopjesbasistarieven, werden regelingen getroffen voor de Amerikaanse Schatkist om op 30 juni 1975 een andere goudput te verkopen in een zogenaamde Nederlandse veiling. Onder deze regeling kopen alle succesvolle bieders tegen dezelfde prijs als de laagste succesvolle bieder. Veel financiële artikelen hebben erop gewezen dat deze merkwaardige opzet een recept was om de goudprijzen te verlagen, en dat de Schatkist al enige tijd campagne voert om dat te doen. Nu weet je waarom.

De 30 juni goudveiling werd gehouden zoals gepland, maar het deed de Rockefellers geen goed. De reden: tijdens de bijeenkomst in Imf in juni hebben ze niet de Imf-overeenkomst gekregen om goud te verkopen en om maar één reden. De Franse regering heeft nu via haar eigen Intelligentiebronnen mijn beschuldigingen kunnen bevestigen dat Amerika goudarm is. Zij weten dat de Verenigde Staten niet de enorme goudhoer hebben die officieel wordt geclaimd, en daarom is de dreiging van de Schatkist om het te gebruiken om de goudprijzen te verlagen een gigantische bluf. Daarom weigerden ze om te spelen bal.. dat wil zeggen, de Fransen.. en nu zijn de Rockefellers koortsig op zoek naar een weg door accommodatie of druk, om de Franse obstakel te verwijderen naar hun gouden hoek. Ondertussen zullen ze proberen de prijs van goud en de dollar omhoog te houden. Dit alles draagt ook bij tot de vertraging van Nelson Rockefeller’s aanval op het presidentschap van de Verenigde Staten.

Nog een andere factor heeft te maken met Nelson Rockefeller’s recente plotselinge reis naar Engeland. U hebt het waarschijnlijk in nieuwsberichten gehoord dat het slechts een vakantie was, maar niet tot op het laatste moment werd aangekondigd om veiligheidsredenen. Dat is niet waar, mijn vrienden. Nelson Rockefeller werd door de Britse regering in duidelijke bewoordingen naar Engeland geroepen. Zij worden zich nu steeds meer bewust van de rol die het Rockefeller-rijk sinds de Tweede Wereldoorlog heeft gespeeld in de economische wurging van Groot-Brittannië, en werden uitgenodigd om daar te komen voor discussies en onderhandelingen die minder dan hartelijk waren. Het ging om economische en financiële zaken.

Als laatste voorbeeld van de manier waarop Rockefeller plannen beginnen te mislukken, is er de kwestie van het bezoek van president Ford aan Spanje tijdens zijn overzeese reis zes weken geleden. Als u het nieuws aandachtig hoort, hebt u misschien gemerkt dat Ford en Kissinger werden genoemd als een bezoek aan andere leiders, ze zeiden alleen dat Ford naar president Franco van Spanje ging. Het werd niet algemeen benadrukt, maar Staatssecretaris Henry Kissinger ging niet met Ford mee om de Generalissimo te zien. De reden is dat Franco een zeer botte boodschap stuurde om Kissinger te verbieden om met president Ford mee te gaan. Franco is zich er terdege van bewust dat de staatsgreep van een

jaar geleden in het naburige Portugal werd opgezet door de CIA namens de Rockefellers, die hebzuchtig zijn voor de controle over de Portugese kolonies die rijk zijn aan hulpbronnen in Afrika en het goud dat de Portugese regering in haar nationale schatkist had. En hij kent ook Henry Kissinger's centrale rol in het Rockefeller CIA apparaat. Wat Franco te zeggen had, was dus alleen maar dat Ford het hoorde.

Franco's boodschap aan president Ford was duidelijk en bot. Ten eerste moeten de Verenigde Staten onmiddellijk de CIA-agenten terugtrekken, die nu proberen Spanje te vernietigen zoals Portugal, of de Verenigde Staten zullen worden verdreven van al onze militaire bases op Spaanse bodem. Bovendien zei Franco dat als de Verenigde Staten de interne subversie die Amerika een onbetrouwbare bondgenoot maakt niet zouden stoppen, Franco binnenkort toch van Amerika zou worden gevraagd om de bases te verlaten.

Nelson Rockefeller en zijn broers kunnen dus zonder twijfel voelen dat ze op een aantal gebieden inderdaad hun greep beginnen te verliezen. Zelfs de Portugese staatsgreep, die de CIA en anderen tien jaar hebben gewerkt om tot stand te brengen, heeft nog niet alle geplande resultaten opgeleverd, omdat de prijs Afrikaanse kolonies blijkbaar uit hun macht zijn gekomen. En de koning van hun economische oorlog om Amerika over te nemen, de diefstal van ons goud als onderdeel van een wereldwijde gouden hoek, dreigt steeds meer in hun eigen gezicht uit te barsten als een schandaal van verbijsterende proporties.

Ja, een hoopvolle nieuwe elfde-uurs trend begint nu in tegenstelling tot de dictatoriale plannen van de gebroeders Rockefeller. Maar als er iets is, moeten we onze waakzaamheid nu in ten minste één opzicht vergroten. Het gevaar bestaat altijd dat Nelson Rockefeller en zijn broers op een gegeven moment, "Hit the panic button" en proberen om dingen op te schieten voordat ze kunnen worden gestopt door een steeds meer opgewonden Amerikaanse publiek.

In dit verband wil ik nu ingaan op onderwerp 2.

Onderwerp 2.. In de afgelopen dagen heb ik zeer betrouwbare informatie ontvangen van bepaalde vertrouwelijke bronnen dat een zeer geheime binnenlandse militaire operatie is nu gaande binnen de Verenigde Staten met de codenaam "Operation Garden Plot."

Ongeveer zes maanden geleden begonnen grote zendingen van zogenaamde "riot controle apparatuur" plotseling te worden geleid naar belangrijke Amerikaanse steden. Tot de steden behoren San Francisco, Chicago, Houston, Dallas, Philadelphia, Detroit en St. Louis. Vanaf nu zijn Boston, New York City en Washington D.C. er echter niet bij betrokken.

Deze zendingen zijn naar verluidt in voorbereiding voor "werkloosheidsopstanden" die worden verwacht, mogelijk tegen het begin van de herfst. Blijkbaar zullen dit geen gewone rellen zijn. Alle soorten van up-to-date zware rellen-controle uitrusting zijn inbegrepen..., zoals zaag-off shotguns, gezichtsschilden, helmen, gasmaskers, schilfer jassen, nachtstokken, en gas dispensers.

Maar daarnaast zijn de zendingen omvatten "oorlogswapens" zoals M-60 machinegeweren, 50-kaliber machinegeweren, M-16 automatische geweren, jeeps, vrachtwagens, en vijf soorten legertanks.. M-48, M-110, M-109, Pc-113, en Pc-577. U hebt wellicht gezien tanks en andere apparatuur die onlangs per spoor worden verzonden zonder het mogelijke doel te weten.

Indien de werkloosheidsrellen in feite uitbarsten, hetzij op natuurlijke wijze, hetzij op initiatief van betaalde onruststokers.. en indien zij kunnen worden verhoogd tot een zodanig niveau dat de president een “toestand van de noodsituatie” kan eisen, Het kan een binnenlandse Pearl Harbor aanval zijn op het Amerikaanse volk door de Rockefeller dynastie. Executive Order 11490 ondertekend door president Nixon in 1969 kon worden ingeroepen, staat van beleg verklaard, en vrijwel dictatoriale machten in beslag genomen van de ene op de andere dag.

Of dit nu de bedoeling is van Operatie Garden Plot, ik weet het eerlijk gezegd nog niet, maar de gevaren zijn voldoende reëel dat ik wil dat u, het Amerikaanse volk, beseft wat de uitkomst zou kunnen zijn als de dreigende werkloosheidsrellen zich voordoen.

“Maar wacht even,” zou je kunnen zeggen. “De werkloosheid daalde in juni, nietwaar? 9,2% in mei, 8,6% in juni, en iedereen zegt dat er een opleving is begonnen. Kijk maar naar de beurs.”

Nee, mijn vrienden, de werkloosheid wordt niet Beter.. Het wordt steeds erger. U kunt zich herinneren dat het Bureau van Arbeidsstatistieken merkte op dat de schijnbare daling van de werkloosheid werd veroorzaakt door een, citaat, “statistische eigenaardigheid.” Het echte verhaal wordt helemaal niet verteld.. maar het wordt getipt door een aantal andere nummers waar je misschien niet veel aandacht aan besteed. Bijvoorbeeld: Het aantal werklozen sprong in juni met een miljoen. Het was 7,6 miljoen in mei, 8,6-miljoen in juni, gebaseerd op gepubliceerde cijfers, en het aantal mensen dat zo ontmoedigd is dat ze hebben opgegeven om een baan te vinden, heeft in juni een nieuw record van 1,2 miljoen gecreëerd, op basis van alleen de gepubliceerde cijfers.

Wat de beurs betreft, waarvan de manipulatie een van de specialiteiten van Laurance Rockefeller is, is de huidige opwaartse trend strikt kunstmatig. Zelfs de Rockefellers zelf redden zich nu snel. Veel van hun gecontroleerde bedrijven nemen nu contant geld op in ruil voor aandelen, obligaties en obligaties die praktisch waardeloos zullen worden nadat ze de beurs laten crashen. Zij kunnen en doen hun plannen veranderen wanneer ze in de schijnwerpers worden gezet; maar vanaf nu vraagt hun schema om Amerika te verdoven door een verwoestende beurscrash in de nabije toekomst.

Net als in 1929 zullen de effecten ervan over de hele wereld weerklinken. Zelfs als ze moeten besluiten om het uit te stellen, de crash is nu slechts een kwestie van tijd. Als u ervoor kiest om langer in de beurs te blijven zonder het voordeel van extreem goed geïnformeerd advies, moet u beseffen dat u zal gokken.. niet investeren!

Bovenop al deze dingen wordt INFALATIE nu opnieuw ontstoken met een wraak, zoals al te duidelijk zal worden in de komende maanden.

Ook wordt het stadium voor grote, doelbewuste KORTINGEN vastgesteld. De nieuwe tarweovereenkomst met Rusland, die voor elke man, vrouw en kind bijna 100 pond tarwe kan bedragen, is een voorbode van dit alles, maar gecentraliseerde controle van alle belangrijke marketing- en distributiesystemen voor voedsel en andere benodigdheden, is de echte sleutel. En dus, vrienden, werkloosheidsrellen zijn mogelijk, hoe onwaarschijnlijk ze ook lijken. “Amerika, het land van overvloed” zal spoedig verlies van banen, stijgende prijzen en tekorten.. alle kunstmatige en opzettelijke.. en het resultaat zal zijn HUNGER.

En honger, mijn vrienden, is het meest krachtige en destructieve politieke instrument van allemaal!

En nu, onderwerp 3.

Onderwerp 3.. In een moment, mijn vrienden, Ik ben van plan om bloot een deel van het verhaal van de manier waarop ons goud werd gestolen uit Fort Knox. Maar voordat ik doe, Ik wil u herinneren aan waarom ik het doe. Zoals ik in mijn Audio Book over het goudschandaal rond Fort Knox heb uitgelegd, was de diefstal van het goud van het land een economische Pearl Harbor gepleegd op het Amerikaanse volk door de Rockefeller dynastie in hun drang om de totale controle over Amerika te grijpen. Zoals Lenin zei, “De enige manier om het kapitalisme te vernietigen is om hun valuta te ontmantelen”.Dat wil zeggen, om het te reduceren tot waardeloos papier. En dat is precies wat er met de Amerikaanse dollar is gedaan door de diefstal van onze goudvoorraden.

Hoewel de gemiddelde burger er misschien nooit van op de hoogte is, wordt deze verdwijning van de goudreserve van een natie bekend in de machtige financiële kringen in de wereld waar nationale economieën gevormd worden, en het resultaat is altijd een economische ramp voor het goudarme land waar het geld niet meer vertrouwd wordt.

Alles wat we nu hebben is fiat geld.. stukken papier die alleen spelen de rol van geld omdat de Rockefeller-eigendom Federal Reserve System zegt dat het geld. Ze kunnen meer naar believen hebben gedrukt omdat het niet langer gebonden is aan goud of iets anders van algemeen aanvaarde waarde. Gedurende een periode van enkele duizenden jaren, mijn vrienden, hebben mensen van tijd tot tijd fiat geld geprobeerd steeds opnieuw. De propaganda die jullie vandaag horen van de Schatkist en elders die jullie zou doen geloven dat het anders was, is pure onzin en elke keer is het resultaat een economische ramp geweest en desintegratie voor de mensen die het probeerden. Daarom blijf ik maar hameren in het goudschandaal rond Fort Knox. Het is niet alleen de meest verbazingwekkende diefstal in de hele geschiedenis, maar dat is het ook.

David Rockefeller en zijn broers verwachten 500 miljard dollar winst te maken met hun greep op de goudmarkt als de goudprijs over minder dan twee jaar de 2.000 dollar per ounce bereikt. Wat belangrijker is, is dat als we het goud nu niet terugkrijgen en een solide basis voor onze dollar herstellen, we de weg van alle andere landen zullen gaan. En de geschiedenis heeft aangetoond dat iedereen die vertrouwen heeft op fiat geld zal verliezen, en de Rockefellers van plan zijn om de stukken op te rapen.

Met die achtergrond wil ik je een verklaring voorlezen die werd verkregen door een van mijn medewerkers van voormalig congreslid Frank Chelf van Kentucky. We hebben deze verklaring aan veel invloedrijke mensen verspreid als onderdeel van onze poging om de deksel van de Schandal te wrikken, en onlangs werd het gedeeltelijk gepubliceerd door verschillende financiële Nieuwsbrief schrijvers die wereldwijd financiële kringen penetreren. Deze verklaring is als volgt:

“Beëdigde verklaring. Staat Kentucky, Marion County.”

Ik, Frank Chelf, van 216 East Main St. , Libanon, Kentucky 40033, die eerst naar behoren onder ede is gezworen, verklaar hierbij en zeg:

(1) Dat ik 22 jaar lang een Amerikaans Congreslid was van het 4e Congresdistrict Kentucky, dat eindigde op 3 januari 1967.

(2) Ik heb altijd het gevoel gehad dat het goud dat onze munt ondersteunt een essentieel onderdeel van onze economie is en niet naar het buitenland of ergens anders had mogen worden gestuurd. We geven geld dat we niet hebben aan mensen die we niet kennen om mensen die ons haten te behagen.

(3) In augustus 1963 heb ik de regering van de Verenigde Staten opgedragen om goud stilletjes als kerkmuis uit Fort Knox te verplaatsen, en dat het goud voortdurend en heimelijk in beweging was.

(4) Ik leerde van de Fort Knox goud zendingen van mijn burger vrienden in mijn geboorte graafschap van Hardin.

(5) In januari 1965 heb ik een nieuw verzoek ingediend om informatie over goudtransporten uit de opslagkluizen van de regering in Fort Knox. Ik heb dit verzoek aan president Johnson in een telegram gestuurd. Fort Knox is gevestigd in mijn 4e Congresdistrict.

In antwoord op mijn eerdere verzoeken om informatie over het verwijderen van goud, waren de schatkist ambtenaren hoffelijk en vriendelijk geweest, maar altijd niet vrijblijvend of ontwijkend. Als lid die zijn elfde termijn in het Congres had ingegaan, vond ik dat ik het recht had om de aangestelde schatkistleden die met ons goud in Fort Knox te maken hebben, te ondervragen om de cijfers van de goudvoorraad van de Verenigde Staten te achterhalen. Ik geloof dat de pers en alle Amerikaanse burgers het recht hebben om de feiten te kennen die betrekking hebben op onze goudzendingen.

(6) Ik trok me terug uit het Congres na 22 jaar ononderbroken dienst, maar ik was geïnteresseerd in de Verenigde Staten goudvoorziening omdat het meeste ervan in mijn Congressional District was opgeslagen.

De regering haalde goud uit de schemering in vrachtwagens, en ik beschuldigde hen ervan en bewees het op hen omdat ik mensen had die gepost werden die vrienden van mij zijn. Ze vertelden me in de Schatkist dat ze het goud niet uit de kast haalden, maar ik had vrienden die me het uur en het moment vertelden dat ze weer naar buiten zouden komen voor een lading. Oh ja, ze hebben veel goud eruit gehaald, ze zullen het niet toegeven. Het is verschrikkelijk.

Frank Chelf.

Gesubstitueerd en gezworen voor mij op de 7e dag van april 1975."

En daar volgt het zegel en de handtekening van de notaris, Dessie Kessler, het notaris publiek in en voor dat graafschap van Marion.

De laatste laatste leging van Fort Knox was geen geïsoleerde Gold Finger-achtige overval, noch leek het op een van de andere belachelijke gouddiefstalfilms die je de laatste tijd hebt gezien. Het was gewoon de laatste fase van een zeer langlopend project dat bijna 15 jaar goud uit Amerika verwijderde. De bloeding van Amerika’s goud werd in 1961 begonnen met de initiatie van de zogenaamde “London Gold Pool Agreement,” maar de fase was al meer dan 30 jaar geleden in de Tweede Wereldoorlog.

Wat ik je nu ga vertellen is meer van het goudschandaal rond Fort Knox dan ooit eerder is onthuld. Elk deel ervan wordt ondersteund door solide bewijs en informatie uit betrouwbare vertrouwelijke bronnen. Ik sta klaar om al mijn bewijs te presenteren, inclusief gezaghebbende getuigen die onder ede zullen getuigen.

Meer dan een jaar geleden heb ik de regering publiekelijk uitgedaagd om mijn aanklacht in de rechtbank te testen, en heb ik aangeboden om als een oplichter naar de gevangenis te gaan als ik mijn aanklacht niet kon terugdraaien. Hun enige publieke reactie was om het zogenaamde “Fort Knox Gold Inspection Visit” op 23 september 1974 te poseren en dat was ook een totale fraude zoals je nu gaat horen. Het is tijd om deze zaken openbaar te maken omdat we nu onze administratieve remedies hebben uitgeput. Als u geen advocaat bent, dan kunt u misschien niet beseffen dat u niet zomaar iemand kunt aanklagen, vooral als die iemand de regering van de Verenigde Staten is. U moet aantonen dat u tenminste een geldige basis hebt om naar de rechtbank te gaan, of de rechtbank zal de zaak niet behandelen. Het doel hiervan is misbruik van de rechter te voorkomen door middel van frivole rechtszaken, intimidatiezaken, enz.

In het geval van de federale overheid, kan een aanklacht niet worden gebracht voordat je je administratieve remedies hebt uitgeput. Dit is de algemene regel..dat is, totdat u de juiste instanties van de federale overheid een kans om uw klachten te herstellen. Dit hebben we nu gedaan. We zijn nu gegaan naar het Congres, we zijn gegaan naar de Schatkist, we zijn gegaan naar het Ministerie van Justitie, We zijn naar de General Accounting Office (GAO) gegaan en we zijn naar de top van deze administratieve boekhouding, de Comptroller General van de Verenigde Staten gegaan. We hebben elkaar ontmoet, we hebben gepetitied, we hebben druk uitgeoefend, we hebben om antwoorden gevraagd en we hebben stilte, ontduiking en halve waarheden ontvangen. Wij hebben informatie gegeven en die is niet gebruikt. We hebben alle wegen die ons beschikbaar zijn voor meer dan een jaar onderzocht; en, mijn vrienden, het goudschandaal rond Fort Knox is niet op enigerlei wijze opgeruimd..

Om slechts één voorbeeld te geven. Er is een officieel document verkregen door ons van de Verenigde Staten Munt met grote moeite enige tijd geleden getiteld: “Gouden Verzendingen van de Verenigde Staten Bullion Depository, Ft. Knox, Kentucky, 1 januari 1961, tot 30 juni 1974.”

Op basis van onze eigen strikt vertrouwelijke informatie en met foto’s, konden we onlangs de volgende vraag stellen aan de Amerikaanse Munt onder omstandigheden waarin ze onder grote druk stonden om ons een antwoord te geven. Onze vraag was, citaat:

Wat werd er vervoerd in de vier tractor-trailer ladingen op 20 januari 1965, van Fort Knox naar spoorwegwerven over de rivier naar Jeffersonville, Indiana?

Deze zending staat niet op de officiële lijst die ik zojuist heb genoemd, maar hier is het verbazingwekkende antwoord in de brief van mevrouw Mary Brooks, de directeur van de Amerikaanse Munt, van 19 juni 1975, en ik citeer:

“Op 20 januari 1965 werd 1762.381.353-minuten goud van de Fort Knox Bullion Depository via het spoor vanuit Jeffersonville, Indiana, naar het Amerikaanse kantoor van Association, New York, New York verzonden.”

Er is geen verklaring waarom deze bijna 2 miljoen-once zending niet op de officiële lijst staat, maar dit gewelddadige conflict tussen hun eigen verklaringen is slechts typisch voor het hele Fort Knox fiasco.

Een jaar geleden, de voorzitter van de particuliere Federal Reserve System, Dr. Arthur Burns, gaf in een brief aan Congreslid John Rarick toe dat de activa van de Federal Reserve niet goud omvatten; En toch, tegelijkertijd, hebben officiële verklaringen van de Federal Reserve goud als een priemgeest opgegeven, en dat doen ze vandaag nog steeds. Deze discrepantie is nooit opgelost, het Congres neemt een ho-hum houding aan over alles. Het enige concrete resultaat tot nu toe is dat Congreslid Rarick, die erg populair was geweest bij zijn kiezers, afgelopen november uit zijn ambt werd gespoeld met een zee van Rockefeller campagne fondsen die naar al zijn tegenstanders ging! Het is zo dat de bovengenoemde particuliere eigenaren van het Federal Reserve System de Rockefeller belangen zijn, en ze reageren zeer krachtig wanneer iemand durft rond te snuffelen op deze sleutelsteen van hun economische rijk.

Ja, het is tijd om naar de rechtbank te gaan, en terwijl ik mijn bewijs nog moet bewaren voor de rechtbank, is het tijd om je het Amerikaanse volk, de jury te laten weten wat er precies is gedaan, en hoe.

De fundamenten werden gelegd voor het goudschandaal rond Fort Knox tijdens de Tweede Wereldoorlog toen uitgebreide geheimzinnige wijzigingen werden aangebracht aan de Fort Knox Goud Depository. Oorspronkelijk werd het Fort Knox Gold Depository gebouw ontworpen rond een enorme kluis met twee verdiepingen, de begane grond en de kelder. Een kwam het gebouw binnen via de vooringang die je waarschijnlijk vaak op foto's hebt gezien, liep door een vestibule, en bevond zich in een gang die naar links en rechts liep. Dezezelfde gang ging helemaal rond het gebouw aan alle vier de kanten van de enorme kluis. Om de kluisdeur te bereiken, zou men het gebouw bij de vooringang binnengaan, de gang rechts volgen, en dan verder gaan om de hoek en langs de rechterkant van het gebouw. Een deel van deze gang kwam naar de kluisdeur, die links of binnenkant van de gang was. Bij het binnenkomen door de kluisdeur, bevond zich de een in een andere gang in de kluis. Op deze gang waren een aantal opbergvakken met een grootte van de cellen (ik noem ze vogelkooien) maar met stevige metalen deuren met individuele sloten erop. Deze cellen of compartimenten werden gerangschikt in een soort celblok met de kluis gang die helemaal eromheen liep. Dat wil zeggen, men kan deze gang in de kluis afgaan, rondlopen in een midden celblok met compartimentdeuren naar de gang aan alle vier kanten, en uiteindelijk eindigen waar hij begon. Er waren 20 van deze cel-achtige opslagvakken in de kluis op de eerste verdieping van de kluis. Er waren ook trappen waarmee men naar beneden kon lopen naar de kelder niveau van de kluis; en de opstelling op het niveau van de kelder was dezelfde.. een vierkant celblok van 20 compartimenten voor op een gang die helemaal ging rond.

Wat ik tot nu toe heb geprobeerd te beschrijven was de hoofd- of Buitenkluis, maar het was niet waar het goud werd bewaard. Deze kleine compartimenten, 40 in totaal, waren voor de opslag van allerlei andere dingen.. geheime documenten, andere edele metalen dan goud, en een verscheidenheid aan andere dingen.

Maar deze waren niet waar het goud werd bewaard.. In plaats daarvan was er een soort van kluis-binnen-een-kluis bekend als de "Central Core Vault," die strikt was gereserveerd voor

de opslag van goud. Toegang tot de centrale kernkluis, die centraal en onder de grond lag, kon alleen verkregen worden vanaf een punt op het kelderniveau binnen de buitenste kluis structuur die ik heb beschreven. Het verplaatsen van goud in en uit de centrale kernkluis was daarom een relatief langzaam en vervelend proces.

In de periode 1942-43 werden echter belangrijke wijzigingen aangebracht in de Fort Knox-kluisstructuur onder leiding van een mechanische ingenieur genaamd Stanley Tatom, die toen diende als legermajoor. Een snel ophaalsysteem voor het goud werd gebouwd in de achterzijde van het Depository gebouw waar er een paar enorme deuren waarin vrachtwagens kunnen terug voor laden en lossen.

Ten eerste werden de zes vogelkooicompartimenten die langs de achterkant van de Buitenkluis op elke verdieping liepen, verwijderd. De kluisgangen, die vroeger helemaal rond het celblok op elke verdieping waren gegaan, werden vervolgens afgesloten waar de rij compartimenten langs de achterkant was verwijderd. Zo gingen de kluisgangen niet meer helemaal rond, maar vormden nu een “U” configuratie met de basis van de “U” naar de voorzijde van het Depository gebouw. Door het achterste gedeelte van de Buitenkluis op deze manier af te kappen, werd ruimte aan de achterzijde gecreëerd om het snelle ophaalsysteem te kunnen gebruiken. In deze ruimte, in het centrum naast de deuren van de vrachtwagen, werd geïnstalleerd een krachtige schroef-type lift die van de begane grond naar beneden en naar het niveau van de centrale kern Vault waarin de lift gaf toegang. Bovenaan de lift, dat wil zeggen op de grond in de achterkant van het gebouw, werd een enorme kluisdeur geïnstalleerd. In feite dient deze kluisdeur als niets anders dan een zeer uitgebreide liftdeur, aangezien het enige wat je kunt invoeren, wanneer je het opent, is de lift die je dan naar beneden brengt naar de Centrale Kernkluis waar al het goud wordt verondersteld te worden opgeslagen.

Ten slotte werd de oorspronkelijke toegang tot de centrale kernkluis vanaf een locatie in de twee-level hoofdkluis waar de compartimenten zijn, verwijderd. De binnenmuren en decoratie van het gebouw werden dan weer tot hun oorspronkelijke uiterlijk hersteld.

Maar nu, dankzij de geheime aanpassingen, is er geen kluis meer binnen een kluis. In plaats daarvan zijn er nu twee aparte en onafhankelijke kluizen. Een daarvan is een kluis met alle cel-achtige compartimenten erin, die werd getoond aan de bezoekers afgelopen september. De andere kluis, die niet van binnenuit te bereiken is de kluis, de gouden kluis, de Centrale Kernkluis, die alleen door de lift aan de achterkant van het gebouw kan worden bereikt.

De compartimenten in de kluis die aan de bezoekers werden getoond waren nooit bedoeld voor de opslag van goud; en, mijn vrienden, wat de bezoekers zagen afgelopen september waren geen gouden staven.. zelfs niet junk gold! Het is nu bevestigd tot mijn tevredenheid dat wat werd gezien door de bezoekers is een handelswaar bekend als “show gold”.Lead bars bedekt met een laag goud dat net dik genoeg is om onder behandeling staan. Dit helpt zelfs verklaren de hoge legering inhoud verantwoordelijk voor de vreemde roodheid die veel van de bezoekers afgelopen september merkte. Zuiver goud is extreem zacht, en een dunne laag over lood kan maar al te gemakkelijk worden beschadigd en onthullen de lood eronder. Hooggelegeerd goud.. dat wil zeggen, onzuiver goud.. werd daarom gebruikt dat het bestand zou zijn tegen de behandeling. Dus ze zagen “rommel goud” in orde, maar het was niet eens junk goud helemaal door!

De bezoekers van Fort Knox in september van afgelopen september hadden natuurlijk geen enkele manier om te weten dat er twee kluizen zijn, en niemand vertelde het hen. Ze werden er naar verluidt van overtuigd dat de kluis die ze binnenkwamen met alle compartimenten The Vault was, en de Schatkist had ervoor gezorgd dat geen van de uitgenodigde bezoekers experts waren op het gebied van goud, veel minder op de mysterieuze legendarische plaats bekend als “Fort Knox.”

De dichtstbijzijnde borstel die de bezoekers hadden met struikelen op de waarheid kwam toen een verslaggever vroeg mevrouw Mary Brooks, de directeur van de Munt, waarom de compartimenten waren genummerd in zo’n merkwaardige manier.. 1 tot 14 op de ene verdieping, en 21 tot 34 op de andere. Mrs Brooks antwoordde behulpzaam dat ze niet wist. Nou, Mary, als je het nog niet door hebt, zal ik je vertellen. De ontbrekende nummers.. 15 tot 20 en 35 tot 40.. zijn die van de cellen die werden verwijderd in de geheime wijzigingen tijdens de periode 1942-43.

Na de oorlogsaanpassingen aan Fort Knox mochten er meer dan 10 jaar voorbij voor de volgende grote stap in 1954. Toen werd een supergeheime complete inventaris gemaakt van het Fort Knox goud. Dit was niet hetzelfde als een relatief cursoire audit, zogeheten, van het goud dat in 1953 werd gedaan. Het project in 1954 omvatte een volledige telling met het wegen en testen van al het goud er.. ongeveer driekwart van een miljoen 400-ounce bars ter waarde van een totaal van 12 miljard dollar ($12.000.000.000) op dat moment, en dat was op de oude prijs van $35 per ounce. Dat is twee keer zoveel als de Schatkist nu beweert te hebben, en zelfs deze claims zijn complete leugens. Naast alle weging, tellen en controleren van de gegevens, omvatte de inventaris van 1954 de extractie van een plug goud uit elke honderdste staaf voor het testen, en deze monsters werden naar Accordance Offices overal in het land gestuurd om de kans op een collusie te minimaliseren om de resultaten te vervalsen. Deze schijnbaar enorme taak werd volledig geheim gehouden en werd in slechts negen weken voltooid. Al het goud was natuurlijk in de Centrale Kernkluis op dat moment.. geen was in de vogelkooi compartimenten.

Het contrast met de zogenaamde GAO audit van het Fort Knox goud afgelopen herfst kan nauwelijks overschat worden. De vermeende goudvoorraad in 1974 was slechts half zo groot en zij kunnen slechts beweren dat zij ongeveer 20% daarvan onderzocht hebben. De monsters werden slechts genomen van slechts ongeveer elke duizendste bar.. Ze werden niet aangesloten, maar slechts kleine chips werden genomen die konden worden genomen uit een hoek, bijvoorbeeld, zonder door te snijden in de lood eronder. Alle 99 monsters werden naar één locatie gestuurd, het New Yorkse kantoor, en slechts 54 daarvan zijn ooit aangegeven terug te zijn gestuurd met ongedefinieerde resultaten.

Ten slotte zijn de resultaten van de vermeende GAO-audit van 1974, die overigens door 13 Treasurymedewerkers en slechts twee GAO-vertegenwoordigers werd uitgevoerd, nooit gepubliceerd. Het dichtst bij het is een belachelijk klein document gedrukt in februari 1975, dat geen bevindingen van feiten over het goud presenteert en schuchter zegt alleen “Wij geloven” dat het goud er is!

Maar terug naar de goudinventaris van 1954 rijst de vraag:

“Waarom was het geheim? Immers, de wet vereist een jaarlijkse fysieke inventaris van de nationale goudreserves.”

Deze wet is in het algemeen omzeild en genegeerd, maar men zou denken dat wanneer aan de eisen ervan was voldaan, in 1954 het feit openbaar zou zijn gemaakt. De reden voor de geheimhouding van de uitgebreide inventaris van 1954, mijn vrienden, is dat het doel ervan niet dat bepaald door de wet was. In plaats daarvan namen de Rockefeller belangen gewoon de balans op van de Amerikaanse goudreserves die ze een paar jaar later wilden gaan verdrijven.

In ongeveer 1960 nadat degenen die aan de geheime inventaris van 1954 hadden gewerkt veilig weg waren uit Fort Knox, werd de volgende stap gezet. Er werd een systeem van registratie opgezet om het goud te volgen door middel van speciale lintachtige metalen zegels op de deuren van de compartimenten in de hoofdkluis..niet waar goud wordt verondersteld te worden opgeslagen.

Deze zegels waren al sinds 1937 in gebruik op deze compartimenten toen het goud aanvankelijk in Fort Knox werd opgeslagen. Maar goud zat nooit in die compartimenten, alleen andere dingen zoals ik al zei. Toch werd de aandacht met de vakken slim verschoven naar de oude Buitenkluis, alsof daar het goud lag. De zegels werden op deuren van compartimenten met goud geplaatst, waarvan men beweert dat ze binnen zouden zijn, en deze zegels werden vervolgens gecontroleerd door de zogenaamde “Jaarlijkse Settlement Comités” in plaats van de gesloten compartimenten daadwerkelijk te openen en de inhoud te controleren. Natuurlijk voor alle eventuele Settlement Committee daarna echt wist, de compartimenten konden leeg zijn geweest, omdat er geen manier om te zien door de solide deur van elk compartiment. Het Amerikaanse Mint personeel heeft onlangs verklaard, voor de goede orde, dat het kijkgat waar de bezoekers van Fort Knox 1974 in gluren, een ongeopende cel speciaal voor die gelegenheid werd geboord. Zo waren ze eindelijk klaar voor het plunderen van Amerika’s goud. Het registratiesysteem van de Amerikaanse Munt weerspiegelde nu alleen de status van de compartimenten in wat er nog over was van de originele Buitenkluis!

Ondertussen werd het goud nog opgeslagen in de volledig onafhankelijke Centrale Kernkluis, alleen bereikbaar met behulp van de lift aan de achterzijde. En in 1961 begon de plundering onder de mantel van de London Gold Pool Agreement begon dat jaar.

Goud begon te stromen als water uit Fort Knox en de andere Depositories, waardoor de bezorgdheid van congreslid Frank Chelf en anderen, maar alle pogingen om het tij te keren werden bruusk aan de kant geschoven door Rockefeller agenten binnen onze regering. In 1968 werd deze goudbloeding gebruikt als excuus om de twee-tier Gold Market op te richten in plaats van de London Gold Pool. Meer details over de recente gebeurtenissen rondom goud zijn al gegeven in mijn Audio Book tapes op “The Coming Depression” en de “ het goudschandaal rond Fort Knox.”

Dus hier zijn we.. onze economie dodelijk gewond door een schandaal groter dan “Teapot Dome” en “Watergate” gecombineerd, en onze regering zit erop met alle macht in zijn commando!

Onze grote Justitie weigert zelfs ons bewijs te onderzoeken over deze grootste diefstal in de geschiedenis... een daad van verraad en economische oorlog tegen het Amerikaanse volk. Ze hebben belangrijkere dingen te doen, het lijkt erop, zoals manieren vinden om de mensen te ontwapenen in strijd met de COWET die ze moeten verdedigen. Het ministerie van Financiën blijft frauderen, misleiden en liegen over hun criminele activiteiten. De

Algemene Boekhouding Dienst weigert in het algemeen om iets over ons goud te verantwoorden in betekenisvolle termen. En onze gekozen vertegenwoordigers, met zeer weinig uitzonderingen, hebben tot nu toe elk excuus gevonden om de andere kant op te kijken over de hele zaak. Ondertussen is Fort Knox volledig leeggemaakt van zijn goud, en de Amerikaanse dollar staat op het punt te sterven, volgens Lenins woorden.

Daarom, mijn vrienden, blijf ik een beroep doen op jullie om jullie collectieve stemmen te laten horen en jullie wil te voelen. Ik heb al die tijd in deze strijd geloofd dat de waanzin die onze regering nu in handen heeft, nog steeds kan worden uitgebannen en onze vrijheid kan worden gered, maar ik ben er ook van overtuigd dat dit alleen zal gebeuren als u en ik onze delen, als burgers, zullen doen. Zoals de werktuigbouwer filosoof Tom Wilson zegt:

“Wij, het volk, moeten onze gekozen vertegenwoordigers collectief schudden als ongehoorzame kinderen en hen weer laten vertegenwoordigen, in plaats van de machtige speciale belangen die door de Rockefellers worden gedomineerd.”

Tot volgende maand, mijn vrienden, is dit dr. Beter. Moge God jullie allen zegenen. Dank je.

• • •

Audiobrief 03

21 augustus 1975

Hallo allemaal. Dit is dr. Beter. Vandaag is het 21 augustus 1975 en dit is mijn maandelijkse audiobrief nr. 3. Vandaag wil ik drie belangrijke onderwerpen bespreken. De eerste twee zijn in reactie op sommige dingen waar mensen me naar hebben gevraagd en het derde onderwerp heeft te maken met een aantal grote verschuivingen die nu in de plannen van de gebroeders Rockefeller zitten. Deze onderwerpen zijn:

1. De waarheid over de moord op president John F. Kennedy. 2. Enkele weinig bekende voorbeelden van economische macht die door de Rockefellers wordt vastgehouden en hoe ze die macht vasthouden. 3. Hoe de Rockefeller plannen voor de derde wereldoorlog worden gewijzigd door Indira Gandhi's harde aanpak van de CIA in India.

Voordat ik deze drie onderwerpen introduceer, wil ik echter reageren op talrijke onderzoeken die ik in een andere geest heb ontvangen. Er zijn een aantal speciale nieuwsbrieven die betrekking hebben op verschillende aspecten van de politieke economie en ik word vaak gevraagd of ik een van hen kan aanbevelen. Ik denk dat ik de verantwoordelijkheid heb om u te leiden naar betrouwbare informatiebronnen, die over het algemeen niet de Rockefeller-overheerste grote nieuwsmedia omvatten. Een van de onderwerpen die betrekking hebben op algemeen nieuws is het Daily News Digest, uitgegeven door

Onderzoek Publicaties P.O. Box 27496 Phoenix, Arizona 85061

De andere, die zich voornamelijk richt op financiële zaken, is

Internationale geldlijn 16 Oost-Trail Deriaan, Connecticut 06820

Deze aanvulling in plaats van elkaar te dupliceren, en ik stel voor dat je ze beiden schrijft en zelf beslist. En nu,

SUBDEEL 1

Op 22 november 1963 werden de Natie en de Wereld geschokt en verbijsterd door een verschrikkelijk nieuwsbericht uit Dallas, Texas. Als je dat bulletin hoorde, weet je waarschijnlijk nog precies wat je deed toen je het onmogelijke nieuws hoorde. President John F. Kennedy, die langs duizenden vriendelijke toeschouwers reed, was neergeschoten.

Te vroeg werden onze ergste angsten waargemaakt toen ons werd verteld dat onze president was vermoord.

In opmerkelijk korte volgorde, aandacht gericht op een enkele verdachte genaamd Lee Harvey Oswald, die werd onmiddellijk opgepakt en gevangen gezet. Oswald's achtergrond werd grondig gedocumenteerd in overheidsdossiers en was het type dat hem normaal gesproken zou hebben onderworpen aan intensieve surveillance door de Geheime Dienst tijdens het bezoek van de president aan Dallas.

En toch, het feit dat Oswald een werknemer was van de Texas Schoolbook Depository, direct op de parade route, schijnbaar ontsnapte de aandacht van tevoren.

Maar onmiddellijk na de schietpartij werd hij meteen opgespoord, in het nauw gedreven en gearresteerd. Hij werd bijna gedood in een schietpartij in een bioscoop, maar in plaats daarvan schoot en doodde een politieagent daar en werd levend meegenomen. Oswalds overleving werd echter snel verholpen en op de landelijke televisie, niet minder. Er werden regelingen getroffen voor de overdracht van Oswald van de Dallas gevangenis naar een andere locatie en TV-ploegen waren bij de hand om het te dekken.

Toen hij van zijn cel naar een wachtende politieauto werd geleid, mocht een man genaamd Jack Ruby, bekend bij de Dallas politie en direct herkend door hen, zijn weg naar Oswald's kant maken terwijl hij nog steeds in het politiebureau was.

Miljoenen mensen keken in uiterste ongeloof toe terwijl Ruby Oswald voor hun ogen neerschoot en doodde. Oswald had steeds geprotesteerd dat hij een zondebok was, maar nu zou hij nooit meer kunnen uitleggen wat hij bedoelde.

Dan was Ruby zelf de volgende die moest gaan. Harde, ruige, gezonde Jack Ruby werd vreemd genoeg ziek en stierf snel in de gevangenis. Maar Dorothy Kilgallen, de columnist, die ook bekend was als panelist op de TV Show "What's My Line" kondigde aan dat ze de zaak op het punt stond om open te blazen. Ze zei dat ze met Ruby had gesproken en op het punt stond om explosief materiaal te publiceren dat hij haar had gegeven in haar volgende column. Bij toeval heeft ze nooit de column geschreven, of tenminste niet gepubliceerd. In plaats daarvan zou ze gestorven zijn aan een gemengde dosering van drugs en alcohol, hoewel ze naar verluidt geen voorgeschiedenis had van het gebruik van beide in belangrijke mate. Zo begon een nachtmerrie van verwarring, twijfel, frustratie en angst voor het Amerikaanse volk.

Belangrijke mensen met informatie over de moord op president Kennedy stierven of verdwenen links en rechts in de maanden die volgden, trotseren alle wetten van het toeval. Het officiële onderzoek van de regering naar de moord werd natuurlijk uitgevoerd door de Warren Commissie, benoemd door onze nieuwe president, Lyndon Johnson. De Commissie werd voorgezeten door de toenmalige Chief Justice Earl Warren, die in grote mate werd geleid door een hoog lid van de Commissie..

Ford's politieke ster is vanaf dat moment voortdurend gestegen en hij is nu onze eerste benoemde president.

Het basisvoorstel voor het 25e amendement op de grondwet van de Verenigde Staten, waaronder zowel Ford als Nelson Rockefeller hun huidige kantoren op afspraak verkregen, werd ingevoerd in de Senaat slechts drie weken tot de dag na de dood van president Kennedy.. Bijna alsof het klaar en wachten. Dit voorstel werd op 13 december 1963 ingediend door senator Birch Bayh, die door niemand minder dan Nelson Rockefeller was aangesteld.

Nadat de Warren Commissie haar werk had afgerond, schreef Ford een boek dat het sterk verdedigde. Er is nu een groeiende tint en huilen om de zaak te heropenen. Maar als je denkt dat president Ford het ooit zal doen, tenminste vrijwillig, dan kun je Beter nog eens nadenken.

Dit alles is u ongetwijfeld bekend, dankzij de inspanningen van vele anderen die verschillende zaken met betrekking tot de moord hebben ontdekt en bekendgemaakt. Maar

mijn vrienden, stevige en duidelijke antwoorden zijn nog steeds niet gegeven door iemand, naar mijn weten, op twee absoluut centrale vragen:

1. Waarom werd John Kennedy vermoord? 2. En hoe?

We zijn overspoeld met feiten, beschuldigingen en theorieën door artikelen, boeken, radio- en televisieprogramma's en wat heb je. Toch blijven deze meest centrale vragen onbeantwoord. Ik denk dat ik daarom word gebombardeerd met vragen over de JFK-moord en ik denk dat het tijd is dat ik u vertel wat ik kan vertellen.

Ten eerste de vraag waarom president Kennedy werd vermoord.

In de zomer en vroege herfst van 1962 begon senator Kenneth Keating van New York een campagne om Amerikanen te waarschuwen voor de aanwezigheid van kernraketten in Cuba gericht op de weerloze onderbuik van de Verenigde Staten. Maandenlang werd hij genegeerd, bespot en belachelijk gemaakt door benoemde ambtenaren in de regering. Hij had net zo goed kunnen zeggen: "Het goud is weg van Ft. Knox." Dat was duidelijk te verbijsterend om waar te zijn. Maar na een tijdje werd president Kennedy persoonlijk bezorgd dat er misschien iets zou kunnen zijn aan senator Keating's aanklachten. Hij besloot dat ze in ieder geval serieus onderzocht moesten worden, zodat de angsten van het land konden worden weggenomen als ze niet waar bleken te zijn.

Een dergelijke handelwijze is niets meer dan gezond verstand en zodra de president persoonlijk interesse in de zaak had, werd snel ontdekt dat de overduidelijk belachelijke beschuldigingen van senator Keating waar waren. We weten allemaal dat president Kennedy binnen enkele dagen, met de Verenigde Staten op een wereldwijde militaire alertheid, op de nationale televisie Amerikanen over de raketten ging vertellen en eiste dat Rusland hen onmiddellijk zou verwijderen. De Cubaanse raketcrisis was op ons gericht!

Sindsdien is er veel gesjoemeld op maandagochtend. Er is veel gesproken over de vraag of hij wel of niet verstandig was om achteraf geen inspecties ter plaatse van Cuba te eisen om te garanderen dat alle raketten echt verdwenen waren.

Maar ongeacht deze argumenten, John Kennedy's moed in het doen van wat hij deed was nog groter dan de meeste Amerikanen beseffen. Hij confronteerde niet alleen de Sovjet-Unie in een dodelijke confrontatie, maar hij overtrad ook de Rockefeller-belangen, die hem in eerste instantie president hadden gemaakt.

Door de opbouw van de Cubaanse raket bloot te leggen en het te stoppen net buiten volledig operationele status, gooide John Kennedy een enorme moersleutel in een poging om het schema van nucleaire chantage, dat deel uitmaakt van het Rockefeller plan voor volledige controle over Amerika, in samenwerking met hun voorouderlijk huis.. Moeder Rusland.

Dankzij Kennedy's actie zou er nu een geheel nieuwe raketbasis in het Caribisch gebied moeten worden gevonden en ontwikkeld om Cuba te vervangen. Zoals ik al zei, is deze taak volbracht. De Republiek Guyana, een buurman van Venezuela, is door Forbes Burnham, die daarvoor door David Rockefeller in functie is gesteld, in een complete politiestaat veranderd. Het vliegveld Temehri in Guyana, 25 mijl buiten Georgetown, groter dan JFK Airport in New York, De president van Guyana keerde in 1965 te vroeg terug naar Guyana, onder gehoorzaamheid aan de orders van Rockefeller en werd nu omringd door offensieve

nucleaire raketten die gericht zijn op het Panamakanaal en op steden in de Verenigde Staten. Ik waarschuw al meer dan een jaar voor deze situatie, maar dat heeft geen zin.

De verwijdering van de Cubaanse raketten betekende ook dat Russische militaire superioriteit ten opzichte van de Verenigde Staten zou moeten worden bereikt door een langzamere en moeilijkere manier over een periode van jaren. Amerikaans militair onderzoek en ontwikkeling zouden moeten worden tegengehouden terwijl Rusland alles inhaalde om ons te overtreffen.

Het Vietnamese conflict waarin we al voor andere doeleinden werden gesleept, zou het ideale instrument kunnen zijn om onze militaire middelen te verspillen door massale hoeveelheden in oorlog te vermalen zonder ons veel te richten op het verbeteren van de militaire technologie.

Maar ook hier stond Jack Kennedy in de weg. Voordat hij werd gedood had hij al een reeks gebeurtenissen gestart die een toenemende Vietnamese betrokkenheid zouden omkeren en ons relatief snel uit de Indo-China-strijdscène zouden halen. Dit betekende dat Jack Kennedy moest gaan. Hij had zijn New Frontier gelanceerd met een idealistische visie op een ambitieus regeringsprogramma, dat voor hem was samengesteld door Rockefeller agenten voor andere doeleinden dan die hij zelf voor ogen had.

Maar hij begon het licht te zien over wat er werkelijk aan de hand was, zelfs in een uitzending die verklaarde dat “Castro een instrument was van een internationale samenzwering.” Als hij de kans had gekregen, had hij misschien te veel dingen correct opteld.

Voor zijn grote daad van dapper patriottisme in de Cubaanse raketcrisis werd president John F. Kennedy aldus een gemarkeerd man. Agenten van de CIA, die sinds het begin van de CIA in 1947 strikt een instrument van de Rockefellers is geweest, regelden een reeks mogelijke moordopstellingen in 1963. Zoals het gebeurde, was degene die daadwerkelijk werd uitgevoerd die in Dallas. Dit brengt ons bij de manier waarop de moord daadwerkelijk werd uitgevoerd. Helaas weet ik geen delicate manier om dit aspect van de zaak te bespreken, dat van cruciaal belang is. Maar in tegenstelling tot de Rockefeller-agenten die de Amerikaanse regering vandaag domineren, blijf ik ervan overtuigd dat het Amerikaanse volk geen kinderen is, dat we allemaal de waarheid willen, dat het het aan ons kan aankunnen als het ons recht wordt gegeven en het kan voelen wanneer het niet aan ons wordt gegeven.

Zoals u weet heeft de Warren Commissie geconcludeerd dat Lee Harvey Oswald alleen handelde in het doden van president Kennedy. Maar deze conclusie, die uitvoerig en krachtig verdedigd is door Gerald Ford, Walter Cronkite en vele andere kampvolgers van de Rockefellers, berust op een vooronderstelling die een complete belediging is voor de intelligentie van elke Amerikaan. Dit uitgangspunt is de zogenaamde single bullet theorie.

Volgens deze theorie, mijn vrienden, dat was het officiële oordeel van de Warren Commissie, een enkele kogel afgevuurd uit een nauwelijks operabele 20-jarige geweer door een arme.. herhaalde, arme.. schutter genaamd Oswald, ging door president Kennedy, veranderde koers, ging door een autostoel, sloeg gouverneur John Connally, Hij sloeg een rib of twee in elkaar, sloeg zijn pols in, verwondde zijn been, liet fragmenten achter die Connally nog steeds in zijn lichaam draagt, en eindigde toen in perfecte

laboratoriumconditie, volledig onbeschadigd, behalve dan de ballistische sporen die gebruikt werden om Oswald's pistool te traceren.

Deze enkele kogel theorie is zo'n onzin dat we waarschijnlijk een mysterieuze roman in de prullenbak zouden gooien in walging, als het een aflevering bevatte zo dom en amateuristisch. Maar dit sprookje was de enige manier waarop de Warren Commissie kon eindigen met hun vooraf vastgestelde conclusie dat Oswald alleen handelde en dat we daarom het idee van een samenzwering uit ons hoofd moesten zetten. Natuurlijk was Oswald er niet om zijn kant van het verhaal te vertellen, maar laat maar. Een briefje werd gevonden, waarvan we verzekerd waren dat Oswald had geschreven... en uitlegde dat hij van plan was president Kennedy te vermoorden.

Nou, mijn vrienden, die kogel doodde president Kennedy niet, noch de kogel van een andere sluipschutter. De technische analyse van de beroemde Zapruder en aanverwante films die voor mij in het geheim werden gemaakt, onthult dat de president werd vermoord met middelen die veel betrouwbaarder waren dan zelfs de beste scherpschutters.

Voordat ik u vertel wat er gebeurd is, op basis van mijn eigen informatie, laat ik u enkele feiten bekijken die tot nu toe nooit bevredigend zijn uitgelegd. Deze feiten zijn gruwelijk, maar ze moeten objectief worden geobserveerd en geanalyseerd om de waarheid te kunnen kennen:

Feit: Voor het fatale schot was president Kennedy al van achteren geraakt door een schot waardoor hij iets naar voren en naar beneden had geslingerd.

Hij werd gedood door een schot dat letterlijk het achterste deel van zijn hoofd eraf schoot. Verschillende vierkante centimeter schedel werden weggeblazen.

Feit: Deze fatale schot knakte zijn hoofd en lichaam heftig achterwaarts en enigszins omhoog in zijn stoel.

Feit: Het puin van president Kennedy's hoofd ontplofte naar achteren, landde over het linker achterdek van de open bovenste limousine. Kennedy zat op de rechter achterbank.

Feit: Op het moment van de fatale opname laat de Zapruder film zien wat lijkt op een kick van iets.. een soort klap van een soort in het gezicht van Kennedy van beneden en voor hem vanuit een positie in de auto. Dit is nooit door TV-commentatoren besproken als de film van Zapruder is uitgezonden. Maar kijk uit voor deze ontploffing vanuit de auto. Het is daar.

Feit: De presidentiële limousine waarin de moord plaatsvond werd ontmanteld en vernietigd binnen 48 uur. Dit was een grove illegale vernietiging van materiaalmateriaal.

Feit: Pathologen en onderzoekers, die onlangs zijn toegelaten tot het Nationaal Archief, melden dat de resten van de hersenen van president Kennedy, een ander cruciaal bewijsstuk, vreemd genoeg vermist, misplaatst, verdwenen is!

Hier is mijn conclusie op basis van deze feiten, plus technische adviezen die mij vertrouwelijk zijn verstrekt. Ik daag de regering van de Verenigde Staten uit om te bewijzen dat ik het mis heb.

De samenzweerders lieten niets aan het toeval over of de grillen van scherpschutterschap. President Kennedy werd gedood door een apparaat dat in de limousine zat en van dichtbij

op hem schoot. Het moordwapen was natuurlijk verborgen, in de stoelbekleding voor de president.

Gezien de ontploffing in de Zapruder film, is het mogelijk dat het moordwapen in wezen een extreem afgezaagd geweer was, verborgen in de stoelbekleding voor hem. Maar het lijkt veel waarschijnlijker dat de ontploffing werd geproduceerd door wat bekend staat als een gevormde lading in een speciale montage. Een gevormde lading is een speciaal geconfigureerd explosief dat in wezen een gerichte explosie produceert, dat wil zeggen een explosie die meestal in één richting richt in plaats van in alle richtingen te gaan zoals een staaf dynamiet. Een gevormde lading is wat een bazooka in staat stelt om een Sherman Tank uit actie te blazen en gevormde ladingen komen in vele maten, waaronder een aantal klein genoeg om gemakkelijk te zijn verborgen in de Kennedy limousine.

Een voordeel van de gevormde lading, vanuit het oogpunt van de samenzweerders, is dat in tegenstelling tot een geweer of geweer het geen kogel of hagel zou produceren die door iemand in de buurt gevonden zou kunnen worden en ongewenste vragen zou kunnen stellen. Het enige probleem met de gevormde lading zou zijn het lawaai. Een dergelijke knal zou de neiging om de aandacht van anderen in de auto te trekken. De samenzweerders wisten echter dat Jackie Kennedy te rade zou gaan en zich na de ontploffing met Jack bezig zou houden om zulke details te registreren, en de bestuurder van de auto zou ook bezig zijn met de drang van zaken om te proberen uit de hinderlaag te komen. Maar dat liet gouverneur John Connally nog steeds achter, rijdend op de voorstoel voor de president. Het geluid van de gevormde lading kon worden verwacht zijn aandacht te trekken, zelfs als het gedempt en gedeeltelijk verloren in de verwarring van schoten van sluipschutters.

De mogelijkheid bestond dat Connally alleen zou kunnen ontdekken dat er een soort apparaat achter hem in de auto was afgevuurd. John Connally was daarom een specifiek doelwit in de hinderlaag samen met Kennedy. Hij was niet, zoals vaak wordt verondersteld, slechts het slachtoffer van een verdwaalde kogel, laat staan het slachtoffer van een kogel die Kennedy voor het eerst had geraakt zoals beweerd door de Warren Commissie. Connally was mogelijk de gevaarlijkste getuige van de moord. Dus het was noodzakelijk dat hij zonder enige twijfel uitgeschakeld of gedood werd. Het maakte niet echt uit of Connally werd gedood of gewoon ernstig gewond, zolang zijn vermogen om gebeurtenissen te observeren duidelijk was geruïneerd. Dit hebben ze natuurlijk bereikt.

Zo werden meerdere scherpschutters afgevuurd op de motorcade voor verschillende doeleinden toen het door Dealey Plaza ging. Eerst moesten ze een hinderlaag omgeving creëren.. een afleiding zodat de moord explosie van binnenuit de auto niet zou worden herkend voor wat het was. Ten tweede moesten ze gouverneur Connally neerschieten. Alleen als derde prioriteit moesten ze ook de president slaan met een schot of twee, net als verzekering tegen eventuele storingen van het moordwapen in de auto. Vicepresident Lyndon Johnson was helemaal geen doelwit.

Zodra men erkent dat de moordaanslag uit de auto kwam van een positie van licht omhoog schieten in Kennedy’s gezicht, alle verwrongen en gedwongen verklaringen die u tot nu toe hebt gehoord over een heleboel dingen ophouden nodig te zijn. De bazooka-achtige ontploffing bracht hem heel natuurlijk terug, bracht de ongelooflijk enorme hoofdwonden die hem doodden en gooide puin over het hele achterdek van de auto. Bovendien is het nu al te duidelijk waarom de samenzweerders zo’n zwaar getuigde auto snel daarna hadden

willen vernietigen.. iets wat overigens nauwelijks had kunnen worden gedaan, zonder orders of tenminste goedkeuring van de nieuwe president Lyndon Johnson. Het is ook duidelijk waarom Kennedy's brein is weggewaaid van de National Archives. Een blik op de wonden die door het moordwapen in de auto zijn toegebracht zou alle conclusies van de Warren Commissie in de vuilnisbak.. precies waar ze thuishoren.

Met hun nieuwe marionet Lyndon Johnson in het Witte Huis, waren de Rockefeller plannen weer veilig. De Rockefellers hebben alle kilometers uit JFK's dood geknepen.

Zoals reeds vermeld, werd de basislijn van het 25ste amendement dat door Nelson Rockefeller jaren eerder werd opgesteld, slechts drie weken na de dood van Kennedy aan het Congres voorgesteld. Ook, toen hij de leugen aanviel dat hij was gedood door een eenzame gek met een goedkoop pistool, werd een krachtige campagne gelanceerd om het Amerikaanse volk te ontwapenen onder de eufemistische vlag van wapencontrole. LBJ werd gebruikt om massale stukken van de rampzalige Rockefeller regering programma door het Congres.. de hele tijd zeggen "Laten we het doen voor Jack."

En de Vietnamoorlogsspigo, die Kennedy bereid was uit te schakelen, werd nu wijd geopend door Johnson. De Rockefeller belangen werden aldus bewonderenswaardig gediend. De Amerikaanse technologische creativiteit werd in het voordeel van Rusland overgenomen.

Diep betrokken bij Indo-China hielpen de Rockefellers uiteindelijk om controle te verkrijgen over de enorme oliereserves van hoge kwaliteit in die regio die de regio van het Midden-Oosten en de Zuid-Chinese Zee met elkaar vergelijken. En de Rockefellers, die de grootste makers van de wereld zijn... de handelaren van de dood... oogsten enorme winsten ten koste van belastingbetalers... geld en GI's levens en verwondingen.

Maar er zijn nog enkele belangrijke vragen te beantwoorden over de moord op president Kennedy: 1. Is het apparaat dat de bij benadering oorzaak was van Kennedy's dood veroorzaakt door iemand in de limousine of op de limousine, of er buiten? 2. Wie heeft dit apparaat voorbereid voor de executie van president Kennedy? 3. Wie had de controle over de limousine onmiddellijk voordat het gebruik in Dallas? Om te generaliseren is weg te laten. Het is in de details van dingen waar de waarheid ligt. Er is geen twijfel in mijn gedachten dat een aantal personen betrokken waren bij de samenzwering om president Kennedy te doden..

Er was een groep deskundigen nodig om het doodswapen te installeren. Het duurde een andere groep om afleiding te veroorzaken en het duurde slechts één persoon om het death apparaat te activeren.. de gevormde lading buiten de limousine door afstandsbediening via een radiosignaal. President Nixon zei ooit dat slechts 3 personen in de Verenigde Staten de macht begrepen.. een was zichzelf, een andere was Nelson Rockefeller, de andere was John Connally, die bijna werd geëlimineerd in de Kennedy hinderlaag. We weten allemaal dat macht corrupt is en dat dieven uiteindelijk uit elkaar vallen.

Nixon is geëlimineerd en nu blijven alleen Rockefeller en Connally over. Wat zal de macht winnen om ons allemaal te regeren? Zijn we gereduceerd tot deze twee machtsblokken? Zijn er geen andere alternatieven? Wie zal de CIA als zijn eigen persoonlijke gereedschap gebruiken? Waarom schaft u deze CIA, dit privé super Gestapo agentschap, niet af, nu gecontroleerd door de Rockefeller broers zelf? Waarom niet een Congresonderzoek en een

grootjury onderzoek door de Kennedy-moordenaar te openen om deze en andere vragen te beantwoorden? Ik laat het aan jullie over, lieve luisteraars.

Pas op, zorg dragen is handelen.

Ik wil nu ingaan op onderwerp 2.

Onderwerp 2.. Een generatie geleden begon de zogenaamde “Derde Generatie van de Rockefellers” snel de teugels van een van ’s werelds grootste economische rijken van hun vader, John D. Rockefeller, Jr. Van de zes leden van de Derde Generatie (vijf broers en een zus) bleken twee relatief gemakkelijk en tevreden te zijn, volgens Rockefeller-normen, met hun immense geërfde rijkdom. Deze twee waren de zus Abby en de wijlen Winthrop Rockefeller, die een tijdje gouverneur van Arkansas waren. Maar de andere vier broers waren ongelooflijk ambitieus, meer dan zelfs hun grootvader, John D, Sr., en ook meedogenlozer. Ze beschouwden het immense rijk dat ze hadden geërfd als slechts een handige springplank van waaruit ze echt grote dingen konden lanceren.

Hun vader, John D. Jr., was vooropgelopen bij degenen die het christelijke geloof wilden ontmantelen en het opnieuw wilden maken tot een humanistische, door de mens gemaakte filosofie; en in dit verband had hij zijn kinderen opgevoed om te geloven dat ze uniek begiftigd waren en gekozen om de wereld te regeren. In het geval van de Four Brothers.. John D. III, Nelson, Laurance, en David.. deze training “take”, en gedurende enkele decennia deze vier broers hebben onvermoeibaar gewerkt als een eenheid in een meedogenloze verovering voor de controle van Amerika en de overheersing van de wereld voor hun eigen moeder Rusland. In dit verband droegen ze gewoon een aantal van de dingen die hun vader en grootvader al begonnen waren, maar ze deden dat met grotere toewijding en veel grotere middelen dan hun voordragers tot hun beschikking hadden.

De Vier Broeders hebben lang geleden de wereld verdeeld in invloedssfeers voor elk om zich op te concentreren. John D. III sneed Azië en Afrika uit voor zijn bijzondere aandacht en kwam ook voorop in vele zogenaamde filantropische activiteiten, hoewel het filantropische beeld of halo er een is die door alle Rockefellers wordt gekweekt. Zoals ik al zei in mijn maandelijkse audiobrief nr. 1 voor juni 1975, was John persoonlijk betrokken bij de spionnen-nest plotting in Lee, Massachusetts, die de basis legde voor de Pearl Harbor aanval die een onwillig Amerika meesleepte in de Tweede Wereldoorlog. Zijn deelname aan dit complot werd gedaan onder de mantel van een zogenaamd filantropische internationale activiteit genaamd het “Institute of Pacific Relations” of IPR. Na de oorlog werd de IPR afgeschaft nadat het Congresonderzoek zijn beruchte rol tegen Amerika had blootgelegd.

Het is interessant dat John een meer zichtbare houding aanneemt dan normaal deze dagen, het leiden van de propaganda-drift die bedoeld is om de weg te effenen voor de geheime “Nieuwe Grondwet” die ik heb beschreven in mijn laatste Audio Boek over dat onderwerp. Zo heeft de Rockefeller gecontroleerde “Hertz Rent-A-Car Company” zojuist een nieuw tijdschrift voor klanten genaamd “Number One” gelanceerd, en het inaugurele nummer bevat een cover artikel getiteld: “John D. Rockefeller III - Some Strong Ideas Americans Can Use In The Second Revolution.” In dat artikel wordt Johns betrokkenheid bij de Ipr paradeerd alsof het iets was om trots op te zijn; maar het vermeldt niet dat na Japan werd verslagen in de oorlog (dat de Ipr hielp te bewerkstelligen), John D. Rockefeller III sloeg

met zijn entourage neer en nam de Japanse economie over, de voorraad en het vat, en consolideerde grote stukken ervan in een groot kartel genaamd de Zaibatsu.

Het zogenaamde economische wonder van Japan is in feite niet meer verrassend dan de opmerkelijke Amerikaanse verschijning van deze Aziatische reus sinds de oorlog. Sinds de Tweede Wereldoorlog hebben zowel Amerika als Japan de macht over Rockefeller. Immers, zelfs SONY staat voor niets meer dan de voormalige Standard Oil Company van New York!

Wat Nelson betreft, ik heb veel elders gezegd, vooral in maandelijkse audiobrief nr. 1; en het volstaat om te zeggen dat hij de Verenigde Staten en Latijns-Amerika uitgesneden heeft voor zijn speciale aandacht, en heeft de rol van “inside man” gespeeld in onze regering sinds de dagen dat hij de zogenaamde “closest advisor” van Franklin D. Roosevelt was, die een complete marionet van de Rockefellers was. Om zijn Latijns-Amerikaanse imago te verbeteren, heeft Nelson vele jaren gedaan alsof hij veel enthousiasme heeft getoond voor allerlei Latijns-Amerikaanse kunst; Maar in Latijns Amerika zelf hebben zijn roofzuchtige economische activiteiten in het verleden bijgedragen aan het beeld dat “The Lgly American” werd genoemd, en hij werd lang geleden door bepaalde Latijns-Amerikaanse kranten aangeduid als “Public Enemy nummer 1.”

Dan is er Laurance Rockefeller, die tijdens de hoorzitting voor Nelson’s vice-voorzitterschap enige ongunstige publiciteit kreeg. Het was Laurance natuurlijk, die het gevierde anti-Goldberg boek financierde om broeder Nelson te helpen in zijn herverkiezingscampagne in 1970; en gezien de getuigenis, het uitschieten van $60.000 voor dit doel blijkbaar nam ongeveer evenveel overleg als het kopen van een doos van paperclips zou voor u of mij. Morele scrupules lijken geen probleem te zijn geweest, maar de verschijningen waren, omdat de $ 60.000 zorgvuldig werd witgewassen door middel van een rotonde juridische route, zodat de bron van de financiering van het boek niet gemakkelijk zou worden duidelijk.

Opdat niemand dergelijke verhalen niet verdacht zou vinden, bevat de getuigenis een mooi voorbeeld van de logica die de gebroeders Rockefeller gebruiken, gereguleerd om hun critici te bedwingen. Er werd gesteld dat deze omleiding en vermomming van fondsen voor het boek helemaal niet witwaste, maar slechts een zeer gangbare praktijk in Rockefeller transacties. Met andere woorden, ze verbergen altijd wat ze doen, dus daarom moet het goed zijn. Hier, mijn vrienden, is slechts één hint van het feit dat Rockefeller controle is zeer doordringend in onze samenleving, maar het is verborgen voor ons zicht vaker dan niet. Laurance’s domein omvat in ieder geval de luchtvaartmaatschappijen, de lucht- en ruimtevaartindustrie en de wapenindustrie van de Rockefellers die ’s werelds grootste en meest agressieve “vernietigings” van de dood zijn. Het omvat ook de aandelenmarkt en de manipulatie ervan. Zoals u ziet de beurs crash Ik heb gewaarschuwd over het ontwikkelen voor onze ogen, kunt u uw Thank You notities naar Laurance Rockefeller sturen.

Tenslotte komen we bij David Rockefeller, de jongste van de vier broers en de machtigste van allemaal. David is voorzitter van de Mammoet Chase Manhattan Bank, een van de twee of drie grootste banknetwerken ter wereld met meer dan 2000 vestigingen in ongeveer 98 landen over de hele wereld. Chase Manhattan is een belangrijke bron van leningen aan de grootste bedrijven in Amerika en daarbuiten, en het Trust Department bezit enorme hoeveelheden aandelen in bedrijven die de ruggengraat van de Amerikaanse economie

vormen. Door leningen te verstrekken of te weigeren, door ex-CIA-agenten aan te nemen, door druk uit te oefenen op bedrijven die schulden hebben bij Chase Manhattan (inclusief druk om de samenstelling van raden en directeuren van vennootschappen, banken, verzekeringsmaatschappijen, enz. te veranderen. David Rockefeller is door selectief kopen en verkopen van aandelen en op andere manieren in staat om een aantal zeer krachtige snaren te trekken alleen door Chase Manhattan.

Maar zelfs Chase Manhattan Bank is het enige kleine zichtbare topje van David Rockefeller's ijsberg. David Rockefeller is geen gewone bankier. Hij is de belangrijkste bewaarder van het ongelooflijke wereldwijde Rockefeller financiële rijk en daardoor is hij de machtigste internationale bankier in de wereld. De Rockefellers controleren niet alleen Chase Manhattan Bank maar veel van de andere sleutel geld huizen zowel in Amerika als in het buitenland. Ze hebben de First National City Bank of New York, de grootste in New York City, plus een aantal andere grote New Yorkse banken. Zij hebben ook controle over veel banken waar hun kartel niet algemeen wordt erkend.. zoals de Bank of America die de grootste bank in de Verenigde Staten is, en ook de multinationale banken in het buitenland, waaronder vele investeringsbanken huizen hier en in het buitenland.

Het feit dat de Rockefellers erin geslaagd zijn om de grote Morgan belangen, die vroeger de grootste concurrenten van de Rockefellers in Amerika waren, over te nemen, is voor veel mensen een duidelijke schok. Morgan Guaranty Trust heeft immers een aandelenportefeuille van 23-1/2 miljard dollar in handen, de grootste in Amerika.

Nou, mijn vrienden, maar liefst 16 van de 24 Directeuren van Morgan Guaranty Trust zijn nu Rockefeller agenten; en aangezien sommigen het ongelooflijk vinden dat Morgan Guarantry nu de baas is over Rockefeller, ga ik nu deze 16 Directeuren en Rockefeller gecontroleerde organisaties noemen waarin ze koningspins zijn. Het gaat om:

J. Paul Austin van Coca Cola.

R. Manning Brown, Jr...

Frank T. Cary van IBM, een van de vijf multinationals die de Rockefellers in 1971 en 1972 gebruikten om in Europa via monetaire manipulatie stagflatie op gang te brengen.

W. Graham Clayton, Jr... van de Southern Railway.

Emilio G. Collado.. van Exxon, het grootste bedrijf ter wereld en de appel van het oog van de Rockefellers.

Chas. Dickey, Jr... van Scott Paper.

John T. Dorrance, Jr... van Campbell Soep.

Louis W. Foyle van Bethlehem Steel.

Thomas S. Gates.. voorheen van Defensie.

Howard W. Johnson van M.I.T.

Donald P. Kircher van de Singer Co.

Donald E. Procknow.. van Western Electric.

Warren M. Chaflee.. van Ralston Purina.

Geo. P. Shultz.. een van de Ft. Knox Gold samenzweerders, die zijn afbetaald met het presidentschap van de Rockefellers Bechtel Corporation en als consultant voor veel van David Rockefeller's bedrijven.

Olcott D. Smith van Aetna Life & Casualty.

Henry S. Wingate.. van International Nickel Company of Canada.

Hun financiële rijk omvat ook veel van de grootste levensverzekeringsmaatschappijen. Het omvat ook de controle van het particuliere centrale banksysteem dat ervoor zorgt dat ons geld wordt gedrukt.

Door directe en indirecte controle van zowel de Federal Reserve als de topambtenaren van de Amerikaanse Schatkist, kon David Rockefeller het goud van Amerika verwijderen, zoals ik elders heb besproken. Voor meer informatie hierover verwijs ik u naar mijn Audio Book over de " het goudschandaal rond Fort Knox" en naar de update in mijn maandelijkse audiobrief nr. 2 voor juli 1975. David Rockefeller zelf is directeur van de raad van bestuur van de New York Federal Reserve Bank. Paul Volcker is nu president van de New York Federal Reserve Bank, en hij was een voormalig adjunct-secretaris voor Internationale Monetaire Zaken, en hij hielp David om het goud van Fort Knox te nemen met de andere betrokken mensen.

het goudschandaal rond Fort Knox cover-up samenzwering blijft zich verspreiden terwijl ze proberen hun sporen uit te wissen. De voorzitters van de Senaat en het Huis Bankcomités.. Senator Proxmire en Congreslid Henry Reuss, respectievelijk.. proberen de deksel op de Fort Knox goud controverse lang genoeg om het ministerie van Financiën opnieuw een publiciteitsstunt te laten bedenken om het publiek te misleiden, zoals bij het zogenoemde bezoek voor de goudinspectie in september 1974. En tot dit doel ben ik net geïnformeerd dat er nu een poging wordt gedaan om wat geleende goudstaven in de "Central Core Vault" in Fort Knox te zetten, Wiens bestaan ik vorige maand voor het eerst onthulde, en die tot op dit punt leeg was, maar het zal zeer, zeer moeilijk zijn om meer dan 753.000 staven goud terug te geven aan die Centrale Kernkluis.

Al deze dingen en nog veel meer, mijn vrienden, liggen in David Rockefellers' bailiwick. Het was David Rockefeller die in februari 1974 ons beleid in het Midden-Oosten in eigen persoon omgaf om te voorkomen dat zijn olierijk in het Midden-Oosten uit Rockefeller-controle zou worden geweerd in verband met het Arabische olie-embargo. Koning Faisal van Saoedi-Arabië was, zoals u zich zult herinneren, een sleutel tot het succes van die verenigde Arabische actie; en bij zijn werk plaatste hij wat hij als het beste voor de Arabieren beschouwde boven die van de Rockefellers. Sinds 30 jaar nadat de Saoedische olievelden werden verworven door middel van de Tweede Wereldoorlog en in eerste instantie werden ontwikkeld met gratis G.I. arbeid ten koste van de belastingbetalers, hadden de Rockefellers hun eigen weg. De nettoprijs van Arabische olie aan de Rockefellers gedurende die 30 jaar.. Dankzij de lading-terug en verschillende apparaten.. was slechts vijf (5) cent per vat. Stel je voor! Ruwe olie op 5 cent per vat voor meer dan 30 jaar! Wat een enorme winst voor de Rockefellers. Maar koning Faisal had nu besloten om zijn eigen volk belang op de eerste plaats te zetten... Zoals John Kennedy had gedaan voor Amerika in 1963. Beide acties waren een dubbelspel van de Rockefellers, en beide resulteerden in een moord iets meer dan een jaar later.

Het is niet mogelijk om de dimensies van Rockefeller controle meer dan oppervlakkig te bespreken in zo'n korte tijd, maar misschien kun je beginnen te begrijpen hoe het werkt. Zij bezitten zeggenschapsbelangen in meer dan 300 multinationale banken en bedrijven, die het grootste deel van deze eigendom verbergen door het gebruik van vele duizenden genomineerden en zogenaamde straatnamen. Door hun controle over banken en stichtingen kunnen zij goed verhulde directeursverstrengelingen creëren waardoor zij hun hele reusachtige economische rijk kunnen leiden tot één groot kartel. De monopolistische praktijken van John D. Rockefeller, Sr. bleek in vergelijking met het weggelopen internationale monster dat is samengesteld door de Four gebroeders Rockefeller; en dit economische imperium gebouwd rond multinationals, die geven trouw aan geen enkel land dan aan de Rockefellers in plaats daarvan, is steeds meer een politiek imperium ook. Naarmate de tijd voortgaat, verspreidt hun controle over wat buiten hun bereik blijft zich nog sneller.

Op 30 juli 1975 namen de Rockefeller belangen een beslissende stap in de richting van consolidatie van hun controle over nog een andere belangrijke machtsbasis in Amerika. Volgens informatie die me net heeft bereikt, werd de ontvoering van voormalig Teamster President James R. Hoffa uitgevoerd namens de Rockefellers. De reden: Frank Fitzsimmons, de huidige Teamster-president, wordt in het web van Rockefeller-controle getrokken. Hoffa, die een gezamenlijke drang begon om de Teamsters weer onder controle te krijgen, vormde een duidelijke bedreiging voor Rockefeller vooruitgang op dit gebied, De Rockefellers zoeken alle controle die ze mogelijk kunnen bereiken over de distributiesystemen van onze natie als een cruciaal instrument om in de nabije toekomst massale verstoringen en tekorten aan de bevoorrading te veroorzaken. Deze zullen op hun beurt deel uitmaken van de economische ineenstorting waardoor zij van plan zijn ons hun dictatuur "nieuwe grondwet" te laten aanvaarden. De inzet is erg hoog en Jimmy Hoffa stond in de weg, misschien zonder het ooit te beseffen.

Ik wil nu ingaan op onderwerp 3.

Onderwerp 3 In oktober 1974 nam ik mijn eerste Audio Boek op getiteld: "Hoe je jezelf te beschermen tijdens de komende depressie en Derde Wereldoorlog." In die tape meldde ik dat de derde wereldoorlog gepland was om in een paar korte jaren te beginnen..dat het een onvoorwaardelijke oorlog zou zijn met Amerika als het belangrijkste slagveld, en dat het meer dan een jaar zou slepen. Toen in maart 1975 in mijn Audio Book over de " het goudschandaal rond Fort Knox And What It Means To You", meldde ik dat de oorlogsplannen nog steeds op schema waren, en legde hun doel vollediger aan u uit.

Zoals ik in die tweede band al zei, werden de Rockefellers in balans gebracht door hun moeilijkheden om de Ft te kappen. Knox Gold Scandal, dat, als het ooit in de openbaarheid komt, hen uit het water kan blazen voor zover het hun dictatuurplannen betreft. En zoals ik al zei, hebben deze en andere problemen tot nu toe voorkomen dat Nelson Rockefeller zijn plan om Gerald Ford uit het presidentschap te verdrijven en dat ambt aan zichzelf over te dragen, heeft uitgevoerd. Er zijn onheilspellende tekenen dat hij zich nu aan het voorbereiden is om dit te doen zodra de tijd rijp is. Het is nog niet gebeurd. Nelson Rockefeller heeft me waarschijnlijk voor gek gezet in de ogen van sommige mensen omdat hij niet president werd op zijn schema van juni 1975. Ik begon publiekelijk het plan van Rockefeller om dit te doen een jaar geleden voordat Gerald Ford president werd en voordat

hij iedereen verraste door Rockefeller te selecteren, uit een eerste veld van vijftien, om hem als vice-president aan te wijzen. Maar, mijn vrienden, mijn doel om de vertrouwelijke informatie te onthullen die ik over deze dingen krijg is om te voorkomen dat ze gebeuren als ik kan.

Ik ben niet een van degenen die met medium of andere middelen rondgaan om ondergang en somberheid te voorspellen, en dan lachwekkend zeggend, “Zie, ik zei het je toch” als het uitkomt. De dingen die ik probeer te waarschuwen zijn verschrikkelijke dingen.. Niet alleen voor jou, maar ook voor mij. Ik wil niet dat ze gebeuren. Dit is een prachtig, prachtig land waar God ons in heeft gegeven om in te leven, en ik wil dat mijn drie kleine kinderen en die van jullie de zegeningen van vrijheid hebben waarmee we ervan kunnen genieten als ze opgroeien. In deze geest ben ik blij u te kunnen vertellen over veranderingen in de Rockefeller plannen wanneer deze tekortkomingen of slips in hun duivelse plannen weerspiegelen. Ik kan u melden dat de oorlogsplannen nu worden gewijzigd, niet om wat ik heb gedaan, maar om wat Indira Gandhi van India heeft gedaan.

U hebt waarschijnlijk korte nieuwsberichten gehoord over recente gebeurtenissen in India, die suggereren dat de CIA misschien op een of andere manier betrokken was. Deze suggesties werden snel terzijde geschoven en door onze eigen regering verzwegen, maar ze zijn waar. Als je het beeld deelt dat de meeste Amerikanen van India hebben, denk je waarschijnlijk aan overbevolkte steden vol met ondervoede mensen, heilige koeien die door de straten dwalen, enorme bureaucraten problemen, en nog veel meer.. en niet veel anders op dat. Maar India is veel meer dan dat, met een zeer aanzienlijke industriële basis en relatief onbenutte natuurlijke hulpbronnen, zoals altijd trekken de hebzuchtige aandacht van de Rockefellers.

De CIA werkt al vijf jaar aan een positie om India te veroveren, zoals elders herhaaldelijk is gebeurd. Net zoals Portugal meer dan een jaar geleden in een revolutie werd geworpen onder een tienjarig Rockefeller-plan; en net zoals de Unie van Zuid-Afrika gepland staat voor uitsterven door de Rockefellers over drie jaar, werd India aangevallen. En Indira Gandhi, de enige echte sterke leider in India vandaag, werd systematisch ondermijnd door een Indiaanse Watergate die daar, zoals hier, door de CIA ten behoeve van de Rockefellers, werd opgevoerd.

Maar Indira Gandhi heeft iedereen in de war gebracht. Ze heeft iedereen in de war gebracht met haar woeste tegenaanval. Het is tragisch dat ze op dit moment tenminste zo ver is gegaan met deze tegenaanval dat ze de fundamenten van de vrijheid die ze wilde verdedigen lijkt te hebben vernietigd. Maar wat de recente gebeurtenissen in India veroorzaakte was de bemoeienis van de CIA in haar interne zaken. Als gevolg daarvan worden de oorlogsplannen waarover ik je tot nu toe heb gewaarschuwd, op een achtergrond gezet. Ze zouden weer naar voren kunnen komen, maar India is zo’n grote prijs dat de oorlogsplannen nu worden herzien voor rekening van India.

Het nieuwe plan dat snel ophanden is, vraagt nu om oorlog in maart 1977 met Red China en Japan die India aanvallen. De alliantie die dit zou doen, is nu al aan het ontstaan. Terwijl wij onlangs de blik gericht hebben op de Top van Helsinki om de Sovjetveroveringen in Europa te ratificeren, is de werkelijke actie in Azië gaande. Het Sino-Japanse Verdrag van Vrede en Vriendschap wordt nu onderhandeld als de eerste stap naar een militaire alliantie. Naarmate de zaken nu verder gaan, zullen deze twee India in 1977 aanvallen en Rusland zal

India helpen. De Verenigde Staten zullen dan in de strijd worden gezogen, als fabriek om Rusland en India te leveren, en het doel van alles zou zijn om India op een andere manier over te nemen.

Dit alles weerspiegelt een snelle en ingrijpende verandering, weg van de trend die vóór de recente gebeurtenissen in India bestond. Deze oorlog is eerder gepland dan het oorspronkelijke schema voor de derde wereldoorlog, aangezien de nieuwe plannen niet langer vragen om Rusland toe te treden tot de nieuwe Verre Oostenas, maar om aan de andere kant te staan. En natuurlijk houden de nieuwe plannen geen vijandelijkheden op Amerikaans grondgebied in zoals ze nu staan. Houd er echter rekening mee dat verdere veranderingen kunnen en waarschijnlijk zullen plaatsvinden. In het bijzonder, als Indira Gandhi weer snel uit de macht wordt gerukt, kan het goed mogelijk zijn dat de CIA de oorspronkelijke overnameplannen weer op het goede spoor zet, En dat zou waarschijnlijk het oorspronkelijke plan voor oorlog tegen de Verenigde Staten herstellen door middel van een aanval op het Panamakanaal door atoomraketten die uit Guyana worden afgevuurd. De Top van Helsinki bevrijdt nu Sovjet-Rusland om haar aandacht te richten op het oosten, dat wil zeggen op China en proberen China omsingeld te krijgen.

Laten we bidden dat de lelijke plannen voor de verovering door de gebroeders Rockefeller nog zullen worden gestopt, en laten we allemaal ons deel doen als burgers om deze plannen te stoppen! Laten we ze voor het gerecht brengen voor het stelen van ons goud, en vanaf daar beginnen we met het herstellen van gezond verstand, integriteit en ware vertegenwoordiging in onze regering.

De COWET, mijn vrienden, beschermt ons allemaal, en we moeten al die mensen die nu de controle over de Rockefellers hebben, wegstemmen. We moeten hun grote socialistische bedrijven opsplitsen en de vrije onderneming herstellen. We moeten de grote bedrijfs- en gesubsidieerde bedrijven elimineren en hun eigen grond teruggeven aan particulieren voor kleine boerderijen. En we moeten de Persoonlijke Inkomstenbelasting elimineren met de daaruit voortvloeiende slavernij van de middenklasse en de armen, terwijl de Rockefellers relatief vrij van belasting gaan door hun gebruik van belastingvrije stichtingen en apparaten.

Dank je. Tot volgende maand, dit is dr. Beter. God zegene jullie allemaal.

• • •

Audiobrief 04

12 september 1975

Hallo, iedereen, dit is dr. Beter. Vandaag is het 12 september 1975, en dit is mijn maandelijkse audiobrief nr. 4.

Zoals gewoonlijk is er veel meer gaande dan het oog lijkt te zien. De grote media misleiden het Amerikaanse volk dagelijks door alleen die delen van de waarheid over gebeurtenissen te presenteren die samen een gewenste indruk geven. Dus je kunt niet hopen de ware betekenis van nieuws gebeurtenissen te begrijpen tenzij en totdat je leert om de schaarse feiten in het nieuws voor jezelf te analyseren. Leer om feiten te scheiden van meningen. U krijgt niet genoeg feiten om tot uw eigen duidelijke, logische beslissingen te komen, behalve misschien op het gebied van sport. In plaats daarvan worden de gaten voor jullie ingevuld door commentaar dat is ontworpen om jullie te leiden tot conclusies die niet echt van jullie zijn. Daarom probeer ik jullie ogen te openen voor de manier waarop de dingen echt werken en om jullie belangrijke informatie te geven die jullie nodig hebben.

Daartoe wil ik vandaag de volgende drie onderwerpen bespreken:

Onderwerp 1.. Het Internationaal Monetair Fonds “Gouden Verkoop Overeenkomst” en de onttroning van de Verenigde Staten Dollar

Onderwerp 2.. Moord politiek en subtiele manoeuvres in de aftelling naar dictatuur

Onderwerp 3.. De snel samensmeltende uitschieters van de geplande oorlog van 1977 in Azië.

Ik hoop ook enkele korte aanwijzingen te kunnen geven over wat u, de betrokken Amerikaan, kan doen om het tij te keren en ons geliefde land te redden.

Onderwerp 1.. In mijn maandelijkse audiobrief nr. 2 voor juli 1975 heb ik de tegenslag besproken die David Rockefeller ervoer tijdens de junivergadering van het “International Monetary Fund” of IMF. Hij had via zijn agenten in de Amerikaanse Schatkist verwacht dat hij erin zou slagen de lid-landen van de Imf te overtuigen al het Imf-goud te verkopen en was klaar om het Imf-gulden te kopen zodra het verkocht werd. Tot zijn verbazing en tot zijn grote verbazing faalde hij in juni 1975 vanwege de Franse oppositie die gebaseerd was op hun eigen bewustzijn van de ware status van Fort Knox en de Amerikaanse goudreserves. Zoals ik in die audiobrief vermeldde, gingen de Rockefeller belangen werken in een koortsige zoektocht naar een middel om hun doel te bereiken.. dat wil zeggen, een beslissing om Imf goud te verkopen tijdens de volgende Imf bijeenkomst in september, deze maand. En als je al vroeg deze maand op het nieuws lette, weet je dat de Rockefellers dit keer een overhaast compromis bereikt hebben. Ik zal u zo meteen uitleggen wat er is besloten over de potentiële goudverkoop tijdens de bijeenkomst van de Imf in september, maar eerst wil ik u de verrassende quid pro quo opvallen die de Schatkist namens David Rockefeller als de prijs van de verkoop van het Imf goud heeft geaccepteerd.

De Amerikaanse Schatkist ontkent al jaren de monetaire rol van goud als verouderd, barbaars en niet langer nodig. In dit verband heeft de Schatkist jarenlang gevochten om de centrale banken te beletten goud op de vrije markt te kopen. De reden hiervoor is dat de

belangen van David Rockefeller het goud zelf kunnen veroveren, terwijl hun opzettelijk geproduceerde weggelopen inflatie de rest van ons verpest met papiergeld dat geen steun heeft. Maar op het IMF van september 1975, dat dit standpunt bereikte, dat de Verenigde Staten jarenlang zonder compromissen hebben weten te bereiken, werd plotseling verlaten. Waarom? Waarom hebben de Verenigde Staten ermee ingestemd dat Centrale Banken goud kopen? Ze hadden het recht om het te verkopen. Wat heeft zo'n totale nederlaag veroorzaakt voor David Rockefeller en zo'n dramatische omkering van een fundamenteel beleid dat nu al jaren opgebouwd is?

Vrienden, wat het resultaat is, is het verspreiden van het effect van onze blootstelling aan het goudschandaal rond Fort Knox. Het grote Amerikaanse publiek weet er nog steeds niets van, dankzij de nieuwsblackout opgelegd door CBS, ABC, de New York Times, de Washington Post, de Los Angeles Times en andere belangrijke media die worden gecontroleerd en geïntimideerd door de gebroeders Rockefeller zelf. Maar de meest deskundige mensen in de financiële gemeenschap hier en in het buitenland weten steeds meer dat er iets heel verdachts is inderdaad over het Amerikaanse ministerie van Financiën. Kortom, de hitte is aan!

Sinds we het bestaan van de Centrale Kernkluis in juli onthulden en haar rol in de gouddiefstal en fraude in Fort Knox hebben uitgelegd, weet de Schatkist dat we precies weten wat ze hebben gedaan, en hoe. De samenzweerders weten dat als mijn partners en ik ooit ons bewijs mogen presenteren in een rechtbank voor een jury of in een Congresonderzoek, hun lot is bezegeld. Hun spel is dus om te proberen dat te voorkomen door het publiek voor de gek te houden en zich niet bewust te zijn van de waarheid. Daartoe hebben de Rockefellers hun grote concessie gedaan tijdens de bijeenkomst in september Imf om wat Imf goud terug te krijgen naar de Schatkist.

Volgens de overeenkomst moet vijf miljoen gram goud van het IMF worden teruggegeven aan de Verenigde Staten, vanwaar het kwam. Dit goud werd oorspronkelijk beloofd voor verkoop aan de "insiders" binnen de Rockefeller cirkel, maar nu wilden ze in plaats daarvan te tonen of gebruiken in gouden veilingen om het publiek gek te houden. In dit verband heeft de Schatkist op 21 augustus 1975 kort voor de laatste bijeenkomst van het IMF zelfs een goed gepubliceerde bijeenkomst met particuliere goudhandelaren gehouden om de kwestie van het houden van veilingen te bespreken. Dit was pure propaganda en bluf, en was bedoeld om gewicht te geven aan toekomstige veilingen van goud verkregen van het IMF. De waanzinnige manoeuvres om wat IMF goud te stelen voor propagandaveilingen is gewoon een herhaling van wat ze afgelopen december deden om een beetje goud te veilen. Op 9 december 1974 heeft de Schatkist het kleine "Exchange Stabilisation Fund" van zijn twee miljoen ounces goud, zoals ik in eerdere banden heb vermeld, illegaal leeggeruimd. Dat werd gedaan om iets te hebben voor de Schatkist om te verkopen in kleine propagandaveilingen, omdat de rest van onze goudreserves al lang weg waren.

Met dit belangrijke perspectief in gedachten, luister alstublieft naar wat het IMF deed op 31 augustus 1975, aan het begin van hun zogenaamde septembervergadering:

Nummer 1.. De algemeen bekendgemaakte "Gouden Verkoop Overeenkomst" van het IMF is een principeovereenkomst, een voorwaardelijke overeenkomst. Het IMF zal in januari 1976 opnieuw bijeenkomen in Jamaica om de kwestie van de wisselkoersen te bespreken. Als, en alleen als IMF-leden het daarover eens zijn in januari, dan zal de voorwaardelijke

Overeenkomst van de goudverkoop, die zojuist is aangekondigd, van kracht worden. De inzet is zo hoog voor David Rockefeller en zijn partners in de misdaad dat ik voorspel dat er een akkoord zal worden bereikt tijdens de januaribijeenkomst in Jamaica. De politieke wil is aanwezig. Het IMF-goud zal dan officieel worden vrijgegeven, hoewel ik weet dat er nu al achter de schermen stappen worden ondernomen, illegaal en voortijdig, om het bezit van de vijf miljoen ons goud in handen te nemen en terug te brengen naar Fort Knox.

Er zijn geruchten dat Mrs Mary Brooks, de directeur van de Amerikaanse Munt, haar ontslag heeft ingediend, maar dat het nog niet is geaccepteerd omdat het er zo slecht uit zou zien. Er zijn aanwijzingen dat haar meerdere in feite zei: “Wacht nog een paar maanden, Mary, terwijl we dit hele gedoe over Fort Knox uit de weg hebben, dan kun je gaan, als je wilt.” Hoe dan ook, we hadden een van onze bronnen contact met Mrs Brooks, en dit is wat ze zei, citaat: "Er is niets mis in Fort Knox. Ik was er onlangs nog. Ik heb nooit mijn ontslag ingediend, en ik ben niet van plan dat te doen. Ik weet niet waarom deze geruchten blijven komen." Ze vroeg of ze wist van het snelle ophaalsysteem van de centrale kernkluis, ze ontkende het niet, maar antwoordde gewoon, citaat: “Dat soort geruchten komen de hele tijd langs.” Onze bron stelde mevrouw Brooks voor dat het een eenvoudige zaak zou zijn om Fort Knox wijd open te stellen om te bewijzen dat dr. Beter ongelijk had en, citaat: “doe een eind aan deze zaak voor eens en voor altijd.” Haar antwoord.. en dit is haar exacte antwoord.. en ik citeer: “Oh, nee! Het zou weken duren.” Het enige wat ik daarop kan zeggen, mijn vrienden, is: “Ja, Mary, het zal weken duren voordat de vijf miljoen gram goud terug is in Fort Knox.” Daarom hoor ik dat er momenteel activiteiten gaande zijn in Fort Knox. Ondertussen probeert Mary Brooks het uit te pluizen.

Terug naar de Imf Gold Sale Agreement echter, Ik moet nog een ding op te wijzen: Mocht er niet een overeenkomst over de wisselkoersen door de Imf in januari in Jamaica, een onwaarschijnlijke gebeurtenis, dan zullen we terug naar Square One op Imf goud verkopen. Als dat gebeurt, zullen David Rockefeller en zijn mede-insiders de IMF-verkoopbeslissing hebben gebruikt als een schrikwekkende tactiek gedurende deze herfst van 1975 om de goudprijzen omlaag te halen en al het goud dat ze uit zwakke handen kunnen nemen. Ze verdienden ook miljarden dollars die “kort” waren. Wanneer het publiek hiervan op de hoogte wordt, zullen de goudprijzen weer op gang komen.

Nummer 2.. De interim- of voorwaardelijke Goudverkoopovereenkomst specificeert het volgende:

Van de ongeveer 150 miljoen gram goud die nu in handen is van het IMF, wordt een zesde of 25 miljoen gram op de open markt of aan de centrale banken verkocht. Dat laatste is wat er werkelijk zal gebeuren. De traditie van Rockefeller is trouwens dat deze goudverkoop van het IMF voor eigen doeleinden is geschilderd als een filantropische zet om geld in te zamelen voor hulp aan arme en ontwikkelingslanden.

Een ander zesde of 25 miljoen gram moet worden teruggegeven aan de landen van het IMF in verhouding tot de hoeveelheden goud die elke natie oorspronkelijk heeft bijgedragen. Elke natie mag dan dit teruggegeven goud houden of verkopen, maar je kunt wedden dat ze het zullen houden. Hun eigen burgers hangen hun centrale bankiers op als ze dat niet doen.

Onder deze clausule is de Verenigde Staten zal ongeveer vijf miljoen ons ter waarde van ongeveer $ 700.000.000 tegen de huidige marktprijzen ontvangen. Dit bedrag, wordt mij verteld, is al beloofd aan de “insiders,” maar gebeurtenissen kunnen dit ongedaan maken

wanneer het goudschandaal rond Fort Knox nationaal en wereldwijd breekt. Het is deze vijf miljoen gram goud, gelijk aan slechts ongeveer twee procent (2%) van wat de Amerikaanse Schatkist officieel beweert te hebben, dat de samenzweerders wanhopig willen krijgen hun handen op voor het geval ze nodig hebben voor propaganda veilingen of zelfs een andere zorgvuldig gestage “peep show” in Fort Knox.

De resterende tweederde van het Imf goud, of ongeveer 100.000.000 ounces, is om “ te blijven” in de Imf voor het moment. Daar zal het als steun blijven voor de zogenaamde “Special Drawing Rights” of Sdr’s, van de Imf. De Sdr zal de nieuwe internationale monetaire eenheid of maatstaf worden, de maatstaf; en dan zullen de andere sterke valuta’s die nu deel uitmaken van de korf van de 16 valuta’s die de Sdr’s vormen, de reservevaluta’s van de toekomst zijn, althans voor de komende twee jaar. De dollar geeft dus zijn soevereiniteit als enige reservevaluta op. De grappenmaker in dit dek is dat meer dan de helft van een SDR bestaat uit de Amerikaanse dollar en Britse pond sterling, die beide ontbreken goud backing. In de enorme inflatie die voor ons ligt, zal de SDR dus rondhobbelen op één been met haar enige echte steun bestaande uit de sterke goud-backed valuta’s die minder dan de helft van haar nominale waarde uitmaken.

Nummer 3.. en zeer belangrijk. De leden van Imf zijn er vanaf januari 1976 toe overgegaan om gedurende twee jaar geen officiële goudprijs vast te stellen, mits de Overeenkomst van januari 1976 inzake wisselkoersen plaatsvindt. Dit is precies de ontwikkeling waar ik al meer dan een jaar over waarschuw, gebaseerd op informatie uit mijn eigen vertrouwelijke bronnen. Zij lopen achter bij het bereiken van deze overeenkomst, maar de overeenkomst zelf ligt precies op schema. Als het eenmaal op zijn plaats is, kunnen ze gemakkelijk de verloren tijd inhalen in hun plan om economische catastrofe te bezoeken op de Verenigde Staten en de wereld.

Het IMF heeft in principe ingestemd met de mogelijkheid voor de leden, waaronder de Verenigde Staten, om hun respectieve regeringen te vragen de officiële goudprijs af te schaffen, die nu 42,22 dollar per ounce is, zodra de wisselkoersovereenkomst in januari 1976 is bereikt. Dit betekent dat er de komende twee jaar slechts een “marktprijs” voor goud zal zijn, alleen afhankelijk van vraag en aanbod plus massages door de Rockefeller belangen om de prijs van goud te doen stijgen. Met andere woorden, goud zal twee jaar privé gaan vanaf januari 1976. Het gouden zoomsignaal van $180 per ons, dat ik in mijn Audioboek opgenomen in oktober 1974 heb uitgelegd, zal worden doorgedrongen en de cataclysmische inflatie en economische chaos zullen uitbarsten. Na twee jaar van dit, met de economie van de wereld en vooral van de Verenigde Staten in het roken ruïnes, David Rockefeller. de man die orkestreerde het hele ding in de eerste plaats.. momenteel van plan om een “Internationale Monetaire Conferentie” te noemen om eindelijk goud te herstellen naar zijn traditionele monetaire rol. David’s plan is om officieel repeg goud dan op $ 2.000 een ounce.. twintig keer de huidige officiële prijs van $ 42,22 een ounce!

Nummer 4.. Na de twee jaar die zojuist zijn genoemd, volgens de Gold Sale Agreement die zojuist door het IMF is bereikt, zullen centrale banken al het goud mogen kopen dat ze willen. Zoals ik al heb gezegd, is deze volledige omkering van een belangrijk kenmerk van de lang bestaande campagne van de Schatkist, direct te traceren naar de gestaag opbouwende druk van het goudschandaal rond Fort Knox en de wanhopige behoefte van de samenzweerders om het geheim te houden.

Nummer 5. Tot januari 1976 zal het IMF geen goud verkopen aan goudmarkten op de wereldmarkt of aan centrale banken tegen marktprijzen. Het zou nog niet legaal zijn om dat te doen, maar ik verwacht ten volle dat er in januari in Jamaica een akkoord zal worden bereikt en dat de goudverkoop van het IMF dan volgens plan zal plaatsvinden. De Amerikaanse dollar is dus nu veel te hoog getaxeerd.

De Amerikaanse Schatkist is het meest geïnteresseerd om zijn huis terug in orde te krijgen, in ieder geval, om te voorkomen dat het publiek zich bewust wordt dat Fort Knox echt leeg is van zijn goud. De Schatkist bezit nu minder dan 800.000 ounces goud.. een loutere pit van de 2.000.000 ounces die het illegaal nam van het Exchange Stabilisation Fund op 9 december 1974. De rest werd gebruikt voor de propagandaveilingen van de Schatkist in januari en juni van dit jaar.

Goudkoorts zal zich in de nabije toekomst over het land verspreiden zodra het volledige belang van de IMF-actie algemeen wordt begrepen, en dan zullen de enige vragen niet de prijs zijn, maar de beschikbaarheid van goud. De goudmarkt is tegenwoordig erg dun en de “insiders” moesten de zwakke zusters bang maken om hen hun bedrijf te laten vervreemden.

David Rockefeller wil nog steeds dat goud wordt gekoppeld aan $2.000 per ons en dat de nieuwe SDR’s de standaard eenheid van de maat worden. De Amerikaanse dollar zal zijn status als wereldvalutareserve verliezen. Zelfs nu al verbindt David Rockefeller’s Chase Manhattan Bank al een deel van haar leningen aan SDR’s. Wie moet immers Beter dan David weten dat dollars vermeden moeten worden?

Voor de komende twee jaar na januari 1976 zullen de landen die goud in hun centrale banken hebben, in staat zijn om een snelle stijging te genieten van de waarde van hun goudreserves van 20 tot 1. Kun je je dat voorstellen? 20 tegen 1. Daarom zullen de centrale banken in die periode tegen marktprijzen de 25.000.000 ounces opkopen die het IMF zal verkopen. Dat goud zal nooit de particuliere goudmarkt bereiken. Maar de Verenigde Staten zijn bewust arm gemaakt door de gebroeders Rockefeller.

Zonder goud van enige betekenis, zitten we nu in dezelfde lekkende boot als Groot-Brittannië. En kijk wat er gebeurt met Groot-Brittannië, dat al op weg is naar een gevorderd socialisme! Cataclysmische inflatie, toenemende werkloosheid en sociale en economische omwentelingen op de weg naar dictatuur staan voor ons allen binnenkort in petto als de goudsituatie niet wordt gecorrigeerd. En dus, vrienden, zitten we in een race tegen de tijd. David Rockefeller en zijn medewerkers in en uit de Schatkist zoeken vertraging, vertraging, vertraging. Ze willen het IMF goud en andere trucs gebruiken om het Amerikaanse volk voor de gek te houden tot het te laat is. De tijd staat helaas aan hun kant. Degenen onder ons die ons land willen redden, daarentegen, dringen met alle middelen die tot onze beschikking staan aan op een volledig, open en eerlijk onderzoek van dit alles zonder verdere vertraging.

In dit verband wil ik enkele woorden lezen op de voorpagina van de Daily News Digest voor de week van 1 september 1975. (Hun adres is trouwens: P.O. Box 27496, Phoenix, Arizona 85061.) De kop is maar één woord: “Waarom?” Ik citeer nu:

Het verhaal over Fort Knox is nog lang niet dood. Er is iets rot en de stank heeft zich verspreid over het land als een mist. Duizenden lezers hebben onze series van dichtbij

gevolgd. Net als zij hebben we tevergeefs gewacht op bevredigende antwoorden op vragen van Dr. Peter David Beter en zijn partner, Ed Durell. Een briefwisseling met het Amerikaanse Bureau of the Mint heeft alleen maar dubbele gesprekken opgeleverd.

De belangrijkste vraag over de centrale kernkluis blijft een mysterie. Is het goud daar of niet?

Waarom is het zo moeilijk om een delegatie naar Fort Knox te sturen, de Vault te openen en de inhoud ervan te onthullen? Waarom hebben geen leden van het Congres het op zich genomen om deze zaak te regelen? Is moed zo'n ontbrekende deugd in Washington dat dit niet kan of zal worden gedaan?!

Waarom heeft de pers het verhaal met een verbazingwekkende intensiteit vermeden? Is dit niet misschien het grootste nieuws in de beschaafde geschiedenis van de wereld? Dat kan het zeker. Een kwaadaardige groep individuen die de schatkist van een land kan plunderen, zoals is berekend, tot een bedrag van 11.000.000.000 dollar verdient zeker wat aandacht, nietwaar?

De radio- en tv-industrie heeft niet eens de eerste kosten genoemd, en had alleen betrekking op de "peep show" die afgelopen september in Fort Knox werd opgevoerd. Maar de kranten, waar zijn ze? Waarom de black-out op het Fort Knox verhaal? Is er een krachtige kracht die hen bang maakt voor onderwerping? Of zouden ze zoveel reclame verliezen dat ze het verhaal niet kunnen publiceren? Of vinden de grote redacteuren het verhaal zo schandalig dat ze geen aandacht verdienen? Schandalig heeft Jane Fonda en anderen zeker niet belet om voorpagina-aandacht te krijgen!

Ja, er stinkt iets. Is het goud daar of niet? Wie van onze congresleden heeft het lef om dat uit te zoeken?"

Tenslotte wil ik nog een punt aansnijden om na te denken over de verleiding om de Rockefeller propaganda over de broeierige economische macht van de Arabieren en olieproducerende staten op te slikken:

Op 5 september 1975 stelde een verslaggever de volgende vraag aan Dr. Abdul-Rahman Al-Atteqi, minister van Financiën van Koeweit, bij de National Press Club: "Geen van de olieproducerende staten sprak tijdens de bijeenkomsten van de Wereldbank en het IMF. Waarom niet?"

Dr. Al-Atteqi antwoordde:

"Het adres van de mensen lijkt van geen betekenis. Als de Verenigde Naties of de Wereldbank vergaderingen een tijd hadden om precies te luisteren zoals goed luisteraars zouden moeten horen, iedereen zou spreken, maar de meeste toespraken gewoon in de lucht. Niemand hoort het..fluisteren, de meeste afgevaardigden uit de kamer.. en dan is het een tekst in een boek. Als het gebeurt, leest iemand het soms, daarom, en ten tweede is het bekend wie het beleid van het monetaire systeem van de wereld leidt, en we kunnen voorlopig niet met hen concurreren. We zijn in hun handen. Dus dit is een feit. We moeten ermee leven tenzij we breken door.. en we zijn op zoek naar die tijd."

Zijn antwoord kwam met applaus. Het is niet alleen een uiting van de situatie van de olieproducerende landen: het drukt ook de uwe en de mijne uit.

Onderwerp 2.. Op 5 september 1975 werd in Sacramento, Californië, een generale repetitie gehouden voor de moord op onze boegbeeld president, Gerald Ford. Een jonge vrouw genaamd Lynette Fromme kwam binnen twee meter van de president voordat ze werd aangehouden door een geheime dienst agent. Terwijl ze werd gebundeld door de Geheime Dienst met een blik van afschuwelijke verrassing op haar gezicht, riep ze naar verluidt: “Het ging niet af!”

De volgende dag werden de nieuwsmedia gevuld met de volkomen voorspelbare conclusie van ambtenaren die betrokken waren bij de zaak. Miss Fromme, ze verzekerden ons, had alleen gehandeld. De mogelijkheid van een samenzwering.. dat “vuil woord”.. werd al snel gepooh-poohed en gereduceerd. Ze had het wapen gekregen van iemand anders, maar dat kon niets betekenen. En ja, haar hospita zei dat Miss Fromme de laatste tijd plotseling haar huur begon te betalen met $100 biljetten, maar dat kan niets anders zijn dan toeval. Om de ambtenaren die er bij betrokken zijn de eer te geven, moet echter worden vermeld dat sommige van hen wel voorspelbaar enthousiast over één ding raakte.. namelijk de vaak genoemde noodzaak om de bevolking te ontwapenen onder de vlag van “wapencontrole.” Een ambtenaar zei zelfs dat dit zo acuut en zo onmiddellijk is dat hij vroeg om, citaat: “oorlogsmaatregelen.”

Nou, iedereen, het toeval is dat het incident op 5 september niet bedoeld was om president Ford te verwonden. Op 17 en 18 juli 1975 zei ik in een toespraak in het Santa Monica Civic Center in Californië, en ik citeer: “In september 1975 zullen we weten of Rockefeller gestopt moet worden. Er zijn enkele zeer belangrijke ontwikkelingen in de maak.” Ik doelde daarbij op de totale machtsstrijd die nu uit de publieke opinie plaatsvindt en het potentieel beslissende belang van deze maand, september 1975, in het tijdschema van Rockefeller voor dictatuur in Amerika. Deze machtsstrijd, hoewel ze goed verborgen is voor het grote publiek, escaleert naar het wrede niveau van moordpolitiek die twaalf jaar geleden op het Amerikaanse toneel uitbarstte met de moord op president John F. Kennedy. Sindsdien zijn moordenaars een terugkerend onderdeel van de Amerikaanse scène, waaronder die van Dr. Martin Luther King, Robert F. Kennedy, en onlangs Jimmy Hoffa, onder anderen. En deze vulkaan van geweld dreigt weer uit te barsten, nu, als rivaliserende facties binnen en dicht bij het kamp van Rockefeller jockey voor positie in de Dictatuur die nu gevormd wordt.

Vorige maand, trouwens, in maandelijkse audiobrief nr. 3 onthulde ik voor het eerst de waarheid over hoe en waarom president Kennedy werd vermoord. Het antwoord op mijn opmerkingen over dit onderwerp was zo overweldigend dat ik denk dat de volgende voetnoot hier het vermelden waard is.

Zoals u zich herinnert, heb ik vorige maand onthuld dat president Kennedy in een uitgebreide limousine reed... de moordauto. Hij werd niet gedood door een sluipschutter, maar door een goed uitgeruste ontploffing vanuit de auto. Die ontploffing was waarschijnlijk veroorzaakt door een radiosignaal van buiten de auto door iemand in een positie om te zeggen wanneer het moest gebeuren. Mijn vertrouwelijke technische bronnen denken nu dat ze weten waar het radiosignaal vandaan kwam.

Als je de verschillende verslagen hebt gevolgd die zijn verschenen over de JFK moord in de loop der jaren, heb je waarschijnlijk gehoord van de mysterieuze man met de paraplu. Dit was een toeschouwer die op de plaats van de schietpartij in Dallas was. Hij hief zijn paraplu

abrupt op en opende hem net toen de auto van de president voorbijging, en op dat moment begonnen de sluipschutters allemaal te vuren. Na een paar seconden zou hij de paraplu hebben gesloten en weer neergezet en het vuur is gestopt. Hij smolt toen in de menigte en verdween snel. Anderen hebben gezegd dat de man met de paraplu de signaalman was die de paraplu gebruikte om het afvuren van de sluipschutters te coördineren voor maximale verwarring en effect. Ik geloof dat dit klopt, maar op basis van mijn eigen vertrouwelijke informatie, geloof ik dat hij ook de extra rol had om het radiosignaal te sturen om de fatale ontploffing in de moordauto op het hoogtepunt van de din van de sluipschutters te laten ontploffen. De opgewaardeerde paraplu zou een perfecte radioantenne hebben gemaakt om het signaal te verzenden, en het signaal zelf kon zijn geactiveerd met een knop op de paraplu handvat. Het was belangrijk om te voorkomen dat de verdenkingen op de moordauto zelf gericht waren, die binnen 48 uur vernietigd werd. Daarom werd een gewone paraplu die eruitzag als die welke door de mysterieuze toeschouwer werd gebruikt, ongetwijfeld ergens in de buurt gelaten voor mensen om te vinden, terwijl de echte paraplu uitgerust door de CIA met een kleine radiozender, werd weggevaagd. Toen de gewone look-alike paraplu werd gevonden weggedaan op de scène, de natuurlijke reactie zou zijn om te zeggen, “Kijk hier. Ik denk dat de man met de paraplu raakte van het zodat het niet zou belemmeren zijn weg te komen.” En dat is dat.

In ieder geval staan we op de drempel van een mogelijk nieuw tijdperk van moord, intimidatie en verkeerde informatie over het publiek, nog erger dan dat na de moord op Kennedy. De generale repetitie van 5 september voor Ford’s moord was voor twee doeleinden. Eerst moest hij een niet zo subtiele hint geven dat hij Beter zijn deal met Nelson Rockefeller kon nakomen en het Witte Huis binnenkort zou verlaten - of anders. Ten tweede, het was opgevoerd op camera, zult u merken, ten behoeve van u en mij...het publiek.

Dit incident is een onderdeel van een veelzijdige campagne om je geest te conditioneren om het vertrek van de Fords te accepteren van de publieke scène op een of andere manier. Getuige bijvoorbeeld, hoe CBS, die grondig onder de duim van de Rockefellers ligt, Betty Ford als kleiduif op 10 augustus 1975, CBS televisie show “60 MINUTES” heeft opgezet. Betty Ford ontblootte haar privéleven en gedachten in het openbaar op een manier die heeft neergeslagen belachelijk en schaamte op haar hoofd. Op deze en vele andere manieren worden de Fords in de publieke opinie gekleineerd, zodat onze eerste benoemde president niet gemist wordt als hij vervangen wordt door onze tweede.

Ja, de machtsstrijd achter de schermen die Nelson Rockefeller tot nu toe heeft belet het presidentschap te veroveren dat hij tegen juni had gepland, drie maanden geleden, begint in de openbaarheid te komen. Wat we nu meemaken is de laatste fase van een uitgebreide multistepped coup d’etat met zijn grote mijlpalen die ongeveer een jaar na elkaar liggen, zodat publieke arrestaties grotendeels zullen verdwijnen tussen stappen.

Iets meer dan drie jaar geleden begon de staatsgreep met de inbraak van de Watergate. Twee jaar geleden werd vicepresident Spiro Agnew van de plaats delict verwijderd. Dit activeerde het 25e amendement, dat Nelson Rockefeller enkele jaren voor de geplande staatsgreep had gemanipuleerd in de Grondwet. Iets meer dan een jaar geleden Richard Nixon werd de eerste president in de Amerikaanse geschiedenis die ontslag nam.. het slachtoffer van Watergate, dat werd bedacht door Nelson Rockefeller, ontworpen door zijn

CIA, en kreeg een laatste assist in de vorm van chantage door Nelson Rockefeller's lange tijd agent, Henry Kissinger. Nu is het weer een jaar en het is tijd voor de volgende stap.. namelijk het uitzetten van boegbeeld Gerald Ford uit het Witte Huis, zodat onze president-in-fact, Nelson Rockefeller, zichzelf ook president in naam kan maken. Rockefeller moet dit snel doen, want hij wordt steeds impopulairer. Als dit volgens plan wordt bereikt, zal de staatsgreep zelf voltooid zijn.

Daarna is er nog maar één stap over om de status van Nelson Rockefeller als onze DICTATOR te ratificeren op verkiezingsdag november 1976, iets meer dan een jaar later. Op die dag zullen we onze toenmalige president Nelson Rockefeller terugsturen naar het Witte Huis en tegelijkertijd zullen we bij nationaal referendum de nieuwe Rockefeller Constitution.. die al geschreven is en die hem een termijn van negen jaar als onze eerste Dictator zal geven, accepteren. Er wordt alles op alles gezet om de weg te effenen voor deze tweehonderdjarige dood van onze Republiek! Niet het minste van deze voorbereidingen houdt de conditionering van je geest in door de massale controle over de massamedia die door de Rockefellers worden uitgeoefend. Zo komen er hier en daar verschillende onderdelen van de geheime "Nieuwe Grondwet" op, schijnbaar willekeurig, maar eigenlijk als delen van een goed gecoördineerde meester public relations oorlog die wordt gevoerd op het nietsvermoedende Amerikaanse publiek door de Rockefellers.

Om slechts een voorbeeld te citeren. en ze zijn overal deze dagen als je ogen open zijn.. Er is het artikel in een recente uitgave van Business Week getiteld: "De grote nieuwe push voor federale chartering van bedrijven." Business Week, het moet worden genoemd, wordt gepubliceerd door McGraw-Hill, een van de honderden grote bedrijven onder Rockefeller controle. McGraw-Hill is een bijzonder nuttige stem voor de Rockefellers, omdat het een reeks speciale industriebladen publiceert die al lang een hoog prestige hebben en dus nu zeer invloedrijk zijn. Hoe dan ook, het artikel zegt dat er een snel opkomende duw is om de staatschartering van bedrijven in Amerika te vervangen door federale chartering, en dat verrassend genoeg enkele van de meest krachtige steun voor deze beweging komt van leiders van grote bedrijven zelf, zoals General Electric. Het artikel laat echter niet merken dat al deze grote bedrijven genoemd Rockefeller outfits zijn, en federale chartering is een van de sleutelstenen van de corporate-socialistische economische structuur die in de nieuwe Rockefeller grondwet is geformuleerd. De impuls voor deze grote nieuwe federale chartercampagne wordt verklaard als een paar van de beslissingen van het Hooggerechtshof die (quote) "conservatief" op hun gezicht kunnen kijken omdat ze effectief de federale invloed op bedrijven die al lang door regel 10-B (5) van de Securities Exchange Commission waren uitgeoefend, verwijderden. Deze uitspraak ziet er op het eerste gezicht uit als een stap weg van federale bemoeienis, maar het doel ervan is om het sentiment in het Congres op te wekken om wetgeving door te geven die veel verder gaat dan de oude SEC-regel.

Dit is een perfect voorbeeld waarin de werkelijke doeleinden van politieke acties precies het tegenovergestelde zijn van de oppervlakte-uitstraling. En als iemand twijfelt dat het Hooggerechtshof bewust wordt geleid om de Rockefeller te doen, dan zal, bijvoorbeeld, onze Chief Justice Warren Earl Burger overwegen. Een van de manieren waarop hij de geloofsbrieven die leidde tot zijn benoeming tot het Hooggerechtshof, werd door zijn bijdrage als een zogenaamde "buitenexpert" aan het schrijven van de geheime nieuwe

Rockefeller grondwet. Het idee om het recht van proces door de jury, wat de “nieuwe grondwet” doet, te elimineren, kwam van Burger.

De kunst van de politiek, zoals die vandaag op nationaal niveau in Amerika wordt beoefend, is gereduceerd tot voortdurende misleiding en bedrog. Een perfect voorbeeld is het plan dat Nelson Rockefeller en zijn oude vriend en supporter George Meany bedacht hebben om Rockefeller’s imago in een conservatieve vorm te herschikken. Stel je voor. Dat is noodzakelijk geworden omdat het nu de conservatieven zijn die het evenwicht van de politieke macht in Amerika in handen hebben. U hebt ongetwijfeld de publiciteit opgemerkt die de laatste tijd is gegeven aan de zogenaamde conservatieve opvattingen die Nelson Rockefeller deze dagen in zijn toespraken predikte. Vergeet niet dat zijn hele publieke carrière voor meer dan 40 jaar is een smerige geschiedenis van goed gedocumenteerde maar weinig bekende piraterij tegen het Amerikaanse schip van de staat. Laat staan dat hij altijd heeft omgesprongen, citeer “fiscale integriteit” en dat dit zonder uitzondering is vertaald in hogere belastingen, toenemende overheidsschuld, opzwellende werkloosheid en ontluikende welzijnsrollen. En, laat staan dat zijn publieke carrière bezaaid is met gebroken beloftes en dubbele kruisen. Hij zegt nu dingen die de door Rockefeller gecontroleerde nieuwsmedia “conservatief” noemen, dus we moeten ze op waarde schatten.

Maar veel Amerikanen zullen niet alleen worden opgenomen in Rockefeller’s eigen verklaringen, dus nu op een parallelle weg als een medereiziger is ene George Meany. De laatste tijd heeft Meany een grote show gemaakt om de kustarbeiders in zijn AFL-CIO geen tarwe te laten laden die naar Rusland zou moeten gaan totdat de Amerikaanse consument beschermd wordt tegen inflatie en zo. Deze stand is in de nieuwsmedia geschilderd als bewijs van het conservatisme van zijn kant; maar nu deze politieke oogst is geoogst, wordt het graan opnieuw geladen en op weg gestuurd naar de moeder van Rockefeller, Rusland.

Om dit conservatieve beeld te versterken, geeft Meany ook griezelige opmerkingen naar Henry Kissinger. Kissinger heeft nu zijn werk voor Rockefeller gedaan en staat op het punt voor de wolven te worden gegooid om de conservatieven te sussen en hen voor de gek te houden door te denken dat ze aan de slag gaan. De Meany bouwt zo snel mogelijk een conservatief anticommunistisch imago op; en aangezien hij geen zelfredzaam politicus is, zal deze schijnbare ontwikkeling van een conservatieve streak door velen zo oprecht worden genomen. Hij zal zich dus in een perfecte positie bevinden, als de tijd rijp is, om Nelson Rockefeller zijn arm om zich heen te gooien en hem zijn volledige politieke steun te geven. Rockefeller zal dus worden omgevormd tot een onmiddellijke conservatieve anticommunistische anti-Sovjet in de ogen van veel vertrouwende Amerikanen.

Een van de meest duivelse slimme en wrede wendingen in dit plan is de manier waarop Nelson Rockefeller via zijn agent George Meany, verbannen Russische auteur Alexander Solzhenitsyn gebruikt om zijn eigen politieke plannen te bevorderen. Slechts weinig Amerikanen begrepen wat er gebeurde, en Solzhenitsyn zelf heeft geen vermoeden over het verraad dat zijn recente bezoek aan de Verenigde Staten omringde. Solzhenitsyn is een ware en grote Russische patriot die vreselijke dingen heeft geleden door de handen van het imperialistische, communistische regime dat nu zijn volk tot slaaf maakt. Hij zou zich nooit bewust hebben laten gebruiken door de mensen die de Russische communistische politiestaat voortdurend financieren en onderhouden, maar hij hield geen rekening met de sluwe gebroeders Rockefeller. Meany zei in zijn inleiding op een van Solzhenitsyn’s

toespraken onder AFL-CIO sponsoring dat Solzhenitsyn, citaat: “een stem die vraagt om gehoord te worden; een stem die niet zal worden ontkend.”

De Rockefeller aanpak van alles wat ze niet kunnen onderdrukken is om het te gebruiken, en dat is wat ze deden met Solzhenitsyn. Ze hebben hem geharnasd. Ten eerste was de Amerikaanse regering het met Rusland eens dat hij geen officiële erkenning mocht verlenen voordat hij werd vrijgelaten. Vandaar de veelgeprezen snub van president Ford. Vervolgens greep George Meany hem nog voordat hij uit Rusland kwam en naaide een verbintenis van de beroemde Russische ballingschap om onder AFL-CIO-onder auspiciën in de Verenigde Staten te spreken. Toen hij Amerika bereikte, bestond zijn grote AFL-CIO speech tour uit slechts twee toespraken.. een in Washington, D.C., en de andere in New York City. Als gevolg daarvan werden de woorden van Solzhenitsyn, die volgens mij elke Amerikaan zou moeten horen, door weinig mensen gehoord. Maar het feit dat hij onder George Meany’s sponsoring had gesproken, werd in de Rockefeller nieuwsmedia in het hele land gepubliceerd, en dit verklaart waarom de New York Times het breed verslag gaf. Het netto resultaat: Een paar mensen hoorden de waarheid van Solzhenitsyn, maar een groot aantal mensen werd door dit alles misleid tot denken: George Meany verdient het conservatieve label nu aan hem vast te zitten door de Rockefeller public relations machine. Een overtuigender leugen zou moeilijk te bedenken zijn.

Ik wil nu kort ingaan op onderwerp 3.

In mijn maandelijkse audiobrief nr. 3, vorige maand, onthulde ik dat er belangrijke herzieningen zijn in de werken voor komende oorlog plannen. Deze veranderingen vloeien voort uit de acties van Indira Gandhi om de overname van India door de Rockefeller door middel van hun CIA te stoppen. De Rockefellers willen India opnemen in hun rijk voordat ze naar de Derde Wereldoorlog gaan, en passen daarom hun buitenlandse intriges dienovereenkomstig aan. Hun plannen die ik enige tijd geleden onthulde voor de Derde Wereldoorlog..die echt een halve wereldoorlog met Amerika als belangrijkste slagveld is, zijn niet helemaal verlaten. Ze zijn gewoon op een back-brander gezet terwijl de focus naar India verschuift, dat is de laatste resterende brok van het oude Britse Rijk dat nog niet in Rockefeller handen is. De opkomende opbouw van de oorlog in Azië, die nu is gericht op de start van de Rockefeller-plannen rond maart 1977, is een complex iets en wordt door de meeste waarnemers grotendeels genegeerd. Ik wil er meer over praten in komende audiobrieven, maar ik vind dat je nu tenminste een miniatuur schets moet hebben.

Om te beginnen had het onlangs door Ford, Brezjnev, en leiders van meer dan 30 andere landen ondertekende Akkoord van Helsinki slechts één reëel effect. Het heeft de Russische veroveringen in Oost-Europa formeel geratificeerd, ongeacht de officiële protesten tegen het tegendeel. Daarom had de Sovjet-partijbaas Brezjnev tranen van vreugde in zijn ogen, omdat hij het allemaal had getekend. Het gaf Rusland een veilige grens in West-Europa, en de inkt was nauwelijks droog toen Russische aandacht oostwaarts naar China. Goed georkestreerde aanvallen op Peking en het buitenlands beleid van voorzitter Mao zijn niet alleen in hoge organen van de Sovjetpers verschenen, maar ook in Sovjetsatellieten zoals Oost-Duitsland, Bulgarije en andere.

Rusland vreest dat China de leider van de derde wereld van ontwikkelingslanden wordt, daarom probeert Rusland China omsingeld te krijgen en is de afgelopen jaren veel hulp geboden. door het Kissinger buitenlands beleid dat Zuidoost-Azië aan Rusland heeft

overgedragen.. niet aan China, zoals sommige mensen denken.. en die effectief heeft geneutraliseerd Amerikaanse invloed elders langs de Chinese omtrek. De dreiging van China omringt de Chinese bevolking en geeft een impuls aan het smeden van een Sino-Japanse as, die zich nu vormt.

Tot slot zijn deze hele situatie en de spanningen er zo groot dat de Rockefellers hopen en verwachten dat ze deze op hun eigen doelen zullen omzetten. Door hun grondige controle over Japan, is een weg beschikbaar om gebeurtenissen te begeleiden naar neerslag van de geplande oorlog tegen India op schema. Dit is vooral zo sinds John D. Rockefeller III, de echte heerser van Japan vandaag, al lang geleden alles over dergelijke dingen leerde toen hij de Japanners hielp om Pearl Harbor aan te vallen. Tot slot zal Rusland, zodra India wordt aangevallen, aan India's kant binnenkomen en Amerika zal worden gebruikt als een fabriek om Rusland te leveren. De Rockefellers maken veel geld door hun betrokkenheid aan beide kanten zoals gewoonlijk; en ze verwachten de stukken in India op te halen nadat de rook is opgeruimd.

En zo, mijn vrienden, gaat het door en door, tenzij we het stoppen! Steeds meer mensen vragen zich af: wat kan ik doen? Ik ben van plan om hier in de toekomst meer over te zeggen, maar laat me u deze korte aanwijzingen geven, als ik mag:

Eerst moet je jezelf informeren. Weet wat er gaande is, zodat jullie weten wat moet worden gecorrigeerd.

Tweede.. Informeer anderen, en nooit denken dat iets te klein is om te doen. Praat met een vriend, een buurman, schrijf een brief aan de redactie.

Derde.. Zet druk op uw gekozen ambtenaren.. lokaal en op het niveau van de staat, evenals het Congres. Bel of schrijf opnieuw, en opnieuw, en opnieuw, En opnieuw, totdat ze leren dat je het menen en kan niet worden opgeschrapt met routine, beleefde, betekenisloze antwoorden.

Tenslotte.. Wees specifiek over wat u wilt dat uw gekozen ambtenaren doen om dingen recht te zetten.

In dit opzicht raad ik je sterk aan je energieën te richten op het goudschandaal rond Fort Knox. Degenen die deze fantastische misdaad en doofpot hebben gepleegd, zijn nu bang achter de schermen. De Fort Knox-affaire is het gevaarlijkste probleem voor de samenzweerders, die ons allemaal proberen op te sluiten in een DICTATORSCHAP, dus doe alles wat je kunt om ons te helpen het open te breken zodat de waarheid bewezen kan worden.

Tot volgende maand, dan, dit is dr. Beter. Dank u, en God zegene u allen.

• • •

Audiobrief 05

15 oktober 1975

Hallo, iedereen, dit is dr. Beter. Vandaag is het 15 oktober 1975, en dit is mijn maandelijkse audiobrief nr. 5. Een jaar geleden maakte ik deze maand mijn eerste opname voor Audio Books Inc. Het was getiteld: “Hoe jezelf te beschermen tijdens de komende depressie en de derde wereldoorlog,” en werd uitgebracht als Audio Boek nummer 1.

Stop en denk na over wat er sindsdien is gebeurd. Het kan je laten schrikken. In oktober 1974 verzekerde onze regering ons nog steeds dat er geen recessie was, maar de volgende maand kondigde de regering aan dat er een recessie gaande was; en vandaag, een jaar later, hebben we al de ergste recessie sinds de late jaren 1930 doorstaan. Maar we hebben nog niets gezien!

Zoals ik al zei, worden we weer optimistische leugens gevoerd door Rockefeller-agenten in onze regering van president Ford, terwijl we op de rand staan van een veel slechtere economische klif dan die we een jaar geleden hebben laten vallen. In dit verband wil ik het vandaag met u hebben over de volgende drie onderwerpen:

Nummer 1.. De CIA, Fort Knox, en het vergiffenis van Amerika

Nummer 2.. Hoe de gebroeders Rockefeller zich voorbereiden om New York City op te offeren om algemene economische ineenstorting te veroorzaken

Nummer 3.. De Continuing Build-Up To A New U.S. Constitution and War In Asia.

Onderwerp 1 Op 19 september, slechts een paar weken geleden, een mini schandaal waarbij het United States Bureau of the Mint brak land-breed.. “The Great Penny Caper” in de woorden van de Wall Street Journal. Twee jaar geleden had de Schatkist 1-1/2 miljoen experimentele aluminium penny’s die zogenaamd geslagen werden op voorstel van mevrouw Mary Brooks, de directeur van de Amerikaanse Munt. De monsters gingen naar leden van de Senaat en het Huis Bankcomité, en een paar gingen naar het kantoor van Mrs Brooks. Uiteindelijk werd het aluminium penny idee geschrapt, en al die miljoenen-plus experimentele munten werden gesmolten.. alles, dat wil zeggen, behalve een dozijn of zo dat leek te zijn verdwenen in de Senaat, het Huis, en het Bureau van de Munt kantoren. Omdat ze potentieel duizenden dollars waard zijn als verzamelobjecten, belijden de regering grote bezorgdheid over de situatie, en kunnen zelfs worden gedwongen om de lage kwaliteit aluminium pennies na alles, als ze niet kunnen worden hersteld. Een assistent van de Amerikaanse advocaat zei:

“Dit kan gewoon de ergste blunder ter wereld zijn van het Bureau van de Munt, een grove nalatigheid.”

Nou, mijn vrienden, hier is een perfect voorbeeld van de look-over-er-er afleiding tactiek die de Rockefellers altijd gebruiken. Ze maken een groot probleem met een paar centen terwijl ze het goudschandaal rond Fort Knox bedekken. Ze spelen spelletjes met ons.

We hebben de laatste tijd ook veel gehoord over de United States Intelligence Community.. de CIA, de FBI, enzovoort.. en veel pro en nadelen over. Eerst was er de CIA whitewash door CIA baas Nelson Rockefeller met de kundig hulp van zijn goede vriend en Trojaans paard, Ronald Reagan.. die, trouwens, is momenteel in de lijn Nelson's Vice-President zodra Gerald Ford is uit de weg.

Meer recent zijn er de luider onthullingen geweest van de Senaats Inlichtingendienst onder leiding van ene senator Frank Church: Moordcomplots tegen Castro, gif dart geweren om verdoven waakhonden in vijandelijke installaties, allerlei James Bond-stijl moordwapens, en zelfs dodelijke schelpdieren toxines gehouden door de CIA ondanks presidentiële orders om ze te vernietigen. "Sterk spul" zeg je. Fout. Het kerkcomité, net als de Schatkist met zijn centen, speelt weer spelletjes met ons. De Senaat hoorzittingen over schelpdierengif vorige maand onthulde niets behalve het topje van de ijsberg. Hetzelfde geldt voor wat ze je niet verteld hebben over moorden, psychologische programmering en andere dingen. Zoals gewoonlijk vertelt de regering u net genoeg om u te laten denken dat u de waarheid hebt verteld, terwijl u in het ongewisse blijft over wat er echt toe doet. Ik ga je een paar dingen vertellen over wat er echt gebeurt in het gebroeders Rockefeller spionage netwerk.

Ik geloof dat wat ik ga onthullen, mijn vrienden, eigenlijk geesten aan het ploeteren is. Het is tragisch, het is angstaanjagend, en eerlijk gezegd, het grenst aan het ongelooflijke. Maar mijn informatie, die ik zorgvuldig heb gecontroleerd, komt uit bronnen die in het verleden absoluut betrouwbaar zijn gebleken, dus de absolute waarheid voor zover ik weet; En ik geloof dat je het recht hebt om de waarheid te weten over de dingen die je leven, je gezondheid en je lot beïnvloeden.

Senator Church's commissie maakte een grote publiciteitssplash over de 11 gram, minder dan een halve ons, van de schelpdieren toxine gehouden door de CIA in strijd met presidentiële orders. Maar ze hebben nu meer dan een maand geweten over iets veel ergers dan die schelpdieren toxines.. Iets dat is een directe, onmiddellijke bedreiging voor nietsvermoedende burgers nu.. en ze zijn niet vertellen u over het.

CIA-agenten hebben gestolen van 40 tot 60 pond pond, geen ounces of gram.. van dodelijk radioactief Plutonium-239 uit verschillende stations in de Verenigde Staten. Plutonium-239 is de dodelijkste stof die zich kan voorstellen en is het materiaal dat wordt gebruikt voor kernwapens; en deze 40 tot 60 pond gestolen plutonium zijn verwerkt tot een ongelooflijk gevaarlijk radioactief Supergif zo dodelijk dat een (1) gram.. 1/28ste van een ounce.. genoeg is om meer dan 60.000 mensen te doden; en dit krankzinnige illegale gif wordt nu opgeslagen in de "Central Core Vault" in Fort Knox!

De centrale kernkluis, die oorspronkelijk ontworpen was om het goud van het land te huisvesten, is leeggemaakt van dat goud en is door de spionnen van de Rockefellers veranderd in een kamer van de dood, met genoeg radioactieve supergif om meer dan een derde van de wereldbevolking te doden! Schelpvisgif, mijn oog. Maar, vrienden, jullie hebben nog steeds het ergste nog niet gehoord.

De clandestiene operatie met plutoniumgif was niet alleen krankzinnig, maar ook verpest. Dit radioactieve vloeibare gif in de centrale kernkluis wordt opgeslagen in een aantal lood-gelijnde vaten om enigszins lijken op grote melkblikken in uiterlijk. De meeste werden er al in 1968 geplaatst, zelfs voordat het laatste goud Fort Knox verliet. Zij zijn niet onderworpen aan de veiligheidsmaatregelen die de voormalige Commissie voor

Atoomenergie voor radioactieve stoffen heeft vastgesteld en de containers zijn al lang geleden aan het corroderen. Het lekken begon enkele jaren geleden als gevolg, en het is gestaag versnellen nu. De hele Amerikaanse Bullion Depository in Fort Knox en zijn omgeving zijn al besmet met radioactiviteit, en het neemt dagelijks toe!

“Maar,” vraagt u misschien, “hoe kunnen deze dingen zijn gebeurd? Hoe kan het goud onder de neus van het leger zijn weggenomen? En hoe kan de CIA of iemand anders dit plutoniumgif in Fort Knox hebben geslopen? Iedereen weet dat Fort Knox onneembaar is.”

Vrienden, het antwoord is zo simpel dat het jullie misschien verbaast.

Ten eerste moet ik een foute item in mijn maandelijkse audiobrief nr. 2 voor juli 1975 corrigeren. Het is waar dat er twee sleutels en twee mensen nodig zijn om de kluizen in de Bullion Depository te openen, maar de commandant van Fort Knox is er niet één van! De twee mensen met de sleutels zijn de Treasury agent die de leiding heeft en zijn plaatsvervanger, beide schatkist ambtenaren. Bovendien is de controle en het gezag over het depotgebouw en de directe gronden binnen het hek eromheen uitsluitend bij het ministerie van Financiën. Het Amerikaanse leger heeft geen enkele bevoegdheid over de Bullion Depository. Het leger raakt nooit betrokken bij de activiteiten bij de Depository, behalve wanneer de Schatkist vraagt om legerwachtdienst voor grote zendingen goud.

Wat je waarschijnlijk ziet als Fort Knox, de beroemde Bullion Depository met kleine gronden en een hek eromheen, wordt de “United States Bullion Depositore in Fort Knox, Kentucky” genoemd. Het is een klein Treasury eiland gelegen geografisch binnen een enorme leger reservering die heet Fort Knox. Toegang tot de Bullion Depository is mogelijk zonder door een legerwacht te gaan, en zonder dat het leger zelfs maar enige aandacht moet besteden. Er is een gecontroleerde toegang verdeelde openbare snelweg, US 31-W, die loopt van Louisville ten noorden van Fort Knox zuid naar Elizabethtown, en het loopt smack door het midden van de enorme Fort Knox Militair Reservering. Als je op die snelweg blijft, kun je helemaal door Fort Knox rijden zonder te stoppen of op enigerlei wijze te worden gestoord. Maar als je een van de uitgangen neemt op een kruispunt binnen het Fort Knox Reservatie, dan kom je bij een Guardhouse binnen een paar honderd meter. In het noorden of zuiden langs de snelweg 31-W door Fort Knox, kom je op een punt waar je een goed uitzicht krijgt op de imposante Bullion Depository, die op een heuvel misschien een kwart mijl ten oosten van de snelweg ligt. Als je de dichtstbijzijnde afslag neemt van Highway 31-W, dan kom je op een kruispunt dat recht voorbij de Depository gaat, tot aan een legerwachthuis waar je natuurlijk gestopt zult worden. Maar ongeveer 50 meter voordat je de legerwacht bereikt, is er een brede oprit die naar de Bullion Depository zelf leidt. Als je op die oprit komt, zal de legerwacht je zeker zien, maar hij hoeft geen actie te ondernemen. In plaats daarvan is het aan de schatkistbewakers om je ofwel binnen te laten of je uit de bewaarplaats te houden. Zo is de Bullion Depository in Fort Knox vrijwel onneembaar voor potentiële dieven van buitenaf. De schatkistmensen van de Depository hebben maar één keer hulp nodig, en het leger zal in momenten over het hele gebied zwermen.

Maar voor een “binnenbaan” via de Schatkist zelf, is de Bullion Depository een makkelijke optie. De toegang tot de Depository is precies hetzelfde als het zou zijn als de Depository zich buiten het Fort Knox Military Reservering zou bevinden, aangezien geen legercontroleposten hoeven te worden doorgegeven; en binnen het hek dat het gebouw van

de Depository omringt, is alles strikt aan de Schatkist.. tenzij ze het leger om hulp vragen. De minister van Financiën moest dus op een bepaald niveau tot overeenstemming komen met de inlichtingendiensten die verantwoordelijk zijn voor het radioactieve plutoniumgif. Die werkt voor de gebroeders Rockefeller. Ze wilden hun dodelijke kostbaarheden in een grote grote kluis.. de centrale kern kluis...en de Schatkist stond hen toe om dit te doen.

De mensen die vorig jaar op 23 september 1974 naar Fort Knox gingen, zes Congresleden, één senator en meer dan 100 nieuwsmediamensen, werden zonder hun medeweten aan deze straling blootgesteld. Verre van gewaarschuwd te worden voor dit gevaar, werd het bestaan van de Centrale Kernkluis bewust verborgen voor de nietsvermoedende bezoekers. Als gevolg daarvan heeft elk van deze bezoekers grond voor een rechtszaak tegen de federale overheid en tegen de schatkist ambtenaren persoonlijk verantwoordelijk voor deze verschrikkelijke truc, onder de Federal Tort Claims Act. Als ik toen wist van het radioactieve plutoniumgif, had ik iedereen gewaarschuwd om weg te blijven. Ik kan alleen maar voorstellen dat de mensen die Fort Knox vorig jaar bezochten medisch onderzocht worden. Het is nog dringender dat degenen die bij de Depository werken worden gecontroleerd. Ik ben ervan op de hoogte dat degenen die daar gedurende een voldoende lange periode hebben gewerkt, al het begin van kanker kunnen hebben. De meeste artsen zijn onbekend met de effecten van stralingsvergiftiging, en het kan gemakkelijk worden verkeerd gediagnosticeerd. Verhoogde bloedsuiker, prikkelbaarheid, duizeligheid, jeuk, verhoogde temperatuur en een aantal andere symptomen kunnen het gevolg zijn van stralingsvergiftiging. Voor meer informatie verwijs ik je naar dat prachtige boek, “Ben je Radioactief?” van Linda Clark.

Het is duidelijk waarom de man die vorig jaar de bezoekers uitnodigde naar Fort Knox, minister van Financiën William Simon, Beter wist dan er zelf heen te gaan. Het verklaart ook waarom de regering zo standvastig heeft geweigerd het bestaan van de centrale kernkluis toe te geven. Ze durven het nu niet open te maken, zelfs niet voor een peepshow. En op 9 oktober net als je je zult herinneren, President Ford abrupt geannuleerd.. ja, geannuleerd.. een geplande reis naar Louisville, Kentucky, in de buurt van Fort Knox; en slechts 16 uur eerder had ik publiekelijk het plutonium gif verhaal in Los Angeles gebroken. Daarvoor wist onze marionet-president er waarschijnlijk niets van.

Maar waarom heeft het kerkelijke comité van de Senaat, dat al meer dan een maand informatie over dit alles heeft, het zo zorgvuldig verborgen gehouden? Heeft senator Frank Church, wiens presidentiële ambities bekend zijn, gevonden wat hij als een Beter gebruik beschouwt voor deze levens-en-dood informatie dan het Amerikaanse volk erover te vertellen?

Tot nu toe zijn de belangrijkste effecten van de radioactieve besmetting die uit de centrale kernkluis sijpelt, vooral beperkt tot de directe nabijheid van de Bullion Depository zelf. Maar de centrale kernkluis was nooit bedoeld om radioactieve stoffen te huisvesten. De muren, het plafond en de vloeren zijn gemaakt van gewapend beton enkele voeten dik, maar elke dergelijke betonconstructies vormen duizenden scheuren overal in een periode van tijd. Sommige zichtbaar, sommige microscopisch. Dat maakt geen verschil voor goudopslag; maar voor radioactieve materialen is de betonstructuur van de Centrale Kernkluis als een reusachtige zeef met kleine gaten aan alle kanten. Zodra het radioactieve gif uit die lood-gelijnde opslagtanks komt, zoals het al doet, zal een groot deel ervan uiteindelijk zijn

weg naar buiten vinden. Een grote catastrofe.. radioactieve vergiftiging van het hele zuidoostelijke deel van de Verenigde Staten.. is nu een echte mogelijkheid, tenzij stappen worden genomen om het te voorkomen. Maar ik ben ervan op de hoogte dat er geen manier is om dit radioactieve gif te neutraliseren. Het enige wat kan worden gedaan is het af te sluiten van het milieu. Zelfs als er een andere veilige plek was om de lekkende blikken van gif te nemen voor opslag, wat er niet is, zou het niet veilig zijn om de centrale kernkluis nu te openen, laat staan erin te gaan. Dit betekent dat de United States Bullion Depository in Fort Knox onmiddellijk moet worden verlaten, en een enorme tombe van lood en steen gebouwd om de straling te beperken. De inhoud van de Depositorie....alle overgebleven goudresten nog steeds daar, de voorraden van curare gif en andere drugs en gif voor de Intelligence Community, Bureau van Gravure platen, belangrijke documenten, alles.. is al onderworpen aan radioactieve besmetting, en onveilig zijn zodat ze net zo goed kunnen worden verzonken met de Depository zelf. Onnodig te zeggen, een project als dit.. de stopzetting van de Bullion Depository en de bouw van een stralingsschild heuvel over het.. kon nauwelijks worden gedaan en geheim gehouden. Duizenden mensen rijden elke dag langs de Depository op de openbare snelweg, US 31-W; en zelfs als die snelweg werd gesloten, zou het lot van de Bullion Depository noodzakelijkerwijs bekend worden als deze corrigerende stappen werden genomen.

Maar dat zou terug leiden naar de bron van de problemen... de gebroeders Rockefeller zelf door hun intriges met de CIA, FBI, en de rest van de Verenigde Staten Intelligence establishment! De Rockefellers kunnen zich alleen beschermen in dit afschuwelijke wat ze hebben veroorzaakt, door niets te doen zodat er geen vragen gesteld worden. Tegen de tijd dat de verspreiding van de radioactieve lekkage uit Fort Knox niet langer verborgen kan worden, verwachten ze hun dictatuur op zijn plaats te hebben. Dan kunnen ze doen wat nodig is zonder zich zorgen te maken over jou, mij of iemand anders. Denk er eens over na. Daarom zal er niets gedaan worden aan de afschuwelijke, onzichtbare moordenaar mist die langzaam naar buiten kruipt uit Fort Knox tenzij het publiek er van weet en actie eist. Toch houdt senator Frank Church zich bezig met de publieke houding van shock bij slechts een halve gram schelpdiertoxine; en zelfs die worden niet vernietigd! Als u het merkt, heeft het kerkcomité alleen maar gestemd om de CIA voor te stellen dat zijn voorraad schelpdiertoxine wordt overgedragen aan wetenschappelijke agentschappen voor onderzoek. Dat is als zeggen: “Als je wilt, waarom neem je dan niet de giftige fles uit je linkerhand en stop het in je rechterhand?”

Senator Church heeft zijn publiciteit. De CIA, de FBI en de rest van het Rockefeller spionnennetwerk hebben nog steeds gemakkelijke toegang tot hun geliefde vergif. Het publiek heeft een spannende show gekregen, en is er van overtuigd dat alles rechtgezet wordt; en de echte geheimen van de gebroeders Rockefeller worden veiliger dan ooit. Als onze Republiek wil overleven, moet dit soort dingen stoppen. Ook op andere manieren zijn de CIA en haar broers in de Amerikaanse Intelligentie-industrie, tot op de knieën in dingen waar je geen enkele hint over krijgt.

De Rockefeller spionage en spionage etablissement gespecialiseerd in vergiftiging geesten, evenals lichamen. Ik doel met name op de vele technieken van psychologische programmering waarover zij beschikken. Zelfs president Nixon werd uiteindelijk uit zijn ambt gezet door een uitgebreid CIA-complot namens Nelson Rockefeller dat draaide rond psychologische profilering van Nixon en velen van hen die hem omringden in het Witte

Huis. Een kunstmatige omgeving werd gecreëerd in het Witte Huis tijdens de Belegering van Watergate met voorspelbare resultaten gebaseerd op de psychologische profielen van Nixon en zijn assistenten. Nadat het allemaal voorbij was, weet je misschien nog dat sommige Nixon mensen verwarring en verbazing uitten over wat er gebeurd was. Ze konden niet begrijpen hoe ze hun weg kwijt waren geraakt en volledig gescheiden raakten van de werkelijkheid.

Maar dit is slechts één aspect van de psychologische controle die de Rockefellers via hun Intelligence web uitoefenen op geselecteerde individuen. Ze hebben ook een verscheidenheid aan hersenspoelingstechnieken, waaronder zeer geavanceerde geheime elektronische apparaten. Het enige wat nodig is om bepaalde technieken te gebruiken is een slachtoffer in een ziekenhuis krijgen. Als hij of zij daar is, is het voorbij. In deze gecontroleerde omgeving wordt een millivolt systeem met kleine elektroden gebruikt om het hersengolfpatroon te veranderen en gedachten en neigingen te injecteren. Als gevolg daarvan kan een persoon echt worden geprogrammeerd om dingen te doen die ze normaal gesproken niet zouden zeggen, om informatie te lekken van een Congrescommissie die speciaal onderzoekswerk doet; of een wereldleider kan worden geprogrammeerd om zijn beleid te veranderen; of de vrouw van een diplomaat kan in een spion worden veranderd; of een wereldleider kan worden vermoord door een nauw verwant geprogrammeerd om dat te doen; of een echte patriot kan worden geprogrammeerd om een politieke leider of een potentiële presidentskandidaat te vermoorden.

In al deze gevallen, beschadigen de hersenspoelingstechnieken permanent iemands geest. Het is verschrikkelijk, vreemd aan onze manier van leven, maar het gaat nu door namens die zelfverklaarde filantropen, de Vier gebroeders Rockefeller. Ik ken specifieke gevallen van alle programmeersituaties die ik je net gaf, maar het volstaat om er maar één te noemen:

Sara Jane Moore die op 22 september 1975 een schot op president Ford in San Francisco heeft geschoten. In tegenstelling tot het incident van 17 dagen eerder met “Squeaky” Fromme, was de poging van Mrs Moore echt. Als president Ford de straat over was gegaan zoals gepland om zich te mengen met de menigte, zou hij precies zijn gegaan waar ze geduldig stond te wachten met haar pistool, die ze had uitgekozen voor aankoop de vorige dag met een Amerikaanse schatkist agent aan haar zijde. Je bent misschien verbijsterd door alle verslagen van haar pogingen om op tijd gearresteerd te worden en haar mislukte pogingen om zichzelf te stoppen. Maar ze kon er echt niets aan doen, want ze werd elektronisch gehersenspoeld en geprogrammeerd als een moordenaar door Rockefeller Intelligence agenten.

Gisteravond, 14 oktober 1975, gebeurde er nog een vreemde gebeurtenis met president Ford. Hij was betrokken bij een verkeersongeval, zogezegd, toen zijn motorcade door Hartford, Connecticut reed. En voor de derde keer op rij, een schijnbare borstel met mogelijke dood door de president werd prachtig gevangen door de tv-nieuwscamera’s die toevallig op de motorschool deze keer, drie auto’s achter de president. De limousine die president Ford inreed, zou dezelfde zijn als die JFK die binnenreed toen hij werd vermoord, maar 90% herbouwd. Door het ongeluk van gisteravond, zal het natuurlijk naar de Ford Motor Company winkels moeten gaan voor reparatie in Detroit. Zal het weer in dienst komen, weer uitgerust als een moordauto zoals het was die dag van 22 november 1963, in

Dallas? De gebroeders Rockefeller gebruiken immers elke truc die steeds weer succesvol blijkt.

Nu kom ik op onderwerp 2:

Op 2 oktober 1975, terwijl er vrolijke beloften van economisch herstel uit Washington kwamen, vond de grootste financiële ineenstorting in de geschiedenis van de detailhandel plaats. De grote W.T. Grant Warenhuizen keten met meer dan 1000 winkels in 40 staten ingediend voor bescherming krachtens hoofdstuk 11 van de Faillissementswet. Gewenst door de bloeiende jaren van de late jaren 1960 en begin jaren 1970, was de keten uitgebreid met een breekpunt snelheid en werd gevangen hoog en droog toen onze economie begon te verbrokkelen twee jaar geleden. In het gewijzigde economische klimaat kon Grant gewoonweg niet genoeg kopers vinden om zijn goederen te dekken. Faillissement kwam met de keten te wijten aan meer dan een miljard dollar, meer dan al haar activa samen.

Maar bedrijven zijn niet de enige dingen die failliet kunnen gaan. Op 2 oktober 1975, een grote onderneming die staatsobligaties plotseling en volledig opgeschort alle ratings op New York City obligaties. Het was duidelijk geworden dat de financiën van de stad in grote problemen waren. New York City, zoals W.T. Grant, zat er boven op. Frantic manoeuvres volgde om te proberen om New York City drijvend te houden, waaronder de oprichting van de Municipal Assistance Corporation, of “Big Mac” zoals het vaak wordt genoemd. Met dat, New York State werd betrokken bij de stad van de wirwar van financiële ellende, en nu de obligaties ratings van de staat zijn op de weg naar beneden ook.

Experts bevestigen wat voor iedereen al te duidelijk is. Het is nu slechts een kwestie van tijd voordat New York State en City hun schulden verpletterend op hun tijd komen. Het resultaat zal juridische en financiële paniek en verwarring zijn als schuldeisers, stadsmedewerkers, uitkeringsgerechtigden, obligatiehouders, en anderen worden gegooid in een strijd om te proberen hun geld te krijgen. De stadsdiensten zullen worden verminderd, de werkloosheid in New York zal stijgen als gevolg van ontslagen, mensen die hun spaargeld in zogenaamde veilige New York City obligaties hebben gestopt, zullen het gevaar lopen om het allemaal in rook op te zien gaan.

Dit is precies de situatie waar ik de ongeloofwaardige Wall Street obligatiehandelaren voor waarschuwde tijdens een seminar in januari 1975. Dit alles zal waarschijnlijk binnen enkele weken gebeuren, net op tijd voor Kerstmis, tenzij federale of quasi-federale autoriteiten in het beeld stappen met een soort tijdelijke reddingsoperatie. Maar gaat dit gebeuren?

Een van de belangrijkste plannen van de gebroeders Rockefeller is om New York te laten weglopen. Ze hebben zelf maanden geleden hun borg betaald, zodat ze niet persoonlijk zullen lijden als New York failliet gaat. Daarom bevinden ze zich in een perfecte positie om de staat en de stad’s financiële ineenstorting te gebruiken voor drie doeleinden:

Ten eerste om de algemene economische ineenstorting te veroorzaken waarvoor zij zo lang hebben gewerkt;

Tweede...om onze komende crash “The Ford Depression” te kunnen labelen, zodat Nelson Rockefeller vervolgens op zijn witte paard kan rijden zoals FDR 42 jaar geleden deed, zichzelf onze redder verkondigen; en

Ten derde: het Amerikaanse volk ervan overtuigen dat het Amerikaanse Congres een waardeloze instelling is geworden, zodat het Congres kan worden afgeschaft in de loop van de oprichting van hun nieuwe grondwet en dictatuur.

De situatie van New York City en State is immers niet uniek, zoals je misschien denkt. De verslechterende financiële toestand van alle overheidsinstellingen, met de lokale overheden die het minst in staat zijn om terug te vechten, is een doelbewust en voorspelbaar product van de economische krachten die vier jaar geleden door de gebroeders Rockefeller zijn losgelaten.

Het tijdperk van STABLALATIE en monetaire instabiliteit ging in het voorjaar van 1971 in zijn huidige fase door Rockefeller manipulatie van hun multinationale ondernemingen. In mijn boek “The Conspiracy Against The Dollar” uit 1973 noemde ik het “Campaign May.” Ik citeer nu, te beginnen op bladzijde 32:

"Het gebeurde op signaal. Het was mei 1971. De affiliates van de multinationals, gewapend met dollars, opende hun lenteoffensief. Ze gooiden bommen van dollars op Europa. De Europeanen, zoals zij in 1967/1968 hadden geprobeerd, probeerden opnieuw de Amerikaanse dollar te redden. De multinationals stuurden golven en golven van dollars tegen de centrale bankiers totdat deze bankiers werden gedwongen om te stoppen met het steunen van de dollar door het geven van hoge vaste-prijs valuta’s. De tijd was gekomen om na te denken over hun eigen valuta’s en wat ze met hun eigen economieën deden.

De dollar begon te ’zweven’. Het was vrij van een vaste koers ten opzichte van andere Europese valuta’s. Het was in feite ’zachter’ geworden. "

Toen kwam 15 augustus 1971.. markeer het goed, mijn vrienden.. de datum toen onze huidige inflatie echt begon. 15 augustus 1971, de Rockefellers, via hun regering lakeien, overtuigde president Nixon om de 1944 Bretton Woods monetaire overeenkomst te verwerpen door het opschorten van de afwikkeling van internationale transacties in GOLD, aangezien de gebroeders Rockefeller al bijna al het goud van Amerika had gestolen tegen die tijd. Deze actie, waarbij de dollar uit goud werd gescheiden, zette een inflatoire kracht in gang die groter was dan Amerika ooit had meegemaakt in de 20e eeuw.

Voortzetting van pagina 81 van mijn boek, het voorspelbare effect op overheidsinstellingen zoals New York City werd als volgt genoemd, en ik citeer:

"De golven van Campaign May hadden de kusten van Amerika bereikt. De oorlog tegen de dollar in Europa kwam thuis bij de Amerikanen in de vorm van hoge prijzen en sociale onrust.

De gevolgen van de economische en econonomische maatregelen van het nieuwe imperialisme van de gebroeders Rockefeller zullen in de Verenigde Staten jarenlang voelbaar zijn. De wetgevende instanties van de lokale, staat- en federale overheid zullen niet in staat zijn om de situatie die wij stagflation noemen, te verwerken, dat wil zeggen het probleem van de hoge inflatie, gecombineerd met een gebrek aan reële groei in de economie. "

Nog steeds citeren:

"Na twee officiële devaluaties gevolgd door ’onofficiële’ devaluaties als gevolg van de zwevende dollar, gaat de waarde van de dollar, in termen van goederen en diensten gekocht, steeds verder achteruit en koopt steeds minder.

Devaluatie van de dollar is een voorbode van een verhoogde inflatie. De lasten van devaluatie komen uiteindelijk neer op de gemiddelde werkende man, de gepensioneerde en de vaste inkomens. Het ondermijnt spaarrekeningen, obligaties en andere instrumenten met een vast inkomen.

Het kost ook meer dollars voor lokale, staats- en federale programma’s. "

Dankzij het stagflation tijdperk, dat enkele jaren geleden bewust door de gebroeders Rockefeller werd gelanceerd, waren toenemende tekorten van New York City onvermijdelijk omdat ze gewoon probeerden programma’s en diensten te onderhouden die waren begonnen onder een economie zonder tagflation tijdperk. Hetzelfde geldt voor de federale regering zelf, die nu weer een recordtekort heeft, half zo groot als dat op het hoogtepunt van de Tweede Wereldoorlog.

Als het punt wordt bereikt dat New York zijn enorme verplichtingen niet kan voldoen aan schuldeisers, dan zullen tenminste sommige van die schuldeisers op hun beurt moeite hebben om hun verplichtingen en leningen af te betalen. Dit proces kan dus door onze algemene economie heen scheuren; maar in normale niet-stagflation tijden, zou het uitsterven en worden geabsorbeerd na een bepaald punt. Maar de Amerikaanse economie is nu gevaarlijk hoog met schulden, en veel van het is, trouwens, verschuldigd aan de enorme grote banken, verzekeringsmaatschappijen en het Federal Reserve System.. alle gecontroleerd door de Rockefellers die, daarom, staan te pick-up van een verschrikkelijke veel eigendom door middel van beslagleggingen.

Recente cijfers geven aan dat bedrijven, samen genomen, twee keer zoveel schuld hebben als liquide activa. Erger nog, twee jaar geleden kwamen we voorbij het punt waarop de totale schuld van de Verenigde Staten..overheid, zaken, en persoonlijke..overtroffen onze totale activa. Met andere woorden, ons hele land is nu als een grote W.T. Grant met een negatief netto vermogen.

Als de schuldstructuur van ons land op één plek instort, zeg New York City, kan het hele gebeuren geleidelijk beginnen te dalen als een kaartenhuis. Er is geen solide schuldvrije financiële ondersteuning over om dit proces te absorberen en het uit te sijpelen. Het is dus op de een of andere manier pas nu een kwestie van tijd of de regering en/of de Federal Reserve in onze instortende economische situatie zullen springen en hun zogenaamde ’oplossing’ voor onze problemen uiteindelijk zullen neerdalen op het drukken van meer dollars. De inflatie zal dan nog sneller stijgen dan nu. Elk overgebleven vertrouwen in de dollar zal worden verbrijzeld, en dit alles zal net op tijd langskomen om goudprijzen te sturen die omhoog gaan onder de omstandigheden die David Rockefeller zo hard heeft gewerkt om eindelijk te bereiken. Ik heb deze laatste maand besproken in verband met het IMF-besluit inzake de goudverkoop, en daar ligt alles nog steeds op schema.

In het weekend van 5 oktober 1975 werd tien dagen geleden in New York een geheime bijeenkomst gehouden door afgevaardigden van de Verenigde Staten, Groot-Brittannië, Japan, Frankrijk en West-Duitsland om de basis te leggen voor een economische top in het Westen die later dit jaar zal plaatsvinden. David Rockefeller probeert ervoor te zorgen dat

de bijeenkomst van het IMF in januari 1976 in Jamaica een compromisakkoord zal bereiken dat voor Frankrijk aanvaardbaar is wat betreft de wisselkoersen, zodat de voorwaardelijke overeenkomst van goud die vorige maand is gesloten, in werking treedt. Mijn huidige informatie is dat om Frankrijk tevreden te stellen, stabiele maar flexibele wisselkoersen tussen valuta's zullen worden gedefinieerd in termen van goud. Goud zal officieel worden vastgesteld op of ongeveer $ 195,00 een ounce voor dit doel, dit is de eerste van verschillende opeenvolgende stadia binnen een periode van 2-1/2 jaar vanaf vandaag, met goud uiteindelijk gericht op het bereiken van $ 2000,00 per ounce.

Dus faillissement van New York City, als het komt, zal de gebroeders Rockefeller goed dienen in hun plan om Amerika economisch te onderwerpen. En na maandenlang president Ford te hebben verteld, zowel rechtstreeks als via adviseurs, niet te helpen New York City, Nelson Rockefeller is plotseling aan de andere kant van het hek en zegt nu, voor publieke consumptie, dat de federale autoriteiten New York moeten helpen. Maar dit is alleen lippendienst, mijn vrienden, want achter de schermen zorgt hij er nog steeds voor dat uiteindelijk niets wordt gedaan. Nu wanneer de ultieme ineenstorting komt, zal het president Ford.. niet Nelson Rockefeller, de echte schuldige.. die wordt beschuldigd voor het niet uitvoeren van een redding. Samen met Ford zal het Congres ook de verliezer zijn in dit alles.

Op 11 oktober 1975, toen Rockefeller zijn verklaringen uitsprak ter ondersteuning van New York, zei hij in een toespraak die hij niet deed om zijn marionet Ford te ontkrachten, en ik citeer:

"Nadat de Raad van Bestuur in New York heeft gehandeld om de fiscale integriteit te herstellen, zal het een echte test zijn van het reactievermogen van ons Congressysteem om te weten of het Congres op tijd kan handelen om catastrofe te voorkomen."

Dit is dezelfde Nelson Rockefeller die als gouverneur van de staat New York de belastingen van de staat New York met meer dan 500% en zijn schuld met meer dan 300% heeft verhoogd en talrijke industrieën, waaronder een aantal van zijn eigen, uit de staat heeft verdreven door middel van een confiscerende belasting. Maar u kunt er zeker van zijn dat het Congres nu zeer nauwlettend in de gaten zal worden gehouden door de Rockefeller massamedia om te zien wat ze aan dit alles doen. De Rockefellers proberen ons te doen denken aan het lot van New York City als een criterium voor het blijvende nut, of het ontbreken daarvan, van het Congres. En ongeacht wat het Congres doet, willen ze ervoor zorgen dat het Congres niet slaagt voor de publieke opinie test.

Dus, mijn vrienden, wees niet te verbaasd over de vreemde dingen die er om ons heen gebeuren. Houd je ogen gericht op oorzaken, geen effecten, want wat de mens maakt, kan hij ongedaan maken.

In de jaren '20 brachten de Rockefellers een zeer verfijnde Duitse econoom naar Amerika uit Berlijn om een plan uit te werken om de aandelenmarkt te masseren, om, zo zeiden ze, de inflatie te deflateren. Maar toen ze eenmaal zijn plan hadden, draaiden ze het snel om en gebruikten het om de Stock Market Crash van 1929 te bewerkstelligen. Hij nam ontslag in afkeer en ging naar een religieuze retraite, maar werd later een universiteitsprofessor. Het was mijn voorrecht om onder deze man te hebben gestudeerd, en we werden goede en goede vrienden. Hij was het, mijn wijze Duitse professor, die mij leerde financiën, bankieren en economie en die mij vertrouwelijk leerde om alles te vergeten over de effecten

waarover economen in hun boeken hadden geschreven, zelfs de zijne; en om in plaats daarvan te focussen op oorzaken en de manier waarop deze effecten kunnen worden veroorzaakt. Hij stierf met schaamte in zijn hart vanwege de wrede manier waarop de Rockefellers hadden gekromd en misbruikt wat hij hen te goeder trouw had geleerd. Zijn identiteit moet een geheim blijven, maar hij liet een zware verantwoordelijkheid met mij over om te gebruiken wat hij me voorgoed had geleerd, en dat is wat ik probeer nu te doen..voor jou en voor hem.

De Voortdurende Bouw-Up naar een nieuwe grondwet van de Verenigde Staten en oorlog in Azië

Onderwerp 3.. Misschien vraagt u zich af waarom ik heb gekozen om vandaag te praten over de voorbereidingen voor onze nieuwe Amerikaanse grondwet en manoeuvres voor een nieuwe Aziatische oorlog allemaal als een onderwerp. De reden is dat beide delen zijn van het grotere Rockefeller plan voor wereldverovering en een Rockefeller-wereldregering, zoals beschreven in Hoffman Nickerson's Rockefeller-geautoriseerde boek "The American Rich" gepubliceerd in 1930.

Ik heb er al eerder op gewezen dat Japan sinds de Tweede Wereldoorlog in belangrijke mate onder de duim van de vier gebroeders Rockefeller, en met name van John D. Rockefeller III, staat. Het was John, zoals ik in audiobrief nr. 3 heb uitgelegd, die hielp de weg te effenen voor de Japanse aanval op Pearl Harbor door zijn spionage ring activiteiten onder de mantel van het "Institute of Pacific Relations."

Als u twijfelt aan wat ik u heb verteld over de Rockefeller controle over Japan, hoop ik dat u goed hebt gelet op het recente bezoek van keizer Hirohito aan ons land. Van begin tot eind met nauwelijks een pauze, was hij in Rockefeller bedrijf op Rockefeller grasmat, van de Colonial Williamsburg, Virginia toeristische attractie eigendom van de Rockefellers, aan Vice-President Nelson Rockefeller's Japanse-stijl huis in Pocantico Hills. Onze boegbeeld president Ford en andere ambtenaren hebben nauwelijks geteld!

Nelson's broer John, die de publiciteitscampagne voor hun eigen nieuwe grondwet voert onder de vlag van een Tweede Amerikaanse Revolutie, is ook in de Stille Oceaan nog steeds bezig met zijn oude trucjes. Op 15 september 1975 verscheen een belangrijk artikel in de krant Vancouver Provincie waarin een geheim-hush bijeenkomst werd beschreven die niet eens in de Verenigde Staten werd gerapporteerd. Het artikel heette: "Rockefeller's Braintrust Meeting Ends" en leest gedeeltelijk als volgt, en ik citeer:

"Een informele conferentie van enkele van de meest invloedrijke politieke en economische denkers van de Pacific Rim, bijeengeroepen door financier John D. Rockefeller III eindigde hier zaterdag, en pas toen werd de lijst van deelnemers vrijgegeven. De 43 gasten die uitgenodigd werden voor de 'Williamsburg Five Conference' uit Zuidoost-Azië, Australië en Noord-Amerika kwamen vier dagen samen in onofficieel sessies die alleen zichzelf vertegenwoordigen, niet hun organisaties."

Nog steeds citeren:

"Deelnemers waren George Ball, voormalig Amerikaanse staatssecretaris; Derek Davies, redacteur van de gezaghebbende Far Eastern Economic Review; Newsweek redacteur Osborn Elliott; Exxon voorzitter C. C. Garvin; Amerikaanse Senaat Minderheid Leader

Hugh Scott; Mitsubishi Research Director Morihisa Emori; en Khoman Thanat, voormalig Thaise minister van Buitenlandse Zaken. Andere gasten waren top-level experts van Aziatische en Amerikaanse bedrijven, publicaties, banken, universiteiten, diverse ministeries, en presidentiële kringen."

Op een nieuwsconferentie na de vergadering werd Robert Barnett, directeur van het Washington centrum van de Aziatische Society, gevraagd wat het effect zou zijn van de discussies op het buitenlands beleid van verschillende landen, en hij antwoordde:

“Ik zou zeggen de waarschijnlijkheid van directe invloeden, zeer klein; en de kans op indirecte invloed is zeer aanzienlijk.”

Er wordt gezegd dat de conferenties begonnen in Williamsburg, Virginia vijf jaar geleden om te bespreken, citaat, “de toen-nieuwe doorbraak in de Verenigde Staten-Chinese betrekkingen.”

De gebroeders Rockefeller manoeuvreren snel om de Aziatische oorlog op gang te brengen, die ze in maart 1977 als streefdatum willen ontsteken. Hun doel is om India, het voormalige kroonjuweel van het Britse Rijk, dat rijk is aan ijzererts, edelmetalen, en diverse andere natuurlijke hulpbronnen, evenals goedkope arbeid over te nemen. Nu al worden 1000 inwoners van een klein eiland in de Indische Oceaan, Diego Garcia, onvrijwillig elders verplaatst om ruimte te maken voor de snelle opbouw van een Amerikaanse marinebasis ter voorbereiding van de komende oorlog in dat gebied.

Henry Kissinger’s nieuwe controversiële Sinaï-akkoord, waarbij 200 zogenaamde civiele technici betrokken zijn die in niemandsland tussen Israël en Egypte worden geplaatst, maakt ook deel uit van de wereldwijde voorbereidingen voor de Aziatische oorlog door de Rockefellers.

De primaire focus is nu niet het Midden-Oosten zelf, maar Azië. Israël wordt in feite onze geavanceerde basis voor Amerikaanse militaire operaties wanneer we worden betrokken bij het Aziatische conflict aan de kant van Rusland en India en tegen de Sino-Japanse as die ook door Japan onder invloed van Rockefeller zal zijn. Er worden enorme hoeveelheden wapens naar Israël gepompt, met veel kleinere token bedragen beloofd aan Egypte. Israël wordt gebruikt, terwijl de Arabieren voorlopig worden getemperd om de olievoorraden van de regio veilig te stellen voor de geplande oorlog.

Die zogenaamde civiele technici zijn alleen in naam burger. Het zijn eigenlijk de oprukkende commandokernen van de Amerikaanse militaire opbouw in de Sinaï die al in het geheim gaande is. Het hele doel hiervan is niet fundamenteel om de Israëliërs en Egyptenaren tegen elkaar te beschermen, maar om de Amerikaanse aanvoerlijn naar het oosten voor oorlog in India open te houden. Mocht India voor 1977 door subversie heen vallen, dan is de oorlog die nu brouwt niet langer nodig. In dat geval zullen de Rockefeller plannen terugkeren naar die beschreven in mijn Audio Boek nummer 1 uitgebracht een jaar geleden: Wereldoorlog III, met Amerika het primaire nucleaire slagveld, beginnen net een beetje later dan de oorlog nu gepland. Met dat doel hebben de gebroeders Rockefeller als hun aas in het gat van het Panamakanaal. Het is al het doelwit van atoomraketten in de Republiek Guyana in Latijns-Amerika; terwijl de onderhandelingen over de gedeeltelijke soevereiniteit over de Kanaalzone in Panama worden voortgezet, onderhandelen de Verenigde Staten over het behoud van het recht om het Kanaal voor onbepaalde tijd te

verdedigen in geval van een aanval. Het Panamakanaal zal dus de nieuwe Pearl Harbor zijn, en we zullen in de nucleaire oorlog worden gesleept om ons te verdedigen onder dat voorwaardelijke oorlogsplan van de gebroeders Rockefeller.

Ondertussen hier thuis maken de Rockefellers al oorlog.. propaganda oorlog, economische oorlog, en politieke oorlog..op ons, de boeren zoals ze ons noemen. Zoals ik in mijn Audioboek, "The Secret New Constitution for America," heb uitgelegd, hebben de Rockefellers verschillende rampenplannen waarmee hun nieuwe grondwet mogelijk in werking kan worden gesteld, en ze houden ze allemaal in leven. Het primaire plan is nog steeds om het te accepteren door het nationale referendum, te midden van economische chaos over een jaar, maar eerder dit jaar, bijvoorbeeld, werd het Huis Gelijktijdige Resolutie nummer 28 ingevoerd waarin werd opgeroepen om een constitutionele Conventie te roepen en haar werkzaamheden af te ronden vóór 4 juli 1976! Volgens deze resolutie zou een van de medevoorzitters de senaatspresident pro tem.. dat wil zeggen Nelson Rockefeller.

Ondertussen wordt de stukjes van de ontmanteling van onze constitutionele rechten voortgezet. Een van de meest beruchte voorbeelden is de laatste tijd Senaatswet nummer 1 gesponsord door een hele kudde Senaatssterren toen het werd geïntroduceerd, variërend van senator John McClellan, die Beter had moeten weten, helemaal tot Nelson Rockefeller's waterboy, Birch Bayh.

Het Senaatsbiljet nummer 1 is een drie-inch dikke volledige herziening van het federale wetboek met enkele haarvergrotingsvoorzieningen zorgvuldig door het hele lichaam begraven. Een van deze zou neerkomen op een officiële geheimen daad, het opleggen van strafrechtelijke sancties aan iedereen die het zou durven om fouten of fouten openbaar te maken door overheidsambtenaren. Een andere bepaling die zich verbindt met de steeds meer schreeuwen om wapencontrole om ons te ontwapenen voor onze slavernij, zou effectief uw recht om jezelf te verdedigen in uw eigen huis verwijderen! Maar dit zijn tot nu toe nog maar voorstellen.

Andere dingen worden nu van kracht. Zo is er bijvoorbeeld een andere voorhanger van Rockefeller's voorgestelde verkiezingsafdeling aanwezig in het ministerie van Justitie, dat de lokale overheid over het verloop van verkiezingen in heel Amerika leidt door middel van instrumenten die zijn voorzien door de Voting Rights Act van 1965. Voor een ontnuchterend verslag hierover verwijs ik u naar de voorpagina van het nummer van de Daily News Digest van 29 september 1975, P.O. Box 27496, Phoenix, Arizona 85061.

En over Justitie gesproken, procureur-generaal Edward Levi heeft onlangs de ongekende stap gezet om de FBI onder zijn directe, onmiddellijke controle te plaatsen. Er bestaat geen gevaarlijker Rockefeller agent in onze hele regering dan Levi!

Al deze dingen zijn duidelijk vastgelegd in de geheime nieuwe Rockefeller grondwet, maar ze zijn slechts het begin, mijn vrienden. De 10 jaar durende multimiljard-dollar studie die hun afschuwelijke nieuwe document produceerde werd gefinancierd door de gebroeders Rockefeller via hun gecontroleerde stichtingen, en geen duidelijkere verklaring van de kwaadaardige filosofie die de nieuwe grondwet motiveert is mogelijk dan die gegeven door McGeorge Bundy, de Rockefeller insider die voorzitter is van hun gecontroleerde Ford Foundation. Hij is geciteerd als:

“Het is Beter voor de mens om zijn eigen hemel op aarde te bouwen dan de hemel in de hemel te zoeken door bloed aan een kruis.”

Dit, mijn vrienden, is de ware filosofie van de vier gebroeders Rockefeller. Zij streven naar hun merk van een hemel op aarde voor zichzelf, zelfs als dat betekent de hel op aarde voor de rest van ons.

Tot volgende maand, dit is dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 06

14 november 1975

Hallo, iedereen, dit is dr. Beter. Vandaag is het 14 november 1975, en dit is mijn maandelijkse audiobrief nr. 6.

Zoals ik vandaag tegen jullie spreek, naderen de vier gebroeders Rockefeller David, Nelson, John D. III en Laurance.. die als eenheid opereren, de doellijn in hun genadeloze drang om Amerika tot slaaf te maken. Toch, zoals ik besproken in mijn maandelijkse audiobrief nr. 2 voor juli 1975, ze zijn gedeeltelijk gestruikeld onlangs door onverwachte obstakels, zowel hier als in het buitenland.. obstakels veroorzaakt door uw toenemende bewustzijn van wat er gaande is. Hun greep op de bal is een klein beetje losgelaten, en ze beginnen hun evenwicht te verliezen. Ze kunnen worden gestopt; maar dit zal alleen gebeuren als ieder van ons ons deel blijft doen, het woord met alle mogelijke middelen over wat er gebeurt. Anders kunnen ze nog steeds hun doellijn van DICTATORSCHAP bereiken en zullen ze dat ook doen.

We moeten altijd bedenken dat wij niet alleen zijn in dit gevecht. Er zijn veel, veel leden van de Amerikaanse Inlichtingendienst die het niet eens zijn met de afschuwelijke perversie van hun activiteiten die onder de controle van de gebroeders Rockefeller plaatsvinden, dus ze geven me informatie en ik geef het door aan jullie. Ik vecht voor hen, onder andere voor meer dan 500 ex-CIA en ex-FBI-agenten en agenten die nu “dood” zijn, agenten die deel uitmaakten van “Operation Deep Freeze.”

Vorige maand heb ik de elektronische technieken van psychologische programmering genoemd die nu in gebruik zijn. Soortgelijke technieken worden gebruikt op agenten zelf in Operatie Deep Freeze, waardoor ze valse identiteiten zo volledig kunnen aannemen dat ze zelfs leugendetectortests kunnen doorstaan. Ze zijn zo geprogrammeerd voor een opdracht en worden verondersteld daarna te worden gedeprogrammeerd, waardoor ze hun geesten uit deze kunstmatige toestand bevrijden. Maar sommige van deze agenten zijn door de CIA en de FBI bedrogen om bepaalde redenen...uitgesproken “dood” in bestand en gedumpt op de straat zonder te worden gedeprogrammeerd. Ze worden achtergelaten zonder toegang tot werk, welzijn, of in de meeste gevallen zelfs hun gezinnen. Veel van de mensen in deze situatie zijn de mannen die het meest willen wat goed is voor Amerika..niet voor de internationale veroveringen van de Rockefellers; en, daarom, Ik vecht hun gevecht zo goed als ik kan.

De drie onderwerpen die ik vandaag wil bespreken, parallel aan de drie Audio Books die ik tot nu toe heb opgenomen voor Audio Book, Inc. In die heb ik geprobeerd om u essentiële achtergrondinformatie te geven. In mijn maandelijkse audiobrieven probeer ik u echter voortdurend op de hoogte te houden van de laatste plannen en ontwikkelingen op actuele basis.

Mijn eerste Audio Boek vrijgegeven oktober 1974 gewaarschuwd voor de komende depressie en oorlog, en vandaag mijn Onderwerp 1 is:

De Ford Depressie, de Aziatische Oorlog en de Oneindige Ondergang van de OPEC-landen.

Mijn tweede Audio Book uitgebracht maart 1975 legde de " het goudschandaal rond Fort Knox" en haar cruciale rol in het vernietigen van onze economie en onze Republiek. En vandaag is mijn onderwerp 2:

Fort Knox Plutonium en onze verraad door het Congres.

Mijn derde Audioboek uit juli 1975 vertelt u alles over de "Nieuwe Grondwet" die al in het geheim geschreven is voor de Amerikaanse omzetting in een dictatuur, en vandaag is mijn onderwerp 3:

Gerald Ford's Last Days als president.

Onderwerp 1.. Vorige maand in mijn audiobrief nr. 5 legde ik uit hoe de vier gebroeders Rockefeller zich voorbereiden om New York City op te offeren als een manier om te activeren wat zal worden genoemd "The Ford Depression" en op 17 oktober 1975 werd een generale repetitie gehouden voor de standaard van New York City. Plotseling nieuwsberichten de vorige dag zei dat New York City op de rand van de standaard was; en 24 uur lang de tv en radio nieuws was gevuld met ernstige speculaties over wat er zou kunnen gebeuren. De klifhanger eindigde met een wanbetaling worden vermeden slechts door een kwestie van minuten, en in het proces van de financiële term "default" werd omgezet in een huishouden woord.. en een angstaanjagende een op dat.

President Ford en zijn woordvoerders zijn al weken tegen elke federale hulp om in gebreke te blijven, en dat geldt ook voor vicepresident Nelson Rockefeller. Dat is tot 11 oktober 1975, slechts een week voor de bijna-default in New York. Op die datum, 11 oktober, startte Rockefeller plotseling een publieke campagne om te spreken voor hulp aan New York, zelfs terwijl hij achter de schermen in het Congres en de bankwereld om het te voorkomen. Zo begon de zorgvuldig georkestreerde publieke splitsing tussen Ford en Rockefeller die Ford de zak in handen te laten wanneer onze financiële catastrofe zeer binnenkort aankomt. Twaalf dagen later, op 29 oktober, kroop Ford nog verder uit de ledematen die Rockefeller afzaagt door aan te kondigen dat hij absoluut veto elke vorm van wetgeving Congres zou kunnen sturen hem uit New York City te redden; En slechts vier dagen daarna, zette Rockefeller nog meer afstand tussen hem en zijn lakei Ford door zichzelf te verwijderen van de Vice-Presidential ticket voor volgend jaar. Veel mensen vallen zo in de val van Nelson Rockefeller als gevolg, waardoor Rockefeller in hun denken en Ford 100% in de schijnwerpers.

Vanwege overwegingen zoals die ik vorige maand besprak, de effecten van een wanbetaling door New York City, of de staat, zou niet alleen rimpelen door onze economie.. een vloedgolf zou een betere term. Zelfs als de federale overheid of Federal Reserve zich inzet voor financiële steun, hebben de gebroeders Rockefeller, via hun controle over het Federal Reserve System en de regering, het in hun eigen macht om dit proces te intensiveren of te verzachten. Maar vanaf nu, bereiden ze zich voor om alle stops te trekken. Ondertussen liegen de economische woordvoerders van de regering als ze zeggen dat onze economie herstelt. De Amerikaanse dollar zinkt overzee, en onze binnenlandse economie is klaar voor een knock-out knock-out van een New York standaard, beurs crash, of andere dergelijke klap.

Er wordt veel aandacht besteed aan het effect van een in gebreke blijven van New York op de banken van het land. Er zijn een heleboel banken in het land die in de problemen zouden zitten, maar de grote New York City banken van de Rockefellers zijn er niet bij! Ze houden grote hoeveelheden New York City obligaties maar dat is in vertrouwen voor andere beleggers.. De banken zelf bezitten ze niet. De Rockefellers, zoals ik al eerder zei, zijn maanden geleden uit de gevangenis gesprongen en na de crash zullen ze volledig vloeibaar zijn om alles wat in zicht is op te kopen voor een cent op de dollar. Natuurlijk kunnen ze een van hun eigen banken dwingen om te falen omwille van de schijn, maar als ze dat doen, zal het strikt vrijwillig van hun kant.

Een meer te vertellen waarschuwing van de impact van de wanbetaling kwam van de Bank of America, de grootste bank ter wereld en ook gecontroleerd door de Rockefellers. Ze hebben ontdekt dat meer dan twee derde van de New York City obligaties worden aangehouden door particulieren, niet door banken. De spaargeld van veel mensen staat dus direct op het spel. De economische ramp die nu in de Verenigde Staten woedt, is, zoals ik al eerder heb uitgelegd, om ons in zo'n onderdanige toestand te brengen dat we een dictatuur zullen accepteren onder de nieuwe Rockefeller-grondwet over een jaar.

De aanval op het voedselstempelprogramma leidt al naar het Federal Work Job Program. Het zal lijken te bieden voedsel en voordelen aan degenen in nood als de depressie verdiept.. maar ten koste van het weg te tekenen van uw huidige COSTITIONELE rechten in de fijne afdruk. Zijn werkelijke doel is de dienstplicht van mensen in slavenarbeid.. die misschien niet onmiddellijk duidelijk omdat er geen prikkeldraadverbindingen zullen worden betrokken in het begin; maar wanneer de tijd komt, zijn ze gepland om te worden ingepakt en naar het Midden-Oosten gestuurd om te helpen reconstructie van dat gebied na de komende oorlog..Nooit meer gehoord van!

Om Amerikanen dergelijke regelingen te laten accepteren, worden de voedseltekorten waarover ik al meer dan een jaar waarschuw, nu ontworpen. Een factor daarbij heeft te maken met het afsluiten van de aardgasstroom die wordt gebruikt om kunstmest te maken in Californië, die tot 40% van een deel van de voedselvoorraden die in de Verenigde Staten worden gebruikt, levert. Een andere factor is de voortdurende verzending van graan naar Sovjet-Rusland op zogenaamde "verkoopvoorwaarden" die slechts 10% lager zijn, de rest gegarandeerd door U, de Amerikaanse belastingbetaler!!

Officiële schattingen van de Sovjet graan gewas blijven worden herzien naar beneden als een excuus en dekking voor extra zendingen, maar geen bewijs van Sovjet gewas mislukkingen is ooit gegeven aan de Verenigde Staten Landbouw Department.. en het zal nooit, omdat de vermeende Sovjet "droogte" is fictief. In plaats daarvan is de Sovjet-Unie aan het opslaan voor de komende Aziatische oorlog!

Zoals het nu is, mijn vrienden, kan de oorlog in Azië een jaar eerder komen dan ik enkele maanden geleden al aangaf. De gebroeders Rockefeller en hun Sovjetpartners hebben vanaf nu een streefdatum van februari 1976 vastgesteld, maar over enkele maanden zullen de vijandelijkheden worden gestart, die in het Midden-Oosten zullen beginnen. Een dergelijke verschuiving in timing is zenuwachtig, maar tot nu toe heb ik u de informatie kunnen geven die nauwkeuriger is dan die welke minister van Buitenlandse Zaken Henry Kissinger soms verstrekt in vertrouwelijke briefings van top zakenlieden. Zo heeft Kissinger in het begin van het afgelopen jaar een groep van ongeveer 100 Amerikaanse zakenlieden die zaken

doen in het Midden-Oosten, ingelicht en hen verteld dat er tegen het late voorjaar van 1975 oorlog zou zijn in het Midden-Oosten. De oorlog waarover hij sprak is een oorlog die nu in februari 1976 begint. Waar Kissinger het echt over had, was zijn diplomatieke doelstellingen. Mijn eigen informatie wees er echter op dat de omstandigheden nog niet rijp zouden zijn voor een oorlog in het Midden-Oosten, althans in de zomer van 1975, en dat de informatie juist bleek te zijn.

Maar de voorbereidingen voor de oorlog gaan nu inderdaad rustig en snel. Ten eerste moet David Rockefeller tijdens de vergadering van het Internationaal Monetair Fonds in januari een internationaal monetair akkoord over de wisselkoersen bereiken, aangezien een drijvende valuta tijdens de oorlog onbeheersbaar zou zijn. Ondertussen in de diplomatieke ring, is Kissinger's Sinaï Accord de belangrijkste eigenschap. U zou de indruk van onze pers hebben gekregen dat het Sinaï-akkoord tussen Egypte en Israël ligt, waarbij 200 Amerikaanse technici daarheen gestuurd worden als een soort lijm om het te laten plakken. Maar, vrienden, dit is gewoon niet het geval. Het is in werkelijkheid twee (2) afzonderlijke verdragen... een tussen de Verenigde Staten en Israël, de andere tussen de Verenigde Staten van Amerika en Egypte. Het gaat hier om uitvoeringsovereenkomsten die als verdragen worden beschouwd.

Door deze zogenaamde verdragen van het Sinaï-akkoord te ratificeren, heeft het Amerikaanse Congres het Amerikaanse volk op de weg naar oorlog verkocht! Ze hebben nu het toneel voor Amerika om betrokken te zijn bij iets wat we hebben niet gehad 30 jaar.. een verklaarde officiële oorlog.

De 200 Amerikaanse adviseurs, of technici, zo genoemd, zijn al in de Sinaï, zoals president Ford toegegeven in een slip van de tong op "Meet the Press", 9 november 1975. En ze hebben twee (2) doelen. Zij zijn de voorhoede van een geheime Amerikaanse beperkte nucleaire aanvalsmacht en zij zullen ook de doelbewuste doelwitten zijn voor een provocatie die zal worden gebruikt om de oorlog te ontsteken. Nu we officieel vrede hebben met Egypte door middel van het Sinaï-akkoord, zullen we officieel die vrede moeten schenden, dat wil zeggen, de oorlog verklaren, om wraak te nemen op deze gewaagde aanval op de Amerikanen.

De resolutie over het anti-zionisme die zojuist in de Verenigde Naties is aangenomen, maakt ook deel uit van dit plan. De Arabieren zijn in een verschrikkelijke val getrapt door deze resolutie door te drukken die zal worden gebruikt om de angst op te wekken dat Israël omsingeld wordt en zal worden uitgesmoord als Amerika niet militair reageert op de provocerende acties die zojuist genoemd worden.

De strijd tussen moslims en christenen in Libanon is om twee (2) redenen door Libië, dat door de Rockefellers wordt gecontroleerd, aangewakkerd. De opwinding daar leidt de aandacht af van het ware, grotere beeld van de voorbereidingen voor de oorlog in het Midden-Oosten, maar nog belangrijker is dat de gevechten in Libanon de Rockefellers het excuus hebben gegeven dat ze wilden om hun eigen bedrijven uit dat gebied te trekken voor de komende oorlog. Vanaf nu hebben alle grote Amerikaanse multinationals die voorheen in Libanon gevestigd waren, hun aandelen opgehaald en zijn ze op weg naar Londen, uit de oorlogszone.

Het Amerikaanse buitenlands beleid, bekend als detente met Sovjet-Rusland, is in werkelijkheid verstevigd tot een alliantie, ondanks recente opmerkingen van de minister

van Buitenlandse Zaken Kissinger voor binnenlandse consumptie. Terwijl de Verenigde Staten hun defensievermogen afhandelt bij de zogenaamde SALT-besprekingen en er niets voor terug krijgt, gaat Rusland meteen over tot verdubbeling en heropbouw van hun militaire opbouw met Kissinger en de toestemming van president Ford en Rockefeller.

Ondertussen wordt de Verenigde Staten veranderd in een fabriek om de Sovjet-Unie te leveren. De gebroeders Rockefeller denken dat zij en de VS zo zullen eindigen als partners die de wereld regeren; Maar het vreselijke risico, mijn vrienden, dat ze nemen is dat nadat de komende Aziatische oorlog uit de weg is, Rusland de gebroeders Rockefeller zal verraden en de hele wereld voor zichzelf zal overnemen.

Minister van Defensie James Schlesinger werd ontslagen door Nelson Rockefeller via zijn marionet President, Gerald Ford omdat hij in de weg stond van deze alliantie. Schlesinger drong er op aan dat de ware detente in evenwicht moet zijn met een sterke verdediging, en hij weigerde zich onder te knokkelen. Dus hij moest gaan, maar toen hij ging zei hij wat woorden die onuitwisbaar in de geest van elke Amerikaan moeten worden gebrand, en ik wil hier citeren:

“Over een paar jaar zal iemand de vraag stellen, ’Waarom waren we niet gewaarschuwd?’ en ik wilde kunnen zeggen, ’Inderdaad, je was.’”

De Rode Chinezen kunnen zien wat er aan de hand is, daarom hebben ze minister van Buitenlandse Zaken Henry Kissinger zo’n koude behandeling gegeven tijdens zijn recente bezoek. Het Rode China wordt omsingeld door de Sovjet-Unie met de hulp van de Rockefellers door hun manipulatie van de rijkdom van de Verenigde Staten. Indo-China is in handen van de Sovjet-Unie geleverd in ruil voor het overhandigen van de rijke offshore olie-leases van Noord-Vietnam aan de Rockefellers.

De komende oorlog is bedoeld om India, het Rode China en heel Afrika te vernederen in volledige overheersing door de Rockefeller-Sovjet alliantie. Het is ook de bedoeling Europa en Japan te verslaan, die proberen zich los te kronkelen van de Rockefeller-obligaties die hen al vastgrijpen.

Hier is nu de grote strategie voor de oorlog die ik u voor het eerst kan openbaren; en zoals altijd, onthul ik het in de hoop dat dit doen zal een aap moersleutel in deze plannen en veroorzaken ze te mislukken.

De Tweede Wereldoorlog werd gebruikt door de Rockefellers om Groot-Brittannië op haar knieën te krijgen, zoals uitgelegd in mijn eerste Audioboek vorig jaar, en ook om grote indoors te maken naar West-Europa. Sinds de Tweede Wereldoorlog is Groot-Brittannië over het algemeen ondergeschikt aan de Rockefellers, maar de laatste tijd zowel Europa, als Japan, dat sinds de oorlog het speciale domein van John D. III is, vertonen tekenen van worstelen om vrij te komen. De oliebehoefte van Japan wordt echter voor 99% gedekt door de leden van de OPEC in het Midden-Oosten en voor 67% door de Europese Economische Gemeenschap.

Bovendien is India, een van de belangrijkste doelwitten van de verovering in de geplande oorlog, ook sterk afhankelijk van OPEC-olie. En Afrika, een ander doel, ligt zwaar op Europa voor allerlei steun en zal gemakkelijk te kiezen zijn als Europa wordt geneutraliseerd. De OPEC-landen van het Midden-Oosten hebben daarom veel sleutels om

de gezamenlijke doelstellingen van Rockefeller-Sovjet in de Aziatische oorlog te verwezenlijken.

Er bestaan nu plannen voor de aanval van de Amerikanen in de Sinaï en voor meer dan 100 van hen om te sterven, en het Congres en de publieke opinie in de Verenigde Staten te verwonderen. Bovendien zal de trommelslag die is begonnen met de VN-resolutie over het anti-zionisme tegen die tijd het lijkt alsof Israël in gevaar is om uit te sterven. De oorlog zal dus worden verklaard door het rubberen stempelcongres van president Rockefeller. Cobra helikoptergeschutschepen zijn al in het geheim geleverd aan de Sinaï, en deze zullen worden uitgerust met lucht-grond tactische atoomraketten die in de Sinaï in het geheim twee (2) jaar onder strikte Amerikaanse controle zijn geweest.

Na de vijandelijkheden zal deze beperkte nucleaire aanvalsmacht de OPEC oliebronnen uit werking zetten met atoomexplosies. Geen enkele natie in het Midden-Oosten, inclusief Israël en Libanon, zal aan deze beperkte nucleaire aanval ontsnappen. En de oliebronnen zelf, door straling, zullen onbruikbaar blijven en gedurende ongeveer 10 jaar worden afgesloten.

De Verenigde Staten, die momenteel ongeveer 19% van hun olie uit het Midden-Oosten krijgen, zullen een veel groter aantal manipulerende tekorten ervaren dan die tijdens het Arabische olie-embargo twee jaar geleden, en dit zal onze binnenlandse economie verder in stukken breken.

Maar het effect op Europa en Japan zal veel drastischer zijn. In één klap zal het hart van Europa verlamd zijn en volledig overgeleverd worden aan de genadeloze gebroeders Rockefeller; en Japan, dat grof wordt afgestraft door de Sovjet-Unie en tegenwoordig door China wordt verjaagd, zal volledig in de armen van China worden gegooid. China is begonnen met de ontwikkeling van zijn eigen enorme olievoorraden en zou Japan kunnen voorzien in ruil voor een alliantie tegen de Chinese sterfelijke vijand, de Sovjet-Unie. Zo zal de Sino-Japanse alliantie worden versterkt. De toch al bittere botsingen tussen China en Rusland enerzijds en de kleinere schermutselingen tussen China en Rusland, India, anderzijds, zullen het toneel vormen voor de grotere Aziatische oorlog, die zeer snel zal volgen.

Afrika, dat afgesneden is van zijn banden met Europa, zal als een rijpe pruimen zijn, klaar voor de oogst door de Rockefellers, en dit geldt ook voor Rhodesië en Zuid-Afrika.

Ik wil nu ingaan op onderwerp 2.

Onderwerp 2 De Fransen hebben een gezegde dat “Hoe meer dingen veranderen, hoe meer ze hetzelfde blijven.” Hoe waar dat is en hoe tragisch.

Het is al meer dan anderhalf jaar geleden dat ik het goudschandaal rond Fort Knox voor het eerst ontmaskerde tijdens de Congresgetuigenis. Lang geleden bood ik publiekelijk aan om als een oplichter naar de gevangenis te gaan als ik mijn aanklacht niet kon bewijzen in een geschikt juridisch forum. En heeft het Congres gehandeld? Nee!

En nu zijn de goudmanipulaties een nieuwe fase ingegaan. Goud, mijn vrienden, komt nu terug naar de Verenigde Staten samen met enorme hoeveelheden illegale drugs.. in ruil voor Amerikaanse wapens en wapens die naar het buitenland worden gestuurd voor gebruik in oorlogen, revoluties en terrorisme! Het goud dat nu binnenkomt, komt niet terug in

schatkistgegevens. In plaats daarvan wordt het door de CIA verborgen voor de Rockefellers. De Rockefeller belangen willen het handig hebben voor de verkoop aan de regering voor oorlogsdoeleinden of voor andere doeleinden tegen de hoge prijzen die binnenkort zullen zegevieren.

Ondertussen, zoals ik vorige maand onthulde, heeft het Fort Knox Gold verhaal een dodelijke nieuwe wending genomen; en, zoals voorheen, doet het Congres er absoluut niets aan. De centrale kernkluis van de Bullion Depository in Fort Knox bevat bussen van vloeibare radioactieve supergif verwerkt uit Plutonium 239, de dodelijkste stof denkbaar. Deze vaten lekken door corrosie, en de radioactieve lekkage ontsnapt door de poreuze betonnen wanden van de kluis en door het ontvochtigende systeem en het buiten komen op het platteland om mee te worden gedragen op de wind, in tegenstelling tot wat de ambtenaren u vertellen. De heersende winden in dat gebied gedurende de afgelopen jaren zijn zeer ongebruikelijk.. uit hoofdzakelijk het westen in plaats van uit het noordwesten, zoals is meer gebruikelijk. Als gevolg hiervan wordt de dunne onzichtbare mist van radioactief gif uit Fort Knox vanuit de Depository (die ten zuiden van Louisville ligt) oostwaarts in de algemene richting van Lexington en West Virginia, en verder ongeveer richting Washington, D.C.; en deze lekkage is al jaren in voldoende hoeveelheden aan de gang om nu een eerste impact op de gezondheidsstatistieken te hebben.

Mijn eigen onderzoekers hebben mij gemeld dat veel artsen in de regio ten oosten van Fort Knox de laatste tijd verbijsterd zijn door een grote toename van het aantal kankers van alle soorten; en op 7 november 1975, slechts een week geleden, heeft de regering zelf statistieken gepubliceerd die hetzelfde laten zien. Het National Cancer Institute heeft aangekondigd dat het aantal kankerdoden dit jaar in het hele land met 5,2% is gestegen. Dit is vijf keer het stijgingspercentage dat in een periode van vele jaren heeft geheerst, en ze geven eerlijk toe dat ze het niet kunnen verklaren. Maar begraven in dezelfde officiële overheidsstatistieken is een regionale uitsplitsing, en dat Oost-centrale staten met Fort Knox en het gebied ten oosten van het toont een astronomische 17 tot 18% toename!

Nu, voordat ik verder ga, is er iets wat ik moet duidelijk maken; en ik zit niet alleen achterover en zeg: “Nou, hier is iets sensationeels om over te praten.” Een dergelijke ongevoelig houding van mijn kant zou onmogelijk zijn. Het is zo dat mijn geliefde vader en andere leden van mijn familie in mijn jeugdhuis in Huntington, West Virginia, de weg van de radioactieve Fort Knox moordenaar mist slaan. Zij behoren tot de miljoenen mensen die reeds blootgesteld zijn aan de eerste snuif plutoniumgif, en ik vrees voor hun leven als er niets wordt gedaan om deze lekkage, die gestaag toeneemt, te stoppen; En het gevoel dat ik voor hen heb draagt over naar miljoenen anderen..mannen, vrouwen, en onschuldige kleine kinderen die in hetzelfde schip allemaal vanwege de waanzinnige inspanningen van de gebroeders Rockefeller om de macht te grijpen tegen elke prijs en op welke manier dan ook.

Sommigen zullen ook zeggen, zonder twijfel, dat ik u dit soort dingen niet zou moeten vertellen, omdat het zal zorgen veroorzaken; maar, mijn vrienden, dit is iets om te schrikken. Het is geen grap. Als ik het niet zou vertellen, zou ik net als een ambtenaar van de civiele verdediging zijn die, gewaarschuwd voor een dreigende aanval door vijandelijke bombardementen vliegtuigen, zou zeggen: “Ik ga niet de luchtaanval sirenes aanzetten omdat dat mensen bang zou kunnen maken.” Maar, zou de regering ons niet waarschuwen

en de nodige maatregelen nemen om een dergelijke situatie in Fort Knox te corrigeren? Mijn antwoord is: NEE. De regering zet het tegen de muur en tot nu toe zitten ook grote kranten, nieuwsbladen en de tv- en radionetwerken op dit levens-en-doodverhaal, met één uitzondering.

Twee dagen geleden, op 12 november 1975, brak de Louisville Courier-Journal het Fort Knox plutonium verhaal op zijn voorpagina, in de beste tradities van krantenrapportage. Hun moedige uitoefening van de vrijheid van meningsuiting die door het eerste amendement op onze COWT wordt gewaarborgd, kan het zelfs voor de door Rockefeller gecontroleerde grote media onmogelijk maken om de situatie voor onbepaalde tijd te negeren. In ieder geval worden top zakenmensen en financiële mensen hier en in het buitenland op de hoogte gehouden van het Fort Knox fiasco, dankzij gespecialiseerde nieuwsbrieven van alle soorten. Terwijl de grote media proberen om je te hersenspoelen met schuin nieuws en u afleiden met allerlei soorten entertainment, deze nieuwsbrieven vertellen wat er echt gaande is. Een van de beste van deze, die begon te informeren haar lezers over de vreemde gebeurtenissen in Fort Knox meer dan een jaar geleden, is: Myers Finance and Energy, uitgegeven bij P.O. Box 5531, Station A, Calgary, Alberta, Canada.

In zijn nummer van 31 oktober 1975 zet Mr Myers een verhaal over Fort Knox af door de volgende brief van mijn bekwame medewerker, Mr Ed Durell, te citeren aan de waarnemend directeur van de Munt, citaat:

“Ik vraag u nu om het dossier, alstublieft, om het bestaan van de Centrale Kernkluis te bevestigen of te ontkennen bij de U.S. Bullion Depository in Fort Knox, Ky. Ik verwijs naar de enkele, grote, centraal gelegen ondergrondse kamer onderhouden door lift.”

Zoals Mr Myers in zijn nieuwsbrief vraagt, citeer ik:

“Waarom kan de waarnemend directeur van de Munt niet gewoon Ja of Nee beantwoorden? Het hele land stelt een vraag. Waarom zullen ze niet antwoorden?”

Al twee maanden lang wordt er van de regering een doodstilte gesteld. Elk van hun vroegere uitvluchten heeft bevestigd en verdiept hun schuld.. en ze weten het, dus ze zijn het aan het blokkeren.

Wat doet het Congres dan? Is het ook, gewoon het afschrijven van 9.000.000 mensen in plaats van het alarm af te laten gaan en de dodelijke situatie in Fort Knox te laten corrigeren? Ja.

Luister. Zoals ik al zei, heeft de Amerikaanse regering tot op heden nooit toegegeven dat er een centrale kernkluis bestaat, die vorig jaar op 23 september 1974 niet werd genoemd bij de 100 bezoekers van Fort Knox. Om toe te geven dat het bestaan ervan op zich al zou bewijzen dat het zogenaamde “Gouden Inspectie Bezoek” van congresleden en journalisten een totale fraude was, en ook de zogenaamde “Audit” die samen door de GAO en de Schatkist werd gedaan. En aangezien de centrale kernkluis is waar het lekkende plutonium gif is, willen ze je wanhopig tegenhouden te weten dat de kluis bestaat.

Ik ga nu vertrouwelijke discussies onthullen die zijn gevoerd tussen congreslid Otis Pike, voorzitter van de commissie voor onderzoek van het Huis, en mijzelf en medewerkers. Ik maak het nu bekend omdat congreslid Pike zelf deze vertrouwelijkheid op de slechtste manier heeft geschonden door onze informatie, zonder onze toestemming, over te dragen

aan het kerkcomité in de Senaat. Zoals ik vorige maand al heb uitgelegd, zit senator Church al op het plutonium gifverhaal terwijl hij spelletjes speelt met jou en mij; en nu, om welke reden dan ook, Congreslid Otis Pike, heeft ook Amerika teleurgesteld.

Half september hield ik privé gesprekken met congreslid Pike over de situatie in Fort Knox. Ik wist toen nog niet van het plutoniumgif dat daar opgeslagen was, maar ik wist wel dat de CIA en de FBI verbonden waren met de diefstal van Amerika's goud van Fort Knox namens de gebroeders Rockefeller. Hij bleek over het algemeen geïnteresseerd en moedig ook.. een kwaliteit die vrijwel verdwenen is uit het Amerikaanse Congres vandaag; maar zijn belangrijkste stokpunt dat hij keer op keer terug kwam was de Centrale Kern Vault in Fort Knox. Het bestaan ervan was nooit door de regering toegegeven, dus congreslid Pike kon niet geloven dat het bestond. De eerste eis die hij ons stelde was daarom dat we bewijzen dat de centrale kernkluis bestaat.

Op 26 september 1975 ontmoetten we congreslid Pike en twee van zijn stafleden in zijn kantoor. Deze keer hadden we niet minder dan een voormalige commandant van Fort Knox, Lieut. Generaal John L. Ryan, Jr., Amerikaanse leger (gepensioneerd). Generaal Ryan leidde Fort Knox van 1956 tot 1959. Hij had ook twee eerdere tours in Fort Knox, het eerste wezen in de late jaren 1930, toen hij werd geplaatst in de leiding van het leger contingent dat werd toegewezen om te helpen opslaan van het land goud in de Bullion Depository voor de allereerste keer. Al het goud werd in de Centrale Kernkluis geplaatst op dat moment, en speciaal daarvoor gebouwd. De vele kleine jail-cel-achtige opbergvakken die vorig jaar door bezoekers van Fort Knox werden gezien, bestonden toen ook maar waren niet bedoeld voor de opslag van goud maar voor andere waardevolle goederen. Generaal Ryan verklaarde dat het goud gedurende de hele duur van zijn lange ervaring met Fort Knox altijd in de centrale kernkluis bewaard werd. Hij zei ook dat hij was verbaasd over waarom het goud ooit zou zijn verwijderd uit de centrale kern kluis en geplaatst in de kleine gevangenis-cel compartimenten op de niveaus hierboven, die een veel lagere mate van veiligheid bieden.

Congreslid Pike vroeg ons om nadere informatie, waaronder specifieke connecties tussen de Fort Knox-affaire en de Intelligence-gemeenschap die onder de jurisdictie van Congreslid Pike's Committee valt. We kwamen overeen om te leveren wat hij vroeg, en het was in het opvolgen van de verbinding tussen Fort Knox en de Intelligence industrie dat mijn bronnen me informeerden over het afschuwelijke plutonium gif in de Bullion Stortory in Fort Knox.

Maar toen we terugkwamen naar Congreslid Pike, klaar om getuigen en ander bewijs te leveren over het plutonium en andere dingen, was Mr Pike's reactie veranderd. Het is nu de klassieke positie die altijd wordt gebruikt om 'dag te zeggen' op Capitol Hill, citaat: "We zijn te druk om hieraan te werken." Onze informatie die hem in vertrouwen is gegeven, is op onverbiddelijk wijze gedumpt in dat kantoor in de brief, het kerkcomité, en Congreslid Pike's kans om kop, schouders en taille boven iedereen in Washington te staan door simpelweg zijn plicht te doen, is verspeeld. Alleen een geïnformeerd, enthousiast publiek kan het Congres nu in de goede richting bewegen.

Een van de onbeantwoorde vragen toen ik vorige maand audiobrief nr. 5 opnam, was waarom dit krankzinnige radioactieve plutonium gif ooit werd gemaakt. Nu kan ik het je vertellen. Tijdens het begin en midden van de jaren 1960 meer dan 200 pond van dit

supergif werd gemaakt voor de CIA en FBI Intelligence gemeenschappen. Het werd verwerkt in vier fabrieken.. twee in Louisville, Kentucky, een in Noord-Dakota, en een in Zuid-Californië. Een ding is het handig voor, in zeer kleine doses, is het uit de weg ruimen van lastige individuen. Maar waarom zoveel plutonium gif? Voor politieke chantage, mijn vrienden!

In 1966 verdeelde de CIA dit gif en stuurde ongeveer 60 pond naar elk van vier Latijns-Amerikaanse landen.. Peru, Panama, Bolivia en Argentinië. Er werden bedreigingen gemaakt dat het zou worden gebruikt om de Verenigde Staten gepland en gebouwd water aquaduct systemen.. kunt u zich voorstellen? . Tenzij bepaalde politieke en economische maatregelen zijn genomen. In Argentinië legde dit de basis voor de terugkeer naar de macht van de Peron-groep; en toen was het gif daar niet meer nodig, en dus werd het in 1968 teruggegeven aan de Verenigde Staten.

Maar er ontstond een probleem: waar moet dit illegale nucleaire gif worden opgeslagen? CIA-agenten binnen de Schatkist wisten echter dat de Centrale Kernkluis in het Fort Knox Bullion Depository van goud werd geleegd en suggereerde dat het daar werd opgeslagen. Dit werd gedaan met alle, behalve 12 gram (minder dan een halve ons), die de CIA gewonnen uit een bus om mee te experimenteren. Dit 12-grams monster van het plutoniumgif, waarvan de volledige effecten op dat moment nog niet volledig werden begrepen, werd ter beoordeling naar de White Sands Proving Grounds in New Mexico gebracht.

Tijdens het experiment daar lekte ongeveer 3 gram ’per ongeluk’ in een ondergrondse watertoevoer die door 12 families in dat schaarse bebouwde gebied werd gebruikt. Ze stierven allemaal snel aan het gif. De CIA heeft een uitgebreide doofpot opgezet, die onschuldige slachtoffers stiekem begroef. Misschien herinnert u zich enkele jaren geleden nog vreemde nieuwsberichten over de plotselinge verdwijning van een of andere ranchmensen in het westen, een verdwijning die nooit werd verklaard. Nu weet je wat er gebeurd is.

Op ongeveer hetzelfde moment was IT&T betrokken bij het zogenaamde “Mole Hole Project” om diep in de aardkorst te boren, om redenen die nooit publiekelijk werden gemaakt. Het doel ervan, kan ik onthullen, was om een hypothetische ondergrondse ’wereldrivier’ te bereiken, zogezegd, en het te besmetten met het plutoniumgif om het gebruik ervan voor iedereen te ontkennen. Na het uitgeven van enorme hoeveelheden belastinggeld, werd het opgegeven als een onpraktisch project. Krankzinnig? Ja. Fictie? Nee.

De CIA-agent die de leiding had over het vergif in de Latijns-Amerikaanse landen onder dekking van zijn multinational, heette Harold Leroy White. Toen hij eenmaal volledig op de hoogte van de details van het project, echter, werd hij walging en ziek van hart en besloot om te gaan naar.. raad eens wie?.. Hij regelde Goldwater te zien, maar stierf onderweg, blijkbaar omdat zijn bedoelingen bekend raakte bij de verkeerde mensen.

Of Goldwater wist waar White hem over wilde zien, is niet duidelijk uit mijn informatie tot nu toe, maar het lijkt vreemd dat we Senator Goldwater in dit alles tegenkomen. Eerst was er het cruciale hoofdstuk 12 van het niet-gepubliceerde Tatom-manuscript op Fort Knox, dat Goldwater na de dood van Tatom onder verdachte omstandigheden van Tatom’s weduwe kreeg. Goldwater heeft het manuscript nooit uitgebracht, hoewel ik hem daartoe

heb uitgedaagd in mijn maandelijkse audiobrief nr. 1 voor juni 1975. Daar is de Harold Leroy White zaak. Wist Goldwater wat er gaande was of niet? En nu is hij in sterke publieke oppositie tegen verder onderzoek van de CIA en andere Amerikaanse inlichtingendiensten. Wat is hier aan de hand, senator Goldwater?

Sinds ik de aanwezigheid en lekkage van het radioactieve plutonium 239 supergif in de centrale kernkluis in Fort Knox onthulde, ben ik verbaasd over het feit dat sommige mensen niet hebben kunnen stoppen en beseffen wat het betekent. Mijn medewerkers en ik hoopten een gerechtelijk bevel te krijgen om de kluis te openen en te bewijzen dat het goud weg is, maar nu, God verhoede het. De hele Depository moet onmiddellijk worden verlaten en bedekt met een piramide van lood, cement, en steen.. wat het nodig is om de dodelijke inhoud uit het milieu te sluiten voordat de effecten worden een weggelopen ramp. Het zou een piramide zijn met een gifkern voor duizenden jaren, maar dat is blijkbaar het beste dat nu kan worden gedaan.

Onderwerp 3.. Als de Bullion Depository in Fort Knox inderdaad wordt verlaten en verzonken onder een reusachtige piramide om het af te sluiten van de wereld, zou het een ironisch symbool van de miskraam van Rockefeller macht en uiteindelijk een symbool van de zelfvernietiging die de vier gebroeders Rockefeller op zich nemen.

Als je een briefje van $1.00 pakt en naar de achterkant kijkt terwijl ik praat, zul je zien wat ik bedoel met deze ironie. Aan de linkerkant ziet u de piramide en het oog symbool dat vandaag de dag de kracht van de Rockefellers betekent. Zij hebben dit symbool niet uitgevonden, maar in 1933 hebben zij het als hun eigen eigendom aangewezen. In dat jaar kwam hun marionet president, Franklin D. Roosevelt aan de macht, en dit symbool verscheen op ons geld voor de allereerste keer, en het is er sindsdien.

Veel mensen hechten patriottische en religieuze betekenissen aan de verschillende delen van dit symbool, maar dat is niet wat het betekent voor de Rockefellers die het daar neerlegden. De 1776 (MDCCLXXVI) die aan de basis van de piramide staat verwijst niet naar de oprichting van onze Republiek, maar naar “May Day” 1776, de dag die vandaag wordt gevierd door de communisten en radicale socialisten over de hele wereld.

De piramide zelf symboliseert de krachtpiramide. Onderaan staan jij en ik, het grote publiek; en de achtereenvolgende kleinere lagen boven ons zijn steeds minder mensen met steeds meer macht. Drijvend boven de piramide, schijnbaar niet verbonden aan het, is de hub van macht, de essentie van die is geheimhouding.. geen zichtbare verbinding met de rest van de piramide.. en spionage, gesymboliseerd door het mysterieuze oog met een uitzicht in alle richtingen. De woorden “Novus Ordo Seclorum” op de banner eronder betekenen “Nieuwe Orde van de Tijden”.. of vrij vertaald, “Nieuwe Deal.”

Weinig begrepen symbolen zoals deze zijn één manier waarop onze geheime Heersers elkaar de vooruitgang van hun grijpen naar macht kunnen geven. Ze zijn overal om ons heen vandaag, zelfs op postzegels, en je moet op ze letten. Hetzelfde piramidesymbool verschijnt vaak over Walter Cronkite’s schouder deze dagen wanneer hij de economie bespreekt op CBS TV nieuws. Het is ook belichaamd als een driehoek aan de bovenkant van het hoofdeinde en voetbord van Nelson Rockefeller’s gevierde $ 35.000 bed, die werd ontworpen door een kunstenaar van satanische symbolen, Max Ernst.

Een ander symbool om naar te kijken op Walter Cronkite's TV Nieuws is de Rockefeller Road naar het Bicennium embleem, die een weg in het centrum van een cirkel van sterren. Tel de sterren. Er zijn geen 13, maar 10 sterren in de cirkel staan voor de 10 'nieuwe staten' die de 50 die we nu hebben vervangen, onder de nieuwe Rockefeller grondwet.

De opschudding van het Ford kabinet in het weekend van 2 november samen met Rockefeller's aankondiging dat hij niet zal lopen met Ford, of als vice-president, in 1976, is een duidelijk signaal dat Ford's resterende dagen in functie zijn duidelijk genummerd. CIA-directeur Colby en minister van Defensie Schlesinger werden ontslagen op opdracht van Nelson Rockefeller, maar deze impopulaire bewegingen werden opgehangen als een albatros rond de nek van president Ford door hem te laten zeggen: "Ik wilde mijn jongens."

Op hetzelfde moment werd Henry Kissinger waarschijnlijk een pinnetje afgenomen. Ik heb altijd gewaarschuwd dat Kissinger zou moeten gaan zodra Nelson, zijn lange tijd baas, zijn overnames deed, omdat hun ego's niet toestaan dat ze daadwerkelijk samenwerken zonder verschrikkelijke wrijving. Kissinger weet dat ook en is een kleine Hitler die in de vleugels wacht onder de illusie dat hij Nelson Rockefeller misschien kan verhuizen en zelf onze Dictator kan worden onder de bepalingen van de nieuwe Rockefeller grondwet. Maar hij is al begonnen met het ontdekken van het tegendeel, en naar alle waarschijnlijkheid zal succesvol worden verwijderd van de scène, ongeacht welke bewegingen hij kan maken tegen Nelson.

Wat al de "Sunday Night Massacre" wordt genoemd door sommige blaffende honden van de Rockefeller media, is slechts een voorspel voor grotere opschuddingen in de toekomst. Zodra de aankomende crash vastzit aan President Ford, zal de etappe zijn ingesteld voor hem om zich te terugtrekken uit de scène, vrijwillig of anderszins, te worden vervangen door Nelson Rockefeller rijden op zijn "witte paard" om de natie te redden.. net als F.D.R. deed in 1933.

Zoals het nu staat.. en vergeet niet dat ze vaak hun plannen veranderen wanneer ze worden belicht. Het tijdschema is als volgt:

Op of rond 20 november 1975 belandt New York in een andere crisis op weg naar de standaard, die waarschijnlijk zal komen terwijl Ford is uit het drinken van thee in China.

Ook op 20 november zal Ronald Reagan, de acteur die Nelson Rockefeller's goede vriend is en Amerika's meest twee gezichten Trojaanse paard, een aankondiging doen over zijn eigen kandidatuur.

Op of rond 20 december 1975 is Nelson Rockefeller van plan om publiekelijk de leiding over het presidentschap te nemen van de botting President Ford, de nieuwe Herbert Hoover. Ford's imago is al in het proces van het worden verscheurd in een systematische campagne die nu gaande is.

Op 20 januari 1976 verwacht president Nelson Rockefeller zijn eerste boodschap "State of the Union" te brengen, die nu in het geheim wordt geschreven, en het Congres en de natie te elektrificeren terwijl hij voorstelt een nieuwe grondwet voor Amerika te schrijven. Hij zal spreken over het moment als een plechtig moment in de ervaring van het land, een tijd waarin het verleden wordt geconditioneerd naar de toekomst, en wanneer een wet die fundamenteel is voor alle andere wetten opnieuw moet worden gecreëerd zoals het was door onze Stichters in een andere tijd van nationale rechtszaak.

Voor de rest van het Rockefeller scenario, eindigend met onze aanvaarding van de Nieuwe Grondwet door het National Referendum op vervalste stemmachines, verwijs ik u naar mijn Audio Boek nummer 2 getiteld: “The het goudschandaal rond Fort Knox And What It Means To You.”

Tenslotte zou rond februari 1976 de oorlog in het Midden-Oosten moeten uitbreken, gevolgd door de grotere Aziatische oorlog.

Ja, vrienden, dit is wat er aan de hand is.

Ondertussen doet ons Congres niets anders dan spelletjes spelen met jou en mij. Zowel het Huis als de Senaat zitten vol met leden die totaal onwetend zijn over het grote geheel, geïntimideerd door Rockefeller-macht, en verzwakt door skeletten in hun eigen kasten. Onder hen zijn de Hugh Scotts, de William Proxmires, de Henry Reusses en de Hubert Humphreys.. aan beide zijden van het gangpad en in beide huizen van het Congres.. die de actieve leiding geven om het Congres en de natie te leiden op de primrose pad die voor ons wordt gelegd door de gebroeders Rockefeller.

Mijn vrienden, alleen de publieke opinie.. massale, krachtige, gerichte publieke opinie..zal het Congres in de juiste richting bewegen. Het is dus aan ons, wij, buren, vrienden, om onze constitutionele republiek te redden voor onszelf en onze kinderen door ons bewust te worden van de waarheid, Het verspreiden van bewustzijn van de feiten naar anderen, en het focussen van dat bewustzijn in een dergelijke druk op het Congres dat ze zullen beseffen dat ze moeten stoppen met het cateren van de speciale belangen gedomineerd door de gebroeders Rockefeller. Ik hoop binnenkort meer te kunnen zeggen, maar gebruik voorlopig je eigen verbeelding, je eigen middelen en doe wat je kunt. Het uur is laat!!

Tot volgende maand, dit is dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 07

21 december 1975

Hallo, iedereen, dit is dr. Beter. Vandaag is het 21 december 1975, en dit is mijn maandelijkse audiobrief nr. 7.

Terwijl ik kerst vier met mijn familie over een paar dagen, zal ik God bedanken voor de kostbare gave die Hij ons dit jaar allemaal heeft gegeven.. de gave van de tijd; Want, mijn vriend, het jaar 1975, zelfs zo moeilijk en zo moeilijk als het was, was een jaar van uitstel als gevolg van vertragingen in het tijdschema van de vier gebroeders Rockefeller. Op dit moment liggen enkele belangrijke onderdelen van hun plan net zo lang achter op schema als een jaar; en in de tussentijd zijn steeds meer Amerikanen ontwaakt voor de waarheid van wat er gaande is. Ja, we hebben wat meer tijd gekregen dan we hadden moeten reageren op de dreiging die we allemaal hebben, maar we durven niet te ontspannen en te verspillen aan de tijd die we nog hebben. De vier gebroeders Rockefeller werken koortsig om verloren tijd in te halen.

Overzees, de weg wordt geplaveid voor oorlog, waaronder die nachtmerrie de wereld heeft gevreesd voor 30 jaar.. Thuis worden onze economische ellende erger terwijl een corrupte regering, onder controle van de gebroeders Rockefeller, ons vertelt: 'De welvaart is net om de hoek. '

De voorbereidingen voor de nieuwe grondwet van de dictator Rockefeller blijven doorgaan en de man die 20 jaar lang samenzweerde om onze eerste Dictator, Nelson Aldrich Rockefeller, te worden, staat klaar om het presidentschap te veroveren. Daarom is het zo belangrijk dat steeds meer alerte Amerikanen nu slechts één vraag stellen: "Wat kan ik doen?"

Ik ben ervan overtuigd dat er nu eindelijk genoeg zijn om een succesvolle redding van onze grote vrije republiek te lanceren. Daarom heb ik zojuist een strategie voor actie onthuld die ons land naar mijn mening echt kan en zal redden. Het is een strategie die je als individu kunt ondernemen om te beginnen waar je bent. Het maakt gebruik van de bevoegdheden die jullie worden toegekend door de meest elementaire wet van het land.. Onze huidige Verenigde Staten COSTITION; en als je trouw je deel te doen, kunt u er zeker van zijn dat anderen in heel Amerika zal doen hun ook. Het resultaat, Als we elk ons eigen deel willen doen, is een actieplan dat naar mijn mening niet kan worden tegengehouden. Dit hele actieplan wordt gepresenteerd in een nieuw Audioboek opgenomen op 15 december 1975 en het heet: "Wat kunnen we doen om Amerika te redden" en het is mijn antwoord op de vraag: "Wat kan ik doen?"

De uitdaging die voor ons ligt, mijn vriend, is om de controle over de regering die van ons is terug te krijgen, en we moeten snel handelen voordat die controle, die al in handen is van de gebroeders Rockefeller, voor altijd buiten ons bereik verdwijnt.

HOUD. Dat is het woord, meer dan enig ander, dat de acties van de Vier gebroeders Rockefeller samenvat. Controle is zowel het einde waar ze werken als de middelen waarmee zij hun bereik nog verder uitbreiden... controle van geld en van de overheid,

controle van de industrie en van Big Labor, controle van natuurlijke hulpbronnen en van menselijke hulpbronnen.

De ongelooflijke financiële rijkdom van de Rockefellers is eigenlijk niets meer dan een gevolg van deze onverzadigbare drang naar controle; en het groeit voortdurend door hun controle over uw geld, uw middelen, uw arbeid, en uw regering. Zij geloven dat zij het recht hebben om al deze dingen te doen omdat zij ervan overtuigd zijn dat zij goddelijk zijn gewijd om de wereld te regeren. Bijvoorbeeld, het gebruik van de CIA voor hun eigen privé-doeleinden is juist en juist, volgens hun concept van zichzelf als de koninklijke familie van Amerika. Het maakt niet uit wat jij en ik denken, maar zij weten het beste. Dit alles en nog veel meer wordt duidelijk gemaakt in het boek dat voor hen geschreven werd als hun Mein Kampf in 1930, “The American Rich” door Hoffman Nickerson.

Vandaag wil ik drie onderwerpen bespreken die wijzen op enkele van de vruchten van een dergelijke controle door de gebroeders Rockefeller:

Onderwerp 1.. Hoe politieke controle produceert cover-ups en verlamming, in plaats van waarheid en actie.

Onderwerp 2.. Hoe economische controle produceert Verdieping kunstmatige depressie en monetaire chaos, in plaats van echte welvaart, en

Onderwerp 3.. Hoe de alliantie tussen Rockefeller Corporate Socialism en Sovjetstaat Socialisme is het nemen van de VS in de nucleaire oorlog.

Onderwerp 1.. In hun drive for control, de Rockefellers proberen ons allemaal te vangen in hun reuzenval, vangen ons zodat we niet kunnen worstelen vrij of terug te vechten; maar ze weten dat als ze te snel bewegen we kunnen merken wat ze van plan zijn, en reageren om onszelf te beschermen. Dus ze hebben zich gedurende een periode van tientallen jaren met veel geduld en vastberadenheid bewogen om hun val te verzamelen en klaar te maken om het op ons allemaal te laten loslaten. Om te begrijpen wat er werkelijk gebeurt, moet je dus doen wat ze doen: kijk naar lange tijdsperioden, comprimeer ze in je geest, en zie waar dingen echt naartoe gaan.

Geleidelijk aan is de tactiek die nu wordt gebruikt.. terwijl TV, Sport, en andere afleidingen worden gebruikt om de aandacht van mensen te richten op wat er echt gebeurt. Hoewel veel mensen het idee van een nieuwe grondwet voor Amerika belachelijk vinden, worden veel van de bepalingen al ingevoerd, klaar voor ratificatie door een nationaal referendum in de nabije toekomst. De federale regering beschouwt de Verenigde Staten al als verdeeld in 10 regio’s, de voorlopers van de 10 zogenaamde “Nieuwe Staten.” De Federale Verkiezingscommissie is samen met enkele andere activiteiten de voorloper van de verkiezingsafdeling, enzovoort. Dus houd je ogen op hun doel.. dat is, de richting waarin ze bewegen gebeurtenissen, zodat u niet zal worden misleid door hun verschuivingen in timing om hun verschillende rampenplannen te voldoen.

De geheime nieuwe grondwet, die werd ontwikkeld over een periode van 10 jaar om de schets die persoonlijk door Nelson Rockefeller zelf, net zoals hij deed ons huidige 25e amendement.. deze geheime nieuwe grondwet is vroeg of laat komen, tenzij we stoppen voor eens en voor altijd! Zoals voormalig senator Sam Ervin enkele dagen geleden zo nadrukkelijk zei, en ik citeer:

“We hebben geen nieuwe grondwet nodig. De onze heeft vele stormen doorstaan in de afgelopen 200 jaar. Het is geschreven om te duren voor de eeuwen.”

Maar, mijn vriend, als we de Rockefeller machine achterlaten om onze regering, onze communicatiemedia en onze economie te controleren, dan hebben we een nieuwe grondwet!

Senator Ervin wordt geciteerd als iets anders te zeggen, en het is hoogst ironisch. Wat Richard Nixon betreft, zei hij:

“Hij had de meest uitgesproken, verergerde notie over de machten van het presidentschap. Hij zag de president als een absolute monarch.”

Hoe goed deze woorden ook van toepassing kunnen zijn op Nixon, ze gelden veel Beter voor de man die maakte, gebruikte, en vervolgens niet-made Nixon.. dat wil zeggen, Nelson Rockefeller.

Misschien beseft senator Ervin zelf nu hoe slim hij werd gebruikt in de Watergate coup d’etat, sinds hij afgelopen voorjaar zei, en ik citeer:

“Als ik toen had geweten wat ik nu weet, zou ik nooit hebben gestemd om Nelson Rockefeller te bevestigen.”

Waar mogelijk manoeuvreren de gebroeders Rockefeller mensen om te doen wat ze willen zonder dat hun marionetten zich er zelfs bewust van zijn. Maar de Rockefeller stijl omvat ook meer solide wegen van controle over alle kanten, indien mogelijk, in elke arena, inclusief die van de politiek. Zo hebben de Rockefellers hun haken even diep in zowel de Democratische als Republikeinse partijen als in de rand van de politieke fronten, zowel links als rechts. En hoewel zij het vaak voordelig vinden om een zogenaamd liberaal imago met hun public relations te behouden, zijn zij geen echte liberalen, maar ook niet bepaalde lakeien die het conservatieve label dragen, zijn echte conservatieven. Zoals Nelson Rockefeller zelf op 12 september 1975 in Dallas zei, citeer ik:

“Conservatieve en liberale voor mij zijn misleidend als labels.”

Deze en andere soortgelijke labels hebben hun nut verloren, dankzij hun controle door de gebroeders Rockefeller. Hun enige ware loyaliteit is aan zichzelf, en dat overstijgt alle conventionele grenzen van politieke verbondenheid.

Een perfect voorbeeld van Rockefeller die alle kanten van een politieke situatie controleert, ligt nu voor ons in de vermeende presidentiële campagne. Ik zeg “verklaard” omdat er geen twijfel is over de uitkomst van het Rockefeller scenario. In plaats daarvan wordt het spel om andere redenen gespeeld. De meest prominente spelers op het podium zijn op dit moment vier: Humphrey, Reagan, Ford en zijn buikspreker Rockefeller.

Hubert Humphrey draagt een groot label dat “Liberal Democrat” leest, terwijl het even grote label op Ronald Reagan “Conservatieve Republikein” leest. Het label van president Ford is een groot vraagteken. Nelson Rockefeller’s label dat, overigens, is gemaakt van massief goud, is vrij groot. Er staat: “Liberal New Deal Democrat turned instant Conservative Republikein.”

Het lijkt me een mooi veld, nietwaar? Maar het is zo dat Nelson Rockefeller de andere drie in de palm van zijn hand heeft en zijn eigen label is alleen voor de show.

Hubert Humphrey is momenteel de begunstigde van het zogenaamde 'Humphrey fenomeen'.Een zwartgekleurde kandidatuur die wordt gemaakt om er indrukwekkend uit te zien door de grote Rockefeller media en door peilingen die gemakkelijk kunnen worden gemanipuleerd. Humphrey's goed verborgen controle over een groot multinationale oliemaatschappij is al meer dan 20 jaar erg behulpzaam geweest bij zijn Rockefeller supporters achter de schermen. Mede daarom is een mogelijke multimiljard-dollar belastingzaak tegen hem door de Internal Revenue Service onder het presidentiële zegel gedekt, en de IRS-FBI-agenten die aan de zaak werkten zijn er niet meer!

Ronald Reagan is natuurlijk de gepolijste acteur die sinds 1950 zogenaamde conservatieve linies repeteert. Dat was het jaar waarin hij tijdens de hoorzittingen van het Congres officieel zijn eerder ultra-Liberale activiteiten toegaf, maar beweerde dat hij het licht had gezien en een nieuw blad omdraaide. Toch zijn zijn daden, zoals ze sterk van zijn woorden zijn onderscheiden, nooit echt veranderd. Hij heeft veel actieve banden onderhouden met door Rockefeller gedomineerde organisaties, zoals hun complex van door de overheid gecontroleerde groepen die gezamenlijk bekend staan als "1313" in Chicago. De regering van Reagan in Californië was zwaar bevolkt met mensen uit de Rockefeller stallen en de Reagan record in Californië parallel aan die van Rockefeller in New York in vele opzichten, maar Reagan heeft consequent gesproken alsof zijn opvattingen en beleid waren volledig tegengesteld aan die van Rockefell. Reagan's dienst in Rockefeller's CIA-verdekkingscommissie eerder dit jaar, hielp daarom de doofpot angsten van sommigen die niet op de hoogte zijn van Reagan's sterke Rockefeller banden te stillen.

President Ford is waar hij is omdat president Nixon zijn baas Nelson Rockefeller heeft bedrogen. Toen Agnew gedwongen werd ontslag te nemen, moest Nixon Rockefeller nomineren; maar Nixon kon zien waar dat toe zou leiden, dus koos hij Gerald Ford, wiens politieke ster aanzienlijk was gestegen na zijn deelname aan het werk en de verdediging van de Warren Commissie. Goed oud 'Jerry' was bekend en geliefd bij zijn collega's, maar zijn bevestigingshoorzittingen bleven onverwachts vastzitten. Achter de schermen remde Nelson Rockefeller totdat Ford hem (Rockefeller) aannam bij het vertrek van Nixon uit het presidentschap. Zodra de overeenkomst werd bereikt, Ford bevestiging hoorzittingen snel afgesloten gunstig. Nelson Rockefeller nam onmiddellijk ontslag als gouverneur van New York, ging heimelijk naar zijn huis in Washington D.C. en maakte persoonlijk Watergating Nixon uit het Witte Huis. Nelson was zo trots op zijn succes in dit project dat hij schreef aan een bankier vriend in Mexico daarna om hem alles over het te vertellen. Kun je je dat voorstellen?

Zo ontkent Rockefeller-controle ons elke echte keuze in de nationale politiek. Uiteindelijk kiezen de Rockefellers alle presidentskandidaten die tellen en hebben sinds Woodrow Wilson's tijd. Wij, de kiezers, krijgen dan het nutteloze voorrecht om te kiezen welke van hun hand geplukte marionetten we willen, net als ze in Sovjet-Rusland doen. Zelfs in de verkiezingen zelf, is het dek gestapeld in het voordeel van hun voorkeur keuze. Maar voor het geval dat, ze de andere kant ook beheersen. Als dit niet "Belasting zonder vertegenwoordiging" is, weet ik niet wat het is.

Ook in het Congres komen de meeste politici hoe dan ook in de Rockefeller zak terecht. Sommigen gooien bewust hun lot bij de Rockefellers en worden actieve Rockefeller agenten. Anderen raken in gevaar door skeletten in hun kasten, en zijn pionnen in het

Rockefeller spel van chantage en dubbelcross hier in Washington. En nog anderen gaan gewoon mee om met elkaar om te gaan, niet om de boot te schommelen. En dus als overheidsmisbruik zo flagrant wordt dat ze worden ontdekt, blijven we nog steeds onbeantwoord omdat de Rockefellers in bijna elke zaak het onderzoek controleren.

De ante is gestegen door de lekkage van radioactief plutonium-239 supergif uit de Bullion Stortory in Fort Knox. De regering doet niets om het te stoppen. Mijn eerdere informatie was dat de regio die de afgelopen jaren vooral is getroffen door de lekkage bestaat uit een zwad door Kentucky, mijn thuisstaat West Virginia, en Virginia met een gecombineerde bevolking van meer dan 9 miljoen mensen. Op 8 november 1975 werd echter in het Witte Huis een geheime bijeenkomst gehouden om te discussiëren over alternatieve middelen om het dodelijk vergif te verwijderen. De discussie omvatte enkele ideeën die zo krankzinnig als het gif zelf zou zijn.. zoals het dumpen van alle 60 pond van het in de ondergrondse stromen die onder Fort Knox. Niet alleen kan dit toestaan dat het gif zich onbeheersbaar van daar verspreid, maar het kan ook besmetting van een van de enorme ondergrondse grotten onder Fort Knox die worden gebruikt voor aardgasopslag veroorzaken. Als dit zou gebeuren, zou aardgas sporen van het radioactieve plutoniumgif rechtstreeks naar de industriële installaties en woningen van duizenden mensen in dat gebied kunnen brengen. De dodelijke plutoniumstraling zou niet worden beïnvloed door gasvlammen, waarna het zou kunnen worden geïnhaleerd of op voedsel.

Ik heb geen verdere informatie ontvangen over de eventuele actie die tijdens de vergadering van het Witte Huis op 8 november is ondernomen, maar ik heb bijgewerkte informatie ontvangen dat het gif zich nu verspreidt over het gehele zuidoosten van de Verenigde Staten en zelfs de Golf van Mexico begint binnen te dringen. Er staan 36 miljoen Amerikanen op het spel. En wat doet onze regering eraan? Niets. De vergadering van het Witte Huis had maar één doel: het bewaren van gezicht voor de onrechtplegers, niet om 36 miljoen levens te redden!

En het Congres? En al die onderzoeken waar we steeds over horen? Denk aan senator Frank Church die onze nieuwste presidentskandidaat is. Op 20 november 1975 legde hij de vrijlating uit van het rapport van zijn commissie over moordcomplots op buitenlandse leiders met de woorden, en ik citeer: “De mensen hadden het recht te weten wat er mis ging, en waarom.” Maar als het gaat om een onmiddellijk dodelijk gevaar voor ons allemaal veroorzaakt door dezelfde elementen van de Intelligentiegemeenschap, dan denkt Senator Church dat we het niet mogen weten, aangezien hij deze vitale informatie nu al vier maanden verbergt terwijl de situatie steeds erger wordt. En voor meer dan twee maanden hetzelfde geldt voor zijn tegenhanger in het Huis.. Congreslid Otis Pike.

Wat gebeurt er intussen nog meer in de Directie, met name het ministerie van Financiën? Mijn vriend, ik denk dat het tijd is om u een voorbeeld te geven van de fraudes, halve waarheden en vervormingen die Rockefeller bureaucraten gebruiken om hun sporen uit te wissen. Ik noem het een les in bureaucratische gobbledygook, de gladde taal die sommige mensen ook dubbel spreken noemen.

Al meer dan drie maanden lang, al onze pogingen om rechtstreeks met de regering te communiceren over de tweelingrampen in Fort Knox, hebben niets dan een zeer luide stilte ontmoet. Na hun eigen schuldgevoel keer op keer te hebben verdiept en bevestigd door verschillende fouten in het verleden, hebben ze blijkbaar niet langer de moed of de

beleefdheid om ons te antwoorden! Via een indirect kanaal konden we echter een brief van mevrouw Mary Brooks, directeur van de Munt, van 21 november 1975 halen. Dit indirecte kanaal is congreslid Kenneth Robinson van Virginia die, hoewel hij niet kiest om de Fort Knox kwestie op zijn eigen te vervolgen, heeft tenminste met ons samengewerkt op een manier als deze. In dit opzicht is hij uitzonderlijk. Niemand anders in het hele Amerikaanse Congres heeft zelfs dit niet gedaan.

Als ik de brief lees, probeer, als je kunt, om het even welke duidelijke Ja of Nee antwoord op iets te vinden. U zult er slechts één vinden die zegt dat een bepaalde uitspraak, en ik citeer: “is gewoon niet waar.” Maar de verklaring waarnaar verwezen wordt is niet onze verklaring, maar een zorgvuldig geselecteerde onkostenvergoeding van iemand anders. Hier is de brief:

"Beste Mr. Robinson:

Bedankt voor uw brief van 10 november 1975 over de beschuldigingen dat plutonium-239 opgeslagen was in de zogenaamde Centrale Kernkluis in de United States Bullion Depository, Fort Knox, Kentucky.

Wij slaan geen plutonium-239 of andere radioactieve stoffen op bij de Depository en hebben geen reden om aan te nemen dat het daar door andere overheidsinstellingen wordt opgeslagen. We hebben het leger in Fort Knox toestemming gegeven om vorige week stralingstesten te doen in de Depository. We kregen te horen dat de tests geen bewijs van radioactief materiaal hebben opgeleverd.

De beschuldigingen met betrekking tot het zogenaamde Centrale Kernkluis worden in een Zwitserse Nieuwsbrief met de titel ’Myers Finance and Energy’ die momenteel wordt verspreid door degenen die volharden met alle wilde beschuldigingen over de Bullion Depository in Fort Knox. De Nieuwsbrief bespreekt de beweringen en verklaringen van Dr. Peter D. Better (en de brief citeert als volgt):

In 1942-43 ontwierp en overzag majoor Stanley Tatom de bouw van een centrale kernkluis onder de hoofdkluis. Om bij deze ultraveilige kluis te komen moest er een lift worden geïnstalleerd en de ruimte die 12 van de voormalige kluiscompartimenten bezet waren, worden benut. Dit verklaart waarom de nummering in de Vault compartimenten boven een gat van 12 cijfers had. ’"

En Mrs Brooks’ brief gaat verder, en ik citeer:

"Deze verklaring is gewoon niet waar. De kluis werd in 1936 niet ingrijpend gewijzigd nadat de bouw van de bewaarplaats was voltooid. De lift werd geïnstalleerd op het moment dat de Depository werd gebouwd. We hebben geen gegevens van majoor Stanley Tatom die de bouw van een centrale kernkluis ontwerpt of overziet. In feite hebben we geen, en vinden geen record dat we ooit deden, verwijzen naar een deel van de Depository bij die naam.

Het bezoekerslogboek bij de Depository toont de naam van majoor Daniel F. Tatum als oproep aan de officier die de leiding heeft op 29 juli 1942. We hebben ook gegevens waaruit blijkt dat er een stalen deur is gebouwd door de Champion Wire & Iron Works, Louisville, Kentucky, bij de ingang van de gang die leidt naar Compartments nummer 1 tot 14 in de kelder niveau van de Depository. Dit werk werd voltooid op 7 januari 1942 en het

nummer 15 werd toegewezen aan de deur. Nadat dit werk was voltooid, werd goud in de gang opgeslagen voor een tijd waarin de deur was op slot en verzegeld. "

Nog steeds citerend uit haar brief:

"De bewering dat er een kloof van 12 cijfers is in de nummering van compartimenten is ook onjuist. Uit onze gegevens blijkt dat de Depository 28 compartimenten had, 14 op het lagere niveau en 14 op het bovenste niveau op het moment van de bouw. De vakken op het onderste niveau waren genummerd 1 tot en met 14, en de gangdeur was genummerd 15 toen het werd toegevoegd in 1942. De vakken op het bovenste niveau waren genummerd 21 tot 34. Er is geen verslag van de nummers 16 tot en met 20 die ooit gebruikt worden op Vault compartimenten van de Depository.

Als ik u verder kan helpen, laat het me dan weten.

Hoogachtend.

en dan volgt de ondertekening van

Mary Brooks, directeur van de Munt.

Mijn vriend, brieven als deze zijn het product van anderhalf jaar continue inspanning van hun kant om hun verhaal te verfijnen en hun beste voet vooruit te zetten. Ze zijn met grote zorg geschreven, met zorgvuldige keuze van elk woord. De brief die ik je net voorlas, is zelfs niet geschreven door Mary Brooks alleen. Veel ervan is geschreven door een ambtenaar van de General Accounting Office die banden heeft met de Intelligence industrie. De GAO zelf is betrokken bij de cover-up van Fort Knox door de vervalste Gold Audit die in de herfst van 1974 werd gedaan, dus deze brief is belangrijk, en het verdient nader onderzoek.

Ten eerste: waarom gaat de regering opzettelijk zo ver uit de weg, naar Zwitserland niet minder, om iemand anders' onregelmatigheden van de Bullion Depository wijzigingen te vinden, zodat ze dat kunnen aanvallen in plaats van onze eigen verklaringen te weerleggen? Als ze onze aanklacht kunnen weerleggen, waarom doen ze het dan niet? Ik nodig de regering uit om mijn maandelijkse audiobrief nr. 2 voor juli 1975 te beluisteren en daarop te reageren, niet iemand anders zijn tweedehands verklaringen. Zoals ik toen duidelijk zei, werd de centrale kernkluis in het begin in de bewaarplaats ingebouwd. Majoor Tatom moest later een snel systeem bouwen in de Gouden Kluis, niet om de Kluis zelf te bouwen. Ik heb ook uitgelegd dat er een gat is van zes cijfers, niet twaalf, op elke verdieping van Vault compartimenten.

Mijn vriend, de regering is zich scherp bewust van mijn echte beschuldigingen, dus waarom beantwoorden ze ze niet? Wat denk je?

Let ook op, in het proberen om verwijzingen naar majoor Stanley Tatom opzij te schuiven, hoe slim het gedaan wordt! We kunnen bewijzen dat hij daar was en toezicht hield op het werk aan het snelle opzoeksysteem, en blijkbaar weet de regering dat we dat kunnen. Daarom wordt de volgende zin gebruikt om te misleiden zonder daadwerkelijk te liegen, en ik citeer:

"We hebben geen gegevens van Majoor Stanley Tatom die de bouw van een centrale kernkluis ontwerpt of overziet."

Natuurlijk niet, want dat is gewoon niet wat hij deed. Hij bouwde een snel ophaalsysteem om toegang te geven tot de centrale kernkluis. De schrijvers van de brief bevatte een ander item dat bedoeld was om iedereen van het spoor te leiden, maar eigenlijk juist het tegenovergestelde doet. Volgens onze eigen bronnen was de verstoring tijdens het werk aan het snelle ophaalsysteem in 1942-43, zo groot dat het goud uit de centrale kernkluis werd gehaald en, citaat: “omgeven in de gangen.” Nu wordt ons in deze brief verteld over de vreemde gangdeur, die om onopgemerkte redenen werd geïnstalleerd. Luister nog eens naar deze verbazingwekkende woorden uit de brief van mevrouw Brooks, en ik citeer:

“Dit werk werd voltooid op 7 januari 1942 en het nummer 15 werd toegewezen aan de deur. Nadat dit werk was voltooid, werd goud opgeslagen in de gang voor een tijd waarin de deur werd op slot en verzegeld.”

Mrs Brooks vertelt ons niet voor hoelang, laat staan waarom. Maar dankzij onze eigen informatie, hoeft ze het ons niet te vertellen.

Ik stel voor dat je Mrs Brooks’ brief helemaal doorspeelt en zelf ziet wat je oppikt. Luister bijvoorbeeld naar alle beweringen en ontkenningen die allemaal in de woorden zijn gezongen, citaat: “Onze platen laten zien...” of “We hebben geen plaat...”..dit komt van hetzelfde kantoor waarvan de platen op andere manieren zo verdacht zijn.

Zoals ik bij andere gelegenheden heb onthuld, zijn de gegevens over de kwaliteit van het goud dat in Fort Knox en elders is opgeslagen, op een opvallende manier met elkaar oneens. De officiële Munt gegevens laten zendingen weg die we kunnen bewijzen van Fort Knox. Zelfs het geval van de ontbrekende aluminium pennies die de laatste tijd uitbarsten is een ander voorbeeld van de ’afhankelijkheid’ van de Amerikaanse Muntplaten.

Maar let ook op dat de brief de minste tijd besteedt aan de belangrijkste kwestie van alle.. het radioactieve plutonium gif opgeslagen in de centrale kern kluis. Er wordt gezegd dat de stralingsproeven van het leger, citaat: “Heeft geen bewijs van radioactief materiaal bekend gemaakt.” In dezelfde geest, en met vergelijkbare bureaucratische zinnen als, citaat: “We hebben geen bewijs...” beweert het Kentucky Department of Human Resources dat er niets te vrezen valt. Maar plutoniumstraling is moeilijk te detecteren, maar dodelijk als het in je lichaam komt. Experts vatten het samen met de zin:

“Als er genoeg plutonium is om te detecteren, is het al te veel.”

Daarom kan niets minder dan een serieuze, uitgebreide, eerlijke controle door topexperts met de beste beschikbare apparatuur als bevredigend worden beschouwd. De inzet voor meer dan 36 miljoen Amerikanen in de Zuidoost-Verenigde Staten is te hoog om minder te nemen. De regering van de Verenigde Staten verwacht dat je hun woord gelooft, ongeacht wat ze je vertellen. Geen bewijs, geen criteria, geloof gewoon wat ze zeggen.

Uitdaging aan de federale regering

Nou, vriend, ik vraag je niet om dat te doen. Ik ga nu een uitdaging aan de federale overheid uit te dagen om ofwel te bevestigen of weerleggen mijn beschuldigingen over het plutonium gif lekken uit de Bullion Depository in Fort Knox.. openlijk, eerlijk, en overtuigend. Bovendien zal ik duidelijk aangeven wat mijn criteria zijn voor een test van mijn aanklachten, waarvan ik geloof dat het Amerikaanse volk het kan accepteren en geloven.

Hier is wat ik voorstel:

Ten eerste, de oprichting van een echt blauw-lint comité om te testen op plutonium gif lekkage van de Bullion Depository in Fort Knox, dit comité om te bestaan uit wetenschappers, erkende autoriteiten volledig gekwalificeerd voor een dergelijke taak. Als mijn uitdaging wordt aanvaard, moet de commissie ook bepaalde personen opnemen waarvan ik de namen op dat moment zal onthullen. De regering kan een gelijk aantal wetenschappers in de commissie aanwijzen. Mijn genomineerden zullen echter mannen zijn die niet mijn werknemers of medewerkers zijn; en ook leden van de commissie die door de regering worden aangewezen mogen geen federale werknemers zijn, tenzij mijn eigen informatie aangeeft dat ze te vertrouwen zijn. Met andere woorden, de commissie moet onafhankelijk zijn en volledig onbevooroordeeld.

Ten tweede moet deze commissie volledige bevoegdheid en discretie krijgen over het uitvoeren van het plutonium gifonderzoek. Zij worden op kosten van de federale overheid verstrekt met alle technische bijstand die zij kunnen vragen, alsmede de meest actuele en effectieve instrumentatie. Dit moet de 1026 multichannel analyzer en alle andere apparaten die ze kunnen specificeren omvatten. Zij moeten ook het recht hebben bij meerderheid van stemmen van de commissie om andere deskundigen aan hun onderzoekscommissie toe te voegen indien zij dat nodig achten. Ze mogen op geen enkele wijze worden gestoord of beperkt. Indien de federale of andere autoriteiten besluiten beperkingen op te leggen, is het onderzoekscomité bevoegd om onmiddellijk alle bezwaren aan te tekenen die zij tegen deze beperkingen kunnen hebben ten aanzien van de live-televisie en radio, zodat hun boodschap niet door iemand anders kan worden uitgewist of opnieuw geïnterpreteerd.

Ten derde: Na afloop van hun onderzoek wordt het onderzoekscomité tot een uur live-uitzending op nationale radio en televisie toegestaan om hun bevindingen te presenteren, alsmede hun aanbevelingen als mijn aanklachten worden bevestigd. Ik ben bereid om hun conclusie als definitief te accepteren als het unaniem is, en de federale regering moet instemmen met hetzelfde te doen.

- - - - - -

Er is geen tijd te verliezen. Als u het ermee eens bent dat mijn voorstel redelijk is, geef dan het woord en drukt u de publieke opinie uit om het te laten gebeuren. Anders zal de steeds uitbreidende controle van de gebroeders Rockefeller het voorkomen. Het is Up To You, want de eens vrije, eens grote grote media in Amerika worden steeds meer opgeslokt door de Rockefellers.

Hun laatste slachtoffer is het machtige Hearst uitgeverij rijk, waarvan de publicaties een totaal publiek bereiken van bijna 86 miljoen volwassenen. Deze overname is de basis van de tragische Patty Hearst zaak met de door CIA gefinancierde Sla. Een overdracht van aandelen naar een tax-free stichting die door de Rockefellers werd gecontroleerd was het doel, en het is nu bereikt.

Het is triest dat we naar het buitenland moeten kijken om een zinvolle rapportage te zien over de Fort Knox plutonium ramp. In de Financial Times van Londen op donderdag 11 december 1975 werd het verhaal door C. Gordon Tether gebroken, wiens financiële column de wereld wordt gelezen. In zijn artikel getiteld “A New Twist Of Fort Knox Saga” bekijkt hij de cover-up van het goudschandaal rond Fort Knox en informeert hij zijn lezers over de

laatste aanklachten betreffende plutonium. Hij eindigt het artikel met woorden die geen enkele columnist van zijn status in Amerika heeft durven schrijven, en ik citeer:

"Maar wat de kosten in termen van verlies van gezicht, misschien niet de Verenigde Staten autoriteiten goed geadviseerd om alles te doen wat nodig is om te bewijzen dat er geen Ft. Knox doofpot-up? In het licht van wat er in de Verenigde Staten de afgelopen jaren is gebeurd, spreken daden onvermijdelijk nu luider dan woorden; en de weigering om te bewijzen dat ze niets te verbergen hebben is onvermijdelijk voorbestemd om juist de tegenovergestelde indruk te blijven koesteren."

Onderwerp 2... Op 11 december 1975 ging New York City in de standaard. Honderden miljoenen dollars in de stad biljetten kwam verschuldigd op die dag, en de stad niet betalen zoals beloofd. Een DEFAULT is niets meer of minder dan een niet betalen, en dat is precies wat er gebeurd is. “Maar wacht even,” mag je zeggen. President Ford kondigde aan dat hij het Congres zou vragen om New York City 2,3 miljard dollar aan leningen te geven omdat New York zichzelf eruit heeft gered.

Wat er aan de hand is, mijn vriend, is gewoon een Rockefeller shell spel. New York City heeft een driejarig moratorium afgekondigd, zogeheten, op betaling van 1,6 miljard dollar aan City biljetten. Iedereen die een van deze biljetten bezit, kan deze niet drie jaar lang innen en zal ook een verlaagde rente ontvangen in die periode.

New Yorkse notitiehouders hebben wel een andere keuze. Tot 29 december, over enkele dagen, kunnen deze noteholders, indien zij dat wensen, hun bankbiljetten ruilen voor obligaties uitgegeven door de “Municipal Assistance Corporation,” of Beter bekend als “MAC,” namens New York City. Deze obligaties kunnen niet gedurende tien jaar of langer worden geïnd, maar ze hebben een hogere rente. En ja, er is nog een kleine onzekerheid: MAC is een zogenaamde “morale verplichting agentschap,” een idee dat geboren werd door Nelson Rockefeller en zijn eigen advocaat John Mitchell, en zijn obligaties zijn “morele verplichtingen.” De belofte om de obligaties te betalen als ze vervallen, wordt niet gedekt door een wettelijke verplichting van de kant van New York City, New York State, of iemand anders. Hoe dan ook, de persoon die gewoon wil geld in zijn City nota als het komt te vervallen is nu zonder geluk, hij kan het niet doen; dus New York City is in default.

Laat u niet misleiden door het feit dat de grote media onder Rockefeller controle voorlopig niet dat woord “standaard” gebruiken. Zoals ik vorige maand in mijn maandelijkse audiobrief nr. 6 heb opgemerkt, werd de generale repetitie voor de standaard in New York enkele weken geleden gebruikt om dat woord “standaard” een zeer apocalyptische betekenis te geven. Het woord wordt daarom op het juiste moment bewaard.

Ondertussen verspreidt het effect van dit gebrek aan loon in New York zich al door onze economie. Gemeenten in heel Amerika, en zelfs in het buitenland, vinden het plotseling moeilijk om de obligaties te verkopen. Naarmate de markt voor gemeentelijke obligaties opdroogt, zullen ook de middelen voor overheidspersoneel, projecten enz. worden gebruikt. Het domino-effect is al begonnen, maar onze voorafgaande onthullingen hebben het voor hen gevaarlijk gemaakt om dit nog maar eens te benadrukken. Maar je kunt er zeker van zijn dat het woord “standaard” niet zo zorgvuldig gegeven is zijn huidige angstaanjagende connotaties zonder een doel.. en het kan zijn dat we allemaal zullen zien dat doel binnen een kwestie van een paar dagen. Binnenkort is er een uitspraak van de rechtbank over de grondwet van het zogenaamde moratorium dat door New York is opgelegd. Als het

ongrondwettelijk wordt geregeerd, zal financiële chaos het resultaat zijn in New York, en die chaos zal snel worden bestempeld als “standaard.”

Er zijn ook nog een hele reeks andere tijdbommen zoals deze, allemaal tikkend weg. Als de tijd precies goed is, kunnen de gebroeders Rockefeller de meest handige afvuren. Als ze dat doen, zullen de resultaten hetzelfde zijn, ongeacht de exacte timing. Gewapend met deze kennis, hoop ik dat u de nodige stappen hebt genomen om uzelf te beschermen, zoals ik beschreven in mijn Audio Boek nummer 1, op “Hoe jezelf te beschermen tijdens de komende depressie en derde wereldoorlog.”

Intussen blijft geleidelijkheid het woord voor stapsgewijze acties van de gebroeders Rockefeller; dus als je bijvoorbeeld de Stock Market bekijkt, val je niet in de val van het lezen van grote betekenis in de dagelijkse op-en-neer wiggles. Wat telt is de trend van maand tot maand en dat is neer. De beurscrash begon in juli 1975, zoals ik al zei, maar het past nog niet bij de doelen van de gebroeders Rockefeller om dit voor iedereen duidelijk te maken. In plaats daarvan zakt de totale markt geleidelijk naar beneden, bijna onwaarneembare fasen. Het crasht in slow motion als een nare droom.

Ondertussen de meeste mensen.. dat wil zeggen, degenen die niet gespecialiseerd zijn in de aandelenmarkt en financiële zaken.. over het algemeen houden bij van weinig meer dan het Dow Jones industriële gemiddelde. Er worden bijna 2000 aandelen verhandeld op de New York Stock Exchange maar de Dow index is een gemiddelde van slechts 30. Zij werden gekozen om representatief te zijn voor de hele markt, zonder manipulatie, maar die aanname is niet langer correct. Er wordt zeer bijzondere aandacht besteed aan de manipulatie van de prijzen van deze 30 voorraden. Als gevolg daarvan kan het echte gedrag van de markt volledig voor het grote publiek worden verborgen. Wanneer de mens erbij betrokken is, zullen rassen worden hersteld.

Wat het monetaire beeld betreft, is er net een ontwikkeling gebeurd die ik in april van dit jaar voor het eerst heb onthuld. Tijdens de “Internationale Gouden en Monetaire Conferentie” van 1975 hier in Washington D.C., onthulde ik vertrouwelijke informatie die ertoe leidde dat de Sovjet-Unie binnenkort een internationale goudroebel zou uitgeven, en slechts een paar dagen geleden gebeurde het. De Sovjet-Unie heeft hun “chervonetz” of 10-ruble goudstuk geïntroduceerd. Het draagt de datum 1975 en er zijn slechts 250.000 geslagen, waarvan 50.000 reeds in de Verenigde Staten van 125.000 naar de Verenigde Staten worden verzonden. Volgens een Sovjetwet van 1923 is het wettig betaalmiddel, waardoor het convertibel is. Deze nieuwe gouden munt is een poging van de Russen voor het eerst in 52 jaar om de wereld goud-munt markt te penetreren en rechtstreeks te concurreren met de “krugerrand” uitgegeven door Zuid-Afrika. De chervonetz is ongeveer een kwart van de grootte en waarde van de krugerrand, wat betekent dat Zuid-Afrika maatregelen moet nemen om ermee te concurreren.

De andere belangrijke gebeurtenis, zogenaamd op monetair gebied, is de monetaire conferentie, zogezegd, in het kasteel van Rambouillet bij Parijs eind vorige maand. Het was een topbijeenkomst van de Big Six.. de Verenigde Staten, Frankrijk, Groot-Brittannië, West-Duitsland, Italië en Japan, maar let er alsjeblieft op dat Canada er niet was, en om zeer goede redenen.

Eerst, dit is wat er gebeurd is, dan zal ik uitleggen waarom het gebeurd is, wat veel belangrijker is.

Minister van Financiën Simon zei op zijn terugweg van de vergadering die plaatsvond over het weekend van 16 november 1975, dat er onder andere een compromis was bereikt over de wisselkoersen. Frankrijk wilde vaste tarieven, terwijl de Verenigde Staten campagne voeren voor een “vrije” float om door te gaan. Het compromis dat werd bereikt is precies wat ik je had gezegd dat het zou zijn: stabiele maar flexibele wisselkoersen, die ze kozen om een “beheerde vlotter” te noemen. Simon zei ook dat hij hoopte dat, citaat: “de overeenkomst zal worden goedgekeurd tijdens een internationale bijeenkomst in januari, en dat het Congres zal gemakkelijk goedkeuren noodzakelijke wijzigingen in de artikelen betreffende de werking van het Internationaal Monetair Fonds.”

Een “beheerde float” vanuit juridisch oogpunt vereist geen enkele wijziging in de artikelen die het IMF regeren, tenzij het de pari waarde van goud wijzigt. Wat nu aan het brouwen is, is een systeem van zogenaamde “stabiele maar flexibele wisselkoersen” indirect gebonden aan een pari waarde van goud. Ik onthulde in mijn maandelijkse audiobrief nr. 5 voor oktober 1975 dat het plan is om goud terug te peggen op of ongeveer $ 195,00 per ounce, en dit is nog steeds op schema. Dit zal in feite nog een devaluatie van de dollar betekenen en de officiële prijs van goud ($ 42,22) zal vanaf begin volgend jaar worden afgeschaft. Houd in gedachten dat de particuliere goudmarkten niet worden gesloten; en na deze actie, prive goud prijzen zal voorbij de $195 mark. Een schrikkelkikker voorwaarde zal zijn ingesteld in beweging die de prijs van goud zal jacken hoger en hoger, en het proces zal worden geïntensiveerd door de komende oorlog en de wereldwijde economische problemen. De gouden toren van David Rockefeller zal eindelijk gelanceerd worden, maar de 50 miljoen ounces goud die verkocht worden door het IMF zal nooit de particuliere markt bereiken, in plaats daarvan naar de centrale bankiers gaan door middel van verkoop, veiling of restitutie. Vijf miljoen ons hiervan, die onder de restitutieregeling naar de Verenigde Staten worden teruggestuurd, zal worden gebruikt om het goudschandaal rond Fort Knox te blijven bedekken, samen met goud dat nu door de CIA de Verenigde Staten wordt binnengesmokkeld voor de privékas van de gebroeders Rockefeller.

De grootste vraag over Rambouillet is: Waarom hebben de Verenigde Staten compromissen gesloten? Het antwoord is dat een “vrijzwevend” systeem te oncontroleerbaar zou zijn tijdens de komende beperkte nucleaire oorlog tegen de Arabische OPEC-landen, die eind februari 1976 zal beginnen, slechts twee maanden later. De Verenigde Staten moesten dus compromissen sluiten om de voorbereidingen voor deze oorlog af te ronden.

Wat ik je vertel, mijn vriend, is een militair geheim, of was tot ik het in detail onthulde in mijn maandelijkse audiobrief nr. 6 vorige maand. De codenaam voor deze militaire aanval is trouwens “Operation Cobra” en de voorbereidingen daarvoor zijn snel. De eerste onthechting van de Amerikaanse mariniers is nu in Duitsland klaar voor een snelle inzet in de Sinaï, waar oorlog zal uitbreken; en de opbouw naar de geënsceneerde provocatie om het conflict te ontketenen.. namelijk, een aanval op de zogenaamde Amerikaanse adviseurs in de Sinaï.. gestaag vordert. Pas vandaag, 21 december 1975, is de laatste stap gezet in dit plan toen een door de CIA gesteunde groep een provocerende aanval op de OPEC-olieministers in hun hoofdkwartier in Wenen, Oostenrijk, heeft gepleegd. Dit is bedoeld om, in fasen, te leiden tot represailleacties tegen de Amerikanen die in de Sinaï gestationeerd zijn.

Hoe de alliantie tussen Rockefeller Corporate Socialism en Sovjet Staat Socialisme is het nemen van de VS in nucleaire oorlog

Nu wil ik kort ingaan op onderwerp 3.

Onderwerp 3. Zoals ik vorige maand al heb uitgelegd, is de beperkte nucleaire oorlog die binnenkort in het Midden-Oosten zal beginnen slechts een deel van een veel groter plaatje. De gebroeders Rockefeller hebben ontwerpen op India, terwijl de Sovjet-Unie China in de gaten houdt. In het rijke Afrika van de grondstoffen hebben zowel de Rockefellers als hun Sovjet-geallieerden een belang. Het echte theater in de oorlog dat nu brouwt is Azië. Nadat de OPEC oliebronnen zijn begrensd door de nucleaire staking, zal de Russische westflank (Europa) verlamd raken en zal Afrika gemakkelijker worden afgemaakt door de guerrillaoorlog die daar al gaande is. Japan zal in de armen van het Rode China worden gegooid, dat overigens zojuist heeft aangekondigd dat het olie kan exporteren; en het zal worden ingezet voor de grote Aziatische oorlog die de volgende ronde zal zijn in het bloedige spel van het mondiale monopolie. De strategie van dit alles was gespeld in mijn maandelijkse audiobrief nr. 6 vorige maand. Mijn doel is nu echter om alleen maar de basis van dit alles te benadrukken.

Het is, mijn vriend, een Drive for Control.. controle van mensen, van middelen, van de hele wereld. Bovendien is het een product van een onheilige alliantie tussen de staatssocialisten in de Sovjet-Unie en de bedrijfssocialisten in de Verenigde Staten, de gebroeders Rockefeller en hun klantenvolgers.

Veel mensen verwarren de gebroeders Rockefeller met kapitalisten, maar dat is helemaal niet wat ze zijn. David Rockefeller bijvoorbeeld heeft gezegd: “Ik geloof in het ondernemingssysteem,” maar hij zegt niet “vrij,” veel minder “concurrerende onderneming.” Het hele Rockefeller rijk is gebouwd op het tegenovergestelde van dat.. monopolies en trusts. Hun grote multinationals zijn een ingenieus apparaat om loyaliteiten af te werpen naar een land, en ze zijn al krachtiger, collectief, dan de meeste landen. De Rockefellers, zie je, zijn Corporate Socialists. Corporate Socialism en State Socialism zijn niets meer dan twee kanten van dezelfde munt. Beide kookt tot hetzelfde ding.. Dictators of bijna-dictatuur.. waardoor een zeer paar mensen om iedereen te controleren. Als u dit eenmaal begrijpt, zal het bondgenootschap tussen de Rockefellers en de Sovjets u niet langer verbazen, noch zal het feit dat de Russische revolutie in 1917 werd gefinancierd door de Rockefeller belangen niet langer worden verrast.

Het staatssocialisme van nazi-Duitsland valt ook op zijn plaats, omdat het ook gewoon een andere versie van hetzelfde patroon was. In al deze gevallen, evenals vele andere die we vandaag zien, wint het Corporate Socialist imperium van de gebroeders Rockefeller een mooie.. minerale rijkdom, olie, en andere beloningen.. in ruil voor samenwerking met het staatssocialisme.

Zo verdedigt minister van Buitenlandse Zaken Henry Kissinger, een Rockefeller agent voor 20 jaar en meer, de Sovjet-Unie tegen beschuldigingen van bedrog op de zogenaamde SALT Arms Restriction overeenkomst, maar laat zijn vertrekkende ambassadeur in Canada openlijk onze naaste buurman beschuldigen van “niet langer betrouwbaar of te vertrouwen.” Kissinger spreekt niet voor jou of mij, maar voor de gebroeders Rockefeller; en voor hen is Rusland de bondgenoot, de vriend, terwijl onze vrienden in Canada de

’vijand’ zijn, De mensen zijn niet te vertrouwen, want de Canadese regering weet nu wat er in de wind is en ze nemen alle nodige stappen om de storm te weerstaan. De Canadese regering wil geen deel uitmaken van de komende oorlog, monetaire chaos, en de rest ervan, en heeft dat privé gezegd aan Kissinger in niet te ontkennen termen. Canada is dus ’onbetrouwbaar’ geworden, wat betekent dat Canada buiten de kring van stevige Rockefeller controle staat. Bravo voor Canada! Moge ze lang haar eigen koers volgen.

Uiteindelijk zullen de hebzuchtige wandaden van de gebroeders Rockefeller en hun bondgenoten uiteindelijk hun ondergang zijn. Zelfs nu hebben zowel Nelson Rockefeller als Henry Kissinger zichzelf verdoemd door het goud dat uit Fort Knox werd gehaald, te verwerken. Dat goud werd besmet met het radioactieve plutonium-239 super gif, en nu zijn hun lichamen ermee besmet. Ook al kunnen zij en de rest van de Rockefeller organisatie er goed in slagen onze Republiek te vernietigen als We Niet handelen, zullen ze er niet lang van genieten. Wat een poëtische gerechtigheid! Hun dosis is nog sterker dan die van de congresleden en de journalisten die in september 1974 de Bullion Depository in Fort Knox bezochten. Ja, uiteindelijk zal het enorme rijk van de gebroeders Rockefeller en hun bondgenoten zichzelf verscheuren, en misschien de wereld vernietigen tijdens het proces. Maar ondertussen, als we nu niet handelen, zal er onnoemelijk lijden zijn voor miljoenen mensen, voor onszelf, onze kinderen en waarschijnlijk voor onze kinderen. Kunnen we dat misschien laten gebeuren? Of handelen we NU, nu het nog kan, en nemen we onze rechtmatige controle over onze eigen lotsbestemmingen terug? Voor mij kan er maar één keuze zijn, en ik hoop ook voor JULLIE.

Tot volgende maand, dit is dr. Beter. Ik wens jullie allen een gezegende kerst en een gezond, gelukkig, heilig nieuwjaar. Moge God jullie allen zegenen.

• • •

Audiobrief 08

21 januari 1976

Hallo, iedereen, dit is dr. Beter. Vandaag is het 21 januari 1976, en dit is mijn maandelijkse audiobrief nr. 8.

Terwijl we beginnen de Bicentennium van onze Onafhankelijkheid te vieren, laten we even nadenken over ons verleden. Uit een uitgestrekte wildernis creëerde ons volk een natie met verbazingwekkende snelheid. Onze voorvaderen brachten een natie voort met de hoogste en meest stabiele vorm van zelfbestuur ooit bedacht door de mens. Het was uniek in de hele wereld, een recept voor vrijheid dat iedereen eenvoudig genoeg kon begrijpen, maar toch echt een geniaal werk. Geen wonder dat vanaf onze vroegste dagen als onafhankelijke natie de ogen van de hele wereld zijn geklonken op de Verenigde Staten van Amerika.

Wat aanvankelijk ons nobel experiment werd genoemd, was spectaculair in zijn succes, en Amerika's banner van vrijheid werd een symbool van hoop voor onderdrukte volkeren overal.

Zou dit gebeurd zijn zonder de duidelijke patriottische visie van onze stichtende vaders? Zou het kunnen zijn gebeurd zonder de moed van George Washington die in 1776 de beroemde verrassingsaanval leidde op de veel sterkere Britse troepen in Trenton? Hadden we onze inspirerende en inspirerende COSTITUTION gehad als Benjamin Franklin's oproep tot gebed niet de impasse over de vertegenwoordiging in de constitutionele Conventie in Philadelphia in 1787 had doorbroken? Zou er ooit een regering zijn geweest die gevoelig was voor de wensen van het volk als de nederigheid van onze vroege leiders vervangen was door de arrogante opscheppers van onze corrupte heersers van vandaag? En, zouden we een natie als de onze hebben gehad als onze grondleggers hadden geloofd in het internationalisme dat vandaag door de gebroeders Rockefeller werd gepromoot?

Wat zouden onze grondleggers vandaag zeggen als ze ons ons konden zien bemoeien met de zaken van andere landen? Hoe zouden ze zich voelen over de enorme offers die ze hebben moeten brengen als ze onze heersers van vandaag een ander land konden zien opbouwen om onze slavenmeester te worden op onze kosten?

We zouden er allemaal goed aan doen om terug te kijken naar de vaderlandslievende woorden van George Washington in zijn afscheidsrede als president. Hij adviseerde zijn landgenoten om de handelsbetrekkingen uit te breiden tot buitenlandse landen met zo weinig mogelijk politieke banden. Hij heeft niet op zichzelf tegen dergelijke handelsbetrekkingen geadviseerd, noch heeft hij bezwaar gemaakt tegen tijdelijke allianties met buitenlandse landen wanneer dat in een noodgeval nodig is; maar hij heeft ons een duidelijke, krachtige waarschuwing gegeven die ons vandaag dringend ter harte gaat, en ik citeer:

"om geen vaste allianties te sluiten met een deel van de buitenlandse wereld."

Wordt deze regel vandaag gevolgd door onze Rockefeller-Rulers en hun klantenvolgers?

Sinds 1917 is het Rockefeller-rijk verbonden met de Sovjet-Unie, waarmee we tegen onze wil en met de Sovjets uiteindelijk in de bestuurdersstoel zullen worden samengevoegd!!

Zoals ik vorige maand al heb uitgelegd en vaak heb besproken, zijn wij, het volk, het slachtoffer van een alliantie tussen staatssocialisme in Rusland en het Corporate Socialisme hier onder de gebroeders Rockefeller. En, mijn vrienden, dit is geen informele regeling. Sinds de regering- Eisenhower, die eigenlijk achter de schermen werd geleid door Nelson Rockefeller, is er in ieder geval een richtlijn van het Witte Huis geweest die ik u voor het eerst zal laten zien. Het is kort, maar niet zoet. Het is een hoofddoel van het federale beleid, en ik citeer hier:

“om het leven in de Verenigde Staten zo te veranderen dat het comfortabel kan worden samengevoegd met het leven in de Sovjet-Unie.”

Mijn vrienden, ik daag president Ford of iemand anders in het Witte Huis niet alleen uit om het bestaan van deze richtlijn onder ede te ontkennen. Dat doen ze niet tenzij ze zo wanhopig zijn geworden dat ze bereid zijn om te gokken op elke bluf, omdat ik toegang heb tot documentaire bewijs over deze zaak die hen onmiddellijk kan veroordelen voor meineed en kan leiden tot afzetting en/of gevangenis.

Ja, deze korte Witte Huis richtlijn, mijn vrienden, citaat: “om het leven in de Verenigde Staten zo te veranderen dat het comfortabel kan worden samengevoegd met het leven in de Sovjet-Unie”. Dat is de sleutel tot al ons binnenlandse en buitenlandse beleid vandaag. Het verklaart waarom wij de fabriek voor de Sovjet-Unie zijn geworden. Het verklaart waarom zoveel multinationals worden gebruikt om de Sovjeteconomie op te bouwen en tegelijkertijd de onze te deprimeren. Het verklaart waarom de vele grote Rockefeller gecontroleerde, belastingvrije stichtingen, die allemaal in deze richting werken, immuun zijn voor vervolging wegens hun flagrante schending van hun handvesten. Het verklaart waarom de Rockefeller gecontroleerde banken en financiële instellingen zo eenzijdig de Sovjet Juggernaut financieren ten koste van de Amerikaanse belastingbetaler.

Het is geen wonder dat de Nobelprijswinnende bioloog George Wald in een artikel van een jaar geleden over de weggelopen macht van de multinationals zei, en ik citeer: “Daarom lijkt geen enkele natie zo sterk op de Verenigde Staten als de Sovjet-Unie.”

Mijn medeburgers, het is van essentieel belang dat we deze verschrikkelijke stap terug in de tirannie stoppen. Als wij als vrije mensen willen overleven na dit tweehonderdjarig jaar, moeten wij, het volk, opstaan en de regering die van ons is, opnieuw haar gezicht naar voren brengen naar de nog nieuwe, nog frisse idealen en principes die onze grote natie hebben gelanceerd. Ik ben er absoluut van overtuigd dat we het nog steeds kunnen doen als we dat willen.

Vorige maand heb ik Audio Book nummer 6 opgenomen met de titel “Wat we kunnen doen om Amerika te redden” om de strategie uit te leggen die ik geloof dat het werk kan en zal doen. En al waarschuwen burgers in heel Amerika luisteren naar deze boodschap, gaan aan het werk, en doen suggesties. Als JULLIE je bij de taak aansluiten, kunnen we dat doen. Ondertussen ben ik van plan jullie te blijven informeren over wat we tegen moeten, hoe de gebeurtenissen zich ontwikkelen en welke plannen er achter de schermen worden gevormd. Daarom wil ik het vandaag met u hebben over drie onderwerpen die allemaal de drijfveer weerspiegelen om het leven in Amerika te laten samengaan met dat in de Sovjet-Unie.

Onderwerp 1.. Onze kosten voor een burger indictment op het Fort Knox Twin Scandal Cover-Up

Onderwerp 2.. Rockefeller vooruitgang en problemen in hun rit om onze economie naar het Sovjet niveau te slepen

Onderwerp 3.. So-called “Detente” en de genegeerde profetische waarschuwingen van George Washington

Onderwerp 1.. Het is essentieel dat ik speciale aandacht besteden aan het eerste onderwerp vandaag, maar ik zal omgaan met de resterende twee onderwerpen zo volledig als ik kan in de tijd die blijft voor hen.

Bijna twee jaar geleden in april 1974 tijdens de Congresgetuigenis voor een subcomité van het “Huis Banking and Currency Committee” Ik voor het eerst onthulde dat de Bullion Depository in Fort Knox was geplunderd van zijn goud. Ik stond klaar om bewijs te leveren om mijn aanklacht te staven, maar niets wat er ook gebeurd was! Na een mislukking van het Congres, bracht ik mijn verhaal naar het publiek via lezingen, radio talk shows en publicatie van mijn aanklachten in een nationale weekblad. De regering heeft onder druk van de publieke opinie gereageerd door een goed georganiseerde doofpot in gang te zetten, een veel grotere en ernstiger doofpot dan het Watergate-schandaal, waardoor onze laatste gekozen president uit zijn ambt is verwijderd.

De eigenlijke cover-up begon op 23 september 1974, met het zorgvuldig opgevoerde bezoek van congresleden en nieuwslezers aan Fort Knox. Ik heb de daaropvolgende cover-up, onder andere, in mijn Audio Boek nummer 2 op de “ het goudschandaal rond Fort Knox En wat het betekent voor u.” Ik heb u ook voortdurend bijgewerkt sinds juni 1975 door middel van mijn maandelijkse audiobrief. In oktober 1975 onthulde ik wat ik net had geleerd op dat moment dat maakt een “twin” super schandaal van de Fort Knox situatie.. namelijk de aanwezigheid van ongeveer 60 pond radioactief vloeibare super gif verwerkt uit dodelijk plutonium-239 in de Centrale Kernkluis van de Bullion Depository in Fort Knox. De bussen van gif die daar in 1968 door de CIA zijn aangebracht, roddelen en lekken steeds sneller en brengen de gezondheid en zelfs het leven van miljoenen Amerikanen in het zuidoosten van de Verenigde Staten in gevaar.

De regering antwoordt op deze tweede, veel serieuzere helft van het Fort Knox Scandal, is hetzelfde als de eerste.. Cover Up. Ik heb de afgelopen maanden uitgelegd hoe Senator Frank Church en vervolgens Congreslid Otis Pike, voorzitters van respectievelijk de Senaat en het Huis Intelligence Committees, partij zijn geworden bij het Fort Knox plutonium schandaal cover-up; en hoe bureaucratische gobbledygook wordt gebruikt door ambtenaren van de regering om te voorkomen dat het geven van rechte, eerlijke antwoorden over de situatie.

Maar nu wordt de doofpot van Fort Knox Scandal nog erger. Het is onlangs een nieuwe fase ingegaan van het ronduit liegen en het verbergen van het bewijs over mijn beschuldigingen. Ze gaan voor blut, en ze zijn al lang voorbij het punt van geen terugkeer. Dezelfde tactiek van liegen en bedriegen door de regering die in de Sovjet-Unie de standaardpraktijk is, waarin wij zullen worden samengevoegd, wordt nu hier in de Verenigde Staten gebruikt, En deze tactieken zijn hier veel effectiever dan in Rusland omdat Amerikanen, in tegenstelling tot Sovjetburgers, nog niet hebben geleerd om te verwachten dat hun regering voortdurend tegen hen liegt. Tot nu toe was de belangrijkste dekmantel er een van ontduiking, maar nu wordt een sfeer van wanhoop van de kant van de onrechtplegers steeds duidelijker. Voor het eerst heeft minister van Financiën William Simon de fatale fout gemaakt om te liegen,

maar ook te schrijven over een cruciale zaak.. het bestaan van de Centrale Kernkluis van de Bullion Depository in Fort Knox. We hebben de regering uitgedaagd om haar bestaan in het verleden te bevestigen of te ontkennen; en we hebben het niet alleen met deze naam, “Centraal Kernkluis,” maar ook met een beschrijving ervan geïdentificeerd om elke mogelijkheid van misverstanden als gevolg van terminologie te voorkomen.

In een brief aan een vriend van mij van 10 december 1975 zei Simon het volgende, en ik citeer:

"De bewering dat plutonium 239 in Fort Knox is opgeslagen in een centrale kernkluis is onjuist, En het leger heeft zojuist een uitgebreide test van de Bullion Depository uitgevoerd en heeft geen bewijs van radioactiviteit gevonden. Ik moet toevoegen dat er niet zoiets bestaat als de Centrale Kernkluis."

Merk op dat Simons ontkenning van de aanwezigheid van plutonium-239 in de Depository is verbonden met zijn ontkenning van het bestaan van de centrale kernkluis. Als er geen centrale kernkluis is, kan het plutonium-239 niet bevatten. Maar om te geloven dat zijn ontkenning over het plutonium waar is, moet je ook geloven dat er geen centrale kernkluis bestaat in de Depository. Als hij over de ene loog, zou hij over de andere liegen.

Met dat in gedachten, luister nu naar een uittreksel uit een andere brief.. Deze geschreven aan een van mijn medewerkers door een gepensioneerde luitenant-generaal, John L. Ryan, Jr., een voormalige commandant generaal van Fort Knox. Generaal Ryan weet waarschijnlijk meer over de Depository dan wie dan ook die ooit Fort Knox leidde. Hij bracht er twee dienstreizen door voordat hij een derde keer terugkeerde als de commandant-generaal; en toen het goud werd verplaatst naar Fort Knox om daar voor het eerst in 1937 te worden opgeslagen, Hij was degene die de leiding kreeg over de fysieke beweging van het binnenkomende goud in de Depositorie. Wat betreft de omstreden centrale kernkluis, zegt hij, citaat:

"Als ik het woord ’kluis’ gebruik, dan verwijs ik naar de centrale kern van de Depositorie waar de bullion werd opgeslagen. Deze kluis was onder de grond en kon alleen worden ingevoerd door een speciaal gebouwd bank-type deur die op een schroeflift geopend. Deze deur was in de ontvangst-verzendplaats van de Depository. De ontvangst-verzendkamer was boven de grond. De kluis was beneden de grond. Rond de kluis eigenlijk, of centrale kern, was een doorgang. Op deze doorgang waren een aantal cel-achtige compartimenten. Er was geen mogelijkheid om de kluis binnen te gaan vanaf deze doorgang."

Vrienden, de doorgang met zijn compartimenten is alles wat de bezoekers in september 1974 zagen. Het bestaan van de centrale kernkluis, waar het goud, indien aanwezig, had moeten zijn, wordt absoluut bevestigd door generaal Ryan; En zoals zijn brief duidelijk maakt, hadden de bezoekers van 1974 geen kans om erachter te komen terwijl ze ronddwalen in de doorgang en kijken naar de kleine compartimenten waar je over hoorde en las in het nieuws.

Zo’n kaalgezicht is al erg genoeg, maar de toenemende wanhoop van de gebroeders Rockefeller en hun lakeien over Fort Knox gaat nu zelfs verder dan alleen maar liegen. Het is standaard praktijk wanneer een uiterst schadelijke geheim is in gevaar van blootstelling, om de aandacht af te leiden van het en verwarren van het probleem door bewust iets anders

bloot te stellen.. Iets veel minder ernstig en gevaarlijk dan het geheim verborgen maar schokkend genoeg om de eetlust van het publiek naar de waarheid te voldoen.

Met onze volledig gemanipuleerde regering van vandaag, is een goede vuistregel wanneer iets dat echt schadelijk lijkt wordt onthuld, vraag jezelf af: “Waarom laten ze dit uit de zak? Wat is het erger dat ze proberen mijn aandacht af te leiden?” Zo bijvoorbeeld, Sen. Kerk sensationele openbaringen afgelopen zomer over dodelijke schelpdieren gifstoffen en de gelijke hield velen in de waan dat ze de hele lelijke waarheid over CIA misdaden hadden gekregen, Maar eigenlijk verborg hij wat hij wist over het krankzinnige nucleaire supergif in Fort Knox... iets duizend keer erger dan wat hij onthulde.

Op dezelfde manier is er een dekmantelcampagne gestart met betrekking tot het lekkage van het plutonium-239 supergif uit Fort Knox, en het is verschrikkelijk. Een paar dagen geleden op 12 januari 1976, een vrachtwagen met radioactief afval net “gebeurde” om een ongeval in Oost Kentucky, smack in het hart van het gebied nu het zwaarst getroffen door radioactief gif lekkage uit Fort Knox. Veertien van de 32 vaten afval op de vrachtwagen viel eraf, en 8 van hen brak open en lekte. De krantenverhalen daar over bevatten de gebruikelijke garanties dat er geen gevaar was, dat het was opgeruimd, enz., maar lekkage was opgetreden.

Zes dagen later op 18 januari stonden er in de kranten grote artikelen over nog een ander zogenaamd radioactief afvallekkageprobleem in Kentucky.

De vrachtwagen die ik zojuist noemde, was op weg naar een stortplaats voor nucleair afval bij Maxey Flats, Kentucky, die sinds 1963 in gebruik was, en nu wordt ons plotseling verteld dat er ook daar lekkage optreedt. Federale onderzoekers, die prachtige waakhonden die we moeten vertrouwen en bewonderen, beweerden dat radioactief afval in staal, hout en zelfs kartonnen vaten net in loopgraven is gedropt en bedekt met vuil; Na 12 jaar hebben ze net abrupt ontdekt dat een deel ervan los is gekomen en zich verspreidt door de grond, door het water en door de lucht. En een studie van de General Accounting Office, terwijl het de standaard garantie geeft dat er geen onmiddellijk gevaar is, beveelt een crash programma aan om de situatie te corrigeren en systematische normen te ontwikkelen voor de veilige verwijdering van radioactief afval.

Waarom al die zorgen over lekkage van radioactieve besmetting? En waarom is Kentucky toevallig de aandacht op lekkagezaken? Immers, er zijn veel ernstiger problemen van dit soort elders in de Verenigde Staten, bijvoorbeeld, in New York State.., maar dus waarom Kentucky? Twee redenen, mijn vrienden. Ze gebruiken de kans om het nucleaire “congame” voort te zetten dat je jarenlang is aangedaan door je te verzekeren dat er zelfs als er nucleaire afvallekken zijn, je je er geen zorgen over hoeft te maken. Maar, belangrijker nog, in mijn maandelijkse audiobrief nr. 7 vorige maand stelde ik een directe uitdaging aan de federale overheid om ofwel te bewijzen of te weerleggen mijn kosten; en ik spelde een eerlijke, objectieve manier om het te doen. Wat er nu gaande is is hun antwoord op mijn uitdaging door verhalen te verspreiden over andere soorten radioactief afval lekkage in de algemene omgeving van Fort Knox, en mogelijk door het opzettelijk veroorzaken van dergelijke releases.. zoals gebeurd in de vrachtwagen ongeval.. ze zijn koortsig knoeien met het bewijs.

Het programma dat ik voorstelde om metingen buiten de locatie te gebruiken om lekkage te detecteren van de Bullion Depository in Fort Knox zou, zoals ze nu kunnen beweren, niets

meer overtuigend bewijzen over mijn aanklachten vanwege deze andere radioactieve lekkages die naar verluidt ook plotseling in dezelfde regio zijn ontdekt. Ik zou graag zien dat de hele zaak over Fort Knox voor eens en altijd in rust werd genomen, en ik weet dat jij dat ook zou doen. Ik weet dat mijn beschuldigingen over het goud en het plutoniumgif waar zijn, maar omwille van het argument dat ik het mis had, Ik zou liever eerlijk bewezen hebben dat ik het mis heb over een of alle van hen en dat ik een lachertje zou worden gemaakt dan dat het Amerikaanse volk zich de zorgen maakt over deze zaak eindeloos op deze manier.

Wat de waarheid ook is, ik wil dat je het weet, maar de Rockefeller lakeien in de regering weten maar al te goed dat de waarheid precies is wat ik je heb verteld, en ze willen niet dat je het weet. Ze zullen alles en iedereen doen om zichzelf te redden, ongeacht hoeveel andere mensen ze misschien in het proces verdoemen. En dus, mijn vrienden, is dit de wrede realiteit achter het gladde masker dat onze Rockefeller gecontroleerde federale overheid draagt. Wij, de mensen, moeten de druk op hen uitoefenen die ervoor zorgt dat deze zaken eerlijk worden onderzocht en gecorrigeerd.

De Verenigde Staten staan onder de duim van de moderne vogelvrijen en als we ze niet voor het gerecht brengen, zullen ze ons en onze kinderen totaal ten onder brengen. Tot nu toe heeft het Amerikaanse Congres niet eens mijn beschuldigingen over het goud, over het plutonium, over alles overwogen! Het probleem is niet dat ik geen bewijs heb, maar dat ik er teveel van heb. Hetzelfde geldt voor het ministerie van Justitie, de Algemene Rekenkamer, het Witte Huis, enzovoort.

Maar onlangs heeft een congreslid die mijn getuigenis in het Congres over het vermiste Fort Knox goud in april 1974 hoorde en die in september 1974 naar Fort Knox ging, ons een kleine opening gegeven, of het nu bewust of onbewust was. Zijn kiezers hebben hem voortdurend op een aantal antwoorden aangedrongen over Fort Knox; en in recente antwoorden die mij werden doorgestuurd, daagde hij ons in feite uit om precies te doen wat we bijna twee jaar lang wilden doen om onze beschuldigingen en bewijzen in een goed juridisch forum te presenteren. Onze reactie is een zes pagina's tellende "Open Letter" van mijn bekwame co-patriot, Mr. Edward Durrell uit Berryville, Virginia. De brief is gericht aan congreslid John B. Conlan van Arizona.. maar het is open, omdat we op basis van eerdere prestaties weinig reden voor optimisme hebben dat hij constructieve actie zal ondernemen tenzij hij gedwongen wordt dit te doen door druk van het publiek.

De brief bevat een aanklacht die, zelfs in juridische vorm, volledig parallel loopt met de aanklacht wegens afzetting die president Nixon door het Huis van Afgevaardigden heeft ingediend. Het is een juridisch document, en JULLIE zijn de landelijke Grand Jury. Volgens onze grondwet zijn wij uiteindelijk het volk, dat de hoogste menselijke autoriteit in ons land vormt, en het is aan U om te beslissen. Verdienen onze aanklachten een open, volledig, eerlijk onderzoek in een echt juridisch forum of niet? Zo ja, dan is het aan u om een "Burgers Indictment" terug te sturen door te eisen dat uw gekozen vertegenwoordigers een juridisch forum bieden door middel van Congresonderzoek of formele Grand Jury-procedures.

Hier is Mr Durells brief aan Congreslid Conlan van Arizona. Ik citeer uit de brief van hier tot Mr Durell's handtekening. De brief van Durell is gedateerd op 7 januari 1976:

"Beste Mr. Conlan,

Uw brieven van 5 december 1975 aan Mrs Mary Barrow en Mr Art Bentley van Lake Havasu City, Arizona, zijn naar mij gestuurd voor commentaar. Daartoe schrijf ik u rechtstreeks, met kopieën aan hen en andere belanghebbenden.

In uw brief aan mevrouw Barrow zegt u onder andere dat, citaat: “Grand Juries zijn geëmppeld om criminele wandaden te onderzoeken,” en dat als, citaat: ’U hebt persoonlijk bewijs van misdaden gepleegd in verband met de goudbezit van ons land, laat het me weten zodat ik u direct in contact kan brengen met de bevoegde ambtenaren van het Amerikaanse ministerie van Justitie die bevoegd zouden zijn in deze zaak. ’

In uw brief aan de heer Bentley zegt u onder andere dat u, terwijl u, citeer: “een aantal twijfels” over de goudsituatie, citaat: Ik kan u verzekeren dat blootstelling aan radioactief gif me ernstige ziektes zou hebben veroorzaakt... noch ik, noch iemand anders die naar Fort Knox ging, heeft zo’n ziekte geleden.

Sta ons toe eerst uw brief aan Mr Bentley te beantwoorden. Het is algemeen bekend in de nucleaire geneeskunde dat als men wordt blootgesteld aan alfadeeltjesstraling van plutonium, de dood als gevolg van kanker kan komen in een kwestie van maanden of jaren. Het hangt allemaal af van het doseringsniveau en de duur van de blootstelling. In dit opzicht raden we u aan om contact op te nemen met Dr. John Gofman, voormalig professor Medische Natuurkunde emeritus, Universiteit van Californië aan Berkeley; of luister naar hem door middel van een een uur durende tape cassette verkrijgbaar bij Audio Books, Inc., P.O. Box 16428, Fort Worth, Texas, 76133; speciale tape nummer 2 voor $6,00 postpaid.

(Editor’s note.. 1981 adres is:

De dr. Beter audiobrief Suite 5092, 1629 K Street, N.W. Washington, D.C. 20006.

Huidige prijs is: $ 7,50 postpaid.)

In deze tape spreekt Dr. Gofman onder andere over de effecten van radioactief vergif.

Bovendien is het aantal sterfgevallen aan kanker in de eerste zeven (7) maanden van vorig jaar met meer dan 18% gestegen in de Midden-Oostelijke staten, waardoor de medische autoriteiten niet weten wat de oorzaak is. Zij voelden dat ze in de afgelopen jaren zulke enorme kanker vooruitgang hadden geboekt, en dan zo’n hoge stijging in de eerste zeven maanden van dit jaar in dat gebied alleen al, is verbijsterend.

Nog één ding over dit radioactieve gif in de United States Bullion Depository in Fort Knox.. hierna “Fort Knox” genoemd. We weten uit bronnen in de Intelligence industrie dat dit gif van plutonium deel uitmaakte van de plutonium-239 die in 1966 door leden van de Intelligence gemeenschap werd gestolen en dat deze meest dodelijke stof werd verwerkt in vier fabrieken..twee in Kentucky, één in Noord-Dakota, en één in Californië..tot radioactief vloeibaar gif. Het werd vervolgens genomen.. 60 pond per stuk.. naar Peru, Panama, Bolivia en Argentinië onder dekking van een multinational cement bedrijf door een CIA-officier, Harold Leroy White, voor het enige doel van dreigen om de Verenigde Staten geplande en gebouwde water aquaduct systemen in die landen voor politieke en economische druk te besmetten. Zestig pond, maar bedoeld voor gebruik in Argentinië, werd terug gebracht door Mr White en geplaatst in de centrale kern kluis in Fort Knox waar het is opgeslagen sinds eind 1968. De vaten zijn nu aan het corroderen, waardoor lekkage en besmetting over de hele gebieden oost en zuidoost van Kentucky, en zo ver weg als

Cuba. Deze besmetting brengt het leven van meer dan 40 miljoen mensen in dit land in gevaar. Kunnen we het ons veroorloven om deze mensen vervangbaar te laten zijn?

De federale overheid heeft nu publiekelijk toegegeven dat opium en morfine... 150.000 pond en 24.000 pond respectievelijk opgeslagen zijn in Fort Knox. Waarom zal zij het bestaan van het plutonium niet erkennen?

Er wordt voorgesteld dat de regering daartoe duizenden juridische stappen zou kunnen ondernemen waarbij honderden miljoenen dollars betrokken zijn krachtens de Federal Tort Claims Act en/of de Price Anderson Act, de Act uit 1954, zoals gewijzigd, Titel 42 Sectie 2011 en volgende voor, citaat: “buitengewone nucleaire gebeurtenis”. "een gebeurtenis die een lozing of verspreiding van bronmateriaal, speciaal nucleair of bijproductmateriaal veroorzaakt vanuit de beoogde plaats van opsluiting in hoeveelheden buiten de locatie of stralingsniveaus veroorzaakt buiten de locatie en die heeft geleid tot of waarschijnlijk zal leiden tot aanzienlijke schade aan personen buiten de site of eigendommen buiten de site. ’

En waarom zal het niet toegeven dat onze goudreserves verloren zijn? Om dezelfde redenen.. juridische acties, waaronder die criminelen van aard. En in het laatste verband willen we uw suggestie aan mevrouw Barrow voortzetten en de aanklacht van de zware misdaden in verband met de verdwijning van de goudreserves van het volk opsommen.

Namens het Amerikaanse volk is het hier belast dat het ministerie van Financiën van de Verenigde Staten..., hierna "Treasury" genoemd....." in strijd met zijn constitutionele plicht om het goud van het volk te beschermen en in strijd met zijn constitutionele verplichting om ervoor te zorgen dat de wetten betreffende de bescherming en de bewaring van dat goud getrouw worden uitgevoerd, heeft nagelaten dit te doen tussen 1 januari 1961 en 1 januari 1974, voor en na de datum van toetreding, De Schatkist heeft zich via haar officieren/agenten en in overleg met anderen in Amerika’s gangen van financiële macht ingezet in een gedrags- of plan om het goud van het volk dat het ter bewaring is toevertrouwd, tot zichzelf te bekeren voor het gezegende doel van het ten goede komen van onrechtvaardige verrijking; en in een gedrags- of plan om de verantwoordelijken te bedekken, te verbergen en te beschermen en het bestaan en de reikwijdte van andere onwettige geheime activiteiten te verbergen.

De middelen die worden gebruikt om dit gedrag of plan uit te voeren, omvatten een of meer van de volgende elementen:

1. De Schatkist heeft geen reële rekening kunnen opmaken van het goud dat van 1961 tot 1968 uit de Amerikaanse Bullion Depositories is verzonden onder de vlag van de “London Gold Pool Agreement”;

2. De schatkist heeft nagelaten de ware prijzen, indien van toepassing, te onthullen die zij voor de verkoop van het goud heeft ontvangen of de namen van de uiteindelijke kopers van het goud te onthullen;

3. De Schatkist heeft geen werkelijke rekening gehouden met de hoeveelheid goud die van 1968 tot 1974 uit de Amerikaanse Bullion Depositories is verzonden onder de vlag van een ad hoc commissie bestaande uit de voorzitter van de Federal Reserve Board, de voorzitter van de Raad van Economische Adviseurs, de voorzitter van de Raad voor het Witte Huis, de staatssecretaris, en onder andere de minister van Financiën;

4. De Schatkist heeft een verklaring van 31 augustus 1974 afgegeven waarin wordt gesteld dat er een lijst van 24 miljoen gram goed leveringsgoud in Fort Knox is opgenomen, terwijl de minister van Financiën in feite op 3 december 1974 heeft toegegeven dat deze vermelding onjuist of misleidend is;

5. De Schatkist heeft, 9 december 1974, zonder wettelijk gezag, twee miljoen gram goud uit het Wisselkoersstabilisatiefonds genomen door een eenvoudige boekhouding en vier dagen later aangekondigd door de Algemene Dienst van de Administratie van de Algemene Dienst dat er een veiling van twee miljoen ons goud op een ’as is’ basis 6 januari 1975. Bovendien werd een Nederlandse veiling gehouden op 30 juni 1975, waarbij de rest van dat goud werd gebaseerd op een prijs die niet als de beste voor de belastingbetalers van Amerika werd beschouwd; 6. De Schatkist heeft een verklaring uitgegeven 11 april 1975, die vals of misleidend is in die zin dat het beweert alle goudzendingen uit Fort Knox op te nemen, terwijl in feite dergelijke lijst weggelaten onder andere dingen een zending goud bestaande uit vier (4) trekker-aanhanger ladingen op 20 januari 1965, die verzending bestond uit 1.762-miljoen ounces ter waarde van meer dan eenenzestig miljoen dollar ($61.000.000) op $35.00 per troy ounce de par waarde voor officieel goud op dat moment;

7. De Schatkist heeft in zijn onmiddellijke bezit en controle de nodige sleutels, combinatienummers, en tijd-controle gegevens voor de kluizen, deposito’s, en hun mechanismen. Het heeft dus de hoogste plicht ervoor te zorgen dat zijn vertrouwen trouw wordt uitgevoerd, maar het heeft gehandeld op een manier die strijdig is met zijn vertrouwen en subversief van verantwoorde regering aan de grote het verlies van de Verenigde Staten door samen met anderen te helpen en te wedden, het goud heimelijk te verwijderen onder de dekmantel van het recht;

8. De Schatkist heeft valse of misleidende verklaringen afgelegd om de bevolking van de Verenigde Staten te misleiden door te geloven dat er een grondige en volledige inspectie en controle is uitgevoerd met betrekking tot beschuldigingen Fort Knox bevat geen significante hoeveelheden goud en is niet verantwoord, aangezien een inspectiereis naar Fort Knox 23 september 1974 een (1) cel-achtig compartiment, nummer 33, onthulde dat alleen koperen staven bevat. Mevrouw Mary Brooks, de directeur van de Munt, Financiën, zei, citaat: ’Het is allemaal hier.’ Haar verklaring is analoog aan de zogenaamde Audit van oktober 1974 van slechts drie (3) van de cel-achtige compartimenten in Fort Knox, die Audit noemt het rapport worden voorgelegd aan het Congres 10 februari 1975... Ook gebaseerd op een overtuiging dat, citaat: ’Het is allemaal hier.’

Verder was de conclusie van de inspectiereis en de audit dat het goud in Fort Knox van goede leveringsvorm was en de overige tien (10) celvormige compartimenten vol goed leveringsgoud waren;

9. De Schatkist houdt relevante en materiële bewijzen of informatie achter van het Amerikaanse volk, in volledige minachting of schending van het constitutionele recht van het volk om te weten wat er met zijn goudreserves is gebeurd en van zijn recht op informatie voor doeleinden die geen verband houden met de nationale veiligheid, de handhaving van wetten of andere wettige functies van de Schatkist, aangezien de centrale kernkluis in Fort Knox verborgen was voor de inspectiegroep van meer dan 100 nieuwsmediamensen, zes (6) vertegenwoordigers en één (1) senator van het Amerikaanse Congres;

10. De Schatkist heeft haar bevoegdheid onrechtmatig gebruikt om de algemene Rekenkamer te doen verzuimen ervoor te zorgen dat de wetten trouw worden uitgevoerd in die zin dat de Algemene Rekenkamer, een wetgevende entiteit, werd gedwongen om slechts twee (2) van zijn eigen mensen in een afwikkelingscomité te hebben om het vermeende goud te controleren in Fort Knox, terwijl Treasury dertien (13) van zijn eigen mensen in dat comité had;

11. De schatkist heeft sinds 1953 geen jaarlijkse fysieke inventaris van het goud van de bevolking meer opgeleverd. De Schatkist heeft er dus niet voor gezorgd dat Titel 31 USC trouw wordt uitgevoerd door niet de vereiste jaarlijkse fysieke inventarissen te maken.

In dit alles en meer, heeft de Schatkist gehandeld op een manier die in strijd is met haar vertrouwen en subversieve van constitutionele regering aan de grote vooroordelen van de wet en justitie en de duidelijke schade van de bevolking van de Verenigde Staten; daarom, schatkist via haar officieren, agenten en anderen in overleg met haar, door dergelijke gedrag of plan, Deze partijen moeten bij de bevoegde gerechtelijke autoriteiten worden gebracht om deze aanklachten te beantwoorden; en voorts, voor de teruggave van het goud van het volk, met uitzondering van het gedeelte dat besmet is met radioactief gif. in dat geval wordt de partijen gelast de actuele marktprijs te betalen en voor andere passende maatregelen die in de gebouwen als rechtvaardig en juist kunnen worden beschouwd.

Ter ondersteuning van de aanklacht, wordt u ervan op de hoogte gebracht dat voormalig congreslid Frank Chelf's AFFIDAVIT van 7 april 1975, waarin hij onder andere deponeert en zegt, en ik citeer: 'dat de Amerikaanse regering zich rustig bewoog als een kerkmuis uit Fort Knox' en dat het goud, citaat: 'onmiddellijk en heimelijk in beweging was.'

Fort Knox is gevestigd in het Congresdistrict van het voormalige Congreslid Chelf. Hij legt verder uit en zegt dat, citaat: 'In antwoord op mijn eerdere verzoeken om informatie over het verwijderen van goud, waren de ambtenaren van de Schatkist hoffelijk en vriendelijk geweest, maar altijd niet-committaal of ontwijkend.' Mr. Chelf had eerder dezelfde beschuldigingen gedaan op de vloer van het Huis van Afgevaardigden, maar dat heeft geen zin. (Zie Congresverslag blz. 15522 - 21 augustus 1963).

Verder heeft luitenant-generaal John L. Ryan, Jr., US Army (Ret.), in zijn verklaring van 26 september 1975 voor Congreslid Otis G. Pike in zijn kantoor, het bestaan van de Centrale Kernkluis bewezen en in feite schetsen ervan getekend. In dit licht is er geen geldige reden voor de minister van Financiën om het bestaan van de Centrale Kernkluis in Fort Knox te blijven ontkennen tenzij er iets diep geheims in opgeslagen is. Er kan de noodzaak geweest zijn voor enige geheimhouding in de jaren 1960 toen al het goud in Fort Knox werd opgeslagen in de Centrale Kernkluis. Waarom is de geheimhouding nu, sinds de Comptroller General heeft verklaard op 10 februari 1975, citaat: 'Vanaf 30 juni 1974 werd ongeveer 55% van het goud dat door de Schatkist werd geclaimd opgeslagen in dertien (13) verzegelde compartimenten in de United States Bullion Depository in Fort Knox, Kentucky'?

Als verdere bewijzen, wijzen we u op de balansen van de 12 Federal Reserve Banks, die Gold Certificate rekeningen als een actief als een weerspiegeling van een aangegeven hoeveelheid goud die, op zijn beurt wordt weerspiegeld als een verplichting op de balansen van de Schatkist; echter wordt deze Gold Certificate rekeningen weergegeven activa.. goud.. die in feite niet bestaan in schatkistkluizen. Deze zelfde situatie heerste in 1943 ten

opzichte van zilver toen, citaat: “14.000 ton zilver uit de schatkistreserve ter ondersteuning van Amerikaans papiergeld werd heimelijk uit schatkistkluizen gehaald, hoewel het in het openbaar op de balansen van de Schatkist werd gedragen,” geciteerd in “Tragedy and Hope” door professor Carroll Quigley, blz. 855, 1966/1974.

We kunnen doorgaan, maar volstaan om te zeggen dat Treasury gedurende onze 18 maanden onderzoeken niet is overgegaan om de hierboven beschreven basiskosten te weerleggen door bewijs. Ondertussen lijdt onze economie onder die twee rampen, inflatie en deflatie.. hoge prijzen met hoge werkloosheid.. aanvankelijk veroorzaakt door het verwijderen van onze goudreserves in het geheim en de bijbehorende spelplan.

De heer C. Gordon Tether in zijn 11 december 1975 artikel, citaat: ’A New Twist Of Fort Knox Saga’ in de Financial Times van Londen verklaarde:

"Maar wat de kosten ook zijn voor het verlies van gezicht, het zou de Amerikaanse autoriteiten toch goed doen om aan te tonen dat er geen Fort Knox-verduistering is? In het licht van wat er de afgelopen jaren in de Verenigde Staten is gebeurd, spreken daden onvermijdelijk luider dan woorden; en de weigering om te bewijzen dat ze niets te verbergen hebben, is onvermijdelijk voorbestemd om juist de tegenovergestelde indruk te blijven koesteren. ’

Gezien al het bovenstaande, zou u zo vriendelijk willen zijn om ondergetekende en Dr. Peter Beter, zoals u aan Mrs Barrow hebt aangeboden, te laten citeren: “direct in contact met de bevoegde ambtenaren van het Amerikaanse ministerie van Justitie die bevoegd zouden zijn in deze zaak”? Ik ben gemachtigd om te verklaren dat dr. Beter het eens is met de inhoud van deze brief en volledig bereid is om verder bewijs te leveren voor een Amerikaanse Grand Jury en een Congressional onderzoekscommissie ter bevestiging van de beschuldigingen die hier worden aangehaald, onder anderen.

Ik stel voor dat u deze brief persoonlijk ter kennis brengt van de voorzitter van het Comité voor het bankwezen van het Huis, waarvan u lid bent, voor passende maatregelen. Als u dat niet doet, zult u geloven dat u zelf deel bent geworden van de doofpotaffaire van deze vitale zaak; Als de voorzitter van het Comité van de Regio’s deze maatregelen niet neemt, zal hij er nog meer van overtuigd zijn dat hij zelf in overeenstemming is met de krachten die aan het werk zijn in de Amerikaanse corridors van de financiële macht.

Met alle respect, Edward Durell. "

Onderwerp 2.In mijn Audio Boek nummer 2 op “The het goudschandaal rond Fort Knox And What It Means To You” waarschuwde ik je om te kijken voor de Stock Market crash signaal, wat betekent algemene werkloosheid in het bereik van 20 tot 25%. Dit werd oorspronkelijk door de gebroeders Rockefeller voor de herfst van 1975 beoogd, maar hun schema’s zijn steeds meer overstuur door hun bezorgdheid over de Fort Knox Scandal “cover-up” en door de anti-CIA acties van Indira Gandhi afgelopen zomer. Toch werken ze razend om de stukjes van hun plan weer bij elkaar te krijgen.

In Amerika zegt de regering officieel dat de werkloosheid in november 1975 8,3% bedroeg; maar mijn eigen vertrouwelijke informatie, rechtstreeks uit bronnen binnen het Bureau voor Arbeidsstatistiek, is dat het werkelijke cijfer voor november meer dan 15% bedroeg en nog steeds toeneemt! Daarom komen de reële werkloosheidsniveaus nu dichter en dichter bij het signaalniveau van de beurscrash, waarvan ik bijna een jaar geleden heb vastgesteld.

Ondertussen zijn de Dow Jones gemiddelden de laatste tijd kunstmatig opwaarts gestreefd in een droomwereld van hun eigen, volledig gescheiden van de werkelijkheid. Het podium wordt ingesteld voor een dramatische zichtbare daling naar beneden als de gebroeders Rockefeller de kabel op de Stock Market lift doorsneed.

New York City, zogenaamd veilig voor een faillissement door middel van federale leningen, ligt al ver achter in haar schema voor het aantrekken van fondsen om te blijven drijven onder dat leningsprogramma. Tegelijkertijd zijn de banken van de natie opnieuw het onderwerp van grote bezorgdheid, en geen wonder. Onlangs zijn er opzettelijk verhalen geplaatst in grote Rockefeller-gecontroleerde kranten over de vermeende shakines van de mammoet Chase Manhattan Bank en in nog grotere First National City Bank van New York, beiden gecontroleerd Rockefeller. Dit is deels een poging om het Rockefeller profiel te verlagen door te zeggen: “Zie je, we hebben ook problemen.” Maar belangrijker nog, het is een opzettelijke poging om het vertrouwen in ons hele banksysteem te ondermijnen. Banken en hun klanten moeten daarom op de hoogte zijn van problemen. Een publicatie die een uitstekende taak van het houden op de top van de banksituatie en vele andere zaken is de Daily News Digest, Box 27496, Phoenix, Ariz. 85061

De vergadering van het Internationaal Monetair Fonds in Jamaica van deze maand heeft geen communiqué, geen algemene overeenkomst opgeleverd, alleen maar een gevolg van de voortdurende verwarring daar.

Gedwongen door het smeulende Fort Knox Scandal aan de ene kant en de dreigende oorlog in het Midden-Oosten aan de andere kant, Het primaire doel van de gebroeders Rockefeller is nu verschoven naar slechts één ding.. om de officiële prijs van goud in Amerika af te schaffen, zodat de niet-bestaande Amerikaanse goud hamster kan rustig worden gedropt uit de schatkist en Federal Reserve balansen. Het meeste goud van het IMF is voorlopig niet te bevatten.

Dus noemden we “Detente” en de genegeerde profetische waarschuwingen van George Washington

Onderwerp 3

Afgelopen zomer brak Indira Gandhi door op de CIA om de overname van Rockefeller in India te stoppen. De bestaande voorbereidingen voor de oorlog werden onmiddellijk omgeleid naar een nieuwe richting, en sindsdien is er een grote nieuwe Aziatische oorlog aan het brouwen. In mijn maandelijkse audiobrief nr. 6 twee maanden geleden, heb ik de basisstrategie voor deze oorlog uiteengezet, inclusief de rol die het Midden-Oosten conflict moet spelen in het plaveien van de weg voor de Aziatische oorlog. De plannen gaan snel.

Een paar dagen geleden viel de Japanse premier Miki in een val van de Sovjet-Unie. Hij reageerde op brusk en niet-coöperatieve Sovjet behandeling, kondigde aan dat Japan een verdrag met Red China zal ondertekenen dat de anti-Sovjet hegemonie clausule die China wenste. Tegelijkertijd, zoals u misschien in nieuwsberichten hebt opgemerkt, zijn Amerikaanse zakenmannen snel aan het inpakken en Japan verlaten, Waarschijnlijk omdat hun Japanse onderstudies nu klaar zijn om de dingen zelf te beheren, maar eigenlijk omdat de Rockefeller Brother belangen op voorhand van de oorlog, net zoals een paar maanden geleden in Libanon.

Om de grote Aziatische oorlog te beginnen, breken de vijandelijkheden in het Midden-Oosten uit om een excuus te bieden voor een beperkte Amerikaanse nucleaire aanval om de Arabische OPEC oliebronnen af te sluiten. Dit zal leiden tot een versterking van de Sino-Japanse alliantie voor oorlog, een neutralisering van Europa en het produceren van echt lijden daar, en tot gasrantsoenering in een grote slag voor onze webbelige economie hier in de Verenigde Staten.

De terroristische aanval op de OPEC olieministers in Wenen vorige maand, ontworpen door onze eigen CIA, werd verondersteld om de bal te laten rollen in dit alles. Twee belangrijke olieministers zouden gedood worden, wat leidde tot escalerende represailles en oorlog.. maar de baan werd verpest. Voor het verknoeien van deze topprioriteit operatie, werd de man in de leiding, Richard Welch, de CIA-bureauchef in Athene, beschouwd als onbetrouwbaar en uitgevoerd door de CIA zelf.

En nu is Libanon, dat eerder vooral een afleiding was, nu het nieuwe springplank geworden waarmee het bredere Midden-Oostenconflict moet worden uitgebreid. Dit alles, mijn vrienden, is een onderdeel van zogenaamde “detente” met Sovjet-Rusland op weg naar een wereldcollaviviste dictatuur. gebroeders Rockefeller internationalisme, dat altijd door hen wordt afgeschilderd als de weg naar vrede, is eigenlijk een recept voor oorlog, vernietiging en slavernij. Voor hen is het “vooruitgang.”

Op 31 december 1975 zei president Ford aan de vooravond van ons Bicentennial Jaar, en ik citeer: “Vrijheid is het kostbaarste bezit van ons verleden.” Maar, medeburgers, het is aan ons om ook onze toekomst weer vrij te maken. Als we alleen maar rekening hadden gehouden met George Washington’s wijze waarschuwing om permanente buitenlandse allianties te vermijden, zouden de verschrikkingen die ik heb besproken niet bestaan. In zijn afscheidsrede liet hij ons ook veel andere even wijze opmerkingen achter die vandaag direct van toepassing zijn. Washington’s woorden en voorbeeld hielpen de grootste natie op aarde te lanceren, en ze kunnen helpen om het weer vooruit te krijgen als we ze toestaan. In dit, ons Biënnale Jaar, ben ik van plan om regelmatig terug te keren naar het vooruitziende wijze advies dat onze grote eerste president ons gaf.

Tot volgende maand, dit is dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 09

16 februari 1976

Hallo, iedereen, dit is dr. Beter. Vandaag is het 16 februari 1976, en dit is mijn maandelijkse audiobrief nr. 9.

Volgens het federale regeringsbesluit is dit de dag dat we de verjaardag van George Washington gaan observeren, hoewel hij natuurlijk op 22 februari geboren is. Dit is slechts een klein voorbeeld van de uitgebreide psychologische oorlogvoering die de vier gebroeders Rockefeller ons voeren om ons subtiel los te wrikken van elke traditie, groot en klein, die ons geneigd is te weerstaan aan hun overnameplannen. Hun doel is immers om de bicentennale viering van de onafhankelijkheid van ons land te verdraaien en het te gebruiken om de Liberty Bell voor altijd te laten zwijgen. Het is aan jou en mij, mijn vrienden, om de scheur in onze Liberty Bell te repareren zodat het weer luid en sterk kan klinken.

Onze prachtige Onafhankelijkheidsverklaring werd 200 jaar geleden ondertekend op 4 juli en sindsdien is als herinnering aan de verjaardag van ons land elk jaar het federale fiscale jaar altijd begonnen in juli.. elk jaar, dat wil zeggen, tot nu toe.

Afgelopen herfst op 24 oktober 1975 werd in Philadelphia een koele parodie van het oprichtingsdocument van ons land getekend om het historische beeld te verbeteren. Het wordt de “Verklaring van Onafhankelijkheid” genoemd, waarvoor onze marionet-president Ford in de toespraken van afgelopen voorjaar als de voorafgaande publiciteitsman diende. Het roept alle Amerikanen op om onze kostbare onafhankelijkheid de rug toe te keren en, citeer, “smale begrippen van nationale soevereiniteit” ten gunste van wat uitdrukkelijk wordt genoemd “een nieuwe wereldorde.”

En, vrienden, u zult misschien geschokt zijn te weten dat wanneer ons huidige belastingjaar op 30 juni 1976 afloopt, het niet zal worden gevolgd zoals in het verleden altijd is gebeurd door een nieuw belastingjaar dat in juli begint. In plaats daarvan zal er een naamloze overgangsperiode van drie maanden komen, en alle fiscale jaren daarna zullen in oktober beginnen! Waarom? Ter herdenking van de ondertekening in oktober vorig jaar van de nieuwe Rockefeller Verklaring van Onafhankelijkheid. Dus 4 juli, zoals de verjaardag van Washington, is om gewoon een andere datum te worden op een kalender die stilletjes in de vergetelheid glipt, een relikwie van wat onze Niet-gekozen Heersers ons vertellen is ons verouderde, verouderde verleden.

Zoals we afscheid nemen van onze Onafhankelijkheidsverklaring en alles waar het de afgelopen 200 jaar voor heeft gestaan, moeten we ons ten minste afvragen:

“Wat is het dat onze heersers zo graag willen dat we weggooien? Wat voor dingen doet het ons denken aan dat de gebroeders Rockefeller ons zo wanhopig willen laten vergeten?”

De Onafhankelijkheidsverklaring begint met de veronderstelling dat alle mensen door hun Schepper worden begiftigd met bepaalde onvervreemdbare rechten, waaronder leven, vrijheid en het nastreven van geluk, en dat het behoud van deze is het hele doel van legitieme regering... citaat: “Om deze rechten te waarborgen, worden regeringen ingesteld

onder de mensen, afgeleid van hun rechtvaardige bevoegdheden uit de toestemming van de geregeerde." En dit is zo fundamenteel dat, citaat: "...als een lange trein van misbruik en woekeringen, die altijd hetzelfde doel nastreven, een ontwerp onthult om ze te verminderen onder absolute Despotisme, is het hun recht, het is hun plicht, om deze regering te verwerpen, en om nieuwe wachters te bieden voor hun toekomstige veiligheid."

Vrienden, onze echte regering is vandaag niet die welke in onze COWT is vastgelegd en die van ons is. We worden vandaag geregeerd door de gebroeders Rockefeller en hun rijk van moderne vogelvrijen die aan de touwtjes trekken en de acties van het zichtbare overheidsapparaat manipuleren.

Wat waren de elementen van dat "ontwerp om ze onder Despotisme te verminderen" die tot de Onafhankelijkheidsverklaring leidden? Waarom vrezen de Rockefellers dat we eraan herinnerd worden? Luister naar enkele voorbeelden van de grieven die in de Declaration Of Independence staan en denk aan alle parallellen die je vandaag kunt zien, en het antwoord zal voor je duidelijk zijn. Citaten:

Hij heeft vele nieuwe bureaus opgericht en zwermen officieren gestuurd om ons volk te pesten en hun bezittingen te eten."

En onze federale bureaucratie?

Nog een citaat:

"Hij heeft ons samen met anderen onderworpen aan een jurisdictie die vreemd is aan onze grondwetten, en onopgemerkt door onze wetten; zijn toestemming geven aan hun daden van gepretenteerde wetgeving:"

En de supergeheime White House Merge Policy Directive om Amerika te Sovjet-verslaan die ik voor het eerst vorige maand in maandelijkse audiobrief nr. 8 openbaar maakte?

En de groeiende berg van de niet-Grondwettelijke "Uitvoerende Orden" en onderdrukkende regelgeving die vandaag de dag doen alsof wetgeving?

Een andere klacht, citaat:

"... ons in veel gevallen te kort doen, van de voordelen van de rechtszaak door jury:"

Onze voorvaderen vochten en stierven in een bloedige revolutie hierover, maar het is slechts een van de vele waarborgen die specifiek worden geëlimineerd als een recht in de geheime nieuwe Rockefeller grondwet die we naar verwachting in november zullen accepteren!

Misschien het meest te vertellen van alles, citaat:

"Hij heeft de regering hier verstoten, door ons uit zijn bescherming te verklaren en ons oorlog te voeren."

Mijn vrienden, jij en ik zijn door Rockefeller-agenten die de controle hebben, uit de bescherming van onze eigen regering verklaard! Zoals ik in eerdere tapes voor u heb gedocumenteerd, is elke remedie die wettelijk is voorzien voor het herstellen van klachten als de verschrikkelijke Fort Knox Twin Scandal en andere ernstige zaken, geblokkeerd door Rockefeller agenten en medereizigers die in strijd zijn met de wet.

De laatste tijd bijvoorbeeld, namen mijn medewerkers en ik een Congresuitdaging om onze specifieke beschuldigingen over Fort Knox te geven zodat een Grand Jury ze zou kunnen onderzoeken. De uitdaging werd geniaal gemaakt door congreslid John B. Conlan van Arizona bij bepaalde kiezers die hem durfden te dwingen tot actie, en was een daad van grove hypocrisie omdat Congreslid Conlan heel goed wist dat die individuen niet in staat waren om zulke beschuldigingen en bewijzen zelf te presenteren. Maar in een Open Brief aan Congreslid Conlan van 7 december 1976 deed mijn collega Edward Durell precies wat er gevraagd was, zoals in mijn audiobrief van vorige maand uitvoerig besproken werd. Het resultaat? Dezelfde studio-stilte en inactiviteit van Congreslid Conlan die zijn houding tegenover Fort Knox al meer dan een jaar kenmerkt.

Wie weet wat goed is om te doen en het niet doet, voor hem is het een zonde.

De gebroeders Rockefeller voeren echt een oorlog tegen ons. Uw overleving kan afhangen van uw begrip van dit feit. Mijn drie onderwerpen vandaag zijn dan ook:

Onderwerp 1.. Hoe je een doelwit bent in de geheime Rockefeller Take-over van de Amerikaanse Postdienst;

Onderwerp 2.. Hoe de komende oorlogen u en uw familie zullen beïnvloeden; en

Onderwerp 3. Hoe je een pion in het spel te zijn om Nelson Rockefeller onze eerste dictator.

Onderwerp 1.. Twee dagen geleden op 14 februari 1976 verklaarde Ford in een campagnetoespraak in Florida dat hij het met terrorisme heeft gehad, en hij stelde de doodstraf voor een reeks terroristische misdrijven. Nog niet zo lang geleden was het volwaardige terrorisme iets wat de meeste Amerikanen de neiging hadden alleen met andere landen te associëren. “Dat kan hier niet gebeuren.” Maar de laatste tijd gebeurt het hier steeds meer. Eerst was er de spectaculaire SLA zaak met Patty Hearst. Recentelijk zijn honderden supermarkten, banken en wat nog niet gebombardeerd. Op 29 december 1975 werden 11 mensen gedood en 75 gewonden toen een bom ontplofte in de passagiersterminal op La Guardia Airport in New York City; en u kunt er zeker van zijn dat dit nog maar het begin is.

Op 13 januari 1976 hielp FBI-chef Clarence Kelly ons Biënnale Jaar op gang te brengen door het groeiende terrorisme in Amerika te voorspellen en ons te verzekeren dat de FBI zichzelf voor het ergste opoffert.

Wat jullie niet verteld wordt is dat dit nieuwe angstaanjagende probleem een zorgvuldig georganiseerd deel is van de zwartgekleurde oorlog die jullie wordt gevoerd door de gebroeders Rockefeller. Het terrorisme zelf is aan het opvlammen, met dank aan uw vriendelijke CIA, die achter de SLA en La Guardia afleveringen zat, evenals vele anderen met minder aandacht. Natuurlijk, nadat ze genoeg voorbeelden hebben gegeven om mensen te kopiëren, verwachten ze hier en daar een paar onstabiele individuen om te besluiten om hetzelfde te doen, en die amateurs zullen degenen zijn die van tijd tot tijd worden gepakt en vervolgd met grote fanfare. Zoals gebruikelijk, de Rockefellers eerst een probleem aan de ene kant creëren..In dit geval terrorisme.. en dan staan klaar om dit probleem voor ons op te lossen aan de andere kant.. in dit geval door middel van een natie-brede wetshandhaving apparaat, die ze subtiel onder federale controle.

Politiesituaties

Deze techniek wordt toegepast op het gebied van “burgerlijke verstoringen.” Het ministerie van Justitie van de Verenigde Staten is een relatief nieuw en weinig bekend agentschap dat de “Law Enforcement Assistance Administration” of LEAA wordt genoemd. In de paar jaar van haar bestaan, Leaa is veranderd in zeer grote business inderdaad, en is druk bezig om segmenten van uw lokale politie overal in het land in regionale takken van onze nog niet toegelaten “Federale Politie”.. met andere woorden, onze Gestapo. Natuurlijk heeft “Gestapo” een onaangename ring aan dus verwacht niet dat ze het zo noemen. Deze “speciale rechtshandhavingsteams” zijn voor het grootste deel nog niet bekend bij lokale burgers in elk gebied. De laatste tijd hebben een paar van hen ongewenste publiciteit ontvangen op verspreide locaties in het land, dus hou je ogen open.

Een favoriete soort eenheid wordt vaak een Metropolitan of Metro Politie Unit genoemd. Deze worden meestal gevormd als een samenwerkingsverband tussen een groep gemeenschappen. Elke gemeenschap draagt een paar van haar officieren bij aan de Metro Unit, die is gegeven jurisdictie in alle betrokken gemeenschappen.

De LEA helpt deze te laten verlopen door de rekening, of het grootste deel ervan, te betalen met uw federale belastinggeld voor de eerste paar jaar. Klinkt leuk, nietwaar? Maar het is de eerste stap naar het vervangen van uw lokale politieagenten door regionale agenten die zich veel minder gehecht voelen aan u of uw stad. Erger nog, LEA maakt bewust gebruik van de natuurlijke neiging van de meeste lokale politiechefs niet om hun beste mannen op te geven, maar om in plaats daarvan alle onruststokers of minder betrouwbare mannen te verpanden op de Metro Unit.

Geen wonder dat in een gebied waar ik onlangs over werd verteld, zo’n regionale politie eenheid al de bijnaam “The Storm Troopers” heeft gekregen. De bewoners in dat gebied hebben geen idee hoe toepasselijk die bijnaam echt is.

Het meeste van dit is direct of indirect verbonden met de geheime binnenlandse “Operation Garden Plot” waarover ik je zeven maanden geleden waarschuwde in maandelijkse audiobrief nr. 2. Het grootste deel van dit enorme programma, dat zelfs binnenlandse oorlogspelen en manoeuvres voor meerdere jaren heeft betrokken, is nog steeds goed verborgen. Een uitzondering, hoewel de verbinding met “Operation Garden Plot” is niet algemeen bekend, is het nieuwe soort politie meestal bekend als “Speciale Wapen aanval Teams” of SWAT. Het zijn de Groene Baretten van de politie, en er is zelfs een populair tv-programma om ze te laten verschijnen als helden in plaats van de bedreiging die ze echt zijn. Ze worden nu inderdaad vaak gebruikt in situaties waarin hun diensten nuttig kunnen zijn, maar dit is niet meer dan “combat bereidheidstraining” om ervoor te zorgen dat ze op het moment dat ze worden gebruikt voor serieuzere doeleinden.

Maar u kunt zeggen: “Deze politieagenten zijn zelf goede Amerikanen. Ze zouden zich toch niet laten gebruiken als hulpmiddel bij het opzetten van een dictatuur!” Natuurlijk zouden ze niet als ze de situatie op die manier zagen, maar “Operation Garden Plot” begon bijna 10 jaar geleden in de nasleep van rellen die opzettelijk werden ontstoken in de midden-60’s. Alle indoctrinatie aan deze speciale politie-eenheden wordt gegeven de schuine kant dat ernstige burgerlijke verstoringen weer kunnen stijgen en dat ze ten koste van alles moeten worden neergezet om ons land te redden! Dit is de duivelse slimme val die de gebroeders Rockefeller voor ons leggen. We moeten de geheime nieuwe Rockefeller-Grondwet

stoppen voordat deze wordt aangenomen, anders zullen de straten van Amerika rood worden als franje Amerikanen te laat proberen de zogenaamde “Tweede Revolutie” van de Rockefeller-broeders om te keren.

Postdienst van de Verenigde Staten

Natuurlijk is er nog geen regionale politie-opstelling waar je woont, maar iets anders is zeker dichter bij huis, het postkantoor. Als er één ding is wat Amerikanen waarschijnlijk niet vrezen, is het het postkantoor. Wij zijn opgevoed om de veiligheid, betrouwbaarheid en gemak van de Amerikaanse post te aanvaarden, en dat is precies wat het zo’n waardevol instrument voor de gebroeders Rockefeller maakt nu het in hun klauwen is gevallen.

Op 28 mei 1969 werd de “Postal Service Act of 1969” geïntroduceerd in het Huis van Afgevaardigden door Congreslid Morris Udall van Arizona, namens de Rockefeller belangen die de weg voor het al twee jaar plaveien. Meer recentelijk heeft Udall de campagne geleid om uw eigendomsrechten te vernietigen door middel van nationale wetgeving inzake “landgebruik,” en hij heeft ook andere nuttige diensten aan de Rockefellers verleend. Misschien hebt u zich afgevraagd hoe goed oude “Mo Udall” is in staat om uit het niets te komen en zulke gunstige publiciteit te ontvangen in zijn presidentiële campagne. Nu weet je het.

Na een gepaste vertraging om een passende beraadslaging voor te stellen, werd de “Postal Service Act” overweldigend aangenomen door beide huizen van het Congres en ondertekend door president Nixon eind 1970. In de slag van een pen werd het “United States Post Office Department” afgeschaft en vervangen door de quasi-private “US Postal Service.”

Net zoals de “Federal Reserve Act” in 1913 ons geld aan de Rockefeller belangen overdroeg, gaf de “Postal Service Act” hen de controle over ons meest elementaire communicatiesysteem, de Posts.

Net als het Federal Reserve System is de Postdienst nu privé-eigendom, maar behoudt het de bevoegdheden en privileges van de federale overheid. En niet alleen werd het verkregen zonder kosten voor de huidige eigenaren afgezien van lobbyen en propaganda uitgaven, maar hun investeringsbankiers hebben al meer dan $50.000.000 aan makelaarskosten voor het plaatsen van postdienstobligaties op de particuliere markt.

Toen de wet werd aangenomen, was er veel hoopla die ons vertelde dat de nieuwe postdienst de kosten zou drukken door de service te verbeteren; Maar de posttarieven zijn bijna verdubbeld onder de Postdienst, en net vandaag werd het nieuws gevuld met verklaringen dat de Postdienst zal alleen maar weer te verhogen tarieven als gevolg van zijn enorme tekort.. een miljard dollar alleen dit jaar!

En wat betreft de service, de echte plannen van de nieuwe Postal Service Corporation toen het werd opgericht waren precies het tegenovergestelde van de Public Relations beloften. De plannen in documenten die het Amerikaanse volk vrijwel onbekend zijn, bevatten een duidelijk omschreven proces waarmee de posterijen geleidelijk aan tot het bot worden gesneden, niet verbeterd; En dit proces van de Sovjet-Sovjetverzending van onze postdienst is zelfs neergelegd in de favoriete Sovjetstijl.. een Vijfjarenplan van 1 juli 1971, tot 30 juni 1976.

Het plan voor de vermindering van de postdienst omvat negen afzonderlijke maatregelen. Kort samengevat zijn het:

1. Uitschakeling van een zesdaagse postbezorging en bemand vensterdienst;

2. Consolidatie van postverwerkingscentra;

3. Individuele en groepsproductienormen;

4. Nieuwe technieken voor de werkzaamheden van de vervoersondernemers;

5. Het beperken van postbezorging door het voorschrijven van zaken als “cluster dozen” aan trailer rechtbanken, en het doen van slechts een poging om een Pakketpost te leveren;

6. Het verminderen van de basisdiensten zoals kleinere postkantoren en het aantal postinzamelingsdozen, en het niet langer leveren van Parcel Post en Certified Mail naar uw huis;

7. U, de klant, vragen om meer en meer van het werk van de Postdienst, zoals het coderen en sorteren van de post;

8. Het elimineren van het gebruik van luchtvervoer voor eersteklas post binnen 750 mijl; en

9. Oprichting van zogenaamde gestandaardiseerde postfaciliteiten.

Tot nu toe klinken deze maatregelen vrij onschuldig, nietwaar? Behalve een beetje ongemak, wekken ze waarschijnlijk niet veel zorgen van jouw kant. Dat komt omdat ze opzettelijk zijn geschreven om dergelijke zorgen en verdenkingen te voorkomen. Elk van deze negen maatregelen wordt door de Postdienst zelf omschreven als een, citeer “stratagem.” Het woord “stratagem” betekent een truc in de oorlog voor het misleiden van de vijand. Wij, jij en ik, zijn de vijand die de gebroeders Rockefeller willen misleiden met deze saaie beschrijvingen van zeer belangrijke dingen.

Bijvoorbeeld, overwegen Stratagem 2....onbetrouwbaarheid van Mail Processing Centers. Dit impliceert centralisatie van de verwerking van post die zal helpen om de bepalingen van “Zoek en Incidentie” waar ik u over zal vertellen in een moment krachtiger te maken. Het is ook verbonden met Stratagem 6 waaronder meer dan 3000 postkantoren zijn al gesloten, en meer zal worden afgehakt binnenkort.

De meeste, zo niet alle negen Stratagems voor het verlagen van de postdienst, betekenen een ernstige vermindering van het personeel van de postdienst. De slinkende medewerkers en de langere lijnen in Postkantoren zijn tegenwoordig slechts een voorproefje van de komende dingen. Alleen al vorig jaar zijn er meer dan 15.000 banen voor de posterijen geëlimineerd en het zal nog erger worden als de posterijen verdwijnen. Men had kunnen verwachten dat de juiste woordvoerders van de Arbeid een huil op zo’n plan zouden zetten, maar niet George Meany, de AFL-CIO president die echt voor de gebroeders Rockefeller werkt, niet zijn leden van de Unie. Hij steunt deze zogenaamde “Postal Reform,” dankzij een virtueel geelhondencontract dat de AFL-CIO exclusieve rechten gaf om zonder hun toestemming de medewerkers van de Postdienst te vertegenwoordigen.

Maar de simpele verlaging van de postdienst, het oplichten van de medewerkers van de Postdienst en het financieel melken van de post en het openbaar geld door de gebroeders Rockefeller nemen een achterbank naar veel gevaarlijkere en weinig bekende voorzieningen rustig geschreven in de “Postal Service Act.”

Bijvoorbeeld: Stel dat je een briefje of brief aan een vriend schrijft en dan om een of andere reden besluit om het zelf naar hem toe te brengen of een andere vriend die die kant op gaat, het voor je af te geven. Dat, mijn vrienden, is een schending van de federale wet.. de Postal Service Act van 1969. De gebroeders Rockefeller zal geen dergelijke concurrentie met hun post monopolie. De enige manier waarop u legaal een brief op welke manier dan ook buiten de Postdienst is om het te behandelen alsof je het had gemaild.. sluit het in een enveloppe, adres het voor het versturen, zet de hoeveelheid postzegels op die nodig zou zijn geweest om het te versturen, dan annuleren de postzegels in inkt en schrijf de datum op de enveloppe. Als u bereid bent om door alles te gaan, dan kunt u de brief te verzenden of te nemen op een andere manier dan de Post Office.Dat is, tenzij en tot paragraaf 1401-B van de Postdienstwet wordt ingeroepen, waardoor zelfs dit voorrecht te worden opgeschort.

De parallellen tussen deze situatie en de “Stamp Act” die de Amerikaanse Revolutie hebben helpen aangaan zijn interessant, nietwaar? Dit virtuele verbod op het uitvoeren van brieven uit de post klinkt kleinzielig en hebzuchtig, maar het is veel meer dan dat. Het is de sleutel tot een hele reeks van de Gestapo-stijl controles voor zoektocht, aanval, en censuur die nu kan worden geactiveerd op elk moment. De wet bestaat al. Het enige wat gedaan moet worden is om het plotseling af te dwingen.

Volgens paragraaf 1403 van de Postdienstwet kunnen postambtenaren zoeken naar dergelijke illegaal vervoerde postzendingen. Ze kunnen uw auto stoppen en volledig doorzoeken, of als ze uw auto geparkeerd vinden waar ze kunnen zoeken. Als u een pakket met u. Bijvoorbeeld, een verjaardagscadeau voor een vriend allemaal verpakt met een chique boog.Ze kunnen openen dat omhoog om te zien of u smokkelt een verboden brief binnen. Indien een illegaal vervoerde brief bij een dergelijke zoektocht wordt aangetroffen, kan deze in beslag worden genomen; en indien deze in het pakket of pakket is verborgen, wordt de verpakking gewoon zonder meer verbeurd. Binnen zes maanden na een dergelijke inbeslagname heeft de Postdienst de mogelijkheid om een proces of andere procedure tegen u aan te spannen. Het hoeft uw brief niet aan u terug te geven in geval van een gunstige uitspraak tot twee maanden nadat deze procedure is afgerond. Met andere woorden, die schijnbaar kleine bepaling over het niet verzenden van een brief buiten de post, samen met de andere voorzieningen afhankelijk van het, open de deur voor groothandel aanhouding en zoeken van iedereen en iedereen reizen ergens van zijn eigen eigendom. Ze vormen een uiterst gevaarlijke val die klaar staat om gebruikt te worden wanneer de gelegenheid vraagt om je bewegingen en activiteiten te beperken en te controleren. Wanneer u verdacht wordt van het verrichten van elke activiteit die de regering niet wenst, kan een postinspectie worden opgelegd om te zoeken naar schadelijk bewijs. Het is natuurlijk slechts een korte stap verder dat dit bewijs tijdens de zoektocht zelf wordt geplant. Ongrondwettelijk, zeg je? Natuurlijk is het dat. Het is immers het product van dezelfde mensen die je Adolf Hitler brachten en die nu onze COSTITUTION willen vernietigen.

En wat ik gezegd heb is niet alles, er is meer. Er zijn bijvoorbeeld bepalingen tegen wat wordt genoemd “Niet-mailbare materie.” Op dit moment wordt de acceptatie van dit concept bevorderd door het alleen toe te passen op pornografisch materiaal; maar later kan de toepassing ervan worden uitgebreid tot alles wat onze Rulers vinden verwerpelijk, zoals kritiek op hun beleid!

Bovendien kunnen nu sancties worden opgelegd aan iedereen die een fictieve naam of adres gebruikt, en geavanceerde vingerafdruktechnieken kunnen door de Postdienst worden gebruikt om degenen op te sporen die een anonieme brief hebben behandeld. Als de president een “Nationale Noodgeval” verklaart, zoals hij binnenkort kan doen vanwege de oorlog die gepland is in het Midden-Oosten en zoals 13 keer wordt vermeld in de geheime nieuwe Rockefeller grondwet, Iedereen zal nu bij Executive Orders verplicht zijn zich bij hun postkantoor te registreren, net als aliens nu doen. Dan zou je aan een zeer korte lijn.

De Postdienst krijgt ook andere gevaarlijke bevoegdheden, zoals de macht van “eminent domein” waardoor dit enorme privébedrijf uw eigendom kan verwerven als het dat wenst. Dus de gebroeders Rockefeller weven hun post web steeds groter uit het publieke oog tot de dag dat ze besluiten om het te gebruiken om ons allemaal in de val te lokken als onderdeel van hun “onverklaarde oorlog” tegen jou en mij.

Onderwerp 2.. Toen de Eerste Wereldoorlog eindigde, vereiste het Verdrag van Versailles het verslagen Duitsland om enorme oorlogsherstel te betalen aan de zegevierende bondgenoten.

Na de Tweede Wereldoorlog werd Europa weer gedwongen om herstelbetalingen te betalen, maar je zult ze niet vinden in een geschiedenisboek omdat deze keer de reparaties niet aan een natie of groep naties werden betaald, maar aan de echte heersers van de Westerse wereld.. de Vier gebroeders Rockefeller. En zoals altijd, werd het gedaan op jouw kosten.

Dit is wat er gebeurd is. Zoals ik in Audio Boek nummer 1 over de “...Coming Depressie en oorlog...” uitgelegd, de Tweede Wereldoorlog werd veroorzaakt door de internationale Rockefeller belangen en slaagde erin in zijn doel.. om het Britse Rijk te vernietigen om de Britse boycot tegen de Rockefeller Standard Oil Company in de immense Saoedi-Arabische olie concessies te breken. Europa was echter verwoest in het proces; en na de oorlog de gebroeders Rockefeller begonnen met de wederopbouw van Europa en Japan, en hun eigen grote bedrijven daar, met behulp van het geld van de Amerikaanse belastingbetaler zoals gewoonlijk. Het heette Buitenlandse Hulp, Het Marshall Plan, en het Point Four Programma onder anderen, de Rockefellers zelf profiteren van alle zogenaamde buitenlandse hulpprogramma’s.En nog steeds doen vandaag via hun multinationale bedrijven. Maar voor de fractie van deze programma’s die Europa en Japan wel ten goede kwamen, hebben ze ook plannen gemaakt om de reparaties uit Europa en Japan te laten uitvoeren om in hun eigen koffers te gaan.

Drie jaar geleden liet ik in mijn boek “The Conspiracy Against The Dollar” zien hoe de gebroeders Rockefeller ervoor zorgden dat de Amerikaanse dollar gescheiden werd van zijn goudrug zodat goud uit het internationale monetaire systeem en in hun eigen privé-zakken kon worden gefaseerd.

De gebroeders Rockefeller hadden hun multinationals in twee decennia uitgebreid tot een formidabele economische macht met behulp van buitenlandse hulp en de enorme winsten van Saoedi-Arabische olie, die zij voor een nettokosten van slechts vijf cent (5) een vat voor meer dan 30 jaar hadden verkregen!

Eind jaren zestig begonnen buitenlandse filialen van de multinationals van de Rockefellers, met 200 miljard dollar tot hun beschikking, die dollars op de Londense goudmarkt te

dumpen. Daarmee dreven ze de goudprijs op. De Europese centrale bankiers verloren miljarden dollars goud in een poging de goudprijs en hun eigen valuta stabiel te houden, maar dat heeft geen zin. De krachten tegen hen waren net te groot, en in maart 1968 werden ze gedwongen om op te geven, waardoor de oprichting van het “twee-tier” goudsysteem werd veroorzaakt.

Halverwege 1971 lanceerden deze zelfde multinationals een ander offensief genaamd “Campaign May” dat dezelfde centrale bankiers van Europa bombardeerde met golf na golf van miljarden dollars tot uiteindelijk in maart 1973 de centrale banken van Europa werden gedwongen om de gestolen goudreserves van de Verenigde Staten in Zwitserland te kopen voor $ 90 een ounce.2 1/2 keer de toen huidige officiële prijs van $ 35,00 per ounce. De Rockefeller belangen kregen $45 miljard voor hun problemen. Wat dus begin 1973 een devaluatie van de zachte dollar leek te zijn, was een reusachtige compensatiebetaling achter de schermen die door de Rockefeller werd afgeperst voor hun rol bij de wederopbouw van Europa en Japan na de Tweede Wereldoorlog.

Sinds die eerste verkoop van Amerika’s goud, hebben de gebroeders Rockefeller een aantal malen meevallers gemaakt op datzelfde goud door de goudmarkt op en neer te masseren en laag te kopen en hoog te verkopen. Dergelijke internationale economische oorlogvoering, evenals de niet-gemelde binnenlandse oorlogvoering die op u en mij wordt gevoerd, ligt achter de diefstal van Amerika’s goud van Fort Knox en elders; en er zijn in het verleden in ieder geval aanwijzingen geweest over de Fort Knox-rip-off. In 1968 bijvoorbeeld, liep een William Ruckelshaus voor de Senaat vanuit Indiana op het Republikeinse ticket en hij nam een por naar toen president Johnson door te zeggen, en ik citeer:

“Ik zou willen dat elk van onze 200 miljoen Amerikaanse burgers een heilige pelgrimstocht naar Fort Knox kon beginnen en de stille gangen kon bewandelen en de lege gewelven kon bekijken die ooit met goud waren opgestapeld.”

Maar Ruckelshaus is nu een van de Rockefeller “innerlijke cirkel” en we horen niets meer van hem over onregelmatigheden in Fort Knox! We horen er ook niets van via de grote nieuwsmedia. De meesten zijn stil omdat ze hoe dan ook onder controle zijn. De resterende weinigen die zich bewust zijn van de Fort Knox situatie zijn tot nu toe onder druk gedoken en een volledig verkeerd argument van algemeen belang.. namelijk, dat als de waarheid over Fort Knox naar buiten komt, het zou kunnen brengen van het monetaire systeem van de wereld. Maar, vrienden, de gebroeders Rockefeller hebben dat al gedaan... het is op weg naar totale ineenstorting om hun doel te bereiken.

Wat de blootstelling van het Fort Knox Scandal zou doen is om het te worstelen zonder hun controle, zodat het kan worden herbouwd ten behoeve van iedereen.

Het nieuws heeft onlangs ook grote verhalen over andere vermeende onregelmatigheden en corrupte praktijken binnen de Verenigde Staten schatkist. Bijvoorbeeld, commissaris Donald Alexander van de belastingdienst is momenteel onder een Grand Jury onderzoek hier in Washington, D.C. over corruptie aanklachten.

Maar het grootste verhaal van hen allen is Fort Knox; en hoewel het 22 maanden geleden is dat ik mijn eerste aanklacht in Congresgetuigenis heb ingediend, is er nog steeds geen Grand Jury en geen Congresonderzoek naar Fort Knox, en het verhaal zelf blijft zwartballen en wordt gesembleerd door de Rockefeller-gecontroleerde grote media!

Maar de druk van het verbergen is zijn meedogenloze tol eisen. Zoals ik vorige maand vertelde, heeft minister van Financiën Simon nu zijn toevlucht genomen tot regelrechte leugens, zeggend dat de Centrale Kernkluis in Fort Knox niet bestaat ondanks ons bewijs van het tegendeel van een voormalige commandant-generaal van Fort Knox en andere bronnen.

De Simon-liegen is nu de nieuwe officiële lijn bij de Schatkist en wordt letterlijk herhaald door de ene ambtenaar na de andere. En arme Mary Brooks. Mrs Brooks is natuurlijk de directeur van de Amerikaanse Munt, zo te zien. In september 1974 sloot ze de padvinder picknick af voor bezoekers van Fort Knox met de beroemde woorden: “Zie, het is allemaal hier,” maar later kwam ze erachter dat mijn aanklacht waar is en dat ze door haar bazen een “valker” was geworden. Ze probeerde maanden geleden ontslag te nemen zoals ik al zei in een van mijn maandelijkse audiobrieven, maar werd verondersteld geweigerd tot alle waait over. Maar de spanning wordt ondraaglijk en de berichten zijn zojuist naar boven gekomen dat ze sinds november onder ziekenhuiszorg is voor zenuwuitputting veroorzaakt door bezorgdheid en spanning. Officieel wordt gezegd dat ze zich zorgen maakt over het belachelijke geval van verschillende ontbrekende aluminium pennies. Als je dat wilt geloven, ga je gang. Arme Mary Brooks zit in een zeer precaire situatie. Ze is onbetrouwbaar geworden voor de samenzweerders en ze hebben haar nu precies waar ze haar willen hebben in een ziekenhuis! Als ze geluk heeft mag ze ontslag nemen om “redenen van gezondheid” of ze kan op het punt staan om de laatste voetstappen van mevrouw Louise Boyer te volgen voor het weten van te veel. De succesvolle massamedia blackout op het goudschandaal rond Fort Knox heeft nu gegarandeerd dat u zal worden geconfronteerd met zeer moeilijke economische tijden binnenkort.

Maar nog erger is de Fort Knox Plutonium Poison Scandal, die nog brutaler wordt bedekt. Het is nu vier maanden geleden dat ik voor het eerst onthulde dat een CIA super gif verwerkt uit dodelijk radioactief plutonium-239 werd opgeslagen en lekt uit de centrale kernkluis van de Fort Knox Bullion Depository. Kort daarna heeft de regering de kankercijfers van Fort Knox met 18% doen stijgen, maar nu is de pers vol met pogingen van de regering om haar eigen cijfers als een toeval in diskrediet te brengen vanwege hun verband met de situatie in Fort Knox.

Een maand geleden begonnen ze ook de trommel te slaan over andere radioactieve lekkages die ’plotseling’ zouden zijn ontdekt in de buurt van Fort Knox, waardoor Fort Knox als stralingsbron zelf werd gecamoufleerd. Ondertussen sijpelt een onzichtbare dodelijke atoompest naar buiten vanuit Fort Knox. De krankzinnige, onmenselijke plannen die op 8 november 1975 in het Witte Huis werden besproken, werden uitgevoerd. De inhoud van de lekkende vaten van CIA super gif opgeslagen in de centrale kern Vault werden gedumpt in de ondergrondse stromen onder Fort Knox, en nu is de mogelijkheid van het inperken van het gif verdwenen.

Het is nu niet langer een vraag, mijn vrienden, om te doen wat ik vier maanden geleden al voorstelde. Dat was om de Fort Knox Bullion Stortory te verlaten en het te verzegelen in een graf van rots en lood zodat de dodelijke inhoud niet langer kon ontsnappen. Maar nu leven meer dan 40 miljoen mensen in het zuidoosten van de Verenigde Staten in wat door president Ford als “Nationale rampenzone” moet worden uitgeroepen.

De atoompest verspreidt zich nu door het zuidoosten... heeft overeenkomsten met de builenpest of Zwarte Dood die Europa honderden jaren geleden heeft gedecimeerd. Net als bubonische pestkiemen is het CIA supergif onzichtbaar, smakeloos en geurloos. Toen de builenpest Europa trof, ging het meedogenloos en grotendeels uit de hand omdat de moderne geneeskunde nog niet was gekomen om mensen te informeren over de aard van het ongeziene gevaar. En vandaag de atoompest van Fort Knox is ook gestaag en zonder waarschuwing vooruit, want deze keer is de plaag door de mens gemaakt, en de mannen die het gemaakt hebben weigeren om de nood aan de waarschuwing van leven en dood uit te brengen.

In de relatief lage concentraties die zich nu in het zuidoosten opstapelen, kan de vertraging tussen blootstelling aan het plutoniumgif en het dodelijke kanker-effect ervan aanzienlijk zijn. maanden of zelfs jaren, afhankelijk van de plaatselijke omstandigheden, variërend van de ene plaats tot de andere. Dus als er niets wordt gedaan, 40 miljoen Amerikanen zien niets verkeerds, niet in staat om te proeven of te ruiken de atoompest en niet worden gewaarschuwd door de regering, zal nemen meer en meer gif in hun lichaam.. mannen, vrouwen en kinderen. Tegen de tijd dat mensen in alarmerende aantallen sterven door de kanker-effecten van het gif, verwachten de gebroeders Rockefeller hun dictatuur op hun plaats te hebben. Het is immers nog maar een kwestie van maanden voor hen nu na tientallen jaren werk. Als we hun duivelse grondwet in 1976 accepteren, zijn ze vrij en laten ze niets in de weg staan als ze het kunnen helpen.

Veertig miljoen mensen? Doe niet zo gek, ze hebben al vele malen zoveel levens in de 20e eeuw opgeofferd om hun drang naar wereldheerschappij te bevorderen. En vanuit hun perspectief bekeken, zijn 40 miljoen mensen nauwelijks meer dan een procent (1%) van de wereldbevolking.. nauwelijks een zichtbare duik in hun planningsdiagrammen.

President Ford weet van de afschuwelijke doodsbedreiging voor 40 miljoen Amerikanen en hij is versteend; maar in zijn late pogingen om zich te bevrijden van Nelson Rockefeller's ijzeren greep, is hij bang dat zijn eigen leven in gevaar zou zijn als hij te ver zou gaan. Misschien als hij beseft dat de atoompest ook naar Washington D.C. wordt gedragen, zal hij concluderen dat hij geen andere keuze heeft dan te handelen.

Ondertussen is de grimmige grap over de gebroeders Rockefeller en hun handlangers. Het goud van Fort Knox wordt nu opgeslagen in hun schuilplaatsen in New York State en elders in banken, landgoederen en bepaalde berggrotten die gebruikt worden als deposito's door grote multinationals die onder controle staan van de gebroeders Rockefeller. Zoals ik twee maanden geleden in mijn maandelijkse audiobrief nr. 7 onthulde, hebben zowel Nelson Rockefeller als Henry Kissinger zichzelf per ongeluk vergiftigd door het hanteren van een deel van dit gestolen goud. Daarom werd Nelson twee weken geleden in een Westchesterkrant beschreven als "hoos, wat bleek en, volgens personen die hem al jaren kennen, zonder het oude vuur," maar we zullen zien.

Ik moet u waarschuwen dat een verslechterende gezondheid van deze mannen is niet waarschijnlijk om ons te redden van hun plannen in het minst.. precies het tegenovergestelde. Elk gevoel van wanhoop Rockefeller kan voelen dat hij probeert zijn eigen tijdschema te versnellen, vooral omdat het nu aanzienlijk vertraagd is.

Ondertussen is er een oorlog in het buitenland, en daar zal u ook zijn om ervoor te betalen volgens de huidige Rockefeller plannen. De algemene strategie is nog steeds zoals ik

uitgelegd in detail drie maanden geleden in maandelijkse audiobrief nr. 6. Het is ook nog steeds gericht om deze maand of volgende te beginnen, maar twee factoren kunnen hen een lichte verdere vertraging veroorzaken. Een daarvan is de verknipte CIA-aanval op de Arabische OPEC-olieministers in december, die verband hield met de crisis in Libanon. De multinationals hebben Libanon verlaten en zijn niet teruggekeerd, let daar alstublieft op. De andere factor is dat ik begin december 1975 in Europa de regeringen van de Europese en de OPEC heb gewaarschuwd voor deze oorlogsplannen, die hopen een moersleutel in hen te gooien. Of ik er in geslaagd ben, valt nog te bezien, maar ik ben tenminste geïnformeerd dat Henry Kissinger nu boos op me is.

De situatie in Angola is slechts een klein deel van de globale Rockefeller-Sovjet plannen voor verovering in Azië en Afrika, maar de Rockefeller media zetten er een grote schijnwerper op om je ogen van het grotere plaatje af te houden. Het maakt niet uit of de CIA of de door de Sovjet-Unie gesteunde krachten winnen in Angola, omdat ze beide in de Rockefeller baan. Angola is in de eerste plaats een opstap naar de overname van rijk Zuid-Afrika, dat ongeveer een jaar heeft om een drie jaar durende dienstregeling te volgen die de gebroeders Rockefeller hebben gevolgd. Ondertussen zullen de Cubaanse troepen in Angola binnenkort naar Mozambique worden verplaatst om druk uit te oefenen op Rhodesië. En heel binnenkort zal het Congres gedwongen worden om actie te ondernemen, wat neerkomt op een oorlogsverklaring, en allerlei noodmaatregelen zullen in werking treden, waaronder opruiingswetgeving die de gebroeders Rockefeller kunnen proberen te gebruiken om mensen zoals ik tot zwijgen te brengen. Mocht dat gebeuren, dan smeek ik u: vergeet alstublieft niet mijn waarschuwingen die voor u zijn. Speel dit en al mijn andere banden die je hebt... zodat je alles van ze leert om jezelf en je familie te beschermen. Hoe vollediger jullie de waarheid kennen en begrijpen, hoe minder kwetsbaar jullie zullen zijn voor leugens en propaganda.

Na de oorlog is zo verklaard, iedereen die zich heeft aangemeld voor het zeer gepubliceerde voedselstempel programma kan in voor een vervelende schok. Dit programma wordt nu gecontroleerd door Laurance Rockefeller en heeft banden met het minder bekende Federal Job Program dat massa's mensen moet bieden die naar het Midden-Oosten moeten worden gestuurd om de afgetopte oliebronnen te herbouwen, zelfs als er nog restactiviteit is! Maar misschien ben je niet zo verleid om je leven letterlijk weg te signeren. Misschien hoef je niet veel te rijden, dus zal je niet gestoord worden door gasrantsoenering. Mogelijk bent u zelfs onder de weinige die voldoende liquide activa om een ernstige depressie weerstaan en komen op de top. En natuurlijk, de kansen zijn 4 op 5 dat je niet op het pad van de atoompest in het zuidoosten van de Verenigde Staten leeft, dus waarom zou je je zorgen maken. Dit is waarom: Zodra de Arabische OPEC oliebronnen worden afgesloten door nucleaire stakingen, de volgende stap is de enorme Aziatische oorlog met de Verenigde Staten in all-out dienst als de fabriek voor de Sovjet-Unie.

Maar dat, mijn vrienden, zal slechts de eerste fase van de Derde Wereldoorlog zijn. De tweede fase zal bestaan uit een dubbelkruising van de gebroeders Rockefeller door de Sovjet-Unie zelf. Zoals ik al zei in Audio Boek nummer 1, een aanval op het Panamakanaal zal die oorlog ontketenen, en een aanval op de Alaska olieleiding, Wat dan van vitaal belang zal zijn, zal de Verenigde Staten vrijwel machteloos laten om zich te verdedigen tegen een enorm superieure Sovjet bewapende macht, die op uw kosten is opgebouwd door de Rockefellers zelf. Dit is de laatste, catastrofale bodemlijn naar welke zogenaamde

detente leidt.. kernoorlog, uiteindelijk op Amerikaanse bodem en Sovjet overheersing van ons land Als We toestaan dat het gebeurt. Alleen als u en ik ons deel doen het woord en wakker het slapende Amerikaanse volk, kan deze ondenkbare ramp worden vermeden.

Hoe je een pion in het spel bent om Nelson Rockefeller onze eerste dictator te maken

Onderwerp 3.. Begin november vorig jaar november kondigde Nelson Rockefeller publiekelijk aan dat hij zich voor het Vice-Presidium in 1976 zou uitkloven. Ik heb toen gewaarschuwd dat zijn terugtrekking tot de vicepresident slechts een val was voor de onoplettenden; en op 4 februari 1976 zei hij zelf bijna hetzelfde als wat ik je afgelopen november vertelde. Rockefeller's woorden waren, en ik citeer:

Ik heb me teruggetrokken als vice-president, maar alleen de vice-voorzitter.

En in slechts een paar dagen, op 19 februari 1976, wil Nelson Rockefeller de presidentiële campagnearena binnengaan, de spotlights stelen van iedereen in de komende weken en het focussen op zichzelf.

Sinds hij vice-president is geworden onder het 25ste amendement, dat hij zelf in de grondwet heeft ingelast, is Rockefeller meerdere malen gedwarsboomd in zijn pogingen om Gerald Ford te vervangen in het Oval Office. De laatste tijd zou Ford op tijd uit de weg moeten gaan voor Rockefeller om de "State of the Union" toespraak te geven als president, maar al enige tijd belt Richard Nixon Ford bijna dagelijks om te zeggen "Hou vol, Jerry," terwijl Rockefeller hem onder druk houdt om eruit te komen. Het is nu een vraag wie het ergste chantagemateriaal heeft over Ford: Nixon of Rockefeller. Tot nu toe heeft Nixon de overhand kunnen houden in deze oorlog. Dus het was weer terug naar de tekenborden voor Nelson Rockefeller, en hij is vastbesloten niet weer gedwarsboomd te worden. Ford stomde en gooide zijn weg door een onbeduidende "State of the Union" adres alsof het lezen voor de eerste keer, die hij misschien was sinds het was praktisch op het laatste moment.

Ondertussen zal de elektricienerende State of the Union boodschap die Rockefeller had gepland nu een stuk in een tijdje in iets meer dan tien toespraken worden afgeleverd. Hij zal spreken over dingen die geen andere kandidaat doet.. fundamentele zaken die veel verder kijken dan alleen de huidige kwesties. Net zoals een Rockefeller marionet Franklin Delano Roosevelt in een tijd van nationale rechtzaak een "New Deal" heeft genoemd, zal Nelson Rockefeller ons proberen te overtuigen van de dringende behoefte aan een nieuw evenwicht tussen de publieke en de particuliere setor. Rockefeller's ideeën en voorstellen zullen controversieel zijn, maar in de komende maanden zult u worden geslagen en gebuffed door escalerende problemen die bedoeld zijn om Rockefeller's ideeën steeds aantrekkelijker voor u te laten lijken. En om eventuele resterende angsten te helpen kalmeren, die je misschien hebt dat Rockefeller's voorstellen te radicaal of gevaarlijk zijn, zal de onmiddellijke conservatieve strategie die vorige zomer begon, in het spel worden gezet.

Enkele maanden geleden heb ik uitgelegd welke rol AFL-CIO president George Meany hierin moet spelen, en hij kan nauwelijks wachten tot het startsein om Rockefeller publiekelijk te steunen. Vandaag, 16 februari, kondigde Meany aan dat de AFL-CIO geen Democraat zal goedkeuren voordat de Conventie komt.

Een paar dagen geleden is Rockefeller's directe conservatieve strategie in hoge versnelling gegaan. Senator Barry Goldwater, misschien wel het grootste Rockefeller Trojaans paard van allemaal, heeft Rockefeller nu gesteund voor president die zegt dat hij zijn liberale manieren heeft veranderd. Sinds afgelopen mei heb ik eerst geprobeerd om via openbare oproepen... Goldwater zover te krijgen dat hij cruciaal bewijs vrijgeeft... dat hij in zijn bezit had. de weduwe van een man die plotseling onder zeer vreemde omstandigheden stierf; maar de heer Conservatieven weigert mee te werken, en zit nog steeds op dat bewijs tot op de dag van vandaag! Nu hebben we het publieke bewijs van de reden, die ik al een tijdje privé ken. Goldwaters bewijs zou de neiging hebben om de Vier gebroeders Rockefeller te betrekken; en Goldwater, die soms door de steeds gulre Rockefeller media van de laatste tijd 'het geweten van de Senaat' wordt genoemd, is zelf een sleutelsteen van Nelson Rockefeller's directe conservatieve strategie om u te misleiden. Tegen de tijd dat Ronald Reagan de vicepresidentiële running mate van Rockefeller wordt, is het plan om Rockefeller's magische transformatie in het publieke oog te voltooien.

Ondertussen zal het van kwaad naar erger gaan, crisis opeens crisis. Op Jefferson's verjaardag 13 april 1976 wordt het nieuwe $ 2.00 wetsvoorstel ingevoerd, waarbij de inflatie wordt benadrukt die de dollar in de vergetelheid, of een moratorium stuurt. Simon's zogenaamde "red-back dollars," beschreven in mijn Audio Boek nummer 1, komen steeds dichterbij.

Het risico van verlies van uw baan is ook omhoog en omhoog gaan. Mijn laatste vertrouwelijke informatie rechtstreeks van het Bureau voor Arbeidsstatistieken, is een werkloosheidspercentage van 18,3%, een stijging van 3% in slechts een maand tijd! Ondertussen vordert de financiële ineenstorting van New York City en State nog steeds en zal binnenkort weer op dramatische wijze opduiken. De aandelenmarkt hangt hoog, maar hangt aan een draadje; en het vertrouwen in de banken van het land wordt gestaag weggewurgd omdat slechts vandaag een andere grote bank faalde, de Hamilton National Bank of Chattanooga, Tennessee, met activa van een half miljard dollar.

Met de Midden-Oosten oorlog komt er gasrantsoenering, en daarmee een hele nieuwe aar van tekorten. De droogte in de Grote vlakten die nu aan het ontwikkelen is, werd twee jaar geleden voor mij voorspeld door oliedeskundigen die mij vertelden dat opzettelijk buitensporig De omvang van de binnenlandse olieproduktie daalde geleidelijk aan de watertafel in dat deel van het land en zou binnenkort de stof-bowl-omstandigheden van de jaren 1930 terugbrengen. Onze enorme graanoverschotten van de afgelopen jaren zijn nu natuurlijk opgeslagen in de Sovjet-Unie, dus u en uw familie zullen degenen zijn die getroffen worden door tekorten.

Nelson Rockefeller is vastbesloten om te draaien als onze zittende president in november volgend jaar. Na meer dan 20 jaar samenzwering, 25 miljoen dollar uitgeven om zichzelf te laten bevestigen, en het Congres dwingen om een schadelijke getuigenis voor 50 jaar te sealen, is hij niet van plan om weer gestopt te worden. Als de tijd rijp is, zal Gerald Ford op de een of andere manier vertrekken.

Als ons geliefde land gered moet worden, is het aan de VS, jij en ik om het te doen. Het enige wapen dat we hebben is de Waarheid, die aan iedereen bekend is gemaakt; en in Audio Boek nummer 6 op "Wat we kunnen doen om Amerika te redden," heb ik geprobeerd om precies uit te leggen hoe we het kunnen doen. Als je betere ideeën hebt,

prima; ga er alsjeblieft naartoe, maar we moeten, ieder van ons, doen wat we kunnen, of het nu groot of klein lijkt, en we moeten het nu doen. We zitten in de laatste ronde van een lange, lange race; en de prijs is onze eigen Vrijheid. Als een Olympische hardloper moeten we nu onze “tweede wind” krijgen en rennen alsof ons leven op het spel staat, want, beste vrienden, dat zijn ze!

Tot volgende maand, dit is dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 10

19 maart 1976

Hallo, iedereen, dit is dr. Beter. Vandaag is het 19 maart 1976, en dit is mijn maandelijkse audiobrief nr. 10.

In zijn afscheidstoespraak als de vertrekkende eerste president van ons land, waarschuwde George Washington ons met de woorden:

“Laat er geen verandering komen door usurpatie, want hoewel dit in één geval het instrument van goed kan zijn, is het het gebruikelijke wapen waarmee vrije regeringen worden vernietigd.”

Hij zou ongetwijfeld geschokt zijn te weten dat vandaag, bijna twee eeuwen later, zijn woorden waarheidslievender, dringender en actueler zijn dan alle oceanen van betekenisloze woorden die door de huidige presidentiële hoopvollen in de oren van het Amerikaanse publiek worden gegoten.

“Wijzigen door usurpatie” is de orde van de dag geworden, aangezien de rechten van het volk worden overgenomen door onze Ongeziene Heersers om onze manier van leven te veranderen; En als de gebroeders Rockefeller erin slagen om onze Republiek te vernietigen... vlak voor onze ogen... zal hun Nieuwe Wereldorde in samenwerking met de Sovjet-Unie ons snel verblinden.

Maar mijn vrienden, We moeten niet opgeven; want in de beslissende dagen die we nu binnengaan, zullen de gebroeders Rockefeller op vele manieren kwetsbaarder zijn dan ooit tevoren, omdat hun complexe veroveringsprogramma nu achterloopt op schema, Sommige delen ervan zijn een jaar achter, en ze moeten nu een dodelijk spel van inhaalbal spelen. Ze worden nu gedwongen om de timing van de grote gebeurtenissen in de komende maanden te versnellen en te comprimeren in een poging om weer op schema te komen en het uur is nu erg laat voor hen, zowel voor jou en mij!

Ze lopen achter omdat ze de afgelopen twee jaar herhaaldelijk zijn gestruikeld. Eerst stotteerden ze hun teen door een spoor achter te laten in de Fort Knox Gold diefstal, die een aantal van de geplande laatste etappes van David Rockefeller’s wereld goud hoek heeft verstoord en nu verpest. Om die en andere redenen heeft Nelson Rockefeller het voorzitterschap niet overgenomen volgens plan tussen maart en juni 1975; en verder heeft hij zijn tenen nog twee keer gestoten in de vroege herfst en rond Kerstmis 1975. John D. Rockefeller III wordt gedwongen om zijn kant te sluiten bij het kantoor in New York, dat de enorme "Bicentennial Declaration" advertenties publiceerde, waarin een jaar geleden werd opgeroepen tot een "Tweede Amerikaanse Revolutie.. de reden waarom we erin geslaagd zijn om zijn connectie met de geheime nieuwe Rockefeller grondwet bloot te leggen. Het werk wordt voortgezet maar het is nu geconcentreerd in de “American Revolution Bicentennial Administration,” een federaal agentschap hier in Washington onder leiding van John Warner, die in John D. Rockefeller III’s commissie van de “Tweede Amerikaanse Revolutie”.. de naam gegeven aan een boek geschreven door John D.

Rockefell gepubliceerd in begin 1973. Wat betreft broeder Laurance, hij is bezig met het Voedselstempel Programma en andere voorbereidingen voor de oorlog.

De aandelenmarkt wordt weliswaar over het algemeen zeer ziek, maar wordt gezond gehouden door middel van het industriële gemiddelde van Dow Jones, dat bijna geheel bestaat uit Rockefeller-bedrijven. Totdat de andere elementen van hun spelplan weer op het spoor kunnen worden gezet, wordt de dramatische crash van de Dow in afbraak gehouden.

De grootste van deze andere elementen, natuurlijk, is de komende oorlog; en het is, ook, is meer dan een jaar te laat nu zijn uitgesteld eerst door Egyptische president Sadat en vervolgens gegooid in een gehackte hoed afgelopen zomer door Indira Gandhi's hardhandigheid op de CIA.

Door deze dingen onder andere, worden de gebroeders Rockefeller geconfronteerd met een complexe jonglerende daad die onze economische ineenstorting hier in Amerika moet orkestreren, wereldwijde monetaire chaos, buitenlandse intriges, politieke manoeuvres hier thuis, en het ontsteken van de eerste fase van de Derde Wereldoorlog in het Midden-Oosten.

Ze waren van plan om al deze dingen te doen, maar niet op zo'n strak schema als ze nu onder ogen zien. Nu moeten ze bijna alles tegelijk doen, of in ieder geval in zeer snelle volgorde. Als ze slagen, zal het effect verwoestend zijn; maar als ze nu weer struikelen, zoals ze kunnen worden gemaakt om te doen door het ontwaken van het publiek bewustzijn en reactie, zullen ze in ernstige problemen. Bovendien kunnen ze niet terug. Ze hebben Pandora's doos geopend en krachten losgelaten die uit hun controle glippen. Mochten ze nog langer worden uitgesteld, dan zal hun hele kaartenhuis uit elkaar vallen omdat ze worden overvallen door de Fort Knox Plutonium Poison Scandal, de snel groeiende blootstelling van hun nieuwe grondwet.

Meer dan ooit is het enige dat hen kan en zal stoppen met hun dictatuurdoel, de Macht van de Waarheid, die wijd en zijd verspreid is. Het is dus van cruciaal belang dat we ons nu ook hier thuis op het internationale toneel richten, want die twee zijn onlosmakelijk verbonden met elkaar in het Rockefeller-plan om ons allen tot slaaf te maken. Als ze het doen, kan het gebeuren op een moment dat je het het minst verwacht, dus laat je niet vangen van de basis.

Als het ergste gebeurt, dan zijn jullie gewaarschuwd. En als jullie er alles aan gedaan hebben om anderen te waarschuwen, of het nu veel lijkt of slechts een beetje voor jullie, dan zullen jullie weten dat jullie je deel gedaan hebben.

Om het verband tussen ontwikkelingen hier in Amerika en die over de hele wereld te benadrukken, wil ik vandaag de volgende drie onderwerpen bespreken:

Onderwerp 1.. Wereldregering en de vernietiging van het gezinsleven;

Onderwerp 2. World Monetary Chaos And The Coming Crash Here In America;

Onderwerp 3.. WO III en de geplande verklaring van nationale noodsituatie.

Onderwerp 1.. Voor de onwetenden, de woorden "wereldregering" of "een-wereldorde" brengen vaak in gedachten het utopische beeld van een wereld in vrede.. ontspannen, vrij, met een overvloedig leven voor iedereen. Dit is immers precies het beeld dat Rockefeller propaganda is ontworpen om in ons hoofd te planten.

Dan zijn er anderen die zich vaag kunnen realiseren dat elke “wereldorde” of “regering” aan de horizon vandaag nogal autoritair van aard zou zijn, maar die zich niet persoonlijk bedreigd voelen door zoiets. Mensen in deze categorie reden dat ze, omdat ze toch geen politieke ambities hebben, alles wat ze zouden moeten doen zou zijn om hun neus schoon te houden, het werk te doen dat ze moeten doen zonder een ophef te veroorzaken, en het kan niet zo slecht zijn. Zij zijn degenen die soms zeggen: “Beter rood dan dood.” Maar zij die zulke troostende ideeën koesteren, zijn verkeerd, dood fout. Ze zijn niet bekend met de psychologie van degenen die de Wereldregering of de One-World Orde zoeken.. een psychologie die drijft voor controle, controle, controle! Controle op de grootste schaal mogelijk.. de hele wereld, en, controle helemaal tot op de kleinste schaal..Je huis!

In mijn maandelijkse audiobrief nr. 8 voor januari 1976, onthulde ik dat er sinds ten minste 1954 een officieel maar supergeheim beleid van het Witte Huis is, citaat:

“om het leven in de Verenigde Staten zo te veranderen dat het comfortabel kan worden samengevoegd met het leven in de Sovjet-Unie.”

Daarom zien we een oneindige stroom van schijnbare fouten, concessies en blunders van de moderne band die zich vermomt als “onze regering.” Dit zijn geen fouten, maar opzettelijke stappen in de Rockefeller mars naar dictatoriale wereldoverheersing met hun Sovjet-geallieerden; en dit omvat de Sovjetverovering van het gezinsleven, de laatste grote bolwerk tegen totale wereldoverheersing.

Het is natuurlijk niet moeilijk te zien dat het Amerikaanse gezinsleven onder grote druk staat omdat het bewijs overal is; het is algemeen bekend. Het aantal echtscheidingen stijgt, het geboortecijfer daalt, en het Census Bureau beweert dat de gemiddelde gezinsgrootte nu op een record laag niveau ligt, en nog steeds daalt. Individuen worden steeds meer geïsoleerd. Maar weinig mensen weten dat we de vruchten zien van een bewuste oorlog tegen de Amerikaanse familie, en minder weten nog steeds dat dit een integraal onderdeel is van de Rockefeller dictatoriale dictatorschap.

Deze aanval op het gezinsleven is goed georganiseerd, zwaar gefinancierd en veelzijdig; maar het belangrijkste, meest duivelse deel van het allemaal is een intense maar suikeromhulde campagne nu gaande om controle over uw kinderen te krijgen. Het doel: om uw controle over uw kinderen te breken en plaats ze in plaats daarvan onder toezicht en controle van de gemeenschap.. dat wil zeggen, de overheid. Met andere woorden, ze moeten worden gesovjets.

Een aspect van deze aanval op uw kinderen is het subtiele gebruik van vertrouwde, reeds beschikbare communicatiemiddelen in ONDERWIJS. Neem bijvoorbeeld dat beroemde kinderprogramma “Sesame Street.” Heb je het de laatste tijd gezien? Sesamstraat, gefinancierd door Rockefeller-gecontroleerde stichtingen en de federale overheid, heeft de standaard Rockefeller filantropische formule gevolgd die meer dan 70 jaar geleden ontstond. Het heeft zijn halo in het publieke oog gesticht door vroege programmering, maar heeft zijn inspanningen geleidelijk in meer sinistere richtingen onder de bescherming van die halo gekeerd. Argumenten, slecht humeur, gekwetste gevoelens en zelfs cartoons met een lucht van onwerkelijkheid zijn prominent vandaag op Sesamstraat.U zult tevergeefs kijken naar een spoor van een identificeerbare familiebeeld. Ondertussen wordt het beïnvloedbare jonge Sesamstraat publiek behandeld met zulke dingen als een recente aflevering die alles laat zien over hoe gemakkelijk, pijnloos, en misschien zelfs leuk, het is

om een tourniquet en spuit te gebruiken...alles explicieter dan je zult zien op nachtelijke volwassen programmering! Gehuwde jonge moeders die vertrouwen in de 'vlekkeloze reputatie van Sesamstraat' staan vaak toe dat hun kinderen weinig of geen toezicht houden, niet beseffend dat concepten als deze die de weg effenen voor een vroege en gemakkelijke drugsverslaving, in het hoofd van hun kinderen worden verbrand. Sesamstraat is een product van de "Children's Television Workshop," waarvan de president Joan Ganz Cooney is. Ze is een Rockefeller insider die een jaar geleden de "Bicentennial Declaration" ondertekende die ik eerder noemde, de lancering van de Rockefeller "Tweede Amerikaanse Revolutie" om hun geheime nieuwe grondwet in te voeren.

Een ander voorbeeld is de grote controverse in het leerboek, die krantenkoppen heeft opgeleverd vanwege de inspanningen van ouders om te voorkomen dat ze in openbare scholen worden opgenomen. Hun bezwaren, gebaseerd op het vernederende en immorele materiaal dat ze in de boeken zien, zijn er niet in geslaagd deze boeken te stoppen, hoewel de boeken vertraagd zijn.

Het doel van deze boeken is om het systeem van verplichte opleiding te gebruiken voor een gevangen publiek, ondersteund door uw belastingen, maar grotendeels verwijderd van uw controle tegenwoordig, om door de keel van uw kinderen te duwen wat de Rockefellers beslissen dat ze moeten leren. Het doel van deze boeken is om je kind te laten denken in termen van het ondervragen van je motieven en het uitdagen van je autoriteit tegen een achtergrond van afbrokkelende waarden. Het idee is om je kind subtiel te beroven van alles waar hij zich onbewust aan vastklampt voor kracht en veiligheid totdat hij plotseling totaal verloren zal zijn, op zee en alleen, en volledig afhankelijk is van de alwetende, almachtige federale regering.

Maar programma's zoals deze, die bestaande kanalen gebruiken om je kind te hersenspoelen, zijn slechts de helft van het verhaal.

De andere helft is een gigantische poging om een heel nieuw apparaat te bouwen, landelijk, waardoor een enorme sprong naar geformaliseerd en uiteindelijk volledige controle over je kind kan worden gemaakt. Dit is de drang voor wat eufemistisch wordt genoemd "Comprehensive Child Care." Dit gaat veel verder dan het louter opzetten van een paar handige Day Care Centers om werkende moeders te helpen, zoals jullie misschien wel hebben laten geloven.

Momenteel voor het Congres zijn twee in wezen identieke biljetten.. Senaatswet 626 in de Senaat, Huisresolutie 2966 in het Huis van Afgevaardigden.. genaamd de "Child and Family Services Act of 1975" in de Senaatsversie. Het wekt een maatregel op die laat in 1971 wet zou zijn geworden, behalve dat de Amerika's laatste gekozen president, Richard Nixon, het veto had uitgesproken. Hij deed dat met een waarschuwing dat het de enorme macht van de federale overheid zou plegen, citaat:

"...aan de kant van de gemeenschappelijke benaderingen van het opvoeden van kinderen tegen de familiegerichte aanpak..."

toevoegen dat het zou zijn, citaat:

"Echt een lange sprong in het duister voor de Amerikaanse regering en het Amerikaanse volk."

Mijn vrienden, hij had helemaal gelijk. Ik geloof in het geven van krediet waar krediet verschuldigd is, en Richard Nixon verdient niets dan eer voor dat veto, dat echt het belang van het Amerikaanse volk diende in het tarten van zijn Rockefeller bazen achter de schermen.

Nu proberen de One-World-Order Rockefeller krachten opnieuw hetzelfde door te duwen met behulp van een nieuwe naam en een beetje facelifting. Het verband tussen deze zogenaamde kinderzorgwet en de campagne voor de Wereldregering is op vele manieren duidelijk, tot aan de betrokken persoonlijkheden.

Zo heb ik vorige maand gezegd dat de Rockefeller-sponsorde “Verklaring van Onafhankelijkheid” in oktober vorig jaar in Philadelphia werd geïntroduceerd en ons allemaal aanspoorde om Amerika’s recht om als vrije en onafhankelijke natie door te gaan, de rug toe te keren. Dit werd in januari 1976 gevolgd door een ceremoniële ondertekening van deze verklaring door 126 Amerikaanse senatoren en congresleden, die allen daarmee zijn eed hebben geschonden om onze huidige grondwet van de Verenigde Staten te behouden en te verdedigen! En als je de lijst van 27 sponsors van de Senaat “Child Care Bill” onderzoekt, zul je merken dat maar liefst 19 van hen ook de verraderlijke “Declaration of Interdependence” ondertekenden. Dit zijn dezelfde krachten aan het werk!

Vandaag hebben we niet langer een gekozen president om de kindercontroleurs in het Congres in de weg te staan. Alleen alerte, boze burgers die tot nu toe de vooruitgang van het wetsvoorstel hebben gestimeerd door pure intimidatie van beide huizen van het Congres. Degenen die zich specifiek op dit wetsvoorstel richten, hebben nauwkeurig de belangrijkste gevaren geïdentificeerd.

Om te beginnen is het hele wetsvoorstel opgebouwd rond het concept van een, citaat: “partnerschap” tussen de ouder en de overheid bij het opvoeden en opleiden van het kind. Maar partners, mijn vrienden, zijn mede-eigenaars van elke onderneming waarvoor het partnerschap wordt gevormd. Dus als je de federale overheid toestaat om je partner te worden onder deze wet, dan geef je een deel van je eigen kind weg! De gevolgen van dit partnerschap concept ketsen door de hele Child Control wetsvoorstel, en kan nauwelijks worden gemist.

Maar de echte joker in dit dek bestaat uit slechts 14 korte woorden begraven duidelijk terug op pagina 56 van de Senaat versie, en pagina 64 van de House versie. Titel V, afdeling 501, deel 8 geeft voor de toepassing van het wetsvoorstel de volgende belangrijke definitie:

“Ouder betekent iedereen die de primaire dagelijkse verantwoordelijkheid voor elk kind heeft.”

Met deze ene sleuteldefinitie, die zich niet beperkt tot normaal gebruik, hebben de schrijvers van de Wet Kindercontrole de deur wijd open gegooid voor het steeds uitbreiden van de overheidscontrole over uw kind door eindeloze interpretatie, herinterpretatie, uitbreiding en uitwerking onder bureaucratische regelgeving. Het is een open uitnodiging voor de federale overheid om zich in positie te stellen om zichzelf de ouder van uw kind te verklaren, zonder dat u ouderlijke rechten of bevoegdheden hebt!

Wanneer en als dat mag gebeuren, zal de FAMILIE zoals wij die kennen vernietigd zijn en zal het Rockefeller-Sovjet wereldrijk voor een kort moment heersen over een gebroken en

geruïneerde samenleving voordat het uiteenvalt en instort in een herhaling van de “Donkere Tijden.”

Zoals ik al zei, wordt dit wetsvoorstel om de weg te effenen voor dictatoriale kindercontrole tijdelijk tegengehouden door burgeralarm en protest; maar als je denkt dat dit het einde van de zaak is, luister dan.

De geplande strategie van de kinderleiders is om de burgers tegenstanders te laten slapen, indien mogelijk, door het zachte pezen. Hun plan is om het in de kast te stoppen en het daar te houden tot het einde van de huidige vergadering van het Congres, indien nodig, en dan, Als de burgers de winnaars van de wet hebben gevonden, wordt de wet van de kinderbescherming plotseling uit de kast gewurgd en aangenomen voordat we weten wat ons overkomt. Als dit gebeurt, zullen de gebroeders Rockefeller zeer dicht bij het laatste succes in het bereiken van de doelstellingen die meer dan 70 jaar geleden voor het Rockefeller programma om het onderwijs over te nemen onder het mom van filantropie.

Toen John D. Rockefeller, sr. de machtige “General Education Board” in 1904 oprichtte, werd het doel duidelijk uiteengezet in zijn allereerste publicatie genaamd “Occasional Letter nummer 1.” Er staat, en ik citeer:

“In onze dromen hebben we onbeperkte middelen, en de mensen geven zich met perfecte volgzaamheid aan onze vormende handen. De huidige educatieve conventies vervagen uit onze geest; en ongehamerd door traditie, werken we onze eigen goede wil op een dankbaar en responsief plattelandsvolk.”

En de clou, vrienden, een paar zinnen later is:

“...zodat we onze kinderen in een gemeenschap organiseren, en hen leren om op een perfecte manier te doen wat hun vaders en moeders doen op een onvolmaakte manier in de huizen, in de winkel, en op de boerderij.”

Onderwerp 2.. Ik heb vaak opgemerkt dat om een glimp van waar de economie van de Verenigde Staten is op weg te krijgen, moet je alleen kijken naar Groot-Brittannië. Ze is op weg naar een ramp en we lopen niet ver achter.

Begin deze maand stortte het Britse pond sterling voor het eerst in de geschiedenis neer door de pariteit van $2,00 en is het nog steeds instabiel. Ondertussen zit de Amerikaanse dollar ook in de problemen op de internationale valutamarkten, die per dag steeds nerveuser en onstabieler worden.

Een internationale valutacrisis die op volle kracht is, barst nu uit zoals de gebroeders Rockefeller dat gepland hadden toen zij Europa dwongen om op 16 maart 1973 een “zwevende” dollar zonder vaste waarde in te voeren. In een klap werd het Bretton Woods systeem van vaste wisselkoersen, dat in 1944 werd ingesteld, uitgeroeid, en nu zijn we terug bij de monetaire anarchie en nationalisme van de jaren dertig.. die daar door de Rockefellers werden geduwd. Dit nodigt uit tot handelsoorlogen, speculaties en snelle devaluaties; en al deze gevaarlijke ontwikkelingen beginnen zich te materialiseren. De schokkende devaluatie van de Italiaanse lire van 20 procent een paar dagen geleden is slechts een voorbode van de komende dingen, en het belangrijkste doel in dit alles is nog steeds onze eigen Amerikaanse dollar.

Binnenkort zal de crescendo van gebeurtenissen in Zuid-Afrika meer benzine gooien op de branden van de wereld monetaire instabiliteit als de grote prijs, de Unie van Zuid-Afrika, geconfronteerd met een levens-en-dood strijd nadat Rhodesië is verwijderd door de Rockefeller-Sovjet-Cubaanse huurlingen vechten in dat gebied. Zelfs nu, hoewel u hier niets over hoort via de bewaarde nieuwsmedia van Rockefeller, proberen paniekige burgers van Rhodesië en Zuid-Afrika hun financiële inzet op te trekken en te vertrekken, maar ze zitten vast vanwege de monetaire controle in die landen.

Al snel, volgens Rockefeller plannen die ik al in februari 1974 onthulde, zullen de goudmijnen van Zuid-Afrika getroffen worden door strijd, sabotage, burgeroorlog, oorlogvoering; en als de goudvoorraad van die bron aanzienlijk wordt beperkt, zullen de goudprijzen omhoog worden geduwd terwijl onze “zwevende” dollar zinkt. De gebroeders Rockefeller zijn vastbesloten de enorme minerale rijkdom van Zuid-Afrika te beheersen, met name de zeer grote uraniumafzettingen daar en het geheime uraniumverrijkingsproces dat Zuid-Afrika heeft ontwikkeld dat het meest economisch is in de wereld.

De Eerste en Tweede Wereldoorlog werden uitgevochten om olie. De derde wereldoorlog betreft opnieuw olie, maar de nadruk die deze keer op uranium wordt gelegd, aangezien de Rockefellers vastbesloten zijn kernenergie tot de energiegolf van de toekomst te maken onder hun monopolistische controle.

De internationale monetaire crisis zal hier zijn gevolgen hebben, zoals de heringevoerde inflatie, de kredietcrisis en alle andere economische kwalen die het voortbrengt. De gemanipuleerde Dow Jones industriële gemiddelde hit 1000 een paar dagen geleden op 11 maart 1976, in een tijd waarin de echte werkloosheid, volgens mijn eigen bronnen binnen het Department of Labor, nu is bereikt 19,1% land-breed! Ondertussen het spook van bedreigde defaults.. Lockheed in mei, New York in juni, en anderen... is weer in beeld.

U hebt ook gehoord over allerlei bankproblemen door middel van de propagandamachine Rockefeller die u ervan bewust wil zijn om uw vertrouwen te ondermijnen. Maar er zijn nu een aantal aspecten aan het bankbeeld die veel belangrijker zijn dan wat jullie verteld wordt via de Rockefeller media die echte fouten en moeilijkheden met zich meebrengen waar de Rockefellers zelf mee te maken hebben.

Ik doel hier niet op die zenuwachtige voorpaginaverhalen over Chase Manhattan en First National City Bank die door de Rockefellers zelf zijn geplant om redenen die ik onlangs in een andere maandelijkse audiobrief heb uitgelegd. Ik doel in plaats daarvan op de situatie die onlangs Henry Kissinger naar Latijns-Amerika stuurde.

Als je niet helemaal begrijpt wat onze minister van Buitenlandse Zaken daar deed, voel je dan niet slecht. Dat was niet de bedoeling. Kissinger werd er naartoe gestuurd als een rekeningverzamelaar voor David Rockefeller die plotseling had ontdekt dat zijn bankbelangen, waaronder de United States Export-Import Bank, ongeveer $25 miljard aan uitstaande kredieten in Latijns-Amerika die zijn zeer wankel inderdaad. De vier broers zijn zo druk bezig geweest met andermans zaken dat ze zich niet met hun eigen winkel bezig houden. Zoals gepland zal Kissinger’s reis in mei gevolgd worden door een reis van minister van Financiën William Simon voordat hij ontslag neemt om verder te werken voor David Rockefeller in een andere slot, misschien bij Chase Manhattan Bank. Simon kan haast niet wachten om uit de Treasury hot-seat te komen hij is al sinds december 1975 toen

we hem in een regelrechte leugen betrapt, niet minder, over het bestaan van de Centrale Kernkluis van de Bullion Depository in Fort Knox.

Het bankbeeld van Rockefeller is in extra heet water omdat om verschillende redenen de Arabisch-Opee-belangen begonnen hun geld uit dit land te trekken vanaf begin deze maand maart 1976. Ongeveer $ 20 miljard in het Arabische geld kan worden opgenomen; maar vanwege onze oneerlijke fractionele reserve banksysteem dat normaal werkt in het voordeel van de Rockefellers, de Arabische opnames kunnen vertalen in een daling van meer dan $ 100 miljard in totale bankdeposito's. Dat is voldoende om te vroeg enige ernstige economische gevolgen te veroorzaken voordat de Rockefellers klaar zijn om ze te verbinden met hun complexe programma, en dat is waarom de Federal Reserve Board vorige week een hoop mensen verraste door te beginnen met het pompen van fondsen in het banksysteem. En zo gaat het als de vier gebroeders Rockefeller hun eigen geld blijven gebruiken om te profiteren van goedkope koopjes terwijl ze het strakke touw naar Dictatuur lopen.

Wat doet het Congres ondertussen voor ons? Vorige maand was er een korte straal van hoop toen congreslid Wright Patman een wespennest ontdekte door een netwerk van onderlinge verbindingen tussen het Federal Reserve System en de krachtige Business Round Table te ontmaskeren die Patman's laatste poging om de Federal Reserve te controleren hielp verslaan. Dit had echte problemen kunnen opleveren voor de gebroeders Rockefeller, omdat zowel de Business Round Table als de Federal Reserve 24-karaats Rockefeller zijn. Maar gelukkig voor de Rockefellers, Patman is net 'gebeurde' ernstig ziek geworden voordat hij de zaak verder kon dragen, en hij is vroeg deze maand overleden! En met hem stierf elke hoop dat de zaak verder zal worden vervolgd.

Nu zijn we nog met congreslid Otis Pike, die de vreselijke fout maakte om zijn klappen te richten op de Rockefeller CIA. Als hij de Fort Knox-zaak had gevolgd na onze gesprekken met hem afgelopen september, zou hij nu op de bestuurdersstoel zitten; maar zoals het is, heeft de CIA nu gezworen om Otis Pike politiek af te maken en je kunt er zeker van zijn dat ze het zullen proberen.

En dan is er congreslid John Conlan die enkele maanden geleden een uitdaging naar zijn kiezers sloeg die hem durfde te dwingen om actie te ondernemen over Fort Knox, zeggend dat als ze bewijs hadden van enige overtreding hij hen in contact zou brengen met de juiste autoriteiten om een onderzoek uit te voeren. Maar toen mijn collega Ed Durell, die met mij toegang heeft tot dit bewijs, de Conlan-uitdaging op zich nam die ons door die kiezers werd voorgelegd, vergat Congreslid Conlan blijkbaar alles over zijn belofte om de juiste contacten te leggen om een echt onderzoek te laten verlopen.

In mijn maandelijkse audiobrief nr. 8 voor januari 1976 las ik Ed Durells "Open Brief" aan Congreslid Conlan van 7 januari 1976 in zijn geheel.

Hier is het antwoord van Congreslid Conlan in zijn geheel, gedateerd 26 februari 1976... zeven weken na de datum van de gecertificeerde brief van Mr. Ed Durrell, en ik citeer:

"Beste Mr. Durell,

Na ontvangst van je officiële Open Brief aan mij, wilde ik je up-to-date brengen over mijn acties. Ik heb geschreven aan de voorzitter van het Huis Banking, Valuta, en huisvesting Comité Henry Reuss, voorzitter van het Huis Binnenlands Monetair Beleid Comité Wright

Patman, en voorzitter van de House Government Operations Committee, Jack Brooks. Ik laat het u weten als ik hun antwoorden krijg.

Ik voeg ook een kopie bij van mijn brief aan minister Simon waarin ik een volledige inventaris van de Amerikaanse goudbezit aanvragen. Ik heb hem gevraagd mij te laten weten welke maatregelen hij in dit verband wil nemen.

Het is jammer dat er niet meer congresleden en mensen in de administratie en het kantoor van de procureur-generaal zijn die meer geïnteresseerd zijn in het verduidelijken van deze zaak. Ik ben slechts een oprecht congreslid, Mr Durell... en ik zou graag willen dat u en ik denken dat ik officieel Washington niet kan bevelen om uw en mijn bevelen te doen. Als ik kon, Henry Kissinger en anderen zouden al lang vervangen zijn.

Cordially, John B. Conlan lid van het Congres"

En dat, mijn vrienden, is blijkbaar dat wat John Conlan betreft. Hij beweert voortdurend bezorgd te zijn over Fort Knox, maar hier is niet eens het teken van een poging om deuren te openen voor een goed onderzoek naar deze zaak..geen toespraken op de vloer van het huis, Geen persconferentie, geen echte follow-up van Mr. Durell's brief op enigerlei wijze.. slechts een zeer intieme brief aan William Simon, minister van Financiën, die zelf partij is bij de doofpot. Waarom vertelt John Conlan ons niet wat Bill Simon hem vertelde in de nacht van 5 januari 1975, privé?

Conlan deed niet eens de moeite om zijn antwoord aan de heer Durell met een persoonlijke handtekening, zoals hij deed met Simon..In plaats daarvan, een handtekening duplicator machine werd gebruikt. Ja, dit is hetzelfde congreslid John B. Conlan die u onlangs heeft gelezen over het leiden van het Witte Huis Gebed Ontbijt. Dit is hetzelfde congreslid John B. Conlan wiens naam u zult zien als de auteur van een religieus liedje dat burgers aanmoedigt om 'in te grijpen'. En dit is hetzelfde congreslid John B. Conlan die als lid van de House Banking Committee geld heeft geaccepteerd voor zijn herverkiezingscampagne van de Banking Lobby! Blijkbaar is dit Congreslid Conlan's concept van wat het betekent om een vertegenwoordiger te zijn.. en in één opzicht is hij tenminste volledig representatief. Hij vertegenwoordigt u of mij niet, maar hij vertegenwoordigt precies waar het Amerikaanse Congres voor staat. Zijn gedrag is een perfect voorbeeld van waarom onze Republiek vandaag zo dicht bij het uitsterven staat. In dit geval zal ik hem voor mezelf nu alleen laten met zijn eigen geweten. De derde wereldoorlog en de geplande verklaring van nationale noodsituaties

Onderwerp 3 Onlangs vroeg een verslaggever van CBS Nelson Rockefeller of hij nog steeds president wilde worden. Hij schoot terug:

"Wat denk je dat ik de afgelopen 16 jaar heb gedaan?"

Hij is er al langer mee bezig, mijn vrienden, en nu heeft hij zijn ogen zo lang gericht gehouden dat hij bijna binnen handbereik is. Maar vanwege het voorkorte tijdschema dat nu aan hem over is, gaan we nu een periode van tactische manoeuvreren binnen die waarschijnlijk verbijsterend zal zijn in zijn dogges en omkeringen van schijnbare richting.

Deze laatste fase is reeds begonnen, in feite, sinds ik u vorige maand nog sprak; en er is al een grote tactische verschuiving opgetreden. Toen ik vorige maand maandelijkse audiobrief nr. 9 opnam, was mijn informatie dat het plan was om president Ford te laten struikelen in

de Primaries en hem te dwingen om te stoppen voor de aanval van Ronald Reagan. Het doel van het dwingen Ford uit binnenkort is niet veranderd een iota, maar de tactiek om dit te bereiken zijn drastisch herzien om redenen die rechtstreeks verband houden met de reis van voormalig president Nixon naar China eind vorige maand. Met andere woorden, om onze binnenlandse politiek nu te begrijpen, moet je ook kijken naar de internationale scène!

In november 1975 zult u zich herinneren dat Ford naar China is gegaan. Terwijl hij daar was confronteerden de Chinese leiders hem met de enorme Aziatische oorlog die nu aan het brouwen is, en mij is verteld dat Ford bleek en wiebelend werd toen hij voor het eerst van de Rode Chinezen over deze dingen hoorde. Wat ze hem vertelden over de grote strategie voor de oorlog was hetzelfde als wat ik je vertelde diezelfde maand in maandelijkse audiobrief nr. 6; over het Midden-Oosten als openingswapen, over de rol van het Akkoord van Helsinki afgelopen zomer, over de strategie van de omsingeling van het Rode China door middel van de Rockefeller-Sovjet verovering van Zuidoost-Azië. Zelfs nu ik deze woorden zeg, wordt de dominotheorie afgestoft en opnieuw opgewekt om de geplande omverwerping van de laatste belangrijke domino in dat gebied, Thailand, te verklaren. De 5000 Amerikanen daar zijn een vijfde kolom contingent dat de weg moet effenen voor Thailand om aan de communisten onder Sovjet controle te worden overgedragen!

Toen Ford terugkeerde, begon hij zo nauw mogelijk te werken met Richard Nixon; en nu zijn het team van Nixon, Ford, en Connally betrokken bij een machtsstrijd tegen Nelson Rockefeller en zijn lakeien. Ronald Reagan en Hubert Humphrey. Zoals ik heb onthuld in eerdere audio brieven, Richard Nixon is op de telefoon ongeveer dagelijks om Ford te vertellen om “Hou vol”, en tot nu toe Ford heeft gedaan.

Nixon’s reis naar China vorige maand was niet op verzoek van het ministerie van Buitenlandse Zaken, maar in plaats daarvan op verzoek van president Ford zelf. Nixon’s reis naar China was een boodschap van vrede in dat hij probeert een band te onderhouden tussen de Verenigde Staten en China om zo veel mogelijk de harde alliantie tussen de gebroeders Rockefeller en de Sovjets te compenseren. Nixon weet heel goed dat Nelson Rockefeller hem nog steeds wil pakken. Daarom wilde Nixon niet op reis met een rood Chinees vliegtuig dat daarvoor hierheen werd gestuurd.

Met deze Nixon-Ford-Connally as, Nelson Rockefeller bepaalde enkele weken geleden tactiek ontworpen om zijn tegenstanders een politieke judo gooi.. dat wil zeggen, om hen te sturen uit te breiden door gebruik te maken van hun eigen kracht en momentum. Eerst herprogrammeerde hij zijn bewaarde media om te helpen, in plaats van pijn, Ford in de Primaries, waardoor Ford in valse vertrouwen over zijn eigen schijnbaar groeiende kracht. Reagan wordt nu verslagen, maar niet zo slecht dat hij er later slecht uit zou zien als Rockefeller klaar is om hem als zijn vice-president aan te spreken. Om ervoor te zorgen dat Reagan de boodschap krijgt om niet uit de campagne te stappen, zei Rockefeller tegen Reagan om een kandidaat te blijven tegen Ford, citaat: “Zolang het geld houdt uit.” En om zeker te zijn, Rockefeller’s opmerkingen in deze geest werden overgenomen door zijn lakei, Barry Goldwater, die ironisch genoeg voor president liep 12 jaar geleden op de slogan: “Een keuze, geen echo.”

Om verder het zelfvertrouwen van de Nixon-Ford-Connally as op te bouwen, en ook om de Rode Chinezen zo mogelijk voor de gek te houden in het denken dat er een gunstige verschuiving in het Amerikaanse beleid wordt bereikt, worden ook andere dingen gedaan.

Ford heeft bijvoorbeeld nu officieel het woord “detente” uit zijn woordenschat verwijderd en er zijn wat hardere woorden dan gewoonlijk toegestaan om uit Washington te komen in de richting van de Sovjet-Unie. Want woorden zijn goedkoop voor binnenlandse consumptie.

Ondertussen worden de laatste stappen gezet op de voorbereidingen voor de oorlog; en tegelijkertijd worden er verschillende opties voorbereid om Ford plotseling en verrassend te laten afsnijden en uit zijn ambt te rukken. Een van de opties zou de blootstelling aan een snel brekend financieel schandaal inhouden, waarvan de mogelijke snelheid kan worden geraden door de verwoestende ervaring die vice-voorzitter Spiro Agnew in 1973 heeft opgedaan. Andere opties worden echter ook voorbereid omdat Nelson Rockefeller op deze late datum geen risico’s wil nemen. Als er oorlog, tekorten en economische catastrofe komt, wil Nelson Rockefeller er volledig de begunstigde van zijn, en zich als onze president en vervolgens als Dictator aan de macht brengen. De gretigheid waarmee hij deze wending van gebeurtenissen tegemoet ziet staat in schril contrast met de geschokte reactie van andere wereldfiguren die onlangs over de op handen zijnde oorlog hebben geleerd.

Bijvoorbeeld, begin december vorig jaar, toen ik in Europa en Engeland was, gaf ik een kopie van mijn maandelijkse audiobrief nr. 6 waarin de oorlogsplannen aan iemand die het speelde voor premier Harold Wilson. Het resultaat: Op 15 december gaf hij de koningin in het geheim drie maanden de tijd dat hij van plan was af te treden, en drie dagen geleden verdoofde hij Engeland en de wereld door dat te doen.

Het is inderdaad triest dat Richard Nixon, die nu doet wat hij kan om te vechten voor vrede, toch met succes door de Rockefellers werd gebruikt om ons land ernstige verwondingen te doen op vele gebieden terwijl hij president was, net zoals ze hebben gedaan met elke president sinds Woodrow Wilson; Het is ironisch dat Nelson Rockefeller’s plan om een ijzeren noodgeval uit te roepen, binnenkort zal maken gebruik van een gereedschap dat hem door niemand minder dan zijn huidige bittere vijand wordt nagelaten.

Ik verwijs naar presidentieel bevel 11490 over de paraatheid voor noodsituaties, ondertekend door Nixon op 28 oktober 1969. Het is 33 pagina’s lang; het bevat enorme bevoegdheden en functies die door 28 federale diensten en agentschappen in geval van een verklaarde nationale noodsituatie moeten worden uitgeoefend. Volgens deze Executive Order kunnen deze noodmachten worden geactiveerd door het Congres of door de proclamatie van de President.

Voor de onoplettende, kan het idee dat deze Executive Order alleen gebruikt zou worden in oorlogstijd vanwege de frequente verwijzingen naar, citaat: “noodgeval, inclusief een aanval op de Verenigde Staten.” Maar let wel dat “oorlog” eigenlijk gewoon wordt gegeven als een voorbeeld van een noodsituatie. Om te beginnen wordt het als toepasselijk aangemerkt, citaat:

“in elke nationale noodsituatie die het land mogelijk confronteert.”

Er worden geen andere criteria gegeven om de verklaring van een dergelijke noodsituatie te regelen; daarom is het enige wat Nelson Rockefeller of een andere president of het Congres hoeft te doen, is een situatie te zien die past bij hun concept van een “noodgeval,” en kan worden ingeroepen bij Executive Order 11490! Het moet gebeuren in het, citaat: “nationaal

belang," maar dat is nooit gedefinieerd; maar één paragraaf maakt het doel van de Orde expliciet duidelijk in de woorden, en ik citeer:

"de continuïteit van de federale overheid verzekeren in elke nationale noodsituatie die de natie zou kunnen confronteren."

De "federale regering" is hier de focus..niet de natie, niet het volk, niet de Republiek, maar de federale regering. Met andere woorden, het is ontworpen voor het welzijn van onze heersers, net als in de geheime nieuwe Rockefeller grondwet.

Eenmaal aangeroepen, Executive Order 11490 machtigt ongrondwettelijke en zo illegale bevoegdheden te worden gebruikt door de federale overheid. Onder het mom van blanderende woorden als "noodgeval," "beheer" en "operatie" is de federale overheid gemachtigd om volledig de zaken en industrie, of delen daarvan, over te nemen zonder compensatie. Grenssluiting en -controle, censuur en de registratie en voortdurende bewaking van alle burgers en hun bewegingen zijn ook voorzien in Executive Order 11490, waarbij de quasi private United States Postal Service een belangrijke rol speelt in dit, zoals ik vorige maand in mijn audiobrief heb onthuld. Ook wordt volledige macht over transport en communicatie verleend, samen met alle vormen van energie tot zaklamp batterijen. Zelfs uw pocketradio zou worden opgenomen vanwege de autoriteit die is gegeven om elk apparaat te besturen dat elektromagnetische straling kan uitzenden, wat uw radio en TV in kleine hoeveelheden doen.

De clandestiene federale politiestructuur die nu in de Verenigde Staten is opgezet, waar ik u vorige maand al voor waarschuwde, zou ook onder deze uitvoerende orde worden geactiveerd; zo zouden ook speciale noodmaatregelen voor de bewaring en bescherming van gevangenen worden genomen. Deze zijn zo geformuleerd dat hun ware betekenis allesbehalve duidelijk wordt, tenzij de zin, citaat: "massavoeding en huisvesting" wordt opgemerkt. Dit verwijst, mijn vrienden, naar de stille concentratiekampen die nu in staat zijn om operationeel klaar te zijn in afgelegen gebieden in de hele Verenigde Staten!!

Executive Order 11490 stelt zelfs ter beschikking van de federale overheid die het meest wrede en machtigste van alle instrumenten voor massale politieke controle. Verschillende voorzieningen voor de opslag van overlevingsproducten, voedsel en water zijn zodanig geformuleerd dat ze na de "Verklaring van Nood" kunnen worden gestart in plaats van van te vroeg voorbereid te zijn om aan die noodsituatie te voldoen. Zo kan de federale overheid kunstmatig verschrikkelijke tekorten creëren onder het mom van "voorraadstapelen."

En als je denkt dat zoiets te vergezocht is, denk dan terug aan de begindagen van de Tweede Wereldoorlog als je oud genoeg bent. Herinnert u zich bijvoorbeeld dat u na het uitbreken van de oorlog nodig was om eventuele extra banden in te leveren, en daarna moeilijk nieuwe te krijgen? Het excuus was dat het rubber moest worden opgeslagen en gerecycled in de oorlog inspanning.. maar dat was een regelrechte leugen. Ik heb een ooggetuige gekregen van mensen die deze banden zagen opstapelen, doorgesneden en verbrand nadat ze waren ingeleverd; en het Congressal Record in 1942 bevat een groot aantal materiaal gebracht Tegen die tijd liet senator Harry Truman zien dat er een opzettelijk groter plan was om veel kritische oorlogsmateriaal te ontkennen, zowel aan het Amerikaanse publiek als aan onze militaire troepen in de begindagen van de oorlog. En raad eens wie er betrokken was bij dit alles... je hebt gelijk, de Rockefeller Standard Oil belangen.

Gezien dit alles mag niet uit het oog worden verloren dat er in november geen verkiezingen zullen plaatsvinden als Nelson Rockefeller en zijn broers de verschillende elementen van hun doe-of-dood plan van verovering succesvol orkestreren.

Executive Order 11490 in handen van een man die zich onbeschaamd heeft getoond door scrupules of geweten kan worden gebruikt om onze huidige grondwet van de Verenigde Staten op te schorten; En in november kunnen we geen keus krijgen bij de peilingen, behalve een “Ja” of “Nee” stem in een Nationaal Referendum over de voorgestelde nieuwe Rockefeller Grondwet. Stemmen op fixeerbare stemmachines onder de waakzaam ogen van de federale politie, de uitkomst.. Als dat is toegestaan om te gebeuren.. zou in zeer weinig twijfel. Net zoals Cuba vorige maand op 15 februari 1976, konden we rekenen op een nieuwe grondwet ter vervanging van onze geschorste oudere grondwet!

Deze dingen hoeven niet te gebeuren, mijn vrienden. De gebroeders Rockefeller kunnen worden gemaakt om te trippen door het verspreiden van bewustzijn van en reactie op, de Waarheid, de absolute WAARHEID. Maar in het geval er “twijfelende Thomases” zijn die naar mijn stem luisteren, zeg ik nu tegen jullie: Als jullie achterover leunen en toekijken terwijl dit allemaal voor jullie ogen gebeurt, kijk dan geen jaar later terug en zeg: “Waarom waren we niet gewaarschuwd?”.. Want, mijn beste vriend, jullie waren.

Tot volgende maand, dit is dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 11

24 april 1976

Hallo, iedereen, dit is dr. Beter. Vandaag is het 24 april 1976, en dit is mijn maandelijkse audiobrief nr. 11.

Dit jaar 1976 is natuurlijk onze Bicentennial, de 200ste verjaardag van de oprichting van ons geliefde land. Het moet een tijd zijn om na te denken over ons unieke erfgoed dat hard gewonnen is en voor de dankbaarheid die eraan verbonden is. Tegelijkertijd is het alleen maar passend dat we ook vooruit kijken en nadenken over onze toekomstige bestemming en die van onze vertrouwende kinderen. Maar van alle kanten worden wij Amerikanen gebombardeerd met propaganda die ons alleen maar verleidt om ons te richten op de toekomst zonder rekening te houden met de lessen uit het verleden. Tweehonderdjarige programma's en artikelen over de vroege dagen van ons land houden de schijnwerpers nauw gericht op de revolutie zelf het grootste deel van de tijd in plaats van op de prachtige vrije Republiek die het product was van die revolutie. Dit is geen ongeluk. Het is de bedoeling om ons geleidelijk meer revolutiegeest te geven om de zogenaamde "Tweede Amerikaanse Revolutie" die door John D. Rockefeller III wordt gepromoot, voor ons meer en meer aanvaardbaar te maken.

De wijze eerste president van onze Republiek, George Washington, liet ons met advies in zijn "Farewell Address" die zo vooruitblikt dat het nog steeds waardevol is vandaag, en keer op keer verwees hij naar ervaring als, citaat: "de zekerste standaard" waarmee bestaande en geplande overheidsmaatregelen te beoordelen. Dit staat in schril contrast met de aanpak die regelmatig wordt gepredikt door de man die het einde van onze vrije republiek wil voorzitten, Nelson Rockefeller. Hij blijft maar zeggen, citaat: "Vergeet het verleden en laten we naar de toekomst kijken."

Wat voor toekomst vraagt Nelson Rockefeller ons om te kijken of het niets te maken heeft met ons verleden? Het is de toekomst die al in 1924 werd uitgespeld door de vader van Nelson en zijn broers, John D. Rockefeller, Jr., in een gesprek met een groep studenten. John Jr. werd geciteerd door zijn advocaat, agent en biograaf Raymond B. Fosdick als gezegd bij die gelegenheid, en ik citeer:

"We staan vanavond op de bergtop met de wereld aan onze voeten verspreid.. uw land, uw land, mijn land, ons allemaal.. zodat het kan gebeuren dat op een dag, Op een dag zullen de mensen van alle naties samen op de bergtop staan en niemand zal spreken van 'mijn land', maar we zullen spreken van 'onze wereld'."

Dus, mijn vrienden, de echte vraag van Amerika's lot dat ons nu confronteert is er een die ons is opgedrongen door de Vier gebroeders Rockefeller.. David, Nelson, Laurance, en John D. III....met het nastreven van dit doel dat door hun vader is geformuleerd. Het is in wezen dezelfde vraag die president Abraham Lincoln iets meer dan een eeuw geleden heeft gesteld: of de Verenigde Staten van Amerika al dan niet vernietigd zouden worden. De dreiging was toen een vernietiging door versplintering en versnippering, en het werd opgevangen door het gebruik van federale bevoegdheden om de Unie te handhaven. De dreiging van vandaag ligt tegenover het tegenovergestelde uiterste van de al te

centralisering van de macht, en kan alleen worden aangepakt door de individuele en de nationale bevoegdheden en rechten uit hoofde van de COW-wet opnieuw vast te stellen.

Om de radicale verandering van richting in Amerika's lot te onderzoeken die wordt uitgedacht en gemanipuleerd door de vier gebroeders Rockefeller en hun bondgenoten, wil ik vandaag over de volgende drie onderwerpen praten:

Onderwerp 1.. Hoe individuen worden gereduceerd tot offerpionnen in het Rockefeller programma om hun eigen belangen te beschermen en vooruit te helpen

Onderwerp 2.. Hoe naties worden gemanoeuvreerd in oorlog en vernietiging als onderdeel van de Rockefeller regeling van vooruitgang

Onderwerp 3.. Hoe we worden gedwongen en bedrogen in het verwerpen van onze erfenis van vrijheid om Rockefeller Dictaturation te accepteren.

Onderwerp 1.. Een van de vreemdste en meest sensationele ontvoeringen in de geschiedenis begon op 4 februari 1974, toen een jonge dame genaamd Patricia Hearst werd ontvoerd uit haar appartement in Berkeley, Californië. Haar ontvoerders identificeerden zich al snel als een radicale groep genaamd het Symbionese Bevrijdingsleger, of SLA. Zo begon een nachtmerrie van onmogelijke eisen, opnames van tapes, genadeloze publiciteit, schietpartijen en onophoudelijke druk achter de schermen voor Mr. en Mrs. Randolph Hearst.

Op 3 april 1974 kondigde een bandopname een "nieuwe twist" aan dat Patty Hearst zich bij de SLA had aangesloten onder de nieuwe naam Tania, en een paar dagen later hielp Tania een bank te beroven alsof ze wilde bewijzen wat ze zei. Een paar dagen later werd Tania gezien... dat kogels uit een automatisch geweer sproeide... om William Harris te dekken... toen hij een winkel verliet waar hij naar verluidt winkeldiefstal had gepleegd.

Al snel was de SLA weggevaagd in de spectaculaire schietpartij in Los Angeles, maar op een of andere manier was Tania toevallig ergens anders om het allemaal op televisie te bekijken. Tania was ontsnapt, en gedurende meer dan 16 maanden ondanks een vermeende klopjacht in het hele land door de FBI, bleef zij en haar SLA metgezellen William en Emily Harris de gevangenneming ontwijken. Maar uiteindelijk op 18 september 1975 eindigde de klopjacht plotseling net zo abrupt als het begon. Tania en de Harrises werden gevonden in San Francisco, niet minder, waar het allemaal begon, en het trio werd snel afgerond zonder veel drukte.

Ik noemde kort in maandelijkse audiobrief nr. 7 dat de SLA een CIA operatie was, en dat het doel, waarin het succesvol was, was om een Rockefeller overname van het enorme Hearst imperium te bewerkstelligen. Maar nu denk ik dat het tijd is om jullie meer te vertellen, om twee redenen: Ten eerste vrees ik voor het leven van Tania, de navolger van Patty Hearst die momenteel in hechtenis is; En ten tweede, ik ben ervan overtuigd dat Mr en Mrs Hearst, Patty's ouders, niet weten dat het meisje dat in september is gevangen, een bedrieger is.

Tot voor kort waren er aanwijzingen dat ze dit wisten, maar ze hielden er hun mond over om de rest van hun familie te beschermen. Daarom heb ik mij onthouden van de details van de Patty Hearst zaak, behalve om u te vertellen over de overname van hun holdings door Rockefeller. De Hearsts van alle mensen hebben goede redenen om te vrezen voor extra

CIA-gemanierde represailles tegen hen en ik zou nooit willen dat hun persoonlijke voorrechten worden overgenomen; maar ik heb eindelijk bewijs verkregen dat mij overtuigt dat meneer en mevrouw Hearst nog steeds in het duister zijn. En het is voor hun eigen bestwil en voor het leven van het meisje wie ze ook is, dat ik de waarheid ga onthullen in de Patty Hearst zaak, Want ik geloof werkelijk dat de waarheid, zelfs wanneer het onaangenaam is, altijd de voorkeur boven leugens moet krijgen, ongeacht hoe aangenaam of handig; en alleen de waarheid kan de basis vormen voor gerechtigheid die gedaan moet worden.

De Hearst krantenketen kreeg de toorn van de gebroeders Rockefeller drie decennia geleden toen ze de campagne leidden om grote misstanden bloot te leggen die door de Rockefellers werden veroorzaakt. Zo was het bijvoorbeeld de Hearst keten die geheime Congresgetuigenis openbaar maakte waaruit bleek dat Amerika's atoomgeheimen aan de Sovjets werden overgedragen..niet gestolen door hen.. zelfs voordat onze eerste atoombom was voltooid; en dat de Rockefellers direct betrokken waren bij dit. Dit was trouwens heel makkelijk voor de Rockefellers. De eerste gecontroleerde nucleaire reactie van de wereld werd bereikt op hun eigen Universiteit van Chicago eind 1942; en het Manhattan Project werkte daar naar buiten. Zelfs deze naam "Manhattan" voor het atoombomproject werd gekozen als een subtiele erkenning van de echte bazen van zowel atoomenergie als de nationale krachtcentra in Manhattan, de Rockefellers.

De Rockefeller belangen lanceerden wrede tegenaanvallen op het Hearst-rijk, met financiële en andere middelen om veel Hearst-kranten uit hun zaken te dwingen, net zoals ze nu de Star hier in Washington wurgen door middel van een reclameboycot. Maar de gebroeders Rockefeller vergeten nooit, en hun uiteindelijke doel was uiteindelijk om volledige controle over te nemen van die delen van het Hearst business complex die erin slaagden om de eerste Rockefeller tegenaanvallen te overleven. Patty Hearst was de pion die ze daarvoor gebruikten.

De eerste banden nadat Patty werd gevangen waren vol angst en urgentie, en doorgegeven verpletterende eisen aan haar ouders als voorwaarden voor haar vrijlating. Mr Hearst werd gedwongen om zijn middelen uit te storten in een giveaway programma... om alleen maar de eisen van de SLA te hebben... totdat ze onbereikbaar werden. Na een periode van stilte kwam de eerste Tania-tape waarin werd beweerd dat Patty walgde van haar ouders en zich bij haar ontvoerders voegde. Maar, mijn vrienden, de echte Patty Hearst was toen niet meer in leven. Op 28 februari 1974, 24 dagen na haar ontvoering, werd Patty verdronken in een badkuip door drie SLA mannen tegen wie ik heb verteld dat Patty een enorme strijd heeft gevoerd. Daarna werd crematie gebruikt om te voorkomen dat haar lichaam ontdekt en geïdentificeerd zou worden. Dit is gebruikelijk in geheime CIA executies, trouwens en ik ben betrouwbaar geïnformeerd dat dit ook Jimmy Hoffa's lot was na zijn ontvoering eind juli 1975, die ik besprak in mijn maandelijkse audiobrief nr. 3.

De rest van de poppenkast tot de gevangenneming van Tania in september vorig jaar, de bedrieger die wordt verondersteld Patty Hearst te zijn, had slechts één doel..om de onbarmhartige druk op de Hearsts te handhaven om hun controle over de Hearst belangen te kraken. Het belangrijkste drukpunt in deze campagne was Tania zelf die werd gebruikt om de Hearsts ervan te overtuigen dat hun dochter Patty nog leefde.

Elke liefhebbende ouders in de positie van Mr. en Mrs. Hearst zou wanhopig vasthouden aan de hoop dat hun kind terug zou keren naar hen, en de Hearsts zijn geen uitzondering. Zolang ze niet gevangen werd genomen, zou er geen kans zijn dat de Hearsts zouden ontdekken dat Tania een bedrieger was; en door van tijd tot tijd naar verluidt te worden gezien, werd de verzekering gehandhaafd dat ze nog leefde. Dus in de beste Rockefeller-CIA tradities, werden Mr. en Mrs. Hearst misleid om te geloven dat ze onderhandelden voor het leven en voor de terugkeer van hun dochter Patty zelfs nadat ze was vermoord.

Dit bedrog duurde bijna anderhalf jaar tot eindelijk de CIA bereikt door middel van de SLA wat de Rockefellers hadden gezocht.. een overdracht van de controle van de verafgelegen Hearst belangen aan de gebroeders Rockefeller. Zodra de regelingen voor deze overdracht van controle werden getroffen, was de afspraak dat Tania (ook bekend als Patty) naar boven zou komen, en dat deed ze. Dit was een eenvoudige zaak, omdat de FBI al voor Patty's ontvoering wist dat haar ontvoering gepland was, en zich bewust was van haar verblijfplaats en die van Tania, Patty's imitator gedurende de zogenaamde klopjacht van 19 maanden.

De Hearsts gaven bijna alles op om hun Patty terug te krijgen; en het laatste meest kritische deel van de SLA operatie was om hen te overtuigen dat ze hadden gekregen wat ze hadden onderhandeld voor.. namelijk hun dochter Patty. Tania moest daarom gevangen worden genomen en de Hearsts ervan overtuigen dat ze hun dochter Patty is, en de psychologische profileringstechnieken die zo nuttig waren in Watergating Richard Nixon en zijn assistenten uit het Witte Huis werden ook gebruikt op de Hearsts om het risico te minimaliseren dat ze Tania als een fraude zouden zien.

De Patty Hearst-Tania klopjacht werd 19 maanden lang uitgesleept en gedurende die hele tijd werden de Hearsts onderworpen aan wrede psychologische druk van allerlei aard om hun vermogen om iets normaals te waarnemen te beschadigen. In de meeste tijd werd de Tania-charade gebruikt om ze geleidelijk aan te wennen aan het idee dat als ze Patty ooit weer zouden zien ze drastisch zou veranderen door haar beproeving en daarom niet zoals ze haar herinnerden. En Tania, van haar kant, was zelf opgeleid en psychologisch geprogrammeerd om zo overtuigend mogelijk te zijn in korte ontmoetingen met de Hearsts na haar vermeende gevangenneming.

Zelfs ondanks dit alles, de hele uitgebreide truc bijna gebroken toen Mr. en Mrs Hearst voor het eerst hun vermeende dochter te zien na haar gevangenneming. Ze was nog meer anders dan ze zich hadden voorgesteld, en daarna zei mevrouw Hearst helaas tegen de pers: "Dat meisje is gewoon niet onze Patty." Ze bedoelde het kennelijk in figuurlijke zin, maar haar woorden drukten onbewust de letterlijke waarheid uit. Maar de natuurlijke diepe wens om te geloven dat Tania Patty blijkbaar gewonnen heeft, versterkt door alle onmenselijke druk die zelfs nu nog zwaar op de Hearsts rust. Op het moment dat de gebroeders Rockefeller hun gok hebben gewonnen, hebben ze de Hearsts voor de gek gehouden.

Nu blijft er nog maar één detail om te worden bijgewoond aan het meisje zelf, Tania, het meisje dat wordt verondersteld Patty te zijn. Ze heeft nu volledig haar doel gediend en het is haar beurt om bedrogen te worden. Het enige wat de Rockefeller-CIA agenten niet kunnen toestaan is dat Tania wordt vrijgelaten en het contact met Mr. en Mrs. Hearst is uitgebreid. Het is één ding voor Tania om de Hearsts te laten geloven dat ze Patty is tijdens korte

ontmoetingen onder gespannen onnatuurlijke omstandigheden in onbekende omgeving en tegen een twee jaar durende achtergrond van nachtmerrie gebeurtenissen. Maar het zou heel wat anders zijn voor Tania om met de Hearsts naar huis te gaan en hen te blijven overtuigen dat ze hun dochter is tijdens een voortdurende relatie in wat vertrouwde omgeving zou moeten zijn. De Hearsts zouden zonder enige twijfel snel zien dat er iets vreselijk mis was met het meisje dat Patty Hearst zou moeten zijn, en dat, mijn vrienden, is waarom ik bang ben voor het leven van dit meisje dat zich in het verleden Tania heeft genoemd. Ze kan niet vrijuit gaan; en nu haar werk voor de gebroeders Rockefeller en de CIA is afgerond, is ze een risico voor hen geworden. Als ze geluk heeft, kan ze gewoon buiten zicht worden opgesloten en de sleutel weggooien. Maar ik vrees voor haar leven, want als ze het zwijgen wordt opgelegd, zal de misleiding van de Hearsts permanent zijn verzegeld en zal elke kans dat ze zelf op een dag de waarheid uitflapt ook worden beëindigd. Als dit gebeurt, zal Tania de weg zijn gegaan van Lee Harvey Oswald, Jack Ruby, en vele anderen voor haar.

De Patty Hearst zaak is een tragisch voorbeeld van de manier waarop individuen worden gezien als niets meer dan pionnen die door de gebroeders Rockefeller en hun helpers op het schaakbord van de macht worden geduwd. Maar je hoeft geen Hearst, of Nixon te zijn, of Hoffa om een Rockefeller CIA pion te worden.

Ik onthulde in mijn maandelijkse audiobrief nr. 5 voor oktober 1975 dat elektronische psychologische programmeringstechnieken worden gebruikt door de CIA om mensen als menselijke robots te programmeren om allerlei dingen te doen die ze normaal gesproken niet zouden doen. Er is nu een stijgende vraag van de CIA naar mensen die onvrijwillig boodschappen voor hen kunnen doen op deze manier, druk als ze zijn met bombardementen, terrorisme en andere projecten om Amerika’s Bicentennial te vervormen naar Rockefeller doeleinden. Maar mensen variëren aanzienlijk in hun ontvankelijkheid voor dergelijke programmering, en een catalogus van zeer ontvankelijke individuen is daarom van groot belang voor de CIA. Daarom heeft de CIA in het geheim geholpen bij het opzetten van een keten van centra die bieden om u te helpen stoppen met roken, gewicht te verliezen, of te stoppen met drinken bijna ’s nachts.

Wat zij gebruiken zijn psychologische conditioneringstechnieken die gerelateerd zijn aan de veel geavanceerdere technieken die door de CIA worden gebruikt; En als je naar zo’n centrum gaat en je therapie een zeer hoge gevoeligheidsscore onthult, zal je naam, met of zonder de kennis van het specifieke centrum dat je bezoekt, eindigen in een speciaal CIA-bestand voor mogelijk toekomstig gebruik. Als u overweegt om een dergelijke therapie te gebruiken, moet u gewaarschuwd worden voor deze verborgen aansprakelijkheid. Als u het al gebruikt hebt, kan ik alleen maar voorstellen dat u voorzichtig bent wanneer u medische zorg nodig heeft, vooral als het om ziekenhuisopname gaat. Indien mogelijk, blijf bij uw huisarts of anderen waarvan u weet dat u ze kunt vertrouwen.

Op 24 maart 1976 kondigde president Ford nog een poging aan om ons als pionnen te behandelen, en dit keer is elke man, vrouw en kind in de Verenigde Staten van plan erbij betrokken te worden. Ik verwijs natuurlijk naar de verzonnen varkensinfluenzadreiging en het voorstel om iedereen tegen te gaan.

De genoemde medische redenen voor dit totaal ongekende project zijn zo flankerend dat iedereen van de Wereldgezondheidsorganisatie tot individuele artsen in het hele land zich

scherp heeft afgevraagd wat er wordt voorgesteld. Veel artsen hebben zich zo ver geschaard om openlijk te vragen wat de echte politieke reden daarvoor is, dus niet overtuigend is de medische basis ervoor. Ondertussen slaan de Rockefeller-gecontroleerde grote media de drums in het voordeel. Sommige groepen hebben zich afgevraagd of er misschien iets sinisters aan het vaccin moet worden toegevoegd, maar hoewel dit gedaan kan worden, is het niet de onderliggende reden voor het varkensgriepprogramma. De hele varkensgriep is een uitgebreide doofpot, de meest duivelse tot nu toe waarheid over de verschrikkelijke CIA radioactieve plutonium super gif dat nu besmet het hele zuidoostelijke deel van de Verenigde Staten en begint zelfs te verschijnen in sporen land-breed. Dit is het gif dat werd opgeslagen in de centrale kernkluis van de Bullion Depository in Fort Knox, zoals ik voor het eerst onthulde in mijn maandelijkse audiobrief nr. 5, oktober 1975.

Als onderdeel van de doofpotaffaire van de federale overheid, maakten ze het duizend keer erger toen ze het opzettelijk in ondergrondse stromen dumpten onder Fort Knox in januari, zoals ik eerder heb gemeld. Nu beginnen ze zich de afschuwelijke omvang van hun dwaasheid te realiseren; maar in plaats van eerlijke corrigerende actie, is hun reactie nog steeds een doofpotaffaire.

Ten eerste begon de varkensgriepcampagne door iedereen met zijn vermeende dreiging te verontrusten. Vervolgens werd erop gewezen dat zelfs degenen die het vaccin krijgen een aanzienlijk risico lopen toch ziek te worden vanwege bijwerkingen. En om het te beëindigen, de ambtenaren uit het publiek twijfelden tegen het einde van maart dat het mogelijk zou zijn om genoeg vaccin te produceren en toedienen om iedereen te inoculeren tegen het einde van dit jaar, wanneer de regering vreest voor een varkensgriep epidemie.

Het hele gebeuren is bedoeld om ons allemaal te conditioneren aan het idee dat dit de oorzaak zal zijn als en wanneer Amerikanen beginnen te sterven als vliegen in een gebied binnenkort als gevolg van de vergiftiging van de verspreiding van CIA plutonium gif uit Fort Knox. En voor de goede orde, belachelijke verhalen hebben onlangs ook hun weg gevonden in de gedrukte versie, die in feite stelt dat plutonium praktisch onschadelijk is gebaseerd op gegevens die 'plotseling' onlangs zijn ontdekt over mensen die experimenteel zijn geïnjecteerd met plutonium jaren geleden. Het is allemaal een groot spel van "kijk daar eens," en jij, je kinderen, en je geliefden zijn de pionnen in dit koelbloedige spel.

Onderwerp 2.. Door de eeuwen heen is oorlog altijd een kwaad geweest dat de overgrote meerderheid van de individuen vreesde en wilde vermijden, maar we weten allemaal dat ze gelijk blijven gebeuren. En waarom? Want er zijn ook altijd kleine groepen mannen geweest die oorlog vanuit een heel ander perspectief bekeken hebben. Voor hen is oorlog slechts één instrument om zowel in de uitoefening als de uitbreiding van hun eigen politieke en economische macht te gebruiken.

In de 20e eeuw zijn oorlogen groter geworden, vaker en wreder dan ooit tevoren. Bijna drie generaties lang, een of andere plaats rond onze planeet, is er een vuur van oorlog en revolutie geweest; en nu, al twee wereldoorlogen geleden, stappen we over de drempel van een derde!

Wat is er? Er wordt gezegd dat "Van een kleine eikel, een machtige eik zal groeien"; en wat de oorlog betreft, werd een zeer belangrijke eikel geplant kort voor de Eerste Wereldoorlog. De Trustees van een belastingvrije stichting, die toen bekend stond als de "Carnegie Endowment For International Peace," die een alliantie met de Rockefeller en Carnegie

belangen omvatte, besteedde een heel jaar aan het bespreken van slechts één vraag: Is oorlog de beste manier om het leven van een natie te veranderen? En ongelooflijk, mijn vrienden, de conclusie die ze besloten was: ja.

Kort daarna begon de Eerste Wereldoorlog. President Woodrow Wilson, een Rockefeller marionet, werd enthousiast gesteund door de Trustees van de Carnegie Endowment toen hij Amerika in de oorlog bracht; en op zijn minst een keer stuurden ze Wilson een telegram waarin hij erop aandrong dat Amerika's betrokkenheid bij de oorlog niet te snel zou eindigen! Ze wilden niet al die gewenste veranderingen in Amerika die verwacht zouden worden als gevolg van onze betrokkenheid bij die oorlog te korten. "Aangeboden" volgens hun criteria, natuurlijk niet de jouwe of de mijne.

Tegen de tijd dat de Tweede Wereldoorlog werd veroorzaakt door de Rockefeller belangen en hun bondgenoten, was deze filosofie nog meer verankerd en krachtiger. De Verenigde Staten werden met de actieve hulp van president Franklin D. Roosevelt bewust meegesleept naar de Tweede Wereldoorlog met Pearl Harbor; En net als in de Eerste Wereldoorlog werd de Tweede Wereldoorlog ook bewust langer dan nodig weggesleept, om opnieuw grote veranderingen in het nationale leven teweeg te brengen, niet alleen in de Verenigde Staten maar ook in andere landen. Voor meer informatie over dit onderwerp verwijs ik u naar de recente twee-volume Audio Book talking tape nummer 7 getiteld "The Tragic Truth About The FDR Era" opgenomen in februari 1976 door Kolonel Curtis Dall en mijzelf. FDR was de schoonvader van kolonel Dall, en kolonel Dall spreekt vanuit persoonlijke kennis over heel belangrijke dingen.

Drie jaar geleden heb ik in mijn boek "The Conspiracy Against The Dollar" gewezen op de zeer intieme connecties die politiek, economie en oorlog en vrede met elkaar verbonden hebben. Ik heb geprobeerd de aandacht te vestigen op de zeer krachtige, belangrijke nieuwe economische en politieke krachten die in Azië opdringen en ik heb mijn boek met deze woorden beëindigd, en ik citeer:

"Als de nieuwe Aziatische krachten niet begrepen worden, maar geconfronteerd worden met onwetendheid en arrogantie, dan zal de wereld inderdaad niet op weg gaan naar een 'generatie van vrede' waarvan president Nixon zo trots heeft opgeblazen, maar naar de derde wereldoorlog."

In dezelfde context heb ik gewezen op het cruciale belang van het Panamakanaal, en op juni 1974 op een radioprogramma in Dallas, Texas, Ik heb informatie doorgegeven die ik net had ontvangen... en bevestigd dat het vliegveld van Temehri in Guyana... naast Venezuela... nu is omringd met atoomraketten... gericht op de Gatun Locks van het Panamakanaal... en op steden in de Verenigde Staten. Maar zoals gewoonlijk weigert de federale overheid nog steeds om deze dag een eerlijk onderzoek naar deze leven-en-dood situatie toe te staan. En trouwens, Temehri Airfield wordt tegenwoordig gebruikt door Cuba om zijn huurlingen en voorraden naar Zuid-Afrika te vervoeren voor meer oorlogen daar. Temehri Airfield, 25 mijl buiten Georgetown, Guyana, is groter dan onze Kennedy Airport in New York!

In mijn maandelijkse audiobrief nr. 6 afgelopen november, was ik eindelijk in staat om de hele grote strategie van de komende oorlog te onthullen, inclusief de openingsrondes in het Midden-Oosten en de daarop volgende stadia waarmee het momenteel bedoeld is om een paddestoel te maken tot een volwaardige wereldoorlog. En op 19 april 1976, vijf dagen geleden, gaf de Amerikaanse regering officieel groen licht voor de oorlog in het

Midden-Oosten. Op die dag, 19 april, liet het Witte Huis rustig zijn eerdere oppositie tegen alle buitenlandse militaire interventie in Libanon vallen.

Alle blokken in het Midden-Oosten-oorlogsplan vallen nu snel op hun plaats. Op 13 maart 1976 sloot Saoedi-Arabië zijn eigen ondergang toen de onderhandelingen met de Amerikaanse top oliemensen in Panama City, Florida eindigde in een overeenkomst voor Saoedi-Arabië om de resterende 40% van de activa van ARAMCO, de vier-company Rockefeller olie te kopen die in Saoedi-Arabië opereert. Olieminister Sheik Yamani onthulde dat de overname transactie binnen vier tot zes weken allemaal tegelijk zal worden uitgevoerd. Wat ze niet beseffen is dat als de Rockefellers hun geld krijgen, de oliebronnen zullen worden gebombardeerd door een Amerikaanse beperkte nucleaire staking die uit de Sinaï komt. Het Witte Huis ging op 19 april aan de slag in deze oorlog, precies vijf weken na de aankondiging van Sheik Yamani.

Ondertussen heeft premier Vorster van Zuid-Afrika zijn land in de Midden-Oostenstrijd geïnjecteerd door twee weken geleden een geheim bezoek aan Israël te brengen met als enig doel het verkrijgen van militaire hardware in ruil voor grondstoffen. Door dit te doen, liet hij zijn land ook open voor infiltratie door een cliënt staat van de Rockefeller gecontroleerde CIA. Bovendien heeft hij de Arabieren en de meeste zwarte Afrikanen ontstoken. Zuid-Afrika is dus uit de “frituurpan in het vuur gesprongen.” Henry Kissinger zal miljoenen dollars uitdelen aan de zogenaamde Liberation Fronts die Rhodesië en Zuid-Afrika willen bevrijden voor de Rockefellers. De zwarte leiders hier en in het buitenland zullen dus door de Rockefellers worden gebruikt om hun bondgenoot, Sovjet-Rusland, te helpen het vuile werk te doen voor hen in zuidelijk Afrika voor de rijke minerale bronnen daar.

De oorlogssituatie waarin wij ons bevinden, mijn vrienden, wordt steeds gevaarlijker en wat de eerste fases betreft, is er een dreigende crisis. Maar voordat ik dit onderwerp verlaat, wil ik eraan toevoegen dat we ons nu niet mogen laten verslappen door onze vastberadenheid om deze trend tot ramp te stoppen. Ik geloof dat we het nog steeds kunnen doen, en we moeten het doen!

Tot voor kort probeerde Rockefeller propaganda valse optimisme te creëren over ons buitenlands beleid, militaire houding en andere factoren in onze nationale kracht. Maar nu worden mensen wakker. Ze weten dat er iets mis is. Nu gaan we dus een nieuwe fase van defaitismepropaganda in, die ons moreel wil ruïneren zodat we gemakkelijk kunnen gaan liggen om overwonnen te worden.

Een voorbeeld hiervan op het binnenlandse toneel was de verklaring van senator Frank Church afgelopen zomer dat Amerikanen geen manier zouden hebben om zich te verzetten bij een overname door een dictator, zo groot zijn de spionagecapaciteiten van de federale regering. Deze vermeende waarschuwing, die sterk overdreven is voor effect, kwam van een van de eerste medeplichtigen in de doofpot nu in behandeling over het afschuwelijke CIA plutonium gif!

Andere stemmen geven ook hun gewicht in de strijd tegen het defaitisme, maar op internationale schaal. Eén stem valt op boven alle anderen.. dat van de naar verbannen Sovjet-auteur Alexander Solzhenitsyn. Een recente citaat van Solzhenitsyn, dat is een condensatie van bijna alles wat hij vandaag publiekelijk zegt, is en ik citeer: “Ik zou niet verbaasd zijn over de plotselinge en dreigende val van het Westen.” Dan gaat hij regelmatig

en op grote schaal door om een beeld op te bouwen van de Sovjetmacht, zogenaamd onweerlegbaar in haar propaganda en snel onoverwinnelijk militair te worden. Hij spreekt van dit alles in afkeurende termen, waardoor hij klinkt alsof hij aan onze kant staat; Maar het beeld dat hij schildert, mijn vrienden, is nog steeds een van defaitisme voor ons en op handen zijnde overwinning voor onze echte vijanden. Hij verspreidt zaden van hopeloosheid..niet van hoop zoals sommigen zouden willen dat u gelooft. Deze hopeloosheid kan ertoe leiden dat het Westen van binnenuit wordt verslagen, net zoals Frankrijk in de jaren 30 en begin jaren 40 was. Zelfs wanneer hij voor een moment toegeeft dat het Westen nog steeds zichzelf kon redden van volledige overname.. wat het nog steeds kan, mijn vrienden.. Hij volgt dat door het neer te leggen van elk idee dat hij eigenlijk verwacht dat dat gebeurt. Maar Solzhenitsyn is zeer krachtig in zijn gebruik van woorden, en hij is uitgegroeid tot een Pied Piper met patriottische, vrijheid-liefhebbende individuen en organisaties die in zijn trein volgen.

Wat zal het effect zijn, mijn vrienden, als over een jaar of twee van nu met oorlog en economische en politieke chaos aan alle kanten, Solzhenitsyn dramatisch moet aankondigen: “Het Westen is gedoemd, ik ga terug naar huis naar het huis van het communisme, de golf van de toekomst”? Zou dit niet de kroon op de Sovjets zijn die in het Westen nog steeds patriottisch moraal moeten instorten? Blijkbaar denken de Rockefellers en hun Sovjet bondgenoten dat.

Daarom geven hun gecontroleerde media nu enorme publiciteit aan Solzhenitsyn; en volgens zeer betrouwbare inlichtingen die ik onlangs heb ontvangen, is dit het werkelijke doel waarvoor Solzhenitsyn naar het Westen werd gestuurd, terwijl andere Sovjetdissidenten zijn pad niet kunnen volgen.

Of Solzhenitsyn zelf hier bewust bij betrokken is, of dat hij gewoon het slachtoffer is van psychologische profilering en programmering, het defaitisme dat hij verspreidt zou een van onze meest sterfelijke vijanden kunnen zijn. Onthoud, het was Lenin die ook in ballingschap was in Zürich en die verlangde naar de ineenstorting van Rusland! Waarom kon Solzhenitsyn, die ook in Zürich in ballingschap hoort te zijn, niet verlangen naar de ineenstorting van het Westen?

Onderwerp 3.. Als u een van de nieuw uitgegeven $ 2.00 biljetten in uw zak, neem het uit en kijk naar de achterkant, die de ondertekening van de Verklaring van Onafhankelijkheid in 1776.

De zittende heer die nummer 7 is zoals je van links telt, zou Robert Morris moeten zijn volgens het originele schilderij van deze scène van John Trumbull. Morris was toen een rijke financier die zijn alles gaf voor de zaak van vrijheid en onafhankelijkheid, en uiteindelijk zonder geld als gevolg. In zijn oorspronkelijke schilderij vereerde Trumbull Morris voor zijn offers voor de vrijheid door hem prominent in een stralend licht te schilderen met een trotse blik van vastberadenheid op zijn gezicht. Als Morris er niet was geweest, was het leger van de Verenigde Staten misschien ingestort bij gebrek aan geld.

Op het nieuwe $ 2.00 wetsvoorstel, Morris’ belangrijke rol wordt ook symbolisch erkend.. maar door mensen die willen ongedaan maken de vrijheid die zijn offers hielpen brengen. Op de rekening, Morris is verduisterd in de duisternis, net zoals onze Ongeziene Leiders willen obscuur en verdoven onze vrijheid. Zoals ik al eerder heb gezegd, zijn dergelijke subliminale propagandaboodschappen en signalen overal om ons heen.. zoals de

vlagpostzegels van de staat die “Bicentennial Era” zeggen, codewoorden die specifiek verwijzen naar het zogenaamde “Tweede Amerikaanse Revolutie” programma van John D. Rockefeller III.

Ook op meer directe manieren is Rockefeller propaganda ontworpen om hun programma naar de dictatuur te tillen. Op 18 april 1976 begon de Rockefeller gecontroleerde Atlantic Richfield Oil Co., bekend als ARCO, met het verwijderen van volledige pagina advertenties landelijk voor iets dat ze noemden een “Tricentennial.” Het toont een spot Amerikaanse vlag bestaande uit 300 witte sterren op een veld van blauw met het getal 2076 in computer-stijl cijfers tegen een veld van rood, en onder dat het moedigt u aan om te schrijven en te vertellen welke veranderingen u wilt zien in Amerika.. zonder zelfs een passerende knik aan het feit dat je misschien wilt sommige dingen te blijven zoals ze zijn. De kern van de hele advertentie is vervat in de woorden, en ik citeer:

“Over ongeveer zes maanden zijn we van plan om uw reacties te verzamelen, te analyseren, en een volledig verslag te maken van wat we ontdekten.” En, citaat: “We zullen ervoor zorgen dat het de mensen bereikt die in posities zijn om te overwegen en te handelen op het.”

Wat bedoelen ze met mensen? De gebroeders Rockefeller en hun helpers, dat is wie! De nieuwe ARCO Tricentennial campagne is niets meer of minder dan een vervanging voor John D. Rockefeller III’s National Committee voor de Bicentennial Era, die werd gedwongen om te sluiten een tijdje terug na de Bicentennual Declaration ad van een jaar geleden werd blootgesteld als de aftrap voor de geheime nieuwe Rockefeller Constitution.

Ondertussen, Rockefeller vooruitgang in de uitvoering van hun geheime en dictatoriale “Nieuwe Staten van Amerika Grondwet” gaat zo snel als ze kunnen. Tijdens de eerste week van deze maand, april, werd een zogenaamde “kritische beoordeling” van de grondwet van de Verenigde Staten gehouden in Philadelphia met meer dan 100 deelnemers die universiteiten, zaken, arbeid, burgerrechten groepen, de rechterlijke macht, Congres, en anderen vertegenwoordigen.

Prominente namen van het WATERGATE onderzoek stonden op de lijst, waaronder Henry Ruth, Jr., die in de laatste fasen als de Watergate Speciale Officier diende. Kun je je dat voorstellen?

Labor werd vertegenwoordigd door Victor Gotbaum van de AFL-CIO; en Stephen Schlossberg, General Counsel of the United Auto Workers.

Aan de zakelijke kant waren Board Chairmans van drie bedrijven: J. Irwin Miller van Cummings Engine Co. ; John DiBold van de DiBold groep; en Fletcher L. Gramm van Coppers Company, een bijzonder uitgesproken voorstander van ideeën die in de Rockefeller “New States Constitution” verschijnen.

De voorzitters van de Raad voor buitenlandse betrekkingen, de Liga van vrouwelijke stemmers en de gemeenschappelijke zaak waren er, evenals de uitvoerend directeur van de Amerikaanse Unie voor burgerlijke vrijheden, en de co-directeur van de weliswaar radicale, antikapitalistische Volks Bicentennial Commission, Jeremy Rifkin.

De topvertegenwoordigers waren aanwezig van Time Magazine, het Federal Reserve System en de American Bar Association. Bijna een dozijn federale rechters waren

aanwezig, plus een gepensioneerd Hooggerechtshof, en het hoofd van de General Accounting Office zelf, Elmer Staats.

Het is nauwelijks een wonder dat professor Marvin E. Wolfgang, voorzitter van de sponsoring American Academy of Political and Social Science, vertrouwelijk verklaard tijdens de vergadering, en ik citeer:

“Noch het Congres, noch het Witte Huis kunnen negeren wat we hier zeggen.”

En dit is geen loze academische opmerking, mijn vrienden, want op 12 mei 1976, de Philadelphia World Affairs Council, een eenheid van de Raad voor Buitenlandse Betrekkingen, De plannen om naar Washington te komen om serieus druk uit te oefenen op het Congres ter voorbereiding op de formele goedkeuring van zowel de dictatoriale Rockefeller “Nieuwe Staten van Amerika Grondwet” als de verraderlijke “Verklaring van Onafhankelijkheid” voor het eerst geïntroduceerd in oktober vorig jaar in Philadelphia.

Ondertussen blijven de vier gebroeders Rockefeller zich inzetten om het volledige bevel over de dictatuur te nemen die ze binnenkort willen creëren. Frontman Nelson is snel opkomende nu met de publiciteit campagne die ik zei dat hij van plan was in mijn maandelijkse audiobrief nr. 9 twee maanden geleden, en hij is het trekken van alle stops. Aan de ene kant zegt hij: “Vergeet het verleden en laten we naar de toekomst kijken”; maar aan een ander publiek dat hij belijdt een onbeschaamde gelovige te zijn, citaat: “de ouderwetse deugden.” Kun je je dat voorstellen? Hij zegt dat leven op voorbeeld zijn belangrijkste religieuze voorschrift is; maar hij noemt natuurlijk geen enkele van de voorbeelden van zijn verleden die ik voor jou onthulde in maandelijkse audiobrief nr. 1. Hij is onlangs zelfs begonnen met het uitsmeren van oude vrienden en bondgenoten, zelfs goede vrienden van de familie van langstondige.. zoals Dr. Dorothy Fosdick van Senator Henry Jackson’s personeel.. in zijn consumptieve ambitie om voor zichzelf de zogenaamde “Conservatieve sentiment” dat nu over heel Amerika.

Nelson Rockefeller en zijn broers spelen nog steeds hun dodelijke eindspel van tactische manoeuvres om onvoorziene gebeurtenissen te ontmoeten, proberen politieke en economische gebeurtenissen hier in de Verenigde Staten te timen om te versmelten met snelle gebeurtenissen overzee in de opbouw van oorlog. Daarom is mijn laatste informatie dat er nu twee hoofdopties zijn ontwikkeld voor de overname van het voorzitterschap door Rockefeller. Zoals gewoonlijk hoop ik dat door het doen van de noodzakelijke maatregelen om te voorkomen dat deze zich voordoen, deze maatregelen kunnen worden genomen.

Optie 1 kan de uitoefening zijn van de strijdkrachten voor de oorlog in het Midden-Oosten die nu zijn ontketend om zeer snel vooruitgang te boeken, wat leidt tot oorlog daar en een “Verklaring van Nood” hier vóór de conventies deze zomer. In dat geval kan president Ford op een of andere manier voor de Conventie worden verwijderd, in welk geval Rockefeller president zal worden en Fords ambtstermijn zal uitzitten tot 20 januari 1977.

Maar, vrienden, optie 2 staat nu bovenaan de Rockefeller-voorkeurenlijst. Ik kan nu onthullen dat Nelson Rockefeller van plan is om zijn beruchte 25e amendement op de grondwet opnieuw te gebruiken..maar op een andere manier. Hij heeft Ford al zover gekregen dat hij zijn vice-presidentskandidaat is. Rockefeller wil dat Ford wordt voorgedragen voor president en zichzelf als vice-president, ongeacht wat er in de Primaries gebeurt! Na de Conventie is het plan om president Ford om de een of andere reden uit te

schakelen, waardoor clausule 4 van de 25e wijziging van de grondwet van de Verenigde Staten wordt geactiveerd.

Volgens deze clausule, en ik citeer: “... een meerderheid van de belangrijkste officieren van de uitvoerende afdelingen”...die nu 99% Rockefeller klantenvolgers zijn.. zal een schriftelijke verklaring aan de president sturen pro gramma van de Senaat en de voorzitter van het Huis van Afgevaardigden dat, en ik citeer: "de president is niet in staat om de bevoegdheden en taken van zijn ambt te vervullen... Vervolgens citeert vice-president Nelson Rockefeller, die zelf de president van de Senaat is: “zal onmiddellijk de bevoegdheden en plichten van het ambt als waarnemend president overnemen.”

Pak aan, waarnemend president. Rockefeller is van plan dit te bereiken op of rond 19 september 1976; en in deze hoedanigheid zal hij, overeenkomstig de bepalingen van het 20e amendement, dienen: “...totdat een president gekwalificeerd zal zijn...” Maar dat kan voor onbepaalde tijd zijn, want een deel van het plan is ook om de verkiezingen af te blazen vanwege de zeer abnormale omstandigheden en de daarmee gepaard gaande verwarring.. Dit alles de weg vrij te maken voor de aanvaarding van hun dictatoriale “Nieuwe Staten van Amerika Grondwet” door een Nationaal Referendum!

En als je denkt dat zoiets gewoon niet kon gebeuren, onthoud dan: De banken waren gesloten en het goud van het volk werd in 1933 in beslag genomen door de FDR en de mensen aanvaardden het vanwege de abnormale omstandigheden.

En de Tweede Wereldoorlog... Japanse Amerikanen werden opgepakt en in concentratiekampen geduwd. Een onvoorstelbare daad, maar het werd geaccepteerd vanwege de abnormale omstandigheden.

En zou u hebben geloofd, slechts vier jaar geleden dat zowel een vice-voorzitter als een president kon worden achtervolgd en worden vervangen door twee benoemden?!!

Mijn vrienden, onze grondleggers beseften dat de dag zou komen dat onze regeringen, zowel federale als staat, ons en hun constitutionele plichten om het volk te vertegenwoordigen, zouden laten varen. Daarom hebben zij artikel X van de Bill of Rights opgenomen. Vaak wordt het het “States’ Rights Modified” genoemd, maar het moet het “Publics’ Rights Mocration” genoemd worden. Het staat, en ik citeer:

“De bevoegdheden die niet aan de Verenigde Staten zijn overgedragen door de grondwet, noch door haar aan de staten zijn verboden, zijn voorbehouden aan respectievelijk de staten, of aan het volk.”

Ik herhaal: “Gereserveerd aan het volk.” Dus we moeten naar onszelf kijken, en het is nu neer gekomen op dat... voor u, voor mij, voor alle mensen van de Verenigde Staten! Het is tijd voor ons om een oplossing te vinden, net als Abraham Lincoln:

“...dat dit volk, onder God, een nieuwe geboorte van vrijheid zal hebben; en dat de regering van het volk, door het volk, voor het volk, niet zal vergaan van de aarde.”

Tot volgende maand, dit is dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 12

26 mei 1976

Hallo, iedereen, dit is dr. Beter. Vandaag is het 26 mei 1976, en dit is mijn maandelijkse audiobrief nr. 12.

Dit nummer is het eerste jaar van de maandelijkse audiobrief serie, en wat een jaar is het geweest!

In zijn afscheidstoespraak als eerste president van de Verenigde Staten van Amerika waarschuwde George Washington:

“Nu de overheidsstructuur de publieke opinie kracht geeft, is het van essentieel belang dat de publieke opinie wordt verlicht.”

Daar gaat mijn maandelijkse audiobrief over. De publieke opinie is altijd verkeerd wanneer het gebaseerd is op valse en onvolledige informatie, en dat is precies wat er dagelijks wordt geserveerd door de door Rockefeller gedomineerde grote media onder het mom van “nieuws.” Elke maand probeer ik je te helpen door de vermoeiende overstroming van Rockefeller propaganda heen te snijden om je te concentreren op meer fundamentele onderliggende zaken.

Deze maand wil ik de meest elementaire draden bij elkaar halen die alles doornemen waar ik je over vertelde. Na het horen van dit probleem, Ik dring er sterk op aan dat u terug te gaan en te bekijken wat ik heb doorgegeven aan u in vorige tapes.. zowel mijn maandelijkse audio brieven en de Audio Book pratende tapes die ik heb opgenomen; En altijd in gedachten houden dat het fysiek onmogelijk is om alles te herhalen van de ene maand tot de andere om je te herinneren aan alles wat er gaande is. In plaats daarvan is elk onderwerp gewijd aan zaken die naar mijn mening voor een lange periode relevant zullen blijven. Wanneer de plannen later drastisch worden gewijzigd, probeer ik je te waarschuwen voor die veranderingen. Anders mag je aannemen dat wat ik je in het verleden heb verteld van invloed blijft zijn op wat er vandaag gebeurt.

Wat ik vandaag wil doen is proberen om je een kijkje te geven in de geesten van de Vier gebroeders Rockefeller en hun bondgenoten..met andere woorden, om je te laten zien wat hen tikt. Ik bedoel hier natuurlijk geen peepshow of nieuwsgierig naar hun persoonlijke gedrag, ook al hebben ze zelf zulke gutter level peep shows gelanceerd, zonder dat er respect voor waarheid of goede smaak is om de overleden president Kennedy, voormalig president Nixon, voormalig vice-president Agnew, te dempen; Maar ik denk wel dat u een legitieme en dringende behoefte hebt om in de meest duidelijke termen te begrijpen wat ze proberen te bereiken, waarom ze het proberen te bereiken, en hoe ze enorme macht uitoefenen om hun eigen doelen te bereiken. Zoals een oud gezegde luidt:

“Ken je vijand.”

Het hele programma van de vier gebroeders Rockefeller komt neer op een van verovering en slavernij op alle mogelijke manieren! Waar mogelijk wordt de weerstand tegen hun regelingen verminderd door gebruik te maken van technieken die niet door het grote publiek worden begrepen, en wordt de controle over de belangrijkste media via

verschillende “fronten” gebruikt om dit gebrek aan begrip van het publiek te helpen waarborgen. Maar al hun meest krachtige technieken omvatten een gemeenschappelijke noemer, DESTRUCTION.. economische vernietiging, fysieke vernietiging, vernietiging van individuele keuze; en wanneer het hun doel, vernietiging van het menselijk leven wereldwijd past!

Mijn drie onderwerpen vandaag zijn:

Onderwerp 1.. Slaven door monopoly en de vernietiging van concurrerende vrije onderneming

Onderwerp 2. Slaven door inflatie en de vernietiging van een economie

Onderwerp 3.. De inzet voor slavernij door een wereldregering en nucleaire vernietiging.

Onderwerp 1.. In mijn thuisstaat West Virginia breekt John D. Rockefeller IV, ook bekend als Jay Rockefeller, alle records daar voor campagne uitgaven in zijn bod voor de regering. Hij voert openlijk campagne over het thema dat hij te rijk is om te stelen, en hij won de Democratische Gubernatorial Primary door een aardverschuiving. Alleen al om de voorverkiezing te winnen gaf hij meer dan 4 miljoen dollar uit! Kun je je dat voorstellen? Dit wil niet zeggen dat Jay zou stelen, maar het feit dat hij daadwerkelijk campagne kan voeren op het thema “Te rijk om te stelen” is een levendige illustratie van wat is bereikt door drie generaties Rockefeller public relations geholpen en ondersteund door steeds uitdijende Rockefeller dominantie van de grote media.

Jay’s overgrootvader, John D. Rockefeller, sr., was Amerika’s eerste miljardair bij het begin van de 20e eeuw, maar hij werd met klem niet als te rijk beschouwd om te stelen. Hij werd eerder algemeen beschouwd als “te rijk om te vertrouwen” omdat de bron van zijn immense rijkdom lag in meedogenloze greep en vernietiging van concurrenten. Met deze methoden was de enorme Rockefeller Standard Oil Trust ingebouwd in een monster dat in politieke cartoons van die tijd werd afgebeeld als het verslinden van alles wat in zicht was. Geen wonder.

Een eerlijk hooggerechtshof van de Verenigde Staten dat nog niet is ingepakt door de socialisten, oordeelde in het decreet van 1911 Standard Oil Company, en ik citeer:

“Voor de veiligheid van de Republiek, we nu bepalen dat deze gevaarlijke samenzwering moet worden beëindigd tegen 15 november 1911.”

De Rockefellers hebben natuurlijk geen aandacht besteed aan deze rechtsorde om hun monopolie op te heffen. Alleen voor het uiterlijk werd hun beruchte Standard Oil Trust in verschillende naar verluidt afzonderlijke bedrijven gekerfd. Achter de schermen werd Rockefeller de controle over alle van hen behouden door het gebruik van genomineerden, banken en belastingvrije stichtingen die de controlerende belangen in deze bedrijven ten behoeve van de Rockefellers hebben.

Het Standard Oil decreet van 1911 illustreerde een zeer fundamenteel feit.. het ongelooflijke fortuin verzameld door John D. Rockefeller, Sr., werd verworven door onrechtvaardige, corrupte middelen. Het was dus vatbaar om te worden gewist als het recht zijn gang mocht gaan. Dit vormde een gevaar voor het Rockefeller fortuin, waarop de Rockefellers op twee manieren reageerden:

Enerzijds lanceerden ze het meest uitgebreide programma voor de public relations dat de wereld ooit heeft gezien om een gunstiger imago te creëren in het publieke oog. Het middelpunt van deze campagne was en is nog steeds de zogenaamde “filantropie” door een steeds groeiend complex van belastingvrije stichtingen. Deze werden verkocht aan het publiek als “iets voor niets” apparaten, bedachtzaam opgezet door de Rockefellers om hen te helpen hun geld weg te geven voor het ’publieke goed’ zonder de geringste gedachte van voordeel voor zichzelf.

De andere kant van het Rockefeller programma was om de daadwerkelijke expansie van hun monopolistische rijk voort te zetten naar steeds grotere proporties, met behulp van deze juist Stichtingen om hun controle te dekken en te verbergen en om te ontsnappen aan belasting; monopolie in het bedrijfsleven met dezelfde motivatie als voorheen, hebzucht. Al snel groeide dit uit tot monopolie in arbeid door het brengen van meer en meer van de belangrijkste leiders van de Arbeid. Ze werden huiselijk gebroken. En monopole controle van geld zelf door hun ongrondwettelijke particuliere centrale banksysteem.. de Federal Reserve System!

Om hun economische monopolisme te beschermen tegen de struikelblokken van de wet en de rechtspraak, stortten Rockefeller-inspanningen steeds meer in de controle van de politiek, van ons justitieel systeem en van het onderwijs.

Kort na het lastige decreet van het Hooggerechtshof van 1911 werd Woodrow Wilson president.. de eerste president die een complete Rockefeller marionet werd! En in 1930 verwierf het Hooggerechtshof een nieuwe Chief Justice, rechtstreeks van de Rockefeller Standard Oil stallen.. Charles Evans Hughes. Dit begon met het geleidelijk verpakken van het Hooggerechtshof, dat later schandalige proporties bereikte onder de marionet van Rockefeller, president Franklin D. Roosevelt.

De belangrijkste factoren voor de succesvolle vooruitgang van het Rockefeller monopolisme en de daaruit voortvloeiende destructieve effecten op het Amerikaanse leven waren niet minder dan de Stichtingen die in Rockefeller public relations propaganda werden genoemd als “filantropieën.”

In 1917 waarschuwde senator Chamberlain van Oregon op de vloer van het Congres:

“De invloed van Carnegie-Rockefeller is slecht. In twee generaties kunnen ze de gedachten van de mensen veranderen om ze te laten conformeren aan de cultus van Rockefeller of de cultus van Carnegie, in plaats van de fundamentele principes van de Amerikaanse democratie.”

Er zijn nooit echtere woorden gesproken; en zelfs toen senator Chamberlain deze opmerkingen maakte, waren ook Rockefeller termieten druk bezig met het Congres, de ware vertegenwoordiging van het volk wegetend en niets anders dan de zwakke, holle schelp die we vandaag hebben achtergelaten!

Door middel van de Tweede Wereldoorlog hebben de Rockefellers een economisch wapen verworven dat hen in staat stelde een enorme sprong voorwaarts te maken, waarbij ze al hun rivalen hier in Amerika en over de hele wereld overtroffen. Dat wapen was hun controle over Saoedi-Arabische olie, waarvan de overgave door Groot-Brittannië aan de Rockefellers de prijs was van Amerika’s toetreding tot de Tweede Wereldoorlog.

De Saoedische velden werden vervolgens ontwikkeld door G.I. arbeid voor praktisch geen kosten voor de Rockefellers, die vervolgens de olie voor 30 jaar, tot twee jaar geleden, op slechts vijf cent (5) een vat! Met behulp van de enorme meevaller winsten die resulteerden in.. honderden miljarden dollars.. de Four gebroeders Rockefeller, die actief zijn via verschillende fronten hier en in het buitenland, waren in staat om de industriële basis niet alleen van Amerika, maar van Europa, Japan, Latijns-Amerika en elders op te kopen. Kort daarna vormden de mondiale ondernemingen onder Rockefeller-controle een ongekende economische uitdaging voor de soevereiniteit van natie na natie.

Vandaag, na drie generaties van meedogenloze streven, staat het Rockefeller rijk onder controle van de Four gebroeders Rockefeller.. David, Nelson, Laurance en John D. III....op de drempel van het totale monopolie hier in Amerika als ze hun dictatoriale “Nieuwe Staten van Amerika Grondwet” kunnen implementeren. Maar je kunt je afvragen: “Wat betekent totaal monopolie eigenlijk? Wat zou het mij beïnvloeden?” In een totaal monopolie, mijn vriend, zou je omsingeld zijn, ingesloten. Je zou een complete slaaf zijn! En voor zover er al een gedeeltelijk monopolie bestaat, ben je al een half slaaf.

Dit brengt me weer terug naar West Virginia. Daar op een gelokaliseerde schaal, had je kunnen zien totaal monopolie in actie niet lang geleden. Ik heb het met mijn eigen ogen gezien, en ik moet jullie zeggen, mijn vrienden, het was geen mooi gezicht. Ik heb het steeds weer gezien over mijn thuisstaat.. mijnwerkers werken lange, harde dagen in gevaarlijke mijnen voor lage lonen die niet eens werden betaald aan hen in geld maar in tokens genaamd “scrip.” De mijnwerkers en hun families woonden in huizen van het kolenbedrijf, die hun huur betaalden in scrip.. huizen die vaak niet zouden zijn geaccepteerd als voldoen aan minimumnormen overal anders! Voor alle levensbehoeften moesten de mijnwerker en zijn familie naar de winkel van het bedrijf gaan, de enige plek waar de scrip kon worden verlost.

Jaren geleden kende ik een hoge ambtenaar van een grote spoorweg die steenkoolvelden bezat in West Virginia. Op een dag probeerde hij de directeuren van een grote financiële instelling in Cleveland, Ohio, die de spoorweg controleerde, onder de aandacht te brengen dat de prijzen in de kolenbedrijven onmenselijk hoog waren en de mijnwerkers voortdurend in schulden bij de bedrijfswinkel hielden. Hij zei: “Waarom niet betalen van de mijnwerkers een levend loon en verlagen de prijzen tot een eerlijk niveau in de bedrijfswinkels?” Hierop riepen de directeuren: “Socialisme, communisme,” en binnen enkele maanden dwongen zij hem vervroegd met pensioen te gaan. Mijn vriend was geen communist of socialist, maar een christen met een oprechte zorg over de arbeids- en levensomstandigheden van de mijnwerkers. Maar de bank zelf werd aan de top gecontroleerd door de Rockefeller belangen, die in samenwerking met de Sovjet-Unie, die wordt geleid door niets dan een stel communisten. Wat ironisch.

Hetzelfde soort dingen is overal om ons heen vandaag. De gebroeders Rockefeller zorgen er altijd voor dat ze genoeg woordvoerders hebben die liegen dat ze het vrije ondernemingssysteem ondersteunen... wanneer ze eigenlijk monopolisten zijn door en door. Het zijn socialisten, net als hun tegenhangers onder het Sovjetsysteem, staatssocialisten.

Het doel van de gebroeders Rockefeller voor de Verenigde Staten is dat ons hele land onder hun totale monopolie wordt gebracht, zodat we allemaal kunnen worden geëxploiteerd, net als de mijnwerkers. Wonen in de woning van het bedrijf, het kopen van de levensbehoefte

tegen buitenlandse prijzen uit de winkel van het bedrijf, betaald in scrip die niet elders kon worden verlost, en beroofd van educatieve of andere mogelijkheden om de vicieuze cirkel waarin ze waren te doorbreken, de mijnwerkers waren economische slaven!

Ze hebben een leven van hard, gevaarlijk werk geleid, ze hebben een steeds verliezende strijd gevoerd tegen het optrekken van schulden aan hun slavenmeesters.. de kolenbedrijven. Ze waren niet alleen in dienst, ze werden verteerd! Ze werden uitgeschakeld door beroepsrisico's zoals Black Lung en on-the-job verwondingen. Ze lieten berooide weduwen en kinderen zonder pensioen achter. Een mijnwerker hield het niet eeuwig vol, maar het bedrijf maakte zich niet al te veel zorgen toen hij aan de kant viel. Over het algemeen zou hij zonder enige moeite vervangen worden door zijn of een andere zoon van een mijnwerker die opgroeide, gevangen in hetzelfde economische spinnenweb. En als de gebroeders Rockefeller hun zin krijgen, zullen we allemaal hun slaven worden, net als die mijnwerkers in de kolenvelden dan.

Onderwerp 2.. Wij Amerikanen vandaag worden steeds meer als de tot slaaf geworden mijnwerkers van gisteren. We voeren onze financiële transacties uit in plaats van in echt geld. De scrip die we gebruiken, "Federal Reserve Notes" wordt uitgedrukt in dollars, maar het is niet in rekening gebracht door uw regering voor goud, zilver, of iets anders; Noch wordt het ondersteund door goud, zilver, of iets anders, behalve de verzekering van een corrupte regering dat we het moeten zien als geld. Zoals ik weet uit persoonlijke ervaring, weten zelfs de zwarten in de struiken in Afrika dat als de regering corrupt is, het geld corrupt is; maar de meeste Amerikanen zijn opgeleid uit begrip dat en daarom leren ze nu de harde weg.

De scrip die vroeger aan de mijnwerkers in West-Virginia werd betaald, werd niet door de regering uitgegeven, maar door hun particuliere werkgevers, de kolenmaatschappijen; en in Amerika wordt ons scrip vandaag niet uitgegeven door de regering Maar door het Federal Reserve System dat in handen is van en wordt gecontroleerd door dezelfde Rockefeller-overheersende bedrijven en financiële instellingen die steeds meer uw baan, direct of indirect, en van wie u het meeste van wat u nodig hebt moet kopen. Onze monetaire situatie in Amerika lijkt dus steeds meer op die van de kolenmijnen van gisteren.

We horen veel over de geldhoeveelheid en de "balans van internationale betalingen"; maar zoals ik drie jaar geleden al in mijn boek The Conspiracy Against The Dollar heb uitgelegd, zijn deze zaken niet meer echt belangrijk onder de monopolistische controle van de Rockefellers. Inflatie wordt nu niet geproduceerd door geldhoeveelheid maar door de gecombineerde impact van Big Business, Big Labor en Big Government in vergelijking met het werkelijke vermogen van de economie om te produceren nu onze goudreserves zijn gestolen! En de "betalingsbalans" is achterhaald door de Rockefeller multinationale ondernemingen, die de cijfers op elke manier kunnen laten lijken die ze willen door gewoon heen en weer te handelen over de nationale grenzen heen.

Zoals ik ook in mijn boek heb opgemerkt, werd de vermeende "Balance of Payments Deficit" gebruikt in de jaren 1960 als rookgordijn, een dekmantel, om de bloeding van Amerika's goudreserves uit de Bullion Depository in Fort Knox en onze andere Depositories te rechtvaardigen en het overzee te verzenden. Nu dit echter is voltooid en de gebroeders Rockefeller het goud van ons land hebben ingesloten, heeft de regering zojuist

aangekondigd dat zij de totale betalingsbalanscijfers nu als achterhaald beschouwt en zal stoppen met het publiceren ervan.

De Amerikaanse dollar is gereduceerd tot pseudo geld, scrap.. en het gaat “voor brak.” We komen dichterbij de dag dat de Federal Reserve die we vandaag gebruiken, die vermomd is om psychologische redenen om te lijken op ons echte geld uit het verleden, zal worden vervangen in een omgekeerde splitsing van misschien 100 tot 1 door de “rode ruggen” die nu opgeslagen in de bergkluis bij Culpeper, Virginia, en andere ondergrondse gewelven.

Net als de mijnwerkers’ scrip, de rode-backed dollars zal niet kunnen worden convertible naar andere valuta.. Ze zullen alleen dienen voor binnenlandse transacties als we werken als slaven voor de Rockefeller Corporate State en besteden onze rood-gesteunde scrip op verschillende takken van de landelijke Rockefeller bedrijf winkel omarmen alles van huisvesting tot boodschappen. De Rockefeller broers willen je onafhankelijkheid elimineren en je afhankelijk maken van hen als slaaf. Daarom willen ze zelf geld controleren, evenals de productie-, distributie- en leveringsmiddelen van alles wat geld kan kopen.

Ik kan nu onthullen dat als je goud hebt hun plan nu niet oproept om het in beslag te nemen, maar dat het is omdat anders dan de situatie in 1933. Zo weinig mensen hebben nu goud dat de gebroeders Rockefeller niet van plan zijn om zich ermee bezig te houden omdat ze de Amerikaanse geldvoorraad al hebben ingesloten.

We moeten achter ons blijven met waardeloos papiergeld als de vrucht van onze arbeid, terwijl de gebroeders Rockefeller zelf ons goud als de vrucht van hun misdaden vasthouden. Ze willen nog een grote sprong voorwaarts maken in hun eigen rijkdom en macht door ons hele land te veranderen in één groot slavenkamp voor hen om naar eigen goeddunken te exploiteren door de economie die we nu hebben te vernietigen, wat hen nog niet totale controle geeft.

Onderwerp 3.. In maandelijkse audiobrief nr. 7 december 1975 onthulde ik dat de Canadese regering heeft besloten om alleen te slaan, in plaats van worden geleid op de weg naar Rockefeller dominantie; en nu Canada probeert zich te verdedigen tegen politieke en economische oorlog wordt gevoerd tegen het door de gebroeders Rockefeller. Het kan voor sommige mensen als een verrassing komen, maar de Canadese regering probeert momenteel, anders dan de Verenigde Staten, in het belang van haar eigen burgers te handelen. Daarom ga ik zelden in op de vraag wat de Canadese regering doet, omdat ik haar pogingen om zichzelf te redden niet wil verstoren.

In een televisie-interview in Ottawa op 11 mei 1976 zei David Rockefeller tegen zijn Canadese publiek: “Je staat voor een dilemma. Wil je meer onafhankelijk zijn? Of wil je je bronnen sneller zien ontwikkelen met behulp van anderen?” Hij voegde eraan toe dat Canadezen moeten kiezen tussen grotere economische onafhankelijkheid of grotere welvaart. Zijn verklaringen weerspiegelen de toenemende economische druk die de Rockefeller-belangen op Canada uitoefenen. Zo steunen zij nu bijvoorbeeld de grote verbintenissen om de Canadese oliereserves te ontwikkelen. Dit leidde een paar weken geleden tot een bomaanslag van de Canadese regering dat Canada, in tegenstelling tot alle eerdere prognoses, toch niet zelfvoorzienend zal zijn voor energie in de komende jaren. Ondertussen heeft de Canadese regering teruggeslagen door op dit moment tenminste een

vloot militaire vliegtuigen van Orion te weigeren die door de Rockefellers' Lockheed Aircraft Company zijn gebouwd.

Of het nu individuen, bedrijven of naties zijn, concurrenten worden altijd door de Four gebroeders Rockefeller beschouwd als een bedreiging om te worden opgenomen of geëlimineerd. Waar concurrentie en diversiteit is, is er altijd de kans hoe klein ook dat ze op een of andere manier hun positie van suprematie verliezen. Dat verliezen, ze redeneren, ze kunnen op een dag worden blootgesteld en voor de rechter gebracht. Dat kan betekenen dat alles verloren gaat omdat hun hele manier van werken er een is van corruptie, verborgen manipulatie en pronken met de wetten die ze ons boeren opleggen, zoals ze ons privé noemen. Dus door een combinatie van hebzucht en een steeds terugkerende zorg voor veiligheid, ontstaat er een onverzadigbare machtslust. En omdat kwade praktijken enorme wereldse macht geven, leidt dit tot een bewuste omhelzing van deze praktijken die neerkomt op het aanbidden van het kwaad.

Begin 20e eeuw sloten de Rockefellers van die dag zich aan bij bepaalde anderen die een identiteit van interesse in dergelijke dingen deelden om een verbintenis te vormen om een eenwereldregering te creëren. Dit is wat Nelson Rockefeller vandaag bedoelt als hij verwijst naar "een open wereld". Geen grenzen, geen Noord- en Zuid-Vietnam, geen Oost- en West-Duitsland, geen Virginia en West-Virginia, en geen belastingen voor zijn wereldwijde bedrijven.. slechts een ontzagwekkende wereldregering, de meest ontzagwekkende dictatuur aller tijden met zichzelf als wereldpresident. Om het hele programma te leiden en te coördineren onder de One-World verbintenis die twee generaties geleden werd aangegaan, hebben de Rockefellers krachtige belastingvrije stichtingen opgezet en public relations gebruikt om hen de halo van filantropie te geven!

De eerste stap in deze verbintenis, zoals ik u vorige maand heb gemeld, was het doelbewust gebruik te maken van oorlog om het nationale leven zo te veranderen in de richting die zij wensten.

De tweede fase, die zeer snel volgde, was het smeden van een geheim partnerschap tussen de heersers van de Verenigde Staten en die van de Sovjet-Unie, waarvan het communistische systeem door dezelfde groep mensen aan de macht werd gebracht. De rijkdom en de knowhow van de westerse wereld, vooral de Verenigde Staten van Amerika, zouden worden uitgeput om hun bondgenoot, de Sovjet-Unie, te versterken, wat leidt tot de gedwongen ineenstorting van de Verenigde Staten!

Dit zou het begin markeren van de derde fase..., Eenwereldregering onder een partnerschap tussen de Sovjet-Unie en een Amerika gereorganiseerd op het patroon van het Sovjet-systeem.

Om deze dingen te laten gebeuren, werden meer dan 50 jaar geleden machtige krachten losgelaten.. corrupte, oneerlijke krachten. In 1920 bijvoorbeeld, de Rockefeller en Carnegie Foundations geregeld via de Guggenheim Foundation om beurzen te vestigen om de herschrijven van de Amerikaanse geschiedenis te beginnen om twijfel te creëren over de principes die zijn vastgelegd door onze Founding Fathers. Voortzichtig geselecteerde kandidaten werden naar bepaalde universiteiten in Engeland gestuurd voor indoctrinatie, waarna ze terug werden gebracht en geplaatst in strategische onderwijsfuncties aan de Universiteit van Chicago en doorgestrooid via andere belangrijke instellingen van hoger onderwijs. Door hun posities van leiderschap, zouden ze uiteindelijk invloed hebben op de

geschiedenis van de Verenigde Staten onderwijs in heel Amerika. Het doel van deze verbintenis was om “collectief” te worden door het verlagen van het individu en het opwaarderen van de elitaire groep die van plan was de collectivistische wereld te regeren. Tegelijkertijd moest propaganda door middel van entertainment, educatieve en nieuwsmedia worden ontworpen om mensen niet in staat te maken de waarheid te geloven over wat er gebeurde door alle soorten samenzweringstheorieën belachelijk te maken, te dom om serieus genomen te worden.

In de meer dan halve eeuw sinds deze One World verbintenis werd gevormd, hebben de Trustees van de Rockefeller gecontroleerde stichtingen het One-World Program inderdaad zeer ver verplaatst; maar de krachten die ze ontketenden raken nu uit de hand gelopen! Zij hebben Pandora’s doos geopend en nu beginnen zij te zien dat ook zij door dezelfde krachten worden meegesleept die zij zelf in beweging hebben gebracht. Steeds meer van de Trustees of the Rockefeller-gecontroleerde stichtingen zijn van mening dat de verbintenis voor een regering van één wereld, zoals oorspronkelijk was bedacht, de sporen heeft overgeslagen; En nu zien ze het spook van een verschrikkelijk einde in zicht komen net iets verderop op de weg.. een dubbel kruis door de kunstmatig sterke Sovjet-Unie met de Sovjets die alle chips voor zichzelf oppikken.

Maar de toenemende angst voor de Trustees wordt nog steeds niet gedeeld door de gebroeders Rockefeller zelf. Loyale, patriottische leden van de Amerikaanse Inlichtingendienst informeren me dat ze hun tanden knarsen in frustratie omdat de inspanningen van de Joint Chiefs of Staff om de Amerikaanse verdediging tegen de zeer reële Sovjet dreiging te verbeteren, bij elke beurt door Nelson Rockefeller worden geveegd via Henry Kissinger!

De gebroeders Rockefeller geloven er vast in dat er spoedig oorlog komt, maar zelfs nu geloven ze nog steeds dat de Sovjets hun geheime overeenkomst zullen naleven voor een volledig geprogrammeerde oorlog wanneer die fase van de Derde Wereldoorlog, of de Eerste Kernoorlog, bereikt wordt die vraagt om nucleaire oorlogvoering op Amerikaanse bodem! David Rockefeller en zijn welvarende intiemers denken nog steeds dat ze de overhand hebben met de Kremlin bazen via verschillende apparaten. Er zijn bijvoorbeeld verschillende vaten radioactief plutonium-239 supergif opgeslagen door de CIA op de vierde verdieping van het centrale gebouw van de Amerikaanse ambassade in Moskou. Deze werden in 1971 vanuit de Fort Knox Bullion Depository door de CIA meegenomen om te worden gehandhaafd als een chantage bedreiging tegen alle trucs van de Sovjets. Net als die in de Fort Knox Bullion Stortory, begonnen ze lang geleden te lekken en zijn ze verantwoordelijk voor de leukemie die nu geleden wordt door ambassadeur Stophil en anderen in de ambassade. Dit is de waarheid achter de cover verhalen die u onlangs zag beweren dat gezondheidsproblemen in de Amerikaanse ambassade in Moskou werden veroorzaakt door Sovjet-magnetrone straling.

Maar waarom verwacht u dat de regering zich zorgen maakt over een paar werknemers in onze ambassade in Moskou? Precies hetzelfde soort radioactief supergif verspreidt zich al maanden door ondergrondse stromen van Fort Knox naar de zuidoostelijke Verenigde Staten! Een van de meest directe bedreigingen van de CIA supergif is een ondergrondse concentratiecentrum op Chattanooga, Tennessee. Deze hotspot strekt zich uit 23 mijl west, 25 mijl zuid, 42 mijl oost en noordwaarts naar de bron, dat is Fort Knox, Kentucky. De

watertoevoer voor meer dan een kwart miljoen Amerikanen wordt bedreigd, maar de federale regering weigert nog steeds de waarheid te vertellen over deze dodelijke dreiging.

David en zijn broers geloven nog steeds dat de Sovjet-behoefte aan handel met hun mondiale bedrijven de Sovjets in lijn zal houden, hun geheime verplichtingen nakomend.. maar hoe verkeerd ze zijn!

Om zich klaar te maken voor de oorlog, heeft David Rockefeller zojuist een nieuwe versterkte familie schuilplaats gebouwd op Bartlett Island, grenzend aan Mt. Desert Island voor de kust van Maine waar andere Rockefeller bolwerken nu bestaan compleet met bomvrije schuilplaatsen. De breedtegraad van Bartlett Island is 44 graden 22 minuten Noord, bijna het exacte centrum van de supergeheime nucleaire veilige zone die is ingesteld voor de Rockefellers en hun welvarende intimiteiten in Amerika tijdens de komende oorlog. Deze zone is een band over ongeveer de bovenste helft van de Verenigde Staten en met inbegrip van de laagste delen van Canada. Het strekt zich uit van 40 graden naar het zuiden tot 50 graden op het noorden, en het centrum is 45 graden.. bijna de exacte breedtegraad van de Rockefeller verbindingen voor de kust van Maine. Daarom werd 45 graden gekozen als centrum van de nucleaire veilige zone. Leden van de Rockefeller binnenste cirkel die “in de wetenschap” over dit alles, hebben gekocht onroerend goed in Oregon, Idaho, Montana, Wyoming, en de Dakotas, zoals sommigen van jullie hebben gemerkt die in die staten wonen. Nu weet je waarom. Nu weet u ook waarom onze anti-ballistische raketinstallaties die zich in de nucleaire veilige zone bevonden vorig jaar zijn ontmanteld. De bovenste helft van de Verenigde Staten zal een vrijwel gedemilitariseerde zone zijn, behalve voor sommige militaire installaties die al te lang niet meer kunnen worden uitgeschakeld zonder argwaan te wekken, maar die door de Verenigde Staten niet tegen de Sovjet-Unie in de Eerste Wereldoorlog zouden worden gebruikt.

Kijk maar naar een kaart van de Verenigde Staten, mijn vrienden. Kijk naar de enorme nucleaire ramp die voor ons in petto heeft als de gebroeders Rockefeller en hun Sovjet-geallieerden hun waanzinnige plannen voor totale verovering mogen uitvoeren. Alaska, dat boven de nucleaire veilige zone ligt, zal zijn inmiddels niet voltooide oliepijpleiding uit het bestaan blazen. Hawaï, onder de nucleaire veilige zone, zal worden getroffen om de marine-installaties daar te vernietigen. Maar onze echte Pearl Harbor deze keer zal het Panamakanaal zijn, zoals ik 19 maanden geleden onthulde in mijn Audio Book pratende tape nummer 1, “Hoe je jezelf te beschermen tijdens de komende depressie en derde wereldoorlog.”

Wat betreft de Verenigde Staten van Amerika.. Californië, Nevada, Utah, Colorado, Kansas, Missouri, Illinois, Indiana, Ohio, Pennsylvania, Delaware, New Jersey, en alle staten ten zuiden van hen zijn onmiddellijke kandidaten voor nucleaire aanval, zelfs als er geen Sovjet dubbel kruis van de gebroeders Rockefeller. Zoals ik in juni 1974 voor het eerst op de radio heb gewaarschuwd, zijn niet alleen het Panamakanaal maar ook de Amerikaanse steden al het doelwit van kernraketten in de Republiek Guyana, naast Venezuela, die klaar staan om vanuit het zuiden toe te slaan waar wij het zwakst zijn.

De Amerikanen kunnen de angstaanjagende mogelijkheid van een nucleaire oorlog niet geloven, omdat ze niet denken dat de Sovjet-Unie noch de Verenigde Staten haar eigen vernietiging zouden riskeren. Maar de Sovjet-Unie, die meer dan een miljard dollar per jaar uitgeeft aan massale voorbereidingen voor de civiele verdediging, De gebroeders

Rockefeller en hun intieme vrienden zijn bereid om het ook te overleven met hun versterkte schuilplaatsen in de nucleaire veilige zone. Maar voor de rest van ons, mijn vrienden, zijn de enige voorbereidingen voor de oorlog de massabegraafplaatsen die nu rustig opzij worden gezet zonder uitleg, zoals de 80 hectare grote site in Wood County, Wisconsin!

Vrienden, dit is oorlog, en jullie, jullie geliefden, en alles wat jullie dierbaar zijn zijn de doelwitten. We worden zonder genade aangevallen en de wapens die tegen ons worden gebruikt zijn de wapens van het kwaad. We moeten terugvechten terwijl we de kans hebben, niet met de kracht van het kwaad, maar met de kracht van de waarheid, die ik nog steeds geloof is krachtiger dan de meest kwaadaardige plannen die mensen kunnen bedenken.

Dit is wat we nu moeten doen:

Ten eerste moeten we de waanzinnige plannen voor de vernietiging van Amerika in de Eerste Kernoorlog stoppen, waarvan ik ben overtuigd dat het nog erger zal zijn als het mag gebeuren dan de gebroeders Rockefeller gepland hebben vanwege een Sovjet dubbel kruis.

Alle hulp en handel met de Sovjet-Unie moeten worden afgesneden en de gezamenlijke stafchefs moeten worden bevrijd van de juiste maatregelen om ons land te beschermen tegen de Sovjet-Unie. Er is geen tijd te verliezen.

Elke gouverneur, elke senator, elk congreslid, elke staatswetgever en elke burgemeester in de staten, inclusief of onder de 40ste Parallel plus Alaska en Hawaï, heeft een onmiddellijke plicht en verantwoordelijkheid voor het leven van de burgers die zij vertegenwoordigen. Die plicht is om te eisen dat de minister van Buitenlandse Zaken Henry Kissinger publiekelijk de geheime oorlogsplan overeenkomsten met de Sovjet-Unie openbaart die de nucleaire veilige zone die ik heb beschreven heeft ingesteld. Deze overeenkomsten zijn nu in het bezit van de vier gebroeders Rockefeller in hun schuilplaatsen op het Mount Desert Island en het aangrenzende Bartlett Island voor de kust van Maine. Elk van de ambtenaren die ik heb beschreven, moet worden gewaarschuwd voor dit plan en, indien nodig, gedwongen worden deze publieke boekhouding van Kissinger te eisen. Elke ambtenaar die weigert deze levens- en dood plicht na te komen, eenmaal gewaarschuwd en krachtig vervolgd, zal bewust het leven in gevaar brengen van elke man, vrouw en kind die hij een eed heeft afgelegd om te beschermen.

Ten tweede: We moeten het programma van de vier gebroeders Rockefeller blokkeren om onze geliefde vrije COSTITUTION te elimineren en te vervangen door hun eigen dictatoriale “Nieuwe Staten van Amerika Grondwet.”

Dezelfde ambtenaren die ik zojuist heb genoemd, maar voor alle 50 landen, moeten worden gewaarschuwd voor dit plan en moeten onder druk van de publieke opinie in actie worden gebracht. Ik heb geen illusies, mijn vrienden, noch het Congres noch de meeste andere ambtenaren die ik heb genoemd, zullen iets doen aan deze dingen op hun eigen. Op een uitzondering na reageren ze alleen op druk en meestal komt die druk alleen van machtige speciale belangen.. Wat tegenwoordig meestal de vier gebroeders Rockefeller en hun totale lakeien betekent. Maar als ze worden gewaarschuwd voor deze verschrikkelijke gevaren en onder constante publieke controle en druk worden gehouden, Ik denk dat het Congres en de andere ambtenaren kunnen worden gemobiliseerd op beide specifieke zaken.. de oorlog en

de grondwet.. om te doen wat moet worden gedaan om ons land te redden, want dit keer hun eigen overleving is op het spel evenals het onze!

Wat u in deze verschrikkelijke situatie moet doen, is iets dat niet gemakkelijk naar de meesten van ons komt. Je moet van de zijlijn af en in het gevecht. Je moet je uitspreken over wat je weet, ook al geloven velen je nog niet. U moet zoeken naar anderen die uw zorgen delen, die eens zijn gewaarschuwd voor ons gemeenschappelijk gevaar en die zich met u zullen verenigen om actie te ondernemen in het kader van onze Grondwet om rampen te voorkomen; en u moet uw prioriteiten duidelijk maken.

Deze situatie is geen liberale, conservatieve, zwarte, blanke, joodse of niet-Joodse, Democratische of Republikeinse kwestie. Het is een kwestie van overleven, letterlijk leven en dood, en overleving en van het systeem dat al deze individuele verschillen tussen ons laat samenleven. U moet zich aansluiten bij anderen in uw gebied, ook al is het maar een of twee in het begin, en uitzoeken wat uw specifieke groep kan doen om de druk op de actie die ik zojuist heb beschreven te brengen.

Heeft u een onafhankelijke krant in uw gebied wiens uitgever naar de waarheid zal luisteren en misschien zal volgen met zijn eigen onderzoek en redactionele artikelen? Is één of meer van jullie lid van een loge waar je deze zaken ter sprake kunt brengen en steun voor actie kan genereren? Kunt u in een kerk of school ruimte huren of lenen om openbare vergaderingen te houden waar meer mensen via tapes of andere middelen geïnformeerd kunnen worden?

Maak een balans op van je eigen middelen, wat ze ook zijn en gebruik ze, en negeer je financiële middelen niet, of ze nu groot of klein zijn. Wilt gij liever een deel van uwe wereldlijke goederen gebruiken, om eene gehelen weg van leven te behouden? Of wilt u liever achterover leunen en het nutteloos laten verdampen door Rockefeller-geïnduceerde inflatie en de brandende hitte van nucleaire oorlogvoering?

Denk eraan: jij telt.

De gebroeders Rockefeller en hun welvarende intiemen zijn machtig, maar hun macht wordt uitgeoefend door de gewillige geesten en handen van miljoenen anderen die dat meestal niet eens weten.

Jij en ik worden niet geconfronteerd met een hele natie van vijanden, maar slechts een paar individuen die geleerd hebben anderen te duwen en te manoeuvreren om hun bevelen te doen; dus als je je in de minderheid voelt, doe het niet. Wat betreft onze echte vijanden (degenen aan de top) zijn we nu met meer dan hen, dus wat is in de wereld het nut om hen ons tot slaaf te laten maken?

Vrienden, ik heb jullie verteld waar we ons naar moeten richten, en snel! In december 1975 heb ik ook opgenomen Audio Boek nummer 6, “Wat we kunnen doen om Amerika te redden,” om u een aantal gedachten-starters te geven; en ik weet dat sommigen van jullie zijn het volgen van suggesties die ik toen deed. Maar verder moet je je eigen initiatief gebruiken om te zien hoe je dingen samen kunt stellen om je weg te vinden, om samen te werken met anderen in jouw gebied.

Volgens het eerste amendement op de grondwet van de Verenigde Staten, bent u gegarandeerd het recht van vredelievende vergadering om een reden. Gebruik het. U bent

ook verzekerd van het recht om een verzoek om een regering voor de schadeloosstelling van klachten. Gebruik het. En denk er altijd aan dat onder de negende en tiende amendementen het voor ons, de mensen van de Verenigde Staten van Amerika, is dat de uiteindelijke macht van onze regering voorbehouden is. Gebruik het, of heel binnenkort zal je het verliezen!

Vrienden, de tijd is gekomen in jullie leven... dat jullie toekomst afhangt van jullie bereidheid om de realiteit onder ogen te zien en te handelen. Ik begrijp dat je gehecht bent aan dingen die je zo lang en zo hard hebt gewerkt om te verwerven en te bereiken. En ja, er is een risico betrokken bij het doen zoals ik u aan te dringen om te doen.. een risico van belachelijk gemaakt worden door sommigen, een risico van verlies van geld, en zelfs een risico van mislukking; maar het element van het risico is nu omgekeerd van wat we meestal denken. Het echte risico ligt nu in NIET actie ondernemen want als je niet doet wat je kunt, riskeer je dat de gebroeders Rockefeller slagen in hun krankzinnige plannen.. en daarmee alles verliezen!

Als ik begin het tweede jaar van de maandelijkse audiobrief serie volgende maand, God bereid, Ik ben van plan om te blijven u voorzien van de informatie die u nodig hebt om uw deel te doen om jezelf, uw dierbaren, en onze NATION te redden.

Zullen degenen die met geheime middelen enorme macht hebben uitgeoefend namens de gebroeders Rockefeller nu doorgaan met hun lot bij hun meesters te gooien nu ze eindelijk zien waar dit toe leidt? Of zullen ze ervoor kiezen om de kwade krachten die ze tegen ons hebben losgelaten, de mensen die de Verenigde Staten van Amerika zijn, goed te maken?

Nooit eerder in de geschiedenis van onze Verenigde Staten is dit verschijnsel voorgekomen dat één familie de lotsbestemming van dit land beheerst. En wat er ook gebeurt, ik beschouw mezelf vereerd om in de positie te worden geplaatst dat ik nu met jullie samen ben in de strijd om ons groot land weer verder te brengen op het pad dat door onze Stichtende Vaders is uitgezet.

Tot volgende maand, dit is dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 13

26 juni 1976

Hallo, iedereen, dit is dr. Beter. Vandaag is het 26 juni 1976, en dit is mijn maandelijkse audiobrief nr. 13.

Over een paar dagen, op 4 juli 1976, zullen de Verenigde Staten van Amerika haar 200ste verjaardag observeren, onze BICENTENNIAL. Dit is een bijzondere mijlpaal in onze geschiedenis die hier maar één keer zal zijn en dan weg zal zijn, nooit meer terug te keren.

Wat het zou moeten zijn is een tijd van dankbaar nadenken over ons verleden, van vreugdevolle waardering voor ons heden, en van gretig vooruitzien op onze toekomst. Dat is wat het zou moeten zijn, maar het wordt voor ons opzettelijk geruïneerd door een handvol zeer machtige mensen die het allemaal van jou en mij willen afnemen. In plaats van de vrijheid die we twee eeuwen geleden in de Amerikaanse Revolutie hadden gewonnen vreedzaam te vieren, worden we ondergedompeld in een zogenaamde “Tweede Amerikaanse Revolutie” om die vrijheid te beëindigen.

Zoals Patrick Henry verklaarde in zijn Liberty of Death speech van maart 1775:

“De heren zeggen vrede, vrede, maar er is geen vrede. De oorlog is eigenlijk begonnen! De volgende storm die uit het noorden veegt zal de botsing van klinkende armen tot onze oren brengen!..”

De oorlog om onze onafhankelijkheid te herstellen en onze manier van leven te vernietigen, is economisch, politiek en militair vandaag de dag overal om ons heen woedt. Het is dus aan ons, het Amerikaanse volk, om onze geliefde Onafhankelijkheidsverklaring te herbevestigen, waarvan we de ondertekening vieren op 4 juli, en om het af te dwingen tegen degenen die ons tot slaaf willen maken.. de Vier gebroeders Rockefeller samen met hun klantenvolgers.

Aan het einde van de maandelijkse audiobrief nr. 12 vorige maand heb ik degenen die grote macht in naam van de Four gebroeders Rockefeller gebruikten uitgedaagd om hun eigen onafhankelijkheid te verklaren en onmiddellijk te beginnen voor het goede te werken, in plaats van het kwade.

De bovenste laag in de enorme krachtpiramide onder Rockefeller controle zijn de binnenste cirkel van Foundation Trustees. Mijn partners en ik weten wie ze zijn. Er zijn ongeveer honderd van hen.. de onderhorigen van een enkele dozijn Stichtingen..., controleren de financiële en industriële basis van Amerika niet alleen via de Stichting zelf maar door hun onderling verbonden directoraten van banken, multinationals, verzekeringsmaatschappijen, onderwijsinstellingen, en juridische bedrijven allemaal ten behoeve van hun Rockefeller bazen, NIET voor de jouwe!

Deze binnenste cirkel brevet.. en ze weten wie ze zijn.. hebben een onvoorwaardelijke trusteeschap geschonden omdat de Stichtingen worden publiek ondersteund, bijna volledig vrijgesteld van de belasting van de Verenigde Staten. Ik klaag deze Bewakers aan voor het ondermijnen van scholen, kerken, regering en de vrijheid die onze Stichtende Vaders willen. Hun dag komt, zij zullen ontmaskerd worden en zij zullen er goed aan doen hard te

werken om het kwaad dat zij in beweging hebben gebracht ongedaan te maken. Anders kan hun macht, net als die van hun meesters de Vier gebroeders Rockefeller, worden weggenomen en zal ze naar mijn mening worden gegeven aan meer trouwe bewaarders door een steeds meer geïnformeerde, opgewonden Amerika.

Vorige maand heb ik uitgelegd de belangrijkste sleutel tot het onderhoud en de uitbreiding van de macht.. opzettelijke vernietiging. Vandaag wil ik erop wijzen hoe CONSPIRACY (zij noemen het engagement) altijd betrokken is bij dergelijke opzettelijke vernietiging om hun macht uit te breiden.

Mijn drie onderwerpen vandaag zijn:

Onderwerp 1: Samenzwering voor economische vernietiging

Onderwerp 2: Samenzwering voor politieke vernietiging

Onderwerp 3.. Samenzwering om de vernietiging van menselijke levens te bereiken.

Onderwerp 1 Stel dat een paar schurken je zouden confronteren op een parkeerplaats, je gloednieuwe auto van $5.000 stelen, de niet te identificeren onderdelen verkopen bij een junk yard voor $50, en de rest over een klif duwen. De schurken zou $50 rijker ten koste van uw 100 keer zoveel verliezen, en de waarde ingebouwd in de vernietigde auto zou permanent verloren en onherstelbaar. Als dit jou zou overkomen, zou je het slachtoffer zijn van economische vernietiging die alleen de destroyers ten nadele van iedereen ten goede komt.

De meeste dieven zouden natuurlijk Beter weten dan gewoon naar boven te lopen en je op deze manier te confronteren, persoonlijk; in plaats daarvan zouden ze samen een plan uitwerken waarbij ze met je auto konden vertrekken zonder dat je wist wie het deed, hun acties coördinerend zodat ze niet gepakt zouden worden.

De juridische term voor een dergelijke planning van een illegale daad door twee of meer individuen wordt “samenzwering” genoemd, en in dit geval zou het een samenzwering zijn voor het doel van economische vernietiging.

Als een ring van dieven een voortdurende zaak van het stelen van auto’s, het verkopen van hun onderdelen en het verkleden van de resten zouden maken, zouden ze er ongetwijfeld voor zorgen dat ze een overtuigend imago als legitieme zakenmannen behouden zodat niemand iets zou vermoeden. Als ze niet gepakt werden, zouden de leden van de autodiefstalring rijker en rijker kunnen worden, lijkend op pijlers van de gemeenschap in het proces. Maar ondertussen zouden hun roofzuchtige activiteiten achter de schermen een ernstige drain zijn voor de economie van de gemeenschap, misschien verhoogd door het onvermogen na een bepaald punt voor bewoners om Auto Diefstal Verzekeringen te kopen. Uiteindelijk zouden de nietsvermoedende stadsbewoners zich kunnen wenden tot de kleine groep burgers die het verstandigst lijken omdat zij de rijkste, de goed vermomde dieven zelf waren geworden, om hen te vertellen hoe ze de diepere problemen van de gemeenschap kunnen oplossen; En de dieven, als ze deze kans hadden om alles te stelen... zouden een nieuw stadscharter kunnen hebben... die hen de leiding zou geven over alles.

Dit is in principe wat de Vier gebroeders Rockefeller en hun naaste medewerkers economisch.. economische vernietiging voor hun eigen voordeel, maar op een enorme complexe schaal. Ik beschreef de economische aspecten van dit drie jaar geleden in mijn

boek “The Conspiracy Against The Dollar”; maar in plaats van een nieuw stadshandvest, hebben de Rockefellers hun geheime “New States Of America Constitution” klaar om ons allen tot slaaf te maken!

De Rockefeller samenzwering voor economische vernietiging is overal om ons heen, en ver gevorderd! Denk bijvoorbeeld aan de goudsituatie. Ik heb al eerder gezegd en nu nogmaals gezegd dat David Rockefeller van plan is om goud voorbij $2.000 per ons te gaan en de economische chaos die wordt veroorzaakt door David en zijn broers; en toch is sinds ongeveer de tijd van de eerste Gold Auction door de Amerikaanse Schatkist op 6 januari 1975, goud is het trotseren van alle natuurlijke markt invloeden en langzaam gedaald in prijs zonder rekening te houden met alles wat er gaande is! De situatie is zo zorgwekkend geworden dat ten minste een nieuwsbrief die gespecialiseerd is op dit gebied heeft opgeschort publicatie, en andere analisten drukte verbijstering ook.

De vraag is: wat is er mis met goudprijzen? Het antwoord heeft twee delen.. Fort Knox en Zuid-Afrika. Een jaar geleden was de cover-up van het goudschandaal rond Fort Knox een belangrijke invloed in het kunstmatig vasthouden van goudprijzen, zoals ik in eerdere tapes heb uitgelegd; maar nu is de belangrijkste factor in de goudprijs economische oorlogvoering tegen Zuid-Afrika.

De gebroeders Rockefeller en hun bondgenoten, de Rothschilds, hebben een samenzwering gevormd om hun partners in Zuid-Afrika, zoals de Guggenheims en anderen, te bedriegen. Door gezamenlijke actie op de Londen Gold Market, het Rockefeller-Rothschild team manipuleren goudprijzen naar beneden om Zuid-Afrika’s inkomsten uit goud verkopen te verminderen..inkomen dat nodig is om de Rockefeller-Sovjet overname van Zuid-Afrika dat nu ver gevorderd is te weerstaan.

Deze tactiek tegen Zuid-Afrika en heel zuidelijk Afrika heeft ook elders bijwerkingen, zoals de opschorting van een aantal goudwinningsactiviteiten hier en in het buitenland, omdat de huidige lage goudprijzen niet in staat zijn om de winningskosten te betalen.

Begin deze maand, op 2 juni 1976, hield het Internationaal Monetair Fonds zijn eerste goudveiling in wat naar verluidt een vierjarige serie goudverkopen zou zijn. Toen het IMF het begin van zijn goudveiling serie bekend maakte, kondigde de Amerikaanse Schatkist aan dat er geen concurrerende verkoop van goud van de Verenigde Staten zou zijn gedurende die periode van vier jaar. Aangezien er geen Amerikaans goud meer te verkopen is, behalve een klein bedrag dat overblijft van de twee schatkistveilingen van 1975 die het illegaal verkregen goud van het Exchange Stabilisation Fund gebruikten. Deze kleine hoeveelheid goud van de Verenigde Staten was ongeveer 780.000 ons, en bij toeval was dit het exacte bedrag dat verkocht werd onder het IMF-vlag in Washington, D.C., op 2 juni! Was dat echt IMF goud? Of was het eigenlijk het allerlaatste goud van Amerika, dat in weer een illegale manoeuvre werd weggegooid?

Er zijn veel vragen gesteld over de reden waarom de internationale economische conferentie dit weekend in Puerto Rico werd gehouden, die door de Verenigde Staten werd veroorzaakt; Maar ik kan u wel vertellen dat een van de belangrijkste geheime onderwerpen die op deze conferentie besproken moeten worden is of u verder moet gaan met verdere goudveilingen van de Imf, ook al heeft de Imf een algemeen tijdschema voor toekomstige goudveilingen aangekondigd. Als de goudvoorziening van het IMF wordt afgesloten en als de huidige onrust in zuidelijk Afrika erin slaagt de goudmijnen daar te sluiten, zal het

stadium eindelijk worden vastgesteld voor de opstart van de goudprijzen. Het zal dan slechts een kwestie van het juiste moment politiek selecteren, dan zal het Rockefeller-Rothschild team het deksel van de gouden drukkoker halen. Goud zal steeds hoger stijgen; papieren valuta's zoals de Amerikaanse dollar, het pond sterling, en anderen zullen in de vuren van inflatie worden gegooid; de beurs zal instorten; en de algemene economische vernietiging die door de gebroeders Rockefeller voor hun eigen voordeel wordt gezocht zal beginnen met de laatste, catastrofale fase.

De economie van de Verenigde Staten is drooggebloed van haar normale veerkracht en staat op de rand van instabiliteit. Banken blijven hier en daar falen, en slechts een paar dagen geleden werd meer dan een derde van Mississippi's Spaar- & Lening Verenigingen onder een verbod gesteld om opnames te stoppen om een verspreiding van deposito's die grenzen aan paniek te stoppen. Meer dan 120.000 rekeningen en bijna een half miljard dollar aan depositohouders geld zijn nu gebonden, buiten bereik. Er is veel gebeurd in de bankvakantie die president Franklin D. Roosevelt in 1933 verklaarde. De specifieke oorzaak van deze situatie in Mississippi werd gelokaliseerd, maar de onderliggende omstandigheden die het mogelijk maakten zich te verspreiden, bestaan nu in de Verenigde Staten veroorzaakt door gebrekkige, slechte bankpraktijken bevorderd door David Rockefeller die nog steeds denkt aan zichzelf als een OSS spion.

Degenen die afhankelijk zijn van ons socialezekerheidsstelsel worden ook zonder genade opgelicht. Het is nu gebleken dat de momenteel te verwachten verplichtingen voor de sociale zekerheid ten minste vierduizend miljard dollar meer dan het totale verwachte inkomen in het fonds om ze te dekken.. half weer zo groot als de schatting slechts een jaar geleden! De echte situatie is nog erger. Een versnelde inflatie, die zich nu op zichzelf voedt, zal ofwel het systeem vernietigen ofwel een ondraaglijke last voor de huidige werknemers creëren.

En zoals ik in maandelijkse audiobrief nr. 9, februari 1976, de samenzwering om onze postdienst te vernietigen, met alle destructieve effecten die het economisch en anderszins zal hebben, gaat door. De recente proefballonnen over het beëindigen van de zaterdag postdienst zijn slechts een bleke schaduw van dingen die komen. Ik dring er bij iedereen die dat kan, op aan om nu een postbus te kopen, nu het nog kan. De dag komt dat dit misschien wel de enige postdienst is die ons nog rest onder de destructieve controle van de gebroeders Rockefeller en hun Corporate Socialist partners! Onderwerp 2.. Samenzwering voor politieke vernietiging is een altijd aanwezig aspect van het Rockefeller programma om de revolutionaire veranderingen die ze wensen te bewerkstelligen. In dit gebied van maximale intriges en bedrog kan het onverwachte gebeuren.

De seksschandalen van Capitol Hill die enkele weken geleden zijn doorbroken, te beginnen met Congreslid Wayne Hays, maken deel uit van de samenzwering voor politieke vernietiging in de Verenigde Staten. Het was Hays, die namens de gebroeders Rockefeller het onderzoek van de Reece-commissie naar belastingvrije stichtingen in 1954 heeft stopgezet. Een eerlijk onderzoek dat, als het was toegestaan om zijn koers te varen, de nationale ramp die ons vandaag bedreigt, had kunnen voorkomen. Het was ook Hays, ironisch genoeg, die negen jaar geleden vocht tegen de oprichting van de House Ethics Committee die hem nu onderzoekt, hoewel hij de ondergang van congreslid Adam Clayton Powell op ethische gronden heeft veroorzaakt. Nu is Hays' eigen beurt gekomen en zijn

politieke vernietiging wordt gericht op de vooruitgang van het politieke programma Rockefeller. Na de doorbraak van het Hays-schandaal werd het snel vergezeld door soortgelijke beschuldigingen over andere leden van het Congres, en het hele gebeuren verandert in een Amerikaanse herhaling van de Profumo Affair die het Britse parlement enkele jaren geleden van streek maakte.

Deze vernietiging van een aantal politieke loopbaanbrekende op dit moment heeft twee doelen. Het eerste doel is gericht op de presidentiële campagne, terwijl het tweede doel op langere termijn te maken heeft met het uiteindelijke lot van het Congres zelf!

De eerste grote impact zou moeten komen op de Democratische Nationale Conventie. De seksschandalen tot nu toe lijken vooral Democraten te treffen, en dit is geen toeval..niet omdat de Republikeinen in het Congres het minst moraalvoller zijn dan de Democraten, maar omdat dit een politieke truc is gericht op de Democratische Partij; En de bange Democraten willen de zogenaamde hervormingen van het Congres... om hun imago te verbeteren.

De volgende stap is de neergang van Jimmy Carter, die op dit moment wordt uitgeroepen tot een zekere nominatie. Dit is gepland, ook al is Jimmy Carter een marionet van David Rockefeller en is al meer dan drie jaar bezig.

Carter werd aanvankelijk gekozen als een instrument om de presidentiële dreiging van George Wallace te vernietigen en dit, natuurlijk, was succesvol. De Rockefeller-grootmedia maakten van Carter een stoomroller om alle andere Democratische kandidaten te platleggen, behalve Rockefeller-alliance Hubert Humphrey, die de score kent en geen Primaries heeft ingeschreven; De Californische gouverneur Brown, die ook Rockefeller heeft gesteund, en senator Henry Jackson, die Nelson Rockefeller zelf uit het water moest blazen door te beweren dat Jacksons staf communistische sympathisanten zoals Rockefeller’s eigen, lange tijd nauwe partner Dr. Dorothy Fosdick herbergde. Op dit moment krijgen ze nog steeds hun kilometers uit Carter door hem enorme publiciteit te geven terwijl hij toespraken geeft over buitenlands beleid die voor hem geschreven zijn door professor Brzezinski, die directeur is van de machtige Tri-Laterale Commissie namens David Rockefeller. En vooral Carter wordt gebruikt om een expliciet thema van moreel leiderschap in de presidentiële campagne te injecteren. Maar Carter heeft problemen. De Rockefeller gecontroleerde grote media hebben hem gemaakt en zullen hem losmaken.

Er zal bijvoorbeeld gezegd worden dat hij geen ware capaciteit heeft om een campagne te overleven, dat hij een niemand is die uit een nergens te snel opgekomen is en dat hij geen humor heeft, dat hij zichzelf te serieus neemt, dat hij te zelfverzekerd is in de Dewey stijl, Dat het moeilijk voor hem is om persoonlijk contact te leggen, dat hij niet de mogelijkheid heeft om compromissen te sluiten, dat hij wijdverspreide twijfels oproept, dat hij niet kan omgaan met stresssituaties, en dat hij zich open laat voor aanvallen op persoonlijke meningen die uit de tong vallen. Dit zijn nauwelijks leiderschapskenmerken. Hij is dus de kapitein van een politieke Titanic minuten voordat het zinkt naar de bodem samen met iedereen die zijn jasstaarten vasthoudt.

Tegen de tijd dat de Democratische Conventie volgende maand begint is het Rockefeller scenario nu dat Carters zogenaamd onverslaanbare gedelegeerde line-up wankel en kwetsbaar is, en dat moreel leiderschap een zeurende zorg is dankzij de seksschandalen. Een impasse bij de eerste stemming zal het toneel vormen voor een opwindende

ontreddering door moreel leiderschap dat een sleutelrol speelt. De in de impasse geraakte Conventie is geprogrammeerd om eindelijk over te gaan tot H.H... Niet Hubert Humphrey maar tot voormalig senator Harold Hughes van Iowa.

Hughes kreeg veel publiciteit in de Rockefeller gecontroleerde grote media enkele jaren geleden, toen hij stopte met de Senaat, naar verluidt om religieuze activiteiten uit te voeren. Zijn geloofwaardigheid als morele leider zal onovertroffen zijn, maar 15 maanden geleden in mijn Audio Book pratende tape nummer 2 op de " het goudschandaal rond Fort Knox And What It Means To You" onthulde ik dit plan bedacht door Nelson Rockefeller voor Hughes te worden genomineerd als een donker paard. In die band beschreef ik hem en de manier waarop hij gebruikt moet worden, maar noemde hem niet, in de hoop dat hij wakker zou worden en niet mee zou gaan met dit plan; maar op dit moment staat alles nog in de rij voor Hughes om op deze manier te worden genomineerd.

Op 1 december 1975 werd Hughes zelfs geïnstalleerd als voorzitter van de "Commissie voor de werking van de Senaat," een operatie van één jaar die door de gebroeders Rockefeller werd opgezet als voertuig voor Hughes. Deze Commissie, die vrijwel onbekend is voor het publiek, maakt Hughes zeer zichtbaar op Capitol Hill, maar toch praktisch onzichtbaar voor de rest van het land.. dat wil zeggen, totdat hij zijn teken krijgt om in de schijnwerpers te lopen.

Bij het onthullen van dit plan moet ik u eraan herinneren dat zelfs al staat het al zo lang, en hoewel het nog steeds op koers is op dit moment, het nog steeds kan veranderen. De gebroeders Rockefeller, zoals ik enkele maanden geleden al heb uitgelegd, blijven veel factoren in hun inhaalplan voor do-or-die jongleren, en ze hebben altijd noodplannen voor back-up. Het belangrijkste is dat je niet misleid wordt als het Hughes plan wordt uitgevoerd en wat eruit ziet als een verbijsterende overstuur plaatsvindt. Denk aan de woorden van dat oude "politieke dier" FDR:

"Er gebeurt nooit iets per ongeluk in de politiek, als het gebeurt, kun je wedden dat het zo gepland was."

Het tweede en langere termijn doel van de Congressional seks schandalen is om de laatste ondergang van het Congres als een instelling te beginnen, de weg te effenen voor Nelson Rockefeller als onze president en Dictator om het af te schaffen onder zijn "New States Of America Constitution." Momentum in deze richting wordt verondersteld om stoom op te pikken binnenkort met een schokkende echo van de Watergate Scandal.. het proces van Golf Oil lobbyist Claude C. Wild, Jr. voor illegale campagne bijdragen.

Twee jaar geleden was de Watergate Scandal in de fase van de afzetting... voor de politieke vernietiging van onze laatste president, Richard M. Nixon. Dit diende als doel Nelson Rockefeller in het Vice-Presidium te plaatsen door middel van zijn 25e amendement op de grondwet van de Verenigde Staten; Maar nu staan sommige van de wetgevers die zich in de glorie van Nixon's vernietiging hebben gevestigd, op het punt zichzelf te vernietigen in het kielzog van getuigenis dat zij ook schuldig waren aan illegale fondsenwerving zoals dat waarvoor zij Nixon veroordeelden. Het proces van de lobbyist in de Golf tussen de twee nationale verdragen wordt berekend op destructieve politieke gevolgen voor beide partijen en beide Congreshuizen.

Deze zelfde rechtszaak, nadat de Republikeinse Conventie een Ford-Rockefeller ticket nomineert, wordt ook verondersteld president Ford te verleiden in schandaal. Dit is de optie van verschillende personen die bereid zijn om Nelson Rockefeller op of rond 19 september 1976 waarnemend president te worden, nadat Ford is verklaard “ongeschikt om zijn functie als president te vervullen” krachtens artikel 4 van het 25ste amendement van Rockefeller. Als hij eenmaal in functie is als waarnemend president, wil Rockefeller zo snel mogelijk bewegen als de omstandigheden toelaten in de ontmanteling van wat er nog over is van onze vrije republiek. Ten koste van alles wat de rest van ons dierbaar is aan ons land, hoopt Nelson Aldrich Rockefeller uiteindelijk zijn eigen droom te realiseren, terwijl hij onder zijn geheime nieuwe grondwet een termijn van negen jaar begint als onze Dictator-President. En, mijn vriend, alleen jij en ik kunnen het stoppen!

Onderwerp 3 Het idee dat elke groep mensen zowel krachtig genoeg en meedogenloos genoeg kan zijn om bewust samen te spannen om het menselijk leven te vernietigen door middel van oorlog, om hun eigen doelen te bereiken, is een zeer moeilijk ding om te accepteren. Voor de meesten van ons is het menselijk leven een heilig en kostbaar ding, niet alleen ons eigen leven, maar ook dat van anderen. Maar voor degenen die worden verteerd door een onverzadigbare lust naar macht, is het belangrijkste dat de controle over mensen en hun leven. Als dit betekent dat sommige mensen vernietigd moeten worden om degenen die meer controle kunnen krijgen, te kunnen maken, dan wordt dat beschouwd als een aanvaardbare kostenpost voor deze machtsmachtige mensen.

Zo werd het communistische regime dat het vasteland van China regeert, aan de macht gebracht tegen een geschatte kostprijs van 64 miljoen levens, maar drie jaar geleden, terwijl Rockefeller agent Chou En-Lai nog in leven was, zei David Rockefeller, citaat:

“Wat de prijs van de Chinese revolutie ook is, het is er duidelijk in geslaagd een efficiëntere en toegewijde administratie te produceren.”

En hij ging verder met het toevoegen, citaat:

“Het sociale experiment in China onder leiding van voorzitter Mao is een van de belangrijkste en meest succesvolle in de menselijke geschiedenis.”

Sinds David deze woorden schreef, echter, Chou En-Lai is overgegaan van de scène en China voor alle doeleinden is gleed vrij van Rockefeller controle. Dit verwijdert China uit de succescategorie, volgens Rockefeller definitie, en China moet daarom nu weer in de rij worden gezet door middel van oorlog.

Japan is ook gespannen over de banden van Rockefeller-controle en wordt daarom gedwongen door de Rockefeller-Sovjetalliantie in de Rode Chinese baan, zodat beide landen samen met één schot kunnen worden verpletterd tot onderwerping. Zoals ik in mijn maandelijkse audiobrief nr. 6 van november 1975 heb uitgelegd, is de oorlog die nu in het Midden-Oosten wordt gebouwd ontworpen om het toneel te zetten voor de veel grotere oorlog in Azië, die op zijn beurt de prelude zal zijn voor de nucleaire oorlog One die voornamelijk op Amerikaanse bodem wordt gevoerd!

Om te zien dat “controle” belangrijker is voor de gebroeders Rockefeller dan het menselijk leven, hoeft men alleen maar ons buitenlands beleid ten opzichte van Canada en de Sovjet-Unie te vergelijken. Canada, onze vriendelijke buurman die op geen enkele manier ons leven bedreigt, schuldig is aan het willen onafhankelijk zijn van Rockefeller controle..

een onvergeeflijke zonde in de ogen van de Rockefeller Broeders.. dus de Rockefellers hebben verklaard economische en politieke oorlog aan Canada met verklaringen zoals die eerder deze maand in een interview door de Verenigde Staten ambassadeur in Canada. Hij zei:

“Canada kan niet eenzijdig bezuinigen op de betrekkingen met de Verenigde Staten en verwachten dat er geen reactie van ons zal zijn.”

Canada heeft nu dus het probleem van het geschil van de luchtverkeersleiders.

Als de Canadese regering de echte reden zou onderzoeken waarom de premier van Quebec, de heer Bourassa, zijn extreme wet 22 ongeveer 19 maanden geleden door de Quebec Legislation duwde, waardoor de Franse taal de officiële werktaal binnen de provincie Quebec, De onderzoekers zullen wellicht merken dat het de bedoeling is om Rockefeller de controle over alle Canadese aangelegenheden te herstellen door hun eigen John Turner, voormalig minister van Financiën van Canada, te ontwikkelen tot het kantoor van Premiership.

De Sovjet-Unie daarentegen vormt nu een ernstige bedreiging voor miljoenen Amerikaanse levens, maar de gebroeders Rockefeller denken nog steeds dat ze hun Sovjet-geallieerden controleren, zodat ze Rusland financieel, technisch en militair blijven steunen. Voor slechts één recent zeer ernstig voorbeeld van hoe Rusland zo door de gebroeders Rockefeller wordt uitgerust om onze massabeul te zijn, verwijs ik u naar het hoofdartikel in het nummer van de Daily News Digest van 7 juni 1976, Box 27496, Phoenix, Arizona 85061. Dit artikel, dat onderdrukt wordt door de grote media van Rockefeller in de Verenigde Staten, beschrijft de manier waarop een sprong van 8 tot 10 jaar in Sovjetrakettechnologie hen het afgelopen jaar op een schaal is overhandigd met rampzalige gevolgen voor ons!

Maar ontwikkelingen als deze zijn gewoon climaxing een proces dat al heel lang uit het publieke oog wordt gevoerd. Toen ik in de jaren 50 in Washington in de praktijk zat, had ik bijvoorbeeld eens een zaak met een oceanografisch natuurkundige die door sommige admiraals werd opgepakt op een valse grond die hij in 1933 had geassocieerd met communisten terwijl hij zich door de universiteit heen werkte. De waarheid achter deze aanklachten bleek te zijn dat de admiraals hem gewoon wilden kwijtraken omdat ze hun kredieten wilden uitgeven aan allerlei schepen. Terwijl mijn cliënt hard aandrong op een hoge prioriteit voor onderzoek naar waterstofenergie uit de zeeën... een gebied waar de Sovjet-Unie 15 jaar voor ons lag.

Vanwege het juridische werk dat ik had gedaan in verband met het Federale Gevangenisstelsel, gebeurde het dat ik senator William Langer kende, die voorzitter was van de machtige Senaatsjustitiecommissie. Ik vertelde hem over de situatie van mijn cliënt, de marine fysicus, waarop hij voorstelde dat ik mijn cliënt zou sturen naar Staatssecretaris John Foster Dulles. Hij zei dat het echt Dulles was, niet president Eisenhower, die de regering leidde, en dat als ik mijn cliënt weer in dienst wilde nemen, Dulles de man was om te zien. Ik zei: “Oké,” en senator Langer heeft een afspraak voor mijn cliënt om Dulles te zien. Noch mijn cliënt noch ik waren voorbereid op wat er daarna gebeurde.

John Foster Dulles was het voormalige hoofd van de Rockefeller Foundation, maar ik moest nog de ware betekenis daarvan leren kennen, noch wist ik toen dat president

Eisenhower slechts een boegbeeld was.. nog maar één in een opeenvolging van Rockefeller poppenpresidenten!

Eisenhower's nominatie in 1952 was ontworpen door Winthrop Aldrich, de oom van Nelson Rockefeller en zijn broers, door letterlijk manden geld uit te delen aan Republikeinse Conventieafgevaardigden in zijn suite in het Blackstone Hotel; Ik had toen ook geen flauw idee wat de gebroeders Rockefeller echt van plan waren.

Senator Langer adviseerde me mijn cliënt niet te vergezellen naar zijn afspraak met Dulles, en uit te leggen dat Dulles om de een of andere reden erg op zijn hoede was voor elke advocaat-cliënt aanwezigheid in privégesprekken. Dus mijn cliënt ging alleen naar Dulles. Een tijdje later verscheen hij weer wit op mijn kantoor, alsof hij een geest had gezien. Toen ik hem vroeg wat er was gebeurd, zei hij dat hij zijn verhaal had verteld aan de staatssecretaris Dulles, waarop Dulles antwoordde, en ik citeer:

"Omdat ze zeggen dat je met communisten geassocieerd bent, of het nu waar is of niet, waarom ga je niet naar Rusland, ze hebben mensen zoals jij nodig."

Mijn cliënt kon zijn oren nauwelijks geloven. Hier was onze eigen minister van Buitenlandse Zaken, door de media uitgeroepen tot een onverzettelijk anti-Sovjet anticommunist, die mijn cliënt vertelde naar een communistisch land te gaan en hen te helpen! Hij is hersteld van zijn schok om het volgende advies van Dulles te horen, en ik citeer:

"Ga naar de Sovjet ambassade op 16th Street hier in Washington en ze zullen je ontvangen."

Mijn cliënt bedankte hem voor zijn tijd en vertrok om mij onmiddellijk te melden. Ik was ook ontzet over wat er met Dulles was gebeurd. Na een verdere discussie, zei mijn cliënt dat hij de dingen met zijn vrouw zou moeten bespreken en dat hij weer contact met hem zou opnemen.

Twee dagen later besloot hij de Sovjet-ambassade te bezoeken, en zeker genoeg hadden ze hem verwacht. Ze zeiden dat hij goed verzorgd zou worden in de Sovjet-Unie. Hij zou een auto, een fijn appartement en andere speciale privileges krijgen, en zou met zijn vrouw en kleine kinderen in eersteklas accommodaties naar Moskou worden gevlogen. Mijn cliënt vertelde me dat het een aanbod was dat hij zich nauwelijks kon veroorloven te weigeren omdat hij nu afgesneden was van geld en banen hier in de Verenigde Staten door de grote leugen over zijn omgang met communisten in zijn college dagen. Twee weken na zijn verbazingwekkende privé-gesprek met staatssecretaris John Foster Dulles vloog hij met zijn familie naar de Sovjet-Unie, waar hij nu onderzoek doet naar waterstofenergie in de oceanografische laboratoria van de Sovjetregering.

Geen wonder dat onze huidige minister van Buitenlandse Zaken, Henry Kissinger, de John Foster Dulles van vandaag, privé zegt dat Amerika's tijd voorbij is en de toekomst behoort toe aan de Sovjets. Net als zijn voorgangers en zijn meesters de gebroeders Rockefeller doet Kissinger er alles aan om deze sombere voorspelling uit te voeren.

Het verhaal van steeds uitbreidende gezamenlijke Rockefeller-Sovjet overheersing van natie na natie, is een verhaal van DESTRUCTION.. vernietiging van economieën, vernietiging van politieke instellingen, vernietiging van vrijheid en individuele keuze, en in

elk geval vernietiging van menselijk leven.. allemaal gedaan in het geheim, zodat u niet weet over het.

Op dit moment zijn de Rockefellers en hun Sovjetpartners bezig zuidelijk Afrika te vernietigen, net zoals zij andere delen van Afrika hebben vernietigd om controle over het land en de enorme rijkdom aan natuurlijke hulpbronnen te verkrijgen. Volgens het tijdschema Rockefeller-CIA dat ik voor het eerst in februari 1974 heb onthuld, heeft de Unie van Zuid-Afrika nu minder dan een jaar te gaan voordat het volledig wordt vernietigd.

De problemen in Afrika begonnen toen John D. Rockefeller III er in 1948 een reis van twee maanden maakte als beheerder van de Rockefeller Foundation, ogenschijnlijk uit bezorgdheid over de gezondheid en het welzijn van de inboorlingen, maar eigenlijk om de commerciële en industriële mogelijkheden te onderzoeken, zoals hij ooit in Japan jaren eerder had gedaan. Toen hij terugkwam uit Afrika was hij zo opgewonden over de enorme natuurlijke hulpbronnen daar dat hij zich nauwelijks kon houden op het onderwerp van zijn belijdende interesse, de inboorlingen, in een interview met de New York Times; En binnen enkele jaren begon een crescendo van zwarte omwenteling, dood en vernietiging in Afrika die nog steeds niet is beëindigd. Dit is het resultaat van de gezamenlijke inspanningen van de Rockefeller gecontroleerde stichtingen, de Internationale Arbeidsorganisatie van de AFL-CIO, de CIA en de Sovjet KGB die in het buitenland samenwerken.

Het is een feit dat de zwarten in Afrika nog niet in staat zijn om hun eigen zaken, handel en industrie te doen en dat weten ze, zoals ik weet uit mijn eigen ervaring van vijf jaar in Afrika. Hoewel de basisindustrieën altijd nationalisaties krijgen van de nieuwe zwarte regeringen als ze het overnemen als een gezichtsreddend gebaar, Dan moeten ze zich omdraaien en de managementcontracten geven aan de blanke socialisten, die daarmee inkomsten verdienen in de vorm van vergoedingen die groter zijn dan wanneer ze de activa rechtstreeks in handen van zichzelf hebben. Bovendien worden dubbele boekensets door de bedrijfssocialistische managers bijgehouden om lage belastingen en royalty's te betalen terwijl ze goedkope lokale arbeid exploiteren om enorme hoeveelheden goedkope grondstoffen te produceren voor gebruik door Rockefeller multinationale bedrijven in de geïndustrialiseerde landen.

Het hele gebeuren is enorm winstgevend voor de socialisten en daarom worden destructieve revoluties en bloedbaden op gang gebracht om dit soort regelingen te bewerkstelligen. Dit is waar Rockefeller agent Henry Kissinger vandaag eigenlijk voor werkt in zuidelijk Afrika, het uitdelen van miljoenen Amerikaanse belastinggeld aan revolutionaire zwarten terwijl hij publiekelijk uiting geeft aan vrome tevredenheid over de vooruitgang die daar wordt geboekt naar "meerderheidsregel." In dezelfde geest zei Joseph Stalin altijd dat alles in de Sovjet-Unie van het volk was, maar dan voegt hij eraan toe, citaat: "Wij beheren het alleen voor jullie."

De Trustees van de "Carnegie Endowment for International Peace" hadden gelijk over één ding dat ze besloten in 1908 en 1909: Oorlog verandert het leven van een natie volledig.

Sluit je ogen en probeer even mooie rustige dorpjes te zien genesteld aan de zijkanten van heuvels en bergen, met de geur van ceders in de lucht, en snowcaps op de bergtoppen het grootste deel van het jaar. Visualiseer zachtaardige, vriendelijke, gelukkige arbeiders, welvarend en tevreden in hun vreedzame land. Mensen met een lied in hun hart en liefde voor hun buren, mensen die bidden elk volgens zijn eigen geloof, mensen die tolerant zijn,

die de gouden regel beoefenen en zeggen: “Voor ieder zijn eigen volk”; een land met een sterke bank-, zaken- en industriële basis, een land dat niet geïnteresseerd is in conflicten en intriges met weinig meer dan een militie als militaire vestiging.

Zou ik het hebben over Zwitserland? Nee, ik zou Libanon beschrijven, het Zwitserland van het Midden-Oosten, het Libanon dat ik kende en liefhad, en het Libanon dat nu is verwoest in een nachtmerrie van zinloze terreur, vernietiging en chaos. Wat er gebeurd is, zou nooit spontaan zijn gebeurd, de mensen zijn gewoon niet zo; maar weinig Libanon alleen door daar te zijn, is gevangen in een groter plaatje.. de opzettelijke aanleiding tot algemene oorlog in het Midden-Oosten die zal leiden tot nucleaire oorlog 1 in de Verenigde Staten! Net zoals Jamaica nu wordt gedestabiliseerd door de CIA die dood, vernietiging en een noodtoestand veroorzaakt, De door Rockefeller gecontroleerde CIA heeft bewust de pijn van Libanon veroorzaakt onder leiding van het CIA-station in Athene, Griekenland, met behulp van agenten die vanuit Libië in Libanon zijn geïnfiltreerd en die volledig onder controle staan van de CIA.

Bijna een op de honderd mensen in Libanon is nu omgekomen bij het geweld daar en niemand in dat land blijft nu onaangetast door de verschrikkelijke tragedie daar. Maar hoe verschrikkelijk ze ook zijn, de doodsstrijd van Libanon is bedoeld door de gebroeders Rockefeller om niets meer te zijn dan de match die de bosbranden van de Eerste Kernoorlog aanwakkert. Libanon is slechts een gemak voor hen; het zijn U en ik die de ultieme doelen zijn.

Als de crescendo van oorlog die is gepland door de Rockefeller-Sovjet samenzwering wordt toegestaan om zijn loop te lopen, de laatste fase zal de nucleaire vernietiging van de zuidelijke helft van de Verenigde Staten in de nucleaire oorlog One zijn. Zoals ik vorige maand voor het eerst onthulde in maandelijkse audiobrief nr. 12, is een supergeheime “Nuclear Safe Zone” opgericht door geheime overeenkomst tussen de vier gebroeders Rockefeller en hun Sovjet bondgenoten bestaande uit een zwad over de noordelijke Verenigde Staten en Zuid-Canada tussen de 40e en 50e breedtegraad. Alle staten ten zuiden van deze zone, plus Alaska en Hawaï, zijn door de gebroeders Rockefeller veroordeeld tot de ultieme menselijke vernietiging regen op hun hoofden.. Thermonucleaire Oorlog!

Voor de gebroeders Rockefeller is er zoiets als overmatige bevolking en overmatige mensen wiens ongewenste aantallen het moeilijk maken om de strenge controle over mensen die ze willen te behouden; Dus de oorlog die ze voor Amerika gepland hebben zal voor hen niets meer zijn dan een zeer snelle, efficiënte vorm van bevolkingsbeheersing, die alle vier van hen.. John, Nelson, David, en Laurance.. publiekelijk bevorderen op alle mogelijke manieren.

Het industriële hartland en een groot deel van de broodmand van Amerika moeten binnen de nucleaire veilige zone worden bewaard, omdat deze na de oorlog nodig zullen zijn om de Sovjet-Unie te blijven steunen, een kunstmatige staat die zichzelf niet kan steunen, en als basis voor de reorganisatie van de industrie in de geplande “Nieuwe Staten van Amerika” onder volledig totalitair Maatschappelijk Socialisme. Deze middelen willen ze beschermen; het is alleen maar overtollig menselijk leven dat ze vooral willen ontdoen om hun controle over degenen die overblijven te versterken.

Bij deze nucleaire aanval heeft de Sovjet-Unie volgens inlichtingen de mogelijkheid om wat men “schone” waterstofkoppen noemt te gebruiken. De meeste waterstofbommen

worden geactiveerd door atoombommen, en deze atoombom trigger is waar de meeste radioactieve neerslag vandaan komt. Maar de Sovjets hebben met enorme hulp nu de technologie geperfectioneerd om een waterstof kernkop op een andere manier te installeren; En door zo'n kernkop boven een stad te laten afgaan, in plaats van recht op de grond, is het mogelijk om al het leven in de aanvalszone te vernietigen en toch zeer weinig radioactieve neerslag te produceren om naar beneden te drijven. Dergelijke oorlogvoering kan dus worden gebruikt om de bevolking van de Verenigde Staten in tweeën te snijden, maar laat de enorme natuurlijke hulpbronnen van Amerika grotendeels intact, klaar voor verdere exploitatie.

De levens van velen die in de zuidelijke helft van de Verenigde Staten leven, zullen worden opgeofferd op het altaar van Rockefeller-controle als deze afschuwelijke, onmenselijke plannen worden uitgevoerd. Tientallen miljoenen van ons leven worden door hen als vervangbaar beschouwd. Er zijn geen voorbereidingen voor de civiele verdediging zoals die in de Sovjet-Unie; maar wat onze leiders betreft, is dat een andere zaak. Een netwerk van 96 ondergrondse steden bekend als de Federale Relocatie Arc is gebouwd om duizenden belangrijke federale ambtenaren huisvesten wanneer oorlog aankomt, waardoor ze veilig en comfortabel, immuun voor de nucleaire holocaust die overal om hen heen plaatsvindt.

Zoals ik vorige maand onthulde, hebben de vier gebroeders Rockefeller en hun intieme klanten hun eigen schuilplaatsen in de nucleaire veilige zone rustig voorbereid om de komende oorlog ongedeerd te kunnen verlaten. Het midden van de nucleaire veilige zone is de 45e parallel, en bijna op die exacte breedte hebben de gebroeders Rockefeller hun versterkte schuilplaatsen klaar op Mount Desert Island en Bartlett Island voor de kust van Maine. Wat de gebroeders Rockefeller niet beseffen is dat ze al gemarkeerd zijn voor een selectief dubbel kruis door hun Sovjet bondgenoten in de komende nucleaire oorlog. De gebroeders Rockefeller hebben een instinct voor samenzwering en vooral voor het dubbelkruis; maar zij zijn niet de enigen die het spel kunnen spelen en volgens Intelligence bronnen, de regelingen die zijn gemaakt voor hun dubbel kruis omvatten een soort van poëtische gerechtigheid, hoe gruwelijk het ook is.

Er bestaat vandaag een grote en groeiende zwarte markt voor plutonium, die de grondstof is voor atoombommen en voor de ongelooflijk gevaarlijke volgende generatie kerncentrales die nu op de tekentafels staan. De gebroeders Rockefeller zelf, ervan overtuigd dat een plutoniumenergie-economie de golf van de toekomst is, zijn de leiders op deze groeiende zwarte plutoniummarkt, net als in de rest van het nucleaire veld. Het is dus ironisch dat zij zelf nu in staat zijn om met plutonium te worden vernietigd. Ten minste één krachtige atoombom, gemaakt met plutonium, is nu geplaatst in de kleine baai bekend als Seal Harbor, Maine, strategisch gelegen om de zomerhuizen van zowel Nelson en David Rockefeller die zijn gelegen aan de andere kant van Seal Harbor te blazen. Ik ben nog niet op de hoogte van soortgelijke regelingen bij Davids nieuwe vestingwerken op het nabijgelegen Bartlett-eiland, maar de tijd kan dat veranderen omdat de Sovjets van plan zijn niets aan het toeval over te laten in hun dubbel kruis van de gebroeders Rockefeller.

Zo denken de Broeders misschien dat ze toch kunnen ontsnappen door te vluchten naar hun afgelegen bergtopfort in Venezuela, dat alleen door de lucht bereikbaar is. Rockefeller privé-vliegtuigen worden 24 uur per dag opgeroepen voor een dergelijke ontsnapping, maar ook daar zijn ze voor een verrassing. Het is zo dat de marxistische premier van Guyana,

Forbes Burnham, die tien jaar geleden aan de macht werd gebracht door David Rockefeller's CIA, David al bedriegt.

Het goud dat door Guyana wordt geproduceerd, wat in de eerste plaats David's interesse trok, wordt grotendeels weggestopt in grotten, niet aan David geclaimd. De Rockefellers zijn nu eenmaal aan het einde van een oplichting door middel van dubbelboekbeheer, en de kernraketten die het enorme Temethri-vliegveld in Guyana beringen, bevatten nu één doelwit dat niet door de gebroeders Rockefeller is gepland. Niet alleen zijn ze gericht op het Panamakanaal, dat onze nieuwe Pearl Harbor is, en niet alleen zijn ze gericht op steden in de zuidelijke helft van de Verenigde Staten, klaar voor de geplande oorlog, maar ook op de Venezolaanse terugtrekking van de Rockefellers.

De Sovjets, die nog geen overeenkomst hebben gesloten, zijn van plan om zich te bevrijden van de Rockefeller-greep op hen als de tijd rijp is. Na het elimineren van de gebroeders Rockefeller van de scène, verwachten de Sovjets om in volledige controle zelf met behulp van de Corporate Socialist managers, die nu werken met de Rockefellers, om hun eigen bieden te doen.. net zoals ze vonden managers in Oost-Europa om hun bod te doen nadat het werd veroverd.

Dit, mijn vriend, is waar de Rockefeller samenzwering om economieën, samenlevingen en mensenlevens te vernietigen leidt..tot de vernietiging van de gebroeders Rockefeller zelf en de vernietiging van onze natie en onze manier van leven in het proces.. dat wil zeggen, mijn vriend, als we zitten idlely toe te staan en het te laten gebeuren.

Luister nog eens naar de dingen die ik je aanriep te doen aan het einde van maandelijkse audiobrief nr. 12 vorige maand. Het is van essentieel belang dat zoveel mogelijk Amerikanen worden geïnformeerd over de ramp die ons nu bedreigt en achter de drang om het te stoppen, maar het zal de acties van individuen zoals u, op eigen initiatief, nemen om het te laten gebeuren.

Onze situatie wordt vandaag opnieuw tot uitdrukking gebracht door de woorden van Thomas Paine die in december 1776 in de crisis schreef:

"Dit zijn de tijden die de zielen van de mensen beproeven. De zomersoldaat en de zonneschijn patriot zullen in deze crisis afkrimpen van de dienst van zijn land; maar wie het NU staat, verdient de liefde en dank van man en vrouw. Tyranny is als de hel niet gemakkelijk te overwinnen; toch hebben we deze troost met ons, dat hoe harder het conflict, hoe glorieuzer de triomf..."

Tot volgende maand, dit is dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 14

19 juli 1976

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 19 juli 1976, en dit is mijn maandelijkse audiobrief nr. 14.

Wat ik u vandaag moet vertellen is ernstig en dringend. Ik geloof dat u het recht en de noodzaak hebt om het te weten, en toch weet ik al dat u mij waarschijnlijk niet zult geloven als ik het u vertel, omdat het iets is wat niemand wil geloven. Ik heb me met dit ding geworsteld en me afgevraagd hoe ik je het beste kan vertellen wat je moet vertellen, maar ik kan alleen maar zeggen dat het absoluut waar is zonder enige twijfel. Ik zet mijn hele leven en reputatie op het spel. Als er enige twijfel was over wat ik ga onthullen, zou ik het niet onthullen.

Op dit moment staan de Verenigde Staten van Amerika op de rand van een verwoestende nucleaire verrassingsaanval, zoals de wereld die nog nooit heeft gezien. Als de gedetailleerde plannen voor oorlog die ik u al heb verteld over worden uitgevoerd zoals besproken in het bijzonder in mijn maandelijkse audio brieven nrs. 6, 12 en 13, deze aanval misschien niet voor zo veel als een jaar of meer; Maar dat is een zeer grote IF omdat de mogelijkheid voor deze aanval nu op zijn plaats is, en het bevat voorzieningen voor een Sovjet dubbelkruis van hun bondgenoten.. de vier gebroeders Rockefeller, die nu regeren Amerika achter de schermen.

Vandaag wil ik u waarschuwen voor de verschrikkelijke bedreiging waarmee we te maken krijgen door middel van deze onderwerpen:

Onderwerp 1 De Sovjet-raketcrisis van 1976

Onderwerp 2.. Hitler’s patroon voor Amerika’s Bicentennium Era

Onderwerp 3. De plannen voor de toekomst van Amerika onder bezetting en dictatuur

Onderwerp 1 Het was een slaperige zondagmorgen in Hawaï bijna 35 jaar geleden toen de Tweede Wereldoorlog kwam naar Amerika. De Pacifische vloot van de Amerikaanse marine was vredig voor anker en vermoedde niets, terwijl president Franklin D. Roosevelt en zijn naaste adviseurs ver weg in Washington, D.C. angstig wachtten op de aanval zoals gepland. Om 7:55 uur verscheen op die rustige zondagochtend, 7 december 1941, meer dan 100 Japanse vliegtuigen plotseling in de lucht boven het eiland Oahu, Hawaï. Alle pogingen om de marine te waarschuwen voor de dreigende aanval waren gedwarsboomd of vertraagd, en de gebottelde Amerikaanse vloot werd aan flarden gescheurd als gevolg van de volledige verrassing die resulteerde. FDR en zijn naaste adviseurs hadden ervoor gezorgd dat geen vliegdekschepen werden gevangen in de inval omdat deze onmisbaar zouden zijn in de vergelding om tegen Japan te komen. In plaats daarvan werd het offer beperkt tot slagschepen, torpedobootjagers, kruisers en duizenden Amerikaanse soldaten.

Al snel flitste het nieuws van de verpletterende ramp die de Amerikaanse marine had meegemaakt over een verbijsterd en ongelofelijk Amerika, en de woorden “Pearl Harbor” van die dag zijn een synoniem voor verrassingsaanval van de meest catastrofale variëteit. Het moet ook hoogverraad en intrige in gedachten houden, want terwijl de meeste

Amerikanen probeerden te herstellen van de schok en verschrikking van de Pearl Harbor aanval, FDR en zijn Rockefeller bazen waren zichzelf te feliciteren met het succes van de operatie. De Verenigde Staten zouden nu worden betrokken bij de oorlog tegen Hitler, waardoor een Rockefeller-overname van de vroegere Britse olieconcessies in Saoedi-Arabië mogelijk zou worden gemaakt; toch zou president Roosevelt zijn campagne waarmaken en beloofden dat hij Amerikaanse jongens niet zou laten sterven in een buitenlandse oorlog. In plaats daarvan had hij geregeld om ons in oorlog te brengen door het toestaan van enkele duizenden Amerikaanse jongens om te sterven in een rigide aanval op Amerikaans grondgebied.. Pearl Harbor! Zijn beroemde “Dag van de Infamijn” toespraak bracht de natie vannacht in een vechtstemming. Het obstakel van het Amerikaanse isolationistische sentiment was afgevlakt, en de Verenigde Staten was in oorlog.

Vandaag zijn we weer overgeleverd aan een dreigende aanval van het Pearl Harbor-type. Zoals voorheen wordt ons geen enkele waarschuwing gegeven, ongeacht of dit het geval is, afgezien van het algemene niveau van spanningen hier en in het buitenland. Maar deze keer is het veel erger gepland omdat dit keer het plan is niet voor Amerika om de oorlog te winnen, maar om het te verliezen.

Twee maanden geleden in maandelijkse audiobrief nr. 12 onthulde ik voor het eerst het bestaan van de supergeheime “Nuclear Safe Zone”.. een zwad over ongeveer de bovenste helft van het continentale Verenigde Staten tussen de breedtegraden van 40 en 50 graden noord. Volgens geheime afspraken tussen de gebroeders Rockefeller en hun Sovjet-geallieerden, wordt deze zone geacht te worden gespaard voor de totale thermonucleaire oorlog die gepland is om de zuidelijke helft van de Verenigde Staten in nucleaire oorlog 1 te verzwelgen.

Deze regeling heeft drie (3) doeleinden:

Ten eerste, zoals ik twee maanden geleden onthulde, biedt het een zone waarin de gebroeders Rockefeller en hun naaste medewerkers verwachten de komende nucleaire oorlog te berijden in veiligheid en comfort;

Ten tweede zal een groot deel van de industriële basis en de agrarische broodmand van Amerika na de oorlog worden bewaard voor uitbuiting.

Een derde factor, die ik niet eerder vermeld heb, heeft te maken met de hoge hoogte straalstroom die rond de aarde gaat. Als de Sovjets het nodig vinden om hun zogenaamde “schone bommen” te steunen, die ik vorige maand onthulde, met de oudere vuile bommen, willen ze niet dat radioactieve neerslag uit Amerika rond de aarde en landt op de Sovjet-Unie. Meer dan 95% van de Sovjet-Unie ligt ten noorden van de 40e breedtegraad; dus door akkoord te gaan met de gebroeders Rockefeller om Amerika alleen onder die breedtegraad te slaan, behalve voor een kleine staking tegen Alaska, De Sovjets hebben het gevaar vermeden dat er veel radioactief stof uit Amerika rond de wereld rond de aarde zou komen om op hun eigen land te landen. Maar de Sovjets zijn erg enthousiast om zich te bevrijden van de Rockefeller controle, onder welke ze hebben gewerkt voor zo lang, en ze bereiden een dubbel-cross.

Zoals ik vorige maand in maandelijkse audiobrief nr. 13 rapporteerde, is de Safe Zone overeenkomst geschonden door de plaatsing van een atoombom in Seal Harbor, Maine, om

de zomerhuizen van Nelson en David Rockefeller van de kaart te blazen. Maar dat is, helaas, slechts het begin van de “Parelhaven” die de Sovjets voor ons hebben voorbereid. De Sovjet-dubbele kruising van de gebroeders Rockefeller moet grondig en compleet zijn, en het zal meerdere meer schendingen van de nucleaire veilige zone omvatten.. een aanvaardbare prijs in de Sovjet-ogen voor het breken van de Rockefellers en in de positie van de absolute wereld suprematie zelf.

Terwijl de Verenigde Staten hun raketontwikkeling hebben gericht op intercontinentale ballistische raketten met lange afstand, heeft de Sovjet-Unie nooit de mogelijkheden van korteafstandsraketten vergeten, die gemakkelijker te ontwerpen en te bouwen zijn. Daar ging de Cubaanse raketcrisis van oktober 1962 over. De Sovjets, die niet afhankelijk wilden zijn van hun langeafstandsraketten, hadden veel kortere afstandsraketten in Cuba geïnstalleerd die in staat waren om veel Amerikaanse steden vanuit het kwetsbare zuiden te bereiken; en toen president John F. Kennedy de Rockefeller-Sovjet plannen verpestte door Nikita Chroesjtsjov te dwingen ze te verwijderen, lieten ze dit idee niet varen. In plaats daarvan werd J.F.K. zelf van de scène verwijderd en zijn vervanger Rockefeller-pop President Lyndon B. Johnson gaf de Sovjets een nieuwe locatie voor de versteviging van middellangeafstandsraketten om de Verenigde Staten vanuit het zuiden te bedreigen. Dit werd gedaan door de enorme MacKenzie Airfield van de Verenigde Staten over te dragen aan de nieuw onafhankelijke Marxistische republiek Guyana. De Amerikanen trokken zich terug, MacKenzie Airfield werd hernoemd naar het Temethri vliegveld, en deze nieuwe luchtmachtbasis, de grootste in Midden-en Zuid-Amerika, werd vervolgens versterkt door het bellen met nucleaire raketten gericht op het Panamakanaal en steden in de zuidelijke helft van de Verenigde Staten. En aangezien ik al meer dan twee jaar verslag doe zonder enig regeringsonderzoek naar mijn aanklachten... zijn de raketten in Guyana vandaag operationeel gereed, waardoor de Verenigde Staten en het Panamakanaal bedreigd worden.

Maar dat is niet alles, vrienden. Vijf jaar geleden, in 1971, was er weer een Sovjetraketcrisis, deze keer zowel tussen Canada als de Verenigde Staten, en ik onthul dit voor het eerst. De Sovjet-raketcrisis van 1971 begon met een toevallige ontdekking door een aantal duikers op Vancouver Island, Canada. Een Vancouver visserstrawler was in het gebied gezonken en er werden duikers naar beneden gestuurd om het te lokaliseren. Terwijl ze keken, kwamen ze iets ongelooflijks tegen... een raket die aan de bodem verankerd was. Het werd bevestigd door zware kettingen aan vier betonnen blokken, elk geschat om vijf ton te wegen. De blokken op hun beurt werden verankerd aan de bodem door extra zware ankers van Sovjet-ontwerp. De duikers meldden hun onverwachte vondst onmiddellijk, en het Noord-Amerikaanse Luchtverdedigings Commando (NORAD) ging in actie. Het Canadese schip H.C.M.S. Resogoushe plus twee mijnlagen en een torpedoboot werden verzonden en onmiddellijk bedekte het gebied.

Toevallig vond deze ontdekking plaats net toen de Sovjetmarine haar eigen operatie lanceerde om die raket te vinden. De Sovjet-minister van Buitenlandse Zaken Andrei Gromyko was net aangekomen om Vancouver te bezoeken voor een stille conferentie van ministers van Buitenlandse Zaken. Vreemd genoeg kwam hij aan op het Sovjetschip SUROV, een zware kruiser van de Cresta klasse. Maar Gromyko legde dat uit door te zeggen dat hij net de Sovjetvloot had geïnspecteerd die op manoeuvres was, maar dat was slechts een cover verhaal.

Een Sovjet-oceanografisch onderzoeksschip dat onderwater experimenten deed met geleide raketten in de buurt van Sakhalin, had de conclusie getrokken dat zes geleide raketten, die al jaren geleden strategisch op de zeebodem rond het Noord-Amerikaanse continent waren geplaatst, nu in een keer moeten worden teruggewonnen en verwijderd. Deze waren geplaatst op bevel van Chroesjtsjov na zijn nederlaag door president Kennedy in de Cubaanse raketcrisis, en al jaren waren ze onopgemerkt gebleven. Maar nu zouden ze verwijderd moeten worden omdat de Sovjet-experimenten in Sacharin hadden aangetoond dat de metalen die in de raketten werden gebruikt instabiel bleken te zijn en snel in het zout water waren gaan desintegreren. De situatie was zeer ernstig, niet alleen omdat de raketten niet langer betrouwbaar waren als wapens, maar ook omdat corrosie van de kernkoppen had kunnen leiden tot lekkage van radioactieve materialen of zelfs onder bepaalde omstandigheden, ongecontroleerde explosies. Dit was de echte reden voor het vreemde bezoek van Gromyko aan Vancouver aan boord van de zware cruiser SUROV in 1971.

De Sovjet-marine viel in werkelijkheid de territoriale wateren van Canada binnen om een defect wapen, de Onderwaterraket, terug te vinden; maar door de toevallige ontdekking van de raket door de Canadese duikers, werd de missie van Gromyko verijdeld. Hij bleef daar drie dagen aan boord van het schip en was toen bang om de Sovjetraket langs hem te zien gaan op een schip op weg naar de haven. Gromyko annuleerde onmiddellijk zijn optreden in Vancouver en zeilde meteen naar huis. De raket zelf werd door speciaal vliegtuig onmiddellijk naar een geheime locatie in de Verenigde Staten gehaast voor studie en analyse.

De Vancouver ontdekking leidde ook tot een intensieve zoektocht van alle Amerikaanse en Canadese kusten door speciaal uitgeruste oppervlakte- en onderwaterschepen. Deze zoektocht leverde drie dergelijke raketten op, één voor de kust van Californië en Oregon; een andere net ten zuiden van San Rosario, Baja, Californië; en de derde voor de kust van Maine net ten oosten van een rotsachtig eiland daar. Er waren ook twee andere onderwaterraketten bekend. Men dacht dat de ene ergens in de boog van Cuba naar Pensacola, Florida, was; de andere werd gedacht dat op de Caribische eilanden gericht op het Panamakanaal. Deze laatste twee werden nooit gevonden door de Amerikaanse marine, maar het patroon van de activiteit van de Sovjetmarine gaf aan dat ze succesvol werden hersteld door de Sovjets. De Sovjets waren klaar om een hersteloperatie voor alle zes raketten te starten, maar werden verhinderd om een dergelijke poging te doen vanwege de intensieve zoektocht naar de Amerikaanse marine.

Elk van de vier raketten die werden teruggevonden door de gezamenlijke Canadese-Amerikaanse inspanning werd onderzocht en de doelen bepaald. Het bleek dat elke raket was uitgerust met meerdere kernkoppen. De duikers van Vancouver hadden zes doelen: de Royal Canadian Naval Base op Vancouver Island, de Port of Vancouver, de Port of Seattle en drie Boeing-vliegtuigen in Seattle, Everett en Blaine. De raket die voor de kust van Oregon en Californië werd gevonden, had zijn meerdere kernkoppen gericht op vijf centra in de San Francisco Bay gebied. De San Rosario raket was gericht op de Amerikaanse marinebasis in San Diego en op de stad Los Angeles. De raket die gevonden werd in de wateren voor de kust van Maine, was Boston, de onderzeeërbasis in Connecticut, de Brooklyn Navy Yard en de New York Harbor. De raket die blijkbaar door de Sovjets in het gebied Cuba-Pensacola is opgehaald, werd verondersteld gericht te zijn op strategische kustdoelen in het zuidoosten.

En zo eindigde de Sovjet-raketcrisis van 1971. In sommige opzichten was het nog gevaarlijker dan de Cubaanse raketcrisis negen jaar eerder, omdat de onderwaterraketten van onze kusten al operationeel waren, terwijl die in Cuba net niet operationeel waren. Maar je hebt nog nooit iets gehoord over de Sovjet-raketcrisis van 1971. Dat zou namelijk niet goed zijn afgekomen bij ons officiële beleid van zogenaamde detente met de Sovjet-Unie. De Rockefeller agenten in onze regering wisten alles over de raketten, en hadden een kietelende baan om de deksel op na de toevallige ontdekking door de Vancouver duikers bracht NORAD en de Amerikaanse marine in beeld.

Alles is goed dat goed eindigt, of zo lijkt het; maar dit was gewoon niet het einde van de Sovjet-raket Crisis. Op 11 februari 1971, hetzelfde jaar waarin de Sovjet-raketcrisis plaatsvond, ondertekenden 63 landen een verdrag dat de installatie van kernwapens op de zeebodem buiten de 12-mijlszone van een natie verbiedt. Bovendien hebben de Verenigde Staten de afgelopen tien jaar een netwerk van elektronische detectiedraden en kabels op de zeebodem gelegd langs zowel onze Pacifische als Atlantische kusten, waardoor de zeebodem eruit ziet als een reusachtig spinnenweb. Deze detectienetten, “Sosus” voor de Atlantische Oceaan en “Caesar” voor de Stille Oceaan, zijn verbonden met computers die het mogelijk maken om een onderzeeër die over hen heen gaat, Amerikaans of buitenlands, te detecteren, te vinden en zelfs te identificeren in een zeer korte tijd. Wat kan er gebeuren?

Mijn vrienden, de Maginot lijn beschermde de Fransen niet tegen invasie in de Tweede Wereldoorlog... de Duitsers gingen er recht overheen. Op dezelfde manier hebben de gebroeders Rockefeller de Sovjets in staat gesteld om onze onderwater detectienetten te overlopen alsof ze niet bestaan! Toen president Richard M. Nixon op 22 mei 1972 in Moskou aankwam voor zomergesprekken met het Kremlin, had hij meer te bespreken dan de zeer gepubliceerde SALT-gesprekken. Een belangrijke overeenkomst kwam toen tot stand, waarbij gezamenlijke oceanografische projecten met de Sovjets werden opgezet, en sindsdien zijn de Sovjet-oceanografische schepen voortdurend in en uit onze territoriale wateren geweest! Deze schepen werken ongeveer twee jaar lang op een totaal onschuldige manier terwijl ze informatie verzamelen over optimale plaatsingsplaatsen voor een nieuwe vloot onderwaterraketten langs onze kusten. Tegen de tijd dat de gezamenlijke leger-marine teams die de onderwaternetten in de gaten hielden, gewend waren aan de Sovjet-oceanografisch schepen als een routine niet-bedreigende aanwezigheid in onze wateren, waren de Sovjets klaar om te handelen. Onder dekking van oceanografische operaties, begonnen de Sovjets weer onderwater raketten langs onze kusten te planten, plus enkele strategisch gelegen atoombommen. En alsof ze het nodig hadden, zijn de Sovjets ook door een maas in het Verdrag van 1971 geglipt, dat oppervlakkig zulke wapens in onze kustwateren lijkt te verbieden. De meeste, zo niet al deze wapens zijn binnen onze 12-mijlszone geplaatst, terwijl het verdrag zulke dingen alleen maar verbiedt, buiten die grens.

Dit is een huiverende echo van president Franklin D. Roosevelt’s belofte om een buitenlandse oorlog te vermijden voor de Tweede Wereldoorlog, alleen om een aanval op ons eigen grondgebied te helpen. Maar de Sovjets, die de oceaankundige dekking hadden gekregen die ze nodig hadden om de bommen en raketten in onze kustwateren te krijgen, hebben hun Rockefeller bondgenoten al bedrogen. Niet alleen zijn de gebroeders Rockefeller zelf gemarkeerd voor vernietiging, zoals aangegeven door de bom in Seal Harbor, Maine, maar hun kostbare nucleaire veilige zone is al door de Sovjets geschonden

op ten minste drie andere plaatsen waar raketten zijn geplaatst in strijd met hun overeenkomst met de Rockefellers. De Sovjets, net als de gebroeders Rockefeller zelf, gaan nu “voor blut”.. Ze proberen op alle mogelijke manieren te regelen dat ze de rug kunnen breken van elk denkbaar vergeldingsverzet van de Verenigde Staten in de komende oorlog. Het is nog steeds in het belang van de Sovjet om oorlogvoering binnen de nucleaire veilige zone te minimaliseren, maar specifieke doelen zullen binnen deze zone worden aangevallen wanneer de Sovjets het nodig achten om hun doel van totale overwinning en totale wereldoverheersing over de Verenigde Staten te bereiken.

Ik kan nu onthullen dat de kustwateren van de Verenigde Staten.. waaronder Alaska, Hawaï, en de Panama Canal Zone.. Nu bevatten ten minste tien (10) meerdere kernkop, korte afstand, onderwater-lanceerraketten van een nieuw geavanceerd ontwerp. Bovendien zijn er minstens vier (4) atoombommen strategisch geplaatst in havens. Hier is de situatie zoals die nu staat volgens mijn eigen nieuwste Intelligentie bronnen:

Eerst de vier bommen. Een daarvan is de bom die ik vorige maand heb kunnen onthullen die in Seal Harbor, Maine, is geplaatst om de zomerhuizen van David en Nelson Rockefeller te vernietigen. De tweede is geplant in de Potomac River bij het United States Naval Ordnance Station in Indian Head, Maryland. De derde is in de Mississippi rivier stroomopwaarts van New Orleans in de buurt van Bonnet Carre Spillway en Floodway. De vierde atoombom is geplaatst in de haven van Valdez, Alaska, dat de zuidelijke eindpunt van de Trans-Alaska oliepijpleiding is. Door de haven van Valdez nutteloos te maken, zal de Pipeline natuurlijk uit de hand worden gelopen, aangezien olietankers verondersteld worden de olie van de Pipeline-leveringspunt in Valdez naar bestemmingen in de lagere Verenigde Staten te vervoeren.

Wat betreft de korteafstands-meervoudige kernkop-Sovjetraketten die opnieuw onze kustwateren infringen, drie schenden de nucleaire veilige zone. De tweede is in Long Island Sound, ongeveer halverwege tussen New York en de Submarine Base in New London, Connecticut, en de derde is in het Seattle-Vancouver gebied gelegen tussen Victoria, British Columbia, in het noorden en de Port Angeles of Sequim, Washington, gebied op het zuiden.

Buiten de nucleaire veilige zone, is raket nummer 4 in Chesapeake Bay ten oosten van Washington, D.C. nummer 5 ligt net buiten de kust van Pensacola, Florida. Een 6e raket is geplaatst in Galveston Bay, Texas. Een 7e ligt vlakbij San Diego, Californië; terwijl raket nummer 8 diep in San Pablo Bay ligt bij San Francisco. De 9e raket bevindt zich in de Atlantische Oceaan bij de noordelijke ingang van het Panamakanaal. En tot slot, raket nummer 10 met tragische ironie is klaar in de Stille Oceaan bij de ingang van Pearl Harbor, Hawaï. De exacte locatie van de Pearl Harbor raket is: Lengtegraad 157 graden, 58 minuten, 58 seconden; breedtegraad 21 graden, 18 minuten, 28 seconden. De marine moet het nu eerst zien te doen voordat de Sovjets de tijd hebben om het te verplaatsen. Dan vinden ze deze raket.

Ik dring er met respect op aan dat de Joint Chiefs of Staff onmiddellijk de nodige maatregelen nemen om de dodelijke raketten die nu de Verenigde Staten en Vancouver, Canada bedreigen uit onze eigen territoriale wateren te verwijderen. De dingen die ik net heb onthuld zijn waar, mijn vrienden, en ik verzoek jullie om je uitdaging toe te voegen aan de mijne. Ik ben bereid om volledig samen te werken met de Joint Chiefs of Staff in de nieuwe grotere Sovjetraket crisis waar we nu in zitten.

Zullen de Joint Chiefs acteren? Als ze dat niet doen en binnenkort, dan zullen ze zelf hun eed hebben geschonden om onze Grondwet, onze natie, ons leven en het leven van de komende generaties te beschermen en te beschermen.

Onderwerp 2.. Ik heb vaak commentaar over de geheime alliantie die bestaat tussen de Corporate Socialists onder leiding van de vier gebroeders Rockefeller in Amerika, en de communistische bazen van de Sovjet-Unie. Het is van essentieel belang dat deze relatie wordt begrepen, ook al nadert de dag dat de Sovjets van plan zijn om er een eind aan te maken door middel van een dubbel kruis. Maar het is ook belangrijk om te begrijpen dat de Rockefellers zelf geen communisten zijn. Voor hen is het communisme slechts een zeer handig en krachtig instrument, een opstap naar de macht. Ze onderschrijven zelf geen enkele rigide ideologie, communist of anderszins. Hun enige echte leer is die van overheersing en controle samen met vernietiging van alles en iedereen die ze niet kunnen controleren. Hierin lijken ze opvallend op slechts één man, Adolf Hitler.

Wat we vandaag hebben is een mix van opkomende fascisme, een combinatie van staatscontrole met monopolistisch kapitalisme en socialisme van de marxistische variëteit, allemaal verpakt in Amerikaanse verpakkingen en verkocht aan ons door middel van propaganda voor de public relations van Rockefeller. Onze zou-zijn Dictators beseffen heel goed dat als ze zich zouden kleden in de strijd vermoeidheid, op een hoog balkon en rant en razen over de noodzaak voor de staat om onze levens volledig te controleren, zouden we ze allemaal meteen herkennen voor wat ze zijn.. en hun plannen zouden mislukken. In plaats daarvan dragen ze mooie business pakken, gebruiken ze slim geformuleerde zinnen die precies zeggen wat we willen horen, en zorgen ervoor dat ze veel glimlachen. En in plaats van grote menigte te zwaaien op een openbaar plein vanaf een hoog balkon, kunnen ze nu hele naties cajole en misleiden vanaf het ongeëvenaarde hoge balkon van televisie.

In maandelijkse audiobrief nr. 1, juni 1975, noemde ik de rol van het Rockefeller rijk in het verstrekken van de steun Adolf Hitler nodig om te stijgen tot de macht in Duitsland. Zij ondersteunden hem, hielden hem in de gaten en leerden van hem. Eind jaren twintig waren de Rockefellers erin geslaagd om de controle over het Duitse verf- en drugskartel, I. G. Farben Industry, AG, weg van de Britten, te behouden. Dit, plus een voortdurende rivaliteit tussen Groot-Brittannië en de Rockefellers over olie, leidde ertoe dat de Britten boycottactieken introduceerden die de Rockefeller Standard Oil belangen beletten de enorme Saoedische olieconcessies te exploiteren die de Rockefellers tijdens de Eerste Wereldoorlog hadden losgelaten van de Britten. De Rockefeller oplossing: Confronteer Groot-Brittannië met een bedreiging die groot genoeg is om de Saoedi-Arabische olieboycot van Groot-Brittannië te doorbreken.

Toen de 22-jarige Nelson Rockefeller terugkwam van zijn wereldreis in 1930, overtuigde hij zijn vader, John D. Rockefeller, Jr., dat de oplossing voor hun problemen in één Adolf Hitler lag. In 1930 namen niet veel Duitsers Hitler serieus, maar de Rockefellers wel. Na Hitler van dichtbij te hebben gezien, waren ze ervan overtuigd dat Hitler de Rockefeller goed kon dienen. Hitler was duidelijk geboeid op verovering en oorlog; dus het verstrekken van de steun die hij nodig had om macht te bereiken zou een zeer reële bedreiging voor Groot-Brittannië te zijner tijd veroorzaken.. precies het juiste medicijn om Groot-Brittannië te genezen van haar Saoedi-Arabische boycot tegen de Rockefeller olie belangen.

Hitler was vooral aantrekkelijk voor Rockefeller doeleinden voor een extra reden buiten zijn pure agressiviteit. Zijn eerdere mislukking en gevangenschap hadden Hitler een zeer belangrijke les geleerd die de Rockefellers zelf ook decennia eerder hadden geleerd, namelijk dat succesvolle revoluties het best kunnen worden uitgevoerd met en niet tegen de volledige macht van de regering van een land. Met andere woorden, Hitler had geconcludeerd dat de beste manier om zijn doelen te bereiken zou zijn om eerst de controle over de regering te verwerven via middelen die legaal waren, althans in uiterlijke zin, en vervolgens om de revolutionaire veranderingen uit te voeren die hij wenste. Door Hitler te steunen en te kijken hoe hij de details van zijn overname en revolutie heeft aangepakt, leerden de Rockefellers later waardevolle lessen voor hun eigen gebruik. Dit was een zeer mooie bonus voor de Rockefellers, dus de steun voor Hitler via geheime kanalen begon meteen; en vanaf 1930 steeg Hitlers ster snel.

Tegelijkertijd moesten de Rockefellers ervoor zorgen dat ze in de positie zouden zijn om Hitlers voorschot te controleren toen hij zijn doel had gediend...dat was om de Britse regering bang te maken om de controle over Saoedi-Arabië over te geven. Met andere woorden, een machtsevenwicht moest worden gehandhaafd zodat Hitler niet uit de hand zou lopen. Om deze reden en ook anderen, Rockefeller steun voor Hitler werd gecompenseerd door steun ook voor de man die, als president, zou de taak hebben om Amerika in de oorlog te krijgen om Hitler te stoppen. Franklin Delano Roosevelt! FDR had een politieke comeback van zijn verlammende aanval van polio enkele jaren eerder geënsceneerd, maar het was ongeveer vanaf 1930 dat de politieke ster van FDR snel steeg op het nationale toneel parallel aan de opkomst van Hitler in Duitsland. Tijdens hun hele wereldcarrière op het podium liepen Hitler en FDR parallel. Beiden kwamen aan de macht begin 1933 en beide stelden snelle veranderingen voor die sterk verschilden van hun campagnebeloften. Beiden hadden tijdens hun ambtsperiode ongekende macht en stierven beide in april 1945 minder dan drie weken na het einde van de oorlog in Europa.

De dubbele rol van de Rockefellers in het geheel kan bijvoorbeeld worden geïllustreerd door de acties van Nelson Rockefeller. In 1935 werd hij directeur van de Creole Petroleum Company in Venezuela, een dochteronderneming van Rockefeller-eigendom Standard Oil van New Jersey. Creools was de belangrijkste weg waarlangs de nazi-oorlogsmachine de essentiële brandstof kreeg zonder welke oorlog niet kon worden gevoerd; En gedurende zeven jaar, 1937 tot 1943, heeft Creoolse Petroleum 90% van haar Venezolaanse olieproductie naar Duitsland verzonden in nazi-tankers, slechts 10% naar de Verenigde Staten. Op deze manier zorgde het Rockefeller rijk.. steeds meer gedomineerd door Nelson, David, Laurance, en John D. III....voor Hitler met meer dan 65 miljoen vaten olie per jaar van de Venezolaanse olievelden alleen al tot in de Tweede Wereldoorlog.

In 1940 nam Nelson ontslag bij zijn regie van Creole Petroleum om coördinator te worden van InterAmerikaanse aangelegenheden door de benoeming van Rockefeller-poppresident FDR. Als coördinator zou Nelson koortsig zijn aan het werk om de nazi-dreiging op dit halfrond te bestrijden, de bedreiging die werd gedragen door olie die door zijn Creoolse Petroleum Company werd geleverd! Door Hitler brachten de Rockefellers Groot-Brittannië eindelijk op de knieën, en er werd veel geleerd van het plan dat Hitler volgde dat vandaag weer gevolgd wordt door de vier gebroeders Rockefeller.

Hitler had twee belangrijke regels voor het uitoefenen van macht. Men moest de massa gebruiken door middel van effectieve propaganda, waardoor ze dingen zouden accepteren en doen die ze normaal niet zouden doen. De andere regel was om ervoor te zorgen dat leugens grote leugens waren, zo groot dat niemand kon geloven dat ze leugens waren, afkomstig van hun leider.

Diezelfde principes worden vandaag op een update en zeer soepele manier gebruikt door de gebroeders Rockefeller en hun agenten. Hitlers opkomst naar macht werd mogelijk gemaakt door een tijdperk van inflatie, tekorten en depressie. Dezelfde voorwaarden worden hier in Amerika met opzet gecreëerd om hetzelfde eindresultaat te bereiken. Revolutie en dictatuur!

Terwijl Hitler in de gevangenis zat, begon hij “Mein Kampf” te schrijven, wat “mijn strijd” betekent. In zijn toespraken en in zijn speeches, maakte Hitler duidelijk wat hij zou doen als hij ooit de macht kreeg om het te doen. In een vergelijkbare geest kunnen we lezen “The American Rich” gepubliceerd in 1930 door Rockefeller adviseur Hoffman Nickerson; “The New Federalism” door Nelson Rockefeller; “The Emerging Constitution” gepubliceerd in 1974 door Rexford Tugwell rustig onthullen van een dictatoriale nieuwe grondwet, De tweehonderdjarige verklaring van de Nationale Commissie voor het Bicentennium Era, die in 1975 door John D. Rockefeller III werd gepubliceerd, was een geheime schets van Nelson Rockefeller zelf. Het laatste punt had kunnen worden genoemd: Een Bicentennial Manifest, aangezien een manifest niets meer is dan een publieke verklaring van intenties, motieven of opvattingen; maar iedereen weet nu dat het Communistisch Manifest van een eeuw geleden geen grap was, zodat dat woord werd vermeden.

Maar hou in gedachten wat Hitler zei in januari 1941, citaat:

"Het is onzin voor de rest van de wereld om te doen alsof ik dit programma pas in 1933, 1935, 1937 heb onthuld. In plaats van naar dwaze gesprekken te luisteren, zouden deze heren wijzer geweest zijn om te lezen wat ik duizenden keren heb geschreven en herschreven. Geen mens heeft verklaard of opgenomen wat hij wilde vaker dan ik."

Als de vier gebroeders Rockefeller mogen slagen in hun duivelse plannen, zullen zij ook in een positie zijn om ons in bijna dezelfde woorden aan te klagen.

Hitler richtte veel van zijn beroep op de nieuwe generatie. Jongeren waren in een abnormale tijd opgegroeid, hadden geen normale wortels en waarden en waren daardoor kwetsbaarder voor misleiding en gebruik. De invoering van de 18-jarige stem, ongeacht het werkelijke effect, was hier in Amerika voor een soortgelijk doel bedoeld. Hitler volgde een ’legaliteitsbeleid’ strikt als tactiek in zijn campagne om de controle over de Duitse regering over te nemen. In elk opzicht daagde Hitler het gezag van de staat uit onder de Weimar-grondwet, maar hij camoufleerde deze uitdaging door eerlijke woorden te gebruiken.

Hetzelfde gebeurt hier vandaag weer. De woorden die we horen in de presidentiële campagne.. bijvoorbeeld: “Een nieuw wereldkader voor vrede,” “gouvernementele reorganisatie,” “onafhankelijkheid.” Maar de betekenis van deze woorden gaat over de Wereldregering, de overgave van de soevereiniteit van de Verenigde Staten, en schorsing of vervanging van de Amerikaanse GRONDWET! "Maar waarom," mag je vragen, "laten ze dan geen aanwijzingen achter als ze slinks proberen te zijn? Waarom liegen ze niet

gewoon? Het antwoord is simpelweg dat het moeilijker is om overtuigend te liegen dan om de waarheid te vertellen; en als men begint te vertellen werkelijke leugens, wordt het moeilijker en moeilijker over een periode van tijd om bij te houden wat er eerder gezegd is, en uiteindelijk maakt men fouten die kunnen worden gedetecteerd. Dus in plaats daarvan vertellen ze een beetje waarheid, maar altijd op een zodanige manier dat je het niet zult begrijpen tenzij je heel alert bent.

Hitler besefte dat zijn 'legaliteitsbeleid' slechts op één manier tot succes kon leiden: dat was om toegang te krijgen tot de positie van kanselier en gebruik te maken van de noodmachten van de president in het kader van de Weimar-Grondwet. Dit was waar omdat Hitler, zoals hij zou proberen, nooit in staat was om de meerderheid van de bevolking steun voor zichzelf of zijn nazi-partij te bereiken. En vandaag probeert onze zogenaamde Dictator, Nelson Rockefeller, die ook gefrustreerd is in zijn pogingen om nationaal meerderheidsvolksondersteuning te krijgen, zich ook te positioneren om de controle te grijpen door middel van presidentiële machten in noodsituaties. David Rockefeller's agent Jimmy Carter ondertussen, wiens opbouw is gebruikt om Ford te imponeren met Rockefeller macht, staat ook klaar voor het geval Nelson's ziekte hem zou moeten overwinnen.

In 1936 zei Hitler:

"Het is niet genoeg om de oude staat omver te werpen, maar dat de nieuwe staat eerder opgebouwd moet zijn en praktisch klaar moet zijn voor de hand. In 1933 was het niet langer een kwestie van een staat omverwerpen door een daad van geweld; ondertussen was de nieuwe staat opgebouwd, en alles wat er nog te doen was om de laatste overblijfselen van de oude staat te vernietigen en dat duurde slechts een paar uur."

Het is dus zo dat de gebroeders Rockefeller snel de regeringsmachine op zijn plaats krijgen die volledig in werking moet treden onder hun nieuwe dictatoriaal grondwet voor de, citaat: "Nieuwe" staten van Amerika. "

Kort voordat Hitler kanselier werd in 1933, zei hij tegen kanselier Bruning: "Herr bondskanselier, als de Duitse natie ooit de nationale socialistische beweging machtigt om een andere grondwet in te voeren dan die we vandaag hebben, dan kunt u die niet stoppen." Op 12 september 1975 toonde Nelson Rockefeller precies hetzelfde denken tijdens een nieuwsconferentie in Dallas, Texas, in reactie op kritiek die op hem werd gericht als onze benoemde vice-president door een columnist; Rockefeller's antwoord was, citaat: "Nou, hij heeft er een, dus er is niets dat hij kan doen." Op 9 augustus 1974 werd onze laatste gekozen president, Richard Nixon, de eerste in de Amerikaanse geschiedenis die ontslag nam, uit zijn ambt geschopt door middel van het Watergate schandaal.

Luister nu naar de volgende woorden uit het dagboek van een samenzweerder, en ik citeer:

"Voor hem alleen lijkt de winter te zijn aangekomen. Hij wordt in het geheim ondermijnd en is al volledig geïsoleerd. Hij zoekt angstig naar medewerkers. Onze muizen zijn druk bezig met het knaagwerk door de laatste steunpunten van zijn positie."

Die woorden hadden met volledige nauwkeurigheid over Watergate kunnen zijn geschreven, maar dat waren ze niet. Ze werden geschreven door Hitlers propagandachef Paul Joseph Goebbels, 12 dagen voordat kanselier Bruning gedwongen werd om op 30 mei 1932 af te treden. Bruning werd opgevolgd door een interim-kanselier die Hitler meer

beviel, Franz von Papen; en Hitler zelf verving von Papen op 30 januari 1933, toen Hitler werd benoemd tot kanselier door de ouder wordende president von Hindenburg krachtens de bepalingen van de Weimar grondwet. Het was deze zwakte in de Weimar-Grondwet.. het feit dat de kanselier werd benoemd, niet gekozen, die Hitler in staat stelde om te slagen in zijn plan om de controle over Duitsland te nemen door 'legale' middelen ondanks zijn gebrek aan meerderheidsstemming!

Deze les is niet verloren gegaan bij Nelson Rockefeller, die precies dezelfde zwakte in de grondwet van de Verenigde Staten heeft geïntroduceerd voor zijn eigen voordeel door middel van het 25e amendement! Het 25ste amendement werd voorgesteld een schaarse drie weken na de moord op president John F. Kennedy door Nelson Rockefeller's waterjongen, Birch Bayh, bijna alsof het klaar en wachten was geweest!

Onmiddellijk na zijn kanselierschap heeft Hitler nieuwe verkiezingen geforceerd. Zijn verkiezingscampagne beloofde helemaal niets, maar in plaats daarvan liep gewoon de mislukkingen van het verleden. Hitler zei simpelweg: "Geef ons vier jaar." Ondertussen verzekerde hij zijn aanhangers dat dit de laatste verkiezingen zouden zijn die voor tien, misschien zelfs honderd jaar te verwachten waren.

Terrorisme en wetteloosheid zijn tijdens de campagne tot bloei gekomen, en dat leidde tot de brand in Reichstag, slechts enkele dagen voor de verkiezingen. Dit voorwendsel werd gebruikt om individuele vrijheden op te schorten zoals gewaarborgd door de Weimar-Grondwet, waardoor de nazi's alle acties konden ondernemen die ze graag tegen hun politieke tegenstanders zouden ondernemen. Na de verkiezingen en de onderdrukking van alle effectieve oppositie, dwong Hitler de passage van de beruchte machtigingswet, de basis van Hitlers dictatuur. Dit gaf de kanselier het recht om wetten te maken zonder de medewerking van de Rijksdag voor een periode van vier jaar. Nadat het te laat was, werd duidelijk wat Hitler bedoelde in zijn campagnethema: "Geef ons vier jaar."

Hitler's wet gaf hem de macht om te regeren door fiat, dat is de macht van de dictatuur. Om een wet als Dictator uit te vaardigen zonder de overeenkomst van de Rijksdag, hoefde de kanselier alleen maar een wet te schrijven en deze te publiceren, en op precies dezelfde manier kan en doet de president van de Verenigde Staten wet maken zonder enige actie van het Congres in de vorm van "Uitvoerende Orden." Deze door de president zelf ondertekende 'wetten' worden wet door simpelweg in het "Federale Register" te worden gepubliceerd.

Sinds maart 1933 bevinden we ons technisch gezien in een voortdurende staat van 'National Emergency', en vele regeringsmogendheden zijn de afgelopen 43 jaar door Amerikaanse presidenten onder deze voorwaarde overgenomen. Maar telkens wanneer een belangrijke nieuwe fase wordt ingevoerd, is er een nieuwe verklaring van nationale noodsituatie.

In maandelijkse audiobrief nr. 10 vier maanden geleden, waarschuwde ik u dat de plannen nu snel vorderen naar uitvoering van Executive Order 11490 ondertekend door president Nixon bijna zeven jaar geleden om in detail te voorzien in een totale overheidsovername van alle activiteiten in een 'verklaarde Noodgeval'. En op 11 juni 1976, net vorige maand, ondertekende president Ford een nieuw Executive Order 11921 zeer rustig, die de oudere Executive Order update en de nadruk sterk verschuift in de richting van post-aanval omstandigheden als we bij het uitbreken van oorlog! Het legt veel nadruk op procedures

met betrekking tot nucleaire, biologische en chemische gevaren zoals die door de geplande oorlog in ons milieu zijn geïntroduceerd. Het voorziet in de oprichting, niet het behoud, van een economie voor het land. Het voorziet in een ingrijpende controle op die belangrijke hulpbron, WATER, die door de federale overheid moet worden gecontroleerd en toegewezen. Dit is het resultaat van de weinig opgemerkte "Nationale Commissie voor Waterkwaliteit," die door Nelson Rockefeller werd gestart op hetzelfde moment als zijn Beter bekende "Commissie voor Kritieke Keuzes."

Mijn vrienden, schrijf naar uw congreslid en eis dat hij u een kopie van het Federal Register voor 15 juni 1976 stuurt en lees voor uzelf de 44 pagina's met gedetailleerde bepalingen voor de "National Emergency" die voor ons allemaal gepland is. Als dat mogelijk is, zal dit in het spel worden gezet in het kielzog van olietekorten en andere verstoringen die ontstaan na een Midden-Oostenoorlog! Maar de kracht van Executive Order 11921 die Ford net heeft ondertekend, heeft te maken met de nasleep van een nucleaire aanval.

Het patroon, mijn vrienden, is onmiskenbaar. Nadat Hitler de macht had verkregen, consolideerde hij het geleidelijk door oppositiepolitieke partijen uit te schakelen, een einde te maken aan de onafhankelijke lokale overheid en deze te vervangen door agenten van zijn federale regering, Het handhaven van zijn wil door middel van een geheime politie en spionnen, het verwijderen van lastige elementen door middel van concentratiekampen, en het gebruik van Duitsland als een springplank voor oorlog om andere naties te veroveren.

Als de gebroeders Rockefeller slagen in hun plannen, zullen de Verenigde Staten van Amerika spoedig getuige zijn van een herhaling van het Hitlerisme, up-to-date gebracht en repressiever en verschrikkelijker dan ooit gemaakt door degenen die Hitler gebruikten voor hun eigen doeleinden.

Onderwerp 3 Als nucleaire oorlog One mag plaatsvinden zoals gepland op Amerikaanse bodem, misschien zul je het overleven. Velen zullen dat niet doen, maar sommigen wel; maar als je het overleeft, naar wat voor toekomst moeten jij en je kinderen die vertrouwen hebben dan uitkijken?

Mijn vrienden, of de Rockefellers nu bedrogen worden door hun Sovjet-geallieerden, de nasleep van de nucleaire oorlog One belooft slavernij te zijn voor jullie en al jullie geliefden. Als de gebroeders Rockefeller een manier vinden om een dubbel kruis door de Sovjets te voorkomen, dan zal de oorlog doorgaan zoals gepland ten behoeve van de Rockefellers. De helft van de Amerikaanse bevolking zal worden verbruikt in nucleaire ontploffingen duizend keer heter dan de ovens van Hitler. Degenen die overblijven krijgen de taak om Amerika te herbouwen volgens de patronen die de gebroeders Rockefeller dicteren. Een eenmaal vrij volk dat wordt gereduceerd tot slavenarbeid... wordt als vee naar één gebied gebracht om een bomaanslagdam te herbouwen. Naar een ander gebied om te werken in uraniummijnen, naar nog een ander gebied om de landbouwgronden te bewerken die eigendom zijn van de enorme landbouwbedrijven die eigendom zijn van de Rockefellers en hun medewerkers.

Als de Rockefellers worden bedrogen, de dodental tijdens de oorlog zelf kan nog hoger zijn, maar de resultaten daarna zal niet anders zijn. In plaats van onder een dictatuur van Rockefeller te leven, zullen wij onder Sovjetbezetting bestaan, waarvan de kenmerken vrijwel hetzelfde zullen zijn. En dus, mijn vrienden, de keuze tussen de gebroeders Rockefeller en hun Sovjet bondgenoten is helemaal geen keuze.

Als deze dingen mogen gebeuren en de uiteindelijke schakel in de kettingreactie die begint met de algemene oorlog in het Midden-Oosten, dan zal het leven dat aan ons en onze kleintjes wordt overgelaten niet de moeite waard zijn om te leven. Daarom spreek ik nu liever de waarheid in de hoop dat wij ons nog tot een derde keuze kunnen wenden, namelijk het redden van ons vrije land van oorlog en dictatuur, terwijl het nog kan worden gedaan. De les uit de geschiedenis is dat dit niet kan; dat we, zoals talloze volkeren voor ons, zullen weigeren de waarheid te zien, te geloven en er op tijd mee te handelen om onszelf te redden. Zo reageerde de meeste Duitsers begin jaren dertig op Adolf Hitler, en zo gedragen de meeste Amerikanen zich nog steeds.

Maar 200 jaar geleden... heeft een kleine groep van wijze mannen de regels van de geschiedenis getrotseerd... en een regering gecreëerd die mannen bevrijdde... zoals geen enkele regering in 5000 jaar... de Verenigde Staten van Amerika. En jij en ik kunnen deze onschatbare erfenis verlossen. Ook wij kunnen en moeten de geschiedenis op dezelfde manier tarten door het unieke erfgoed dat van ons is te redden.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 15

2 augustus 1976

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 2 augustus 1976, en dit is mijn maandelijkse audiobrief nr. 15.

Normaal gesproken neem ik elke editie van mijn maandelijkse audiobrief op rond half maand of later, maar deze maand moet ik een uitzondering maken, vanwege de urgentie van wat ik je moet vertellen.

In maandelijkse audiobrief nr. 12, drie maanden geleden, onthulde ik het gezamenlijke Rockefeller-Sovjet plan voor nucleaire oorlog een voornamelijk worden gevoerd op Amerikaanse bodem. In die tape onthulde ik ook het bestaan van de super geheime “Nuclear Safe Zone”.. een zwad over de bovenste helft van de Verenigde Staten en lager Canada tussen de breedtegraden van 40 en 50 graden Noord, waarbij nucleaire aanval was overeengekomen niet te gebeuren op grond van geheime overeenkomsten tussen de vier gebroeders Rockefeller en hun Sovjet bondgenoten. Het feit dat de vier broeders deze overeenkomst zeer serieus nemen, blijkt uit het feit dat ze de beroemde Rockefeller landgoederen in Pocantico Hills, New York, vrijwel hebben verlaten. hun geheime documenten en andere bezittingen naar hun andere huizen op het Mount Desert Island en Bartlett Island net voor de kust van Maine, midden in de nucleaire veilige zone. Alleen vandaag, in feite, Nelson Rockefeller vermaakt verslaggevers in Seal Harbor, die op Mt. Desert Island; maar in maandelijkse audiobrief nr. 12 Ik meldde ook dat steeds meer van de Trustees van de grote Rockefeller gecontroleerde stichtingen, Door wie de Rockefellers hun controle uitoefenen over onze economie en onze regering, worden ze steeds banger dat het One World programma van de Rockefellers de sporen heeft overgeslagen.

Gedurende een periode van 50 jaar en meer de rijkdom en macht van de westerse wereld, vooral de Verenigde Staten, is afgebloed in een continue transfusie om de Sovjet-Unie kunstmatig te versterken. Maar nu zien ze steeds meer dat ze Pandora’s doos hebben geopend en dat een verschrikkelijk dubbelkruis door de Sovjet-Unie steeds dichterbij komt als het afschuwelijke doodlopende einde van hun achter-de-schermen controle over onze natie.

De maand daarop, in maandelijkse audiobrief nr. 13 kon ik het bestaan onthullen van een door de Sovjet-Unie geplant nucleair wapen in de wateren bij de ingang van Seal Harbor, Maine, klaar om de zomerhuizen van David en Nelson Rockefeller op Sovjet commando te vernietigen. En twee weken geleden in maandelijkse audiobrief nr. 14 voor juli 1976, onthulde ik de aanwezigheid in Amerikaanse territoriale wateren niet alleen van drie bommen maar van 10 korte afstand, onderwater-lancering, meerdere kernraketten met kernkoppen.

We zitten nu in de greep van een groteske herhaling van de dodelijke Sovjet-raketcrisis van 1971 die ik onthulde en beschreef in maandelijkse audiobrief nr. 14. Nu, zoals toen, vertellen onze leiders jullie er geen woord over, maar deze keer is de dreiging van de Sovjet-Unie enorm groter en dreigender dan in 1971. Wat de Sovjet-Unie uitbroedt, mijn vrienden, is een verwoestende verrassingsaanval op de marine van wereldwijd dimensies

die zelfs de enorme dimensies van de dreiging die ik vorige maand aan u heb onthuld, ver te boven gaat. Maar liefst 25 landen over de hele wereld worden nu bedreigd met een verrassingsaanval door de Sovjet-Unie op elk moment dat de Sovjets kunnen kiezen door middel van onderwatergelanceerde raketten en bommen die door de Sovjet-marine worden geplant.

Het is nu twee weken geleden sinds ik opgenomen maandelijkse audiobrief nr. 14 waarin ik de Verenigde Staten Joint Chiefs of Staff uitdagen om te nemen passende actie over de dodelijke Sovjet nucleaire offensieve wapens in onze territoriale wateren en waarin ik beloofde volledig samen te werken met de Joint Chiefs. Mijn uitdaging en aanbod tot samenwerking werden ook rechtstreeks aan de bevoegde ambtenaren doorgegeven, maar, mijn vrienden, vanaf dit moment heb ik nog geen woord officieel antwoord gekregen op mijn beschuldigingen, mijn uitdaging of mijn aanbod om te helpen!

De Joint Chiefs of Staff is op de hoogte gesteld van specifieke agressieve acties van de Sovjet-Unie die de vrede en veiligheid van de Verenigde Staten bedreigen, de plaatsing van offensieve kernwapens op strategische locaties in de Amerikaanse territoriale wateren; Maar tot nu toe hebben ze niets ondernomen om te zoeken, laat staan om te vernietigen... een van de bommen of raketten die ik vorige maand onthulde... inclusief zelfs de raket bij Pearl Harbor, Hawaï, waarvan ik de locatie in navigatiecoördinaten heb uitgespeld. Zolang deze inactiviteit aanhoudt, beschermen ze onze scheepvaart niet, beschermen onze vitale zeeroutes van communicatie, handhaven ze de algemene marineoverheersing in onze eigen wateren, en beschermen ze cruciale marinebasissen en eigendom onder andere. De stafchefs zijn in flagrante en voortdurende schending van titel 10 van de Amerikaanse Code en van de Departement van Defensie Richtlijn 51001, waarin de functies en verantwoordelijkheden van de strijdkrachten van de Verenigde Staten worden uiteengezet. Wat is de bedoeling hiervan? Betekent dit dat de Joint Chiefs zo volledig gevangen zitten en geïsoleerd zijn door Rockefeller agent Henry Kissinger dat ze niet langer vrij zijn om hun plicht te doen?

Vrienden, wat voor hoop kan er voor ons zijn als onze meest vertrouwde en gerespecteerde leiders, burgers en militairen, ons falen door verraad en angst? Het antwoord is dat de onze niet de enige regering is die deze verschrikkelijke dreiging van de Sovjet-Unie te wachten staat, dus heb ik deze informatie ook aan hen overgedragen; en terwijl de regering van de Verenigde Staten verlamd zit door angst en Rockefeller verraad, nemen andere regeringen actie. Ondertussen wil ik de Sovjets beroven van het cruciale verrassingselement waarop zij rekenen om hun wereldwijde aanval op de marine succesvol te maken.

Vandaag wil ik deze drie onderwerpen bespreken:

Onderwerp 1 De Rockefeller verkopen van Amerika aan de Sovjet-Unie

Onderwerp 2 De Sovjetstrategie voor verrassing Marineaanval in de nucleaire oorlog I

Onderwerp 3.. De World-Wide Locations van Sovjet onderwaterraketten en bommen Onderwerp 1.. In de vroege herfst van 1938 werd een internationale conferentie gehouden om Adolf Hitler’s eis te overwegen om het Sudetenland met zijn zware Duitse bevolking door Tsjecho-Slowakije aan Duitsland te laten overhandigen. Jarenlang was het Derde Rijk zich aan de tanden geweerd in openlijke tegenstand tegen het “Verdrag van Versailles” maar de Westerse bondgenoten, bang voor het beledigen van Hitler, hadden er niets aan gedaan. Voor Tsjechoslowakije was Oostenrijk geannexeerd onder het voorwendsel van

raciale banden zoals die in het Sudetenland die een dergelijke organische relatie met Duitsland eisten. De geallieerden hadden niets gedaan aan Oostenrijk, en nu zijn Groot-Brittannië en Frankrijk het ook eens geworden over de annexatie van Hitler van het Sudetenland. Op 30 september 1938 werd het lot van de inwoners van Sudeten in Tsjechoslowakije beslist zonder hun eigen deelname toen het beruchte Verdrag van München werd ondertekend. Te midden van de wijdverspreide opluchting werd “vrede in onze tijd” uitgeroepen, maar minder dan een jaar later, op 1 september 1939, begon de Tweede Wereldoorlog met de invasie van Hitler in Polen. Iets meer dan een jaar geleden, op 30 juli 1975, werd een nieuwe overeenkomst van München ondertekend, 35 ondertekenaars waren betrokken bij het akkoord van Helsinki, dat de overeenkomst van Helsinki afdichtte. Het lot van de Sovjetsatellieten van Oost-Europa als een stabiele relatie die wordt aangeduid als “organisch en permanent” door hoge ambtenaren van het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken. Wijdverspreide lof voor de zogenaamde “Geest van Helsinki” verzekerde ons allen dat detente het prima deed en dat alles goed ging.

Ondertussen heeft de gestaag versnellende Sovjet-militaire opbouw haar tempo verdubbeld in duidelijke schending van de “Strategische Wapenbeperking verdragen” (SALT) die zulke belangrijke nieuwe wapens verbieden als de enorme Sovjet SS-19 ICBM die nu wordt ingezet. De militaire superioriteit die de Verenigde Staten ooit hadden, is de afgelopen tien jaar systematisch en opzettelijk aangetast, altijd met het excuus dat ons falen om eenzijdig te ontwapenen in fasen misschien uitdagend zou lijken voor Rusland.

Ondertussen is de Sovjet-opbouw verdubbeld en verdubbeld tot het punt waar naties over de hele wereld steeds meer alarm slaan bij dergelijke militaire voorbereidingen die nu veel verder gaan dan alles wat denkbaar zou kunnen zijn beperkt tot zelfverdediging. De situatie wordt zo onheilspellend dat steeds meer landen die voorheen hun mond hebben gehouden in plaats van de Sovjet-Unie te beledigen, nu in alarm schreeuwen. In mei 1976, dezelfde maand waarin ik maandelijkse audiobrief nr. 12 opnam waarin ik u vertelde over de toenemende angsten van een Sovjet dubbelkruis door bepaalde Trustees van de grote Rockefeller gecontroleerde stichtingen, begon de roep van bezorgdheid over Sovjet militaire bedoelingen zich op te bouwen.

Op 9 mei 1976 werd bijvoorbeeld de Deense minister van Buitenlandse Zaken K. B. Andersen geciteerd als uitspraak over de oefeningen van het naburige Sovjet- en Warschaupact, citaat:

“De militaire activiteit in de afgelopen jaren is meer dan nodig is voor defensieve doeleinden. Het is meer dan redelijk in de geest van Helsinki.”

De Denen maken zich vooral zorgen over de amfibische landingsmanoeuvres die aan de Oostzeekust worden uitgevoerd en die steeds dichter bij Denemarken komen, die de zeestraat van de Oostzee naar de Noordzee beheerst.

Een week later, op 16 mei 1976, werd de groeiende bezorgdheid van Denemarken weerklank gevonden door de Westduitse minister van Buitenlandse Zaken, Herr Genscher, die zei dat de Sovjet-Unie zich bewapent boven haar defensiebehoeften, waardoor een gevaar voor de Europese veiligheid wordt gecreëerd.

Ongeveer een halve wereld verderop gaven de Japanners steeds meer uiting aan ernstige bezorgdheid over de militaire escalatie van de Sovjet-Unie. Sinds begin 1976 is er een dramatische toename van de activiteiten van de Sovjetzee- en luchtactiviteiten in de buurt van Japan, waaronder veelvuldige verscheuren van vliegtuigen, talrijke schendingen van de Japanse luchtruimte door Sovjetvliegtuigen en onderzeeëroefeningen vlak bij Japan.

Eind mei was hetzelfde thema door Groot-Brittannië aan de orde gesteld. Op 26 mei 1976 vertelde de Britse minister van Buitenlandse Zaken Crosland aan de Organisatie van het Centraal Verdrag van ministers van Buitenlandse Zaken:

“Wij kunnen het bewijs van onze ogen niet negeren, juist in de jaren waarin de Sovjet-Unie heeft gepleit voor detente, hebben wij getuige geweest van de gestage opbouw van de Sovjet-troepen.”

En de waarschuwingen van leiders uit andere landen zijn niet afgenomen. De Australische premier Malcolm Fraser heeft terecht kritiek geuit op detente als een illusie die de Sovjet-Unie gebruikt om haar imperialistische ontwerpen te verhullen.

Het Rode China, dat momenteel door de verwoestende aardbevingen ernstig verzwakt is, heeft zijn bezorgdheid geuit over de recente versterking van het Russische land en de luchtmacht langs haar noordelijke grens.

En nog maar drie dagen geleden, op de eerste verjaardag van het Verdrag van Helsinki, heeft mevrouw Margaret Thatcher, leider van de conservatieve partij in Groot-Brittannië, haar waarschuwingen versterkt die eerder dit jaar zijn geuit over de zeer reële en groeiende bedreiging van de Sovjet-Unie.

Ondertussen hier in onze eigen Verenigde Staten alle pogingen om te spreken van soortgelijke waarschuwingen worden onderdrukt, gedempt, en verspreid. Onlangs heeft de voorzitter van de Joint Chiefs of Staff, generaal George S. Brown, onthuld dat terwijl de Amerikaanse Pacific Fleet in staat moet zijn om de zeeroutes open te houden voor Hawaï en daar ongeveer, citaat:

“Vanwege een tekort aan oorlogsschepen zal de vloot niet in staat zijn om de zeeroutes naar de westelijke Stille Oceaan te beschermen.”

Admiraal James L. Holloway, hoofd marine operaties, is nog verder gegaan, verklaren dat Amerikaanse oorlogsschepen nu alleen in de zee van Japan werken tegen de tolerantie van de Sovjet-Pacific Fleet. Geen wonder dat de Japanners zich zorgen maken, maar misschien komt de meest sombere schatting van de situatie van de gepensioneerde admiraal Elmo Zumwalt die zegt dat de Verenigde Staten vandaag geen oorlog tegen de Sovjet-Unie kunnen winnen. Hij zou het moeten weten. Toen hij zelf hoofd marine operaties was, gebeurde de Sovjet-raketcrisis van 1971 met onderwaterraketten in Amerikaanse en Canadese wateren, zoals ik vorige maand heb onthuld.

Ondertussen spreekt Rockefeller Sovjet-agent Henry Kissinger troostende leugens voor de Amerikaanse publieke consumptie over de militaire minderwaardigheid van de Sovjet-Unie; en onze interim-president Ford, sprekende woorden in zijn mond als een buikspreker door Nelson Rockefeller en Kissinger, Ik wil er echter op wijzen dat de Commissie niet bereid is om een voorstel in te dienen voor een richtlijn betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico’s van blootstelling aan asbest. De

Rockefeller grote media trommel ligt in ons hoofd, waardoor een vals gevoel van veiligheid ontstaat. Wij, de bevolking van de Verenigde Staten en van de andere landen die nu bedreigd worden door de Sovjet-verrassing, zijn uitverkocht door de vier gebroeders Rockefeller en hun agenten in en uit de regering. Ons vertrouwen van degenen die in leidinggevende posities zitten is tegen ons gebruikt op de hoogste niveaus. Wij zijn allen bedrogen voor het privé gewin van een handvol hebzuchtige, ongevoeligen; en toch, zelfs zij staan op het punt om alles op dezelfde manier te verliezen.. dubbel-kruis door de Sovjet-Unie.

Onderwerp 2.. In dit tijdperk van intercontinentale balsemraketten, Viking ruimtevaartuig landing op Mars, en B-1 Bommenwerpers, is het gemakkelijk om de onmisbare rollen gespeeld door land en zeekrachten te vergeten. De enorme hoeveelheden goederen die in de internationale handel over de wereld reizen, reizen meestal niet per vliegtuig, maar per land en vooral over zee. Om redenen van eenvoudige economie, de zee is nog steeds de ongeëvenaarde snelweg van de wereld handel, spellen welvaart voor velen en overleven voor sommigen; en zolang dit waar is, zal Navies altijd een belangrijke rol spelen in de militaire macht van een natie. Als sommige Amerikanen dit vergeten zijn, dan is de Sovjet-Unie dat niet. Al meer dan twee decennia voert slechts één man voortdurend het bevel over de Sovjetmarine, admiraal Sergei Gorshkov. De Sovjet-Unie heeft minder behoefte aan een marine voor defensieve doeleinden dan vele andere naties, maar 21 jaar lang heeft admiraal Gorshkov meedogenloos gewerkt om de Russische vloot tot een formidabele slagkracht wereldwijd te bouwen, en hij is erin geslaagd.

De Sovjet-marine begon als een kleine defensieve militaire arm toen Stalin in 1953 overleed en is in verbazingwekkend korte tijd in een moderne armada ingebouwd en groeit nog steeds snel.

Terwijl de Verenigde Staten thuis de scheepswerven hebben gesloten en in het buitenland bases hebben verloren, heeft de Sovjet-Unie nieuwe scheepswerven gebouwd en haar bereik uitgebreid door steeds meer bases te openen ver van haar eigen kusten. Zelfs nu, voordat de nieuwe Amerikaanse marinebasis gebouwd wordt op Diego Garcia in de Indische Oceaan, zijn de Russen aan het smachten naar een nieuwe basis in de Stille Zuidzee op het eiland Tonga ten noorden van Australië. Gorshkov heeft gezegd, citaat:

“Het vaststellen van de voorwaarden voor het verkrijgen van de controle op zee heeft altijd langdurige tijd en de uitvoering van een reeks maatregelen nodig terwijl nog in vrede.”

Hij benadrukt ook het belang van de Sovjetvloot voor de uitoefening van, citaat: “invloed op kustlanden.” Gorshkov beweert dat zijn marine nu overal kan vechten als politiek instrument om de doelstellingen van het Kremlin te bevorderen, inclusief niet alleen de oorlogsrol van het afsnijden van zeeroutes, maar zelfs mogelijke pesten en inmenging in de scheepvaart. Hij beschouwt de Sovjetmarine nu als, citaat: “een langbereikde gewapende macht die beslissende invloed kan uitoefenen op de loop van een gewapende strijd in theaters van militaire operaties van grote omvang.” Met andere woorden, de Sovjetmarine is nu een wereldwijde slagkracht, en Gorshkov heeft onlangs zijn vloot laten weten dat het de marine zal zijn die de klap zal krijgen van elk gewapend conflict dat nog komt.

Westerse militaire analisten zijn verbaasd door recente aanwijzingen dat de Sovjet-Generaal Staff zich voorbereidt, citaat: “nieuwe methoden van afstoten van agressie en oorlog voeren.” Antitank geleide raketten, waar veel analisten zich op concentreren, zijn

slechts een zijspoor in deze zogenaamde nieuwe methoden. De werkelijke focus in de huidige Sovjet militaire planning is de marine, en prominent onder deze nieuwe methoden zijn de onderwater gelanceerde raketten en bommen die de Sovjet marine nu heeft geplaatst in kustwateren over de hele wereld.

Onderwerp 3.. In maandelijkse audiobrief nr. 14 die ik slechts twee weken geleden op 19 juli 1976 opgenomen, ik rapporteerde de aanwezigheid van 4 bommen en 10 korte-afstands onderwater-lanceerraketten met meerdere nucleaire kernkoppen in de territoriale wateren van de Verenigde Staten, allemaal geplant daar door de Sovjet-Unie. Ik kan nu bevestigen dat al deze bommen en kernkoppen van de thermonucleaire verscheidenheid zijn, dat wil zeggen waterstofbommen in tegenstelling tot kleinere atoombommen. Bovendien bevat de lijst voor Noord-Amerika nu nog twee raketten.. een aan het zuideinde van Chesapeake Bay bij Norfolk, Virginia, en de andere in Canadese wateren bij Vancouver, Canada. Van deze twee is de Norfolk raket in de afgelopen weken geplaatst.

Verenigde Staten/Canadian Locations

Hier zijn de navigatie coördinaten voor de locaties van de 16 kernwapens in de Verenigde Staten en Canadese territoriale wateren. De meeste locaties zijn stevig, maar sommige kunnen een of twee mijl ver zijn:

(1) Bij de ingang van Seal Harbor, Maine. Waterstofbom. Breedtegraad 44 17’ 0“ Noordlengte 68 14’ 0” Westelijk

(2) In een baai bij de baai van Boston bij Quincy en Weymouth, Mass. Raket. Breedtegraad 42 14’ 30“ Noordlengte 70 59’ 0” Westelijk

(3) Long Island Sound in de buurt van Bridgeport, Connecticut. Raket. Breedtegraad 41 9’ 40“ Noordlengte 73 5’ 0” Westelijk

(4) Chesapeake Bay bij Deale, Maryland, ten oosten van Washington, DC. Raket. Breedtegraad 38 46’ 0“ Noordlengte 76 33’ 0” Westelijk

(5) Potomac River near Indian Head, Maryland, bezuiden Washington, D.C. Waterstofbom. Breedtegraad 38 33’ 40“ Noordlengte 77 12’ 0” Westelijk

(6) Zuid-einde van Chesapeake Bay bij Norfolk, Virginia. Raket. Breedte 36 58’ 30“ Noordlengte 76 16’ 0” Westelijk

(7) Binnen Pensacola Bay, Fla. Raket. Breedtegraad 30 23’ 30“ Noordlengte 87 11’ 30” Westelijk

(8) In de Mississippi bij New Orleans. Waterstofbom. (Een correctie hier van maandelijkse audiobrief nr. 14. De bom is beneden rivier bij Port Sulphur, La., in plaats van stroomopwaarts.) Breedtegraad 29 35’ 30“ Noordlengte 89 50’ 30” West

(9) In Galveston Bay, Texas. Raket. Breedtegraad 29 22’ 10“ Noordlengte 94 49’ 10” West

(10) Binnen San Diego Bay in de buurt van Chula Vista, Californië. Raket. Breedtegraad 32 38’ 0“ Noordlengte 117 7’ 0” Westelijk

(11) Binnen San Pablo Bay in de buurt van San Francisco, Californië. Raket. Breedtegraad 37 59’ 0“ Noordlengte 122 23’ 0” Westelijk

(12) In Amerikaanse wateren tussen de staat Noordwest-Washington en Vancouver Island, British Columbia. Raket. Breedtegraad 48 13’ 0“ Noordlengte 123 8’ 0” Westelijk

(13) In Canadese wateren ten zuidwesten van Crescent Beach bij Vancouver, British Columbia. Raket. Breedte 48 58’ 9" Noord geschatte lengte 122 57’ West.

(14) In Prins William Sound, Alaska, vlakbij de ingang van de haven van Valdez. Waterstofbom. Breedte 60 57’ 40“ Noordlengte 146 44’ 15” West (15) In de wateren net ten noorden van Colon, Panamakanaalzone. Raket. Breedte 9 25’ 30“ Noordlengte 79 54’ 45” West

(16) En tenslotte, in de kustwateren net buiten Pearl Harbor, Hawaï. Raket. Breedtegraad 21 18’ 30“ Noordlengte 157 58’ 58” West.

Mijn vrienden, pak een kaart en markeer deze locaties erop. Zie zelf hoe compleet de verrassingsaanval is dat klaar is voor de Amerikaanse marine. Als je dat hebt opgenomen, luister dan, mijn vrienden, er is meer, veel meer.

Het belangrijkste doelwit van de Sovjet-Unie in de verrassingsaanval die nu gepland is, zijn de Verenigde Staten van Amerika. Als we vallen, valt de wereld, maar dat maakt ons niet het enige doelwit. Amerikaanse marinetroepen worden wereldwijd ingezet. Bovendien heeft de Sovjet-Unie ontwerpen op West-Europa, het Middellandse-Zeegebied, zuidelijk Afrika, China, Japan, Australië, India, de Perzische Golf.. kortom, de hele wereld! Grote stukken van de wereld zijn al onder directe Sovjet controle, terwijl anderen vooral onder de directe invloed van hun Rockefeller partners waarvan ze van plan zijn om te pikken door middel van de dubbel-cross. Maar alle gebieden van de wereld die nog te veroveren zijn of in de weg staan van overweldigende Sovjetoverwinning worden ook beschoten met bommen en onderwater gelanceerde raketten die in kustwateren worden geplant.

Ik kan nu melden dat de kustwateren op ten minste 64 plaatsen wereldwijd nu nucleaire offensieve wapens bevatten die door de Sovjet-Unie zijn geplant. Een paar zijn bommen, maar de overgrote meerderheid zijn onderwater-lanceer raketten met meerdere kernkoppen bewapend met waterstof.

De Sovjet-marine, trouw aan de beweringen van zijn commandant in Chief, admiraal Gorshkov, dat het nu een wereldwijde slagkracht is, is nu klaar voor de meest ambitieuze, meest verwoestende verrassing aanval aller tijden.. een wereldwijde Pearl Harbor-type aanval ontworpen om alle mariniers van de wereld te brengen om te ruïneren met een enkele klap. Als deze aanval slaagt, zullen de zeeroutes die het levensbloed zijn niet alleen van de verdediging, maar van de handel en zelfs overleven voor vele naties, worden doorgesneden en vernietigd.

Ongeacht eventuele represailles door middel van intercontinentale ballistische raketten, bommenwerpers, en alle andere, de Sovjet-Unie is bereid om de minimale slachtoffers te overleven, niet meer dan misschien 10 miljoen.. die het Kremlin bereid is te accepteren, dankzij de all-out civiele verdediging voorbereidingen die al jaren in Rusland aan de gang zijn. Uiteindelijk, ze redeneren, zelfs als.. en dat is een zeer grote “als”..als we terugslaan zullen we raken uit ICBM raketten en zal al onze resterende verdedigingen consumeren zonder enige hoop op ultiem succes, beroofd als we zullen van een significante marinemacht. Of hun eerste verrassingsaanval ons overtuigt om ons allemaal te laten vallen, of dat we ons eerst met zulke krachten wreken als we na de vernietiging van onze marine

kunnen verzamelen, het Kremlin verwacht onvermijdelijk te verschijnen als de overwinnaar, als de onbetwiste heerser van de hele wereld. Dat is waar deze wereldwijde aanval op Pearl Harbor om draait, en dat probeer ik te voorkomen door het voordeel van verrassingen waar de Sovjets op rekenen weg te nemen.

Europese/Britse eilanden

Ik geef je nu de andere locaties wereldwijd. Dezelfde tijd, zal ik gewoon geven elke breedtegraad of lengtegraad als drie getallen.. betekent graden, minuten, en seconden respectievelijk.

Noord-Europa, Scandinavië en de Britse eilanden zijn zwaar getroffen door onderwaterraketten en bommen. Dit is bedoeld om een aanzienlijk deel van de Baltische Sovjetvloot vrij te maken voor dienst elders en ook om de NAVO-luchtmacht te neutraliseren of te elimineren, die momenteel een zwakke plek is voor de Sovjetmarine.

Denemarken is de sleutel tot de toegang van de Sovjet-Unie tot de Oostzee en twee raketten worden nu in Deense wateren geplant: één ten noorden van Kopenhagen op breedte 56 - 10 - 37 Noordelijke lengte 12 - 25 - 56 Oost

De andere naar het zuiden op breedtegraad 54 - 55 - 30 Noordlengte 10- 27 - 51 Oost

Ver naar het noorden is een raket ook gelegen aan de noordkant van de Golf van Botnische vlakbij de grens tussen Finland en Zweden op de breedtegraad 65 - 42 - 25 Noord Lengte 24 - 34 - 0 Oost

Aan de Oostzeekust van West-Duitsland net ten zuiden van Denemarken bevindt zich een raket op breedtegraad 54 - 27 - 27 Noordlengtegraad 13 - 4 - 14 Oost

Terwijl de Noordzeekust van West-Duitsland de locatie is van een andere raket bij Bremerhaven op breedtegraad 53 - 39 - 50 Noord-lengtegraad 8 - 20 - 41 Oost.

Op weg naar Nederland langs de Noordzeekust is een waterstofbom geplaatst door de Sovjets net buiten het middengedeelte van de enorme dijk ongeveer 50 mijl ten noorden van Amsterdam. De bom staat op breedte 53 - 2 - 4 Noordlengte 5 - 10 - 55 Oost

Als de Noordzee ontploft zou worden, zou de Noordzee als een vloedgolf de inwoners van Amsterdam verpletteren en verdrinken en meer dan 1000 vierkante kilometer Nederlands laagland dat vroeger uit de zee werd gewonnen. Dit is verschrikkelijk om je voor te stellen, mijn vrienden, maar het zou veel verschrikkelijker zijn als we de Sovjet-Unie toestonden om het te doen.

Alsof dat niet genoeg is, wordt de Nederlandse kust ook bedreigd door een raket op breedtegraad 51 - 36 - 7 Noordlengtegraad 3 - 55 - 43 Oost

in een baai ten zuidwesten van Rotterdam.

Ook de Franse kust is het doelwit. Eén raket ligt zuidwestelijk van Brest op breedtegraad 48 - 10 - 23 Noordlengte 4 - 50 - 12 West

De andere raket, verder naar het zuiden, is ongeveer halverwege tussen Nantes en Bordeaux op breedtegraad 46 - 15 - 9 Noordlengte 1 - 30 - 51 West.

Zoals ik in eerdere maandelijkse audiobrieven, zoals nummer 6 voor november 1975, heb uitgelegd, waren de plannen van Rockefeller voor oorlog niet inclusief vijandelijkheden in

Europa of Groot-Brittannië; Maar onthoud, het Sovjet-surprise aanvalsplan maakt deel uit van de massale Sovjet-verraad van hun Rockefeller meesters, en nergens veroorzaakt de omvang van deze grote dubbelkruising een grotere schok dan door te kijken naar de huidige Sovjet dreiging tegen de Britse eilanden.

In het Rockefeller-scenario mocht het Verenigd Koninkrijk niet betrokken zijn bij de vijandelijkheden, maar onder de verrassingsaanval die door de Sovjets werd voorbereid, zijn de Britse eilanden nu het meest doelgerichte gebied op aarde wat betreft de geografische concentratie van raketten en bommen die nu in hun territoriale wateren worden geplant. Niet alleen marinedoelen, maar ook Amerikaanse en Royal Air Force doelen zijn cruciaal voor het Sovjet doel om hun eigen Noordelijke Marine Vloot te bevrijden om de rest van de wereld te helpen veroveren en patrouilleren. De Sovjets zien Engeland als een enorme vijandelijke vliegdekschip dat moet worden gezonken.

Vanaf de noordoostkust van Schotland bevindt zich een raket in Moray Firth ten noordoosten van Inverness op de breedtegraad 57 - 36 - 0 Noordlengte 4 - 2 - 49 West.

Vervolgens, vlakbij de ingang van de Firth of Forth en noordoost van Edinburgh, Schotland, wordt een raket geplant op breedte 56 - 7 - 0 Noord Lengtegraad 2 - 31 - 46 West.

Vervolgens is er een atoombom (geen waterstofbom) bij de smalle ingang van de baai in Middlesborough, Engeland, op breedte 54 - 38 - 30 Noordlengte 1 - 7 - 43 West.

Een raket die verder langs de kust loopt, is ruwweg gecentreerd in de ingang van de baai bekend als “The Wash,” ten oosten van Nottingham: Breedte 53 - 7 - 30 Noord Lengte 0 - 30 - 48 Oost

En aan de noordflank van de ingang van de Thames rivier ten oosten van Londen, zit nu nog een raket op de breedtegraad 51 - 37 - 0 Noordlengte 1 - 2 - 26 Oost.

De raket bevindt zich in het water, ongeveer 30 mijl ten noorden van Liverpool, op breedte 53 - 49 - 0 Noordlengte 3 - 6 - 40 West.

Verder naar het noorden bij breedtegraad 54 - 55 -0 Noordlengte 3 - 30 - 50 West

Een raket wordt geplaatst in Solway Firth op de grens tussen Engeland en Schotland.

Ten noorden daarvan ligt een raket nu in de Firth of Clyde zuidwesten van Glasgow, Schotland op breedte 55 - 39 - 0 Noord Lengte 5 - 7 - 4 West.

De laatste raket in de wateren langs de westkust is in het kanaal dat bekend staat als “Little Minch” voor de noordwestkust van Schotland op breedte 57 - 21 - 0 Noordlengte 6 - 52 - 37 West.

Ook Ierland is het doelwit. De ingang van Dublin Harbor bevat een waterstofbom op breedte 53 - 20 - 0 Noord Lengte 6 - 5 - 0 West.

Ook de ingang van de haven bij Cork aan de zuidkust bevat een waterstofbom op breedtegraad 51 - 48 - 0 Noordlengte 8 - 14 - 24 West

En in de wateren van de westkust van Ierland is er een raket in Blacksod Bay op breedte 54 - 1 - 30 Noord Lengte 9 - 56 - 34 West.

IJsland

Om de Sovjet-voorbereiding voor de totale eliminatie van het verzet tegen bewegingen van de Noordelijke Marinevloot te voltooien, heeft IJsland ook twee raketten in zijn kustwateren. Een is nabij de ingang van de haven bij Reykjavik op breedte 64 - 10 - 24 Noord Lengtegraad 21 - 56 - 15 West.

De andere is nabij de noordwestkant van het eiland op breedtegraad 66 - 9 - 2 Noordlengte 22 - 58 - 18 West.

Tot zover de obstakels voor de Noord- en Baltische Sovjetvloot als de verrassingsaanval door onderwaterraketten en bommen wordt uitgevoerd.

Mediterrane locaties

De volgende grote zorg voor de Sovjetmarine is de Middellandse Zee, en ook daar zijn voorbereidingen getroffen. De belangrijkste Amerikaanse marinebasis die nu links in de Middellandse Zee ligt in Napels, Italië, en in de noordwestzijde van de baai van Napels bevindt zich nu een Sovjet onderwater gelanceerde raket op 40 - 47 - 4 Noord-lengte 14 - 6 - 0 Oost

Bovendien zijn er nog vier onderwaterraketplaatsen opgezet door de Sovjets in het westen van de Middellandse Zee, zodat de Amerikaanse zesde vloot volledig in het nauw kan worden gedreven, gevangen en uiteindelijk vernietigd, waardoor de Middellandse Zee als een Sovjetmeer wordt verlaten.

Raketten bevinden zich net binnen de Straat van Gibraltar aan de noordkant op: Breedte 36 - 8 - 29 Noord Lengte 5 - 24 - 17 West.

en aan de zuidkant op breedtegraad 35 - 54 - 45 Noordlengte 5 - 18 - 13 West.

De andere twee raketlocaties zijn ongeveer 140 tot 150 mijl ten oosten van Gibraltar, één op het noorden in de Golf van Almeria op breedtegraad 36 - 43 - 7 Noordlengte 2 - 15 - 0 West.

De andere op het zuiden bij een punt van land uit Melilla, Marokko, op de breedte 35 - 26 - 13 Noord Lengte 2 - 52 - 35 West.

Zuidelijk Afrika Locaties

De wateren rond zuidelijk Afrika bevatten drie raketten. Een is zuidwesten van Kaapstad, Zuid-Afrika, op breedtegraad 34 - 12 - 4 Zuid-lengte 18 - 10 - 18 Oost.

Een andere is aan de Transkei kust ongeveer halverwege tussen Durban en Port Elizabeth, Zuid-Afrika, op de breedte 32 - 2 - 32 Zuid-lengte 29 - 8 - 7 Oost.

De derde is in de baai bij Lourenco Marques, Mozambique, op breedtegraad 25 - 54 - 56 Zuidlengte 32 - 57 - 11 Oost

ongeveer 300 mijl ten oosten van Johannesburg, Zuid-Afrika.

De rest van zwart Afrika staat al onder gezamenlijke Rockefeller-Sovjet overheersing die de Sovjets van plan zijn om te transformeren in pure Sovjet overheersing door middel van hun massale dubbelkruising van de vier gebroeders Rockefeller.

Latijns-Amerika/Zuid-Amerikaanse locaties

Een soortgelijke situatie heerst in heel Latijns-Amerika, en afgezien van de Panama Canal raket, hebben de Sovjets niets in Latijns-Amerikaanse territoriale wateren geplant. De enige nucleaire raketten in Latijns-Amerika zijn die in Guyana gericht op het Panamakanaal, de Zuid-Amerikaanse en andere plaatsen.

Ik kan nu onthullen dat deze zijn verwijderd uit de buurt van Temehri Airfield in de buurt van Georgetown en verplaatst naar een site ongeveer 100 mijl ten zuiden van Georgetown, Guyana, op de breedtegraad 5 - 20 - 0 Noordlengte 58 - 7 - 54 West

Ten zuidoosten van de stad Ituni. Deze afgelegen site is nu in gebruik om de raketten te scheiden van het vliegveld Temethri dat zwaar is gebruikt voor de beweging van Cubaanse troepen. Het is ook de bedoeling dat de nieuwe Sovjet Backfire Bomber en andere vliegtuigen in een aanval op de Verenigde Staten landen.

Perzische Golf / Andere landen

Een ander strategisch belangrijk gebied voor de Sovjet-Unie is de Perzische Golf met Saudi-Arabië in het zuidwesten en Iran in het noordoosten. Onder een geheime deal die in 1972 werd gesloten door de gebroeders Rockefeller via hun agenten Henry Kissinger en vervolgens president Richard Nixon, is er een enorm arsenaal van geavanceerde wapens opgebouwd in Iran met een huidige waarde van meer dan 10 miljard dollar. Dit omvat 80 gloednieuwe F-14 Jet Fighters, Hawk anti-vliegtuig batterijen tot totaal 1800 raketten, en een ultramoderne marine vloot die zes (6) Begeleide Missile Destroyers geavanceerder dan alles wat eigendom is of op bestelling van onze eigen United States Navy! Kun je je dat voorstellen? Toch is de enorme wapenopbouw in Iran veel sneller dan Iran in staat is deze wapens te gebruiken door een gebrek aan adequate training. Wat er eigenlijk gebeurt is dat Iran stiekem wordt gebruikt door de gebroeders Rockefeller om wapens naar de Sovjet-Unie zelf te sluizen en naar een gebied dat in de komende oorlog door de Sovjets kan worden overgenomen. De echte sjah van Iran is ambassadeur Richard Helms, het voormalige hoofd van de CIA die nu Iran controleert voor de gebroeders Rockefeller!

Net zoals we 5 tot 10 miljard dollar aan wapens achter ons lieten voor de Noord-Vietnamezen om op te halen toen we ons vorig jaar haastig terug trokken, is hetzelfde wat er in Iran gaat gebeuren. In beide gevallen werden deze deals tussen de gebroeders Rockefeller en de Sovjet-Unie gesloten in ruil voor geheime overeenkomsten die de controle van Rockefeller over olie en andere minerale belangen in die regio garanderen. Maar deze regeling staat nu op het punt om in het gezicht van de gebroeders Rockefeller, zowel de jouwe als de mijne, op te blazen in de wereldwijde verrassingsaanval die gepland is door de Sovjets.

Er is nu een Sovjet onderwater raket site in de Perzische Golf ongeveer 60 mijl ten zuidwesten van Bushehr, Iran, op de breedtegraad 28 - 33 - 40 Noord Lengte 48 - 55 - 29 Oost.

Zoals ik in maandelijkse audiobrief nr. 6 november 1975 heb uitgelegd, was het gezamenlijke oorlogsplan tussen de gebroeders Rockefeller en hun Sovjet-geallieerden het uitbreken van oorlog in het Midden-Oosten als de aanleiding voor het uitbannen van Arabische OPEC olievelden door middel van een Amerikaanse beperkte nucleaire staking. Dit zou Europa verlammen, waardoor zuidelijk Afrika kwetsbaar wordt op zijn beurt tot de

laatste verovering. Ondertussen zou een Aziatische oorlog zich opbouwen als een vervolg op een gezamenlijke overname van India en het Rode China door Rockefeller en Sovjet, waarbij Japan weer in onderwerping voor de Rockefellers werd geslingerd.

Maar nu, onder de gedurfde dubbele kruising en wereldwijd Pearl Harbor-achtige verrassingsaanval die is gepland door de Sovjet-Unie, zijn de Sovjets van plan om al deze dominostenen in een keer en in hun eigen schoot te laten vallen met het Rockefeller-rijk geëlimineerd als een factor. Daartoe worden nog veel meer onderwater-lanceringen raketten geplant in kustwateren over de hele wereld.

Pacific Ocean/Far East Locations

India is het doelwit met twee van zulke raketten. Een is aan de westkant ten noordwesten van Bombay op breedtegraad 20 - 52 - 56 Noordlengte 71 - 48 - 39 Oost.

De andere is aan de oostkant in een baai ten zuiden van Calcutta op de breedtegraad 21 - 45 - 7 Noord Lengtegraad 88 - 17 - 32 Oost.

De wateren ten oosten van Singapore bevatten een raket op breedtegraad 1 - 28 - 52 Noordlengte 105 - 8 - 51 Oost.

Japan wordt bedreigd door Sovjetraketten in zijn wateren op twee locaties. Een is in een baai aan de zuidkant van het eiland Hokkaido op breedtegraad 42 - 17 - 26 Noord Lengtegraad 140 - 30 - 42 Oost.

De andere is in de kustwateren ten zuidoosten van Hiroshima op breedtegraad 34 - 7 - 15 Noordlengte 132 - 46 - 32 Oost.

Seoul, Zuid-Korea, wordt bedreigd door een Sovjetraket in de wateren ongeveer 25 mijl naar het zuidwesten op Breedtegraad 37 - 21 - 47 Noordlengte 126 - 30 - 47 Oost.

Rood China wordt bedreigd door drie Sovjet onderwater raketten in zijn territoriale wateren. Een is in de Golf van Chihli ongeveer 260 mijl ten zuidoosten van Peking op breedtegraad 38 - 31 - 34 Noord lengtegraad 120 - 45 - 43 Oost.

De tweede is ongeveer 75 mijl ten zuiden van Shanghai op de breedtegraad 30 - 17 - 55 Noord Lengtegraad 121 - 35 - 44 Oost.

En de derde is ongeveer halverwege tussen Kanton en Hong Kong op breedtegraad 22 - 42 - 2 Noordlengte 113 - 39 - 56 Oost.

Daarnaast is er een raket in het noordeinde van de Golf van Tonkin ongeveer 50 mijl ten oosten van Haiphong, Vietnam, op de Breedtegraad 21 - 4 - 30 Noord Lengte 107 - 30 - 14 Oost.

En ongeveer 25 mijl ten noorden van Taipei van de noordelijke punt van Taiwan nog een raket wacht op de breedtegraad 25 - 24 - 11 Noordlengte 121 - 30 - 41 Oost.

Filipijnen/Australië-locaties

Om het Sovjetplan voor het verpletteren van alle rivaliserende mariniers van de wereld met één klap te ronden, worden onderwaterraketten ook geplant in de wateren van de Filippijnen en Australië.

Een van de Filipijnse raketten ligt in het water ten zuidwesten van het schiereiland Batan binnen een opvallend bereik van de Amerikaanse marinebasis bij Subic Bay en ten zuiden van Manilla. De breedtegraad is 14 - 33 - 8 Noordlengte 120 - 15 - 55 Oost.

De andere Sovjetraket op de Filippijnen ligt ten noordwesten van Panay Island op breedtegraad 11 - 51 - 57 Noordlengte 122 - 5 - 0 Oost.

Wat Australië betreft, vier onderwaterraketten zijn geplant door de Sovjet-marine rond het zwaarbevolkte zuidwestelijke kwadrant van de kustlijn. Een is net ten zuiden van Kangaroo Island, ten zuidwesten van Adelaide op

Breedtegraad 36 - 3 - 43 Zuidelijke Lengtegraad 137 - 34 - 7 Oost.

Een andere is vlakbij de ingang van Port Phillip Bay, ten zuiden van Melbourne op breedtegraad 38 - 19 - 3 Zuidlengte 144 - 44 - 44 Oost.

De derde raket is vlakbij de ingang van Port Jackson bij Sydney op breedtegraad 33 - 50 - 46 Zuidlengte 151 - 16 - 0 Oost.

En raket nr. 4 is in het water ten noordoosten van Brisbane op breedtegraad 27 - 22 - 14 Zuidlengte 153 - 12 - 24 Oost.

Mijn vrienden, de wereldwijde verrassingsaanval die door de Sovjetmarine is voorbereid maakt de Sovjet-Unie de agressieve, allesomvattende vijand van alle andere natie op aarde. De pure brutaliteit van een dergelijk plan is een van zijn grootste krachten. Niemand zou verwachten dat de hele wereld op zijn knieën zou komen. Dit is vooral belangrijk omdat het gaat om het dubbelkruis van de gebroeders Rockefeller. De Rockefellers zelf hadden de brutaliteit om de geldhoeveelheid van de Verenigde Staten te verdrijven, en realiseerden zich heel goed dat de meeste mensen zo'n enorme misdaad ongelofelijk zouden vinden en daarom nooit iets zouden vermoeden. Maar de wereldwijde verrassingsaanval die de Sovjets bedacht hebben... is ontworpen om zelfs de gebroeders Rockefeller zelf te overmeesteren. Ze hebben zolang over het Kremlin gezwaaid dat ze zich letterlijk niet kunnen voorstellen die macht te verliezen. En dus geloven de Sovjets dat niemand zal geloven dat zoiets mogelijk is tot de dag dat ze op een knop drukken, signalen wereldwijd flitsen per satelliet, raketten uit de kustwateren over de hele wereld, en de grootste verrassingsaanval in de geschiedenis vindt plaats. Dan zal iedereen geloven, maar dan zal het te laat zijn. Dit is de lange en korte van de fantastische Sovjet gok die nu klaar is om gespeeld te worden op het moment dat ze kiezen.

Vrienden, wat ik jullie heb verteld is de waarheid, en hoewel jullie misschien geneigd zijn om te proberen duizend manieren te beargumenteren om jezelf te overtuigen niet te geloven wat ik gezegd heb, houd één koud, eenvoudig feit in gedachten. De waarheid verandert niet alleen omdat we het niet geloven.

Op de avond van 6 december 1941 was de Amerikaanse vloot vreedzaam voor anker in Pearl Harbor, Hawaï en waren er kerstfeesten aan de gang. Stel dat je op een van die feestjes was geweest en ik binnen was gelopen en mensen probeerde te vertellen dat de Japanners de volgende ochtend zouden aanvallen. Uw reactie zou waarschijnlijk zijn geweest, citaat: "Maar we hebben niets gehoord over dat. Er is niets op het nieuws over, en de regering heeft ons geen waarschuwingen, en de vloot zou zeker niet in de haven als er een gevaar. Ik geloof het niet." Ik heb dan misschien allerlei bewijzen over de Japanse

opbouw, weinig bekende informatie over de inspanningen van het Rockefeller-gesponsorde “Institute of Pacific Relations” om een dergelijke aanval, enzovoorts, te veroorzaken, maar je zou nog steeds geweigerd hebben om mij te geloven. Maar ik zou de waarheid hebben verteld, en de waarheid zou nog steeds hetzelfde zijn geweest. Om 7:55 uur de volgende ochtend zou een lucht vol Japanse vliegtuigen die de dood op je hoofd regende mijn waarschuwingen hebben bewezen, maar dan zou het te laat zijn geweest.

Laat het deze keer niet te laat zijn. Mijn aanklacht is waar en ze zullen hoe dan ook waar zijn. Zij kunnen nu worden bewezen door de ambtenaren, militairen en burgers, die de verantwoordelijkheid hebben ons leven te beschermen, te dwingen deze raketten en bommen te vinden en te neutraliseren; Of we kunnen achterover leunen en luisteren naar meer leugens, meer troostende argumenten, meer afleiding totdat de onaardse flitsen van brandend licht van waterstofbommen de waarheid naar huis drijven verschrikkelijk, overtuigend en onherroepelijk.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 16

25 september 1976

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 25 september 1976, en dit is mijn maandelijkse audiobrief nr. 16.

Vorige maand heb ik maandelijkse audiobrief nr. 15 veel eerder dan normaal opgenomen, op 2 augustus vanwege de extreme urgentie. In die tape onthulde ik de locaties van meerdere kernkop raketten en waterstofbommen die door de Sovjet-Unie waren geplant in de kustwateren van 25 landen over de hele wereld..vooral de Verenigde Staten, Canada, de Britse eilanden en West-Europa. We stonden op de drempel van een wereldwijde Pearl Harbor-achtige verrassing nucleaire aanval, en toch had niemand in de federale regering enige officiële actie ondernomen om te reageren op mijn waarschuwingen over deze verschrikkelijke oorlog dreiging. Het was duidelijk dat er niets op tijd zou worden gedaan tenzij de publieke opinie het gedwongen had te doen, en dus heb ik JULLIE opgeroepen.

Ik heb u de waarheid verteld over onze wanhopige situatie en ik heb u gevraagd om de redding van ons geliefde land te bewerkstelligen door druk uit te oefenen op de regering die alleen maar gewekte, geïnformeerde burgers kan brengen. Uw overweldigende antwoord was een grote schok voor de regering van de Verenigde Staten en als direct gevolg van uw inspanningen is en wordt actie ondernomen. Dankzij jou zijn de raketten en bommen in Amerikaanse wateren die ik in maandelijkse audiobrief nr. 15 onthulde, verwijderd door de Amerikaanse marine. Ook de mensen rond de Britse eilanden en een aantal andere plaatsen wereldwijd zijn verwijderd, maar het grimmige feit is, mijn vrienden, dat we nog steeds in zeer groot gevaar verkeren omdat de Sovjet-Unie niet opgeeft. Dat betekent dat jij en ik ook niet mogen opgeven.

De Sovjet-marine worstelt en manoeuvreert nu de klok rond om een bevelgevende, strategische positie voor aanval te herstellen, omdat een dreigende nucleaire aanval op ons land nog steeds gepland is door de Sovjets. Om deze aanval te voorkomen, moeten twee dingen worden gedaan:

Ten eerste moeten zij worden verhinderd om de beslissende rand van de slagveldpositie te bereiken die zij nu met onderzeeërs op zee proberen te bereiken; en

Ten tweede moet het feit dat de Sovjet-Unie zich voorbereidt om de wereld in een thermonucleaire oorlog te storten, volledig worden ontmaskerd, niet alleen hier in Amerika maar wereldwijd. Zoals ik vorige maand al zei, in maandelijkse audiobrief nr. 15 maakt de gedurfde wereldwijde marine verrassingsaanval die bijna klaar is om te worden geactiveerd de Sovjet-Unie de totale vijand van elke andere natie op aarde. Als dit bekend wordt, zal de militaire houding van Rusland inderdaad zeer ongemakkelijk zijn.

Om u op de hoogte te brengen van de gebeurtenissen van de afgelopen weken, mijn drie onderwerpen vandaag zijn: Onderwerp 1.. De Augustus raketcrisis van 1976

Onderwerp 2.. De Amerikaanse Inlichtingendienst Gap en een nieuwe ronde van Sovjet onderwater raketten

Onderwerp 3 De ongedeclareerde onderzeeër oorlog nu onderweg

Onderwerp 1.. Een toenemend aantal publieke figuren in ons land weten over de Sovjet onderwater raketten die ons land bellen, maar tot nu toe is er slechts één die u hierover waarschuwt.

Op de Republikeinse Nationale Conventie van 19 augustus 1976 werd Ronald Reagan uitgenodigd om op het sprekersplatform een paar woorden te zeggen na de voordracht van president Ford. Na enkele openingswoorden van persoonlijke aard en korte opmerkingen over het Party Platform had hij geholpen om te smeden, wendde hij zich tot wat echt op zijn hoofd. Hij begon, en ik citeer:

"Als ik even kon wachten, had ik een opdracht. Iemand vroeg me om een brief te schrijven voor een tijdcapsule die over honderd jaar in Los Angeles geopend zal worden op ons Tricentennial. Het klonk als een gemakkelijke opdracht. Ze stelden voor dat ik iets over de problemen en problemen van de dag zou schrijven, en ik wilde dat doen in een auto die naar de blauwe Stille Oceaan keek aan de ene kant en de bergen aan de andere kant; Ik vroeg me af of het over honderd jaar nog zo mooi zou zijn als op die zomerdag."

Met een paar woorden over verschillende uitdagingen waar we voor staan, ging hij verder, citaat:

"We leven in een wereld waarin de grote machten zich hebben opgesteld en gericht op elkaar verschrikkelijke vernietigingsraketten.. nucleaire wapens die in een kwestie van minuten in elkaars land kunnen arriveren en de beschaafde wereld waarin we leven kunnen vernietigen. En plotseling kwam het tot me door: Wie deze brief honderd jaar later zou lezen, zal weten of die raketten werden afgevuurd. Ze zullen weten of we onze uitdaging hebben doorstaan. Of ze de vrijheid hebben die we tot nu toe hebben gekend, zal afhangen van wat we hier doen. Zullen zij met waardering terugkijken en zeggen: “Godzijdank voor die mensen in 1976 die het verlies van vrijheid voorop gingen, die ons honderd jaar later vrijhielden; wie hield onze wereld tegen nucleaire vernietiging?” En als we falen, zullen ze waarschijnlijk de brief helemaal niet kunnen lezen omdat het over individuele vrijheid sprak, en ze zullen daar niet over mogen praten of erover lezen. Dit is onze uitdaging."

Het is geen toeval dat nucleaire raketten in Ronald Reagan’s gedachten kwamen toen hij naar het water voor de Californische kust keek. Wij hadden sinds 11 augustus telefonisch contact met elkaar gehad en hij wist alles van de Sovjet-onderzeese raketten toen hij zei wat ik net zei. Maar het grootste deel van zijn publiek heeft zich nooit gerealiseerd waar hij naartoe reed, dankzij het totaal ontbreken van andere aanwijzingen over de Sovjet dreiging van de regering of de grote media. Dus het lot van onze geliefde natie, en dus van de hele wereld, rustte in de maand augustus 1976 in de handen van degenen die mijn beschuldigingen hoorden en op hen handelden.

In augustus kwam de regering van de Verenigde Staten onder steeds toenemende druk van mensen zoals jij over de hele wereld die kopieën van mijn tapes stuurden, mijn beschuldigingen doorgaf en actie eiste. Het eerste teken dat dit van kracht werd, kwam op 14 augustus 1976. Op die datum leerde ik dat een geheime codenaam was toegewezen aan het Sovjet Onderwater Raket programma. Er was echter nog steeds geen toestemming gegeven voor het verwijderen van de raketten en het zou pas worden goedgekeurd als de publieke opinie daartoe gedwongen werd. Ondertussen werd de eerste concrete actie in de Missile Crisis van augustus 1976 genomen..niet door de Verenigde Staten, maar door Canada.

Op 17 augustus 1976 had de Canadese marine de Crescent Beach raket gevonden bij Vancouver, B.C., maar had niet de mogelijkheid om het te halen. Premier Trudeau, die destijds geen medewerking van de regering van de Verenigde Staten kreeg, noemde de Sovjet-Charge d' Affaires Nikolai Makarov in Ottawa en eiste dat de Sovjet-Unie zelf de raket zou komen verwijderen. En ze hebben het verwijderd. Op 25 augustus werd het Vancouver gebied bezocht door drie Sovjetschepen.. twee torpedobootjagers, de Sposobny en de Gnevny; en een tanker genaamd de Ilim. Rear Admiraal Vladimir Varganov arriveerde aan boord van een van de schepen, met behulp van deze 'goede wil' bezoek als een dekmantel. Tegen de volgende middag bevestigden Canadese duikers dat de raket weg was.

Intussen was Groot-Brittannië ook begonnen met het nemen van serieuze maatregelen om zich te ontdoen van de 12 onderwater raketten en bommen die de Britse eilanden aanslingeren. Op 18 augustus 1976 organiseerde premier Callaghan een speciale kabinetsvergadering om 11:00 uur. Tijd in Londen. De eerste heer van de admiraliteit, de eerste zeeheer van de admiraliteit en verscheidene vlootcommandanten waren aanwezig. Het doel van de vergadering was om te luisteren naar mijn maandelijkse audio brieven nrs. 14 en 15 die naar Engeland waren gegaan door diplomatieke buidel. Ze wisten al dat mijn informatie juist was vanwege de Sovjetraket die de vorige dag in het water bij Vancouver werd ontdekt, dus de Koninklijke Marine heeft geen tijd verspild aan actie. Op 27 augustus 1976 waren alle raketten verwijderd, op één na, en ook deze was kort daarna opgehaald.

Eind augustus waren de Verenigde Staten eindelijk ook bezig met actie, die werd gestimuleerd door nog steeds druk van de overheid. President Gerald Ford heeft eens op eigen houtje gewerkt, Rockefeller agent Henry Kissinger overmeesterd en het groene licht gegeven voor de Sovjetbommen en raketten rond de Verenigde Staten.

Na eindelijk losgelaten te zijn, werkte de Amerikaanse marine snel, handelend naar de informatie in mijn maandelijkse audiobrief nr. 15. Tegen de avond van 26 augustus 1976 waren zeven van de Sovjetwapens in onze wateren verwijderd. Zes raketten en één waterstofbom waren verwijderd en tegen 31 augustus 1976 waren alle wateren langs de Amerikaanse kustlijn vrijgemaakt. Op dit punt was de dreiging voor de Verenigde Staten die ik vorige maand had uiteengezet eindelijk geëlimineerd, met behulp van de informatie die ik openbaar had gemaakt. Maar de regering in het algemeen, en het leger in het bijzonder, stonden nog steeds onder zware druk van de publieke opinie; en onder de veronderstelling dat de dreiging van de Sovjet-Unie nu voorbij was en voorbij was, kozen zij een techniek die vandaag de dag in Washington standaardpraktijk is geworden. Het heet "plausibele ontkenning".. een bepaald soort bureaucratische dubbele praat. De stafchefs en de marine van de VS hadden net een operatie afgerond om de raketten in ons land te verwijderen, een baan die potentieel zo gevaarlijk is om verbeelding te trotseren. Kortom, zij hadden hun plicht gedaan; en de marine verdient vooral onze dank voor het vervullen van hun taak zonder dat iemand gewond raakt.

Ze moeten geprezen worden als helden, en onze hele natie moet zich met gerechtvaardigde trots achter hen scharen. Maar, mijn vrienden, in de nachtmerriewereld van stap voor stap overgeven aan de Sovjets genaamd "Detente," werkt het niet zo. Zelfs onze militaire leiders worden zo grondig omringd door het "one-World" web dat de enige manier waarop ze hun plicht kunnen doen in het licht van een dergelijke sovjetdreiging is het feit te verbergen dat

ze het doen. En dus, zodra de raketverwijdering rond onze kusten was voltooid, begonnen “plausibele ontkenningen” van mijn aanklachten te worden uitgevaardigd door het Amerikaanse leger. Dit begon op 31 augustus 1976, toen viceadmiraal B.R. Inman, waarnemend directeur van de Inlichtingendienst van de verdediging, een onderzoek beantwoordde dat weken eerder door senator Harry F. Byrd, Jr. van Virginia aan de minister van Defensie Rumsfeld werd gezonden. Admiraal Inmans brief geeft een aantal argumenten waarom een voorzichtige regering, inclusief de VS, zich vermoedelijk zou onthouden van het plaatsen van dergelijke raketten en bommen in onze wateren. Maar de echte kern van zijn plausibele ontkenningsbrief is de volgende zin, citaat:

“Er is momenteel geen bewijs dat de Sovjets nucleaire onderwater apparaten, waaronder raketten met meerdere kernkoppen, in de territoriale wateren van de Verenigde Staten hebben geplaatst.”

Technisch gezien sprak admiraal Inman de waarheid, want op 31 augustus 1976, toen hij deze brief schreef, was al het bewijs.. de raketten en bommen.. uit onze wateren verwijderd; maar de impact van zijn brief, als terloops gelezen, zou lijken te zijn dat mijn beschuldigingen nooit waar waren geweest!

Op dezelfde manier schreef generaal George S. Brown, voorzitter van de Joint Chiefs of Staff, mij de volgende dag op 1 september 1976. Zijn brief is gefotokopiëerd en over de hele wereld gestuurd door het Pentagon. Ik zal het nu in zijn geheel voorlezen:

"Beste dr. Beter:

Uw recente tape rapport over de nucleaire kernkoppen en waterstofbommen van de Sovjet-Unie is onder mijn aandacht gebracht. Ik heb deze beweringen onderzocht en ik vind geen enkel van uw verklaringen in dit opzicht een greintje waarheid. Ik verzeker u dat dit land in staat is dergelijke agressieve acties van de Sovjet-Unie of andere wereldmachten te detecteren.

Wij staan klaar om van tevoren te evalueren en commentaar te leveren op dergelijke informatie die u in de toekomst kunt verkrijgen en die van invloed is op het essentiële vraagstuk van onze nationale veiligheid.

Hoogachtend, George S. Brown General, U.S.A.F.

De indruk van de brief van generaal Brown, die terloops wordt gelezen, is dat mijn hele verhaal over de raketten nep was. Maar de echte sleutel is weer het woord “vind” (huidige tijd). Bovendien heeft generaal Brown mij in de laatste zin laten weten dat de deur open zou zijn als ik meer informatie zou krijgen; en tegen de tijd dat zijn brief mij bereikte, had ik meer informatie, want zoals ik al eerder zei, geeft de Sovjet-Unie niet op.

Onderwerp 2.. Op de middag van 7 september 1976 ontving ik de brief van generaal Brown van 1 september, die ik net heb gelezen. Ironisch genoeg heb ik ook op dezelfde dag, 7 september, geleerd dat “rond twee” van de Sovjet Onderwater Raket Crisis net begon. Drie onderwaterraketten bedreigen nu Los Angeles, en San Diego werd opnieuw het doelwit van een onderwaterraket in de buurt. Bijgevolg heb ik de brief van generaal Brown als volgt beantwoord:

"Lieve generaal Brown:

Vandaag ontving ik uw brief van 1 september. Ik begrijp volledig het standpunt dat u op dit moment inneemt, maar andere regeringen hebben uw standpunt niet ingenomen. Zij kennen de waarheid, ik ken de waarheid, en president Ford ook; en de waarheid is dat in de maand augustus 1976 een verrassingsaanval van de Sovjet-Unie van wereldformaat gedeeltelijk is afgewend.

Vergis u niet, de enorme opbouw van Sovjet-kernraketten op het land en in de zee wereldwijd blijft een duidelijk en aanwezig signaal voor een op handen zijnde verrassingsaanval van immense proporties. In 1962 hadden we een Sovjet-raketcrisis in Cuba; in 1971 hadden we de Sovjet-raketcrisis die in Canadese en Amerikaanse territoriale wateren werd achtergehouden voor het Amerikaanse volk; en nu weer, in 1976, de wereld heeft te maken met weer een Sovjet-raket crisis. De wereld moet de moed kennen van president Ford als commandant van de Chief om ongelofelijke obstakels opzij te schuiven om de Sovjet-uitdaging van vorige maand te kunnen aangaan.

In uw brief zegt u dat, citaat:

"Wij staan klaar om van tevoren te evalueren en commentaar te leveren op dergelijke informatie die u in de toekomst kunt verkrijgen en die afbreuk doet aan het essentiële vraagstuk van onze nationale veiligheid. ’

Gezien dit en de urgentie van de situatie, verzoek ik u met alle respect om u binnen tien (10) dagen in uw kantoor te ontmoeten. Ik zal bewijzen dat al mijn aanklachten geldig zijn... en onder specifieke omstandigheden zal ik u adviseren over andere strategische locaties van de Sovjet-Unie. Kernraketten die in onze kustwateren en elders zijn geplaatst, waarvan u zich wellicht niet bewust bent en die een duidelijk en aanwezig gevaar vormen voor onze nationale veiligheid.

Hoogachtend, Peter Beter.

Kort nadat mijn aangetekende brief het Pentagon bereikte, riep Navy Captain Sidney V. Wright, Jr. namens generaal Brown om een ontmoeting met de generaal te regelen. We hadden afgesproken om om 16 september om 15 uur in het kantoor van generaal Brown te vergaderen. Een medewerker vergezelde me naar de vergadering als getuige; en snel om 3:00 uur begon de vergadering met generaal Brown en kapitein Wright, die de vergadering opgenomen met mijn toestemming. Ondanks de publieke houding die hij tot nu toe moest handhaven, vertelde generaal Brown me dat hij zijn staf had afgewezen om mij te ontmoeten; En hoewel hij veel van zijn opmerkingen met grote zorg heeft neergelegd, duurde onze discussie ruim een uur zonder onderbrekingen, zonder telefoontjes, en zonder enige onderbreking vanwege de tijd.

Ik gaf generaal Brown een speciale tape voor zijn oren, die de locaties onthulde van 48 nieuwe raketten die de Verenigde Staten bedreigen, en binnen twee dagen was de Amerikaanse marine al aan het werk om ze te verwijderen. En generaal Brown heeft me drie verplichtingen opgelegd.

Om mijn eigen verbintenis na te komen, heb ik hem op 17 september 1976 de volgende aangetekende brief gestuurd:

"Lieve generaal Brown:

Bedankt dat ik je gisteren meer dan een uur in je kantoor mag ontmoeten. Tijdens ons gesprek heb ik gezegd dat het Sovjet-kernwapen dat uit de haven van Seal, Maine, werd verwijderd, naar een locatie was gebracht in de buurt van de luchtmachtbasis van Otis op Cape Cod, Massachusetts, en dat het er nog steeds was vanaf het moment dat ik gisterenmiddag met u sprak. U vroeg me u details te geven over de locatie.

De feiten zijn dat het nucleaire apparaat van de Seal Harbor eind zaterdag 28 augustus 1976 door de Amerikaanse marine werd opgehaald en tegen de middag van 29 augustus op het strand van Seal Harbor stond te wachten op transport. Die avond verliet het Seal Harbor per vrachtwagen, die het naar een vliegveld in Augusta, Maine bracht. Op 30 augustus werd het nucleaire apparaat van Augusta, Maine, naar de luchtmachtbasis van Otis, Cape Cod gevlogen, waar het vliegtuig om 17:13 EDT, 30 augustus 1976 neerstortte. Van Otis Air Force Base werd dit nucleaire apparaat vervoerd naar een afgelegen locatie aan de westkant van Buzzards Bay. Twee weken lang bleef het apparaat op die locatie, tussen een en twee mijl ten oosten van het kleine stadje Marion, Massachusetts, op een klein schiereiland, waarvan het puntje bekend staat als Butler's Point. De coördinaten zijn: 41 42' 0" Noord, 70 43' 30" West.

Het Seal Harbor wapen bleef daar tot ongeveer 2200 EDT gisteravond, 16 september 1976; maar minder dan zes (6) uur na mijn ontmoeting met u gistermiddag, het verliet deze locatie. Vanaf vandaag is dit wapen op een nieuwe locatie ongeveer 24 mijl ten westen van New London, Connecticut, met de coördinaten ongeveer: 41 19' 0" Noord, 72 31' 0" West.

Als ik niet van deze laatste stap had geweten, zou het resultaat een echo zijn geweest van uw brief aan mij van 1 september 1976 waarin u zegt dat u, "vonden" geen bewijs om mijn beschuldigingen te steunen. Uw brief van 1 september 1976, werd geschreven 43 dagen nadat ik mijn aanklacht had ingediend en slechts uren nadat de Sovjetraketten waren verwijderd door de Amerikaanse marine.

Hoogachtend, Peter Beter.

Mijn vrienden, generaal Brown werkt onder de handicap van een Intelligence gap gecreëerd door niemand minder dan minister van Buitenlandse Zaken Henry Kissinger. Geallieerde inlichtingenbronnen informeren me dat ze een beetje geschut zijn geworden door wat informatie te delen die ze me geven met de officiële inlichtingengemeenschap van de Verenigde Staten omdat Kissinger het altijd onmiddellijk verraadt in de handen van de Sovjet-Unie. Grote delen van de Amerikaanse Inlichtingendienst zijn zo onafhankelijk dat ze zichzelf niet verantwoordelijk achten voor zelfs de president. In plaats daarvan werken ze onder leiding van Henry Kissinger, die zijn macht dankt aan de vier gebroeders Rockefeller en die ook in het belang van de Sovjet-Unie werkt.

Natuurlijk zijn veel van onze inlichtingen mensen nog steeds patriottisch en loyaal aan ons land en ze doen alles wat ze kunnen om onze natie te beschermen. Door hun inspanningen hebben de Joint Chiefs of Staff voor het eerst ongeveer 90 dagen geleden vernomen dat raketten en bommen door de Sovjet-Unie in Amerikaanse wateren waren geplaatst; maar vanwege de Intelligence gap, waren ze niet in staat om volledige informatie over hen te verkrijgen. Pas toen ik deze informatie vorige maand openbaar maakte, kregen ze die, en zelfs toen had ik er privé aan gerelateerd in plaats van het openbaar te maken, zou Kissinger nog steeds in staat zijn geweest om elke actie te blokkeren om ze te verwijderen.

De tekenen van onze groeiende Intelligentie kloof zijn overal om ons heen. Een paar jaar geleden werd de Verenigde Staten verondersteld ver, ver vooruit te zijn in meerdere kernkoppentechnologie voor raketten; maar tot in 1971, zoals ik onthulde in maandelijkse audiobrief nr. 14, korteafstands Sovjet raketten met meerdere kernkoppen werden gevonden in onze eigen wateren.

Een paar jaar geleden werd geen echte dreiging in de marine luchtvaart verwacht van Rusland, maar twee maanden geleden, juli 1976, kwam de eerste Sovjet vliegtuigmaatschappij Kiev via de Bosporus Straits de Middellandse Zee binnen en schond het Verdrag van Montreux van 1936 op brute wijze zoals het dat deed; En in plaats van het kleine vliegtuigje dat het Pentagon had verwacht, heeft de Kiev een strak geavanceerd vliegtuig dat vergelijkbaar is met de Amerikaanse F-4 Phantom met de extra capaciteit van verticale start! En de Sovjets bouwen nog minstens vier draagschepen zoals de Kiev. Het is nu in de Noordzee om de Sovjet-luchtmacht te versterken, wat voor hen een zwakke plek is in dat gebied.

De militaire filosofie van detente zoals die door een zeer hoge militaire ambtenaar aan mij wordt verwoord is, en ik citeer: “We kijken wat ze doen, en ze kijken wat we doen, en dat is goed. Het voorkomt verkeerde berekeningen.” Maar, mijn vrienden, dit betekent dat we in een eeuwigdurend oorlogspel zitten met al onze levens op het spel staan; en vanwege de Intelligentiekloof die nu bestaat, kan een verkeerde berekening niet worden voorkomen. In plaats daarvan wordt het onvermijdelijk, en daarmee Thermonucleaire Oorlog.

Onderwerp 3. Gisteren 24 september 1976, heeft de secretaris van de marine, J. William Middendorf II, een zeer belangrijke briefing gehouden tijdens de News Media lunch van de Amerikaanse Veiligheidsraad die hier in Washington gehouden werd in de Army-Navy Club. Hij sprak over dingen waar elke Amerikaan over moet worden gewaarschuwd, maar de grote nieuwsmedia behandelden het als een non-evenement. De Baltimore Sun en de Washington Star droegen verhalen die betrekking hadden op splinters uit de toespraak van minister Middendorf, maar misten de basis van zijn opmerkingen. De Washington Post en de New York Times en de rest van onze grote media zeiden helemaal niets. Hier thuis is een andere poging om het Amerikaanse volk te waarschuwen tot nu toe gedempt en tot zwijgen gebracht!

Maar een halve wereld verderop gaf Radio Australia de toespraak van secretaris Middendorf de aandacht die het verdient.. en ze misten het punt niet. Dit is wat Radio Australia te zeggen had om 8:00 uur vanmorgen EDT, citaat:

"Een waarschuwing dat de groeiende kracht van de Sovjet-marine een noodsituatie voor de Verenigde Staten heeft veroorzaakt, is in Washington door de secretaris van de marine, Mr William Middendorf, gezongen. Hij zei ook dat de nadruk die de Sovjet-Unie legt op burgerbescherming een andere onheilspellende trend heeft.

Mr. Middendorf zei dat de Sovjet-Unie nu 345 onderzeeërs heeft, waarvan velen nucleaire energie hebben en gewapend zijn met raketten die in staat zijn om elke stad in de Verenigde Staten te raken. De Verenigde Staten hebben daarentegen slechts 169 onderzeeërs. Mr. Middendorf zei dat het bewijs van de Sovjet-Unie is dat de 40.000-ton Kiev-klasse vliegdekschepen, met vier meer die in aanbouw zouden zijn, een andere onheilspellende verandering voor de nabije toekomst was. Mr. Middendorf zei dat terwijl de Sovjet-Unie

onderzeeërs en oorlogsschepen produceerde door sprongen en grenzen, de Amerikaanse marine bijna half was doorgesneden tot 474 schepen in de afgelopen zes jaar. "

Huilt de secretaris van de marine “Wolf”? Ik geef toe dat hij dat niet is, wetende wat we weten. In het internationaal recht is het ontginnen van de havens van een ander land een oorlogsdaad. De Sovjet-Unie heeft onze territoriale wateren al binnengevallen, niet alleen met mijnen, maar ook met waterstofbommen en meervoudige kernraketten. Wij hebben daarentegen geen dergelijke wapens rond de Sovjet-Unie geplaatst, dus de acties die de Sovjets al hebben ondernomen zijn oorlogshandelingen en pure agressie.

Zoals ik al zei, is er een oorlog onderzeeër zonder vlag gaande tussen de Sovjet-Unie en de Verenigde Staten in de wateren rondom ons land. Tot nu toe is het nog steeds in het stadium van het manoeuvreren voor de aanval van de kant van de Sovjets, die nu bijna de helft van hun onderzeeërmacht rond de Verenigde Staten hebben. De uitdaging die ons nu wacht is te voorkomen dat dit escaleert naar een totale oorlog, zoals gepland door de Sovjet-Unie. Om dit te doen, moeten we allemaal begrijpen waar we tegenaan moeten.

Zoals ik enkele maanden geleden uitgelegd in maandelijkse audiobrief nr. 13, War Does Not Just Happen! Het wordt opzettelijk gepland en geactiveerd door degenen wiens lust naar macht belangrijker is voor hen dan het leven van hun medemensen. Samenzwering en dubbelganger zijn standaardpraktijk in dergelijke dingen. De dreiging van een nucleaire aanval door de Sovjet-Unie die nu boven ons hangt, is rechtstreeks verbonden met een drierichtingsstrijd waarbij de Rockefellers aan de ene kant, de Sovjet-Unie aan de andere kant, en in het midden Henry Kissinger die beide kanten dient!

De vier gebroeders Rockefeller zijn natuurlijk al tientallen jaren aan het oversteken en het Amerikaanse volk gebruiken.. economisch, politiek en in oorlogen voor hun eigen verrijking en uitbreiding van de macht. Deze dingen heb ik in mijn vorige banden onthuld, maar in het bijzonder hebben ze hand in hand gewerkt met de Sovjet-Unie. De Sovjet-Unie probeert hen te misleiden en probeert hun immense militaire macht, die met behulp van Rockefeller is opgebouwd, te gebruiken om de wereld in een oogwenk volledig te veroveren.

Al 20 jaar is Henry Kissinger een belangrijke Rockefeller agent in de Rockefeller-Sovjet alliantie, en de afgelopen jaren is de exclusieve.. Ik herhaal, de exclusieve..onderhandelaar met de Sovjets in vele gevoelige gebieden achter gesloten deuren. Maar Kissinger ziet het handschrift op de muur. Hij weet dat Nelson Rockefeller president Gerald Ford wil overhalen. Als dat gebeurt, zal Rockefeller binnen bereik zijn van de Dictatuur waar hij zo lang naar verlangt, en Kissinger zal zijn nut voor de gebroeders Rockefeller hebben overleefd, in plaats daarvan een gevaarlijke aansprakelijkheid geworden vanwege wat hij weet.

Kissinger is nu gekanteld naar de Sovjet-Unie, die hij denkt dat hij de winnaar zal zijn in deze strijd. Hij heeft niet alleen de Intelligence gap gecreëerd waarover ik je eerder vertelde, maar hij heeft ook zijn unieke positie gebruikt om bepaalde kritieke informatie achter te houden, zelfs voor de vier gebroeders Rockefeller! Hij heeft niet alleen onderhandeld over de overeenkomsten tussen de Rockefellers en de Sovjets betreffende de “Nuclear Safe Zone” ten gunste van de gebroeders Rockefeller in de geplande oorlog die komt; maar hij is het, Henry Kissinger, die ook samenzweerde met het Kremlin voor de Sovjet-dubbele kruising die nu gaande is! De militaire dreiging waarmee we nu worden

geconfronteerd, is nauw verbonden met de politieke manoeuvres hier in de Verenigde Staten. Nelson Rockefeller wil Ford nog steeds zo snel mogelijk uit de weg ruimen in de hoop dat hij zelfs deze gevaarlijke situatie die we nu in zijn eigen voordeel zien, kan omkeren.

Het financiële schandaal tegen president Ford dat Rockefeller al maandenlang klaar is om te springen, is nu gaande in de vorm van het onderzoek van Ford door het kantoor van de speciale aanklager van de Watergate. Maar de Sovjet dreiging is reëel, de tijd is kort; en daarom, zoals Nelson Rockefeller zelf blijft zeggen, “Alles kan gebeuren.”

Zodra hij de macht van het presidentschap heeft veroverd, zal Nelson Rockefeller de mogelijkheid hebben om een “Nationale Noodgeval” uit te roepen om te helpen aan deze raketdreiging te voldoen, waardoor alle dictatoriale controles worden geactiveerd die zijn voorzien in Executive Order 11921, die ik besproken in maandelijkse audiobrief nr. 14. Dit wordt niet beïnvloed door het wetsvoorstel dat president Ford op 14 september 1976 heeft ondertekend, dat in sommige kringen ten onrechte is vertegenwoordigd als het schrappen van de macht van de president in noodsituaties.

Ondertussen worden er nu Sovjet-militairen ingezet in aanvalsposities. In Europa zijn nu meer dan 4000 Sovjettanks ingezet langs de grenzen naast West-Duitsland en Oostenrijk. De Sovjet-marine en amfibische troepen zijn klaar voor actie in het gebied van de Oostzee en de Noordzee, maar het meest onheilspellend van alles is de inzet van Sovjet-onderzeeërs rond de kusten van de Verenigde Staten. De laatste dagen zijn Sovjet-onderzeeërs in positie op gevechtsstations langs onze oost-, west- en Golfkust. Vanaf vandaag, 25 september 1976, zijn er ten minste 142 Sovjet-onderzeeërs in positie, die met precieze tussenpozen op en neer de oost- en westkust van de Verenigde Staten zijn opgesteld en zich vooral in de Golf van Mexico hebben geconcentreerd. Het aantal Sovjet-onderzeeërs dat nu om ons heen is bijna gelijk aan de gehele onderzeeërkracht van de Verenigde Staten.. die wereldwijd verspreid zijn.

Een groot voordeel van de Sovjet-Unie is in deze situatie het vermogen van het Sovjet-Marinecommando om voortdurend contact te houden met een of meer van haar onderzeeërs. Dit is een vermogen dat de Amerikaanse marine al meer dan een decennium probeert te verkrijgen door middel van “Project Seafarer” die steeds weer wordt gedwarsboomd. Maar het Sovjetsysteem van communicatie met zijn onderzeeërs is veel verder gevorderd dan ons Project Seafarer zou zijn, en stelt de Sovjet-onderzeeërmacht in staat om in nauwe coördinatie te werken, en snel te reageren op veranderingen in de plannen.

De meeste Sovjet-onderzeeërs die nu op slagstations rond de Verenigde Staten zijn klaar voor directe deelname aan oorlogvoering. Maar sommige onderzeeërs zijn ook nog aan het werk... om onderwaterraketten langs onze kusten te plaatsen. De Sovjets hebben daarvoor een speciaal type raketlegonderzeeër dat klein is, zeer wendbaar en in staat is om te werken in ondiepe wateren en relatief krappe wijken. De raketten zelf zijn ook relatief klein vanwege hun korte bereik en het gebruik van satellietgeleiding. Deze speciale onderzeeërs zijn erg moeilijk op te pikken voor onze onderzeese Sonar Detectie Nets omdat de romp zo behandeld wordt dat het sonarsignalen absorbeert in plaats van ze te reflecteren. Door langzaam te bewegen, vermijden deze onderzeeërs ook geluid te maken dat door passieve sonarsensoren kan worden opgevangen. Zo bewegen ze naar believen in en uit onze

wateren, raketten en bommen plaatsen waar ze maar willen. Dankzij de gedetailleerde informatie die Henry Kissinger heeft gegeven, heeft de Sovjet-Unie onze onderzeese sonarnetten in een andere Maginot-lijn kunnen veranderen.

Sinds ik vorige maand maandelijkse audiobrief nr. 15 heb opgenomen, zijn er nog meer raketten en bommen over de hele wereld geplaatst op bepaalde locaties naast de Verenigde Staten. De Britse eilanden werden met name vanaf 21 september 1976 omringd door 23 nieuwe onderwaterraketten. Op die datum heb ik volledige informatie doorgegeven aan de Britse Inlichtingendienst zodat de Royal Navy opnieuw actie kan ondernemen om ze te verwijderen.

Elders in de wereld is de situatie niet drastisch veranderd, behalve in het geval van Latijns-Amerika. Vorige maand had de Sovjet-Unie nog steeds geen onderwaterraketten geplaatst om Latijns-Amerika te bedreigen, maar nu zijn ze ook gericht. Mexico heeft zes raketten in zijn kustwateren. British Honduras, Honduras en Guatemala hebben er elk één, terwijl drie raketten nu de wateren voor Costa Rica infestreerden.

De onderwaterraket die oorspronkelijk het Panamakanaal vanaf de noordkant bedreigde, is door de Amerikaanse marine verwijderd, maar nu heeft de Sovjet-Unie drie nieuwe raketten geplaatst ten zuiden van het Kanaal in de Golf van Panama.

Een is op breedtegraad 7 52’ 20" Noordlengte 79-35-22 West

De tweede Panama raket is op 18-19-24 Noord 78-58-12 West

De derde is 7-57-17 Noord 78-37-54 West.

Eén raket ligt voor de kust van Suriname, twee raketten liggen voor Ecuador, en Peru wordt ook doelwit van twee raketten. Chili heeft drie raketten in de wateren in de buurt. Argentinië en Brazilië worden elk met twee raketten beschoten.

Vorige maand heb ik gezegd dat de nucleaire raketten in Guyana die vroeger rond het enorme vliegveld van Atkinson bij Georgetown waren gelegen, naar het zuiden waren verplaatst naar een nieuwe locatie. Vanaf nu zijn ze weer verplaatst, iets noord en west naar de nieuwe positie: 5-29-33 Noord 58-55-53 West.

Daarnaast is er nu een raket-resupply basis voor Sovjet-onderzeeërs ten noordwesten van Georgetown, Guyana, op 6-56-24 Noord 58-25-27 West.

Op dit moment worden de Sovjet-onderzeeërs ook opnieuw voorzien van nucleaire raketten op stations in Cuba en Nicaragua waar Castro heel rustig heeft gewerkt. In Cuba is er een Nuclear Depot nabij de noordkust ten noordwesten van Camaguey op: Breedte 22-7-37 Noord Lengte 78-21-32 West.

Tot voor kort werden er ook offensieve raketten geïnstalleerd in onderzeese betonnen silo’s langs de noord- en zuidkust van Cuba, klaar om te vuren op de Zuid-Amerikaanse staten en het Panamakanaal, maar deze zijn nu opgenomen.

In Nicaragua ligt het nucleaire depot aan de oostkust op: Breedtegraad 12-49-42 Noordlengte 83-50-45 West.

Deze bevoorradingsdepots maken het mogelijk voor de Sovjet-onderzeeërvloot om de Amerikaanse marine een zeer moeilijke tijd te geven.

Op 16 september gaf ik generaal Brown een lijst van 48 nieuwe locaties in de Verenigde Staten waar raketten en bommen zijn geplaatst in de eerste twee weken van september. Twee dagen later was de Amerikaanse marine snel aan het werk om ze op te halen, en heeft ze inmiddels praktisch allemaal verwijderd; maar we pikken er eentje op en de Sovjets leggen er een ander neer.

Met hun raketlegende onderzeeërs hebben de Sovjets nog zeven raketten geplaatst op nieuwe locaties in de Verenigde Staten sinds mijn ontmoeting met generaal Brown. Sinds gisterenmiddag had de Amerikaanse marine al twee van deze nieuwe gevonden en verwijderd.. een noordoosten van Vero Beach, Florida; het andere zuidoosten van Jacksonville, Florida.

Vier van de vijf andere zijn vanaf vandaag nog steeds op de volgende locaties:

Dichtbij Miami, Florida om: 25-19-0 Noord 80-12-50 West

In het zuidwesten van Pamlico Sound, North Carolina, op: 35-4-20 North 76-30-20 West.

In het noordoosten van Pamlico Sound ongeveer 20 mijl ten zuiden van Kitty Hawk, North Carolina op: 35-40-0 Noord 75-38-50 West.

En bij Valdez, Alaska, op 60-51-50 Noord 147-5-0 West.

De andere nieuwe raket werd zondagavond 20 september 1976 geplaatst bij Bloodsworth Island in Chesapeake Bay op: 38-12-25 North 76-11-55 West maar wordt nu verwijderd.

De Bloodsworth Island raket is een speciaal geval, en ik zal er zo meer over te zeggen hebben. Voor ik dat doe, is het belangrijk om een duivelse nieuwe truc te noemen die de Sovjet-Unie nu probeert te verwart de Amerikaanse marine lang genoeg om genoeg raketten in onze wateren te herplanten voor een aanval. Sommige sites die door de Amerikaanse marine zijn opgeruimd worden nu gebruikt om nieuwe onderwaterraketten te herplanten, zeer dicht bij de exacte locatie die daarvoor werd gebruikt. De Sovjets verwachten dat wanneer deze locaties aan de Amerikaanse marine worden gegeven, ze op het Master Plot worden ingevoerd in gebruik door onze marine, en op dat moment zal natuurlijk worden opgemerkt dat het nieuwe rapport overeenkomt met een locatie waar een raket is verwijderd. De natuurlijke aanname zou dus zijn dat een dergelijk nieuw verslag slechts een herhaling van een eerder verslag was en nu verouderd was. Als dit gebeurt, zal de nieuwe raket over het hoofd worden gezien en niet verwijderd worden. Om er zeker van te zijn dat de Sovjet-Unie de nieuwe raketten net ver genoeg van de vorige locatie plaatst om te voorkomen dat onze marine ze ontdekt door iets minder dan een compleet nieuwe zoektocht naar het gebied.

Vanaf ongeveer twaalf uur gisteren kan ik bevestigen dat er twee nieuwe raketten zijn geplaatst op deze manier op oude locaties.

Een is nabij Gulfport, Mississippi, op breedtegraad 30-17-20 Noordlengte 89-18-25 West.

De andere is vlakbij Mobile, Alabama, op breedte 30-38-40 Noord Lengte 87-59-0 West.

Beide sites zijn bijna identiek aan die welke ik op 16 september aan General Brown gaf en die op 21 september waren opgeruimd.

Een moment geleden heb ik een nieuwe onderwaterraket genoemd die afgelopen zondagavond, 20 september, in Chesapeake Bay bij Bloodsworth Island werd geplaatst, wat

ongeveer halverwege is tussen Baltimore, Maryland en Norfolk, Virginia. De kleine raketonderzeeër installeerde de Bloodsworth Island raket om 22.30 uur Edt, en ging dan terug naar het zuiden naar Norfolk, Virginia. Vanaf 10:00 uur de volgende ochtend, maandag 21 september, deze kleine onderzeeër met ten minste nog een thermonucleaire wapen aan boord, was dicht bij de monding van Chesapeake Bay, maar was gestopt en speelde buidelrat op de bodem. De locatie was ongeveer 10 mijl ten noordoosten van Norfolk, Virginia, op: Breedte 37-6-20 Noord Lengte 76-7-10 West. Na ontvangst van deze informatie heb ik direct het kantoor van generaal Brown gebeld en deze informatie doorgegeven aan kapitein Sidney V. Wright, Jr.

Hier was een kans voor de Amerikaanse marine om een van de Sovjet-raketlegende onderzeeërs op heterdaad te vangen. Tegen de tijd dat je dit hoort, zal de Bloodsworth Island raket die afgelopen zondagavond door deze onderzeeër is geplant, verdwenen zijn, dankzij de actie die nu gaande is door de Amerikaanse marine; maar vanaf nu is de onderzeeër er nog steeds. Deze Sovjet raketonderzeeër blijft daar... tot onze marine het oppakt... en het wegneemt... omdat de kleine Sovjet-onderzeeër... die nu op de bodem van de Chesapeake Bay ligt... een graftombe is geworden voor de bemanning. Er ging iets mis met zijn centrale, en nu is de Sovjet-ploeg dood. De onderzeeër zelf, die nog steeds met kernwapens is geladen, is nu een gigantische mijn geworden in de wateren bij de grootste concentratie van de marine in de Verenigde Staten, en dus zal hij blijven, tenzij en totdat hij door de Amerikaanse marine wordt verwijderd.

Mijn vrienden, de dreiging van oorlog door de Sovjet-Unie is nog nooit zo groot geweest en ook niet zo groot als nu. Maar ik blijf er vast van overtuigd dat zelfs nu nog een schietoorlog kan worden voorkomen. Ons lot blijft in JULLIE handen; maar nu geloof ik meer dan ooit dat het Amerikaanse volk, wanneer het de waarheid spreekt, gelijk is aan de taak. Congresleden en senatoren schrijven brieven aan president Ford of Henry Kissinger en krijgen geen bevredigend antwoord; maar U, u opende de deur voor communicatie tussen generaal George S. Brown, die het hoofd is van het militaire establishment van ons land, en ik, en ik dank u uit de grond van mijn hart.

Nu vraag ik je om achter generaal Brown te gaan op dezelfde manier. Dit is belangrijker dan ik kan uitdrukken omdat generaal Brown, gehandicapt door de Intelligence gap gecreëerd door Henry Kissinger, geconfronteerd wordt met vele tegengestelde krachten binnen de federale regering die, in tegenstelling tot generaal Brown, niet loyaal zijn aan de Verenigde Staten.

Zodra u klaar bent met het luisteren naar deze band, vraag ik u, alstublieft, om een brief, telegram of Mailgram te sturen naar General Brown waarin uw steun wordt uitgesproken. Het kostte veel moed vanuit het standpunt van zijn eigen carrière voor generaal Brown om me te zien, maar hij wees zijn staf af om dat te doen. En onder generaal Brown’s bevel, met de goedkeuring van president Ford als commandant, heeft de Amerikaanse marine gehandeld en tot nu toe de geplande verrassing nucleaire aanval van de Sovjet marine kunnen voorkomen.

Stuur uw brieven en telegrammen naar:

Generaal George S. Brown Voorzitter van de Joint Chiefs of Staff Washington, D.C. 20301.

Bedank hem voor zijn komst, bedank hem voor zijn actie en zeg hem dat je achter hem staat. Door dit te doen, mijn vrienden, kunt U Gen. Brown's hand versterken tegen degenen die liever in actie zien of zich volledig overgeven aan de Sovjet-Unie. Onthoud: Uw stem telt.

Als God ons de tijd en de wijsheid geeft om dat te doen, dan geloof ik dat de oorlog die nu zo dichtbij is, nog steeds kan worden afgewend; Maar ik zou niet eerlijk zijn als ik u niet aanspoor om voorzorgsmaatregelen te nemen die u zelf kunt nemen in het geval dat er oorlog komt. De Sovjet-Unie heeft een enorm programma voor civiele verdediging om het mogelijk te maken een nucleaire oorlog te overleven. In de Verenigde Staten zijn geen voorbereidingen getroffen, behalve voor de zogenaamde "Federale Relocatie Arc," een netwerk van 96 vrijwel bomvrije ondergrondse steden waarin veel overheidsambtenaren, die ons in oorlog hebben verraden, het in veiligheid en comfort kunnen uitrijden. Dus de rest van ons, die als vervangbaar worden beschouwd, worden overgelaten aan onszelf.

Bijna twee jaar geleden, vooruitkijkend op deze situatie, nam ik mijn eerste opname voor Audio Books op. Inc. getiteld: "Hoe je jezelf te beschermen tijdens de komende depressie en de derde wereldoorlog." Het exacte tijdschema en enkele andere details zijn sindsdien gewijzigd als gevolg van onverwachte obstakels en mislukkingen die de vier gebroeders Rockefeller hebben ondervonden, waaronder nu hun dubbelganger door de Sovjet-Unie; Maar de maatregelen die ik toen voorstelde, zijn nog steeds degene die ik nu zou voorstellen om jezelf en je familie te beschermen. Hooggeïnformeerde mensen die uit hun eigen bronnen weten dat mijn huidige waarschuwingen correct zijn, bereiden nu actief hun eigen schuilkelders voor voor het geval het ergste zou gebeuren. Maar zoals ik tot slot al zei bij die eerste band twee jaar geleden, wat we konden bereiken om onszelf individueel te beschermen was één ding, en wat we kunnen bereiken samen te werken was heel wat anders. Nu, zoals toen, ligt daar mijn echte hoop; en nu, mijn vrienden, werken we samen om ons geliefde land te redden. Als we doorgaan zonder het hart te verliezen, en als we allemaal onze overweldigende steun aan generaal Brown zullen tonen, dan heb ik het gevoel dat we het gaan doen. Het klinkt misschien te goed om waar te zijn.. maar dan, zo deed het concept van de Vrijheid dat werd de Verenigde Staten van Amerika 200 jaar geleden!

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 17

26 oktober 1976

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 26 oktober 1976, en dit is mijn maandelijkse audiobrief nr. 17.

Vier maanden geleden in maandelijkse audiobrief nr. 13 meldde ik de aanwezigheid van een Sovjet-kernwapen in Seal Harbor, Maine, waar het de zomerhuizen van David en Nelson Rockefeller kon vernietigen. De heersers van de Sovjet-Unie waren bezig met een allesomvattend dubbel-kruis van hun lange tijd bondgenoten, de vier gebroeders Rockefeller; en gedurende de afgelopen vier maanden zijn we in de greep van de "Sovjet-raketcrisis van 1976".. een feit waarvan de meeste Amerikanen nog steeds niet op de hoogte zijn. De maand voor deze crisis begon, in mei 1976, had ik de snel toenemende angsten van bepaalde Trustees van de belangrijkste Rockefeller-gecontroleerde stichtingen onthuld dat zo'n Sovjet dubbelkruis op handen was.

Meer dan een halve eeuw geleden werd een verbintenis aangegaan om een een-wereld-collectief bestuur te laten regeren door een handvol rijke, immens machtige individuen. Deze drang, die lang geleden in de Rockefeller-Sovjetalliantie was gekristalliseerd, was geholpen en gegrepen door de Trustees van de Rockefeller gecontroleerde groep stichtingen; maar ze hebben Pandora's doos geopend, waardoor ze krachten ontketenden die ze niet langer kunnen controleren. Sommigen van de Trustees realiseerden dit zelfs voordat de Sovjet-tweesprong begon. Maar de bende van vier, de vier gebroeders Rockefeller, kon het niet geloven totdat de Seal Harbor H-bom werd gevonden door de Amerikaanse marine.

Nu weten ze zonder enige twijfel dat een Sovjet dubbelkruising is in gang gezet tegen hen..., evenals tegen de rest van ons. Maar toch hebben de gebroeders Rockefeller hun lesje niet geleerd. Ze denken nog steeds dat ze weer aan de slag kunnen gaan zoals gewoonlijk met hun Sovjet bondgenoten in hun gezamenlijke programma voor wereldoverheersing. De Sovjet-Unie doet er voorlopig alles aan om deze valse indruk strikt als tactiek aan te moedigen. De Sovjet-Unie werd beroofd van het element van verrassing door mijn onthullingen in maandelijkse audiobrieven nrs. 14 en 15, en ze proberen de gebroeders Rockefeller weer in slaap te laten vallen zodat ze iets later met succes kunnen worden verwijderd.

Verder hadden de Sovjets niet verwacht gevangen te worden in hun programma van het plaatsen van onderwaterraketten voor een verrassingsaanval; en omdat ze werden gevangen en hun raketten werden verwijderd in augustus en september, gaan ze nu met extra voorzichtigheid verder. En zo functioneert het bondgenootschap tussen de vier gebroeders Rockefeller en de Sovjet-Unie, maar het is nu een valse alliantie. De Sovjet-heersers wachten gewoon hun tijd, kijken en bereiden zich voor op een nieuwe kans om de Rockefellers te elimineren en de hele wereld voor zichzelf te veroveren.

Ondertussen worden wij opnieuw samen aangevallen door de Rockefellers en de Sovjet-Unie. In een ijdele poging om hun eigen leven te redden, onderhandelen de Broeders miljoenen van ons weg. Op dit moment worden de Verenigde Staten en Canada opnieuw

omsingeld door Sovjet-onderzeese raketten en sluipende onderzeeërs; maar nu, sinds vrijdag 1 oktober 1976, worden de raketten niet meer verwijderd!

Hier zijn mijn onderwerpen voor vandaag:

Onderwerp 1.. Rode vrijdag en de campagne om generaal George S. Brown te vernietigen

Onderwerp 2.. De onbedoelde griep Cover-Up voor chemische oorlogvoering nu onderweg

Onderwerp 3 De Phantom Verkiezing van 1976.

Onderwerp 1.. Vorige maand in maandelijkse audiobrief nr. 16 Ik beoordeeld voor u de gebeurtenissen die hadden plaatsgevonden in de Sovjet Onderwater Raket Crisis sinds het opnemen van audiobrief nr. 15 begin augustus. Zoals ik al zei, heeft Air Force General George S. Brown, voorzitter van de Joint Chiefs of Staff, tot nu toe een cruciale rol gespeeld bij het voorkomen van een Sovjet verrassingsaanval op de Verenigde Staten, dankzij de acties van de Amerikaanse strijdkrachten onder zijn bevel. In augustus had hij het groene licht gekregen van president Ford, als commandant, om de Sovjet-raketten in onze kustwateren te zoeken en te verwijderen. Een opmerkelijke prestatie, want Ford moest Rockefeller agent Henry Kissinger overtroeven in het geven van dit bevel!

Met behulp van de navigatie coördinaten die ik onthulde in mijn augustus tape, de Verenigde Staten marine was in staat om alle Sovjet raketten in onze territoriale wateren te verwijderen tijdens het laatste deel van augustus. Op 1 september 1976, met de dreiging die verondersteld wordt voorbij te zijn, schreef generaal Brown me een brief, die breed werd gepubliceerd, schijnbaar mijn aanklachten af te wijzen, maar eigenlijk de deur open te zetten voor communicatie tussen ons.

Op 7 september had ik informatie over een nieuwe ronde raketten die door de Sovjets werden geplant. Ik schreef generaal Brown om een vergadering te vragen, en op 16 september 1976 ontmoette ik hem in het Pentagon in zijn kantoor voor ruim een uur. Tijdens die vergadering gaf ik hem de navigatie coördinaten voor 48 nieuwe Sovjetraketten die de Verenigde Staten en Canada bedreigen vanuit onze territoriale wateren.. En opnieuw beval hij om snel actie te ondernemen door de Amerikaanse marine om ze te verwijderen. Maar zoals ik vorige maand waarschuwde, geeft de Sovjet-Unie niet op; en bovendien confronteert generaal Brown met verschrikkelijke oppositie IN de federale regering! Dus ik vroeg u om uw steun te betuigen aan generaal Brown om zijn hand te versterken voor het welzijn van ons land.

Nu kun je beginnen te zien waarom. Op 17 oktober 1976 werden een week voor publicatie fragmenten uit een interview met generaal Brown naar de pers gelekt. Deze opmerkingen, uit de context genomen, deed het lijken dat generaal Brown bepaalde bondgenoten afreageerde; en onmiddellijk was generaal Brown in het centrum van een storm van controverse. Generaal Brown wordt nu bekritiseerd voor opmerkingen in een zes maanden oud interview dat toen werd afgewezen voor publicatie, maar nu magisch is opgedoken! Sommige individuen hebben geregeld dat het verhaal op dit moment openbaar wordt gemaakt als een indirecte aanvalsmiddel dat de feiten verduistert. De echte reden voor zijn pogingen om van hem af te komen is zijn toewijding aan de verdediging van ons land.

Wat er nu gebeurt met generaal Brown is vandaag de dag standaard praktijk in Washington. Het idee is om iets te krijgen over iemand, alles, dat kan worden gemaakt om slecht te

lijken door de media, en het in zijn dossier voor toekomstig gebruik. Zo is een donkere wolk altijd handig later voor het geval het nodig is om iemand te chanteren, te vernietigen of te intimideren.

In het geval van generaal Brown werd hij met deze wolk opgezet door niemand minder dan zijn baas, minister van Defensie Donald Rumsfeld, die de CIA contactman in het Witte Huis was en nu nog steeds een CIA agent is.

Vorig voorjaar tekende een politieke schrijver en cartoonist een cartoon van Rumsfeld, en Rumsfeld belde hem om te vragen of hij het origineel mocht hebben. De politieke schrijver was het eens, en er was ook overeenstemming tussen hen dat Rumsfeld Brown een interview zou geven aan de politieke schrijver. Het interview werd toen niet gebruikt, zes maanden geleden. Zelfs toen generaal Brown twee maanden later intensief werd ondervraagd door de Senaat, toen zijn bevestiging voor een tweede tweejarige periode als voorzitter van de Joint Chiefs of Staff werd besloten, kwam het interview nog steeds niet naar voren. Maar nu, nadat hij meer dan twee maanden lang thermonucleaire oorlog heeft helpen voorkomen, zit Brown in het heet water.

De gebroeders Rockefeller doen een wanhopige poging om de zaak weer op de rails te zetten met de Sovjet-Unie, en ze hebben besloten dat Brown moet gaan als onderdeel van de prijs van het heroveren van zogenaamde detente. De controverse rond Brown is bedoeld om op te bouwen tot hij ontslag neemt, wordt ontslagen, of verliest zijn invloed en geloofwaardigheid. Dit staat los van de verkiezingen, in tegenstelling tot de verschijningen.

In deze situatie is het belangrijker dan ooit dat je je steun aan General Brown toont. Zijn vijanden proberen hem neer te halen door middel van een strijd die hij moet vechten met beide handen op zijn rug gebonden. Als hij publiekelijk één woord zou onthullen over de Sovjet-raketcrisis en zijn rol in de strijd tegen deze crisis.. met andere woorden, de echte redenen voor zijn huidige problemen.. General Brown zou onmiddellijk kunnen worden ontslagen, krijgsraad, en gevangen gezet! En uit sprekend, zou hij beloond worden met persoonlijke ramp; en de grote media, onder de duim van de bende van de Four Brothers, zou dan alle stops trekken in een campagne om alles wat hij zei in diskrediet te brengen zodat niemand het zou geloven. Als ook ik de senaatswet nr. 1 van procureur-generaal Levi had aangenomen... zou ik ook gevangen kunnen zitten omdat ik de waarheid heb verteld over de Sovjetraketten die op u gericht waren. Deze informatie is geclassificeerd als “Top Secret,” niet omdat de regering iets voor de Sovjets wil bewaren, ze weten alles over hun eigen offensieve wapens die in onze wateren zijn geplant.. Het is JULLIE die de regering wil in het duister houden voor hun eigen bescherming, niet de jouwe!

Zelfs als u al een brief hebt geschreven aan generaal Brown om uw steun te betuigen, verzoek ik u dit nogmaals te doen per brief, telegram of Mailgram. Mijn goede vriend Mr Edward Durell, een industrieel die in Berryville woont, dringt er bij zijn medewerkers op aan om hun congresleden te schrijven die hun steun betuigen aan generaal Brown, en om een kopie van elke brief te sturen aan:

Generaal George S. Brown voorzitter, Joint Chiefs of Staff Grant Avenue, Fort Meyer Arlington, Virginia 22211.

Ik vind dit een uitstekend voorstel en ik verzoek u dat ook te doen. Misschien wilt u ook naar uw senatoren schrijven en kopieën naar generaal Brown sturen. Geef uw brief maar door aan:

Congreslid (of senator) zo-en-zo House (of Senaat) Office Building Washington, DC.... De post is: 20515 voor het Huis Office Bldg. 20510 voor het Senaatskantoor Bldg.

De controverse over generaal Brown, mijn vrienden, is slechts het meest zichtbare deel van een verschrikkelijke omkering in het fortuin van ons land die deze maand heeft plaatsgevonden. Het keerpunt kwam op 1 oktober 1976, een “RED vrijdag” voor de Verenigde Staten van Amerika. Dat was de dag dat president Gerald Ford toegaf aan druk van het Rockefeller-Sovjet-Kissinger team.

Twee nauw verwante evenementen vonden plaats op 1 oktober 1976:

Eén daarvan was de verschijning in de Washington Post van een verhaal van Woodward en Bernstein, niet minder, dat het onderzoek van de Watergate Special Procureur van President Ford (quote) “serieus” was. Het verhaal, compleet met grote krantenkoppen, schudde de aandelenmarkt waar geruchten verspreid dat Ford op het punt stond af te treden. Maar het belangrijkste was dat Ford zelf een duidelijk signaal kreeg dat hij op een snelle politieke vernietiging wachtte als hij niet met de Rockefellers meedeed. Nelson Rockefeller had oorspronkelijk het Watergate-onderzoek naar Ford geregeld als een middel om Ford uit zijn ambt te dwingen en zich in positie te brengen als “Treedend President” onder het 25e amendement op de grondwet; Maar door de Sovjet-raketcrisis is dat scenario gesloopt omdat het onderzoek van de Watergate aanklager werd gebruikt om druk uit te oefenen voor een ander doel.

Dat andere doel had te maken met de tweede grote gebeurtenis die plaatsvond op Rode Vrijdag, 1 oktober.. het bezoek aan het Witte Huis door Sovjet-minister van Buitenlandse Zaken Andrei Gromyko! Er werd gemeld dat de ontvangst van Gromyko in het Witte Huis was de coolste ooit geweest sinds Ford president werd. Toen Gromyko de journalisten daarna vertelde dat hij en Ford, citaat: “gesproken van de meest kardinaal kwesties” hij was dodelijk serieus. Hij verwees niet naar de SALT-besprekingen of het Midden-Oosten, maar naar de dreiging van oorlog tussen de Sovjet-Unie en de Verenigde Staten.

Toen ik vorige maand op 25 september maandelijkse audiobrief nr. 16 opnam, was de tweede ronde van Sovjet onderwater raketten, waarvan ik de locaties aan generaal Brown had gegeven tijdens onze vergadering op 16 september, praktisch allemaal verwijderd door onze marine. Maar de Sovjets begonnen al een derde ronde van deze raketten te plaatsen, met behulp van de raketlegende mini-onderzeeërs die ik vorige maand beschreef, die speciaal ontworpen zijn om detectie te ontwijken door onze sonar verdediging aan de kust.

Op 25 september lag een van deze Sovjet mini-onderzeeërs op de bodem van Chesapeake Bay bij Norfolk, Virginia. Een ongeluk had de bemanning gedood, dus de mini-onderzeeër lag daar te rusten als een gigantische nucleaire mijn in Amerikaanse wateren wachtend tot de marine hem terug zou halen. Ondertussen werden meer dan 142 Sovjet-onderzeeërs ingezet in aanvalsposities langs de oost-, west- en Golfkusten van de Verenigde Staten. In de laatste dagen van september waren er steeds meer aanwijzingen dat de Sovjet-raketcrisis daadwerkelijk voor iedereen open zou kunnen breken, net zoals het moet doen als de Sovjet-plannen voor een wereldwijde nucleaire aanval moeten worden gestopt.

Zo heeft een toespraak die ik vorige maand heb gehouden op 24 september door marinesecretaris William Middendorf drie keer het woord “nood” gebruikt om onze huidige marine situatie te beschrijven, en zijn toespraak in de woorden afgesloten, en ik citeer:

"Onze zorg vandaag is de toekomst. De onheilspellende woorden van admiraal Gorshkov en het koude staal van zijn schepen vertellen ons dat we nu in een noodsituatie zitten. Er moet iets gebeuren. De dreiging is reëel en de keuze is aan ons. We moeten nu de juiste beslissingen nemen terwijl we deze weinige kostbare momenten van vrijheid over hebben, of bereid zijn om de gevolgen te ondergaan."

Op 27 september 1976 publiceerde de krant Norfolk, Virginia Ledger-Star een artikel van verslaggevers Garland Bradshaw en Jack Kestner die op 23 september naar Washington waren gevlogen om mij te interviewen over mijn beschuldigingen van Sovjet onderwaterraketten. Het artikel deed precies wat eerlijke journalistiek hoort te doen. Het heeft de lezers van de Ledger-Star blootgesteld aan het feit dat ik de Sovjet-Unie heb opgedragen offensieve kernwapens in onze territoriale wateren te planten, en dat op een eerlijke, objectieve manier. Ze probeerden hun lezers niet te overtuigen om mijn aanklachten te geloven of niet te geloven, maar bevatten achtergrondinformatie aan beide kanten zoals beschikbaar uit hun eigen bronnen. Het belangrijkste is dat de Ledger-Star eerlijk verslag deed van mijn aanklachten aan een lezerspubliek dat kan worden beschouwd als een deskundig publiek over dergelijke zaken, aangezien het gebied Norfolk de grootste concentratie van de marine in de Verenigde Staten is.

Ja, het begon open te breken, maar toen kwam Red vrijdag 1 oktober. President Ford en assistent William Hyland ontmoetten Gromyko, Henry Kissinger en Kissinger’s BZ-adviseur Helmut Sonnenfeldt. Gromyko eiste dat de Sovjet-Unie de Chesapeake Bay mocht binnensluipen om hun dode raketlegende mini-onderzeeër bij Norfolk te vinden. In ruil daarvoor zei Gromyko dat de Sovjet-onderzeeërs die op slagstations langs onze kusten ingezet werden, zouden uiteen vallen. Kissinger en Sonnenfeldt raadden Ford aan om dit aanbod van Gromyko als redelijk en gezond compromis aan te nemen. Zoals altijd werd Ford geconfronteerd met de standaard Kissinger optie: “Wil je vrede? Of oorlog?” En bovendien wist Ford dat de tijdbom van Watergate zou afgaan als hij zich verzette, dus hij gaf toe en ging akkoord. Chantage en bedreigingen hebben de dag gewonnen voor de Sovjet-Unie!

Op dezelfde dag drukte Henry Kissinger zijn voordeel en liet Ford ook een geheime presidentiële orde uit te vaardigen aan het leger vanaf die dag om al mijn aanklachten volledig te ontkennen toen gevraagd over hen. Met andere woorden, ze zijn nu onder presidentieel bevel om te liegen om de waarheid over de Sovjetraketten voor het publiek te houden. Deze black-out op de Sovjet-raket verhaal is niet om een confrontatie met de Sovjets te vermijden, want dat is al gebeurd; en het is niet voor het doel van het kopen van tijd terwijl we in een betere militaire houding. Sinds Rode Vrijdag 1 oktober, de derde ronde Sovjetraketten, die nieuw in ons land zijn geplaatst, zijn er nog steeds! De black-out, mijn vrienden, is alleen om jullie in het duister te houden.

Deze situatie hier valt nog meer op in vergelijking met het gedrag van sommige van onze bondgenoten die nu alert zijn op Sovjetplannen. Ironisch genoeg was 1 oktober 1976, de dag dat president Ford toegaf aan de Sovjet-Unie, dezelfde dag dat de Ierse marine met succes een marine-confrontatie sloot met de Sovjets op volle zee. Een grote

Sovjet-visserijtrawler, zogeheten, werd de vorige dag illegaal gevangen binnen de Ierse 12-mijlszone bij Cork Harbor, en het Ierse visserijbeschermingsvaartuig, L.E. Grenay, ging achter de trawler aan om een arrestatie te plegen. De trawler vluchtte in internationale wateren, maar het Ierse schip achtervolgde de trawler, stopte door waarschuwingsschoten over haar boeg te schieten en stuurde een aan boord zijnde groep. De Sovjet-kapitein was totaal niet meegeholpen, maar de Ieren stuurden versterkingen, en uiteindelijk hadden meer dan 50 man aan boord van het Sovjetschip. De Sovjet-trawler kwam Cork Harbor binnen onder arrest met de Ierse aan boord zijnde groep die nog steeds aan boord is en vergezeld werd door twee Ierse schepen. De Cork Examiner heeft op vrijdag 1 oktober 1976 correct gemeld dat, citaat:

“De confrontatie werd beschouwd als de grootste en potentieel meest gevaarlijke die de marine dienst heeft geconfronteerd in haar geschiedenis van visserijbescherming.”

De Ieren waren bereid om alle nodige krachten toe te passen om het storende Sovjetschip te arresteren. En waarom? Omdat Cork Harbor zelf een van de locaties is waar in augustus een Sovjet-onderzeeër-wapen door de Royal Navy werd verwijderd, met behulp van informatie in mijn maandelijkse audiobrief nr. 15. De Ieren weten nu heel eenvoudig dat geen storend Sovjetschip te vertrouwen is.

Maar hier in de Verenigde Staten mocht de Sovjet-marine maandagavond 4 oktober onze wateren binnenvallen, onder het Rode Vrijdagakkoord tussen Ford en Gromyko in het Witte Huis. Om ongeveer 22:00 uur lokale tijd haalden de Sovjets de dode mini-onderzeeër uit zijn positie op de bodem van Chesapeake Bay buiten Norfolk, werkend onder dekking van duisternis. De raketleger mini-sub verliet het Norfolk gebied die nacht in Sovjet handen.. en daarmee ging wat misschien onze enige kans was om de details van de technologie van de mini-subs en hun sonar-vernietigende systeem te leren, zodat we konden beginnen met ons te verdedigen tegen hen. Tegelijkertijd verloren we een gouden kans om de hele wereld te laten opleven in ons te staan tegen een allesomvattende gemeenschappelijke vijand, de Sovjet-Unie, door de gevangenneming van de mini-sub aan te kondigen, die op televisie te zien was, en te onthullen wat de Sovjets met deze onderzeeërs hadden gedaan.

Als ons land vandaag geleid werd door burgers van integriteit, eer en moed die de mensen van de Verenigde Staten van Amerika probeerden te dienen in plaats van ons leven te verbinden met dat van de Sovjet-Unie, dan had zoiets kunnen gebeuren. Snel actie kon zijn genomen om dit te doen nadat ik het Pentagon voor het eerst in kennis had gesteld van de aanwezigheid van de mini-sub bij Norfolk op maandag 20 september; maar NEE, zo werkt het vandaag niet. Alle mogelijkheden voor de Verenigde Staten om verstandig te handelen ten behoeve van hun volk moeten worden onderdrukt, gesaboteerd en weggegooid. Alleen op die manier kunnen we zo laag leven dat het doel van de richtlijn inzake samenvoeging van het Witte Huis eindelijk kan worden bereikt. Die richtlijn bestaat al decennia en heeft tot gevolg dat ons leven zo wordt gewijzigd dat ze gemakkelijk kan worden samengevoegd met het leven in de Sovjet-Unie.

De volgende dag waren de Sovjet-onderzeeërs op slagstations langs onze kusten uiteengevallen, zoals afgesproken; maar binnen een paar dagen waren ze weer terug en ze zijn er nu. Ze worden nu niet ingezet in de precieze patronen die ze een maand geleden hadden, die aangeven dat ze klaar zijn voor een onmiddellijke aanval, maar ze zijn in grote

aantallen aanwezig in internationale wateren vlak voor onze kusten. Vanaf 11 oktober 1976 waren 164 Sovjet-onderzeeërs op het station in de wateren bij Canada en de Verenigde Staten, waaronder Hawaï; en de situatie is sindsdien niet significant veranderd.

Sinds Red Friday, 1 oktober, ben ik afgesloten van contact met generaal Brown, en geen enkele van de Sovjet onderwater raketten in Canadese en Amerikaanse wateren zijn sinds die dag verwijderd. Vanaf nu worden 50 nucleaire raketten en bommen in Amerikaanse territoriale wateren geplaatst plus de drie (3) raketten in de Golf van Panama waarvan ik vorige maand de coördinaten heb gegeven. Daarnaast worden zeven (7) raketten nu in Canadese wateren geplaatst, waarvan ik de coördinaten al aan de Canadese Inlichtingendienst heb gegeven.

Vrienden, de Amerikaanse marine zal zich niet inspannen om de nucleaire raketten in onze wateren te verwijderen, tenzij ze wordt gedwongen door een nieuwe toename van het publieke bewustzijn en de vraag naar actie, omdat Nelson Rockefeller's vrouw in Moskou aankwam en op 12 oktober een persoonlijke brief van Nelson Rockefeller aan het Kremlin overhandigde. In deze brief deed Nelson Rockefeller de volgende toezeggingen aan het Kremlin namens de "Bende van Vier," citaat:

"Er zal geen verdere intimidatie van uw onderzeeërs zijn, noch zullen uw onderwater raketten en bommen worden opgenomen. De kredietsqueeze door bankkringen zal worden opgeheven. U hoeft geen goud te verkopen. Wij zullen goud sturen voor producten die geleverd worden. Amerikaanse knowhow, granen en levensmiddelen zullen verder geleverd worden. U moet de 'Nuclear Safe Zone' overeenkomst opnieuw instellen."

De coördinaten van alle Sovjetwapens die nu in Amerikaanse territoriale wateren zijn overgebracht naar een aantal betrouwbare mannen in de Amerikaanse Inlichtingendienst, behalve de nieuwste raket, die drie dagen geleden in Delaware Bay werd geplaatst op: 39 39'35" Noord 75 32' 20" West.

Er zal dus actie mogelijk zijn als het leger zijn werk weer kan doen.

Groot-Brittannië, dat vanaf 11 oktober 1976 29 nieuwe Sovjet-kernwapens in haar wateren had, neemt weer actie om ze te verwijderen. Op 22 oktober, vier dagen geleden, had de Koninklijke Marine ze allemaal verwijderd, op tien na, en is nog steeds snel aan het werk. Wat Latijns-Amerika betreft, alle raketten die ik vorige maand onthulde zijn er nog steeds, met twee uitzonderingen: British Honduras en Guatemala werden elk met één raket het doelwit, maar deze zijn nu verwijderd.

Onze gecontroleerde grote media vertellen ons helemaal niets over de dreiging van de Sovjet-raket die klaar is om ons in een thermonucleaire oorlog te overspoelen, maar in plaats daarvan richten we onze aandacht op de zaak van de F-14-jager van de marine die zes weken geleden op 14 september 1976 van een vliegdekschip in de Noordzee stortte. Er wordt veel aandacht besteed aan de F-14, en we worden allerlei leugens gevoerd dat de Sovjet MiG-25 Foxbat die door een overgelopen piloot naar Japan is gevlogen hopeloos minder waard is dan de F-14. Maar de Sovjet marine heeft niet eens geprobeerd het vliegtuig terug te halen. Ze weten al alles over de F-14, en het maakt hen niet ongerust.

Wat betreft de Phoenix-raket die zich van de F-14 scheidde toen hij het water raakte, de Sovjets weten ook waar hij is, maar hebben hem nog niet opgepikt. De Phoenix Raket rust

op een onderwater plateau ver ten zuid-zuidoosten van het punt waar de F-14 werd gevonden. De coördinaten van de Phoenix Raket zijn: 61 - 26 - 6 Noord, 1 - 23 - 16 West.

En zo, mijn vrienden, gaat het grote oorlogsspel door. Onze Gewapende Diensten mogen deelnemen aan NAVO-oefeningen en andere trainingen, maar Rockefeller mag geen hands in dienst nemen om iets te doen aan de echte levens- en doodsbedreiging die nu in onze eigen territoriale wateren schuilt. Wij worden voor een aanval gemaakt en wij zijn al door de Sovjetmarine aangevallen omdat op 3 oktober twee dagen na Rode Vrijdag, De Sovjet-onderzeeërs langs onze oost-, west- en Golfkust voerden een experiment uit in radioactieve chemische oorlogvoering met ons allen als proefkonijnen.

Onderwerp 2..Op 5 oktober 1976, net zoals het zogenaamde “Swine Flu” inentingsprogramma aan de gang was, vertelden nieuwsberichten ons plotseling dat we op 26 september een fallout van een vermeende Chinese atmosferische nucleaire ontploffing ervoeren. Vreemd genoeg kwamen de eerste berichten hierover van de oostkust, vooral Pennsylvania, New Jersey, Delaware en Connecticut; maar bepaalde gebieden van de Pacific Northwest werden al snel genoemd als ook getroffen. Men heeft ons verteld dat er op verschillende plaatsen radioactief jodium-131 in de melk verscheen, maar men heeft ons ook verzekerd, zoals altijd wanneer er radioactief gevaar zou ontstaan, dat er werkelijk geen gevaar was.

In de dagen die volgden bleven we maar horen over de vermeende Chinese fallout, maar andere dingen leken waarschijnlijk nog zorgwekkender. Bijvoorbeeld, ouderen begonnen te sterven aan hartaanvallen kort na het nemen van varkensgriep shots, waardoor wijdverbreide alarm in het begin. Maar de regering verzekerde ons al snel dat hun dood er niet echt toe deed, dat ze toch zouden zijn gestorven, en het varkensgriepvaccinatieprogramma ging weer in hoog tempo.

En toen waren er de vreemde uitbraken van een onbekende “mysterieziekte” bij elektronica-installaties in West Pennsylvania, Ohio en Oregon. De werknemers, de meeste van hen vrouwen, ondervonden hoofdpijn, misselijkheid, buikpijn, ademhalingsmoeilijkheden, een gevoel van bedwelmd te zijn in sommige gevallen, en zelfs flauwvallende spreuken. Dit keer kon het varkensgriepvaccin niet de dader zijn omdat de slachtoffers het niet hadden ontvangen. In plaats daarvan waren sommigen bezorgd dat de varkensgriep zelf had toegeslagen. Anderen herinnerden zich, met een rillingen, de even mysterieuze “Legionnaires Disease” die bijna 200 mensen in Philadelphia had ziek gemaakt en meer dan twee dozijn van hen twee maanden eerder had gedood.

Vrienden, er zit eigenlijk helemaal geen mysterie achter deze ontwikkelingen en meer zoals ze die je kunt verwachten te zien. Al deze gevallen die ik heb genoemd zijn door de mens gemaakt en opzettelijk, maar degenen die verantwoordelijk voor hen zijn, vertellen u niet over hen noch laten aanwijzingen achter die zullen worden gevonden in normale medische onderzoeken van deze episodes. Wij in de Verenigde Staten worden nu aangevallen in een campagne van experimentele testen van chemische oorlogswapens, zodat ze later kunnen worden ingezet met precisie en verwoestende effect tegen ons in volledige oorlog. Dat wil zeggen, als we het laten gebeuren.

Jarenlang hebben alle grote landen van de wereld een voortdurende race tegen de tijd om steeds verfijndere vormen van bacteriële en chemische wapens te ontdekken, waarvan sommige ten bedrage van de ondergangswapens die in staat zijn om al het leven op deze

planeet te vernietigen. Alleen gekke mannen zouden zelfs overwegen dergelijke wapens te gebruiken, maar alleen gekke mannen veroorzaken opzettelijk oorlogen voor hun eigen hebzuchtige doeleinden, ook.. en oorlog is zeer dichtbij nu.

Een paar jaar geleden werd een zenuwgas genaamd sarin geperfectioneerd in een faciliteit in Colorado. Een klein beetje ontsnapte, en twee herders en hun 7000 schapen werden gedood. In reactie op de publieke schreeuw die resulteerde, werd een verklaring afgegeven dat de Chemical Warfare Service het sarin gas had vernietigd en niet langer dergelijk onderzoek deed..maar dat was een leugen. De experimenten gaan vandaag nog steeds door op allerlei soorten van dergelijke vergif, en in een woest tempo.

Vanaf nu kunnen veel afschuwelijke dodelijke kwalen worden toegebracht aan hele bevolkingen als operationele wapens. Deze omvatten zwarte pest, pokken, meningitis, dysenterie, gangreen, gele koorts, tetanus, botulisme, tyfus, hepatitis, Bang's ziekte, en Q koorts. Dertig gram Q koorts is voldoende om meer dan 150 miljoen mensen te infecteren, en het wordt vooral handig geacht omdat alle individuen die in zo'n aanval moeten worden gered eerst kunnen worden geïmmuniseerd! Een dergelijke selectieve immunisatie kan bijvoorbeeld gemakkelijk worden uitgevoerd onder de dekking van een massa-vaccinatieprogramma zoals het varkensgriepprogramma.

Q koorts is echter mild in vergelijking met een nucleair gas genaamd AP-7 dat wordt geproduceerd in Uruguay en Argentinië door Amerikaanse en Europese dochterondernemingen van Rockefeller gecontroleerde conglomeraat bedrijven. Twee vingerhoedjes goed verdeeld kunnen 180 miljoen mensen doden, en een pond, al het leven op de aarde. Tenzij en totdat deze afschuwelijke wapens op aarde worden losgelaten, blijven ze in een toestand waarin ze kunnen worden vernietigd en geneutraliseerd; En het is essentieel dat ze vernietigd worden in plaats van alleen maar van het ene agentschap naar het andere te worden overgedragen, zoals Senator Frank Church vorig jaar toestond in zijn schelpdiertoxine spel. Maar andere soorten chemische en biologische wapens zijn ook van groot belang voor wapenonderzoekers die op selectievere wijze kunnen worden gebruikt of om lagere orde-effecten te produceren dan de vergiffen die ik zojuist heb beschreven.

De KGB, die hand in hand werkt met de door Rockefeller gecontroleerde CIA, heeft nu toegang tot hele families van dergelijke chemische wapens die kunnen worden aangepast in exacte dosering en formule om een verscheidenheid van effecten op slachtoffers te produceren. Deze waren en zijn bedoeld om te worden gebruikt als onderdeel van het programma om een effectieve oppositie van de bevolking van de Verenigde Staten tegen de geplande Rockefeller dictatuur hier in Amerika en onze conversie in de meest waardevolle van alle slavennaties voor de Sovjet-Unie te elimineren.

Voordat deze nieuwe wapens met vertrouwen kunnen worden gebruikt, moeten ze worden getest, en dat testen is nu gaande. Als dekmantel voor de periodieke episodes van vreemde ziekten die hier en daar in de Verenigde Staten zullen voorkomen terwijl deze tests aan de gang zijn, werd de verzonnen varkensgriepdreiging ontwikkeld.

Op 24 maart 1976 kondigde president Ford zijn voorstel aan voor het ongekende vaccinatieprogramma dat vermoedelijk het vreemde varkensgriepvirus zou moeten afweren. Tot op heden is er geen enkel geval van varkensgriep bevestigd in de Verenigde Staten sinds de aankondiging van president Ford.

Afgelopen februari in maandelijkse audiobrief nr. 9 onthulde ik dat de regering in paniek was geraakt door mijn onthulling dat de Fort Knox Bullion Depository lekkende bussen van dodelijk plutonium supergif bevatte, en in januari 1976 een deel van het gif in ondergrondse stromen onder Fort Knox dumpte. Later toen de varkensgriep werd aangekondigd, kon ik u vertellen over het plan van de regering om dit apparaat te gebruiken om de echte oorzaak te verdoezelen wanneer en als het gif van Fort Knox op verschillende plaatsen in het zuidoosten van de Verenigde Staten begon te overkomen en ziekte en dood veroorzaakte. Maar pas in juli 1976 kreeg ik informatie over de rest van het varkensgriepverhaal, en toen moest de veel meer dreigende dreiging van de Sovjet-raketcrisis waarbij een Sovjet-dubbele kruising van de vier gebroeders Rockefeller plaatsvond, voorrang krijgen.

De regering heeft in januari 1976 geconcludeerd dat zij het plutoniumgif uit Fort Knox in ondergrondse stromen kon dumpen, die het gif zeker elders zouden brengen, omdat de varkensgriepcampagne al voor een ander doel was gepland. Dat was bedoeld als dekmantel om de gevolgen te verklaren die zouden ontstaan bij de aanvang van de experimenten met chemische oorlogvoering, zoals gepland, in juli 1976 in ons land. Toen ik de aanwezigheid van het lekkende plutonium supergif in de centrale kernkluis van het Fort Knox Bullion Depository onthulde, concludeerden ze dat ze er gewoon wat van ondergronds konden dumpen en dat ook konden bedekken, met de varkensgriep.

Eind juli 1976 begon het gezamenlijke experiment van KGB-CIA chemische oorlogvoering in Philadelphia op het Amerikaanse Legion Convention. Een handige testgroep werd samengesteld en uitgebuit. De gegevens werden gevraagd voor de effecten van een formulering van de nieuwe familie van gifstoffen op vooral oudere mannen, en de Amerikaanse Legion Convention werd gekozen als het perfecte doel. Aerosol spuitbussen met vergiftigde kamerverfrisser werden gebruikt om selectief de atmosfeer van de Legionnaires te verzadigen. Daarna werden de speciale spuitbussen uit het hotel gehaald, waardoor de stad per vliegtuig werd verlaten vanaf een klein vliegveld aan de noordwestkant van Philadelphia. Twee van de actieve ingrediënten in het gif dat de Legionnaires ziekte geproduceerd waren plutonium en zirkonium.

Het volgende experiment vond plaats eind augustus 1976 ongeveer een maand na de Legionnaire aflevering, en had een heel ander doel; en dus werd een andere gifformule gebruikt. Plutonium was opnieuw een ingrediënt, zoals het in de hele lijn van chemische oorlogsvoeringsmiddelen nu wordt getest; maar dit keer werd de formule ontworpen voor zeer snel effect met de slachtoffers ontvangen een enorme dosis. Op een dag eind augustus twee Air Force C-141 Starlifter transport vliegtuigen die bereid waren om McGuire Air Force Base in New Jersey te verlaten op vluchten over De Atlantische Oceaan werd gesaboteerd door de plaatsing in hun cockpits van verborgen vaten gifgas, getuigd zodat het gas zou worden vrijgegeven in vluchten zonder dat ze worden gedetecteerd. De twee vliegtuigen verlieten McGuire op bijna hetzelfde moment, en stortten neer binnen uren na elkaar bij het naderen van afzonderlijke bestemmingen in Groenland en Engeland. De volgende dag, met het wrak van het vliegtuig nauwelijks afgekoeld, zei een woordvoerder van het Pentagon:

“Sabotage lijkt geen factor te zijn, het wordt zelfs niet als een factor beschouwd.”

De ambtenaren zeiden ook dat er geen schijnbare connectie was tussen de crashes. Blijkbaar verlaten van dezelfde luchtmachtbasis op bijna hetzelfde moment en dan crashen

bijna gelijktijdig zonder waarschuwing is niet verondersteld om de mogelijkheid van iets anders dan toeval te suggereren. Het is ongetwijfeld ook toeval dat McGuire Air Force Base, de oorsprong van deze twee vreemde fatale vluchten, vlak naast Fort Dix is waar de hele varkensgriepverhulling vandaan kwam!

De succesvolle experimentele sabotage van de twee C-141's leverde waardevolle gegevens op aan de Sovjets, omdat ze daardoor enige mate van operationele betrouwbaarheid van de formule die daarvoor werd gebruikt, kregen. Nu, als ze klaar zijn om oorlog te voeren, hebben ze een ander wapen getest en bewezen... de plaatsing van bussen van gifgas in de cockpits van tal van geallieerde vliegtuigen om een puinhoop van onze luchtkracht net wanneer we het het meest nodig hebben.

Vervolgens kwam de mysterieuze ziekte in de elektronicafabrieken. Deze keer werd meer informatie over vrouwen gezocht, vooral omdat de Legionaires Ziekte niet veel vrouwen doodde. Het ideale doel zou zijn een aantal assemblage-installaties met een hoog percentage vrouwelijke werknemers. Om een te sterke publieke oproer te voorkomen, werden subletale doses gebruikt; maar opnieuw was een belangrijk actief ingrediënt plutonium, en veel van de klassieke symptomen van stralingsziekte werden geproduceerd.

Eindelijk begin oktober, deze maand, werd het eerste experiment met chemische oorlogvoering uitgevoerd tegen de hele bevolking van de Verenigde Staten. Op 3 oktober, terwijl de enorme vloot Sovjet-onderzeeërs die ik u vorige maand vertelde nog steeds op precieze tijdstippen werden ingezet vlakbij onze kusten, de onderzeeërs lieten een zeer fijne verspreiding van plutonium in de atmosfeer langs de Atlantische Oceaan, de Stille Oceaan en de Golfkust van de Verenigde Staten. In tegenstelling tot normale neerslag van kernwapens, werden de onzichtbare wolken plutonium uit de Sovjet-onderzeeërs op relatief lage hoogte vrijgegeven. De theorie was dat de plutoniumwolken die op deze manier vrijkomen, zich over het land zouden verspreiden en uiteindelijk vooral op Noord-Amerika zouden vestigen, met heel weinig van deze wolken die hoog genoeg waren om de wereld rond te worden geveegd naar de Sovjet-Unie. Maar, mijn vrienden, deze keer zijn ze verkeerd berekend en het nationale plutoniumwolkexperiment mislukte.

Dit is wat er gebeurde: De vroege vooruitgang van de plutoniumwolk was precies zoals gepland. De onzichtbare wolken plutonium verspreidden zich naar binnen naar de oostkust en naar de Golfkust, en langs de westkust bewoog landinwaarts veel sneller dankzij de hulp van heersende westenwinden. Op 5 oktober was de groeiende plutoniumwolk zo'n honderd mijl landinwaarts doorgedrongen van de oost- en Golfkusten en tot de Rockies, waar het vanuit de Pacific Northwesten binnenkwam. Dat was de dag dat het cover verhaal over Chinese nucleaire fallout plotseling verscheen, het aanwijzen van gebieden langs de oostkust en Pacific Northwest als het meest zwaar getroffen tot nu toe. Als de Sovjet-plutoniumwolk dus onverwacht sterke effecten had, was rood China al geïdentificeerd als zondebok. De komende twee dagen groeide de plutoniumwolk geleidelijk samen over het middenwesten van de Verenigde Staten, en vormde uiteindelijk een continue deken over bijna al ons landgebied. Tegelijkertijd was de plutoniumwolk zowel naar buiten als naar binnen uitgegroeid, en tegen 8 oktober werden ook grote delen van Canada en Mexico getroffen. Ook de winden die zich voortbewogen, hadden de neiging de groeiende plutoniumwolk naar het oosten over de Atlantische Oceaan te bewegen; en op dit moment begon het af te wijken van de Sovjet berekeningen.

De laatste dagen is er een zeer ongebruikelijke verschuiving geweest in de positie van de hoge hoogte straalstroom naar een positie veel verder zuidwaarts dan normaal. De straalstroom heeft veel te maken met ons weer; en in het geval van de Sovjet experimentele plutoniumwolk, Het heeft genoeg gedaan door de plutoniumwolk die door de Sovjet-onderzeeërs werd losgelaten, eerder dan verwacht van de Verenigde Staten te laten wegdrijven en zich in de gehele Sovjet-Unie zelf te vestigen. Vanaf nu is het grotendeels verdwenen en is het geen bedreiging meer. Het belangrijkste probleem dat overblijft is dat vrijwel iedereen in de Verenigde Staten plus een groot deel van Mexico, Canada, de Britse eilanden en Europa enige blootstelling aan dit plutonium hebben ondergaan, hoewel het dit keer gelukkig op een relatief laag experimenteel niveau lag.

De beste bescherming tegen radioactiviteit is natuurlijk om dit te vermijden; en dat is precies wat Nelson Rockefeller deed, gewaarschuwd voor de plutoniumwolk die door de Sovjet-onderzeeërs zou worden vrijgegeven. Toen het plutonium van onze kusten afdreef, waren Nelson en Happy Rockefeller toevallig elders, in Londen. Nelson wil immers zo gezond mogelijk blijven zodat hij zijn geplande verhoging kan genieten van de positie die hij al decennia lang verlangt.. President van de Verenigde Staten en van de wereld.

De Phantom Verkiezing van 1976

Onderwerp 3.. Nelson Rockefeller blijft zeggen, “Ik ben ontspannen. Ik heb geen zorgen”, en lijkt uit de genereuze media-aandacht die hij nu ontvangt om bijna een weemoedige, nostalgische figuur die vervagen van de openbare scène voor onze eigen ogen. Ondertussen wordt hij een verfrissend punt van belangstelling genoemd tegen de achtergrond van een presidentiële campagne die miljoenen kiezers heeft uitgeschakeld. Maar wat niet wordt gerapporteerd in de nationale pers is de zware campagne Nelson Rockefeller is bezig op dit moment in het hele land, curry de gunst van leden van het Congres. Wat er nu eigenlijk aan de hand is, is dat Nelson Rockefeller nog maar tot zijn negende en laatste scenario is om president te worden. Hij rekent nu op zijn laatste back-upplan om hem hoofddirecteur van de Verenigde Staten te maken. Al zijn vorige scenario’s zijn verstoord, de een na de ander, en dit is zijn laatste hoera; en toch als hij zegt “Ik ben ontspannen”, hij meent het omdat deze keer hij er zeker van is dat hij het “in de zak.”

De door Rockefeller gecontroleerde grote media hebben van het begin af aan de presidentsverkiezingen van 1976 veranderd in een media-evenement, waarbij de Amerikaanse kiezers in het proces worden ontmoedigd. Nu de media maken zowel Carter en Ford lijken niet appetijtelijk aan enorme aantallen kiezers, proberen te verzekeren zowel een lage opkomst en een zeer nauwe verkiezing. Daarnaast hebben de Rockefellers een spoiler in de race, Eugene McCarthy, voor de jonge kiezers. Er wordt alles aan gedaan om ervoor te zorgen dat de uitslag van de verkiezingen op 2 november zeer dichtbij is en dat niemand een mandaat krijgt. Het plan is om twijfel te creëren over de uitkomst, mogelijk zelfs aanleiding gevend tot hertellingen. Deze situatie zal worden gebruikt om de aandacht van het publiek te richten op het kiescollege.

Zoals u weet, wanneer u stemt op verkiezingsdag stemt u niet rechtstreeks op een presidentskandidaat, maar op zijn verkiezing; maar onbekend voor het Amerikaanse volk, zijn er al bepaalde belangrijke kiezers bereikt door Rockefeller agenten. Op 13 december 1976 zullen de kiezers hun stem uitbrengen. De resultaten zullen dan worden gestuurd voor bewaring aan de voorzitter van de Senaat, die toevallig Nelson Rockefeller is, en ze zullen

in zijn bezit blijven voor meer dan drie weken tot 6 januari 1977. Op die dag opent Rockefeller, in zijn officiële hoedanigheid, de enveloppen met de stemmen van de kiezers en worden de stemmen geteld; En als alles volgens Nelson Rockefeller's plan verloopt, zal hij aankondigen dat geen enkele kandidaat de vereiste 270 kiesstemmen heeft ontvangen en dat er daarom niemand is gekozen. Daarom zal het Congres volgens de grondwet een president en vice-president moeten kiezen uit de belangrijkste kandidaten bij de verkiezingen. Maar als het niet normaal is, kan het Congres binnen twee weken geen president of vicepresident kiezen, zodat de Verenigde Staten vanaf de middag van 20 januari 1977 geen president of vicepresident meer hebben.

Dit plan, mijn vrienden, is de echte reden waarom de gebruikelijke uitgebreide voorbereiding van inaugurele faciliteiten dit jaar niet plaatsvindt. In plaats daarvan, wordt ons verteld dat klapstoelen zullen worden gebruikt.. klapstoelen voor een opvouwbare verkiezing.

Nelson Rockefeller heeft meer dan 25 miljoen dollar uitgegeven om zich bijna twee jaar geleden als vice-president te laten bevestigen, dus hij heeft nog steeds een restje goede wil in het Congres. Daarnaast geeft hij congresleden in het hele land het hof omdat hij van plan is om de waarschijnlijke keuze van het Congres te zijn om waarnemend president te worden met een open termijn die geen specifieke tijdslimiet heeft. Dit zal worden gedaan volgens artikel 3 van de 20e wijziging van de grondwet van de Verenigde Staten. Eenmaal in die positie, zal Nelson Rockefeller zijn macht met alle mogelijke snelheid consolideren. Zijn doel: De verklaring van een "Nationale Noodsituatie" waarin de Executive Order 11921 wordt opgeroepen, werd op 11 juni 1976 door president Ford in stilte ondertekend.

Zoals ik al eerder heb uitgelegd, zullen onze vrijheden krachtens de Grondwet worden opgeschort als deze uitvoerende orde wordt gebruikt, en Nelson Rockefeller is misschien onderweg om zijn dictatuur permanent te maken. Maar als elke kandidaat wint door een aardverschuiving op verkiezingsdag, Rockefeller's plan zal onwerkbaar worden gemaakt.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 18

20 november 1976

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 20 november 1976 en dit is mijn maandelijkse audiobrief nr. 18.

Zoals ik vandaag met u spreek, komen we steeds dichter bij het opslokken van het kwaad dat twee generaties geleden werd losgelaten door een strak netwerk van Stichtings Trustees. Onder een valse mantel van filantropie, zogenaamd ten behoeve van anderen, lanceerden ze eigenlijk programma's voor lange afstand, ontworpen om alles voor zichzelf te pakken.

Ze claimen het onderwijs te verbeteren in de zaak van de vrijheid, ze begonnen eigenlijk het onderwijs te vervangen door indoctrinatie in de oorzaak van collectivisme. En terwijl ze zichzelf schilderen als kampioenen van de vrede, hebben ze de wereld in oorlog gebracht op weg naar hun versie van "vrede".. dat wil zeggen, een almachtige wereldregering met zichzelf in controle.

Verblind door de onverzadigbare hebzucht voor macht, konden ze niet zien dat ze de doos van Pandora openden, krachten in beweging zetten die uiteindelijk onmogelijk te controleren zouden zijn. Pas onlangs, met een snelle ramp, zijn de huidige opvolgers van de oorspronkelijke Trustees begonnen te ontwaken voor dit feit, te laat om de controle terug te krijgen. Nu kan alleen de waarheid zich verspreiden... een totale ramp voorkomen.

Twee jaar geleden stortten de Verenigde Staten van Amerika op de rand van een verwoestende economische ineenstorting als gevolg van doelbewuste maatregelen om "stagflation" te creëren, zoals ik beschreef in mijn boek The Conspiracy Against The Dollar uit 1973. Maar het proces werd gedeeltelijk naar beneden gearresteerd omdat andere aspecten van het Master Plan voor wereldoverheersing achterop raakten.

Zoals ik in de vorige tapes in detail heb verteld, factoren zoals het nog verborgen Fort Knox Gold en Plutonium Scandalen, keert in het Midden-Oosten, Indira Gandhi's overstuur van de CIA in India, en andere dingen hebben onze ongeziene heersers enorme moeilijkheden veroorzaakt voor meer dan 18 maanden. Maar de tijd raakt op, en het is doe-of-sterven voor degenen die ons tot slaaf willen maken. Nu zijn de Verenigde Staten eindelijk losgekoppeld van hun tijdelijke economische voet aan de grond en vallen we langzaam maar hulpeloos als een dromer in een nachtmerrie naar de gevreesde economische depressie ver beneden.

Politiek gezien, gaat het plan van de spookverkiezingen dat ik vorige maand onthulde... waarmee Nelson Rockefeller nog steeds van plan is om de hoofddirecteur van Amerika te worden... zo ver als gepland. 68 procent van de kiesdistricten in het hele land had stemcomputers op 2 november 1976 en waar ze overal in het land werden geblokkeerd, was er geen sprake van een papieren stembus! Duizenden stemmen zijn op bepaalde gebieden verloren gegaan, de wettigheid van duizenden anderen wordt betwist en er worden op sommige plaatsen hertellingen gehouden. Het nettoresultaat, precies zoals gepland, was een zeer nauwe populaire stemming en geen aardverschuiving voor iedereen. President Gerald Ford dacht dat hij de verkiezing "in de zak" had, nadat Nelson Rockefeller beloofd had dat hij New York State zou dragen, Maar de pijn op Ford's gezicht als zijn vrouw gaf zijn

concessie verklaring op 3 november was niets vergeleken met de schok die wacht Jimmy Carter als het plan dat nu gaande is slaagt. Ondertussen, terwijl het toneel wordt ingesteld voor economische en politieke schokken in Amerika, drijven we steeds dichter bij oorlog en een “Verklaring van Nationale Noodgeval” dat het einde van onze vrijheden zou kunnen betekenen, en de gevaarlijke Intelligentie kloof die door Henry Kissinger gecreëerd wordt, gaat verder.

Toen ik vorige maand op 26 oktober maandelijkse audiobrief nr. 17 opnam, zei ik dat de Sovjet-Unie al wist waar onze verloren Phoenix Raket in de Noordzee was maar het niet had opgehaald. Ik had net de locatie van de raket ontdekt en het in die tape onthuld. Op 27 oktober, de volgende dag, zodra de band werd vrijgegeven, heb ik het ook doorgegeven aan de militaire inlichtingendienst. Diezelfde dag vertelde de marine woordvoerders de pers dat ze nog steeds de Phoenix niet hadden gevonden; maar met behulp van de informatie die ik hen heb doorgegeven, vond de marine de Phoenix raket op 31 oktober. De regering van de Verenigde Staten zou u willen laten geloven dat het puur toeval is dat ze plotseling de Phoenix vonden nadat ik de locatie onthulde, hoewel de marine zes weken eerder in een vruchteloze zoektocht had doorgebracht!

Er zijn ook mensen die willen dat u gelooft dat generaal George S. Brown, de top militair in de Verenigde Staten, meer dan een uur met mij heeft gesproken op 16 september 1976 in zijn Pentagon kantoor uit ijdele nieuwsgierigheid. En vooral zijn er velen die willen dat u gelooft dat er geen reden zal zijn voor de Sovjet-Unie om te doen wat ik heb opgedragen, het planten van onderwater gelanceerde nucleaire raketten in onze eigen territoriale wateren; maar niets, mijn vrienden, zou verder van de waarheid kunnen zijn. Wat de Sovjet-Unie heeft gedaan en doet is volkomen logisch en te verwachten als we het vanuit hun standpunt bekijken. Zoals mevrouw Margaret Thatcher, leider van de conservatieve partij in Engeland, onlangs zei, en ik citeer:

“Het gevaar is onze westerse neiging om aan te nemen dat andere mensen onze eigen normen en waarden zullen toepassen. Bij het overwegen van internationale zaken is het belangrijk niet naar andere naties te kijken alsof we in hun schoenen staan, maar alsof ze in hun schoenen staan.”

Als je, zoals de meeste Amerikanen doen, afhankelijk bent van de gecontroleerde grote media voor je begrip van de wereld, Jullie zullen nooit leren om zo te denken en jullie kunnen niet hopen de echte problemen te begrijpen die het militaire overleven beheersen; toch is dit begrip essentieel om te zien hoe we onze gevaarlijke situatie kunnen corrigeren.

Een organisatie die naar mijn mening een uitstekende taak vervult om zaken van defensie en nationale veiligheid te verduidelijken is de Amerikaanse Veiligheidsraad in Boston, Virginia. Hun rits is 22713. Ik beveel de Raad aan als een uitstekende bron van informatie voor elke betrokken Amerikaan.

Om de dreiging waarmee we nu geconfronteerd worden en hoe we in zo’n positie terecht zijn gekomen Beter te begrijpen, zal ik vandaag de volgende drie onderwerpen bespreken:

Onderwerp 1 De mushrooming Debat over Sovjet-militaire macht

Onderwerp 2 Waarom de Sovjet-Unie nucleaire oorlog wil

Onderwerp 3.. Hoe regerings- en persgeheim onze kansen voor vrede vernietigen.

Onderwerp 1... Staatssecretaris Henry Kissinger heeft gezegd steeds opnieuw voor bijna een decennium, citaat:

“Detente, of nucleaire holocaust; er is geen derde manier.”

Met dit in gedachten, openbare discussie over de Amerikaanse-Sovjet relaties heeft zich al jaren gericht op de vermeende gelukkige vruchten van de detente.. de groeiende ontdooiing tussen Oost en West, enz.... maar de laatste tijd is er een onheilspellende verandering. President Ford liet het woord “detente” vallen uit zijn actieve woordenschat, en toenemende bezorgdheid over de ragge toestand van NAVO-troepen is steeds meer tot uiting gekomen door Europese en Amerikaanse leiders.

Vorige week nog vielen twee zogenaamde prestigieuze groepen op het publieke toneel om controverse te zaaien over de kwestie van de versterking van de Sovjet-militaire macht. Op 11 november kwam het “Comité voor de huidige gevaar” die veronderstelde gekozen president Carter aanriep om de militaire uitgaven te verhogen, in plaats van het te verlagen zoals beloofd tijdens de verkiezingscampagne. Drie dagen later stelde een studiegroep die door de Rockefeller Foundation werd gefinancierd het tegenovergestelde voor..., dat we gezamenlijke militaire reducties met de Sovjet-Unie zouden doorvoeren, misschien het proces in gang zetten met een aantal eenzijdige reducties van onze eigen. En de waarschuwingen blijven doorgaan!

Drie dagen geleden heeft een vertegenwoordiger van Boeing Aerospace Company voor het Congres getuigd dat in geval van een nucleaire oorlog 98% van de Sovjetbevolking zou overleven vanwege de uitgebreide civiele verdedigingsmaatregelen die daar genomen worden. De Verenigde Staten hebben geen programma voor civiele verdediging dat de naam waardig is. Detente is duidelijk snel van de officiële scène verdwenen. Volgens de Kissinger formule, betekent dat dat nucleaire holocaust onderweg is. Maar hoe komt hij aan die formule?

Het woord “detente” is gewoon een ander woord voor wat in de vroege jaren 60 werd genoemd “vredelievende coëxistentie,” en de Kissinger formule kwam voor het eerst in oktober 1959 in de vorm, citaat:

“Vredevolle coëxistentie of nucleaire holocaust.. is er geen derde manier.”

Maar de spreker was toen niet Henry Kissinger; het was Nikita Chroesjtsjov.

Het vreedzame coëxistentie idee dat later zogenaamde “detente” werd begon 20 jaar geleden toen Chroesjtsjov een belangrijke nieuwe Sovjet-beleidslijn aankondigde.. namelijk dat oorlog met het Westen toch niet onvermijdelijk was, in tegenstelling tot de leringen van Lenin. In plaats daarvan had het nucleaire tijdperk vreedzame coëxistentie noodzakelijk gemaakt. Voor de meeste westerlingen klonk dit als “levend en toch levend”; maar voor de Sovjet-Unie betekende het slechts het vermijden van een oorlog die de Sovjet-Unie kon vernietigen. Het was goed om brokken van de vrije wereld te blijven afbreken door intriges, subversies en zogenaamde “oorlogen van nationale bevrijding,” zoals die welke zich hebben voorgedaan in Vietnam, Angola en elders. De Sovjet-Unie heeft zich vooral gericht op de verkoop van het idee van vreedzame coëxistentie gedurende vijf jaar, van 1956 tot 1961, die op de meest hulpvaardige wijze door hun bondgenoten hier in de Verenigde Staten werd gesteund.

In 1961 begon een belangrijke nieuwe fase toen John F. Kennedy president van de Verenigde Staten werd. De staatssocialisten, die de Sovjet-Unie leiden, waren al decennia lang verbonden met en ondersteund door de Corporate Socialists, wier controle over de Verenigde Staten steeds completer werd. Eindelijk was de tijd rijp om hun goed georkestreerde gezamenlijke programma te lanceren dat moest leiden tot volledige dictatoriale controle van de Verenigde Staten door de Corporate Socialists, Sovjetverovering van uitgestrekte delen van de wereld, stukje bij beetje, met Corporate Socialiste hulp, en uiteindelijk gezamenlijke overheersing van de hele wereld door de Rockefeller-Sovjet alliantie.

Het basisidee van het programma was dat de kracht en vastberadenheid van de Verenigde Staten ondermijnd en verpletterd zouden worden terwijl de Sovjet-Unie in staat zou worden gesteld vooruit te gaan in ongekende wereldmacht. Het communisme zou de golf van de toekomst zijn, terwijl het Amerikaanse moraal en het geloof in ons vrije bestuurssysteem gestaag zouden worden aangetast. Tot slot zouden de Verenigde Staten, volgens plan, zich in toenemende mate in de omtrek en kwetsbaarheid bevinden, steeds meer landen die Sovjetsatellieten worden met de ongeziene hulp van Amerikaanse bedrijfssocialisten die in de buit zouden delen. Economische ramp, militaire kwetsbaarheid en het instorten van ons eigen zelfvertrouwen zouden volgens plan de deur openen voor dictatuur hier in Amerika.

De enige, meest kritische stap in dit langeafstandsplan begon in 1961 te worden genomen... de geleidelijke afsluiting van kritische onderzoek en ontwikkelingsprogramma's voor toekomstige militaire technologie.

Als onderzoek een nieuw basisconcept op een bepaald moment ontdekt, zal het gewoonlijk 5 tot 15 jaar duren voordat het vertaald kan worden in een nieuwe operationele technologie. Tussendoor moeten er ontwikkeling, experimenten, evaluatie en volledige productieprogramma's zijn. Als onderzoek en ontwikkeling worden afgesloten, zal je op een gegeven moment 5 tot 15 jaar later niet over de nieuwe technologie beschikken die anders tot stand zou zijn gekomen.

De eerste rechtvaardigingen voor het afnemende O&O-programma waren gebaseerd op nieuwe hoop op ontwapening in verband met de nieuwe Sovjetpositie ten gunste van vreedzame coëxistentie. Later, toen het conflict in Vietnam uitgroeide tot een grote oorlog, werd het gemakkelijker om belangrijke O&O-items uit het al opgezwollen defensiebudget te laten.

Een ander belangrijk ingrediënt in het plan was het gebruik van Cubaanse troepen als proxies in de Sovjet-Unie, zogenaamde "oorlogen van nationale bevrijding" in Latijns-Amerika en elders. De invasie van de Varkensbaai in 1961, een paar maanden nadat Kennedy aantrad, had een ernstige tegenslag kunnen veroorzaken voor de plannen van Rockefeller-Sovjet om talrijke regeringen omver te werpen, dus de adviseurs van Kennedy hebben hem zorgvuldig weggestuurd om de invasie tot een succes te maken.

Intussen heeft de Sovjet-Unie plannen voor lange afstand gebouwd om gebruik te maken van het Amerikaanse nadeel in militaire technologie dat in het midden van de jaren 1970 werd geregeld. Terwijl onze O&O begon te dalen, versnelde de hunne. Door precies te weten wat te verwachten, kon de Sovjet-Unie haar militaire ontwikkeling richten op het bereiken van een dominante positie 15 jaar later; en die tijd is nu gekomen.

In 1962 echter, een gok van Nikita Chroesjtsjov bijna veroorzaakte het hele plan uit elkaar te vallen. Meer dan een jaar lang had een prominente senator van de Verenigde Staten, Kenneth Keating, gewaarschuwd dat de Sovjet-Unie in Cuba offensieve nucleaire raketten plaatste; maar zijn aanklachten werden door de regering ontkend, net zoals mijn beschuldigingen over Sovjet-onderzeese raketten nu waarschijnlijk worden ontkend. Maar president Kennedy besloot het persoonlijk te onderzoeken, in plaats van blind te accepteren dat er niets aan de hand was van zijn adviseurs. Hij ontdekte dat de aanklacht waar was en de Cubaanse raketcrisis was op ons.

De Cubaanse raketcrisis leidde tot de eliminatie van zowel Kennedy als Chroesjtsjov. Ten eerste, zoals ik in maandelijkse audiobrief nr. 3 onthulde voor augustus 1975, werd president Kennedy vermoord omdat hij steeds gevaarlijker werd voor de Rockefeller-Sovjet alliantie. Hij was in functie gekomen zonder enige echte greep op de realiteit van de internationale politiek.. maar hij was aan het leren, en snel leren. Het was duidelijk een kwestie van tijd voordat hij de afkap van onze kritische O&O-programma's zou omkeren. Hij wilde onze betrokkenheid in Vietnam al uitschakelen. Chroesjtsjov nam van zijn kant nog wat langer in beslag, omdat zijn macht zorgvuldig moest worden afgehakt door zijn vijanden in het Kremlin; maar uiteindelijk werd hij verwijderd voor het in gevaar brengen van het lange-afstandsplan van verovering met een gevaarlijke gok die mislukte.

Als we vooruitkijken naar de toenemende mogelijkheden die de Sovjet-Unie zou bieden om ten koste van Amerika te profiteren, werd het "Institute of the United States of America" opgericht begin jaren 1960 in Moskou. Dit instituut, dat de kwetsbaarheden van de Verenigde Staten wil bestuderen, werd opgericht met behulp van financiering door de Rockefeller Foundation.

Toen het Oval Office eenmaal bewoond werd door Lyndon Johnson, ging het grote plan zonder verdere problemen verder! Minister van Defensie Robert McNamara speelde een bijzonder belangrijke rol op verschillende manieren. De periode waarin hij van 1961 tot 1968 diende, was er een waarin onderzoek en ontwikkeling die vóór de O&O-afsluiting werden uitgevoerd, mogelijk nog steeds vruchten zouden afwerpen; maar McNamara, die het bevel voerde van degenen die hem in die positie hadden geplaatst, Het is gelukt om belangrijke geavanceerde wapenprogramma's te annuleren, veel defensie-installaties te ontmantelen, enorme hoeveelheden defensiemateriaal te slopen en kostbare inspanningen te concentreren op slecht gefloten programma's, zoals de F-111 multifunctionele Luchtmacht Marine-jager. Hij verdedigde ook de indrukwekkende theorie van oorlogvoering genaamd "Gemeten Response," die de escalatie van Vietnam in een grote oorlog garandeerde door duidelijk-cut, beslissende overwinningen in de strijd te voorkomen. Als beloning voor een dergelijke 'waardevolle' dienst werd McNamara president van de Wereldbank. Kun je je dat voorstellen?

Met de inhuldiging van president Richard M. Nixon van 20 januari 1969, ontstond het Kissinger tijdperk van het buitenlands beleid in volle bloei. Kissinger was sinds begin jaren 60 een invloedrijke stem in de regering, dankzij zijn samenwerking met Nelson Rockefeller die in 1955 begon. Nu werd hij een van de belangrijkste Rockefeller-Sovjet agenten in de Amerikaanse regering! Na de contouren van het langeafstandsplan werd hij bekend als de architect van zogenaamde detente, waarbij hij de oude formule van Chrushchev herhaalt.. "Vreedzame coëxistentie of nucleaire holocaust"..

In 1972 ging de detente een nieuwe fase in. De SALT I-overeenkomst werd in mei van dat jaar in Moskou door president Nixon ondertekend. Intussen, in hetzelfde jaar, de Sovjet-Unie lanceerde de enorme drift in Civil Defense die de laatste tijd is begonnen met het aantrekken van de aandacht. De Sovjet-Unie kon zien dat de langverwachte kans om de Verenigde Staten voor te gaan snel naderde. In 1972 werd de zogenaamde detente uitgebreid naar het Rode China. Kissinger speelde ook een centrale rol in deze ontwikkeling, maar in plaats van echte vrede te bevorderen, maakte Kissinger een gouden kans op vrijheid ongedaan voor een kwart van de wereldbevolking en mogelijk vrede voor de hele wereld.

Wat ik je ga vertellen is topgeheim, en ik onthul het voor het eerst.

Enkele jaren geleden was een internationale ondernemer (die ik “Smith” zal noemen) in de daad van de verkoop van een grote Europese bank toen hij werd benaderd door een Chinees op een zakelijke onderneming waarbij een gepensioneerde Chinese generaal (die ik zal noemen “Lee”). Lee had zowel Chiang Kai-shek als Mao Tse-tung zeer goed gekend tijdens eerdere revolutionaire dagen, en was nog steeds nauw verbonden met zes regionale militaire leiders in het Rode China die allemaal echt anti-Sovjet in alle opzichten. Bovendien, na de onrust die in 1957 en later in het Rode China plaatsvond, werden deze Chinese militaire leiders volledig ontgoocheld en walgen van Mao’s programma om jonge gangsters te gebruiken om alle vermoedelijke oppositie tegen zijn dictatoriale en onderdrukkende programma’s te terroriseren en te vermoorden. Mao’s eufemistische term, culturele revolutie, voor deze moordende methoden om de mensen naar zijn wil te buigen, maakte geen indruk op hen. Ze contacteerden Lee en vroegen hem of hij Amerikaanse steun kon krijgen voor het geval ze zouden besluiten om Mao omver te werpen en een republiek op te richten met behulp van de gebruikelijke parlementaire vorm van regering. Degenen die de voorkeur gaven aan de veiligheid van het socialisme zouden in gemeenten mogen wonen, maar de regering zou een vrije markt voor het land als geheel bevorderen.

Generaal Lee regelde via het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken om gezanten te sturen door het Bamboe Gordijn om de nodige regelingen te treffen; maar iemand van het ministerie van Buitenlandse Zaken lekte de informatie aan Rode Chinese ambtenaren, en alle gezanten werden snel gearresteerd en ter dood gebracht. Niettemin bleef generaal Lee volharden. Hij vroeg Mr Smith of hij kon zorgen voor omroepapparatuur om heel China te informeren over wat er gaande was, waarom het leger het noodzakelijk achtte om Mao te vernietigen, en welke vorm van regering zou worden vastgesteld. Smith stemde ermee in om contact op te nemen met bepaalde topambtenaren in de Amerikaanse regering dicht bij de president, maar generaal Lee benadrukte dat hij Henry Kissinger moet omzeilen en alleen het oor van Mr Nixon moet luisteren, aangezien Lee Kissinger noch iemand anders in het ministerie van Buitenlandse Zaken vertrouwde. De contacten werden gelegd, maar helaas een lid van een ander agentschap hoorde van het plan en informeerde president Nixon erover in het bijzijn van Kissinger. Bijna onmiddellijk werden afspraken gemaakt voor Kissinger om China te bezoeken om in het geheim met Mao te ontmoeten.

Deze bijeenkomst vond plaats en tijdens de bijeenkomst in Kissinger vertelde Mao dat hij zou worden omvergeworpen door een militaire coup tenzij het regime van Mao ervoor koos om samen te werken met degenen die de echte macht in de Verenigde Staten hadden. Om de deal voor Mao te verzoedelen, werden er geheime afspraken gemaakt over de

toekomstige koers van de Amerikaanse betrekkingen met de Republiek China op Taiwan. De opkomst van de bijeenkomst was pingpongdiplomatie.. de Nixon topreis naar Peking in februari 1972 en de zogenaamde detente tussen rood China en de Verenigde Staten. In ruil daarvoor werd de ijzeren dictatuur van Mao Tse-tung over het Rode China weer veiliggesteld. Het Rode China zou dus een controleerbare bedreiging voor de Sovjet-Unie blijven. Met enige reële bedreiging voor de Sovjet-Unie vanuit de richting van het Rode China verzorgde, het Rockefeller-Sovjet plan voortgezet.

Vorig jaar gaf het Akkoord van Helsinki de Sovjet-Unie in wezen wat ze 20 jaar lang wilde.. een ratificatie van haar veroveringen in Oost-Europa. Door aldus de gevangen landen achter het IJzeren Gordijn te signaleren dat wij hen beschouwen als een Sovjet-wereld, verminderen wij elke neiging die zij zouden kunnen hebben om in geval van oorlog op te treden. De Sovjet-westelijke flank is dus veel veiliger dan voorheen.

De afgelopen jaren zijn landen in een versneld tempo in de Sovjetbaan beland met hun overheersing die in het geheim gedeeld wordt door hun Corporate Socialist bondgenoten hier in Amerika. Tegelijkertijd is de afnemende militaire macht van de Verenigde Staten en de snel toenemende dreiging van de Sovjet-Unie eindelijk te duidelijk geworden om zich langer te verbergen. Ook deze fase was voorzien en gepland.

Alle economische, politieke en militaire factoren zijn bedoeld om hier in Amerika, in de dictatuur en in de oorlog, tot een “Verklaring van Nationale Noodtoestand” te leiden!

Maar zoals bleek, is er een verschrikkelijke joker op het dek die door het Rockefeller rijk is behandeld in zijn verborgen samenwerking met de Sovjet-Unie. De oorlog die nog komt, nucleaire oorlog één die voornamelijk op Amerikaanse bodem woedde, werd verondersteld netjes beperkt te zijn en gecontroleerd te worden met een “Nuclear Safe Zone” die gereserveerd werd voor de Sovjet bondgenoten hier in Amerika, Zoals ik in maandletter nummer 12 van mei jongstleden onthulde, maar de Sovjet-Unie heeft maandenlang gemanoeuvreerd om een dubbel kruis uit te voeren in dit kritieke stadium van Amerika’s toenemende kwetsbaarheid. Ze willen alle knikkers voor zichzelf grijpen.

Onderwerp 2.. Al vele jaren Amerikaanse strategische verdediging strategie is gebaseerd op een concept genaamd “Mutual Assured Destruction” of MAD. Het idee hier is dat als de Sovjet-Unie of de Verenigde Staten een nucleaire aanval op de andere zouden lanceren, het slachtoffer van de aanval in staat zou zijn om de aanvaller terug te vernietigen. In dit concept, bovendien, de doelen zijn steden, niet militaire doelen zoals vijandelijke raketinstallaties. Een ICBM-aanval onder deze omstandigheden zou slechts een basisdoel.. om tientallen miljoenen onschuldige burgers te doden. Dit is de zogenaamde “evenwicht van terreur” waar we vaak over horen.

In de Tweede Wereldoorlog gebruikte Hitler V-1 buzzbommen en V-2 raketten op precies deze manier tegen de burgerbevolking van Engeland in plaats van tegen militaire doelen, denkend om Engeland te terroriseren in onderwerping. Maar zoals we allemaal weten, werkte het niet. De Britten leerden schuilplaatsen te graven, de burgers te laten sterven en schade te berokkenen, en intussen verdubbelden ze hun inspanningen in militaire installaties om Hitler op belangrijkere manieren aan te vallen.

De MAD-strategie voor wederzijdse terreurverdediging is niets meer dan een nucleaire leeftijdsversie van de techniek die meer dan 30 jaar geleden nutteloos bleek te zijn. We

hebben allemaal ontelbare keren gehoord, citaat: “Het laatste wat de Sovjet-Unie ooit zou willen is een nucleaire uitwisseling met de Verenigde Staten.” Deze troostende uitspraak heeft de neiging om de dwaze MAD verdedigingsleer te accepteren, als het te geloven is; maar het is verkeerd. De aankondiging van Nikita Chroesjtsjov in 1956 dat een oorlog met het Westen niet onvermijdelijk was, leek een verzaking van een basis Leninistisch principe, maar dat was het niet. Het was gewoon het begin van een uitgebreide 20-jarige truc om ons te laten zakken van onze hoede, zodat wanneer het onvermijdelijke conflict zou komen, de Sovjet-Unie in een positie zou zijn om te winnen.

De geschiedenis herhaalt zich. In de late jaren 1930 maakten veel mensen de fout te geloven dat Hitler eigenlijk geen oorlog wilde, maar bereid was om het risico te nemen om concessies te krijgen, dus de concessies werden gedaan met het idee dat dit oorlog zou voorkomen. Maar te laat werd het gerealiseerd dat Hitler vastbesloten was om een oorlog te voeren op een of andere manier.

In het verleden was de Sovjet-Unie bijzonder voorzichtig toen zij de rand van een mogelijke nucleaire oorlog overstegen, maar dat was toen ze nog militair in het nadeel was. Voor het eerst zien de Sovjets zich in een totaal nieuwe situatie belanden waarin hun militaire macht niet meer dan nul is. Met de snelle ineenstorting van de vrije regeringen die nu over de hele wereld plaatsvinden, verandert de algehele correlatie van krachten, zoals ze het noemen, snel ten gunste van de Sovjet-Unie. De Sovjet-Unie is nu nummer 1 in militaire macht, terwijl de Verenigde Staten nummer 2.. een situatie die nog nooit eerder heeft bestaan.

De tijd is nu rijp voor de Sovjets om hun voordeel te doen in een poging de controle over de wereld te grijpen. De voortdurende dreiging van het Rode China wordt vaak genoemd als een belangrijke factor die de neiging heeft om eventuele Sovjet-ideeën van het voeren van grote oorlog tegen ons te compenseren, maar ook dit is een vergissing. De Sovjet-vrees voor het Rode China, verre van als rem te fungeren, spoort hen aan. Op dit moment is het Rode China leunt op de Verenigde Staten; maar als de Verenigde Staten worden uitgeschakeld door een Sovjet hamerslag voordat China gebruik kon maken van de situatie, China zou dan worden geïsoleerd. Het Rode China zou dan geen andere keuze hebben dan de zaken op te lossen met de Sovjet-Unie en samen te werken, althans op pragmatische gebieden. Natuurlijk, nu de Verenigde Staten verslagen zijn en de twee communistische supermachten weer samenkomen, zou het lot van de rest van de wereld niet meer in twijfel worden getrokken. Dus, zoals ik in maandelijkse audiobrief nr. 15 vermeld, als we vallen, de wereld valt; en dat is de basis van de Sovjet strategie.

De Sovjet-Unie wil dus wel een nucleaire oorlog met de Verenigde Staten, mits de Sovjet-Unie bereid is te overleven met verliezen die beperkt blijven tot aanvaardbare niveaus, en mits de Verenigde Staten als militaire rivaal in het proces kunnen worden vernietigd. De Sovjet-leiders zien de nucleaire oorlog niet als iets dat alleen maar als het ongewenste resultaat van een confrontatie kan gebeuren, ook al denken we er zo over. Voor hen is oorlog, inclusief nucleaire oorlog, een instrument van verovering om te worden gebruikt wanneer het voordelig is om dat te doen.

De mensen hebben de vraag gesteld: waarom zou de Sovjet-Unie onderwaterraketten in onze wateren plaatsen als ze al ICBM’s hebben, raketaanjagende onderzeeërs, enzovoort? Zelfs sommige ambtenaren die van de Sovjetraketten weten, stellen deze vraag in

verschillende vormen aan de orde als rookgordijn om twijfel te zaaien. Voor een keer begrijp je de basis Sovjet standpunt dat ik heb beschreven, de redenen voor het planten van onderwater raketten worden veel gemakkelijker te begrijpen.

Om te beginnen vormen de onderwaterraketten een eerste slag voor de Sovjet-Unie, dat wil zeggen dat ze zich concentreren op militaire doelen. Ze zijn bedoeld om onze marinebasis, grote havens en een groot deel van onze vloot te vernietigen... in een plotselinge verrassingsslag zonder waarschuwing. Dit type eerste staking is heel anders dan de gewoonlijk besproken, maar zou zeer effectief zijn. Beschouw de keuze die een Amerikaanse president onmiddellijk na zo'n plotselinge aanval door de Sovjet-Unie met behulp van zijn onderwater raketten, gevolgd door een Sovjet ultimatum om zich over te geven! De Amerikaanse marinemachten op zee rond de wereld op het moment van de aanval zouden niet worden beïnvloed en onze raketonderzeeërs zouden de Sovjet-Unie een onaangename plakkerij kunnen geven. Zelfs onze ICBM's zijn misschien nog steeds beschikbaar om te vuren, maar wat dan?

Ten eerste zouden de schade die we nu aan de Sovjet-Unie kunnen toebrengen, worden geminimaliseerd door de mammoet civiele verdedigingsvoorbereidingen die al vijf jaar en langer in de Sovjet-Unie gaande zijn. Als de president ervoor koos om een tegenaanval te plegen, zouden enkele miljoenen Sovjetburgers mogelijk sterven en zou een klein deel van de militaire en industriële installaties van de Sovjet-Unie niet ondergronds worden vernietigd. Maar de overgrote meerderheid van de Sovjetbevolking zou onze tegenaanval overleven, net als een groot deel van hun militair-industriële complex. Nu is het weer hun beurt.

De prijs die we zouden betalen voor het ongehoorzaam zijn van het Sovjet ultimatum zou geweldig zijn. Een salvo van ICBM's, niet de hele Sovjet-ICBM-macht, misschien maar een paar honderd toch, zou neervallen op de Verenigde Staten, zowel militaire doelen als grote steden raken. Dankzij de MAD verdedigingsstrategie die we hebben gevolgd, hebben we geen civiele verdediging en zou het bloedbad onvoorstelbaar zijn, vooral omdat Sovjet kernkoppen vele malen krachtiger zijn dan de onze.

Wat onze marinetroepen betreft, aanvallen van Sovjet-antischeepskruisraketten zouden snel hun tol eisen en het onvermogen om terug te keren naar de haven voor brandstof en meer wapens zou onze marine doen verdwijnen als een strijdmacht. Het zou slechts een kwestie van tijd zijn voordat onze vitale zeeroutes van de handel volledig vernietigd werden. Het proces kan misschien nog enige tijd doorgaan, maar de uitkomst zou niet in twijfel worden getrokken. De Sovjet-Unie zou ons kunnen overwinteren en ons kunnen overmeesteren zodra de eerste cruciale aanval tegen onze marine werd gepleegd met de onderwaterraketten.

Het geheim van het succes van het Sovjetplan is het gebruik van een wapensysteem dat de eerste aanval tegen onze marine een complete verrassing zou kunnen zijn met uiterst betrouwbare resultaten. De grootste verrassing zou natuurlijk zijn bereikt als onze marine nooit had geweten dat de raketten daar waren tot het moment dat ze werden afgevuurd. Dat was het verrassingselement dat mijn maandelijkse audio brieven nrs. 14 en 15 bedoeld waren om afgelopen zomer te verwijderen.

Een ander verrassingselement heeft te maken met de waarschuwingstijd als een raket daadwerkelijk wordt gelanceerd. Met ICBM's kan satellietbewaking een waarschuwingstijd

van 20 minuten of zo.. genoeg tijd om onze eigen raketten te lanceren in vergelding als de beslissing wordt genomen om dit te doen. De raket onderzeeër kan de tijd voor de waarschuwing tot een paar minuten beperken. Maar bij korteafstandsraketten is er vrijwel geen waarschuwing, aangezien ze slechts een korte afstand moeten afleggen en de vliegtijd kort is. Tegen de tijd dat ze worden gedetecteerd en onze verdediging gewaarschuwd, zullen ze exploderen boven hun doelwitten.

Er is slechts één ander soort waarschuwing, die waarschijnlijk de belangrijkste van alle..vooraf waarschuwen van dreigende aanval via Intelligence kanalen en door het lezen van de betekenis van politieke spanningen. Tot nu toe is bijvoorbeeld de NAVO-verdedigingsplanning ervan uitgegaan dat elke aanval op West-Europa door de Sovjet-Unie zou worden voorafgegaan door een waarschuwing van ten minste drie weken. 35 jaar geleden waren er verschillende waarschuwingen voor de aanval op Pearl Harbor, een week of zo voor de tijd, maar op dat moment werden deze waarschuwingen opzettelijk geblokkeerd op hoge niveaus van de regering van de Verenigde Staten omdat bepaalde individuen wilden verzekeren dat de aanval wel plaatsvond! En nu is de kans op waarschuwing voor naderende aanvallen weer kleiner dankzij de Intelligentiekloof die Staatssecretaris Henry Kissinger heeft gecreëerd!

Wanneer de Sovjet-Unie besluit dat de tijd rijp is om aan te vallen, zijn ze niet van plan om hun bedoelingen vooraf te telegraferen. In dit opzicht kunnen de onderwaterraketten die langs onze kusten liggen van onschatbare waarde zijn voor hen. Hun ICBM’s hebben een te lange waarschuwingstijd en onvoldoende nauwkeurigheid en betrouwbaarheid voor de Sovjet-leiders om ze met vol vertrouwen in te zetten in een wereldwijde aanval op Pearl Harbor, zoals ik beschreven in maandelijkse audiobrief nr. 15. En als ze ervoor kozen om hun raketaanjagende onderzeeërs te gebruiken voor dat doel, dat nadert tot korte afstand om korte vliegtijden te produceren voor hun raketten, zouden ze het risico lopen onze marine te waarschuwen dat er iets was vanwege de eigenaardige inzet van hun onderzeeërs.

Bovendien hangt een wereldwijde verrassingsaanval zoals die door de Sovjets wordt overwogen, af van het succes ervan door een gelijktijdige staking overal. Niet gemakkelijk te bereiken met raketten die door vele onderzeeërs over de hele wereld worden gelanceerd; maar de onderwaterraketten worden gemaakt om een verrassingsaanval te bestellen. Zij loeren ongezien dagen, weken of maanden tot zij nodig zijn; dan wanneer zij moeten worden ontslagen, kunnen de voorbereidingen voor de aanval worden gemaakt zonder enig uiterlijk teken, diep binnen een Commandopost in de Sovjet-Unie. Om de aanval zelf te lanceren, moet een signaal alleen wereldwijd worden geflitst van de Command Post, terwijl de waarneembare activiteiten van de Sovjet-Unie, militaire en anderszins, doorgaan in normale patronen geven geen hint van de dreigende aanval!

Als het plan van de Sovjet-Unie bekend is, is de vraag niet meer: waarom zouden ze die onderwaterraketten plaatsen? De vraag wordt: waarom zouden ze het niet doen?

De Sovjet-Unie is bereid om oorlog te voeren met meerdere malen onze eigen nucleaire vuurkracht. Tegelijkertijd zijn ze bereid om zo’n oorlog als een levensvatbare samenleving te overleven met een bevolkingsverlies van misschien niet meer dan 2%. Dat is ongeveer vijf miljoen levens, en het is inderdaad heel moeilijk voor jou en mij om ons voor te stellen dat we opzettelijk zulke verliezen accepteren voor een politiek doel. Maar onthoud, de

Sovjet bazen denken hun weg, niet onze weg; en als ze zouden verliezen zo groot, onze eigen verliezen kunnen 50- tot 100-miljoen!

Als ze de mogelijkheid hebben om de Amerikaanse marine in het begin uit te schakelen met de verrassingsaanval die ze gepland hebben, geloven de Sovjets dat ze weinig te verliezen hebben en alles wat ze nu kunnen winnen door hun normen in een nucleaire oorlog; en dat is waarom de Sovjet-Unie nu een nucleaire oorlog wil.

Onderwerp 3... Sinds begin juli 1976 zijn kortegolf radiocommunicatie wereldwijd verstoord door wat een ham radiooperator beschrijft als, citaat: “Een super-enorme sterke signaal dat klinkt als een buzz zaag.” Niet alleen hammen zijn aangetast, maar in sommige gevallen zijn ook maritieme, luchtvaart- en telecommunicatiekanalen praktisch nutteloos geworden. Het signaal is een razende geluid dat 10 keer per seconde pulseert, afkomstig van Sovjet zenders.

De afdeling toezicht van de Federale Commissie voor communicatie heeft een overvloed aan klachten ontvangen en heeft hierover vier klachten bij Moskou ingediend, zonder enig antwoord. Volgens Robert Kutz, hoofd van de Internationale Operatiesdivisie van de FCC, is deze stilte van de Sovjet-Unie zeer ongebruikelijk, citaat: “Meestal zijn ze zeer coöperatief geweest, tenzij er iets bijzonders bijzonders aan deze situatie.”

Er is inderdaad iets unieks aan deze Sovjet radiosignalen, mijn vrienden. Het zijn uitzendingen tussen Moskou en Sovjet-onderzeeërs wereldwijd door middel van het Advanced Communications System dat ik vermeldde in een recente maandelijkse audiobrief. Het is geen toeval dat deze signalen begin juli 1976 begonnen. Dat was de maand waarin ik voor het eerst het bestaan van onderwaterraketten in Amerikaanse en Canadese territoriale wateren onthulde die door de Sovjets werden geplant. Het is ook geen toeval dat dergelijke uitzendingen voor het eerst werden gehoord in 1962 tijdens de Cubaanse raketcrisis.

De regering heeft geen idee waar deze signalen over gaan, maar ze weten wel Beter. Deze signalen worden gebruikt om de nauwe coördinatie van de activiteiten van de Sovjetzee, met name onderzeese bewegingen, in stand te houden ter voorbereiding van de oorlog. Maar de ene leugen leidt naar de andere; en net zoals jullie niet verteld worden over de Sovjet onderwater raketten die jullie leven en jullie vrijheid bedreigen, wordt jullie niet verteld over de ware betekenis van de Sovjet buzz zaag signalen.

Er zijn minstens 13 zenders die deze krachtige signalen uitzenden die zich voornamelijk in Sovjet- of Sovjet-bezet gebied bevinden. De zenders zijn actief in Aartsengel, Leningrad, Moskou, Kiev, Odessa, Gdansk, de Straat van Bosporus, Rostov, Minsk, Warschau, Praag, Oost-Berlijn en van alle plaatsen Loch Ness in Schotland. De Loch Ness zender is aan boord van een kleine onderzeeër die het noordoostelijke uiteinde van Loch Ness binnenging door middel van het kanaal dat Loch Ness verbindt met Moray Firth. Als er geen was, is er nu zeker een monster van Loch Ness, complimenten van de Sovjet-Unie.

Deze Sovjet-uitzendingen maken gebruik van een techniek die bekend staat als “pulsmodulatie.” Elk van de 10 pulsen per seconde klinkt als niets meer dan een betekenisloze rasp naar het oor, maar in feite bevat elke puls een supergeïnstalleerd signaal in code. De mogelijke codes zijn eindeloos en een computer is nodig om de gecodeerde pulsen voor transmissies te creëren en om ze te decoderen waar ze worden ontvangen.

Daarom is het, tenzij en totdat inlichtingen informatie beschikbaar is over de details van de exacte code, praktisch onmogelijk om de Sovjetberichten naar hun onderzeeërs te onderscheppen en te begrijpen.

Maar het is nog erger dan de Sovjet mysterieuze signalen voor jou verborgen worden gehouden. Bijvoorbeeld: Weet u van de gezamenlijke marine- en luchtvaartmanoeuvres van de Sovjet- en Cubaanse marine en de luchtvaart die plaatsvonden van 15 september tot 23 september 1976 in het Caribisch gebied en de Golf van Mexico? Deze oorlog games gebruikten niet alleen de nieuwe Sovjet-onderzeeër basis op Cienfuegos Harbor niet ver van het Amerikaanse marinestation in Guantanamo Bay, maar ook Marianao en Havana, recht tegenover Florida! Deze oorlogsoefeningen voerden een duidelijke bedreiging voor het Panamakanaal, Puerto Rico, en onze basis in Guantanamo Bay; en bovendien varieerden over onze Golfkust tot aan Galveston, Texas. Maar onze zogenaamde Defensie-afdeling zei er geen woord over, en onze slaappers, die de niet-bestaande leiding van onze gecontroleerde grote media volgde, zei er ook niets over.

Sinds “Red Friday” 1 oktober 1976, is ons leger van generaal George S. Brown neergehaald, bevolen om de aanklacht over Sovjetraketten in onze wateren plat te ontkennen, als er druk op wordt uitgeoefend om ze te becommentariëren. Ondertussen zijn er nu top geheime burgerverdediging oefeningen aan de gang hier in Washington, D.C. en andere gevoelige gebieden voor top overheidsambtenaren alleen, terwijl de rest van ons volk in het donker blijft niet alleen zonder bescherming, maar zelfs zonder enige officiële waarschuwing dat er een oorlog op komst kan zijn!

Maar de laatste druppel kwam pas in de afgelopen dagen, mijn vrienden. Vorige maand meldde ik dat onmiddellijk na de “Red Friday” capitulatie door president Ford aan de Sovjet eisen die door Andrei Gromyko, Sovjet-onderzeeërs langs onze oost- en westkusten uitgevoerd een chemische oorlogvoering experiment. De wolken radioactief plutonium werden in onze atmosfeer vrijgegeven om de Verenigde Staten binnen te drijven en te besmetten terwijl de Amerikaanse regering meewerkte door te beweren dat we tien dagen eerder werden gepleisterd met radioactieve neerslag van een Chinese nucleaire test. Zoals ik vorige maand heb gemeld, werden we gespaard van de experimentele plutoniumafgifte vanwege weersomstandigheden die niet de door de Sovjets voorspelde omstandigheden waren. Maar nu zijn ze klaar om het weer te doen!

Op woensdag 17 november werd een grote Chinese atmosferische waterstofbomtest aangekondigd, en onmiddellijk werden we overspoeld met aankondigingen dat de radioactieve wolk onze westkust slechts drie dagen later zou bereiken... Vandaag, 20 november 1976. De laatste keer beweerden ze dat de Chinese wolk 10 dagen duurde om dezelfde afstand te overbruggen, maar dat was omdat de Sovjet-onderzeeërs op dat moment niet klaar waren om de Chinese ontploffing te gebruiken als dekmantel voor hun chemische aanval op ons. Deze keer kunnen ze nauwelijks wachten.

Vanaf gisterenmiddag 19 november werden 18 Sovjet-onderzeeërs met gelijke tussenpozen ingezet langs onze westkust binnen ongeveer 35 mijl van onze kustlijn. Het zijn geen raketwerpers, maar zijn speciaal uitgerust voor het injecteren van plutonium in onze lucht vandaag. Het Bureau voor Milieubescherming (EPA) zegt ons niet bang te zijn voor de Chinese nucleaire wolk die ons land zou passeren, maar werkt volledig samen met de Sovjet-Unie om een volstrekt valse dekmantel te bieden voor de Sovjet-radioactieve

plutoniumaanval op ons land! De radioactiviteit die door de Chinese test zelf is gecreëerd, is in feite nog niet buiten de eigen grenzen van het Rode China gekomen.

De media herinneren ons eraan hoe verschrikkelijk de Mexicaanse griep zou kunnen zijn en ons wordt ook verteld over het teleurstellend lage aantal in aanmerking komende Amerikanen die de vrije Mexicaanse griep shots van de regering nemen. Wij hebben vernomen dat de Mexicaanse griep zich als een wild vuur zou kunnen verspreiden en dat sommige personen in de regering van de Verenigde Staten nu samenwerken met de Verenigde Staten. De Sovjet-Unie heeft ons land met radioactief plutonium aangevallen, waarvan de gevolgen kunnen worden verward met ernstige “griep” als de beoogde doseringen worden bereikt.

Mijn vrienden, de zogenaamde mysterieuze signalen van de Sovjet-Unie stopten tijdelijk op 2 november, maar op 10 november begonnen ze weer omdat de voorbereidingen van de Sovjet-oorlog werden hervat. Sinds ik u het laatst heb gesproken, zijn er 36 nieuwe raketten in onze wateren geplaatst, naast de raketten die ik vorige maand heb genoemd.

Ik heb de locaties van deze aan niemand gegeven, en voorlopig ben ik niet van plan dat te doen. Laat me je nu vertellen waarom. Enerzijds zijn er de facties binnen de omhulsel van een regering die hier in Washington zijn achtergebleven en die actief samenwerken met de Sovjet-Unie. Sommige van deze zijn regelrecht Sovjet-agenten; andere maken deel uit van het Corporate Socialist netwerk dat samenwerkt met de Sovjets voor wederzijds voordeel ten koste van de rest van ons. Sommigen in deze tweede groep geloven nog steeds niet dat er al maandenlang een dubbel kruis van de Sovjet-Unie wordt gevoerd in de vorm van onderwaterraketten in onze wateren. Anderzijds zijn er velen die eerlijk proberen de dreiging van de onderwaterraket van de Sovjet-Unie te bestrijden, die binnen de grenzen van de hun opgelegde beperkingen handelt.

Vóór 1 oktober werden raketten verwijderd toen ze door de Sovjet-Unie werden geplaatst, op basis van informatie die ik aan generaal George S. Brown en aan de militaire inlichtingendienst gaf. In deze hoedanigheid, heb ik opgetreden als een informatiekanaal om rond de Intelligence gap die door Henry Kissinger.

Maar waar leidt dit allemaal naartoe? Wat gebeurt er als verraders in ons midden de waarheid over de Sovjet-onderzeese raketten blijven verhullen en als patriotten in onze regering niet de moed kunnen opbrengen om de waarheid te vertellen, ongeacht de gevolgen? Wat er gaat gebeuren als die situatie aanhoudt, mijn vrienden, is thermonucleaire oorlog en dictatuur hier in Amerika!

Zelfs als de Amerikaanse marine zou blijven verwijderen Sovjet raketten zoals ze worden geplant.. die ze hebben niet te doen sinds 1 oktober.. Dit zou geen ramp te voorkomen. De Sovjet-Unie is in staat om raketten veel sneller te plaatsen dan we ze kunnen verwijderen. Dus de informatie die ik heb doorgegeven wordt nu echt gebruikt voor slechts één doel.. om onze leiders in staat te stellen op de hoogte te houden van de kansen van de aanval, en om die kansen te minimaliseren totdat ze klaar zijn om te rennen en zich te verbergen in de 96 ondergrondse steden van de “Federale Relocatie Arc” om de oorlog uit te rijden. Dan kan oorlog komen, het land verschroeien en onze mensen consumeren.

De topgeheime informatie die ik van mijn bronnen krijg, vaak op risico van hun eigen leven, is niet bedoeld voor privé-gebruik van koelbloedige verraders en ruggesteunde

leiders in de Amerikaanse regering. Het is bedoeld om de waarheid te ontmaskeren als het enige dat een oorlog kan voorkomen.

Als er oorlog komt, zal het een verwoestende verrassing zijn voor de meeste Amerikanen. Het perverse gedrag van onze ambtenaren door misbruik van mijn informatie dreigt miljoenen van ons te veroordelen tot een nucleaire holocaust. Daarom is het juist dat zij zich tegelijkertijd veroordelen. Zonder de raketlocaties zal ik ze nu ook tegenhouden... in de bliksemschichtelijke verrassingsaanval van de Sovjet-Unie... die dreigt de rest van ons te overspoelen. Miljoenen van ons leven betekenen blijkbaar niets voor hen vergeleken met hun dienst aan de Sovjet-Unie, hun baan en hun pensioenen. Maar nu staan hun levens op het spel, samen met de rest van ons. Alleen als de waarheid over de Sovjet-onderzeese raketten wordt onthuld, zal ik de nieuwe informatie die ik heb, overdragen, waarvan niet alleen ons leven, maar ook het hunne, nu afhankelijk zijn.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 19

18 december 1976

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 18 december 1976, en dit is mijn maandelijkse audiobrief nr. 19.

Naarmate ons Biënnale Jaar 1976 afloopt, zijn de Verenigde Staten in groot gevaar. Onze economie wordt geteisterd door de tweevoudige plagen van hoge inflatie en hoge werkloosheid, een aandoening die ik enkele jaren geleden STAFFLATION noemde. Onze Republiek wordt aangevallen in een ver gevorderd plan om ons land onder dictatuur te brengen. Ons leven wordt bedreigd door een nucleaire aanval die het begin zou zijn van de Eerste Kernoorlog. Al deze verschrikkelijke dingen zijn opzettelijk veroorzaakt door een handvol meedogenloze, machtige mannen hier en in het buitenland, die op wereldoverheersing zijn gericht.

“Maar hoe kan dit?” vraagt u. “Hoe kunnen zo weinig mensen de lotsbestemmingen van ons allemaal beheersen?”

Het is immers gemakkelijk om je voor te stellen hoe ver onze geheime heersers en hun handlangers zouden komen als ze zelfs maar één stad, veel minder heel Amerika, met hun eigen blote vuisten en brute kracht zouden overnemen. Ze zouden in een mum van tijd in hun spoor worden gestopt omdat iedereen dat soort dreiging begrijpt en er zijn veel meer van ons dan er van hen zijn. Maar degenen die ons tot slaaf willen maken begrijpen dit maar al te goed; zij weten Beter dan om een soort frontale aanval op ons te proberen die wijd en zijd zouden worden begrepen. In plaats daarvan hebben ze de kunst van het benutten van onze eigen energieën geperfectioneerd zodat we ons geleidelijk, stap voor stap, onder hun controle tot slaaf maken.

Het Hegeliaanse principe van thesis, antithese, synthese wordt toegepast om ons leven geleidelijk te laten samenvloeien met dat van de Sovjet-Unie op elk niveau! De gemiddelde werkende man en vrouw in Amerika zou nooit bewust toestaan dat dit gebeurt, en toch gebeurt het geleidelijk.., jaar na jaar.

1. De eerste stap, Thesis genoemd, is het creëren en publiceren van een probleem in het onderwijs, economie, of anderszins in ons dagelijks leven. Met andere woorden, waar vrede is, creëert men onenigheid en problemen.

2. Stap 2, Antithese, is om verzet tegen het probleem te creëren.

3. De laatste stap, Synthese, is het bieden van een zogenaamde oplossing voor het probleem.

Deze duivelse, rotonde aanpak stelt mensen psychologisch onder druk om dingen te accepteren die ze anders krachtig zouden tegenspreken. Gewoon een blik in gedachten met dit in gedachten, en je zult zien dat deze techniek wordt gebruikt om je heen op duizend manieren; maar de echte sleutel tot het succes of falen van deze methode van het manipuleren van het publiek ligt in iets Abraham Lincoln zei meer dan 100 jaar geleden, citaat:

“Met publieke gevoelens zal niets falen, zonder dat kan niets slagen.”

Zolang wij, de mensen, gewoon de waarheid over dingen worden verteld, weerspiegelt het publieke gevoel de waarheid. Onder die omstandigheden kunnen echte oplossingen worden gevonden voor echte problemen die iedereen ten goede komen; maar als we niet de waarheid worden verteld, weerspiegelt het publieke gevoel alleen wat we geloven en kunnen we gemanipuleerd worden om allerlei dingen te ondersteunen die niet in ons belang zijn.

Hier in de Verenigde Staten is een subtiele, lange-afstand propaganda techniek.. bekend gewoon als MISINFORMATION.. is gebruikt om een kunstmatige en valse beeld van de wereld en onze eigen natie op te bouwen. Op het gebied van het buitenlands beleid, de nationale veiligheid, de politiek en de economie is de waarheid onderdrukt en vervangen door een uitgebreide structuur van leugens, verdraaiingen en halve waarheden. Dit valse beeld is nu aanvaard als de waarheid met als gevolg dat de waarheid zelf ongelofelijk is geworden. Ik denk niet dat iemand met zijn verstand kan doen wat ons is aangedaan. Ons onderwijs, onze COWET, ons vrije ondernemingssysteem, alles wat mogelijk is, is verdraaid om steeds meer macht te geven aan onze geheime heersers.

Nu komt de oorlog. De oorlogen van deze eeuw zijn ver van onze kusten uitgevochten, maar deze keer komt het hier naar ons land, naar onze huizen, naar onze mensen! Het zal geen conventionele oorlog zijn, maar een nucleaire oorlog. Zoals in alle moderne oorlogen, zal het beginnen met een verrassingsaanval. Dankzij de stilte van de Amerikaanse regering en de gecontroleerde grote media zullen de meeste Amerikanen volledig verrast worden, gelovend in een leugen genaamd detente totdat thermonucleaire vuurballen overal in onze natie uitbarsten.

Om te laten zien hoe anders de waarheid is dan wat ons door onze geheime heersers wordt gebracht, zal ik vandaag deze drie onderwerpen bespreken:

Onderwerp 1 Waarom de Verenigde Staten niet de eerste waren om een Aardsatelliet te lanceren

Onderwerp 2. Waarom de meeste Amerikanen niet kunnen geloven nucleaire oorlog is imminent

Onderwerp 3.. Hoe de grote belasting vrijgestelde stichtingen hebben de weg vrijgemaakt voor de Sovjet-nucleaire aanval.

Onderwerp 1..Op de avond van 4 oktober 1957 werden Amerikanen verbijsterd door de aankondiging dat de Sovjet-Unie de eerste natie in de geschiedenis was geworden die een door de mens gemaakte satelliet in een baan plaatste. Spoetnik I, met een gewicht van 184 pond, cirkelde om de aarde om de anderhalf uur piepende piepers uit te zenden die vannacht beroemd werden. De wereld was blij en de wereldpers prijsde de Sovjet-Unie enorm. Zij hebben uit deze prestatie afgeleid dat het Sovjetsocialistische systeem superieur was aan het onze in wetenschappelijke en technische vooruitgang. Het was een historische eerste die nooit ongedaan kan worden gemaakt.. de Sovjet-Unie had geslagen de Verenigde Staten in de ruimte.

Minder dan een maand later werd Sputnik II gelanceerd. Het woog meer dan een halve ton en droeg de eerste levende passagier de ruimte in, een hond. De hond stierf binnen een week maar het was toch weer een verrassende prestatie.

Ondertussen worstelde het arme oude Amerika met zijn poging om een kleine satelliet van 16 pond in een baan te plaatsen met behulp van de Vanguard raket van de marine. Twee lanceringen werden geprobeerd, maar beide mislukten. In één geval tilde de raket een paar meter van het pad af om zich terug te vestigen in een enorme vuurbal toen hij explodeerde. Het maakte spannende beelden voor het televisienieuws die avond. Op 31 januari 1958, bijna vier maanden na Sputnik I, lanceerde Amerika zijn eerste ruimtesatelliet vanuit Cape Canaveral, Florida. Het werd Explorer I genoemd, en het werd niet door de marine maar door het leger gelanceerd. We waren eindelijk in de ruimte, maar pas nadat we grondig vernederd waren voor de hele wereld.

Na de Spoetnik schok waren ruimtevlucht en raketten plotseling het “in” ding om in geïnteresseerd te zijn. Zelfs toen regelde senator Lyndon B. Johnson dat er een nieuw “Aeronautics and Space Committee” zou worden opgericht, met zichzelf als voorzitter. Hij was daarna zo zichtbaar mogelijk in verband met ruimtezaken, en vandaag draagt het bemande ruimtevliegcentrum in Houston zijn naam. Ik kon me toen nauwelijks iets hypocrieters voorstellen voor Johnson. Hoewel ik een advocaat was, was ik een aantal jaren lid geweest van de toenmalige “American Rocket Society” en had levendige herinneringen aan Johnson’s houding ten opzichte van de ruimte in de vroege jaren 50. Vier of vijf jaar voor Sputnik was ik lid van een groep onder leiding van Dr. Wernher Von Braun die Johnson benaderde in de hoop steun te krijgen voor een ruimteprogramma. Ik zal Lyndon Johnsons reactie op het hele idee nooit vergeten. Hij zei niet alleen “nee,” maar rukte het hele concept als belachelijk en waardeloos!

Een paar jaar later werd de Verenigde Staten de kans ontnomen om als eerste in de ruimte te zijn, maar niet door Lyndon Johnson. Wat ik u nu ga vertellen heeft geen invloed op onze nationale veiligheid, maar het is wel een typisch voorbeeld van wat er al vele jaren met Amerika gebeurt. En omdat Wernher Von Braun op zijn sterfbed ligt in een ziekenhuis in Washington D.C., denk ik dat het tijd is om de waarheid te vertellen waarom we niet de eerste waren die een satelliet in de ruimte plaatste.

Eind 1955 of begin 1956 begonnen de stafchefs met de eerste planning van een Amerikaans ruimteprogramma. Hun doel: De Verenigde Staten de eerste succesvolle ruimtevlucht ter wereld laten starten aan het begin van het Internationale Geofysisch Jaar dat op 1 juli 1957 zou beginnen. Na enige controverse over welke Dienst het ruimteproject zou moeten sponsoren, werd geconcludeerd dat het leger het meest in staat was om het werk te doen. Dit werd goedgekeurd door de Joint Chiefs en vervolgens door de minister van Defensie Charles Wilson.

Het leger Redstone Arsenal in Huntsville, Alabama had het geluk dat hij de diensten van ’s werelds belangrijkste raketexpert, Dr. Wernher Von Braun, had. Von Braun was al heel vroeg gefascineerd door het idee van ruimtevlucht en hij had zijn hele leven gewerkt met raketten. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd Von Braun door Hitler in gebruik genomen en het Duitse raketprogramma lag aan het einde van de oorlog ver voor op andere landen. Toen de oorlog eindigde, werden veel van Von Braun’s ondergeschikten op de Duitse raketbasis gevangen genomen door de Sovjet-Unie en het waren zij die gedwongen

werden om de Sovjet-raket- en ruimteprogramma's te ontwikkelen en te sturen; Maar Von Braun zelf had al lang voordat de vijandelijkheden beëindigden dat hij zich zou overgeven aan de Verenigde Staten, en hij slaagde erin om dat te doen. Onze regering overwon hem toen om overheidsonderzoek te doen waar hij het geld en de middelen zou hebben om de raketbouw serieus te vervolgen.

Toen het Earth Satellite project jaren later in de midden-50 werd onderzocht, interviewden de Joint Staff project officials de Redstone Arsenal ambtenaren samen met Von Braun zelf om hun capaciteiten te bepalen. Von Braun verklaarde dat zijn groep een ruimtevoertuig kon ontwerpen en in slechts een paar maanden klaar kon staan voor een baan. De Joint Staff drong aan op het Von Braun project; en nadat het werd goedgekeurd door de Joint Chiefs en secretaris van Defensie, ging het naar president Eisenhower voor de definitieve goedkeuring en toewijzing van Defensie Fondsen.. maar daar stopte het! Vreemd genoeg was er een lange vertraging in het krijgen van de verwachte presidentiële goedkeuring. Tot slot heeft de Voorzitter het woord gegeven aan de gemengde staf. Ongelooflijk, ze zouden het leger niet in staat stellen om het ruimteproject aan de marine te geven. Zo'n beslissing was allemaal, behalve ongelofelijk. De marine had niet eens een blauwdruk voor zo'n ruimtevoertuig! Ze zouden bijna van nul beginnen; maar de beslissing bleef bestaan, dus verschillende grote vliegtuigmaatschappijen en marinewetenschappers kwamen bijeen om een programma te starten genaamd "Project Vanguard."

Als direct gevolg van deze beslissing kon de Sovjet-Unie Sputnik in een baan plaatsen terwijl de Verenigde Staten nog steeds met Vanguard in de problemen zaten. De Joint Staff project agenten waren zeer verbijsterd over het Amerikaanse politieke besluit om de Sovjet-Unie toe te staan om ons in deze onderneming te verslaan toen we de mogelijkheid hadden om hen ver voor te zijn. Het leek een patroon te volgen van het achterhouden van Amerikaanse vermogens en het toestaan van de Sovjet-Unie het voordeel. Later legde een assistent aan president Eisenhower vertrouwelijk uit wat er was gebeurd.

Een selecte groep wetenschappers en financiële leiders kreeg al in een vroeg stadium de lucht van de Amerikaanse ruimtesatellietplannen. De groep, geleid door een man die later de Lenin Vredesprijs van de Sovjet-Unie kreeg, ging naar de president en drong hem aan om een puur Amerikaans ruimteproject te sponsoren met alleen inheemse Amerikanen die eraan werkten. Ze wilden niet dat een voormalige Duitser, zoals Wernher Von Braun, de wereld en toekomstige historici de indruk zou geven dat de Duitsers van alle mensen superieur waren op het gebied van ruimtewetenschap. Deze groep, die eigenlijk het bieden van de Rockefellers namens hun Sovjet-geallieerden uitvoerden, was van doorslaggevend belang om Amerika te dwingen om in de eerste jaren van het Ruimtetijdperk een plaats te nemen, toen we volledig in staat waren om allerhoogste te zijn!

Na twee Sovjet-Sputniks en twee vernederende Navy Vanguard mislukkingen, raakte Eisenhower geërgerd en zei de defensieafdeling om Von Braun in actie te brengen. Zes weken nadat hij toestemming kreeg, lanceerde Von Braun's legerteam Explorer I. Hij deed precies wat hij had gezegd dat hij twee jaar eerder kon doen en de allereerste keer dat hij het probeerde; maar de speciale plaats in de geschiedenis die hij zo rijk verdiende was hem voor altijd ontzegd, net zoals het was geweigerd aan het nieuwe thuisland van zijn keuze, de Verenigde Staten van Amerika. Het anti-Duitse argument dat was gebruikt bij president Eisenhower was natuurlijk een totale fraude.

Toen Sputnik I een korte dozijn jaar na de Tweede Wereldoorlog werd gelanceerd, was het Sovjetraketprogramma nog afhankelijker van de inspanningen van gevangengenomen Duitse wetenschappers dan in de Verenigde Staten. Dus slechts één ding werd echt bereikt door het uitstellen van de legersatelliet inspanning onder Wernher Von Braun: Een enorme propaganda coup voor de Sovjet-Unie en een terugval aan het Amerikaanse prestige en zelfvertrouwen die jarenlang volhield. Het is een grimmig feit dat lofbetuigingen gaan naar de spoilers en verraders onder ons, maar geen erkenning voor onze ware helden en mannen gewijd aan Amerikaanse principes.

Onder de enthousiaste leiding van Wernher Von Braun konden de Verenigde Staten van achteren komen om de race naar de Maan te winnen, maar binnenkort zal de wereldpers hem hebben gedegradeerd naar de voetnoten van de moderne geschiedenis. Net als generaal Douglas MacArthur zal Wernher Von Braun “vervagen.”

Onderwerp 2.. Toen minister van Defensie James Schlesinger werd ontslagen door president Ford iets meer dan een jaar geleden in november 1975, zei hij, citaat:

"Over een paar jaar zal iemand zeggen: "Waarom waren we niet gewaarschuwd?" en ik wilde kunnen zeggen: "Dat was je inderdaad."

Maar de meeste Amerikanen die zich herinneren aan deze afscheidsverklaring van Schlesinger zijn vaak verrast. Het is alsof zijn woorden in het niets zijn gegaan, zonder enige blijvende indruk. Dit is een perfecte illustratie van de manier waarop het Amerikaanse publiek zich door de gecontroleerde grote media van ons land gemakkelijk in slaap heeft laten liggen, niet bewust van de gestaag toenemende dreiging van oorlog.

Over de hele wereld rinkelen de alarmen van dreigende nucleaire rampen luider en luider; maar deze alarmen zijn gedempt, gedempt en zwijgend tegen de tijd dat ze je bereiken. Wanneer geïsoleerde feiten over Amerikaanse of Sovjet militaire ontwikkelingen worden gemeld, wordt dit op zodanige wijze gedaan dat het weinig blijvende gevolgen heeft voor de meeste mensen. Zo hoort u bijvoorbeeld een nieuwsbericht over het debat over de nieuwe B-1 Bomber die de Amerikaanse luchtmacht ontwikkelt. In een isolement genomen, kunt u zich afvragen waar al dat geschreeuw over gaat en waarom zo’n nieuwe bommenlegger zelfs in dit tijdperk van raketten wordt overwogen. Of u hoort misschien een kort nieuwsbericht dat de luchtmacht wat F-15 Fighters wil kopen om ons luchtverdedigingssysteem te vergroten.

Misschien zou dit iets logischer zijn als je wist dat de Sovjet Backfire Bomber meer dan drie jaar geleden operationeel werd ingezet! Het Backfire is een supersonische bommenwerper die kernwapens kan leveren aan doelwitten hier in de Verenigde Staten en dat is precies het doel, mijn vrienden, niet de zogenaamde perifere missies die door sommigen worden genoemd. Misschien had het je wel een beetje vreemd gevonden... dat in 1974... nadat de Sovjet-backfire bommenwerper werd ingezet... de Verenigde Staten hun luchtverdedigingssysteem praktisch ontmanteld hadden. Toen er een nieuwe dreiging van de Sovjetbommenwerpers ontstond, werd ons netwerk van onderscheppers gereduceerd tot slechts zes actieve luchtmacht Squadrons plus nog zes in de Air National Guard! Het uitgebreide netwerk van Nike Hercules Luchtraketten onder leger commando werd volledig gesloten. Maar nu de oorlog dreigt uit te breken, keert het ministerie van Defensie zijn positie over luchtverdediging om zonder te zeggen waarom.

De toenemende controverse over de relatieve militaire kracht van de Sovjet-Unie en de Verenigde Staten heeft veel mensen verrast. Bijna 3-1/2 jaar geleden werd de waarschuwing geklikt dat de Sovjet-marine sterker was geworden dan de Amerikaanse marine. Dat is wat de belangrijkste marineautoriteit ter wereld, Jane's Fighting Ships, zei in juli 1973; maar als je dit gezien hebt, dat is wat de grote media hebben gemeld, maakte het dan indruk? Of denk aan de kwestie van langeafstands ballistische raketten. Meer dan vier jaar geleden op 27 november 1972, heeft de Sovjet-Unie met succes een met onderzeeër gelanceerde ballistische raket met een bereik van 4500 mijl getest! Ter vergelijking, de meest geavanceerde Amerikaanse sub-gelanceerde raketten hebben een bereik van minder dan 3000 mijl. Daarnaast was de ontwikkeling van een hele nieuwe serie Sovjetraketten aan de gang.

Begin deze maand begon de Sovjet-Unie een periode van 20 dagen van testen van de nieuwe onderzeeër gelanceerd SSNX-18 Ballistic Raket, schieten ze in een cirkelvormige zone 100 mijl in radius in het noord-Pacific zuidoosten van de Aleoeten. De SSNX-18 heeft nu een meervoudige kernkopcapaciteit; en deze tests, die volledig operationeel zijn, strekken zich uit over het volledige bereik van de raket, die nu meer dan 5000 mijl is! Bijzondere aandacht wordt besteed aan de prestaties van kernkop bij deze test-proven vluchten. Als alles volgens plan verloopt, zal de SSNX-18 zich binnen een jaar inzetten voor volledige productie en operationele status. De SSNX-18 zal de Sovjet-Unie een leidende voorsprong geven over de Verenigde Staten in het rijk van door onderzeeërs gelanceerde ballistische raketten. Maar wat heb je geleerd van nieuwsberichten over het netwerk of andere belangrijke media over deze raket? Bijna niets.

Maar de meest gemartelde redenering die ik tot nu toe heb gezien verscheen op 6 december 1976 in de New York Times. Een artikel over die datum getiteld: Moskou's Onderzeeër MIRV begint met de ongelooflijke woorden, en ik citeer:

"De eerste succesvolle test van de Sovjet-Unie van een door onderzeeër gelanceerde ballistische raket met MIRV meerdere kernkoppen is paradoxaal genoeg goed nieuws voor de Verenigde Staten en de wereld."

In het artikel wordt dan gesteld dat aangezien dit het resterende raketvoordeel van de Verenigde Staten zal elimineren, het de deur opent voor de Sovjet-Unie om concessies te doen in de SALT-onderhandelingen die beide partijen zouden kunnen verhinderen om een eerste aanval te verwerven.

Een dergelijke redenering van Alice-in-Wonderland kan misschien nog steeds het doel zijn om miljoenen Amerikanen weer in slaap te brengen, maar het zou niet goed zitten deze dagen met de meeste NAVO-ministers van Defensie. Voor het eerst worden veel functionarissen van de NAVO in het algemeen verontrust door de voortdurende meedogenloze opbouw van de Sovjetmacht in Europa, waar de beste Sovjettroepen geconcentreerd zijn.

Denk bijvoorbeeld aan Denemarken dat de kanalen die van de Oostzee naar de Noordzee leiden, stroomt. De Sovjet-activiteiten in de Oostzee zijn de laatste tijd steeds onheilspellender geworden. Begin september kwam er een Sovjet-eenheid voor de zuidoostkust van Denemarken, die vervolgens vertrok en weer verscheen. Allerlei Sovjet-oorlogsspelen worden nu praktisch op de Deense stoep zo dichtbij uitgevoerd dat ze

plotseling in een aanval zouden kunnen veranderen die praktisch geen waarschuwing zou geven. De Deense minister van Buitenlandse Zaken K. B. Andersen zei onlangs:

“Ik ben verbaasd over wat er gaande is, dit is volledig in strijd met de verwachtingen die het Helsinki-akkoord heeft gewekt.”

En toch zou onze pers willen dat u gelooft dat de nieuwe Sovjet SSNX-18 raket waarover ik u zojuist vertelde onbelangrijk of zelfs goed nieuws is, vanwege mogelijke overeenkomsten die de Sovjet-Unie zou kunnen maken.

Tijdens de bijeenkomst van de ministers van Defensie van de NAVO in Brussel eerder deze maand, waarschuwde admiraal Sir Peter Hill-Norton van Groot-Brittannië dat de trend van het militaire evenwicht tussen Oost en West blijft bewegen ten gunste van het Sovjetblok. Hij verklaarde dat er meer geld en betere planning nodig zijn om de NAVO te laten aansluiten bij wat hij de “onverharde vastberadenheid” van de Warschaupactlanden noemde om militaire superioriteit te bereiken. Hij waarschuwde dat de NAVO niet langer voor onbepaalde tijd kan vertrouwen op de superioriteit van de Westerse technologie, omdat de enorme Sovjet-uitgaven voor onderzoek en ontwikkeling hebben geleid tot enorme verbeteringen in Sovjetwapens.

Zoals minister Vredeling op 8 december zei, de dag na de toespraak van Sir Peter, citeer ik:

“De situatie tot het evenwicht van krachten wereldwijd is ernstiger dan veel mensen denken.”

En er zijn nog veel meer voorbeelden van echte alarmering over de kwetsbaarheid van West-Europa voor een verwoestende verrassingsaanval.

Wat heeft minister van Defensie Donald Rumsfeld, die CIA-agent was en is, gezegd tegen de ministers van de NAVO? Hij gaf een korte knik aan de brede bezorgdheid over de Sovjet-opbouw, maar wat u in het nieuws hoorde, benadrukte het volgende, en ik citeer:

"Ik denk dat de alliantie gezond is. Ik verlaat mijn post als minister van Defensie volgende maand met een groot optimisme over de Atlantische alliantie.. het feit dat het overleefde ongeveer 26 jaar; Het feit dat het werkt, denk ik redelijk soepel op dit moment; eerlijk gezegd gerustgesteld door het feit dat er een Atlantische alliantie, dat het is op wacht en het doen van zijn werk."

En dus, vrienden, kunnen we allemaal weer gaan slapen, comfortabel gerustgesteld.

Onderwerp 3... Vandaag is het over een week Kerstmis 1976. Op die dag zullen de meeste Amerikanen de geboorte van onze Heer Jezus Christus vieren door elkaar geschenken te geven. De vreugde van het geven is iets wat de meeste mensen in meer of mindere mate begrijpen. Wanneer cadeautjes worden geopend op kerstdag, bijvoorbeeld, ouders van kleine kinderen meestal krijgen hun grootste plezier uit het kijken naar hun kinderen open cadeautjes, niet door het openen van hun eigen geschenken.

In dezelfde geest, mensen meestal voelen goed over het wanneer ze een deel van wat ze moeten om anderen te helpen of om een waardig doel te ondersteunen geven. Dit is de basis van wat bekend staat als liefdadigheid. Helaas zijn er altijd een paar onder ons die niet gemotiveerd zijn door een geest van delen maar door weggelopen hebzucht. Hun enige genoegen in het leven komt voort uit het vergaren van meer en meer rijkdom van deze

wereld voor hun eigen schatkisten en het uitbreiden van hun macht om de rijkdom van anderen te controleren. Uiteindelijk bereiken degenen die zo gemotiveerd zijn het punt waar ze zoveel rijkdom en zoveel macht hebben dat het niet langer genoeg is om er alleen nog maar verder aan toe te voegen. Het enige wat overblijft in het leven voor degenen die rijkdom en macht hebben verworven door hebzucht is die macht en die rijkdom te gebruiken om te spelen met het leven en lot van mensen. Kortom, ze proberen 'God' te spelen.

U kunt vragen: waarom zou de Sovjet-Unie ten oorlog trekken? Zou de superrijkdom van Amerika hier een dictatuur willen creëren met zichzelf in controle? Je kunt net zo goed vragen: Waarom wil de bergbeklimmer de hoogste berg beklimmen? Het antwoord is: Omdat het er is, net als de Verenigde Staten, het rijkste land ter wereld, is er. Wat een prijs.

Begin deze eeuw werd een systematisch programma voor de lange afstand gestart door een kleine groep van immens machtige mensen. Het doel van dit programma was om steeds meer controle over de Amerikaanse samenleving te krijgen. Dit zou uiteindelijk leiden tot de fusie van Amerika tot een éénwereldregering met zichzelf en hun erfgenamen in controle.

De methode waarmee dit zou worden bereikt was de ontmanteling van de basisstructuur van de Amerikaanse samenleving en de wederopbouw ervan naar het beeld dat de mensen die hadden besloten om 'God' te spelen, hadden gewenst. En om dit lange-afstands programma uit te voeren, werden krachtige tax-free Foundations opgericht en gegeven de halo van filantropie. Ze werden aan het publiek uitgelegd als een speciale manier die de rijken hadden bedacht om het publiek in het algemeen te geven. Elke stichting kreeg zo het beeld van een institutionele kerstman.

In plaats van te twijfelen aan wat ze deden, werd het Amerikaanse volk ertoe gebracht om hun activiteiten te accepteren in het vertrouwen dat ze gewoon prachtige geschenken over de hele dag in onze samenleving douchten. Dit is het beeld dat nog steeds wordt geaccepteerd als de waarheid door de meeste Amerikanen. Ze geloven het net zo vurig als miljoenen kleine kinderen geloven in de kerstman. De rauwe waarheid over dit netwerk van Stichtingen kan daarom klinken ongelooflijk.. net zoals het klinkt ongelooflijk voor een klein kind als hij wordt verteld dat er geen kerstman.

Ik heb het nu al maanden over de rol die deze stichtingen spelen in het ondermijnen van de Amerikaanse samenleving en het plaatsen van ons in het extreme gevaar dat we nu tegenkomen. Nu heb ik toestemming gekregen om een van mijn belangrijkste bronnen van informatie over deze Stichtingen te onthullen, en om zijn eigen woorden over hen te herhalen. Hij is mijn vriend Mr Norman Dodd. De heer Dodd was directeur van het speciaal comité van het Huis van Afgevaardigden van de Verenigde Staten om tax-free Foundations te onderzoeken in 1953 en 1954. Het overleden congreslid Carroll Reece van Tennessee was voorzitter van dit zeer belangrijke comité.

Mr Dodd heeft onlangs een zeldzame toespraak gehouden hier in Washington D.C. en hij heeft toestemming gegeven om het hier voor u te herhalen. Ik zal hem nu citeren.

.....

"Dit wordt geen speech. Dit is een uitwisseling van ideeën geboren uit ervaring, en ik wil beginnen met mezelf in te schrijven in je gedachten.

Ik ben een product van een vreemde vorm van onderwijs en scholing. De opvoeding waarvan ik een product ben, kenmerkte het belang van de vraag ’WHhy?’ en ging vervolgens proberen om ons het belang van de vraag en onze verantwoordelijkheid als individuen in te zamelen om de antwoorden te vinden. Ik heb dit onderwijs en onderwijs serieus genomen en ik heb dienovereenkomstig geleefd.

In deze opleiding waaraan ik werd onderworpen, werd grote nadruk gelegd op de geschiedenis van dit land om het kenmerk dat ik zojuist heb genoemd te illustreren. Als gevolg daarvan heb ik deelgenomen aan en was getuige van iets in de aard van een ontdekking..dat was dat in de 200 jaar van onze geschiedenis veel meer waarheden maakte zichzelf vanzelfsprekend dan gemotiveerd onze Stichtende Vaders. Een van deze waarheden draagt zwaar op de ervaringen die ik u zal voordragen.

De waarheid, als het in woorden zou worden uitgedrukt, zou zoiets als dit lezen. Ik zal het langzaam herhalen, want het is heel belangrijk en verdient veel aandacht:

De toestand of toestand van de leden van een natie op een bepaald moment weerspiegelt het gebruik waaraan de rijkdom die ze hebben geproduceerd wordt gebracht door anderen dan degenen die een rol speelden in de productie ervan.

Dat brengt me bij twee ervaringen die ik u zal beschrijven.

Het eerste was mijn antwoord op een uitnodiging van de voorzitter van de Ford Foundation in zijn kantoren in New York. Zijn naam is Rowan Gaither. Bij aankomst werd ik begroet met het volgende:

’Mr. Dodd, we hebben je uitgenodigd omdat we dachten dat je misschien, onofficieel, zo vriendelijk zou zijn om ons te vertellen waarom het Congres geïnteresseerd is in de operaties van Stichtingen zoals wij. ’

Voordat ik kon bedenken hoe het beste te antwoorden, hij vrijwillig dit:

’Mr. Dodd, we werken hier onder richtlijnen die uitgaan van het Witte Huis. Wilt u weten wat de inhoud van deze richtlijnen is?"

Mijn antwoord was: “Ja, mijnheer Gaither, ik zou graag heel graag willen weten.” Daarop zeide hij:

"De kern van de richtlijnen waaronder wij opereren is dat wij onze subsidie-making macht zullen gebruiken om het leven in de Verenigde Staten te veranderen, zodat wij op een comfortabele manier kunnen worden samengevoegd met de Sovjet-Unie. ’

Ik viel bijna van de stoel. Zodra ik kon herstellen om te antwoorden, zei ik:

’Mr. Gaither, wettelijk heb je het recht om je subsidie-making macht hiervoor te gebruiken, maar ik denk niet dat je het recht hebt om deze informatie achter te houden voor het Amerikaanse volk aan wie je bent verplicht voor je belastingvrijstelling. Waarom vertel je het Amerikaanse volk niet wat je me net hebt verteld?"

Zijn antwoord was:

’Mr. Dodd, dat zouden we niet willen doen. ’

Dat was een ervaring die zeer informatief was. Het was ongelooflijk, maar het is de waarheid.

De volgende ervaring betrof de aanvaarding van een uitnodiging van de Carnegie Endowment For International Peace. Deze uitnodiging kwam in antwoord op een brief die ik had geschreven de Endowment met een paar relevante vragen. Met ’pertinent’ bedoel ik dat ze verband houden met de inspanningen van het Congres om te bepalen of stichtingen betrokken waren bij wat het Congres zei, zou kunnen zijn ’on-Amerikaanse activiteiten’, zonder dat ze ’on-Amerikaans’ definiëren. Ik kwam aan bij het kantoor van Dr. Joseph Johnson, die toen president van de Endowment was. Hij was de opvolger van Alger Hiss. Aanwezig waren twee vice-presidenten, relatief nieuwe mannen en raadslieden (een partner in het advocatenkantoor van Sullivan en Cromwell). Na voorzieningen, Dr. Johnson opende het gesprek op deze manier:

’Mr. Dodd, we hebben je brief ontvangen. We kunnen de vragen beantwoorden, maar het zal een hoop problemen zijn. De reden voor het feit dat het een grote problemen is is dat met de ratificatie door de Senaat van het VN-verdrag, onze taak werd gedaan; en dus we gebundeld alles in de weg van de administratie en stuurden ze naar het magazijn, en nam een beleid aan van de bouw van een gebouw aan de overkant van de Verenigde Naties, dat zal dienen als een faciliteit ten behoeve van de vele organisaties die vanaf dit moment verplicht zullen zijn om de activiteiten van de Verenigde Naties te volgen. Wij hebben dus een tegenvoorstel dat als volgt luidt:

Als je een lid van je staf kunt missen en hem twee weken naar New York kunt sturen, dan bieden we een kamer in onze bibliotheek en stellen we hem vanaf het begin de Minute Books van dit bedrijf ter beschikking. ’

Mijn eerste reactie was dat hij gek was geworden. Ik had enig vermoeden van wat deze Minute Books goed zouden kunnen bevatten, maar hier was raad en er leek geen onenigheid te zijn van de kant van de vice-presidenten.. en ze waren allemaal relatief jong, dus ik denk dat geen van hen ooit de notulen zelf had gelezen. Als gevolg daarvan heb ik de uitnodiging geaccepteerd en een lid van mijn staf naar New York gestuurd. Dat lid bracht me op dictafoonbanden het volgende terug:

We zijn nu terug bij ruwweg 1908 toen de Trustees de vraag stelden, zichzelf afvragend:

(1) Is er een manier bekend bij de mens die effectiever is dan oorlog, ervan uitgaande dat ze het leven van een heel volk willen veranderen?

Ze bespraken deze vraag academisch en op een wetenschappelijke manier voor bijna een jaar, en kwamen tot de conclusie dat WAR is de meest effectieve middelen bekend bij de mens, het aannemen van dat doel.

Toen stelden ze vraag nummer 2:

(2) Hoe de Verenigde Staten in een oorlog te betrekken?

Dit was in 1909. Ik betwijfel of er in die tijd meer onderwerpen uit de geest van de mensen in dit land verwijderd waren dan de mogelijkheid om betrokken te worden bij oorlogen. Er waren regelmatig optredens, zoals u zich zult herinneren, in de Balkan, en ik denk dat niet veel mensen in het land zelfs wisten waar de Balkan was. Ze hebben de vraag zo beantwoord:

’We moeten de diplomatieke mechanismen van de Verenigde Staten controleren. ’

Dat brengt vraag nr. 3, dat is:

(3) Hoe kunnen we de controle over de diplomatieke machines van de Verenigde Staten veiligstellen?

En het antwoord komt:

We moeten het ministerie van Buitenlandse Zaken controleren. ’

Dat past bij eerdere bevindingen die we hadden ontdekt, namelijk dat de hand van de Carnegie Endowment for International Peace binnen het ministerie van Buitenlandse Zaken een feit was.

Eindelijk zijn we in oorlog. Deze Trustees hebben de brashness om zichzelf te feliciteren met de wijsheid en de geldigheid van hun oorspronkelijke beslissing, omdat de impact van onze deelname aan de Eerste Wereldoorlog al heeft aangegeven dat ze in staat zijn om ons nationale leven te veranderen. Ze gaan zelfs zover dat ze een telegram sturen naar president Wilson, en zetten hem onder druk om ervoor te zorgen dat de oorlog niet te snel eindigt!

Eindelijk is de oorlog voorbij. De trustees nemen vervolgens het probleem waar zij mee te maken hebben op zich: namelijk het voorkomen, zoals zij het zeggen, van een terugkeer van het leven in de Verenigde Staten tot wat het was vóór 1914. Ze kwamen tot de conclusie dat:

Om dat doel te bereiken, moeten we het onderwijs in de Verenigde Staten controleren.

Ze beseffen dat dit een wonderbaarlijk stuk werk is, dus ze zoeken en krijgen de hulp van de Rockefeller Foundation. Zij verdelen de taak vervolgens in onderdelen, waarbij zij de Rockefeller Foundation de verantwoordelijkheid geven om het onderwijs te wijzigen wat betreft huiselijke onderwerpen. Zij behouden voor zichzelf de taak om ons onderwijs te wijzigen wat betreft onderwerpen die van invloed zijn op onze internationale relaties. Dan besluiten ze samen dat de sleutel tot dit een verandering is in het onderwijs van de Amerikaanse geschiedenis, dus benaderen ze drie van de toen bestaande prominente historici met de stelling dat ze de manier waarop ze tot dan toe het onderwerp hadden gepresenteerd, veranderen. Ze zijn allemaal plat afgewezen.

Vervolgens besluiten ze dat het noodzakelijk is dat ze hun eigen stal van historici bouwen. Zij benaderen de Guggenheim Foundation, die gespecialiseerd is in de toekenning van beurzen, en stellen voor: Wanneer we een waarschijnlijke jonge persoon ontdekken die studeert en uitkijkt naar het worden van een leraar geschiedenis, zullen we hem naar Londen brengen om zijn studie voort te zetten. Dus ze nemen 20 naar Londen, en deze 20 worden geïnformeerd over wat er van hen wordt verwacht. Deze 20 keert terug en wordt uiteindelijk de meest actieve invloed in de American Historical Society.

Dit valt samen met de verschijning die u zich misschien herinnert van boek na boek waarvan de inhoud de Stichters van dit land heeft doen aspersieën, die de ideeën die de oprichting van dit land hebben veroorzaakt, hebben weggeworpen en die naar het rijk van de mythe hebben gedegradeerd!

Eindelijk tegen het einde van de jaren 1920 geeft de Endowment de American Historical Society $ 400.000 voor het enige doel van het maken van een verslag over wat de toekomst

van dit land belooft te zijn en zou moeten zijn! Dit verschijnt in zeven delen. Het zevende deel vat natuurlijk de inhoud van de andere zes samen en eindigt op deze noot:

'De toekomst behoort tot het collectivisme dat wordt beheerd met karakteristiek Amerikaans humanisme en efficiëntie. '

In wezen was dit het hele verhaal opgeschreven; en Mr Reece die voorzitter van het onderzoek was.. het laatste onderzoek van Stichtingen.. hoopte te kunnen dit bereiken. Hij was niet in staat dit te doen vanwege de oninteresse van de raadsman van de commissie en de gewelddadige activiteiten van een van haar leden. Ik zou kunnen vermelden dat dat lid wiens activiteiten versperd de weg was niemand minder dan Wayne Hays.. die is gekomen tot het einde van zijn carrière, hoewel dit markeerde het begin van het. "

.....

De heer Dodd sloot zijn gesprek af met enkele aanvullende opmerkingen die ik wil bewaren voor een andere discussie, aangezien ze verder gaan dan alleen het onderwerp van de Stichtingen. Maar misschien wilt u herhalen wat ik net heb voorgelezen uit zijn toespraak, zorgvuldig nota nemend hoe verschillend de waarheid is van de verschijningen. En onthoud, de waarheid heeft vele vijanden!

En zo is het dat de 20e eeuw een ongeëvenaard tijdperk is geweest van steeds vernietigender oorlogvoering, geweld en terreur op wereldschaal. Door met meedogenloze vastberadenheid het doel na te streven om de Verenigde Staten samen te voegen tot één wereldregering, hebben de Trustees van de belangrijkste groep van grote stichtingen ons op de drempel van nucleaire oorlog 1 gebracht.. die voornamelijk op Amerikaanse bodem moet worden ingezet.

Zoals ik voor het eerst onthulde in maandelijkse audiobrief nr. 12 voor mei 1976, hebben sommige van de huidige Trustees van deze Stichtingen ontwaakt voor de dreiging van een Sovjet dubbel kruis in de groot plan voor wereldoverheersing.. en afgelopen zomer dit dubbele kruis begon met het planten van korte afstand onderwater-lanceer nucleaire raketten in de territoriale wateren van de Verenigde Staten, evenals van vele andere landen. Maar het wereldwijde economische en politieke rijk dat vandaag wordt voorgezeten door de Vier gebroeders Rockefeller is zo groot dat het veel individuen omvat die nog steeds niet geloven dat een Sovjet dubbel kruis zal plaatsvinden, veel minder dat het al onderweg is.

Chemische oorlogvoering al onderweg

Ik heb bijvoorbeeld vorige maand gemeld dat er 18 Sovjet-onderzeeërs langs onze westkust werden ingezet om plutoniumdeeltjes in de lucht te injecteren op 20 november 1976. En onze eigen EPA.. de Environmental Protection Agency.. werkte mee door ons te vertellen dat op die datum een radioactieve wolk van een Chinese atoomtest zou beginnen passeren over onze westkust, terwijl eigenlijk de radioactieve wolk uit China nog niet had verlaten China's eigen grenzen! Bij interessant toeval kwam Russell Trane, hoofd van de EPA, op 19 november op een vermoedelijk veilige locatie, Moskou, aan de dag voordat het plutonium door de Sovjet-onderzeeërs zou worden vrijgegeven. Met gepaste ironie kwam hij daar aan als hoofd van de Amerikaanse delegatie bij de "Sovjet-Amerikaanse Commissie voor samenwerking op het gebied van milieubescherming." Kun je je dat voorstellen?

Het plutonium werd door de onderzeeërs vrijgegeven zoals gepland op 20 november, maar net zoals toen dit de eerste keer begin oktober gebeurde, weerhielden ongebruikelijke weersomstandigheden de Verenigde Staten van ernstige verontreiniging. De plutoniumwolk dreef door het bovenste deel van de Verenigde Staten en had weinig effect op de grond. Maar, mijn vrienden, de Sovjets geven nooit op.

Vijf dagen geleden op 13 december leerde ik dat Sovjet-onderzeeërs voor de derde keer aan de noordwestkust van de Verenigde Staten voor dit doel stonden. Dit keer zijn er 21 onderzeeërs geladen met plutonium gif om in onze atmosfeer te injecteren. Volgens mijn laatste inlichtingenbronnen worden er 16 ingezet langs de kust van Seattle, Washington naar Eugene, Oregon, terwijl er nog vijf (5) liggen tussen Eugene en Eureka, Californië. Deze zijn allemaal binnen 20 mijl van de kustlijn.

Ik heb al gedetailleerd uitgelegd wat de relatie is tussen deze radioactieve chemische oorlog en de varkensgriep die de Amerikaanse regering uitvoert, vooral in maandelijkse audiobrief nr. 17. Daarom is het belangrijk dat het zogenaamde varkensgriep-inoculatieprogramma twee dagen geleden met grote publiciteit werd gestopt vanwege de dood en verlamming die velen hebben geleden die het vaccin hebben ingenomen. Dit dient om de aandacht van het land weer te richten op de verschrikkelijke bedreiging van de Mexicaanse griep wordt gezegd dat het net op een moment is dat de Sovjet-onderzeeërs weer bereid zijn om een gif in onze atmosfeer te injecteren dat ernstige griepachtige symptomen kan veroorzaken. Het kan zijn dat, zoals de afgelopen twee keer is gebeurd, de Sovjet-onderzeeërs zullen wachten op een nieuwe aankondiging van de Amerikaanse regering dat het zal dienen als een dekmantel verhaal, zoals een Chinese nucleaire test, alvorens het plutonium in onze lucht vrij te geven. Maar nu hebben ze enige ervaring opgedaan en het is mogelijk dat ze het plutonium op elk moment vrijgeven.

Ondertussen gaat de opbouw van de oorlog door. Terwijl de toenemende dreiging van de Sovjet-Unie voor Europa de zenuwen van de NAVO-ministers van Defensie rafelen, is de meest onmiddellijke bedreiging voor Europa opnieuw in het Midden-Oosten aan het opkomen. In mijn maandelijkse audiobrief nr. 6 meer dan een jaar geleden onthulde ik het over-all plan dat bestond op dat moment voor oorlog te beginnen in het Midden-Oosten. Ik vraag u nu om nog eens naar die audiobrief nr. 6 te luisteren. Alles is bijna weer klaar voor de lang geplande oorlog in het Midden-Oosten. De Rockefeller oliebelangen hebben nu het meeste geld uit de Arabische regio gehaald. Nu is de titel van alle olievelden verkocht aan de Arabieren zelf.

De oorlog in het Midden-Oosten zal de Verenigde Staten ook nog meer weerloos maken als de verrassingsaanval van de Sovjet-Unie op ons land plaatsvindt.

Voortdurende dreiging van Sovjet onderwater raketten... geplant binnen en nabij de grenzen van de Verenigde Staten.

Ik heb vorige maand in detail uitgelegd waarom de onderwaterraketten die door de Sovjet-Unie langs onze kusten worden geplant, zo cruciaal zijn voor hen in de Sovjet-Unie. Hun plan om de Verenigde Staten te verslaan in nucleaire oorlog 1, maar ik heb ook uitgelegd dat ze niet langer worden verwijderd door de Amerikaanse marine.

Sinds ik die band heb opgenomen, zijn er nog 57 nucleaire raketten in onze eigen territoriale wateren geplaatst. Op de 36 die ik vorige maand noemde, komt dit neer op 93

Sovjetraketten in de wateren van de Verenigde Staten, waaronder Alaska en Hawaï. Daarnaast bedreigen vier (4) raketten het Panamakanaal nog steeds en vijf (5) meer raketten bedreigen Canada nu.

Ik heb vorige maand verklaard dat ik de locaties van deze raketten niet meer zou onthullen tenzij en totdat er verantwoorde maatregelen zijn getroffen om het publiek te informeren over de dodelijke dreiging die we lopen. Onze geheime heersers hadden mijn informatie vanaf 1 oktober alleen gebruikt voor hun eigen voordeel en daar is het niet voor.

Ik zal mijn mond houden totdat er actie wordt ondernomen ten gunste van iedereen. Toch ga ik een uitzondering maken op dit moment.. Het gaat om Hawaï. De Tweede Wereldoorlog begon met een verwoestende verrassingsaanval op Pearl Harbor, en nu niet minder dan negen (9) Sovjet onderwaterraketten bedreigen Pearl Harbor en het eiland Oahu nu met hetzelfde lot een tweede keer.

Ik zal nu alleen de coördinaten van deze negen raketten geven, in de hoop dat er nu actie zal worden ondernomen om de Amerikaanse Pacifische vloot te beschermen tegen de aanval die elk moment kan plaatsvinden. Deze coördinaten zijn:

Raket 1: 21 graden/13 minuten/47 seconden Noord 157 graden/46 minuten/28 seconden West

Raket 2: 21-18-37 Noord, 157-57-21 Westraket nummer 3: 21-17-31 Noord, 158- 4-17 West

Raketnummer 4: 21-21-19 Noord, 158- 9--7 West

Raketnummer 5: 21-36-12 Noord, 158-12-48 West

Raketnummer 6: 21-36-33 Noord, 158-11- 6 West

Raketnummer 7: 21-26-54 Noord, 157-47-17 West

Raketnummer 8: 21-19-27 Noord, 157-38-36 West

Raketnummer 9: ongeveer 25 mijl ten oosten van Oahu en 8 mijl ten noorden van Molokai op 21-21-13 Noord, 157-15-26 West.

Ik hoop nog steeds, mijn vrienden, dat een oorlog kan worden voorkomen. Om te weten wat je kunt doen in het geval de oorlog komt, stel ik voor dat je nummer 135 leest van McKeever’s Multinationale Investering en Survival Letter, 1012 Russell St. Baltimore, MD 21230, maar ik bid dat je nooit zulke informatie nodig hebt.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 20

24 januari 1977

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 24 januari 1977, en dit is mijn maandelijkse audiobrief nr. 20.

Vier dagen geleden, op 20 januari 1977, was ons land getuige van de kroon op de publieke propaganda van Rockefeller, de zogenaamde Volksinhuldiging van Jimmy Carter. Door emotionele aantrekkingskracht op de Amerikaanse droom, worden miljoenen Amerikanen verleid om hun hoop te laten stijgen op basis van niets anders dan blind vertrouwen. Maar de meest verpletterende teleurstellingen zijn altijd die welke de helderste hoop volgen; en de valse hoop die door Jimmy Carter wordt gewekt zal te vroeg op de grond komen storten.

Toch is er iets om dankbaar voor te zijn dat een moment van reflectie verdient. Nelson Rockefeller heeft nog steeds het doel dat hij heeft gezocht voor zo lang.. aanval van het voorzitterschap en zijn vestiging als Amerika's eerste openlijk zichtbare Dictator. Nooit eerder was er een fel licht gericht op de werkelijke plannen en acties van Nelson Rockefeller en zijn broers; Maar nu, na het ontwikkelen van een totaal van negen scenario's en back-up plannen voor het plaatsen van zichzelf in het Oval Office door de achterdeur van zijn 25ste Amendement, heeft hij door hen allemaal heen, en voor het moment dat hij heeft gefaald.

Belangrijke factoren die de plannen van de vier gebroeders Rockefeller voor totale controle hebben verstoord en vertraagd, omvatten zaken als: de tweeling Gold en Plutonium Scandal in Fort Knox die nog steeds wordt bedekt, Indira Gandhi's harde aanpak van de CIA in de zomer van 1975 en natuurlijk hun dubbelkruising door de Sovjet-Unie die vorige zomer begon met het planten van onderwater nucleaire raketten langs onze kusten. En volgens mijn eigen inlichtingen bronnen, heeft de schittering van de waarheid een belangrijke rol gespeeld om Nelson Rockefeller uit het presidentschap te houden, tot nu toe. De afgelopen weken is de steun voor het leiderschap van de vier gebroeders Rockefeller onder hun socialistische bondgenoten verzwakt door de schok van de Sovjet-verraad. Nelson heeft eindelijk zijn negende overnamescenario met betrekking tot het verkiezingscollege verlaten onder druk van broer David. David Rockefeller, de machtigste van de vier broers, speelt nu de rol die hun overleden oom Winthrop Aldrich altijd speelde om ervoor te zorgen dat Nelson nooit president werd.

Wat Nelson Rockefeller vanaf nu kan doen, valt nog te bezien. Er is maar één ding zeker: Net als de Sovjets geeft hij nooit op; en hij heeft zijn droom om president en Dictator van de Verenigde Staten te worden en uiteindelijk van de wereld niet opgegeven.

Maar voorlopig is het zijn broer David die nu president-voor-proxy is door zijn controle over Jimmy Carter. Wat we meemaken in de overgang van de Ford naar de Carter regering is niets meer dan een verandering van verschuivingen in de ene echte politieke partij die Amerika leidt.. de Rockefeller Party. De Sovjet-Unie wordt tien jaar na tien jaar geleid door minder dan één procent (1%), die tot de heersende Communistische Partij behoren; en de Verenigde Staten van Amerika wordt nu tien jaar na tien jaar gerund door minder dan 1%,

die behoren tot de heersende Rockefeller Partij..of ze zich republikeinen, Democraten, Liberalen, of Conservatieven noemen.

Jimmy Carter, die campagne voerde als een Washington buitenstaander, dankt zijn komst-van-nergens verkiezing aan het feit dat David Rockefeller hem enkele jaren geleden als de ideale marionet voor zijn doeleinden koos. Carter werd uitgenodigd om zich bij David's Trilaterale Commissie aan te sluiten en werd vervolgens doordrenkt van Trilateralistische denkwijze.. met andere woorden, de Rockefeller lijn. Met zulke krachtige steun, heeft Carter geen idee hoe gevaarlijk een positie hij nu is. Er is al een "Carter Watergate" aan het brouwen om hem te laten vallen, en het ergste is dat de dreiging van oorlog hangt over alles wat hij doet.

In zijn Inaugurele Adres uitte Carter een bezorgdheid over oorlog; en de afgelopen weken heeft het Amerikaanse publiek een lawine van waarschuwingen over de Sovjet militaire dreiging, waaronder verklaringen dat de Sovjets zich nu voorbereiden op oorlog. Dit is een volledige ommezwaai van het virtuele verbod op anti-Sovjetnieuws dat tot voor kort in de gecontroleerde grote media van kracht was; Het excuus dat is geboden voor al deze nieuwe waarschuwingen is een nieuwe studie van inlichtingeninformatie die afgelopen zomer werd gelanceerd zodra werd vernomen dat de Sovjet-Unie offensieve raketten in onze wateren plantte. De dreiging van oorlog, mijn vrienden, is zeer reëel; maar de bedoeling van de gecontroleerde grote media om deze waarschuwingen nu aan jullie door te geven is een andere zaak. We worden nu psychologisch geconditioneerd om een "Verklaring van Nationale Noodgevallen" te accepteren wanneer de tijd rijp is, en ons te onderwerpen aan de dictatoriale controle die het zal opleggen.

De drang om de Verenigde Staten te fuseren met de Sovjet-Unie om een almachtige wereldregering te vormen heeft ons al twee wereldoorlogen gekost plus Korea en Vietnam. Nu bevinden we ons weer in een vooroorlogse situatie, op de rand van de Eerste Kernoorlog; en om redenen die ik nu kan onthullen, geloven de Vier Rotsfeller Brothers nog steeds dat ze erin kunnen slagen om de komende nucleaire oorlog voor hun eigen doeleinden te buigen.

Mijn drie speciale onderwerpen voor vandaag zijn:

Onderwerp 1 Henry Ford's afscheidskritiek van de grootste stichting ter wereld

Onderwerp 2. De huidige vooroorlogse vijandigheden die leiden tot nucleaire oorlog één

Onderwerp 3.. De grote geheime race in superwapens.

Onderwerp 1.. Een jaar geleden in maandelijkse audiobrief nr. 8, Ik openbaarde voor het eerst publiek de supergeheime Witte Huis merge richtlijn. In het kader van deze richtlijn moeten wij ons leven in Amerika zo wijzigen dat wij op een comfortabele manier kunnen worden samengevoegd met de Sovjet-Unie. En sinds afgelopen voorjaar heb ik ook uw aandacht gevestigd op de weinig bekende maar centrale rol die de grote taxfree-stichtingen hebben gespeeld voor twee generaties en meer om onze natie in dezelfde richting te duwen.

Vorige maand kon ik een van mijn bronnen van informatie over de Stichtingen onthullen. Mijn vriend, de heer Norman Dodd, en om voor u zijn eigen woorden te herhalen over de clandestiene rol die zij hebben gespeeld in het geleidelijk vernietigen van het Amerika dat werd gecreëerd door onze Stichtende Vaders. Mr Dodds verhaal is ongelooflijk, maar het is

ook gebaseerd op zorgvuldig gedocumenteerd onderzoek dat hij leidde met het Congres van de Verenigde Staten. Als een van de belangrijkste Amerikaanse autoriteiten op Stichtingen, Norman Dodd is een man wiens woorden veel gewicht in de schaal leggen. Maar sinds afgelopen april heb ik ook opnieuw vernomen dat er een contingent is onder de huidige trustees van deze stichtingen die zich steeds meer zorgen maken over de richting waarin ze ons leiden. Zelfs voordat de Sovjet-onderzeese raketcrisis vorige zomer materialiseerde, klom hun angst voor een Sovjet-dubbele kruising snel op. En nu, niet minder dan Henry Ford II heeft ontslag genomen in ontevredenheid als een hoedster van de grootste Stichting in de wereld.. de Ford Foundation; en hij heeft gewaarschuwd in een kritiekbrief dat een verandering in de richting zou verstandig zijn om te overwegen.

In zijn ontslagbrief van 11 januari 1977 zei hij gedeeltelijk, en ik citeer:

"De Stichting bestaat en gedijt op de vruchten van ons economisch systeem. De dividenden van concurrerende ondernemingen maken het allemaal mogelijk. Een aanzienlijk deel van de overvloed die door de Amerikaanse bedrijven is gecreëerd stelt de Stichting en soortgelijke instellingen in staat om hun werk voort te zetten. In feite, de Stichting is een schepsel van het kapitalisme. Zeker zou schokkend zijn voor veel professionele medewerkers op het gebied van filantropie. Het is moeilijk om erkenning van dit feit in alles wat de Stichting doet te onderscheiden. Het is nog moeilijker om daar begrip voor te vinden bij veel instellingen, met name bij universiteiten, die de begunstigden zijn van de subsidieprogramma's van de Stichting."

Kort daarna vervolgt hij, en ik citeer:

"Ik stel de trustees en het personeel voor dat het systeem dat de Stichting mogelijk maakt zeer waarschijnlijk de moeite waard is om te behouden. Misschien is het tijd voor de Trustees en het personeel om de kwestie van onze verplichtingen aan ons economisch systeem te onderzoeken; en om na te gaan hoe de Stichting, als een van de meest prominente nakomelingen van het systeem, het verstandigst zou kunnen handelen om haar stamvader te versterken en te verbeteren."

Als u zich niet bewust bent van de gezamenlijke drang naar collectivisme dat al decennia lang door de grote stichtingen wordt gepromoot, kunnen deze woorden van Henry Ford II u verrassen. Toch zult u wellicht nog meer verbaasd zijn over de reacties van de grote stichtingen op zijn kritiek. Bijna universeel hadden hun bitterste reacties te maken met Ford's verdediging van vrije concurrentie.

Denk bijvoorbeeld aan het Carnegie Endowment for International Peace. In audiobrief nr. 19 vorige maand hoorde je van de chillende rol die de Carnegie Endowment sinds 1909 speelt in het veranderen van Amerika's nationale leven door oorlogvoering en het verdraaien van onze opleiding. Toen een hoge ambtenaar van de Carnegie Endowment werd gevraagd om zijn commentaar op Henry Ford's ontslagbrief, reageerde hij in de verachtelijke woorden: "Is dat waar de Ford Foundation voor is opgezet? om vrije onderneming te bevorderen?" Hij was erg overstuur over de vermelding van vrije onderneming.. de onmisbare basis van de vrijheid zelf.

Henry Ford II is niet alleen. De beheerders van de Stichting die aandringen op voortzetting van de zelfmoorddrift naar collectivisme onder de langdurige inzet voor een Eén

Wereldregering proberen alle dissidenten binnen hun rangen neer te zetten. Maar Henry Ford II heeft moedig de weg gewezen en wij kunnen hopen dat anderen dat zullen doen.

Onderwerp 2.In alle grote oorlogen van deze eeuw waarbij de Verenigde Staten betrokken waren, was zwart oorlogvoering een consistent patroon. In de gevallen Korea en Vietnam waren de hele oorlogen niet aangegeven. In de gevallen van de Eerste en Tweede Wereldoorlog gingen de oorlogvoering en provocaties vooraf aan het formele uitbreken van de oorlog en markeerden zij de periode in elk geval dat ze sindsdien “vooroorlogsoorlog” genoemd werden.

In die zin leven we nu in de vooroorlogse dagen die leiden naar Kernoorlog 1 hier in Amerika! Maar terwijl we de dagen van de voor-Nuclear War One periode doormaken, hebben de zwartgekleurde vijandelijkheden in het verleden een ongeëvenaard niveau bereikt.

Beschouw eerst de herhaalde plutoniumwolkaanvallen die de afgelopen maanden door Sovjet-onderzeeërs op de Verenigde Staten zijn aangebracht. Zoals ik in vorige maandelijkse audiobrieven heb verteld, werd de eerste dergelijke aanval begin oktober 1976 door Sovjet-onderzeeërs ingezet langs de Atlantische Oceaan, de Stille Oceaan en de Golfkust van de Verenigde Staten. Op basis van de resultaten van dat eerste experiment op volle schaal op ons land, concludeerden Sovjet specialisten in chemische oorlogvoering dat de daaropvolgende plutoniumwolkaanvallen het meest efficiënt konden worden gemonteerd vanuit stations langs de noordwestkust.

Eind november 1976 werd een tweede experimentele aanval opgezet om dit uit te testen; en hoewel het niet volledig succesvol was vanuit het oogpunt van de Sovjet, verstrekte het alle aanvullende gegevens die ze nodig hadden.

Beide experimentele plutoniumwolkenaanvallen van de Sovjet-Unie gingen vergezeld van handige mededelingen van het United States Environmental Protection Agency, de EPA, dat radioactieve wolken van Chinese nucleaire ontploffingen over ons heen zouden komen. Dus een verklaring was gemakkelijk beschikbaar mocht iets onverwachts ernstig gebeuren.. maar het deed niet.

En op 13 december 1976, zoals ik vorige maand heb gemeld, kwamen 21 Sovjet-onderzeeërs geladen met plutoniumgif in onze atmosfeer aan op station langs de noordwestkust van de Verenigde Staten. Deze keer, mijn vrienden, was experimenteren niet langer het doel. Sommigen in de regering van de Verenigde Staten wisten dat ze er waren, en wisten waarom, maar deden niets om hun missie te verstoren.

Op 31 december 1976 hadden 13 van de 21 onderzeeërs hun lading in onze atmosfeer geleegd en naar zee gegaan, en hun aanval getimed om optimaal gebruik te maken van de strenge winterstormomstandigheden in de Verenigde Staten. De overige 8 subs bleven achter om de belangrijkste plutoniumwolk te versterken door het periodiek te blijven voeden gedurende een periode van dagen. Op 3 januari 1977 tenslotte vertrokken deze 8 Sovjet-onderzeeërs ook naar zee, nadat ze hun lading in onze atmosfeer hadden geleegd.

Volgens mijn eigen inlichtingenbronnen was deze derde en laatste plutoniumwolkaanval van de Sovjet-Unie zeer effectief. De Sovjets hebben een zeer brede verspreiding van het plutoniumgif bereikt in de gehele Verenigde Staten. Dit kan, naast het recordkoude weer

dat de meeste Verenigde Staten de laatste tijd heeft, leiden tot een uitbraak van griepachtige ziektes in de nabije toekomst, waaraan de regering ons nu al bijna een jaar conditioneert.

De Sovjet-Unie voert ook een onverklaarde oorlog door met behulp van de korte-afstands onderwaterlanceerraketten die door de Sovjet-Unie in onze wateren zijn geplaatst en die in een verrassingsaanval klaar zijn voor gebruik. Vorige maand onthulde ik dat 93 dergelijke raketten in Amerikaanse wateren waren geplaatst, en ik gaf de navigatie coördinaten voor negen van hen die rond het eiland Oahu, waar Pearl Harbor is gelegen.

Ik kan nu melden dat de Amerikaanse marine alle negen van deze raketten verwijderd heeft, en de operatie op 31 december 1976 heeft afgerond. Maar vier Sovjet-onderzeeërs waren op de hand om de volledige raketverwijdering operatie van onze marine te observeren; en op 17 januari, slechts een week geleden, waren er al twee nieuwe Sovjet-raketten op hun plaats, die Pearl Harbor weer bedreigen. Bovendien zijn er vier andere Sovjet raketten geplant sinds ik vorige maand maandelijkse audiobrief nr. 19 opnam. Twee in Alaska wateren, de andere twee aan de westkust. Dit brengt het totaal terug naar 90 vanaf nu.

Mijn onthullingen vorige maand hebben aan bepaalde personen aangetoond dat ik niet bluf, dat de Verenigde Staten inderdaad het doelwit zijn van een massale nieuwe ronde van Sovjet onderwater kernraketten. Maar om de redenen die ik twee maanden geleden gaf in mijn maandelijkse audiobrief nr. 18 voor november 1976, ben ik niet van plan om de rest van de raket locaties te onthullen alleen maar om ze verspild te hebben in het dodelijke kat-en-muis spel dat nu gaande is. In plaats daarvan hebben mijn eigen Intelligentie bronnen het kristalhelder gemaakt dat alleen openbare onthulling van de waarheid over deze hele dodelijke zaak enige hoop heeft om de komende oorlog te stoppen. Om die reden heb ik reeds via een aantal indirecte kanalen pogingen ondernomen die buiten de controlesfeer van Rockefeller liggen om deze publieke blootstelling tot stand te brengen.

Als er een oorlog komt, vrienden, dan staat Amerika voor een hele reeks nare militaire verrassingen te staan. In bepaalde gebieden zijn de Sovjet-benaderingen van militaire technologie heel anders dan die van ons, zoals op het gebied van anti-onderzeeëroorlogen.

Een gebied waar ze letterlijk decennia voorop lopen in de Verenigde Staten bevindt zich in het gebied van de microgolven, aangezien ze mensen treffen. Sinds begin december voert de Sovjet-Unie een groot experimenteel testprogramma uit op een nieuw satellietsysteem dat microgolven gebruikt om het gedrag van mensen direct te beïnvloeden. De testslachtoffers: de bemanningen van geselecteerde tankers en vrachtschepen in en nabij Amerikaanse wateren.

Sovjetonderzoekers ontdekten lang geleden dat langdurige blootstelling aan microgolven, zelfs op intensiteiten die als “veilig” worden beschouwd in de Verenigde Staten, een lange lijst van effecten op mensen kan veroorzaken. Deze variëren van duizeligheid en prikkelbaarheid tot emotionele instabiliteit en verandering van hersengolfpatronen, evenals andere effecten. De Sovjetwetenschappers hebben op basis van deze bevindingen microgolven gebombardeerd die het fundamentele effect hebben dat iemands vermogen om oordeel uit te oefenen sterk wordt verminderd en dat hij de feiten volledig begrijpt waarover hij beschikt. Een persoon onder zo’n bombardement, met andere woorden, is zeer vatbaar voor fouten, ernstige fouten.

Op 15 december 1976 ging de Liberiaanse tanker Argo Merchant aan de grond op de Nantucket scholen bij Cape Cod, en de olieramp van 7-1/2 miljoen liter was de ergste tot nu toe in de Amerikaanse geschiedenis. Veel dingen waren vreemd over het incident... Zoals het feit dat de Nantucket scholen zijn een zeer bekend navigatie gevaar, en de Argo Merchant was vele mijlen uit koers. Later bleek dat het navigatiemateriaal van het schip niet in goede staat was, maar vreemd gedrag van de bemanning zelf ging onverklaarbaar.

De Argo Merchant werd vervolgens gevolgd door een uitslag van tankerincidenten in en nabij Amerikaanse wateren; en in bijna alle gevallen waren fouten van oordeel ofwel primaire of bijdragende factoren.

Het was een slechte maand voor de kustwacht, maar het was het ergste voor de 38 nationalistische Chinese bemanningsleden van de tanker Grand Zenith, die verloren ging op zee voor de kust van New England met meer dan 8 miljoen liter zware stookolie aan boord. Op 30 december 1976 meldde de Zenith zijn positie op ongeveer 60 mijl ten zuiden van Yarmouth, Nova Scotia. Er is nooit meer iets van gehoord. Enkele dagen later, nadat het schip niet op zijn bestemming was aangekomen, begon de kustwacht een zoektocht naar het vermiste schip. Het werd echter opgemerkt dat de laatste positie die de Zenith meldde zo ver ten noorden van zijn geplande koers lag dat het niet zinvol leek. Als gevolg daarvan werd de zoektocht verplaatst naar een schijnbaar meer waarschijnlijke gebied ver ten zuiden van die locatie.

Het verhaal van de Grand Zenith is tragisch, mijn vrienden. Maar het zou minder tragisch zijn geweest als de kustwacht het laatste positierapport van de kapitein van de Grand Zenith serieuzer had genomen en de zoekoperaties op die positie had verankerd, Want op 7 januari 1977 ontving ik inlichtingen over de locatie van de gezonken Grand Zenith ongeveer 43 graden 5 minuten Noord, 67 graden 52 minuten West. Bovendien gaf mijn informatie aan dat er vanaf die tijd nog overlevenden waren in de directe nabijheid van de zinken.

Het was dringend dat dit ter kennis van de kustwacht werd gebracht. De zoektocht was al beperkt tot het verkeerde gebied. Meer dan 200 mijl naar het zuidoosten van de juiste positie.. gebaseerd op de vondst van twee reddingsvesten met de naam Grand Zenith. Ik heb onmiddellijk contact opgenomen met de J. F. Moran Company in Providence, Rhode Island (de scheepsagent in New England), en hen de informatie gegeven. Ze gaven het door aan de kustwacht, maar daar stopte het!

Ik heb dagenlang direct en indirect geprobeerd om iemand te vragen om de locatie te controleren die ik had gekregen. Op 10 januari heb ik de kustwacht direct gebeld om te zien wat er was gebeurd. Ik werd ervan op de hoogte gesteld dat er geen enkele poging was gedaan om mijn verslag te controleren en dat er geen poging zou worden gedaan!! In plaats daarvan werd dezelfde vruchteloze zone 300 mijl ten oosten van Cape Cod dag na dag doorzocht voor een week zonder enige hoop op het vinden van de overlevenden. Ondertussen kon ik de kustwacht niet overtuigen om zelfs maar één vlucht te maken over de werkelijke plek van de zinken om mijn rapport te bekijken.

Dezelfde informatie werd ook aan de marine gegeven nadat de kustwacht weigerde te onderzoeken; en ook de marine weigerde het te controleren. Als de marine of de kustwacht de informatie had gecontroleerd die ik hen over de Grand Zenith had gegeven, zouden ze het waar hebben gevonden, en dat zou het publiek hebben aangetoond dat mijn inlichtingenbronnen over dit soort zaken zeer accuraat zijn.

Mijn inlichtingenbronnen hoopten dat dit precies het resultaat zou zijn van mijn informatie over de Grand Zenith. Maar, mijn vrienden, de WAARHEID heeft vele vijanden.

Onderwerp 3 De brain-scrambling magnetron wapens die nu de operationele status in de Sovjet arsenaal zijn slechts een voorbeeld van een hele nieuwe generatie superwapens die nu in ontwikkeling zijn in een geheime wapenwedloop. De deelnemers aan deze race zijn niemand minder dan het Corporate Socialist Rockefeller kartel enerzijds, en de Staatssocialisten van de Sovjet-Unie anderzijds. Dus, terwijl ze bondgenoten zijn in de drang om de rest van de wereld over te nemen, blijft er een spanning van rivaliteit tussen de twee. Ieder wil een duidelijke suprematie over de ander bereiken, en elk probeert te voorkomen dat de ander een dergelijke suprematie bereikt. In het midden gevangen als pion en prijs is de Verenigde Staten van Amerika met haar volk, haar middelen, en haar industriële en militaire vestiging. We horen voortdurend over de militaire relatie tussen de Sovjet-Unie en de Verenigde Staten, maar de echte wapenstrijd is tussen de Sovjet-Unie met het Rockefeller-rijk en het is een goed bewaard geheim.

Wapens die onder normale officiële controle van Defensie vallen in dit land worden altijd vergeleken met wapens die een soortgelijke officieel erkende status in de Sovjet-Unie hebben. Zo denken militaire planners in termen van Sovjet Backfire Bombers versus de Amerikaanse B-1 Bomber; Sovjet raketten en raket-vuuronderzeeërs versus hun tegenhangers; en nieuwe ontwikkelingen zoals Cruise Raketten die, overigens, zijn eigenlijk niet een basis nieuw concept. Al deze dingen zijn echte en belangrijke factoren in de militaire vergelijking. Maar er is nog een wapenlaag waar jullie nog nooit van gehoord hebben, maar die van cruciaal belang is voor de echte machtsbalans tussen de Rockefeller en de Sovjet-rijken. Dit is het rijk van de geheime wapenwedloop in zeer geavanceerde superwapens. Dit rijk wordt volledig onaangetast door SALT verdragen of andere verdragen, en houdt een voortdurende jockeying voor pure rauwe macht in!

Zo beginnen bijvoorbeeld timide rapporten pas bekend te worden gemaakt over de mogelijkheden die lasers zouden kunnen gebruiken om militaire satellieten te verblinden, en dat ze op een dag ver in de toekomst zelfs zouden kunnen worden ontwikkeld tot dodelijke stralen zoals die van Science Fiction. Wat betreft de operationele wapens in de supergeheime categorie, de Sovjet-onderzeese kernraketten die nu onze wateren infesteren en de sonar absorberende mini-onderzeeërs die worden gebruikt om ze te planten zijn goede voorbeelden.

Een van de raadselachtige dingen die ik tot voor kort voor me had, was het ongelooflijke “Red Friday Agreement” van 1 oktober 1976, waarbij de gebroeders Rockefeller via president Ford beloofden de Sovjet-onderzeeërs die raketten in onze wateren plaatsten, niet lastig te vallen. Nog meer raadselachtig was de afwezigheid van een Sovjet ultimatum of verrassingsaanval tot nu toe, gezien onze zware kustaanval met deze raketten. Maar nu kan ik je de antwoorden geven.

Toen ik voor het eerst onthulde de locaties van Sovjet onderwater raketten over de hele wereld in maandelijkse audiobrief nr. 15 afgelopen augustus, deed ik dat met de wetenschap dat een geplande wereldwijde Sovjet verrassingsaanval op handen was, en dat publieke blootstelling was het enige dat het kon voorkomen. Ik weet nu Beter waarom het verrassingselement zo cruciaal was voor het dubbelkruis dat de Sovjet-Unie heeft aangeboord. De Sovjets probeerden de aanval voor te bereiden en te lanceren voordat een

geweldig wapensysteem onder directe controle van Rockefeller kon worden geactiveerd; Maar sinds die verrassing is geruïneerd, zijn ze gedwongen om hun tijd te wachten terwijl ze toekijken naar een andere kans om het Rockefeller rijk te vangen in een kwetsbaar moment.

Ondertussen wordt er een impasse gehandhaafd tussen de Sovjet-onderzeese raketten en het Rockefeller superwapenssysteem waar ik jullie over ga vertellen. Tegelijkertijd wordt Rockefeller propaganda gebruikt om snel het idee van Oost-West-detente weg te spoelen in een overvloed van waarschuwingen over de Sovjet dreiging en mogelijke oorlog. Het doel van dit alles is om te leiden tot een "Verklaring van Nationale Noodgevallen," zoals ik al heb gewaarschuwd. Eindelijk, nucleaire oorlog 1 is geprogrammeerd om te komen. De Rockefeller-superwapens willen deze oorlog niet voorkomen. Deze superwapens zijn slechts een club over het hoofd van de Sovjets om te verzekeren dat de oorlog volgens plan verloopt. Dit omvat de Sovjet-verbintenis aan de "Nuclear Safe Zone" die werd opgericht bij geheime overeenkomst om de gebroeders Rockefeller en hun intieme te beschermen.

Ik werd eerst gewaarschuwd voor het bestaan van het Rockefeller superwapens systeem als gevolg van mijn persbericht dat werd verzonden naar bijna 11.000 kranten in de Verenigde Staten eind oktober in verband met de release van maandelijkse audiobrief nr. 17. In het persbericht werd de aandacht gevestigd op de centrale rol die generaal George S. Brown, voorzitter van de Joint Chiefs of Staff, had gespeeld bij het voorkomen van een verrassingsaanval door middel van Sovjet onderwaterraketten.

Op 17 november 1976 kreeg een van mijn medewerkers een telefoontje van Mr Tony Hodges, een prominent milieuactivist die in Honolulu woont. Mr Hodges had een kopie van het persbericht gekregen en belde om er meer over te weten. Hij had goede redenen om geïnteresseerd te zijn omdat hij bijna een jaar eerder, onopgemerkt aan mijn medewerkers of mijzelf, een 47 pagina's tellend waarschuwingsdocument had afgeleverd aan de ambassadeurs van meer dan 50 landen die het verdrag inzake de wapencontrole op zee van 1971 hadden ondertekend. In dit waarschuwingsdocument waarschuwde de heer Hodges de lezer voor:

"Probabele schendingen door de VS en de USSR van het verdrag inzake de wapencontrole op zee van 1971."

Hij heeft er goed aan gedaan duidelijk te maken dat het materiaal in het document niet zijn vermoedens heeft aangetoond dat onderzeese wapens zoals die door het verdrag verboden waren, door de Verenigde Staten of de Sovjet-Unie waren ingezet. Hij heeft echter wel uitvoerig uitgelegd waarom dergelijke wapens, zoals raketten en onderzeese silo's, militair wenselijk zouden zijn en hij heeft ook de verklaringen van een aantal zeer hooggekwalificeerde deskundigen op dit gebied van technologie gepresenteerd, die beweren dat dergelijke onderzeese raketsystemen haalbaar zijn.

Een van deze autoriteiten is Dr. John P. Craven, die momenteel (Jan. 1977) de decaan van Marine Programma's voor de Universiteit van Hawaï en Marine Affair Coördinator voor de Staat Hawaï. Vroeger was hij Chief Scientist op United States Navy projecten die zowel de ontwikkeling van de onderzeeër gelanceerde ballistische raket systeem van dit land en diepe onderzeeërs omvatte. Hij is ook een advocaat gespecialiseerd in marinerecht, en uiteindelijk bleef hij een hoog niveau adviseur van het ministerie van defensie.

In zijn waarschuwingsdocument geeft de heer Hodges een overzicht van de indrukwekkende geloofsbrieven van Dr. Craven en presenteert hij ook uitgebreide aantekeningen over een gesprek dat hij in november 1975 met Dr. Craven had over het onderwerp onderzeese raketten. Het hele Craven interview zoals gerapporteerd in het waarschuwingsdocument van Hodges geeft veel inzicht in het hele onderwerp van onderzeese raketten, die worden besproken als worden verzegeld in een beschermende capsule terwijl ze wonen in hun schuilplaatsen onder de zee. Dr. Craven heeft nooit toegegeven dat hij wist dat er een dergelijk systeem bestond, maar volgens het rapport van Mr. Hodges werd de haalbaarheid van dergelijke onderzeese raketten door Dr. Craven sterk bevestigd.

Om dit te illustreren, zal ik nu citeren uit pagina 26 van het waarschuwingsdocument Hodges.. Noten C-29 tot en met C-31, citaat:

"Craven zei dat hij een totaal wapensysteem kon ontwikkelen om te doen wat ik voorstelde in maximaal vier (4) jaar, langer als het clandestien moest zijn.

Het bovenstaande is een enorm belangrijke verklaring van Craven, omdat de auteur van mening is dat Craven nauw betrokken was bij de ontwikkeling van de systemen die in dit waarschuwingsdocument worden vermeld. Craven gaf voor de ontwikkeling van het systeem in totale geheimhouding, zoals gedaan, zeven (7) jaar. Dit is belangrijk omdat men gelooft dat het programma om kernwapens op en binnen de zeebodem te plaatsen in 1968 werd gestart, terwijl Craven nog steeds hoofdwetenschapper was van het strategische systeemproject van de marine en het project Deep Submergence Systems. De zeebodemsilo's en de vloedgolf en aardbevingsproductiesystemen zouden zeker in die twee gebieden van zijn verantwoordelijkheid vallen.

Er zij op gewezen dat Craven zich tijdens het gesprek snel opwarmde als technoloog die bekend staat als de "kan doen" - of het wapensysteem wel of niet was geïmplanteerd. Toen hij zei dat hij een dergelijk programma kon ontwikkelen.. een 'totaal wapensysteem' noemde hij het.. in slechts (4) jaar, deed hij dat met een aanzienlijke gusto.

In deze geest gaf Craven de volgende opmerking. Craven zei dat de individuele raketcapsules niet in silo's op de zeebodem hoeven te worden geplaatst, maar van de achterkant van een snel bewegende torpedobootjager kunnen worden gedumpt. Craven zei dat er een probleem zou zijn voor de raket om de exacte locatie te weten, maar dat dit zou kunnen worden uitgewerkt. "

Het waarschuwingsdocument van Hodges meldt ook de beoordeling van de haalbaarheid van onderwaterraketten door twee andere deskundigen. Een van de bekendste projecten die 16 jaar lang aan Amerikaanse onderzeeër gelanceerde ballistische raketten hebben gewerkt is Robert C. Aldrich. Hij wordt geciteerd als:

"Zeer haalbaar, hoewel ik aanvankelijk sceptisch was."

Een andere persoon geciteerd is Costa Tpsis van MIT Center for International Studies, een bekende analist van strategische raketsystemen. Zijn beoordeling van de haalbaarheid van onderzeese raketsystemen, zoals beschreven door Hodges, wordt gemeld als citaat:

“’Absoluut mogelijk.’ Tpsis zei dat dergelijke silo’s op het continentale plat in water zo ondiep als 100 meter kunnen worden geplaatst en toch hetzelfde beschermende doel bereiken.”

(Einde citaat uit het waarschuwingsdocument van Hodges.)

Mijn vrienden, Tony Hodges verdient veel eer, zowel voor het belang van het materiaal dat hij ontdekte en samengevatte in zijn waarschuwingsdocument, als voor de manier waarop hij het behandeld heeft. Ten eerste heeft hij zonder succes geprobeerd de regering te dwingen tot het nemen van passende corrigerende maatregelen zonder dat hij zich tot vernederende publiciteit moest wenden. Toen ging hij naar de pers in de persoon van een columnist, die ik gewoon “Mr X” zal noemen. De heer X heeft veel belangstelling getoond voor het waarschuwingsdocument van Hodges en voor het plan om het op 17 december 1975 aan de regeringen van de ondertekenaars van het verdrag inzake de controle op de zeebewapening te doen toekomen. Volgens Hodges was er een groot nieuwsbericht geschreven dat klaar was om te breken op dezelfde dag dat de documenten werden afgeleverd.. 17 december 1975. Maar plotseling besloot Mr X het verhaal te doden omdat CIA directeur William Colby, directeur van de Nationale Veiligheidsraad Brent Scowcroft, en Richard Chaney van het Witte Huis allemaal hem vroegen het te doden! Toch werd het waarschuwingsdocument afgegeven aan de ambassadeurs van het Seabed Verdrag ondertekend in Washington en bij de Verenigde Naties in New York City. Volgens Mr Hodges is dit ook op dovemansoren gevallen. Ik heb ook geen pogingen gedaan om het onder de aandacht van het Amerikaanse Congres te brengen.

Maar, mijn vrienden, Tony Hodges had inderdaad iets heel groots op het spoor. Na voor het eerst gewaarschuwd te zijn door zijn waarschuwingsdocument dat de Verenigde Staten betrokken zouden kunnen zijn bij onderzeese raketten of andere kernwapens, begon ik mijn eigen inlichtingenbronnen te controleren om te ontdekken of het wel of niet zo was. En, mijn vrienden, het antwoord is “Ja.” De Hodges waarschuwingsdocument biedt een heleboel zeer informatieve achtergrond materiaal voor wat ik u ga vertellen; en ik ben geïnformeerd dat zolang hij kopieën van het heeft, kunt u een kopie voor $10.00 door rechtstreeks naar hem te schrijven. Naam en adres:

Mr Anthony Hodges, 3238 Paty Drive, Honolulu, Hawaii 96822 Zijn telefoonnummer is nu: Area Code 808-988-2557.

Wat ik jullie nu moet vertellen, mijn vrienden, is niet de verantwoordelijkheid van Tony Hodges op geen enkele manier. Dat heb ik geleerd van mijn eigen Intelligentie bronnen in de afgelopen twee maanden, en ik neem de volledige verantwoordelijkheid voor het openbaar maken ervan.

Toen ik afgelopen augustus de aanwezigheid van korteafstandsraketten in onze wateren aan het licht bracht, heb ik gezegd dat de Verenigde Staten geen soortgelijke raketten in de wateren rond de Sovjet-Unie hadden geplaatst. Ik kan nogmaals bevestigen dat dit het geval is. Maar nu heb ik geleerd dat een heel ander soort onderwaterlancering offensief nucleaire raketten gericht zijn op de Sovjet-Unie vanuit rustplaatsen diep in de Atlantische Oceaan en de Stille Oceaan.

Volgens mijn eigen inlichtingen zijn er maar 14 van deze superraketten ingezet... 5 in de Stille Oceaan, 9 in de Atlantische Oceaan... maar dat is genoeg. Elk van deze ingekapselde

superraketten lijkt meer op de Saturnus maanraket dan op een gewone ICBM. Elk draagt een aantal tientallen onafhankelijk doelgerichte waterstof kernkoppen. Een aantal van deze raketten zijn superkrachtige kernkoppen, met de rest vergelijkbaar met de normale Minuteman of Polaris kernkop. De superkrachtige kernkoppen zijn ontworpen om alle belangrijke havens en belangrijke delen van het industriële hart van de Sovjet-Unie te vernietigen, ondanks de civiele verdedigingsmaatregelen die de Sovjets de afgelopen jaren hebben genomen. Het enorme aantal lager geproduceerde kernkoppen is gericht op relatief zachte doelen in de hele Sovjet-Unie, met als enige doel het verhogen van het aantal slachtoffers van de Sovjet-Unie zo hoog mogelijk.

Het doel van deze onderzeese superraketten is de Sovjet-Unie te confronteren met een dreiging van massale tegenaanval die niet kan worden geneutraliseerd door een eerste Sovjetstaking, en die de Sovjet-Unie als functionerende samenleving zou ruïneren. Volgens plan zouden deze raketten de Sovjet-Unie als moderne beschaving bijna vernietigen, waarbij meer dan 100 miljoen mensen in het proces zouden worden gedood. Maar, vrienden, het doel van deze onderzeese superraketten gericht op de Sovjet-Unie is niet om u en mij te beschermen, noch om oorlog te voorkomen! Zij staan onder directe controle van de gebroeders Rockefeller door middel van hun gecontroleerde CIA..niet de normale commandostructuur via het ministerie van Defensie; en hun doel is om te dienen als een geweldige club over de hoofden van de Sovjet-leiders om ervoor te zorgen dat nucleaire oorlog One gaat zoals gepland.

De wereldwijde Pearl Harbor aanval die ophanden was afgelopen augustus toen ik publiekelijk onthulde dat de wereldwijde locaties van Sovjet onderwater raketten een gewaagde Sovjet gok waren. Het doel was om de vier gebroeders Rockefeller van de plaats delict te elimineren en tegelijkertijd te voorkomen dat de CIA onderzeese raketten worden gelanceerd door dergelijke tegenaanvallen zinloos te maken. Maar het belangrijkste ingrediënt van dat plan was geheimzinnigheid en totale verrassing. Mijn inlichtingenbronnen maakten het duidelijk dat de enige manier om een onmiddellijke nucleaire ramp te voorkomen, de publieke ontmaskering van de waarheid was. En nu weten we waarom. Nu weten we ook waarom de vier gebroeders Rockefeller van mening waren dat zij weg konden komen met het schijnbaar suïcidaal beleid dat op 1 oktober 1976 op Rode Vrijdag werd ingesteld, en ermee akkoord gingen de Sovjet-Unie toe te staan om korteafstandsraketten in onze territoriale wateren te blijven planten zonder intimidatie. Het is allemaal onderdeel van een nucleaire impasse met wapens waar het publiek niet eens van weet en waarin de Rockefellers geloven dat ze de overhand hebben.

Er zijn nu sterke aanwijzingen dat de vier gebroeders Rockefeller, die geloven dat ze nog steeds de overhand hebben met hun onderzeese superraketten, van plan zijn de aanwezigheid van de Sovjetraketten in onze wateren in hun eigen voordeel te veranderen. In de herfst van 1976 hebben zij het gespannen verbond tussen henzelf en de Sovjet-Unie voor het ogenblik weer opgebouwd en nu worden wij snel opgebouwd om een verklaring van nationale noodsituaties te aanvaarden. De aankondiging van de regering dat er Sovjetraketten in onze wateren zijn, wordt nu geregeld met de geavanceerde kennis van de Sovjet-Unie. Net zoals Franklin D. Roosevelt op 27 mei 1941 een “onbeperkt nationaal noodgeval” verklaarde als onderdeel van de opbouw van de oorlog, wordt er nu een soortgelijk scenario uitgewerkt om ons allemaal te vangen!

Maar de wrede grap kan zijn op de gebroeders Rockefeller zelf, die nog kunnen worden begraven door de Sovjet-Unie samen met miljoenen van ons. Er gaat iets mis met de CIA-superraketten diep in de oceaan; en vanaf nu is er één volledig uitgeschakeld en zijn er nog vijf snel achteruit en zijn waarschijnlijk niet bruikbaar. Dat laat slechts acht onderzeese superraketten ter beschikking van de gebroeders Rockefeller; en ook hun betrouwbaarheid staat nu op het spel. Bovendien zijn de Sovjet-Unie bang voor hun corrosieve onderwaterraketten in de geheime Sovjetraketcrisis van 1971, die ik in maandelijkse audiobrief nr. 14 van juli vorig jaar heb beschreven, nu weer van toepassing. Een aantal van de onderzeese superraketten lekken plutonium uit hun gehandicapte kernkoppen in het omringende water en de mogelijkheid van een ongecontroleerde explosie kan niet worden uitgesloten. Als dit gebeurt, kunnen vloedgolven of aardbevingen worden gecreëerd die Hawaï, de Bahama's of elke plek langs de oostkust van Nova Scotia tot Florida kunnen treffen.

Net zoals mijn Intelligentie bronnen afgelopen zomer benadrukten dat publieke blootstelling van de waarheid de sleutel was om rampen te voorkomen, bestaat dezelfde situatie nu weer. De CIA-onderzeese superraketten in de Atlantische Oceaan en de Stille Oceaan kunnen ons niet beschermen tegen oorlog, en zijn zelfs niet voor dat doel bestemd. Toch zitten ze daar als een gevaar voor ons hele leven, direct en indirect. Daarom ga ik de locaties onthullen van alle 14 CIA-onderzeese superraketten in navigatiecoördinaten. Ik hoop ten minste het Rockefeller kartel van hun aas te ontdoen in het gat dat ons voortbestaan voor hen irrelevant maakt; maar ik hoop nog meer dat ik hun voortdurende samenwerking met de Sovjet-Unie ongedaan zal maken in een plan om miljoenen van ons leven op te offeren. Dit is misschien wel onze laatste kans om te voorkomen dat de huidige "vooroorlogse periode" uitbarst zoals gepland in de Eerste Kernoorlog.

De raketten bevinden zich in waterdieptes van een paar honderd meter op verschillende Atlantische locaties tot meer dan 15.000 voet op een Pacific site.

De volgende vijf locaties bevinden zich in de Stille Oceaan. Overigens bevinden deze zich in de buurt van locaties die op een kaart in het waarschuwingsdocument van Hodges worden weergegeven als waarschijnlijke locaties van onderzeese wapens. Zoals uitgelegd in het waarschuwingsdocument, denkt Mr Hodges dat deze locaties het onderwerp waren van zeebodemwapens installaties of tests door de CIA gefinancierde Howard Hughes mysterie schip, de Glomar Explorer.

Pacific Raket nummer 1.. Ongeveer 25 mijl ten noorden van het Hawaïaanse eiland Kauai op 22-37-14 Noord, 159-21-55 West. Plutoniumlekkage van deze raket.....is ernstig besmettend voor het omringende water.

Pacific Raket nummer 2.. Ongeveer 10 mijl ten noorden van Kauai op 22-21-59 Noord, 159-36-19 West. Lekken, maar niet zo erg.

Pacific Raket nummer 3.. Ongeveer 650 mijl ten noordwesten van Christmas Island op 9-20-0 Noord, 165-18-41 West.

Pacific Raket nummer 4.. Ongeveer 550 mijl ten noordwesten van Christmas Island op 8-0-0 Noord, 163-34-38 West. Deze raket is volledig uitgeschakeld.

Pacific Raket nummer 5.. Ongeveer 420 mijl west-noordwesten van Christmas Island op 3-2-0 Noord, 164-35-25 West.

Nu de Atlantische raketten:

Atlantic Raket nummer 1.. In Canadese wateren bij Sable Island op 43-52-0 Noord, 59-10-54 West.

Atlantic Raket nummer 2.. In Canadese wateren ongeveer 140 mijl ten zuid-zuidoosten van Halifax, Nova Scotia, op 42-30-24 Noord, 63-1-5 West.

Atlantic Raket nummer 3.. Ongeveer 225 mijl ten oosten van Cape Cod op 41-46-23 Noord, 65-54-33 West.

Atlantic Raket nummer 4.. Ongeveer 120 mijl ten zuidoosten van Cape Cod op 40-20-0 Noord, 68-18-32 West. Lekken.

Atlantic Raket nummer 5.. Ongeveer 50 mijl ten zuidwesten van Atlantic Rasile nummer 4 op 40-4-0 Noord, 69-17-27 West.

Atlantic Raket nummer 6.. Slechts ongeveer 30 mijl ten zuidoosten van Cape Hatteras, North Carolina op 34-49-1 Noord, 75-17-27 West. Lekken.

Atlantic Raket nummer 7.. Ongeveer 240 mijl oost-noordoost van Charleston, Dus. Auto. op 33-5-40 Noord, 75-43-38 West.

Atlantic Raket nummer 8.. Ongeveer 290 mijl ten oosten van Jacksonville, Fla. op 30-9-9 Noord, 77-8-44 West. Lekken.

En tenslotte:

Atlantic Raket nummer 9.. In Britse wateren ongeveer 100 mijl oost-noordoost van Nassau in de Bahama’s op 25-19-21 Noord, 75-54-33 West.

In 1947 regelden de gebroeders Rockefeller dat de CIA voor eigen privé-doeleinden zou worden gecreëerd, en vandaag is het de CIA.. niet de normale militaire commandostructuur.. die controle uitoefent voor de Rockefellers over de onderzeese superraketten als onderdeel van haar groeiende inbreuk op militaire aangelegenheden. Dit helpt ons geliefde land te verscheuren en te verpesten, tenzij, mijn vrienden, WIJ het stoppen!

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 21

27 februari 1977

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 27 februari 1977, en dit is mijn maandelijkse audiobrief nr. 21.

Ik waarschuw je al een tijdje voor de gevaren die Amerika te wachten staan. De tijd dringt. Toen Jimmy Carter op 20 januari 1977 werd ingehuldigd werd een noodplan in 1963 opgesteld, en het vordert zeer snel. De sleutel tot dit plan was om een volledig gepoppen president in functie te stellen in een tijd van snel groeiende oorlogsdreigingen. Volgens dit plan is het de bedoeling dat de poppenpresidenten niet voldoende presteren om deze ernstige bedreigingen het land te kunnen overnemen door door Rockefeller gecontroleerde militaire en CIA-innerlijke kringen. Op deze manier zal de totale dictatuur die de vier gebroeders Rockefeller zoeken, tot stand worden gebracht.

We worden nu geconfronteerd met de geplande dreiging van de nucleaire oorlog met de marionet president nu ter plaatse in de persoon van Jimmy Carter. Carter spuugt voortdurend de Rockefeller lijn uit zoals hij die geleerd heeft van zijn deelname aan hun Trilaterale Commissie, maar hij heeft geen idee waar hij bij betrokken is.

Ondertussen wordt de CIA ook voorbereid op haar aangewezen rol. Nelson Rockefeller is druk bezig geweest met het inpakken van sleutelposities in de CIA met zijn “nieuwe mannen”; en om de inzet van de vereiste militaire steun voor de komende Dictatuur te vergemakkelijken, een militair die lid is van de Rockefeller binnenste kring, admiraal Stansfield Turner, is geselecteerd om het hoofd van de CIA. Daarom liep de eerdere nominatie van Ted Sorenson tegen een stenen muur.. hij liep een aanval van een spel plan dat hij niet eens wist over.

Het plan vraagt om vooroorlogse crisismaatregelen om Amerikanen te dwingen de uitgebreide transformatie van Amerika tot een totale dictatuur te accepteren, en deze vooroorlogse opbouw is nu gaande. Uiteindelijk zullen vele miljoenen Amerikanen worden vernietigd bij een nucleaire aanval van de Sovjet-Unie, die zal worden uitgevoerd volgens de regels die zijn vastgelegd in geheime overeenkomsten waarover door voormalig staatssecretaris Henry Kissinger onderhandeld is.

Zoals ik onthulde in maandelijkse audiobrief nr. 12 voor mei 1976, dit gezamenlijke Rockefeller-Sovjet oorlogsplan bevat een super-geheime “Nuclear Safe Zone” over het bovenste deel van het continentale Verenigde Staten Binnen waar de Rockefellers en hun intieme vrienden van plan zijn om de oorlog uit te voeren op de Mount Desert en Bartlett eilanden voor de kust van Maine, midden in de nucleaire veilige zone. Deze nucleaire veilige zone is slechts het nucleaire equivalent van de orders die tijdens de Tweede Wereldoorlog aan geallieerde bommencommando’s werden gegeven om geen schade toe te brengen aan strategische doelen van Rockefeller in Duitsland. Deze orders zorgden ervoor dat zulke grote belangrijke installaties als de I.G. Farben Chemical planten tot in de Tweede Wereldoorlog ongedeerd bleven, terwijl andere doelen en zelfs hele steden in de buurt volledig werden genivelleerd.

Vorige maand in maandelijkse audiobrief nr. 20 was ik in staat om de club te onthullen de gebroeders Rockefeller geloven dat ze de hoofden van de Sovjets over te houden om ervoor te zorgen dat de Sovjet nucleaire aanval op Amerika gaat zoals gepland. Op deze manier zullen de Rockefellers de Sovjets hebben gebruikt om hun vuile werk voor hen op te knappen. Deze club bestaat in ieder geval uit een onderzeese vloot van 14 superraketten die op de Sovjet-Unie gericht zijn.5 in de Stille Oceaan, 9 in de Atlantische Oceaan. Deze raketten zijn niet onder controle van ons Defensie Department, en hebben niets te maken met de verdediging van ons land als geheel. Ze staan onder de directe controle van de gebroeders Rockefeller via hun gecontroleerde CIA, en hun enige doel is ervoor te zorgen dat de Rockefeller binnenste kringen in Amerika niet worden opgenomen in de holocaust die wordt geregeld voor de rest van ons. Als alles volgens plan verloopt, zullen de CIA superraketten diep in de oceaan nooit worden afgevuurd. Alleen als er een Sovjet-verraad zou zijn, zou er een poging zijn om ze te ontslaan, en onder die omstandigheden zouden ze alleen maar als wraakwapens optreden.

Maar hoe geweldig deze CIA superraketten ook zijn, ze kunnen een Sovjet-verraad niet voorkomen. Ze hebben al een dubbelganger uitgelokt. Vorige zomer sloop de Sovjet-Unie binnen onder de CIA-raketparaplu en begon ze korteafstands onderwaterlanceerraketten te plaatsen in onze eigen territoriale wateren, in de hoop zo'n totale verrassing te bereiken dat de CIA onderzeese superraketten nooit zouden worden afgevuurd. De beperkte blootstelling van deze dreiging, die ik met audiobrieven nrs. 14 en 15 voor juli en augustus 1976 kon bereiken, was voldoende om de Sovjet-verrassing te verpesten, dus een aanval op dat moment werd afgewend. Het gezamenlijke plan van Rockefeller-Sovjet is voorlopig weer op schema, maar nu kijken beide partijen uit naar een kans om elkaar te bedriegen. Zoals ik vorige maand heb gezegd, wordt de aanwezigheid van de Sovjetraketten in onze wateren nu opgenomen in het gezamenlijke oorlogsplan.

Voor het eerst in vele jaren is de civiele verdediging, waarvan wij geen partij hebben, opnieuw het onderwerp van grote bezorgdheid geworden. We horen weer radiotestalarmen op het noodsignaalsysteem dat in geval van oorlog zal worden gebruikt. Er is zelfs getipt dat we binnenkort onaangekondigde luchtaanvallen kunnen ervaren, een praktijk die bijzonder effectief zou kunnen zijn in het conditioneren van ons allemaal aan het idee dat er oorlog op komst is.

Slechts enkele dagen geleden, op 11 februari 1977, werd president Carter de eerste president die met grote publiciteit in een speciaal vliegtuig vloog dat nu als vliegende commandopost werd uitgerust om in een nucleaire oorlog te worden gebruikt. Het artikel hierboven in de New York Daily News droeg de kop, citaat: "Carter krijgt een voorproefje van de Derde Wereldoorlog." Een jaar geleden waren zulke krantenkoppen ondenkbaar geweest. Nu zijn ze overal om ons heen.

Omdat het plan dat nu wordt uitgevoerd vereist dat militaire steun wordt geregeld voor de nieuwe dictatuur, was het essentieel dat generaal George S. Brown, voorzitter van de Joint Chiefs of Staff, geneutraliseerd wordt zoals ik zei dat hij in maandelijkse audiobrief nr. 17 zou zijn. Generaal Brown speelde een cruciale rol bij het voorkomen van een nucleaire verrassingsaanval van de Sovjet-Unie op de Verenigde Staten in augustus en september 1976; maar dat zal niet meer gebeuren, mijn vrienden. De campagne die in oktober 1976 begon om generaal Brown ineffectief te maken in zijn pogingen om Amerika te beschermen

is nu geslaagd. Hij kan de gebeurtenissen niet meer in belangrijke mate beïnvloeden. Daarom heeft generaal Brown op 12 januari 1977 gevraagd om studies naar het elimineren van 75 tot 80% van onze intercontinentale raketten. Kun je je dat voorstellen?

Vrienden, nu we generaal Brown verloren hebben, is er niemand meer in de hele regering van de Verenigde Staten om ons te helpen. Er zijn natuurlijk nog steeds veel patriottische individuen in de regering, maar zij zijn niet degenen die in machtsposities zitten. Alleen massale publieke druk.. geïnformeerd, boos, en vastbesloten.. heeft nu een kans om te stoppen met de zorgvuldig geplande oorlog om miljoenen van ons te doden en slaaf de rest. Ieder van ons moet zich inspannen om het publiek bewust te maken van de druk die er nog is. Maar stel dat we niet slagen? dan wat?! Ik geloof dat het tijd is om die vraag eerlijk en eerlijk aan te pakken.

Het kan best zijn dat we al gefaald hebben in onze inspanningen om nucleaire oorlog te helpen voorkomen. Alleen God kan het weten, maar wij durven het niet op te geven omdat de overwinning nog van ons kan zijn. Maar het feit is dat veel Amerikanen niet willen luisteren. Ze zijn er niet klaar voor en sommigen zullen niet klaar zijn om te luisteren totdat een ramp op hun hoofd komt.

Als Kernoorlog 1 hier komt, mijn vrienden, zullen miljoenen sterven, maar er zullen ook overlevenden zijn. Je bent het jezelf, je familie en onze hele samenleving verschuldigd om alles te doen wat je kunt om onder de overlevenden te zijn. De goddeloze dictatuur die door onze niet-gekozen heersers wordt gevormd, zal uiteindelijk instorten en als dat gebeurt, moeten er mensen overblijven die weten waar Amerika over ging en wat er mis ging. Omdat jullie nu bereid zijn de waarheid te horen voordat de ramp aankomt, zijn JULLIE die mensen. En als we allemaal gedwongen worden door de donkere tunnel van oorlog te gaan en dictatorschap te verprutsen, zal het jullie lot zijn om ons volk weer uit de duisternis te leiden en weer in het zonlicht aan de andere kant te komen.

Mijn drie speciale onderwerpen voor vandaag zijn:

Onderwerp 1.. Hoe onze nationale veiligheid was echt verloren Onderwerp 2.. Pre-War Amerika, 1977 Onderwerp 3.. Het einde van een tijdperk.

Onderwerp 1.. Al meer dan een generatie, sinds de uitbraak van de Tweede Wereldoorlog in feite, Amerikanen zijn bezig met het idee van nationale veiligheid. Maar wat is Nationale Veiligheid? Een concept van nationale veiligheid is het bekende dat dag in dag uit door de federale overheid wordt gepromoot. Volgens de regering is de nationale veiligheid een zaak die voor de meesten van ons te ingewikkeld is om te begrijpen en altijd moet worden omsloten door geheimzinnigheid, intriges en meer geheimhouding. Als we diplomatieke manoeuvres zien die onze vijanden lijken te helpen terwijl we onze vrienden of zelfs onszelf schaden, wordt ons altijd verteld dat we de zogenaamde National Security overwegingen die erbij betrokken zijn niet begrijpen. De kaart van de vrije wereld wordt steeds kleiner, ons land wordt zichtbaar zwakker en zwakker, maar de federale bureaucratie weet het het beste, wij zijn verzekerd, en zullen het allemaal voor ons regelen. Maar terwijl jij en ik allebei gedwongen zijn om de rekening te betalen voor alles, zijn we nooit, nooit laten in op wat het echt allemaal over.

Wat de regering vandaag “Nationale Veiligheid” noemt, zou Beter omschreven worden als veiligheid voor onze geheime heersers. Ze zien zichzelf als de belichaming van onze natie,

net zoals royalty's dat in het verleden deden. Dus voor hen is de zogenaamde Nationale Veiligheid niets meer dan de X van een koning om te voorkomen dat het publiek, jij en ik, dingen leren over regeringsdaden die de veiligheid van onze heersers in gevaar kunnen brengen. Vitale geheimen die routinematig worden verraden aan onze dodelijkste vijanden worden verborgen gehouden voor ons zicht.

De regeringsversie van de nationale veiligheid impliceert een steeds grotere centralisatie van alle macht en alle besluitvorming in slechts een paar handen. Het gaat steeds meer om het bespioneren van de burgers van onze eigen natie, en nu gaat het zelfs om diplomatieke manipulaties die ons rechtstreeks hebben verraden op de weg naar de Eerste Kernoorlog. Dit is wat de woorden National Security echt betekenen voor degenen die in het geheim de regering van de Verenigde Staten controleren.. een regering die vroeger van ons was, maar niet meer is. Wat de nationale veiligheid heet, is duidelijk niet wat de meesten van ons natuurlijk denken als we deze woorden horen. De regeringsversie van de nationale veiligheid is dus een illusie en een fraude. Echte nationale veiligheid moet wortel gaan vallen onder de mensen, die het volk zijn.

Wanneer we denken aan nationale veiligheid denken we meestal aan het vermogen van de natie als geheel om zichzelf te beschermen tegen schade door andere landen.. politiek, economisch, en indien nodig militair. Maar er is een andere kant aan de nationale veiligheid die eigenlijk meer fundamenteel is, maar we in Amerika zijn ertoe geleid dat we het geleidelijk verwaarlozen en uiteindelijk helemaal verliezen in de afgelopen 100 jaar of zo. Ik doel op de interne stabiliteit die door overcentralisering is verwoest.

Verdwenen zijn de dagen waarin Amerika bestond uit duizenden gemeenschappen die, indien nodig, voor onbepaalde tijd zouden kunnen overleven zonder voorraden uit verre bronnen. En weg zijn de dagen waarop consumenten konden kiezen uit een breed scala aan producten die door echte concurrenten worden geproduceerd. In plaats daarvan komen de meeste dingen die we nu voor het leven moeten hebben ergens anders vandaan, vaak weten we niet waar; en er is weinig concurrentie of echte keuze over. De stroom van essentiële grondstoffen kan nu naar believen door de bedrijfssocialisten en een paar centrale spigo's worden uitgeschakeld om Amerika tot een eind te brengen. De meeste Amerikanen denken er vandaag nooit meer aan. De jongeren kunnen zich niet voorstellen dat de dingen anders zijn; en de meeste van degenen die oud genoeg zijn om zich een andere manier van leven te herinneren zijn bereid om genoegen te nemen met wat we vandaag hebben met de gemakken en luxes die alledaags zijn geworden.

Wat er gebeurd is, mijn vrienden, is dat we allemaal verslaafd zijn geworden. Er is een verslaving die onze hele levenswijze vandaag de dag ten grondslag ligt, en diezelfde verslaving heeft het mogelijk gemaakt dat we tot de drempel van de totalitaire wereldregering en de nucleaire holocaust worden gebracht. Vrienden, we zijn verslaafd aan energie. Er is geen precedent in de geschiedenis voor de omvang van de lijdende mens nu kan brengen, omdat er geen precedent in de geschiedenis is voor de energieverslaving die nu Amerika en de wereld in handen heeft.

De mensheid heeft duizenden jaren lang de oude en hernieuwbare energievormen zoals dierlijke energie, waterkracht, windenergie en houtverbranding kunnen doorstaan. Toen kwam steenkool, en de industriële revolutie werd voortgebracht. Maar het was aardolie,

dankzij het grote gemak en de hoge energie-output, die voorbestemd was om echte energieverslaafden van ons allemaal te maken.

Het is typisch voor verslavingen die ze tijd nodig hebben om zich te ontwikkelen, en dat is waar voor onze energieverslaving van vandaag. Het begon heel geleidelijk meer dan 100 jaar geleden, en heeft opgebouwd over verschillende generaties. In de eerste jaren na de eerste verschijning van aardolie waren we nog steeds in de take-it-or-leave-it fase, maar geleidelijk vond het steeds meer toepassingen, en toen hele technologieën werden voortgebracht die specifiek afhankelijk zijn van aardolie-energie, zoals de auto en het vliegtuig. Deze technologieën kregen geleidelijk het karakter van de behoeften, in plaats van optionele luxe, en vanaf dat moment waren we echte verslaafden.

Op dezelfde manier breidde onze energieverslaving zich uit tot afhankelijkheid van aardgas en elektriciteit. Zelfs onze voedselproductie werd steeds afhankelijker van ononderbroken levering van niet-hernieuwbare energie. De Amerikaanse boer, gezegend al met een rijk land, begon zijn door de os getrokken ploeg in het voordeel van een benzine aangedreven trekker te stoppen, en al snel breidde zijn productiviteit nog verder met andere boerderijmachines.. alles van het uitgevoerd door aardolie-energie. Minder boeren konden ons allemaal voeden en boeren die deze nieuwe ontwikkelingen niet konden bijhouden, om financiële of andere redenen, verdwenen geleidelijk van het toneel.

Vervolgens kwam hoog rendement hybride gewassen, aardolie-derivaten insecticiden en schimmelwerende middelen om deze delicate hybriden te beschermen tegen schade, en meststoffen gemaakt met aardgas als grondstof om ze Beter te laten groeien. De landbouwbedrijven werden groter, minder en duurder; enorme landbouwbedrijven, energie-intensieve en gericht op hoge productiviteit, begonnen de Amerikaanse landbouw te domineren, waardoor het nog moeilijker werd voor de kleine familiebedrijven om te concurreren.

Intussen maakte aardolie-energie snel goederenvervoer over lange afstanden mogelijk. Hoogvolume voedsel distributeurs hebben dit zo geëxploiteerd dat de nabijgelegen kleine leveranciers van veel voedsel worden omgeleid in het voordeel van een paar gecentraliseerde enorme aanvoerbronnen ver weg. Dit heeft natuurlijk veel van de nabijgelegen voorraden die in veel gebieden bestonden, doen opdrogen en verdwijnen. Zo had elke stad van elke grootte toegang tot een of meer lokale zuivelbedrijven die de melk die in dat gebied door koeien wordt geproduceerd, verwerkt. Maar vandaag zijn veel van de bekende, betrouwbare lokale zuivelbedrijven uit het verleden verdwenen; en als je iemand kunt vinden die je kan vertellen waar de melk die je koopt vandaan komt, kun je er goed achter komen dat het afkomstig is van een centrale verwerkingsinstallatie in een andere staat.

We zijn nu op het punt gekomen dat praktisch alle levensnoodzakelijkheden, inclusief voedsel en water, ons alleen bereiken door middel van niet-hernieuwbare, centraal gecontroleerde energie. De energiedrukkers hebben hun werk goed gedaan, waardoor het lijkt alsof er niets meer dan natuurlijke trends aan het werk waren. Ze hebben onze verslaving gevoed buiten het punt van geen terugkeer, zorg ervoor dat concurrerende energiebronnen niet te laten ontwikkelen die uit hun controle kunnen raken en hun greep op ons kunnen verpesten.

Onze energieverslaving moet nu tegen ons worden gebruikt voor hun eigen doeleinden. Als ons nu verteld wordt dat we moeten sparen, betekent dat dat we ons moeten knokkelen aan offers terwijl we geleidelijk aan onder de hiel van kunstmatige tekorten en stijgende kosten zitten.

Vrienden, de rol van energie in onze samenleving is zo allesomvattend vandaag dat het moeilijk te beschrijven is, en het zijn de Rockefellers die zich voor het eerst realiseerden hoe krachtig een instrument het voor hun eigen doeleinden zou kunnen zijn. John D. Rockefeller, sr. bouwde het reusachtige Standard Oil monopolie met meedogenloze vastberadenheid om de markt voor aardolie te sluiten. De vertrouwens-busting tijdperk alleen maar veroorzaakte hem om betere manieren te bedenken om zijn controle te verbergen terwijl zijn programma ging zonder te korten, en al snel werd de Rockefeller Standard Oil imperium betrokken bij internationale intriges en oorlogen om buitenlandse concurrenten te overwinnen ook. Het proces is voortgezet tot op heden met oorlogen, schermutselingen, staatsgrepen, enzovoort, waardoor het Rockefeller rijk een wurggreep op het grootste deel van de olie ter wereld kan behouden. De laatste jaren is dit nagenoeg luchtdicht gemaakt door controle van het grootste deel van de raffinagecapaciteit van de vrije wereld. Vandaag zijn het dus de vier gebroeders Rockefeller die in staat zijn om de vitale energievoorraden waaraan we verslaafd zijn geraakt voor ons leven uit te schakelen. We zijn allemaal zo gewend geraakt aan de gestage levering van elektriciteit, aardgas en aardolieproducten dat de illusie van betrouwbaarheid is ontstaan.

Alternatieve middelen om te overleven door middel van lokale hulpbronnen zijn geleidelijk in het onbruik geraakt en verdwenen, terwijl we allemaal zijn opgegeslokt in een leven of de dood afhankelijk zijn van gecentraliseerde energiebronnen die door de gebroeders Rockefeller worden gecontroleerd. En ze zijn niet geïnteresseerd in jouw beveiliging of de mijne. Hun horizon is de wereld en hoe het te controleren.. Niet de loutere overleving van Amerika. Daarom als ze de energie spigots uitschakelen, zoals ze beginnen te doen nu, zullen ze het uitschakelen van onze nationale veiligheid met het.. Met andere woorden, we hebben GEEN nationale veiligheid. Zolang de levensnoodzakelijkheden onder de gecentraliseerde controle blijven van mannen die vastbesloten zijn ons geliefde land te vermoorden, zullen we nooit meer echte nationale veiligheid hebben. Alleen als wij, de mensen, opstaan en de regering die van ons gestolen is terugpakken, zullen de vele dingen gedaan worden die nodig zijn om de echte nationale veiligheid in ons land te herstellen.

Onderwerp 2.. Toen ik opgenomen mijn Audio Book tape op de komende depressie en oorlog in oktober 1974, Ik legde het werkelijke doel dat de oorzaak van de Wereldoorlogen I en II. In beide gevallen was Duitsland niets meer dan een grote pion in een steeds groter spel van internationale verovering. In plaats daarvan, zoals ik toen zei, door twee wereldoorlogen brachten de Amerikaanse geheime heersers Groot-Brittannië op haar knieën.

Het Amerikaanse volk als geheel voelt zich sterk verwant aan de Britten, dus het lijkt ongelooflijk dat onze geheime leiders Groot-Brittannië opzettelijk door oorlog zouden hebben geslagen. Maar luister naar wat voormalig premier Harold Wilson vorige maand zei op 22 januari 1977 in een televisie talkshow. De Commissie moet de lidstaten de mogelijkheid bieden om de lidstaten te helpen bij het oplossen van de problemen die zich voordoen bij de uitvoering van de begroting.

“Twee wereldoorlogen namen al onze investeringen, en de Lend-Lease Overeenkomst met de Amerikanen niet alleen nam al onze markten, die gerechtvaardigd was omdat we niet wilden dat de scheepvaart naar Latijns-Amerika, maar we moesten hen al onze uitvindingen te geven.”

Zo werden de drie decennia van het begin van de Eerste Wereldoorlog tot het einde van de Tweede Wereldoorlog gebruikt om het grootste deel van de economische macht van de wereld te concentreren in de handen van degenen die stiekem over Amerika regeerden, achter de schermen.. namelijk de ROCKEFELLERS.

De technologieën en markten van vrienden en vijanden werden gestolen en in de schatkisten van het Corporate Socialist imperium gegoten, onder controle van de vier gebroeders Rockefeller. Maar deze opkomst van Amerika in een plotselinge werelddominantie was nooit bedoeld om meer dan een tijdelijk fenomeen te zijn door degenen die het heimelijk hadden laten gebeuren.

Een overheersend deel van de economische en technologische macht van de wereld was gecentraliseerd onder Amerikaanse controle, zodat wij dan als een immens reservoir voor transfusies naar de Sovjet-Unie konden dienen! De goddeloze dictatuur die in 1917 door de bolsjewieken in Rusland met behulp van Rockefeller-financiering werd opgezet, zou de echte golf van de toekomst zijn. Het vertegenwoordigde de ultieme in monopolie.. totale controle over elk aspect van het leven van de mensen. Maar het Sovjet-stelsel dat is bedoeld als het patroon voor de totale wereld Dominatie is kunstmatig en onnatuurlijk, Daarom moest de Sovjet-Unie worden opgebouwd door massale transfusies van buitenaf, door middel van geld, voedsel, economische en technologische knowhow, alles. Nu zijn de transfusies bijna klaar.

Het heeft drie decennia geduurd voordat Groot-Brittannië en Europa uit de weg waren gegaan om Amerika op te bouwen als reservoir voor de Sovjet-Unie. Het heeft nog eens drie decennia geduurd voordat het Amerikaanse reservoir leeg was en de Sovjet-Unie in materiële termen de machtigste natie ter wereld was. De Verenigde Staten volgen nu Groot-Brittannië op weg naar de ondergang, en om dezelfde redenen. De gebroeders Rockefeller en hun intieme vrienden geloven nu arrogant dat ze niet langer kunnen worden tegengehouden in hun plan van wereldverovering. Zij zijn ervan overtuigd dat er geen macht is groter dan zijzelf, en ze worden steeds brutaler met de dag.

Jimmy Carter is geprogrammeerd om zo snel mogelijk te gaan met het in stukken hakken van wat er nog over is van de verdediging van ons land en tegelijkertijd het publiek bewust te maken van oorlogsproblemen hier en in het buitenland. Hij maakt de vreselijke fout dat hij denkt dat hij eigenlijk president is.

Ondertussen staat Rockefeller agent, Walter Mondale, klaar en wacht op het moment If en When Jimmy Carter wordt gewist van de scène. Mondale is veruit de machtigste vicepresident in de geschiedenis naast Nelson Rockefeller, en hij is in een positie om de teugels van de presidentiële macht op een moment van tevoren op te pakken.

En Nelson Rockefeller heeft het ook niet opgegeven. Na een recente ceremonie van het Witte Huis, waarbij hij een prijs kreeg, fluisterde Rockefeller aan verslaggevers toen hij vertrok: “Ik kom terug.”

Jimmy Carter werkt momenteel samen met een skeletregering hier in Washington. Er blijven opzettelijk grote lacunes bestaan in de Carter Administration..., zoals het voorzitterschap van de United States Export-Import Bank. Normaal gesproken behoren posities bij Eximbank tot de meest begeerde pruimen in heel Washington, en toch blijven ze tot nu toe onbevuld. Waarom? Want, mijn vrienden, de Export-Import Bank is een vredesoperatie, en het zal worden gesloten wanneer de oorlog komt zoals gepland.

Het Carter kabinet is een oorlogskabinet, en de ongekende maatregel werd genomen om hun bevestiging hoorzittingen door het Congres te haasten zelfs voordat Carter aantreden. Op de hand om het voorzitterschap van de laatste vernietiging van Amerika in de nucleaire oorlog Een zijn mannen van onbetwiste kwalificaties voor die taak.. zoals Staatssecretaris Vance, Secretary of Defense Brown, en National Security Advisor Brzezinski, onder anderen. Deze mannen stonden vooraan in degenen die pleitten voor Amerika's betrokkenheid bij de ramp Vietnam, en hielpen het verloop van de oorlog op zo'n manier te leiden dat onze nederlaag gegarandeerd werd! Nu hebben ze alleen nog maar te zeggen over Vietnam: "We hebben een fout gemaakt." En daarmee is ons land weer in hun handen gelegd.

We horen voortdurend over "regeringsherstructurering," maar wat betekent dit eigenlijk? Beschouw het feit dat Brzezinski geregistreerd staat als:

"De realiteit van onze tijd is dat een moderne samenleving, zoals de Verenigde Staten, een centraal, coördinerend en renoverend orgaan nodig heeft dat niet uit 600 mensen kan worden samengesteld."

Met andere woorden, het Amerikaanse Congres in zijn huidige vorm is achterhaald en zou door iets anders moeten worden vervangen!! Brzezinski is een naaste buurman en medewerker van David en Nelson Rockefeller's in Seal Harbor, Maine.

En dan zijn er de woorden van Andrew Young, benoemd tot ambassadeur van de Verenigde Staten bij de VN door Carter. In die positie wordt Young belast met het spreken voor iedereen in de Verenigde Staten, maar hij heeft gezegd, citaat: "Het communisme is nooit een bedreiging voor mij geweest." Spreekt dat voor jullie, vrienden? Of voor je buren? Of voor een echte Amerikaan? Maar die woorden zijn toegestaan en de man die zei dat ze nog steeds de ambassadeur van de Verenigde Naties zijn.

We gaan snel in de richting van de introductie van de geheime nieuwe Rockefeller Constitution voor Amerika die ik onthulde en beschreef in Audio Book tape uitgebracht in juli 1975. Het plan is nu om dit te bereiken als onderdeel van het scenario dat nu wordt uitgevoerd om het land onder dreiging van oorlog over te nemen. Zelfs Carters nieuwe CIA directeur, admiraal Turner, heeft al meer dan vijf jaar contact met Carter. Niet over militaire zaken, maar over reorganisatie van de overheid.

En dus blijven onze niet-gekozen heersers plannen en plannen om ten volle te profiteren van de dreiging van oorlog en zelfs van nucleaire oorlogen zelf om onze manier van leven te vernietigen voor hun eigen doeleinden. De georganiseerde vooroorlogse opbouw van spanningen gaat door. De afgelopen weken is West-Europa plotseling als onze nucleaire Duinkerken aangemerkt, omdat er nu twijfels worden geuit over het feit dat de NAVO-troepen daar een verrassingsaanval van de Warschau-Pactkrachten kunnen weerstaan.

En hier thuis wordt nu officieel erkend dat de Sovjet-Unie op militaire superioriteit boven het Westen schiet. Onofficieel zeggen sommigen dat ze het al hebben. Erger nog, de door Rockefeller gecontroleerde CIA heeft de Sovjet-militaire opbouw voor een decennium of meer 'gebeurde' nog steeds zwaar onderschat. Kun je je dat voorstellen? Plotseling wordt ons nu verteld dat de Sovjet-Unie vier keer zoveel geld heeft uitgegeven als de vorige CIA-schattingen voor nieuwe wapens en militaire installaties. De opzettelijke onderschattingen, die jarenlang werden geregeld door Rockefeller insiders in de CIA, hadden slechts één doel: Om alle argumenten over een ernstige sovjet dreiging te ondermijnen en daardoor een daling van de Amerikaanse militaire macht te verzekeren.

Maar nu de Eerste Kernoorlog ophanden is, kan de CIA-schattingen geen verschil meer maken in onze paraatheid, dus nu zijn de schattingen plotseling verhoogd om ons te demoraliseren en ons ervan te overtuigen dat nederlaag bij Sovjethanden bijna onvermijdelijk is. Nadat onze constitutionele strijdkrachten zo veel mogelijk verzwakt zijn, is de CIA zelf de machtigste militaire organisatie in de Verenigde Staten geworden. Staten.. een feit dat wordt gesymboliseerd door het feit dat de CIA nu zal worden geleid door Four Star Admiral Turner, een Rockefeller insider die zijn militaire rang zal behouden.

De CIA is omgevormd tot een supermilitaire en geheime politie... die wordt gecontroleerd door personen die alleen loyaal zijn aan de gebroeders Rockefeller... in plaats van het hele land. Dit is in volledige strijd met het oorspronkelijke handvest van de CIA en de COSTITUTION van de Verenigde Staten.

Zestien jaar na de oprichting van de CIA op initiatief van David Rockefeller, uitte voormalig president Harry S. Truman publieke spijt dat hij dat had gedaan. Op 21 december 1963 schreef hij voor de Washington Post:

"Ik ben al enige tijd gestoord door de manier waarop de CIA is afgeleid van zijn oorspronkelijke opdracht. Het is een operationele en soms een beleidsarm van de overheid geworden."

Hij zei dat hij nooit had gevisualiseerd, citeer, "vredestijdscamouflage en dolkoperaties" voor de CIA, voegde hij eraan toe, en ik citeer:

"Deze stille Intelligentie-arm van de president is zo verwijderd van zijn beoogde rol dat het wordt geïnterpreteerd als een symbool van sinistere en mysterieuze buitenlandse intriges, en een onderwerp voor koude oorlog vijandelijke propaganda."

Deze woorden van president Truman werden slechts een maand na een Amerikaanse president, John F. Kennedy, op brute wijze uit zijn ambt verwijderd door een succesvolle CIA-operatie, zoals ik onthulde in maandelijkse audiobrief nr. 3 in augustus 1975. De CIA had zich al los gemaakt van de presidentiële controle, en een decennium later verving een CIA-operatie genaamd "WATERGATE" een gekozen president en vice-president met benoemden voor het eerst in de Amerikaanse geschiedenis!

Vandaag de dag worden de Verenigde Staten omringd door 90 korteafstands onderwater-lanceerraketten die door de Sovjet-Unie in onze eigen territoriale wateren worden geplant. Onze constitutionele militaire diensten staan sinds 1 oktober 1976 onder presidentiële orders om ze niet te verwijderen; en nu generaal Brown is geneutraliseerd, wordt er geen enkele inspanning gedaan om dat te doen. En de enige echte tegendreiging van deze Sovjet onderwater raketten is de vloot van 14 geweldige superraketten die gericht

zijn op de Sovjet-Unie vanaf rustplaatsen diep in de Atlantische Oceaan en de Stille Oceaan. Deze onderzeese superraketten, zoals ik vorige maand in audioletter nummer 20 onthulde, staan niet onder normale militaire controle, maar staan onder direct bevel van Rockefeller via hun gecontroleerde CIA. Zoals ik al heb uitgelegd, is hun doel niet om de Eerste Kernoorlog te voorkomen of zelfs om wraak te nemen als het komt. Hun doel is alleen maar te verzekeren dat de Sovjet-Unie zich houdt aan het gezamenlijke plan van Rockefeller-Sovjet om de gebroeders Rockefeller en hun intieme vrienden te sparen terwijl ze de rest van ons verbranden.

Maar zoals ik vorige maand onthulde, zijn de supergeheime CIA raketten begonnen te verslechteren en te lekken. Een raket in de Stille Oceaan is volledig uitgeschakeld, en een aantal anderen lekken plutonium uit hun kernkoppen in de omringende wateren, en waarschijnlijk zijn ook nutteloos.

Een van de lekkende raketten die ik vorige maand noemde is Atlantic Raket nummer 8, dat zich in de oceaan bevindt ongeveer 290 mijl ten oosten van Jacksonville, Florida. Op 7 februari 1977, slechts twee weken nadat ik maandelijkse audiobrief nr. 20 opnam, het strand bij Jacksonville, werd Florida de scène van een mysterieus fenomeen. Zonder duidelijke reden begonnen walvissen plotseling in grote aantallen aan het strand te komen. Binnen een korte tijd strandden meer dan 120 walvissen zichzelf alleen om daar te sterven. NBC News meldde dat er geen autopsies werden uitgevoerd op de walvissen, dat dit aan het Smithsonian hier in Washington zou worden overgelaten. De volgende dag werd dat verhaal ingetrokken, maar ondertussen weet ik uit mijn eigen bronnen dat een hooggeplaatste Smithsonian ambtenaar die een geheime CIA agent is, onmiddellijk naar Florida ging om te onderzoeken en ervoor te zorgen dat de echte oorzaak van de walvissen die zelf stranden niet openbaar werd.

Een verhaal dat het Smithsonian circuleerde als mogelijke verklaring voor het vreemde gedrag van de walvissen was dat een soort parasieten, misschien veroorzaakt door vervuiling, de walvissen hun zintuigen van diepte en richting hadden verloren. Maar dat verklaart natuurlijk niet waarom ze allemaal uit hun natuurlijke habitat aan land zouden zijn gekomen, in plaats van doelloos op zee te dwalen. En het verklaart nog minder wat er gebeurde toen sommige walvissen van het strand werden gesleept en in zee werden gesleept. In de meeste gevallen gingen ze onwankelbaar recht naar de kust en strandden ze weer. Hoewel de dood hen op het strand wachtte, gaven ze dat de voorkeur boven hun natuurlijke leefgebied van de zee.

Wat jullie niet is verteld, mijn vrienden, is dat een aantal walvissen werden ontleed, en in bijna elk geval hun magen waren volledig leeg.. ze waren ziek. Maar het echte probleem zat niet in hun maag, maar in hun longen, die zwaar besmet waren met plutonium. Een paar dagen nadat de walvissen zichzelf begonnen te be stranden, werd ik door mijn inlichtingenbronnen geïnformeerd dat de plutonium lekkage van Atlantic Raket nummer 8 zo snel was versneld dat plutonium De Atlantische Oceaan werd nu besmet in een fan die de oostkust raakt, helemaal van ongeveer halverwege tussen Savannah en Brunswick, Georgia, zuidwaarts bijna tot Daytona Beach, Florida. Het was het sterkst in het midden, waar de walvissen aan land kwamen bij Jacksonville.

Vrienden, ik ben geen zeebioloog en ik weet niet precies hoe de walvissen plutonium in hun longen hebben gekregen, maar de feiten spreken voor zich, op een of andere manier

gebeurde het, en toen daar, produceerde het plutonium een schimmelachtige infectie die hun ademhaling verstoorde. Uiteindelijk begonnen de walvissen (dat zijn zoogdieren zoals jij en ik) zich in wanhoop op het strand te werpen, snakkend naar lucht.

De walvissen zijn nu verzameld en begraven op de Gerwin Road stortplaats in Jacksonville, Florida, en vergeten door de meeste als het nieuws van gisteren. Maar we zouden er goed aan doen de les van de aan het strand gelegen walvissen niet te negeren, want nu, net als de walvissen, bevat ons drinkwater in de Verenigde Staten ook plutonium. De Sovjet-inspuitingen van plutonium in onze atmosfeer die in oktober 1976 begonnen zijn, zijn voortgezet en in feite versneld; en nu heeft de neerslag van dit materiaal ons eigen drinkwater in het hele land besmet. Het is onzichtbaar, het is smakeloos, maar het is er.

Zoals ik vorige maand heb gemeld, was een dramatische toename van griepachtige ziekte te verwachten in heel Amerika, dankzij de Sovjet plutonium aanval nummer 3 die plaatsvond eind december en begin januari, en nu gebeurt het. Uitbraken van (quote) “griep- en griepachtige ziekten” zijn deze maand gemeld in ten minste 23 staten. Misschien heb je zelf een ronde van iets de laatste tijd dat lijkt op de griep, maar misschien op een of andere manier anders leek dan griep je hebt gehad in het verleden, of misschien heb je net gemerkt dat er iets is “omsingeld.” Zelfs deze opname werd een week vertraagd door griepachtige ziektes die mezelf en sommige van mijn medewerkers erg hard raakten.

Ik wou dat ik je kon vertellen dat het griepachtig ziekteseizoen voorbij was, maar helaas is het tegenovergestelde waar. Een vierde Sovjet plutonium aanval begon deze maand op 3 februari met 25 Sovjet onderzeeërs. Deze keer werden ze ingezet langs de hele westkust van Seattle tot San Diego, en ze injecteerden plutonium in onze atmosfeer gedurende een periode van ongeveer twee weken. En nu is slechts drie dagen geleden op 24 februari een vijfde Sovjet plutonium aanval op de Verenigde Staten begonnen. Dit keer zijn er 30 Sovjet-onderzeeërs, die weer helemaal van Seattle naar San Diego worden ingezet. Ik kan nu bevestigen dat er een weersveranderingsaspect is aan de Sovjet-Plutoniumaanvallen.

Het milieubeschermingsagentschap van de Verenigde Staten, de EPA, heeft het afgelopen jaar zogeheten gewaarschuwd dat fluorkoolstofgassen uit huishoudelijke spuitbussen de ozonlaag ver in de atmosfeer beschadigen. Wij zijn gewaarschuwd dat dit zeer gevaarlijke gevolgen kan hebben voor ons milieu; en als gevolg daarvan is er nu een trend gaande die zich afwendt van spuitbussen. Dat argument kan een verdienste zijn, maar zoals gewoonlijk is de EPA slechts een klein gevaar aan het grijpen om een veel reëlere onmiddellijke en grote bedreiging te verdoezelen.

De middelen waarmee het plutonium door de Sovjet-onderzeeërs in onze atmosfeer wordt verspreid, zijn niet minder dan door fluorkoolstof-motoren die onder een steile hoek in de lucht stromen. Elke onderzeeër in elke aanval put enorme hoeveelheden fluorkoolstof-stuwstof uit op een zodanige manier dat het veel effectiever is in het beschadigen van onze ozonlaag dan miljoenen gewone huishoudelijke spuitbussen bij normaal gebruik. Zelfs voordat de plutonium aanvallen begonnen in oktober, mijn Intelligentie bronnen geloven dat fluorokoolstof injecties zoals deze in onze atmosfeer waren begonnen voor een tijdje. De invoering van plutonium bij deze aanslagen in oktober jongstleden was daarom een gemakkelijke zaak.

Maar ook met andere middelen zijn de weersveranderingsactiviteiten van zowel de CIA als de Sovjet KGB al enige tijd bezig om in oorlogsvoering te worden gebruikt. Vanwege deze

feiten, denk ik dat ik je moet waarschuwen voor één ding dat ik op dit moment moet labelen als gissing. Normaal gesproken, zoals u weet, is mijn beleid om u alleen te vertellen die dingen die ik heb kunnen bevestigen als een vast feit, maar deze keer denk ik dat een uitzondering is gerechtvaardigd. De timing, ernst en het patroon van de enorme winterstorm die de noordelijke en oostelijke delen van de Verenigde Staten getroffen heeft, kan wel eens een massale vooroorlogse weersmodificatie experiment geweest zijn als een repetitie voor soortgelijke maatregelen in de Eerste Wereldoorlog. Als er oorlog was uitgebroken terwijl die weerpatronen bleven bestaan, zouden grote delen van de Upper United States binnen de "Nuclear Safe Zone" door het weer zijn geïmmobiliseerd en daarom voor een aanval kunnen worden gespaard.

Het kan zijn dat weerbeheersing de sleutel is tot het raadsel van de "Nuclear Safe Zone," waardoor het kan ontsnappen aan een aanval terwijl de zuidelijke tweederde van de Verenigde Staten samen met Alaska en Hawaï een nucleaire holocaust ondergaan. Als dit het geval is, dan kan een toekomstig stormpatroon dat het deel van de Verenigde Staten boven de 40ste Parallel stillegt het signaal zijn dat er een nucleaire aanval van de Sovjet-Unie op komst is. Ik wil nogmaals benadrukken dat ik vanaf nu dit vermoeden heb. Ik heb het niet kunnen bevestigen, maar er zijn zoveel feiten die in deze richting wijzen dat ik vind dat u gewaarschuwd moet worden voor deze mogelijkheid. De gebroeders Rockefeller doen er alles aan om de Eerste Kernoorlog op te voeren. Ze hebben haast omdat ze ervoor willen zorgen dat de oorlog plaatsvindt terwijl genoeg van hun super CIA raketten nog steeds operationeel zijn om een effectieve chantage bedreiging tegen de Sovjets te bieden. Maar wat betreft de officieel erkende vloot van Intercontinentale Raketten, dat is een andere zaak.

Ik heb nooit onthuld wat er gebeurde toen ik generaal George S. Brown, voorzitter van de Joint Chiefs of Staff, in zijn Pentagon kantoren zag afgelopen 16 september 1976, maar ik denk dat ik nu slechts één punt moet noemen dat nu dringend nieuwe betekenis heeft gekregen.

Een van de dingen die ik met generaal Brown besprak was de verschrikkelijke informatiekloof die toen door minister van Buitenlandse Zaken Henry Kissinger werd gecreëerd. Door deze opzettelijke inlichtingendienstskloof, hebben generaal Brown en de Joint Chiefs cruciale informatie geweigerd die nodig is om ons land te beschermen. In dit verband wist generaal Brown niet van de supergeheime "Nuclear Safe Zone" waarover onderhandeld werd ten behoeve van de gebroeders Rockefeller en hun intieme vrienden van Kissinger. Het leek zelfs ongelooflijk omdat hij wees op de aanwezigheid van verschillende primaire doelen.. namelijk, ICBM installaties binnen de "Nuclear Safe Zone." Maar nu wil Jimmy Carter dat die ICBM-sites worden gesloten. Dat is de betekenis van Carters ongelooflijke opdracht aan generaal Brown tijdens de Blair House bijeenkomst van 12 januari 1977.Daardoor willen de Rockefellers de Nuclear Safe Zone buiten de grenzen stellen van de nucleaire oorlog One aanval.

Onderwerp 3.. Wat de toekomst ook voor ons, mijn vrienden, een ding is zeker. We zijn getuige van het einde van een tijdperk. Politiek, economisch, sociaal en spiritueel gaan we een tijd van tumultueuze verandering in, maar de vraag blijft: Verandering in welke richting?

Zal dit het einde zijn van het tijdperk van destructieve Rockefeller controle over ons leven? Of zullen we gewoon achterover leunen en onze handen wringen en hen laten slagen in hun plannen om het tijdperk van de menselijke vrijheid te ontmantelen? Mogen we uitkijken naar het nieuwe tijdperk van vernieuwd respect voor de natuur zoals God het in Zijn wijsheid heeft geschapen? Of zullen wij onszelf veroordelen door niet in te grijpen in een suïcidaal tijdperk van steeds toenemende vernietiging van onze prachtige wereld onder de hebzuchtige uitbuiting van het Rockefeller kartel en hun Sovjet bondgenoten? Zal de strijd die ons wordt opgelegd ons eindelijk leiden naar een nieuwe dag van de dag van het individu? Of zullen we ons zonder strijd onderwerpen aan de perfecte gelijkheid van slaven in het Rockefeller-Sovjet wereldrijk?

Vrienden, het zal georganiseerd, toegewijd, onbaatzuchtig handelen vergen om alarm te slaan en druk te leveren om op tijd te kunnen voorkomen dat ons land een totale ramp doormaakt. Maar het uur is nu zo laat; waar kunnen we hopen dat deze actie vandaan komt? Als de geschiedenis een gids is, mijn vrienden, is er nog maar één instelling over.

Ik heb er al eerder op gewezen dat wat er vandaag in Amerika gebeurt, een gruwelijke herhaling is van wat er voor de Tweede Wereldoorlog met Duitsland is gebeurd..met één verschil. Degenen die Hitler aan de macht brachten als pion komen zelf aan de macht hier in Amerika.

Met dit in gedachten, zal ik nu een zeer zeldzame brief voorlezen aan u. Om redenen die duidelijk zullen worden, zal het veilig weer onder slot en sleutel worden opgeslagen tegen de tijd dat u deze opname hoort. De brief, geschreven door een gerenommeerde kerkman, is gedateerd 16 oktober 1945 en is gericht aan Dr. Albert Einstein. Ik zal nu direct lezen uit de brief:

"Mijn lieve Dr. Einstein:

Ik heb gezien dat u hebt gezegd: "Als liefhebber van vrijheid, toen de revolutie in Duitsland kwam, keek ik naar de universiteiten om het te verdedigen, wetende dat ze altijd hadden opschept over hun toewijding aan de zaak van de waarheid, maar NEE, de universiteiten werden onmiddellijk het zwijgen opgelegd. Toen keek ik naar de grote redacteuren van de kranten wier brandende redactionele teksten in dagen voorbij waren, hun liefde voor vrijheid verkondigd hadden; maar zij, net als de universiteiten, werden in een paar korte weken het zwijgen opgelegd. Alleen de kerk stond vierkant over het pad van Hitlers campagne om de waarheid te onderdrukken. Ik heb nooit eerder een bijzondere interesse gehad in de kerk, maar nu voel ik een grote genegenheid en bewondering, omdat de kerk alleen al de moed en volharding heeft gehad om te staan voor intellectuele waarheid en morele vrijheid. Ik moet dus bekennen dat ik wat ik ooit verachtte, nu zonder voorbehoud prijs. ’"

Nog steeds bezig met de brief:

"Wilt u mij laten weten of dit uw gevoel is nu de vijandelijkheden zijn gestopt? Ik zou heel dankbaar zijn als ik weet hoe je je hierover voelt.

Met grote bewondering en alle goede wensen, Ik ben de Uwe trouw."

En daar volgt de handtekening van de schrijver. Hieronder staat een postscript als volgt, en ik citeer:

“P.S. - De verklaring is gemeld dat zijn gedaan door u voordat de Verenigde Staten in de oorlog, en ik dacht dat misschien had u een gelegenheid om uw mening te veranderen in het licht van latere ontwikkelingen. Ik hoop natuurlijk dat je niet.”

De schrijver van deze brief ontving het terug met het volgende antwoord in hand langs de rechtermarge, en ik citeer:

“De reproductie van mijn verbaal gegeven verklaring is in wezen correct, en ik heb mijn mening over dit punt niet veranderd.”

De ondertekening volgt:

“A. Einstein.”

Mijn vrienden, de kerken in Nazi-Duitsland herkenden de aanval van het kwaad en stonden er tegen op. Vandaag de dag wordt Amerika geconfronteerd met hetzelfde kwaad, duizend keer vermenigvuldigd. Maar waar? Waar zijn de kerken vandaag?

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 22

27 maart 1977

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 27 maart 1977, en dit is mijn maandelijkse audiobrief nr. 22.

Er zijn weinig dingen zeker in het leven, maar één ding kunnen we ervan af hangen is dat dingen altijd veranderen. Vandaag bloeit er een bloem in al zijn glorie; morgen zal het verdord en vergeten worden, en laat alleen een mooie herinnering achter. Vandaag een kind in het spel schraapt een knie, en de hele wereld draait om een moeder teder zorg. Morgen wordt de knie genezen, waardoor alleen een lesje voorzichtigheid en troost achterlaat. Vandaag gaan jij en ik een tijdje door deze wereld; morgen zullen we niet meer gezien worden, en alleen de erfenis van onze keuzes voor goed of kwaad achterlaten.

Vorige maand in audiobrief nr. 21 waarschuwde ik u dat we misschien al gefaald hebben in onze pogingen om nucleaire oorlog te voorkomen, die dichterbij komt door de dag. Mijn vraag is niet: “Kan de oorlog worden gestopt?” maar “Zal het worden gestopt?” Er is niets in deze hele wereld dat mij zo behaagt dat ik jullie kan vertellen: “Goed nieuws, we hebben de oorlog voorkomen, we hebben gewonnen.” Toen ik op 25 september 1976 maandelijkse audiobrief nr. 16 opnam, leek het alsof ik je binnenkort zo goed nieuws kon geven. De publieke reactie op mijn audiobrieven nrs. 14 en 15 voor juli en augustus 1976 had een poging van de Sovjet-tweekruising van de Rockefellers door middel van onderwaterraketten langs onze kustlijnen gedwarsboomd, Het had een directe ontmoeting veroorzaakt tussen generaal George S. Brown, voorzitter van de stafchefs, en mij. Maar toen kwamen de verschrikkelijke omkeringen voor Amerika die ik de volgende maand in audiobrief nr. 17 onthulde; en veel te veel van degenen die de regering hadden gedwongen om actie te ondernemen in augustus 1976, slaagden er niet in om generaal Brown te volgen en te steunen in zijn inspanningen om ons geliefde land te blijven beschermen. Als gevolg daarvan zijn we generaal Brown kwijt als een effectieve kracht voor het goede.

Nu is het nog moeilijker om de nucleaire oorlog te stoppen. Het kan nog steeds gedaan worden, maar zullen we het doen? Mijn diepe hoop is nog steeds dat het antwoord JA is, anders zou ik deze woorden niet spreken. Ik doe alles wat in mijn macht ligt om de waarheid naar jou te brengen. Zolang ik toegang heb tot vitale informatie die je leven en je welzijn waard is, voel ik een diepe verantwoordelijkheid om het aan je te communiceren, maar dan wordt het jouw verantwoordelijkheid om te kiezen wat je eraan gaat doen.

Ik heb veel suggesties gedaan om ons land te redden. In december 1975 heb ik zelfs een hele tape opgenomen die aan niets anders gewijd was, getiteld “Wat we kunnen doen om Amerika te redden”; maar ik kan alleen maar hopen dat ik je geest kan openen voor wat je als individu kunt doen. In deze grote natie van ongeveer 215.000.000 individuen, is elke persoon anders. Niemand van ons heeft dezelfde vaardigheden, dezelfde mogelijkheden, of dezelfde mogelijkheden voor mogelijke actie. Het is onmogelijk dat ik, slechts één persoon, zelfs met de hulp van mijn medewerkers en informatiebronnen, een eenvoudig, uitgesneden en gedroogd recept kan geven voor wat te doen; Maar ik ben ervan overtuigd dat verspreid

over Amerika alle kennis is, alle vermogen om te organiseren, en alle middelen die nodig zijn om ons geliefde land te redden als we het willen doen.

Mijn drie onderwerpen voor vandaag zijn:

Onderwerp 1 Hoe kunnen we bewijzen dat Rockefeller-Sovjet plannen heeft om Amerika te vernietigen?

Onderwerp 2.. President Carter's inspanningen om de nucleaire oorlog een te versnellen

Onderwerp 3.. Hoe de kerk wordt gebruikt.

Onderwerp 1.. Al meer dan vier jaar probeer ik met alle middelen die ik tot mijn beschikking heb het Amerikaanse volk te waarschuwen voor de vooruitgang van geavanceerde plannen om ons geliefde land te vernietigen zoals we het kennen. We zien de laatste fase van een plan om een wereldwijde dictatuur te creëren die voor onze ogen werd uitgevoerd met onszelf als slachtoffers. Deze verbintenis voor een One-World regering onder controle van een super rijke elite werd in de vroege jaren van de 20e eeuw in gang gezet, met behulp van een kleine groep van krachtige belastingvrije stichtingen om het programma te coördineren en te leiden. Dit veroveringsprogramma werd lang geleden zo enorm, zo krachtig en zo complex dat de gemiddelde burger geen hoop had om te begrijpen wat er werkelijk gaande was. En de plannen van de Eén Wereld waren en zijn zo slecht dat de normale persoon gewoon niet kan geloven dat ze echt zijn zonder overweldigende bewijzen.

Maar hoe worden dit soort dingen bewezen? Een dergelijke lange-afstands verbintenis is een verfijnde vorm van samenzwering; dus, hoe worden samenzweringen blootgelegd en bewezen? In juridische kringen, en vooral in het Amerikaanse ministerie van Justitie, zijn de woorden van Speciale Rechter Advocaat John A. Bingham bekend tijdens het proces tegen de samenzweerders die betrokken zijn bij Abraham Lincoln's moord. Dit proces vond plaats in Washington, D.C. in 1865. Luister naar rechter Bingham's woorden, en ik citeer:

"Een samenzwering wordt zelden bewezen door een positieve getuigenis. Wanneer een misdaad van grote omvang wordt gepleegd door een combinatie van individuen, handelen ze niet openlijk, maar in het geheim en in het geheim. Het doel gevormd is alleen bekend bij degenen die in het. Tenzij een van de samenzweerders zijn metgezellen verraadt en tegen hen getuigt, kan hun schuld alleen met indirect bewijs worden bewezen. Sommige schrijvers zeggen dat de omstandigheden sterker zijn dan het positieve bewijs. Een getuige die positief vloekt, kan de feiten verkeerd begrijpen of valselijk zweren, maar dat omstandigheden niet kunnen liegen."

Rechter Bingham's woorden kunnen als een verrassing voor je komen als je geen advocaat bent. In tegenstelling tot de indruk die je misschien hebt gekregen van fictieve detectiveverhalen, kan indirect bewijs inderdaad zeer krachtig zijn en heeft besloten het resultaat van een groot aantal rechtszaken.

Bovendien is het de belastende kracht van omstandigheden die elke samenzwering het meest kwetsbaar maakt voor slechts één ding. Als de plannen van zelfs de machtigste van de samenzweerders openbaar worden gemaakt en worden vastgelegd voordat de plannen worden uitgevoerd, moeten de plannen vaak worden opgegeven; Want zelfs als de samenzweerders erin slagen hun plannen uit te voeren zonder dat ze in de daad worden

betrokken, kunnen de omstandigheden die voortvloeien uit hun criminele acties niet worden verborgen, en de voorafgaande blootstelling van hun plan zorgt ervoor dat de schuldvinger recht op de samenzweerders wijst.

Dit is het principe dat ik aanroep elke keer als ik publiekelijk iets onthul over de plannen of acties van degenen die samenzweren om Amerika te vernietigen. Zoals ik altijd heb geprobeerd duidelijk te maken, is mijn doel om deze criminele plannen bloot te leggen, om te voorkomen dat ze worden uitgevoerd. Op deze manier deel ik een gemeenschappelijk doel met mijn medewerkers en de vele bronnen die me essentiële vertrouwelijke informatie verschaffen. De beste prestaties van Intelligence verzamelen, zoals diplomatie, vaak liggen in wat niet gebeurd.. de crisis rustig afgebogen. En onze inspanningen tot nu toe zijn in dat opzicht gedeeltelijk succesvol geweest.

Maar de verbintenis voor wereldoverheersing die twee generaties geleden werd gesmeed is uitgegroeid tot een ongelooflijk monster met talloze tentakels en een enorme dynamiek. Als gevolg daarvan hebben de vier gebroeders Rockefeller en hun mede-samenzweerders het onmogelijk gevonden om hun sporen volledig uit te wissen, ook al zijn er veel wijzigingen in hun gedetailleerde plannen aangebracht. Een korte beoordeling van de omstandigheden die zich de afgelopen jaren om ons heen hebben ontwikkeld is dus zeer, zeer onthullend.

Ten eerste: Beschouw Nelson Rockefeller's mislukte poging om onze niet-gekozen president en dictator te worden door middel van zijn 25e amendement op de grondwet van de Verenigde Staten. Op 11 oktober 1974 nam ik mijn eerste Audio Book talking tape op, getiteld: "Hoe jezelf te beschermen tijdens de komende depressie en derde wereldoorlog." Rockefeller had toen nog twee maanden om als vice-president te gaan, maar ik heb laten zien dat Rockefeller, indien bevestigd, van plan was om in juni 1975 president te worden. In juni 1975 tijdens een reis naar Europa begon president Ford plotseling ernstige valpartijen te nemen.. eenmaal op een vliegtuighelling, en de mensen die hem na aan het hart lagen, zeiden dat hij er ook bleek en onvast uitzag. Het publiek werd al snel gevoed verhalen over de problemen zijn een oude knie blessure van voetbal, hoewel Ford's arts verklaarde platly dat zijn vallen had niets te maken met zijn knieën.

De volgende maand in audiobrief nr. 2 Ik gaf informatie die ik had gegeven aan het effect dat Ford's problemen waren veroorzaakt door een krachtig virus van onbekende oorsprong die met succes was gearresteerd.

De volgende maand onthulde ik in lezingen en ook in Audio Book Special Tape nummer 1 dat we tegen september of zo moeten weten of Nelson Rockefeller gestopt moest worden in zijn streven om het presidentschap te veroveren. En op 5 september 1975 werd een vermeende aanslag op Ford's leven gepleegd door Lynette Fromme; maar zoals ik in audiobrief nr. 4 die maand waarschuwde, was dit slechts een generale repetitie bedoeld om Ford bang te maken om ontslag te nemen. Ford weigerde echter ontslag te nemen en op 22 september 1975 vond een echte aanslag op Ford's leven plaats. Tijdens een bezoek aan San Francisco werd Ford het doelwit van Sara Jane Moore, en het was werkelijk alleen door de genade van God dat hij aan verwondingen ontsnapte. Ford had het gepland toen hij uit het St. Francis Hotel kwam om de straat over te steken en mensen in de menigte de hand te schudden. En daar wachtte Sara Jane Moore, precies waar Ford de menigte zou betreden, gewapend met een pistool dat ze de vorige dag met een Treasury agent had gekocht aan haar zijde, en met haar geest geprogrammeerd voor moord door elektronische

programmeringstechnieken! Maar op het laatste moment viel het moordplan uit elkaar. Een geheim agent zei de president niet over te steken, dus hij ging recht naar zijn limousine. Op dat, Sara Jane Moore hief haar pistool te schieten over de straat bij Ford, maar haar schot werd afgebogen door een andere toeschouwer.. een Vietnam veteraan in een rolstoel.

Dit was inderdaad het echte keerpunt in de hoop van Nelson Rockefeller om Jerry Ford als president te kunnen opvolgen. Hij liep door een reeks extra back-up plannen, die al mijn bronnen stelde me in staat om te onthullen van tevoren in mijn maandelijkse audio brieven.. en hij faalde voor het moment. Maar hij fluisterde onlangs tegen verslaggevers toen hij een prijsuitreiking van het Witte Huis verliet, “Ik kom terug.”

En dan is er Fort Knox. Ik heb mijn eerste Audio Book tape opgenomen in oktober 1974, minder dan drie weken na het zogenaamde Gold Inspection Visit to Fort Knox van 6 Congresleden, een senator en ongeveer honderd journalisten. Hier was een perfect voorbeeld van een geval waarin de ware omstandigheden alleen al.. namelijk de afwezigheid van de enorme goudhoop getoond op Treasury en Federal Reserve boeken.. zou voldoende zijn geweest door zichzelf om het bestaan van een enorme financiële samenzwering te bewijzen. Daarom werd door het ministerie van Financiën veel aandacht besteed aan het voorkomen van deze omstandigheden. In plaats van een objectieve, eerlijke inspectie van de Bullion Depository in Fort Knox door onafhankelijke goudexperts, heeft de Schatkist een public relations peep show vervangen waarbij mensen betrokken waren die niet wisten wat ze moesten zoeken. En terwijl het publiek luid werd beloofd een onafhankelijke controle door de Algemene Rekenkamer van het Congres, de werkelijke zogenaamde Audit Committee bestond bijna volledig uit het ministerie van Financiën; En het kleine Audit Report dat uiteindelijk enkele maanden te laat werd uitgebracht, bevatte geen bevindingen van feiten, tot slot alleen, citaat: “Wij geloven” het goud is er!

Mijn medewerkers en ik hebben bergen bewijs verzameld in verband met het goudschandaal rond Fort Knox. Dit tweeling schandaal betreft niet alleen de diefstal van de Amerikaanse monetaire goudvoorraad, maar ook de opslag van lekkende containers van CIA super gif verwerkt uit radioactief plutonium 239. Af en toe heb ik delen van dit bewijs openbaar gemaakt, zoals in maandelijkse audiobrief nr. 2 voor juli 1975. In die tape kon ik de gezworen verklaring onthullen van voormalig congreslid Frank Chelf, die de constante stroom goud uit Fort Knox in het midden van de jaren 60 en de onbevredigende antwoorden die hij ontving van de Schatkist en het Witte Huis over wat er gaande was. Ik heb ook onthuld dat de officiële lijst van goud zendingen van Fort Knox laat belangrijke zendingen. Een voorbeeld daarvan hebben we op 20 januari 1965 foto’s gehad; en in antwoord op een dergelijke specifieke uitdaging, gaf de Munt toe dat de zending had plaatsgevonden.

Maar het belangrijkste item over Fort Knox dat werd onthuld in audiobrief nr. 2 was de geheime “Central Core Vault”. Een enorme centrale goud opslag kluis waarvan het bestaan niet werd onthuld aan de bezoekers van september 1974 en later De minister van Financiën William Simon.. een andere interessante omstandigheid werd geweigerd omdat de centrale kern Vault werd beschreven en bevestigd voor ons en voor Congreslid Otis Pike door een voormalige commandant van Fort Knox, generaal John L. Ryan, Jr. Zowel Simons leugen als de bevestiging van generaal Ryan worden geciteerd in maandelijkse audiobrief nr. 8 januari 1976. De centrale kernkluis is de sleutel tot het hele Fort Knox Scandal.

Het gezamenlijke Rockefeller-Sovjet programma om de wereld te veroveren is zo allesomvattend dat veel andere aspecten ervan ook in de maandelijkse audiobrief zijn besproken. Maar het belangrijkste probleem is nu de snelle aanpak van de Eerste Kernoorlog op Amerikaans grondgebied. In mijn allereerste opname in oktober 1974 legde ik uit waarom de gebroeders Rockefeller Amerika in een nucleaire oorlog verraden. Ik heb ook het streefschema voor de oorlog onthuld om midden 1977 tot midden 1978 te beginnen. Vandaag zijn enkele details van het oorlogsplan veranderd en de economische en politieke scenario's die toen door de Rockefellers werden gepland, liggen nog op schema. Maar van alle Rockefeller plannen is de nucleaire oorlog tegen Amerika het meest cruciaal en vanaf nu is het tijdsschema voor oorlog nog steeds praktisch ongewijzigd. Om redenen die ik zal uitleggen in Onderwerp 2, de gebroeders Rockefeller zijn al hun middelen aan het vermoeien om een uitglijden in het tijdstip van de oorlog te voorkomen.

In juli 1975 greep Indira Gandhi haar eigen India af op een manier die de wereld verbijsterde. Ze werd het meest bitter veroordeeld door de regering van de Verenigde Staten!! De volgende maand in audiobrief nr. 3 vertelde ik je wat er werkelijk in India was gebeurd. Ondanks alle verschijningen, Indira Gandhi probeerde te redden India's vrijheid..niet vernietigen. Wat ze had gedaan was een CIA project te vernietigen dat al vijf jaar bezig was om India over te nemen. In dezelfde tape onthulde ik dat de gezamenlijke plannen van Rockefeller voor oorlog werden herzien op rekening van India. Het plan voor een nucleaire oorlog op Amerikaans grondgebied werd op een back-brander gezet totdat India kon worden overgenomen door oorlog in Azië. De streefdatum voor de aanval op India in het kader van het herziene oorlogsplan was maart 1977, deze maand.

Ik zei het je ook, citaat:

"De nieuwe plannen hebben geen betrekking op vijandelijkheden op Amerikaans grondgebied zoals ze nu staan. Houd er rekening mee dat verdere veranderingen kunnen en waarschijnlijk zullen plaatsvinden. In het bijzonder, als Indira Gandhi worden uitgeschakeld uit de macht op elk moment snel, kan het goed in staat de CIA om de oorspronkelijke overnameplannen terug op het spoor, en dat zou het oorspronkelijke plan voor oorlog tegen de Verenigde Staten herstellen."

Toen ik deze dingen 19 maanden geleden onthulde, leken ze waarschijnlijk afgelegen en onwaarschijnlijk voor u; maar door het ontspannen van de Noodcontrole die ze had opgelegd en de verkiezingen op 21 maart, zes dagen geleden, verloor ze tragisch voor niet alleen India maar ook Amerika. De CIA slaagde erin Indira Gandhi te verleiden door de vrije verkiezingen die ze voor haar volk wilde ondermijnen en deed dat deze maand, maart 1977. Dit was de oorspronkelijke streefdatum voor oorlog tegen India in de plannen die ik 19 maanden geleden onthulde.

Nu India wordt verzorgd, nu geneutraliseerd, wordt nucleaire oorlog op Amerikaanse bodem niet langer uitgesteld voor rekening van India. In maandelijkse audiobrief nr. 6 voor november 1975, onthulde ik de grote strategie voor de enorme Aziatische oorlog die vooraf ging aan de nucleaire oorlog tegen Amerika. Het verzoekt de vijandelijkheden in het Midden-Oosten te beginnen met een ernstige provocatie die een beperkte nucleaire staking van de Sinaïwoestijn bij de Arabisch-Opec oliebronnen rechtvaardigt. Deze afkap van olievoorraden zou het hart van Europa en Afrika verlammen, Japan uitschakelen en dictatoriale maatregelen zoals gasrantsoenering en andere maatregelen tegen het

Amerikaanse volk opleggen door Executive Orders, waarbij al deze maatregelen volledig onder de overheersing van de Rockefeller-Sovjetalliantie tot stand zouden worden gebracht.

Maar nu is India gemakkelijk prooi geworden voor een volledige overname en is daarom in de eerste plaats gedaald. De oorlog in het Midden-Oosten is meerdere malen uitgesteld. Het meest beslissende falen in dit verband vond plaats eind december 1975, toen de OPEC-ministers van olie in Wenen werden ontvoerd door terroristen in de betaling van de CIA. Verschillenden zouden gedood worden, vurige passies en leiden tot oorlog, maar de baan werd verpest en ze ontsnapten allemaal met hun leven. Dit veroorzaakte een enorme afwijking in de plannen voor oorlog en verovering; en voor het verprutsen van deze top prioriteit opdracht, de CIA-stationchef in Athene, Richard Welch, werd uitgevoerd door de CIA zelf, zoals ik onthulde in maandelijkse audiobrief nr. 8 voor januari 1976.

In diezelfde band heb ik publiekelijk de super geheime White House Merge richtlijn onthuld. Deze richtlijn vereist dat het leven in de Verenigde Staten zo wordt gewijzigd dat het gemakkelijk kan worden samengevoegd met het leven in de Sovjet-Unie en dat het al bestaat sinds Stalin! Een dergelijke manier van leven is totaal vreemd aan Amerika; maar vandaag, onder het gepoppend bestuur van Jimmy Carter, wordt de federale overheid nu openlijk geleid door aliens met buitenaardse filosofieën. Ons leven wordt samengevoegd met dat van de Sovjet-Unie. Toch kent de hebzucht en de lust naar macht die zowel de heersers van de Sovjet-Unie als de echte heersers van Amerika motiveert geen grenzen. En al in november 1975 in audiobrief nr. 6 begon ik te waarschuwen voor de dreiging van een Sovjet dubbelkruis van de Rockefellers en hun Corporate Socialist intimates hier in Amerika. Tegen het voorjaar van 1976 meldde ik dat bepaalde Trustees van de door Rockefeller gecontroleerde grote stichtingen steeds meer bezorgd waren dat zo'n dubbelkruising aan het brouwen was. Maar niet zo de gebroeders Rockefeller en hun naaste medewerkers, omdat ze meer vertrouwen hebben in de Sovjet-Unie dan in Amerika.

Vorige zomer begon de Sovjet-dubbele kruising. Ten eerste, zoals ik in maandelijkse audiobrief nr. 13 voor juni 1976, ontving ik informatie dat een nucleair wapen was geplaatst in Seal Harbor, Maine, tussen de zomerhuizen van David en Nelson Rockefeller. Kort daarna werd mij meegedeeld dat de Sovjet-Unie korteafstandsraketten plantte in onze eigen territoriale wateren, klaar voor lancering vanuit onderzeese rustplaatsen op afstand. Wij hadden het gevaar dat er onmiddellijk een nucleaire verrassingsaanval zou plaatsvinden, niet alleen hier maar ook wereldwijd, waardoor alle effectieve tegenstand van de marine tegen de Sovjet-Unie zou worden vernietigd en de Sovjetoverwinning zou worden gegarandeerd. Dankzij de informatiekloof die Henry Kissinger als staatssecretaris creëerde, bereikte de informatie over de raketten niet de Joint Chiefs of Staff. Intelligentie bronnen hebben me verteld dat de enige manier waarop actie kon worden ondernomen om de situatie te redden was door het een publieke kwestie te maken, Dus dat is wat ik deed door middel van audio brieven 14 en 15 afgelopen zomer.. en het werkte zoals ik voor u hertelde in audiobrief nr. 16 in september 1976.

Maar de vier gebroeders Rockefeller zijn lang geleden voorbij het punt van No Return. Ondanks wat er afgelopen zomer is gebeurd, zetten ze het gezamenlijke veroveringsprogramma met de Sovjet-Unie voort, om zichzelf ervan te overtuigen dat hun langdurige alliantie weer op de rails is. Maar tegelijkertijd proberen ze nucleaire oorlog één

te versnellen, want in de Sovjet-Rockefeller rivaliteit is de tijd nu aan de kant van de Sovjets.

Vrienden, we zijn nu omringd door omstandigheden die het bestaan bewijzen van een grootse samenzwering om ons onze vrijheid en zelfs ons leven te ontnemen. Het is aan ieder van ons om onze ogen te openen en deze omstandigheden te zien voor wat ze werkelijk zijn voordat het te laat is.

Onderwerp 2.. Vorige maand in audiobrief nr. 21 Ik legde uit wat de woorden “Nationale Veiligheid” echt betekenen voor degenen die de regering van Amerika vandaag de dag. Voor hen Nationale Veiligheid begint en eindigt met de bescherming en de vooruitgang van onze niet gekozen Heersers zelf. Niet u en mij. Nergens is dit levendiger bewezen dan in het rijk van de oorlog. We worden belast tot het breekpunt om de zogenaamde nationale veiligheid te ondersteunen. Maar wanneer heeft dit in deze eeuw een oorlog voorkomen? En voor al onze geroemde inlichtingen verzamelen en vroegtijdige waarschuwingssystemen, wanneer hebben u en ik ooit baat gehad bij een waarschuwing van tevoren voor een dreigend conflict door de regering?

Het is zonder twijfel bewezen, niet alleen door indirect bewijs maar ook door bewijs, dat elk groot conflict in de 20e eeuw waarbij Amerika betrokken was, vooraf bekend is geweest door onze heersers. Maar deze voorkennis is ons nooit meegedeeld, het hele volk, behalve één keer. In 1962 heeft president John F. Kennedy Amerika wel in kennis gesteld van de waarschuwingen die hij had gekregen over de dreigende Cubaanse raketdreiging. Het was een beangstigende ervaring voor ons allen, maar het resultaat was dat een succesvolle Sovjet verrassingsaanval onmogelijk werd gemaakt. Nauwelijks een jaar later stierf Jack Kennedy door de CIA omdat hij deze Rockefeller-Sovjet gok verpestte door te handelen in het belang van de echte nationale veiligheid. Onze veiligheid. Maar in de gevallen van twee wereldoorlogen, Korea en Vietnam, is een ander patroon consequent toegepast.

In 1916 bereikte Woodrow Wilson, de eerste Amerikaanse president die een totale marionet van het Rockefeller-rijk was, met de vredesgeoriënteerde slogan “Hij hield ons uit de oorlog.” Ondertussen manoeuvreerde hij Amerika snel in oorlog. Vijf maanden na zijn herverkiezing op 6 april 1917 verklaarde Amerika Duitsland de oorlog, en al snel waren Amerikaanse deegjongens weg om “The War to End All Wars” te vechten. Er stierven duizenden in loopgraven terwijl de beheerders van de “Carnegie Endowment for International Peace” Wilson aanmoedigden om de oorlog uit te breiden vanwege de gewenste veranderingen die het veroorzaakte in het Amerikaanse leven!

In 1940 keerde president Franklin D. Roosevelt, net als Wilson voor hem, zich opnieuw tegen de oorlog tegen Europa uit, om herkozen te worden. Zelfs nu, mijn vrienden, kan ik nog steeds die campagne woorden van FDR in mijn oren horen luiden, en ik citeer:

“En terwijl ik met jullie moeders en vaders praat, geef ik jullie nog een zekerheid. Ik heb dit eerder gezegd, maar ik zal het opnieuw zeggen, en opnieuw, en opnieuw: ’Jullie jongens zullen niet worden uitgezonden in enige buitenlandse oorlogen.’”

Maar zelfs toen hij een ongekende derde termijn won op deze manier, reed FDR de Verenigde Staten snel naar oorlog. Op 27 mei 1941 riep de F.D.R. slechts zes maanden na zijn herverkiezing en met Pearl Harbor nog zes maanden in de toekomst een “Onbeperkt Nationale Noodgeval” uit om zich klaar te maken voor oorlog! In de daaropvolgende

maanden werd alles gedaan om een Japanse aanval op Pearl Harbor uit te lokken; en toen bekend stond dat deze aanval ophanden was, werd het grootste deel van de vloot van de Verenigde Staten Pacific in Pearl Harbor gebotteld als een verleidelijk doelwit. Alleen onze vliegdekschepen werden ver van gevaar gehouden, omdat ze onmisbaar zouden zijn voor vergelding tegen Japan.

Bepaalde ambtenaren in de Amerikaanse regering wisten van tevoren al dat er oorlog met Japan zou komen. Het bewijs hiervan is op veel plaatsen te vinden vandaag, sommige van hen vrij onverwacht. Een voorbeeld is de autobiografie van de Rt. Edward Randolph Welles II gepubliceerd door Learning, Inc., Manset, Maine 04656, Het boek getiteld “The Happy Disciple” gaat in principe niet over politiek of economie, maar over de carrière en het leven van een bisschopsminister. Maar het is zo dat bisschop Welles in de herfst van 1941 de rector van de Christelijke Kerk in Alexandrië, Virginia, de kerk van George Washington was. En op pagina 62 staat het volgende, en ik citeer:

"Een andere van mijn vrienden was Norman H. Davis, president van het Amerikaanse Rode Kruis, die werd gekozen in onze parochie vesting. Hij was erg dicht bij president Franklin D. Roosevelt en zag hem vaak. Op 6 november 1941 heb ik met Mr Davis in Washington geluncht en vernomen dat er een oorlog met Japan zou komen die binnen vijf weken zou beginnen. Ik werd geschokt en vroeg Mr Davis de president aan te sporen een nationale dag van gebed te benoemen, en gaf Mr Davis een brief die ik aan president Roosevelt had geschreven over dit onderwerp. Mr Davis heeft mijn brief aan de president overhandigd, die de volgende Nieuwjaarsdag heeft benoemd tot ’Nationale Gebedsdag. ’

Ik was zo ontroerd door de onthullingen van de lunch dat ik later die dag onze gemimeografische postkaarten naar de gemeente stuurde met de volgende vermelding:

’De rector predikt een preek om 11:00 uur dienst op zondag 9 november, die hij belangrijk vindt om u te wijzen. De preek zal de wanhopige situatie beoordelen die Amerika deze wapenstilstandsdag confronteert, en stelt de basis Christelijke houdingen en acties voor. ’

Op zondag zei ik in de loop van die preek:

’Niemand beseft hoe groot de mogelijkheid is dat we binnen dertig dagen in oorlog zijn met Japan. ’

De gemeente was diep geschokt; en in antwoord op vele verzoeken, werd mijn preekboekje opnieuw gedrukt met deze preek toegevoegd. Achtentwintig dagen na die preek kwamen, 7 december, de Japanners vielen Pearl Harbor aan en de oorlog was begonnen. "

(Einde citaat uit de autobiografie van bisschop Welles.)

Bisschop Welles had natuurlijk geen idee dat president Roosevelt’s voorkennis van de dreigende Japanse aanval te wijten was aan samenzwering om die aanval te veroorzaken, maar hij wist wel dat mensen gewaarschuwd moesten worden en dat deed hij. De federale regering had Amerika kunnen waarschuwen voor de Japanse aanval... maar dan zou de aanval nooit hebben plaatsgevonden. En F.D.R., die het bevel van de Rockefellers en hun bondgenoten uitvoerde, wilde dat de aanval plaatsvond zodat Amerika ten oorlog zou trekken!

In de twee-volume Audio Book talking tape die ik een jaar geleden met kolonel Curtis B. Dall heb opgenomen, wordt het gedetailleerde verhaal van Pearl Harbor verteld door

Kolonel Dall. en Kolonel Dall, die de schoonzoon en goede vriend van FDR was, weet waar hij het over heeft.

Daarna kwam Korea. Op 21 juni 1950, staatssecretaris Dean Rusk getuigde voor het Congres dat er geen aanwijzingen waren voor een dreigende Noord-Koreaanse aanval op Zuid-Korea. Enkele dagen later ging John Foster Dulles naar Seoul, Zuid-Korea, om gerust te stellen dat er geen gevaar voor invasie vanuit het noorden was. Toen vertrok hij snel omdat de Noord-Koreaanse invasie al werd gelanceerd!

En voor ons, het Amerikaanse volk, weer een vervelende verrassing. Vietnam volgde ook het oude patroon. Het laatste wat het Amerikaanse volk wilde was weer een bloedige oorlog. En tijdens de verkiezingscampagne van 1964, sloeg Lyndon Johnson de stroman Barry Goldwater neer door het thema Vrede te spelen. Goldwater werd geportretteerd als de gevaarlijke man die Amerika in een grote oorlog zou brengen; Johnson, als de 'grote compromissenmaker' die ons zou weghouden van dit gevaar. Maar Johnson had de Tonkin Gulf Resolution al als het gereedschap dat hij nodig had, en binnen 3 maanden na zijn aardverschuiving verkiezing, Johnson begon Vietnam te veranderen in een andere grote rampzalige oorlog. In juni 1965 was de verbintenis van Amerikaanse gevechtstroepen om de nachtmerrie van Vietnam begonnen onder bevel van nog een president die Amerika vrede en welvaart had beloofd.

Vandaag gebeurt het allemaal weer. Jimmy Carter, de gepoppen president die voor David Rockefeller werkt, wekt de hoop van veel Amerikanen op dat het deze keer anders zal zijn. Deze keer hebben we een president die truien en blauwe jeans draagt en daarom een man van het volk moet zijn. Hij moet vastbesloten zijn vrede te hebben, omdat hij zo agressief op zoek is naar ontwapening, en hij heeft ons alles beloofd dat hij nooit zal liegen. Maar in een korte periode van slechts twee maanden, is president Carter erin geslaagd regeringen over de hele wereld te vervreemden en boos te maken. Onder het mom van volkszin beledigt hij systematisch bezoekende ambassadeurs met onwaardige recepties en weigert hij de lunches bij te wonen die door de ambassadeurs worden gegeven. Hij preekt tegen de wereld over "mensenrechten," terwijl hij niets doet aan de schending van ons eigen mensenrecht om schone lucht te ademen zonder dat er sprake is van besmetting door Sovjet-plutoniumaanvallen, onder andere.

In het geval van de Sovjet-Unie met wie hij zegt te willen onderhandelen over wapenvermindering om oorlog te voorkomen, schendt hij een overeenkomst om zich niet te bemoeien met elkaars interne aangelegenheden die in 1972 door president Nixon werd ondertekend. Hij zegt dat hij vrede wil, maar de omstandigheden die hij met grote snelheid tot stand brengt zijn precies die welke wel tot oorlog kunnen leiden.

Het feit is, mijn vrienden, dat Jimmy Carter ons snel meeveegt naar Nuclear War One en hoe eerder hoe Beter, volgens zijn Rockefeller bazen. Weet hij zelf waar hij Amerika naartoe neemt door orders op te volgen? Houd in gedachten dat hij opvallend probeert FDR te emuleren in elk opzicht recht naar beneden om zijn campagne te lanceren afgelopen zomer waar FDR deed in 1932.. Warme Springs, Georgia, en het herleven van de Fireside Chat als president. En luister naar Carters eigen woorden uit een recente Fireside Chat, en ik citeer:

"Ik herinner me nog een andere moeilijke tijd in de geschiedenis van ons land toen we een andere geest voelden. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werden we geconfronteerd met een

verschrikkelijke crisis, maar de uitdaging van de strijd tegen het fascisme trok ons samen. Ik geloof dat we weer klaar zijn voor dezelfde geest."

De gebroeders Rockefeller willen dat nucleaire oorlog 1 zo snel mogelijk begint, om verschillende redenen. Het militaire evenwicht verschuift steeds sneller ten gunste van de Sovjet-Unie en zelfs in het domein van geheime superwapens weg van de Rockefellers. Volgens alle informatie die ik heb kunnen krijgen, zijn de CIA-onderzeese superraketten in de Atlantische Oceaan en de Stille Oceaan, die ik twee maanden geleden in audiobrief nr. 20 heb onthuld, nog steeds de meest geweldige nucleaire raketten ter wereld. Maar zoals ik toen onthulde, deze CIA raketten die zijn om de Rockefellers te beschermen.. niet u en mij.. zijn in verschillende gevallen niet meer operationeel geworden, en er is geen manier om te voorspellen hoe lang degenen die blijven zal duren voordat zij, ook, falen en beginnen te lekken.

Maar er is nog een andere meer fundamentele zorg waar de Rockefellers aan moeten denken. De Verenigde Staten hebben vanaf nu helemaal geen antiraketwapens meer en de Sovjet-Unie heeft alleen de Galosh ABM, waarvan de effectiviteit tegen ICBM's twijfelachtig is; maar die situatie staat op het punt om zeer binnenkort drastisch te veranderen. Generaal-majoor George Keegan Jr., die op 1 januari 1977 met pensioen ging als hoofd van de luchtmacht Intelligence, is een man die herhaaldelijk de eerste is geweest om belangrijke nieuwe ontwikkelingen te detecteren die van invloed zijn op het militaire evenwicht. Hij heeft onlangs gezegd, citaat: "Een wereldwijd conflict is in de zwangerschap." En, mijn vrienden, hij heeft gelijk. Bovendien heeft hij de waarschuwing dat de Sovjet-Unie al een wapen van het type doodstraal test, een "Particle Beam." Zodra dit wapen operationeel is ingezet in de zeer nabije toekomst, kan het inkomende raketten vernietigen en de Sovjet-Unie onkwetsbaar maken voor elke ICBM-aanval, inclusief een aanval door middel van de Rockefeller CIA onderzeese superraketten.

Ondertussen zet de Sovjet-Unie nu voort in een meedogenloos programma van het planten van onderwaterraketten langs de kusten van de Verenigde Staten en andere landen over de hele wereld. Ondanks het Rode Vrijdagakkoord van 1 oktober 1976, dat ik in maandelijkse audiobrief nr. 17 onthulde, eret de Sovjet-Unie de "Nuclear Safe Zone" niet bij het plaatsen van deze raketten. De Rockefellers geloven dat de dreiging van hun CIA onderzeese raketten zal voorkomen dat de Sovjet raketten binnen de nucleaire veilige zone daadwerkelijk worden gelanceerd in nucleaire oorlog 1, maar dat is strikt een gok van hun kant omdat de dreiging is er.

Tijdens het laatste deel van deze maand heb ik rapporten ontvangen van mijn eigen Intelligentie bronnen over de huidige status van het wereldwijde Sovjet programma van het planten van korteafstands onderwater nucleaire raketten. Toen ik afgelopen augustus maandelijkse audiobrief nr. 15 opnam, gaf ik de coördinaten voor 64 raketten en bommen over de hele wereld, waaronder 16 in Amerikaanse en Canadese wateren. Dat was voldoende om de Sovjet-Unie de mogelijkheid te geven om een verrassingsstoot te geven tegen alle marinemachten in de wereld die zich verzetten tegen de Sovjet-Unie, maar nu, dankzij het krankzinnige Rode Vrijdagbeleid van de Rockefellers, is de situatie veel erger geworden. Nu redundant gericht op verzekert dat een dergelijke Sovjet aanval een zeer hoge kans op succes heeft. En naast marine en andere militaire doelen dicht bij de zee, zijn

de Sovjet-onderzeese raketten nu ook gericht op het toenemend aantal niet-militaire strategische doelen.

De Sovjet-Unie heeft sinds mijn laatste verslag in totaal 372 kernwapens, voornamelijk raketten, maar ook enkele bommen, in de kustwateren van de wereld geplaatst. Van deze bijna de helft worden 158 in Amerikaanse wateren geplant. Dit omvat 130 rond het vasteland 48 staten, 9 meer rond Alaska, 15 in de wateren van Hawaï, en 1 elk op Midway Island, Guam, Christmas Island, en de noordelijke benadering van het Panamakanaal. De Sovjet-Unie bereidt zich ook voor om met extra plutoniumwolkaanvallen tegen Amerika toe te slaan. Op 1 maart heeft Amerika zijn territoriale grenzen uitgebreid tot 200 mijl, en Sovjet-onderzeeërs zijn verder gegaan dan deze nieuwe grens, maar nu worden er afstandsbedieningsbussen langs onze westkust geplant binnen 3 tot 5 mijl van de kustlijn. Tot nu toe zijn er 16 van deze geplant, en er zijn er meer onderweg.

Er zijn 29 raketten rond de Britse eilanden en 11 in Canadese wateren. Europa en de Middellandse Zee zijn momenteel omringd door 46 Sovjet-onderzeese raketten. Tien daarvan zijn in de Middellandse Zee. Aan de Atlantische kust en de Noordzeekust wordt Spanje door één, Frankrijk door drie, Nederland door vijf, en West-Duitsland door zes. Drie Sovjetraketten zijn geplant in Deense wateren, 7 nabij Noorwegen, 6 nabij Zweden en 5 nabij Finland. Daarnaast omsingelen 7 Sovjet-raketten IJsland. Deze zijn klaar om de NAVO-vliegbasis te decimeren, waardoor de nieuwe Sovjet-supersonische Backfire Bomber in zijn marineversie al onze vitale zeeroutes over de Noord-Atlantische Oceaan kan onderscheppen.

De rest van het patroon wereldwijd is: Eerste op de Stille Oceaan en Indische Oceaan.. Australië 7, Nieuw-Zeeland 6, Nieuw-Guinea 4, Filippijnen 6, Indonesië 6, Maleis schiereiland 2, Thailand 1, Birma 1, India 1, Taiwan 3, Rode China 7, grens tussen rood China en Vietnam 1, Japan zwaar gericht 19, Zuid-Korea 8.

Rond Zuidwest-Azië, Afrika en het Midden-Oosten.. Kaspische Zee kust van Iran 3, Perzische Golf kust van Iran en Saudi-Arabië 5, in de Golf Oman 1 (doel Iran), Rode Zee kust van Saoedi-Arabië 2, Zwarte Zee kust van Turkije 1, zuidelijk Afrika 8.

En langs de kust van Latijns-Amerika.. Mexico 11, Guatemala 1, British Honduras 1, Honduras 1, Nicaragua 1, hoewel Nicaragua zelf wordt gebruikt voor bepaalde marine doeleinden door de Sovjet-Unie, Costa Rica 3, Venezuela 4 waaronder een in de Orinoco rivier, Chili 5, Argentinië 1. Het Britse bezit van West Falkland in de buurt van Zuid-Argentinië wordt ook doelwit door 1 Sovjet-raket evenals het eiland Bermuda.

De regering van elk land dat ik heb genoemd kan de navigatie coördinaten van de dreigende Sovjet onderwater raketten van mij verkrijgen op officieel verzoek. Tot nu toe heeft slechts één regering, die van Groot-Brittannië, om deze laatste coördinaten verzocht en ik heb ze graag geleverd. Groot-Brittannië leeft rustig haar majestueuze naam na, want alleen al van alle naties op aarde, verdrijft de Britse regering de dreiging van de Sovjet-zeemacht met grimmige vastberadenheid. Ik denk niet dat het in het belang van het Britse volk zou zijn om u alle maatregelen te vertellen die op dit gebied genomen worden, afgezien van het feit dat de Sovjetraketten uit de Britse wateren verwijderd worden. Maar ik zal u zeggen dat de Britten tot nu toe een zeer belangrijk feit bewijzen. Gezien de wil daartoe kan de Sovjet-oorlogsdreiging worden tegengehouden. Voor al hun moderne wapens zijn de Sovjets geen supermannen, behalve in vergelijking met de verraderlijke kwallen die de

Amerikaanse regering vandaag beheersen. Wat nodig is, is de omstandigheden te erkennen voor wat ze werkelijk zijn, en vervolgens de geest en vastberadenheid te roepen om te doen wat gedaan moet worden, en dat, mijn vrienden, is precies wat de Britten nu doen.

Onderwerp 3.. Een paar dagen geleden werd de dominee Billy Graham geciteerd in kranten als hij zegt dat hij graag, citaat: “symbolische gebaren gemaakt aan het Amerikaanse volk” door president Carter. Hij toonde zich bijzonder verheugd over het feit dat Carter niet alleen van plan is om naar de zondagsschool te gaan, maar er zelfs les te geven. Maar wat de inhoud van de nieuwe regering betreft, Dr. Graham zei dat het nog te vroeg is om dat te beoordelen.

Miljoenen Amerikanen vertrouwen Jimmy Carter, een onopgeprobeerde nieuwkomer in de nationale politiek, vooral vanwege zijn Sunday School imago. In de haast, de haast van vandaag, lijkt Jimmy Carter’s zeer zichtbare vroomheid bijna iets uit het verleden. Honderd jaar geleden zouden de volgende woorden over hem geschreven kunnen zijn, en ik citeer:

"Hij werd een vaste bediende in de Erie Street Baptist Church, en gaf zich krachtig aan zijn werk. Jimmy werd publiekelijk gedoopt in de herfst van 1854. Niet lang daarna werd Jimmy tot Klerk van de kerk benoemd, een ongewone verantwoordelijkheid voor een gewone jeugd, en een indicatie van de indruk van volwassenheid en verantwoordelijkheid die hij anderen gaf. Voordat vele jaren verstreken, gaf hij les in een van de grootste klassen van de zondagsschool. Als een heldere middelbare school afgestudeerde, een trouwe bediende, een zeer sluwe en verantwoordelijke jongeman, Jimmy nam al snel een prominente rol in alle kerkactiviteiten. Hij gooide zich in hen met karakteristieke eengezinsheid. Zoals we al zeiden, bood de kerk deze jeugdwerkloosheid een uitlaatklep, maar ook zijn moeder, broers en zusters het beste deel van het sociale leven dat ze genoten."

Vrienden, ik heb niet alleen deze woorden verzonnen om Jimmy Carter te passen. Ik heb de naam Jimmy vervangen door de naam John in fragmenten uit de biografie van John D. Rockefeller, Sr. door Allan Nevins. Het opvallende aan John D. Rockefeller was dat zijn krachtige kerkactiviteiten nooit in zijn hele carrière vertaald zijn in eerlijke, eerlijke of ethische zaken in zaken! En in een vergelijkbare geest vandaag, Jimmy Carter, of hij het nu beseft of niet, is het preken van goed, maar het doen van kwaad. Hoe ver hadden sommige dictators, zowel vroeger als nu, kunnen komen als ze de oppositie van de kerk zelf hadden uitgeschakeld? Het kan zijn dat Jimmy Carter wordt misleid en niet bewust doet wat kwaad is; maar hoe dan ook, mijn vrienden, dat is geen excuus voor de rest van ons om blindelings mee te gaan als schapen naar de slachting. Als we dat doen, laat de geschiedenis duidelijk zien wat er gaat gebeuren.

Het einde van de wereld kwam voor de georganiseerde kerk in Rusland na de bolsjewistische revolutie in 1917. Binnen een paar korte jaren kwamen meer dan 20.000.000 Russen de dood tegen door de Sovjetregering. En terwijl een worsteling onder de grond van gelovigen tot op de dag van vandaag is blijven bestaan, bestaat de kerk als organisatie die gebeurtenissen direct kan beïnvloeden niet meer. En het zal niet bestaan zolang het communisme de officiële religie van de Sovjet-Unie blijft.

Ook op het vasteland van China gebeurde hetzelfde toen Mao Tse-tung het overnam. De kerk in China was veel kleiner als percentage van de bevolking dan in Rusland, maar het lot was hetzelfde.. het einde van de wereld afgezien van een worstelende overblijfsel van

gelovigen gedwongen onder de grond. Na het doden van meer dan 60.000.000 van zijn eigen volk, Mao erin geslaagd om communistische China te veranderen in misschien wel de meest starre geregeerde samenleving op aarde. En David Rockefeller, die Jimmy Carter president maakte en nu de leiding neemt, heeft zijn goedkeuring uitgesproken voor deze situatie. Zo heeft hij enkele jaren geleden gezegd, en ik citeer:

“Het sociale experiment in China onder leiding van voorzitter Mao is een van de belangrijkste en meest succesvolle in de menselijke geschiedenis.”

Als we het toestaan, zijn we de volgende Amerika en de hele westerse wereld. Het uitgebreide plan dat ik in maandelijkse audiobrief nr. 6 voor november 1975 onthulde, wordt herzien en bijgewerkt voor toepassing in de huidige omstandigheden. Sommige van mijn bronnen hebben mij onlangs grote bezorgdheid geuit over het feit dat er nu een provocatie voor oorlog in het Midden-Oosten wordt vastgesteld die anders zal zijn dan wat we ooit eerder hebben gezien. Ik herhaal, de Rockefellers zijn steeds wanhopiger om nucleaire oorlog 1 te starten voordat ze hun controle over de gebeurtenissen verliezen. Om dat doel te bereiken worden plannen serieus overwogen die, indien uitgevoerd, alle drie de grote religies van de westerse wereld onmiddellijk in beroering kunnen brengen in de loop van het ontsteken van een conflict in het Midden-Oosten. Ik hoop dat ik u door u te waarschuwen voor het bestaan van dergelijke plannen, deze te gevaarlijk maak voor de samenzweerders om uit te voeren. Maar als ze worden uitgevoerd, hoop ik dat u het nu meteen zult kunnen herkennen wanneer het gebeurt. We mogen ons niet laten misleiden, stampen of neutraliseren, mijn vrienden. We hebben belangrijk werk te doen.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 23

24 april 1977

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 24 april 1977, en dit is mijn maandelijkse audiobrief nr. 23.

Twee maanden geleden in audiobrief nr. 21 voor februari 1977, legde ik uit hoe Amerika was veranderd in een nationale energie verslaafde gedurende de loop van twee generaties en meer, en hoe deze energieverslaving tegen ons wordt gebruikt door de vier Rockefeller broers in het uitschakelen van onze nationale veiligheid; En vier dagen geleden, op 20 april 1977, werd dit proces serieus gestart door David Rockefeller's revolutionaire energieprogramma aangekondigd door zijn werknemer, Jimmy Carter. Voor de toevallige waarnemer moet het ongelooflijk lijken.. Een nieuwe regering onder een nieuwe president, zonder eerdere ervaring in Washington, heeft in slechts drie korte maanden gedaan wat geen enkele vorige regering ooit heeft gedaan: ontwikkelde een uitgebreid, gedetailleerd energieprogramma voor de meest complexe economie op aarde. Bovendien zegt Mr Carter dat we moeten doen wat hij ons zegt om "een nationale ramp" te voorkomen. Hij zegt dat we nu moeten handelen. Waarom zo'n haast? Waarom zo dringend? En waarom doet hij zijn best om zijn energieprogramma "het morele equivalent van oorlog" te noemen? Het antwoord ligt in waar ik je vorige maand voor waarschuwde aan het einde van de maandelijkse audiobrief nr. 22.

De CIA is hard aan het werk het regelen wat de CIA kroont prestatie.. de enscenering van een afschuwelijke daad van terrorisme die bedoeld is om oorlog te veroorzaken uitbarsten in het hele Midden-Oosten. Dit is om een aangepaste, bijgewerkte versie van het gedetailleerde oorlogsplan te starten dat ik in maandletter nummer 6 van november 1975 onthulde. Dit plan omvat een beperkte nucleaire staking van de Sinaï om de Arabische OPEC oliebronnen af te sluiten, behalve die in Libië, die door de CIA wordt gecontroleerd. Dit zal onmiddellijk leiden tot zeer harde energierantsoenering in de Verenigde Staten, en de federale regering zal eindelijk die kostbare gasrantsoenbonnen mogen uitgeven die al meer dan drie jaar in gebruik zijn. Dus het energieplan van Carter met zijn onderliggende oorlogsachtige atmosfeer is eigenlijk de eerste stap in een geleidelijke verschuiving naar een oorlogsbasis voor de Verenigde Staten. Het heeft hetzelfde doel als de verklaring van nationale noodsituatie die president Franklin D. Roosevelt in mei 1941 heeft afgekondigd, zes maanden voor Pearl Harbor, om Amerika klaar te maken voor oorlog die hij hielp om tot stand te brengen. De tweede belangrijke stap in onze geleidelijke verschuiving naar oorlog is bedoeld om de tijd van de stopzetting van de olie uit het Midden-Oosten, door oorlog te bereiken. Dit zal een perfect excuus zijn voor een werkelijke Verklaring van Nationale Noodtoestand, en dat op zijn beurt alle dictatoriale presidentiële machten die in Executive Order 11921 zijn vastgelegd, zeer stilletjes zullen worden geactiveerd, ondertekend door president Ford in juni 1976, en beschreven in mijn audiobrief nr. 14 voor juli 1976.

audiobrief nr. 14 is natuurlijk ook het probleem waarin ik eerst de aanwezigheid van Sovjet-onderzeese raketten en bommen in onze eigen territoriale wateren heb onthuld. Het verschrikkelijke Midden-Oosten incident dat nu brouwt, dat ik hoop en bid dat het op een of

andere manier zal worden afgeleid door de geavanceerde blootstelling, is een beperkte nucleaire oorlog in het Midden-Oosten te veroorzaken. Dat zou op zijn beurt een reeks gebeurtenissen moeten beginnen, die uiteindelijk leiden tot een kernoorlog tussen de Sovjet-Unie en de Verenigde Staten van Amerika. Oorspronkelijk zou dit een zorgvuldig geprogrammeerde oorlog zijn geweest ten behoeve van het Rockefeller kartel en hun Sovjet bondgenoten, met de Rockefellers en hun intieme vrienden die de oorlog veilig in de nucleaire veilige zone door de Noord-Amerikaanse landen voeren; Maar sinds de Sovjet-Unie afgelopen zomer 1976 een dubbel kruis van de Rockefellers begon, zijn de plannen voor oorlog in paniek geraakt. Zelfs de krankzinnige concessies van Rockefeller aan de Sovjets, die zijn vastgelegd in de Rode Vrijdag overeenkomst van 1 oktober 1976 (die ik in audiobrief nr. 17 heb laten zien) hebben gefaald om de Rockefeller/Sovjet alliantie volledig te heroverwegen, zodat nu alles kan gebeuren. De broers Rockefeller, die al zo lang proberen God te spelen met hun immense macht, ontdekken nu dat zij ook feilbaar en menselijk zijn, zelfs als ze nog steeds weigeren het bewust toe te geven. Vandaag, mijn vrienden, is de kracht van het Rockefeller-rijk in het proces van zichzelf te vernietigen; maar net zoals Samson de tempel om hem heen trok, dreigen de Rockefeller-broeders de moderne beschaving rond hun hoofden te trekken als hun macht uit de hand loopt en in de hel van de nucleaire oorlog stort.

Eerder deze maand, op 7 april 1977, nam premier Rabin van Israël ontslag. De pers heeft zijn ontslag als een andere Watergate gespeeld, maar eigenlijk was het slechts een technische kwestie die te maken had met een bescheiden bankrekening die hier in Washington D.C. door Rabin tegen de regeringsregels werd aangehouden. Rabin was vannacht niet meer in functie en zijn publieke carrière is als geruïneerd beschreven; maar de echte reden voor Rabin's bliksemuittocht uit de Israëlische politiek was dat hij hoorde van het CIA-complot om oorlog in het Midden-Oosten te ontsteken, en hij wilde er geen deel van uitmaken. Het is bijna een herhaling van Sir Harold Wilson's plotselinge onverklaarbare ontslag als premier van Groot-Brittannië op 16 maart 1976, iets meer dan een jaar geleden; En zoals ik toen uitgelegd in maandelijkse audiobrief nr. 10, Wilson ontslag omdat hij had geleerd van de komende oorlog plan en wilde niets te maken met het. En zo gaat de opbouw naar oorlog door, en onze heersers weten dat. Maar hoe zit het met het Amerikaanse publiek in het algemeen? Hoeveel weten in welk gevaar we zitten? En vooral, hoeveel geloven het genoeg om er iets aan te doen? Vrienden, de meeste Amerikanen zijn op vakantie uit de realiteit, maar de realiteit zal op een dag in de niet al te verre toekomst moeten worden geconfronteerd.

Mijn drie speciale onderwerpen voor vandaag zijn: Onderwerp 1.. De pre-oorlog Sabotage van Amerika, Onderwerp 2.. De Coming Naval Battle voor de Verenigde Staten en de wereld, en Onderwerp 3.. Het Untold Persoonlijke Offer van Generaal George S. Brown.

Onderwerp 1.In de beginjaren van de 20e eeuw was het Rockefeller/Standard Oil monopolie al in de Verenigde Staten hoogoplopend geworden, maar in het buitenland werden twee machtige concurrenten geconfronteerd met olie. Een daarvan was het Britse Rijk, wiens vernietiging door middel van twee wereldoorlogen heb ik besproken in een aantal van mijn verleden pratende tapes. De andere buitenlandse concurrent was zelfs groter dan het Britse Rijk in olie, en het werd eerst aangevallen en vernietigd. Die concurrent was Tsaristisch Rusland. Na de bolsjewistische revolutie in 1917, werden eigenaren en allerlei zakenlieden in grote aantallen vervreemd en gesanctioneerd. En hierin was de totale

vernietiging van de olievelden, raffinaderijen, olietankers, alles wat met olie te maken had, opgenomen. De kleine groep revolutionairen onder Lenin en Trotski die met behulp van Rockefeller-financiering naar Rusland waren gestuurd, hadden hun werk goed gedaan; en binnen enkele jaren verwelkomde het nieuwe communistische regime van de Sovjet-Unie de Rockefeller/Standard Oil belangen met open armen om de enorme Russische oliereserves opnieuw te ontwikkelen. Sinds die dag, tot op heden, is bijna alle olie die de Sovjet-Unie verlaat, vervoerd in olietankers van het Rockefeller/Standard Oil-imperium onder verschillende namen, genomineerden en nationale vlaggen. Voor een grondige en meest ongebruikelijke onthulling van de oliewedstrijd die door tsaristisch Rusland aan de Rockefellers werd gepresenteerd, beveel ik een nieuw boek van Robert V. Tolf aan, met als titel The Russian Rockefellers: The Saga of the Nobel Family and the Russian Oil Industry, uitgegeven door Hoover Institution Press, Stanford University, Stanford, Californië 94305. De prijs is 15,95 dollar, inclusief verzendkosten.

De jaren na de bolsjewistische revolutie waren de Sovjet-heersers absoluut afhankelijk van een ononderbroken stroom transfusies uit het Westen van geld, technische knowhow, voedsel en wapens. Het Kremlin regeerde een groot land met een ijzeren vuist, en de Rockefellers deelden deze regel met het Kremlin. De Sovjet-Unie leek daarom het perfecte middel om de hele wereld onder controle te brengen van de superrijke Rockefellers en hun intieme vrienden. Het enige wat nodig was, of zo dachten ze, was het Sovjetsysteem geleidelijk op te bouwen terwijl het doodbloedde, hoe moeilijker het was om de Verenigde Staten en de westerse wereld te controleren. Dit was de situatie die de vier Rockefeller broers lang geleden erfden - ze groeiden er letterlijk mee op, en konden zich nauwelijks voorstellen dat het anders zou zijn. Maar nu is alles anders. De Sovjet-Unie kan nu overleven zonder hulp van buitenaf, en nu hebben ze de Rockefellers bedrogen en wij, de mensen zullen ervoor moeten lijden. De Rockefellers en de Sovjets zijn aan het manoeuvreren, spelen een lastig spel, en proberen ondertussen het opperste uit het komende conflict te ontwaken. Maar net zoals gepland voordat de Rockefeller/Sovjet alliantie uit elkaar begon te vallen, is het belangrijkste en belangrijkste slagveld de Verenigde Staten van Amerika. De Sovjet-Unie is bezig met het proberen om Amerika hier en in het buitenland te verzwakken, zodat we verslagen kunnen worden in de Eerste Kernoorlog; en de Rockefellers proberen ons land om te zetten in een complete dictatuur onder hun overheersing. Beiden proberen de verzwakking van Amerika’s vrijheid in hun eigen voordeel te buigen.

Het centrum van het Rockefeller programma om Amerika volledig over te nemen is het zogenaamde Carter Energy Program. Onlangs heeft de CIA s-u-d-e-n-l-y haar schattingen van de Sovjet-uitgaven voor nieuwe militaire apparatuur en installaties opgewaardeerd tot vier keer het vorige cijfer om ons te alarmeren. In een vergelijkbare ader, de CIA heeft ook Jimmy Carter voorzien van grist voor zijn energie molen om ons te grind in onderwerping door het uitbrengen van een rapport dat de wereld oliereserves veel lager zijn dan eerder gedacht. Beide CIA-rapporten zijn onzin, alleen maar uitgegeven voor propagandadoeleinden. De CIA onder admiraal Turner, die een Rockefeller-man is, gaat door met de voorbereidingen voor de beperkte nucleaire staking van de Sinaï om de oorlog te starten. Amerikaanse F-15 bommenwerpers zijn nu beschikbaar in de Sinaï en zouden alle vijf of meer Arabische doelgebieden met gemak raken; en de speciale lage opbrengst kernwapens voor de baan zijn al ter plaatse, momenteel ondergronds opgeslagen in de

zogenaamde Amerikaanse Monitoring Station in de Sinaï. De bommen zelf zijn atoom, geen waterstof, zeer schoon, met primaire ontploffingseffecten beperkt tot een straal van slechts 300 tot 400 meter.. precies goed voor een zogenaamde chirurgische aanval om de oliebronnen in de doelgebieden te wissen.

Wat Amerika betreft, hoewel de olie van Alaska deze zomer door de pijpleiding zou moeten stromen, zal het niet in de lagere Verenigde Staten komen. Het is toevallig hoogzwavelige olie van een soort die westkustraffinaderijen niet aankunnen, ook al zijn er tien jaar geweest om zich voor te bereiden op Alaska-olie. In plaats daarvan is het Rockefeller plan om deze olie naar Japan te verschepen met een mooie winst, natuurlijk, en het verschil te maken met meer invoer van, raad eens wat.. Arabische olie. Als de Arabische olie wordt afgesneden, zullen er pogingen worden ondernomen om een aantal van de anders nutteloze Alaska olie naar de Golfkust te verzenden door kleine, inefficiënte tankers via het Panamakanaal, die zowel door onderwaterraketten als door raketten in Guyana worden beschoten. De sterke daling van onze olievoorraden zal ook bijdragen tot een sterkere vermindering van de voedselvoorziening, die reeds het gevolg is van de droogte hier in Amerika. Veel factoren dragen bij aan de droogtesituatie, waaronder niet alleen de sovjetweather modification activiteiten die ik in het verleden heb genoemd, maar ook activiteiten onder Rockefeller controle. Ik heb bijvoorbeeld in audiobrief nr. 9 van februari 1976 vermeld dat de Rockefeller oliemaatschappijen al jaren bewust de ondergrondse watertafel in veel gebieden van het Midwesten hebben verlaagd. En de grote vlakten door het overdrijven van hun olieputten; en nu, in veel van deze gebieden juist, het probleem van laag grondwater is toe te voegen aan de droogte crisis.

Ondertussen verliezen de Rockefellers hun doelstellingen nooit uit het oog, hoezeer ze ook gedwongen worden hun tactiek te veranderen. Hun doel voor Amerika is DICTATORSCHAP, volgens het patroon dat is beschreven in hun geheime Nieuwe Grondwet, die ik onthulde in mijn Audioboek Talking Tape nummer 4 uitgebracht in juli 1975. Onder het mom van "gouvernementele reorganisatie" worden de bepalingen van hun nieuwe grondwet geleidelijk aan opgelegd aan de Verenigde Staten, terwijl onze echte grondwet steeds meer "uit het bestaan wordt "uitgediept."

Maar van alle dingen die bepalen of een natie zal overleven of bezwijken in tijden van crisis, is de menselijke geest nog steeds de belangrijkste. Een sterke geest en diepe vastberadenheid kan schijnbaar onoverkomelijke obstakels overwinnen, en het kan een volk onmogelijk te overwinnen maken; maar een zwakke geest, zonder overtuigingen of waarden, laat een volk weerloos..weerloos, ongeacht hoeveel wapenrusting ze mogen dragen of welke wapens ze kunnen bevelen. Daarom is de menselijke geest het meest consistente doelwit van allen, zowel van de Rockefeller “One World” groep als van de heersers van de Sovjet-Unie.

Vorige maand heb ik in audiobrief nr. 22 gewezen op een van de extremen in de kerkfilosofie die waar mogelijk generaties lang gepromoot is door de Rockefellers en hun medewerkers. Dit extreme is om de morele en spirituele lessen van religies te scheiden van dagelijkse beslissingen en handelingen, alsof de twee geen relatie hadden met elkaar behalve voor lippendienst. Om welke reden dan ook, dit extreme wordt vandaag verpersoonlijkt door ene Jimmy Carter. Het tegenovergestelde is even dodelijk, zo niet meer. Dit is om de geestelijke leer waarvoor kerken oorspronkelijk bestonden te verdunnen

en te vervangen door prediking over economische, politieke en sociale kwesties. Dit is om met vuur te spelen; maar dit is precies wat de Nationale Raad van Kerken en haar zusterorganisatie de Wereldraad van Kerken al decennia lang doet. Voor 28 november 1950 werd de Nationale Raad bekend als de Federale Raad van Kerken. De federale raad werd al jarenlang op nationaal niveau gedomineerd door de Rockefellers en hun agent John Foster Dulles, en kreeg verschillende subsidies van de Rockefeller Foundation. Maar de federale Raad werd zo volledig geïdentificeerd met politiek activisme ter ondersteuning van socialistische oorzaken dat het een voorwerp van toenemend wantrouwen werd. De naam werd dus veranderd in het Nationaal Concilie van Kerken, en de vervuilde halo werd opgepoetst met de publieke zekerheid dat dit een nieuwe organisatie was die zich zou wijden aan de echte zaken van de kerk. Er waren veel invloedrijke leken in de kerken onder de paraplu van de Nationale Raad die wilden helpen verzekeren dat de zogenaamde nieuwe organisatie zich echt zou wijden aan de juiste gebieden van kerkzorg. Als gevolg daarvan werd een National Lay Committee opgericht onder het voorzitterschap van wijlen J. Howard Pugh, een echte grote Amerikaan, die de directeur en voorzitter was van de Sun Oil Co. toen het nog vrij was van de grijpende klauwen van de Rockefellers. De Nationale Leicommissie bestond van 28 maart 1951 tot 30 juni 1955.

Het hele verhaal van wat er met de Nationale Laycommissie van de Nationale Raad van Kerken is gebeurd, wordt verteld in het “Einde Verslag van de Voorzitter” door J. Howard Pugh. Helaas is dit belangrijke verslag al lang onderdrukt en begraven. Ik heb een van de weinige exemplaren die nog bestaan; daarom zal ik enkele korte passages uit de toelichting van de voorzitter voorlezen, die als voorwoord voor het verslag als geheel dient. Deze citaten worden in volgorde genomen; en hoewel ze geen recht doen aan de volledige toelichting van de heer Pugh, laat staan het volledige 316 pagina’s tellende verslag, denk ik dat u ze onthullend zult vinden:

“In het falen van deze belangrijkste poging om een duurzaam partnerschap tussen de geestelijkheid en de leken te bewerkstelligen, voel ik me een zeer reële verantwoordelijkheid om een uitgebreid en feitelijk verslag te geven van de stappen die tot de actie van de Raad hebben geleid...het verbreken van de lekenparticipatie.”

“Wij leggen mensen die niet alleen diep in de minderheid zijn, maar vaak palen los van de geestelijkheid die altijd uitstemde ons 10 tegen 1 in deze sessies.”

"De leden van de lekencommissie werden vaak verkeerd begrepen in hun urgentie om de kerken uit de politiek te houden en hun aandringen op het evangelie van de belofte. Ons uitgangspunt was dat in plaats van een beroep te doen op de overheid, de kerk moet zijn energieën besteden aan het werk van het bevorderen van de eigenschappen van het christendom.. waarheid, eerlijkheid, eerlijkheid, vrijgevigheid, rechtvaardigheid en liefdadigheid in de harten en geesten van de mensen. We probeerden te benadrukken dat Christus niet de uitgebreide staat benadrukte, maar de waardigheid en verantwoordelijkheid van het individu."

“Hun filosofie, het leek de lekencommissie, keek naar een steeds uitbreidende regering.”

“Op enkele uitzonderingen na hadden de leden van de lekencommissie ermee ingestemd alleen te dienen omdat zij ervan verzekerd waren dat de nieuwe Nationale Raad de politieke betrokkenheid en controverses van de oude federale kerkraad, die nu werd vervangen, zou vermijden.”

“De meeste leden van de lekencommissie kwamen uiteindelijk tot het besef dat er een brede kloof bestond tussen het denken van de leken en de geestelijken en de uitvoerende organen van de denominatieorganen die de Nationale Raad vormen.”

“Op 30 juni 1955 hield de lekencommissie op te bestaan als commissie van de Algemene Raad.”

“De leden van de lekencommissie geloofden en verklaarden dat de politieke avonturen van de Nationale Raad op het gebied van economische en politieke controverse ernstige belemmering en niet verdere christelijke leiderschap op het dringende gebied van evangelisatie, gemeenschap en onderwijs.”

“Uit de gegevens blijkt dat de Nationale Raad geen ruimte kon vinden voor verzet tegen de filosofieën en praktijken die van de oude federale raad werden overgenomen. Het gebrek aan geduld om het fundamentele probleem op te lossen, heeft geprobeerd het te begraven.”

Zo eindigde, mijn vrienden, meer dan 20 jaar geleden de laatste grote poging om de door Rockefeller gedomineerde Nationale Raad van Kerken af te leiden van haar politieke programma’s en om zich zorgen te maken over geestelijke zaken. Na meer dan vier jaar frustrerende inspanningen werd het Nationaal Lay Comité ontbonden. Dit betekende het einde van elke invloed van de algemene kerkbevolking van Amerika op het beleid van de Nationale Raad van Kerken. De Nationale Raad ging verder en verkondigde het publiek dat het 34.000.000 protestanten vertegenwoordigde, terwijl het gebruik van deze machtsbasis om onze vrije republiek te ondermijnen. De Nationale Raad heeft veel gedaan om de geest van miljoenen Amerikanen saai en verzwakt te maken, waardoor onze aanpak in tegenstelling tot het communisme is afgezwakt. Laten we hopen en bidden dat ze in deze gevaarlijke dagen eindelijk het licht zullen zien en eindelijk beginnen te werken om de Amerikaanse geest op te bouwen, in plaats van het te vernietigen.

Onderwerp 2.. In maandelijkse audiobrief nr. 15 augustus 1976, legde ik uit dat het planten van korte afstand onderwater-lanceer nucleaire raketten in onze territoriale wateren deel uitmaakte van de Sovjet-marine strategie voor de Verenigde Staten en wereldverovering. Hetzelfde blijft nu het geval. Admiraal Gorshkoff, die al meer dan 20 jaar de Sovjet-marine heeft geleid, heeft het opgebouwd tot een strijdmacht die radicaal verschilt van elke andere marine die de wereld ooit heeft gezien; En nu we aan de grens van de oorlog zijn, is het geen toeval dat de Rockefeller insider die nu de CIA leidt ook admiraal Stansfield Turner is. De CIA is de machtigste militaire organisatie in de Verenigde Staten geworden, en Nuclear War One zal draaien om marinestrategie. Zowel het belang van de Sovjetmarine als het grote verschil met onze eigen Amerikaanse marine kan worden geïllustreerd door één feit: Toen de supersonische Backfire langeafstandsbommenwerper eind 1974 in de Sovjet-Unie in gebruik werd genomen, deed het dat tegelijkertijd met de Sovjet-marine en met de Sovjet-luchtmacht. Dit is als het geven van onze eigen nieuwe supersonische bommenwerper, de B-1, aan onze marine om te vliegen.. of, aangezien we nog steeds niet de B-1 hebben om het Sovjet Backfire tegen te gaan, met onze marine vliegen B-52’s. Natuurlijk vliegen onze eigen marine geen strategische bommenwerpers. De Amerikaanse marine, net als de Britse marine en de meeste andere grote marine van de geschiedenis, heeft als een van haar primaire missies de bescherming van onze zeeroutes van de handel.. een oorlog die in principe defensief in de natuur. Sinds de Tweede Wereldoorlog heeft onze marine ook aanvallende missies verworven die geleidelijk aan belangrijker werden,

waaronder het vermogen om een vijand vanuit de zee aan te vallen met de met onderzeeër gelanceerde ballistische raketten. Maar de traditionele verdedigingsmissie van het beschermen van onze zeeroutes kan nooit worden verwaarloosd. Admiraal Gorshkoff heeft zich echter kunnen concentreren op het bouwen van een marine die bijna geheel offensief van karakter is. De Sovjet-visserijtrawlers, waarvan sommige echt zijn, zwerven de wereld rond; maar de Sovjet-Unie is niet zo afhankelijk van haar voortbestaan op zee als de Verenigde Staten. De Sovjet-marine is dus in de eerste plaats ontworpen voor aanvallende operaties; en dit omvat niet alleen het vermogen om vijandelijke zeeroutes te onderscheppen en vijandelijke marinemachten op zee aan te vallen, het omvat ook een ongekende nadruk op het projecteren van marinemacht aan wal. Dit betekent op zijn beurt niet alleen het vermogen om amfibische aanvallen en tactische bombardementen uit te voeren, maar strategische aanval.. een rol die we meestal alleen in termen van de Sovjet-luchtmacht met zijn ICBM's en bommenwerpers.

De nieuwe Sovjet-marine van admiraal Gorshkoff verschilt ook op een andere manier van de onze. Naast raketonderzeeërs is de Amerikaanse marine rond het vliegdekschip gestructureerd, terwijl de Sovjetmarine rond de onderzeeër wordt gebouwd. De Amerikaanse task forces omvatten alle soorten schepen die ontworpen zijn om te coördineren met de behoeften en capaciteiten van de vliegdekschip. Door dezelfde touch, Sovjet oppervlakte schepen van alle soorten zijn bedoeld om de enorme onderzeeër kracht op verschillende manieren te ondersteunen. Dit geldt zelfs voor de nieuwe Sovjet-luchtvaartmaatschappijen die nu op de scène verschijnen, aangezien de Sovjet-zee vaart sterk gericht is op anti-onderzeeëroorlogen, hoewel het ook andere mogelijkheden heeft. De relatieve marinecapaciteiten van de Sovjet-Unie en de Verenigde Staten zijn nooit in aanmerking genomen in de Strategische Wapenbeperkingsgesprekken, de SALT-besprekingen, behalve wat betreft de ballistische raketten die op zee gelanceerd worden; en toch is het de komende marine confrontatie die op zichzelf al het resultaat van de Eerste Kernoorlog zou kunnen bepalen. Vaak wordt bijvoorbeeld vergeten dat de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie (NAVO) in de eerste plaats een zeealliantie is. We horen vaak over de NAVO in de gecontroleerde grote media van de Verenigde Staten alsof de enige problemen legerproblemen waren, zoals roestige tanks en gebrek aan reserveonderdelen; En als de Oppergeallieerde commandant, Europa, die momenteel Generaal Alexander Haig is, in het nieuws wordt genoemd, wordt hij vaak het hoofd van de NAVO genoemd, of zoiets, maar eigenlijk is hij slechts één van drie gelijkwaardige commandanten in de NAVO. De andere twee zijn marinecommandanten.. zij zijn de commandant, Kanaal Command, en de Opperste Geallieerde Commandant, Atlantische, de laatste gevestigd in Norfolk, Va. De NAVO is voor zijn leven afhankelijk van zijn marinekracht, waaronder het vermogen om de vitale Noord-Atlantische zeeroutes open te houden. Maar nu dreigen Sovjet-marine Backfire bommenwerpers met lucht-aan-grond, anti-schip raketten om die Noord-Atlantische zeeroutes te snijden in tijden van oorlog; en de Middellandse Zee, die ooit werd gedomineerd door de Verenigde Staten marine, wordt nu zwaar bevolkt door de Sovjet-marine. Terwijl de Sovjet-marine de afgelopen tien jaar explosieve groei heeft ondergaan aan de formidabele gewapende macht die het nu is, heeft de Amerikaanse marine de mogelijkheid gekregen om te krimpen tot de helft van zijn vroegere grootte met steeds meer schepen ouder worden en veroudering. Als de Arabische olie binnenkort door oorlog wordt afgesneden, zal Europa moeten terugvallen op zijn magere reserves, die binnen 60 tot 90 dagen op zijn. Het doorkruisen van de zeeroutes van

de NAVO op dat punt door de Sovjet-Unie kan ertoe leiden dat heel Europa als een pruim in handen van de Sovjet-Unie valt. Dit geldt vooral voor de korteafstandsraketten van de Sovjet-Unie in de Europese territoriale wateren, die ik vorige maand in audiobrief nr. 22 heb genoemd. Tot nu toe heeft alleen Groot-Brittannië tekenen van een dergelijke gang van zaken kunnen weerstaan. Zoals ik vorige maand al zei, had de Britse regering mij om de laatste raketcoördinaten gevraagd, en ik had ze geleverd. Van de 29 Sovjetraketten rond de Britse eilanden waren ze allemaal, behalve één, vanaf 18 april 6 dagen geleden door de Royal Navy verwijderd. Ik ben echter op de hoogte gebracht van drie nieuwe raketten die daar zijn geplaatst en ik heb deze aan de Britten doorgegeven voor actie. Groot-Brittannië kan ook het voordeel hebben van haar nieuwe Noordzee olievelden die, zonder sabotage of dergelijke, Groot-Brittannië in de nabije toekomst onafhankelijk van buitenlandse olieproducenten moeten maken.

Sinds ik u voor het laatst heb gesproken, is er ook op een ander gebied actie ondernomen. Ik heb de informatie die ik heb doorgegeven, over de acht raketten rond zuidelijk Afrika, nu zeven keer doorgegeven. Eindelijk was echter de raket die op Rhodesië lag, nog steeds aanwezig. Dergelijke verwijderingen van raketten zijn Beter dan helemaal geen actie, maar ze zijn nog steeds niet meer dan het houden van acties. Wat nodig is, als oorlog moet worden voorkomen, is dat dit dodelijke kat-en-muisspel helemaal wordt gestopt door aan de hele wereld te laten zien wat de Sovjetmarine van plan is. Eind september vorig jaar, zoals ik onthulde in maandelijkse audiobrief nr. 16, hadden de Verenigde Staten een gouden kans om dat te doen, en om dat te doen terwijl de Sovjet onderwater raket dreiging was slechts een klein deel van wat het nu is. Op dat moment kwam een Sovjet raketleger met sonar-defectie functies Chesapeake Bay binnen en werd daar gevangen door een storing die uiteindelijk de bemanning doodde. Het was een perfecte gelegenheid voor de Verenigde Staten om de onderzeeër op te halen, hem wereldwijd per satelliet te tonen en de Sovjet-Unie te vertellen dat de jig was opgestaan; Maar in plaats daarvan, zoals ik in audiobrief nr. 17 de volgende maand onthulde, werd het Rode Vrijdagakkoord op 1 oktober 1976 opnieuw een gespannen alliantie tussen de Rockefellers en de Sovjets, en de Sovjet marine werd toegestaan Chesapeake Bay binnen te gaan onder dekking van duisternis en de mini-sub te herstellen. Maar nu bestaat er weer een soortgelijke kans..niet in de Amerikaanse wateren maar in die van Noorwegen. In maart 1977 kwam een Sovjet-onderzeeër het fjord van Folda binnen aan de noordkust van Noorwegen. De Noren ontdekten zijn aanwezigheid en sloten de uitgang af om te wachten tot de onderzeeër boven water kwam. Op 4 april 1977 werd het verhaal in de Europese pers doorgebroken, hoewel de locatie niet werd vermeld. Voor zover ik weet, is er echter nergens in de Verenigde Staten een vermelding van gekomen. Ik stel de Noorse regering sterk voor dat voordat de Sovjet-onderzeeër mag ontsnappen, er een zoektocht wordt gedaan op de navigatie coördinaten 64 35’ 23“ noord, 10 23’ 14” oost. Deze locatie is niet ver van waar de Sovjet-onderzeeër gevangen zit en is de locatie van een van de zeven Sovjet-onderzee raketten die onlangs in Noorse wateren zijn geplant. Mocht de regering van Noorwegen daarom vragen, dan zal ik natuurlijk ook de andere locaties leveren, via de juiste kanalen.

Wat de Verenigde Staten betreft, er is nog steeds geen enkele poging gedaan om onze wateren van de Sovjet-kernwapens die ons land bedreigen, te zuiveren. Sinds enkele dagen geleden is er geen enkele van de 158 Sovjetraketten en waterstofbommen die in onze territoriale wateren liggen verwijderd en ik ben op geen enkele manier benaderd door de

regering van de Verenigde Staten met verzoeken om hun locaties. Intussen worden de Sovjet-Plutoniumwolkaanvallen op de Verenigde Staten nog steeds voortgezet door middel van de nieuwe containers die dicht bij de kust langs de westkust worden ingezet, die ik vorige maand heb genoemd. Van de 16 bussen die werden ingezet op het moment dat ik audiobrief nr. 22 vorige maand opgenomen, 11 waren ontslagen vanaf 15 april, maar toen waren er 17 nieuwe. Eindelijk worden deze bussen ingezet langs de hele westkust van San Diego tot Seattle. Deze zijn zeer eenvoudig en eenvoudig in te zetten. Bijvoorbeeld, ze worden gedropt van vliegtuigen die onder onze radar vliegen zoals de Sovjet Bear bommenwerpers die we verteld over door nieuwsberichten laatst. Ze worden ook door Sovjettrawlers aangeplant, omdat ze onze nieuwe 200 mijl viszone mogen betreden om daar bepaalde vis te vangen. Het feit dat dit nu gebeurt, is bewezen door de gearresteerde Sovjettrawler Taras Shevchenko, die plutoniumvaten in een compartiment bij het achtersteven van het schip vervoerde.

Zo gaat de manoeuvrering ter voorbereiding op de Eerste Kernoorlog verder met een sterke marine nadruk. Op één niveau lijken Rockefeller-agenten in Amerika te blijven samenwerken in het gezamenlijke plan van verovering met de Sovjets; maar op het werkelijke niveau zijn de Sovjets en de Rockefellers beiden aan het jockeyen voor een beslissende knock-out klap. In deze tijd is de tijd aan de kant van de Sovjet-Unie, dus proberen ze de oorlog iets te vertragen terwijl de Rockefeller broers proberen op te schieten; En om ons allemaal te conditioneren, de Carter regering buigt zijn spieren om ons te laten zien hoe sterk het is als het gaat om de Sovjets. Kortom, het heeft de mensenrechten krachtig gesteund, de Sovjets een ultimatum gegeven over de SALT-besprekingen, Sovjetvisserijtrawlers in beslag genomen, Sovjetbeerbommenwerpers van lange afstand weggejaagd van de zuidoostelijke kust van ons land en wat is het volgende? Een foto van een Sovjet onderzeeër in onze wateren? De positie van Rockefeller is de afgelopen maanden al verder verslechterd door de verdere verslechtering van hun CIA-superraketten in de Atlantische Oceaan en de Stille Oceaan. Van de vloot van 14 van dergelijke raketten die ik beschreef in audiobrief nr. 20 januari 1977, alle 5 in de Stille Oceaan hebben nu lekken en zijn niet langer bruikbaar. Van de 9 in de Atlantische Oceaan, 4 hebben nu gefaald.. raketten nummer 4, 6, 7 en 8. Dan zijn er nog maar 5 van de originele vloot van 14 CIA raketten beschikbaar voor Rockefeller bedreigingen tegen hun Sovjetpartners. Intussen worden de Sovjet-raketten voor korte afstand in onze wateren in de Atlantische Oceaan en de Stille Oceaan en de Golf van Mexico nu door de Sovjets gebruikt om onze positie als natie verder te verzwakken.

Maar, mijn vrienden, dat is niet alles. Voor het eerst zijn er Sovjetraketten in de Grote Meren geplaatst. Van daaruit bedreigen ze nu Chicago, Racine, Milwaukee, Cleveland, Bay City, Erie, Buffalo, Rochester en andere steden van ons industriële hartland. Op dit moment zijn er precies 50 dergelijke raketten in de Grote Meren. Dit zijn echter enkele kernkop, korteafstandsraketten, en zijn nog kleiner in grootte dan de meervoudige kernkop raketten die zijn geplant langs onze Oost, West en Golfkusten. Alsof dit niet genoeg was, ben ik net gewaarschuwd dat Sovjet-agenten nu in heel Amerika kleine waterstofbommen in geselecteerde binnenmeren plaatsen. De primaire doelen zijn grote dammen, maar er zijn ook andere doelen bij betrokken. Aangezien de federale regering weigert actie te ondernemen, is het noodzakelijk dat de overheid.. vooral die in het Westen.. actie ondernemen nu om hun burgers te beschermen. De bewakingspatrouilles rond de grote

dammen en meren moeten onmiddellijk worden opgeruimd en op volle alertheid worden geplaatst. Bovendien moeten er zoekacties worden uitgevoerd om de bommen te vinden die al zijn geplaatst zodat ze kunnen worden verwijderd. Al zijn er onderwater nucleaire apparaten van de Sovjet-Unie geplant op 21 plaatsen in de Verenigde Staten, en er worden er meer geplant. Negentien (19) van de doelen zijn dammen, de andere twee zijn steden. Californië heeft 4.. Ourville Dam ten noorden van Sacramento, Castaic Dam ten noorden van Los Angeles, Shasta Dam in het noorden van Californië, en Otay Reservoir Dam bij San Diego. Arizona heeft ook 4 bommen.. Glen Canyon Dam, Coolidge Dam, Theodore Roosevelt Dam, en Lake Pleasant Dam bij Phoenix. New Mexico heeft 3... de Navajo Dam, Blue Mesa Dam, en Alfa Butte Dam. Montana heeft 3. • Fort Peck Dam, Yellow Tail Dam, en Hungry Horse Dam. North Dakota, South Dakota, Nebraska, Nevada en Washington State hebben tot nu toe elk 1 bom, bedreigende dammen die behoren tot de grootste.. deze respectievelijk Garrison Dam, Oahe Dam, Fort Randall Dam, Hoover Dam, en Grand Coulee Dam. IDAHO heeft 2 bommen, beide bedreigende steden.. een ligt in het noordeinde van Cour d'Alene Lake, bedreigend de stad van die naam; de andere is in het noordeinde van het meer van Pend Oreille bij de stad Sandpoint. Mijn vrienden, dit zou niet mogelijk zijn geweest als het niet was geweest voor de vernietiging van de FBI te beginnen met de moord op J. Edgar Hoover. God sta ons bij.

Onderwerp 3.. Met onze militaire situatie zo ernstig, zou men natuurlijk verwachten dat iemand naar voren komt om actie te ondernemen tegen de Sovjet onderwater raketten. Zo heeft generaal George S. Brown, voorzitter van de Joint Chiefs of Staff, in augustus en september 1976 veel van deze oceaan- en golfraketten verwijderd. Maar waar is hij nu?!! Mijn vrienden, hier is wat er gebeurd is met generaal Brown. Hoezeer de tactiek van publieke manipulatie ook verandert en verandert, sommige dingen veranderen nooit. Ik heb enkele maanden geleden in verband met de schandelijke Sputnik One episode genoemd dat tegenwoordig de spoilers en verraders in ons midden worden geprezen en prijzen worden uitgereikt, terwijl de ware helden die hun hoofd durven op te heffen worden neergeslagen, onderdrukt en vergeten. Vandaag is er geen grimmige getuigenis meer van dit feit dan de huidige situatie van generaal George S. Brown.

Generaal Brown is als voorzitter van de Joint Chiefs of Staff de hoogste militaire officier in de Verenigde Staten, en dus in sommige opzichten in de hele vrije wereld. Zoals ik in detail onthulde in maandelijkse audiobrief nr. 16 voor september 1976, was het hij, generaal Brown, die meer dan enige andere persoon in de Verenigde Staten regering, voorkomen een verrassing Sovjet nucleaire aanval op Amerika in augustus en september 1976. Onder zeer ongunstige omstandigheden kreeg hij toestemming om Sovjet-onderzeese raketten en waterstofbommen te verwijderen die vervolgens in onze eigen territoriale wateren werden geplaatst en gaf hij de Amerikaanse marine opdracht om het werk te doen, wat het snel deed. Op 16 september 1976 ontmoette ik generaal Brown in zijn kantoor in het Pentagon om de aanhoudende Sovjet-onderzeese raketcrisis te bespreken en hem nieuwe informatie door te geven die hem niet via normale kanalen bereikt had. In mijn ontmoeting met generaal Brown aanvaardde hij verschrikkelijke persoonlijke risico's, en hij wist het. Hij had zijn hele staf om mij te ontmoeten afgewezen, en de vergadering zelf was volledig vrij van onderbrekingen van welke aard dan ook. Ook was er geen onderbreking vanwege de tijd; de vergadering ging gewoon door zonder druk totdat we klaar waren met de zaken die we hier hadden. Toen vertrok ik, samen met een metgezel die mij naar de vergadering als

getuige had begeleid. We reden weg van het Pentagon die dag in een storm; maar de dappere patriot wiens kantoor we net hadden verlaten nu geconfronteerd met een veel ergere persoonlijke storm.. dankzij zijn inspanningen voor ons land. Ik waarschuwde mijn luisteraars hierover in maandelijkse audiobrief nr. 16 afgelopen september, en vroeg dat iedereen zijn hand te versterken door hun steun voor hem uit te spreken.

Generaal Brown, alleen al onder de top-echelons van de Amerikaanse regering, had ons gesteund en miljoenen van ons leven gered. Nu was hij ervan overtuigd dat wij hem zouden steunen in zijn voortdurende inspanningen om zijn constitutionele taken naar de letter uit te voeren. Sommigen van ons deden dat, mijn vrienden, maar veel te veel van ons niet. In augustus en begin september 1976 werden de Joint Chiefs of Staff overspoeld met eisen om actie te ondernemen tegen de Sovjet onderzeese raketten; maar daarna werd er niet zo'n massale uitstorting van dank voor generaal Brown's cruciale leiderschap of steun voor de voortdurende positieve inspanningen die nodig waren om ons land te redden. Veel te velen van ons vergeten dat het niet genoeg is om alleen maar te klagen over wat er mis is; we moeten ook actief ondersteunen wat juist is, of het zal verdorren en sterven. Na de cruciale acties onder leiding van generaal Brown eind vorige zomer, veel te velen van ons ontspannen en gingen weer slapen, waardoor generaal Brown voor zichzelf zorgde.

Nu moet ik u vertellen wat er met generaal Brown is gebeurd. Ik ben al maanden lang afgesneden van direct contact met generaal Brown en de laatste maanden lijkt generaal Brown een heel ander persoon dan in het verleden wanneer hij in het openbaar verschijnt. In plaats van de uitgaande persoonlijkheid die in het verleden het handelsmerk van generaal Brown was, is er niets anders dan ontslag en aanvaarding van de dictaten van zijn burgeroversten. De verandering is zo dramatisch geweest dat er zelfs commentaar op is gegeven door columnisten die mysterieus zijn. Wat er met generaal Brown is gebeurd, mijn vrienden, is bij weinigen bekend. Ik heb het zelf pas in de afgelopen dagen kunnen bevestigen. Generaal George S. Brown, de hoogste militaire officier van de natie, staat nu vrijwel onder huisarrest. Dit is precies hetzelfde soort opsluiting dat werd tegemoet gekomen, bijvoorbeeld aan leger luitenant William Calley tijdens zijn krijgsraad voor de My Lai bloedbad in Vietnam. Maar er zijn twee verschillen in de zaak van generaal Brown. Ten eerste, er is geen krijgsraad geweest. In plaats daarvan leeft hij onder de dreiging van een krijgsraad, want het verdraaide bewijs en meineed getuigen zijn al verzameld. Ten tweede, Generaal Brown's isolatie in het Pentagon en opsluiting naar zijn Fort Myer woning zijn niet absoluut. In plaats daarvan worden ze afgewisseld met zeer zorgvuldig gecontroleerde verschijningen bij officiële functies, omdat zijn afwezigheid van deze zou al snel vermoedens dat er iets vreselijk mis was. Als generaal Brown weer zou proberen om de mensen op hoge plaatsen te trotseren door orders te geven om de raketten te verwijderen, zijn constitutionele plicht te doen, zou de opgeschorte dreiging van de krijgsraad onmiddellijk op hem neerstorten. Met het grondig vervalste en vervalste bewijs dat ik al heb genoemd, zou generaal Brown worden opgepakt voor verraad voor het doen van zijn plicht. Al vermeende verklaringen van generaal Brown zijn onlangs gepubliceerd om hem te laten lijken op een gevaarlijke man. Als generaal Brown voor de krijgsraad zou komen met vervalst bewijs, zou het hem persoonlijk vernietigen. Het zou ook voorkomen dat zijn inspanningen voor Amerika voordelen opleveren, zoals een hervatting van de verwijdering van Sovjet kernraketten uit onze wateren. Elk van deze bevelen van hem zou worden

ingetrokken; en zijn krijgsraad zou worden gebruikt om elke poging van hem om Amerika te waarschuwen nutteloos te maken, door het vernietigen van zijn geloofwaardigheid.

Zo lang geleden, oktober 1976, slechts een maand na mijn ontmoeting met hem, kreeg generaal Brown een krachtige demonstratie van het vermogen van zijn vijanden om hem publiekelijk te kruisigen. Toen ik die maand in audiobrief nr. 17 besprak, werd een zes maanden oud interview van generaal Brown opgedoken en gebruikt om hem te onderwerpen aan intense publieke verlegenheid en kritiek. Enkele beweringen van hem uit het interview werden openbaar gemaakt en door de gecontroleerde grote media in zodanige mate dat hij gedwongen werd om een publieke verontschuldiging te maken op de landelijke televisie. Kun je je dat voorstellen? Dat alles voor een paar relatief onbeduidende opmerkingen die, als hij ze echt gemaakt had, zes maanden eerder geen aandacht hadden gekregen. Deze aflevering had slechts één doel.. om General Brown te bewijzen dat als de valse beschuldigingen van verraad ooit op hem zouden moeten worden afgewenteld, hij geen kans zou hebben om zich te verdedigen of om een dienst te doen aan Amerika. Zijn enige toevlucht zou nu zijn om zichzelf publiekelijk te eisen een krijgsraad, maar zelfs dat zou niet succesvol zijn zonder een massale uitstorting van publieke steun voor hem voor de tijd.. en dat, mijn vrienden, is hem tot nu toe geweigerd tot de eeuwige schaamte van onze hele natie. Als generaal Brown enige fysieke schade aanricht, rust de verantwoordelijkheid daarvoor volledig op de schouders van David, Nelson, Laurance en John D. Rockefeller III; maar ondertussen is hij een geheime gevangene, die miljoenen Amerikanen geruststelt dat alles goed is door zijn aanwezigheid op de plaats van het misdrijf. Wanneer een publieke of officiële verschijning of verklaring van generaal Brown wordt gevraagd, wordt het geregeld en uitgevoerd onder de toeziende ogen van een zware escort, hoewel dit niet altijd duidelijk is. Anders is de openheid, de toegankelijkheid en warmte die altijd heeft onderscheiden General Brown onder krantenreporters is nu verdwenen. Hij is een virtuele gevangene in het Pentagon, die praktisch incommunicado vastzit, behalve de zorgvuldig gecontroleerde communicatie en verschijningen die ik al heb genoemd. Zodra deze audiobrief is vrijgegeven, kunt u verwachten dat dingen gebeuren die lijken te weerleggen wat ik u vertel. Bijvoorbeeld, General Brown kan meer zichtbaar voor een tijdje. Het is zelfs denkbaar, hoewel zeer onwaarschijnlijk, dat dit zelfs zou kunnen worden gedragen tot het punt van General Brown publiekelijk ontkennen dat hij onder nieuwe beperkingen is gekomen in de afgelopen maanden als gevolg, bijvoorbeeld, van de ongunstige publiciteit die hij enkele maanden geleden kreeg. Als dat gebeurt, houd er dan rekening mee dat generaal Brown nu een krijgsgevangene is, gevangen door de vijanden in ons eigen midden; en we hebben al vele voorbeelden gezien van de dingen die Amerikaanse krijgsgevangenen moeten zeggen voor propagandadoeleinden.

Ja, mijn vrienden, generaal Brown kwam op voor ons allemaal om te veel van ons hem teleur te stellen door niet door te gaan met onze dank en onze overweldigende steun. Maar er is een manier waarop we General Brown’s grote persoonlijke offer voor ons kunnen voorkomen dat we tevergeefs zijn, en dat is voor ons, ieder van ons als individuen, om nu te beginnen om alles te doen wat we kunnen om ons geliefde land te redden. Vrienden, er is geen vakantie uit de realiteit. Het is aan jou om te doen wat je kunt.. Er is niemand anders; en ook al kun je niet meer dan een brief of twee te schrijven, doe het. Je weet nooit hoe ver je woorden zich kunnen verspreiden. Ze kunnen van de ene persoon naar de andere overgaan, eindelijk het oor bereiken van iemand die je niet eens kent, iemand met veel meer

middelen dan jij die een vitale rol kan spelen in het redden van onze natie, maar die misschien nooit hoort en nooit handelt als je je deel niet doet. Als alles wat je te bieden hebt is 5 broden en 2 vissen, bieden het; je zou gewoon verbaasd over de resultaten.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 24

28 mei 1977

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 28 mei 1977 en dit is mijn maandelijkse audiobrief nr. 24. Deze uitgave sluit het tweede jaar van de audiobrief af. Maar alleen als we gezegend zijn door een waar wonder, zal het derde jaar ooit voltooid zijn, want zoals ik vandaag tegen jullie spreek, is er al een tragedie in gang gezet die niet menselijk begrip is. Niet sinds juli en augustus 1976, toen de Sovjet-Unie onderwaterbommen en raketten in onze eigen territoriale wateren begon te planten, is de situatie zo ernstig en dringend als nu. Daarom zal ik vandaag geen verdere introductie meer geven om deze drie onderwerpen te bespreken: Onderwerp 1... Babylon Herzien; Onderwerp 2.. • Het handschrift op de muur voor Amerika; en Onderwerp 3.. Water, The Ultimate Weapon.

Onderwerp 1.. We leven vandaag in een wereld die steeds complexer en verwarrender wordt met elke dag die voorbij gaat, maar ondanks dat wij Amerikanen zijn dol op het prijzen van onszelf voor de grote door de mens gemaakte wonderen van onze tijd. En telkens als de voor de hand liggende gevaren voor ons voortbestaan als natieprooi in ons hoofd komen, worden we er steeds aan herinnerd dat wij, de grote Verenigde Staten, al twee eeuwen lang volledig hebben overleefd sinds onze Republiek werd opgericht. En er gaat nauwelijks een dag voorbij dat we niet gerustgesteld worden door onze leiders, gekozen en anders, dat we de machtigste natie op aarde zijn. Onze technologie, die ons dag in dag uit wordt verteld, is zo prachtig dat het onmogelijk is dat een andere natie op aarde, vooral de arme, achterlijke Sovjet-Unie, ons op enige belangrijke manier zou kunnen overtreffen. Met andere woorden, we zijn technologisch onneembaar. En om niet te vroeg bezorgd te raken over de gevolgen van de recente radicale veranderingen in ons weer, hebben sommige nieuwsberichten onlangs ongelooflijke leugens verteld dat de Verenigde Staten een twee jaar durende overschot aan granen in onze opslagbakken hebben. In dit alles, het gedrag van de Verenigde Staten vandaag is als dat van talloze beschavingen voor ons.. net voordat ze omgekomen. En in sommige opzichten is de grootste overeenkomst van alles met die van het oude Babylon vlak voordat zijn abrupte val uit de macht. De oorsprong van de Verenigde Staten, in tegenstelling tot Babylon, was sterk moreel en spiritueel in inhoud, en het systeem van de regering uiteengezet in de grondwet van de Verenigde Staten die mensen bevrijdde op een manier die ongeëvenaard was in de menselijke geschiedenis, werd bedacht door mannen die de plaats van de mens in Gods schepping begrepen. Dit erfgoed leeft nog steeds in de harten van veel Amerikanen, maar het wordt snel uitgespuugd onder de slavernij van heersers die het patroon van het oude Babylon op ons geliefde land overschaduwen. Het Babylonische patroon is totaal kwaadaardig, en degenen die ervoor kiezen zich te buigen voor een dergelijke satanische heerschappij maken zich daardoor deel van het. De oorsprong van het oude Babylon is verloren in het midden van de tijd, misschien 5000 jaar geleden, maar het bereikte zijn piek rond 600 voor Christus, in die tijd was het onbetwist als het meest machtige rijk dat de wereld ooit had gezien. De stad Babylon was het Rome van zijn tijd, het belangrijkste handelscentrum, de machtigste militaire macht, de grootste culturele invloed, en zelfs een centrum van toerisme vanwege zijn opmerkelijke hangende tuinen en andere door de mens gemaakte wonderen. De grote stad Babylon was omringd door stadsmuren zo hoog en zo

dik dat ze ondoorgrondelijk waren door elke militaire technologie van die dag; en binnen de stad was er een twee jaar durende voorraad van voedsel, waardoor elke poging tot belegering tegen Babylon onaantrekkelijk. En er was ook geen gebrek aan water, want niet minder dan de machtige rivier de Eufraat liep door de stad. Ja, Babylon was machtig, rijk en zo veilig in materiële termen dat potentiële tegenstanders nauwelijks serieus werden genomen. Zelfs toen het duidelijk werd dat het steeds machtiger wordende gezamenlijke rijk van de Meden en de Perzen plannen had op Babylon, was er geen echte zorg. Met al hun middelen van bescherming tegen invasie en hun ongeëvenaarde welvaart, was de Babylonische houding simpelweg “Het kon hier niet gebeuren.” En toen het Medo-Perzische leger van Cyrus en Darius Babylon belegerden, was de enige reactie van de heerser van Babylon ontucht, feesten, dronkenschap en het bespotten van enige echte macht die groter was dan zichzelf. Op dit moment, wordt ons verteld, werd het Babylonische feest onderbroken door het verschijnen van een hand in de middenlucht die woorden op de muur schrijft die zei dat de Babylonische heerschappij aan het einde was, Dat zijn heerser gewogen was in de weegschalen, en gebrek gevonden had, en dat het koninkrijk verdeeld en gegeven zou worden aan de Meden en Perzen. Het handschrift op de muur zei dat het onmogelijke op het punt stond te gebeuren. Babylon, de onneembare stad, stond op het punt om te vallen.. Hoe kan dit zijn? Niemand in Babylon had ooit ervaring met invasies en kon zich dat niet voorstellen; en toch, binnen een paar uur, voordat het dronken feest eindigde, gebeurde het onmogelijke. Ten eerste begon het waterpeil in de machtige Eufraat rivier, die door het midden van Babylon stroomde, snel te dalen. Het viel weg tot een druppeltje en stopte al snel helemaal. Cyrus, de Perzische, had gewerkt uit het zicht van Babylon en had de Eufraat afgeleid uit zijn normale kanaal. Nu werden de grote ondoordringbare muren van Babylon achtergelaten met enorme openingen.. namelijk, de rivierbedding niet meer gevuld met water, en in mars marcheerde het Medo-Perzische leger, het veroveren van Babylon zonder verzet. En vandaag wordt de Verenigde Staten belegerd door de Sovjet-Unie met de medewerking van binnenuit van quislings. We worden bedreigd door het gezamenlijke Rockefeller/Soviet-rijk net zoals Babylon werd belegerd door het gezamenlijke Medo-Perzische rijk. En nu, zoals toen, wordt ons verteld dat er niets is om je zorgen over te maken, “Het kon gewoon niet hier gebeuren.” Maar, mijn vrienden, net zoals in het oude Babylon, is het handschrift nu aan de muur voor Amerika. Het Amerika dat we vandaag kennen is een perversie van het patroon dat oorspronkelijk voor ons geliefde land was vastgelegd, en Amerika zoals we dat kennen staat op het punt om een einde te maken. En net als bij het oude Babylon is WATER onze Achilles-hak en de middelen waarmee we ons zonder strijd moeten overgeven.

Onderwerp 2.. Nog niet zo lang geleden heeft de ambassadeur van de regering van Carter bij de Verenigde Naties, Andy Young, de opmerkelijke uitspraak gedaan dat “communisme nooit een bedreiging voor mij is geweest.” Hij heeft ook de gewoonte Cuba op de rug te kloppen voor de zogenaamde ’stabiliserende invloed’ van Cubaanse troepen in Afrika, en heeft zich anders herhaaldelijk zeer aardig opgesteld tegenover het wereldcommunisme. Veel Amerikanen hebben zich afgevraagd waarom Andy Young mag blijven zeggen dergelijke dingen zonder te worden beperkt door Jimmy Carter op enigerlei wijze. Maar Carter heeft nu geantwoord dat, in een grote toespraak voor het buitenlands beleid gegeven aan de Universiteit van Notre Dame op 22 mei 1977. Deze toespraak is net zo belangrijk als de beroemde Iron Curtain speech van Sir Winston Churchill een generatie geleden in Fulton, Missouri. De toespraak van het Witte Huis bij Notre Dame was specifiek bedoeld

om “een aantal berichten te sturen naar buitenlandse regeringen”. De buitenlandse pers staat vol met krantenkoppen over de grote wending die net is genomen in het Amerikaanse buitenlandse beleid. Maar hier thuis hebben veel Amerikanen niet begrepen wat er gebeurd is. Het meest fundamentele thema van die Carter speech is een uitgebreide echo van Andy Young’s verklaring, dat wil zeggen: “We zijn niet langer bang voor het communisme.” Is dit omdat het communisme verwelkt en sterft? Je hoeft alleen maar naar een kaart te kijken om te zien hoe snel het communisme de wereld opvreet. Wat Jimmy Carter ons en de wereld vertelt is: “We kunnen met het communisme opschieten”; en om het te bewijzen, één van Amerika’s belangrijkste, Efficiënte inlichtingendiensten om de Sovjet-zeebewegingen in de gaten te houden en andere belangrijke zaken worden gesloten. Deze inlichtingeneenheid, bekend als Task Force 157 en geleid door de Amerikaanse marine, heeft een budget van ruim onder 1/10 van 1% van dat van de CIA, en toch wordt het zogenaamd gesloten..om budgettaire redenen. Ondertussen zijn de tekenen van oorlog om ons heen. Zo groot zijn de gevaren waar we mee te maken hebben dat militaire mannen steeds meer opstaan in een poging Amerika te waarschuwen voordat er een ramp aankomt. Aangezien ze onderworpen zijn aan het militaire recht en ondergeschikt zijn aan burgers die niet willen dat ze spreken, is het niet klein om op deze manier te spreken. Dus, denk aan wat majoor generaal John K. Singlaub zei in een interview op 19 mei 1977. Generaal Singlaub, de derde Amerikaanse legergeneraal in Korea, zei: “Als we onze grondtroepen terugtrekken volgens het voorgestelde schema, zal het tot oorlog leiden.” En waarom heeft generaal Singlaub gesproken? Zijn antwoord was: “De vraag die werd gesteld na de tegenslagen van de Verenigde Staten in Korea en Vietnam was: ”Hebben de militairen in de kennis zich luid en duidelijk genoeg uitgesproken dat de besluitvormers het begrepen?“ We willen er zeker van zijn.” Op deze manier deed generaal Singlaub niets anders dan de consensus uiten van vrijwel elke ervaren militair over de Koreaanse situatie. Bijvoorbeeld, hetzelfde Washington Post artikel dat generaal Singlaub citeerde citeerde ook een andere hoofdkwartier legerofficier in Korea als zeggen over het Carter plan om onze troepen terug te trekken: “Ik ken niemand die niet wordt gespannen door het. Er is geen militaire of strategische logica voor terugtrekking.” Het plan om zich terug te trekken uit Zuid-Korea, met andere woorden, is strikt politiek.. in overeenstemming met het onlangs aangekondigde Amerikaanse buitenlandse beleid dat het niet langer bang is voor communisme. De reden waarom Generaal Singlaub’s woorden zo’n impact hadden in dit land is dat zijn naam aan zijn waarschuwingen gehecht was. De woorden die ik net citeerde van de andere anonieme legerofficier zijn net zo schokkend als wat generaal Singlaub zei. Maar mensen zullen die woorden één keer lezen, fronsen, en dan vergeten. Maar iedereen weet van de waarschuwingen van generaal Singlaub, omdat hij zich bewust of anderszins als de bron van de waarschuwingen liet identificeren; en, om ons te waarschuwen, werd hij onmiddellijk ontheven van zijn Koreaanse bevel door Jimmy Carter. De situatie in Korea illustreert de richting waarin de gebeurtenissen zich nu ontwikkelen, maar er zullen nog andere gebeurtenissen plaatsvinden lang voordat onze troepen uit Zuid-Korea worden teruggetrokken. De echte bedreiging voor onze veiligheid is niet langer in Korea of Europa, maar hier in onze eigen achtertuin.

Een andere militaire man die actief probeert Amerika te waarschuwen is generaal-majoor George Keegan, die begin dit jaar met pensioen ging als hoofd van de luchtmacht Inlichtingendienst. Generaal Keegan is een van de grootste inlichtingenanalisten van het Westen... en het verhaal dat hij moet vertellen moet continu krantenkoppen zijn in onze

hele natie. Generaal Keegan heeft gesproken op radio en televisie talk shows, het geven van toespraken, het accepteren van interviews.. kortom, met behulp van elk kanaal dat voor hem open in een poging om wakker Amerika voordat het te laat is. Een van zijn meest uitgebreide en belangrijke toespraken was die van 11 maart 1977, tijdens een persconferentie die werd gesponsord door de Amerikaanse Veiligheidsraad hier in Washington, D.C. Om meer te weten te komen wat generaal Keegan te zeggen had, zou ik elke Amerikaan willen vragen om een kopie van die toespraak te krijgen. Schrijf voor informatie aan de Amerikaanse Veiligheidsraad, Boston, Va., 22713. Het werd gepubliceerd als het Washington Report van de Amerikaanse Veiligheidsraad van april 1977.

We horen vaak van columnisten dat de CIA onze eerste verdedigingslinie is, maar generaal Keegan zei in zijn toespraak: "De uiteindelijke functie van de intelligentie van een natie is om zorgvuldig beoordeeld te worden over de dreiging. Als ik terugkijk op mijn ervaring met het hoogste schattingslichaam van dit land, heb ik de indruk dat ik deel heb genomen aan een Charles Dickens-roman. Het gevoel van fantasie en onwerkelijkheid moet worden ervaren om geloofd te worden." Verder zegt hij: "De inlichtingen schatters, die zwaar door de CIA en het ministerie van Buitenlandse Zaken worden gedomineerd, hebben zich vergist over Sovjet doeleinden in het nastreven van detente. Zij hebben een schokkend tekort in hun schattingen van de risico's en voordelen voor de Verenigde Staten en de vrije wereld van de zogenaamde technologie-uitwisseling met de Sovjet-Unie." En hij voegt eraan toe: "Als er een Waterpoort in dit land is geweest, en er is, maar genegeerd, het is in de monumentaal incompetente oordelende processen van deze regering met betrekking tot de aard, karakter en groei van de Sovjet dreiging zoals het van jaar tot jaar is geëvolueerd." Generaal Keegan maakt verder duidelijk dat de tekortkomingen in onze inlichtingenramingen niet te wijten zijn aan een gebrek aan ons vermogen om informatie te verzamelen of technisch te analyseren. Het probleem heeft in plaats daarvan te maken met wat er met die informatie gebeurt. Om te beginnen is het proces van de intelligentieschatting op de hoogste niveaus in Amerika vandaag niet objectief, maar wordt gemanipuleerd om politieke doelen te passen. In de woorden van generaal Keegan, en ik citeer: "Het intelligentie-inschattingsproces van de Verenigde Staten kan niet worden begrepen tenzij eerst wordt gewaardeerd dat nationale inlichtingenramingen drie functies moeten vervullen. Ten eerste moeten zij de beslissingen van de president steunen, zowel voor het verleden als voor het vermijden van afzettingen. Ten tweede moeten zij de besluiten van het Witte Huis 'Office of Management and Budget' ondersteunen of helpen rechtvaardigen. Ten slotte moeten de inlichtingenramingen, ongeacht het andere doel dat zij dienen, de initiatieven van de staatssecretaris voor het buitenlands veiligheidsbeleid rationaliseren." Voortzetting: Generaal Keegan zegt: "Ik waardeer dat dit zeer belangrijke beschuldigingen zijn, maar ik stel u vandaag voor dat het niet mogelijk is om de werking van de Amerikaanse inlichtingengemeenschap te begrijpen tenzij men bereid is zijn geest open te stellen voor de invloed van deze drie factoren." Deze situatie wordt duidelijk geïllustreerd door de discussie van generaal Keegan over de controverse over de Sovjet-Back-Fire Bomber. Zoals ik al maanden zei, de Supersonic Back-Fire is een intercontinentale strategische bommenwerper, in staat om de Verenigde Staten te raken met kernwapens. Generaal Keegan zegt: "De centrale kwestie is al die tijd geweest of deze bommenlegger een bedreiging vormde voor de Verenigde Staten. De Sovjets voerden aan dat dat niet zo was, en de CIA en het ministerie van Buitenlandse Zaken hebben het

standpunt van de Sovjets consequent aanvaard." Generaal Keegan ging verder met het verwerven van analyse van de capaciteit van de Back-Fire van "de meest competente analisten in de vrije wereld." De beschikbare inlichtingen werden verstrekt aan drie Amerikaanse vliegtuigmaatschappijen met ervaring in het bouwen van strategische bommenwerpers. Plus, voor een goede maatregel, de Royal Air Force en de Royal Aircraft vestiging in Engeland.. en de resultaten: "Elke van deze organisaties onafhankelijk van elkaar overeengekomen dat de Back-Fire had een intercontinentale capaciteit. Toch was mijn woord niet goed genoeg, noch was dat van de Amerikaanse en Britse zware-bommenwerpers ontwerpers en bouwers. CIA en State kozen ervoor om de Sovjets te geloven." Generaal Keegan is niet in een positie om het zo uit te drukken, mijn vrienden, maar zijn beschrijving van de Back-Fire controverse illustreert wat ik heb geprobeerd om u te vertellen over de maanden.. dat het Rockefeller kartel meer vertrouwen heeft in de Sovjet-Unie dan in onze eigen Verenigde Staten. Tot slot, verklaart generaal Keegan, het pure gewicht van de analyse maakte het steeds duidelijker dat de Back-Fire echt intercontinentaal was: "Maar de CIA en de staat hebben nu geoordeeld dat de Sovjet-Unie niet van plan was de Back-Fire als intercontinentale bommenwerper te gebruiken". Dit ondanks het feit dat het tweede model van de Back-Fire nog meer bereik heeft gekregen. De geschiedenis van de controverse over de rugvuur tot nu toe is zeer schandelijk, en nog steeds algemeen onbekend voor het Amerikaanse volk. Maar luister nu naar het laatste hoofdstuk in de woorden van generaal Keegan, en ik citeer: "Lijkt onaangenaam door de meest uitgebreide analyse van een buitenlandse bommenlegger ooit uitgevoerd in de Verenigde Staten, de CIA, in een laatste, supergeheime, ongecoördineerde inspanning, In een periode van 18 maanden werd een analyse uitgevoerd om aan te tonen dat de Back-Fire Bomber de Verenigde Staten niet kon bereiken. Deze inspanning, waarin kleine stukjes gecontroleerde informatie werden verstrekt aan McDonnell-Douglas Aircraft, Ontwerper en bouwer van strijders, vertegenwoordigt een van de meest kunstzinnige verzinsels die ik ooit heb gezien. Het is een die ik vermoed dat zijn ontworpen om een SALT-akkoord te redden. Tenslotte, toen de CIA iedereen verraste door het overdrijven van zijn nieuwe analyse, waren maanden van pijnlijke en uitgebreide analyse nodig om aan te tonen dat de boeken waren geknoeid. Kunstmatig hoge G-ladingen waren toegewezen aan het ontwerp van de Back-Fire samen met buitensporige motor-drag en andere factoren die waren ontworpen om het bereik te verminderen." En dit, mijn vrienden, is hoe onze zogenaamde eerste verdedigingslinie, de CIA, zorgt voor de nationale veiligheid van Amerika met een bedrag van meer dan twintig miljard dollar per jaar.

Elders in zijn lezing legt generaal Keegan ook de gevaarlijke manier uit waarop onze militaire inlichtingencapaciteiten geleidelijk zijn overgecentraliseerd, gecompartimenteerd en overgenomen door burgers "die weinig begrijpen over de verschrikkingen van oorlogen.. en dit zijn mensen die nog minder begrijpen over militaire doctrine, strategie en wapens." Het product van al deze trends beschreven door generaal Keegan is de informatiekloof die ik besprak met generaal George S. Brown, voorzitter van de Joint Chiefs of Staff, toen ik hem afgelopen september (1976) ontmoette. Jarenlang heeft generaal Keegan tevergeefs geprobeerd een reeks post-mortem audits te verkrijgen van het voorspellende en schattingsrecord van de Amerikaanse inlichtingengemeenschap. De audit zou worden uitgevoerd door gekwalificeerde maar niet geïnteresseerde buitenstaanders zonder banden met de inlichtingengemeenschap zodat hun werk onbevooroordeeld zou zijn. Weer aanhalingstekend Generaal Keegan: "Die audits zouden nauwgezet vastleggen waar we

verkeerd waren geweest, waar we gelijk hadden gehad, waar we niet waren opgeschoten of waar we overdreven waren. Toch was elke dergelijke suggestie met minachting tegemoetgekomen en is op de meest weerklinkende en emotionele manier weerstaan." Hij had net zo goed om een eerlijke audit van Fort Knox kunnen vragen.

Generaal Keegan's toespraak bevat veel meer dingen dan er tijd is om te bespreken in deze tape, en ze zijn allemaal belangrijk. Hij onthult veel dingen over de militaire vermogens van zowel de Sovjet-Unie als de Verenigde Staten die je nooit zult horen via de gebruikelijke nieuwskanalen, maar ze allemaal kookt tot slechts twee belangrijke conclusies, ondersteund door vele, vele feiten. Een conclusie is dat de militaire vermogens van de Sovjet-Unie aanzienlijk hoger liggen dan wat ons wordt wijsgemaakt, zowel qua kwantiteit als qua kwaliteit. De andere conclusie is dat de Sovjet-Unie er vast van overtuigd is dat een natie een nucleaire oorlog kan voeren en daarna als functionerende samenleving kan doorgaan; Op basis van deze conclusie uit een Sovjetstudie die na de Tweede Wereldoorlog is uitgevoerd, bereidt de Sovjet-Unie zich al meer dan 20 jaar militair voor om een nucleaire oorlog te voeren en te winnen. De Amerikaanse aanpak daarentegen is alleen maar om een dergelijke oorlog af te schrikken, hoewel generaal Keegan zegt: "Ik ben niet op de hoogte van een enkele definitieve inspanning ooit door de Verenigde Staten om precies en in detail te bepalen wat nodig is om af te schrikken."

Generaal Keegan legt ook een ander zeer belangrijk principe uit.. Het heeft te maken met officiële oordelen over het strategische evenwicht en draagt over in publieke uitspraken van het Pentagon. Dit is de stilzwijgende regel die het gebruik van zogenaamde "afgesproken nationale inlichtingen" vereist. "De commissie heeft overeenstemming bereikt over nationale inlichtingen, bevat weinig controversieel, behalve in een voetnoot of een afwijkende mening; en het bevat zelden betekenisvolle verwijzingen naar de dynamiek van strategische concurrentie in termen van nieuwe wapens, nieuwe krachten en nieuwe vermogens die door de Sovjet-Unie worden ontwikkeld." Dus, wat er ook nieuwe bedreigingen zijn, of het nu het geweldige deeltjesstraalwapen is waar generaal Keegan of de Sovjet onderwaterraketten over waarschuwde ik al bijna een jaar lang, Pentagon disclaimers durven vandaag niet zonder uitdaging te worden geaccepteerd. Degenen die deze ontkenningen accepteren, spelen recht in de handen van de dodelijkste vijanden van ons land.

Ondertussen is de opbouw naar het begin van de Eerste Kernoorlog aan het aanzwengelen. Twee maanden geleden bezocht Nelson Rockefeller Israël om de voorbereidingen voor een oorlog in het Midden-Oosten te versnellen. Halverwege april waren de Israëlische troepen begonnen met massale manoeuvres in de Sinaï met levende munitie, Reserves waren opgeroepen en Egyptische manoeuvres waren al snel onderweg in de westelijke Sinaï. Deze manoeuvres, krantenkoppen in Europa en Groot-Brittannië, zijn in de Verenigde Staten niet genoemd, behalve de crash in de Sinaï van een enorme helikopter die 56 Israëlische soldaten doodde. Toen kwamen enkele dagen geleden de extremisten aan de macht door middel van de recente Israëlische verkiezingen. Het Midden-Oosten is nu een kruitvat als gevolg, en de Carter regering is snel los te koppelen van Israël. Als de nucleaire aanval van de Sinaï tegen de Arabische oliebronnen plaatsvindt, zal het niet door de wereld of door de meeste Amerikanen worden erkend voor wat het werkelijk is. Misschien had generaal Keegan ook gelijk over één ander ding dat hij in zijn toespraak zei: "We hebben een punt bereikt in Amerika waar ik geloof dat we bijna niet in staat zijn om te worden

gewaarschuwd, cultureel." Als dat zo is, mijn vrienden, zijn wij het, de Verenigde Staten van Amerika, die in de balansen gewogen en gezocht zullen zijn, zoals het oude Babylon.

Onderwerp 3 Toen de zon opkwam op het zuidoosten van Idaho op een dag bijna een jaar geleden, het leek op het begin van gewoon weer een mooie late lente dag. Het was zaterdag, en twee vissers keken uit naar een ontspannende dag in de schaduw van de nieuwe Teton Dam. De Dam, meer dan 300 voet hoog, was voltooid de vorige val, behalve een paar afwerkingen die bleven, en was geleidelijk gevuld met water in de winter. Door de smeltende sneeuw in de bergen was het bijna vol. Verder naar beneden stroomden tienduizenden mensen van de dam. Sommigen deden hun huiswerk in het weekend, terwijl anderen op bedrijven of op boerderijen werkten; maar voor de bouwploeg die op 5 juni 1976 aankwam voor werk op de Teton Dam was het een ander verhaal. Om ongeveer 7:30 uur werd ontdekt dat er een groot lek was ontstaan, niet door de dam zelf, maar door het gedeelte van de berg aan één kant waar de dam was verankerd. Dit werd onmiddellijk gemeld aan de juiste autoriteiten, die opdracht gaven onmiddellijk maatregelen te nemen om het waterpeil achter de dam te verlagen. Waarom het lek zo plotseling was verschenen was een puzzel, aangezien inspectie van de Dam door personeel rond negen uur de vorige avond was opgedoken niets verkeerd. Maar er was geen tijd om deze puzzel op te lossen, want al snel ontwikkelde zich een tweede lek. Net als de eerste, bleek ook dit tweede lek door de ankerende bergzijde te breken in plaats van de Dam zelf. Nu begon de situatie in een alarmerend tempo te verslechteren. Al snel kwam er een lek door de aardse dam zelf en een groeiende stroom water stroomde er uit. Twee bulldozers renden naar die locatie om te proberen de stroom te stoppen door meer aarde in positie te brengen, maar het lek groeide zo snel dat de bulldozers verloren gingen, de operators sprongen en krakend naar veiligheid nauwelijks op tijd om zichzelf te redden. Als een nachtmerrie uitkwam, stortte de Tetondam in, stortte in en liet tonnen water in de vallei beneden. De dag eindigde abrupt in een tragedie voor de twee vissers, en anderen die ook hun leven verloren. Twee dagen lang bleef de overstroming van water uit die verwoeste dam zich verspreiden, uiteindelijk over een oppervlakte van 300 vierkante kilometer, waaronder verschillende steden en 50.000 hectare landbouwgrond. Een van de belangrijkste doelen van de Tetondam, zoals vele anderen in ons land, was de overstromingsbeheersing. De door de mens veroorzaakte overstroming door de ingestorte dam had schade veroorzaakt, geschat op 350 dollar, tot 500.000.000 dollar naast het verlies van leven. De uitbarsting van de Teton Dam gaf Amerika een voorproefje, op zeer kleine schaal, van wat de Sovjet-Unie van plan is te doen met ons hele land.

Vorige maand in audiobrief nr. 23 rapporteerde ik harde intelligentie die ik had ontvangen dat 21 grote meren en dammen in 10 westerse staten waterstof Sovjetbommen in hen hebben geplaatst. Maar de informatie die ik je toen gaf, mijn vrienden, was nog maar het begin. Sinds het opnemen van audiobrief nr. 23, heb ik een lawine van lopende inlichtingen rapporten over het lopende Sovjet programma van het planten van nucleaire wapens in onze binnenmeren en reservoirs. Ik kan nu onthullen dat dit Sovjetprogramma in een relatief langzaam, voorzichtig tempo begon, maar liefst 18 maanden geleden. Zo is er een Sovjet-kernwapen een jaar geleden geplaatst bij een dam die bekend staat als de Dalles op de Columbia River ten oosten van Portland, Oregon, en het is er nu nog steeds. De ramp met de Teton Dam leek een groot ongeluk te zijn, maar het bracht iedereen op de hoogte van het feit dat dammen onder bepaalde omstandigheden kunnen worden ingestort en dat de

gevolgen verwoestend zijn. Ondertussen is de grens van Idaho met Canada een belangrijk toegangspunt geworden voor Sovjet-agenten die nucleaire bommen in dit land brengen. Op maandag 16 mei kreeg ik een waarschuwing van mijn inlichtingenbronnen dat Sovjetagenten op dat moment bezig waren met het transport van kernwapens naar de Noord-Amerikaanse staten per vrachtwagen via verschillende toegangspoorten langs de Canadese grens. De belangrijkste activiteit van deze activiteit was bij de Idaho ingangspunten van Porthill en Eastport. De komende dagen was ik in veelvuldig contact met mijn inlichtingencontacten in Canada die zeer duidelijke actie ondernemen om deze Sovjet-indringers te vinden en te stoppen; maar hier in de Verenigde Staten wordt onze aandacht gericht op onze grens met Mexico door de gefabriceerde afleiding van illegale immigranten. Tegelijkertijd ondergaan wij een grootschalige invasie langs onze grens met Canada door de Sovjet-Unie en er wordt niets aan gedaan door de Verenigde Staten. Tegen het einde van die eerste dag, 16 mei, waren er minstens 16 Sovjet-voertuigen die kernwapens vervoeren bekend dat ze vanuit Canada de Verenigde Staten binnenkwamen via toegangspoorten naar Idaho en Montana; Ondertussen waren er nog 7 op de Canadese snelweg 3 van Vancouver, British Columbia, Canada, richting Porthill en Eastport, Idaho, om de Verenigde Staten binnen te gaan. Tegen die tijd was het beginpunt in het Vancouver gebied beperkt tot een schip in Horseshoe Bay. De Canadezen zorgden voor de situatie aan hun kant van de grens door vrachtwagens te stoppen en te inspecteren in het desbetreffende gebied, en tegen begin mei waren alle zeven vrachtwagens die door Sovjetagenten werden bestuurd, gestopt en afgerond net vlak bij de grens. Op dat moment was hun volgende stap echter om te wachten op verdere instructies van Ottawa, en ik ben nog niet op de hoogte van de verdere maatregelen. Intussen was de enige openbare hint van wat er gaande was opgenomen in een kort artikel gedrukt in Vancouver kranten op 19 mei. De Commissie heeft verklaard dat vrachtwagens werden gestopt en doorzocht langs Route 3, maar gaf de reden niet. Voor mijn Canadese vrienden, nu weet je het! Maar het was een ander en triest verhaal hier in de Verenigde Staten.

De federale regering neemt geen enkele actie, wat bewijst dat er een voortdurende heimelijke relatie is tussen het Rockefeller-rijk en het Sovjet-rijk. Op het niveau van de staat zou men hopen dat de kansen op actie iets Beter zouden zijn, maar tot nu toe is dat niet het geval. Bezorgde burgers die hebben geprobeerd om mijn waarschuwingen onder de aandacht van hun gouverneurs en andere hoge ambtenaren van de staat hebben ondervonden in principe twee reacties.. Een is dat “Dit is iets voor de federale overheid, dus we zullen het verwijzen naar hen,” en natuurlijk daar eindigt het. De andere belangrijkste reactie is het effect: “Natuurlijk zelfs als we een bom in het meer naast de dam vinden, zouden we het niet openbaar maken.. We willen niet om de mensen te prikkelen.” Maar, vrienden, dat is als een luchtaanval directeur die weigert om de sirene aan te zetten tijdens een aanval omdat het mensen bang zou kunnen maken. Op lokaal niveau zou men echter hopen dat er nog enige actie verwacht kan worden, maar nee; Ik heb in de periode van 16 mei geprobeerd om de lokale en staatspolitie in Noord-Idaho te bereiken om een aantal zeer specifieke rapporten te bekijken die ik had ontvangen, maar die ik niet kon gebruiken. Verschillende Sovjet-trucks waren bekend dat ze zuidwaarts in het noorden van Idaho richting de stad Sandpoint, en ik werd geïnformeerd over de bij benadering posities waar het mogelijk had moeten zijn om ze te onderscheppen op de snelweg; Maar toen ik deze rapporten doorgaf aan de staats- en lokale politie in het gebied, zowel rechtstreeks als via een moedige lokale burger in dat gebied, bleek het onmogelijk om hen te overtuigen actie te

ondernemen. Zoals een politie-sergeant zei: “We vragen ons af waarom de federale overheid hier niet in is meegegaan.” En omdat zij niet, zelfs na de kennisgeving, de veronderstelling was dat er niets aan de hand mocht zijn, was het niet eens van plan om onderzocht te worden. En daar, mijn vrienden, is een deel van het handschrift aan de muur voor Amerika.

De meeste Amerikanen zijn misleid om het idee te accepteren dat alleen de federale regering telt of in staat is om iets te doen, ook al is dit idee volledig vreemd aan onze Republiek zoals oorspronkelijk opgericht. De federale regering hoeft alleen maar niet te handelen of te zwijgen over een zaak, zoals Sovjetraketten in onze wateren, en mensen springen er gemakkelijk van uit dat er geen raketten mogen zijn. Zoals generaal Keegan zegt, we zijn niet in staat om gewaarschuwd te worden; en, mijn vrienden, als we er niet uit komen, zullen we verschrikkelijk lijden. Het feit dat er iets gaande was in het gebied van de watervoorraden van ons land had vier jaar geleden gerealiseerd moeten worden toen Nelson Rockefeller zijn “Nationale Commissie voor Waterkwaliteit” begon. Dit begon hij tegelijkertijd met zijn veel bekender “Commissie voor kritische keuzes voor Amerikanen.” En net zoals de Commissie voor kritische keuzes in alles behalve naam in de federale regering werd opgenomen, werd hetzelfde gedaan met Rockefeller’s Commissie voor Waterkwaliteit. Maar zelfs als het duidelijk was dat water op een of andere manier een politiek instrument zou worden, betwijfel ik of iemand in zijn ergste nachtmerries zich wel eens voordeed wat er werkelijk gaande was. De afgelopen jaren hebben federale en staats waterkwaliteitscontroleborden een uitgebreid en actueel beeld opgebouwd van de watervoorraden en -behoeften van ons land en zijn al deze gegevens overgedragen aan de Sovjet-Unie! De Sovjets weten nu precies waar en hoe ze ons moeten aanvallen door het water van onze Achilles, net zoals de Meden en Perzen konden berekenen hoe ze het oude Babylon via zijn waterbron konden aanvallen.

In de alliantie tussen de Rockefeller en de Sovjet-Unie willen de gebroeders Rockefeller nog steeds het Amerikaanse continent onder volledige dictatuur regeren; en de Sovjets willen nog steeds dat Amerika hun complete satelliet wordt.. een natie van slaven. Maar de Rockefellers beseften al lang geleden dat dit land niet onder de totale controle kon worden gebracht die ze wilden zonder het voordeel van verpletterende rampen om ons in die schimmel te dwingen. En de Sovjets beseffen dat om het voordeel van Amerika te halen dat ze zoeken, het niet genoeg is om ons te veroveren in oorlog. Daarna moet er een kern van overloper managers, quislings, om Amerika te leiden voor hen. Binnenkort, de Rockefellers verwachten de “Verklaring van Nationale Noodgeval” dat Zij willen reageren op gebeurtenissen die door de Sovjets kunnen worden veroorzaakt. De Verklaring van Nationale Noodtoestand, die zij geloven, zal hun dictatuur alles behalve compleet maken. De Sovjet-Unie heeft momenteel ten minste 158 onderwaterraketten in onze territoriale wateren langs onze kusten. Bovendien hebben de Grote Meren nu met kleinere, enkele kernkop Sovjet onderwaterraketten een totaal van 53 vanaf mijn laatste informatie. Het feit dat de Sovjet-Unie de Grote Meren heeft kunnen binnenvallen en daar raketten heeft geplaatst is schokkend en het is nog schokkender om te weten dat Sovjetagenten overal in de Verenigde Staten, ongehamerd, de zaden van een nucleaire ramp in ons land zaaien. Het is moeilijk voor de meeste mensen om zich voor te stellen hoe dergelijke dingen mogelijk zijn; maar zoals ik weet uit mijn eigen bronnen, worden ze vanuit ons land vergemakkelijkt. Een van de belangrijkste stappen die de regering-Carter onlangs heeft genomen om dit toe

te staan, is in het openbaar bevestigd door voormalig congreslid John Rarick van Louisiana. Congreslid Rarick publiceert een zeer informatieve maandelijkse nieuwsbrief getiteld “Je hebt een recht om te weten,” waarover je hem zou kunnen schrijven op: Lade E, Saint Francisville, La. 70775. Uit zijn maart 1977 nummer, "De Sovjets vervoeren de lading van de Verenigde Staten in de binnenkust scheepvaart illegaal tegen de bepalingen van de Jones Act. Russische schepen kunnen worden gezien in de rivier laden van schepen, en ook lossen op twee schepen, Alsof ze een integraal onderdeel vormen van de United States Maritime Service. De schepen die door Sovjets geladen zijn, zijn via de binnenwateren en kleine kanalen gevolgd naar waar hun vracht zelfs de Chicago markt heeft bereikt." Congreslid Rarick meldt verder dat de Sovjets hier mee weg kunnen komen omdat de minister van Financiën Blumenthal afstand heeft gedaan van de bepalingen van de Jones Act zoals die op Sovjetschepen van toepassing zijn. Dankzij dergelijke genereuze hulp van binnenuit zijn de Verenigde Staten wijd opengelaten voor aanvallende Sovjet-acties. Als gevolg hiervan is het planten van nucleaire apparaten in onze binnenwateren. Rivieren, evenals meren en reservoirs....ontspringen in een enorm tempo. Om te beginnen zijn er extra bommen geplaatst in een aantal van de enorme verdomde meren die ik vorige maand noemde. Zo had Hoover Dam één bom toen ik audiobrief nr. 23 opnam, maar nu heeft hij 3.. één naast elk uiteinde van de Dam zelf, de derde stroomopwaarts enige afstand van de Dam. Een ander voorbeeld is Oroville Reservoir in Californië. Vorige maand had hij één bom, nu vier. Maar ernstiger dan deze overdaad van enkele dammen is het grote aantal doelwitten in heel Amerika waar Sovjetbommen zijn en worden geplaatst. Stad waterreservoirs van elke betekenis in heel Amerika zijn gericht. Velen bevatten al bommen, terwijl anderen bommen ontvangen van de vele vrachtwagens die door heel Amerika met Sovjetagenten aan het stuur uitlopen. Ook de wateroverlast, irrigatie en waterkracht dammen zijn doelwitten en ook de grote rivieren worden op strategische punten bezaaid met bommen.

Om de omvang van het Sovjet aanvalsplan aan te geven, zal ik de huidige status van slechts één staat rapporteren.. Texas, dat is een belangrijk doelwit. Sinds mijn laatste inlichtingen, zijn er al meer dan 100 bommen in Texas geplaatst; en ik heb tot nu toe een gedeeltelijke lijst gekregen met 33 van de betrokken meren. Dit zijn: Toledo Bend Reservoir, Sam Rayburn Reservoir, Steinhillyers Reservoir, Lake Vernon, twee meren ten noordoosten van Houston die water voor de stad, Conroe Lake, Somerville Reservoir, Laken Waco, Lake Whitney, Malakoff Lake, Frankston Lake, Lake Livingston, Millwood Reservoir, Lase Texarkana, Lake O’ the Pines, Cedar Lake, Lake Tawakoni, vier waterreservoirs voor Dallas en Fort Worth, Lake Texoma, Arbuckle Reservoir, Lake Bridgeport, Hubbard Creek Reservoir, Laken Kemp, Lake Arrowhead, O’Folla Reservoir, San Angelo Reservoir, Twin Buttes Reservoir, Lae Thomas, en White River Reservoir.

Ook een aantal rivieren in het hele land is al betrokken. De Mississippi, de Missouri, de Illinois, de Ohio, de Columbia, de Potomac en de Susquehanna. Alleen al in de Mississippi zijn er al 31 bommen in de buurt van dammen, sloten en andere strategische punten. De verste naar het noorden is een bom ongeveer 5 mijl stroomafwaarts van Little Falls, Minnesota. Van daaruit zijn ze allemaal geplant helemaal tot aan New Orleans van Louisiana, waar 2 bommen in de rivier liggen. Er zijn ook twee andere bommen in de buurt van New Orleans aan de oostkant van het Pontchartrainmeer.

Mijn vrienden, de Sovjet-Unie streeft ernaar om plotseling, doortastend, Amerika van onze watervoorraden te beroven. Terwijl we afgeleid zijn van argumenten over

wapenleveringssystemen, zoals bommenwerpers en raketten, streeft de Sovjet-Unie naar de betrouwbaarheid van wapens die al ter plaatse zijn. Als er oorlog komt, wil de Sovjet-Unie gewoon op een knop drukken, kernwapens in heel Amerika laten ontploffen, ons land verwoesten met overstromingen en de pest die ze brengen, en nog steeds al hun raketten en bommenwerpers in reserve hebben. Maar voor de oorlog komt, is de Rockefeller/Soviet alliantie van plan om de basis te leggen voor een Verklaring van Nationale Noodgeval in de Verenigde Staten.

Een optie die nog steeds voor hen beschikbaar is is oorlog in het Midden-Oosten waardoor de Arabische OPEC olievoorraden worden afgesloten. Maar een verschrikkelijke nieuwe capaciteit is nu aanwezig als een alternatief middel om onze nationale noodsituatie te creëren; en, mijn vrienden, er zijn onheilspellende tekenen dat deze capaciteit zeer binnenkort zal worden gebruikt. In de wateren rond de Filippijnse Eilanden zijn er nu 7 kernsplijtingsbommen geplant door de Sovjet-Unie. Zo'n bom is in wezen een waterstofbom met een jasje uranium 238. Als het ontploft, zet de nucleaire reactie veel van het jasmateriaal om in plutonium 239, die op zijn beurt ook explodeert. De Sovjet-Unie is de enige natie die ooit zo'n bom heeft laten ontploffen 16 jaar geleden op 30 oktober 1961. Hiermee zetten ze een lelijk record dat nog steeds staat.. het grootste nucleaire wapen ooit afgevuurd in de atmosfeer. De opbrengst was iets meer dan 50 megaton.. dat is 50 miljoen ton TNT, 2500 keer zo groot als de atoombom viel op Hiroshima. Theoretisch gezien is er geen limiet aan de opbrengst van zo'n bom, maar al 16 jaar wordt het in het Westen als onbruikbaar beschouwd omdat het zo'n grote hoeveelheden fall-out produceert dat het het land dat het gebruikt in gevaar zou brengen. Maar de Sovjet-Unie heeft een manier gevonden om het te gebruiken diep onder de oceaan voor onechte oorlogvoering in een omgeving waar de radio-actieve producten relatief beperkt zijn, waardoor weinig fall-out. De Filippijnen zitten als een keystone tussen een lange boog van onderzeese loopgraven en fouten die de meest aardbeving-gevoelige gebieden op aarde. Vanaf net ten noorden van Nieuw-Zeeland, loopt een groep geologische instabiliteit noordwesten richting de Filippijnen, dan noordoosten voorbij Japan naar het schiereiland Kamchatka, oostwaarts langs de Aleuteners naar Alaska, en dan zuidwaarts langs de westkust van de Verenigde Staten, Mexico, Midden-Amerika, en verder naar Chili. Deze lange, onregelmatige zone rond de Pacifische rand wordt vaak de "Ring of Fire" genoemd. De 7 Sovjetbommen die in Filippijnse wateren zijn geplant, zijn er om grote aardbevingen te veroorzaken, die, dankzij de bijzondere convergentie van fouten en loopgraven in dat gebied, bedoeld zijn om hun weg te werken door middel van kettingreacties rondom de Pacifische rand, verwoestende Washington State, Oregon, en California in het proces. De 7 bommen in de Filippijnen zijn in de zogenaamde gigaton bereik.. dat wil zeggen, elk is gelijk aan een miljard ton TNT.. 50.000 keer krachtiger dan de Hiroshima bom en dus groot genoeg om massale aardbevingen te veroorzaken. En de Sovjets geloven dat ze veilig kunnen gebruiken dergelijke oorlogvoering, verdragen of geen verdragen, omdat de meeste van de Sovjet-Unie heeft geen geschiedenis van aardbevingen. De Sovjet-Gigaton bommen in de Filippijnen bevinden zich op navigatie coördinaten die ik nu zal onthullen. Nummer 1 is op 17-23-23 noord, 117-7-23 oost; nummer 2 is op 14-48-48 noord, 119-2-18 oost; nummer 3 is op 14-0-40 noord, 118-23-53 oost; Nummer 4 is op 13-0-0 noord, 117-42-8 oost; nummer 5 is op 12-0-54 noord, 126-4-55 oost; nummer 6 is op 13-50-36 noord, 125-21-45 oost; nummer 7 is op 19-48-3 noord, 123-51-57 oost. Maar om ervoor te zorgen dat onze westkust verwoest wordt door de gevolgen van een schijnbaar natuurramp die uitbreekt op

de Filippijnen, zijn er zeven conventionele maar grote waterstofbommen voor onze westkust geplaatst door de Sovjet-Unie. Deze kunnen worden afgeblazen in samenwerking met de Filippijnen en op het juiste moment om getijdengolven te produceren die vanuit de Stille Oceaan zouden binnenstromen met verwoestende gevolgen langs onze westkust. Bom nummer 1 ten westen van Seattle ligt op 48-0-0 noord, 127-50-0 west; nummer 2 ten westen van Eugene, Oregon is 43-29-18 noord, 127-55-5 west; nummer 3 ten westen van San Francisco is 37-8-45 noord, 125-42-30 west; nummer 4 ten westen van Monterey is 36-31-0 noord, 125-26-30 west; Nummer 5, ook ten westen van Monterey, is op 36-26-30 noord, 124-56-0 west; nummer 6 ten westen van Los Angeles is op 33-25-15 noord, 122-23-50 west; en nummer 7 ten zuidwesten van San Diego is op 31-45-35 noord, 120-36-0 west. In mijn audiobrief nr. 20 van januari 1977 verwees ik naar een waarschuwingsdocument dat in december 1975 werd afgegeven door de heer Tony Hodges van Hawaï. In dat document heeft Mr Hodges bewijs geleverd van de haalbaarheid van onderwaterraketten. Hij waarschuwde ook voor de gevaren van bommen op of in de zeebodem die ontworpen zijn om aardbevingen of getijdengolven te veroorzaken. Helaas bleek dat Mr Hodges waarschuwingen allemaal geldig waren.

De dictatuur en de oorlogsplannen worden nu versneld; de wereld zal verbijsterd zijn door wat eruit zal zien als een enorme natuurramp in de Filippijnen die zich ook verspreidt rond de Ring of Fire om onze westkust te decimeren. En als het gebeurt, zal Jimmy Carter het excuus hebben dat David Rockefeller wil dat hij een nationale noodsituatie moet verklaren en in feite de grondwet van de Verenigde Staten moet opschorten. De dictatoriale noodmachten van de president, die in de uitvoeringsverordeningen 11490 en 11921 zijn vastgelegd, zullen worden geactiveerd en de volledige bureaucratie van de dictatuur zal worden ingezet onder omstandigheden die alle tegenstand moeten onderdrukken; En de uitgebreide voorschriften voor volledige overheidscontrole van al onze watervoorraden die in Executive Order 11921 zijn beschreven, zullen worden geactiveerd onder omstandigheden die het mogelijk maken om dit te verkopen aan de mensen als nodig voor ons belang. Binnenkort, met de Rockefeller dictatuur in werking, is Nuclear War One zelf gepland. De dammen en reservoirs in heel Amerika zullen door de Sovjet-Unie met één klap worden vernietigd; en de beven van de Trilaterale Commissie, die nu de federale regering controleert, zullen hun controle gebruiken over wat er nog over is van onze watervoorraden om hun overheersing van ons totaal te maken. Het triestste van dit alles is dat alleen als het gebeurt, mensen zullen geloven. Door totale blootstelling is er een kans om de ramp aan de westkust te voorkomen; maar zonder blootstelling is er geen enkele kans.

Vrienden, alleen door de genade en kracht van onze Heer Jezus Christus heb ik de informatie ontvangen die ik in het recente verleden heb geopenbaard. en het is mijn plechtige plicht om deze informatie door te geven aan u.. Het is niet bedoeld voor mij alleen. En op dezelfde manier, het is niet bedoeld voor u alleen.. Het moet worden gekend door iedereen. En dus, mijn vrienden, dit completeert twee jaar van mijn maandelijkse audio brieven. Ik wil u bedanken voor al uw woorden van aanmoediging, uw steun, en vooral uw gebeden. Nogmaals, dank jullie, en moge God een ieder van jullie zegenen.

• • •

Audiobrief 25

26 augustus 1977

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 26 augustus 1977, en dit is mijn audiobrief nr. 25.

Het is nu bijna drie maanden geleden dat ik audiobrief nr. 24 op 28 mei 1977 opnam; en zoals ik jullie toen waarschuwde, worden de plannen voor Dictatuur en Oorlog nu versneld. Op dat moment, ongeveer drie maanden geleden, was het Sovjetprogramma van het plaatsen van kernwapens in de binnenwateren en rivieren van de Verenigde Staten veranderd in een totale, stille aanval op ons land. Sovjet-agenten in bestelwagens, kampeerders en vrachtwagens waren aan het flaneren zonder hamer door ons land heen en maakten van ons rustige platteland een onvermoedelijk slagveld met nucleaire mijnen die onze watervoorraden konden vernietigen; en op geen enkel niveau van overheid.. lokale, staat, of federale.. was er iets gedaan om het te stoppen. De lokale en staatsautoriteiten die gewaarschuwd werden voor de Sovjetactiviteiten in hun rechtsgebieden, haalden het in absolute ongeloof weg. Ze zeiden: “Rustig, vertrouw op de federale regering om alles te regelen.”

Met deze houding als excuus, waren en zijn ze nog steeds hun gezworen plicht aan het ontlopen om tenminste een aantal zeer specifieke aanwijzingen die ze hebben gekregen, te onderzoeken. Maar wat de federale regering betreft, acties zoals het afzien van de Jones Act door minister van Financiën Blumenthal om Sovjetschepen toe te staan onze binnenwateren te bevaren spreken voor zich. En net als in het geval van het goudschandaal rond Fort Knox drie jaar geleden, is er geen poging om nu mijn beschuldigingen over de Sovjet nucleaire sabotage van Amerika te weerleggen, maar alleen om ze in diskrediet te brengen.

Ik denk dat deze parallel maakt de huidige status van de Gouden Schandaal waardig van commentaar. Na drie jaar onvermoeibaar werk van mijn vriend Edward Durell, toont het goudschandaal rond Fort Knox nu nieuwe tekenen van inbraak in de openlucht, ondanks alle leugens en trucs die de door Rockefeller gecontroleerde federale regering kan doen. De internationale financiële gemeenschap is nu meer bezorgd over het enorme bewijs van fraude rond de vermeende Amerikaanse monetaire goudvoorziening dan ooit tevoren, omdat het pure gewicht van het bewijs het voor iedereen onmogelijk maakt, behalve de door Rockefeller gedomineerde grote media om het te negeren. De regering-Carter is zo bezorgd geworden over dit dat op 28 juli 1977, net vorige maand, minister van Financiën Blumenthal de extreme stap nam om zelf naar het Fort Knox Bullion Depository te gaan. Kun je je dat voorstellen? Hij liet zich fotograferen door Time magazine op dezelfde stapel van warme over junk goud bars bekeken op Fort Knox in Compartiment nummer 33 in september 1974. Toen ging hij naar Louisville om zijn toespraak te geven, voorbereid voordat hij Washington verliet, zeggend hoe onder de indruk hij was van de prachtige goudhoer die hij net had geïnspecteerd in Fort Knox. Voormalig minister van Financiën William Simon wist Beter dan er persoonlijk heen te gaan, zelfs op het hoogtepunt van de publieke controverse over Fort Knox drie jaar geleden. In plaats daarvan stuurde hij arme Mrs Mary Brooks, het nietsvermoedende hoofd van het Bureau van de Munt, om de wereld te vertellen: “Het is allemaal hier.” Maar nu zijn er extreme maatregelen nodig in naam van

“verhullen” omdat, terwijl het publiek slaapt, de machtige financiële gemeenschap tekenen vertoont van ontwaken met een brul. Als u een zeer harde, volledig gedocumenteerde samenvatting van de berg van bewijsmateriaal dat nu het ministerie van Financiën zo bezorgd, stuur een business-size, zelfgeadresseerde envelop met eersteklas Verenigde Staten portage voor twee (2) ounces (24 cent. op het moment van deze opname) naar:

Mr Edward Durell, postbus 586, Berryville, Virginia Zip 22611.

Alleen de tijd zal vertellen of het goudschandaal rond Fort Knox eindelijk eerlijk zal worden onthuld aan het Amerikaanse volk in het algemeen; maar zelfs als het vandaag breekt, is het al meer dan drie jaar te laat. Het Amerikaanse Congres koos ervoor mijn beschuldigingen en bewijs te negeren toen ik er in april 1974 over getuigde; en, mijn vrienden, we hebben geen drie jaar om te wachten tot de waarheid naar buiten komt over de Sovjet nucleaire mijnbouw van de Verenigde Staten. We hebben geleende tijd!

Daarom heb ik drie maanden geleden, na het opnemen van audiobrief nr. 24 de audiobrief opgeschort om al mijn inspanningen te concentreren op een campagne om overtuigend de aanwezigheid van Sovjet-kernwapens in ons land te bewijzen voor iedereen. Ik wist dat het een gok was omdat geen van de burgergroepen met wie ik contact had, toegang had tot geavanceerde apparatuur van welke aard dan ook, of veel geld om eraan te besteden of zelfs veel vrije tijd. Maar ik geloofde dat het nog steeds de moeite waard was, want zoals ik in audiobrief nr. 24 waarschuwde, alleen totale blootstelling van de Sovjet dreiging aan onze natie heeft enige kans om nucleaire Was One opzij te zetten. Het is daarom pijnlijk om u te moeten zeggen, mijn vrienden, dat mijn inspanningen en degenen met wie ik in de Verenigde Staten heb gewerkt, Tot dusver is het niet gelukt om hun primaire doel te bereiken.. de fysieke herstel en openbare weergave op een veilige manier van een Sovjet nucleaire bom uit een meer of rivier. Er is gedeeltelijk succes geboekt met het verspreiden van het alarm op grotere schaal dan voorheen, maar de totale blootstelling, die zo essentieel is voor ons voortbestaan als natie, is nog steeds niet bereikt.

Sinds de opname van audiobrief nr. 24 in mei, heb ik gereageerd op verzoeken van bezorgde burgers in heel Amerika vragen om de locaties van alle Sovjet kernwapens in hun gebieden. In veel gevallen hebben mensen bij het ontvangen van deze informatie geprobeerd om lokale of overheidsautoriteiten te laten onderzoeken, meestal zonder zelfs maar een teken van succes, hoewel er in twee of drie gevallen wel enige echte belangstelling lijkt te zijn op lokaal niveau. Andere mensen zijn naar hun lokale kranten gegaan, maar deze hebben in het algemeen niet eens de moeite genomen om contact met mij op te nemen om meer te weten te komen over het verhaal. Tot slot hebben groepen burgers in een aantal staten geprobeerd om duikers naar beneden te sturen om de bodem van de reservoirs te doorzoeken in een poging om een bom te vinden. Deze burgers, die naar eigen keuze duikuitrusting hebben gebruikt en hun eigen tijd en geld hebben besteed om het te proberen, verdienen al onze dank. Ik ben niet op de hoogte van één geval waarin deze privé-zoekopdrachten konden worden gedaan met behulp van iets meer dan een handgedragen onderwaterlicht, of in zeldzame gevallen een commerciële onderwater metaaldetector, En sommige duikers hadden niet eens zoveel; en toch hebben ze geprobeerd om dat te doen wat de federale regering, die jaarlijks meer dan 80 miljard dollar uitgeeft aan zogenaamde Defensie, weigert te doen. In een bevestigd geval werden twee bommen gevonden en opgehaald, niet uit een reservoir of rivier maar uit een zoutwaterbuurt in een

resortgebied aan de oostkust; Maar deze twee bommen werden, in plaats van openbaar gemaakt, door de betrokken personen aan de federale regering overgedragen om hun eigen redenen. Anders kan ik niet bevestigen dat er andere bommen zijn gevonden of opgehaald tot nu toe.

Twee maanden geleden, wat onze beste kans zou kunnen zijn geweest om enkele Sovjet-agenten op heterdaad te betrappen, gebeurde in Texas. Een individu reed over een landweg na middernacht toen hij een oude stijl groen-wit bestelbusje zag met Florida kentekenplaten geparkeerd voor de nacht op de weg. Het leek op een hippie busje, maar werd met juridische precisie geparkeerd, compleet met regelbare hoge zichtbaarheid waarschuwingsmarkeringen die langs de rand van de weg. Iets zag er niet goed uit. Mijn vriend vond een telefooncel en vroeg of er toevallig Sovjetwagens op die weg waren. Een van mijn inlichtingencontacten controleerde snel de beschikbare informatie en meldde dat twee Sovjet vrachtwagens geparkeerd moeten worden voor de nacht op die weg. Één van hen op de exacte locatie waar mijn vriend had gezien de groen-wit busje. Bovendien waren de busjes nog steeds onderweg naar hun doelwitten en hadden ze nog steeds kernwapens aan boord. Mijn vriend heeft de komende vier uur geprobeerd om een beslissende actie te ondernemen met betrekking tot de bus. Hij belde een vriend die mijn waarschuwingen over de bommen kende, hem om 1:30 uit bed kreeg, en samen probeerden ze tevergeefs om de juiste politieautoriteiten in dat gebied te krijgen om met hen mee te gaan en het busje te onderzoeken. Uiteindelijk reden ze om ongeveer 3:30 uur terug naar het busje, stopten erachter met hun autoverlichting die het busje verlichtte, en namen twee foto's.. een close-up van de Florida kentekenplaat. De volgende dag gingen ze naar het lokale politiebureau en vroegen ze om identificatie informatie over het busje, waardoor ze het Florida licentienummer kregen. De politie gebruikte hun teletype om het te controleren bij Florida, en de staat Florida heeft bevestigd dat het licentienummer dat ze kregen niet bestond en het busje niet te identificeren was.

En zo is het gegaan, mijn vrienden. Degenen die bereid en bereid zijn om namens ons geliefde land actie te ondernemen worden gehinderd door beperkte middelen; en degenen die wel de nodige middelen en autoriteit hebben om beslissende maatregelen te nemen weigeren dit om een eindeloze verscheidenheid aan redenen. Velen geloven gewoon niet, anderen kunnen zichzelf niet aan elkaar koppelen met een deel van hun eigen persoonlijke rijkdom, tijd en inspanning, maar wierpen voor altijd op zoek naar iemand anders om het te doen. En vrijwel iedereen die bevoegd is om te handelen, groot of klein, wordt niet versterkt door die autoriteit maar gevangen door het, bang om het risico te lopen van een verkeerde beslissing die hun carrière zou kunnen schaden. Intussen is de tijd voorbijgegaan door op niemand te wachten, en nu heeft de Sovjet-Unie hun project van het planten van nucleaire mijnen in de binnenmeren en rivieren van de Verenigde Staten afgerond. Bovendien plaatsen ze, omdat ze nog steeds niet zijn gehinderd, nu extra bommen op andere soorten doelen die in de eerste plaats lager zullen zijn dan onze watervoorraden.

Mijn basistaak om u vooraf te waarschuwen over de plannen van onze Verborgen Heersers voor de komende gebeurtenissen werd voltooid met audiobrief nr. 24, drie maanden geleden. Nu, helaas, begint er een nieuwe fase voor de audiobrief, omdat het steeds meer mijn plicht zal zijn om nu de stap voor stap te kronieken van deze verschrikkelijke plannen zoals ze worden uitgevoerd. Deze plannen zijn telkens weer uitgesteld, struikeld en tot niets gebracht door onze barmhartige God die wilde dat we onze hoofden gebruikten om de

waarheid om ons heen te zien voor wat het is, en zich tot Hem wenden; Maar, mijn vrienden, jullie weten net zo goed als ik dat Amerika als natie dit niet heeft gedaan; dus nu gaan we door onze eigen keuze lijden en het lijden zal erger en erger worden totdat en tenzij wij als mensen onze ogen openen. Ik realiseer me, mijn vrienden, dat dit moeilijke woorden zijn. Velen zullen ze horen en ze ronduit verwerpen, maar dit weet ik: de gebeurtenissen zelf zullen de mens in zijn plaats zetten in geen twijfel.

Mijn drie speciale onderwerpen voor vandaag zijn:

Onderwerp 1 De Panamakanaalval voor oorlog Onderwerp 2 De tweede slag van Groot-Brittannië

Onderwerp 3. Man-Made Aardbevingen om het stadium voor nucleaire oorlog één te zetten

Onderwerp 1.. Vierenhalf jaar geleden begin 1973 schreef ik mijn boek “The Conspiracy Against The Dollar.” Ik eindigde het boek met de volgende waarschuwing over het Panamakanaal:

"De aanwezigheid van de Verenigde Staten in het Panamakanaalzonegebied is een geostrategische noodzaak om de scheepvaart door het kanaal te verzekeren. Het zal ook een geostrategische noodzaak worden voor de nieuwe Aziatische aristocratie, net zoals Europa voor het Nieuwe Keizerschap werd.

Als de nieuwe Aziatische krachten niet begrepen worden, maar geconfronteerd worden met onwetendheid en arrogantie, dan zal de wereld niet op weg gaan naar een ’generatie van vrede’ waarvan president Nixon zo trots heeft opgeblazen, maar naar de derde wereldoorlog. "

(Einde citaat uit mijn boek.)

In juni 1974 had ik harde bewijzen ontvangen dat de Republiek Guyana, de buurman van Venezuela, het nieuwe Cuba was geworden met kernraketten voor de middellange afstand gericht op het Panamakanaal en doelwitten in de extreme zuidelijke Verenigde Staten. Ik heb dit op radio talk shows in de hele Verenigde Staten op dat moment gemeld, samen met extra Intelligence om het Panamakanaal te gebruiken voor het veroorzaken van nucleaire oorlog op Amerika drie tot vier jaar later.. dat is midden 1977 tot midden 1978. In oktober 1974 nam ik mijn eerste pratende band op getiteld “How To Protect Yourself Tijdens The Coming Depression And Third World War”; Ik heb in die band bijna drie jaar geleden mijn waarschuwingen herhaald over de plannen van machtige mannen om Amerika bewust te betrekken bij de nucleaire oorlog en de plannen om het Panamakanaal te gebruiken om deze oorlog te helpen ontketenen.

Drie en vier jaar geleden viel mijn waarschuwing over de komende nucleaire oorlog in dovemansoren. De zogenaamde “detente” met de Sovjet-Unie was tenslotte in volle bloei; en bovendien, waren de Verenigde Staten niet de machtigste natie op aarde? En wat het Panamakanaal betreft, de meeste Amerikanen dachten toen niet eens aan het Kanaal, veel minder enthousiast over. Maar nu is het drie jaar later. In de korte tijd van een jaar wat detente werd genoemd is versnipperd en gedumpt in de prullenmand.

Beangstigende nieuwe schattingen van fantastische militaire uitgaven door de Sovjet-Unie zijn onthuld door de CIA, na het afspelen van dergelijke uitgaven voor 10 jaar. Bekende Rockefeller medewerkers hebben een groep genaamd “Het Comité voor het huidige

gevaar" opgericht om de Sovjet-drift voor militaire dominantie bekend te maken, en het Panamakanaal is een kwestie geworden die steeds heter wordt door de dag.

De zogenaamde "verrassingsaanval" op Pearl Harbor heeft bijna 36 jaar geleden alle politieke oppositie tegen Amerika's toetreding tot de oorlog in Europa ontwapend. In één slag creëerde de Pearl Harbor aanval een golf van emoties om oorlog te voeren. Op dezelfde manier zetten de Real Rulers van Amerika nu het Amerikaanse volk op voor een andere golf van emotie.. deze keer over het Panamakanaal.

De samenzweerders willen geen nieuwe verdragen met Panama, ondanks de lippendienst ten gunste van hen door hun ingehuurde handen, zoals Carter en Kissinger. Hun doel is precies het tegenovergestelde. Ze willen dat mensen als Senator Strom Thurmond en Jesse Helms, om maar niet te spreken van Ronald Reagan, het paar nieuwe verdragen bevechten en ze verslaan; dus Panama een excuus geven om naar Moskou te gaan voor hulp. Dit is de reden waarom conservatieve leiders en organisaties plotseling krijgen alle publiciteit die ze kunnen omgaan met de Panama Canal kwestie..met dank aan niemand minder dan de Rockefeller-overheerste grote media.

Aangezien de nederlaag van de twee nieuwe Panama Canal verdragen de conservatieven de schuld zal geven, zullen zij ook de schuld krijgen van de daaruit voortvloeiende gebeurtenissen in de hersenloze mars naar een nucleaire oorlog. De zelfgevormde conservatieve leiders in het Congres vallen daarom in een gevaarlijke val en nemen miljoenen goede en patriottische mensen mee. Ze kijken de andere kant op over dingen als het goudschandaal rond Fort Knox, en ze lopen de andere kant op in plaats van de Sovjet nucleaire sabotage van ons eigen land te onderzoeken; Maar de emotionele aantrekkingskracht en de grote publiciteit rond het Panamakanaal probleem hebben het te sappig gemaakt om te weerstaan, en ze hebben het haak, lijn en zinklood ingeslikt. Of het kanaal nu wordt gebruikt als de laatste trigger voor de nucleaire oorlog zelf, of dat het alleen een ondersteunende rol speelt bij het voeren van de oorlog, is nog steeds aan de keus van de samenzweerders, maar hoe dan ook verliezen de conservatieven. Toch wil dit niet zeggen dat Jimmy Carter zal winnen op dit punt.

Vier dagen na Carter's inauguratie als president zeven maanden geleden, in audiobrief nr. 20, heb ik u gewaarschuwd dat een Carter Watergate al in de werken was; en nu, mijn vrienden, is het al begonnen. In de drie maanden sinds ik audiobrief nr. 24 opnam, is de controverse over de persoonlijke financiën van Bert Lance, Carters Budget Director en voormalig bankier, veranderd in dagelijks krantennieuws. Door de nauwe band tussen Carter en Lance is Carters imago al begonnen te lijden, maar dit is nog maar het begin. Niet alleen wordt het imago van Carters morele leiderschap aangetast door zijn verdediging van twijfelachtige praktijken door Lance, maar steeds meer vragen worden gesteld in de grote media over Carter's oordeel; en zodra het oordeel van een leider niet meer vertrouwd wordt, is hij klaar.

De verwarring in de NAVO over wat te verwachten van de Carter-regering veroorzaakt nervositeit, en onlangs kwam dit over in bittere Duitse protesten toen een geheim noodplan van het Witte Huis aan het licht kwam. Het plan vraagt om een derde van West-Duitsland toe te geven in geval van een Sovjet invasie. Kun je je dat voorstellen? Tot nu toe is er slechts één belangrijke factor die een totale kloof tussen de Verenigde Staten en de Europese NAVO-leden voorkomt. Die ene factor is de hoop dat Carter verder gaat met de

productie van de neutronenbom, een tactisch wapen. Zonder deze bom zullen de steeds meer in de minderheid zijnde en te weinig gewapende NAVO-troepen bij elke aanval op het Warschaupact met hopeloze kansen te maken krijgen; maar de Amerikaanse neutronenbom heeft één zwak punt dat de NAVO kan verhinderen om iets goeds te doen. Het zou pas over anderhalf jaar, in 1979, operationeel worden ingezet. Ondertussen heeft de Sovjet-Unie al operationele neutronenbommen.

Een neutronenbom is een speciale versie van een waterstofbom, zo ontworpen dat een douche van dodelijke neutronenstraling een gebied bedekt dat veel groter is dan het gebied dat door de explosieve ontploffing wordt getroffen. In de terminologie van kernwapens is het een “schone bom,” omdat het in vergelijking met conventionele kernwapens zeer weinig neerslag of restactiviteit oplevert. Als bijvoorbeeld boven een stad explodeert, kan het al het leven in een groot gebied vernietigen en toch relatief weinig schade aan gebouwen en structuren in het gebied veroorzaken.

Veertien maanden geleden in audiobrief nr. 13 onthulde ik dat de Sovjet-Unie al zulke zogenaamde schone waterstofbommen heeft; en drie maanden geleden toen ik audiobrief nr. 24 opnam, Ik heb gemeld dat zeven (7) vrachtwagens met kernwapens en gedreven door Sovjet-agenten op 18 mei door de Canadese autoriteiten waren gestopt net voordat ze probeerden de grens over te steken van Canada naar Noord-Idaho. Vanaf de opnamedatum had ik nog geen woord meer ontvangen over de genomen maatregelen, maar nu kan ik u meer vertellen.

De zeven vrachtwagens werden bestuurd door 14 Canadese en Amerikaanse communisten, twee per vrachtwagen. Ze werden aangehouden door een speciale eenheid van de Royal Canadian Mounted Police en Army Security, en gearresteerd nadat de aard van hun lading werd bevestigd. Ze werden allemaal beschuldigd van verraad en in eerste instantie opgesloten in Wainwright, Alberta, maar ze zijn sindsdien overgebracht naar een of meer andere niet nader omschreven locaties.

Elke truck was geladen met twee kratten van twee meter lang. Elke krat bevatte een kleine enkel-oorlogsraket, en het werd geleerd door de Canadese Inlichtingendienst dat de vrachtwagens allemaal op weg waren naar Lake Superior. Alle 14 van deze raketten waren hetzelfde type als de 53 eerder in de Grote Meren geplante, en de kernkoppen waren allemaal neutronenbommen. Zo kan de Sovjet-Unie nog steeds voldoen aan alle overwegingen die hen ertoe hebben gebracht om in te stemmen met de supergeheime “Nuclear Safe Zone” in het bovenste deel van de Verenigde Staten, die ik in audiobrief nr. 12 voor mei 1976 onthulde.

Aangezien neutronenbommen mensen doden maar het meeste onroerend goed behouden, zal het grote industriële en agrarische hart van Amerika nog steeds bruikbaar zijn voor Sovjet-buit na de Eerste Kernoorlog; De explosie van neutronenbommen boven onze noordelijke steden zal geen grote gevolgen hebben om de wereld rond te zwerven en Rusland te belanden.

Nadat de 14 neutronenbomraketten waren ontwapend, werden ze verdeeld.. verschillende werden naar Groot-Brittannië en verscheidene naar de Verenigde Staten gestuurd terwijl er meerdere in Canada bleven. Binnen twee weken werden de neutronenbommen plotseling groot nieuws in de Verenigde Staten met Jimmy Carter in de schijnwerpers als de man om te beslissen of zoiets zou worden geproduceerd of niet. Begin juli werd in de berichten

gezegd dat de Verenigde Staten al een neutronenbom hadden getest op de ondergrondse testlocatie in Nevada; maar wat niet werd vermeld is dat dit een test was van een Sovjet-kernkop zoals die nu in de Grote Meren ligt..geen Amerikaans apparaat! Canadese ambtenaren zijn op dit moment totaal verbijsterd door het gedrag van de Amerikaanse regering om al deze zaken onder de loep te nemen, Maar de Canadezen houden zich aan hun verplichtingen uit hoofde van de wederzijdse defensieverdragen om het verhaal niet publiekelijk te onthullen op unilaterale basis, omdat sommige belangrijke ambtenaren blijkbaar nog steeds niet geloven dat top-Amerikaanse ambtenaren ons opzettelijk verraden in een nucleaire ramp. En nu, mijn vrienden, is ook de nucleaire mijnbouw van strategische punten in Canada begonnen, beginnend rond Montreal.. terwijl de voortdurende geheimhouding de Sovjet-Unie in staat stelt om hun oorlogsval om ons heen te bouwen!

Onderwerp 2 Op 30 september 1938 werd het beroemde akkoord in München bereikt, dat vervolgens door de Britse premier Neville Chamberlain werd aangeroepen om “Vrede in onze tijd” te verzekeren. De Britten en Fransen hadden jarenlang Hitlers Duitsland opnieuw aan de tanden zien trekken en de enige reactie was een beleid van verzoening. Als gevolg daarvan waren ze in München aan het onderhandelen vanuit een positie van zwakte. En om Hitler verder te sussen, gingen ze akkoord met de verdeling van een land dat niet eens partij was bij de onderhandelingen.. Maar zoals we allemaal weten, bracht het akkoord van München geen “vrede in onze tijd.” Minder dan twee jaar na München, op 10 juli 1940, was de lucht over Groot-Brittannië plotseling gevuld met Hitler’s bommenwerpers, en de slag om Engeland was begonnen.

De bliksemoorlog die verlamd en verpletterd andere slachtoffers was nu om Groot-Brittannië ook te verpletteren.. In de zomer en herfst van 1940 keek de wereld toe op de invasie van Groot-Brittannië over het Kanaal, maar de invasie kwam nooit. De wereld keek met groeiende verbazing toe toen de Spitfires van de Royal Air Force een aanval verpestte na een aanval door Goerings luchtarmada; voor de Britten, ondanks publieke uitspraken over “Vrede in onze tijd,” De les van München had goed geleerd, en tijdens de korte adempauze die volgde, had de Britse regering in het geheim een crashprogramma gelanceerd om zich voor te bereiden op de strijd voor overleving die voor ons opkwam.

Wij in Amerika die nog niet de verschrikkingen van oorlog op onze eigen bodem hadden ervaren hebben ons overlevingsinstinct laten slepen door propaganda en allerlei afleidingen.. maar niet zo Groot-Brittannië. Enkele maanden geleden heb ik onthuld dat van alle naties van de Vrije Wereld alleen Groot-Brittannië zich bezighoudt met een aanhoudende, vastberaden poging om de militaire aanval van de Sovjet-Unie zo goed mogelijk af te wenden. En, mijn vrienden, dit is nog steeds waar, want de lessen uit het verleden zijn niet verloren op de Britten. Op 18 juni 1940 sprak Sir Winston Churchill in het Lagerhuis om te verklaren dat de Britten vastbesloten waren te vechten in plaats van zich over te geven, wat de kansen ook waren; en diezelfde geest wordt vandaag rustig opnieuw ontstoken in Groot-Brittannië. Er is een interne strijd binnen de Britse regering gaande tussen degenen met deze visie en anderen, sommigen van hen zeer machtig, die Rockefeller-agenten zijn, die proberen Groot-Brittannië te bewegen om te gaan liggen en te sterven. Maar tot nu toe zijn er nog genoeg patriotten in de Britse regering om de dag te dragen.

Toen ik in augustus 1976 audiobrief nr. 15 opnam, onthulde ik de navigatiecoördinaten van 64 nieuw geplante Sovjet onderwaterlanceer nucleaire raketten in de territoriale wateren van de landen over de hele wereld. Op dat moment werden Sovjetraketten dichter rond de Britse eilanden geplant dan elders op aarde, omdat de Sovjet-Unie Engeland ziet als een reusachtige vliegdekschip dat moet worden gezonken om de Sovjet-marine te helpen om ongeschonden in de Atlantische Oceaan te exploderen als er oorlog komt. Het belang hiervan voor de Sovjet-Unie werd de volgende maand, eind september 1976, geïllustreerd. Zoals ik in audiobrief nr. 16 voor die maand vermeldde, voerde de Sovjet-Unie eind september een massale, zeer snelle inzet van onderzeeërs uit in aanvalsposities langs onze oost-, west- en Golfkusten met ten minste 142 onderzeeërs. Dit gebeurde slechts een kwestie van dagen nadat ik een uur lang in het Pentagon had ontmoet met generaal George S. Brown, voorzitter van de Joint Chiefs of Staff, om de groeiende Sovjet onderwaterraketcrisis met hem te bespreken. Het doel van de massale inzet van Sovjet-marinemacht langs onze kusten was een machtsspel om te voorkomen dat de Amerikaanse marine een Sovjet-raketlegende mini-onderzeeër kon vangen die toen gevangen zat in Chesapeake Bay. En zoals ik de volgende maand in audiobrief nr. 17 rapporteerde, werkte het.

Het idee dat de Sovjet-Unie in staat is tot zulke snelle, massale en goed gecoördineerde inzet van haar enorme onderzeeërvloot lijkt voor velen ongelofelijk, en velen hebben daarom genegeerd wat ik afgelopen september over dit incident heb onthuld. Maar slechts vier weken geleden, op 29 juli 1977, onthulden de bronnen van de NAVO-Inlichtingendiensten in Brussel een recente marineoefening door de Sovjet-Unie die opnieuw dit vermogen vertoonde om de oceanen te vullen met overweldigende aantallen onderzeeërs. Volgens de nieuwsberichten van de Britse Reuters News Service, citaat:

“Tachtig Sovjet-onderzeeërs zwermden onlangs in de Atlantische Oceaan in een massale show van marine kracht die de NAVO bewakingstroepen tot hun grenzen strekt, NAVO-Intelligentie bronnen onthulde gisteren. Meer Sovjet-onderzeeër werd ingezet tussen Noord-Amerika en Europa dan ooit tevoren, zei een hoge Inlichtingendienst officier.”

En, mijn vrienden, deze verklaring is waar, want de 142 onderzeeërs die de Verenigde Staten in september vorig jaar bedreigden waren niet allemaal in de Atlantische Oceaan. Velen waren in de Golf van Mexico en de Stille Oceaan.

Weer de Reuters-berichten citeren:

“Amerikaanse en Britse onderzeeërs, die meestal Sovjet-onderzeeërs volgen, konden de drukte niet aan en de NAVO moest andere minder effectieve middelen gebruiken om veel van de boten bij te houden.”

Nog een citaat:

"De onderzeeërs werden vergezeld door een grote kracht van oppervlakte oorlogsschepen, waaronder de Vliegtuigdrager Kiev die verticale opstijgen en landen Jet Fighters draagt. Langeafstandsoorlogsvliegtuigen, waaronder enkele van de 400 supersonische Backfire Bombers die de Russen nu exploiteren, vlogen over de manoeuvrerende vloot van hun bases in het Moermansk gebied, de bronnen zeiden."

Nog een citaat:

“NAVO ziet de inzet van de Sovjet-onderzeeërvloot op zee als een van de belangrijkste waarschuwingssignalen dat er een conflict op het punt staat te beginnen.”

Daarom, mijn vrienden, was de plaatsing van zoveel Sovjet-onderzeeërs in aanvalsposities rond de Verenigde Staten in september jongstleden zo onheilspellend.

Let op wie er verantwoordelijk was voor het laten weten van het publiek over deze laatste grote Sovjet marine oefening. Niet iedereen in de regering van de Verenigde Staten, maar de NAVO-autoriteiten in Europa. Om nog een regel uit de Reuters-zending te citeren, die in de New York Times weggelaten werd, citeer:

“Het Amerikaanse ministerie van Defensie had geen commentaar op het verhaal.”

De echte heersers van Amerika willen niet dat we ook over Sovjetoefeningen zo groot als die van april 1977 weten, laat staan over het optreden van confrontaties zoals die waarover ik u in september vorig jaar vertelde. Groot-Brittannië is zich scherp bewust van al deze dingen. Ze is zich bewust van de toenemende handicaps die het Europese deel van de NAVO-alliantie treffen, en ze ontdekt dat de Verenigde Staten niet langer afhankelijk kunnen worden van hulp in tijden van crisis. Ze is vastbesloten niet te worden gezonken door de Sovjet-Unie.

Ten eerste hebben de Britten een objectieve nieuwe kijk op de koude, harde feiten van hun omstandigheden. Een maand geleden, op 26 juli 1977, maakte de Commissie defensie een verslag bekend waarin duidelijk een aantal belangrijke maatregelen werden uiteengezet die moesten worden herzien en verbeterd in de Britse verdedigingshouding, Het verslag begint met het afschudden van het geruststellende maar onrealistische idee dat verhoogde spanningen altijd een waarschuwing vooraf zouden geven voordat er een Sovjetaanval zou plaatsvinden. In plaats daarvan komen ze in aanraking met de noodzaak om voorbereid te zijn op een meer waarschijnlijke gebeurtenis van een verrassingsaanval. De Commissie heeft ook gewaarschuwd voor de dreiging van de Sovjetmijnwinning in het Kanaal en de Noord-Atlantische Oceaan.

Ondertussen, gestimuleerd door de Sovjet-onderzeese raketcrisis voor een heel jaar nu, hebben de Britten een nieuwe mijndetectie apparatuur ontwikkeld om onderwater raketten en mijnen te detecteren. De Royal Navy gebruikt al maanden deze geheime nieuwe apparatuur... die door de Plessey Company van Engeland is gebouwd... om Britse wateren te zuiveren van Sovjetraketten... zonder dat ik de inlichtingen tips die ik eerder aan hen doorgaf. Ik wil hier nu niet op ingaan, behalve dat er een recent incident heeft plaatsgevonden dat deze vitale nieuwe uitrusting al aan Sovjetagenten heeft gecompromitteerd.

Onlangs kreeg de West-Duitse marine, die graag dezelfde apparatuur wilde gebruiken om hun eigen kustwateren van Sovjetraketten te ontruimen, een lading van de zeer geheime apparatuur van de Plessey Company, Maar een Sovjet-agent in Groot-Brittannië heeft een opmerkelijke prestatie van spionage bereikt door een verkeerde route van deze apparatuur op een Oost-Duitse schip te bewerkstelligen. Tegen de tijd dat deze vitale apparatuur eindelijk aankwam, te laat en beschadigd, was het grondig bestudeerd en gefotografeerd door Sovjet technische experts. Als gevolg daarvan kan de Sovjet-Unie nu misschien manieren vinden om zelfs de geavanceerde nieuwe Britse sonar te verslaan, net zoals ze al

in staat zijn om Amerikaanse zeebodemsonarverdedigingen te verslaan om raketten in onze wateren te planten.

Ondanks deze tegenslag werken de Britten rustig maar snel aan de voorbereiding om het alleen te doen als de oorlog komt, ook al beseffen ze dat ze het niet eeuwig vol kunnen houden onder die omstandigheden. In tegenstelling tot de Verenigde Staten wordt het toezicht op spionnen door Groot-Brittannië verscherpt, worden defensie-installaties gehard en gecamoufleerd, en de RAF is bezig om ondergronds te gaan, net zoals de Sovjet-Unie al heeft gedaan.

De Britse regering weet nu, privé, dat Groot-Brittannië al verlaten is door de regering van de Verenigde Staten van Amerika, en eind vorige maand op 27 juli 1977 verlieten de Britten de bottende Amerikaanse dollar. Voor een generatie en meer het pond sterling en de dollar zijn gekoppeld aan elkaar op een onofficiële manier, maar niet meer. De Bank of England kondigde aan dat het niet langer nodig zou zijn om de dollar in een internationale monetaire float te steunen, en sinds die tijd zijn de Britse reserves van goud en valuta aanzienlijk gestegen, waardoor het pond werd versterkt, terwijl de Amerikaanse dollar is gezonken op de internationale valutamarkten. Het kan zijn dat het Britse “staatsschip” uiteindelijk niet in staat zal zijn om door de storm van de volledige nucleaire oorlog te blijven drijven, maar tot nu toe nemen de Britten dat risico liever dan hun eigen schip te laten zinken.. zoals de Amerikaanse regering nu doet onder Rockefeller controle!

Onderwerp 3.. Mijn vrienden, de nucleaire mijnbouw van de Amerikaanse binnenmeren en rivieren is nu zonder incidenten voltooid door Sovjetagenten, dankzij hun bescherming tegen intimidatie door Rockefeller agenten in de Federale Regering. Tot nu toe zijn er minstens drie verschillende modellen kleine waterstofbommen gebruikt door Sovjetagenten in dit project.

Een daarvan is een ontwerp dat al een groot deel van een decennium in gebruik is, aangezien er tijdens de bouw van bepaalde grote dammen en waterprojecten bommen worden geplant.

Een tweede type, ovaal in vorm, 17 inch diameter en 34 inch lengte, is zeer uitgebreid ingezet in de Verenigde Staten in de afgelopen maanden. Het weegt enkele honderden ponden, en de behandeling is daarom een probleem, met als gevolg dat er altijd veel zorg wordt genomen om deze te planten wanneer het gebied in de buurt verlaten is. Meestal, maar niet altijd, is dit ’s nachts gedaan. Deze bommen zijn de trots en vreugde van de Sovjet-baas Brezjnev omdat ze technologie die vele jaren geleden in zijn eigen raketprogramma’s is ontstaan, inbouwen. In gebieden waar de bodem zacht en slib bedekt is, kunnen deze bommen zichzelf in het slib insluiten. Onder ideale testomstandigheden in de Sovjet-Unie werd vastgesteld dat ze in staat waren om tot diepten van wel 80 meter door te dringen; en er zijn een paar locaties in Amerika, vooral in de lagere Mississippi rivier, waar dieptes die rivaal dit daadwerkelijk operationeel kunnen zijn bereikt. Het beste van alles, vanuit het oogpunt van de Sovjet, is hun betrouwbaarheid. Dit systeem, waarmee de bom praktisch zijn weg in het slib blaast door middel van een krachtige stoomstraal bij temperaturen boven de 1000 graden Fahrenheit, gebruikt geen bewegende onderdelen. De jet wordt gestart voordat de bom in het water wordt gedropt en daarna loopt hij tot de brandstof op is. De brandstof zelf, volgens mijn eigen Intelligentie bronnen, is de oudste,

meest betrouwbare en goedkoopste van alle raketbrandstoffen.. sterk geconcentreerde waterstofperoxide, die laat geen residu te detecteren daarna.

Een derde type bom dat nu wordt gebruikt is een kleine algemene “H” bom waarvan de primaire functie compactheid is. Een paar daarvan zijn in water geplant, maar deze worden meestal gebruikt in de nieuwste fase van het Sovjet nucleaire mijnbouwprogramma. Eerst werd Washington DC gedolven. Alle bruggen naar Washington zijn nu gemijnd, net als belangrijke gebouwen in de stad. Dit zijn onder meer het Capitol gebouw, Senaat en Huis kantoorgebouwen, het Executive Office gebouw, het Treasury gebouw, zeven bommen in Fort Myer, Virginia, het Pentagon, en zelfs het Witte Huis zelf plus vele andere punten.. een totaal van 57 in de hoofdstad van de natie! Bovendien zijn er nu bommen geplaatst in ten minste 33 van de 50 hoofdsteden van de staat. Het Congres, de president en de regering van de staat hebben tot nu toe geweigerd om op te treden om het volk te beschermen, maar nu worden ze zelf het doelwit; en symbolen van onze nationale trots en erfgoed in Washington zullen zonder spoor worden vernietigd!

De tijd laat niet toe dat zelfs de nucleaire apparaten in de Mississippi-rivier, die nu 158 bommen bevat, volledig worden opgesomd. Vanaf mijn laatste rapport op 7 juli 1977, heeft elke sluis in de Mississippi rivier behalve nummer 2 in Hastings, Minnesota nu een Sovjet H-bom in of in de buurt. Bovendien heeft bijna elke brug die de Mississippi over zijn gehele lengte oversteekt, vanaf die datum een bom aan de ene kant of aan de andere kant geplaatst; en men verwachtte dat er inmiddels geen uitzonderingen meer zouden zijn. De Sovjet-Unie is dus van plan het land in tweeën te snijden, van oost naar west, tot alles behalve luchtvervoer dat onder oorlogsomstandigheden volledig door de federale regering zal worden gecontroleerd op grond van de bepalingen van de Executive Orders 11490 en 11921. Daarnaast wordt de Mississippi geruïneerd als een bevaarbare waterweg die Noord en Zuid verbindt langs de Mississippisvallei. En de meesterstrategie die op de Mississippi is toegepast, is ook toegepast op de andere grote waterwegen van Amerika, zoals de Illinois Waterweg en de Ohio rivier! Nu blijft het alleen om een verklaring van “Nationale Nood”.. en na die nucleaire oorlog een!

Toen ik in mei 1977 audiobrief nr. 24 opnam, drie maanden geleden waarschuwde ik dat, citaat: “Een verschrikkelijke nieuwe mogelijkheid is nu aanwezig als een alternatief middel voor het creëren van onze ’National Emergency’; en, mijn vrienden, er zijn onheilspellende tekenen dat deze mogelijkheid zeer snel zal worden gebruikt.” Ik gaf toen de locaties van zeven (7) kernsplijting kernsplijting bommen strategisch geplant rond de onderzeese loopgraven oost en west van de Filippijnen waar ze kunnen leiden tot enorme aardbevingen en vloedgolven. Deze zeven gigaton bommen zijn de krachtigste wapens ooit bedacht door de mens, en de ramp die uitbarst daar is gepland om zijn weg te werken rond de “Ring of Fire” om een kunstmatige Westkust ramp centrum op Californië te produceren dat zal worden gebruikt om een verklaring van nationale noodsituatie te rechtvaardigen.

In de drie maanden sinds ik voor het laatst met u sprak, heeft de Sovjet-Unie ook tien (10) extra superbommen ingezet om te helpen bij deze duivelse aanval op de aardkorst zelf. Deze zijn minder krachtig dan de zeven Doomsday Bombs die rond de Filippijnen zijn geplant, maar zijn toch extreem krachtig. Deze 10 nieuwe bommen staan bekend als “kobaltbommen,” zo genoemd omdat ze omringd zijn door een jas van kobalt.

Toen de kobaltbom voor het eerst werd voorgesteld vele jaren geleden, werd het universeel gevreesd en veroordeeld omdat, hoewel het minder krachtig is dan de gigaton bommen in de Filippijnen, het nog vuiler zou zijn in radioactieve neerslag als ontploft in de lucht. Pond voor pond de radioactieve kobalt-60 geproduceerd door de explosie zendt 25 keer zoveel dodelijke gammastraling als radium. Het vergaat relatief snel met een halveringstijd van iets meer dan vijf jaar, maar als het ontploft in de lucht sommige wetenschappers geloven dat de fallout kan vernietigen alle menselijk leven voordat de straling vervallen tot onschadelijke niveaus. Maar net als bij de uranium jas gigaton bom, heeft de Sovjet-Unie een manier gevonden om de kobalt bom te gebruiken, diep onder de oceaan voor geofysische oorlogvoering; Nu de Sovjet-Unie de gevaarlijke problemen in verband met de vervaardiging en het hanteren van dergelijke wapens heeft opgelost, beschikt zij nu over een tussentijdse superbom die veel goedkoper is dan bommen van uranium.

Van de 10 Sovjet kobaltbommen die tot nu toe zijn ingezet, bevinden zich er negen langs de grenzen tussen de langzaam verschuivende korstplaten die het oppervlak van de aarde bedekken, terwijl de tiende is gericht op een prime Amerikaanse marine doel.. Pearl Harbor. Hun doel is om een patroon van toenemende aardbeving en vloedgolf activiteit te produceren als een opbouw van de grote ramp die de Filippijnen wacht.

De 10 Sovjet kobaltbommen werden op de volgende locaties geplaatst:

Nummer 1: 11 graden, 8 minuten, 28 seconden Zuid; 118-32-23 Oost. Dit is ongeveer 900 mijl ten zuidoosten van Djakarta, Indonesië, in de buurt van de oostkant van de Java Trog, ten zuiden van de eilanden Sumba en Sumbawa.

Nummer 2: 11-0-0 Zuid, 115-8-34 Oost. Dit is ongeveer 370 mijl ten westen van Locatie nummer 1, diep in de Java Trench, ten zuiden van de eilanden Bali en Sumbawa, Indonesië.

Nummer 3: 3-13-33 Zuid, 149-0-0 Oost. Dit is in het gebied van de Bismarck Archipel ten noordoosten van Nieuw-Guinea.

Nummer 4: 10-57-9 Zuid, 159-30-30 Oost. Dit is een samenvloeiing van loopgraven ten zuidwesten van Guadalcanal, 1500 mijl ten noordoosten van Australië.

Nummer 5: 15-52-23 Zuid, 172-34-50 West. Dit is in het noordeinde van de Tonga Trench, iets meer dan 100 mijl ten zuidwesten van Pago Pago, Samoa.

Nummer 6: 12-22-51 Noord, 145-40-0 Oost. Dit is in de Marianengracht ongeveer 75 mijl ten zuidoosten van Guam.

Nummer 7: 37-35-10 Noord, 144-5-20 Oost in de Japan Trog, ongeveer 350 mijl ten noordoosten van Tokio.

Nummer 8: 23-25-46 Noord, 108-23-14 West. Dit is in het diepe centrale deel van de Golf van Californië tussen de zuidelijke punt van Baja Californië en het vasteland van Mexico, en ligt langs dezelfde korstbreuklijn die bekend staat als de San Andreas Fault waar het door Californië gaat.

Nummer 9: 20-0-0 Noord, 73-52-16 West. Dit is in een korte maar diepe loopgraaf van de oostkant van Cuba, en ongeveer 80 mijl ten oosten van de Amerikaanse marinebasis in Guantanamo Bay, Cuba. En tenslotte...

Nummer 10: 20-54-28 Noord, 158-48-17 West. Dit is ongeveer 70 mijl ten westen van Pearl Harbor, Hawaï, het hoofdkwartier van de United States Pacific Fleet.

Het Sovjetplan is om kunstmatig een schijnbaar natuurlijk maar verontrustend patroon van steeds wijdverspreide aardbevingen te creëren, voornamelijk rond de Pacifische rand. De sterren van deze voorlopige show zijn deze kobaltbommen in de oceanen, maar er moeten ook verschillende kunstmatige aardbevingen op het land worden geactiveerd. Een of meer van deze aardbevingen op het land kan de ineenstorting van een dam in de Verenigde Staten inhouden, waardoor brandstof wordt toegevoegd aan de brand van de publiciteit over zogenaamd onveilige federale dammen. Tenslotte zal deze opbouw uitmonden in de zogenaamde natuurramp op de Filippijnen, die in werkelijkheid wordt veroorzaakt door het in werking stellen van de zeven Sovjet-Gigaton-bommen. Als alles volgens plan verloopt, zullen ongekende aardbevingen en geweldige getijdengolven op een schaal die ongeëvenaard is in de moderne geschiedenis, dood en vernietiging veroorzaken in de Filippijnen. En niet toevallig onze grote marine-installaties en de enorme Clark Air Base in de Filippijnen zullen worden vernietigd. Als het voorbij is, zullen onze marine en andere militaire installaties in Hawaï ook verdwijnen, net als onze Guantanamo marinebasis en belangrijke marineinstallaties aan de Amerikaanse westkust en in Japan. Amerika zal een onthutsende militaire klap hebben gehad, maar de enige verklaring van de Amerikaanse regering zal niet een van oorlog en vergelding zijn, maar alleen van “Nationale Noodsituatie”.. in feite, waardoor de resterende kletsen van de grondwet van de Verenigde Staten worden opgeschort! Het klinkt allemaal te verschrikkelijk om waar te zijn, mijn vrienden, maar in feite is het al begonnen!

Toen ik audiobrief nr. 24 drie maanden geleden opgenomen was er geen ongebruikelijke aardbeving activiteit gaande; maar gebaseerd op Intelligence beschikbaar gesteld alleen voor mij, waarschuwde ik dat dit op het punt stond te veranderen, en snel; En slechts een week geleden, op 19 augustus 1977, barstte er een onderzeese aardbeving uit net ten zuiden van de Indonesische eilanden Sumba en Sumbawa. De meldingen van schade en slachtoffers zijn nog steeds aan het filteren vandaag, een week later; maar deze aardbeving werd beoordeeld door sommige seismische metingen als mogelijk de sterkste aardbeving ooit geregistreerd, met registratie 8.9 op de schaal van Richter. Een getijdengolf van 100 meter hoog kwam vanuit het zuiden binnen en spoelde alles weg wat er op zijn pad was. Deze aardbeving, mijn vrienden, werd veroorzaakt door de ontploffing van de Sovjet kobaltbom nummer 1 op de lijst die ik jullie net gaf. En, mijn vrienden, de Sovjet-Unie verspilt geen tijd meer. Vanmorgen net voordat ik begon met de opname van deze band, werd de Sovjet kobaltbom nummer 2 ontploft. Het resultaat was een minder spectaculaire aardbeving, volgens de eerste berichten, ten zuiden van Sumbawa en Bali, maar met een lezing van slechts 6,3 op de schaal van Richter.

Mijn vrienden, gedurende de afgelopen 4-1/2 jaar heb ik geprobeerd op elke manier die ik ken Amerika te waarschuwen op tijd voor deze en andere door de mens veroorzaakte rampen te voorkomen; maar ik ben slechts een boodschapper, die essentiële informatie aan u doorgeeft waarvoor ik zelf niet de eer op kan nemen. Wat er vanaf nu gebeurt, is aan jou, je buurman, ons land als geheel. Maar totdat en tenzij mijn stem wordt verzwegen door Federale Noodregels, oorlog, of andere factoren buiten mijn controle, beloof ik jullie alles te doen wat in mijn macht ligt om jullie volledig op de hoogte te houden van wat er gebeurt

en waar het naartoe leidt. Ondertussen kan ik je alleen maar aanraden om jezelf in de handen van God te blijven plaatsen.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen beschermen.

• • •

Audiobrief 26

30 september 1977

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 9/30/77, en dit is mijn maandelijkse audiobrief nr. 26. Vorige maand, na een stilte van 3 maanden, begon ik opnieuw met het opnemen van de audiobrief, en ik vertelde jullie dat we nu een nieuwe fase ingaan.. namelijk, de vervulling van de plannen voor economische ineenstorting, dictatuur, en oorlog waarover ik heb geprobeerd om u te waarschuwen. Ik had gehoopt en gebeden dat deze fase nooit zou gebeuren, dat mensen zouden luisteren, de waarheid zouden begrijpen, en hun plicht zouden doen onder onze representatieve regeringsvorm om onze dialectische ramp te stoppen. Maar, mijn vrienden, het was niet zo.

Vele miljoenen Amerikanen zijn nu bekend met veel van de waarschuwingen die ik jullie heb doorgegeven vanuit mijn eigen inlichtingenbronnen, maar op enkele na zijn ze blind voor de realiteit van het gevaar. Hun houding is gewoon afwachten en zien, niet beseffen dat als ze al deze dingen zien het te laat zal zijn om iets te doen. Het hele Amerikaanse Congres is zich ook bewust van al mijn aanklachten, maar zoals gewoonlijk geven ze alleen maar de schuld door, en vertellen hun bezorgde kiezers zich geen zorgen te maken, dat de regering Carter zegt dat er niets aan de hand is, en natuurlijk zouden ze niet liegen! Ondertussen is het enige echte antwoord dat de regering nu doet op mijn beschuldigingen, om te proberen de audiobrief stil te houden. Het gaat niet alleen om het overleven van de audiobrief, maar ook om de Verenigde Staten.

Ik ontvang tegenwoordig veel brieven van luisteraars die zich zorgen maken over bittere kritiek die door verschillende organisaties en commentatoren op mij wordt gericht. Mijn tegenstanders verkondigen zich onveranderlijk betrouwbaar, eerlijk en een bron die je kunt vertrouwen. Dan gaan ze verder met het verdraaien van wat ze hun lezers vertellen, het belachelijk maken van mijn waarschuwingen, en hun lezers aan te sporen mij te negeren.

Een van de favoriete trucs in deze campagne tegen mij is om te verwijzen naar die oude stand by, die beroemde brief aan mij van generaal George S. Brown, voorzitter van de Joint Chiefs of Staff, gedateerd 9/1/1976. In deze brief verklaarde generaal Brown in de tegenwoordige tijd dat hij geen bewijs kon vinden van de Sovjet-onderzeese raketten langs onze kusten, waarvan ik de locaties had gegeven in audio-brieven nrs. 14 en 15. Deze verklaring was technisch correct, mijn vrienden, aangezien de Amerikaanse marine net het proces had afgerond om alle Sovjetraketten van onze kustwateren de dag ervoor te verwijderen. Toen ging de brief door om de deur te openen voor direct contact tussen generaal Brown en mij. En als gevolg daarvan op 9/16/76, iets meer dan 2 weken na de brief van 1 september, ontmoette ik generaal Brown in zijn Pentagon kantoor voor meer dan een uur, zonder onderbrekingen, en zonder enige tijdsbeperking. Het doel van die bijeenkomst was om generaal Brown 48 nieuwe locaties van Sovjetraketten in onze wateren te geven zodat generaal Brown ze kon laten verwijderen. Zo schreef generaal Brown mij op 9/1/76, en ontmoetten we elkaar meer dan twee weken later in zijn kantoor op 9/16/76. Maar degenen die hun lezers willen misleiden en verraden, verwijzen meestal alleen naar de brief. Mijn ontmoeting met generaal Brown wordt meestal niet genoemd, ook al is het feit dat we elkaar ontmoetten een kwestie van publiek record. Wie wel erkent dat er een

bijeenkomst was, vergeet te vermelden wanneer het plaatsvond, en laat de lezer daardoor met een valse indruk achter dat de brief van 1 september de zaak beëindigde. Dit is slechts één voorbeeld van de technieken die worden gebruikt om de onoplettenden voor de gek te houden en te verwarren. Ik zeg het alleen om u te waarschuwen niet alleen door te slikken wat u wordt verteld, maar het met zorg te onderzoeken.

Vrienden, ik kan en zal niet afgeleid worden van de echte strijd door al deze leugens. Er zijn er die meer vertrouwen in de Sovjet-Unie hebben dan in wat ik u zeg. Alleen een wonder kan ons nu redden, mijn vrienden, en wij als natie verdienen zo'n wonder niet. Bijna anderhalf jaar geleden in audiobrief nr. 11 voor april 1976, onthulde ik de groeiende angsten van de Trustees van de grote Rockefeller-gecontroleerde stichtingen, dat het programma voor wereld dominantie had de sporen gesprongen.. en, mijn vrienden, ze konden niet meer gelijk.

Deze maand, september 1977, is het begin van het einde voor de Rockefellers.. en ook voor Amerika zoals we het kennen. In de nacht van de Oogstmaan, 27 september 1977, eindigde de meest beslissende slag van de Twintigde eeuw in een verbijsterende overstuur. Deze strijd, die slechts bij een handvol individuen in de wereld bekend was, was het hoogtepunt van het grote geheime ras in superwapens, dat ik u in audiobrief nr. 20 van januari 1977 heb onthuld. En, mijn vrienden, de Sovjet-Unie heeft gewonnen! Nu mobiliseert de Sovjet-Unie zich voor oorlog, en is er eindelijk van overtuigd dat het Rockefeller kartel niet langer in de weg kan staan als ze de hele wereld veroveren. De vier broers Rockefeller, die de wereld op haar huidige rampzalige koers hebben gezet, kunnen niet langer iets doen aan wat er gaat gebeuren.

Mijn drie onderwerpen voor vandaag zijn: Onderwerp 1.. War In Space.. The Battle Of The Harvest Moon, 27 september 1977; Onderwerp 2... The Last Days Of The Rockefeller Empire, and Onderwerp 3..? The American Dream, In Memoriam.

Onderwerp 1.. Twintig jaar geleden op 4 oktober 1957 begon het Ruimtetijdperk met de lancering van Sputnik One door de Sovjet-Unie. Nauwelijks 3-1/2 jaar later op 25 mei 1961, maakte president John F. Kennedy de spannende aankondiging dat de Verenigde Staten een programma lanceerden om een man op de maan te zetten en hem veilig terug te brengen naar de aarde voor het einde van het decennium. Veel Amerikanen konden hun oren nauwelijks geloven, de Spoetnik schok was nog steeds niet uitgewerkt, en het Sovjet ruimteprogramma was ver voor ons. En enkele jaren na de aankondiging van Kennedy, zag het idee dat we de Russen tot de maan zouden verslaan er steeds belachelijker uit. Amerikanen graveerden hun tanden in frustratie toen we de Sovjet-Unie de ene plaat na de andere zagen opstapelen in de ruimte.. de eerste man in de ruimte, de eerste vrouw in de ruimte, de eerst ruimtewandeling, records voor tijd in baan, enzovoorts. Maar de aankondiging van Kennedy in 1961 had veel meer dan een race met de Russen aangekondigd.. Het was een crash programma, tien keer groter dan het Manhattan Project om de atoombom in de Tweede Wereldoorlog te ontwikkelen, en geleidelijk begon het af te betalen. De eenmans foto's van Project Mercury maakten plaats voor de tweemansmissies van Project Gemini, en uiteindelijk was Project Apollo met zijn driemansploeg aan de gang. Uiteindelijk waren het de Amerikanen die records in de ruimte neerlegden, terwijl de Russen, schijnbaar, hun hart begonnen te verliezen. Ze drukten zich bezig met baanmissies, maar het werd steeds duidelijker dat ze niet snel een man op de maan zouden zetten. Op 20

juli 1969 kwam de onmogelijke droom uit. Na 8 jaar en 24.000.000.000 dollar... maakte het landingsvaartuig van Apollo XI een perfecte landing op de maan in de Zee van Tranquillity. Neil Armstrong, toen hij de eerste voetafdruk van de mens op de maan plaatste, zei die beroemde woorden: “Dat is een kleine stap voor een man, een grote sprong voor de mensheid.” De Sovjet-Unie mompelde in het slaan, het Rode China noemde het allemaal een hoax, maar de rest van de wereld juichte toe. Het was een geweldig moment om Amerikaan te zijn. Drie jaar lang keken Amerika en de wereld toe hoe de Apollo-teams op de maan zich in een verbazingwekkend tempo ontwikkelden, maar vreemd genoeg werd het Apollo-programma kortgeleden om geld te besparen, werd ons verteld. Na zes succesvolle maanlandingen, de laatste drie, potentieel de meest productieve en spectaculaire van allemaal, werden onweerstaanbaar afgehouwen..zogezegd om ongeveer een procent van het bedrag dat het had kosten om de maan te bereiken in de eerste plaats te besparen. Iedereen wist immers dat we naar de maan waren gegaan als een opwindend avontuur en om een paar maanstenen op te halen voor wetenschappers om mee te knuffelen. Als we dat gedaan hadden, werd ons verteld dat het Beter zou zijn om die laatste paar ruimte dollars te sparen en ze in de sociale controles of kogels voor Vietnam te stoppen. Op 19 december 1972 werd de bemanning van de Apollo 17 van de Sereniteit gevlucht en Amerika nam afscheid van de maan. Dat is ons verteld, mijn vrienden, maar dat is niet wat er gebeurd is!

In audiobrief nr. 19 voor december 1976, vertelde ik je waarom Amerika niet de eerste natie was om een ruimte satelliet te draaien.En nu kan ik het vervolg, het ware doel en de uitkomst van de race naar de maan onthullen. Amerika’s ruimteprogramma is altijd geportretteerd als een puur vreedzaam, wetenschappelijk avontuur zonder bijbedoelingen. Maar, mijn vrienden, de Rockefellers geven nooit $24.000.000.000 uit, zelfs als het ons eigen geld is, aan alles wat hen niet belooft om hen heel knap te belonen. En deze beloningen, in het geval van het ruimteprogramma, gaan veel verder dan de grote winsten die hun luchtvaartmaatschappijen hebben behaald. Het is, of was tot drie dagen geleden, de sleutel van hun geheime militaire machine voor de verovering van de wereld. Vanaf het begin had Amerika’s race om een man op de maan te zetten een militair doel. De impuls voor dit ras lag in een schijnbaar niet-verbonden ontwikkeling.. de Laser, die werd uitgevonden in 1960. De laser was een voorspelbare uitgroei van een eerdere Amerikaanse uitvinding genaamd de Maser uitgevonden in 1953; en daarom tegen de tijd dat de laser maakte zijn debuut, was het voorzien en militaire toepassingen voor het waren onder intensief onderzoek. De eerste hint van de komende dingen was een voorstel van laserwetenschappers in 1961, hetzelfde jaar dat president Kennedy het crash programma lanceerde om een man op de maan te zetten. De wetenschappers stelden voor dat lasers, die smalle intense lichtstralen produceerden, gebruikt konden worden voor interplanetaire communicatie door gecodeerde signalen heen en weer te knipperen. Wat de wetenschappers niet vermeldden was dat de vernietigende, effectieve, extreem krachtige lasers ook konden worden geprojecteerd op enorme afstanden door de ruimte voor ruimteoorlogvoering. Erger nog, theoretische studies hadden al aangetoond dat een nog meer geweldige energie-straal wapen mogelijk was. Dit geavanceerde wapen aan de horizon was de angstaanjagende Deeltjesstraal, die voor het eerst onder de aandacht werd gebracht begin dit jaar door generaal George Keegan, de pas gepensioneerde Chief van de Amerikaanse luchtmacht Intelligence. In een Deeltjesstraalwapen worden enorme hoeveelheden atomen aan stukken gescheurd en uit het vat geschoten in een continue geconcentreerde straal die met bijna de lichtsnelheid reist. Het proces vereist fantastische hoeveelheden energie, en het effect op elk

doel is ook fantastisch. De atomen die het doel vormen worden door de straal aan stukken gescheurd en het doelwit ontploft. Met Lasers en de Deeltjesstralen die opdoemen als potentiële nieuwe militaire wapens, werd de maan plotseling een uitnodigend militair doel. De maan is een kwart miljoen mijl van de aarde, en het duurt enkele dagen voordat een ruimteschip die afstand reist; maar het duurt slechts ongeveer 1-1/2 seconden voor radiosignalen of licht om zo ver te reizen. Daarom zou een maanbasis, uitgerust met hoog vermogen lasers of deeltjesbundel wapens in staat zijn om elke zichtbare plek op aarde binnen twee seconden na het trekken van de trekker te raken; en gedurende een periode van iets meer dan 24 uur, alle of de meeste van de bevolkte gebieden van de aarde kan worden gezien vanaf de maan. De enige uitzonderingen zijn de Noordpool- en Antarctische regio's gedurende delen van elke maand. En aangezien een Deeltjesstraal door wolken of stormen zal gaan om een doel te raken, zou een maanbasis een alweerwapen zijn. Uiteindelijk, als het eenmaal in werking was, zou deze maanbasis vrijwel immuun zijn voor aanvallen door een minder verfijnd wapen. Bijvoorbeeld, als een raket van de aarde op de maan zou worden afgevuurd met een kernkop om de maanbasis te vernietigen, zou het nutteloos zijn. Lang voordat het de maan bereikte, kon het vernietigd worden door een explosie van de Deeltjesstraal. Toen de Rockefellers hoorden van het grote potentieel van de maan voor militaire doeleinden, werd besloten om een crash programma te lanceren om de maan te grijpen voor dit doel.

Het Sovjet Ruimteprogramma had een voorsprong gekregen op dat van Amerika door middel van de Sputnik One schande, en onder de hard rijdende leiding van een ingenieur genaamd Leonid Brezjnev, werd de Sovjet-leiding elke dag groter. Maar de Russische benadering om ruimte te exploiteren voor militaire doeleinden was sterk gericht op aardse baantoepassingen. Ruimtestations zouden eerst komen; daarna zouden maanmissies ergens in de toekomst kunnen worden gelanceerd. Voor alle propaganda die we er toen over hoorden, was een manmissie naar de maan geen topprioriteit voor de Sovjet-Unie in 1961. Maar de Spoetnik schok was nog niet uitgewerkt, en het Sovjet ruimteprogramma was onmiskenbaar vooruit op onze eigen in 1961. Het was dus niet erg moeilijk voor de Rockefellers om Amerika via hun gecontroleerde grote media ervan te overtuigen dat Rusland op weg was naar de maan en ons daar zou verslaan als we niets zouden doen. Na deze publieke bezorgdheid te hebben opgebouwd, heeft de Rockefeller public relations machine ons vervolgens de oplossing gegeven voor onze zorgen. De ruimtegrens werd aan ons verkocht als voorbeeld van de gedurfde geest van president John F. Kennedy's zogenaamde "New Frontier." De slapende en onderdrukte Amerikaanse geest van vrij avontuur werd afgetapt en gechanneld in enthousiaste, onvoorwaardelijke steun voor het ruimteprogramma, hoewel we nooit meer dan de vaagste rechtvaardigingen daarvoor kregen. Zo werd een militair project in gang gezet, in het volle publieke zicht, waarbij gebruik werd gemaakt van het allerbeste talent en de faciliteiten die geld kon kopen, Alleen het doel van het maanproject werd geheim gehouden; en dat geheim werd veilig gemaakt door het hele ruimteprogramma te baden in de schittering van voortdurende publiciteit. Het was een slim plan en het werkte.

Tegen de tijd van de Apollo 17 missie in december 1972 was het ruimteprogramma routine geworden voor veel Amerikanen, en ze zochten naar andere circussen om zich te amuseren; en er werden er veel van voorzien, waaronder vooral het ontluikende Watergate schandaal. Nu kan ruimtereizen veilig uit het publieke zicht worden verwijderd en in het geheim

worden voortgezet met veel minder gevaar om aandacht te trekken dan tien jaar daarvoor. Ondertussen hadden de Rockefellers, via hun gecontroleerde CIA, koortsig gewerkt in totale geheimhouding aan straalwapens op locaties buiten de Verenigde Staten.. zoals een door de CIA gesteunde Laser experiment installatie in Spanje. In 1972 waren deze experimenten nog ver verwijderd van een geschikt wapen voor de inzet op de maan. Maar onheilspellende ontwikkelingen in de Sovjet-Unie leidden tot het besluit om het Apollo-programma voortijdig af te sluiten, zodat de bouw van de geheime maanbasis kon worden gehaast.

Vanaf 1967 lanceerde de Sovjet-Unie een groot programma om een Deeltjesstraalwapen te ontwikkelen. Dit is waar de Russen zich op begonnen te concentreren in plaats van een onmiddellijke maanvlucht in de late jaren 60. In 1971 werd het Sovjet-programma voor civiele verdediging opgevoerd en op 4 oktober 1972 werd de Sovjet-burgerlijke verdediging verheven tot een status die gelijk was aan de gewapende dienst. Minder dan drie maanden later, in december, werd Apollo 17 de laatste Amerikaanse maanvlucht die publiekelijk erkend werd. De verbetering van de civiele verdediging van de Sovjet-Unie op 4 oktober 1972 initieerde een vijfjarenplan met hoge prioriteit, dat vier dagen later eindigt dan de dag na het verstrijken van het SALT ONE-akkoord. In dit plan is een groot deel van de Sovjet-Unie letterlijk ondergronds gegaan, compleet met ondergrondse silo's gevuld met Amerikaanse graan en duizenden ondergrondse schuilplaatsen die bijna-missies van ICBM's kunnen weerstaan. Strategische commandocentra en communicatienetwerken zijn nu ondergronds in de Sovjet-Unie. Dit werd niet alleen gedaan om een raketaanval te overleven, maar ook om enige bescherming te bieden tegen eventuele deeltjesbundelaanval vanaf de maan.

Begin 1973, kort na het veronderstelde einde van het Amerikaanse maanprogramma, begonnen we te horen over een plaats genaamd Diego Garcia in de Indische Oceaan. We zouden daar slechts een communicatie-installatie bouwen, maar de drastische stap werd gezet om alle 20.000 inwoners van dit kleine eiland naar andere gebieden te verplaatsen. Meer recent hebben we gehoord over Diego Garcia als de locatie van een nieuwe Amerikaanse marinebasis, maar, mijn vrienden, jullie hebben nog steeds niet het hele verhaal verteld. Diego Garcia, mijn vrienden, is de nieuwe ruimtehaven van waaruit geheime missies naar de maan zijn gelanceerd tijdens het bouwen van de maanbasis. In tegenstelling tot Cape Canaveral, waar Saturnus raketlanceringen onmogelijk te verbergen zijn, is Diego Garcia afgelegen en geïsoleerd, en zelfs de inboorlingen zijn er niet meer om te kijken wat er gebeurt. Bovendien is Diego Garcia praktisch de perfecte maanhaven, die zich op de evenaar van de aarde bevindt, en een ruimtevoertuig dat oostwaarts in een baan van Diego Garcia wordt gelanceerd, passeert een bijna ononderbroken uitgestrekte waterruimte voor meer dan de helft van de omtrek van de aarde. De enige manier om de vroege vlucht van een ruimtevaartuig dat vanuit Diego Garcia wordt gelanceerd, te volgen, is dus van schepen. Als je niet weet waarom Jimmy Carter zoveel heeft gesproken over demilitarisering van de Indische Oceaan.. wat betekent 'Rusland, blijf buiten'. Nu weet je het.

Ik werd voor het eerst gewaarschuwd voor het bestaan van een geheime basis op de maan afgelopen november 1976... maar het is een van de best bewaarde van alle Rockefeller geheimen, En het was slechts een paar weken geleden dat ik in staat was om het bestaan ervan te bevestigen en het volledige verhaal te leren; en sinds die tijd, gebeurtenissen zijn

bewogen met bliksemsnelheid. Het hele jaar door is er een ongezien maar dodelijk ras onderweg geweest om te zien wie eerst een operationele Deeltjesbundel zou krijgen: de Rockefellers, op hun geheime maanbasis; of de Sovjet-Unie, in een baan om de aarde. Tegen het late voorjaar werd een Salyut bemande ruimtevaartuig gelanceerd dat voorlopige testen van straal-wapentechnieken uitvoerde, met behulp van lasers om de Deeltjesstraal te simuleren. Op 17 juli 1977 werd een grote Sovjetsatelliet gelanceerd, genaamd Cosmos 929. Het heeft mysterieuze satellietkijkers vanwege zijn vreemde gedrag in radiosignalen. De meeste waarnemers hebben geconcludeerd dat het onmannelijk is, omdat ze geen mondelinge communicatie hebben ontdekt; maar het is bemand! Het is een tweelingsatelliet, bestaande uit een commandomodule en een afzonderlijke Deeltjesstraal wapenmodule. Alle communicatie tussen de bemanning van Cosmos 929 en het Sovjet-volgnetwerk wordt voortgezet door gemoduleerde laserstralen, die helemaal niet kunnen worden gedetecteerd door iedereen die niet direct in het straalpad zit. Een Deeltjesbundel is een angstaanjagend wapen; en bijna twee maanden van zorgvuldige voorbereiding en check-out van alle systemen aan de eerste test. Ondertussen werkten Amerikaanse astronauten op de maan op een razend tempo om hun Deeltjesbundelinstallatie naar operationele status te brengen. Begin september, deze maand, werd de eerste Deeltjesstraal eenheid op de maan samengesteld. Een paar dagen later testte de bemanning van Cosmos 929 hun deeltjesbundel door het in de open ruimte te vuren om te controleren of het goed zou functioneren. Dat is zo! De volgende stap was om de straal te testen tegen een doel.. Het doel gekozen was een Amerikaanse spion satelliet toen het voorbij de Petrozavodsk Observatorium, die ten oosten van Zuid-Finland ligt. Cosmos 929 was bijna 1000 mijl naar het zuiden bij de Zwarte Zee, de lokale tijd was ongeveer 4:00 AM dinsdag 20 september 1977, en de maan was aan de andere kant van de aarde. De bemanning van de maanbasis kon de test dus niet observeren. Met behulp van computers richtte Cosmos 929 zich op en vuurde. De Amerikaanse satelliet barstte uit in een immense vuurbal van licht, die het Sovjet nieuwsagentschap Tass beschreef als een enorme ster die uit een donkere hemel flitste en lichtimpulsen naar de aarde stuurde. Het duurde enkele minuten om te dalen tot een rode gloed en branden als het oostwaarts driftte, en het werd gezien zo ver weg als Helsinki, Finland, meer dan 300 mijl naar het westen. Nieuwsberichten die dag in dit land verwierpen het allemaal als een nieuwsgierige kwal-achtige UFO. Vier dagen later, 24 september, heeft de Sovjetmarine, zonder uitleg, alle Britse en Franse visserstrawlers uit de Barentszzee verdreven. Tegelijkertijd werden Sovjettrawlers in de Europese wateren van de Gemeenschap naar huis genoemd. Op 26 september waren de Amerikaanse medewerkers op de geheime Rockefeller maanbasis, genesteld in Copernicus Crater, bijna klaar. Hun Deeltjesbundel was bijna operationeel, maar ze waren te laat. Tegen die tijd begon de Sovjet-Unie de maanbasis te bombarderen met een Neutron Deeltjesstraal. De hele nacht door, en de hele dag op 27 september werd de maanbasis gebombardeerd zonder genade met neutronenstraling, net zoals die werd geproduceerd door een neutronenbom; En tegen die avond, toen Amerikanen de vreedzame volle maan boven ons zagen, bekend als de Oogstmaan, stierven de laatste paar Amerikanen op de maan aan neutronenstraling. Amerika had de Slag bij de Oogst Maan verloren.

Mijn vrienden, in 1945 werd Amerika de eerste natie op aarde die een geweldig nieuw superwapen bezat, de Atomic Bomb; maar nu is het de Sovjet-Unie die het ras voor een nieuw superwapen heeft gewonnen, de Deeltjesbalk, die vandaag even beslissend zou

kunnen zijn als de Atomic Bom in 1945. De Rockefellers hebben Amerika ontwapend terwijl wedden alles op de maan basis, denkend dat ze zouden winnen van de race; maar ze maakten een verschrikkelijke misrekening.. en nu zullen we allemaal de gevolgen te lijden.

Onderwerp 2.. De Rockefeller/Sovjet alliantie, die net uiteen is gekomen, was onmisbaar voor het Rockefeller-complot om de wereld te beheersen. Dit was de meesterslag die de Rockefellers in staat stelde om hun vernietiging van het Britse Rijk te volgen met een actieve bedreiging die een opleving van Groot-Brittannië en Europa als machtige, onafhankelijke rivalen zou voorkomen. De laatste fase van dit alles was om nucleaire oorlog 1 te zijn voornamelijk op Amerikaanse bodem. Het was om tientallen miljoenen Amerikanen te doden, maar het zou een geprogrammeerde beperkte nucleaire oorlog zijn, met het resultaat dat van tevoren werd beslist. In de nasleep zouden de Rockefellers zijn omsingeld als Amerika's absolute Dictators. Europa en Groot-Brittannië zouden in de Sovjet-greepbaan worden opgenomen, uitgeput door energie en andere tekorten, maar vrijwel ongedeerd door oorlog zelf. Dat was de deal tussen de Rockefeller broers en hun Kremlin partners; maar trouw aan hun traditie, hadden de Rockefellers een dubbel-cross-up hun mouw als het hoogtepunt van de nucleaire oorlog One.

Om zich voor te bereiden op de oorlog, was hun plan om Amerika te ontmaskeren van het grootste deel van zijn militaire macht terwijl ze een geweldige militaire machine bouwden in de Sovjet-Unie. Toen de geprogrammeerde oorlog kwam, zou het zo destructief zijn en Amerika's benarde situatie zo hulpeloos dat wanhoop ons allen zou grijpen. Maar dan, in ons donkerste uur, met de helft van de Amerikaanse bevolking verdwenen, zou de geheime maanbasis, die vol met Deeltjes Beam wapens, te hulp komen. In de ruimte van hooguit een paar dagen zouden de Sovjet-militairen wereldwijd worden vernietigd en zouden er grote aantallen Russen in de Sovjet-Unie sterven. De Sovjet-Unie zou niet van deze laatste daad op de hoogte moeten zijn..., maar zij zouden verrast en volkomen vernietigd worden; en na het feit, was het plan om de wereld niet te vertellen over de maanbasis. In plaats daarvan zouden de Rockefellers als de enige georganiseerde macht op aarde ontstaan, en ze zouden het allemaal toeschrijven aan "Goddelijke Interventie." Met deze list verwachtten ze de wereld, of de meesten van ons, te misleiden om hun heerschappij als goddelijk gewijd te accepteren. Op deze manier zouden zij de laatste erfgenamen worden van de geheime verbintenis voor een regering van één wereld die zo lang geleden in gang werd gezet.

In 1924 sprak John D. Rockefeller, Jr., de vader van de vier Rockefeller broers, over zijn droom van de dag dat "Niemand over mijn land zal spreken, maar wij zullen over onze wereld spreken." En op 31 januari 1945, voor de Protestantse Raad van New York City, gaf hij een toespraak getiteld "De christelijke kerk.. Wat van zijn toekomst?" In deze toespraak legde hij een van zijn favoriete onderwerpen uit: De noodzaak, zoals hij het zag, dat de christelijke kerk zoals wij die kennen, vervangen wordt door iets meer geschikts als het directe resultaat van de conflicten die het Rockefeller rijk zelf in het geheim had voortgebracht. Het zelfoffer en de loyaliteit van miljoenen wier levens werden geruïneerd en uitgesmeerd, prijzend, schilderde Rockefeller het allemaal als een prachtige kruistocht. Met groeiend enthousiasme zei hij: "Wat een kans, wat een voorrecht, wat een plicht." De nachtmerrie van de wereldoorlog, met andere woorden, was slechts een noodzakelijke prelude aan de toekomstige status die hij voor de christelijke kerk voor ogen had. "Het zou de Kerk van de Levende God zijn." Het zou verstoken zijn van alle "gewoonte, ritueel, geloof, alles niet-essentieel." Gestript van zijn camouflage, John D. Rockefeller, Jr., was

het herleven van het oude concept van de God-koning.. de heerser die moet worden aanbeden, en die kan geen kwaad.

Maar, onbekend voor de Rockefellers tot voor kort, de Sovjet-Unie ontdekte jaren geleden over het definitieve Rockefeller plan om hen te vernietigen in een dubbel kruis door middel van de maanbasis. Daarom heeft de Sovjet-Unie een crashprogramma opgezet om een eigen Deeltjesstraal te ontwikkelen tien jaar geleden, en daarom hebben ze vijf jaar geleden zulke enorme inspanningen in Civil Defense gelanceerd. Daarom heeft de Sovjet-Unie geprobeerd de Rockefellers meer dan een jaar geleden te verrassen met hun eigen dubbelkruising in de zomer van 1976, te beginnen met de nucleaire raketcrisis onder water.

Sinds een jaar geleden was de Particle Beam wapenrace erg dichtbij, maar het bleek dat de Rockefeller Moon Base zou winnen. Als interim chantagesysteem hadden de Rockefellers geregeld dat de superraketten van de CIA door de Glomar Explorer in de oceanen zouden worden geplant, en andere middelen, zoals ik voor het eerst onthulde in audiobrief nr. 20 van januari 1977. Maar vanaf nu zijn slechts twee van deze CIA super-onderwerpen.. Atlantic Raketten nrs. 1 en 2.. zijn nog steeds operationeel, alle rest is geruïneerd door geleidelijke corrosie en lekkage. De Rockefellers hadden hun geheime maanbasis in gebruik... waardoor de CIA-chantageraketten verouderd werden. Het Kremlin was bang dat de Rockefellers zouden slagen, waardoor de Sovjet-Unie zou verdoemen tot een bepaalde ramp door de Maanbasis. Dus besloten ze om eerst te slaan in een verrassingsaanval. Het resultaat was de Sovjet-onderzeese raketcrisis van 1976 beschreven in audioletters 14 tot 16.. juli tot september 1976. Zoals ik in audiobrief 16 beschreef, werd eind september 1976 een Sovjet raketlegende mini-sub in Chesapeake Bay gevangen. Het was onze perfecte kans om het fluitje te blazen en het hele Sovjetprogramma van voorbereiding op verrassingsaanval te stoppen door het openbaar te maken. Maar zoals ik in audiobrief 17 voor oktober 1976 heb uiteengezet, werd deze kans door president Gerald Ford en minister van Buitenlandse Zaken Henry Kissinger in hun Red Friday overeenkomst in het Witte Huis met Andrei Gromyko een jaar geleden verspeeld. Op dat moment leek zo'n absurde capitulatie net zo onbegrijpelijk als verraad. Later hoorde ik van de CIA superraketten die de Rockefellers bleven houden als een club boven het hoofd van het Kremlin, en het was logischer. Maar alleen nu, in het licht van de maanbasis en het Rockefeller plan voor de laatste dubbelganger, is het allemaal logisch. De Rockefeller broers dachten dat ze zich konden verzekeren van het overleven van de oorlog en verwachtten dat de maanbasis klaar zou zijn om de Sovjet-Unie te vernietigen. Onder deze omstandigheden, hoe gruwelijker de oorlog tot het punt van hun vervalste goddelijke interventie, hoe Beter.. vanuit hun oogpunt. Hun doel was totale controle, inclusief de spirituele misleiding van miljoenen. De Sovjets bereidden zich ondertussen voor op een doemdag aanpak, dat wil zeggen, in een positie te verkeren om een dergelijke totale vernietiging wereldwijd te bedreigen met al hun onderwater nucleaire wapens dat de Rockefellers bang zouden zijn om een totale oorlog te activeren door gebruik te maken van de Maanbasis.

Maar drie dagen geleden, op de avond van de Oogst Maan, 27 september 1977, is het allemaal ontrafeld. Amerika verloor de Slag om de Oogst M maan. Diezelfde dag, dinsdag 27 september 1977, gaf minister van Buitenlandse Zaken Andrei Gromyko een ultimatum af aan de Verenigde Staten in een toespraak bij de Verenigde Naties. Een paar dagen eerder had de Sovjet-marine alle Britse en Franse visserstrawlers uit de Barentszzee verdreven; En terwijl Gromyko sprak, vulde de Barentszee zich met tientallen Sovjet-onderzeeërs... die

zich verzamelden voor de inzet in de Noord-Atlantische Oceaan. En tegelijkertijd masseerde de enorme Sovjet-zeevloot zich in de Zee van Okhotsk, aan het zuidwesten van het schiereiland Kamchatka, voor inzet in de Noordelijke Stille Oceaan. En bovendien werden er nog zes deeltjesbundelsatellieten klaargemaakt voor lancering van vier Sovjet-Cosmodromes.. één elk bij Baikonur en Tyura-Tam, en twee elk bij Kapustin Yar en Plesetsk. Twee deeltjesstraal satellieten.. Cosmos 929 en een andere-waren al in baan tegen die tijd.

Bij de Verenigde Naties heeft Gromyko het feit aan de kaak gesteld dat de betrekkingen tussen de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie een periode van “stagnatie, zo niet een ronduit inzinking” zijn ingegaan. Vervolgens eiste hij dat er een nieuwe overeenkomst zou komen die kernwapens beperkt, “zonder vertraging.” De meeste mensen herkenden dit niet als een gesluierd ultimatum, maar de Rockefellers wel. Gromyko voegde eraan toe dat de Sovjet-Unie nu klaar is om de ondergrondse kernproeven een tijdje te stoppen, ook al doen anderen dat niet. De reden voor deze verklaring, die iedereen verraste, is dat de Deeltjesbundel nu alle kernwapens heeft vervangen als frontlinie van Sovjetwapens. Die avond werd een ongewone avondvergadering met Jimmy Carter haastig geregeld in het Witte Huis op verzoek van Gromyko. De grote media van Rockefeller hebben deze onverwachte ontmoeting als een goede zaak gezien, ondanks de zeer harde woorden van Gromyko bij de Verenigde Naties, met ademloze zekerheid dat er blijkbaar een doorbraak was bereikt in de richting van een nieuw SALT-akkoord. Maar dat was niet Gromyko’s boodschap. Gekookt tot zijn essentie, dit is wat Gromyko Carter en Vance vertelde op de nacht van de Oogst Maan. 27 september 1977: Wij, de Sovjet-Unie, hebben vandaag de Amerikaanse Maanbasis vernietigd, die uw sponsors hadden gepland tegen ons te gebruiken in de komende oorlog. Nu zijn wij het die het bevel voeren, en nu zullen wij jullie verplichten met de oorlog die jullie zo hard hebben gewerkt om te bewerkstelligen. De oorlog zal nu op onze voorwaarden worden gevoerd, niet op de uwe; maar gij zult hier geen enkel bericht openbaar over geven. Als je dat doet, moet ik je informeren dat jij en je sponsors je status in Amerika en je leven zullen verliezen.

De volgende dag begonnen de massale sovjet onderzeeërs zich te verplaatsen uit de Barentszee en de Zee van Okhotsk, die respectievelijk naar de oost- en westkust van de Verenigde Staten werden gereisd. Andere Sovjet-onderzeeërs werden ook bevolen om vanuit onze posities wereldwijd op ons land samen te komen. Gisteren hield Jimmy Carter een nieuwsconferentie waarin hij zijn best deed om Gromyko’s instructies te gehoorzamen. Zijn ogen zijn opgezwollen door verdoving en gebrek aan slaap, hij sprak over alles en nog wat. Maar hij onthulde de gloeiende CBS en andere rapporten een paar dagen eerder over een vermeende SALT doorbraak voor wat ze waren, met de woorden, “Een onmiddellijke overeenkomst is niet in het vooruitzicht.” En in zijn openingsopmerkingen in de context van energiezaken flapte hij uit: “De reden dat we moeten handelen is niet omdat we op dit moment crises of noodsituaties hebben, maar omdat ze ophanden zijn.” En vandaag, na een gehaaste ontmoeting met minister van Buitenlandse Zaken Vance in New York, vertrok Gromyko naar Moskou.

Ondertussen is ons ruimteprogramma plotseling op harde tijden gevallen. Gisteren voor de tweede keer in twee weken, na vele jaren van foutloze lanceringen, explodeerde een Amerikaanse raket abrupt tijdens de lancering. Deze, een Atlas Centaur, had toevallig een belangrijke communicatiesatelliet bij zich die boven de Indische Oceaan gestationeerd was.

Ondertussen lanceerde de Sovjet-Unie Salyut 6 en er zijn tekenen dat de Sovjet-Unie nu eindelijk zal besluiten om naar de maan te gaan. Immers, er is niemand meer om ze te stoppen; en de mogelijkheid bestaat dat zeer binnenkort zal er weer een Deeltjes Beam Wapens Base op de maan om de aarde te bedreigen.. deze keer gecontroleerd door de Sovjet-Unie. En vandaag nog werden de activiteiten van het Houston NASA Space Center die te maken hadden met de Amerikaanse maanbasis gesloten. Intussen heeft de Sovjet-Unie wereldwijd in totaal minstens 60 kobaltbommen in zee geplaatst voor de generatie aardbevingen door hun cumulatieve effect. Een aantal van deze zijn al gestart.. 3 in de buurt van Indonesië, 4 in de Aleoetische loopgraaf, 3 in het midden-Pacific westen van Californië, en 1 in de Middellandse Zee een beetje afstand van Kreta. Anderen worden nog steeds geplant langs de Aleoeten, in de oost-west breukzones in de Stille Oceaan en de Atlantische Oceaan, in de Indische Oceaan, waaronder enkele ten westen van Australië, rond de Bismarck Archipel ten noordoosten van Australië, in de buurt van Panama, in de Middellandse Zee en het Caribisch gebied, en in de Golf van Californië.

Maandag eindigt de SALT I-overeenkomst; de volgende dag, 4 oktober, is de twintigste verjaardag van Sputnik I, en het markeert ook de voltooiing van het Vijfjarige Plan voor civiele verdediging in de Sovjet-Unie. Tegen 7 oktober, zo niet eerder, zullen de Verenigde Staten omsingeld worden door onze oost-, west- en golfkusten door bijna de gehele Sovjet-onderzeeërvloot. Zoals ik al zei, zijn er al 29 Sovjet-onderzeeërs aangekomen op locatie in de Golf van Mexico. Deze, zoals de Atlantische en Pacifische vloten die zich in een beweging van de spits op Amerika storten, zijn gewapend met raketten die neutronenkoppen dragen. Er zijn ruim 100 onderzeeërs in elk van de twee Sovjetvloten die hierheen komen vanuit Rusland. Dit is verreweg de meest enorme en snelle inzet ooit van de Sovjet-onderzeeërvloot; en ik heb vorige maand gezegd, de NAVO beschouwt de inzet in zee van de Sovjetvloot als een van de belangrijkste signalen dat er een conflict op het punt staat te beginnen. Daarom, mijn vrienden, zou ik mijn plicht niet doen als ik jullie niet waarschuwde dat een nationale noodsituatie en mogelijk oorlog zelf ons vrijwel kunnen treffen.

Onderwerp 3.. Eenhonderd eenentachtig jaar geleden deze maand op 17 september 1796 gaf George Washington zijn afscheidsrede af als de eerste president van de Verenigde Staten van Amerika. Washington hield echt van de kindernatie die hij tot vrijheid had geleid en geloofde dat we op geen enkele afstand een groot land zouden worden. Als die grote natie, zijn droom was dat we de mensheid het grootmoedige en te nieuw voorbeeld van een volk altijd geleid door een verheven rechtvaardigheid en welwillendheid te geven. Washington liet ons met verschillende waarschuwingen over valkuilen te vermijden, zoals overgroeide militaire vestigingen en buitenlandse verwikkelingen; maar hij ging verder dan dat, om ons aan te sporen een positief gedragspatroon dat uniek zou zijn in de wereld. Wat betreft buitenlandse zaken zei hij: “Steek het goede geloof en de gerechtigheid jegens alle volkeren, cultiveer vrede en harmonie met allen.” Wat het vertrouwen van de overheid betreft, zei hij: “Ik heb het maximum niet minder van toepassing op het publiek dan op privézaken dat eerlijkheid altijd het beste beleid is.” Washington verklaarde, als de basis van zijn andere overtuigingen, stevig: “Van alle eigenschappen en gewoonten die leiden tot politieke welvaart, religie en moraliteit zijn onmisbare steun.”

Washington’s idealen om Amerika te leiden waren een revolutionaire afwijking van Machiavelli’s machtsregels die twee eeuwen eerder waren uitgespeld. Volgens Machiavelli

moet de eerste regel van elke heerser die zijn macht wil behouden en vergroten, zijn dat hij alle morele wetten negeert. Valse beloften, voortdurende misleiding en leugens, verraad van bondgenoten die hun doel gediend hebben, en regelmatige doelbewuste oorlogen zijn de sleutels tot succes. Een eeuw lang heerste Washington's woorden over het algemeen over die van Machiavelli in Amerika, en ons volk groeide en bloeide als geen enkel volk voordat het. De belangrijkste uitzondering hierop was de burgeroorlog die deels werd uitgelokt door buitenlandse intriges in onze zaken; en grote Europese machten, voornamelijk Groot-Brittannië en Frankrijk, bereidden zich voor om in te grijpen in ons uur van strijd en onze natie helemaal te vernietigen.

In dit zwarte uur, president Abraham Lincoln wendde zich tot wat toen de grootste christelijke natie op aarde.. Tsaar Alexander II bewonderde de Verenigde Staten en droomde ervan de Russische regering in een stap-voor-stap proces om te zetten in iets vergelijkbaars. Na ontvangst van het verzegelde bericht van Lincoln, zei hij tegen de Amerikaanse gezant: "Voordat we dit papier openen of weten wat de inhoud ervan is, geven we elk verzoek dat daarin staat. Op de dag waarop uw president werd ingehuldigd, ondertekenden wij, Alexander II van Rusland, het protocol dat 23.000.000 lijfeigenen bevrijdde. Abraham Lincoln, president van de Verenigde Staten, heeft 4.000.000 slaven bevrijd; dus, wat hij ook vraagt van Rusland, Rusland zal verlenen, want Alexander II zal geen factor zijn in de slavernij van een man." In de herfst van 1863, bij een kritieke getijde in de oorlog, zwermde de Russische marine plotseling in de havens van New York en San Francisco en verankerd daar. Het was een dramatisch, krachtig signaal aan alle andere krachten op aarde om uit de burgeroorlog te blijven en weg te blijven, met als gevolg dat de Verenigde Staten ondanks onze verschrikkelijke zelf toegebrachte wonden wel als een vrije en onafhankelijke natie overleefden. Vanaf die tijd was Rusland het doelwit van totale vernietiging door de geheime internationale machten die in hun ontwerp waren gedwarsboomd om de Verenigde Staten onder hun controle te brengen. Zij besloten dat Christelijk Rusland moet sterven, om overgenomen te worden door een goddeloos nieuw bestuurssysteem genaamd communisme, opgericht door de internationale financiers zelf.

Ondertussen werden financiële bondgenoten gepromoot binnen de Verenigde Staten ook, voor verovering van binnenuit. Zo ontstonden er na de burgeroorlog weinig bekende banden tussen de Rockefellers, de Morgans en de Carnegies van Amerika en de Rothschilds en andere machtsmakelaars van Europa en de wereld. Kort voor de Spaans-Amerikaanse oorlog vond een stille revolutie plaats in het Amerikaanse buitenlandse beleid.. dankzij deze geheime internationale connecties. Washington's droom voor Amerika werd ingeruild voor de nachtmerrie van Machiavelliaanse politiek. Al snel ontstond de Spaans-Amerikaanse oorlog, veroorzaakt door het opzettelijk offeren van Amerikaanse levens in de explosie van het Battleship Maine. Het feit dat Spanje werkelijk een oorlog had proberen te vermijden, maakte geen verschil. Tot de kreten van "Onthoud de Maine" ging Amerika ten oorlog. Nadat de rook was opgeruimd, kwam het uiteindelijk uit dat de oorlog onnodig was geweest, maar het Amerikaanse volk werd opgepept met het plotseling een wereldmacht zijn. De voormalige Spaanse bezittingen van Cuba, Puerto Rico, Guam en de Filipijnen lagen nu in Amerikaanse handen. De meeste Amerikanen waren te blij met Amerika's nieuwe prestige om zich zorgen te maken over de immoraliteit van wat we hadden gedaan. En daarmee, 80 jaar geleden, begon het Amerikaanse volk hun ziel te verkopen.

Tegen 1904 was er nog een rillingen van de dingen die komen zouden. Als onderdeel van de geheime overeenkomsten die verhinderen dat Amerika's nieuwe Pacifische bezittingen verstoord worden door de Japanners, zaten we erbij terwijl Rusland.. het land dat de Verenigde Staten had gered van uitsterven vier decennia eerder.. een Pearl Harbor-type aanval. De Russische vloot, die vreedzaam voor anker lag in Port Arthur, werd zonder waarschuwing aangevallen door kraken van Japanse oorlogsschepen en aan stukken gescheurd met zware slachtoffers; maar de reactie onder de meeste Amerikanen was geen gruwel maar een sensatie voor deze grote exploit. Zevenendertig jaar later zou een soortgelijke aanval op Pearl Harbor door alle Amerikanen worden aangeklaagd als een dag van schande, maar in 1904 gebeurde het met iemand anders, dus het was oké.

Stap voor stap gedurende 80 jaar heeft het Amerikaanse volk zich geleidelijk aan blind gemaakt voor de waarheid door er niet naar te koesteren of ernaar te zoeken. En dus zijn we keer op keer naar het slachten geleid, nooit leren van onze ervaringen. In 1898 was het "Remember the Maine"; in 1917 was het "Remen the Lusitania and the Sussex"; in 1941 was het "Remein Pearl Harbor"; En nu, in 1977, worden we opgezet voor de roep van "Onthoud het Panamakanaal". Alleen deze keer zal het anders zijn. In 1917 en daarna hebben we onze broeders in Rusland terugbetaald door rustig toe te zitten als een christelijke natie stierf. Tijdens onze burgeroorlog had Rusland de Verenigde Staten van de vernietiging gered door het verbieden van interventie van buitenaf; maar in de bolsjewistische revolutie van 1917 was het buiten interventie van Amerikaanse financiers die Rusland's lot bezegelden. Als volk, zat idlely toe, toegevend, toen de Amerikaanse regering begon de Satanische nieuwe regering die de dood van meer dan 20.000.000 christenen veroorzaakt. Gedurende een periode van 60 jaar is voor onze ogen een monster van Frankenstein gebouwd.. de Sovjet-Unie; en wij als volk hebben niets gedaan om het te stoppen. De Sovjet- Frankenstein keert zich tegen ons en wij als volk worden zonder excuus achtergelaten voor wat er ook gebeurt.

Degenen die hun tijd en middelen niet willen gebruiken voor het algemeen welzijn van onze natie, hoeven niet te verwachten dat ze hun geld nu gebruiken om te ontsnappen naar een veilige haven. Er is geen! Zelfs Zwitserland, met de beste civiele verdedigingsinstallaties op aarde buiten de Sovjet-Unie, is al gesaboteerd door Sovjet-kernmijnen in de Meren van Genève, Zürich, Zug, Luzern, Wallenstadt, Zarndek, Bretz, Thun, Neuchatel, Locarno en Lugano. Vrienden, er zal redding zijn voor sommigen in dit uur van de rechtszaak, maar het zal op een individuele basis zijn. Degenen die de waarheid liefhebben en onze Heer Jezus de Christus liefhebben en die het geprobeerd hebben, zullen niet verlaten worden, maar voor degenen die het overleven kan ik slechts twee en een half jaar geleden herhalen wat ik zei, ter afsluiting van mijn band over het goudschandaal van Fort Knox. Alleen degenen onder ons hebben ons best gedaan en zullen vrede in ons hart hebben en antwoorden voor onze tot slaaf geworden kinderen.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen beschermen.

• • •

Audiobrief 27

29 oktober 1977

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is 29 oktober 1977, en dit is mijn audiobrief nr. 27. Vijftien jaar geleden, op 28 oktober 1962, blies Amerika een zucht van opluchting toen de Cubaanse raketcrisis eindigde in overgave door de Sovjet-Unie. Op die zondagmorgen kondigde Radio Moskou aan dat alle werkzaamheden op de offensieve raketlocaties in Cuba werden stopgezet en dat ze zouden worden ontmanteld onder observatie van de Verenigde Naties.Zo eindigde 6 dagen waarin de wereld zichtbaar op de rand van de nucleaire oorlog, dankzij een gevaarlijke Sovjet gok.

De publieke crisis was begonnen met een toespraak op tv van president John F. Kennedy op maandagavond 22 oktober 1962. Tientallen miljoenen Amerikanen kwamen samen voor onze tv-toestellen, terwijl ze de hele dag in nieuwsberichten vertelden dat er iets groots gaande was. Toen president Kennedy ons vertelde dat de Sovjet-offensief kernraketten bijna operationeel waren in Cuba, werden sommige Amerikanen verrast, anderen niet. Degenen die niet verbaasd waren hadden de waarschuwingen gehoord van de overleden senator Kenneth Keating van New York. Meer dan een jaar had hij gewaarschuwd voor de Cubaanse raketten in toespraken in het hele land. Maar veel andere Amerikanen waren geschokt over de raketten van president Kennedy die avond. Sommigen hadden senator Keating's eerdere waarschuwingen nooit gehoord, dankzij een grote media black-out op het verhaal. Anderen hadden het gehoord, maar ze geloofden de ontkenningen van de regering. Maar wat iedereen, inclusief het Kremlin, verbijsterend vond, was de reactie van president Kennedy op de Cubaanse raketdreiging. President Kennedy heeft een zogenaamde quarantaine aangekondigd voor offensieve zendingen naar Cuba, om het woord "blokkade" te vermijden. Het zou worden afgedwongen door wat toen de machtigste marine ter wereld was, de Amerikaanse marine. De president eiste voorts dat de raketlocaties ontmanteld werden en dat de Sovjettroepen zich terugtroken, anders werd de sterkere actie van Amerika bedreigd. Toen kwamen de bottenverpletterende woorden: "Elke raket die vanuit Cuba wordt gelanceerd tegen een natie, zal worden beschouwd als een aanval van de Sovjet-Unie op de Verenigde Staten, waarvoor volledige vergelding nodig is." Jack Kennedy weigerde te doen alsof Cuba de schuldige was, confronteerde de Sovjet-Unie met het enige dat de Sovjetmacht respecteert.

De grote historicus Carroll Quigley, die begin dit jaar overleed, vat de omstandigheden in de Cubacrisis zeer nauwkeurig samen in zijn monumentale werk, "Tragedy And Hope," uitgegeven door MacMillan in 1966:

"Het dominante feit in de hele situatie was het overweldigende karakter van Amerika's macht, en het feit dat dit bekend was zowel aan het Witte Huis als aan het Kremlin, maar was grotendeels onbekend en zeker niet bekend aan de wereld. Rond de grens van de Sovjet-Unie waren 144 Polaris, 103 Atlas, 159 Thor, Jupiter en Titan raketten, 1600 langeafstandsbommenwerpers, velen van hen constant in de lucht met nucleaire bommen. Toen de toespraak van de president begon de openbare crisis, 5 divisies van het strategische reserve van het Amerikaanse leger, met in totaal ongeveer 100.000 man, plus 100.000 luchtmacht en een gelijk aantal marine- en marinepersoneel waren gemobiliseerd of

gewaarschuwd. De eerste pantserdivisie was van Texas naar de oostkust gevlogen, 90 marineschepen waaronder 8 schepen waren op patrouille om te blokkeren. Een Cubaanse invasie commando was verzameld in Florida en 2700 familieleden van militair personeel was geëvacueerd uit Guantanamo. Onder dergelijke druk Chroesjtsjov verwelkt.. het zou bijna gezegd kunnen worden dat hij in paniek raakte.. op vrijdag 26 oktober."

Twee dagen later maakte Radio Moskou de aankondiging dat hij toegaf aan Kennedy's eisen. Veel critici hebben erop gewezen dat Amerika na de crisis zelf kennelijk onnodige mazen heeft laten liggen in het proces van de Sovjet-overtreding in Cuba. Maar wat dat ook moge zijn, het was de overweldigende macht van Amerika die een nucleaire oorlog in de Cubaanse crisis zelf verhinderde.

Twee jaar voor de Cubaanse crisis waarschuwde generaal Nathan Twining die met pensioen ging als voorzitter van de Joint Chiefs of Staff, Amerika: "Forces die niet kunnen winnen zullen niet afschrikken." Deze weinige woorden van gezond verstand hebben de lessen van enkele duizenden jaren militaire geschiedenis gedistilleerd; en in oktober 1962 bewees de Cubaanse raketcrisis dat ze net zo waar zijn in een nucleaire tijd als ooit tevoren. Men zou denken dat zo'n nauwe borstel met nucleaire ramp het Amerikaanse volk zou hebben gewaarschuwd voor de realiteit van overleving op een blijvende manier.. maar dat deed het niet. De vier tegen één militaire voordeel ten opzichte van Rusland genoten door Amerika in 1962 werd niet naar huis gebracht aan de Amerikaanse bevolking als de kritische factor die een oorlog had voorkomen. Pas later in de context van woorden als "over-kill," "gemeten respons" en "wederzijds verzekerde vernietiging" werd onze vorige militaire overwicht onder de aandacht gebracht; en het doel was dan om het tot niets te beperken.

Maar als het Amerikaanse volk de les van Cuba niet zou leren, dan zou het Kremlin dat niet doen. De les werd het beste geleerd door Leonid Brezjnev, de raketbaas van Chroesjtsjov. Chroesjtsjovs mislukking in de Cubaanse raketaffaire was het begin van het einde voor hem in het Kremlin, maar ironisch genoeg toen Chroesjtjtsjov in 1964 werd afgezet, Het was niemand minder dan Brezjnev die het Cubaanse raketplan had gemandateerd die Chroesjtsjov's plaats innam en Brezjnev was vastbesloten dat de Sovjet-Unie niet opnieuw zo'n debacle zou lijden.

Vandaag zijn de overeenkomsten met de Cubaanse raketcrisis opvallend. We worden weer op korteafstandsraketten gericht, behalve deze keer dat ze in onze eigen territoriale wateren liggen, klaar voor lancering onder water op satellietcommando. Nu, zoals toen, is de Sovjet-raketcrisis al meer dan een jaar aan de gang, en het Amerikaanse volk wordt onwetend gehouden over de feiten door de grote media blackout van het verhaal en door de ontkenningen van de regering. En nu, zoals toen, het dominante feit is het eenzijdige militaire voordeel bezeten door een zijde.. maar dit keer is het niet alleen raketten die ons bedreigen, het omvat ook onderwater nucleaire mijnen bezaaid door ons eigen land door Sovjet-agenten. En nogmaals, het publiek wordt gezamenlijk misleid door de federale regering en de gecontroleerde grote media.. niet alleen door stilte en ontkenning, maar door propaganda die helpt om vijandelijkheden te verdoezelen die al tegen ons gericht zijn door onze vijand. Het ergste is dat de onevenwichtige militaire situatie nu niet de voorkeur geeft aan Amerika maar aan de Sovjet-Unie.

De afgelopen maand zijn ongewoon snel, raadselachtig en dramatische veranderingen begonnen te vegen over de internationale arena. In het Midden-Oosten zijn drie jaren

Sovjet-verduistering plotseling beëindigd door gezamenlijke Sovjet-Amerikaanse verklaring; en in het proces is een drastische verandering in het Amerikaanse beleid ten opzichte van Israël naar boven gekomen. Het Rode China begon, na een decennium van bittere worsteling met de Sovjet-Unie, opeens concrete stappen te zetten naar verzoening met Rusland begin deze maand. De Indiase premier Desai, die vroeger communisme aanklaagde, reisde begin deze maand naar Moskou en zegt nu dat India's vriendschap met de Sovjet-Unie "verklaard" is. Nieuws en commentaar verzekeren ons plotseling dat er een dooi plaatsvindt tussen de Sovjet-Unie en de Verenigde Staten, en van alle kanten is ontwapening plotseling het belangrijkste onderwerp geworden in wereldzaken.

Deze ontwikkelingen en nog veel meer zijn allemaal tot stand gekomen sinds de rampzalige nederlaag van Amerika door de Sovjet-Unie vorige maand, op 27 september 1977, in de nog geheime Slag bij de Oogstmaan. Dit was de eerste volle ruimteslag van de geschiedenis; en zoals ik u vorige maand in audiobrief nr. 26 in detail vertelde, kwam de Sovjet-Unie op als de enige bezitter van het beslissende nieuwe Deeltjesbundelwapen. Het is deze militaire doorbraak van de Sovjet-Unie die de basis vormt van wat er nu uitziet als een lawine van diplomatieke doorbraken waarbij de Sovjet-Unie overal ter wereld betrokken is.

De koude, harde waarheid is dat de Sovjet-Unie de Verenigde Staten nu kan aanvallen en winnen. Maar Amerikaanse vergeldingsmaatregelen kunnen Rusland toch veel leed berokkenen als de prijs van een dergelijke Sovjetverovering en zij willen ons vernietigen zonder zelf te lijden, en dat is de richting waarin de gebeurtenissen zich nu bewegen.

Mijn drie onderwerpen voor vandaag zijn: Onderwerp 1.. De Sovjet Deeltjesstraal en Killer Satellites; Onderwerp 2.. De verspreidende Atomic Plague genoemd Legionnaire's Ziekte; en Onderwerp 3.. De Gedwongen Ontwapening van Amerika Nu Onderweg.

Onderwerp 1.. Vorige maand in audiobrief nr. 26 opgenomen 30 september 1977, onthulde ik het feit dat de Sovjet-Unie is uitgegroeid tot de eerste natie op aarde om een nieuw superwapen, de Deeltjesstraal, die nu wordt ingezet in de baan van de aarde te bezitten. De eerste Deeltjesbeam Killer Satellite werd drie maanden geleden gelanceerd op 17 juli 1977 en staat bekend als Cosmos 929.

Zoals ik vorige maand al zei, werd de eerste operationele test tegen het doelwit uitgevoerd in de Sovjet-Unie tijdens de vroege uren van 20 september 1977. Een Amerikaanse spionagesatelliet werd in een enorme vuurbal geblazen die honderden kilometers verderop werd gezien. Precies twee weken later, op 4 oktober 1977, hield minister van Defensie Harold Brown een nieuwsconferentie waarin hij iedereen schokte met de onverwachte woorden: "Er is een feit van Sovjet anti-satelliet, niet alleen ontwikkeling maar operationele capaciteit." En hij voegde eraan toe: "Dat is iets van zorg voor mij omdat we een goede deal op onze ruimtesystemen voor steun van onze militaire capaciteit, die, denk ik, bijdraagt aan afschrikken, het voorkomen van oorlog." Nadat Dr. Brown sprak, noemden andere Defensie-ambtenaren onze laagvliegende spionagesatellieten kwetsbaar voor de Sovjet-moordenaarssatellieten, die ook bekend staan als Cosmos Interceptors. Brown noch de andere woordvoerders zouden echter voor het verslag en voor het Amerikaanse volk uitleggen hoe de nieuwe Cosmos Interceptors werken. De Russen weten het immers. Daarom waren er in hun artikelen niets te suggereren behalve het 10-jarige Sovjet antisatelliet concept van een explosieve interceptor, dat dicht bij het doel zou manoeuvreren

en dan zou ontploffen. Het feit dat Deeltjesbundelwapens betrokken zijn werd niet genoemd.

In januari van dit jaar gaf de vertrekkende onderzoeksdirecteur van het Pentagon, Dr. Malcolm Currie, het Congres een waarschuwing. Hij zei dat het rampzalig zou zijn om de Sovjets een voordeel te laten krijgen op het gebied van antisatellietwapens. En geen wonder. Satellieten spelen vandaag een centrale rol in de militaire communicatie, inlichtingen verzamelen, en vroegtijdige waarschuwing van eventuele aanvallen. Ongewone troepenbewegingen of andere voorbereidingen voor de aanval kunnen worden gedetecteerd, en zelfs het afvuren van ICBM's zou alleen door satellieten worden gedetecteerd. Zonder onze spionagesatellieten zouden we verblind worden voor elke verrassingsaanval door strategische raketten; en toch bevat het SALT II-akkoord, dat Jimmy Carter nu zo koortsachtig werkt om te promoten, geen enkele bepaling tegen antisatellietwapens.

Zoals ik in audiobrief nr. 26 eind vorige maand, vier dagen voor Dr. Brown's prachtige aankondiging over operationele Sovjet Killer Satellites, waren er twee Cosmos 929 klasse Interceptors in een baan. Nu zijn er acht! En nu plukt de Sovjet-Unie Amerikaanse strategische satellieten een voor een af, en creëert ze elke keer een enorme vuurbal zoals ik vorige maand heb beschreven.

Op 13 oktober, eerder deze maand, CBS Radio News gemeld dat een aantal mensen hun bezorgdheid hebben geuit over het zien van verschillende vuurballen over Rusland. Ze vroegen wat ze konden zijn, denkend dat ze UFO's uit de ruimte zijn. Maar een Russische wetenschapper die er over werd geïnterviewd, zei dat de vuurballen niets om je zorgen over te maken waren, dat ze slechts Kosmos fenomenen waren. En natuurlijk vertelde hij de waarheid op een tong-in-wang manier, omdat de recente verbazingwekkende vuurbal verschijnselen worden veroorzaakt door Cosmos Deeltjes Beam Interceptoren. Maar de grootvader van alle vuurballen tot nu toe was degene die uitbarstte over de Verenigde Staten op de avond van 18 oktober, slechts elf dagen geleden. Honderden getuigen meldden dat ze de grote vuurbal zagen helemaal van het McDonald Observatory in extreem zuidwest Texas tot ze enkele honderden kilometers verderop in Arkansas en Missouri, evenals in de naburige staten Oklahoma en Louisiana. Het was zo helder dat mensen honderden kilometers uit elkaar dachten dat het nabij hen was geraakt, en zo groot dat astronomen zeiden dat het de grond had moeten bereiken, maar volgens radar en militaire waarnemers, explodeerde het in de middenlucht met een heldere flits. Of er stukken overleefden en de grond raakten is op dit moment niet bekend. Zo kwam het 85-tons Amerikaanse ruimtestation SKYLAB, vier jaar geleden gelanceerd, tot een spectaculair einde door de handen van een Sovjet Kosmos Interceptor. De Sovjet-Unie wilde verzekeren dat Skylab niet door Amerika in dienst kon worden gedrukt om de snel groeiende Sovjet-overheersing van de ruimte ongedaan te maken. En voor het geval dat een brok van het grote ruimtestation de grond zou bereiken zonder te verbranden, waardoor mogelijk schade of verwondingen zouden kunnen ontstaan, werd Skylab vernietigd boven de Verenigde Staten in plaats van boven de Sovjet-Unie. Negen dagen later bracht de regering een uitgebreid coververhaal over Skylab uit via het CBS Evening News voor 27 oktober 1977. Terwijl we werden getoond officiële NASA film van Skylab in een baan, kregen we te horen dat om een vreemde reden Skylab's baan is vervallen sneller dan verwacht en dat het zou kunnen

vroeg neer te komen. Nu, mijn vrienden, als iemand stukjes ervan moet vinden liggend, de basis is al gelegd voor een toekomstige publieke verklaring.

De Sovjet gebruikt hun nieuwe Deeltjesstraal om onze strategische satellieten uit de lucht te blazen is al erg genoeg, maar dit is nog maar het begin. Zoals ik vorige maand in detail heb uitgelegd, werd de geheime maanbasis van Amerika in Copernicus Crater uitgeschakeld op 27 september 1977. Het werd gebombardeerd met een Sovjet Neutron Deeltjesstraal die al onze astronauten daar doodde. De Copernicus basis was zelf uitgerust met Deeltjesbeam wapens, maar werd verslagen door de Sovjet-Unie net voordat het bereiken van operationele status. Zo verloor Amerika de Slag bij de Oogst Maan; en hoewel deze ruimteslag nog steeds een geheim is, worden de gevolgen ervan overal om ons heen opgehoopt.

In de onderwerpen 2 en 3 zal ik proberen u op de hoogte te brengen van wat er militair en diplomatiek is gebeurd als gevolg van het verlies van de slag van de oogstmaan. Maar laat me je nu de laatste ontwikkelingen in de ruimte zelf vertellen. Op 29 september 1977, slechts twee dagen na de slag bij de oogstmaan en het Gromyko ultimatum aan Jimmy Carter, lanceerde de Sovjet-Unie het ruimtestation Salyut nummer 6. Dit was dezelfde dag dat een Atlas Centaur Rocket de tweede Amerikaanse raket werd in twee weken om te ontploffen tijdens de lancering. De baan van Salyut 6, mijn vrienden, gaf het begin van de eerste missie van de Sovjet-mannen naar de maan aan; en de volgende dag als de Sovjet-maan-tijdperk net aan het aanbreken was, de zon onderging op Amerika’s maantijd. Het NASA Space Center in Houston heeft commando’s voor afstandsbediening naar de maan gestuurd om alle geautomatiseerde apparatuur die daar nog actief is uit te schakelen; en zoals gewoonlijk, de stille en grotendeels onopgemerkte nieuwsberichten over het vertelde ons dat dit werd gedaan om geld te besparen.

Op 9 oktober werd Soyuz 25 gelanceerd met een tweemansploeg om Salyut 6 te ontmoeten; en net zoals de bemanning van Apollo Eleven een Amerikaanse vlag met zich meedroeg om op de maan te planten, nam de bemanning van Soyuz 25 een kopie van de nieuw aangenomen Sovjet-Grondwet mee. Toen commandant Kovalyonok aan boord van het ruimteschip klom, gaf hij niet de gebruikelijke vriendelijke golf maar een gebalde vuistgroet ten behoeve van het televisiepubliek. Toen hief Soyuz 25 zich op van hetzelfde pad bij de Baikonur Cosmodrome die twintig jaar geleden was gebruikt om Sputnik One te lanceren. Minder dan twee dagen later brak Radio Moskou een 24-uurs stilte over de missie, waardoor veel waarnemers zich afvroegen of de kosmonauten schade hadden geleden. Er werd aangekondigd dat de kosmonauten in goede staat waren en dat hun Soyuz 25 capsule veilig was geland. De missie zou afgebroken zijn door het falen van Soyuz 25 om met Salyut 6 te dokgen; maar eigenlijk, mijn vrienden, Soyuz 25 was succesvol in zijn ontmoeting met Salyut 6. Het doel was niet om aan te meren en in een baan te blijven, maar om een maanaandrijfmodule en apparatuurmodule te koppelen en deze Soyuz 25 deed dat! Tegen de tijd dat Radio Moskou zijn stilte verbrak met een cover verhaal over een afgebroken missie, was Soyuz 25 op weg naar de maan.

Op 16 oktober, na het bereiken van de maanbaan, ontkoppelde de bemanning van Soyuz 25 een radiorelais pakket en liet het in de maanbaan terwijl ze neerdaalden naar het maanoppervlak. En net zoals twee Amerikanen Armstrong en Aldrin de eerste mensen werden die voet zetten aan de nabije kant van de maan, zijn twee Russen genaamd

Kovalyonok en Ryumin de eerste die landden aan de andere kant van de maan in Jules Verne Crater. De Sovjet-Unie werkt nu snel aan hetzelfde als de gecontroleerde regering van de Verenigde Staten had geprobeerd om een Particle Beam wapenbasis op te zetten op de maan van waaruit de aarde bedreigd werd.

De operatie die nu gaande is in Jules Verne Crater is strikt een tijdelijke stap. De achterkant van de maan wordt gebruikt als een veilige haven, en er kunnen alle voorbereidende voorbereidingen worden gemaakt zonder enige kans, hopen ze, van observatie of vergelding door de Verenigde Staten. Het plan is om alles wat nodig is voor een eerste Deeltjesstraal installatie, inclusief apparatuur, bemanningen van kosmonauten, levensondersteuning apparatuur, &c op een veilige locatie achteraan te monteren. Dan zullen raketten worden gebruikt om alles naar de beoogde locatie aan de nabije kant te transporteren, snel en allemaal tegelijk. Als alles volgens plan verloopt, zal de Sovjet Deeltjesstraalbasis zeer snel operationeel kunnen worden na de snelle beweging naar de nabije kant. Op deze manier verwacht de Sovjet-Unie dat haar Particle Beam Moon Base in werking zal zijn en zichzelf kan beschermen voordat een denkbare preventieve aanval het kan uitschakelen. Ze willen niet hetzelfde lot ondergaan als ze een maand geleden de geheime Amerikaanse maanbasis toebrachten.

Zodra het operationeel is met het geladen Deeltjesstraalwapen om zichzelf te beschermen, zal de Sovjet Maanbasis relatief veilig zijn in militaire zin. Dit is vooral waar omdat een kleine vloot van Kosmos Interceptors nu in een baan rond de aarde, gewapend als ze zijn met Deeltjes Beam wapens. Daarom, zodra de Sovjet Maanbasis in werking is aan de nabije kant van de maan, kan de Sovjet-Unie er goed voor kiezen om het bekend te maken aan de wereld..verwaarloost, natuurlijk, om haar ware doel te verklaren. Als dat zo is, zal het een schokkende echo zijn van de begindagen van het Sovjet Ruimteprogramma, wanneer spectaculaire uitspattingen in de ruimte altijd werden aangekondigd, alleen nadat ze succesvol begonnen waren, nooit van tevoren.

Volgens mijn laatste informatie over de Sovjet maanmissie, gaat het project erg snel. Twee dagen geleden, 27 oktober, is de bemanning van Soyuz 25 al bij Jules Verne Crater aangesloten door extra kosmonauten, en de onderdelen voor een Deeltjesstraalwapen zijn ook aangekomen. In dit tempo zou de ruimtelift van bemanning en uitrusting naar de nabije kant van de maan zeer spoedig kunnen komen; en als dat gebeurt, zou de timing perfect zijn voor Sovjetpropaganda doeleinden. De twintigste verjaardag van Sputnik One, die 4 oktober was, werd herdacht door de lancering van Soyuz 25 van hetzelfde lanceerplatform als werd gebruikt voor Sputnik One. Op 7 november is de 60ste verjaardag van de bolsjewistische revolutie nog voor ons. Hoe Beter om de wereld te imponeren met de kracht van het Sovjetsysteem dan door de gloednieuwe Sovjet-Grondwet geprezen te hebben over de hele wereld televisie door een Cosmonaut-uitzending van de maan?!

Onderwerp 2.. Toen ik audiobrief nr. 26 vorige maand op 30 september, Ik waarschuwde u voor het feit dat Sovjet-onderzeeërs waren op weg in grote aantallen om de Verenigde Staten te omringen. Er was een militaire confrontatie gaande, en ik waarschuwde je dat de mogelijkheid van oorlog zelf niet genegeerd kon worden. Alleen het vorige weekend had de Sovjet-Unie alle westerse visserstrawlers abrupt verdreven uit de Barentszzee waar de grote Murmansk Naval Base is gevestigd. Op dinsdag 27 september eindigde de geheime Space Battle of the Oogst Maan het bestaan van de Amerikaanse Maanbasis in Copernicus Crater,

en tegen die dag waren zowel de Barentszee als ook de Zee van Okhotsk van het schiereiland Kamchatka zwermen met Sovjet-onderzeeërs. Terwijl deze militaire ontwikkelingen achter de schermen plaatsvonden, gaf minister van Buitenlandse Zaken Andrei Gromyko tijdens een zeer harde toespraak bij de Verenigde Naties een gesluierd ultimatum af aan de Verenigde Staten; En die avond, op verzoek van Gromyko, vond er een plotselinge en onverwachte ontmoeting plaats in het Witte Huis tussen Gromyko, Jimmy Carter en staatssecretaris Cyrus Vance.

Vorige maand vertelde ik je wat Gromyko Carter in zeer botte taal vertelde, en de volgende dag verlieten de twee grote Sovjet-onderzeeërvloten hun staging areas om samen te komen op de Verenigde Staten. Aangezien de NAVO de inzet van de onderzeese troepen in de zee beschouwt als een belangrijk waarschuwingssignaal voor naderend conflict, is de situatie in potentie zeer ernstig. Dus ik waarschuwde je, gebaseerd op informatie uit mijn eigen bronnen, dat tegen 7 oktober, als niet eerder, de Verenigde Staten omsingeld zouden zijn langs ons Oosten, West. en Golfkusten door de Sovjet onderzeeër vloot.

Op 5 oktober begin deze maand, onthulde viceadmiraal William Reed, commandant van onze Atlantic Fleet Naval Surface Forces, tijdens het Zuidoostelijke Sea Power Symposium in Atlanta, Ga... Het feit dat Sovjet-onderzeeërs samen met vele oppervlakteschepen in grote aantallen aanwezig waren langs onze Atlantische en Golfkusten; en hij zei dat ze dicht genoeg waren om Amerikaanse steden te vernietigen in een nucleaire oorlog. Hij voegde eraan toe dat in een lange oorlog met de Sovjet-Unie Amerika in een groot nadeel zou zijn vanwege de omvang en effectiviteit van de Sovjetmarine. De volgende dag, 6 oktober, werd een woordvoerder van de marine in San Diego gemeld door een lokaal radiostation dat zei dat er grote aantallen Sovjet-onderzeeërs in de Stille Oceaan gezien waren die ook in onze richting gingen. Op de ochtend van 7 oktober 1977, mijn eigen rapporten gaven aan dat de Pacific armada ongeveer 700 mijl ten westen van San Francisco was op zijn dichtstbijzijnde punt en werd verspreid over een gebied van oceaan 1000 mijl lang noord naar zuid en 200 mijl diep. De Atlantische armada was ongeveer 1600 mijl van New York City op zijn dichtstbijzijnde punt verspreid over een vergelijkbaar gebied van oceaan. Op dat moment werd de Pacific armada vertraagd om de Atlantische armada in staat te stellen om te sluiten op een vergelijkbare afstand. In de Golf van Mexico bleef de vloot van 29 onderzeeërs die al op het station waren toen ik audiobrief nr. 26 opnam, daar gewoon wachten. Tegen de avond van 9 oktober was de Pacific armada op het station, in gevechtsformatie, verspreid over onze gehele westkust op een afstand van 400 mijl. De Atlantische armada was iets meer dan 500 mijl van New York City op zijn dichtstbijzijnde punt, maar had nog steeds de taak om zich uit te verspreiden naar parallel aan de oostkust lijn. Terwijl dit werd gedaan, begon de vloot ten westen van onze kusten een radiochemische gif in onze lucht te injecteren door middel van krachtige fluorkoolstof dispensers. Deze techniek van radiologische oorlogvoering is precies dezelfde als ik een jaar geleden in audiobrief nr. 17 in verband met de Sovjet onderzeeër confrontatie die op dat moment plaatsvond.. maar dit keer de formulering betreft zowel het plutonium, dat radioactief is, en zirkonium. Zoals ik onthulde in audiobrief nr. 17, deze combinatie is wat de oorzaak van de zogenaamde Legionnaire ziekte.. en ik heb meer te zeggen over dat in een moment.

Begin die dag, 9 oktober, verliet de Britse minister van Buitenlandse Zaken David Owen onverwacht Londen voor een gehaaste tweedaagse reis naar Moskou. De genoemde dekking voor de reis was om Rhodesië en handel te bespreken, maar Owen ging eigenlijk

naar Moskou om te capituleren. Ondanks alles wat Groot-Brittannië heeft geprobeerd te doen om het Kremlin te weerstaan, heeft de doorbraak van de Sovjet Deeltjesbundel en het verlies van Amerika in dit beslissende ras de situatie onhoudbaar gemaakt.

De avond van de volgende dag werd vicepresident Mondale teruggeroepen naar Washington uit een Columbusdagparade in San Francisco. De crisis was aan het verdiepen. Tegen 12 oktober was de piekdreiging van de Sovjet-onderzeeërvloot in volle gang. In het westen was de vloot naar binnen 250 mijl van de kust verhuisd; in het oosten, waren de Sovjets verplaatst naar binnen minder dan 150 mijl van New York City; en langs onze Atlantische, Pacific en Golfkust lijnen, Sovjet-onderzeeërs werden in wezen op elk moment in positie gehouden voor aanval. De westerse vloot bleef radiochemische gif in onze lucht injecteren, inclusief voor een tijdje strontium 90. Er waren nieuwe berichten over vuurballen over Rusland die dag, en dezelfde dag werd aangekondigd dat Leonid Brezjnev binnenkort naar Engeland zal gaan vanwege de vooruitgang die tijdens het weekendbezoek van Owen is geboekt. Minister van Defensie Harold Brown, in Europa voor gesprekken met onze NAVO-geallieerden, nu op weg naar Joegoslavië, zoals aangekondigd. Volgens mijn eigen informatie heeft een hoge Amerikaanse regeringsambtenaar de capitulatie van Amerika op 14 oktober via intermediaire kanalen naar de Sovjet-Unie overgebracht. Ik heb de identiteit van deze ambtenaar niet kunnen bevestigen, maar het feit dat Brown op die dag in Joegoslavië was, is misschien geen toeval.

In ieder geval, de Sovjet dreiging van oorlog diende zijn doelen goed. Het plaatste de Verenigde Staten in een positie waarin elke poging om wraak te nemen op de Sovjets voor het vernietigen van onze maanbasis zelfmoord zou zijn geweest. In het bijzonder verzekerde het dat er geen Amerikaanse poging zou zijn om de Sovjet-maanmissie, die in deze periode plaatsvond, te verstoren. In dit opzicht was het de Cubaanse raketcrisis opnieuw, maar met de rollen van Amerika en Rusland omgedraaid.

Het Kremlin is zich er terdege van bewust dat de situatie waarin de echte heersers van Amerika zich nu bevinden, volkomen nieuw voor hen is en ze echt niet weten wat ze moeten doen. Voor het eerst hebben ze geen onzichtbare aas meer om Rusland de lijn te laten trekken, maar de Sovjet-vertoning van militaire macht en de bereidheid om het te gebruiken maakte de gecontroleerde Carter administratie grot in.. net zoals Chroesjtsjov was ingestort onder dezelfde druk 15 jaar geleden.

De Russen staan bekend om hun vermogen om schaakspelen te winnen, en ze waren niet te worden bluft. Als gevolg daarvan gaf Amerika zich op 14 oktober 1977 over aan de Sovjet-Unie, onder voorwaarden die ik zal onthullen in Onderwerp 3. En de Sovjet aanvaarding van die overgave werd op 15 oktober aangegeven als het grootste deel van de Sovjet-onderzeeërvloten zich afgekeerd van Amerika’s kusten en begon naar huis te gaan. Op 16 oktober waren alle onderzeeërs aan onze Golfkust al terug in Cuba, waar ze tegen 18 oktober aan de noordkust ten oosten van Camaguey werden samengevoegd. De oostelijke en westelijke armada’s waren toen ver uit zee, behalve 5 die op het station bleven bij onze kusten. Op 17 oktober begon de NAVO met de Sovjet-marine, veilig uit haar dreigende houding, zijn eigen twee weken durende marineoefeningen in de Atlantische Oceaan; maar de twaalf Sovjet-onderzeeërs die achter ons aan wal waren gebleven bleven plutonium-zirconium gif spuwen in onze atmosfeer om Legionnaire’s ziekte te produceren zonder enige inmenging. Legionaire’s ziekte, zoals de zogenaamde Varkensgriep, is een

kunstmatige ziekte veroorzaakt door radiologische oorlogvoering. Mijn vertrouwelijke inlichtingenbronnen hebben mij in staat gesteld te waarschuwen dat het programma van de regering van de Mexicaanse griep een hoax was om de effecten van stralingsoorlogen in Amerika al in april 1976 in audiobrief nr. 11, net nadat het programma werd aangekondigd door president Gerald Ford te verdoezelen; En in audiobrief nr. 17, een jaar geleden deze maand, was ik in staat om het volledige verhaal te vertellen van de Varkensgriep, Legionnaire's ziekte, en extra vreemde ziekten die op dat moment werden opgehoopt.

Vorig jaar was de Sovjet-Unie begonnen met een programma van experimentele plutoniumwolkaanvallen op de Amerikaanse bevolking, met behulp van een formulering die bedoeld was om een varkensgriepachtige ziekte te veroorzaken, Maar dat project was nooit zo effectief als gewenst, en meer recentelijk begonnen ze te experimenteren met een plutonium-zirconium formulering die zogenaamde Legionnaire's ziekte produceert. Dit was eerst getest op de Amerikaanse Legion Convention in juli 1976, waar 180 mensen ziek werden en 28 stierven. Recente wolkenaanvallen door Sovjet-onderzeeërs hebben aangetoond dat dit een effectiever gif is dan de vorige, zoals Legionnaire's ziekte steeds vaker in het hele land is gebleken. Zoals ik in audiobrief nr. 17 heb uitgelegd, is Legionnaire's ziekte in principe een vorm van stralingsziekte die opzettelijk wordt veroorzaakt door geheime radiologische oorlogvoering door de Sovjet-Unie.

Onlangs is bekend gemaakt dat een eigenaardige pneumonie bacterie is gekoppeld aan Legionnaire's ziekte, maar dit is slechts een complicatie. De belangrijkste oorzaak die het lichaam verzwakt om deze bacteriële complicatie toe te staan is het Sovjet radiochemische gif in onze lucht. Niet iedereen wordt ziek die in de lage concentraties die we nu in onze lucht vinden aan het gif wordt blootgesteld. Degenen die in goede basisgezondheid, die voldoende rust en goede voeding krijgen, hebben de beste kans om de effecten ervan te vermijden. Zij zijn ook degenen die het meest waarschijnlijk overleven als ze de ziekte van Legionnaire contracteren. Het sterftecijfer is ongeveer 15%, hetzelfde nu als bij de eerste grote uitbraak in Philadelphia. Antibiotica kunnen de bacteriële complicatie beïnvloeden, maar op geen enkele manier de fundamentele oorzaak, die radiologisch is. Tot nu toe beweert het Centrum voor Ziektebestrijding in Atlanta dat de ziekte van Legionnaire is gemeld door 22 staten en het District van Columbia. Sommige woordvoerders noemen het nu "atypische longontsteking"; maar noem het wat je wilt, het verspreidt zich. Veel artsen zijn er nog steeds niet bekend mee, dus hier is een lijst van de symptomen die de ziekte van Legionnaire begeleiden: Typisch begint het met een algemene malaise en hoofdpijn; binnen een dag wordt dit gevolgd door een snel stijgende koorts, die kan bereiken niveaus van 102 tot 105 graden, samen met rillingen. Een hackende hoest, maagpijn, misselijkheid en diarree komen vaak voor, soms inclusief bloedingen. Toch, zo ernstig als het is, het is niet besmettelijk.. dat is, doorgegeven van de ene persoon naar de andere. Iedereen sluit het op uit dezelfde bron, namelijk de lucht die we inademen. Niet iedereen krijgt alle symptomen, verschillende mensen lijken iets anders getroffen te worden. Bij kleine kinderen wordt mij verteld dat het kan verschijnen als een bijzonder ernstige vorm van kroep, vanwege het sterke effect van het plutonium-zirconium gif in de lucht passage van de keel. Het kan zijn dat dit de reden is voor de ongewoon ernstige uitbraken van kroep die zich nu in sommige van onze noordelijke staten voordoen, die de ambtenaren van de volksgezondheid niet kunnen verklaren.

Mijn vrienden, wij in de Verenigde Staten samen met mensen in bepaalde delen van Canada en Mexico, zijn het slachtoffer van een zich verspreidende atoompest. Het wordt geproduceerd door zwart-oorlogsvoering, stralingsoorlog, van de kant van de Sovjet-Unie om onze wil om de laatste overname te weerstaan te demoraliseren en te verzwakken. Dankzij de overgave aan het Kremlin door de Carter regering deze maand.. is het niet de Sovjet-Unie die haar wapens zal neerleggen, maar wij, ONZELVES!

Onderwerp 3.. In een nieuwsconferentie op 29 september 1977 vertelde president Carter verslaggevers dat er geen vooruitzicht was op een onmiddellijke overeenkomst over een tweede strategisch wapenbeperkingsverdrag, of SALT II. Twee dagen eerder had minister van Buitenlandse Zaken Gromyko de trieste toestand van de Sovjet-Amerikaanse betrekkingen in zeer harde bewoordingen veroordeeld en had geëist dat er een nieuw SALT-akkoord zou worden gesloten “zonder enige vertraging,” en in een haastig geroepen vergadering die avond maakte Gromyko duidelijk dat het Kremlin, De geheime Amerikaanse maanbasis die dag uit de operatie gezet hebbend, zou nu beginnen met het kraken van de zweep; maar Carters reactie was meer een schok dan een onmiddellijke totale capitulatie, en daarom begonnen de Sovjet-onderzeeërs zich naar Amerika te bewegen binnen enkele uren nadat Gromyko het Witte Huis verliet.

De overgave van de Verenigde Staten op 14 oktober hield in dat Amerika de Sovjet-eisen voor een nieuwe SALT II-overeenkomst aanvaardde, die Amerika effectief ontwapende en de Sovjet-wapens vrij liet om zich verder uit te breiden en verder te ontwikkelen. De enige concessie die Brezjnev aan Carter heeft verleend, is een kleine verlenging van de tijd om de Carter regering de weg te laten bereiden voor de aanvaarding door Amerika van het verdrag om ons militair te ontbinden. De omvang van de radicale verschuiving ten gunste van de Sovjet-Unie betreffende ontwapening werd op 19 oktober bij de Verenigde Naties onthuld. Daar, in een commissie die niet in de schijnwerpers stond, maar die zichtbaar was voor belangrijke leden van de diplomatieke gemeenschap van de wereld, werden belangrijke verklaringen afgelegd door zowel de Verenigde Staten als de Sovjet-Unie. De Amerikaanse verklaring heeft onze bereidheid tot samenwerking tot uitdrukking gebracht en verklaard dat een overeenkomst over een hele reeks kwesties misschien wel om de hoek kan komen. In de Sovjetverklaring werd gesproken over het sluiten van de wapenwedloop en zei dat Rusland bereid is om door te gaan met “drastische ontwapeningsmaatregelen”; De Amerikaanse afgevaardigde Fisher heeft zich uitgebreid met het feit dat hij nu een nieuw gevoel van kracht en urgentie heeft gevonden, waarbij hij benadrukt dat de wereld een fundamentele verschuiving ondergaat in het denken over ontwapening.

Mijn vrienden, wereldwijde fundamentele verschuivingen in denken over iets gebeuren niet zonder reden; en die reden, zoals ik jullie heb verteld, is het einde van de Amerikaanse maanbasis en het exclusieve bezit van de Sovjet-Unie van het nieuwe Deeltjes Beam Super Weapon. De volgende dag werden er details bekend over de vorm van het voorgestelde SALT II-akkoord en het zal het onderwerp blijven van een uitgebreid nieuwsbericht en debat.

SALT II bevat enorme concessies van de Verenigde Staten, die zelfs op het gezicht van de Sovjet-Unie niet van belang zijn. Jimmy Carter heeft bijvoorbeeld de B-1 Bomber tot zijn vreugde afgezegd, met het gekke argument dat de Cruise Missile hem zou vervangen. De Cruise Missile, mijn vrienden, is kwetsbaarder voor Sovjet luchtverdediging dan de B-1

zou zijn geweest. Maar nu zal SALT II zelfs de Cruise Missile uit bedrijf nemen door zijn bereik voldoende te beperken om onze oude trage B-52's te dwingen om zo dicht bij Rusland te komen in een aanval dat ze neergeschoten kunnen worden door het uitgestrekte Sovjet Luchtverdedigingssysteem. Bovendien zullen de Verenigde Staten instemmen om Cruise Raketten of de technologie om ze te bouwen niet aan onze NAVO-geallieerden te leveren, aan wie de Cruise Raket zeer waardevol zou kunnen zijn. In ruil hiervoor zal Amerika genoegen nemen met een Sovjet-belofte over hun supersonische Backfire Bomber, het ruwe equivalent van onze B-1 Bomber. Volgens de NAVO-inlichtingendienst vliegt de Sovjet-Unie al meer dan 400 Backfires; met andere woorden, ze hebben al een grotere kracht van gloednieuwe supersonische strategische Backfires dan onze kracht van 20-jarige subsonische vermoeide B-52's. Bovendien heeft de nieuwste versie nog meer bereik dan onze B-52, en Sovjet-planten karnen elke maand meer Backfires. Maar de regering-Carter heeft besloten om een belofte van de Sovjets om niet te beginnen met het produceren van Backfires sneller dan ze al doen. Bovendien heeft het Kremlin gewoon gezegd dat Backfires niet op een strategische manier zal worden ingezet, ondanks hun strategische capaciteit. In ruil daarvoor zijn we het erover eens dat we hun Backfires helemaal niet als strategische bommenwerpers moeten tellen, waardoor ze worden vrijgesteld van de grenzen van wapens die in SALT II zijn vastgelegd; en we zijn het ermee eens dat we ze vertrouwen, zonder enige controle te vereisen. Kun je je dat voorstellen?

Maar hoe ernstig deze zaken ook zijn, ze worden overschaduwd door de ernst van wat er helemaal niet in de voorstellen van SALT II staat! Ze zeggen niets over de stralingswapens die nu op de Verenigde Staten worden gebruikt. Ze zeggen helemaal niets over antisatellietwapens ondanks hun rampzalige gevolgen en ondanks het feit dat zelfs het ministerie van Defensie toegeeft dat ze nu operationeel zijn in het Sovjetarsenaal. SALT II zou niets doen om het gebruik van microgolfwapens op mensen te beperken, wat, zoals ik in audiobrief nr. 20 van januari 1977 heb laten zien, ook door de Sovjet-Unie wordt gedaan. En Beam-wapens, vooral de Deeltjesbundel, die nu het exclusieve eigendom van Rusland is, worden totaal genegeerd. Zo worden onze strategische raketkrachten snel geneutraliseerd terwijl die van de Sovjet-Unie behouden blijven. Onze vroege waarschuwingssatellieten, waarvan wij afhankelijk zijn om ons te waarschuwen voor elke aanval door de Sovjet-Unie, worden vernietigd door Kosmos Interceptor satellieten; en als we onze raketten zouden lanceren, zouden juist ingezete Sovjet Deeltjesstralen kunnen worden gebruikt om de kernkoppen tijdens de vlucht te vernietigen. De ruwe equivalenten in raketten die de Sovjet-Unie nu lijkt klaar te schrijven in het SALT II-akkoord, betekent dus niets. Wat nu eigenlijk wordt ingewijd is de totale ontwapening van Amerika. Degenen die hun invloed gebruiken om Amerika het SALT II-akkoord te laten aanvaarden, beweren dat wij door de Sovjet-Unie zulke afschuwelijke concessies te verlenen, elke Sovjet-aanmoediging om oorlog te voeren zullen wegnemen. Maar, mijn vrienden, dit is de intellectuele manier om te zeggen 'Beter Rood dan dood'.Maar als de 'Alice in Wonderland' wereld van onwerkelijkheid die is ingebouwd in SALT II wordt geaccepteerd, dan zullen wij als natie zowel rood als dood zijn. Het heeft 200 jaar geduurd voordat de structuur voor vrijheid en welvaart die onze grondleggers hebben bedacht, ongedaan was gemaakt. Meer dan eens is de Verenigde Staten geteld door degenen die ons wilden vernietigen, alleen om Amerika weer te zien opstaan, terug te keren en verder te gaan. Het Kremlin is niet van plan dat risico te nemen door ons uiteindelijk te sparen voor oorlog. Zij zijn van plan het Amerikaanse systeem voor eens en altijd te vernietigen en onze

ontwapening is van tevoren uitsluitend bedoeld om hun vernietiging van ons land gemakkelijk te maken en zonder dat zij zelf lijden. Toen Carthago vernietigd werd, ploegden de Romeinen zout in de grond om ervoor te zorgen dat Carthago nooit meer zou opstaan. Nu gebruikt de Sovjet-Unie de SALT-verdragen om ervoor te zorgen dat Amerika, ooit verslagen, nooit meer zal opstaan.

Vrienden, dit is de erfenis die Amerika erft, dankzij het totaal rampzalige beleid dat de vier Rockefeller broers decennialang aan Amerika hebben opgelegd. Ik ben er bij gelegenheid van beschuldigd dat ik een persoonlijke vendetta tegen hen heb gepleegd en soms tegen de hele familie die ik nooit heb beschuldigd van partij te zijn bij wat de vier broers doen. Maar het is niet persoonlijk, ik maak niet openbaar wat ik weet over hun persoonlijke leven, maar ik geloof wel dat hun beleid dat miljoenen andere levens beïnvloedt, openbaar moet worden gemaakt. David, Nelson, Laurance en John D. Rockefeller III hebben me nooit persoonlijk iets aangedaan... maar hun beleid heeft het land waar ik van hou, de Verenigde Staten van Amerika, op de rand van een totale ondergang gebracht. Wetende wat ik weet, heb ik slechts twee mogelijke keuzes... Spreek uit, of houd stil; en ik kan niet stil te houden. Om te begrijpen waarom ik dit zeg, moet je door wat ik heb meegemaakt.. je moet lijden, je moet omdraaien en gooien ’s nachts jezelf afvragen “Wat is er gebeurd met dit geweldige land?” Ik hoop altijd dat de vier Rockefeller broers het licht zien en eerlijk afkeren van beleid dat Amerika verwoest. Zoals een groot religieus leider ooit tegen hun grootvader, John D. Rockefeller, Sr., zei: “Grote rijkdom is een trust en het moet worden gebruikt voor het algemeen welzijn.”

Vanaf nu, wordt niets gedaan wat gedaan kan worden om Amerika te redden. Het is misschien te laat om Amerika te redden zoals wij het kennen, maar het is nooit te laat om te doen wat juist is en het succes of falen van onze inspanningen in de handen van onze Heer te laten.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God zegenen en ieder van jullie beschermen.

• • •

Audiobrief 28

21 november 1977

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 21 november 1977, en dit is mijn audiobrief nr. 28.

In de slotmomenten van audiobrief nr. 22 van maart 1977 waarschuwde ik u dat: "Het uitgebreide oorlogsplan dat ik in maandelijkse audiobrief nr. 6 van november 1975 onthulde, wordt herzien en bijgewerkt voor toepassing onder de huidige omstandigheden. Sommige van mijn bronnen hebben mij onlangs grote bezorgdheid getoond dat er nu een provocatie voor oorlog in het Midden-Oosten wordt vastgesteld die anders zal zijn dan wat we ooit eerder hebben gezien." En toen voegde ik eraan toe: "Om dat doel te bereiken, worden plannen serieus overwogen die, indien uitgevoerd, alle drie de grote religies van de westerse wereld onmiddellijk in beroering kunnen brengen in de loop van het ontsteken van een conflict in het Midden-Oosten. Ik hoop dat ik u door uw waarschuwing voor het bestaan van dergelijke plannen, deze te gevaarlijk maak voor de samenzweerders om uit te voeren; Maar in het geval dat ze worden uitgevoerd, hoop ik dat u het nu meteen zult kunnen herkennen wanneer het gebeurt." (Einde offerte van audio-letternummer 22)

Zoals ik vandaag deze woorden spreek, acht maanden later, zijn de ogen van de wereld plotseling gericht op het Midden-Oosten als nooit tevoren. De impasse van de vredesonderhandelingen in het Midden-Oosten is over een week op spectaculaire wijze verbrijzeld en iets wat ons nog niet bekend is, ontvouwt zich voor onze ogen. Na 29 jaar van vijandigheid en oorlogen verliet president Anwar Sadat van Egypte Jeruzalem vandaag, waar hij sprak over vrede in het aangezicht van Israëlische leiders en het Israëlische parlement toesprak. Alle andere diplomatieke inspanningen om vrede in die regio te brengen zijn terzijde geschoven door Sadats onverwachte missie naar Israël. Maar Sadat bevindt zich al bijna volledig geïsoleerd in de Arabische wereld, alleen gesteund door Tunesië en Marokko.

Dit alles, mijn vrienden, is slechts het begin. Het plan om het Midden-Oosten in oorlog te storten als eerste stap naar de Eerste Kernoorlog, is nu in gang gezet; en Sadat’s reis is bedoeld om niets meer dan een grote stap te zijn naar de vervulling van dit plan.

Het is nu bijna twee maanden geleden dat Amerika’s rampzalige nederlaag in de nog geheime Slag bij de Oogst Maan.. de eerste Space Battle van de geschiedenis, op 27 september 1977. Sindsdien proberen onze heersers voor het eerst in hun leven om te gaan met een situatie waarin zij geen verborgen zweep meer hebben waarmee zij de Sovjet-Unie met hen kunnen laten samenwerken. Maar zij doen niet wat tenminste een kans zou hebben om een nucleaire oorlog te voorkomen, en dat is een totale officiële wereldwijde blootstelling aan de huidige dreiging van de Sovjet-oorlog, aangezien het niet alleen de Verenigde Staten maar ook vele andere landen treft. In plaats daarvan vallen ze terug op de technieken van manoeuvre, misleiding en dubbelcross. Nu ze de controle over de Sovjet-Unie kwijt zijn, ontdekken de Rockefeller broers dat hun overleving toch verbonden is met ons nationale voortbestaan. Maar in plaats van ons te laten weten wat we nu onder ogen zien, proberen hun gecontroleerde CIA en andere agenten een manier te vinden om uit

de Russische berenval te komen.. en tijd te rekken terwijl ze ons nog steeds in het duister houden.

Mijn drie onderwerpen voor vandaag zijn: Onderwerp 1.. Een huis verdeeld tegen zichzelf over SALT; Onderwerp 2... De uitwisseling van Sovjet en Amerikaanse bedreigingen; en Onderwerp 3...." De Sadat Trip naar Israël en nucleaire oorlog een.

Onderwerp 1.. In 1961 werden twee grote programma's parallel gestart door de gecontroleerde regering van de Verenigde Staten. Een was Amerika's crash programma om naar de maan te gaan, aangekondigd door president Kennedy in mei van dat jaar; De andere was het programma om Amerika in fasen te ontwapenen, die werd aangekondigd door de oprichting van de "Arms Control and Ambly Agency" in september van datzelfde jaar. Noch het maanproject noch het ontwapeningsprogramma was wat het aan de oppervlakte leek; en terwijl ze werden gemaakt om niet-verbonden lijken, waren ze eigenlijk twee armen van een enkele militaire strategie voor dictatuur over de Verenigde Staten en uiteindelijk over de wereld. Het is deze duivelse strategie die eindelijk de sporen heeft overgeslagen, waardoor niet alleen de Verenigde Staten maar ook onze verborgen heersers in een wanhopige situatie zijn geraakt.

De strategie die in 1961 werd uitgevoerd was zeer complex, maar het onderliggende concept is zo eenvoudig als verbazingwekkend. Onze heersers gingen ondergronds met alle belangrijke nieuwe militaire ontwikkelingen... terwijl ze ons geleidelijk onze huidige militaire vermogens ontnam. In het proces, onze constitutionele militaire diensten.. dat wil zeggen, degenen die verplicht zijn door de wet om u en mij te dienen.. zijn geleidelijk verlaagd, verzwakt en gedemoraliseerd. Maar achter de schermen, ongeschonden door wettelijke of morele beperkingen, zijn steeds geavanceerdere wapens gecreëerd voor het exclusieve voordeel van onze geheime heersers zonder enig teken van hun bestaan voor het publiek of het Congres. Zoals ik tien maanden geleden in audiobrief nr. 20 voor het eerst onthulde, is de gecontroleerde CIA in het geheim het machtigste militaire agentschap in de Verenigde Staten geworden in volledige schending van zijn handvest en de grondwet van de Verenigde Staten.

Het middelpunt van dit 16-jarige programma van het ontwikkelen van volledig geheime wapens, was ons Maanprogramma. In audiobrief nr. 26 twee maanden geleden vertelde ik u het volledige verhaal over ons Maan project, dat vanaf het begin een militair doel had en die eindigde in een ramp slechts twee maanden geleden op 27 september 1977. Maar er waren ook veel andere aspecten aan dit programma. Zo is het Amerikaanse publiek de afgelopen jaren gewend geraakt aan publiek erkende wapenprogramma's die enorme bedragen kosten die niet in verhouding lijken te staan tot wat de wapens waard zijn. Deze kostenoverschrijdingen, mijn vrienden, zijn niet alleen te wijten aan wanbeheer en verspilling, maar zijn ook een middel om geheime projecten te financieren door hun kosten te begraven in de opgezwollen budgetten van publiek bekende programma's. Wat betreft de wapens zelf waarover we vandaag publiekelijk worden verteld, het is bijna alsof innovatie en vooruitgang in 1961 plotseling gestopt waren, afgezien van marginale verbeteringen hier en daar. Wanneer we bijvoorbeeld horen over nucleaire ballistische raketonderzeeërs, hoeveel mensen stoppen er dan na te denken hoe lang het geleden is dat ze er al zijn? De eerste atoomonderzeeër, de Uss Nautilus, werd in 1954 bijna een kwart eeuw geleden gelanceerd en was een spectaculaire vooruitgang ten opzichte van de diesel- en

accuschepen van de Tweede Wereldoorlog. Slechts 5 jaar later, maar nu bijna 20 jaar geleden, kwam de volgende spectaculaire vooruitgang.. de ballistische raket onderzeeër, te beginnen met de George Washington in 1959. Tegelijkertijd kreeg het publiek een hint van ’dingen die komen’ toen films openbaar werden gemaakt die de periscoop van een onderzoeksonderzeeër lieten zien die een snelle kustwacht Cutter met gemak trof. Maar vanaf 1961 begon de publieke aandacht voor de mogelijkheden van grote toekomstige vooruitgang te worden vermeden. Op dezelfde manier zag de 16 jaar van 1945 tot 1961 een spectaculaire gestage vooruitgang in militaire vliegtuigen. In 1945 waren onze eerstelijnsstrijders en bommenwerpers propellergedreven, straaljagers waren nog grotendeels experimenteel, en de meeste mensen namen het voor lief dat er een geluidsbarrière was die niet kon worden gebarsten; maar slechts 10 jaar later, jet bommenwerpers en strijders regeerden de lucht en supersonische reizen was een realiteit. In 1956 werd de F-104 geïntroduceerd met een topsnelheid van 2-1/2 keer de snelheid van het geluid, ongeveer hetzelfde als de nieuwste Amerikaanse strijders vandaag. We horen alles over de prachtige Cruise Raket, maar we mogen ons geen andere soort kruisraket herinneren van een decennium geleden, geannuleerd door toen minister van Defensie, Robert McNamara. Het zou een nucleaire kracht zijn, meerdere keren de aarde omcirkelen en een vijand uit elke richting aanvallen op extreem lage hoogten en supersonische snelheden. En terwijl we tevreden zijn met de vettige 20-jarige trage B-52’s, mogen we niet vergeten dat de B-70 al in de vroege jaren 60 vloog met drie keer de snelheid van het geluid.

De meeste Amerikanen zijn deze snel veranderende ontwikkelingen van weleer bijna vergeten. Veel van deze liggen ver buiten elke technologie die publiekelijk wordt toegegeven vandaag in gebruik te zijn, en ze geven een flauw hint van de geheime wapenontwikkelingen die daadwerkelijk hebben plaatsgevonden zonder onze toestemming.. en niet voor ons bestwil. Alleen het meest spectaculaire, enorme programma van hen allemaal, het Maanprogramma, werd openbaar gemaakt omdat er geen andere manier was om het te doen. Zoals ik in audiobrief nr. 26 heb uitgelegd, werd geheimhouding gehandhaafd door ons niet binnen te laten met het doel van het Maanprogramma, het programma anders in grote publiciteit te baden. Oorspronkelijk was het plan om de Verenigde Staten te decimeren in de Eerste Kernoorlog als onderdeel van een groter plan voor wereldcontrole; maar nu, de geheime Amerikaanse Maanbasis in Copernicus Crater is uit de strijd.. De Russen zijn nu op de maan, woedend aan het werk. De Sovjet-Unie is de exclusieve bezitter van het geweldige nieuwe Deeltjes Beam Weapon, dat wordt gebruikt om onze Spy Satellites uit de lucht te blazen; en alle, behalve twee van de geheime CIA onderzeese super-raketten die werden geplant door Glomar Explorer en andere middelen, hebben lekken en nutteloos geworden. Voor het eerst zit de Sovjet-Unie militair in de bestuurdersstoel en zijn de geheime heersers van Amerika in verwarring over wat te doen.

Vorige maand heb ik de gebeurtenissen onthuld die leidden tot de overgave van de regering van Carter aan de Sovjet-Unie op 14 oktober 1977, in het licht van een dodelijke onderzeeërdreiging van de Sovjet-Unie tegen ons land. De voorwaarden van de overgave vereisen een snelle aanvaarding door ons van een SALT II-akkoord dat de definitieve, totale ontwapening van Amerika zal beginnen; maar zodra we ontwapend zijn, is de intentie van de leiders van het Kremlin uiteindelijk de Verenigde Staten te slaan in een

verwoestende militaire klap toch. Hoe meer we van tevoren kunnen worden ontwapend, hoe minder lijden Rusland zal moeten doorstaan als de prijs van het vernietigen van Amerika voor altijd.

Om de Sovjet-gedachte over dit alles te begrijpen, moet men beginnen met het begrijpen van één sleutel, maar weinig bekend feit..Het Kremlin wordt vandaag niet meer geregeerd door de bolsjewistische communisten waarvan de revolutie van november 1917 deze maand werd gevierd. De Sovjet-innerlijke kring vandaag zijn communisten maar van een heel ander ras dan Lenin en zijn bolsjewieken. Zij waren atheïstische communisten, terwijl de heersende groep vandaag Beter zou worden omschreven als zelfgevormde Spirituele Communisten; en terwijl de bolsjewieken op internationale steun trokken en werden gedomineerd door internationale belangen, zijn de Kremlin-heersers van vandaag sterk nationalistisch. Zij zijn vastbesloten dat Sovjet-Rusland, niet alleen internationaal communisme om zijn eigenwille, de wereld zal regeren.

Toen Alexander Solzhenitsyn de Sovjet-Unie verliet in ballingschap, moest hij eerst een document ondertekenen waarin hij aangaf dat hij nog steeds in het communisme geloofde, wat betekent Spiritueel Communisme, waarin de communistische regering onder controle van de kerk zou zijn. Toen hij deze brief naar het Kremlin stuurde, werd hij geaccepteerd en mocht hij gaan. Solzhenitsyn is vandaag de voorvechter van de hervorming van de Sovjet-Marxistische regering, maar deze hervorming is niet bedoeld om de huidige Sovjetmachtsstructuur te doorbreken. Solzhenitsyn heeft gezegd dat hij, terwijl hij de dreigende val van het Westen voorspelt, binnen enkele jaren terug in Rusland verwacht te zijn.

De overname van de nieuwe heersende factie van de bolsjewieken begon met de dood van Jozef Stalin op 5 maart 1953. Deze groep marxisten, die in Rusland werkten, had zich in 1917 verbonden met de bolsjewieken, waardoor het succes van de bolsjewistische revolutie werd gegarandeerd. Maar hoewel de bolsjewieken en de zelfgevormde Spirituele Communisten het over het concept van het communisme als de juiste vorm van bestuur eens waren, hielden de Spirituele Communisten hun eigen identiteit vast en werkten zij naar de dag toe waarop zij in staat zouden zijn om de totale controle voor zichzelf te grijpen. Die dag kwam Stalin aan, 5 maart 1953. De volgende dag werd Georgi Malenkov, de zwager van Nikita Chroesjtsjov, Sovjet-premier. Toen hij twee jaar later op 8 februari 1955 werd opgevolgd door Nikolai Bulganin, was de overgang vreedzaam, zonder bloedvergieten. Een jaar later startte Chroesjtsjov als eerste secretaris van de Communistische Partij zijn beroemde campagne om Rusland te de-staliniseren. Chroesjtsjov zelf was medeplichtig geweest aan brute zuiveringen namens de stalinistische staat, maar toen hij Bulganin op 27 maart 1958 als premier verving, was de overgang weer vreedzaam. Bulganin had ontslag genomen. Op 15 oktober 1964 werd Leonid Brezjnev vervangen door Chroesjtsjov als eerste secretaris van de Communistische Partij en Aleksej Kosygin werd premier. Chroesjtsjov zat diep in de problemen vanwege zijn falen in de Cubaanse raketcrisis en een aantal andere scherpe omkeringen van zijn beleid. Maar zelfs Chroesjtsjov werd niet in de oude bolsjewistische traditie van bloedige machtsstrijden gesanctioneerd. In plaats daarvan werd hij gewoon opzij geschoven en mocht leven in een rustige rust, schrijven zijn memoires en het ontvangen van zijn pensioen. De strijd om de macht in het Kremlin gedurende de afgelopen kwart eeuw is verstoken geweest van de bloedige gevechten die typisch waren voor de bolsjewieken. Het nieuwe ras in het Kremlin kan vandaag even bruut

zijn als iedereen met zijn vijanden of met degenen die zich verzetten tegen hun heerschappij, zoals in Hongarije in 1956 en in Tsjechoslowakije in 1968 bewezen is; Maar er is een zekere mate van hechte wederzijdse respect dat ondenkbaar zou zijn geweest in de oude bolsjewistische dagen. Zij zijn verenigd in hun religie van het Spiritueel Communisme en in hun haat voor de internationale krachten waarmee zij zo lang hebben moeten samenwerken.

Mijn vrienden, de internationale krachten die vandaag de dag worden gecontroleerd door de vier Rockefeller broers worden voornamelijk gemotiveerd door hebzucht en lust naar macht, maar de zelfgevormde Spirituele Communisten die het Kremlin vandaag controleren kijken naar hun doel om de wereld vanuit een extra perspectief te Communiseren. Terwijl ze streven naar macht en totale controle, worden ze gemotiveerd door de ijver om hun eigen zielen te redden. Net als de Christelijke Kruisvaarders van eeuwen geleden, die de wereld wilden evangeliseren op het punt van een zwaard, is het Kremlin van vandaag van plan om ons allemaal zijn systeem op te leggen met de toewijding, standvastigheid en vastberadenheid van de ware gelovige. Volgens hen is elke hoeveelheid lijden en wreedheid gerechtvaardigd zolang het leidt naar het uiteindelijke doel van het Wereld Spirituele Communisme onder Sovjetoverheersing. Deze verandering in de samenstelling van het Kremlin is nooit volledig begrepen of gewaardeerd door degenen die onze regering achter de schermen domineren. En geconfronteerd met de eensgezinde vastberaden houding van het Kremlin, reageren ze met besluiteloosheid, verdeeldheid binnen hun eigen gelederen, en wanhopige manoeuvres. De werkelijke verdeeldheid die nu in de heersende kringen van dit land bestaat, wordt nog verergerd door sommige van deze manoeuvres die bedoeld zijn om tijd te rekken zonder dat de Sovjetverdachten worden opgelicht. Als gevolg daarvan zien we in ons eigen land, nu de Verenigde Staten de grootste bedreiging in hun geschiedenis te zien krijgen, dat er in ons eigen land een huis tegen zichzelf verdeeld is, sommigen zeggen dat SALT II geweldig is, anderen zeggen dat het gevaarlijk is, Anderen durven het publiek een paar woorden te vertellen over de overeenkomst die ons lot zal verzegelen, maar anderen verklaren in volkomen onwetendheid dat SALT II een goede zaak is en dat haar critici moeten worden onderzocht. Sommige van de controverse is echt, sommige gemanipuleerd, maar de meeste woordvoerders op het politieke toneel, ongeacht hun SALT-standpunt, zijn gebonden aan de ene Rockefeller internationale partij die niet alleen Noord-Amerika regeert, maar ook Europa en Japan.. de Trilaterale Commissie, geleid door ene David Rockefeller.

Vorige maand heb ik de groeiende euforie over de zekerheid van een SALT II-akkoord beschreven, maar zelfs toen ik die band opnam, nam de veelbesproken controverse over SALT II toe. Op 1 november, nieuwsberichten plotseling zei dat de problemen waren opgedoken in de SALT II gesprekken. Een voormalige wapencontroleonderhandelaar werd geciteerd als: “Ik geloof dat we in minderwaardigheid zitten en ik weet niet hoe ik eruit moet komen.” De volgende dag, 2 november, stelde Leonid Brezjnev in een toespraak voor om alle nucleaire explosies te verbieden, inclusief vreedzame en onderwaterexplosies. Zijn vermelding van onderwaterexplosies was eigenlijk een versluierde dreiging, en drong er bij de Carter-regering op aan om ’door te gaan’ bij de verkoop van de SALT II-overgave aan het Congres en het Amerikaanse publiek. Staatssecretaris Cyrus Vance riep Brezjnev onmiddellijk op tot een groots oordeel, en voegde daaraan toe: “De relatie tussen ons en de Sovjet-Unie is de afgelopen weken verbeterd.” Twee dagen later op 4 november was Vance

totaal niet voorbereid om zijn antwoorden over SALT-gegevens te ondersteunen in een senaatszitting voor gesloten deuren. De reden is dat de regering zich voorbereidt om rond het Congres te gaan om een SALT II overeenkomst te sluiten met Moskou bij Executive Order. Het SALT II-contract zal eigenlijk capitulatievoorwaarden van de Verenigde Staten bevatten; ondertussen wordt het Congres zoveel mogelijk gebruikt om een rookgordijn van controverse te creëren om een excuus te bieden om tijd te kopen. Drie dagen later, op 7 november, begon een nieuwe campagne het Kremlin gerust te stellen dat het akkoord van 14 oktober om de ontwapening van Amerika door SALT II te accepteren nog steeds op schema ligt. Er werden politieke aanvallen losgelaten tegen SALT-critici omdat ze informatie naar het publiek zouden lekken die SALT II in gevaar zou kunnen brengen. Ondertussen werd de 60ste verjaardag van de bolsjewistische revolutie in Moskou gevierd met de grootste militaire parade door het Rode Plein ooit. Terwijl Sovjetpresident Brezjnev sprak over detente, hield zijn minister van Defensie een toespraak zo oorlogszuchtig dat het veel westerse waarnemers liet schudden en verbijsterd.

Om de Russische Beer te blijven kalmeren, zei Jimmy Carter op 11 november: “Mijn voorspelling is dat we een SALT-akkoord zullen hebben. Er zal een SALT II zijn. We zullen onmiddellijk verder gaan met een SALT III.” Hierin was hij de Kremlin lijn aan het napraten, echo van Sovjetambassadeur Dobrynin die diezelfde dag voorspelde dat er een SALT overeenkomst zal zijn voor het einde van het jaar. Maar het verdeelde huis van de Amerikaanse regering bleef zich meeslepen, buiten controle. Slechts twee dagen na deze geruststellende publieke woorden aan het Kremlin door Carter, zeiden de ambtenaren van zijn eigen administratie dat het waarschijnlijk nog eens drie tot zes maanden zou duren voordat SALT II werkelijkheid werd. Dezelfde dag vertelde senaatsleider Howard Baker aan de pers dat SALT II “nu in de problemen zit.”

Sovjet-verdriet is snel aan het opbouwen bij de on- again, off- again politieke game-playing over SALT II. Vorige maand heeft de Sovjet-Unie zich teruggetrokken van een nucleaire aanval tegen de Verenigde Staten als reactie op een capitulatie door de regering van Carter op 14 oktober. De Russen herkennen het uitstellen als ze het zien, en ze hebben geen tijd verspild om hun eigen militaire spierkracht te gebruiken deze maand om de regering van Carter weer onderuit te halen.

Onderwerp 2.. In audiobrief nr. 24 voor mei 1977, zes maanden geleden, onthulde ik het begin van een Sovjet-programma van voorbereiding op onechte oorlogvoering met enorme nucleaire bommen geplant op strategische locaties onder de zee om kunstmatige aardbevingen en getijdengolven te produceren. In audiobrief nr. 25 voor augustus gaf ik ook de coördinaten van 10 nieuwe bommen, kobalt bommen, die waren geplant in aanvulling op de 7 super-bommen op de loer rond de Filippijnse eilanden. Sindsdien zijn wereldwijd tientallen extra onderzeese bommen geplaatst en zijn er verschillende afgegaan.

De sterkte van de aardbeving die wordt geactiveerd door het afzetten van een dergelijke bom kan enigszins variëren, afhankelijk van de spanningen die al bestaan in de aardkorst op die locatie en andere factoren. Maar in veel gevallen blijkt de schoksterkte ongeveer 6,5 op de Richter Scale te zijn, sterk genoeg om grote schade aan te richten als het op het land was. Als gevolg daarvan zijn er de laatste tijd een aanzienlijk aantal onderzeese aardbevingen van kracht geweest rond 6.5, maar de nieuwsmedia geven nooit commentaar op hoe vreemd het is dat er zoveel aardbevingen plaatsvinden met bijna dezelfde kracht. Het meest

opmerkelijke geval van mediastilte over de vergelijkbare kracht van zoveel aardbevingen, vond plaats op 4 september 1977, 2 1/2 maanden geleden. Op die dag ontplofte de Sovjet-Unie vier van hun onderzeese bommen in de Stille Oceaan.. een aan de noordkant van de loopgraaf van de New Hebrides ten noordoosten van Australië, en drie in de Aleoetische loopgraaf duizenden mijl naar het noorden. De drie belangrijkste aardbevingen die werden geproduceerd in de Aleutianen hadden Richter Schaal lezingen van respectievelijk 6,5, 6,6 en 6,5. De ene in de Nieuwe Hebriden was iets sterker met een lezing van 6.8. Deze feiten werden in het nieuws gemeld, maar niemand waagde een woord over de vergelijkbare kracht van al deze grote aardbevingen.

Op 2 november heeft Leonid Brezjnev in een toespraak gezegd dat hij hoopt dat alle nucleaire explosies, inclusief onderwaterexplosies, kunnen worden beëindigd. Maar de politieke treuzel tactiek tegen SALT II was net begonnen, en twee dagen later liet het Kremlin een andere onderzeese bom afgaan in de Aleuten om de Carter administratie te herinneren aan wat ze kunnen doen. Het resultaat was een onderzeese aardbeving nabij het eiland Adak en zoals gebruikelijk was de gemelde sterkte van de schok 6,5 op de Richter Scale. Twee dagen later, ongeduldig met Carter administratie prestaties in het duwen door de aanvaarding van de SALT II voorstellen om Amerika te ontwapenen, het Kremlin verhoogde de inzet.

Kort na middernacht zondag 6 november 1977 werd Jimmy Carters thuisstaat Georgia het doelwit voor een nieuwe demonstratie van wat het Kremlin van plan is voor degenen die in de weg staan. Er werd een knop ingedrukt en een kleine nucleaire mijn die net vóór de Toccoa Falls Dam in Noord Georgia was geplant, werd ontploft. De stortregens in het gebied waren net afgelopen, maar zoals gewoonlijk toonde de dam geen teken dat er iets mis was. Een jaar eerder had dezelfde dam zulke zware regenval meegemaakt dat er water over de top lekt. Dit had de kreek in de vallei 200 meter onder zijn oevers overstroomd, maar de dam zelf had geen schade geleden. De Toccoa-dam had veertig jaar lang zonder incidenten gediend en een visuele inspectie had slechts drie dagen eerder niets verkeerds aan het licht gebracht; maar toen de Sovjetmijn werd ontploft, stortte de dam onmiddellijk in. De ontploffing van de mijn scheidde even het water van het meer van Kelly Barnes, gooide een golf van water stroomafwaarts met de dam en tijdelijk back-up van het water stroomopwaarts van de mijn. Toen het grootste deel van het meer haastte zich door de enorme breuk in de dam, kwetste meer dan 200 voet hoge Toccoa Falls, en haastte zich in de vallei beneden. Een dubbele golf water door de campus van het Bijbelcollege onder.. een kleinere initiële golf, gevolgd door het hoofdlichaam van het water. Een drie mijl lange zwad was verwoest en 38 mensen stierven, de helft van hen kinderen.

De ramp met de Toccoa Dam kwam in het kielzog van de toenemende bezorgdheid over de aanhoudende Sovjet Deeltjesbundelaanvallen op onze spionagesatellieten. Binnen enkele uren stelde Jimmy Carter zijn reis naar het buitenland uit, en vertelde ons dat de reden was om het Congres te dwingen zijn zogenaamde Energiewet goed te keuren. Drie dagen na de ramp met Toccoa op 9 november, ontmoette ambassadeur Malcolm Toon op zijn verzoek meer dan een uur lang met Sovjetpresident Brezjnev in het Kremlin, en bezorgde een dringende brief van Carter. Er werden geen details over de brief vrijgegeven, maar Carter deed twee basisverzoeken: (1) Dat de Sovjet-Unie stopte met het vernietigen van Amerikaanse surveillancesatellieten, en (2) dat Brezjnev en Carter elkaar zo spoedig mogelijk ontmoeten. Maar Brezjnev gaf Carter geen aanmoediging over een bijeenkomst

tot na een SALT II-akkoord is bereikt, en hij dreef weg bij de urgentie van het afronden van de overeenkomst die door het Kremlin was voorgeschreven. Met andere woorden, de Sovjets zijn niet van plan om uitstel door de regering van Carter te tolereren. Dezelfde dag, 9 november 1977, werden er gebeurtenissen in gang gezet die bedoeld zijn om een Midden-Oosten oorlog te ontketenen en in zijn nasleep nucleaire oorlog één. Ik zal je daar meer over vertellen in Onderwerp 3.

Op 12 november werd de druk van de Sovjet-Unie op de regering van Carter verhoogd. In Iri, Zuid-Korea, werd een spoorwegwerf plotseling verwoest door een enorme explosie. De scores werden ronduit gedood, meer dan duizend mensen raakten gewond, bijna 10.000 huizen en gebouwen werden vernietigd, en meer dan 14.000 mensen waren plotseling dakloos. Die ontploffing werd meer dan 10 mijl verderop gehoord. Sovjet-agenten hadden gepland dat een spoorwegwagen vol dynamiet in het explosiegebied zou zijn om een dekmantel te bieden voor publieke consumptie. Maar Zuid-Koreaanse analisten die ter plaatse kwamen wisten meteen dat dit geen gewone dynamiet explosie was. Een explosief zittend op het oppervlak, zoals de carload van dynamiet, produceert een extreem brede, ondiepe krater; maar bij de Iri ramp werden niet een maar twee verschillende kraters geproduceerd met een gebied van overlapping tussen hen. Bovendien was elke krater extreem diep in vergelijking met de breedte.. een van hen 49 voet diep, de andere 65 voet diep; en hoewel 30 ton dynamiet produceert een zeer gewelddadige ontploffing inderdaad, elke krater correspondeert met een explosieve kracht misschien 100 keer zo krachtig. Volgens de hoge inlichtingenbronnen, Sovjet-agenten zijn bekend dat twee (2) schone nucleaire mijnen in het gebied waar de ontploffing plaatsvond begraven. Ze werden naast elkaar geplaatst ongeveer 100 meter uit elkaar... om maximale schade aan het netwerk van spoor. Ze hadden een opbrengst van meerdere kilotons, een fractie van de opbrengst van de Hiroshima bom; en op 12 november 1977 werden ze tegelijkertijd ontploft. Het was een ramp voor Zuid-Korea en een andere schokkende waarschuwing aan de regering-Carter dat de Sovjet-Unie niet mag worden beschaamd. En als Brezjnev spreekt over de urgentie van het afronden van het SALT II-akkoord, bedoelt hij dat we op een korte zekering zitten en dat hij niet lang geduld zal hebben. De regering-Carter wordt zo snel in een hoekje geduwd door het Kremlin dat eerder deze maand een abortus werd genomen om alle stops te trekken voor een preventieve oorlog tegen de Sovjet-Unie. Dit idee was om de chips te laten vallen waar ze kunnen, terwijl we nog wat militaire misschien hebben; Maar vanaf twee dagen geleden, 19 november, heeft de Sovjet-Unie dit plan al verraden, en de oorlog die nu brouwt is weer op schema, zoals Gromyko tegen Carter zei op 27 september 1977, 'op Sovjet-termen. '

De brief van Carter die op 9 november aan Brezjnev werd afgegeven, kreeg geen onmiddellijk antwoord. In plaats daarvan, de ontploffing in Zuid-Korea gaf aan dat het Kremlin steeds ongeduldiger werd voor het SALT II goedkeuringsproces om uit dood centrum te komen, en meer van onze satellieten zijn deze maand door Sovjet Kosmos Interceptors die Deeltjesstralen hanteren, opgeblazen. Op 18 november, drie dagen geleden, was er nog geen direct antwoord, en op die dag werd de "Voice of America" gebruikt om een dun bewapende dreiging in Moskou te werpen. Elke natie gebruikt zijn nationale radio als een instrument van propaganda en elektronische diplomatie, waaronder de Verenigde Staten. Elke boodschap die wordt uitgezonden door de Stem van Amerika wordt zwaar gecensureerd, bewerkt, geanalyseerd en uit elkaar gehaald om ervoor te zorgen dat elk

woord zegt wat de Amerikaanse regering wil zeggen. Aangezien onze satellietwaarschuwingssystemen nu worden vernietigd door Sovjet Killer Satellites, luister aandachtig naar deze woorden uit de Voice of America uitzending van 18 november 1977, en ik citeer: "Het Witte Huis heeft gewaarschuwd dat de inzet van deze zogenaamde Killer Satellieten kunnen de kans op een eerste aanval in de ruimte vergroten" en "het duidelijk destabiliserende gevaar van satellietoorlog is dat met zijn observatiesatellieten die uit de lucht worden gehaald, een natie een groot deel van zijn waarschuwingssysteem zou verliezen en dan zou kunnen overwegen om een preventieve oorlog te voeren." In diplomatieke taal was dit een zeer duidelijke bedreiging van de Verenigde Staten om de Sovjet-Unie aan te vallen als er geen voldoening wordt ontvangen over onze verdwenen spionagesatellieten. Op diezelfde dag, 18 november, gaf ambassadeur Anatoly Dobrynin van de Sovjet-Unie een boodschap uit Brezjnev aan Carter in het Witte Huis. De boodschap maakte duidelijk dat Washington niet in staat is om het Kremlin nu iets te dicteren, dat het SALT goedkeuringsproces in de Verenigde Staten steeds meer “dringend” wordt, en dat de Sovjetpresident zou betreuren dat hij gedwongen zou zijn om maatregelen te nemen die in strijd zouden kunnen zijn met de recente “verbetering” in de betrekkingen tussen de twee naties.

De volledige impact van Brezjnev’s laatste commentaar bereikte het Witte Huis ongeveer hetzelfde moment als de Brezjnev-boodschap zelf. De NAVO-sonarnetten rond IJsland hadden de onderzeeërvloot van de Sovjet-Atlantische Oceaan opgepakt, die, zoals zes weken geleden, massaal de Atlantische Oceaan in ging. Tegelijkertijd was de enorme onderzeeërvloot van de Sovjet-Sovjet-Pacific ook op weg naar de Verenigde Staten en de Golfvloot was al in positie om ons vanuit het zuiden te bedreigen. Zelfs voor de uitzending van de Stem van Amerika, wist het Kremlin dat de Carter regering antwoord op toenemende Sovjet druk over SALT mogelijk een soort van bluf en mogelijk paniek ook zou kunnen zijn, De Sovjet-marine was dus gestuurd om ervoor te zorgen dat er niets uit de hand zou lopen; en toen de regeringsambtenaren hier hoorden dat de Sovjetvloot weer onderweg was, verwelken ze snel. Schaduwen van Kerensky! Zij concentreren zich nu opnieuw op het doen van hetgeen de Sovjet-Unie hen heeft verteld, en zowel de Pacifische als de Atlantische vloot zijn teruggereisd naar de haven; Maar de Sovjet-Golfvloot is niet vertrokken.. Het blijft op het station voor het moment klaar voor aanval op een moment van onze zachte onderbuik naar het zuiden. Dit is Moskou’s manier om de regering van Carter te ontmoedigen om nog meer bluf of overhaaste acties te proberen die de geprogrammeerde mars van Amerika naar de laatste ramp kunnen verstoren.

Onderwerp 3.. audiobrief nr. 22, waarin ik waarschuwde voor een verschrikkelijk nieuw plan om een oorlog in het Midden-Oosten uit te lokken, werd opgenomen op 27 maart 1977. Precies een week later, op 3 april 1977, arriveerde president Anwar Sadat van Egypte in Washington voor gesprekken met president Carter, en de eerste fase van het CIA-plan werd gestart. Sadat had in het verleden van tijd tot tijd door journalisten gevraagd of rechtstreekse onderhandelingen tussen de Arabieren en Israëli’s nuttig zouden kunnen zijn. Hij had dit altijd uit de hand geworpen en op 6 april antwoordde hij op dezelfde manier. Hij zei dat na 29 jaar haat en 4 oorlogen de Arabieren nog niet klaar waren voor zo’n drastische stap. Maar tijdens zijn bezoek hier, werd Sadat onderworpen aan de psychologische programmeringstechnieken die ik meer dan twee jaar geleden onthulde in audiobrief nr. 5 voor oktober 1975. Deze technieken kunnen worden gebruikt om het hersengolfpatroon van

een persoon te veranderen en gedachten en neigingen die afwijken van hun normale denken te injecteren. Zoals ik je toen vertelde, kan een wereldleider geprogrammeerd worden om zijn beleid te veranderen.. en dat is wat er gebeurd is met Sadat. Tijdens zijn bezoek hier afgelopen april, werd een enkele gedachte geplant in Sadat's geest.. namelijk, om direct naar Israël te gaan om te onderhandelen. Het was een gedachte die helemaal vreemd was aan Sadat, maar sinds zijn bezoek hier is het voortdurend in zijn gedachten, en hij heeft niet in staat geweest om het te schudden.

Terwijl Sadat hier op 7 april was, nam premier Rabin van Israël ontslag. Hij zou betrokken zijn bij een financieel schandaal, maar hij had eigenlijk geleerd van het complot om een oorlog te voeren en hij wilde er geen deel van uitmaken. Rabin's vertrek van de plaats delict vertraagde dit plan terwijl een nieuwe premier werd verkozen. Het was Menachem Begin. Hij moest een regering vormen en zich vestigen op het wereldtoneel. Maar nu was de zekering aangestoken die bedoeld is om het Midden-Oosten te doen ontploffen in oorlog.

Op 9 november, reagerend op de prikkel die in zijn geest werd geïmplanteerd, schrikt Sadat iedereen af door te zeggen dat hij bereid zou zijn om overal heen te gaan, zelfs Jeruzalem, om vrede te zoeken. Slechts vijf dagen later zetten televisie-interviews van Sadat en Begin door Walter Cronkite van CBS en anderen het podium voor Sadat's reis naar Israël. Sadats beslissing om naar Israël te gaan was zo abrupt dat het een scherp contrast tussen Sadat's acties en die van zijn eigen minister van Buitenlandse Zaken Fahmy veroorzaakte. Terwijl Sadat op televisie was met Walter Cronkite, was Fahmy in Tunesië op een bijeenkomst van Arabische ministers van Buitenlandse Zaken die probeerden alle Arabieren bijeen te roepen tot een verenigd front in vredesbesprekingen met Israël. Drie dagen later kondigde Sadat aan dat hij de uitnodiging die hij uit Israël had gevraagd, aanvaardde en dat Fahmy ontslag nam. Voor Sadat was het vroegst mogelijke moment voor de reis nauwelijks snel genoeg omdat hij nu onder psychologische dwang was om de reis te maken. Begin nodigde Sadat uit naar Israël op of na 21 november, maar Sadat antwoordde dat hij op de 19e zou aankomen, wat hij deed. Ondanks de beste bedoelingen is Sadat nu gebruikt als een instrument van de CIA om de focus van de vredesonderhandelingen in het Midden-Oosten te beperken tot de uitkomst van de Sadat-Begin-discussies.

Het is nu een veel makkelijker zaak dan voorheen om de vrede in het Midden-Oosten te torpederen en dat is wat er gepland staat. Het vredesinitiatief van Sadat voor Israël zou, voor Sadat zelf onbekend, de eerste stap naar oorlog moeten zijn. Ondertussen wordt het kader voor een oorlog om de doelstellingen te bereiken die twee jaar geleden in mijn audiobrief nr. 6 beschreven zijn, om ons heen gevestigd. Het Amerikaanse team in de Sinaï, dat er zogenaamd als buffer tussen Israël en Egypte zou moeten fungeren, is er nog steeds, die rustig opgezwollen tot een kracht meer dan duizend sterk bewapend met F-15's en kernwapens. Voorzichtig Saudi-Arabië is onlangs betrokken geweest bij het afleggen van verklaringen ter ondersteuning van de Arabische zaak die een voldoende excuus zal zijn om Saoedi-Arabië op te nemen in de nucleaire staking tegen de Arabische OPEC oliebronnen die gepland zijn als er oorlog komt. Ondertussen hebben we de cover verhalen in het nieuws gezien over mogelijke overname door Israël van grote hoeveelheden nucleair materiaal uit Amerika in de afgelopen jaren, en planten het idee dat Israël heeft "de bom."

De trip naar Israël en het extreem snelle tempo van de gebeurtenissen moeten worden overwogen in het licht van het even plotselinge bezoek dat de Shah van Iran op 14

november aan Washington heeft gebracht. Het was dezelfde dag dat Sadat en Begin zich verbonden aan een persoonlijke ontmoeting tijdens interviews op televisie. Op de 16e verliet de Shah de Verenigde Staten en op die dag werd Tehran Radio uitgezonden dat er “totale inzet van de Verenigde Staten is om Iran te helpen in geval van een noodsituatie.” Iran is gepositioneerd op de zachte onderbuik van de Sovjet-Unie en het haren met geavanceerde Amerikaanse wapens. Twee dagen later heeft de Stem van Amerika zijn oorlogsdreiging tegen Moskou uitgezonden, die ik eerder heb geciteerd. Maar de schaakspelers in het Kremlin hadden de boodschap al begrepen en de Sovjetvloot was toen al op zee. Als gevolg daarvan wordt elke actieve bedreiging die Rusland van Iran op zijn zuidelijke flank kan ondervinden, gecompenseerd door een actieve dreiging op onze eigen zuidelijke flank in de vorm van onderzeeërs op het station in de Golf van Mexico. Terwijl de rest van de regering van de Verenigde Staten probeert om wat voordeel te redden uit de komende oorlog, past het Kremlin elke stap aan met tegenmaatregelen om hun militaire positie te behouden, En elke dag die verspild wordt door de waarheid van deze gebeurtenissen niet te onthullen, werkt in het voordeel van de Sovjet-Unie in die zin dat de Sovjet-Unie haar nieuwe dominante positie nog verder versterkt.

Toen ik vorige maand audiobrief nr. 27 opnam, hadden de Sovjet kosmonauten een eerste basis van operaties in Jules Verne Crater aan de achterkant van de maan. Er werd echter op dat moment verwacht dat ze na de voorbereidingen zeer binnenkort zowel materieel als personeel naar de nabije kant zouden verplaatsen, en toen zij dat deden, bijna onmiddellijk een operationeel Deeltjesbundelwapen zouden opzetten. Op 30 oktober, de dag nadat ik mijn bandje had opgenomen, werd mij meegedeeld dat er een eerste verhuizing naar de voorkant had plaatsgevonden naar Gibbs Crater, die aan de zuidoostelijke rand van de nabije kant van de maan ligt. Sindsdien neemt de Sovjet-activiteit op de maan gestaag toe. Vanaf nu zijn er zeven (7) Sovjet Deeltjesbundel wapens rond de nabije kant van de maan en, verrassend genoeg, zijn er drie aparte back-up bases aan de andere kant, inclusief de oorspronkelijke site bij Jules Verne Crater. Tot nu toe zijn al deze installaties zeer dun bemand en ze zijn verre van zelfvoorzienend op dit punt.. Om te blijven functioneren moeten ze periodiek leveringen ontvangen van de aarde. Maar de Deeltjesbundel wapens zijn operationeel, en als het normale Sovjet patroon wordt gevolgd, kunnen we een test verwachten van een Maan-gebaseerde Deeltjesstraal wapen tegen een bepaald Aarde doelwit in de nabije toekomst. het zal waarschijnlijk plaatsvinden onder omstandigheden waarin de effecten ervan kunnen worden verklaard als met een andere oorzaak. Mogelijk voor het geheim, zal een doelgebied in de Sovjet-Unie, ver van bevolkte gebieden, voor dergelijke tests worden gekozen; Maar het is ook mogelijk dat zoals de eerste operationele test van een orbitaal Deeltjesbundel wapen, de eerste test van een Maan Deeltjesbundel wapen tegen een doelwit is dat de Sovjet-Unie wil vernietigen.

In ieder geval, hier zijn de navigatie coördinaten van de zeven Deeltjesbundel wapens die momenteel aan de nabije kant van de maan staan: nummer 1 ten oosten van de Zee van Koud op 55 graden 54 minuten noord, 51 graden nul minuten oost; Nummer 2 ten westen van de Zee van Crises op 16 - 33 Noord, 48 - 51 oost; nummer 3 ten zuidoosten van de Zee van Vruchtbaarheid op 31 - 53 zuid, 73 - 9 oost; Nummer 4 bij de zuidpool aan de zuidwestkant op 72 - 26 zuid, 67 - 30 west; nummer 5 bij Phocylides Crater in het zuidwesten kwadrant op 50 - 53 zuid, 57 - 49 west; Nummer 6 zuidwesten van de oceaan van stormen op 9 - 26 zuid, 66 - 52 west; en nummer 7 noordoost van de Apollo 14 landing

vlakbij het centrum van de nabije kant van de maan op 1 - 23 zuid, 12 - 27 west. De back-up locaties aan de andere kant van de maan zijn op: nummer 1, Jules Verne Crater ongeveer 36 graden zuid, 147 graden oost; Nummer 2 zuidoosten van Pasture Crater op 13 - 36 zuid, 108 - 26 oost; nummer 3 zuidwesten van Compton Crater op 51 - 3 noord, 95 - 0 oost.

De Sovjet-intenties tegenover ons wanneer de Eerste Kernoorlog eindelijk uitbarst, worden al te duidelijk omdat ik vanaf 10 november 1977 weet dat Sovjetagenten nog steeds in de hele Verenigde Staten werken aan extra doelen voor de uiteindelijke vernietiging door afstandsbediening. Een doelgebied waar ik speciaal aandacht aan moet besteden is het Kensico Reservoir net ten noorden van White Plains, New York. Op 21 september 1977, twee maanden geleden, werd ik door de FBI gebeld om alle informatie te vragen die ik hen kon geven over de situatie daar. Ze hadden gehoord dat het Kensico reservaat in gevaar zou kunnen zijn en wilde weten wat ik ze kon vertellen. Ik heb ze verteld wat ik je nu vertel, dat er een Sovjet nucleaire mijn aan de stroomopwaarts van de dam naar de oostkant ligt. Ik gaf de FBI ook de locaties van andere Sovjet nucleaire apparaten in het gebied... zoals een elk in het zuiden van Pocantico Lake, een ander in het oosten einde van Tarrytown Reservoir, En eentje in de Hudson River, vlakbij de Tappan Zeebrug. Wat de FBI ook van plan is met deze informatie te doen, er is niets gedaan. De bommen zijn er nog steeds. Het kan best zijn dat ze gewoon ingehaald werden door gebeurtenissen en hun handen gebonden voordat ze iets konden doen, omdat het slechts zes dagen later was.. 27 september, 1977.. dat Amerika verloor de slag van de oogst maan en Andrei Gromyko leverde een ultimatum aan Jimmy Carter voor Amerika om te beginnen trekken van de Sovjet lijn. Maar wat de reden ook is, de bezorgdheid van de FBI over het Kensico reservaat... doet me geloven dat ik er speciale aandacht aan moet besteden.

Als het Kensico reservaat wordt gescheurd, zullen de eerste slachtoffers de Heilige Naam School zijn, gelegen zoals het Toccoa Bijbelcollege in de schaduw van de dam. Maar verder zou het water uit Kensico reservaat woedden door White Plains en zuidwaarts misschien helemaal naar de North Bronx, New York City. De verwoesting en het verlies van leven zou bijna zeker alles verdoven zoals ooit in Amerika gezien was, maar niemand doet er iets aan. Een grote verzekeringsmaatschappij leerde onlangs van de Britse inlichtingen over de situatie op Kensico Reservoir en ging naar de New York City politie over het.. Daarom kan ik u alleen maar waarschuwen.

Vrienden, wat ik in audiobrief nr. 24 van mei 1977 heb gezegd, herhaal ik nu opnieuw. Achter de schermen kan manoeuvreren en bedrog alleen maar leiden tot een ramp voor Amerika. Alleen totale blootstelling van wat er gebeurt heeft enige hoop op het keren van het tij tegen een totale catastrofe. Ik heb beloofd om te blijven doen wat ik kan om dit doel te bereiken, en ik vraag u om met mij mee te werken in deze zeer belangrijke inspanning.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God zegenen en ieder van jullie beschermen.

• • •

Audiobrief 29

22 december 1977

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 22 december 1977, en dit is mijn audiobrief nr. 29. Over drie dagen is het kerstzondag, 1977. Op die dag zullen mijn familie en ik samen met miljoenen anderen over de hele wereld de geboorte van onze Heer Jezus Christus vieren. Net als andere trotse ouders, kijk ik er vooral naar uit om mijn drie kleine kinderen te zien als ze hun geschenken openen. Voor hen is Kerstmis een tijd van puur vreugde, en dat helpt om het zo te maken voor ons volwassenen ook. Zelfs dan deze kerst zullen ze niet ontvangen de ene aanwezig ik wou dat ze het meest van alles, de gave van een toekomst om uit te kijken naar.. een toekomst van vrijheid, in plaats van slavernij; een toekomst van overvloed, in plaats van schaarste; een toekomst van echte vrede, in plaats van een doelbewuste oorlog. Als ik de macht had om mijn kinderen een overvloedige toekomst van vrijheid en vrede te geven, zou ik het doen, maar dat is niet mogelijk. Zij kunnen niet naar een toekomst als deze uitkijken, tenzij al onze kinderen hetzelfde kunnen doen; en, mijn vrienden, de toekomst die wij als natie aan onze vertrouwende kinderen nalaat is er een waarvoor wij het verdienen om streng door onze Heer te worden gestraft. Er is ons veel toevertrouwd en dat vertrouwen hebben we niet kunnen meten.

Wij hebben in Amerika altijd teruggekeken op de tragedie die nazi-Duitsland bij ons kreeg en tegen ons zelf zei: “Hoe kon zoiets gebeuren? Konden de Duitsers niet zien dat ze op weg waren naar een ramp? Waarom deden ze niets om het te stoppen?” Maar blijkbaar hebben wij als natie helemaal niets geleerd van hun voorbeeld of van een van de andere lessen in de geschiedenis, omdat, mijn vrienden, de Verenigde Staten op weg is naar een ramp die dwergt wat er met Duitsland, Japan, Rusland of China is gebeurd. Het gaat over ons dat toekomstige generaties zullen zeggen: “Hoe kon zoiets gebeuren? Kon het Amerikaanse volk niet zien dat ze op weg waren naar een ramp? Waarom hebben ze niets gedaan om het te stoppen?”

Steeds meer Amerikanen kunnen nu voelen dat er iets zeker mis is. Als er niets anders is, dan gaat ons overlevingsinstinct een gedempt alarm in ons allen, waarschuwing voor dreigend gevaar. Maar tot nu toe staan de meeste Amerikanen nog steeds aan de zijlijn, waarbij al onze rechten worden verspeeld en onze verantwoordelijkheden uit hoofde van de grondwet van de Verenigde Staten worden verzaakt. In plaats van de feiten te analyseren die al voor ons liggen, kiezen de meesten van ons de valse wijsheid genaamd Wachten en Zien. In plaats van onze leiders uit te dagen over zaken die ons lot bepalen, misleiden we onszelf met het idee dat we bij de volgende verkiezingen onze hele plicht kunnen vervullen door een stemming te houden. Ondertussen zitten we op het hek terwijl we afwachten. Degenen die wachten om te zien hebben niet veel langer te wachten.

Begin dit jaar in audiobrief nr. 20 wees ik erop dat we in de periode van de oorlog zijn die de geschiedenis zal opnemen als Pre-War, voordat de geplande nucleaire oorlog een. Vandaag, nu 1977 op de vlucht is, is ook de Pre-War periode aan de gang. De eerste fase van de oorlog zelf is bedoeld om binnenkort uit te barsten, te beginnen in het Midden-Oosten. Toen ik de audiobrief in augustus van dit jaar na een stilte van drie maanden weer opnam, waarschuwde ik jullie dat we nu in een nieuwe fase zitten terwijl we

steeds meer kijken naar de vervulling van door de mens gemaakte plannen voor een ramp in de oorlog. Na de dagen van genade die God ons gaf om rampen te voorkomen, zullen wij als natie door onze eigen keuze lijden.

Mijn drie onderwerpen voor vandaag zijn: Onderwerp 1... Cyclones, Air Quakes, And Soviet Intimidation Of America; Onderwerp 2.. • The Dismantling Of The NAVO Alliance; en Onderwerp 3..?America's Betrayal Into A New Bolsjewistische Revolution.

Onderwerp 1.. Vorige maand vertelde ik je de locaties van de Sovjet Deeltjesbundel wapeninstallaties die nu operationeel zijn op de maan, en ik waarschuwde je dat "...als het normale Sovjet patroon wordt gevolgd, We kunnen een test verwachten van een op maan gebaseerde Deeltjesstraal wapen tegen een bepaald aards doelwit in de nabije toekomst. Als dit gebeurt, zal het waarschijnlijk plaatsvinden onder omstandigheden waarin de effecten ervan kunnen worden verklaard als het hebben van een andere oorzaak." De gebeurtenissen gaan nu heel snel, mijn vrienden. Toen ik die woorden vorige maand op 21 november opnam, had de eerste Sovjettest op de aarde al plaatsgevonden, maar de intelligentie ervan had me nog niet bereikt. De perfecte gelegenheid voor Sovjet doeleinden werd geboden door een enorme cycloon in de baai van Bengalen toen het de zuidoostelijke kust van India naderde. De Sovjet kosmonauten op twee van de deeltjesbundel installaties op de maan bereidden hun wapens voor en wachtten op de boze storm om de best mogelijke positie voor de test te bereiken. Dit gebeurde op de avond van 19 november 1977, toen de cycloon de kustlijn van de Indiase staat Andhra Pradesh aan het vastzetten was. Terwijl miljoenen Indianen vochten tegen de krachtige wind en de regen van de cycloon... zwaaiden twee Sovjet Deeltjesbundelwapens... een kwart miljoen kilometer verderop... om hun richting in te wijzen. De wapens waren gericht op twee nabijgelegen locaties op zee binnen de storm. Om elke kans te vermijden dat de stralen elkaar zouden kunnen storen op weg naar het doel, werden ze niet gelijktijdig maar in snelle opeenvolging afgevuurd. Met een lichtsnelheid bereikt elke straal de aarde in minder dan twee seconden. Zoals ik al zei in audiobrief 26, een geladen Deeltje Beam scheurt de atomen van alles wat het opvalt, waardoor het explodeert. Daarom, zoals ik toen zei, is het een alles-weer wapen.. het blaast zijn weg door lucht, wolk, water, pantserplaat, en alles wat het raakt. Toen elke straal op de cycloon zijn doel bereikte, produceerde het een briljante luchtflits en een enorme explosie aan het wateroppervlak. Een deel van het water zelf werd gemaakt om te exploderen door de straal, waardoor een gelokaliseerde kunstmatige vloedgolf. Het resultaat, zoals beschreven door slachtoffers die het overleefden, werd uitgezonden via de BBC op 13 december, eerder deze maand. Een hulpverlener die net terug was van de plaats delict beschreef wat ze complete verwoesting noemde langs de kust. Alles, zelfs sterk gebouwde huizen, was platgestreken, en het verlies van het leven was onthutsend; en wat een slechte storm had omgezet in een totale ramp, mijn vrienden, was een enkele vloedgolf die plotseling aan land reed in het midden van de storm. Ik citeer nu de exacte woorden van de Britse hulpverlener zoals ze beschreef wat ooggetuigen haar vertelden: "Er waren twee enorme verblindende flitsen en de hele hemel verlicht als in brand, dan deze enorme vloedgolf ongeveer 30 mijl lang langs de kust en 18 voet hoog net op hen neergebogen." Vrienden, een vloedgolf is geen normaal deel van een cycloon.. hoge wateren, ja; overstromingen, ja; en normale wind-gedreven golven, ja.. maar geen getijdengolven. En toch, als je de nieuwsberichten van alle bronnen bestudeert, zul je ontdekken dat er een verwoestende vloedgolf consistent werd gerapporteerd. Ooggetuigen beschrijven het als iets dat plotseling kwam, alles wegvegend

op zijn pad, inclusief geliefden; en het veroorzaakte verwoesting in het binnenland aan ongehoorde afstanden waar mensen nooit eerder reden hadden om cyclonen te vrezen. Bijvoorbeeld, een veerboot man in het dorp Penumudi wordt geciteerd in de New York Times voor 12 december als zeggen, "Mijn hele leven ben ik nog nooit zo bang geweest. We zijn 20 mijl van de zee, en toch kwam de golf helemaal om onze boten en onze levenden te vernietigen." Met minstens 10.000 doden, meer dan 2.500 dorpen verwoest, en 2.000.000 daklozen, is het geen wonder dat deze cycloon wordt beschouwd als de ergste die India in meer dan een eeuw heeft getroffen. Vanuit het oogpunt van de Sovjet, was de test een compleet succes. De kracht van hun op de maan gebaseerde geladen deeltjesbundels om een aards doel met verwoestende kracht te blazen, is bevestigd; en door hun test uit te voeren in het midden van een gewelddadige cycloon, slaagden ze erin om de door de mens veroorzaakte ramp te camoufleren door het te combineren met een natuurlijke. Zowel de maan als de aardbaan Deeltjesbundelwapens van de Sovjet-Unie moeten nu als volledig operationeel en getest worden beschouwd. Maar de maan Deeltjesstraaltest was nog nauwelijks afgerond voordat de testen begonnen met weer een geheim Sovjetwapen!

Vorige maand herinnerde ik jullie aan het bliksemtempo van de wapenontwikkeling die nog steeds publiekelijk zichtbaar was tot begin jaren 1960; maar op het geheime niveau, was militaire technologie nog sneller op weg. Al in 1962 waren de topofficieren ernstig bezorgd over een toekomstige bedreiging voor Amerika die toen al zichtbaar was aan de technische horizon. Deze dreigende toekomstige ontwikkeling bestond uit ruimteplatforms die in staat waren om op vaste posities over onze grote steden of andere strategische locaties te zweven. Deze platforms zouden niet in een baan zijn als normale aardsatellieten; in plaats daarvan zouden ze eigenlijk lang zweven over een enkele plek. Dit kan niet met satellieten om de aarde draaien, behalve met die satellieten die over de evenaar van de aarde zo’n 22000 mijl in de ruimte zijn gestationeerd. De Verenigde Staten hadden dus al lang geleden de mogelijkheid om deze zweefplatforms te bouwen, ze bemannen met veertig man bemanningen die twee maanden per keer aan boord zouden blijven. Daarom was het duidelijk dat de Sovjet-Unie op een dag ook deze mogelijkheid zou ontwikkelen, en onze militaire leiders wilden in een positie zijn om alle Sovjetplatforms te ondervragen die op een dag de ruimte over ons land zouden kunnen binnenvallen. Maar hun dringende pleidooien voor autoriteit en fondsen om een verdediging tegen de verwachte dreiging van drijvende platforms te ontwikkelen, werden grofweg aan de kant gezet.. Ze pasten niet in het twee-gebogen programma voor wereld militaire overheersing die ik vorige maand voor u uitgelegd. Op het oppervlak zou Amerika geleidelijk worden ontdaan van zijn bekende wapens; terwijl in het totale geheim, het maanprogramma was om Amerika’s geheime heersers te voorzien van de ontoegewezen vermogen om de Sovjet-Unie te vernietigen in een laatste dubbelkruis.

Nu is het 15 jaar later, het grote ontwerp van onze geheime heersers ligt in ruïnes..verbrijzeld minder dan drie maanden geleden door Rusland’s overstuur overwinning in de slag van de oogst maan op 27 september. De mannen en vrouwen van de geheime maankolonie in Copernicus Krater... zijn verzonken waar ze stierven... gebombardeerd door een Sovjet- neutron Deeltjesstraal... die rond de aarde draait... en nu controleert de Sovjet-Unie de maan en de aarde. Bovendien, gestimuleerd door het gevaar van het verliezen van de beslissende Deeltjes Beam ras, heeft het Kremlin fantastische hoeveelheden geld uitgegeven om een verbijsterende reeks militaire wapens van elk type te

ontwikkelen. Waar mogelijk hebben zij hele in het Westen ontwikkelde technologieën geleend en geëxploiteerd tegen onze kosten. Ze hebben kritieke hardware gekocht om lacunes in hun eigen technologie op te vullen en daarvoor te betalen met Verenigde Staten gefinancierde leningen die door Amerikaanse belastingbetalers worden gegarandeerd. Ze hebben voor westerse multinationale bedrijven contracten aangegaan om hele productiefaciliteiten in Rusland te bouwen.. fabrieken die hier ongeëvenaard zijn thuis; en, bevrijd van de noodzaak om zoveel dingen voor zichzelf te ontwikkelen, ze hebben zich kunnen concentreren op geavanceerde projecten die springen kikkeren voor onze eigen technologie in bepaalde gebieden. Een van deze gebieden is het zwevende ruimteplatform, dat sommige van onze militaire leiders 15 jaar geleden bezorgd maakten.

De Sovjet-Unie heeft al vele jaren de wereld geleid op het gebied van de hoge-energiefysica en op vele gebieden van geavanceerde wiskunde. Dit stelde hen in staat om de race voor het Deeltjesstraalwapen te winnen, en heeft hen ook in staat gesteld een zwevend ruimteplatformontwerp te ontwikkelen dat werkt op meer geavanceerde principes dan die ons leger 15 jaar geleden verwachtte.

Het Sovjet zweefplatform concept is gebouwd rond een tak van de natuurkunde de meeste mensen hebben nog nooit gehoord van de zogenaamde Electrogravetica. Op dit moment gebruikt de Sovjet-Unie elektrogravische voertuigen, zowel op de maan als in de ruimte dicht bij de aarde. Theoretisch zullen deze voertuigen op een dag direct tussen aarde en maan en zelfs over interplanetaire afstanden kunnen reizen, maar de overgang van het zwaartekrachtveld van de aarde naar dat van de maan, onder andere, is potentieel gevaarlijk dus dit wordt nog niet gedaan. In plaats daarvan worden raketten gebruikt door Sovjet kosmonauten om tussen de aarde en de maan te reizen, maar de elektrogravistische levitatie wordt op de maan zelf gebruikt. De tot nu toe door de Sovjet-Unie ontwikkelde elektrogravische voertuigen zijn nog steeds zeer ruw... Ze kunnen zich verticaal op- of neertillen, met behulp van hun levitatieveld dat ze produceren, maar moeten kleine raketmotoren gebruiken om zijwaarts te bewegen; Maar of het nu om een of andere vorm van oorlog gaat, de Sovjet-Unie heeft nu deze zwevende ruimteplatforms en wij hebben dat niet, noch hebben wij enige middelen om ze te bestrijden, aangezien onze geheime meesters sinds 1962 weigeren om enige vorm van verdediging te laten ontwikkelen.

Ik kan nu onthullen dat het Kremlin is begonnen met het inzetten van zwevende ruimteplatforms over de Verenigde Staten, en elders, bewapend met Deeltjes Beam wapens. Op dit moment Zeven (7) Sovjet zwevende ruimteplatforms zijn al op station over Noord-Amerika en de wateren in de buurt!

Platform nummer 1 zweeft 672 mijl boven een plek in de Atlantische Oceaan ongeveer 170 mijl ten oosten van Charleston, dus. Auto. Nummer 2 is 821 mijl boven een plek in de Pacific... 256 mijl ten zuidwesten van Los Angeles, Californië. Nummer 3 drijft 784 mijl boven een plek ongeveer 42 mijl ten westen van de zogenaamde Four Corners van Utah, Colorado, Arizona en New Mexico. Nummer 4 is 821 mijl direct boven het kruispunt van de grenzen van Idaho, Montana en Canada. Nummer 5 zweeft 597 mijl boven een plek die ongeveer 50 mijl oost-noordoost van Denver, Colorado is. Nummer 6 is 560 mijl boven Illinois over een plek ongeveer 80 mijl ten zuidwesten van Chicago en 50 mijl ten oosten van Peoria. Nummer 7 is op dezelfde hoogte, 560 mijl, over een plek ongeveer 10 mijl ten noordwesten van Morgantown, West Virginia, op de grens van zuidwest Pennsylvania.

De eerste vier platforms zijn bemand, de andere drie, die onlangs gelanceerd zijn, worden nog steeds gecontroleerd door afstandsbediening voordat ze bemand worden door bemanningen die er door elektrogravistische shuttle heen gebracht zullen worden.

Begin deze maand op 2 december 1977 ontving de bemanning van het Sovjetplatform nummer 1 de orders waar ze op hadden gewacht vanuit Moskou. Ze zouden beginnen met de focusstraaltesten. Een gedefocuste straal breidt zich uit over een breder en breder gebied als hij door de ruimte flitst; en als gevolg daarvan, wanneer de brede straal de atmosfeer raakt, wordt het grootste deel van de energie besteed in de lucht zelf. (Dit is precies het tegenovergestelde van de situatie op 19 november toen de maan Deeltjesstralen strakke asjes van energie creëerden die door de Indische cycloon gingen om de zee met grote kracht te raken.) De bemanning heeft hun Deeltjesstraalwapen aangepast om de straal te ont-focussen tot een voorgeschreven hoeveelheid, dan richtten ze om ongeveer 10:00 uur hun wapen op een plek in de zee ongeveer 50 mijl van de kust van South Carolina en vuurden ze. De lucht boven de oceaan ten oosten van South Carolina werd gemaakt om te exploderen met de kracht van honderd ton TNT. Langs de kust van South Carolina hoorden duizenden mensen de enorme rommel van de explosie op zee, de vaat rammelde, en sommige ramen brak. In het Lamont-Doherty Geological Laboratory ten noorden van New York City sprongen akoestische instrumenten van de schaal. Iedereen die het hoorde, vroeg zich af wat er gebeurd was. Rond 3:45 die middag was de bemanning van Platform nummer 1 klaar voor een tweede testschot. Het doelgebied was deze keer de zee voor de kust van New Jersey... 650 mijl naar het noordnoordoosten van Platform nummer 1. Het Deeltjesstraalwapen was aangepast om de grotere afstand te compenseren, en toen werd het afgevuurd. Op punten langs de kust van Cape May, New Jersey, tot Connecticut, duizenden hoorden de krachtige ontploffing als meer gerechten rammelde en meer ramen brak. Ook hier werden akoestische monitoren van de schaal gedreven. Op 15 december begon Platform nummer 1 weer te vuren. Er zijn minstens vijf ontploffingen in de lucht geschoten. Op 20 december, twee dagen geleden, vonden nog meer ontploffingen plaats, maar de grote nieuwsmedia begonnen de hele zaak te behandelen alsof het een grap was. De meeste Amerikanen wonen natuurlijk niet aan de oostkust en hebben deze explosies niet voor zichzelf gehoord. Maar luister naar deze woorden die een huisvrouw in Manhattan altijd omschreef om een van de explosies voor mij: "Het was een heldere zonnige dag en mijn oudere kinderen waren op school. Ik was thuis toen er plotseling een enorme, enorme boom. Het klonk alsof het naast de deur kon zijn, of het kon een miljoen mijl verderop zijn geweest.. Je kon het gewoon niet zien. Het was een lage, donderende, diepe, alles-omsluitende geluid. Het klonk als een bom, maar ik dacht dat het misschien een aardbeving. Ik pakte de kinderen, mijn jongere kinderen die thuis waren, en rende naar de muur. Ik keek naar de klok en het was net na 1:00 uur. Ik wachtte om te zien wat er anders zou gebeuren, maar niets deed. Ik zette de radio aan om te weten wat er gebeurd was, Maar er was niets op de radio, niets over wat er gebeurd was. De kinderen op school waren allemaal bang. De leraar zei: ’Het is Con-Edison.’ Maar natuurlijk als het Con-Edison was geweest, zou de hele buurt opgeblazen zijn. Het klonk alsof er iets de bodem van de aarde had geraakt."

De Sovjet-intimidatie wordt steeds vaker en steeds wreder. Gisteravond rond 19:00 uur hoorden we nog een serie zogenaamde mysterieuze explosies voor de oostkust... en vandaag nog twee graanliften... de ene in Louisiana, de andere in Mississippi... ontplofte

binnen enkele uren na elkaar. De eerste explosie vond plaats vanmorgen, 22 december, bij de enorme Continental Grain Company lift aan de westoever van de Mississippi rivier, een paar mijl stroomopwaarts van het centrum van New Orleans. Getuigen zeiden: “Het ging als een H-bom.” De grond schudde enkele seconden alsof bij een aardbeving, een enorme paddenstoelwolk misschien een mijl in de lucht, en puin van de structuur bleef vallen als veren in de rivier. De hele faciliteit, die 100 miljoen dollar graan opslaat, werd geruïneerd en er waren tientallen gewonden, misschien wel twee dozijn doden. Het gedeelte van de lift dat het dichtst bij de rivier lag werd volledig afgeblust.

Mijn vrienden, toen ik mijn audiobrief terug opnam afgelopen augustus met nummer 25, waarschuwde ik dat er 158 Sovjet nucleaire mijnen waren, dat wil zeggen, kleine H-bommen begraven onder water langs de Mississippi rivier. De vernietiging van de graanlift bij New Orleans vanmorgen was het gevolg van de ontploffing van de eerste van deze bommen, die zich in de rivier bij de zuidkant van het laadperron bevond. Andere Sovjet-kernmijnen wachten nog steeds om binnen enkele mijlen van die locatie te worden ontploffen. Eentje is net over de rivier van de plek van de huidige explosie in een gebied bekend als Carrolton Bend. Een ander is ongeveer een mijl in de stroomopwaarts richting van de geruïneerde graanlift onder het zuidoostelijke einde van de Huey P. Long Bridge. Verderop ligt een andere Sovjet nucleaire mijn in het water onder de brug van de Grotere New Orleans. Verder naar beneden stroomt er een bij de ingang van Chalmette Ship Wharf nummer 2. Er zijn er twee in de binnenhaven navigatie kanaal.. een net ten noorden van het slot, en een ander ongeveer driekwart van een mijl ten noorden van dat. En niet alleen is de rivier gedolven.. bijvoorbeeld, er is een nucleaire mijn in het meer van Pontchartrain nabij het zuiden van de Pontchartrain causeway. Het is nu vier maanden geleden dat ik de situatie in de Mississippi rivier onthulde. Sindsdien ben ik nooit meer benaderd door een ambtenaar die jurisdictie heeft over de Mississippi rivier om meer te weten te komen over de situatie. Niemand heeft de geringste inspanning gedaan om actie te ondernemen, en nu zijn velen het leven verloren en zijn er nog veel meer gewond. Twee uur later ontplofte de tweede graanlift in Tupelo, Mississippi. Net als de eerste, werd het vernietigd door een Sovjet nucleaire mijn; maar Tupelo is niet op een rivier, en de mijn werd begraven in de grond in de buurt.

Na eerst de watervoorraden van Amerika gesaboteerd te hebben, en dan belangrijke overheids- en militaire locaties, zijn de Sovjet-agenten nog steeds ongehamerd en ver gevorderd in het saboteren van onze voedsel-waren-installaties. Grote graanliften in het Midwesten, de Grote vlakten en andere graanproducerende gebieden, zijn al gedolven zoals die welke vandaag in Tupelo ontplofte, Miss.

Vrienden, hoe lang blijven we wachten? Hoeveel zullen er sterven voordat de rest van ons onze ogen opent voor de waarheid zoals het werkelijk is? Zal het zo doorgaan tot de dag dat de arme overlevenden van de Eerste Kernoorlog hun weg door de rookruïnes van Amerika pikken met 160.000.000 doden?

Onderwerp 2.. Afgelopen mei in audiobrief nr. 24 citeerde ik uitgebreid uit de waarschuwingen van generaal George Keegan, die aan het begin van dit jaar met pensioen ging als hoofd van de luchtmacht Inlichtingendienst. Generaal Keegan is net zo’n groot patriot als hij een inlichtingenanalist is, en hij was het die Amerika voor het eerst waarschuwde dat Rusland het geweldige Deeltjesbeam wapen ontwikkelde. Eerder deze

maand, op 14 december, werd generaal Keegan geïnterviewd op de Bob Snyder radio show, Station WDCL in Clearwater, Florida. Generaal Keegan beschreef de sombere militaire foto die we nu in grafische termen confronteren. Als laatste vraag aan generaal Keegan vroeg Bob Snyder generaal Keegan: “Je zei al dat de Russen Europa mogelijk binnen 36 uur zouden kunnen veroveren. Als er oorlog zou uitbreken tussen de Verenigde Staten en Rusland, dan zei ik: ”Als“.. wie zou er dan winnen?” Generaal Keegan’s antwoord was: “Er is geen twijfel in mijn gedachten dat de Sovjet-Unie zou winnen.” (Voor meer informatie over de opmerkingen van generaal Keegan, ik stel sterk voor dat u direct naar de heer Snyder schrijft. Hij publiceert een zeer tijdige en informatieve nieuwsbrief, en je kunt hem schrijven op: The Bob Snyder Nieuwsbrief, Box 15, Safety Harbor, Florida, zip 33572)

Voor degenen die bereid zijn hun ogen te openen en te zien, komen hier en daar steeds meer stukjes waarheid naar boven die wijzen op onze ware situatie; Maar tot nu toe heeft slechts één grote krant, de Chicago Tribune, het nodig gevonden om een diepgaande job te doen om haar lezers te waarschuwen voor de mogelijke omvang van de stille oorlog die al gaande is. Toen ik de Sovjet-onderzeese raketcrisis van 1976 in juli en augustus van dat jaar onthulde, heb ik u gewaarschuwd voor de grote nadruk die de Sovjet-Unie nu op haar marine legt. En in een zondagse editie eerder deze maand, de Chicago Tribune liep een reeks artikelen in de rubriek speciaal rapport (noot: Section 2 “Perspectief / Bedrijf”) met de titel “Undersea Warfare.” Oorspronkelijk zouden de artikelen over een periode van dagen lopen die begon op 7 december, de verjaardag van Pearl Harbor; maar in plaats van het risico lopen om onder druk te worden gezet om de serie te stoppen nadat deze begon, had de TRIBUNE de moed om ze allemaal tegelijk te leiden op zondag 4 december 1977. Ik raad je aan om naar je bibliotheek te gaan en de Chicago Tribune artikelen te lezen over “Undersea Warfare” in hun geheel, en ze goed te lezen, mijn vrienden.

Om u een idee te geven van wat u zult vinden, zal ik nu enkele passages citeren uit de verschillende artikelen, waaronder zowel de sectie speciaal rapport als het hoofdartikel, dat op pagina 1 stond.

“De koude, donkere oorlog onderzeese is een duur en essentieel element van geallieerde militaire planning op alle niveaus. Af en toe zijn gedempte geluiden hebben bereikt de oren van het publiek, maar niet vaak. De onderzeese oorlog is gemanipuleerd voor stille hardlopen.” “De reden waarom de ASW (Anti Submarine Warfare) programma’s zijn gecamoufleerd in zoveel geheim, ambtenaren zei, is dat het verdedigen van de zee is uitgegroeid tot de zwakste schakel in de keten van de Amerikaanse voorbereiding op zowel conventionele als nucleaire oorlog.” Twee paragrafen later: "De hoge inzet heeft ook een voortdurende mini-oorlog op en onder de volle zee als schepen, onderzeeërs en vliegtuigen van de Verenigde Staten en zijn bondgenoten hek geproduceerd met Sovjet-troepen die elkaars systemen testen. Een arena voor deze zo ver bloedloze ontmoetingen is de Noord-Atlantische, waar de VS zijn meest effectieve ASW krachten en apparatuur heeft geplaatst." Later in hetzelfde artikel: “Maar het werd geleerd dat het systeem verre van volledig effectief is. Vaak verliezen Amerikaanse jagers Sovjet-onderzeeërs na het volgen ervan voor een tijdje. Als gevolg daarvan, de VS commando is ervan overtuigd dat het weet hoeveel Sovjet-onderzeeër op zee, maar weinig vertrouwen over hun verblijfplaats.”

Ik zou willen vermelden, mijn vrienden, dat 2 1/2 jaar geleden, in mei 1975, admiraal Gorshkoff, het hoofd van de Sovjet-marine, verklaard heeft dat de Sovjet-Unie het

probleem van het opsporen en neutraliseren van onze onderzeeërs heeft opgelost. In september 1976 onthulde ik dat een Sovjet raketplanting mini-onderzeeër was gevangen geraakt in Chesapeake Bay door een mechanische storing. Ik heb erop aangedrongen dat de Amerikaanse marine het zou vangen en het incident dat gebruikt werd om de Sovjet-voorbereidingen voor een verrassingsaanval aan de hele wereld bloot te leggen. Maar zoals ik de volgende maand in audiobrief nr. 17 rapporteerde, president Gerald Ford knokkelde onder Sovjet eisen in de Rode Vrijdag Overeenkomst van 1 oktober 1976 en de Sovjet marine werd toegestaan om Chesapeake Bay binnen te komen onder dekking van nacht om de mini-onderzeeër, wiens bemanning was gestorven toen op te halen. Het idee dat een Sovjet-onderzeeër zo diep in de Amerikaanse territoriale wateren kon doordringen, trof een aantal van mijn luisteraars toen ongelooflijk; En het idee dat we ze ermee weg zouden laten komen, leek misschien nog vergezochter voor degenen die niet begrijpen wat er echt achter de schermen gebeurt.

Maar luister nu naar citaten uit de Chicago Tribune pagina 1 voorpagina verhaal over onderzeese oorlogvoering door Jim Coates en Jack Fuller. De kop luidt: “VS, Sovjet-onderzeeërs die gevaarlijke wateren besluipen.” “Verenigde Staten spionnen onderzeeërs zijn in de Sovjet territoriale wateren al 30 maanden binnengedrongen, ondanks een wijdverspreide overtuiging binnen de regering dat de controversiële manoeuvres waren gestopt, hebben bronnen de TRIBUNE verteld.” Twee alinea’s later, na het toewijzen van "Holystone" als codenaam voor het programma: "Op een keer voor de 1975 onthullingen, de TRIBUNE geleerd, een Amerikaanse spion onderzeeër tijdelijk aan de grond onder de drukke haven van Vladivostok. Holystone critici probeerden de ernst van de penetraties door speculeren wat Amerikaanse reactie zou zijn als een Sovjet-onderzeeër werd ontdekt aground in San Diego Harbor. Terwijl er weinig details beschikbaar waren over het incident met Vladivostok, bronnen zeiden dat het zich voordeed toen het schip liep op lage stroom om detectie te voorkomen en sloeg de haven bodem." Verderop: “Intelligentie-insiders zeiden dat de Russen al jaren weten van de Amerikaanse missies, zelfs wanneer ze onder strenge beveiliging werden uitgevoerd. Omdat de Sovjets nooit publiekelijk hebben geklaagd over de Amerikaanse onderzeese foerageren, hebben sommige analisten gesuggereerd dat een soortgelijke Russische probeing van de Amerikaanse zeeruimte is onderweg.” En nog een citaat: “Verschillende voormalige regeringsambtenaren kwamen overeen om licht te werpen op de stille gevechten onder zee. Sommigen zeiden dat ze bereid waren om te spreken in een poging om de gevaren van de huidige situatie te illustreren.”

Mijn vrienden, de onderzeese bommen en raketten waarover ik jullie nu al meer dan een jaar heb verteld vermenigvuldigen deze gevaren vaak. Net als hun naaste familieleden, de onderwatermijnen die nu in de hele Verenigde Staten en in andere landen worden geplant. Maar wat hen het meest dodelijk maakt, is het niet nemen van tegenmaatregelen. Het is nu bewezen dat onderzeese raketten en bommen, evenals onderwater nucleaire mijnen die in de buurt van onze dammen zijn geplant, kunnen worden gelokaliseerd en verwijderd, gezien de juiste apparatuur en de wil om het te gebruiken. Vorige maand waarschuwde ik dat het Kensico Reservoir, Tarrytown Reservoir en Pocantico Lake ten noorden van New York allemaal Sovjet nucleaire mijnen bevatten, net als de Hudson River bij het oosteinde van de Tappan Zeebrug. Op 7 december kreeg ik een belangrijk telefoontje van een ambtenaar van Westchester County. Het was maar de eerste oproep, maar voor een keer

nam iemand de dreiging serieus. Binnen enkele dagen werd er rustig actie ondernomen om de bommen in de drie waterlichamen te vinden en te verwijderen, en tegen het einde van vorige week kreeg ik bericht dat alle drie succesvol waren gevonden en verwijderd. Ondertussen is het zogenaamde Federale Dam Inspectie Programma plotseling in hoge versnelling verschoven, wat een perfecte gelegenheid biedt voor het legerkorps van ingenieurs om nog veel meer nucleaire mijnen te vinden en te verwijderen. Tot nu toe kan ik alleen maar bevestigen dat Westchester County, het huis van de Rockefellers, heeft geprofiteerd van dergelijke snelle actie.

Wat betreft de onderzeese kobaltbommen die nu wereldwijd de zeebodem stippen, is de Unie van Zuid-Afrika de eerste natie die actie onderneemt. Eind september heb ik de regering via tussenpersonen geïnformeerd over de locaties van 10 Sovjetkobaltbommen die voor de Zuid-Afrikaanse kust zijn geplaatst. Ze werden langs de kust geplant vanaf een punt ongeveer 200 mijl ten noordwesten van Kaapstad, rond de Kaap van Goede Hoop, en rond naar het oosten tot een punt ongeveer 160 mijl oost-noordoost van Durban. Ik heb ook de locaties van twee bommen in Zuid-Afrika doorgegeven.. een in de buurt van Johannesburg, de andere dicht bij Kimberley. De Zuid-Afrikaanse regering neemt maatregelen om deze bommen te verwijderen, en tot nu toe zijn vier bommen van Kaapstad naar Port Elizabeth gevonden en verwijderd. Dat is het goede nieuws, mijn vrienden; Maar het slechte nieuws is dat nergens het publiek wordt verteld wat er gebeurt. Als gevolg daarvan is het slechts een kwestie van tijd totdat Sovjet-agenten stiekem vervangen. De bommen die stiekem uit de twee reservoirs en het meer in Westchester County zijn verwijderd. Net zoals de Sovjet marine altijd onderzeese raketten heeft vervangen waar ze werden opgehaald. Door dezelfde reden, zullen in het geheim verwijderde bommen door Zuid-Afrika uiteindelijk worden vervangen.

Het einde van al dit geheime jockey wordt aangetoond door de huidige situatie van de Verenigde Staten, en nu ook Groot-Brittannië. Meer dan een jaar geleden werd de Amerikaanse marine gedwongen om te stoppen en te stoppen met het verwijderen van elke ronde Sovjet onderzeese raketten uit onze territoriale wateren toen ze werden geplant. Meer dan 200 korteafstandsraketten van de Sovjet-Unie vormen een bedreiging voor onze territoriale wateren, waaronder meer dan 50 in de Grote Meren. Groot-Brittannië heeft een heel jaar langer standgehouden dan de Verenigde Staten, maar ook zij is eindelijk bezweken. Een jaar en meer bleef de Koninklijke Marine Sovjet onderzeese raketten uit haar eigen wateren halen, maar dit feit werd helaas nooit officieel openbaar gemaakt. Het rampzalige verlies van de ruimteslag van de oogstmaan door Amerika eind september maakte de situatie onhoudbaar en begin oktober ging de Britse minister van Buitenlandse Zaken David Owen naar Moskou om te capituleren; En nu als gevolg, de Britse eilanden zijn omringd door maar liefst 60 Sovjet onderwater raketten.. 52 rond Engeland, Wales, en Schotland, en 8 rond Ierland. Net als in augustus 1976 wordt Groot-Brittannië opnieuw dichter bij de Sovjet-onderzeese raketten gebracht dan welke andere plek dan ook op aarde; En Groot-Brittannië, de enige andere bevoegdheid om zich aan te sluiten bij de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie in de zogenaamde SALT-onderhandelingen, sluit zich nu aan bij de Verenigde Staten in het proces van overgave door ontwapening. De ernstig verzwakte NAVO-Alliantie is nu bezig volledig te worden geneutraliseerd en ontmanteld. De groeiende macht van de landen van het Warschaupact werpt het militaire evenwicht in Europa al jaren zwaarder op tegen de NAVO, maar het proces dat nu aan het splitsen is en

de NAVO vernietigt, is niet het gevaar van het Warschaupact. De staatsgreep wordt uitgevoerd door de gecontroleerde Carter regering. Gehoorzaam doend wat de Sovjet-Unie zegt, verlaat de regering-Carter de NAVO, en de Europeanen weten dat.

Hetzelfde proces was toch gepland onder het Rockefeller grootse ontwerp dat ik in het verleden voor u heb uitgewerkt. Maar nu, aangezien de Rockefeller plannen eind september ontrafeld zijn, heeft de Sovjet-Unie de controle; en als een judo worp die iemand in staat stelt om zijn tegenstander's kracht te gebruiken om hem te verslaan, gebruikt de Sovjet-Unie nu de eigen machinaties van de Rockefeller broers tegen hen. De NAVO heeft de Cruise Raket hard nodig om de numerieke superioriteit van de Warschau Pact-troepen te compenseren. Oorspronkelijk was de Cruise Raket bedoeld als een zogenaamd theaterwapen, of het nu in de lucht, op de grond of op zee wordt gebruikt. De Cruise Missile zou daarvoor zeer nuttig zijn; maar om een excuus te bieden voor het slopen van de B-1 Bomber, een echt strategisch wapensysteem, werd het beeld van de Cruise Missile opgewaardeerd tot dat van een angstaanjagend nieuw strategisch wapen, wat het niet is. En nu wordt het bereik van de Cruise Raket beperkt in de SALT-besprekingen om de effectiviteit ervan te verlammen. Onze NAVO-geallieerden kijken hulpeloos toe terwijl de Carter-regering hun afzwakkende hoop op een voortzetting van het overleven wegkoopt. Hetzelfde geldt voor de Neutron Bomb, die een imago heeft gekregen dat het voor Europese politici zeer moeilijk maakt om het publiek te verdedigen. De militaire planners van de NAVO zien het echter als de enige effectieve manier om het vermogen van het Warschaupact om hun landen te veroveren in een blitzkrieg te wissen. De kracht van het Warschaupact zou worden geneutraliseerd door de Neutron Bomb... omdat de straling die het produceert... de pantserplaat zou binnendringen en de bemanningen binnen zou uitschakelen of doden. En ze zouden hun eigen land niet verliezen als ze de Neutron Bombs zouden gebruiken. Maar Radio Moskou hamert elke dag tegen de Neutron Bomb, en de regering Carter gooit nu het recht weg om de NAVO de Neutron Bomb te geven in de SALT gesprekken. Ondertussen wordt de veiligheid van West-Europa met de dag onzekerder. Bepaalde krachten binnen de CIA hebben al de zekering aangestoken die bedoeld is om het Midden-Oosten te doen ontploffen in oorlog door president Sadat van Egypte te programmeren om een aparte vrede met Israël te zoeken. Tegelijkertijd zijn er berichten geweest over een zeldzame conferentie in Moskou van de top militaire leiders van de Sovjet-Unie in Europa, het Verre Oosten en rond de Sovjetgrenzen. Het doel van de conferentie was om alle Sovjettroepen te waarschuwen dat ze voortdurend in staat waren om op een gegeven moment oorlog te voeren.

De gebeurtenissen gaan gestaag verder naar het stadium van de afschuwelijke terroristische daad die ik afgelopen maart heb gewaarschuwd, waardoor alle drie de grote religies in beroering zullen raken en een oorlog zal worden uitgelokt. Denk aan deze woorden van Israëlische premier Begin op zondag 18 december, enkele dagen geleden. Verschijnend over het CBS programma "Gezicht de natie" Begin zei, "Als we een akkoord te bereiken, zoals ik hoop dat we zullen, dan zou ik voorstellen dat president Carter nodigt zowel president Sadat en mezelf om naar Washington te komen en dan zullen we, laat ik zeggen, een cyclus van vriendschap en geloof.. een christelijke president, een moslimleider, en de Joodse premier.. en kondigen aan de wereld 'Vrede aan u.'" Wanneer oorlog komt in het Midden-Oosten, de Sovjet-Unie nu van plan om alle stukken op te halen maar verlaten de Verenigde Staten om de schuld van de wereld opinie voor het helpen brengen van de oorlog

te ontvangen. De regering-Carter is niet de baas over haar eigen huis en is nu in positie gebracht om partij te zijn bij de aparte vredesonderhandelingen die tot oorlog leiden. Radio Moskou spreekt zich intussen voortdurend uit tegen het verraad dat de Arabische wereld als nooit tevoren heeft verdeeld. Als de oorlog in het Midden-Oosten komt, zal het hart van Europa, dat voor het grootste deel van zijn olie afhankelijk is van het Midden-Oosten, verlammen. Het zal de laatste druppel zijn voor West-Europa, die als een rijpe pruim in Rusland zal vallen, hetzij door militaire invasie, hetzij door Finland te volgen en stilzwijgend toe te treden tot de invloedssfeer van de Sovjet-Unie. Zuid-Afrika zal ook een doodslag krijgen, afgesloten van Europese voorraden en steun en 90% van de olie uit Iran. En het Midden-Oosten zelf, dankzij de onophoudelijke Sovjetaantijgingen van wat er nu gebeurt, zal onder meer de Sovjetheerschappij terugvallen dan ooit tevoren. Het zal een ander Vietnam voor de Verenigde Staten zijn, maar dan veel erger. De NAVO zal niet meer bestaan; en na het besteden van Amerikaanse levens en het verliezen van miljarden militaire hardware, Amerika's enige beloning zal de vruchten zijn van een cut-off van olie uit het Midden-Oosten. Manipulatie van de daaruit voortvloeiende tekorten zal hen veel erger doen lijken dan ze werkelijk zijn, en de economische controle op noodsituaties zal worden opgelegd door onze outlaw regering om ons allemaal onder steeds meer volledige controle te krijgen.

Vrienden, de situatie is ernstig. Het enige belangrijke reservoir van patriottisme en loyaliteit aan Amerika dat nog steeds bestaat op het hoogste niveau van onze regering is in de gelederen van het leger. In de Sovjet-onderzeese raketcrisis van 1976 waren het de Joint Chiefs of Staff.. niet het Congres en niet de President.. die verantwoordelijk waren voor het voorkomen van een nucleaire Pearl Harbor aanval op Amerika. Generaal George S. Brown, de voorzitter van de Joint Chiefs, nam alleen actie binnen de beperkingen van de wet, maar hij was het die krachtig en succesvol pleitte voor president Ford om Henry Kissinger te overtroeven en het bevel te geven om de Sovjetraketten te verwijderen. Het Kremlin ruikt de geur van de overwinning en is niet van plan om opnieuw te worden gestruikeld, dus de regering-Carter is door Rusland bevolen om de Joint Chiefs of Staff te ontmantelen door drastische veranderingen die de effectiviteit ervan zullen vernietigen. De voorbereidingen hiervoor zijn nu in volle gang en er verschijnen al artikelen die kritisch staan tegenover de gezamenlijke leiders om het publiek voor te bereiden op dergelijke veranderingen zonder er nog eens over na te denken. Als er iets gedaan moet worden om de stortvloed van ons land in een ramp te stoppen, dan moet het een uitstekende strategie en deskundige coördinatie van onze verzwakte strijdkrachten omvatten. Zodra de Joint Chiefs of Staff structuur weg is, zal die kans voorbij zijn. Maar tenzij de "Wacht en Zie" houding van veel Amerikanen zeer snel verandert, zijn de Joint Chiefs of Staff klaar.

Onderwerp 3: Amerika's verraad in een nieuwe bolsjewistische revolutie

Mijn vrienden, onlangs heb ik de vier broers Rockefeller uitgedaagd, nu hun grootse plan door de Sovjet-Unie is overstuurd, om een nieuw blad om te draaien. Ik heb er bij hen op aangedrongen om hun lot bij ons, de mensen van de Verenigde Staten van Amerika, te werpen en hun rijkdom en middelen ten behoeve van ons allemaal te gebruiken. Zelfs op deze late datum zou een oprecht nieuw begin hun namen in staat kunnen stellen om met eer in de geschiedenis te gaan in plaats van met een vloek; maar ik moet jullie nu vertellen, mijn vrienden, dat we hun antwoord hebben. Ik heb u in het verleden verteld over de rol van het Rockefeller-rijk bij het helpen financieren van de bolsjewistische revolutie om Rusland

over te nemen in 1917, Ik heb jullie verteld over de Rockefeller-Sovjet alliantie die daaruit is voortgekomen. Sinds de lente van 1976 kroniek ik voor jullie de ineenstorting van deze alliantie in wederzijdse dubbelgangers. Wat een oudere generatie voortbracht, is uit de hand gelopen bij de derde generatie. Maar na hier niets van te hebben geleerd, bereiden de vier Rockefeller broers zich nu voor om een herhalingsvoorstelling te proberen, dat wil zeggen, een nieuwe bolsjewistische revolutie hier in de Verenigde Staten van Amerika.

Vorige maand heb ik je het geheim verteld van het begrijpen van het Kremlin vandaag. Het Kremlin wordt nu geleid door niet de atheïstische communisten bekend als bolsjewieken, maar zelfverklaarde Spirituele Communisten. In tegenstelling tot de oude bolsjewieken, die altijd internationaal van gedachten waren en samenwerkten met het Rockefeller-rijk, zijn de Spirituele Communisten sterke nationalisten die willen dat Rusland de wereld regeert. Aangezien de alliantie tussen de Rockefellers en de Sovjets is uiteengevallen, heeft ook het interne verbond tussen de oude bolsjewieken en Spirituele Communisten in Rusland. Steeds meer worden de oude bolsjewieken uit Rusland verdreven, alleen maar om met open armen in de Verenigde Staten te worden verwelkomd; en de belangrijkste federale regelgevende instanties die het leven en de handel van de Amerikanen regeren, worden snel volgeladen met honderden van deze aankomsten uit de Sovjet-Unie. Net zoals buitenstaanders het lot van Rusland in 1917 bezegelden, wordt het toneel hier en nu in de Verenigde Staten gezet voor een nieuwe bolsjewistische revolutie. De oude bolsjewieken die uit de Sovjet-Unie ons land binnenstromen, zijn bittere vijanden van het huidige regime in Rusland. De posities van macht en controle die ze ooit genoten hebben, zijn verloren gegaan. Ook de broers Rockefeller zijn nu de bittere vijanden van het Kremlin, dus de alliantie tussen hen is een natuurlijk verbond, dat in feite doorgaat, een alliantie die Washington en Moskou met elkaar verbond. De Rockefellers geloven dat de overstroming van bolsjewieken in onze regering de snelste manier is om het grote aantal Sovjet-agenten dat ze in de eerste plaats in onze regering hebben geplaatst en die nog steeds hun orders uit Moskou aannemen, uit te roeien. Maar, mijn vrienden, deze onheilige alliantie in ons eigen land, terwijl het gericht is tegen Rusland, is ook gericht tegen u en mij. De vrijheid die we liefhebben, onze grondwet, onze hele manier van leven zal vernietigd en vervangen worden door het bolsjewistische systeem van totale controle over ons leven.

Vrienden, dit is niet het soort boodschap dat ik graag opneem slechts drie dagen voordat de geboorte van onze Heer, Jezus de Christus, wordt gevierd, maar het is Hij die zei: “...je zult de waarheid kennen, en de waarheid zal je vrij maken.” (Johannes 8:32) En mijn kerstwens voor jou en je geliefden is VRIJ, nu en in de toekomst. Zonder waarheid is vrijheid onmogelijk, maar het is gemakkelijk om vrij te zijn als je eenmaal de Waarheid kent.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God zegenen en ieder van jullie beschermen.

• • •

Audiobrief 30

28 januari 1978

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 28 januari 1978, en dit is mijn audiobrief nr. 30.

Op een avond afgelopen voorjaar zat de Beverly Hills Supper Club in Southgate, Kentucky, vol met klanten. Ze genoten van een leuke tijd, en de problemen van de wereld buiten leken ver weg en vergeten voor het moment. Maar in een kamer buiten de drukte, brak er vuur uit. Het werd al snel duidelijk dat de brand zich zou verspreiden naar de rest van de Club. Iemand ging het podium op om de klanten te waarschuwen om te vertrekken. Hij riep om aandacht en waarschuwde hen in een kalme stem dat er vuur was uitgebroken in een ander deel van de Club. Hij waarschuwde hen tegen paniek maar drong er bij iedereen op aan om onmiddellijk op te staan en op een ordelijke manier weg te gaan terwijl er tijd was om dat te doen. Een paar mensen luisterden, geloofden hem op zijn woord of besloten 'Beter veilig dan spijt' en stonden op en vertrokken. Maar tot zijn verbazing luisterden velen helemaal niet, en de meeste van hen die luisterden gewoon lachte en ging terug naar hun vrolijk maken... na alles, ze konden geen vlammen noch zelfs geen rook zien. En dus verdubbelde de man zijn waarschuwingen, smeekte hen om te vertrekken voordat het vuur kwam.. maar niets baten. Een paar die aanvankelijk hadden getwijfeld, beseften nu dat hij serieus was en stapte uit; maar velen bleven hem negeren. Geen vlammen, geen rook, dus hoe kan er een brand zijn. Maar toen plotseling was er rook, en een moment later..vuur! Het vuur verspreidde zich snel, er brak paniek uit toen mensen naar de deuren toe sprongen. Al snel was de Beverly Hills Supper Club een razende inferno, en het verlies van het leven was onthutsend. Ondertussen stonden de weinigen die de waarschuwingen hadden gehoord en gehoorzaamd, buiten ontzagvol naar de verschrikkelijke nachtmerrie voor hen te kijken.

Vrienden, ik voel me vandaag als de man die tevergeefs probeerde die waarschuwing te geven aan de beschermheren van de Beverly Hills Supper Club. Vijf jaar geleden, toen ik mijn boek "The Conspiracy Against the Dollar" schreef, was er nog tijd voor een opgewonden Amerikaanse publiek om rampen te voorkomen. Sindsdien heb ik geprobeerd door Congresgetuigenis, radio en televisie talkshows, lezingen en opnames van tapes, om Amerika op tijd wakker te maken. Een paar hebben geluisterd en zelfs alles gedaan om hen te helpen, en dat maakt de hele inspanning die mij persoonlijk waard is, nuttig; Maar de meesten van ons zullen ons vandaag nooit echt laten geloven dat ons land wordt bedreigd door de branden van de nucleaire oorlog totdat we beginnen te worden verzonnen door de vlammen.

Terwijl ik vandaag tegen je praat, likken de vlammen al aan onze voeten. De krachten die decennia geleden in beweging werden gebracht door onze geheime heersers, hebben zich de afgelopen maanden plotseling tegen hen gekeerd. Nu proberen ze een aantal dingen die ze hebben gelanceerd te stoppen, maar het is te laat. Terwijl ze in de loop der jaren hebben gegokt, hebben de heersers in het Kremlin een sluw schaakspel gespeeld, en nu is het schaakmat. Bovendien heeft er de afgelopen weken een zeer belangrijke machtsverschuiving plaatsgevonden binnen de heersende kringen van het Kremlin, die tot gevolg heeft dat de mogelijke ondergang van ons ooit grote land wordt versneld.

Mijn drie onderwerpen voor vandaag zijn: Onderwerp 1.. Het een-wereldplan van onze geheime leiders verdwenen Awry; Onderwerp 2... Het agressieve nieuwe beleid van het Kremlin; en Onderwerp 3.. • De Sovjet klaarheid om de wereld te politieren.

Onderwerp 1.. Het is nu anderhalf jaar geleden dat de Sovjet-Unie haar volledige militaire dubbel-kruising van onze eigen geheime heersers lanceerde. Het begon allemaal met de Sovjet onderwaterraket crisis van 1976, die ik voor het eerst openbaar maakte in audiobrief nr. 14 voor juli van dat jaar. Twee maanden later kon ik u vertellen hoe de publieke blootstelling aan de Sovjetdreiging, hoewel die blootstelling beperkt was, een sleutelrol speelde bij het voorkomen van een verrassingsaanval door de Sovjet-Unie. Maar toen die aanval werd afgewend, probeerden onze geheime heersers hun alliantie met Moskou op te lappen, en dachten ten onrechte dat ze de overhand konden houden bij de Russen totdat ze hun doel hadden gediend. Die alliantie maakte deel uit van het grote ontwerp, de lange-afstands verbintenis om een dictatoriale regering te creëren die in het geheim begin van deze eeuw werd gesmeed. Dus onze niet-gekozen heersers bleven proberen de manke alliantie op zijn been te houden tot de ramp vier maanden geleden toesloeg. Op 27 september 1977 verloor Amerika de nog steeds geheime maar historische Space Battle of the Harvest Moon. Onze militaire troefkaart, de geheime Amerikaanse maanbasis in Copernicus Crater, werd door de Sovjet-Unie uitgeschakeld met behulp van een orbitaal neutronen Deeltjesstraalwapen. Plotseling was de militaire overhand doortastend verschoven naar de Sovjet-Unie. De plannen en voorbereidingen die we al lang hebben getroffen om Amerika te verpletteren door depressie, dictatuur en oorlog, zijn nu in vervulling gegaan, maar onder omstandigheden zijn onze heersers drastisch veranderd. Onze heersers proberen een aantal van de gebeurtenissen die zij in gang hebben gezet, in nieuwe kanalen te veranderen en proberen anderen helemaal tegen te houden; maar het momentum is te groot en ze hebben te lang gewacht. Verblind door hun eigen hebzucht en lust naar macht, is het alsof de bestuurder van een auto die 60 mijl per uur reist plotseling een klif zag 10 meter voor ons. Hij kan op de remmen slaan en iets langzamer, of hij zou het stuur draaien om de richting van de auto te veranderen, maar het zou geen verschil maken... hij zou nog steeds over de klif.

Vandaag de dag wordt de Amerikaanse economie steeds zuurder. De slow motion crash van de aandelenmarkt die drie jaar geleden begon, is versneld. De stagflatie neemt toe naarmate de werkloosheid hoog blijft terwijl de inflatie zich samentrekt. De dollar is ziek, bijna dagelijks zinkend op de internationale valutamarkten. Ondertussen is goud, dat de Amerikaanse propaganda van de Schatkist voor monetair doel verouderd heeft verklaard, op zijn kwelling omhoog. De samenzwering tegen de dollar door onze eigen heersers, die ik vijf jaar geleden in mijn boek beschreef, levert nu vruchten op van internationale monetaire onrust, mogelijke protectionistische maatregelen en economische controle. Boze mijnwerkers breiden hun staking uit zo lang in het midden van een ongewoon zware winter dat de nutsbedrijven beginnen te weinig brandstof. En nu zijn de boeren van het land, gevangen tussen hoge prijzen voor wat ze kopen en lage prijzen voor wat ze verkopen, ook opvallend. Oorspronkelijk moesten deze en andere economische verstoringen worden gebruikt om de fase te bepalen voor de implementatie van een nieuwe corporate socialistische grondwet die al voor Amerika is geschreven; Maar nu is er geen tijd voor zulke aardigheidjes, en onze heersers bereiden zich voor om deze dingen te gebruiken om te helpen een nieuwe bolsjewistische revolutie te lanceren hier in de Verenigde Staten. En om

het werk te helpen doen, zijn al meer dan 15.000 van de oude bolsjewistische factie die nu uit de Sovjet-Unie worden verdreven, in de Verenigde Staten overstroomd..alles in een periode van slechts 3 maanden sinds de slag van de oogstmaan. Vorige maand heb ik uitgelegd waarom dit gebeurt. Ondertussen is de nasleep van Amerika's catastrofale verlies van de Slag om de Oogst Maan het creëren van gewelddadige kruisstromen en verwarring, vooral op het gebied van defensie en buitenlands beleid. Enerzijds probeert de gecontroleerde Carter regering Moskou gelukkig te houden door te lijken te voldoen aan Sovjet-bevelen om onze verdedigingsvestiging te ontmantelen onder de vlag van de Strategic Arms Limitation Talks (SALT). Maar aan de andere kant doen onze heersers er alles aan om te vertragen terwijl ze proberen om snel iets belangrijks samen te brengen om de overweldigende Sovjetmacht tegen te gaan. Als gevolg daarvan zijn er tegenwoordig overal tegenstrijdigheden om ons heen. Enerzijds komt er plotseling een regeringsonderzoek naar voren waarin de conclusie wordt aangekondigd dat een nucleaire oorlog niet te winnen is. Dan onthult Jimmy Carter een budget dat dit denken weerspiegelt met grote bezuinigingen op kritieke strategische gebieden. Anderzijds wordt de financiering van tactische wapens die de Sovjet-Unie niet kunnen aanvallen, verhoogd en wordt het pakket als NAVO-begroting aan het publiek verkocht. En terwijl Jimmy Carter bezig is de NAVO te verlaten, door dingen weg te gooien die de Europeanen graag zouden willen, bezoekt minister Vance Turkije en Griekenland in een poging om de oostelijke flank van de NAVO te versterken. En in het Midden-Oosten proberen onze heersers nu het duivelse plan te stoppen om de oorlog die zij zelf in gang zetten te stoppen; en in deze nieuwe situatie met de alliantie met de Sovjets die verdwenen zijn, zou een oorlog in het Midden-Oosten schadelijk voor hen zijn in plaats van behulpzaam. Het ministerie van Buitenlandse Zaken probeert nu de reeks gebeurtenissen die door bepaalde kringen in de CIA in gang zijn gezet, te stoppen die tot oorlog leiden. Vooral willen ze de Sovjet-Unie geen voorwendselen weigeren voor een groter conflict dat de Verenigde Staten zal vernietigen. Als het Kremlin nog steeds onder de voorzichtige regels van Leonid Brezjnev stond, zouden onze heersers wat tijd kunnen winnen met deze inspanningen, maar de laatste weken is er een dramatische en belangrijke verandering geweest, en het resultaat kan zijn om de zielige achter-de-schermen manoeuvres van onze geheime heersers te korten.

Onderwerp 2 Het agressieve nieuwe beleid van het Kremlin

Voor 13 jaar en meer Leonid Brezjnev leidde de Sovjet-Unie. Toen zijn eigen Cubaanse raketavontuur onder het gezag van Nikita Chroesjtsjov in 1962 Rusland vernederde en vernederde, nam Brezjnev een beleid van voorzichtige maar vastberaden stapsgewijze vooruitgang in de Sovjetmacht. Als de baas van het Kremlin is dit de aanpak die Brezjnev geduldig en vasthield. De kroonslag van deze aanpak was zogeheten Detente.. een leugen, waarvan onze eigen leiders ten onrechte dachten dat uiteindelijk in hun eigen voordeel zou werken in de strijd voor wereldheerschappij in geheime alliantie met de Sovjet-Unie. Maar al in 1973 moest Brezjnev zijn geduldige detente benadering verdedigen voor een sterke factie in het Politbureau, die steeds ongeduldiger werd om de poppenkast te verdrijven. Ze wilden de gehate Verenigde Staten voor eens en altijd onderwerpen door snelle en plotselinge militaire macht; Maar Brezjnev verdedigde met succes zijn eigen aanpak, en wees erop dat door te doen alsof hij echt in de alliantie was met de heersende kringen van Amerika, de Sovjet-Unie geld, voedsel, technologie en grondgebied in een enorm tempo werd overhandigd, zonder enige kosten, behalve voortdurende geduld. Hij herinnerde hen

vooral aan de vele Sovjetprogramma's die geavanceerde militaire technologie ontwikkelden om voorbij de Verenigde Staten te springen.. programma's die onbekend waren in Amerika's heersende kringen. In 1973 waren deze nog niet klaar, maar al snel zouden ze worden ingezet, getest en geproduceerd in voldoende aantallen om een beslissende verschuiving in de militaire machtsbalans te creëren. Brezjnev kreeg zijn zin maar niet zonder een voortdurende onderstroom van druk van de KGB en militaire complex in het Kremlin. Ze waren vooral nerveus over de geheime Amerikaanse maanbasis om de redenen die ik in september in detail uitlegde. Ze waren bang dat Rusland de Verenigde Staten niet zou verslaan in de cruciale Particle Beam wapenwedloop met rampzalige resultaten, en ze wisten dat de CIA enorme super-ICBM raketten onder zee plantte om de Sovjet-Unie te bedreigen vanuit praktisch onkwetsbare rustplaatsen in de Atlantische en Stille Oceaan. Zoals ik onthulde in audiobrief nr. 26, wisten ze dat uiteindelijk het geheime spelplan van Amerika's echte heersers riepen op tot een dubbelkruis en de vernietiging van de Sovjet-Unie nadat Amerika op de knieën was gebracht in een zorgvuldig geprogrammeerde nucleaire oorlog. Een mengeling van standpunten werd uiteindelijk de gids voor het Kremlinbeleid. Brezjnev's programma genaamd Detente zou worden voortgezet om maximaal voordeel te halen uit het. Ondertussen zou ook de voorbereidingen voor een eerste staking worden gestart, een verrassingsaanval voordat de geheime Amerikaanse maanbasis mogelijk klaar zou zijn met de geplande deeltjesbundelinstallaties. De streefdatum was juni 1976. Het zou geen ICBM-aanval zijn, maar een aanval zonder waarschuwingstijd vanuit de territoriale wateren van de Verenigde Staten, en de belangrijkste doelwitten zouden marinedoelen zijn. Het zou een onverwachte aanval zijn vanuit een onverwachte richting met een onverwachte strategie; en daarna zou het hele conventionele nucleaire arsenaal van raketten, vliegtuigen en onderzeeërs nog steeds in reserve zijn, wat elke Amerikaanse poging tot vergelding zou ontmoedigen.

De Sovjet-onderzeese raketcrisis van 1976 is nu verleden tijd, ook al heeft de regering u er nog nooit over verteld. Mijn audiobrieven van nummer 14 kronieken de details van de crisis en hoe publieke blootstelling het cruciale element van verrassing verpestte, voorkomen van de aanval op dat moment. Maar ik heb ook voor u de manier beschreven waarop president Gerald Ford onderuit is gerukt en wat de laatste kans van Amerika in militaire zin is geweest, is weggooid. Een combinatie van publieke blootstelling, eerlijkheid en vastberadenheid had de oorlog nog steeds kunnen voorkomen omdat de komende beslissende verschuiving in het militaire evenwicht nog niet had plaatsgevonden. Die kans is nu voor altijd voorbij. De snelle acties van de gecontroleerde Carter-administratie die een jaar geleden begonnen waren, hadden misschien nog steeds rampen kunnen voorkomen, maar in plaats daarvan heeft de regering alle verkeerde dingen op een breekpunt gedaan. Nu worden onze territoriale wateren, zelfs de Grote Meren, aangetast door Sovjet-raketten. Zowel Sovjet-land als onderwater nucleaire mijnen, waarover ik afgelopen april voor het eerst waarschuwde, zijn nu klaar geplant om dammen, reservoirs, faciliteiten aan de rivier, sluizen, dammen en bruggen langs onze waterwegen, belangrijke overheids- en militaire installaties, graanliften, fabrieken en andere doelen te vernietigen. De Satelliet van de Kosmos-interceptor... draait rond de aarde... gewapend met Deeltjesstraalwapens... en heeft hun vermogen aangetoond om onze spionnen en alarmsatellieten te vernietigen. De maan behoort nu tot de Sovjet-Unie, en het haren met Deeltjesstraal wapens gericht op de aarde; en Sovjet zweven platformen, nu allemaal bemand en gewapend met Deeltjesstraal wapens, op dit moment over Noord-Amerika en andere geselecteerde locaties wereldwijd.

Tegen deze achtergrond van een beslissende, catastrofale verschuiving in de militaire vergelijking ten gunste van Rusland, heeft zich de laatste weken een belangrijke verandering voorgedaan binnen het Kremlin zelf. Sinds 8 december 1977 is Leonid Brezjnev al meer dan zes weken vrijwel uit het zicht, naar verluidt als gevolg van ziekte. Het verhaal is dat hij verzwakt is door complicaties van de Russische griep en dat hij daarom al weken geen bezoek heeft gebracht aan ministers van Buitenlandse Zaken of in het openbaar verschijnt. Zelfs een brief werd een paar dagen geleden naar West-Duitsland gestuurd, waardoor een groot bezoek van Brezjnev opnieuw werd geannuleerd, vermoedelijk omdat hij rust nodig had. Maar, mijn vrienden, Leonid Brezjnev had niet alleen complicaties van de “griep” maar ook acute leukemie en longkanker! Op Nieuwjaarsdag was hij volledig uitgeschakeld. Dus in alle opzichten, is het Kremlin leiderschap nu in handen van de haviken.

Intelligentie bronnen hebben gemerkt in de afgelopen weken dat het Kremlin lijkt te zijn plotseling avontuurlijker, stoutmoediger, en niet bezorgd over wat de Verenigde Staten of iemand anders kunnen zeggen over hun agressieve bewegingen. Zo is er bijvoorbeeld een enorme Sovjet-luchtlift van wapens naar Ethiopië onderweg, en de Russen vliegen door de luchtruimte van elk land dat ze kiezen alsof ze iemand durven te stoppen of te klagen. De reden, mijn vrienden, is dat nu het militaire en KGB complex in controle zijn en ze zijn erg enthousiast om hun spieren te buigen. Ze behoren allemaal tot die geheime nieuwe heersende cirkel die het Kremlin controleert vandaag. Ik vertelde je ongeveer twee maanden geleden. Maar de tactiek is even dramatisch als het contrast tussen Brezjnev’s detente toespraak en de gewelddadige oorlogszuchtigheid van de toespraak van zijn minister van Defensie op 7 november 1977, op het Rode Plein. Zoals ik vorige maand al zei, de Sovjetcampagne van intimidatie van Amerika is al bezig en het neemt toe!

Toen ik vorige maand audiobrief nr. 29 opnam, waren zeven drijvende platforms gewapend met Deeltjes Beam wapens al ingezet over de Verenigde Staten op locaties die ik je gaf. Vandaag zijn er twaalf (12) over Amerikaans grondgebied, waaronder een elk over Hawaï en het Panamakanaal plus een over Canada. Daar later meer over. Ik heb vorige maand in detail bekeken hoe platform nummer 1 zweefde over de Atlantische Oceaan ten oosten van Charleston, dus. Carolina gebruikte gedefocuste deeltjesstralen om hevige luchtaanvallen of luchtbevingen te veroorzaken voor Charleston en ook voor de kust van New Jersey. Tegen 12 januari, eerder deze maand, was Platform nummer 1 landinwaarts verplaatst om over een plek te zweven ongeveer 10 mijl ten westen van Raleigh, North Carolina, en vanaf daar creëerde het opnieuw een reeks ontploffingen van Charleston beschreven door sommige getuigen als “de ergste nog.” De nieuwe avonturiers in het Kremlin zijn ook begonnen met het afblazen van steeds meer nucleaire mijnen die overal in ons land zijn geplant. Er zijn iets meer dan 10.000 graanliften van alle groottes en beschrijvingen in de Verenigde Staten. Hiervan kan echter een veel kleiner aantal worden beschouwd als belangrijke liften en slechts 89 zijn exportliften. Het zijn cruciale componenten in de voedselvoorziening van ons land.

De dag dat ik vorige maand audiobrief nr. 29 opnam, op 22 december, explodeerden twee graanliften plotseling.. een vlakbij New Orleans, de andere bij Tupelo, Miss. Beiden werden veroorzaakt door Sovjetsabotage; en zoals ik in mijn band heb opgemerkt, kwam de explosie in New Orleans vier maanden nadat ik publiekelijk waarschuwde voor de Sovjet-kernmijnen langs de Mississippi rivier. Na de extra explosies van de graanlift

hebben we een lawine gehoord van regeringswoorden over lage vochtigheid, vonken en de explosieve aard van graanstof. Deze gevaren zijn reëel, mijn vrienden, maar geen enkele regeringsambtenaar heeft geprobeerd uit te leggen waarom deze gevaren die altijd al bestonden, nooit eerder hebben geleid tot een voortdurende uitbarsting van explosies zoals die van de afgelopen dagen. Luister bovendien naar deze woorden van een hoge ambtenaar van de Landbouwdienst over de enorme Continental Grain Company lift die opgeblazen werd bij New Orleans: “De New Orleans operatie werd beschouwd als een van de schoonste. We waren erg verrast door die explosie.” En de vochtigheid in New Orleans was die dag 67%. Een stofexplosie? Wie houdt wie voor de gek?

Ik heb je vorige maand gewaarschuwd dat dit pas het begin was... door de uitgebreide Sovjet sabotage die toegestaan was in ons land. En de afgelopen maand zijn er meer graaninstallaties vernietigd door Sovjet sabotage en andere doelen. Bijvoorbeeld:

23 december 1977, Tonawanda, New York, bij Buffalo.. vroege ochtend explosie en spectaculaire brand in de Allied Chemical Company fabriek op de Niagara rivier, een man ernstig gewond - SABOTAGE!

27 december 1977, Galveston, Texas.. graanlift van boeren Export Grain Company, gewelddadige explosie hoorde 70 mijl verderop, gevolgd door brand, 18 gedood - SABOTAGE!

19 januari 1978, Liberty, Missouri.. explosie en brand in het graanverwerkingsgebied, Desert Gold Feed Company, 3 gedood, 6 zwaargewond - SABOTAGE!

21 januari 1978, Duluth, Minnesota.. Capital Grain Lift nummer 4 op het waterfront aan de westpunt van Lake Superior, vernietigd door explosie en vuur in midnamiddag - SABOTAGE!

23 januari 1978, in de buurt van Stevenson, Wash.... grote gasleiding scheurt met een explosie zo gewelddadig sommige mensen in de buurt denken dat er een oorlog is begonnen; gas stromend uit de hoofdstroom creëert een fakkel een mijl hoog en een paar honderd meter breed torenen in de nachtelijke hemel - SABOTAGE!

Diezelfde avond, 23 januari, Albany, Calif., in de buurt van San Francisco.. Alcan Metal Processing Plant explodeert heftig, enorme paddenstoelwolk stijgt in de nacht hemel en veel getuigen zijn er in het begin van overtuigd dat een bom is afgegaan, een man ernstig gewond - SABOTAGE! 25 januari 1978, bij Sioux Falls, dus. Dakota.. graanlift vernietigd door vuur, geen verwondingen - SABOTAGE!

En mijn vrienden, er zijn nog veel meer geweest.

Wat is het doel van deze sabotage? Ik geef u het antwoord van een expert. Hij is generaal J.H. Rothschild, Amerikaanse leger, met pensioen. Uit zijn beroemde boek "Tomorrow’s Weapons" gepubliceerd door McGraw-Hill in 1964, en ik citeer: "Sabotage operaties zijn gepland om specifieke doelstellingen te bereiken. Het lijkt dus niet logisch dat ze in het algemeen gebruikt zouden worden tijdens een voortdurende koude oorlog situatie gewoon voor hun hinderwaarde. Zij zouden eerder worden gebruikt om het vertrouwen van het publiek onmiddellijk voorafgaand aan het uitbreken van de vijandelijkheden te breken, of anderszins gebonden aan een algemeen plan. Een aanhoudende sabotagecampagne, onregelmatig verspreid over tijd en gebied, kan leiden tot een constante toename van de

angst van het publiek en een volledig verlies van vertrouwen in gezag." Vrienden, dus de tekenen zijn overal om ons heen dat we op de rand van een Sovjet verrassingsaanval staan.

Onderwerp 3 De generaties lang stond het Vrijheidsbeeld in New York Harbor, wenkt de armen en onderdrukten van andere landen naar Amerika met de lamp van de vrijheid. Onverkochte miljoenen hebben de dood geofferd, geworsteld en getrotseerd voor het voorrecht om langs haar te varen naar de Ellis Island Immigratie Depot om nieuwe levens te beginnen als Amerikanen. In het verleden zijn maar liefst 5000 immigranten in één dag de Verenigde Staten binnengegaan op Ellis Island in de beschermende schaduw van het Vrijheidsbeeld, en voor elk van hen was het een ervaring die nooit vergeten moest worden. Maar vandaag vertelt het Vrijheidsbeeld op Ellis Island een ander verhaal. In september 1972 sloot Ellis Island zijn deuren voor immigranten en is vandaag een nationaal monument voor wat vroeger was. Terwijl bezoekers de stille echo's van een vervlogen tijdperk absorberen, wacht Ellis Island op het moment waarop het zal worden afgebroken door een Sovjet waterstofbom, die al in het havengebied is geplant. Ook het Vrijheidsbeeld houdt nu niet de lamp van de Vrijheid maar een fakkel van WAARSCHUWING in zijn bezit. Binnen het standbeeld zelf wacht nu een andere Sovjet H-bom, klaar om te wissen wat voor miljoenen is de meest waardevolle van alle symbolen van nationaal erfgoed. Mijn vrienden, Sovjet saboteurs hebben tientallen nucleaire mijnen in het grootstedelijk New Yorkse gebied geplant, zowel in het water als op het land. Ze zijn er nog steeds, nog vrijwel ongehamerd.

Het is nu negen maanden geleden dat ik voor het eerst het Sovjetprogramma van nucleaire sabotage in de Verenigde Staten onthulde, te beginnen met grote westelijke dammen en reservoirs. In juni 1977 werden de Sovjet-kernsaboteurs ons land zonder inmenging overspoeld, behalve waar de Canadese autoriteiten ze ten noorden van onze grens gevangen hadden op informatie die door mij werd doorgegeven. Zoals u weet, heb ik de opname van de audiobrief tijdelijk opgeschort in een poging om de sabotage van de Sovjets definitief te stoppen voordat het te laat was. Na drie maanden stilte heb ik de audiobrief met nummer 25 in augustus 1977 hervat. Ik heb u verteld wat ik heb geprobeerd te doen met de samenwerking van de betrokken burgers in het hele land. Ik heb u verteld over de officiële nalatigheid, de onwil om te onderzoeken, en andere factoren die deze inspanningen hadden overwonnen, en ik heb u gewaarschuwd voor de grote lengte waartoe de Sovjetsabotage al was gegaan tegen die tijd, zoals de 158 nucleaire mijnen die alleen al in de Mississippi-rivier liggen, zoals degene die de graanlift van de Continental Grain Company bij New Orleans vernietigde vier maanden later op 22 december 1977. Dankzij de Sovjet sabotage... ontploffen graanliften en andere belangrijke installaties in de Verenigde Staten... met ongekende frequentie... zo veel zelfs... dat veel van deze gebeurtenissen nu worden geminimaliseerd en zelfs in de grote nieuwsmedia worden tegengehouden om het publiek als geheel ervan te weerhouden zich te realiseren wat er gebeurt en het vertrouwen in gezag te verliezen. Ondertussen is de sabotagecampagne van de Sovjet-Unie nu toegestaan om tot nu toe te gaan, zodat nucleaire mijnen niet langer uitsluitend op strategische doelen worden geplaatst. Velen worden nu ook geplaatst in niet-strategische psychologische doelen zonder of zonder direct militair of economisch belang. De Sovjet-Unie bereidt zich nu voor op het eerste nucleaire terrorisme ter wereld.

Om New York City weer als voorbeeld te gebruiken, volgens mijn laatste informatie, zijn er meer dan 80 Sovjet nucleaire mijnen die al in en rond de vijf stadsdelen zijn geplant 26 in

het water, de rest op het land. De volgende doelen zijn: Rockefeller Center, het Empire State Building, het hoofdkwartier van de Verenigde Naties, Columbia University, Fordham University, Bellevue Medical Center, Central Park Reservoir, en andere openbare gebouwen. De mijn bedreigt ook de George Washington Bridge; alle drie de benen van de Triborough Bridge; de Queens Borough, Manhattan, en Brooklyn Bridges en andere bruggen. De spoorwegen en werven worden gedolven, samen met verschillende metrostations en het snel Transit Station in het Yankee Stadion, de Holland en Brooklyn Battery tunnels worden gedolven. La Guardia Airport wordt bedreigd door twee landmijnen en een derde in de buurt in de baai van Flushing. Er is een mijn bij Willets Point in de buurt van het Fort Totten Military Reservation, en een bij de marine droogdok in Bayonne, New Jersey. Er is een in Long Island Sound in de buurt van de United States Merchant Marine Academy, en een in de buurt van de Police Academy Firing Range op Rodman Neck.

Maar sabotage is slechts een klein deel van de massale Sovjet-inspanning om zich klaar te maken voor oorlog tegen de trotsste natie ter wereld. In een toespraak eerder deze maand zei generaal Richard Ellis, hoofd van het Strategisch Luchtcommando van de Verenigde Staten, bijvoorbeeld: "We worden geconfronteerd met ernstige zorgen over de ontwikkeling en inzet van wapens door de USSR. Deze groeimomentatie van het afgelopen decennium is niet beperkt tot één systeem, één missie of één geografisch gebied." Om te illustreren wat hij bedoelde, zei generaal Ellis over de Supersonic Backfire Bomber, de Sovjet-Ballistische raketonderzeeër vloot, de grootste ICBM-macht ter wereld, het enorme Sovjet-burgerbeschermingsprogramma, Het enorme Sovjet Luchtverdedigingssysteem, de operationele Sovjet antisatellietcapaciteit, en het enorme en groeiende Sovjetleger met nieuwe apparatuur klaar om nucleaire, chemische, biologische of conventionele oorlogvoering te bestrijden. Generaal Ellis ging verder met de aandacht te vestigen op de grote toename van de Sovjet-oorlogstraining militaire oefeningen in het afgelopen jaar... citaat: “Deze serie is de meest uitgebreide ooit opgemerkt, en dergelijke activiteit is nu een routine kenmerk van de Sovjet-Kracht en Commando testen. Het weerspiegelt de expansie en verfijning van de dynamiek van de Sovjet militaire ontwikkeling.”

Mijn vrienden, we horen vaak kalmerende woorden over hoe achterlijk de Sovjet-Unie is vergeleken met de Verenigde Staten. Dit geldt voor commerciële goederen, waar we het meeste geld en knowhow in stoppen, maar als het gaat om militaire en wetenschappelijke ontwikkeling, is het een ander verhaal. Wij vergeten vaak dat de Sovjet-Unie ons al snel na de Tweede Wereldoorlog begon te verrassen in militaire technologie. In 1949 gaf de USSR Amerika een vervelende verrassing door een atoombom te ontploffen jaren voordat ze dat zouden doen. Spionage en hulp van hoge overheden en de industrie speelde een belangrijke rol in die verrassing, maar het vereist nog steeds technologische capaciteiten die inderdaad zeer aanzienlijk waren. Toen kwam Korea en een andere verrassing.. onze flyers ontmoette het in de lucht, het werd genoemd de MiG-15 Fighter. Meer dan een jaar geleden vertelde ik het ware verhaal van de Sputnik die ik verras. We hadden Rusland kunnen verslaan, maar dat deden we niet. In 1961 was er nog een schokkende verrassing. Op een Air Show in Moskou een gloednieuwe supersonische tweemotorige bommenlegger van geavanceerde ontwerp stomme toeschouwers uit het Westen als het brullen over hun hoofden. Het was anders dan in het Westen, en totdat het over vloog, wist onze inlichtingengemeenschap niet eens dat het bestond. Vandaag is deze bommenlegger nog steeds operationeel, en het wordt de “Blinder” genoemd door de NAVO. En zo gaat het, mijn vrienden.

Twee decennia geleden begonnen de Sovjetwetenschap en de militaire technologie elkaar te wedijveren, en op sommige gebieden waren ze zelfs vooruit; en zolang tien jaar geleden waren zeer goed geïnformeerde Amerikanen die de Novosibirsk Science City bezochten geschokt door wat ze zagen. Werk aan de faciliteiten van de laatste tijd, een welvarende omgeving en een niveau van wetenschappelijke expertise die “een beetje eng” was - in de woorden van een dergelijke bezoeker. Ik heb je in het verleden verteld hoe dit allemaal is ontstaan. Het werd kunstmatig opgebouwd door middel van massale transfusies van technologie en economische hulp van het Westen, vooral de Verenigde Staten, maar het feit blijft bestaan, en de Sovjet-Unie is niet langer onder de duim van degenen die deze transformatie hebben veroorzaakt. De Sovjet-Unie is nu een groot Frankenstein-monster, en het keert zich tegen haar voormalige meesters, onze geheime heersers, om hen te vernietigen; en het Kremlin bereidt zich al voor om een veroverde wereld te bewapenen.

Vorige maand heb ik onthuld dat de Sovjet-Unie was begonnen met de operationele inzet van Floating Platforms over de Verenigde Staten en andere gebieden wereldwijd selecteerde. Deze platforms, die niet in een baan zijn, kunnen zweven in een stationaire positie over elke locatie die ze kiezen, zoals ik vorige maand uitgelegd heb. Het zijn geavanceerde versies van de zweefplatforms... die onze hoogste militaire leiders 15 jaar geleden konden zien. Net zoals met Sputnik I, hadden de Verenigde Staten dergelijke platforms lang voor de Sovjet-Unie kunnen ontwikkelen, maar dat is niet gebeurd. Nu hebben de Sovjets ze, en wij niet! Het Sovjet Floating Platform, bewapend zoals het is met Deeltjesbundel wapens, wordt de “Anti-War Machine” genoemd door het Kremlin. Hiermee verwijzen ze naar de beoogde rol van de platforms, nadat de Verenigde Staten door een nucleaire oorlog zijn vernietigd, bij het controleren van de wereld onder Sovjetheerschappij. Een klein hint van wat ze kunnen doen is onlangs geleverd door de mysterieuze “luchtbevingen” langs de oostkust van de Verenigde Staten in de afgelopen zes weken. Zoals ik vorige maand al zei, zijn deze veroorzaakt door niet-gefocuste deeltjesbundels op zee door platform nummer 1. In een gerichte operatie kunnen deze Beams zelfs Amerikaanse ICBM’s vernietigen in hun silo’s!

Toen ik vorige maand audiobrief nr. 29 opnam, waren er zeven Floating Platforms over ons land. Vier van hen bemand, de andere drie wachtend op bemanningen die met elektrogravistische shuttle arriveerden. Vandaag is het aantal landen onder de 48 gestegen tot tien (10) en zijn ze nu allemaal bemand, net als alle andere landen die wereldwijd worden ingezet. De twee platforms die vorige maand voor de kust van Zuid-Californië en So waren. Carolina, verhuisde vroeg deze maand naar het binnenland naar de respectievelijke posities ongeveer over Hoover Dam en over North Carolina halverwege tussen Fayetteville en Cape Fear. Er is ook enige verschuiving van positie tussen de andere platforms. Vanaf vanavond zijn alle behalve één ten zuiden van de 40ste Parallel, die ik onthulde in mei 1976 is de lagere grens van de super-geheime nucleaire veilige zone. Er is ook een platform over het zuiden van Alaska, een ander over de oceaan net ten westen van Oahu, Hawaï, en een derde direct over het Panamakanaal. Vier platforms zijn op stations boven Latijns-Amerika.. een elk over Brazilië, Argentinië, Chili en Bolivia. In Europa, NAVO-landen wringen hun handen over of de Carter regering zal hen Cruise Raketten en Neutron Bommen voor zelfverdediging tegen de Warschau Pact krachten. Maar zwevend overhead nu zijn een reeks van drie Sovjet platformen.. een over Frankrijk, de tweede over West Hongarije, en een derde over Turkije. In het Midden-Oosten wisselen de on-reine

off-reine vredesonderhandelingen af met beschuldigingen en naamsbekendmakingen. Ondertussen zweven stilletjes over de rand van Saoedi-Arabië is een Sovjet platform in staat om Israël, Jordanië, Libanon, Egypte, Saoedi-Arabië, Irak en Syrië te raken. In zuidelijk Afrika wordt er geschreeuwd over apartheid en meerderheidsregel onder de ogen van twee drijvende platforms die nu naar believen doelen kunnen treffen in Rhodesië en Zuid-Afrika. Een derde platform is momenteel gestationeerd over de noordelijke grens van Zaïre, in staat om de geheime West-Duitse Deeltjesbundelontwikkelingsinstallaties in de provincie Shaba, Zaïre, te verslaan. Een platform drijft in de buurt van Lahore, Pakistan. Een andere is over de westkust van India in de buurt van Bombay; en toen Jimmy Carter was slechts 800 mijl afstand in Delhi begin deze maand, het blies een Air India Boeing 747 uit de lucht, het doden van alle 213 aan boord. Er zijn twee platformen over Red China.. een in het oosten, de andere in het westen in de buurt van de Lop Nor wapeninstallatie. Er is een platform over Zuid-Japan, en de laatste tijd de Japanners vinden de Sovjets zonder te buigen in de onderhandelingen. Er is een platform tussen Indonesië en Nieuw-Guinea, en er zijn drie over Australië.. één in het noorden, één in het zuidoosten en één in het westen. Ten slotte is er een platform over de Noordelijke Noordelijke Noordelijke Oceaan ten noordwesten van Alaska, en twee meer over Rusland zelf voor beschermende doeleinden. De laatste dagen zijn de platforms over de Verenigde Staten begonnen af te dalen tot zeer lage hoogten, variërend van 15 tot 60 mijl. Alle andere platforms wereldwijd blijven op hun normale hoogtes van enkele honderden kilometers, met één uitzondering. Het perron bij Israël is vanavond naar een hoogte van 50 mijl gedaald. Er is geen poging gedaan om een van deze platforms te onderscheppen.

Een week geleden kondigde de Sovjet-Unie de lancering van de eerste in een nieuwe reeks ruimteschepen aan, genaamd “Vooruitgang I.” Radio Moskou beschreef het als een vrachtschip van een nieuw type, een soort automatische ruimtetruck; maar een betere term zou ruimtebus zijn geweest. Verre van onbemand te zijn, zoals beweerd, werd Progress I gelanceerd met negen kosmonauten aan boord, en de verbinding met Salyut 6 is slechts tijdelijk. Vooruitgang I zal het eerste onderdeel zijn van een mammoet nieuw ruimtestation dat gebouwd wordt in de ruimte, zoals die van dr. Wernher von Braun 25 jaar geleden.

Weinig Amerikanen besteedden veel aandacht aan Progress I, maar Amerikanen en de wereld werden op hun hielen gegooid slechts vier dagen geleden door een onaangename nieuwe Sovjet verrassing. Op die dag, 24 januari 1978, een vroege ochtend aankondiging in Washington zei dat een Sovjet nucleaire satelliet was neergestort in Noord Canada, en er was bezorgdheid dat het zou hebben verspreid dodelijk radioactieve besmetting op de grond, in de lucht, of beide; Maar steeds weer, de hele dag lang, verzekerde nieuwsberichten ons in ademloze termen dat er niets was om opgewonden over te raken. Zelfs voordat de Verenigde Staten en Canadese zoekteams werden gestuurd om te zoeken naar de restanten van de satelliet, zei de Nationale Veiligheidsraadschef Brzezinski tijdens zijn vroege ochtend persbriefing: "Dit is geen horrorscenario. De kans op een echt gevaar is klein," en toch zei hij ook "We waren van plan voor het ergste."

De neergestorte Sovjetsatelliet Cosmos 954 werd in het nieuws beschreven als een navigatiesatelliet, een observatiesatelliet of gewoon een militaire satelliet. Uiteindelijk heeft de regering het officiële verhaal vrijgegeven dat het een spionagesatelliet was. Tot nu toe is alleen de BBC dicht bij de waarheid gekomen, en noemt het een “raider satelliet” op 25

januari. Alle rapporten hebben het als onbemand beschreven, maar, mijn vrienden, het is bemand.

Het verhaal van de Cosmos Killer Satellite 954 begon vier maanden geleden in september 1977. Die maand in audiobrief nr. 26 onthulde ik dat de Sovjet-Unie al twee operationele Killer Satellites in een baan had, en dat ze gebruikt waren. Een, zoals ik toen al zei, was Cosmos 929 twee maanden eerder gelanceerd op 17 juli 1977; de andere was Cosmos 954, de satelliet die een paar dagen geleden in Canada crashte. (Voor mijn nieuwere luisteraars moet ik erop wijzen dat ik in audiobrief nr. 26 de nieuw operationele Sovjet Killer Satellites in detail beschreef. Die tape werd opgenomen op 30 september, voordat de regering haar eerste aankondiging deed over Sovjet Killer Satellite op 4 oktober 1977. Op die dag schreef minister van Defensie Harold Brown verslaggevers met een totaal onverwachte aankondiging tijdens een persconferentie. Hij zei dat de Sovjet-Unie nu een operationele Killer Satellite capaciteit heeft die onze spionagesatellieten kan vernietigen.) Voordat Cosmos 954 in september vorig jaar werd gelanceerd, was Cosmos 929 de eerste van de nieuwe Russische vloot van Cosmos Interceptors, die al in een baan rond de baan was, en werd uiteindelijk uitgecheckt. Gewapend met geladen Deeltjesbundel wapens vernietigen deze doelsatellieten door ze te laten uitbarsten in enorme vuurballen, waarvan een uitslag werd gemeld over de hele wereld voor een tijd beginnend in eind september. Cosmos 954 was ook een Killer Satellite, vergelijkbaar met Cosmos 929 behalve in één opzicht: Cosmos 954 werd gewapend met een Neutron Deeltjesstraal, en het was bedoeld voor een zeer speciale taak. In september 1977 werd Cosmos 954 gelanceerd vanuit de Tyura-Tam Cosmodrome in de Sovjet-Unie. Cosmos 954 was gehaast in een baan op een crash programma om het in werking te stellen op het vroegst mogelijke moment. KGB-agenten van Diego Garcia, het hoofdkwartier van het toen nog in het geheim doorlopende Maanprogramma van Amerika, hadden het Kremlin laten weten dat ze snel zouden moeten handelen.

Op 26 september 1977 was Cosmos Killer Satellite 954 klaar. Het begon zijn Neutron Deeltjesstraal wapen af te vuren op de maan, het Amerikaanse personeel in Copernicus Crater te bombarderen met dodelijke neutronenstraling, net zoals dat geproduceerd wordt door een Neutron Bom. De nacht en de volgende dag ging het bombardement door, onderbroken alleen toen de aarde de lijn van Cosmos 954 naar de maan blokkeerde. Tegen het einde van de dag van 27 september 1977 waren de laatste astronauten in Copernicus Crater dood. In een verbijsterende overstuur, de Verenigde Staten van Amerika had verloren de meest beslissende slag van de 20e eeuw.. de slag van de oogst maan. Cosmos 954 presteerde goed, en deed zijn werk in de slag van de oogstmaan! Maar wanneer een Deeltjesstraalwapen wordt afgevuurd, veroorzaakt het een reactie die de baan van de satelliet verstoort. De Sovjet Kosmos Interceptors gebruiken hulpstuwraketten om dit effect te corrigeren; maar die aan boord van Cosmos 954 presteren niet perfect tijdens de slag van de Oogst Maan, waardoor de baan nog steeds correctie nodig is. Toen deze correcties later werden geprobeerd, de stuwraketten defect; en ondanks herhaalde pogingen van de bemanning van Cosmos 954 om het probleem te vinden en te corrigeren, waren ze niet succesvol. Begin december, NORAD (de Noord-Amerikaanse Luchtverdediging Commando) had de baanproblemen van Cosmos 954. Een topgeheim project, Operatie Morning Light, werd in gang gezet door de Nationale Veiligheidsraad om zich klaar te maken voor de crash van Cosmos 954 overal ter wereld.En een mogelijke nucleaire ramp

als gevolg van de crash. Daarom hebben journalisten kort voor Kerstmis het Pentagon gevraagd naar een nieuwe Sovjet-antisatelliettest, die geen antwoord kreeg. De Nationale Veiligheidsraad had het verhaal verzwegen. Op de ochtend van 24 januari kwam Cosmos 954 weer in de atmosfeer, en streekend over Queen Charlotte Island in Noord-British Columbia om te landen in het verre noorden van Canada. De bemanning capsule van Cosmos 954 met zijn power-pack was ontworpen om te overleven terugkeer, maar andere delen van de complexe satelliet werden toegestaan om te desintegreren in de atmosfeer. Als gevolg daarvan zagen ooggetuigen één hoofdobject, gevolgd door een spoor van brandende stukken. Het belangrijkste object, helderder en sneller dan de rest, was de bemanning capsule, het hitteschild waardoor de lucht te worden verhit wit heet. Het landde veilig, ten noorden van het Great Slave Lake op coördinaten 64-47-27 noord, 115-7-30 west. Dat is ongeveer 160 mijl noord-noordwesten van Yellowknife en ongeveer 120 mijl ten zuidoosten van Port Radium, in een onbewoond gebied. Cosmos 954 had de mogelijkheid verloren om zijn baan te herstellen, maar de bemanning had nog voldoende controle om een landingsplaats te selecteren die niet erg verschilt van een in de Sovjet-Unie. (In tegenstelling tot Amerikaanse ruimteschepen keren Sovjet ruimteschepen altijd terug naar land in plaats van te spatten zoals wij doen.) De bemanning heeft contact gehad met Moskou, wachtend op redding. En net zoals in oktober 1976, toen hun mini-onderzeeër met raketten in Chesapeake Bay werd gevangen, is de Sovjet-Unie weer toegestaan om hun gestrande militaire vaartuig terug te krijgen zonder dat het publiek erachter kwam. Een drijvend perron eerder gestationeerd boven Ottawa, Canada, pikte de bemanning en de ruimte capsule vanavond om ongeveer 7:15 pm, Est. Het is nu op weg terug naar Ottawa, zijn slagstation.

Maar terwijl de ogen van de wereld zijn geklonken op het drama in Noord-Canada, hebben onheilspellende ontwikkelingen plaatsgevonden in de Atlantische Oceaan, de Stille Oceaan en de Golf van Mexico. Zoals ik al zei, vormt de Sovjetmarine opnieuw een drie-sprongs pinnert beweging op het vasteland van de Verenigde Staten. De Atlantische vloot staat op een front van bijna 1000 mijl van Connecticut tot Zuid-Florida, ongeveer 200 mijl van de kust op dit moment. De Pacific vloot is ongeveer dezelfde afstand van de kust, verspreid over een afstand van 900 mijl van ongeveer het noordpunt van Californië zuidwaarts. De Golfvloot is uitgestrekt over een 750 mijl front tussen de zuidelijke tips van Texas en Florida. Dit gebeurt op een moment dat ongekende stormen de Verenigde Staten verwoesten, vooral in ons industriële hart van het Midwesten.

Elf maanden geleden, in audiobrief nr. 21, vertelde ik je dat de vreemde, extreme stormen die net hadden plaatsgevonden, werden verondersteld het resultaat te zijn van een massale Sovjet-weerverandering experiment. Ik heb gewaarschuwd dat een herhaling van zulke extreme en ongewone weerpatronen die belangrijke gebieden van ons land verlamd hebben, een verrassingsaanval van de Sovjet-Unie zou kunnen voorgaan. En op dit moment, vanavond, zit ons land in de greep van extreme en totaal onverwachte winterstormen die grote gebieden verlammen van het Midwesten naar het noordoosten. De regering gaat u niet vertellen over de Sovjet-onderzeeërvloten die nu in ons land worden ingezet. Dit is vooral nu waar, omdat de Sovjetmarine zo wordt ingezet dat onze wanhopige heersers sterk worden aangeraden dat de Sovjets zullen voldoen aan het supergeheime nucleaire veilige zone-akkoord, dat ik lang geleden in audiobrief nr. 12 heb onthuld; En daarom, toen Jimmy Carter en andere top overheidsfunctionarissen vandaag samenkwamen in de War Room in

het Pentagon, is het cover verhaal gegeven aan het publiek dat het is om “een gesimuleerde crisissituatie” te zien.

Mijn vrienden, de Russen zijn nu klaar. Ze zijn bereid om de militaire en economische middelen van Amerika te vernietigen met één enkele gecoördineerde klap. Ze zijn klaar om Amerikaanse vergelding te overleven, als er al een is; en ze zijn klaar met hun drijvende platformen die wereldwijd worden ingezet, plus hun acht (8) Deeltjesstraal installaties op de maan, om te beginnen met het controleren van een veroverde wereld.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God zegenen en ieder van jullie beschermen.

• • •

Audiobrief 31

27 februari 1978

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 27 februari 1978, en dit is mijn audiobrief nr. 31.

Voordat ik iets anders bespreek vandaag wil ik jullie allemaal bedanken die hebben geschreven, nieuwsberichten hebben gestuurd en jullie speciaal gemaakte tape opnames. Mijn post is zo overweldigend geworden dat het fysiek onmogelijk is voor mij om de meesten van jullie persoonlijk te beantwoorden. Maar ik wil wel dat je weet dat zelfs die dingen die ik misschien niet erkennen voor een tijdje, worden gelezen.. de knipsels, de tapes, en andere persoonlijke tips die u mij stuurt worden bestudeerd, en het is allemaal zeer behulpzaam en gewaardeerd; en ik dank u nogmaals.

De taak om de intelligentie die ik tegenwoordig van bronnen wereldwijd krijg uit te zoeken en te analyseren, is een fulltime job voor mij. Anderzijds kost de Amerikaanse inlichtingengemeenschap, die meer dan 100.000 mensen in dienst heeft om de overheid te analyseren, miljarden dollars per jaar; En bovendien wordt de Amerikaanse Intelligence-instelling aan de top gesloopt door over-centralisering en een gepolitiseerd analyseproces dat een rampzalige intelligentiekloof voor Amerika heeft veroorzaakt. Vandaag ontvang ik een voortdurende overstroming van hooggeplaatste intelligentie uit bronnen die jou en bepaalde andere topambtenaren wereldwijd zouden moeten geloven.

Van tijd tot tijd verwijs ik je naar andere bronnen van belangrijke informatie, zodat je je perspectief kunt verbreden of meer details kunt krijgen. Soms keren deze andere bronnen de gunst terug door zeer oncomplimentaire meningen over mij persoonlijk uit te drukken; en sommigen van jullie hebben mij hierover zeer geschokt geschreven. Maar, mijn vrienden, ik vraag jullie om niet te verliezen in een paar lelijke woorden wanneer ze verschijnen; in plaats daarvan, kijk verder dan ze naar de feiten die zijn gedocumenteerd. Vergelijk die met mijn waarschuwingen, en beslis dan zelf. Er zijn sommigen, die zeggen, dat ik stil moet zijn over hetgeen ik u zeg, dat ik het volk beangstig; Maar als ik m'n mond zou houden, zou het net een Air Raid Warden zijn die weigerde de sirene aan te vallen om te waarschuwen voor het naderen van bommenwerpers, omdat dat mensen zou bang maken. En er zijn mensen die zeggen dat ik mijn geloofwaardigheid zal ruïneren door zelfs harde intelligentie te onthullen over zaken die zo ver afwijken van populaire overtuigingen. Maar in de woorden van generaal George Keegan, onlangs gepensioneerd hoofd van de luchtmacht Intelligentie: "Ik heb liever gelijk dan geloofwaardig."

Vijf jaar geleden heb ik in detail beschreven hoe de Amerikaanse dollar opzettelijk zou worden vernietigd en zou leiden tot monetaire chaos. Het leek ongelooflijk; of, zoals David Rockefeller het zei: "Interessante science fiction." Maar vandaag volgt de dollar de zogenaamde ongelooflijke koers waar ik in mijn boek voor waarschuwde, "The Conspiracy Against The Dollar"; en alle comfortabele, geloofwaardige monetaire projecties van die dag liggen in de prullenbak. Stagflation neemt onze bezittingen in beslag, zoals gepland. De intelligentie die ik vandaag onthul is net zo solide als die ik vijf jaar geleden openbaar maakte en die vandaag de dag waar blijkt te zijn. Maar omdat jullie nog steeds niet de

waarheid worden verteld door de federale overheid of door de gecontroleerde grote media, die mij de stille behandeling geeft, laat de intelligentie die ik openbaar maak veel mensen hun hoofd schudden.. net zoals ze vijf jaar geleden deden.

Er zijn er vele geweest die in de loop der jaren hebben gewaarschuwd dat op een dag, als we niet uitkijken, de Sovjet-Unie de Verenigde Staten militair zou overtreffen. Nu "een dag" is aangebroken, heeft de Sovjet-Unie een dramatische militaire superioriteit boven de Verenigde Staten bereikt, en we zijn in levensgevaar! Nu vragen mensen: "Wat kunnen we doen?" Mijn vrienden, in december 1975, meer dan twee jaar geleden, nam ik een hele één uur durende praattape op met de titel "Wat we kunnen doen om Amerika te redden" om jullie kennis te laten maken met een aantal van de dingen die elke Amerikaanse burger kon doen; Ik heb in mijn audio-briefbandseries specifieke suggesties gedaan over wat je volgens onze grondwet zou kunnen doen om onze regering weer onder onze controle te krijgen. Maar nu, meer dan ooit, is het belangrijkste wat je kunt doen om te helpen om de totale publieke blootstelling van de feiten van onze verschrikkelijke situatie te bewerkstelligen. Verwacht niet dat de gecontroleerde grote media om het te doen.. ze doen alles wat ze kunnen om deze blootstelling te voorkomen omdat ze worden gebruikt om uw denken te controleren, niet eerlijk informeren u. De tijd die ons rest om het alarm te verspreiden is inderdaad zeer kort. Om redenen die ik vandaag zal uitleggen, denken onze geheime heersers nu dat ze twee tot drie jaar kunnen hebben om een effectief antwoord te bedenken op de huidige overweldigende Sovjet-macht. Zoals ik ook zal uitleggen, zijn ze verkeerd; maar in ieder geval hebben u en ik heel weinig tijd over voordat oorlogstijd controles en beperkingen beginnen te binden en ons allemaal te kwellen.

Mijn drie onderwerpen voor vandaag zijn: Onderwerp 1.. De Dawning Of Sovjet Cosmostrategy And Cosmopolitics Onderwerp 2.. De versnellende bouw-up naar een "Nationale noodsituatie"; en Onderwerp 3.. Groeiende Casualties In The Secret War Over "SALT."

Onderwerp 1.In mijn boek "The Conspiracy Against The Dollar" beschreef ik het nieuwe imperialisme van het internationale Rockefeller-rijk. Het is een imperialisme waarin economische macht van multinationals en banken, monetaire manipulatie en grootgeldpolitiek worden gebruikt om hele naties te controleren en de winst van de Oost-Westhandel te oogsten. De technieken van de economische strategie en de economische politiek zijn de middelen waarmee grote economische macht wordt vertaald in de overheersing van anderen. Deze technieken zijn krachtig, maar staan nu voor een ongekende uitdaging, want de Sovjet-Unie is de afgelopen maanden plotseling de wereld in gebarsten met zijn nieuwe technieken van kosmostrategie en kosmopolitiek. In deze technieken, in tegenstelling tot die van de Rockefeller vestiging, geld is een zeer secundaire factor.. belangrijk als een instrument maar niets meer; en in de pas onthulde Sovjet benadering van de wereld dominantie, de aarde wordt in principe gezien vanuit het perspectief van de ruimte.. de kosmos.

Het nieuwe tijdperk van de Sovjet-kosmostrategie en de kosmopolitiek begon vijf maanden geleden serieus te worden op 27 september 1977 en onze geheime meesters zijn nog steeds aan het oprukken van de schok. Op die dag, met de eerste twee operationele Sovjet Killer Satellites genaamd Cosmos Interceptors in de baan, Amerika verloor de eerste volledige ruimteslag in de geschiedenis. De geheime Amerikaanse maanbasis in Copernicus Crater

zou de ultieme aas zijn geweest voor de Rockefellers in de komende oorlog, gewapend met krachtige straalwapens die de aarde konden raken; Maar in de Slag bij de Oogst Maan werd de Maanbasis uitgeschakeld door Cosmos 954, de Sovjet Killer Satellite die vorige maand in Canada neerstortte op 24 januari. Met een Neutron Beam wapen doodde Cosmos 954 de hele bemanning van de Copernicus Maan basis met een stroom van dodelijke neutronenstraling. Onze heersers kregen hun eerste voorproefje van de nieuwe Sovjet kosmostrategie diezelfde dag, 27 september 1977. Na een zeer harde toespraak tegen de Verenigde Staten in de Verenigde Naties, eiste de Sovjet-minister van Buitenlandse Zaken Andrei Gromyko en kreeg een haastig georganiseerde avondvergadering in het Witte Huis met Jimmy Carter en staatssecretaris Cyrus Vance. De ademloze verslaggevers hebben ons verzekerd dat er een doorbraak was in de SALT-onderhandelingen en hebben daarmee deze haastige, haastige bijeenkomst als een goede zaak beschilderd. Maar zoals ik al zei in audiobrief nr. 26, de enige echte doorbraak die had plaatsgevonden was de Sovjet doorbraak in het geweldige Deeltjesbundel wapen. De boodschap van Gromyko in het Witte Huis was een ultimatum om het proces van overgave te beginnen door Amerika te ontwapenen onder de naam SALT II. In Onderwerp 3 breng ik je op de hoogte van de huidige status van de strijd over SALT overgave.

Het Kremlin speelt een dodelijk schaakspel in zijn bod voor wereldverovering. In elk schaakspel, zijn bewegingen gepland ver van tevoren, in volgorde, volgens zorgvuldige strategie.. Ze zijn niet gewoon gemaakt in isolatie. En zo was het bij de Slag bij de Oogst Maan afgelopen september. De Deeltjesbundelwapens die nu in omloop zijn op Sovjet Kosmos Interceptor Satellites zijn het product van een 10-jarig crashprogramma, maar andere crashprogramma's zijn ook in de Sovjet-Unie onderweg sinds de Sovjet vernedering in de Cubaanse raketcrisis 15 jaar geleden. Het plan was om in het geheim een spectrum van nieuwe superwapenssystemen te ontwikkelen die, samen genomen, de mogelijkheden van de Verenigde Staten zouden voorbij springen. Ze moesten ontwikkeld, getest, geproduceerd worden in de aantallen die nodig waren voor operationele inzet en wanneer ze klaar waren, in constante gereedheid gehouden voor massale inzet wanneer de tijd kwam. Die tijd kwam vijf maanden geleden.

Op 27 september 1977 deelde de Sovjet-Unie de Verenigde Staten een onthutsende klap uit, die het grote publiek niet kende omdat de regering weigert u erover te vertellen; en slechts twee dagen later begon het Sovjet-bemande ruimteprogramma spectaculaire krantenkoppen te maken na jaren ogenschijnlijk in eclips. Op die dag werd het Salyut 6 ruimtestation gelanceerd, hetzelfde ruimtestation waarvan de bemanning snel nadert op Amerika's uithoudingsvermogen record van 84 dagen. Amerika's Maan Era was net afgelopen, maar dat van de Sovjet-Unie stond op het punt te beginnen.

Ondertussen voegde Rusland snel toe aan zijn vloot van operationele Cosmos Interceptor Killer Satellites. De twee die ik in audiobrief nr. 26 vermeld werden vergezeld door zes meer in oktober 1977, en vanaf nu zijn er meer dan 30 Sovjet Kosmos Interceptoren rond de aarde, allemaal bemand, en ze allemaal gewapend met Deeltjes Beam wapens. Op 4 oktober 1977 schokte minister van Defensie Harold Brown verslaggevers door een deel van wat ik al had onthuld in audiobrief nr. 26.. namelijk dat de Sovjet-Unie een operationele Killer Satellite vermogen had bereikt; Maar door te weigeren uit te leggen hoe ze werkten, slaagde Dr. Brown erin de verslaggevers te misleiden in de aanname dat de Sovjet Killer Satellites werkten door naast hun doel te zweven en vervolgens te exploderen. Inmiddels wordt dit

concept algemeen aanvaard alsof het feit, wat het niet is, maar eerder deze maand op 2 februari 1978, Dr. Brown bijna vertelde Congres de waarheid. Hij zei dat de laser-vuur killer satelliet van de Sovjet-Unie al operationeel zal worden aanzienlijk verbeterd tegen het midden van de jaren 1980. Vrienden, een laser is een straalwapen, dus Dr. Brown heeft nu de veronderstelling tegengesproken dat de Sovjet Killer Satellites van het oude explosieve type zijn. Om de waarheid te zeggen, had hij het Congres moeten vertellen dat ze deeltjesstralen gebruiken, niet lasers; maar misschien zou dat te gênant zijn geweest. Immers, het was niemand minder dan Harold Brown's Livermore Laboratorium dat niet in staat om een Deeltjes Beam wapen te ontwikkelen.. als Livermore Lab kon het niet, evenmin kon de Russen.

Allerlei operaties worden nu door de Amerikaanse regering ondernomen om te proberen te verbergen wat er werkelijk gebeurt. Bijvoorbeeld: in audiobrief nr. 27 vertelde ik je over de vernietiging van Amerika's 85-tons Space Station bekend als SKYLAB. Op 18 oktober 1977 schoot een Sovjet-Cosmos Interceptor Skylab in een reuzenvuurbal die door mensen werd gezien langs een pad helemaal van zuidwest Texas naar Arkansas en Missouri. Negen dagen later begon de doofpot met regeringsverhalen dat Skylab "onverwachtelijk zinkt naar de aarde" en begin deze maand werd het cover-upverhaal van Skylab zo nieuw leven ingeblazen dat het publiek grondig in verwarring werd gebracht. Nu wordt ons verteld dat het lijkt alsof Skylab te vroeg kan crashen voor de Space Shuttle om het te redden. Het kan crashen in eind 1979, of dan weer kan crashen tegen eind dit jaar. Terwijl ze doen alsof Skylab er nog is, zeggen sommige NASA woordvoerders dat de motoren moeten worden afgevuurd om het langzaam in de baan te laten vallen om het langer in een baan te houden. Anderen zeggen dat het moet worden gemaakt om te vallen, zodat het eerder zal komen, zeg over de Indische Oceaan. Zoals ik in audiobrief nr. 26 heb uitgelegd, is de schoonheid van de Indische Oceaan dat er in lange gebieden geen getuigen zijn om zulke dingen te observeren.

Terwijl de Sovjet Kosmos Interceptoren in oktober in aarde werden vermenigvuldigd, begon het Sovjet Bemande Maan Programma ook in een haast. Op 4 oktober 1977 werd de 20ste verjaardag van Sputnik One gevierd door de lancering van Soyuz 25 vanaf hetzelfde lanceerplatform. Als dekmantel werd gezegd dat Sojoez 25 na een paar dagen terug was op aarde, omdat hij niet had kunnen aanmeren met het ruimtestation Salyut 6; Maar Soyuz 25 maakte op 16 oktober 1977 een bemande landing op de maan, landing aan de andere kant in Jules Verne Crater, om redenen die ik in audiobrief nr. 27 heb uitgelegd. In de nieuwe Sovjet-kosmostrategie was de massale inzet van mannen en apparatuur op de maan slechts het equivalent van een militaire inzet door luchtlift. De mannen, het ruimtevaartuig, de Deeltjesstraalwapens, alles was voorbereid op deze reusachtige militaire operatie in de ruimte. En gezien het Sovjet netwerk van verschillende grote ruimtehavens, die ze Cosmodromes noemen, waren en zijn lanceersnelheden die in de Verenigde Staten niet bekend waren en mogelijk waren. De Sovjet-Unie heeft de afgelopen vijf jaar steeds zes en een half keer zo vaak satellieten gelanceerd als de Verenigde Staten; en dat is alleen gebaseerd op de satellieten die de Sovjet-Unie heeft gerapporteerd zodat ze door het Westen kunnen worden gevolgd. Er zijn honderden geheime lanceringen van satellieten geweest die nooit positief zijn gedetecteerd of opgespoord in het Westen. In oktober en november, zoals ik in eerdere banden heb uiteengezet, werd de maan snel omgezet in een militaire basis van de Sovjet-Unie. Vandaag zijn er zeven (7) afzonderlijke Deeltjesbundel

wapeninstallaties aan de nabije kant van de maan plus een back-up en bevoorrading basis aan de andere kant; en zoals ik onthulde in december, de Maan Deeltjesbundel wapens zijn getest op de aarde.

In december onthulde ik ook dat Deeltjesbeamwapens werden afgevuurd in een gedefocuste modus voor de oostkust, waardoor mysterieuze luchtbuien genaamd Air Quakes ontstonden. Deze Deeltjesstraalwapens worden vervoerd door drijvende platforms die geen satellieten in een baan zijn. Ze kunnen helemaal van de grond nul tot hoogtes van minstens 800 mijl werken. Normaal blijven ze hoog genoeg om buiten de atmosfeer te zijn. Deze platforms die gebruik maken van een principe bekend als Electrogravics, hadden lang geleden door de Verenigde Staten kunnen worden ontwikkeld, maar waren dat niet; en nu hebben we geen verdediging tegen hen. Als ik zeg perron, spreek ik in de militaire zin van een voertuig waarop wapens zijn gemonteerd. Een marineschip wordt soms gezien als een wapenplatform. Op dezelfde manier kan een aanvalshelikopter een platform worden genoemd voor de wapens die hij draagt. De Sovjet drijvende deeltjesbundels, volgens mijn laatste informatie, zijn eigenlijk bollen die bekend staan als Cosmosferen. Net als bij de andere aspecten van de plotselinge, beslissende Sovjet sprong in kosmostrategische wapens, probeert de federale regering het Cosmosphere-verhaal te verzwijgen. Het Witte Huis probeert wanhopig een verhaal te verzinnen om die luchtbevingen te verklaren, die zenuwen en gebroken ramen hebben. Binnen enkele dagen moet het Naval Research Laboratory een voorlopig rapport uitbrengen waarin wordt uitgelegd wat de luchtbevingen zijn. Er zal alles aan gedaan worden om alleen aandacht te besteden aan de oostkust, maar luchtbevingen beginnen elders ook te worden gehoord, terwijl andere Cosmosferen hun aanwezigheid aankondigen. Bijvoorbeeld, rond de middag vrijdag 3 februari, werden er twee luchtbevingen gehoord van de Golfkust van Texas bij Port Lavaca. Er waren twee boems in snelle opeenvolging gehoord over een gebied van vier grote provincies..dan, stilte. De kustwacht meldde toen geen vliegtuigen op radar en er waren geen militaire vliegtuigen in de buurt. Het waren typische Air Quakes, mijn vrienden. Het verhaal werd tot vier dagen later, dinsdag, afgezworen en werd alleen via de Texas-draad van de Associated Press uitgebracht. Als gevolg daarvan kregen ze geen nationale publiciteit, en er zijn en zullen er anderen in het hele land zijn.

Toen ik vorige maand audiobrief nr. 30 opnam, waren de Cosmosferen boven de Verenigde Staten allemaal gedaald naar relatief lage hoogten, variërend van 15 tot 60 mijl. Sinds mijn laatste verslag van 23 februari zijn ze weer op een normalere hoogte van ongeveer 400 mijl geklommen, behalve één over het Detroit gebied. Deze, die op die dag op een hoogte van 140 mijl stond, was eerder deze maand op lagere hoogte; en op dat moment waren er veel waarnemingen rond het Detroit gebied van een object dat misschien wel deze Cosmosfeer was.

Zoals ik in Onderwerp 3 uitleg, het voetslepen door onze geheime heersers.. die overeengekomen om over te geven door middel van SALT II.. is weer een toename van Sovjet intimidatie. Daarom moet ik u waarschuwen voor de laatste locaties van de Sovjet-kosmosferen boven Noord-Amerika:

De Cosmosphere die onlangs boven Detroit is gestationeerd is dezelfde die vroeger boven de Carolina’s was en veel luchtbevingen langs de oostkust veroorzaakte. Een andere is over het westelijke Pennsylvania-West Virginia gebied. Een andere voormalige gestationeerd in

de buurt van Quincy, Illinois, is momenteel over de Minneapolis-St. Paul gebied. Er is een kosmosphere ongeveer over de Mississippi rivier ten oosten van Little Rock, Arkansas. Een andere is over de Rode Rivier tussen Oklahoma City en het Dallas-Fort Worth gebied. Een kosmosphere zweeft bijna direct over het hoofdkwartier van NORAD in Colorado. Een andere is over Hoover Dam op de grens tussen Nevada en Arizona, en een andere is over de Glen Canyon Dam in het noorden van Arizona. Er is nog een andere over het westen van Montana, en die boven het zuiden van Alaska en net ten westen van Hawaii zijn nog steeds op station. Er is een nieuwe Cosmosphere gemeld deze maand, op het laatste rapport over de wateren tussen de zuidelijke punt van Florida en Cuba.

Toen ik vorige maand op de avond van 28 januari audiobrief nr. 30 opnam, had ik net bericht ontvangen dat de bemanning in capsule van Cosmos 954.. de Killer Satellite die was neergestort in Canada.. was opgepikt door een Sovjet kosmosphere eerder gestationeerd boven Ottawa. Ik kan nu het verhaal afmaken met het nieuws dat net voor middernacht diezelfde avond Oostelijke tijd, de Cosmosphere landde in een wildernis ten noorden van Lake Superior op coördinaten 48-18 Noord, 85-42 West. Daar werden de bemanning en capsule overgebracht naar een vrachtwagen die werd aangedreven door Sovjet-agenten, waarna de kosmosphere vertrok. Het is momenteel op station 212 mijl ten noorden van Ottawa op een hoogte van 300 mijl. Het is vanzelfsprekend dat de zoektocht van Canadese en Amerikaanse teams naar stukken van Cosmos 954 nooit iets legitiems zal opleveren, behalve de extra stukken van de satelliet. Cosmos 954 was een van de twee Sovjet Killer Satellites die operationeel waren toen ik audiobrief nr. 26 opnam. De andere gelanceerd in juli was Cosmos 929. Cosmos 929 was de eerste operationele Cosmos Interceptor Satellite; en zoals ik in audiobrief nr. 26 besproken, vernietigde het een Amerikaanse spion satelliet over Rusland op 20 september. Begin deze maand op 2 februari vuurde Cosmos 929 zijn retro-vuurmotoren af en keerde terug in de atmosfeer boven de Sovjet-Unie, in tegenstelling tot andere gepubliceerde rapporten.

De ruimtevaartactiviteiten ter ondersteuning van de Sovjet-kosmostrategie worden op alle fronten voortgezet. Vooruitgang I, de Spacebus met negen kosmonauten aan boord die beschreven werd als een robot bevoorradingsschip door Moskou, overgedragen voorraden aan Salyut 6 en vervolgens losgekoppeld zichzelf. Vooruitgang Ik wacht nog steeds op de volgende fase van het project van de bouw van een mammoet nieuw ruimtestation in de ruimte. Zoals ik vorige maand al zei, Vooruitgang I is om een deel van het nieuwe ruimtestation te worden; en op 16 februari de kosmonauten op Salyut 6 bereikten eerst een andere ruimte. Ze hadden een elektrische hoogoven opgezet die door Progress I was opgevoed, en de kosmonauten zouden ervaring gaan opdoen met het bouwen van grote stations in de ruimte.

Een paar dagen geleden heeft Moskou correct aangekondigd dat de bemanning van Salyut 6 ook druk bezig is geweest met het observeren vanuit hun ringstoel in de ruimte van verschillende weersverschijnselen en natuurrampen.. en geen wonder, aangezien onechte oorlogvoering ook een operationeel onderdeel is van de nieuwe Sovjet kosmo-strategie.

Ik heb in mei jongstleden in audiobrief nr. 24 gewaarschuwd voor de voorbereidingen van de Sovjet-Unie om opzettelijke aardbevingen en getijdengolven te veroorzaken als wapens van een oorlog zonder grenzen. Die maand gaf ik de navigatiecoördinaten waar zeven (7) Sovjet-splijtings-fusie-vernietiging superbommen al waren geplant op strategische

onderzeese locaties rond de Filippijnen. Een jaar geleden heb ik er nog op gewezen dat er bij bepaalde gelegenheden grote experimenten van de Sovjet-Unie op het gebied van weersverandering zijn uitgevoerd. Afgelopen augustus heb ik onthuld dat kobaltbommen in de oceanen werden geplaatst op strategische locaties om te dienen in een opbouw van aardbevingen activiteit voorafgaand aan de grote catastrofe die de Filippijnen en de Amerikaanse westkust wacht, en ik heb onthuld dat sommige van deze zijn ontploft. Pas onlangs heb ik vernomen dat sommige kobaltbommen andere doeleinden hebben dan aardbevingen. In de noordelijke Stille Oceaan werden afgelopen herfst twee grote warmwaterzones ontdekt. Deze warmwaterzones pompen enorme hoeveelheden vocht in de luchtstromen die door Amerika heenvegen vanuit de Stille Oceaan en zorgen voor enorme luchtturbulentie in het proces. Het resultaat: sneeuwstormen, hoge winden en overstromingen die in de nabije toekomst heel goed van invloed kunnen zijn op onze voedselvoorziening. Deze warmwaterzones zijn veroorzaakt door het opzettelijk kraken van de zeebodem om vulkanische warmte in de oceaan te ventileren. Het centrum van een warmwaterzone die aldus gecreëerd is, ligt op 50-37-8 Noord, 170-32-51 Oost nabij Attu in de Aleutiërs; de andere is op 25-34-23 Noord, 151-18-41 West, tussen Hawaï en Californië. Op beide locaties werden er afgelopen zomer Sovjetkobaltbommen geplaatst en ontploft.

Afgelopen april heb ik u gewaarschuwd dat de Russische nucleaire sabotage van de Verenigde Staten was begonnen, in eerste instantie gericht op onze dammen en reservoirs; En afgelopen mei, voordat ik de audiobrief drie maanden opschort in een poging om de Sovjet sabotagecampagne te ontmaskeren en te stoppen, heb ik je de Sovjetstrategie verteld om water tegen ons te gebruiken als wapen. Vorige maand werd een ernstige tweejarige droogte in Californië door een voortdurende stortbuien gebroken. Nu dreigt er zo'n zware voorjaarsvlucht dat overstromingen een probleem zullen zijn in plaats van droogte. En nu, dankzij de Sovjet-wijziging van het Amerikaanse weer, worden onze grote dammen gevuld net zoals ze moeten zijn om maximale vernietiging te produceren wanneer ze door Sovjet nucleaire mijnen worden opgeblazen.

Onderwerp 2.. In het verleden heb ik herhaaldelijk een waarschuwing gegeven over de opzettelijke, verpletterende tekorten die worden geregeld om Amerika te raken samen met de ineenstorting van de Amerikaanse dollar en het verdwijnen van vrijheden en eigendom; Ik begin met audiobrief nr. 10 bijna twee jaar geleden. Ik heb de reeds bestaande Presidentiële Executive Orders openbaar gemaakt, waaronder de "Verklaring van een nationale noodsituatie" kan worden gebruikt om tekorten te vergroten en onze grondwet op te schorten. Vandaag bereidt de gecontroleerde Carter-regering zich stilletjes voor op de geplande Verklaring van een Nationale Noodgeval.

Overzees gaat het Midden-Oosten steeds sneller door de eenrichtingscorridor die tot oorlog leidt. Zoals ik in november vorig jaar zei, was het vredesinitiatief van president Sadat van Egypte een onnatuurlijke stap waarvoor hij zonder zijn medeweten door bepaalde elementen binnen de CIA was geprogrammeerd. Het doel, dat Sadat zelf niet kende, was om de situatie in het Midden-Oosten zodanig te veranderen dat het zou leiden tot oorlog.. geen vrede; en dag na dag wordt Sadat zichtbaar meer gedeserteerd en wanhopig. De gecontroleerde Carter regering heeft ontdekt dat het niet meer mogelijk is om het Midden-Oosten-momentum af te wenden. Zo stelt de regering van Carter, die altijd de vlag van Vrede, Vrede, voert, nu een enorme nieuwe verkoop van gevechtsvliegtuigen aan Israël, Egypte en Saoedi-Arabië voor. Het echte doel in dit alles is Saoedi-Arabië, dat de

fatale fout heeft gemaakt zichzelf nu toe te laten als een confrontatiestaat tegen Israël. Deze manoeuvres zetten de public relations-truc van onze geheime heersers voort die enkele maanden geleden begonnen zijn, en geven het beeld aan het publiek dat we steeds meer afstand nemen van Israël. Tegelijkertijd worden steeds meer excuses gecreëerd om Israël op een vitale manier te doen lijken te worden bedreigd. Zo wordt het cover verhaal opgesteld voor een preventieve beperkte nucleaire aanval tegen de Arabische OPEC oliebronnen.

Het oorlogsplan dat ik in audiobrief nr. 6 van november 1975 onthulde, wordt nu bijgewerkt en in gang gezet en als het aankomt op de afkap van olie uit het Midden-Oosten, zal onze geheime heersers het excuus geven om de regulering en beperking van onze persoonlijke activiteiten sterk te intensiveren. Als voorspelling hierop, is Amerika's langste kolenaanval nog steeds bezig. Afgelopen vrijdagavond, 24 februari, had Jimmy Carter aangekondigd dat hij drastische maatregelen zou onthullen om de staking te beëindigen in een toespraak die gepland was voor 21:00 uur Oostertijd; maar in plaats daarvan, twee uur voordat hij een onderhandelde schikking aankondigde die op het laatste moment tussen de mijnwerkersunie en de Rockefeller gecontroleerde kolenbedrijven werd bereikt. Hij heeft het aan de natie gepresenteerd alsof er niets meer is om je zorgen over te maken, maar het is niets meer dan een truc om tijd te verspillen en uiteindelijk een excuus te bieden voor echt harde federale actie. Alle mogelijke middelen worden gebruikt om ervoor te zorgen dat de mijnwerkers de laatste regeling niet ratificeren, net zoals ze de eerdere enkele weken geleden hebben afgewezen. Enerzijds wordt het voorgestelde contract bezaaid met gebreken die ontworpen zijn om de rang en file mijnwerkers te mishagen; en aan de andere kant van de munt, de mijnwerkers worden rustig voorzien van vele vormen van steun om bewust de druk op hen te minimaliseren om te vestigen. Zij worden aangemoedigd om te doen alsof zij geen geld hebben en daardoor in aanmerking komen voor voedselbonnen, werkloosheid en bijstand. Bovendien verstrekken kredietverenigingen veel mijnwerkers vrijwel renteloze leningen, leggen crediteuren een moratorium op de rekeningen van mijnwerkers en proberen banken de schulden van mijnwerkers niet te innen. Grote schuldeisers, gecontroleerd door onze geheime heersers, zetten het tempo in en anderen volgen hun voorbeeld. En dus, als alles volgens plan verloopt, zal begin maart de zogenaamde nieuwe kolenaanval nederzetting afbreken. Jimmy Carter zal, zoals voorheen, vertragen en vertragen; maar met de nutsbedrijven die nog steeds geen kolen en de winter hebben, zullen die drastische federale maatregelen eindelijk opgelegd worden. De noodmacht van de president zal worden ingeroepen, schijnbaar voor beperkte doeleinden, maar tegelijkertijd zal de bureaucratie voor de komende onbeperkte nationale noodsituatie in gang zijn gezet.

Onderwerp 3 In 1972 schreef Kolonel Raymond S. Sleeper, Amerikaanse Luchtmacht (gepensioneerd), een artikel voor de Amerikaanse Veiligheidsraad getiteld "Ussr-First In Space Power." Het werd gepubliceerd op 6 maart 1972 in het Washington Report No. WR-72-4 van de Amerikaanse Veiligheidsraad. In zijn artikel beschrijft kolonel Sleeper hoe de Russische ruimtebomsatelliet al had aangetoond dat hij een vijandelijke satelliet in de ruimte kon opblazen.. een concept dat nu is vervangen door de operationele vloot van Cosmos Deeltjes Beam Interceptors. Hij beschrijft ook andere facetten van de groeiende leiding in het militaire gebruik van de ruimte door de Sovjet-Unie, en zegt: "Ze hebben al de mogelijkheid om een grote militaire ruimtemacht te lanceren om de Verenigde Staten te knuppelen om accommodatie te geven op een bepaalde vraag of vraag." Hij begint met de

woorden: "Assumeer om een voorbeeld te geven dat de impasse zich voortzet in de onderhandelingen tussen de Verenigde Staten en de Verenigde Staten. Staten en de USSR voor de beperking van strategische wapens (SALT) en dat de door de Sovjet-Unie gesponsorde Europese veiligheidsconferentie wordt bijeengeroepen om "spanningen" op het continent te verminderen." Hij wijst op de kwetsbare positie van Europa ten opzichte van de Warschau-Pacttroepen en vervolgt: "De USSR lanceert verschillende satellieten. Het vertelt de wereld dat ze orbitale bommenwerpers zijn. De Sovjets beweren dat de satellieten elk doel in Europa of de Verenigde Staten kunnen vernietigen, maar dat hun werkelijke doel is een vreedzaam Europa te verzekeren." Met het Westen geconfronteerd met een dilemma over deze satellieten, kolonel Sleeper vervolgt: "Dan om hun truc te climaxen, de Sovjets ontploffen een nucleaire explosie over de oostelijke Atlantische Oceaan 50 of 100 mijl uit de ruimte. Heel Europa zou voldoende onder de indruk zijn, en zou accepteren wat, Met het oog op deze demonstratie van de militaire macht van de Sovjet-Unie lijken nu zeer redelijke voorstellen voor een “vredelievende coëxistentie” tussen de landen van Oost- en West-Europa. De Verenigde Staten, machteloos, zou worden uitgesloten." (Om meer details te krijgen van Kolonel Sleeper’s account, stel ik voor dat u schrijft naar de Amerikaanse Veiligheidsraad in Boston, Virginia, zip 22713.)

Om het scenario van Kolonel Sleeper in de virtuele realiteit te brengen, is het alleen nodig om de elementen van wijdverbreide sabotage toe te voegen, de hypothetische ruimtebommenwerpers te vervangen door Cosmos Interceptor Satellites en Cosmospheres, en te beseffen dat alleen regeringsleiders vandaag de dag worden toegelaten op deze dingen..niet het publiek. Elke keer als er nieuwe problemen ontstaan in de SALT-besprekingen in Genève, nemen er nieuwe explosies en andere daden van Sovjet intimidatie toe in de Verenigde Staten. De afgelopen weken zijn de eerdere voorspellingen van een vroege SALT-overeenkomst weer vervangen door het uitstellen van onze geheime heersers, en opnieuw vallen er in de Verenigde Staten toevallig rampen op.

Vorige maand heb ik u gezegd dat de Sovjet-Unie nu klaar is om de Verenigde Staten in een nucleaire oorlog te vernietigen en onze tegenaanval te overleven, als die er was, maar ik heb u ook geïnformeerd over een drastische nieuwe verandering binnen het Kremlin zelf. Met Leonid Brezhnev fysiek uitgeschakeld, de haviken hebben overgenomen in het Kremlin sinds begin december, en als gevolg daarvan Sovjetbeleid zijn openlijk agressiever geworden de laatste tijd. De situatie, als gevolg, is zeer vluchtig.. alles kan gebeuren. Er is een grote bedreiging, zoals ik je vorige maand waarschuwde, dat de militaire KGB-geheime politie-factie die nu het Kremlin controleert, de plannen voor oorlog en staking zonder waarschuwing kan opvoeren, wat ze goed kunnen doen. De Sovjet-kernmijnen zijn nu in de Verenigde Staten, de Sovjet-onderzeese kernraketten in de territoriale wateren, waaronder de Grote Meren, en vanaf mijn laatste verslag, zijn de Sovjet-onderzeeërarmadas waarover ik u vorige maand vertelde, nog steeds langs onze Pacific, Atlantische Oceaan en Golfkusten. Maar ondanks deze onstabiele situatie en het extreme gevaar, moet ik u ook de beoordeling geven van onze geheime heersers zelf, zodat u hun benadering van de huidige situatie kunt begrijpen.

Meer dan twee maanden na het verlies van Amerika van de beslissende slag van de Oogstmaan in de ruimte in september, was de gecontroleerde Carter administratie in complete wanorde. Midden oktober, met de Amerikaanse satellieten die in vuurballen verdampen wereldwijd en de Sovjetvloot in een pincers beweging dreigend een aanval,

stuurde de Carter regering haar capitulatie naar Moskou. Met andere woorden, door middel van een eenzijdige SALT II-overeenkomst zou er sprake zijn van overgave. Zowel de Sovjet- als de Amerikaanse verklaringen gaven aan dat SALT II snel ging en eind december was het akkoord de door Brezjnev vastgestelde deadline; maar in november begonnen gewelddadige kruisstromen boven SALT te komen. Zoals ik toen al zei, hielden onze heersers tijd in de gaten, met behulp van controverse in het Congres als schild. Brezhnev heeft de schroeven met onderzeese ontploffing, de vernietiging van Toccoa Dam in Carters thuisstaat Georgia, een gewelddadige treinexplosie in Iri, Zuid-Korea, en andere maatregelen onmiddellijk aangedraaid. Al snel bleken de administratieve handelingen en verklaringen weer te volgen op de dictaten van het Kremlin. Begin december met de oorspronkelijke Brezjnev deadline op SALT II nadert, Sovjet-intimidatie van Amerika begon op snelle wijze te stijgen. Op 2 december 1977 begon de eerste van de mysterieuze luchtbevingen langs de oostkust, met dank aan Sovjetkosmosfer nummer 1 op de lijst van zeven die ik die maand openbaar maakte. Diezelfde maand beleefde Californië ongekende zandstormen met 100 mijl per uur wind, toen grote Sovjet-weersveranderingsmaatregelen van kracht werden. En slechts drie dagen voor Kerstmis begonnen Sovjet nucleaire mijnen graanliften en andere belangrijke doelen te vernietigen in een voortdurende uitslag zonder precedent in ons land, maar tegen die tijd was Leonid Brezjnev een zeer zieke man. Hij werd snel ziek en ik kan nu onthullen dat Leonid Brezjnev begin januari in Moskou stierf. Een paar weken geleden begon een ceremoniële double voor Brezjnev... om de wereld niet te laten weten dat er nu onrust heerst in het Kremlin. Maar onze niet-gekozen heersers weten het, en nu gebruiken ze de tijd die nog rest om wanhopig te bewegen in een crash programma om zich te binden aan Red China en China in een geloofwaardige bedreiging tegen Rusland te veranderen. En waar mogelijk wordt militair onderzoek en ontwikkeling in het geheim in een crashprogramma opgevoerd om nieuwe wapens te produceren op tijd om effectief de geweldige militaire macht van de Sovjet-Unie te bestrijden.

De Verenigde Staten kantelen richting China wordt weerspiegeld in de verklaringen van de Amerikaanse ambtenaren van het buitenlands beleid. Onlangs nog op 16 november vertelde minister van Defensie Harold Brown de Japanners dat het afnemen van Amerikaanse verplichtingen in het gebied verwacht zou moeten worden en toch begin deze maand onthulde hij in een toespraak voor het buitenlands beleid in Californië dat de Verenigde Staten opnieuw de nadruk leggen op onze verbintenissen in Azië. Hij haast zich om Zuid-Korea te geruststellen en te versterken met nieuwe gevechtsvliegtuigen, en er wordt onder andere nog eens nagedacht over het aangekondigde beleid om de Amerikaanse troepen daar terug te trekken. Hij heeft het ook heel anders dan eerder over de noodzaak om de grote marine- en luchtmachtfaciliteiten in de Filippijnen te behouden.

Mijn vrienden, onze geheime heersers en hun adviseurs zeggen zichzelf dat ze de Sovjet-Unie twee tot drie jaar kunnen tegenhouden voordat de interne consolidatie van de Kremlin-bureaucratie in handen krijgt. Tegen die tijd hopen onze geheime heersers dat het Rode China stevig in de hand zal hebben om in de strijd met Rusland te gooien, en in dit alles wordt de enorme financiële greep van Japan door onze geheime heersers.. de vier Rockefeller broers.. wordt gebruikt als een groot instrument. Japan heeft zojuist een historisch handelsakkoord met China gesloten, met een looptijd van acht jaar en een waarde van 20 miljard dollar. Het diplomatieke ijs tussen deze twee Aziatische reuzen begint daardoor al te ontdooien. Ondertussen worden de deuren van Rockefeller wijd opengevaagd

voor het Rode China hier en in het buitenland, en Rode Chinese handelsdelegaties zwerven rond in een drukte van activiteit in de Verenigde Staten, Europa, Azië en Japan. Dit alles klinkt misschien alsof de machtige Rockefellers weer een konijn uit die hoed trekken, zoals ze in het verleden hebben gedaan, en toch op de top eindigen; Maar wat ze eigenlijk doen, mijn vrienden, is een steeds dieper, breder graf graven voor zichzelf en voor Amerika. De Sovjet-Unie heeft lang geleden gezien wat er nu gebeurt en heeft Japan reeds voorbereid om zich aan te sluiten bij overeenkomsten om die met China te compenseren. Japan zal te zijner tijd een ontwerp van een Verdrag inzake vriendschap en samenwerking ondertekenen, ondanks de eisen van Japan om aan het einde van de Tweede Wereldoorlog vier Japanse eilanden terug te brengen die Rusland aan het einde van de oorlog heeft ingenomen. De economische macht van Rockefeller in Japan is formidabel, maar de Japanners willen “uit” onder het Rockefeller juk. Nu citerend uit mijn boek, pagina 76: "Deze situatie zou kunnen blijven voor een redelijke tijd, culminerend in Japan waardoor China en de Sovjet-Unie met haar in overeenkomsten, het openen van enorme economische markten die zich uitstrekken van Oost-Duitsland tot de verre uithoeken van Oost-Azië. Deze overeenkomsten zouden in feite een militaire alliantie vormen tussen de drie Aziatische machten, en zo zou in deze eeuw een andere As geboren worden, een Moskou-Tokyo-Peking As.. een nieuwe gigantische Aziatische machtsblok, bevestigd op Moskou-Tokyo -Pekking relaties, drie Aziatische reuzen." (Einde van citaat uit mijn boek.)

De Rockefellers hielpen Sovjet-Rusland om uit te groeien tot de nummer 1 militaire macht van de wereld alleen maar om de controle over hun Frankenstein monster te verliezen, maar het lijkt erop dat ze nooit leren. Nu is het proces van de opbouw van het Rode China zo snel mogelijk begonnen, en dat zal eindigen in een totale catastrofe. Uiteindelijk zijn de krachten die de neiging hebben om Rusland, China en Japan in een gigantische nieuwe Aziatische as te verbinden, veel groter dan de kleine invloeden die Rockefellers kunnen dragen. De Rockefellers geloven terecht dat een proces van vestiging en consolidatie voor het Kremlin ligt, maar ze hebben het mis, helemaal verkeerd, door te geloven dat dit het Kremlin zal verzwakken tot een zodanig punt dat het huidige overweldigende Sovjet-militaire voordeel zal worden toegestaan weg te glippen. De Sovjet-Unie, steeds meer onder invloed van minister van Defensie Dmitry Ustinov, houdt de militaire situatie nauwlettend in de gaten.

De Rockefeller droom om de Sovjet-ontwikkeling in militaire technologie in de ruimte van twee tot drie jaar te keren is onrealistisch om het punt van arrogantie; maar om er zeker van te zijn, Sovjet sabotage van sleutelplanten en installaties in het hele land is al uitgevoerd. Bijvoorbeeld, denk aan een kleine steekproef in mijn eigen stad Huntington, West Virginia. De internationale nikkelfabriek bevat nu drie Sovjet-kernwapens: de fabriek Owens, Illinois, twee; en de fabriek Houdow waar geheim werk wordt verricht, twee. Naast sabotage, mijn vrienden, is er een spionagecampagne van de Sovjet KGB tegen Amerika.

Op 9 februari, eerder deze maand, brak een sensationele Sovjet spionagezaak in Canada. In april jongstleden in audiobrief nr. 23 heb ik laten zien dat Sovjetagenten kernwapens in dammen en reservoirs in de Verenigde Staten plaatsten, en de volgende maand heb ik de rol van Canada beschreven als een ensceneringsgebied in de Verenigde Staten door de KGB. In audiobrief nr. 24 onthulde ik de cruciale rol van de RCMP, de Mounties, in het proberen om de groeiende sabotage van de Verenigde Staten te stoppen terwijl de Amerikaanse autoriteiten niets aan deden. Nu is ons publiekelijk verteld dat de Mounties sinds ten minste

afgelopen april betrokken zijn bij een contra-intelligentie operatie tegen KGB-operaties in Canada; en de RCMP heeft veel lof ontvangen in plaats van het gebruikelijke misbruik, voor hun breuk met de beroemde KGB spionnenring. Dertien spionnen, diplomatiek personeel op de Sovjet-ambassade in Ottawa, zijn uit de gevangenis gezet. De laatste jaren zijn er in het Westen herhaaldelijk spionagezaken geweest waarbij hoge militaire en regeringsambtenaren betrokken waren en enorme hoeveelheden sensationeel en gevoelig materiaal werden gecompromitteerd. Het is gebeurd in Canada, in Groot-Brittannië, dat onlangs meer dan 100 Sovjetspionnen heeft verdreven, in Zweden, in Denemarken, in West-Duitsland en zelfs in Zwitserland. Maar hier in de Verenigde Staten, de grootste van alle Sovjet spionage doelen, is de KGB zo krachtig geworden dat dergelijke blootstellingen niet gebeuren. De laatste tijd is er een grote deal gemaakt over spionageactiviteiten door een enkele diplomaat van een supermacht die Vietnam heet, maar geen woord over de duizenden KGB-agenten die onze landmijnen voor de komende oorlog hebben gekruist. De situatie zou anders zijn als J. Edgar Hoover niet vermoord was, maar Nelson Rockefeller zei altijd dat de FBI een fascistische organisatie was. Kun je je dat voorstellen? Maar ondanks de goede publiciteit die de Mounties kregen van de grote spionnenzaak in Canada, is de RCMP niet blij omdat de KGB in dat geval eerder won dan verloor. De zaak Ottawa spionage ring werd opzettelijk te vroeg blootgesteld door een Sovjet agent die het verhaal aan een Canadese verslaggever gaf. Het verhaal werd gedrukt, de cover van de RCMP werd opgeblazen, en de enorme KGB-operaties die nu in Canada worden uitgevoerd werden veiliger dan ooit omdat in Canada zoals hier, de KGB vrienden heeft op zeer hoge plaatsen.

Op dit moment zijn er op de luchthavens Mirabel en Dorval in Montreal, samen met Cubaanse, Poolse en Tsjechoslowaakse luchtschepen, vaak grote Aleoetische luchtschepen te zien, ondanks het feit dat er maar weinig commerciële luchtreizigers tussen Canada en Oost-Europa vliegen. Bovendien zijn er ook gecamoufleerde Sovjet troepentransporten, die elk 50 volledig bewapende troepen met voorraden en zonder identificatiemarkeringen kunnen vervoeren, die in grote groepen door de luchthavens van Montreal zijn gepasseerd. De KGB heeft onder bescherming van bepaalde zeer hooggeplaatste agenten in de Canadese regering maar liefst twaalf (12) guerrillakampen in afgelegen gebieden van de provincie Quebec opgericht. Momenteel zijn meer dan 3000 KGB opgeleid personeel in Canada, in staat vloeiend Engels te spreken en bereid om naar believen in de Verenigde Staten te infiltreren. In tegenstelling tot de Canadese en Amerikaanse burgers die als Sovjet-agenten hebben gehandeld bij het plaatsen van nucleaire mijnen in het hele land, zijn deze getrainde guerrilla's bereid belangrijke opstandoperaties te ondernemen tegen doelen in Canada of in de Verenigde Staten door middel van weersverandering, sabotage, spionage en op andere manieren. Er is nu een geheime oorlog gaande tussen het Kremlin en de Verenigde Staten over SALT II, dat het verdrag van de Amerikaanse overlevering moet zijn.

De slachtoffers in deze geheime oorlog zijn burgers, en het toltal stijgt. De mannen, vrouwen en kinderen die in de val van de Toccoa Falls Dam zijn gedood zijn slachtoffers in deze geheime oorlog; de arbeiders en inspecteurs die zijn gedood en gewond bij de explosie van gesaboteerde graanliften zijn slachtoffers in deze geheime strijd; Degenen die zijn gestorven in kunstmatige moordenaarsstormen zijn slachtoffers in deze geheime oorlog; en degenen die onlangs zijn gedood en gewond in de propaan explosie in Waverly, Tennessee, zijn slachtoffers in deze geheime strijd. De laatste keer dat het Iri, Zuid-Korea was, in

november.. werd een spoorwegwagen vol dynamiet gebruikt als de perfecte dekmantel voor de ontploffing van twee vrij grote begraven nucleaire mijnen. Deze keer werd het dichter bij huis gebracht. In Waverly werden twee tankwagens vol propaan ontspoord op woensdag 22 februari, maar ze lagen daar veilig tot vrijdag tot net voordat de arbeiders waren op het punt om te beginnen met het legen van hen. Dan zonder waarschuwing en zonder duidelijke oorzaak, een tank ontplofte. Zoals sommige getuigen zeiden “als een atoombom.” Een enorme zwarte paddenstoelwolk die in de lucht werd geboeid en meer dan negen doden achterliet, raakte gewond, en het centrum plat en verbrandde. Philip Hooper, vice-voorzitter van de L & N Railroad, zei: "Het was ongebruikelijk. Deze ontspoorde auto’s waren er 24 uur en lekten niet. We hadden een telefoontje van onze expert bij de auto dat ze zouden beginnen met de overdracht in acht minuten.. Toen blies het! Het niet volgde een normale explosie.. Het scheurde, toen explodeerde het." Zodoende kwam een andere KGB sabotage operatie binnen ons eigen land tot een einde.. sabotage die de ontsporing en de explosie veroorzaakte. Sabotage doelen ook olie tank boerderijen, olie pijplijnen, en andere soortgelijke installaties.

In de slotwoorden van mijn boek, waarschuwde ik vijf jaar geleden dat "Als de nieuwe Aziatische krachten niet worden begrepen maar worden geconfronteerd met onwetendheid en arrogantie, Dan zal de wereld niet op weg zijn naar een generatie vrede, waarvan president Nixon zo trots heeft opgeblazen, maar naar de derde wereldoorlog." Vandaag ontmoeten onze geheime heersers de nieuwe Aziatische krachten met de onwetendheid en arrogantie van degenen die geen hogere macht dan zichzelf erkennen. Door dit te doen, brengen ze de toorn van God op zichzelf en op ons allen. We zullen gekastijd worden en gereinigd worden.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God zegenen en ieder van jullie beschermen.

• • •

Audiobrief 32

29 maart 1978

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 29 maart 1978, en dit is mijn audiobrief nr. 32.

Meer dan een eeuw geleden, in 1873, begon een uitvinder in New York een vreemd nieuw apparaat te vertonen dat volgens hem de menselijke stem over lange afstanden zou overbrengen. Hij noemde zijn uitvinding een telefoon, hij probeerde financiële steun aan te trekken, maar er werd gemeld in de pers dat goed geïnformeerde mensen wisten dat het onmogelijk was om de menselijke stem door draad te sturen...dat draden alleen punten en streepjes konden overbrengen, zoals de Morse Code. Bovendien werd gezegd dat zelfs als de zogenaamde telefoon dit zou kunnen doen, het van geen praktische waarde zou zijn. En omdat ze veroordeeld werden als een fraudeur door zelfingenomen autoriteiten, werd de uitvinder in de gevangenis gegooid. De uitvinder werd in diskrediet gebracht en gedurende drie jaar werd het publiek de kans ontzegd om zelf te oordelen over de verdiensten van de telefoon. En zoals een oud Libanees spreekwoord zegt: “De fout van een geleerde is als het wrak van een schip: het zinkt en laat anderen ermee zinken.” Maar verre van onmogelijk te zijn, zoals de zelfgevormde geleerden van die dag beweren, was de telefoon onvermijdelijk.. een idee waarvan de tijd was gekomen. In 1876 onthulde een andere uitvinder, Alexander Graham Bell, een werkend model van de telefoon. Vandaag is de naam van Bell een huiselijk woord, en alle valse profeten die gezegd hadden ’Het kan niet worden gedaan’, zijn voor altijd vergeten.

Vandaag zijn er veel zelfuitgesproken autoriteiten die als onzin veroordelen wat ze niet begrijpen. Het gebeurde met de telefoon, de auto, het vliegtuig, ruimtereizen, enzovoort. Vandaag gebeurt het met betrekking tot onderwaterraketten, deeltjesbundelwapens, drijvende Sovjetkosmosferen en andere levens- en doodzaken. Vandaag proberen onze geheime heersers zoveel dingen te verbergen op zoveel manieren dat het steeds moeilijker wordt om dat te doen. Zoals altijd worden hun eigen geheime politieke en economische plannen en manoeuvres onder de hoede gehouden totdat ze klaar zijn om te springen op het nietsvermoedende publiek. Alleen nu werken hun plannen niet meer soepel, zoals ze ooit deden. Maar verder worden er grote inspanningen geleverd om de rampzalige militaire en ruimtevaartinzinkingen die de Verenigde Staten de afgelopen maanden hebben geleden voor het publiek te verbergen.

De sabotageoperaties van de Sovjet-Unie waarover ik al bijna een jaar waarschuw, nemen nu een stijgende tol in beslag; en de woordvoerders van de regering werken overuren aan het maken van ontploffende graanliften, exploderende fabrieken, exploderende raffinaderijen, exploderende spoorwegtankauto’s en explosies in energiecentrales lijken allemaal niet te bestaan; en om de gebeurtenissen in verband met de totale militaire overheersing van de ruimte door Rusland te kappen, worden niet alleen regeringsmedewerkers, maar ook gekozen congresleden, academici, industriëlen en wetenschappelijke woordvoerders in dienst gesteld. Zij denken dat zij door de zijde van de Sovjet-Unie, de winnende kant, zeer goed zullen worden behandeld; maar verraders zijn verraders en kunnen nooit worden vertrouwd. Dus medewerkers zijn altijd de eersten die

worden geëlimineerd nadat een land is veroverd. Wat onze geheime heersers zelf betreft, samen met hun intieme vrienden, zal het precedent dat zij zelf hebben geschapen in de processen van Neurenberg na de Tweede Wereldoorlog worden toegepast. In de nasleep van de komende nucleaire oorlog, zullen de verraders die Amerika van binnenuit hebben vernietigd, worden berecht voor oorlogsmisdaden en naar behoren worden geëxecuteerd.

Vandaag zijn mijn drie speciale onderwerpen: Onderwerp 1.. Cosmosferen, Cosmo-Strategy, And The Ignored Warnings Of General Thomas Power;

Onderwerp 2.. Sovjet voorbereidingen om de Verenigde Staten binnen te vallen; en

Onderwerp 3 Hoe gebeurtenissen samenkomen naar nucleaire holocaust.

Onderwerp 1 Op een slaperige late lentedag in juni 1957 kwamen leden van een ingenieursvereniging bijeen in Los Angeles om te horen over de inspanningen van de Amerikaanse luchtmacht in de ruimtevaarttechnologie. De spreker: Generaal Thomas Power. De daaropvolgende maand zou General Power commandant worden van het Strategisch Luchtcommando (SAC), maar op die dag in juni 1957 voltooide hij drie jaar als hoofd van het onderzoeks- en ontwikkelingscommando van de luchtmacht. Als zodanig was General Power toen Amerika's leidende autoriteit over de algehele militaire mogelijkheden van de ruimte, dus zijn publiek verwachtte te horen over deze mogelijkheden van General Power; maar in de eigen woorden van General Power gepubliceerd acht jaar later, zei hij: "Ik moest ze teleurstellen. Geleid door het officiële beleid, ik zorgvuldig vermeden elke verwijzing naar satellieten, ruimtevoertuigen, en de mens in de ruimte. In plaats daarvan sprak ik over de luchtmacht hoge hoogte studies, de impact van zonneverschijnselen op communicatie en aanverwante onderwerpen."

Minder dan vier maanden later op 4 oktober 1957 werd de mensheid door de piep, piep, piep van Sputnik I gelanceerd door de Sovjet-Unie in het Ruimtetijdperk gedreven; en dankzij het schandelijke 'officiële beleid' dat General Power en anderen muilkorfde, werd het Amerikaanse volk totaal overrompeld. Vijftien maanden geleden, in audiobrief nr. 19, vertelde ik je de rest van het verhaal over de zogenaamde Sputnik ik verras.. een schande die nooit hebben plaatsgevonden.

Voor General Power was de Sputnik schok zelf al erg genoeg, maar hij trok uit die ervaring nog belangrijkere lessen voor de toekomst. Voor hem was Sputnik I, gezien de andere militaire en technische feiten die hij in zijn bezit had, slechts een voorteken van veel ernstiger zaken die nog komen, en hij was vurig van mening dat alleen een geïnformeerd, opgewonden Amerikaanse publiek een eventuele ramp voor Amerika kon voorkomen, dus besloot hij zijn waarschuwingen in de gedrukte vorm te zetten. In april 1959, toen Eisenhower op de weg was, volgde generaal-majoor Strategic Air Command, de vereiste procedures en diende zijn boek voor goedkeuring in bij Defensie. Het boek bevatte geen militaire geheimen, maar het werd onmiddellijk verboden door de minister van Defensie.

Onbekend bij General Power, hadden de geheime heersers van Amerika al besloten om in 1961 met de nieuwe regering te beginnen met een complete revolutie in de Amerikaanse militaire strategie. Het zou een tweeledige strategie zijn, half zichtbaar en half onzichtbaar. Het zichtbare deel zou de geleidelijke verzwakking en ontwapening van de Verenigde Staten inhouden, die onze heersers ons altijd zouden verkopen als initiatieven voor "vrede," maar die eigenlijk tot oorlog zouden leiden. Het verborgen deel van de nieuwe strategie zou

echter de voortdurende geheime ontwikkeling van nieuwe superwapens omvatten waarmee de Sovjet-Unie in de komende oorlog volledig zou kunnen worden vernietigd; En het middelpunt van deze twee-gebogen strategie voor wereldoverheersing was om Amerika's Maan Programma te zijn, verkocht aan het publiek als een vreedzame onderneming, maar eigenlijk bedoeld voor militaire doeleinden. Het is deze twee-gebogen geheime militaire plan van onze geheime heersers die slechts zes maanden geleden ontrafelden op 27 september 1977. Het is dit plan dat leidde tot de rampzalige nederlaag van Amerika in de geheime Ruimteslag van de Oogst Maan die Amerika's geheime maanbasis in Copernicus Crater versloeg, en het is dit plan dat bedreigd zou zijn door de publicatie van General Power's boek in 1959.

In 1965, nadat General Power met pensioen ging, slaagde hij er uiteindelijk in zijn boek "Design For Survival" in een uitgebreide herziene vorm te publiceren. De uitgever was Coward McCann van New York, maar de originele verboden versie werd nooit gepubliceerd. Na bijna 20 jaar, denk ik dat de tijd al lang te laat is voor het Amerikaanse publiek om een aantal dingen te horen waarover de overleden generaal Thomas Power tevergeefs probeerde een waarschuwing te geven. Na aanzienlijke inspanningen en kosten heb ik eindelijk een kopie van het originele verboden manuscript van General Power kunnen verkrijgen, die tegen de tijd dat u deze opname hoort, onder controle zal zijn. Als ik zijn woorden voorlees, denk er dan aan dat ze twee decennia geleden zijn geschreven. Alleen op die manier kun je je realiseren hoeveel er voor je verborgen wordt gehouden door de federale overheid.

Op pagina 60 van het verboden manuscript zegt General Power: "Deterrence is de som van vele verschillende elementen die, in combinatie, dienen om onze vijanden te overtuigen dat als ze ervoor kiezen om een nucleaire oorlog te veroorzaken de Verenigde Staten zullen overleven en dat zullen ze niet." Drie jaar nadat General Power deze woorden schreef, werd hij terecht bewezen in de Cubaanse raketcrisis van 1962, maar zijn boek bleef verboden, zodat deze les niet naar huis werd gedreven in Amerikaanse gedachten en waar ontmoedigen geleidelijk werd toegestaan te verdwijnen.

Op pagina 67 van het verboden manuscript spreekt hij over een Sovjet-besluit om een oorlog tegen de Verenigde Staten te beginnen: "Eerst moet er voldoende zekerheid zijn dat de oorlog zal resulteren in een beslissende overwinning voor hen en onvoorwaardelijke overgave van onze kant." Een paar regels later zei hij: "De tweede voorwaarde die moet worden voldaan voordat de Sovjet-leiders agressie tegen de Verenigde Staten zou ondernemen is de verzekering dat ze kunnen voorkomen dat een vergeldingstegenaanval hen onaanvaardbare schade toebrengt." Mijn vrienden, in het licht van deze criteria, oordeel voor jezelf over de betekenis van de weggelopen Sovjet militaire superioriteit boven de Verenigde Staten. Bijvoorbeeld, overweeg slechts een klein deel van de foto.. de ongelooflijk massieve Sovjet Civil Defense Program versus niet-bestaande civiele verdediging in de Verenigde Staten. Maakt het uit dat volgens regeringscijfers de Sovjet-Unie 5.000.000 mensen zou kunnen verliezen terwijl de Verenigde Staten 160.000.000 zouden kunnen verliezen in een nucleaire uitwisseling? Of hebben de woordvoerders gelijk als ze je verzekeren dat deze onevenwichtigheid niets betekent?

Op pagina 68 van het verboden manuscript zegt General Power: "Een bijkomend probleem is de reactie van het Russische volk. Het lijdt geen twijfel dat ze in een nucleaire oorlog

zware verliezen zouden aanvaarden zonder te protesteren zolang ze geloofden dat de Verenigde Staten, niet Rusland, verantwoordelijk waren voor de oorlog." In het licht hiervan, mijn vrienden, waar is Jimmy Carters zogenaamde harde praat tegen de Sovjet-Unie de laatste tijd echt leidend? Weet hij zelf wel wat hij zegt? Zijn woorden en die van minister van Defensie Harold Brown zijn nu al de basis van een intense propagandacampagne in Rusland over de steeds dreigender wordende houding van de Verenigde Staten, Sommige diplomaten zeggen al dat de betrekkingen tussen de Sovjet-Unie en de VS nu het ergste zijn sinds de Cubaanse crisis van meer dan 15 jaar geleden.

Op pagina 141 van het verboden manuscript zegt General Power dat aangezien de Sovjet-Unie zowel onze militaire spierkracht als onze macht om die spier te herbouwen moet vernietigen, “Het doel van een Sovjetaanval zou een grondige vernietiging van het land zijn.” En op pagina 142 geeft hij de woorden van een Sovjet-leger: “Atomaire en waterstofwapens alleen zonder de beslissende operaties van de grondtroepen met hun hedendaagse materieel kunnen niet beslissen over de uitkomst van oorlog.” Met andere woorden, na de eerste nucleaire aanval volgt een invasie van de Verenigde Staten.

Hij heeft de ware status van de uitgebreide technologische en industriële inspanning van de Sovjet-Unie twee decennia geleden beschreven. Hij zei dat we al in een nek-en-nekrace zaten. En op pagina 212 waarschuwde hij voor: "het gevaar dat de Sovjets ons in de technologische race voor kunnen trekken als ze hun huidige tempo kunnen handhaven en wij het onze niet kunnen versnellen. Ze passen bij onze militaire inspanningen, hoewel hun economie slechts ongeveer 40% van de onze is. Door hun meedogenloze methoden en lage levensstandaard kunnen ze meer vooruitgang in militaire technologie kopen dan wij voor een gelijkwaardig bedrag kunnen kopen. Het belangrijkste is dat ze het veel sneller krijgen dan wij." En ik ga verder met dit zeer belangrijke citaat van algemene macht: "Terwijl we stap voor stap moeten vooruit gaan, gebruiken de Sovjets hun onvoorstelbare technische intelligentie om te profiteren van onze inspanningen, Wat we voorzichtig proberen op kleine schaal, zullen de Sovjets vaak op een veel grotere en indrukwekkender schaal doen."

20 jaar geleden kon generaal Kracht duidelijk zien dat ruimteoorlog een revolutie zou betekenen in de militaire strategie. Op pagina 225 van zijn verboden manuscript uit 1959 staat: "Het oude militaire mandaat ’Neem de hoge grond’ is even relevant in het aanbrekende ruimtetijdperk als ooit was voor de geweerdragende soldaat. In oorlogen uit het verleden betekende hoge grond hoogtes en heuvels gemeten in tientallen of honderden voet. Vechten bergafwaarts was altijd gemakkelijker en voordeliger dan vechten bergop. Toen het vliegtuig een oorlogstuig werd, betekende hooggrond duizenden en later tienduizenden voet. Nogmaals, de grotere hoogte of hoogte vertegenwoordigde een belangrijk voordeel in luchtgevecht. Terwijl de strijd om het strategische voordeel van de ’hoge grond’ blijft, wordt hoogte boven zeeniveau geleidelijk afstand van de aarde, en grenzeloze ruimte wenkt als het ultieme slagveld."

Op dezelfde pagina vervolgde General Power de volgende profetische woorden: "Het is geen twijfel mogelijk dat het strategische gebruik van de ruimte de militaire doctrine opnieuw zal revolutioneren, en misschien zelfs nog meer, dan het vliegtuig. Afstand op het aardoppervlak zal het weinige militaire belang verliezen dat het heeft overgehouden, omdat de aarde zelf slechts het middelpunt zal worden voor het ruimtetheater van operaties: en de

voortdurende tijdsdruk voor zowel actie als reactie zal in feite de rol van een nieuwe dimensie in de militaire strategie overnemen." Twee pagina's later vatte hij het samen in de zin: "Wie de ruimte wil controleren, zal de aarde beheersen."

In deze kristalheldere woorden van 19 jaar geleden, probeerde General Power het Amerikaanse publiek binnen te laten op het komende nieuwe tijdperk in militaire strategie gebaseerd op de ruimte. Hij slaagde er niet in, omdat onze geheime heersers niet wilden dat jullie het begrepen; maar vandaag is deze nieuwe militaire dimensie een realiteit. Sinds de Slag bij de Oogst Maan zes maanden geleden, is het het exclusieve domein van de Sovjet-Unie geworden, en ze noemen het kosmo-strategie.

In zijn verboden manuscript uit 1959, en zelfs in de herziene versie die uiteindelijk zes jaar later werd gepubliceerd, waarschuwde General Power in duidelijke bewoordingen over de sterke vooruitzichten voor verrassing in onze technologische race met de Sovjet-Unie. Hij wees erop dat een langeafstands militaire planner van 1939 onmogelijk de jetbommenwerpers, supersonische strijders, waterstofbommen en intercontinentale raketten van 1959 had kunnen voorzien. En omdat de technologische veranderingen zich versnellen, heeft hij geprobeerd te waarschuwen dat de best mogelijke projecties in 1959 ook achterhaald zouden kunnen worden door onverwachte, plotselinge, nieuwe militaire ontwikkelingen. Maar de waarschuwingen van General Power werden tot zwijgen gebracht en genegeerd, omdat ze niet pasten in de twee-gebogen strategie van onze geheime heersers voor wereldcontrole die ik eerder noemde. Als gevolg hiervan verloor Amerika de meest beslissende slag van de twintigste eeuw.. de Slag bij de Oogst Maan zes maanden geleden. En nu is de cosmostrategy van de Sovjet-Unie als de nachtmerries van de General Power uitkomen.

Een van de meest schokkende wapens van vandaag in het kosmostrategisch arsenaal van de Sovjet-Unie is het Elektrogravistische Drijvende Platform, of Cosmosfeer zoals ze het noemen. Ze zijn gewapend met geladen Deeltjes Beam Wapens; en zoals ik voor het eerst onthulde in audiobrief nr. 29 afgelopen december, zij zijn verantwoordelijk voor de gewelddadige luchtbevingen langs de oostkust en elders die de federale regering probeert uit te leggen. Reeds in 1962, ruim vijftien jaar geleden, konden enkele van de topofficieren van Amerika de dreiging van drijvende platforms aan de technische horizon zien en wilden beginnen met het werken aan een verdediging tegen hen. Thomas Power, toen commandant van het Strategisch Luchtcommando, was een van deze mannen. In de zomer van 1962 was de Cubaanse raketcrisis in de war, maar General Power keek al vooruit naar een mogelijke ruimte-Cuba van de toekomst die nog ernstiger zou zijn. Op een geheime bijeenkomst op Maxwell Air Force Base, beschreef General Power het drijvende platform concept dat al binnen bereik van Amerikaanse technologie was; en hij drukte frustratie en zorgen over de weigering van de Kennedy-regering om te beginnen met het ontwikkelen van een verdediging tegen een potentiële Sovjet versie van deze platforms. De ontmanteling van de Amerikaanse militaire macht onder leiding van toenmalige minister van Defensie Robert McNamara was al onderweg. In 1964 trok General Power zich terug na zeven jaar aan het hoofd van het Strategic Air Command.

In maart 1965, dertien jaar geleden deze maand, werd de herziene versie van zijn boek "Design For Survival" eindelijk gepubliceerd, Op pagina 243 en 244 vindt u een waarschuwing van General Power die specifiek wijst op de drijvende Sovjetkosmosferen

die nu over de Verenigde Staten en elders wereldwijd zweven. Vanaf pagina 243 geeft General Power een waarschuwing voor de dringende eis van verdediging tegen een militaire dreiging vanuit de ruimte. Hij zegt: "Een agressor zou het verrassingselement ten volle benutten, zowel voor het tijdstip van de aanval als voor het inzetten van een radicaal nieuw wapen of techniek waarvoor we niet voorbereid zijn. Het is heel goed mogelijk dat het Sovjet-verrassingswapen een offensief ruimtesysteem zou zijn, maar verder dan deze veronderstelling kunnen we alleen maar speculeren." Verder zegt hij op pagina 244: “Het is bijvoorbeeld denkbaar dat we op een ochtend wakker worden en een aantal Sovjetsatellieten in stationaire banen over alle delen van de Verenigde Staten kunnen vinden.” En een paar woorden later benadrukt hij: “We moeten zeker anticiperen op een dergelijke gebeurtenis die in de toekomst zeker niet vergezocht of ver weg is, en ervoor zorgen dat we operationele verdedigingssystemen of maatregelen hebben om het aan te kunnen.”

Daar, mijn vrienden, jullie hebben het! Beveiligingsbeperkingen verhinderden dat General Power deze zwevende apparaten in detail in zijn gepubliceerde boek beschrijft, dus gebruikte hij het woord voor hen dat het publiek het gemakkelijkst kon begrijpen, en dat woord is Satellieten; Maar als voormalig hoofd van Research and Development voor de Amerikaanse luchtmacht, wist General Power heel goed dat geen enkele echte satelliet kan zweven over een locatie in de Verenigde Staten. Echte satellieten kunnen alleen zweven over locaties op de evenaar van de aarde. Wat General Power ons dertien jaar geleden probeerde te waarschuwen zijn elektrogravistische drijvende platforms, tegenwoordig bekend als Cosmosferen. De waarschuwingen van General Power zorgden in 1965 voor een tijdelijke sensatie, maar uiteindelijk werden ze genegeerd. Op een ochtend in december 1977 werd Amerika wakker met de Sovjet drijvende Kosmosferen boven, en luchtbevingen begonnen huizen te schudden en ramen te breken in een lichte illustratie van wat ze kunnen doen. Vandaag zijn er 70 Sovjet-kosmosferen wereldwijd ingezet, en we hebben geen verdediging tegen hen!

Onderwerp 2 Vorige maand heb ik een waarschuwing gegeven over de paddenstoelactiviteiten van de Sovjet KGB in de provincie Quebec, Canada. Luchtvaartuigen uit het Sovjetblok, waaronder gecamoufleerde Sovjet troepentransporten, zijn in grote aantallen door de Mirabel- en Dorval-luchthavens in Montreal gepasseerd. Vorige maand kon ik het bestaan onthullen van ten minste 12 guerrillakampen in de provincie Quebec en meer dan 3000 KGB opgeleid personeel in Canada. Vandaag kan ik je meer vertellen. De dingen die ik u vorige maand heb kunnen vertellen, maken deel uit van een veel groter geheel, waarbij Frankrijk, de Verenigde Staten, Groot-Brittannië en de Sovjet-Unie betrokken zijn in een complex machtsspel; Maar het Kremlin bereidt zich al voor op de invasie van de Verenigde Staten... die de eerste verrassingsaanval zal volgen. Zoals altijd plannen de schaakspelers in het Kremlin hun bewegingen in volgorde en ver van tevoren.

We horen vandaag veel over de Separatistische beweging in de provincie Quebec, maar in feite wordt achter de schermen van Quebec niet meer dan een proefproject voor heel Canada gepland, dat uiteindelijk de weg van Quebec moet gaan. In dit alles, de kwestie van taal.. Frans versus Engels.. is slechts een oppervlakkige truc of dekking voor de veel ernstiger kwesties eronder.

Jaren geleden zag Frankrijk het handschrift aan de muur voor Europa, gegeven de overheersing van de NAVO-Alliantie door dubbelkruisende heersers in de Verenigde Staten, zodat Frankrijk zich uit de NAVO trok om haar eigen weg te gaan terwijl het rustig inging met de Sovjet-Unie in bepaalde gebieden. Vandaag is er een quid pro quo tussen Frankrijk en de Sovjet-Unie met betrekking tot Canada. De Sovjet-Unie wil Canada gebruiken als basis voor militaire operaties tegen de Verenigde Staten en heeft Frankrijk ertoe aangezet om Canada via de provincie Quebec voor dit doel te voorzien. Hoewel Quebec deel uitmaakt van Canada en dus nominaal in de Britse plooi, is er Franse invloed zeer krachtig. De Commissie heeft de Raad verzocht de Raad en de Commissie te verzoeken om de nodige maatregelen te treffen om de onderhandelingen te bespoedigen. De wortel is het vooruitzicht voor Frankrijk om haar invloed op heel Canada uit te breiden ten koste van haar oude rivaal, Groot-Brittannië; maar de stok over Frankrijk's hoofd is de dreiging dat als ze niet speelt bal, De steeds machtiger wordende Franse communistische partij zal het bestaan van de Franse regering zoals wij die kennen overnemen en beëindigen. Tot nu toe gaat Frankrijk mee en daarom heeft Moskou haar honden bij de recente Franse verkiezingen afgezegd. Daarom gedroegen de Franse communisten zich zo vreemd, de socialistische/communistische coalitie vernielend en de linkse coalitie ertoe gebracht de verkiezing te verliezen als ze er voor velen als winnaars uitzagen. Binnen Canada zelf wordt dit alles bevestigd door een element op het hoogste niveau van de overheid. Dit element werkt actief aan het doel van Franstalige marxistische Republiek Populaire du Canada. Deze krachtige factie in de Canadese regering werkt niet alleen samen met Frankrijk om Sovjet-intree via Quebec toe te staan, maar heeft ook rechtstreeks met de Sovjet-Unie onderhandeld over geheime regelingen, al twee jaar geleden. Als gevolg daarvan, Sovjet personeel geïnfiltreerd in Canada door Quebec Provincie zijn uit te fanting uit over heel Canada.

Er blijft nog een ander belangrijk segment van de Canadese regering die geen partij zijn bij de Sovjet-Franse intriges die nu onderweg zijn en in plaats daarvan pro-Canadian, pro-Britain en over het algemeen pro-Amerikaans zijn. Zij zijn verantwoordelijk voor de inspanningen in Canada om het tij van de Sovjet-activiteiten daar te keren, variërend van nucleaire sabotageoperaties in de Verenigde Staten afgelopen lente en zomer, tot de recente sensationele spionagezaak. Maar dit loyale segment verliest nu invloed ten opzichte van de factie die partij zijn bij de Sovjet-Franse intriges. Dit is grotendeels te wijten aan het zelfvernietigende, zwakke gedrag van de Verenigde Staten sinds de zomer van 1976. Het totale gebrek aan inspanningen van de Verenigde Staten om zich te verdedigen tegen het optrekken van nucleaire sabotage vanaf afgelopen voorjaar, heeft vooral de hand versterkt van al degenen die zeggen dat de Verenigde Staten "gedaan" zijn en geen verdere hulp meer verdienen. De Sovjet-Unie bereidt zich nu dus al voor op de invasie van de Verenigde Staten. Er is nu een gezamenlijke operatie van de KGB en het Sovjetleger gaande in Canada en Mexico, hoewel mijn berichten tot nu toe nog meer fragmentarisch zijn.

In de zomer van 1976 begon de Sovjet-Unie met het plaatsen van onderwaterraketten in onze eigen territoriale wateren ter voorbereiding van een nucleaire verrassingsaanval. De strategie was om van binnenuit te slaan vanuit onze verdediging van korte afstand, dat zou ons geen waarschuwing tijd geven. Het Sovjetleger is bezig met een parallelle strategie ter voorbereiding van de aanval op het moment. Het Sovjetleger is vandaag de dag het best uitgeruste en best opgeleide ter wereld, in staat om dag in dag uit nucleaire, conventionele

of chemische oorlogvoering te bestrijden. Wij horen over de dreiging die het Sovjetleger vormt voor West-Europa als steun voor de andere krachten van het Warschaupact. Maar mijn vrienden, het Sovjetleger is niet geïnteresseerd in West-Europa, omdat Moskou al de feitelijke hoofdstad van Europa is geworden. De NAVO is in puin en de Europeanen hebben genoeg van oorlogen, generatie na generatie. Vooral zien ze geen hoop in de richting van de Verenigde Staten. We hebben te vaak andere bondgenoten bedrogen, gestrand en uitverkocht en de gecontroleerde Carter-administratie bevestigt dat ook Europa vervangbaar is.

In plaats van Europa is de Verenigde Staten nu het belangrijkste doelwit voor het Sovjetleger. Terwijl we onze militaire troepen op vermoedelijke frontlinieposities wereldwijd inzetten, is het Sovjetleger nu bezig met kamperen op onze eigen stoep in Canada en Mexico. De troepen van de Sovjettroepen zijn in heel Canada aan het opruimen om wachtposten te plaatsen die in de meeste gevallen met minstens vijf mijl van elkaar gescheiden zijn. Sinds mijn laatste rapport op 27 maart, twee dagen geleden, waren Sovjet-seskaders begonnen met het bereiken van wachtposten in elke Canadese provincie, behalve de Yukon. Tegen de tijd dat je dit verslag hoort, zullen er ook teams zijn.

De zwaarste concentraties van de Sovjet-troepen zijn in Zuid Canada nabij de grens met de Verenigde Staten, vooral in Quebec, British Columbia, New Brunswick en Alberta. Anders verspreiden ze zich in Canada.

Op dit moment is de taak van de Sovjettroepen eenvoudigweg om hun verspreide wachtposten te bereiken, meestal in ruige of afgelegen gebieden, zich daar vestigen op manieren die niet de aandacht trekken.. en gewoon wachten. Ze moeten zichzelf onderhouden en wachten hoe lang het ook is vereist. weken, maanden, of langer totdat ze orders om te beginnen met de voorbereiding op een offensief. Pas dan zullen de wijd verspreide Sovjettroepen hun wapenhokjes verzamelen, waaronder tactische neutronenbommen, en zich gaan vormen in gevechtsformaties. Letterlijk zal het voorheen onzichtbare Sovjetleger in Canada en in Mexico plotseling zichtbaar worden als een massale strijdmacht die klaar is om de Verenigde Staten binnen te vallen. Net zoals de Sovjet-marine met zijn onderwaterraketten heeft gedaan, is het Sovjetleger nu bezig zich te positioneren in onze belangrijkste verdedigingslinies. Als alles volgens plan verloopt en als deze operatie mag doorgaan zoals de andere Sovjet activiteiten tegen Amerika, De 140.000 Amerikaanse troepen die nu in het geheim bij onze grens met Canada gestationeerd zijn, zullen verrast en overweldigd worden en de strijd om Noord-Amerika, zoals de Slag om de Oogst Maan zes maanden geleden, zal naar de Sovjet-Unie gaan.

Onderwerp 3... Ik heb in het recente verleden erop gewezen dat tegenwoordig oorlogen zijn gepland.. ze niet per ongeluk gebeuren. Degenen die met onze nationale veiligheid zijn belast, omvatten altijd een binnenste kring die, op bevel van onze geheime heersers, weet wanneer er oorlog komt omdat zij zelf helpen om die te bewerkstelligen. Maar zelfs als we worden opgezet voor een nieuwe ronde onnodig lijden, afval en bloedbad, worden wij die bedoeld zijn om te worden opgeofferd, altijd in het duister gehouden over wat er werkelijk aan de hand is.. altijd in naam van de Nationale Veiligheid.

Het instinct voor het verdoezelen door onze geheime heersers is altijd krachtig, maar tegenwoordig is het nog meer wild omdat ze nu proberen om verschrikkelijke fouten en mislukkingen van hun eigen kant te verbergen. Nergens is dit meer waar dan in de militaire

omgeving die nu gedomineerd wordt door de Sovjet-Cosmostrategie. Neem Skylab bijvoorbeeld, dat snel de 'Fort Knox Scandal of Space' wordt. Net als de vermeende enorme Amerikaanse goudpot in Fort Knox, bestaat het 85-tons Amerikaanse ruimtestation bekend als Skylab niet meer.

Zoals ik in oktober vorig jaar in audiobrief nr. 27 rapporteerde, werd Skylab op 18 oktober 1977 door een Sovjet Kosmos Interceptor.. dat is, een Killer Satellite! De Kosmos Interceptor vuurde zijn geladen Deeltjes Beam Wapen af bij Skylab, en Skylab barstte uit in een enorme vuurbal die helemaal van zuidwest Texas werd gezien tot punten misschien 800 mijl verderop in Arkansas en Missouri. Negen dagen later begon de doofpot. Plotseling bracht NASA een cover verhaal naar het effect dat om een of andere reden Skylab zinkt uit de baan, jaren eerder dan verwacht; en sinds die tijd, het verhaal is periodiek opnieuw.. elke keer met een beetje meer pessimisme over de kans op het redden van Skylab.

Net zoals in de goudoplichterij van Fort Knox werd gedaan, wordt er veel gejuich gemaakt over iets dat niet bestaat, puur om het publiek voor de gek te houden. In Fort Knox in september 1974 werd een klein compartiment van vreemd roodachtig junk gold getoond een delegatie van bezoekers (geen goud deskundigen onder hen), en het Amerikaanse ministerie van Financiën verkondigde toen: "Zie, het is allemaal hier." En vandaag worden verhalen over Skylab op televisie vergezeld door filefilms en in druk van foto's van Skylab om de veronderstelling dat Skylab er nog steeds is te versterken. Zelfs de nep Gold Audit, zo genoemd, heeft zijn parallel in de Skylab coverup. De Martin-Marietta Co., die onder controle staat van onze geheime heersers, heeft een contract van negen maanden gekregen om 125.000 dollar aan Amerikaanse belastingbetalers te besteden om de Skylab situatie te bestuderen. Kun je je dat voorstellen? En wat nu? In Fort Knox stelde de Schatkist dat het te duur zou zijn om een goudinventaris uit te voeren die afdoende zou beantwoorden aan mijn kosten over tekortkomingen in de goudvoorziening, ook al was een dergelijke inventaris 20 jaar eerder zonder problemen uitgevoerd in slechts 9 weken! Dus wees niet verbaasd als NASA op een dezer dagen met grote spijt zou aankondigen dat budgettaire factoren het onmogelijk maken om een reddingsmissie van Skylab uit te voeren.

Maar ernstiger dan de Skylab cover-up is de rare doofpot-inspanningen van de regering van de Sovjet-Cosmosferen die nu over de Verenigde Staten en elders wereldwijd zweven. Dit zijn de apparaten waar generaal Thomas Power zich al zo lang zorgen over maakte. Ze zijn gewapend met geladen Deeltjes Beam Wapens die klusjes kunnen doen zoals het vernietigen van onze ICBM's in hun silo's. Ze kunnen ook militaire of andere vliegtuigen uit de lucht schieten, zoals de Air India Boeing 747 die vroeg in januari door een Cosmosfeer bij Bombay uit de lucht werd geblazen. Maar tot nu toe zijn ze vooral gebruikt in de Verenigde Staten in een weersveranderingsrol. De Cosmosferen vuren hun deeltjesbundels af in een gedefocuste modus waardoor de straal in de atmosfeer wordt geabsorbeerd in plaats van helemaal tot een doel op de grond te doordringen. Op deze manier kunnen de Kosmosferen de elektrische ladingen in de bovenste atmosfeer drastisch veranderen, wat op zijn beurt ons weer sterk beïnvloedt. Vele decennia geleden voorspelde de elektrische tovenaar Nikola Tesla dat het weer op een dag zou kunnen worden beheerst door deze elektrische ladingen te wijzigen. Nu, met behulp van hun Deeltjes Beam Wapens, heeft de Sovjet-Unie hem gelijk bewezen.. dankzij de enorme energie-afgifte bereikt door Deeltjes Beams. Deze energie is slechts een klein deel van de totale energie die in een grote winterstorm zit, bijvoorbeeld, maar het dient om deze stormen te activeren en te leiden.

Als bijproduct van het afvuren van hun Deeltjesstraalwapens in deze gedefocuste modus voor weerbeheersing, creëren de Kosmosferen enorme luchtschokken of luchtbevingen. Deze eerste begon te worden gehoord op en neer de oostkust van de Verenigde Staten op 2 december 1977, toen de Sovjet kosmos nummer 1 op een lijst die ik onthulde die maand, begon te schieten. Cosmosfeer nummer 1 zweefde toen voor de kust van South Carolina. Duizenden mensen van South Carolina tot Connecticut waren bang voor de krachtige, rommelende ontploffingen die vanuit de oceaan kwamen, en ramen en afwassers werden in sommige gebieden verbrijzeld. Meer recentelijk, zoals ik vorige maand al zei, zijn deze luchtbevingen ook elders gehoord dan langs de oostkust, maar er is geen nationale publiciteit toegestaan over deze andere luchtbevingen.

Ondertussen zijn de gebeurtenissen in het Midden-Oosten steeds sneller in de richting van oorlog. De lang geplande nucleaire staking van de Sinaï tegen de oliebronnen van de Arabisch-Opec, waar ik in de herfst van 1975 voor waarschuwde in audiobrieven nrs. 5 en 6 is snel naderbij. Het belangrijkste doel in deze staking is Saoedi-Arabië, en daarom hebben de Rockefellers geregeld om de olievelden terug te verkopen aan Saoedi-Arabië, waardoor ze hun eigen geld bijna twee jaar geleden besparen. Saudi-Arabië heeft nooit rechtstreeks deelgenomen aan een van de vroegere Midden-Oostenconflicten, maar nu is er een meedogenloze propagandacampagne gaande om Saudi-Arabië als een grote bedreiging voor Israël te schilderen. De Amerikaanse senatoren beginnen de lijn te spuwen dat het eigenlijk Saoedi-Arabië is dat de bron is van steun voor Israëls bittere vijand.. de Palestijnse Bevrijdingsorganisatie, de strijdarm van Al Fatah. Ondertussen voeren Israëlische bommenwerpers in het geheim al meer dan een jaar in Tabak, diep in de noordwestelijke hoek van Saoedi-Arabië, praktijkaanvallen uit tegen de Saudische gevechtsbasis. Als gevolg daarvan wordt Saudi-Arabië steeds meer enthousiast om Amerikaanse F-15 Fighters te verkrijgen, of zo niet F-15’s dan Mirage F-1’s uit Frankrijk om de Israëlische aanwezigheid in de lucht te matchen. En op zijn beurt is er een nieuw Senaatsrapport verschenen waarin staat dat als we F-15’s verkopen aan Saoedi-Arabië als onderdeel van de zogenaamde pakketovereenkomst van de Carter-regering, Israël zich misschien zo bedreigd voelt dat het een preventieve aanval tegen Saoedi-Arabië onderneemt.

In dit alles worden zowel Israël als Saoedi-Arabië door onze eigen geheime heersers behandeld als vervangbare pionnen. Een afkapsel van de olievoorraden in het Midden-Oosten die een nationale nood- en dictatoriale controle in de Verenigde Staten zouden veroorzaken, maakt nog steeds deel uit van het doel, net zoals het in het oorspronkelijke plan van tweeënhalf jaar geleden was. Maar nu, gezien de catastrofale verschuiving van de militaire machtsbalans naar de Sovjet-Unie in de afgelopen zes maanden, zien onze heersers de komende nucleaire doom van OPEC als een verschroeid aards beleid dat wil zeggen, De olierijkdom van het Midden-Oosten moet aan de Sovjets worden ontzegd door de oliebronnen met dodelijke radioactiviteit af te hakken. Nadat dit wordt bereikt door een Amerikaanse aanval van de Sinaï vermomd als een Israëlische inval, Israël zal worden verlaten om voor zichzelf te zorgen. Maar ongeacht de wens van onze geheime heersers, zijn deze manoeuvres en intriges niet verloren op het Kremlin.

Drie grote Israëlische luchtmachtbases zijn gebouwd in de bezette Sinaï met fondsen van de Verenigde Staten... een in Eytam bij Al Arish aan de Middellandse Zee kust, een in Ofira bij de zuidelijke punt van de Sinaï, En één bij Etzion 15 mijl ten zuidwesten van de Israëlische haven van Elath aan de Golf van Akaba. Alleen al Etzion kost meer dan $

4.000.000.000 en kan omgaan met de meest geavanceerde vliegtuigen. Schijnbaar zou dit beslissende controle over het gebied. Maar nu drijvend over de Sinaï zijn er 5 Sovjet Kosmosferen; en er zijn nog 10 meer over en rond Israël.. een over het noordwesten van Saoedi-Arabië tussen de Etzion luchtmachtbasis in de Sinaï en Tabak, de Saudi-Arabische luchtmachtbasis; vier over West-Jordanië geregeld langs Israëls oostgrens; Een over het zuidwesten van Syrië bij de zee van Galilea; een over een plek ongeveer 10 mijl uit de kust bij Eytam Air Base, een ander ongeveer 10 mijl van de kust halverwege tussen Haifa en Tel Aviv; en twee over Israël zelf, een in het noorden en een in het zuiden. Ze zijn allemaal op een hoogte van slechts 12 mijl, behalve de twee over de Middellandse Zee die slechts 7 mijl hoog zijn. Bovendien zijn 4 onderzeese kobaltbommen voor aardbevingen en vloedgolfgeneraties op afstanden van 40 tot 60 mijl van de kust geplant in een boog van Zuid-Libanon tot ten noorden van de Sinaï..ze bedreigen Haifa, Tel Aviv, en de hele Israëlische kust.

Het is duidelijk dat de Sovjet-Unie niet van plan is om militaire acties in het Midden-Oosten te laten plaatsvinden die niet in het voordeel van de Sovjet-Unie zijn. De Kosmosferen bijvoorbeeld konden elke Israëlische of Amerikaanse aanval tegen Saoedi-Arabië in zijn spoor stoppen, indien gewenst; Of als die staking helpt bij de Kremlin-campagne om het Russische volk te mobiliseren voor oorlog, dan kunnen ze toekijken hoe de nucleaire staking plaatsvindt en dan de vliegtuigen vernietigen op hun weg terug naar de Sinaï. Alles kan gebeuren.

Ondertussen wordt het grillige gedrag van de gecontroleerde Carter administratie, en van Jimmy Carter zelf in het voordeel van het Kremlin gebracht. Minder dan twee weken geleden gaf Jimmy Carter op 17 maart 1978 een grote toespraak over buitenlands beleid aan de Wake Forest University in Winston-Salem, North Carolina. Het is algemeen beschreven als een harde talk, hoewel zijn bedreigingen te maken hadden met weinig meer dan het verminderen van economische en wetenschappelijke samenwerking met Rusland, maar de toon van de toespraak was perfect voor interne Sovjetpropaganda doeleinden. De toespraak van Carter werd onmiddellijk aangegrepen om een snel groeiende Kremlin-campagne te stimuleren om het Russische volk te overtuigen van een Amerikaanse dreiging, zodat zij de nucleaire oorlog zullen steunen als het aankomt.

Twee dagen geleden, op 27 maart 1978, liet het Kremlin een nieuw ultimatum los aan de gecontroleerde Carter-regering om een SALT II Overgaveverdrag te accepteren. Het was zes maanden tot de dag nadat minister van Buitenlandse Zaken Andrei Gromyko het eerste SALT II ultimatum had afgeleverd op basis van het verlies van Amerika van de slag bij de Oogstmaan. Ditmaal werd het ultimatum afgeleverd in Pravda, het officiële orgel van de Sovjet-communistische partij. Het Pravda-artikel spoorde de Verenigde Staten aan snel te beslissen of het al dan niet een nieuwe overeenkomst over strategische wapenbeperking wil. De Amerikaanse afwijzing van de nieuwe overeenkomst, volgens het Pravda ultimatum, zou “de internationale veiligheid verstoren.”

Mijn vrienden, sommigen hebben gezegd dat Jimmy Carter de laatste president is die beslissingen kan nemen die het verlies van Amerikaanse vrijheid zullen voorkomen, maar dat is niet echt waar. Jimmy Carter is snel met spijkers in onze kist, maar het was Gerald Ford die als president Amerika op het meest cruciale punt in onze geschiedenis in de steek liet. In audiobrief nr. 17 in oktober 1976 heb ik in detail onthuld hoe president Ford onder

de smerige dreigingen van een persoonlijk financieel schandaal gebukt ging en op 1 oktober 1976 akkoord ging met het verraderlijke Rode Vrijdagakkoord. Hij heeft daarmee het startsein ongedaan gemaakt dat hij generaal George S. Brown, voorzitter van de Joint Chiefs of Staff, had gegeven om de Sovjet-raketten in onze territoriale wateren te verwijderen en verder te verwijderen.

De Sovjet-leiders bereikten op dat moment een zeer belangrijke evaluatie van de Verenigde Staten. Ze hadden geprobeerd de Verenigde Staten te verrassen in een dubbel-kruising in nucleaire aanval. Ze waren gepakt, gestruikeld door publieke blootstelling via mijn tapes, beperkt hoewel die blootstelling was, en toch hadden ze uiteindelijk niets betaald voor hun mislukking. In plaats daarvan wilden hun formele geheime bondgenoten de voormalige geheime alliantie weer in ere herstellen alsof er niets was gebeurd. Zelfs niet in de mate dat er onderwaterraketten langs onze kusten konden worden geplant zonder inmenging! De Sovjet-Unie concludeerde dus dat het net zo goed alle stops kon trekken om zich voor te bereiden om Amerika voor eens en altijd te vernietigen, omdat degenen die Amerika achter de schermen regeren zo decadent en zwak waren geworden dat ze het contact met de werkelijkheid verloren hadden. Het Angelsaksische Westen was klaar om te gaan liggen en te sterven. Wat jammer. Wat een tragedie.

Mijn vrienden, de acties van de gecontroleerde Carter regering leiden ons steeds dieper in drijfzand; en door militaire macht alleen is er geen hoop dat Amerika kan worden gered, Er is ook geen hoop dat onze huidige leiders, gekozen en anders, uit een leven van bedrog, dubbelhandel, leugens, en chantage zullen komen en werkelijk handelen in het belang van het Westen. De enige hoop, mijn vrienden, is dat het Amerikaanse volk zich terug keert naar onze Heer Jezus Christus, om degenen die ons leiden naar de slachting, te verdrijven en te straffen, En om te bidden dat God in Zijn genade de plannen van de Sovjet-Unie zal afwijzen om ons samen met onze kwade heersers te vernietigen.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God zegenen en ieder van jullie beschermen.

• • •

Audiobrief 33

28 april 1978

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 28 april 1978, en dit is mijn audiobrief nr. 33.

Op een zomerdag in 1971 zaten twee ruimtemannen aan boord van een onhandige vierwieler die over het oppervlak van de maan reden. De Amerikaanse astronauten David Scott en James Irwin, de maanlanding crew van Apollo 15, waren op weg om een goed zicht te krijgen op de gigantische maan canyon bekend als Hadley Rille. Ze waren de eerste mannen in de geschiedenis die een ritje maakten op het maanoppervlak. Toen ze langskwamen, kwamen ze langs de rand van een krater, die ze Aardlichtkrater noemden. Mission Control in Houston belde terug: “Arthur Clarke zou trots op je zijn.” Zestien jaar eerder, in 1955, had de beroemde Britse schrijver Arthur C. Clarke een profetisch boek met de titel “Earthlight” gepubliceerd. Twee jaar voordat het Ruimtetijdperk met Sputnik One aanbrak, werd het Aardlicht gepubliceerd over de toekomstige bezetting van de maan door de mens; en ter ere van Clarke’s visie noemden de Apollo 15 astronauten Aardlichtkrater naar het boek. En heel vaak tijdens televisie-reportage van de Amerikaanse bezoeken aan de maan, had Walter Cronkite van CBS News niemand minder dan Arthur C. Clarke aan zijn elleboog. In zijn boek schilderde Clarke een levendig beeld van de grote waarde die de maan zou verwerven wetenschappelijk, economisch en strategisch. De climax van dit boek, zo uniek geëerd door de Apollo 15 astronauten, heet de “Slag bij Pico,” een hypothetische ruimteslag die op de maan gericht is; En hoewel de details heel anders zijn, Clarke’s fictieve Slag bij Pico had op griezelige manieren de echte ruimteslag die meer dan twee decennia later in september 1977 plaatsvond. De Slag bij de Oogst Maan is geheim gehouden voor het publiek, zowel door de overwinnaar (de Sovjet-Unie) als door de overwonnenen (de Verenigde Staten van Amerika); Maar het is de sleutel om de steeds meer koppig terugtrekken van de Verenigde Staten op alle fronten te begrijpen onder de nieuwe durf van het Kremlin.

Net als in september 1977 was april 1978 een maand lang een waterslang in de onnodige daling en val van de Verenigde Staten en de westerse wereld. In september jongstleden hebben zich cruciale ontwikkelingen voorgedaan onder het geheim van de geheimzinnigheid, zonder officieel te weten wat er werkelijk gebeurt. De enige openbare aanwijzingen voor de belangrijke ontwikkelingen achter de schermen zijn obscure diplomatieke manoeuvres en mysterieuze gebeurtenissen van allerlei aard. In september van vorig jaar was er bijvoorbeeld het mysterie van de zogenaamde UFO boven Petrozavodsk in de Sovjet-Unie. Een week later was er de luid getrompetde doorbraak in de SALT II-onderhandelingen. Deze doorbraak, werd ons verteld, was te wijten aan de zeer ongebruikelijke plotselinge ontmoeting met Jimmy Carter in het Witte Huis die door de Sovjet-minister van Buitenlandse Zaken Andrei Gromyko werd geëist. Zoals ik al zei in audiobrief nr. 26 was het object boven Petrozavodsk geen UFO, en de belangrijkste mediaverhalen over een SALT doorbraak waren leugens om het publiek te misleiden, en vandaag, zeven maanden later, is er nog steeds geen SALT II overeenkomst.

Deze maand is er het vermeende mysterie van de Koreaanse luchtvaartmaatschappij die binnenkwam in het Sovjet luchtruim terwijl Staatssecretaris Vance in Moskou was om wapenbeperkingen te bespreken. De besprekingen vonden plaats tegen de achtergrond van de duidelijke dreigingen van de Sovjet-Unie dat dit de laatste kans zou zijn voor Amerika om een SALT II-verdrag te sluiten. De gesprekken eindigden als altijd vastgelopen, maar plotseling is de Sovjet houding in het openbaar de belichaming van zoete rede en geduld. Ondertussen weigert minister Vance het publiek te vertellen over wat er in Moskou gebeurde.

Vandaag is de Republiek van de Verenigde Staten van Amerika in de schemer van de laatste daling voor de nucleaire oorlog. Onze geheime heersers achter de schermen proberen nog steeds te redden wat ze kunnen van hun geruïneerde plan voor wereldverovering, en in het proces maken onze situatie nog wanhopiger dag in dag uit. Ze manipuleren onze economie en onze politiek naar hun eigen doel. Zij geloven nog steeds dat hun rijkdom hen zal redden van de nucleaire nachtmerrie die zij ons brengen, en zij zijn tijd aan het rekken in de hoop om de vruchten te verkrijgen van de crash projecten van militaire ontwikkeling op tijd om de verpletterende militaire macht van de Sovjet-Unie te voorkomen.

Sinds de Slag bij de Oogst Maan zeven maanden geleden wordt ideologie snel terzijde geschoven als de bepalende factor voor de acties van regeringen. Naarmate de wereld dichter bij oorlog komt, is het steeds meer ieder land voor zichzelf in de arena van wereldzaken. Historische patronen en afstemmingen zetten ideologische argumenten opzij en het overlevingsinstinct vervangt verdragen en zelfs langdurige vriendschappen tussen naties. De slechte behandeling van Amerika’s bondgenoten door onze geheime heersers door de jaren heen komt nu thuis om te racen. Zelfs nu we in een hoekje worden geduwd, blijven onze heersers stukken vlees naar de oprukkende Russische Beer gooien om een paar momenten tijd te winnen. Terwijl onze heersers hier een wapen weggooien, een bondgenoot daar, pauzeert de Russische Beer even om elke winst te verwerken en dan steeds dichterbij te drukken. En terwijl we in de positie van fort Amerika worden gesteund, zijn we steeds meer een fort zonder wapens en zonder de geest om te overleven. Net als Frankrijk vóór 10 mei 1940 horen we dagelijks garanties van onze militaire kracht en de betrouwbaarheid van onze onopgezochte verdediging. Maar net als Frankrijk in 1940 worden we opgegeten door spionnen, inactiviteit en apathie.

Vrienden, er zijn mensen die zeggen dat ik jullie niet de hele waarheid moet vertellen over gebeurtenissen achter de schermen die jullie lot bepalen, omdat, zeggen ze, ik de mensen beangstig. Maar denk aan deze woorden van een beroemde Duitse psychiater: "Vrees kan storend zijn, wat leidt tot paniek, onmacht en afkeer van rationaliteit ten gunste van blinde emotie; het kan ook constructief zijn, creatief in het zoeken naar manieren om te ontsnappen, scherpen de verstand om te voorkomen of te overwinnen gevaar. Een van de moeilijkheden is dat zo velen van ons te apathisch zijn om bang te zijn, ofwel vertrouwen op het lot om ons te bevrijden of onze schouders op te halen dat het vooruitzicht van wat zal zijn, zal zijn." Wanneer er een kernoorlog komt, inclusief geofysische oorlogvoering, zullen alleen degenen die gewaarschuwd zijn enige kans hebben om paniek te vermijden die degenen die verrast worden zal grijpen. Alleen totale blootstelling kan paniek in het hele land voorkomen. Het Amerikaanse volk zal buigen voor een dictatoriale regering als onze Republiek in vlammen opgaat, en alleen totale blootstelling plus een spirituele

herontwaking kan mogelijk de door de mens veroorzaakte catastrofe die voor ons allemaal in petto heeft, aan de kant zetten.

Mijn drie speciale onderwerpen voor vandaag zijn: Onderwerp 1.. Info, Gold, And The Stock Market Bear Trap;

Onderwerp 2.. Korean Air Lines Vlucht 902.. De Vliegende Lusitania; en

Onderwerp 3 De Twilight van de Verenigde Staten Republiek.

Onderwerp 1.. Al enkele jaren volgt de aandelenmarkt een trend naar beneden op lange termijn, crashen in slow motion. Maar twee weken geleden, op 14 april 1978, sprong de aandelenmarkt in New York plotseling uit de doldrums, alsof het op signaal was. Zonder plausibele verklaring steeg het handelsvolume naar astronomische niveaus, waarbij records werden ingesteld, terwijl de Dow Jones gemiddelden gestaag omhoog raceten. Ondertussen werden economische statistieken van de overheid aan het publiek verkocht om aan te tonen dat onze economie aan het oppakken was, en zelfs de slecht instortende Amerikaanse dollar bleek een nieuw leven te winnen, Dankzij geruchten dat de Amerikaanse regering op het punt stond goud te veilen om de dollar te verhogen. Maar zoals elke huisvrouw weet, gaat de inflatie gestaag vooruit, eet het gezinsbudget op en maakt het nog moeilijker om de eindjes aan elkaar te knopen. Terwijl de overheid doorgaat met inflatie, een paar procent per jaar, vinden shoppers prijzen op bijna alles vandaag omhoog springen week per week. Het is genoeg om te laten denken dat de overheid en de aandelenmarkt in een droomwereld van zichzelf zijn. En mijn vrienden, dat zijn ze.

We horen nog steeds maandelijks over het Amerikaanse tekort op de betalingsbalans, ook al is het een verouderde meting geworden. Zoals ik vijf jaar geleden al uitlegde in mijn boek The Conspiracy Against The Dollar, is de traditionele betalingsbalansmeting overgeschopt door multinationals, waarvan de meeste eigendom zijn van en gecontroleerd worden door onze geheime leiders. Meer dan 200 van de machtigste van deze samen met hun multinationale banken vormen het economische rijk van het Rockefeller kartel. Multinationals duwen geld en goederen onder elkaar, hoe ze dat ook willen, en als deze dollars de nationale grenzen overschrijden, laten ze de betalingsbalans van het land weerspiegelen wat ze ook maar willen.

Bijvoorbeeld, buitenlandse filialen van Amerikaanse multinationals sturen olie van buiten naar Amerika en worden betaald in dollars die bijdragen aan een zogenaamde negatieve betalingsbalans voor de Verenigde Staten, hoewel de betrokken bedrijven effectief worden gecontroleerd Rockefeller aan alle kanten van de transacties.

De grootste export van Amerikaanse multinationals is vandaag de dag werkgelegenheid. De economische manipulaties die hebben bijgedragen tot de consolidatie van de controle van Rockefeller over de Verenigde Staten hebben ook de kosten in de Verenigde Staten doen stijgen in vergelijking met andere landen, dus steeds vaker kopen multinationals arbeid in goedkopere markten overzee die vroeger de werkgelegenheid in Amerika verantwoordelijk waren. Het resultaat is een gestaag groeiende harde kern van werklozen die geen banen meer kunnen vinden. Dit proces heeft de Verenigde Staten in toenemende mate veranderd in een dienstengerichte economie, terwijl onze basisindustrieën zijn afgenomen. Er was een tijd niet zo lang geleden dat de woorden “Made in USA” werden gestempeld op veel van de producten die de wereldmarkten domineerden, maar niet meer. Vandaag de dag is alleen de

naam Amerikaans.. Het product zelf is Europees, Japans, Mexicaans, of anderszins buitenlands gemaakt. Nu is dit proces zover gegaan dat zelfs de Amerikaanse leiding in de lucht- en ruimtevaart snel verdwijnt. Aangezien grote nieuwe generaties commerciële vliegtuigen worden overwogen voor de luchtleidingvloot van de wereld, wordt de concurrentie de laatste tijd gewonnen door Europese fabrikanten, niet door Amerikanen. Tot voor kort was de export van vliegtuigen al lang de enige grote briljante plek in Amerika's steeds somberdere exportbeeld. Dat is ook een uitweg uit onze greep.

Terwijl wij Amerikanen om ons heen kijken, zien we onbewust een holle schelp van wat vroeger was. Als een perfect geschilderd hout dat binnen door termieten wordt opgegeten, ziet het er nog steeds indrukwekkend uit maar de echte kracht is verdwenen. Veel van de technologische en economische macht die vroeger Amerika's nu woonde, bevindt zich in het buitenland.. in Europa, in Japan en in de Sovjet-Unie. Het melkproces in de Verenigde Staten werd in 1961 economisch en technologisch versterkt. Het was onderdeel van het twee-gebogen grootse plan voor wereldverovering dat in 1961 in gang werd gezet door onze geheime heersers, de vier Rockefeller broers en hun medewerkers.

Zoals ik in eerdere banden heb uitgelegd, was een prong van dit plan zichtbaar in de effecten, wat de geleidelijke verzwakking van de Verenigde Staten tot het punt van militaire kwetsbaarheid impliceert. Dit zou uitmonden in een zorgvuldig geprogrammeerde nucleaire oorlog tussen de Sovjet-Unie en de Verenigde Staten, voornamelijk op Amerikaanse bodem. Maar nadat het Amerikaanse volk zo was verslagen dat wij volledige dictatuur onder controle van Rockefeller zouden accepteren, was de tweede prong van het plan om in werking te treden, dat wil zeggen een dubbelkruising van de Sovjet-Unie door hun geheime bondgenoten de Rockefellers. Met supergeheime wapens die sinds 1961 ontwikkeld werden, was het plan om de Sovjet-Unie volledig te vernietigen als het hoogtepunt van de oorlog, en de Rockefellers zouden zijn ontstaan als de onbetwiste meesters van de hele wereld. Dit grote plan is zeven maanden geleden geruïneerd in de rampzalige Space Battle of the Oogst Maan, maar de bittere vruchten van dit duivelse plan zijn nog steeds bij ons.

Om te kunnen profiteren van de nucleaire oorlog op de bodem van de Verenigde Staten, hebben de Rockefellers het grootste deel van hun vermogen van tevoren overgedragen naar gebieden waar ze niet zouden worden geraakt door nucleaire oorlog One. Dit omvatte multinationale filialen in Europa, Latijns-Amerika, evenals het sterk gecontroleerde Rockefeller corporate imperium in Japan. Het omvatte ook massale overdrachten van Amerikaanse geld, technologie en militaire geheimen aan de Sovjet-Unie om de Rockefeller-Sovjet alliantie te versterken tot de dag van de dubbelkruising.

Het plan omvatte ook de vergetelheid van de enorme monetaire goudpot van de Verenigde Staten. In het magische jaar 1961, toen het hele grote plan van start ging, werd het monetaire aspect van het plan van start gegaan in de vorm van de London Gold Pool Agreement. Onder de mantel van deze autoriteit stroomde Amerika's goud uit de Verenigde Staten in een aanhoudende bloeding van 1961 tot 1968, toen de Gouden Pool werd beëindigd. De sluiting van de Londen Gold Pool Agreement op 17 maart 1968 werd de volgende dag gevolgd door de ondertekening van Public Law 90-269 door president Lyndon Johnson. Met de slag van een pen de eis dat de Amerikaanse dollar worden gesteund door goud werd geëlimineerd; en op 15 augustus 1971, President Richard Nixon sloot het gouden venster, verklarend door Executive Order dat de Verenigde Staten niet

langer dollars met goud zou inwisselen, zelfs niet in internationale monetaire transacties. Het was een oorlogsverklaring over de dollar, en sindsdien zijn de Amerikaanse inflatie en de dalende dollarwaarden hand in hand gegaan.

Volgens officiële cijfers van de Amerikaanse Schatkist, de Verenigde Staten nog steeds behoudt 's werelds grootste monetaire goud hamster, ongeveer 277.000.000 ounces; maar vier jaar geleden deze maand in april 1974, getuigde ik voor het Congres dat de schatkist cijfers zijn vervalst en dat de Verenigde Staten in feite goudarm is. Gebaseerd op zeer solide inlichtingen, beschreef ik de geheime verwijdering van grote hoeveelheden goud uit de Bullion Deposit in Fort Knox voor overdracht naar machtige particuliere belangen. Ik stond klaar om mijn bewijs en getuigen onder ede voor een federale Grand Jury of Congressional onderzoek met dagvaarding macht te presenteren. Maar er was geen onderzoek, Dus ik maakte mijn aanklacht openbaar met alle beschikbare middelen, aanbieden om naar de gevangenis te gaan als een rabbijn rouger als ik niet kon bewijzen mijn aanklacht in een juiste juridische forum. Maar er is nog steeds geen eerlijk onderzoek gedaan. In plaats daarvan, bezorgd door de toenemende druk van de overheid, organiseerde de Schatkist een public relations peep show in Fort Knox. Daar werden uitgenodigde Congresleden en nieuwslezers stapels vreemd roodachtige staven van zogenaamd goud getoond in slechts één klein compartiment; en dit werd gevolgd door een zogenaamde Gold Audit, die toen het uiteindelijk werd vrijgegeven na maanden van vertraging, alleen zei "Wij geloven" dat het goud er is.

Het ministerie van Financiën van de Verenigde Staten is zich al enige tijd bewust van het feit dat er iets gedaan zou moeten worden aan de hernieuwde bezorgdheid over Fort Knox, zodat in 1977 ongeveer 1,5 miljoen ounces goud uit Portugal werd verkregen. Dit plus andere reserves van voornamelijk junk gold die zijn samengeschraapt, brengt Amerika's ware goudvoorraad nu tot iets meer dan 3-1/2 miljoen ounces. Dit is een kleine kans vergeleken met de 277.000.000 ons op officiële schatkist boeken, maar het biedt iets om te gebruiken voor psychologische goud verkopen weer. Eerder deze maand maakte de Schatkist een grote deal van de aankondiging dat de Verenigde Staten zes maandelijkse veilingen van goud zal houden ten bedrage van 300.000 ons elk. In dit tempo, als de Verenigde Staten echt de geclaimde voorraden goud hadden, veilingen kon maandelijks worden gehouden voor 77 jaar.. toch biedt de Schatkist om dit te doen slechts voor zes maanden, als een psychologische truc.

Enkele jaren geleden begonnen de Rockefellers en hun medewerkers het proces van de redding in voorbereiding op oorlog. Nu, met behulp van hun controle over bepaalde belangrijke financiële instellingen hier en in het buitenland, hebben ze plotseling een kunstmatige beursrun-up gecreëerd, bekend in sommige kringen als een Bear Trap. Het idee is om deze gecontroleerde houders van grote blokken aandelen te laten beginnen met de handel tussen hen in een razernij heen en weer, het verhogen van de prijzen en het genereren van enorme aandelenmarkt handel volume in het proces. Binnenkort worden nietsvermoedende investeerders, de zogenaamde Bears die de zieke aandelenmarkt hebben afgemat, in de strijd getrokken om te investeren in wat lijkt op een Bull Market. Deze situatie kan nog enige tijd aanhouden; maar als de rook optrekt, zullen de grote gecontroleerde investeerders die de kunstmatige Bull Market hebben gecreëerd, hun opgeblazen portefeuilles hebben geknipt en de normaal beerige investeerders die hun aandelen tegen opgeblazen prijzen hebben gekocht, de zak houden. Zonder de kunstmatige

druk die nu wordt uitgeoefend, zal de beurs weer gaan zinken en zullen de Bears die in de beurswhirlpool zijn gezogen, worden gevangen. De beursbeerval is al erg genoeg, maar er is een veel slechtere beerval die nu dichtgaat rond onze geheime heersers en de rest van ons, en dat is de oorlogval van de Russische beer.

Onderwerp 2 Op 7 mei 1915 naderde het passagiersschip LUSITANIA het einde van zijn reis van de Verenigde Staten naar Groot-Brittannië. De Grote Oorlog was in gang gezet, en gedurende bijna drie maanden was er een Duitse onderzeeër blokkade van Groot-Brittannië in werking, maar de bijna 2000 passagiers aan boord van het schip verwachtten geen problemen omdat de Lusitania tenslotte een passagiersschip was. Plotseling, zonder waarschuwing, sloegen torpedo's de Lusitania aan. Ze werd aangevallen door een Duitse onderzeeër. Al snel zonken de Lusitania en bijna 1200 levens verloren. Pas later bleek dat de Lusitania grote hoeveelheden vitale oorlogsmateriaal onder de dekken had vervoerd, oorlogsmateriaal dat door Duitsland was geblokkeerd. De poging was gedaan om deze oorlogslading door de blokkade te smokkelen door bijna 2000 nietsvermoedende passagiers te gebruiken als een beschermend schild tegen aanvallen, maar de poging was mislukt met tragische gevolgen.

Deze maand, op 20 april 1978, vond een moderne parallel aan het incident in Lusitania plaats toen een Koreaanse Air Lines Boeing 707 de Sovjet-luchtruimte binnendrong en uiteindelijk werd neergeschoten. Net als bij de Lusitania voerde Korean Air Lines vlucht 902 een militaire missie uit, waarbij de levens van nietsvermoedende passagiers werden gebruikt als een beschermend schild tegen aanvallen. Maar deze keer was de missie niet de levering van oorlogsmateriaal, maar het verzamelen van inlichtingen.

Korean Air Lines Vlucht 902 was 39 minuten te laat toen hij die dag vanuit Parijs vertrok vanwege een onverklaarbare vertraging. De 707 vertrok in de namiddagzon, richting noordwest over de Noorse Zee op zijn Arctische route naar Anchorage, Alaska. Periodiek checkte de piloot in bij de grondstations, en zolang de 707 binnen radarbereik was, was hij precies op koers. Na het passeren van Noord-Groenland viel vlucht 902 uit het bereik van grondradarinstallaties. Later meldde de piloot dat hij Ellesmere Island naderde in extreem Noord Canada, maar in feite had hij zijn vliegtuig in een langzame, vegen U-bocht naar rechts gezet, Het vliegtuig vliegt richting een onaangekondigde bestemming.. de Sovjet-Unie, en de definitieve positie rapport naar Noord Canada gegeven terwijl de jet nog buiten radar tracking bereik diende om te voorkomen dat iedereen te raden wat er gaande was. De Koreaanse 707 racete naar Sovjet-luchtruimte vanuit het noorden en passeerde direct over de mammoet onderzeeërbasis in Murmansk, het hoofdkwartier van de Sovjet-Noordvloot. Er is geen marinelocatie in de hele Sovjet-Unie die geheimer of gevoeliger is dan Moermansk. Omdat twee Sequoy 15 Jet Fighters werden geroerd om de 707 te onderscheppen, bleef het zuidwaarts over het schiereiland Kola, dat is bezaaid met militaire installaties en, zoals Moermansk, zeer gevoelig. De 707 gesmeed vooruit op zijn vooraf geplande vluchtroute zonder achting voor de Fighters.. Het niet vertragen, het inschakelen van landingslichten, of iets anders doen om te reageren op de Sovjet-strijders.. waarvan een vloog langs, de andere achter de 707. Na bijna volledig over het schiereiland Kola te zijn gepasseerd, zou vlucht 902 de smalle Witte Zee oversteken om de haven van Aartsengel over te steken en niet ver voorbij het supergeheime Plesetsk Cosmodrome. Op dat moment beval Moskou de Fighters om de 707 te dwingen door het te beschadigen, maar niet om het te vernietigen. De vechter die naast was neergedaald terug en weg en de andere

opende vuur, waarbij zorg niet te vernietigen controle oppervlakken of de brandstoftanks ontsteken. Het schot van de Fighter scheurde gaten in de romp, doodde de ene passagier, raakte de andere dodelijk, en verwondde misschien nog een dozijn. De druk in de cabine begon snel te dalen, en nu werd de 707 gedwongen om zeer snel te duiken naar lagere hoogten. Binnen vijf minuten was de 707 gedaald tot slechts 3000 voet waar het vloog rond voor anderhalve uur voordat de landing eindelijk in een brede, heldere gebied ver van elke luchthaven. Gedurende de tijd dat de Koreaanse 707 door de Russische lucht vloog, produceerden speciale instrumenten die op het vliegtuig waren geïnstalleerd verkenningsgegevens. De gegevens en het cockpitgesprek werden gecodeerd doorgegeven aan CIA ontvangers net buiten de Sovjetgrens. Daarom kon de Nationale Veiligheidsadviseur Brzezinski zo snel aankondigen dat Sovjetstrijders op de Koreaanse 707 hadden geschoten. Als een inlichtingenmissie, Koreaanse Air Lines Vlucht 902 was een succes; maar als je hoort waarom het nodig was, zult u beginnen te begrijpen hoe wanhopig Amerika's militaire situatie is geworden.

Zoals ik al zei, zijn er enkele dagen verstreken sinds de Sovjet-Unie een Pan-Amerikaanse Jet Liner toestemming gaf om de bemanning, passagiers en lichamen van de twee passagiers die werden gedood van Murmansk naar Helsinki, Finland, te vliegen. Iedereen werd vrijgelaten, behalve de piloot en navigator, die nog steeds in Rusland worden vastgehouden voor ondervraging.

We hebben allerlei verhalen gehoord in de grote nieuwsmedia die ons proberen te overtuigen dat de bemanning "gedesoriënteerd" werd, dat de navigatie-instrumenten van de 707 op een of andere manier de bemanning verkeerd hebben gedragen en misleid, en dat de Amerikaanse regering er erg over verbaasd is. Maar nadat de bemanning en passagiers werden gered van de neergestorte Koreaanse 707, werd het voor de Sovjetautoriteiten al heel snel duidelijk dat de inbraak in de Russische luchtruimte niet toevallig kon zijn geweest. Zo gebruiken de navigatie-instrumenten op een Boeing 707 bijvoorbeeld wat Redundant Design wordt genoemd, zodat het falen van zelfs een belangrijk onderdeel in het systeem de nauwkeurigheid van de navigatiegegevens waarover de bemanning beschikt niet kan vernietigen. Wat de effecten van magnetische kompasvariaties in Noordpoolgebieden betreft, zijn deze effecten reëel; maar Jet Transports gebruiken Polar routes al vele jaren zonder problemen dagelijks, omdat er standaardtechnieken zijn om deze magnetische variaties te corrigeren. De bemanning van Korean Air Lines vlucht 902 waren goed ervaren in Polar vluchten en in het gebruik van deze technieken; en toch, voor de hele episode om per ongeluk, de doorgewinterde piloot, co-piloot, en navigator zou hebben moeten missen de meest bekende en onmiskenbaar van alle navigatie aanwijzingen.. de positie van de zon. Zelfs sommige passagiers zeiden na hun beproeving dat ze privé bezorgd waren geworden toen halverwege de vlucht de zon van een positie voor hen naar een punt achter het vliegtuig was verschoven. Alsof dat niet genoeg was, ging vlucht 902 net 'gebeurde' Sovjet-luchtruimte binnen met een duidelijke nauwkeurigheid om direct over het kritieke Murmansk gebied te passeren. Vlucht 902 is dan, gezien de dreiging van een Jet Interceptor naast de 707 met zijn rode Sovjetster duidelijk zichtbaar zelfs voor veel passagiers, zojuist verder gesmeed dieper en dieper in zeer gevoelige Russische militaire grondgebied.

Nee, mijn vrienden, er was niets toevallig aan de Koreaanse luchtvaartmaatschappij vlucht naar het bevroren noorden van Rusland. Degenen die vermoeden dat het een inlichtingenmissie was, zijn correct. Maar dat roept twee vragen op die tot de kern van de

zaak gaan: Welke inlichtingen kunnen zo dringend zijn dat de levens van 110 mensen in gevaar worden gebracht om het te verkrijgen? En waarom moest je zo'n grof middel gebruiken om inlichtingen te verzamelen? Vrienden, jullie zullen de grote medianieuwsberichten tevergeefs doorzoeken om naar de antwoorden op deze twee vragen te zoeken; en jullie gezworen ambtenaren, zo genoemd, in de federale regering zijn bezig om zich dom te houden, zodat ze het jullie niet zullen vertellen. Maar als u de voortgang van de gebeurtenissen waarover ik u de afgelopen zeven maanden heb verteld, gewoon wilt bekijken, zult u in staat zijn om te begrijpen wat er zonder enige moeite is gebeurd.

De gebeurtenissen die tot het incident met de Koreaanse Air Liner leidden, begonnen zeven maanden eerder dan op de dag op 20 september 1977. Om ongeveer 4:00 uur lokale tijd op die datum een nieuw operationeel Sovjet Killer Satellite vernietigde een Amerikaanse Spy Satellite over de noordelijke Russische stad Petrozavodsk. De moordenaar satelliet was Cosmos 929 de eerste in een vloot bemand Cosmos Interceptors die doelen vernietigen door middel van geladen Deeltjes Beam Wapens. De Amerikaanse Spy Satellite barstte uit in een immense vuurbal toen het explodeerde in de ruimte. Het was zo spectaculair dat het zo ver weg werd gezien als Helsinki, Finland, en beschreven als een kwalachtige UFO in nieuwsberichten hier. Afgelopen september in audiobrief nr. 26 beschreef ik deze eerste vernietiging van een Amerikaanse Spy Satellite in meer detail. En op 4 oktober 1977, enkele dagen nadat ik het bestaan van operationele Sovjet Killer Satellites in audiobrief nr. 26 onthulde, hield minister Harold Brown een persconferentie in het Pentagon. Hij verdoofde iedereen door de nieuwe Sovjet-capaciteit in Killer Satellites te bevestigen; maar hij weigerde iets te zeggen over hoe ze werkten, zo veel verslaggevers hebben verkeerd gespeculeerd dat ze van een oud explosief, onbemand ontwerp zijn. In oktober, zoals ik in audiobrief nr. 27 vermeldde, lanceerde de Sovjet-Unie nog zes Cosmos Interceptors in een baan. Over de hele wereld begonnen ze Amerikaanse Spy Satellites te blazen, en in oktober 1977 werden vreemde berichten over vuurballen in de lucht doorgepeperd. Ondertussen werd bijna de gehele Sovjet-onderzeeërvloot ingezet in aanvalsposities rond de Verenigde Staten om elke Amerikaanse poging om wraak te nemen op de vernietiging van onze Spion Satellites te ontmoedigen. Begin november werd de situatie met onze Spy Satellites kritiek en de Sovjet-militaire druk op de gecontroleerde Carter-regering werd snel opgebouwd. Op 18 november 1977 werd de Stem van Amerika gebruikt om een oorlogsbedreiging tegen Rusland over de Spy Satellite crisis te werpen die ik gedeeltelijk citeerde in audiobrief nr. 28. Een preventieve Amerikaanse aanval op de Sovjet-Unie werd serieus overwogen door de regering-Carter, maar opnieuw werd de overweldigende macht van de Sovjet-marine gebruikt om dat idee in zijn spoor te stoppen.

Op 24 januari 1978 landde Cosmos 954, de mysterieuze Sovjet nucleaire satelliet, neergestort in Canada. Zoals ik al zei in audiobrief nr. 30, Cosmos 954 was de moordenaar Satellite die vier maanden eerder in de slag bij de oogst maan was gebruikt. Maar weinig mensen besteedden veel aandacht een week later toen Cosmos 929 de allereerste operationele Sovjet Killer Satellite, terugkeerde naar de aarde op 2 februari 1978. Ondertussen, zoals ik in audiobrief nr. 31 vermeldde, waren er toen meer dan 30 Sovjet Kosmos Interceptors uitgerust met Deeltjesstraalwapens in een baan rond de aarde aan het patrouilleren.

Vorige maand, zoals ik u in audiobrief nr. 32 onder de aandacht bracht, herhaalde het Kremlin zijn SALT II overgave ultimatum aan de Verenigde Staten. Het was 27 maart, zes

maanden na de slag van de oogst en Gromyko leverde het eerste SALT II ultimatum in het Witte Huis. De officiële Sovjet-krant Pravda leverde het ultimatum met behulp van de taal van diplomatie, en de springende Carter administratie weer vervaagde op paniek. Slechts twee dagen later werd aangekondigd dat minister Vance een ontmoeting zou hebben met minister van Buitenlandse Zaken Gromyko om te praten over SALT II, misschien in Genève; maar uiteindelijk werd Vance gedwongen zijn pelgrimshoed in handen te maken van de fonteinhoofd, Moskou. Tegen de tijd van de eerste aankondiging van een geplande Vance-Gromyko vergadering, Leonid Breznjev nummer 2 was op weg naar de Sovjet-verre oosten in gezelschap van minister van Defensie Dmitry Ustinov. Brezjnev nummer 2 is de ceremoniële double die de plaats inneemt van de echte Brezjnev in publieke functies, beginnend een paar weken na de echte dood van Brezjnev in Moskou op 7 januari 1978.

Het is nu Ustinov die de sterkste man in het Kremlin is. Ustinov is de nieuwe Chroesjtsjov die anderen toestaat om het imago van macht te presenteren terwijl hij zijn eigen leiderschap achter de schermen versterkt. Mijn vrienden, het gebruik van dubbelgangers in politiek en diplomatie wordt nauwelijks ooit door het publiek verdacht. Wij zijn immers degenen die door dit alles voor de gek worden gehouden, maar op diplomatiek niveau is het helemaal geen ongebruikelijke praktijk en als een dubbelganger wordt ontdekt, is het niet de diplomatieke traditie om daarover te reageren. Dat zou worden gezien als inmenging in de binnenlandse aangelegenheden van een ander land.. iets waarvoor de Sovjet-Unie geen tolerantie heeft. Dus hoewel minister van Buitenlandse Zaken Cyrus Vance en anderen weten dat Brezjnev nummer 2 een dubbelganger is, gaan ze gewoon mee met de poppenkast. Kun je je dat voorstellen?

Tijdens de verre oostelijke reis van Brezjnev nummer 2 en Ustinov werden omstreden grensregio's tussen de Sovjet-Unie en China bezocht. De oproepen tot Sovjettroepen werden gebruikt om geschreeuwde beloften van de troepen om het moederland te beschermen, maar China was slechts gedeeltelijk het doelwit van dit alles. Op 7 april maakte Brezjnev nummer 2 een toespraak aan boord van een kruiser in de haven van Vladivostok die niet op China maar op de Verenigde Staten woonde. De regering-Carter werd beschuldigd van een inconsistentie en inconsistentie in de SALT II-onderhandelingen, en er werd opgemerkt dat door de vertraging van de Verenigde Staten de kans op een SALT II-overeenkomst bijna op het spel stond. Toen Amerikaanse inlichtingen analisten dat hoorden, huiverden ze. SALT II is in het geheim bedoeld als het verdrag van de Amerikaanse overlevering door unilaterale ontwapening. Het enige alternatief voor overgave onder een ultimatum is oorlog zelf, en Brezjnev nummer 2's woorden waren niet licht gekozen. Na de Vladivostok speech keerde hij zich kort naar Ustinov voor een knik van goedkeuring, en hij kreeg het. Het werd steeds duidelijker dat de Vance-reis naar Moskou een of een of andere betekenis kreeg. Ofwel zou Vance een manier vinden om te blijven rekken zonder buitensporige Sovjet woede op te wekken, of hij zou moeten tekenen op de stippellijn. Indien mogelijk wordt vertraging gezocht door degenen die de regering van de Verenigde Staten controleren omdat Operatie Desk Top opnieuw geactiveerd is.

In januari 1977 onthulde ik dat de CIA een vloot van Undersea Super Raketten had geplant op de vloer van de Atlantische Oceaan en de Stille Oceaan, maar dat ze waren begonnen te lekken en een voor een uitgeschakeld. In één geval nadat ik dit onthulde, de lekkage vergiftigde walvissen in de oceaan ten oosten van Florida, en ze begonnen zichzelf te stranden om te sterven in grote aantallen in de buurt van Jacksonville, Florida. Vandaag de

dag is de hele originele vloot van CIA Undersea Raketten opgeheven, maar Operatie Desk Top, die oorspronkelijk deze raketten in de zee plantte, is gereactiveerd en er wordt een nieuwe vloot van Undersea Ratsiles geplant. Dit gebeurt onder dekking van het boren van olie voor de oostkust. Veel van de boorwerkzaamheden die daar nu gaande zijn, zijn echt; maar Exxon, de oudste en meest streng gecontroleerde van alle Rockefeller bedrijven, wordt gebruikt in Operatie Desk Top. In augustus 1976, toen de Sovjet-onderwaterraketcrisis in het geheim aan de gang was, zette Exxon de hele olie-industrie in op een gigantische hoeveelheid om grote delen van het Atlantische olieveld te controleren die nu worden onderzocht. Exxon gebruikt het Glomar Pacific Boorschip in verband met Operatie Bureau Top. De Glomar Pacific is een zusterschip van de beroemde Glomar Explorer. Het zogenaamde Howard Hughes mysterieschip, dat werd gebruikt in de originele Operatie Bureau Top. De Amerikaanse strategie is dus om tijd te blijven kopen in de hoop dat de nieuwe vloot van CIA Undersea Raketten en andere ad-hoc acties tijdig kunnen worden voltooid om de verpletterende militaire macht van Rusland tegen te gaan. Maar toen we de nachtmerrie van de laatste herfst na de Slag bij de Oogst Maan in gedachten hielden, stelden de Sovjetwoorden van de laatste tijd voor dat verdere vertraging door Vance in Moskou de laatste druppel zou kunnen zijn. Er werd geconcludeerd dat Vance om te weten hoe het te spelen, hij zou moeten worden voorzien van up-to-the-minute inlichtingen over de Sovjet-militaire-alert status terwijl de besprekingen waren begonnen. Als men zou zien dat de Sovjettroepen zich gereed zouden maken om een aanval te lanceren, dan zou Vance geen andere keuze hebben dan in principe overeenstemming te bereiken over de geheime overgavebepalingen van SALT II; Maar als de Sovjettroepen in een lagere alertheid houding zaten, moest hij blijven vertragen met net genoeg concessies om een totale impasse te voorkomen.

Een jaar geleden zou het geen probleem zijn geweest om Vance deze cruciale informatie te geven “Go” versus “No Go” inlichtingen, omdat een jaar geleden de Verenigde Staten nog steeds een netwerk van Spy Satellites in een baan hadden. Nu niet meer. Ik kan nu onthullen dat de vloot van de Sovjet Kosmos Interceptors klaar is met het elimineren van Amerika’s Spy Satellites die observaties kunnen maken in de Sovjet-Unie. We hebben geen wraak genomen omdat we het niet durven. Wij hebben niet langer de mogelijkheid om Sovjet-ICBM’s op het moment van lancering te detecteren, dus elke ICBM-raketaanval zal alleen maar de veel kortere waarschuwing opleveren die ons radarnetwerk voor vroegtijdige waarschuwing biedt; en wij kunnen niet langer troepenbewegingen en andere militaire activiteiten continu door de Sovjet-Unie bekijken. Het was dus duidelijk dat een speciale verkenningsvlucht zou moeten worden gevlogen om de inlichtingen Vance te verschaffen die nodig was in Moskou. Maar de geavanceerde luchtverdedigingen van de Sovjet-Unie kunnen nu elk westerse verkenningsvliegtuig neerschieten, inclusief zelfs de RS-71 die 20 mijl hoog vliegt op drie keer de snelheid van het geluid. De enige kans was om een vliegtuig te gebruiken dat de Russen zouden kunnen onthouden van schieten op een passagiersvliegtuig, dat wil zeggen een passagiersvliegtuig, en om de verdenking te minimaliseren dat het geen Amerikaans vliegtuig kon zijn.

Zoals ik twee maanden geleden al zei, had de rampzalige nasleep van de slag bij de oogstmaan geleid tot een grote herovering van het aangekondigde plan van Carter om troepen uit Zuid-Korea te trekken. Iemand stelde voor dat deze vertraging, die al gepland was, aan Zuid-Korea aangeboden zou worden in ruil voor een Zuid-Koreaanse

inlichtingenvlucht naar Sovjet-grondgebied. Dit plan werd aangenomen, en het lot van Korean Air Lines vlucht 902 werd verzegeld. Op 20 april 1978 was de minister van Buitenlandse Zaken Vance in Moskou. Het was de eerste dag van zijn gesprekken met Gromyko. Blijkbaar toevallig, diezelfde dag Korean Air Lines vlucht 902 dwaalde in Sovjet-luchtruimte en vloog rond over een enorme concentratie van Russische militaire installaties. Tegen de tijd dat de 707 eindelijk landden, hadden Amerikaanse inlichtingendiensten hun antwoord.. de Sovjet-Unie was niet voorbereid op een onmiddellijke aanval. Het nieuws werd naar Vance in Moskou geflitst, en de vertraging ging volgens plan. De volgende dag kondigde Jimmy Carter een vertraging aan in het troepenplan voor Zuid-Korea.

Het incident met de Koreaanse Air Line illustreert een zeer belangrijk feit dat vaak wordt vergeten. Ongeacht de betrokken wapens, strategie is altijd van het grootste belang en kan soms tip de balans tegen enorme kansen; en van alle strategische factoren, verrassing is de meest krachtige. De Koreaans 707 slaagde erin het machtigste luchtverdedigingssysteem ter wereld te doorbreken omdat de Russen werden overvallen.. Ze hadden niet verwacht dat zo'n stunt. Stel je voor, mijn vrienden, wat de impact zal zijn wanneer de militaire macht van Rusland wordt gecombineerd met verrassing in de komende oorlog!!

Onderwerp 3.. Wat ik probeer te doen in mijn tapes, mijn vrienden, is om u te helpen om het heden te interpreteren in het licht van de toekomst. Als je eenmaal begrijpt waar de gebeurtenissen heen gaan, en waarom, zul je niet langer worden verblind en verrast door de turbulente gebeurtenissen van vandaag. Maar niemand kan iets begrijpen over wat de toekomst zal inhouden tenzij hij de lessen uit het verleden heeft geleerd. Als we de Republiek van de Verenigde Staten vandaag bekijken, zijn enkele van de meest levendige lessen die we uit het verleden hadden moeten leren, uit de ineenstorting van de Franse derde republiek in 1940 voortgekomen. De ineenstorting van Frankrijk in het gezicht van Hitlers militaire machine in 1940 was schokkend, maar het was onvermijdelijk. De nederlaag was reeds in Frankrijk gezaaid in de voorgaande jaren, toen Frankrijk weigerde de realiteit van de dreiging te erkennen en actie te ondernemen om zichzelf te beschermen. Net als Amerika werd Frankrijk van binnenuit opgegeten door spionnen, maar net als Amerika voelde Frankrijk zich vandaag veilig achter zijn Maginot-lijn, en voor publieke consumptie waren er voortdurende garanties dat Franse strijdkrachten voldoende waren om de Franse veiligheid te handhaven. De mogelijkheid van Frankrijk om zichzelf te verdedigen bleek pure fictie te zijn. Toen het moment van de waarheid kwam, stortten de mooie beelden en zelfbedrog in elkaar, en met hen de Franse Derde Republiek.

Vandaag nadert de Verenigde Staten het moment van de waarheid, na een periode van verval, zelfbedrog en beeldvorming die dat van Frankrijk van 1933 tot 1940 parallel maakt. Alexander Werth heeft een boek geschreven over die periode getiteld "The Twilight Of France" gepubliceerd in New York door Bertig in 1966. In de inleiding schreef D. W. Brogan de volgende woorden, en ik citeer: "Dat Frankrijk in 1940 geslagen werd was niet verwonderlijk, alleen een wonder had dat kunnen voorkomen; maar niet alleen als de wereld wonderen van Frankrijk had verwacht, werd de wereld verblind door de overwinning van 1918." En ik citeer nogmaals: "De Franse nederlaag was niet verrassend; wat verrassend was, was het niet behouden van de vruchten van de overwinning.. die minimale garanties van de Franse veiligheid."

Net als Frankrijk in 1940 koesteren de Verenigde Staten zich vandaag in de nagloed van de overwinning die al lang geleden dood was; en net als Frankrijk in 1940 hebben we geen minimale garanties voor onze eigen veiligheid kunnen behouden. Amerika is zelfs verder geslipt dan Frankrijk, omdat we onder het mom van wapenbeperking luchtverdedigingssystemen, militaire bases en marine-installaties hebben gesloten en anders de verdediging van ons eigen vaderland hebben verlaten. Historici zijn niet in staat om een precedent te vinden in de geschiedenis voor dergelijke zelfmoordacties door een grote macht. De instorting van de Verenigde Staten heeft nu gegarandeerd dat het menselijk onmogelijk is voor de Verenigde Staten om zich af te wenden of een oorlog met de Sovjet-Unie te winnen. Alleen een wonder kan dat doen, maar wij als natie verdienen geen wonder. In plaats van het geloof in God dat de Verenigde Staten bouwde, zetten de meeste Amerikanen nu hun geloof in de Verenigde Staten zelf alsof het een goddelijk wezen was dat nooit fout zou kunnen gaan en nooit verslagen zou worden.

In het midden van de Moskouse ontmoetingen deze maand tussen Vance en Gromyko, herhaalde een Sovjetwoordvoerder voor de laatste keer in duidelijke bewoordingen dat dit de laatste kans was voor Amerika om een SALT II-verdrag te ondertekenen; Ondanks de schijnbare verbetering van de toon van de gesprekken en ongeacht de schijnbare Sovjetbereidheid om te blijven praten over SALT II, was dit Amerika's laatste kans om zich op die manier over te geven. De Russen weten dat de gecontroleerde Carter administratie tijd aan het rekken is, ze weten van Operatie Desk Top en de andere ad hoc inspanningen om een militaire dreiging van betekenis te vinden om te streven naar de Sovjet-Unie, en ze weten van de Rockefeller stappen om China te proberen te veranderen in een geloofwaardig afschrikmiddel.. maar het is allemaal te weinig en te laat. Het Kremlin is niet van plan deze wanhopige manoeuvres vrucht te laten dragen, maar is voornemens deze te korten met oorlog op Sovjet-termen en op een door de Sovjet-Unie gekozen tijd. Sinds het einde van de Moskou-besprekingen op 22 april 1978 heeft het Kremlin zich verplicht tot een stapsgewijze ontruiming van de dekken voor oorlog. Er is geen strak tijdschema, maar er zijn concrete stappen gepland. De bedoeling is om er zoveel mogelijk te voltooien voordat er oorlog wordt gevoerd tegen de Verenigde Staten, zodat het mogelijk is om zich volledig te concentreren op de Amerikaanse verovering wanneer het moment daar is. De Sovjet-Unie staat echter op elk moment klaar voor oorlog.

Voor het Kremlin is een propagandacampagne van groot belang, die al begonnen is om het Russische volk klaar te maken voor oorlog. De Sovjet-Unie doet haar best om redelijk en constructief te zijn over de wapencontrole, met name terwijl de Verenigde Staten als niet-coöperatief en bedreigend worden beschilderd. Een andere topprioriteit heeft te maken met de voorbereidingen van de Sovjet-invasie in Canada en Mexico, die ik vorige maand heb beschreven. Na de eerste verrassingsaanval wil de Sovjet-Unie klaar zijn om haar troepen, tanks, artillerie en wapenopslagen snel te mobiliseren voor invasie over onze noordelijke en zuidelijke grenzen. Er is ook de grote kwestie van het Rode China waarover een oorlog tussen de Sovjet-Unie en de Verenigde Staten is uitgebroken. Dit is zo belangrijk dat Brezjnev nummer 2 twee dagen geleden een vice-minister van Buitenlandse Zaken naar Peking heeft gestuurd voor besprekingen over het grensgeschil. China zal de komende dagen steeds meer aandacht krijgen van beide kanten, maar de slapende reus had met rust gelaten moeten worden. omdat de druk en aansporingen die nu door de Rockefeller-belangen op China worden uitgeoefend, China neigen tot revisionistischer en

dus meer vergelijkbaar met Rusland in politieke denken. Dus onbewust helpen onze Secret Masters om Rusland en China dichter bij elkaar te brengen, niet verder uit elkaar.

Naarmate de oorlog nadert, zullen de Verenigde Staten steeds meer worden geplaagd door sabotage en door daden van onechte oorlogvoering, zoals overstromingen, stormen en kunstmatige aardbevingen, vooral in Californië. Maar de grootste verrassing voor Amerika in de komende oorlog zijn de kosmosferen die nu boven ons hoofd zweven. In tegenstelling tot de Verenigde Staten in de afgelopen jaren heeft de Sovjet-Unie nooit vergeten dat kwantiteit net zo belangrijk kan zijn als kwaliteit in een wapensysteem; en ter voorbereiding op het komende conflict, begon het aantal Cosmosferen dat wereldwijd en vooral over de Verenigde Staten werd ingezet begin deze maand met ontluiken. Gebaseerd op mijn inlichtingen sinds 26 april, twee dagen geleden, zijn er tweehonderd zestien.. herhaling, 216.. Sovjet kosmosferen gewapend met Deeltjes Beam wapens nu zweven over locaties in de Verenigde Staten. Er zijn negen (9) over Washington, DC, drie (3) elk over New York City, Roanoke, Va, en Phoenix, Arizona. Ook zijn er Kosmosferen gelegen over militaire installaties, dammen, hoofdstad van de staat en andere grote steden. Momenteel zijn ze het meest geconcentreerd in het noordoostelijke gebied van de Verenigde Staten, maar er zijn twaalf (12) elk boven Californië en Texas, en negen (9) boven Kansas. De regering-Carter weet maar al te goed hoe dicht we bij de oorlog staan; daarom horen we steeds meer over een mogelijke nationale noodsituatie, gasrantsoenering, enz. Het Congres weet het ook, maar ze weigeren je de waarheid te vertellen.

Als burgers van de Verenigde Staten zijn we nu net als de vertrouwde passagiers van Korean Air Lines vlucht 902.. We gaan gewoon mee voor de rit, vertrouwen onze piloten in Washington; En zelfs als we dramatische en verontrustende tekenen zien dat er iets vreselijk mis is, weigeren wij als volk de verantwoordelijkheid te aanvaarden die ons door de Stichters van onze Republiek is opgelegd. In plaats van de constitutionele instrumenten die ons ter voorkoming van rampen werden nagelaten op te pakken, reageren we als de passagiers in het Koreaanse vliegtuig die zich afvroegen waarom de zon plotseling achter hen lag in plaats van voor hen. Wij denken dat het wel goed moet zijn, zij moeten zeker weten wat zij doen; maar, mijn vrienden, onze Republiek is nu in handen van mannen die niet weten wat zij doen. Ze weten alles over leugens, intriges en bedrog, maar ze weten niets over eerlijk leiderschap en geven er ook niets om. En dus wordt de schemering van de Republiek van de Verenigde Staten van Amerika voor onze ogen dieper. We hebben ons afgekeerd van het licht van de Vrijheid dat alleen van God komt, en we vliegen in de duisternis van de oorlog.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 34

26 mei 1978

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 26 mei 1978, en dit is mijn audiobrief nr. 34.

De tijd is nu gekomen om te pauzeren en de balans op te maken van de wanhopige situatie waarmee we geconfronteerd worden. Ik heb vijf jaar lang zo hard en trouw gewerkt als ik weet hoe ik het moet doen en ik denk dat ik u eerlijk moet beoordelen hoe het met mij is gegaan. Ik ga hier geen carrière van maken. Ofwel de plannen van onze geheime leiders voor oorlog en rampen zullen worden gestopt.. of ze zullen ons stoppen!

Mijn drie onderwerpen voor vandaag zijn de herhaling van de Slag bij Midway in de ruimte, aardbevingen, het beheersen van het weer en honger in de Verenigde Staten, en de openbare bekentenis van dr. Beter.

Onderwerp 1.. Acht maanden geleden, op 27 september 1977, verloren de Verenigde Staten de meest beslissende slag van de 20e eeuw.. de slag van de oogstmaan. Sinds de Tweede Wereldoorlog is er iets dergelijks niet meer van betekenis. Sinds de slaperige zondagochtend van 7 december 1941 betekent de term “Pearl Harbor” veel meer dan de geografische ligging van het hoofdkwartier van de Pacifische Vloot van de Amerikaanse marine. Vanaf die dag is Pearl Harbor een synoniem voor verrassingsaanval van de meest verwoestende variëteit. Voor elke Amerikaan die de chillende, ongelooflijke nieuwsberichten op de radio hoorde die dag, blijft de Pearl Harbor aanval nog steeds een huiverende herinnering. Voor ons was het het begin van een nachtmerrie genaamd de Tweede Wereldoorlog. De emotionele impact van de Pearl Harbor aanval blijft bestaan; maar de volledige betekenis van die aanval was verloren op de meesten van ons toen en wordt nog minder algemeen begrepen vandaag, Want pas zes maanden later werd de ware betekenis van de Pearl Harbor aanval onthuld in de beslissende Slag bij Midway, en tegen die tijd waren wij Amerikanen te druk bezig met het voeren van de oorlog om de bredere betekenis van bepaalde gevechten te stoppen en te merken.

In audiobrief nr. 14, bijna twee jaar geleden, heb ik er al op gewezen dat net voor de aanval op de Pearl Harbor president Franklin D. Roosevelt stappen had ondernomen om ervoor te zorgen dat onze drie vliegdekschepen daar aanwezig waren toen de Japanners aanvielen. En in Audio Book Talking Tape nummer 7-B, die ik meer dan twee jaar geleden met mijn vriend kolonel Curtis B. Dall opnam, vertelt kolonel Dall het hele verhaal van het TREASON van de Amerikaanse leiders in combinatie met de aanval op Pearl Harbor. Er is geen tijd om dat allemaal nog eens te bekijken, het is genoeg om te zeggen dat Pearl Harbor werd vastgehouden aan de Japanners als een verleidelijk doelwit voor aanval als een list om Amerika in de oorlog te krijgen. Op grond van de Tripartiete Act tussen Japan, Duitsland en Italië, heeft dit Amerika automatisch ook betrokken bij de Europese oorlog. Als gevolg daarvan zijn onze geheime heersers uit de Tweede Wereldoorlog voortgekomen, die de vroegere Britse olieconcessies in Saoedi-Arabië onder controle hadden.

Maar terug naar de Stille Oceaan, de opeenvolging van gebeurtenissen van de Pearl Harbor aanval in december 1941 tot de Slag bij Midway zes maanden later, had een diepe impact

op de Amerikaanse militaire strategie voor decennia. In het gebied van de marinestrategie werd de opkomst van de dominantie van de vliegdekschip bevestigd in die periode in de Stille Oceaan meer dan 35 jaar geleden, en vandaag de dag is de vliegdekschip is nog steeds een dominante factor in de meeste Amerikaanse marine denken. Maar verder werden die eerste zes maanden van de Pacifische oorlog het primitieve model voor een hele grote strategie voor wereldoverheersing die twee decennia later in 1961 in beweging werd gebracht; alleen deze keer ging de geheime strategie achteruit. In juni 1942 werd de Slag bij Midway, het keerpunt van de Pacifische oorlog, gewonnen door de Verenigde Staten, maar in september 1977 werd de Slag bij de Oogst Maan, een ander keerpunt, verloren door de Verenigde Staten.

Toen de Tweede Wereldoorlog begon, dachten de meeste Amerikanen nog steeds aan slagschepen als typerende marinemacht. We hadden gehoord over vliegdekschepen, onderzeeërs en andere soorten schepen, maar het was het slagschip met zijn geweldige grote kanonnen in staat om de landing stranden of andere schepen te slaan 20 mijl verderop dat automatisch in gedachten kwam. Als we gevraagd waren, zouden de meeste Amerikanen waarschijnlijk hebben geantwoord dat het slagschip de sleutel was om kracht te versterken. Maar wij, het publiek, waren achter de tijd. Er vond een revolutie plaats in de technologie van marinewapens en topstrategisten wisten dat de dagen van het slagschip al geteld waren, dankzij de snelle opkomst van effectieve vliegdekschepen. In 1941 was deze wending van de gebeurtenissen nog zo nieuw dat zelfs binnen de marine rangen het een kwestie van verhitte discussie was, maar op het hoogste niveau van strategische denken werd het begrepen in Japan en in de Verenigde Staten.

Toen Admiraal Yamamoto, de Japanse marinechef, de verrassingsaanval op Pearl Harbor op 7 december 1941 lanceerde, gebruikte hij een marinemacht gebouwd rond zes vliegdekschepen. Zoals alle militaire commandanten wist Yamamoto dat verrassing de machtigste van alle wapens zou zijn, en alle voorzorgsmaatregelen werden genomen om te verzekeren dat het zou worden bereikt. Lang voordat slagschepen of kruisers dicht genoeg zouden zijn om Pearl Harbor te beschieten, begonnen Yamamoto's vliegdekschepen duikbommenwerpers, torpedovliegtuigen en strijders in de eerste stralen van de dageraad te lanceren; en om 7:55 A.M. Honolulu tijd, golf na golf Japanse vliegtuigen naar binnen gevaagd om Pearl Harbor aan te vallen. Geen enkele Amerikaanse vechter kwam op om de eerste golven Japanse aanvallers te ontmoeten omdat de verrassing compleet was. Battleships, cruisers en torpedobootjagers werden gevangen als ze vreedzaam voor anker lagen, gebotteld in de haven; en Amerikaanse vliegtuigen gegroepeerd op het vliegveld als voorzorgsmaatregel tegen sabotage werden omgezet in gigantische torenhoge vreugdevuren zelfs als Amerikaanse piloten probeerden tevergeefs om hun vliegtuigen te starten en te opstijgen. Ja, de tactische verrassing was bereikt in Pearl Harbor door Yamamoto, maar het was Yamamoto die verrast was in de strategische zin, want net zoals hij vliegtuigdragers had gebruikt voor de aanval, waren zijn belangrijkste doelen op Pearl Harbor onze drie vliegdekschepen daar gevestigd. De valse inlichtingen waren gebruikt om Yamamoto te overtuigen dat deze prijzenpoten er waren, maar toen Japanse vliegtuigen over Pearl Harbor zwermen die decembermorgen, waren alle drie de vliegdekschepen vermist. Als gevolg daarvan was de beslissende slag die Yamamoto had geprobeerd te leveren aan de Amerikaanse Pacific Fleet niet bereikt, maar ongelooflijk bloedbad en terreur had

plaatsgevonden.. precies het juiste medicijn onze Geheime Regeerders nodig om Amerikaanse terughoudendheid te genezen om naar de oorlog te gaan.

Vijf maanden later begon de ernst van de mislukking van de Japanse aanval op Pearl Harbor zich te voelen. Een groot Japans team bereidde zich voor om een aantal eilanden in de Salomons binnen te vallen met krachtige slagschepen en kruisers om de invasie te dekken; maar de Amerikaanse marine kwam tussenbeide, met behulp van vliegdekschepen in goed voordeel. De slag om de Koraalzee heeft het Japanse aanvalsplan verpest door de hele aanval om te zetten in een strijd tussen vliegdekschepen. De Japanners konden nooit gebruik maken van hun slagschepen, kruisers en landingsvaartuigen en moesten zich terugtrekken.

Maar de volgende maand, juni 1942, bezegelde de beslissende Slag bij Midway het lot van Japan voor de rest van de oorlog. Admiraal Yamamoto heeft een aanval op Midway Island gelanceerd, een belangrijke Amerikaanse lucht- en marine teen hold in de Stille Zuidzee. Yamamoto's troepen omvatten niet alleen vier vliegdekschepen, maar een schijnbaar overweldigende kracht van slagschepen samen met kruisers, torpedo's en onderzeeërs. Maar nogmaals veranderde de Amerikaanse marine het hele gebeuren in een strijd tussen vliegdekschepen. Onder bevel van admiraal Chester Nimitz, Amerikaanse troepen gebouwd rond de drie vervoerders die opzettelijk was gered van de Pearl Harbor verrassing, viel de Japanners uit een onverwachte richting. Op een dag, 4 juni 1942, werden alle vier de aanvallers van Japan tot zinken gebracht. Nu werd de enorme vloot van Japanse slagschepen en andere schepen beroofd van hun luchtparaplu en werd nutteloos. Ze konden niet dicht genoeg bij Midway komen om aan te vallen en moesten zich afkeren. Zonder hun dragers werden ze verslagen, ongeacht hun schijnbaare macht.

De Slag bij Midway was het keerpunt van de Pacific War. Het kwam slechts zes maanden na Pearl Harbor, en de oorlog bleef met een groot verlies van leven aan beide kanten voor meer dan drie jaar daarna. Maar met de Slag bij Midway werd het uiteindelijke resultaat van de oorlog tussen Japan en de Verenigde Staten slechts een kwestie van tijd omdat het verlies van de vier vliegdekschepen die in de Slag bij Midweg zonken, de rug van de Japanse marinesuperioriteit in de Stille Oceaan brak. Vanaf dat moment, Amerikaanse productiecapaciteit stelde de Verenigde Staten geleidelijk aan vooruit te trekken en alle Japanse mogelijkheden te overtreffen, en Japan werd gedoemd.

De gebeurtenissen van Pearl Harbor tot Midway gaven les dat onze arrogante geheime leiders dachten dat ze weer op een veel grotere schaal konden solliciteren. Met Pearl Harbor hadden ze een slachtoffer, Japan, gelokt in een aanval die het Amerikaanse volk verenigde in steun voor oorlog. Ondertussen hadden zij de essentiële vergeldingswapens die het slachtoffer moesten kunnen verslaan, in reserve gehouden, namelijk de vliegdekschepen. Toentertijd waren de vervoerders nog zo nieuw als een echte marinemacht dat hun ware betekenis verloren ging bij het grote publiek. Maar door alles te bankieren op deze nieuwe beslissende oorlogstechnologie, waren ze erin geslaagd Japan te vernietigen als het geplande resultaat van de oorlog.

Twintig jaar later in 1961 werd een herhaling van dezelfde basisstrategie in gang gezet door onze geheime heersers. Dit was de uitgebreide twee-gebogen strategie voor wereldoverheersing waarover ik veel details heb gegeven, die begon afgelopen september in audiobrief nr. 26 en in andere audiobrieven sindsdien. Het beoogde slachtoffer was

Sovjet-Rusland, de enige militaire macht op aarde die dat van het Rockefeller-rijk rivaalt. De bedoeling was opnieuw het slachtoffer, Rusland, te lokken tot een Pearl Harbor-achtige aanval onder zorgvuldig gecontroleerde omstandigheden. Zoals voorheen, zouden terreur en bloedbad onmenselijk zijn, met vele miljoenen levens die deze keer worden uitgespuugd omdat de aanval nucleair zou zijn. Maar zoals voorheen, wilden onze geheime leiders een beslissende aas in het gat houden in termen van nieuwe wapentechnologie waarmee het beoogde slachtoffer vernietigd moest worden toen het moment daar was. In de Pacifische oorlog meer dan 35 jaar geleden was het de nieuwe vliegdekschip wiens paraplu het nut van bijna alle andere wapens bepaald. Vandaag speelt ruimtewapentuig dezelfde rol, en de aas in het gat dat onze geheime heersers opzij hadden gehouden was de geheime Amerikaanse maanbasis in Copernicus Crater. Gewapend met Beam Weapons, de Copernicus basis was een onkwetsbare locatie van waaruit elke bevolkte plek op aarde kon worden in de fakkel onmiddellijk, en naar believen. Maar afgelopen september 1977 ging het hele duivelse plan niet door, zoals ik je die maand in audiobrief nr. 26 al in detail vertelde.

Op 20 september 1977 werd de eerste Russische Killer Satellite, Cosmos 929 bemand en bewapend met geladen Deeltjes Beam Wapens, en werd een Amerikaanse Spion Satellite in een gigantische vuurbal over de Petrozavodsk Observatorium in Noord-Rusland geblazen. Het was net als de Slag om de Koraalzee in mei 1942, want plotseling werden de strijdregels een dramatische verandering ondergaan, alleen deze keer gebeurde het in omgekeerde. Deze keer werden de tafels tegen ons opgezet, niet door ons. Toen slechts een week later vond de Space Age equivalent van de Slag bij Midway plaats.. uit het publieke oog, en zonder enige publieke verdenking van wat er plaatsvond. Plotseling, zonder uitleg, heeft de Sovjet-Unie de Europese gemeenschap vissersschepen uit haar noordelijke wateren verdreven waar haar mammoet Noordelijke Vloot is gebaseerd. Toen op 27 september 1977 eindigde de Slag bij de Oogst Maan in een verbijsterende overstuur.. De Sovjet-Unie had de geheime Amerikaanse wapenbasis in Copernicus Crater uitgeschakeld. Het was een keerpuntslag, net als de Slag bij Midway in de Tweede Wereldoorlog.

Sindsdien, zoals ik u in mijn banden maand tot maand heb verteld, heeft Sovjet-Rusland de tafels net zo zeker als de Verenigde Staten militair en even vastberaden tegen Japan in de Tweede Wereldoorlog omgedraaid. De oorlog tussen Rusland en Amerika is nog niet uitgebroken, maar het uiteindelijke resultaat lijkt al te zijn besloten door de geheime ruimteslag van acht maanden geleden. Op dezelfde manier vond het grootste deel van de gevechten tussen Japan en de Verenigde Staten in de Tweede Wereldoorlog plaats na de Slag bij Midway, maar het keerpunt bij Midway zette de koers voor de rest van de oorlog dat Japan nooit zou kunnen omkeren.

Onderwerp 2.. In het nasleep van de bolsjewistische revolutie in Rusland in 1918, gecentraliseerde controle van voedselproductie en -distributie, voedselrantsoenering, zuiveringen en andere factoren leidde tot de verschrikkelijke Russische hongersnood van 1919 tot 1921. De wrede nieuwe meesters van Rusland, de bolsjewieken, die nu uit Rusland worden verdreven, gebruikten honger als een doelbewust instrument voor politieke controle. De geweldige en tragische gevolgen van honger voor de mensen werden beschreven als een les voor allen door de wijlen P.A. Sorokin, de grote Russische socioloog die uit Rusland vluchtte en het departement Sociologie oprichtte aan de Harvard Universiteit. Voor iedereen die wijs genoeg is om de lessen van de Russische ervaring op dit gebied te geven, raad ik Sorokin’s boek met de titel “Hunger als een factor in menselijke

zaken." Het is beschikbaar voor $ 12,50 van de Universiteit van Florida Press, 15 Northwest Street, Gainesville, Fla., zip 32603.

In mijn allereerste band, Audio Book nummer 1, noemde ik de geplande rol van tekorten en zelfs honger in Amerika als factoren in de komende depressie en oorlog. Sindsdien zijn er veel dingen misgegaan in de tijdtafels van onze geheime heersers, maar de vooruitzichten op honger in Amerika zijn, als er iets is, toegenomen. In recente tapes heb ik de rol van de weersverandering genoemd die de Russische kosmospheres kan spelen. Hun geladen deeltjesbundelwapens, die in een gedefocuste modus worden afgevuurd, produceren niet alleen luchtstralen zoals die welke voor het eerst aan onze oostkust van december werden gehoord, maar ook elektrische ladingen in de bovenste atmosfeer die onze weerpatronen veranderen.

Voor het eerst kan ik bevestigen dat de weerscontrole van onze eigen geheime leiders ook ver gevorderd is wat betreft de Verenigde Staten. Op 12 december 1977 werd een artikel geplaatst in een Canadese krant die in de Verenigde Staten zeer verspreid is. De Russische regering beweerde dat er een elektronische weersbarrière was ingesteld om ons weer te veranderen. De vermeende Russische barrière werd beschreven als lopen helemaal van Alaska naar Chili, en het werd de schuld van de ongewoon zware winter die in uitvoering was. Hier, mijn vrienden, is een perfect voorbeeld van desinformatie.. Het was ontworpen om het publiek te misleiden en vele, veel mensen zijn opgenomen door het. Er is een weersveranderingsnet langs onze kusten, maar het is niet zoals beschreven in het artikel, en het is niet Russisch. Het wordt gecontroleerd door onze eigen geheime heersers. Dit Net System bestaat uit drie (3) enorme onderwaterkabels langs het Continental Shelf van onze Oost-, West- en Golfkusten. De West Coast kabel loopt van Cape Cook op het noordwesten van Vancouver Island langs de westkust langs Baja Californië, tot een punt tegenover Tuxpan, Mexico. De kabel loopt van het puntje van een schiereiland aan de noordoostelijke kant van de baai van Fundy, Nova Scotia, zuidwaarts naar een punt in de buurt van Jacksonville, Florida. De Golfkabel loopt van een punt ten noordwesten van Tampa bij Buena Vista, Florida, westwaarts tot een punt 77 mijl ten oosten van Corpus Christi, Texas. Elke kabel wordt aangedreven door een ondergrondse kerncentrale. Deze drie ondergrondse kerncentrales bevinden zich op Cape Cook, op het schiereiland dat ik beschreef in Nova Scotia, en vlakbij Buena Vista, Florida.

Je hebt misschien artikelen gelezen die speculeren dat zeer krachtige radiogolven gebruikt kunnen worden om het weer te veranderen, maar dat is niet hoe het Kustnet werkt. In plaats daarvan kan elke netkabel positief of negatief ten opzichte van de aarde worden gemaakt. De kerncentrale die het voedt werkt als een gigantische batterij met een terminal aangesloten op de kabel, de andere aan de grond. Deze drie kustnetten hebben samen elektrische velden opgezet die de Verenigde Staten van het vasteland bestrijken, met uitzondering van Alaska, en delen van Mexico en Canada ook getroffen. Elektrische ladingen in de bovenste atmosfeer bewegen zich in reactie op deze velden, waardoor jetstream verschuivingen die op hun beurt veranderen ons weer. Het proces absorbeert enorme hoeveelheden energie, die wordt geleverd door de drie ondergrondse kerncentrales die de Grids voeden.

In de bittere winter net voorbij, killer stormen werden gecreëerd door weerscontrole die slechts gedeeltelijk te wijten was aan Sovjet kosmosferen... voor het grootste deel werden

ze veroorzaakt door de kustrasters, die ik vandaag kan onthullen voor de allereerste keer. Op dit moment is het West Coast Grid negatief geladen, terwijl het East Coast Grid positief is. Maar ik ben ervan op de hoogte dat er, zes dagen geleden, op 20 mei een experiment is begonnen met frequente veranderingen in polariteit van het Golfnet. Gisteren bijvoorbeeld werd de polariteit om 16:20 uur van negatief naar positief veranderd en daarna van positief naar negatief om 11:30 uur weer amper 7 uur later. In het licht van dit alles, denk aan de woorden van Merlijn Williams, directeur van het Federale Weer Wijzigingsbureau van de regering in een interview dat gisteren 25 mei in de New York Times werd gepubliceerd. De Commissie heeft een aantal amendementen ingediend die de Commissie in haar voorstel heeft opgenomen. Hij zei dat het waarschijnlijk is dat “het soort stormen die slechts een paar mensen in het verleden gedood, duizenden doden. De tijd is rijp voor zo’n moordende storm, en ik ben bang dat het heel goed kan komen deze zomer of vallen.”

Deze Grids, mijn vrienden, worden gebruikt door onze geheime heersers om ons weer te manipuleren voor hun eigen doeleinden. De afgelopen winter kwamen er enorme stormen ’net’ samen met de inspanningen van een gaslobby om de aardgasprijzen te dereguleren; en nu hebben vreemde weersomstandigheden de aanplant van voorjaarsgewassen in onze broodmandgebieden ernstig vertraagd en hebben gewassen in andere gebieden weggespoeld. Wat er nu gebeurt is weeroorlog, waarbij niet alleen de wapens van de Sovjet-Unie, maar ook onze eigen geheime leiders worden gebruikt. Het tijdperk van de weersstrategie is aangebroken met Amerika als slagveld. Deze geheime Kustrasters hebben de neiging regionale en landelijke weersveranderingen te veroorzaken, terwijl de Russische Kosmosferen meer geconcentreerde, gelokaliseerde effecten produceren. Maar nu, met nog meer Cosmosferen boven de 216 die ik vorige maand aan u rapporteerde, is er een gevecht aan het beginnen voor controle over het Amerikaanse weer. Ik kan niet zeggen wie zal winnen, maar wat ik zeker kan zeggen is dat vreemd weer zal worden wijdverspreid deze zomer en misschien nog meer dus volgende winter.. en de verliezers zullen u en mij, het Amerikaanse volk.

Deze verstoring van onze voedselvoorziening door weersverandering is al begonnen, weerspiegeld in de stijgende groenteprijzen in uw lokale supermarkt; maar een veel dramatischere verstoring van de voedselvoorraden die afkomstig zijn van onze westkust kan elk moment optreden. Ik doel op de gevolgen van aardbevingen en vloedgolframpen die ik een jaar geleden voor het eerst heb gewaarschuwd in audiobrief nr. 24. In die tape gaf ik de locaties van zeven (7) Russische kernsplijting-fusie-missie superbommen die waren geplant in diepe onderzeese loopgraven rond de Filippijnen. Zoals ik toen al uitlegde, zitten de Filippijnen als een keystone in de lange boog van geologische fouten die de Pacific ring.. de zogenaamde Ring of Fire. Een grote aardbeving die uitbarst in de Filippijnen zou zich kunnen verplaatsen rond de Pacifische rand en uiteindelijk de westkust van Amerika vernietigen en dat is precies wat er gepland is!

Sinds ik die band maakte, heb ik ook gemeld dat er lagere onderzeese wapens werden geplaatst rond de Stille Oceaan en elders door de Sovjet-Unie. Veel van deze zijn ontploft, en in het afgelopen jaar zijn er zeer frequente aardbevingen langs de Pacifische rand.. overal behalve de Filippijnen. Wat de Sovjet-Unie heeft gedaan, mijn vrienden, is om overal spanningen in de aardkorst te laten ontstaan, behalve rond de Filippijnen, waar de spanningen tot een enorm niveau worden opgebouwd. Als de tijd rijp is, zullen volgens Russische instrumenten voor stressbewaking in dat gebied de bommen rond de Filippijnen

ontploffen. Sovjetwetenschappers verwachten dat aardbevingen en vloedgolven van ongekende omvang als gevolg daarvan zullen worden geactiveerd en dat, als gevolg daarvan, Amerika's westkust zal worden vernietigd. Voor meer details over het plan, raad ik je aan om nog eens naar audiobrief nr. 24 te luisteren.

Een paar dagen geleden begon een vulkaan in de Filippijnen uit te barsten, wat erop wijst dat de spanningen in dat gebied zich aan het opbouwen zijn; en in de afgelopen dagen hebben de Russen in de 6,5 Richter-reeks in snelle opeenvolging bij Taiwan, Japan en de Aleuten sterke aardbevingen veroorzaakt. Vrienden, de eerste grote ramp in de geheime geofysische oorlog die nu gaande is, ligt om de hoek.

Onderwerp 3.. Mijn vrienden, het is nu vijf jaar geleden dat mijn non-fictie boek "The Conspiracy Against The Dollar" werd gepubliceerd. Het boek leidde tot optredens op talloze talkshows in heel Amerika, gevolgd door cassettebanden, en begon drie jaar geleden volgende maand mijn audiobrief maandelijkse cassette serie. Dit alles is gekomen als een onverwachte onderbreking in mijn eigen professionele carrière als financieel en juridisch adviseur met klanten wereldwijd; en ik denk dat het tijd is om een balans op te maken, om te evalueren wat er is bereikt, en om je te vertellen wat ik heb geleerd van deze vijf jaar van inspanning. Maar voordat ik dat doe, wil ik zeggen dat ik bijna vijf jaar lang, van 1968 tot 1973, had geholpen bij de ontwikkeling van de internationale privé-activiteiten in de Republiek Zaïre in Afrika en veel projecten in de werken daar had. Voor mij zal Zaïre altijd een bijzondere plaats zijn, want het was daar in de struik van Afrika dat ik kwam om te kennen, om lief te hebben, en om met onze Heer Jezus Christus te wandelen op een manier die ik niet kan beschrijven. Het moet worden ervaren, en uit deze ervaring.. en een spirituele ervaring, als ik mag zeggen.. Ik was gedwongen om tijd te nemen uit.

In de loop der jaren had ik steeds meer geleerd over de werkelijke oorzaken van de politieke, economische, sociale en militaire ontwikkelingen van onze tijd. Mijn contacten op hoog niveau van zaken en overheid hadden veel zaken gedaan ook met de internationale inlichtingengemeenschap, die vandaag de dag de grote internationale zaken zoveel of meer dient dan de regering of jij en ik. Ik had geleerd dat een handvol machtige mannen... je toekomst wilden verpesten voor hun eigen winst... en dus schreef ik het boek "The Conspiracy Against The Dollar." Ik vond dat je het recht had om het te weten, en het is nu vijf jaar geleden dat ik Zaïre voor het laatst zag. Ik kijk nog steeds uit naar de dag waarop ik weer terug kan keren, maar vandaag wordt Zaïre aangevallen door de krachten die ik heb geprobeerd te ontmaskeren en te bestrijden hier in Amerika. Zaïre, net als de Verenigde Staten en uiteindelijk de hele wereld, is gevangen in het midden, verstrikt in de machtsstrijd tussen het opkomende rijk van Sovjet-Rusland en het afbrokkelende imperium van het Rockefeller kartel.

"The Conspiracy Against The Dollar" werd een bestseller, en ik bevond me op lokale radio talk shows in de hele Verenigde Staten en in Canada. Veel van de feiten, data, namen, gebeurtenissen en plannen die ik onthulde in dat boek waren algemeen bekend in de gangen van echte macht in Amerika en daarbuiten; maar voor de meeste leden van het grote publiek, deze dingen waren volledig nieuw. Er leek dorst te zijn naar deze nieuwe kennis over de ware redenen achter het vreemde, gemartelde gedrag van onze wereld vandaag. Geleidelijk begon ik steeds meer nieuwe bronnen van informatie te verwerven in het bedrijfsleven, in de overheid en in inlichtingen, zowel hier als in het buitenland. Er zijn er

velen geweest van wie ik sinds kruiscontroles heb moeten afstappen, heeft bewezen dat ze onjuist zijn of zelfs in sommige gevallen opzettelijk frauduleus; maar er zijn veel anderen wiens informatie betrouwbaar is gebleken en die mij steeds vaker hun exclusieve kanaal voor u hebben gemaakt. Ik heb steeds weer te horen gekregen dat bepaalde gevallen, die ik heb gecontroleerd en die ik waar heb bevonden, waar sommige van mijn bronnen cruciale informatie hebben gegeven aan bepaalde bekende commentatoren en organisaties om slechts op verschillende manieren te worden verraden. Dus in één opzicht is het een grote eer, een privilege en een zware verantwoordelijkheid voor de dr. Beter audiobrief om steeds meer als een bron van exclusieve informatie voor u te dienen; maar in bredere zin is het een trieste aanklacht tegen de vele andere publieke informatiekanalen die nu worden geweigerd toegang tot deze cruciale informatie.

Is de zogenaamde “almachtige dollar” die instort echt wat belangrijk is? Zal niemand die beweert het publiek te dienen het echt doen? Kortom, is er geen eer meer in Amerika? Zoals ik zo zal uitleggen, mijn vrienden, dit zijn niet alleen retorische vragen.. ze gaan naar het hart van onze wanhopige toestand vandaag.

Bijna twee jaar geleden begon in de zomer van 1976 exclusieve informatie in mijn audiobrief cassettes te ontkiemen. De reden hiervoor was de rol die de audiobrief speelde in de Sovjet-onderzeese raketcrisis van 1976... een crisis die nog nooit openbaar is gemaakt door de Amerikaanse regering noch door een belangrijke mediacommentator. Degenen onder jullie die lang naar mijn audio-brieven luisteren, kennen al te goed het verhaal van de Sovjet-onderzeese raketcrisis. Je leefde er doorheen terwijl de meeste van je buren sliepen, onbewust of niet bezorgd dat we aan het wankelen waren op de rand van de nucleaire oorlog; maar voor mijn nieuwere luisteraars vooral, ik geloof dat een korte beoordeling is in orde.

Deze crisis, met de nasleep, was een belangrijk keerpunt voor de audiobrief en voor de Verenigde Staten. Op 19 juli 1976 nam ik audiobrief nr. 14. Maandenlang had ik mijn luisteraars de groeiende angsten van de belangrijkste beheerders van de Rockefeller gecontroleerde grote stichtingen doorgegeven dat een dubbel-kruising van Amerika’s Secret Rulers door haar bondgenoten het Sovjet-Rusland, op handen was. Die angsten werden toen niet gedeeld door onze geheime heersers, maar zoals ik onthulde in audiobrief nr. 14 was de Russische dubbelkruising al onderweg. Rusland was toen bezig met de voorbereiding van een verrassings nucleaire aanval. Net als de verrassingsaanval op Pearl Harbor in 1941 was het Russische aanvalsplan in de zomer van 1976 gebaseerd op marinestrategie. De verrassingsaanval die in voorbereiding was, was bedoeld om de totale vernietiging van de Amerikaanse marine, afgezien van schepen op zee op het moment van de aanval. En de belangrijkste wapens in de aanstaande Russische verrassingsaanval zouden niet ICBM’s of bommenwerpers zijn, maar korteafstandsraketten met meerdere kernkoppen die in onderwater lanceerlocaties in onze eigen territoriale wateren zijn geplaatst. Ze werden zo dicht bij hun doelen geplaatst dat ze nul waarschuwingstijd zouden geven bij lancering. Als een dergelijke aanval zou worden uitgevoerd, mijn vrienden, zou er geen twijfel bestaan over de uitkomst van de daaropvolgende oorlog, vooral gezien het overweldigende Russische voordeel in civiele verdediging. De Verenigde Staten zouden uiteindelijk verliezen. En dus maakte ik in juli 1976 informatie openbaar die ik had ontvangen van mijn inlichtingenbronnen over de onderwaterraketten die toen door de Sovjetmarine werden geplaatst. Slechts twee weken later, op 2 augustus 1976, volgde ik de

audiobrief nr. 15. In die uitzending legde ik de marinestrategie uit die erbij betrokken was, en gaf ik de navigatiecoördinaten van 64 Sovjet onderwaterraketten die toen wereldwijd geplant waren. Dat was noodzakelijk omdat deze cruciale informatie werd geblokkeerd door agenten binnen onze eigen regering, en alleen door het openbaar te maken, was er enige hoop dat er actie zou worden ondernomen. In augustus werden Canada en Groot-Brittannië de eerste landen die actie ondernemen om de raketten om hen heen te verwijderen, en eind augustus 1976 was de Amerikaanse marine ook snel aan het werk, toen ze Sovjetraketten in onze eigen wateren ophaalde. Generaal George S. Brown, voorzitter van de Joint Chiefs of Staff, was erin geslaagd om president Gerald Ford te verzoeken Henry Kissinger te overtroeven en het bevel te geven de raketten te verwijderen. De verwijdering werd voltooid op 31 augustus 1976. De volgende dag werd er een brief verstuurd over generaal Brown's handtekening naar mij en naar duizenden landelijk die het Pentagon hadden gedwongen om actie te ondernemen. In de brief stond in de huidige tijd dat er in feite geen Russische raketten in onze wateren waren. Veel mensen concludeerden hier ten onrechte uit dat er niets was geweest tegen mijn beschuldigingen over onderwater Sovjetraketten in onze kustwateren. Maar een week later waarschuwde ik generaal Brown dat ik de coördinaten had ontvangen voor een tweede ronde raketten die de Russen net begonnen waren te planten. Ik heb hem persoonlijk gevraagd om deze coördinaten door te geven... en mijn verzoek werd onmiddellijk ingewilligd. De vergadering was gepland voor 15:00 uur. 16 september 1976, in het kantoor van generaal Brown in het Pentagon. Tegen die datum kon ik hem 48 nieuwe locaties in Noord-Amerika geven die alleen op een cassettebandje voor zijn oren werden opgenomen. Toen mijn collega die me naar de vergadering vergezelde, de speciale tape aan generaal Brown overhandigde, inspecteerde de generaal het kort daarna in de binnenzak van zijn eigen uniform, en weigerde het aan iemand anders uit te leveren op dat moment. Een paar dagen later kreeg ik bericht dat de Amerikaanse marine weer hard aan het werk was om Sovjetraketten op te halen zonder een woord aan het publiek. Het Pentagon heeft in het openbaar bevestigd in kranten zoals de Norfolk, Va. Ledger-Star van 27 september 1976 en de Chicago Tribune van 4 december 1977... dat mijn ontmoeting met generaal Brown meer dan een uur heeft plaatsgevonden... precies zoals ik je al zei. En in audiobrief nr. 16 voor september 1976 vertelde ik mijn luisteraars nog veel meer details van die gespannen dagen op de rand van de nucleaire oorlog. Ik heb mijn luisteraars ook gewaarschuwd dat generaal Brown overweldigende publieke steun nodig zou hebben om zijn constitutionele plicht ten aanzien van het Amerikaanse volk te blijven doen. Zoals ik toen zei, werd generaal Brown geconfronteerd met machtige krachten binnen de regering van de Verenigde Staten die hem wilden stoppen; en zeker genoeg, op 17 oktober 1976 slechts een maand en een dag na mijn ontmoeting met generaal Brown, werd een kwaadaardige media blitz gelanceerd tegen hem.

Zoals ik onthulde in audiobrief nr. 17, een noodlottige omkering in Amerika's fortuin had plaatsgevonden op 1 oktober.. Dankzij smerige chantage, bedreigingen en intimidatie van toen President Gerald Ford. Nu beginnend in half oktober, generaal Brown bevond zich alleen. Veel van degenen die het Pentagon hadden doorboord met eisen voor actie twee maanden eerder waren op een of andere manier gewoon een beetje te druk om te volgen met de lof en steun wanneer het was kritisch nodig. General Brown had gegokt alles op het Amerikaanse volk.. en hij had verloren. In audiobrief 23 meer dan een jaar geleden onthulde ik hoeveel generaal Brown had verloren. Ik heb ook gewaarschuwd voor de mogelijkheid van persoonlijke schade aan generaal Brown, en al maandenlang hebben we

geen enkele generaal meer in het openbaar gezien alsof hij in de Russische KGB-stijl was gesanctioneerd. Hij is al lang vervangen door generaal David Jones, een man wiens gelijkenis met generaal Brown begint en eindigt met zijn eigen uniform van de luchtmacht. Generaal Jones heeft veel meer gemeen met Jimmy Carter, die met alle tradities brak om Jones tot nieuwe voorzitter van de Joint Chiefs te maken. Jimmy Carter wilde zijn "eigen soort man," een "Ja man" en nu heeft hij er een.

Een ander keerpunt voor ons land vond een jaar geleden plaats. In die tijd begon het Sovjetprogramma van nucleaire sabotage in de Verenigde Staten ter voorbereiding op oorlog met paddo's. Zoals u weet, heb ik de audiobrief voor een periode van drie maanden opgeschort, eind mei tot eind augustus 1977, in de hoop om te helpen in de inspanningen land-brede om de snel groeiende sabotagecampagne bloot te leggen en te stoppen; Maar toen ik de audiobrief met nummer 25 in augustus weer oppakte, werd ik gedwongen om u te vertellen over het falen van deze inspanning.. dankzij voornamelijk officiële inactiviteit op alle niveaus, waaronder ongeloof en onwil om te onderzoeken. Sindsdien hebben we steeds meer gezien van het opkomende topje van de ijsberg van de ongekende dreiging waar we mee te maken hebben. De Russische sabotagecampagne die afgelopen voorjaar begon met grote dammen en reservoirs heeft zich al lang verspreid naar andere soorten doelen.. zoals bruggen, grote openbare gebouwen, graanliften, raffinaderijen, en voor enkele maanden nu spoorwegen, vooral tankauto's. Maar nu ons land in deze wanhopige toestand terecht is gekomen, probeert de federale regering niet om de sabotage zelf te corrigeren. In plaats daarvan zijn in de Verenigde Staten nu in het geheim intensieve trainingsprogramma's aan de gang voor de staatspolitie en geselecteerde lokale wetshandhavingsinstanties om te gaan met een virtuele ineenstorting van de samenleving die door massale sabotage tot stand kan worden gebracht. Het is nu een deel van "Operation Garden Plot" geworden waarover ik mijn luisteraars bijna drie jaar geleden voor het eerst waarschuwde in audiobrief nr. 2.

Veel andere delen van de ijsberg van dreigend gevaar zijn nu ook zichtbaar naast sabotage. Zo waren er bijvoorbeeld de ongekende Air Quakes of mysterieuze luchtexplosies afgelopen december tot februari langs de oostkust en elders. Ze werden geproduceerd door Russische kosmosferen, zoals ik in eerdere uitzendingen heb uiteengezet. Maar, mijn vrienden, ongeacht de kwestie.. of politiek, economisch, of het betrekken van ons leven en de dood.. de reacties van het Amerikaanse volk als geheel op de informatie die ik heb openbaar gemaakt zijn heel anders dan wat ik had verwacht toen ik vijf jaar geleden begon. Voor mij kan het alleen worden omschreven als abnormaal en suïcidaal. Nu wij door onze grondwet de soevereine staten over de Verenigde Staten van Amerika zijn geworden, hebben wij, het volk, die soevereiniteit verspeeld. We kunnen alleen maar zeggen: wat kunnen we doen? Wanneer we geconfronteerd worden met massale documentatie van fraude door de Amerikaanse Schatkist met betrekking tot onze goudvoorraden, reageren we niet als een volk normaal of logisch. In plaats van onze vermeende ambtenaren te dwingen hun trouwe rentmeesterschap te bewijzen, wat een eenvoudige zaak zou zijn als er geen fraude bestond, geloven we gewoon hun zelfredzame leugens omdat ze 'met gezag' spreken. Dan gaan we gelukkig op weg en vragen we ons af waarom onze economie blijft uiteenvallen. Wanneer we geconfronteerd worden met het bewijs van onze eigen ogen dat er iets vreselijk mis is met onze echte nationale veiligheid, eisen we niet veel minder kracht... onze zogenaamde ambtenaren om er iets aan te doen. In plaats daarvan luisteren we naar aangename woorden dat terroristische daden zoals die in het buitenland geen

zorgen zijn hier in de Verenigde Staten. Zo gerustgesteld, we gewoon krabben onze hoofden alsof we geen idee van de oorzaak als we graan liften zien, spoorweg tank auto's of andere doelen exploderen in uitslagen zonder enig precedent.

Vrienden, wij, de mensen van de Verenigde Staten van Amerika, hebben de meest glorieuze kans die ooit mensen in de wereld hebben gehad, in gebreke gelaten. En nu is het tijd dat ik je ga bekennen dat mijn inspanningen tot nu toe... niet in hun oorspronkelijke doel zijn geslaagd. Dat was om het Amerikaanse volk in staat te stellen onze geliefde Republiek te redden door de informatie openbaar te maken die gebruikt had kunnen worden om onze geheime heersers in het karwei te zetten en onze regering weer op een eerlijke manier te laten verlopen. Ik hoop dat de laatste ineenstorting van de Verenigde Staten en de miljoenen doden voorkomen en voorkomen kunnen worden. Ik hoopte dat een heel volk eens zijn ogen zou kunnen verheffen van de gefabriceerde afleidingen van de dag en vooruit zou kijken om rampen te zien komen en maatregelen te nemen om dit te voorkomen. Dat is wat ik had gehoopt dat er zou gebeuren, maar zoals het nu is, mijn vrienden, is er geen manier dat rampen kunnen worden voorkomen, behalve door goddelijke interventie. Voor degenen die niet in God geloven, zijn dit de woorden van totale nederlaag en totale nederlaag is wat in petto is voor onze Geheime Heersers. Maar wat met de rest van ons?

Ik word altijd gevraagd: Wat kan ik doen om mijn land te redden? Voor degenen die mijn antwoord op deze vraag willen, moet ik eerlijk zeggen: Je kunt niemand redden, of iets, totdat en tenzij je eigen ziel gered is, en dat kan alleen gebeuren als je onze Heer Jezus, de Christus.. in je HART, in je geest en in je ziel accepteert. Er is geen andere manier dan door Jezus' kracht. Alleen dan zul je in staat zijn om jezelf in de juiste richting te wijzen, alleen dan zul je beginnen te begrijpen wat er gedaan moet worden, en pas dan zul je beseffen dat je Schepper eerst komt..niet land, niet zelf, niet iemand anders dan je Schepper. Dan zal je beginnen te doen wat juist is, simpelweg omdat het juist is.

In de komende maanden, als God het wil, hoop ik u op de hoogte te houden van de gebeurtenissen en hun betekenis voor u, net zoals ik dat gedaan heb. Maar ik zal ook proberen, God bereid, om u meer te vertellen over wat er gedaan kan worden om het kwaad systeem te vervangen dat nu instort rond onze oren. De Republiek die door onze Stichtende Vaders werd geschapen is niet meer.. behalve voor een afbrokkelende schelp; maar als we onze Stichtende Vaderen onze weg in de handen van de Heer zullen zetten, zouden we nog een kans hebben die nog groter is dan die van hen. Op de as van een republiek die 200 jaar stond, zou er nog een gebouwd kunnen worden die zou duren tot het einde dat onze Heer voorbestemd heeft, Want we hebben niet alleen de eeuwige principes die onze Stichtende Vaders begeleidden, maar ook de lessen van wat er mis ging met wat ze creëerden. Een jaar geleden gebruikte ik in audiobrief nr. 24 het historische precedent van de val van Babylon om de totale en dreigende ineenstorting van de Verenigde Staten te illustreren. Maar we kunnen en moeten bidden dat in plaats daarvan een ander historisch precedent van lang geleden zijn plaats zal innemen...dat van de oude Nineveh. Ons wordt verteld dat Nineve, net als Babylon, in allerlei kwade praktijken is gevallen, en dat zowel de leiders als het volk alles over God vergeten zijn. Toen op een dag een man genaamd Jona begon te lopen door de straten van Nineve te denken aan al het kwaad dat woedde in de stad van boven tot onder, en hij waarschuwde dat voor het zich afkeren van God de stad binnenkort volledig zou worden vernietigd. Zijn woorden sloegen toe, en zowel het volk als de heersers van

Nineve keerden zich af van hun wegen en keerden terug naar God.. en Nineve herleefde, en werd weer een grote stad voor generaties.

Wij worden nu door vuur berecht, mijn vrienden; en indien wij op een zekeren dag als een volk wakker worden en tot onzen Heer terugkeeren, dan en alleen dan zal het overblijfsel van ons eens groot volk gespaard worden.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God zegenen en ieder van jullie beschermen.

• • •

Audiobrief 35

30 juni 1978

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 30 juni 1978, en dit is mijn audiobrief nr. 35.

De kwesties die het lot van de Westerse beschaving zullen bepalen, werden eerder deze maand voor de wereld gelegd. Het gebeurde in twee toespraken op 7 en 8 juni. Eén spreker stelde de beslissende uitdaging vast die het Westen nu te wachten staat. De andere spreker heeft ons antwoord op deze uitdaging behandeld.

De uitdaging naar het Westen werd op 8 juni door Alexander Solzhenitsyn, de verbannen Russische auteur, in zijn toespraak aan de Harvard University in Cambridge, Mass. Hij wijst op de neergang in moed die vandaag de dag de Westerse leiders typeert, en herinnert zijn luisteraars eraan dat “van oudsher de moed is afgenomen als het begin van het einde.” Gezien de oorzaak van onze verslechtering zei hij: “Hoe is het Westen van zijn triomftocht naar zijn huidige ziekte afgevallen? De fout moet aan de basis liggen, aan de basis van het menselijk denken in de afgelopen eeuwen.” Solzhenitsyn identificeert deze dodelijke fout als de perversie van onze regerende en sociale systemen weg van hun oorspronkelijke spirituele basis. Over de geboorte van de Verenigde Staten gesproken, zei hij: “Alle individuele mensenrechten werden verleend omdat de mens Gods schepsel is. Dat wil zeggen, de vrijheid werd aan het individu voorwaardelijk gegeven, in de veronderstelling van zijn constante religieuze verantwoordelijkheid. Vervolgens werden echter al deze beperkingen overal in het Westen verworpen.”

En dus hebben we volgens Solzhenitsyn MAN in een positie gebracht die alleen voor God gereserveerd zou moeten zijn. Mensenrechten en vrijheden zijn in zichzelf en in zichzelf als absoluut geworden en de mens en zijn materiële behoeften komen boven alles uit. Met andere woorden, mijn vrienden, de keuze voor ons is materialisme of spiritualiteit. De uitdaging voor het Westen is om de spiritualiteit te herstellen van onze hele manier van leven, anders is het einde in zicht!

Op 7 juni, de dag voordat Solzhenitsyn sprak op Harvard, sprak Jimmy Carter met de afstudeerklas van de United States Naval Academy in Annapolis, Maryland. Het publiek in Cambridge had nog niet gehoord van de Challenge naar het Westen uit de beroemde Russische ballingschap. Maar het publiek in Annapolis kreeg een voorproefje van de reactie op deze uitdaging van de president van de Verenigde Staten. Vandaag is het de Verenigde Staten die de hoeder is van de Westerse beschaving; en als de vermeende leider van de Westerse wereld draagt Jimmy Carter een unieke verantwoordelijkheid om de waarheid te spreken en dit te doen met wijsheid en gezag. Hij is ook de enige westerse leider van vandaag die bewust zijn religieuze praktijken een opvallend deel van zijn publieke imago heeft gemaakt. Toch zult u de Carter-speech in Annapolis tevergeefs doorzoeken naar enig spoor van herkenning van de Spirituele Uitdaging die Solzhenitsyn zo duidelijk heeft belicht. Integendeel, eigenlijk.

Jimmy Carter prees de filosofie van de Verenigde Staten als “gebaseerd op persoonlijke vrijheid, de machtigste van alle ideeën”; en het onderliggende thema van de Carter

toespraak was dat de Sovjet-Unie moet kiezen voor “confrontatie of samenwerking.” Deze woorden zijn niets meer dan een deel van de propaganda spervuur nu op weg naar de Amerikaanse bevolking te conditioneren voor oorlog.. een oorlog die de Westerse beschaving is onwaarschijnlijk te overleven.

Solzhenitsyn’s woorden hadden de ring van waarheid omdat ze waar zijn. Maar omdat hij het durfde om in spirituele termen te spreken, wordt hij aangevallen aan alle kanten van de grote media. Degenen die Solzhenitsyn nu aanvallen zijn dezelfde krachten van het kwaad die, een kwart eeuw geleden, de late grote Britse historicus Arnold Toynbee aanvielen. Toynbee schreef natuurlijk het monumentale werk “A Study of History.” Tijdens een periode van drie decennia bestudeerde Toynbee in mind-boggling detail alle 23 van de afzonderlijke volwaardige beschavingen die bekend staan in de menselijke geschiedenis. Door een proces van vergelijkende studie van deze beschavingen kwam Toynbee tot enkele zeer verstrekkende en belangrijke conclusies over hoe ze vormen, groeien en uiteindelijk instorten. Toynbee’s “Study of History” werd universeel geprezen als een verbazingwekkende prestatie van de studiebeurs. Toch werd hij wreed aangevallen door de publieke media wereldwijd om slechts een reden: Toynbee’ s critici werden gedreven in een razernij over de religieuze aanpak die hij had toegepast op zijn werk. In een bijlage bij deel V van zijn “Studie van de Geschiedenis” waarschuwde Toynbee voor de afwijzing van een spiritueel principe. Hij beschreef dit fenomeen als “het hoogste gevaar voor de geestelijke gezondheid en zelfs voor het materiële bestaan van het westerse lichaam sociaal, een dodelijker gevaar verre van een van onze vurige gefocuste en luid geadverteerde politieke en economische kwaadaardige.”

Vandaag, mijn vrienden, zijn we getuige van de ineenstorting van een van de vijf beschavingen die vandaag bestaan in de wereld.. die van de moderne Westerse beschaving. De groei en ontwikkeling van elke beschaving is een proces van uitdagingen en antwoorden op deze uitdagingen; en zoals Toynbee ontdekte, is het wanneer een beschaving niet reageert op een belangrijke uitdaging, vooral een morele uitdaging, dat de afbraak optreedt. De geschiedenis onthult dat er geen hard en snel patroon dat afbraak vereist om te gebeuren op alle; maar zodra het plaatsvindt, de beschaving begint te desintegreren.. en vanaf dan, moderne geschiedenis onthult niet een enkel geval waarin het proces van ineenstorting ooit is omgekeerd.

De geschiedenis heeft voor ons ook een andere dringende les, en dat is dat beschavingen nooit worden vernietigd door een overweldigende externe aanval. In plaats daarvan is het altijd interne verval dat het stadium van instorting bepaalt. En dat is het vandaag.

Terwijl Jimmy Carter bedreigingen en propaganda uitspuugt volgens de dictaten van degenen die hem beheersen, dragen de woorden van Alexander Solzhenitsyn het gewicht van het ware belang dat wordt bewezen door de hele geschiedenis van het menselijk bestaan.

Mijn drie onderwerpen voor vandaag zijn: Onderwerp 1.. De afbraak en desintegratie van de Westerse beschaving;

Onderwerp 2.. De Kamikaze-plannen van de geheime heersers van Amerika; en

Onderwerp 3. De plannen van het Kremlin voor het interplanetaire Russische Rijk.

Onderwerp 1 Na het vergelijken van de ontwikkeling van alle beschavingen die de mens kent, concludeerde Toynbee dat alles door een reeks van 5 stadia ging. Van begin tot eind wordt een beschaving geconfronteerd met de ene uitdaging na de andere, en het is de reactie op deze uitdagingen die het lot van de beschaving regeren. Volgens Toynbee ontwikkelen mensen geen beschavingen, behalve waar ze gedwongen worden om dit te doen door uitdagingen aan hun welzijn. De uitdaging kan komen van het leven in fysiek hard grondgebied waar vindingrijkheid en organisatie zich de enige weg naar een meer comfortabel bestaan veroorloven. Of het kan komen van roofzuchtige buren en concurrentie om begeerte land. Maar wat de uitdaging ook is, het is om deze uitdaging te overwinnen dat een samenleving zichzelf begint te transformeren in een beschaving. De uniformiteit van stam gewoonte en activiteit begint plaats te geven aan gespecialiseerde vaardigheden, verbeterde communicatie en organisatie.. en een beschaving is geboren. Tegelijkertijd is volgens Toynbee een essentieel ingrediënt ook het ontstaan van een spirituele levensvisie die mensen samensmelt op manieren die niet op een andere manier kunnen worden bereikt.

Nadat een beschaving is begonnen te ontwikkelen, gaat het over in de tweede fase van groei en verfijning. Het verhogen van het bevel over de fysieke omgeving gaat gepaard met de ontwikkeling van meer geavanceerde cultuur, naarmate de mens vrij wordt meer aandacht te besteden aan de kunsten en spirituele studies. In dit dynamische stadium wordt de vooruitgang van de beschaving geleid door wat Toynbee een “creatieve minderheid” noemt. Deze creatieve individuen worden gevolgd door andere leden van de samenleving, omdat hun leiderschap voordelen brengt voor de samenleving als geheel. Dit is het tijdperk van ware en dynamische leiders!

De derde fase die door Toynbee wordt gedefinieerd, heet verdeeling, en is het keerpunt dat uiteindelijke ondergang voor de beschaving betekent. Na vooruitgang en vooruitgang door de ene uitdaging na de andere succesvol te ontmoeten, kan een volk het punt bereiken waarop ze niet in staat zijn om goed te reageren op de volgende grote uitdaging waarvoor ze staan. Ze verliezen de taaiheid van lichaam en standvastigheid van geest die iemand in staat stelt om materiële bezittingen en zelfs zijn leven te riskeren om een crisis aan te gaan. Spirituele uitputting wordt vertaald in verlamming van effectieve actie. De inspanningen zijn niet gericht op het overwinnen van de werkelijke uitdaging, maar op het ijdel proberen de uitdaging te vermijden. Maar deze beslissende uitdaging weigert weg te gaan, en het niet naar behoren voldoen is het keerpunt dat “Breakdown” door Toynbee wordt genoemd. Zodra deze afbraak wordt toegestaan om te gebeuren met een beschaving, begint het uit elkaar te vallen.

De vierde fase, DESINTEGRATIE, heeft zeer snel plaatsgevonden voor sommige beschavingen, zeer langzaam voor anderen; maar in deze fase, wordt de voormalige creatieve minderheid vervangen door een heersende minderheid..dat wil zeggen, ware leiders verdwijnen uit de scène om vervangen te worden door heersers die proberen hun macht te behouden door middel van geweld en intriges. Voor een tijdje kunnen ze lijken te slagen door steeds gewelddadigere oorlogen en zelfs fysieke uitbreiding van een rijk. Maar dit alles is als de korte, Awesome schittering van een ster die explodeert in een nova, momenten voordat het ijlt en sterft. Omdat de heersende minderheid nu een samenleving regeert waarvan de stof is verscheurd buiten reparatie, interne verdeeldheid vermenigvuldigt, sociale wanorde toeneemt, normen van stijl en gedrag verward en verward, Steeds meer mensen zoeken een uitweg uit het ondraaglijke heden, sommigen

verlangen naar de ’goede oude tijd’, anderen zoeken naar een sprong in de toekomst, en nog anderen wenden zich tot religie..niet naar antwoorden maar als een middel om te ontsnappen.

Door dit alles, de spirituele dimensie die de vroegere dynamische dagen van de beschaving heeft gekenmerkt, slaagt er niet in zichzelf opnieuw vast te stellen; en aan het einde van de 4de fase van desintegratie, bereikt de beschaving haar vijfde en laatste fase. Een gehele beschaving, een cultuur, een manier van leven, is niet meer; en de overlevenden van de verbrijzelde cultuur worden geleidelijk opgenomen in een of meer nieuwe en verschillende beschavingen die bouwen op de as van de oude.

Van de 23 beschavingen die de geschiedenis kent, bestaan er nog vijf: het Moderne Westen, de Oosters-orthodoxe Christen, de Islamitische, de Hindoeïstische en het Verre Oosten. De eerste twee zijn vandaag dominant en het moderne westerse en Oost-orthodoxe christenen zijn in termen van politieke en militaire macht en zijn tegen elkaar in elkaar gezet. De ene is de moderne westerse beschaving met de Verenigde Staten op het vlak van de macht; de andere is de Oost-orthodoxe christelijke beschaving gedomineerd door Rusland.

Veel mensen geloven dat van deze twee beschavingen, de Oost-orthodoxe christelijke beschaving met Rusland en Oost-Europa grotendeels is veranderd door de goddeloze religie van het bolsjewistische communisme in een totaal andere entiteit, maar er zijn grote verrassingen in petto. Het is waar dat er zeer grote transformaties hebben plaatsgevonden; maar zoals ik voor het eerst onthulde in november vorig jaar in audiobrief nr. 28, markeerde de dood van Joseph Stalin in 1953 een keerpunt veel fundamenteler en belangrijker dan algemeen begrepen in het Westen. De eerste hint van de nieuwe koers van het Kremlin werd in 1953 gegeven, kort na Stalins dood, door niemand minder dan Arnold Toynbee. In de loop van een reeks radiolezingen later gepubliceerd onder de titel “The World And The West,” Toynbee merkte op het spirituele initiatief tussen Oost en West. Toynbee heeft velen verbijsterd door te zeggen dat dit initiatief “nu in ieder geval van het Westen naar de Russische kant is overgegaan.”

In audiobrief nr. 28 legde ik uit dat Rusland vanaf de tijd van de bolsjewistische revolutie in 1917 tot Stalins dood op 5 maart 1953 werd geregeerd door een coalitie van twee soorten zogenaamde communisten. De dominante factie in die periode waren de bekende bolsjewieken, die in 1917 aan Rusland werden opgelegd met externe financiering, waarvan het merendeel afkomstig was uit bepaalde bronnen op Wall Street. Maar de andere factie waren de zelfgevormde Spirituele Communisten, een inheemse religieuze groep in Rusland. In tegenstelling tot de internationaal georiënteerde bolsjewieken waren en zijn de zogenaamde Spirituele Communisten sterke nationalisten en in het geheim verafschuwen zij het atheïsme van hun bolsjewistische partners. 36 jaar lang werkten ze geduldig om zich voor te bereiden op de dag waarop ze de Bolsjewieken zouden kunnen domineren en vervolgens geleidelijk de bolsjewieken uit hun land zouden verdrijven. Die dag kwam met Stalin’s dood in 1953, zoals ik onthulde in audiobrief nr. 28; en sinds die dag zijn er geen bloedige zuiveringen meer geweest binnen het Kremlin die typisch waren onder de bolsjewieken. Nu is de macht van de Spirituele Communisten in Rusland groot genoeg geworden dat er een gezamenlijke campagne wordt gevoerd om alle bolsjewieken die in machtsposities blijven, uit te schakelen en hen uit Sovjet-Rusland te verdrijven. Grote aantallen van deze oude bolsjewieken worden nu met open armen in de Verenigde Staten

verwelkomd door onze geheime heersers, omdat er nu een nieuwe bolsjewistische revolutie wordt gepland!

In eerdere audiobrieven heb ik erop gewezen dat Alexander Solzhenitsyn geen vluchteling is die blij is om uit Rusland te ontsnappen; in plaats daarvan is hij een gepassioneerde Russische patriot wiens publieke droom is om daar terug te keren. Na zijn arrestatie met grote publiciteit op 12 februari 1974 werd hij verbannen naar het Westen, een ervaring die Solzhenitsyn heeft beschreven als “spirituele castratie.” Solzhenitsyn gelooft dat Amerika en het Westen 60 jaar geleden fout gingen en waarschuwt ons voor een dreigende ramp als we niet van koers veranderen.

Zestig jaar geleden werd Christelijk Rusland besmet met de geestelijk fatale ziekte van het bolsjewisme, en niet alleen zat het Westen niet alleen toe te kijken, maar de geheime heersers van de Westerse wereld waren de bron van de bolsjewistische kanker in Rusland. Na het verdriet van Rusland met deze kwade krachten, onze eigen Geheime Regeerders vervolgens ondersteund en onderhouden het kunstmatige Sovjet systeem opgericht door de bolsjewieken. Maar nu zijn er 60 jaar verstreken. Na drieënhalf decennia van onmenselijk lijden onder de bolsjewistische communisten, kwam het keerpunt in 1953. Al snel begon de beroemde de-Stalinisatiecampagne van Nikita Chroesjtsjov de deur te sluiten op het bolsjewisme in Rusland, langzaam in het begin maar elk jaar sneller. Vandaag, 25 jaar na het begin, bereikt het programma van de zogenaamde Spirituele Communisten in het Kremlin tegen de bolsjewieken een hoogtepunt. Het Politbureau, dat de Sovjet-Unie regeert, is volledig vrij van bolsjewieken; en het proces van het uitbannen van alle bolsjewieken uit het sovjetregime, terwijl het nog niet voltooid is, is nu ver gevorderd. Als gevolg daarvan wordt de open godsdienstpraktijk in Rusland en Oost-Europa weer nieuw leven ingeblazen. Kerken en kloosters worden een voor een weer rustig geopend en zelfs grote religieuze bijeenkomsten zijn onlangs in Oost-Europa en zelfs religieuze uitzendingen toegestaan. De mensen onder Sovjet overheersing begrijpen nog niet waarom deze dingen plaatsvinden, en het wordt allemaal heel voorzichtig gedaan stap voor stap onder toeziende overheidsogen om ervoor te zorgen dat er niets uit de hand loopt.

De druk van spirituele overtuigingen is de grootste van al die menselijke samenstellingen, en dit wordt goed begrepen door het nieuwe ras in het Kremlin vandaag. Het plan is dus om deze lang onderdrukte druk geleidelijk maar zeker los te laten. Een nieuwe dag van open spiritueel leven komt aan in Rusland na een lange nachtmerrie van verschrikkingen die we in het Westen nog moeten ervaren. De waarschuwingen van Alexander Solzhenitsyn zijn waar, mijn vrienden, en degenen die wijs zijn zullen met zorg wegen wat hij te zeggen heeft, want Solzhenitsyn is ons met een doel gestuurd door het Kremlin. Door naar hem te luisteren, kunnen we in het Westen beginnen de spirituele dimensie te begrijpen die de echte sleutel is tot het Kremlin denken vandaag.

In zijn toespraak op Harvard zei Solzhenitsyn: "Zes decennia voor ons volk en drie decennia voor de bevolking van Oost-Europa. In die tijd hebben we een spirituele training gehad die ver vooruitging op de Westerse ervaring. De complexiteit en het sterfelijke gewicht van het leven hebben sterker, dieper en interessantere karakters voortgebracht dan die welke door gestandaardiseerde westerse welzijnspatronen zijn gegenereerd." Toynbee zou zeggen dat hun beschaving is geconfronteerd met een enorme uitdaging, en in het reageren door spirituele ervaring heeft voldaan aan die uitdaging. Maar wat met het

Westen? Solzhenitsyn antwoordt: “Door intens lijden heeft ons land nu een spirituele ontwikkeling van een zodanige intensiteit bereikt dat het Westerse systeem in zijn huidige staat van geestelijke uitputting er niet aantrekkelijk uitziet.” En geen wonder! Zoals Toynbee ontdekte, is geestelijke uitputting het teken van een beschaving die instort. Ook in andere passages beschreef Solzhenitsyn de Westerse beschaving in zijn huidige staat als een systeem dat zijn nut heeft overleefd. Hij sprak over de waarschuwingen van de geschiedenis aan “een bedreigde of vergaan samenleving. Zo zijn bijvoorbeeld de decadentie van kunst of een gebrek aan grote staatslieden.” En verwijzend naar de neiging in het Westen om boven alles een onveranderlijk, comfortabel bestaan te wensen, zei hij: “Deze slopende droom van een status quo is het symptoom van een samenleving die aan het einde van haar ontwikkeling is gekomen.”

Maar de aanklacht tegen Solzhenitsyn tegen het Westen gaat veel verder dan nutteloosheid en geestelijke vermoeidheid van onze kant. Het beeld dat hij schildert is dat van een beschaving die in vele opzichten een kwaadaardige smet op de aarde is geworden. Hij maakt gebruik van vele voorbeelden, variërend van de vooravonden van plundering en rellen in onze grote steden, tot pornografie en geweld in onze amusement, tot het verraad van 30 miljoen zielen in het Verre Oosten tot kwelling en lijden. En in zijn Harvard-toespraak vat Solzhenitsyn dit lelijke beeld samen in de volgende woorden: "Zeer bekende vertegenwoordigers van jullie samenleving zoals George Kennan, zeggen: ’We kunnen geen morele criteria toepassen op de politiek.’ Zo mengen we goed en kwaad, goed en fout, en maak ruimte voor de absolute triomf van het absolute kwaad in de wereld. Integendeel, alleen morele criteria kunnen het Westen helpen tegen de goed geplande wereldstrategie van het communisme. Er zijn geen andere criteria."

De heersers in het Kremlin weten maar al te goed hoe het gebeurde dat Bolsjewisme Rusland 60 jaar geleden in beslag nam. Ze hebben hun hele leven doorgebracht in een onvermoeibare campagne, niet alleen om hun eigen macht op te bouwen, maar ook om Rusland te bevrijden van de bolsjewistische plaag. Als de bolsjewieken volledig succesvol waren geweest, zouden alle sporen van het christelijk geloof uit Rusland zijn verwijderd en zou de Sovjet-Unie vandaag Satans eigen rijk zijn in alliantie met onze eigen geheime heersers. De concentratiekampen en ovens van Hitler waren slechts een schaduw van wat de bolsjewieken met Christelijk Rusland deden; en toch, door de kleinste marges, overleefde Rusland de doodsziekte van het bolsjewisme. Na alles te hebben doorstaan, ontstaat er vandaag een nieuw en hoger niveau van spirituele kracht in Rusland. Maar de Russen hebben een bittere les geleerd van hun strijd met de bolsjewieken. De leiders van het Kremlin van vandaag sterven liever dan dat deze geestelijke ziekte de aarde blijft stalken. Hun redenering is dat zolang het bolsjewiekendom blijft bestaan, er de dreiging zal blijven bestaan dat het op een dag, op een dag, Rusland opnieuw zou kunnen treffen en de volgende keer dat de bolsjewieken zouden slagen, de ziel van hun land zou doden en vernietigen. Om hun eigen zielen te redden, is het Kremlin erop uit het bolsjewisme voor eens en altijd uit te roeien van de aarde. In audiobrief nr. 29 afgelopen december 1977, onthulde ik dat Amerika’s Secret Rulers nu samenzweren om een nieuwe bolsjewistische revolutie te bewerkstelligen hier in de Verenigde Staten. Daartoe worden massale aantallen bolsjewieken uit de Sovjet-Unie naar de Verenigde Staten gebracht. Hier krijgen ze op alle niveaus overheidsbanen ter voorbereiding op de komende revolutie. Onze geheime heersers, die behoren tot dezelfde factie die de bolsjewieken in Rusland 60 jaar geleden

geïnstalleerd, denken dat dit hun beste kans om volledige controle over Amerika in de oorlog te bereiken met de Sovjet-Unie te komen; Maar door dit te doen, vermenigvuldigen onze geheime heersers alleen de vastberadenheid van de Sovjet-Unie om de Verenigde Staten te vernietigen. Voor hen zijn we als een hondsdolle hond. De hond zelf is een slachtoffer van een ziekte die de hond gevaarlijk maakt, maar de enige manier om het gevaar te elimineren is de hond te vernietigen. Rusland werd eens gebeten met de hondsdolle ziekte van het bolsjewisme en stierf bijna. Ze is vastbesloten om nooit meer gebeten te worden. En dus, terwijl de kwade krachten van het bolsjewisme zich verzamelen, is er al een geheime oorlog gaande, zoals ik voor jullie heb geopenbaard in de loop van de maanden. Zoals Alexander Solzhenitsyn eerder deze maand in zijn toespraak zei: "De strijd voor onze planeet, fysiek en spiritueel, een strijd van kosmische proporties, is geen vage zaak van de toekomst..het is al begonnen. De krachten van het kwaad zijn begonnen met hun beslissende offensief. Je kunt hun druk voelen, en toch zijn je schermen en publicaties voor voorgeschreven glimlachen en verhoogde glazen. Waar gaat de vreugde over?" En op 20 juni 1978 antwoordde Rosalyn Carter Solzhenitsyn door te zeggen: “Alexander Solzhenitsyn zegt dat hij de druk van het kwaad in ons land kan voelen. Nou, ik voel hun druk van het kwaad helemaal niet.”

Mijn vrienden, veel Amerikanen geloven dat de Russen al alles krijgen wat ze willen, dus er zal geen oorlog zijn. Maar de Kremlin heersers worden gemotiveerd door een krachtige spirituele drift om het bolsjewisme uit de aarde te zien verdwijnen! Wij in Amerika staan niet voor de uitdaging om ons bolsjewisme in ons midden te wortelen, dus het resultaat zal nucleaire oorlog 1 zijn op Amerikaanse bodem.

Onderwerp 2 Vorige maand in audiobrief nr. 34 legde ik de lange termijn betekenis van de Slag van de Oogst Maan uit. Dit was de eerste echte ruimteslag van de geschiedenis, eind september in het geheim gevochten. Het eindigde op de dag van de oogst maan, 27 september 1977, in een verpletterende nederlaag voor de Verenigde Staten. Zoals ik je vorige maand al zei, de Slag bij de Oogst Maan was een keerpunt strijd, zoals de Slag bij Midway tussen Japan en de Verenigde Staten in de Tweede Wereldoorlog. En binnen enkele uren na het einde van de Space Battle, Washington, D.C. sprong met verslaggevers omdat Sovjet minister van Buitenlandse Zaken Andrei Gromyko was aangekomen in het Witte Huis voor een zeldzame late avond ontmoeting met Jimmy Carter en minister van Buitenlandse Zaken Cyrus Vance. De bijeenkomst, die als een totale verrassing kwam, was door Gromyko gevraagd en was onmiddellijk toegekend. Dit was de bijeenkomst die door ademloze netwerkverslaggevers werd beschreven als het resultaat van een “doorbraak” in de SALT II-onderhandelingen. Maar toen ik audiobrief nr. 26 opnam drie dagen later op 30 september 1977, vertelde ik je de waarheid.

Gromyko had de late avondvergadering in het Witte Huis geëist om een Sovjet-ultimatum af te leveren in de nasleep van de Russische overstuurde overwinning die net had plaatsgevonden in de Slag bij de Oogstmaan. Zoals ik u toen al zei, waren alle berichten van die tijd van een vermeende SALT-doorbraak compleet en opzettelijke leugens van de regering en de gecontroleerde grote media. Vandaag, negen maanden later, is er nog steeds geen SALT II-akkoord! Wij, het publiek, zouden het verhaal over een doorbraak negen maanden geleden vergeten moeten zijn. In plaats daarvan horen we nu over lange, geblokkeerde SALT-gesprekken en begin deze maand over berichten over een bevriezing van de gesprekken door de Carter-regering.

Het keerpunt van de Space Battle van negen maanden geleden was het startschot voor Russische militaire verrassingen sindsdien. Deze heb ik voor jullie onthuld maand tot maand, en nu Amerika's militaire situatie in elke oorlog met Rusland zal onhoudbaar zijn. De mens maakte een ramp van ongekende omvang, gaande van geofysische oorlogvoering tot de wapenen van Sovjet zweefplatforms genaamd Cosmosferen. Zoals Alexander Solzhenitsyn het eerder deze maand in zijn toespraak zei: "Honderdvoudig Vietnam zweeft nu over je heen."

Zonder een duidelijke erkenning van onze ware situatie, is er geen kans dat het succesvol zal worden aangepakt. Maar onze geheime heersers kwamen zelf en ons in de huidige verschrikkelijke situatie door leugens, geheimzinnigheid en manipulatie; en nu zien ze geen uitweg voor zichzelf door ons de waarheid te vertellen. Immers, ze hebben bijna twee decennia geheim gehouden het ultieme militaire doel van Amerika's Maan Programma, dus hoe kunnen ze ons nu vertellen! Hoe kunnen ze ons vertellen dat de maanvluchten in 1972 niet zijn afgelopen zoals geadverteerd? Hoe kunnen ze ons nu vertellen over de geheime Amerikaanse maan beam wapenbasis in Copernicus Crater die afgelopen september bewusteloos is geraakt? Hoe kunnen ze ons vertellen over de ernstige dreiging waar we nu mee te maken hebben? Hoe, inderdaad!

Na het openen van Pandora's doos, onze Geheime Heersers lang geleden ontketende krachten die nu buiten hun controle zijn; en in plaats van toe te geven hun daden en dus geven de Verenigde Staten een kans op overleven, ze zijn aan het beginnen op een "alles of niets" Kamikaze plan zoals Japan in de Tweede Wereldoorlog. Nadat Japan de keerpuntslag van Midway met Amerika verloor, begon de Japanse militaire houding van de heuvel af te dalen. Van die strijd af was de uiteindelijke nederlaag van Japan door de Verenigde Staten slechts een kwestie van tijd. In de laatste maanden van de oorlog werd Japan in een wanhopige hoek gedreven. De oorlog eiste toen een angstige tol en toch werden Japans overgave niet geaccepteerd door het Westen. In pure wanhoop, de Japanners draaiden zich om tot een alles behalve ondenkbaar plan van tegenaanval, de Kamikaze. De terreur van een Kamikaze aanval moest worden ervaren om te worden geloofd. Zelfs de meest oorlogsverharde matrozen en marine officieren vonden hen zenuwachtig verder dan de werkelijke schade die ze deden, omdat elk Kamikaze vliegtuig werd bestuurd door een mens wiens ambitie was om te sterven in vlammen terwijl een Amerikaans schip vernietigd door te crashen. Maar hoe zenuwslopend ze ook waren, de Kamikaze-aanvallen waren hopeloos. Zij waren de laatste suïcidale snuit van een natie die al verslagen was.

Vandaag nemen onze geheime heersers een Kamikaze mentaliteit aan. Militair kunnen ze het handschrift al zien op de muur in de nasleep van de Slag bij de Oogst Maan, maar ze hebben zichzelf in een hoek geduwd door een web van leugens en bedrog waaruit geen ontsnapping mogelijk is. Ze weten dat ze al verloren hebben, maar ze sluiten hun ogen voor deze ondraaglijke realiteit. In plaats daarvan trekken ze alle stops uit de politieke en militaire machines die nu aan hen worden overgelaten, in de hoop dat ze het komende conflict op een of andere manier zullen winnen.

In de wereld van de buitenlandse betrekkingen voeren onze geheime leiders spectaculaire acrobatiek uit, veroorzaakt door hun recente koerswijziging. Vier maanden geleden in audiobrief nr. 31, onthulde ik dat Rockefeller deuren wijd open worden gegooid naar Red China in een wanhopige poging om China op te bouwen als een bedreiging tegen Rusland,

en nu komt deze campagne naar boven. Zo heeft de regering-Carter de afgelopen dagen haar goedkeuring gegeven aan plannen van onze NAVO-geallieerden om China militair gevoelige apparatuur te verkopen die aan Rusland wordt geweigerd... alsof China nu deel uitmaakt van de NAVO! En vijf dagen geleden gaf Leonid Brezjnev nummer 2 (de ceremoniële 'dubbele' in het openbaar gezien sinds de echte Brezjnev stierf in januari vorig jaar) een waarschuwing over het nieuwe Chinabeleid van de Carter-regering. Hij zei dat men zich "inspanningen doet om de Chinese kaart tegen de USSR te spelen. Dit is een kortzichtig en gevaarlijk beleid" en voegde eraan toe dat we "er bitter spijt van kunnen hebben." Intussen wordt Japan in verband met de zogenaamde China-kaart aangespoord om zich haasten en te gezellig te maken voor het Rode China en opnieuw te bewapenen. Het opnieuw bewapenen is in directe strijd met de grondwet die de Verenigde Staten na de Tweede Wereldoorlog aan Japan hebben opgelegd, en het is daar een intens debat aan het veroorzaken. Tegelijkertijd heeft zich een volledige omkering voorgedaan in de houding van de Verenigde Staten ten opzichte van onze NAVO-partners. Het beleid van de Verenigde Staten ten aanzien van Europa is al vele jaren ontworpen om de voorspelling van Henry Kissinger over een Europa dat door de Sovjet-Unie wordt gedomineerd, te vervullen, sinds onze geheime heersers toen in bed lagen met de Sovjet-leiders. Maar sinds de dag van de grote dubbelkruising afgelopen september, de Slag bij de Oogst Maan, hebben onze geheime heersers plotseling Europa nodig, zodat er eind vorige maand in Washington een NAVO-top werd gehouden. Onze geheime leiders probeerden onze bondgenoten te overtuigen om onder leiding van Washington de rangen te sluiten tegen Rusland. En om de betrekkingen met Groot-Brittannië en Frankrijk te verbeteren, werd drie dagen geleden een beleidsflipper aangekondigd om de beperkingen op het Engels-Franse supersonische vervoer, de Concorde, te verlichten. En vandaag, is de Senaat meerderheidsleider Robert Byrd van West Virginia naar Europa vertrokken in een angstige poging om de NAVO-top te volgen. Maar zoals al het andere dat onze heersers nu doen, is de poging om de zaken op te lossen met de NAVO gewoon "te weinig en te laat." Turkije, dat van vitaal belang is voor de zuidelijke flank van de NAVO, heeft zojuist een Verdrag van vriendschap en samenwerking met Rusland ondertekend; en West-Duitsland, de spil van de NAVO, maakt al vrede met Rusland. Begin vorige maand, op 6 mei, Leonid Brezjnev nummer 2 was in West-Duitsland op een staatsbezoek. Op die dag ondertekenden Brezjnev nummer 2 en kanselier Helmut Schmidt een handelsovereenkomst van 25 jaar. En dit is slechts de voorloper van dingen die komen moeten.

Maar de ernstigste van alle mislukkingen van onze geheime heersers met betrekking tot de NAVO is hiernaast, in Canada. Drie maanden geleden heb ik de Sovjet-Franse intriges beschreven waardoor Canada wordt voorbereid als basis voor een eventuele invasie van de Verenigde Staten door het Russische leger. Begin deze maand, op 2 juni, heeft Canada alle vissersschepen uit de territoriale wateren van de Verenigde Staten verdreven. Het was slechts een echo van de Russische actie afgelopen september vlak voor de slag van de oogstmaan. De Sovjet-Unie heeft toen alle vissersschepen uit de Europese Gemeenschap abrupt uit haar noordelijke wateren verdreven. De reden voor de Russische actie in september was militair, zoals ik toen in audiobrief nr. 26 heb uitgelegd. En de reden voor Canada's actie is nu ook militair, omdat nu de zee-lift van Sovjet troepen en uitrusting naar geïsoleerde landingsplaatsen op de Canadese kustlijn wordt versneld.

Vóór de Slag bij de Oogst Maan ruimteramp van afgelopen september, was het opzettelijke verraad van vrienden en bondgenoten onderdeel van het grote ontwerp van onze Geheime Regeerders. Als gevolg daarvan zullen hun zielige pogingen om alles op te lappen niet slagen. Maar ze bevinden zich nu in een droomwereld van zichzelf en hun Kamikaze-plannen zijn zowel op militair als op buitenlands gebied aan het smeden. Eind vorige maand bijvoorbeeld, lanceerde marinesecretaris W. Graham Claytor een campagne om het Amerikaanse publiek, zo niet de Russen, ervan te overtuigen dat we in staat zijn om de enorme vloot Sovjet-onderzeeërs af te weren. Over het kritische veld van de anti-onderzeeëroorlog gesproken, Claytor roemde: “De kwalitatieve rand die we over de Sovjets in zowel uitrusting als personeel is geweldig.” Er zijn berichten gepubliceerd om de Tolderay Sonar Systems van de marine te schilderen als een doorbraak, lichtjaren voor alles wat de arme achterlijke Sovjet-Unie zou kunnen hebben. En alleen voor goede mate.. Amerikaanse onderzeese oorlogsvoering specialisten zijn geciteerd naar het effect dat Russische onderzeeërs zijn zo luidruchtig dat ze gemakkelijk te detecteren zijn. Maar, vrienden, de aantallen onderzeeërs die de Sovjets op zee kunnen zetten, stelt hen in staat om de volgsystemen van de NAVO te overweldigen. Dit hebben ze meerdere keren bewezen, zoals ik afgelopen augustus in audiobrief nr. 25 heb besproken. Verder zijn de Russen het Westen ver voor in het zwijgen van onderzeeërs. Er zijn bijvoorbeeld de Russische raketplanters Mini-subs die in onze eigen territoriale wateren zijn geslopen om onderwater gelanceerde nucleaire raketten te planten.. die er vandaag nog steeds zijn om te worden afgevuurd! Deze Mini-subs zijn onzichtbaar voor al onze Sonar Systems, zowel actief als passief.

In audiobrief nr. 16 voor september 1976 beschreef ik deze Mini-subs, waarvan er een in Chesapeake Bay was gevangen geraakt door een storing die de bemanning doodde. Het was een unieke kans om te leren hoe het Russische sonar-defatie systeem werkt; maar in audiobrief nr. 17 onthulde ik hoe president Gerald Ford deze kans vergooide. Wat de volle sovjetonderzeeërs betreft, veel oudere zijn relatief luidruchtig, maar die meer recent gebouwd hebben een verrassing in petto. Wetende dat Amerikaanse onderzeeër detectie technologie is gebouwd bijna volledig rond akoestische technieken, veel van de latere Russische subs zijn uitgerust met wat wordt genoemd een kunstmatige akoestische handtekening. Elk van deze nieuwere subs maakt gebruik van ’s werelds meest geavanceerde ontwerp functies voor het minimaliseren van propeller en wake noises, maar bij normale dagelijkse operaties gebruiken ze apparaten genaamd Cavitators die het lawaai dat de onderzeeër maakt aanzienlijk verhogen als het door het water beweegt. Dit zijn de geluiden die worden gedetecteerd door onze Passieve Sonar Systemen, inclusief de Tolderay Systems die zo’n beslissende doorbraak moeten zijn. Deze geluidspatronen, oftewel Signatures zoals ze genoemd worden, worden geprogrammeerd in de computers die de sleutel zijn tot onze nieuwe Sonar Systems; maar op de dag dat Nuclear War One uitbarst, zullen alle Russische onderzeeërs die uitgerust zijn met het Artificial Signature System hun Cavitators intrekken. Als ze dan over de oceanen trekken richting de Verenigde Staten, zullen ze dat doen in bijna totale stilte, en de lichte geluiden die ze maken in hun oorlogsconfiguratie zullen onbekend en onherkenbaar zijn voor onze zwaar gecomputeriseerde sonar verdediging. Als de Russische technologen gelijk hebben, is het resultaat het equivalent van een inzinking in onze sonar verdediging net als we ze het hardst nodig hebben.

Soortgelijke waarnemingen kunnen worden gedaan in andere gebieden van onze militaire situatie.. zoals de Cruise Raket, die in het openbaar werd aangetoond in White Sands, New Mexico, een paar dagen geleden. Twee maanden geleden onthulde ik dat Operatie Desk Top weer geactiveerd is... onder dekking van olie- en gasboringen op zee voor de oostkust van de Verenigde Staten. Er wordt gewerkt aan een nieuwe vloot Super ICBM's in lanceerplaatsen onder zee. Exxon, die dit werk doet voor de oostkust voor de CIA, besteed ongelooflijke terugvorderbare bedragen om grote gebieden van de Baltimore Canyon gebied nu worden verkend. Maar sommige van de andere bedrijven nu boren in het gebied zijn eigenlijk geïnteresseerd in olie.. en tot nu toe hebben ze geconfronteerd met teleurstelling. Begin deze maand, op 2 juni, kondigde Conoco aan dat hun eerste testput een mislukking was. Een woordvoerder van het bedrijf zei: "Ik heb een diepe teleurstelling opgevangen. We hebben vier miljoen dollar uitgegeven en daar 53 dagen geboord." Ondertussen gaat het raketproject sneller. Binnenkort zal het mysterieuze schip van Howard Hughes, de Glomar Explorer, op zee gaan om CIA Super-Missiles in de Stille Oceaan te planten. Zoals ik in het verleden heb besproken, was dit de oorspronkelijke missie waarvoor de Glomar Explorer was ontworpen, en nu is de officiële verklaring ook teruggevallen op het oorspronkelijke cover verhaal, En dat is dat de Explorer onderzeese mijnbouw hardware zal testen en mangaan knobbeltjes van de oceaanbodem zal verzamelen. Kun je je dat voorstellen?

In audiobrief nr. 20 voor januari 1977 beschreef ik de mogelijkheden en gaf ik de exacte locaties van de originele vloot van CIA Undersea Super Raketten. Totdat hun insluitingsvaten lekten en ze één voor één werden geruïneerd, waren deze verreweg de meest geweldige op aarde. Als er nu meer moet worden geplant, zullen ze hetzelfde twijfelachtige onderscheid maken. Maar het maakt niet uit. Zolang de raketten in hun onderzeese rustplaatsen blijven, zullen ze veilig genoeg zijn, ze kunnen zelfs met de Deeltjes Beam Wapens niet worden bereikt; Maar als ze ooit worden gelanceerd, zullen ze vernietigd worden als ze uit de zee opstaan, omdat ze over de locatie van elke raket zweven, het Kremlin van plan is om minstens twee kosmosferen te hebben. Zodra de CIA-raket het oppervlak van de zee breekt, terwijl het nog langzaam en een gemakkelijk doelwit beweegt, zal het worden verscheurd door Deeltjes Beam Wapens. En dus, na het uitgeven van enorme belastinggeld, en een enorme inspanning om de nieuwe raketten te implanteren, zullen onze geheime heersers niets meer bereiken dan meerdere mammoet vuurballen op zee. Rusland zelf zal niet worden gekrabd. Is het een wonder dat het Kremlin de Russische kosmosphere noemt als de anti-oorlogsmachine?

Maar het meest suïcidale aspect van alles in de acties van onze geheime leiders is nu het politieke aspect. Nadat zij besloten hebben dat zij ons de waarheid niet kunnen vertellen zodat wij allen kunnen samenwerken, redeneren zij dat zij in plaats daarvan een uiterste rigide controle over ons allen moeten bereiken; en daartoe worden al hun vroegere plannen voor nood- en DICTATORSCHAP opnieuw gericht op een nieuw einde. De zogenaamde Tweede Amerikaanse Revolutie voorgesteld door John D. Rockefeller III gloeide in zijn oorspronkelijke vorm, maar nu wordt het weer onder nieuwe kleuren. Plotseling, alsof iedereen in Amerika plotseling hetzelfde idee kreeg op hetzelfde moment, barst de zogenaamde Belastingbetalers' Opstand uit. De eerste Amerikaanse revolutie begon over belastingen, dus wordt het opnieuw geprobeerd met het doel om het Amerikaanse volk te manipuleren in ons eigen ongedaan maken over grieven die op zichzelf geldig zijn. Er is al

een drumboat van oproepen tot wijzigingen van de Grondwet om de belastingen te beperken, en uiteindelijk is de totale ontmanteling van onze Grondwet bedoeld om een nieuwe bolsjewistische revolutie te worden. Niets zou kunnen worden verzonnen dat onze ondergang zeker zou verzegelen door de handen van de Sovjet-Unie.. maar dat is wat er is gepland! En op het hoogste moment van crisis, wanneer iedereen roept om een ervaren hand aan het roer, zal iemand klaar zijn. Hij bereidt zich nu voor op dat moment.. zijn naam: Nelson Aldrich Rockefeller. Schaduwen van zijn 25ste amendement!

Terwijl Amerika zinkt naar de definitieve vernietiging, wordt Moderne Westerse beschaving meegesleept naar de beëindiging ervan. Maar waarom gebeurt dit? Het antwoord werd 600 jaar geleden gegeven door de grote Arabische historicus Ibn Khaldun. Het wordt allemaal uitgelegd in zijn inleiding tot de wereldgeschiedenis genaamd de Muqaddama onlangs vertaald en gepubliceerd door Princeton University Press. Arnold Toynbee zei dat het “Ongetwijfeld het grootste werk van zijn soort dat ooit is gemaakt door een geest op elk moment of plaats.”

In mijn allereerste Audioboek Talking Tape bijna vier jaar geleden, kroniek ik de geboorte van een ongelooflijk krachtige familie dynastie in Amerika een eeuw geleden.. de Rockefeller Dynastie. Tegen het begin van de 20e eeuw hun macht was toegenomen tot Het punt waar het oorspronkelijke bestuurssysteem van de Verenigde Staten werd verdrongen door hun controle. In plaats van een systeem dat in staat is tot voortdurende vernieuwing en regeneratie, raakte ons land steeds nauwer verstrikt in het lot van een enkele dynastie. Vandaag is deze verstrengeling compleet. Net als het Rockefeller Kartel, zo gaat Amerika; maar zoals Ibn Khaldun meer dan zes eeuwen geleden opgericht, de natuurlijke levensduur van alle echte dynastieën is ongeveer 100 jaar. Dit gebeurt omdat in de loop van drie generaties, de oorspronkelijke kwaliteiten van taaiheid en groepsgevoel verloren gaan. In plaats van streven is er luxe, in plaats van moed is er lafheid, in plaats van persoonlijke kracht zijn er klanten en volgelingen..De dynastie wordt seniel en breekt af. Vandaag zijn de vier Rockefeller broers van de derde generatie aan het dalen. Ze hebben nog steeds grote middelen, en hun klanten volgers zijn legioen, maar ze verliezen zeker controle. Hun beleid heeft al vernietigd wat onze voorvaderen hebben gecreëerd... waardoor het lot van ons land verbonden is met het lot van hun dynastie. Nu bereikt de Rockefeller-dynastie het einde van haar natuurlijke leven; en als het instort, neemt het de holle schil mee van wat ooit bekend stond als de Verenigde Staten van Amerika!

Onderwerp 3.. Wanneer een beschaving komt tot een einde, betekent het niet het einde van alle leven voor degenen die die beschaving gemaakt. Wat het wel betekent is het einde van een manier van leven; en dat, mijn vrienden, is wat er voor hen ligt die de door de mens veroorzaakte ramp overleven die komt.

Zestig jaar geleden werd de Oost-orthodoxe Christelijke beschaving die zich op Rusland richtte, in een wanhopige strijd om zijn leven geworpen. Door die strijd is het zelf veranderd. Wij in het Westen zien het leven niet vanuit het perspectief van zestig jaar sterfelijke strijd voor spirituele overleving, dus we zouden zeker geschokt zijn door sommige concepten van het nieuwe ras in het Kremlin van vandaag. Het zeer, zeer belangrijke feit blijft.. zeer krachtige religieuze overtuigingen zijn vandaag de dag een bepalende factor die het beleid van Sovjet-Rusland leidt. In welk land van het Westen kan hetzelfde gezegd worden? De oude bolsjewieken die Rusland in 1917 in beslag namen

waren parasieten, destructief in elk opzicht. De zelfgevormde “spirituele communisten” in het Kremlin daarentegen hebben vandaag de dag een ijver om grotere en betere dingen te bereiken voor de glorie van Moeder Rusland; en zoals zij het zien, voor de glorie Gods. En als de mensheid eenmaal van de dolle ziekte van het bolsjewisme is afgestapt, zijn de vergezichten die ze voor hen zien adembenemend.

Begin deze eeuw werd de Russische discipline genaamd “Cosmonautics” opgericht door een man genaamd Tsiolkovsky. In die tijd was ruimtereizen zo ver in de toekomst als een fantastische droom te lijken, maar Tsiolkovski begon zijn studies van Kosmonautics met het dictaat: “De planeet aarde is de wieg van de mensheid, maar de mens kan niet voor altijd in de wieg blijven.” Vandaag de dag worden Amerikaanse ruimtemannen “Astronauten” genoemd, Russische ruimtemannen “Cosmonauten” en het verschil gaat veel dieper dan de naam. Voor de westerse geest is ruimtereizen vooral een stimulerende technische uitdaging en een avontuur, een soort kosmische sportevenement; maar de Russen zien het heel anders. Voor hen is ruimtereizen het begin van de expansie van de mens naar buiten in zijn nieuwe, grotere habitat.. het zonnestelsel, en op een dag de sterren. Deze verandering van perspectief komt al tot uiting in de Sovjet-Cosmostrategy en Kosmopolitics, die ik vier maanden geleden in audiobrief nr. 31 beschreef.

De planning van het Kremlin voor de exploratie en bezetting van de ruimte is al veel verder gegaan dan de onmiddellijke militaire toepassingen die we vandaag zien. En in één opzicht, Russische plannen voor de mens eerste interplanetaire rijk herkent terug naar het oude Rome. In het Romeinse Rijk veroverde volkeren werden burgers van Rome, waardoor delen in een zekere mate in de privileges en voordelen die het Rijk te bieden had, en aanzienlijke autonomie werd toegestaan in termen van lokale gebruiken en religieuze praktijken, zolang ze niet bedreigen of problemen Rome. Onder de heerschappij van de huidige leden van het Kremlin begint de Sovjet-Unie veel hetzelfde te doen. Dit toont zich zelfs in het programma om het Russische rijk uit te breiden naar de ruimte. Enkele weken geleden werd Sojoez 28 in een baan rond een Russische en een niet-Russische Cosmonaut, een Tsjech, gestuurd. Vier dagen geleden vloog de tweede niet-Russische Cosmonaut, een Pool deze keer, in een baan aan boord van Soyuz 30. De bemanning van Soyuz 30 aanmeerde met het Salyut 6 ruimtestation en kwam het binnen om zich bij de bemanning van Soyuz 29 te voegen, die er al waren. De commandant van Soyuz 29 is trouwens de Russische Neil Armstrong, Vladimir Kovalyonok. Zoals ik afgelopen oktober in audiobrief nr. 27 onthulde, was Kovalyonok de commandant van de eerste Sovjet bemande vlucht naar de maan die 16 oktober 1977 landde in Jules Verne Crater aan de achterkant van de maan. Volgens de Russische kosmonautiek zal de mens onvermijdelijk van de Aarde naar de planeten en sterren gaan, en dat is ook de bedoeling. De Russische benadering van ruimtereizen legt dus een zeer zware nadruk op filosofische en psychologische factoren, alsmede op technische en fysieke training. Kosmonauten worden geleerd om de nieuwe omgeving van de ruimte te zien als een natuurlijke uitbreiding voor de mens, maar één die nederigheid en voorzichtigheid vereist. Een deel van het erfgoed van Rusland is dat van de zeevarende Vikingen van de eeuwen geleden.

Vandaag de dag, als de geestelijke wedergeboorte in Rusland aanbreekt, wordt de Russische geest naar boven en naar buiten getrokken naar de grenzeloze zeeën van de ruimte. De westerse beschaving zal spoedig omkomen, maar niet de menselijke geest. Opdat wij niet vergeten, dat de genade en rechtvaardigheid van onze Heer minstens even

groot zijn voor hen die tientallen jaren geleden hebben als voor hen onder ons die nog moeten lijden.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 36

27 juli 1978

Dit is de dr. Beter audiobrief.. Box 16428, Fort Worth, Texas 76133

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 27 juli 1978, en dit is mijn audiobrief nr. 36.

De Rockefeller dynastie is al drie generaties een dominante factor in het economische, politieke en sociale leven van Amerika. En drie decennia lang zijn vier Rockefeller broers van de derde generatie David, Nelson, Laurance en John D. III... de echte heersers van de westerse wereld geweest. Lang geleden hebben zij de wereld in invloedssferen gehouwen; maar door hun activiteiten te coördineren en als eenheid te werken, hebben de vier broeders ongeëvenaarde invloed uitgeoefend op het lot van de gehele mensheid. Maar drie jaar geleden deze maand in audiobrief nr. 2 onthulde ik dat de broers begonnen hun ijzeren grip op gebeurtenissen te verliezen. Nelson Rockefeller was bijvoorbeeld van plan om president Gerald Ford in de Oval Office te vervangen uiterlijk juni 1975; maar Ford overleefde de vreemde ziekte die hem naar beneden liet crashen op vliegtuighellingen in die maand.. en hij heeft geen vallen van spreuken in de drie jaar sindsdien. Een paar maanden later, in september en oktober 1975, werd Ford door een rash van moordpogingen bijna van de plaats delict verwijderd, maar ook die werden verprutst.

Twee jaar geleden deze maand in audiobrief nr. 14 onthulde ik dat de Onderwater Raket Crisis van 1976 onderweg was. Deze crisis, die de regering NOOIT openbaar heeft gemaakt, was slechts het begin van een totale militaire dubbelganger van de Rockefellers door hun geheime bondgenoot, de Sovjet-Unie. Aangezien ik de vorige lente in audiobrief nr. 12 openbaar heb gemaakt, hadden de belangrijkste beheerders van de Rockefeller gecontroleerde grote stichtingen al geconcludeerd dat er een Russische dubbelkruis op komst was, maar de Brothers zelf waren het niet eens met die conclusie. Ze waren opgegroeid in de wetenschap dat de Sovjet-Unie in het geheim werd gefinancierd en gedomineerd door hun eigen Rockefeller Kartel. Ze konden zich gewoon niet voorstellen dat Rusland op een of andere manier uit hun greep zou kunnen raken. Pas toen een Russische waterstofbom werd gevonden uit het water van Seal Harbor, Maine, geloofden de vier broers echt dat er een militaire dubbelkruising gaande was. Ik had de exacte navigatie coördinaten gegeven in audiobrief nr. 15 in augustus 1976, en het werd eind die maand verwijderd door de Amerikaanse marine. Deze bom was een van de onderwerpen die ik met generaal George S. Brown, toen voorzitter van de Joint Chiefs of Staff, in mijn ontmoeting met hem in het Pentagon op 16 september 1976 besprak. Toen ze eenmaal wisten dat Rusland zich echt voorbereidde op een verrassings nucleaire aanval op Amerika, hadden de broeders stappen kunnen ondernemen om oorlog te voorkomen, maar dat zou betekenen dat het publiek de waarheid zou hebben verteld en zoals onze Heer heeft gezegd: “De waarheid zal je vrij maken.”

De Rockefeller broers zijn niet geïnteresseerd in jullie vrijheid en de mijne, maar in steeds meer macht, dus probeerden ze hun alliantie met de Sovjets te herstellen. En om het zorgvuldig gecontroleerde gezamenlijke plan voor een nucleaire oorlog op Amerikaanse bodem te herstellen, deden de Rockefellers enorme concessies om het Kremlin te kalmeren.

Een van deze concessies leidde tot de opening van de deuren voor Sovjet nucleaire saboteurs om over de hele Verenigde Staten te zwermen met het planten van nucleaire mijnen groot en klein in dammen, reservoirs, openbare gebouwen, fabrieken, graanliften, raffinaderijen, en vele andere doelen. Daarom was mijn audiobrief vorig jaar op dit moment in een staat van vrijwillige schorsing. Drie maanden lang, van eind mei tot eind augustus 1977, heb ik samengewerkt met de betrokken burgers in het hele land om een beslissende blootstelling en officiële actie te bewerkstelligen om de nucleaire sabotage van Amerika op de groothandelsmarkt te stoppen. Maar die inspanningen mislukten, vrienden, zoals ik voor jullie onthulde afgelopen augustus toen ik de audiobrief met nummer 25 hervatte.

Door al deze gebeurtenissen en meer, de afnemende macht en vastberadenheid van de vier broers werd steeds duidelijker, maar al deze tegenslagen bleek in betekenis naast Amerika's rampzalige nederlaag in de ruimte afgelopen september. In de Slag bij de Oogst Maan werd de geheime Amerikaanse maanbasis in Copernicus Crater uitgeschakeld. Gewapend met krachtige Beam Wapens die elke plek op aarde konden raken, was de Copernicus basis de Rockefellers' aas in het gat in de oorlog die kwam..maar nu was het weg. Deze beslissende Space Battle is nog steeds niet publiekelijk door de regering toegegeven, maar is de echte reden voor de vele wanhopige anti-Russische bewegingen die nu door Amerika worden ondernomen.

Mijn vrienden, we storten ons in een periode van confrontatie diplomatie op de weg naar oorlog. De grote en kleine naties staan in de rij en kiezen partij voor het grote conflict dat komt, net zoals voor de Eerste en Tweede Wereldoorlog gebeurde. Tegelijkertijd zijn de botsende winden van de bolsjewistische revolutie aan het oversteken in Amerika, in Groot-Brittannië en delen van Europa. Daartoe neemt de gemanipuleerde ineenstorting van het westerse monopolistische kapitalisme toe, onder leiding van de val van de goudarme Amerikaanse dollar. Het Westen wordt door de gebroeders Rockefeller in de meest kritieke periode van zijn geschiedenis gegooid, maar dit gebeurt nu de definitieve daling van de Rockefeller dynastie aan het versnellen is.

Vorige maand heb ik gewezen op het historische feit dat alle echte dynastieën een levensduur van slechts ongeveer 100 jaar hebben. Dat punt is al bereikt door de Rockefeller dynastie, en de Rockefeller broers zijn al in de schemering van hun macht. Eerder deze maand, op 10 juli 1978, nam de ondergang van de Rockefeller broers een prachtige nieuwe wending. John D. Rockefeller III, de oudste van de vier broers, werd gedood tijdens een frontale botsing toen hij reed in een auto in de buurt van het familiebedrijf in Pocantico Hills, New York. De crash was hoogst ironisch, om redenen die ik zal uitleggen in Onderwerp 1; maar meer dan dat, het gaf een kreupele klap aan de eenheid die bestond uit de vier broers, Het is een klap die de druk op David, Nelson en Laurance nog verder heeft vergroot om op te schieten met hun plannen voor revolutie en oorlog.

Mijn drie onderwerpen voor vandaag zijn: Onderwerp 1... The Legacy Of The Late John D. Rockefeller III;

Onderwerp 2.. De nieuwe Amerikaanse strategie voor een eerste aanval; en

Onderwerp 3.. De Namath van de nucleaire oorlog 1.

Onderwerp 1.. Normaal gesproken, mijn vrienden, is het in slechte smaak om negatief te spreken over degenen die zijn vertrokken; maar het auto-ongeluk dat het leven van John D.

Rockefeller III nam niet de waarheid te veranderen van wat ik je jaren heb verteld terwijl hij nog leefde, en het deed geen verschrikkelijke plannen ongedaan die hij hielp om in beweging te zetten die nog steeds je leven en je toekomst zullen beïnvloeden.

John D. Rockefeller III was een van de machtigste mannen op aarde. De gecontroleerde media hebben de ware betekenis van zijn leven en dood verdoezeld, maar ik geloof dat u het recht hebt om het te weten. Lang geleden pasten public relationsexperts hem aan met het publieke imago dat hij de rest van zijn leven droeg..dat van een vriendelijke, verlegen filantroop. Zelfs in de dood wordt dit beeld zorgvuldig bewaard door public relations verhalen over zijn begrafenis in de gecontroleerde grote media. Het was Johannes, ons verteld, die het meest verheugd in het weggeven van het familie fortuin en die zijn leven gewijd aan deze taak. Maar, vrienden, het feit is dat John een onmisbare rol speelde in het uitbreiden van het Rockefeller Rijk, het coördineren van zijn activiteiten met die van zijn broers. Van de vier broers was het Johannes die zich specialiseerde in verschillende gebieden die nu van cruciaal belang zijn voor jullie. Een gebied was dat van de Rockefeller gecontroleerde stichtingen, wiens filantropische halo weinig te maken heeft met hun ware aard. Een ander gebied was Azië, vooral Japan. Een derde gebied was dat van Afrika, en een vierde focus van Johannes was zijn zogenaamde “Tweede Amerikaanse Revolutie,” die nu ontaardt in een nieuwe bolsjewistische revolutie hier in Amerika.

Toen de 20e eeuw bijna acht decennia geleden aanbrak, lanceerde John D. Rockefeller, sr. de eerste van zijn belastingvrije stichtingen. Het werd de “Algemene Onderwijsraad” genoemd. In 1904 publiceerde het bestuur zijn eerste publicatie getiteld “Occasional Letter nummer 1” van John D. Rockefeller, sr. en zijn sluwe assistent dominee Frederick Taylor Gates. Dit document, waarvan ik twee jaar geleden in audiobrief nr. 10 heb geciteerd, heeft duidelijk gemaakt wat het doel van de raad van bestuur is. Dit doel was niets minder dan de samenleving volledig opnieuw te maken volgens Rockefeller blauwdrukken. Hetzelfde doel is sindsdien iedere Stichting in de Rockefeller-baan blijven motiveren, maar elke Stichting is gespecialiseerd in een bepaald aspect van dit hoofddoel. In de oprichting van de ene stichting na de andere, coördineerde John D. Rockefeller, zr. zijn acties van het begin af aan met Andrew Carnegie, die hetzelfde deed. Op deze manier hebben zij dubbel werk voorkomen en de reikwijdte van hun gezamenlijke inspanningen vergroot. Op het gebied van zogenaamde filantropieën waren de Rockefeller en Carnegie belangen met elkaar verweven en geleidelijk kwamen ze allemaal volledig onder de Rockefeller paraplu. Maar op 26 januari 1917 stond senator Chamberlain van Oregon op om een waarschuwing te geven op de vloer van de Amerikaanse Senaat. Hij zei: “De invloed van Carnegie-Rockefeller is slecht. In twee generaties kunnen ze de gedachten van de mensen veranderen om ze te laten voldoen aan de cultus van Rockefeller of de cultus van Carnegie, in plaats van aan de fundamentele principes van de Amerikaanse democratie.”

Vandaag is het twee generaties later, en we horen niet meer zulke waarschuwingen in het Congres. De profetische waarschuwing van senator Chamberlain is uitgekomen. Het Rockefeller-Carnegie conglomeraat van Stichtingen heeft lang geleden kwade krachten losgelaten die gericht waren op onderwijs, op de overheid, op de structuur van de maatschappij; en bijna vier decennia vanaf 1931 was het John D. Rockefeller III die, van de vier broers, diende als hoeder van deze kwade krachten. Hij begon met zijn trusteeschap van de General Education Board en de Rockefeller Foundation, en breidde zijn invloed uit over het netwerk van de dynastiestichting, dat hij ook vergrootte. Maar nu zijn de kwade

krachten die zo lang geleden losgelaten zijn uit de hand gelopen. John D. Rockefeller III's coördinatie van Stichtingen namens zijn drie broers en zichzelf heeft nu geleid tot dubbelkruising en de verbintenis voor een One World Government en nucleaire oorlog.

Een ander aandachtsgebied werd een zorg van John D. III zelfs voor de Stichtingen, en dat was Azië. Het begon in 1929, toen hij als een verse afgestudeerde reisde naar Kyoto, Japan, onder de sponsoring van de Rockefeller gecontroleerde "Institute of Pacific Relations" of IPR. In de jaren dertig was de nummer 1 prioriteit van de IPR om Japan te manoeuvreren om de Verenigde Staten aan te vallen onder omstandigheden die Rockefeller belangen zouden dienen. John D. III gooide zich gretig in dit werk, en sterk uitgebreid Rockefeller activiteit in Azië via andere wegen ook. Hij was het die toezicht hield op de voorbereidingen van het Rockefeller Rijk om te profiteren van de komende gebeurtenissen in Azië. De IPR heeft de beruchte Richard Sorge Spy Ring voortgebracht met het hoofdkwartier in Lee, Massachusetts. Na de oorlog bleek dat de Sorge Ring de aanval op Pearl Harbor veroorzaakte. Onder leiding van informatie van de IER Spy Ring maakte Franklin Delano Roosevelt alle noodzakelijke voorbereidingen om ervoor te zorgen dat de gewenste Pearl Harbor aanval zou terugschieten op de Japanners. Twee maanden geleden in audiobrief nr. 34 legde ik de master strategie achter dit alles uit. De meeste burgers in het algemeen hadden geen idee dat er oorlog met Japan op komst was, omdat de regering niet wilde dat wij het wisten. Misschien was de enige duidelijke waarschuwing die op 9 november 1941 door de gemeente van de Christuskerk in Alexandrië, Virginia werd gehoord. De rector, bisschop Wells, had het nieuws pas drie dagen eerder gehoord van Norman Davis, toen president van het Amerikaanse Rode Kruis, zoals ik u in detail vertelde in audiobrief nr. 22. Davis was erg dicht bij FDR en vertelde Bishop Wells dat de oorlog met Japan binnen vijf weken zou uitbreken! Bisschop Wells, geschokt door dit nieuws, waarschuwde onmiddellijk zijn gemeente. Vier weken later vond de aanval van Pearl Harbor plaats.

Toen de oorlog uitbrak, maakte John D. Rockefeller III zich prompt "Assistant" aan dezelfde Norman Davis die bisschop Wells had verteld van de komende oorlog met Japan. Van daaruit verhuisde John van de ene positie naar de andere, en zette het podium voor een complete Rockefeller overname van Japan na de oorlog. Zodra de Tweede Wereldoorlog beëindigde, sloeg John D. Rockefeller III en zijn entourage neer op de ruïnes van Japan. Voor een volk berooid in de nasleep van de oorlog, financiële middelen van Rockefeller proporties kunnen bijna alles kopen en alles.. en ze deden dat. Al snel begon het mammoet Rockefeller Kartel van duizenden Japanse ondernemingen, de zaibatsu, zich te ontwikkelen. Veel van de vroege industriële wedergeboorte in Japan onder Rockefeller controle was op het gebied van elektronica, waarvoor de Japanners hebben een enorme aanleg. Een van de beroemdste Rockefeller bedrijven in Japan in dit rijk is die van "Sony" wiens producten zijn doorgedrongen elke hoek en krans van de wereld. Sony, mijn vrienden, is niet een Japanse naam of woord, maar een acroniem.. het staat voor de voormalige Standard Oil van New York. Vandaag doet Japan een poging om de nummer 1 macht in elektronica in de hele wereld te worden. Op de begrafenis van John D. Rockefeller III deze maand, meer dan de helft van de kabels en telegrammen kwam van medewerkers in Japan, maar John's expertise in het Verre Oosten ging veel verder dan Japan om heel Azië.

Vandaag de dag, terwijl de Verenigde Staten proberen de zogenaamde "China-kaart" tegen Rusland te spelen, wordt Japan in Rode Chinese wapens geduwd om te helpen bij deze

wanhopige strategie. Maar het is niet de bedoeling van het Rode China om een echt bondgenootschap met de Verenigde Staten tegen Rusland op te richten. China speelt de "Amerika kaart," wetende dat Rusland nu de belangrijkste militaire macht op aarde is. De Chinezen hopen door hun huidige strategie om later de best mogelijke voorwaarden te halen als de prijs van een herstelde alliantie met Rusland. Ook Japan, dat tussen Oost en West wordt geklemd, probeert een koers te volgen die helemaal niet is wat de broers Rockefeller wilden bereiken. China heeft met zeer actieve onderhandelingen over het verdrag tussen rood China en Japan geprobeerd een clausule tegen regionale overheersing door één enkele macht op te nemen, een clausule die door het Kremlin als anti-Russisch wordt beschouwd. Moskou heeft deze ene clausule genoemd als haar enige bezwaar tegen een Sino-Japans verdrag. En nu heeft Japan besloten om een aanvullende clausule op te nemen die duidelijk stelt dat de regionale overheersingsclausule niet gericht is tegen een bepaalde derde macht. Op deze manier hoopt Japan zowel Rusland als China tevreden te stellen. Op deze manier wordt Japan het draaipunt voor de gigantische nieuwe Aziatische as waar ik vijf jaar geleden voor waarschuwde in mijn boek "The Conspiracy Against the Dollar." En zo leeft de erfenis van John D. Rockefeller III na hem in het Verre Oosten.

Na vijf decennia van destructief bemoeienis in Aziatische zaken, is hij plotseling vertrokken net wanneer zijn broers hem het meest nodig hebben. In Azië, net als elders, verliezen de broers de controle; en nu Johannes weg is, zal deze trend zich versnellen. Drie decennia geleden begon de Rockefeller dynastie pas met de overname van Japan te verzilveren door middel van de Tweede Wereldoorlog, maar John D. III keek al hongerig rond naar de volgende grote prijs om te verslinden. Hij vond wat hij zocht in Afrika. In de vroege herfst van 1948 nam John D. III een reis van twee maanden naar Afrika onder auspiciën van de Rockefeller Foundation. Hij kwam terug met een blik op de ongeëvenaarde natuurlijke hulpbronnen van Afrika en het grote commerciële en industriële potentieel van het continent. In een interview met de New York Times op 14 november 1948 legde hij zijn reis uit als gemotiveerd door grote bezorgdheid over de gezondheid en het welzijn van de inboorlingen; maar zijn ware zorg was economisch en zo sterk dat hij het bijna allemaal weggaf tijdens het interview. Zijn Public Relations-adviseur moest hem keer op keer terugbrengen naar het veronderstelde onderwerp van inheemse welvaart, zodat de New York Times iets te citeren had over dat onderwerp.

Zoals altijd was de strategie van Rockefeller om in Afrika onrust en bloedvergieten te veroorzaken. De problemen in Afrika begonnen echt na Johns reis daar 30 jaar geleden. Het duurde niet lang voordat hij publiekelijk onthulde wat er voor Afrika stond in een toespraak op 18 januari 1951. Hij zei: "Het zal niet vele jaren duren voordat dezelfde soort omwenteling die nu in Azië zal verschijnen, in Afrika zal worden gezien." En hij was trouw aan zijn woord. Al snel kwamen woorden als "Mau Mau" de taal van een verschrikkelijke wereld binnen toen incidenten van interraciale slachting en terrorisme zich begonnen te vermenigvuldigen. Europese koloniale holdings in Afrika begonnen te desintegreren, nieuwe naties kwamen op hun plaats met nominale zwarte regeringen; maar in elk geval vonden de nieuwe zwarte regeringen het noodzakelijk om de blanke man terug te brengen om de economische middelen te beheren en te ontwikkelen! Rockefeller multinationale ondernemingen namen de gevestigde mijnbouw en andere activiteiten over met virtuele vrijheid van effectieve inmenging van de lokale overheid!

Tot voor kort werden de Rockefeller-ingangen in Afrika in geheime alliantie met de Sovjet-Unie gerealiseerd, maar sinds de Slag bij de Oogst Maan tien maanden geleden is dit alles veranderd. Onder de voormalige gezamenlijke Rockefeller-Sovjet plannen was er geen hoop op overleven in zuidelijk Afrika. De gebroeders Rockefeller en hun toenmalige Russische bondgenoten waren gebogen over volledige overheersing in Afrika en elders. Maar het type overheersing dat het Kremlin vandaag zoekt, is heel anders van karakter. Als gevolg daarvan, als zuidelijk Afrika zich kan verzetten tegen de buffetvorming die al in gang is gezet, is er nu een nieuwe straal van hoop die niet eerder bestond. Op dit moment is Rhodesië aan de frontlinie en is er nu aan de slag bij Salisbury, de hoofdstad. Twee guerrillatroepen zijn betrokken.. een onder Robert Mugabe is voornamelijk gevestigd in Mozambique, en is Sovjet gesponsord; de andere onder Joshua Nkomo is gevestigd in Zambia, en wordt Rockefeller gesponsord. En net zoals de Rockefeller-Sovjet alliantie elders is beëindigd, is het een ding uit het verleden in Afrika. Deze maand werden vijftien officieren van Mugabe door Nkomo bij hem weggelokt met grote hoeveelheden Rockefeller geld. Nkomo heeft net een hoge officier in zijn rangen geëxecuteerd omdat hij pro-Russisch was. De Mugabe/Nkomo-fracties zullen steeds meer elkaar bestrijden als proxies van Rusland en de Verenigde Staten. Elk zal racen om de ander te verslaan om Rhodesië over te nemen. Uiteindelijk zal de erfenis van John D. Rockefeller III in Afrika een complete mislukking zijn met Rusland die ophaalt wat er nog over is van de Rockefeller chips. Afrika zal, net als de rest van de wereld, gedwongen worden om vrede te sluiten met Rusland, maar de overheersing van Afrika door het nieuwe ras in het Kremlin belooft vandaag minder drastisch en destructief te zijn dan wat er zou zijn gebeurd onder de socialistische dictatuur van Rockefeller. De manier waarop John D. Rockefeller III zijn dood ontmoette was hoogst ironisch gezien zijn rol in de verwoesting van Afrika. De hoofdagent van Rockefeller in Zambia in de oorlog tegen Zuid-Afrika is ambassadeur Steven Lowe. Het was zijn neefje, 16-jarige David Lowe, die samen met John D. Rockefeller III stierf toen hun auto's op 10 juli 1978 crashten.

Er blijft nog een kritisch gebied waarin de erfenis van John D. Rockefeller III moet worden vermeld. Ik verwees naar zijn zogenaamde Tweede Amerikaanse Revolutie, die nu wordt omgezet in een bolsjewistische revolutie hier in Amerika. Drie jaar geleden deze maand in Audio Book Talking Tape nummer 4, heb ik de geheime nieuwe grondwet voor Amerika onthuld die was geschreven voor de Rockefeller broers. Het product van 10 jaar, 100 deelnemers, 40 ontwerpen, en vele miljoenen dollars, de geheime nieuwe grondwet werd in 1974 voltooid door een Rockefeller belastingvrije stichting. De geheime Rockefeller grondwet is een parodie op wat onze Voorvaderen in 1787 hebben gemaakt. Het is een blauwdruk voor een complete socialistische dictatuur. De propagandacampagne om de geheime Nieuwe Grondwet te aanvaarden was de verantwoordelijkheid van John D. Rockefeller III. In 1973 publiceerde hij een boek getiteld "The Second American Revolution," en er volgden artikelen en interviews over dit onderwerp. Op 31 maart 1975 verscheen in de New York Times een volledige advertentie getiteld "A Bicentennial Declaration." De advertentie werd gesponsord door John's zogenaamde "National Committee for the Bicentennial Era" en betaald door Rockefeller bedrijven. Het werd herhaald in andere publicaties landelijk, en was bedoeld als een echo van het "communistische manifest" als een start pistool voor verandering. Die campagne is in zijn oorspronkelijke vorm vervaagd, maar alle machines van de revolutie worden nu weer opgedreven.Dit keer is het doel een bolsjewistische revolutie hier in de Verenigde Staten

met de Rockefeller broers in de bestuurdersstoel. In audiobrief nr. 14 twee jaar geleden, deze maand, noemde ik een zeer belangrijke les die de vier broers geleerd van hun sponsoring van Adolf Hitler. Uitleggend het succes van de nazirevolutie vanaf het uitkijkpunt van 1936 zei Hitler: “Het is niet genoeg om de oude staat omver te werpen, maar dat de nieuwe staat al eerder opgebouwd moet zijn en praktisch klaar moet zijn om de hand te houden.” Daarom, zoals ik in december 1977 in audiobrief nr. 29 heb onthuld, zijn de regeringsposities op alle niveaus in de Verenigde Staten snel vol met bolsjewieken, waarvan velen onlangs uit Sovjet-Rusland zijn verdreven. Wanneer de revolutie binnenkort plaatsvindt, zullen ze in een positie zijn om het over te nemen, onder leiding van Nelson Rockefeller natuurlijk.

Economisch gezien roeren de eerste winden van de Revolutie al over het land. De stakingen in belangrijke industrieën en openbare diensten worden steeds groter; en als het snijvlak van de bolsjewistische revolutie, de zogenaamde “Belastingplichtigen’ Opstand” is al in gang gezet. Amerikanen zijn vergeten dat het de roep was van “Down with Taxs. No Taxs” die de bolsjewieken in 1917 gebruikten om het Russische volk te verleiden. Zo slim is dit nu gedaan dat het is afgeschilderd als een conservatieve zaak, en Amerikanen staan op het punt om te stampen naar hun eigen slachting.

Mijn vrienden, eerder deze maand werd John D. Rockefeller III gedood in een frontale botsing op een snelweg, maar zijn overlevende drie broers drijven ons hele land naar een fatale frontale botsing met de Sovjet-Unie. In een hard geformuleerd artikel in Pravda, slechts 12 dagen geleden, waarschuwde Rusland het Westen dat we nu rijden “een tij dat is het dragen van degenen die zwemmen in de richting van de kliffen van confrontatie.”

Onderwerp 2.. Eerder deze maand op 12 juli maakte een ongebruikelijke bijeenkomst op hoog niveau in het Witte Huis wat nieuws. Jimmy Carter heeft de belangrijkste leden van het Congres opgeroepen om publieke informatie te bespreken. De huidige leden van het Congres waren leden van de Senaat en de Kamercommissies voor inlichtingen, alsmede leiders van de Democratische en Republikeinse Partij. Daarnaast was er ook minister Vance, minister van Defensie Brown, nationaal veiligheidshoofd Brzezinski en admiraal Turner, hoofd van de CIA. Na de vergadering werden senatoren die zoals gewoonlijk werden ondervraagd over schade aan de “nationale veiligheid” als gevolg van de openbaarmakingen die zij weigerden te identificeren. Maar de belangrijkste reden voor deze vreemde bijeenkomst komt terug in de volgende regel uit het verslag van de New York Times over die dag: “De vergadering van vandaag was oorspronkelijk gepland voor mei of begin juni, toen de regering zich zorgen maakte over de openbaarmaking van informatie in verband met het neerstorten van een Zuid-Koreaanse luchtvaartmaatschappij in de Sovjet-Unie.”

Vrienden, de onthullingen die de vergadering van het Witte Huis uitlokten, waren die in mijn audiobrief nr. 33 van drie maanden geleden. In die uitzending vertelde ik je het hele verhaal over de vreemde zaak van Korean Air Lines vlucht 902. Het dwaalde af in militair gevoelige Sovjet luchtruimte en werd neergeschoten terwijl minister Vance in Moskou was. In mijn audiobrief voor die maand onthulde ik dat de Koreaanse luchtvaartmaatschappij aflevering was niet toevallig, maar was een inlichtingenmissie voor de CIA, en ik vertelde u in detail waarom het nodig was. Ik heb je dit verteld, vrienden, omdat je het recht hebt om het te weten. De Carter administratie is boos op me omdat ik het je nu vertel en wil niets

liever dan de dokters audiobrief stil te leggen. Als dat niet lukt, wil de regering mijn bronnen afsnijden. Dat was het motief voor de Witte Huisvergadering van 12 juli. Maar, mijn vrienden, mijn belangrijkste inlichtingenbronnen zijn veel hoger dan die welke momenteel beschikbaar zijn voor een commissie op Capitol Hill; en ik kan jullie verzekeren dat ik jullie niets heb verteld over het Koreaanse 707 incident dat nog niet bekend was binnen de muren van het Kremlin. Zoals ik al zei in audiobrief nr. 33, de Verenigde Staten hebben geen Spy Satellites meer in een baan die de Sovjet-Unie kan observeren.

Een jaar geleden deze maand, op 17 juli 1977, werd de eerste in de nieuwe generatie Russische Killer Satellites genaamd Cosmos Interceptors gelanceerd. Het werd Cosmos 929 genoemd, het werd bemand en gewapend met een geladen Deeltjes Beam Wapen.. een wapen dat de Verenigde Staten probeerden maar niet ontwikkeld. Na twee maanden van zorgvuldige check-out en testen, werd het gebruikt voor de eerste keer tegen een Amerikaanse doelwit op 20 september 1977. Toen een Amerikaanse Spy Satellite direct over het Petrozavodsk Observatorium in Noord-Rusland ging, werd het in een enorme vuurbal in de ruimte geblazen door Cosmos 929. De vuurbal werd meer dan 300 mijl verderop gezien in Helsinki, Finland, en het maakte krantenkoppen in de Verenigde Staten als een vreemde kwal-achtige UFO. Tegen die tijd was Cosmos 929 in de ruimte verenigd door Cosmos 954 die gewapend was met een Neutron Deeltjesstraal voor een zeer bijzondere taak. In de slag bij de Oogstmaan bombardeerde de bemanning van Cosmos 954 de Amerikaanse maanbasis in Copernicus Crater met neutronenstraling die alle Britse, Canadese en Amerikaanse astronauten doodde. Onmiddellijk op de avond van 27 september 1977 leverde minister van Buitenlandse Zaken Andrei Gromyko een ultimatum af aan het Witte Huis. Zoals ik onthulde in audiobrief nr. 26 was dit de reden voor Gromyko's plotselinge zeer ongebruikelijke avondelijke ontmoeting met Jimmy Carter en staatssecretaris Vance.

De volgende maand, oktober 1977, was er een epidemie van vuurballen in de lucht, vooral over Rusland. Zes Russische Kosmos Interceptoren werden die maand omcirkeld en ze schoten Amerika's Spy Satellites neer. Ondertussen was de Sovjet-Unie op volle militaire alertheid en de Verenigde Staten werd omringd door bijna de hele Russische onderzeeër vloot in aanvalsposities. Niet alle Amerikaanse satellieten die in oktober 1977 door Rusland werden vernietigd, waren slechts spionagesatellieten. Zoals ik onthulde dat maand in audiobrief nr. 27, het 85-ton Space Station genaamd SKYLAB werd neergeschoten op 18 oktober 1977. Dit werd gedaan in de Verenigde Staten, het creëren van een mammoet vuurbal die werd gezien in Texas, Oklahoma, Louisiana, Arkansas en Missouri. Negen dagen later begon NASA de doofpot over Skylab.

De gebeurtenissen van eind september 1977 brachten de gecontroleerde Carter-regering in paniek. Op 18 november werd de situatie met onze afzwakking van Spy Satellites kritiek. Op die dag werd de Stem van Amerika gebruikt om een dreiging van preventieve oorlog tegen Rusland te werpen als de vernietiging van onze Spionnensatellieten niet stopte, maar de Russische marine beëindigde deze wanhopige bluf door de Carter regering door weer in positie te zwermen voor nucleaire aanval. De druk op de gecontroleerde Carter administratie bleef tot eind 1977 gestaag toenemen, maar een onverwacht uitstel van executie werd veroorzaakt door de ziekte van Leonid Brezjnev, die eindigde met zijn dood in Moskou op 7 januari 1978. Een paar weken later, Leonid Breznjev nummer 2, de ceremoniële dubbelganger gezien in het openbaar deze dagen, maakte zijn verschijning.

Inmiddels kwam achter de schermen de nieuwe topman in het Kremlin snel op gang, maar tot nu toe zonder publieke erkenning van het feit. Hij heet Marshal Dmitry Ustinov, de Sovjet minister van Defensie. Na het leren van de dood van de echte Brezjnev, begonnen onze Geheime Heersers een beetje gemakkelijker ademen.. maar ten onrechte zo. Ze verwachtten dat er twee tot drie jaar lang grote machtsstrijden zouden zijn in het Kremlin voordat er een duidelijke, sterke opvolger van Brezjnev zou kunnen ontstaan. In die periode van interne onrust zou Rusland in een slechte positie verkeren om oorlog te voeren ondanks haar overweldigende militaire macht. Ondertussen geloofden de Rockefeller broers dat het mogelijk zou zijn door middel van crash wapenprogramma's een tegenaanval te bouwen tegen de Russische dreiging. Zelfs voor Brezjnev's dood, en zelfs eerder dan het rampzalige verlies van de geheime maanbasis van Amerika, namen onze geheime heersers maatregelen om interne onrust in Rusland te bevorderen. Toen Brezjnev stierf, werden deze maatregelen extra belangrijk. Een kardinaalse regel die de gebroeders Rockefeller altijd hebben gevolgd is het ondersteunen van niet alleen de machtsfactie, maar ook hun oppositie. Dit geldt voor hun politieke intriges overal, inclusief de Sovjet-Unie.

Na de Sovjet-onderzeese raketcrisis van twee jaar geleden... probeerden de Rockefeller-broers de Russische dubbelkruising ongedaan te maken... en de voormalige geheime alliantie te herstellen. Maar ze begonnen ook hun eigen gecontroleerde oppositie in Rusland te ontketenen tegen de huidige heersende factie in het Kremlin. Een jaar geleden maakte David Rockefeller een geheime reis naar Moskou. Terwijl hij daar meer deed dan overleggen met leiders van het huidige regime. Belangrijker nog, hij nam contact op met zijn oppositieleiders en gaf hen de opdracht om alles in het werk te stellen om het huidige Russische regime te verstoren en te ondermijnen. En thuis in de Verenigde Staten bouwden de gecontroleerde grote media al snel het dissidente probleem op als nooit tevoren. Toen Brezjnev afgelopen januari stierf, waren de Rockefeller broers opgetogen. Het leek alsof de oude Rockefeller geluk zou gaan om ze weer door te voeren zoals het altijd had gedaan in het verleden. De aanhoudende Kremlin-machtsstrijd die ze verwachtten, was zeker dat Rusland de mogelijkheid om oorlog te voeren zou schaden, en de interne afleidingen voor het Kremlin zouden nog erger worden door snelle opbouwende dissidente agitatie, die in de westerse pers zou worden benadrukt. Al met al zagen de vooruitzichten voor een adempauze waarin nieuwe wapens op hun plaats zouden komen er erg bemoedigend uit. Maar onze geheime heersers onderschatten hun Kremlin tegenstanders.

De broers Rockefeller begrijpen gewoon niet de zelfgevormde "geestelijke communisten" die Rusland vandaag leiden, over wie ik je voor het eerst vertelde in audiobrief nr. 28. Zij hebben een ongekende eenheid van doel en wederzijds respect die hen verenigt, en als gevolg daarvan konden Russische heersers een overgang bereiken naar een werkbare nieuwe structuur van relaties binnen twee maanden na de dood van Brezjnev. En dus zes maanden tot de dag nadat Gromyko het Oogst Maan ultimatum in het Witte Huis afleverde, heeft de nieuwe Kremlin leiding dat ultimatum vernieuwd. Op 27 maart 1978 waarschuwde Pravda dat de Verenigde Staten de laatste kans zouden krijgen om een SALT II-akkoord te accepteren, dat ons verdrag zou worden. De regering van Carter en haar Rockefeller bazen waren verbijsterd. In ongelooflijk korte tijd de Russen waren hun bereidheid om weer naar de oorlog te gaan.. en hier onze heersers zaten, ontdaan tegen die tijd van alle orbitale surveillance mogelijkheden over Rusland door Cosmos Interceptor Killer Satellites. Het

resultaat, als staatssecretaris Vance naar Moskou ging om SALT II te bespreken, was de Koreaanse luchtvaartinlichtingendienst die ik u uitlegde in audiobrief nr. 33.

Het is nu duidelijk voor onze geheime leiders dat ze veel minder tijd hebben om zich voor te bereiden op oorlog dan ze hoopten een paar maanden geleden, want het zal geen interne onrust zijn die het tijdschema van de Sovjet acties dicteert, maar Russische militaire strategie. Dit is de echte boodschap van de gevierde dissidente processen van de afgelopen dagen. Bolsjewistische dissidenten zullen gewoon niet worden getolereerd. De bezorgdheid van het Kremlin is anders in het geval van dissidenten als Alexander Ginzburg. Ginzburg is een praktiserend lid van de Russisch-orthodoxe Kerk. Hij is een hervormer in dezelfde geest als Alexander Solzhenitsyn, die zich publiekelijk heeft uitgesproken ter verdediging van Ginzburg.

Zoals ik vorige maand al heb uitgelegd, zijn de Kremlin-heersers van vandaag vastbesloten om het deksel eraf te halen en de geestelijke wedergeboorte in Rusland te bevorderen, maar ze zijn van plan het op een geleidelijke manier te doen die niet uit de hand loopt. En dus vinden onze geheime heersers, de gebroeders Rockefeller, zichzelf bij elke beurt door de Russen gecontroleerd. Er zijn wapensprojecten aan de gang, maar er is geen garantie dat er genoeg tijd is voor een van hen om vrucht te dragen, dus in wanhoop bereiden onze heersers zich nu voor om de laatste kaart in hun militaire dek te spelen.

Afgelopen september 1977 bracht de Slag bij de Oogst Maan een plotselinge dramatische verschuiving in het Oost/West-militaire evenwicht in het voordeel van Rusland. De tijd dringt voor de gebroeders Rockefeller, en niets minder dan een even plotselinge en dramatische verschuiving in de tegenovergestelde richting biedt enige hoop op overleving van het Rockefeller Rijk. Er is nu geen tijd om vanaf nul te beginnen met nieuwe militaire technologieën om Rusland tegen te gaan. Een paar geavanceerde wapens die al gereed zijn voor productie, kunnen worden gehaast, maar zelfs dat zal worden ingekort door Sovjetsabotage en andere gebeurtenissen. Maar er is één zeer belangrijke factor in de militaire vergelijking die in de nacht kan worden veranderd, en dat is strategie. Zoals ik in andere audiobrieven heb opgemerkt, is het meest krachtige ingrediënt in elke militaire strategie verrassing, en ervaring heeft aangetoond dat een agressor, die bij verrassing aanvalt, vaak een vijand kan verslaan die enorm superieur is in kracht. Onze geheime heersers hebben nu geconcludeerd dat dit de enige manier is om Rusland te bestrijden. Als gevolg daarvan zijn de Verenigde Staten van Amerika nu begonnen aan een drastische nieuwe koers die zonder precedent in de Amerikaanse geschiedenis is. Voor de eerste keer is de militaire strategie van onze geheime leiders... dat de Verenigde Staten een preventieve oorlog voeren tegen een ander land. De regering-Carter zet zich zo snel mogelijk in om zich te positioneren om een enorme nucleaire verrassingsaanval op de Sovjet-Unie en haar bondgenoten van het Warschaupact te lanceren.

De afgelopen twee decennia hebben de zogenaamde “duiven” onder Rockefeller agenten zowel in als uit de regering het Amerikaanse volk bedrogen om onze wapens neer te leggen. Altijd werd ons verteld dat onze militaire kracht de Sovjets zou kunnen doen vrezen voor een eerste aanval door ons; maar nu de Rockefeller-Sovjet alliantie door de nieuwe leiders in het Kremlin is ontbonden, staan we plotseling naakt vanwege hun verraad. En nu zijn het de Verenigde Staten die zich voorbereiden op een eerste staking.. niet vanwege onze kracht,

maar vanwege onze zwakte. Na deze laatste strategie te hebben besloten, maken de Rockefeller broers kamikaze piloten van elke man, vrouw en kind in de Verenigde Staten.

In verband met de nieuwe eerste-stakingstrategie stort de administratie van Carter duizenden personeelsleden en apparatuur, met name luchtvaartuigen, in Groot-Brittannië en Europa. Lang verlaten vliegvelden in Engeland worden haastig gereactiveerd vanwege burgerprotesten daar. Ondertussen doet de regering-Carter er alles aan om de Russen af te leiden en tegelijkertijd spanningen op te bouwen. De Rockefellers willen dat hun geplande nucleaire aanval op Rusland gerechtvaardigd of zelfs defensief wordt. Hiervoor moet je je ogen open houden voor een groot incident, of een reeks incidenten zeer binnenkort. Net als bij het Koreaanse 707 incident, mijn vrienden, heb ik alleen betrekking op jullie wat de nieuwe Russische leiders al weten. Daarom is het Kremlin nu zo'n publieke uitlokking van het Westen aan het aannemen in de dissidente processen en andere zaken; en daarom is Pravda een paar dagen geleden niet ineengestort om met zoveel woorden te zeggen dat we op weg zijn naar "de kliffen van confrontatie."

Onderwerp 3.. In de nasleep van de nucleaire oorlog Een, de wereld zoals we die vandaag kennen zal zijn overgegaan in de geschiedenis. Toekomstige generaties als ze onderzoeken de eeuw die aan de nucleaire oorlog Een zal worden getroffen door de onnodige tragedie van het allemaal, En door de massa blindheid die het onvermijdelijk maakte. Ze zullen moeite hebben om zelfs de moderne westerse beschaving van 1978 te begrijpen omdat die beschaving zal worden uitgestorven..maar ze zullen lezen, ze zullen studeren, en ze zullen leren. Historici van de toekomst zullen natuurlijk duidelijk kunnen zien wat er vandaag pas in 1978 wordt waargenomen. Zij zullen hun lezers kunnen uitleggen hoe zowel de Verenigde Staten als de Sovjet-Unie in de laatste maand voor de Eerste Kernoorlog een preventieve oorlogshouding hebben aangenomen. Ze zullen uitleggen hoe Rusland en Amerika elkaar stalkten als worstelaars die zich voorbereiden om te grappen, elk op zoek naar een zwakke opening om de wedstrijd te beginnen. En ze zullen het trieste verhaal vertellen over hoe het Westen zelfmoord pleegde door de Verenigde Staten te volgen in een oorlog die we onmogelijk konden winnen. En het is natuurlijk dat de geschiedenisboeken van morgen uitgebreid zullen stilstaan bij de dood en schade die de Sovjet-Unie in de Eerste Wereldoorlog heeft geleden. Op deze manier zullen de belangrijkste historici van die dag het heldhaftige van de zegevierende partij Rusland illustreren. Maar er zal ook veel aandacht moeten worden besteed aan het enorme door de mens veroorzaakte cataclysme dat het Westen overspoelde. Ter vergelijking, het oorlogsleed van Rusland zal slechts een kras op de arm zijn geweest. Over de geruïneerde Verenigde Staten van Amerika gesproken, de historici zullen in stille en sombere tonen spreken. Amerika's grafschrift zal de woorden "Pre-emptive Nuclear War" bevatten. Het is deze laatste zelfmoordstrategie die de geschiedenis zal verantwoorden voor de volledigheid van Amerika's vernietiging. Deze zelfmoordstrategie, mijn vrienden, is tot stand gebracht door de krachten van het bolsjewisme, wiens absolute uitroeiing is gezworen door de "geestelijke communisten" die vandaag de dag over Rusland heersen. En de geschiedenis zal vertellen dat dit plan de laatste ons van terughoudendheid van Kremlin acties zal hebben verwijderd.

Zelfs voor Russische historici zal Amerika's einde een pijnlijk iets zijn om te beschrijven, want Rusland zal uiteindelijk al haar militaire middelen inzetten om alle sporen van Amerikaanse militaire macht wereldwijd volledig te vernietigen. Niet alleen raketten en bommenwerpers zullen erbij betrokken zijn, maar ook de geheime Sovjetwapens waarover

ik je de afgelopen twee jaar heb verteld. Deze omvatten: de korte afstand onderwater nucleaire raketten gelanceerd uit onze eigen territoriale wateren; radiochemische oorlogvoering in wolken verspreid van onderzeeërs en bussen op zee om de volledig kunstmatige kwaal nu bekend als “Legionnaire’s Disease” te brengen; krachtige microgolfsatellieten die het oordeel van marinepersoneel kunnen aantasten, net zoals dat al anderhalf jaar geleden werd gedaan aan tankers; geofysische oorlogsvoering die de Filippijnen en andere militaire doelen verbrijzelde en de westkust van Amerika verwoestte; geladen deeltjesbundel superwapens afgevuurd op aardse doelen van de zeven (7) Russische bases die al operationeel zijn aan de nabije kant van de maan; en, mijn vrienden, de Russische kosmos waarover de overleden generaal Thomas Power tevergeefs probeerde Amerika te waarschuwen lang geleden, zoals ik onthulde in audiobrief nr. 32, En die nu op slagstations over de Verenigde Staten zijn gericht op luchtmachtvelden, dammen, reservoirs, meren, en andere strategische punten wereldwijd.. en, na alles, de invasie en bezetting van wat er nog van Amerika door het Sovjetleger vanaf halteplaatsen nu worden gevestigd in Canada en Mexico.

Historici van morgen zullen hun lezers vertellen hoe Amerika’s laatste wanhopige strategie van preventieve oorlog leidde tot geselecteerde nucleaire en deeltjesbundelaanvallen op Europa en grote verwoesting in Engeland. Mijn vrienden, de verschuiving van de Rockefellers naar een “eerste aanvalsstrategie” transformeert al onze troepen overzee in offensieve invasietroepen. Daarom zullen alle Amerikaanse troepenconcentraties, militaire installaties overal op aarde aangevallen worden. In Europa zullen deze aanvallen chirurgische in de natuur zijn, spaarzame gebieden die geen Amerikaanse troepen herbergen. Engeland werkt echter nu samen met de Rockefeller broers en zal zeer hard worden getroffen.

Ja, mijn vrienden, het laatste hoofdstuk in de geschiedenis van de moderne westerse beschaving zal geschreven moeten worden door historici van een andere beschaving die het Westen zal overleven. Die beschaving is de Oost-orthodoxe Christelijke beschaving die zich op Rusland richt. Maar nu ze het boek over het Westen sluiten zoals we het kennen, zullen de historici van morgen beginnen met het schrijven van een nieuw, helderder hoofdstuk voor de mensheid als geheel. De belofte, in tegenstelling tot de verwachtingen van de meesten, is dat er in de komende tijd een wedergeboorte van ware menselijke vrijheid komt. De zelfzuchtige en zelfvernietigende licentie van vandaag zal worden uitgeroeid, maar het zal plaats maken voor echte menselijke vrijheid die geworteld is in eeuwige geestelijke waarden.

De zogenaamde “geestelijke communisten” die vandaag de dag over Rusland heersen, maken nu al plannen voor de toekomst nadat ze de vloek van het bolsjewisme wereldwijd hebben weggenomen. Ze hebben de controle over Rusland weggeworsteld van de atheïstische bolsjewistische communisten, en ze hebben de voormalige geheime alliantie tussen de Sovjet-Unie en de Rockefeller-heersers van Amerika ontbonden. Ze zijn nu alleen aan het slaan en al jaren bestuderen ze stil alle implicaties van een dergelijke aanpak. Op de lange termijn zijn de belangrijkste implicaties van het verbreken van de banden van Rusland met de Verenigde Staten niet militair, maar economisch. De Sovjet-Unie was gedurende de meeste van de zes decennia na de bolsjewistische revolutie in 1917 afhankelijk van haar bestaan van massale en voortdurende transfusies vanuit het Westen. In eerdere audiobrieven heb ik dit alles in detail bekeken. Maar nu Rusland deze banden heeft

verbroken, moet het op eigen benen staan en daarom heeft het Kremlin actief economische studies verricht om te bepalen welke koers het beste economisch kan volgen. En ze zijn objectief, omdat ze weten dat Rusland's overleving ervan afhangt. Een van de meest fundamentele resultaten van deze Russische economische studies werd vorige maand door Alexander Solzhenitsyn genoemd in zijn toespraak op Harvard. Dit punt werd niet geciteerd in een van de belangrijkste media-recensies naar mijn weten, maar het was een van de belangrijkste punten die hij maakte. Ik doel op de Russische wiskundige die, zoals Solzhenitsyn zei, twee jaar geleden heeft bewezen dat het socialisme in welke vorm dan ook inherent zelfvernietigend is, economisch en anderszins. De huidige Kremlin-heersers hebben dit vonnis aanvaard en onlangs heeft Radio Moskou met trots aangekondigd dat de Russische landbouw, die vroeger bijna volledig was gecollectioneerd, nu tot een derde particuliere onderneming behoort.

Het zijn inderdaad woelige tijden, mijn vrienden, en de dag is niet ver weg wanneer het politieke toneel dat we vandaag zien niet meer zal zijn. Maar hoe zit het met de economische scene voor nu? Velen van jullie hebben geschreven om te vragen waar men heen kan om de komende oorlog te ontvluchten en om te helpen activa te behouden. Mijn antwoord is dat bepaalde delen van Europa veilig zullen zijn, zoals Zuid-Frankrijk, Spanje en de kleine dorpen in de bergachtige gebieden daar. Zoals u weet, heb ik in het verleden verschillende financiële nieuwsbrieven aanbevolen die in de Verenigde Staten zijn geschreven, maar degene die ik het beste vind, die in het buitenland wordt gepubliceerd, komt uit een klein landje genaamd Andorra, dat zich in de Pyreneeën tussen Spanje en Frankrijk bevindt. Ik beschouw deze nieuwsbrief als de financiële stem van Europa.. Het heet de Imac Commodities Newsletter. Gratis informatie hierover is beschikbaar door te schrijven naar: Capa, Mossen Tremosa 1, Andorra, Europa.

Om u een idee te geven wat de "Imac Commodities Newsletter" te bieden heeft, citeer ik uit de 7 juli 1978, het nummer van de Professional Investor, een waakhond van de investeringsindustrie en gepubliceerd op Pompano Beach, Fla. 33061: "Imac is de afgelopen twee jaar consequent nauwkeuriger geweest dan de meeste Amerikaanse publicaties in het analyseren en voorspellen van het lot van de dollar, Wall Street, Amerikaanse economie, en goud. Misschien nog interessanter is de verschillende nieuwe politieke commentaar aangeboden gratis in de meeste kwesties van Imac. Laat het woord 'Commodities' in de titel van de Nieuwsbrief je niet afschrikken. Hoewel er veel nadruk ligt op goederen, dekt de Letter veel meer". Einde offerte van de Professional Investor.

Mijn vrienden, laat niemand veronderstellen dat de komende dagen gemakkelijk zullen zijn, want we staan op het punt om een vuurproef te ondergaan.. economisch, politiek, militair en spiritueel. Maar net als de regenboog die de storm volgt, zal schoonheid en ware menselijke vrijheid op een dag weer op de aarde schijnen.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 37

27 augustus 1978

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 27 augustus 1978, en dit is mijn audiobrief nr. 37.

Terwijl de warme, luie dagen van augustus 1978 sluiten, is de zomer voor de Verenigde Staten van Amerika op de rand van de zon. Met elke dag die voorbij gaat, schijnt de zon minder fel op ons land, en al zijn de tekenen om ons heen wijzend op een harde en vroege winter. Maar in plaats van ons voor te bereiden, proberen de meesten van ons nog steeds het laatste beetje plezier uit het kleine beetje zomer dat overblijft te persen. Deze dingen zijn waar, mijn vrienden, niet alleen in de letterlijke zin van het weer, maar ook in de figuratieve, historische zin. Aan alle kanten, spelen wij in de Verenigde Staten spelletjes met onszelf. We houden ons liever voor de gek met comfortabele leugens dan onze ogen te openen voor het briljante licht van de waarheid, en onze geheime heersers zijn snel om ons te helpen onszelf te misleiden door elke weg denkbaar. Zo is het bijvoorbeeld zo dat, nu de Amerikaanse dollar sterft onderweg naar wereldwijde monetaire chaos, er luxe conferenties over de situatie in de Verenigde Staten op komst zijn. Steeds meer mensen zijn op deze conferenties aanwezig, en verwachten te horen wat er mis is en wat er te doen is. Maar steeds meer zien ze alleen dezelfde oude establishment gezichten waar ze ook heen gaan, en ze horen over alles behalve de echte redenen voor onze economische ellende; Dus de aanwezigen vertrekken terwijl ze kwamen, onwetend van de feiten en niet in staat om zichzelf te beschermen, maar de verleiding van grote klinkende namen en chique accommodaties is krachtig en veel van dezelfde mensen verschijnen op de ene conferentie na de andere om steeds weer opnieuw te worden beschilderd. De artikelen die het vermeende nieuws deze dagen vullen zijn ook een studie in afleiding en vervorming. Zo was er eerder deze maand enorme publiciteit gericht op de Amerikaanse ballonnen die voor het eerst de Atlantische Oceaan met succes overstaken; Maar zwevend over de gevechtsstations wereldwijd zijn de Ruimtetijd opvolgers van ballonnen en granaten... de Sovjet Kosmosferen, en over deze apparaten, die een kwestie van leven en dood voor u zijn, is er een totale nieuws blackout.

Gisteren vond er een grote gebeurtenis plaats op het spirituele slagveld tussen Oost en West. Het domineerde het nieuws, en toch werd je niet verteld wat het echt betekende. Ik doel op de snelle verkiezing van een nieuwe paus, die zichzelf John Paul I noemt. De afgelopen jaren zijn er veel veranderingen doorgevoerd in de Rooms-katholieke aanbidding. Vroeger was het bijvoorbeeld dat elke mis in de vrije wereld eindigde met een gebed voor de bekering van Rusland; maar vandaag, nu dit gebed in Rusland wordt beantwoord, wordt het niet meer gehoord in de katholieke mis. In 1954 werd de Chase-Manhattan Bank de bewaarder van de enorme zakelijke holdings van het Vaticaan via belastingvrijstellingsrekeningen. Sindsdien verliest de Kerk haar soevereiniteit en is zij momenteel sterk gepolitiseerd. Binnenkort zullen miljoenen Rooms-Katholieken er blij mee zijn dat de Kerk haar beleid verschuift naar een actieve anti-Russische houding onder het mom van anticommunisme; maar in werkelijkheid willen de Rockefellers 700.000.000 katholieken in dienst nemen in de oorlog tegen Rusland. Zoals ik in mijn laatste twee

audiobrieven heb uitgelegd, beschouwen de zelfgevormde “spirituele communisten” die het Kremlin leiden vandaag het atheïstische communisme bekend als bolsjewisme als hun eerste vijand, en nu wordt de paus zelf gedomineerd door bolsjewistische invloeden.

Maar de meest crisisgerichte persoon ter wereld is Jimmy Carter. Het enige wat dit in het nieuws brengt is dat hij zich van dag tot dag heeft teruggetrokken uit niet-crisissituaties en dat hij zich geen zorgen maakt over rampzalige opiniepeilingen. Jimmy Carter is een man die ongeduldig wacht op zijn uur om te komen.. een uur van crisis. Hij besteedt veel tijd weg van het Witte Huis terwijl medicijnen en andere maatregelen worden gebruikt om hem in een kunstmatige, abnormale gemoedstoestand.. omdat geen man in zijn goede geest kon doen wat Jimmy Carter beloofd heeft te doen voor zijn Masters. Als het zover is, zal Jimmy Carter worden opgeroepen om op de knop te drukken om een nucleaire “eerste aanval” tegen de Sovjet-Unie te lanceren. De gevolgen, mijn vrienden, zullen ondenkbaar zijn; maar in zijn huidige kunstmatige euforie, kan Jimmy Carter nauwelijks wachten om het te doen.

Vorige maand heb ik de Amerikaanse strategie pas openbaar gemaakt, maar de voorbereidingen voor deze strategie gaan in een koortsachtig tempo. Veel stukken van de militaire puzzel zijn echter nog niet op zijn plaats, en de Sovjet-Unie heeft het plan al geleerd door de inspanningen van hun eigen KGB. De Russen hebben hun eigen aftelling in de richting van een eerste staking, zoals ik vier maanden geleden in audiobrief nr. 33 heb uitgelegd. Ondertussen werken ze snel om het Amerikaanse plan te dwarsbomen.

Ongeacht welke kant er in slaagt om eerst te slaan, het Amerikaanse volk en in mindere mate het hele Westen, zal verliezen. De zielige Civil Defense televisieprogramma’s die nu in productie worden genomen om te laten zien vlak voor een nucleaire oorlog, zullen ons weinig goed doen, mijn vrienden. Alleen als je het plan kent, heb je een kans om te zien wat er op tijd gebeurt om jezelf te beschermen. Er is geen tijdschema, mijn vrienden, maar we hebben onze laatste zomer misschien in vrede gezien voor de Eerste Kernoorlog!

Mijn drie onderwerpen voor vandaag zijn: Onderwerp 1.. De Midden-Oosten Road To An American First Strike;

Onderwerp 2.. Rusland’s Aziatische contrastrategie voor een eerste staking;

Onderwerp 3.. Het tijdperk van de Amerikaanse vluchteling.

Onderwerp 1.. Al bijna een jaar nu de gecontroleerde Carter bestuur heeft in een verborgen staat van crisis op de weg naar nucleaire oorlog One. Het was elf maanden geleden tot op de dag, Sept. 27, 1977, dat Amerika de geheime slag van de Oogst Maan verloor in de ruimte. Plotseling Amerika’s aas in het gat voor de komende oorlog.. de geheime Beam-Weapons basis op de maan.. was verdwenen. Zoals ik in detail onthulde die maand in audiobrief nr. 26, de meest beslissende slag van de 20e eeuw had net plaatsgevonden. Onze geheime heersers reageerden eerst met angst en bijna paniek. In eerste instantie deden ze alsof ze capituleerden voor het Russische Oogst Maan ultimatum voor overgave door middel van SALT II ontwapening. Toen de schok weg was begonnen ze de Russen tegen te houden terwijl ze probeerden uit te zoeken wat ze moesten doen. In oktober 1977 kwam de Russische marine in aanvalsposities in de Verenigde Staten.

Tegelijkertijd heeft de Sovjet-Unie geen tijd verspild aan het opvolgen van hun Oogst Maan ruimte overwinning. Manned Cosmos Interceptor Killer Satellites met behulp van geladen deeltjes beam-wapens begon het vrijmaken van de lucht van Amerikaanse Spy Satellites.

Nadat de Sovjet-Unie Amerika had uitgezet van de maan, activeerde de Sovjet-Unie ook een maanvluchtprogramma om de maan te grijpen voor haar eigen Deeltjes-wapeninstallaties.. waarvan er nu zeven (7) aan de nabije kant zijn; en om elke kans te verpesten dat de Verenigde Staten meer mannen naar de maan zouden sturen, Op 18 oktober 1977, zoals ik in audiobrief nr. 27 vermeldde, werd SKYLAB neergeschoten boven de Verenigde Staten door een Cosmos Interceptor Killer Satellite en daarmee gingen de vijf Amerikaanse astronauten die toen in het geheim aan boord waren.

Sinds die tijd is het tempo van de gebeurtenissen erg snel, zoals ik voor je onthulde maand per maand. Maar de eerste strategie die nu door de Verenigde Staten is aangenomen, is negen maanden geleden in november 1977 van start gegaan. Er waren drie afzonderlijke ontwikkelingen, en ze vonden plaats met verblindende snelheid allemaal binnen een week tijd. Eerst was er het zogenaamde Sadat “vredesinitiatief” voor Israël. Het begon op 14 november tijdens televisie-interviews, van alles, waarin president Sadat van Egypte en premier Begin van Israël zich verbonden tot een persoonlijke bijeenkomst. Slechts een week later keerde Sadat al terug van zijn haast, haasttocht naar Jeruzalem, wat aan alle kanten euforie veroorzaakte. Maar zoals ik u toen vertelde, Sadat’s acties waren bestemd om te leiden tot oorlog, niet vrede; en nu het Midden-Oosten nadert het kookpunt. Net als de reis van Sadat naar Israël begon ook de tweede grote ontwikkeling op 14 november. Op die dag kwam de Shah van Iran aan in Washington op een haastig bezoek, dat twee dagen later eindigde. Er werd geen reden voor zijn haastige reis bekendgemaakt, maar zoals ik u toen al zei, was het verbonden met de schokkende gebeurtenissen in het Midden-Oosten. Het was een drukke week, mijn vrienden, want tussen de reis van de Shah naar Washington en Sadat’s reis naar Israël, was het derde grote evenement. Op 18 november heeft de Stem van Amerika een dreiging van preventieve oorlog tegen Rusland uitgezonden, waarvan ik die maand in audiobrief nr. 28 heb geciteerd. Die dreiging was voorbarig.. een bluf gebracht aan niets door de Sovjet marine, die zwermde in aanval posities opnieuw, maar het was een voorproefje van de dingen die komen.

Vier maanden geleden in april 1978 ging Staatssecretaris Cyrus Vance naar Moskou als reactie op een vernieuwing van de oogst Maan SALT overgave ultimatum van zes maanden eerder. Terwijl hij daar werd voorzien van cruciale informatie door de Koreaanse luchtvaartinlichtingendienst, die ik voor u in audiobrief nr. 33 gedetailleerd; en zodra hij terugkeerde naar Washington, onze Geheime Rulers besloten om rampenplannen voor een eerste aanval nucleaire strategie uit te voeren. Sindsdien hebben de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie in een race tegen de klok gezeten, waarbij ze de andere proberen te verslaan in een positie om een beslissende verrassingsaanval te lanceren. In dit onderwerp zal ik de Amerikaanse strategie schetsen. Met dat in gedachten zult u het veel gemakkelijker vinden om de Russische strategie te begrijpen als ik dat in Onderwerp 2 schets.

Het strategische doel van de nieuwe Amerikaanse eerste slag strategie is om de totale Russische militaire overheersing van de ruimte ongedaan te maken, die elf maanden geleden begon. We horen tegenwoordig vaak over onze zogenaamde “triade” van strategische wapens.. wat betekent ICBM’s, raket-lancerende onderzeeërs en bommenwerpers. De Russen hebben natuurlijk een soortgelijke triade, die in feite nu krachtiger is dan de onze; maar vandaag de dag bezit de Sovjet-Unie bovendien een “ruimtetriade” van strategische wapens.. en het centrale doel van het Amerikaanse plan voor verrassingsaanval is om de Russische ruimtetriade te vernietigen. Een deel van de

ruimtedriepoot is de maan, die haart met Russische Deeltjes-wapens. Ze kunnen bijna elke plek op aarde binnen de loop van een 24-uursperiode. Wanneer de maan boven de horizon is waar je bent, ben je onderworpen aan een bijna onmiddellijke aanval vanaf de maan. De tweede helft van de Sovjet ruimtedriehoek is de vloot van Cosmos Interceptor Killer Satellites in een baan rond de aarde. Deze Space-Age-schildwachten zijn bemand en gewapend met geladen deeltjesbeamwapens waarmee alle niet-Sovjet militaire satellieten uit hun bestaan worden gestraald. Maanden geleden hebben ze alle Amerikaanse alarm- en spionsatellieten vernietigd... en de Koreaanse luchtvaartinlichtingendienst van vier maanden geleden nodig gemaakt. Nu blijven ze op patrouille om elke poging van de Verenigde Staten om een militaire teen te houden in de ruimte te stoppen. De derde helft van de Russische ruimtedriehoek is de vloot van Kosmosferen.. elektrogravitische zweefwapens Platforms genoemd de “anti-oorlogsmachine” door het Kremlin. Zoals ik afgelopen maart in audiobrief nr. 32, de late grote generaal Thomas Power gaf een publieke waarschuwing dertien jaar geleden over de komende dreiging van deze platforms, maar hij werd genegeerd. De Verenigde Staten hadden deze platforms ook kunnen ontwikkelen, maar dat hebben ze niet gedaan; en nu hebben de Russen ze ingezet op strategische locaties wereldwijd, en in grote aantallen. Gewapend met geladen deeltjesstralen, kunnen ze weersmodificerende effecten produceren door middel van ont-focuste ontploffingen in de bovenste atmosfeer. In het proces, ze genereren ook gewelddadige luchtexplosies, die werden gehoord afgelopen winter over de Verenigde Staten. Maar ze kunnen ook hun deeltjesbundels focussen om doelen te verdampen op de grond, op zee, of in de lucht.

Zolang de Russische ruimtetriade intact blijft, heeft het Westen geen hoop op overwinning, of zelfs een loting, in een oorlog met de Sovjet-Unie. Maar onze geheime heersers kunnen hun droom van wereldoverheersing niet van zich afschudden, dus in plaats van maatregelen te nemen die oorlog kunnen voorkomen, proberen ze zichzelf te positioneren om de Russische ruimtetriade te vernietigen. Zelfs als ze slagen, een woedende en enorme Russische tegenaanval is een zekerheid, en onze geheime heersers weten het. Maar zij geloven dat er een kans is dat het conflict eindelijk uitspuwt in een impasse als de Russische ruimtetriade kan worden geneutraliseerd; en beginnend met de rookruïnes van deze patstelling, denken zij dat ze in staat zullen zijn om opnieuw te beginnen over net zo goed als de Sovjet-Unie. De prijs van het bereiken van deze gewenste impasse is reeds bestudeerd met behulp van denktankcomputers. Als de Amerikaanse eerste aanval een spectaculair succes blijkt te zijn, kunnen er 255000.000 doden vallen in de Verenigde Staten, de Sovjet-Unie en Groot-Brittannië plus een paar miljoen in geselecteerde andere doelgebieden. Maar zelfs in dit beste geval zal meer dan de helft van de slachtoffers in de Verenigde Staten plaatsvinden, wat in tegenstelling tot Rusland naakt is in termen van civiele verdediging. Als het niet zo goed gaat, zeggen de computers dat er 350.000.000 mensen kunnen sterven voordat het patstellingspunt bereikt is. De Verenigde Staten hebben geen effectieve middelen om de Sovjet ruimtetriade rechtstreeks aan te vallen, maar er is één zwak punt dat gedeeld wordt door alle drie de benen van de Russische ruimtetriade, en dat zwakke punt is Logistiek. De kosmonauten die de Deeltjesbundel bemannen, zijn voor hun leven afhankelijk van regelmatige bevoorradingsmissies vanuit de aarde; Ook de Kosmos Interceptoren in de baan van de aarde kunnen slechts operationeel blijven zolang hun bemanningen kunnen worden gedraaid en opnieuw kunnen worden geleverd van de aarde; en de Kosmosferen, ook, vereisen periodieke onderhoud en hervoorziening om te blijven werken.

Het belangrijkste van de Amerikaanse eerste aanval, mijn vrienden, is om een knock-out punch te zijn op Rusland's ruimte logistiek netwerk. Het plan is om alle vier de Sovjet-Cosmodromes te vernietigen, plus de Cosmosferische installaties in Centraal-Siberië in een snelle, goed gecoördineerde klap. Onmiddellijk na deze eerste slag volgt een nucleaire aanval op volle schaal door de Amerikaanse triade van ICBM's, Poseidon raketten en bommenwerpers. Het belangrijkste wapen dat gebruikt moet worden bij de aanval op de Russische basis is een geheim wapen dat tot nu toe nooit zo belangrijk is geweest. Voor de verandering is het een wapen dat de Verenigde Staten wel ontwikkeld hebben, terwijl Rusland dat niet deed. Het is een vreemde hybride machine genaamd een Onderzeeër vliegtuig, of Subcraft voor het kort. Een Subcraft is een vliegtuig dat kan landen op water, veranderen zijn configuratie, duiken, en reizen onder water als een onderzeeër.Dan, in de buurt van zijn bestemming, het kan het proces omkeren en lijkt te komen van nergens als het het doelwit aanvallen vanuit de lucht. De ontwikkeling van subcraft begon in de Verenigde Staten begin jaren 1960. Degenen die vandaag beschikbaar zijn, duiken niet erg diep, en ze zijn niet erg snel, onder water of in de lucht. Hun kracht ligt in hun vermogen om voorbij vijandelijke verdedigingen te sluipen. Ondergedompeld hebben ze verrassend lang uithoudingsvermogen en bereik, dankzij een kleine kerncentrale die is afgeleid van ruimtevaarttechnologie. Ze kunnen door ondiepe kustwateren reizen waar sonardetectie bijna onmogelijk is, en hun relatief kleine omvang en stille werking helpen ook de kans op detectie te verminderen. In de lucht duiken ze onder radar door op boomtophoogte te vliegen, en ze zijn zo stil dat ze weinig of geen aandacht trekken onderweg naar het doel.

De kritische rol van Subcraft in het Amerikaanse eerste-steekplan is het resultaat van geografie. Ze zijn niet betrokken bij het deel van het aanvalsplan dat gericht is op de Kosmosferenbases in Centraal-Siberië, maar ze zijn het belangrijkste ingrediënt in de geplande aanval op de vier Kosmosferen in Rusland. Het vastgoed van drie landen is cruciaal voor het eerste plan. De landen zijn: Noorwegen, Iran en China. De belangrijkste punten van de drie pijlers moeten worden gebruikt om de Russische ruimtetriade te kunnen uitschakelen. Vanuit de fiords van Noord-Noorwegen, American Subcraft moeten oostwaarts onder water recht in de kaken van de Russische Beer. Ze zullen moeten gaan langs Moermansk, die wemelt van de Russische onderzeeërs; verder zullen ze de kustlijn van het schiereiland Kola volgen, rond en in de Witte Zee; dan zullen ze zuidwestelijk de Witte Zee in gaan naar de buurt van Onega voordat ze 's nachts naar boven komen. Vanaf daar is het een korte vlucht van iets meer dan 100 mijl naar hun doel, de Plesetsk Cosmodrome. Als het plan werkt, wordt de nacht omgedraaid naar de dag als de Cosmodrome wordt verbruikt door nucleaire vuurballen. Voor de andere drie Cosmodrome-aanvallen zal Iran de halteplaatsen langs de zuidkant van de Kaspische Zee bieden. Twee subcraft contingents zijn om te reizen ondergedompeld ongeveer de helft van de lengte van de Kaspische, dan vliegen oostwaarts over de Ust-Urt Plateau naar de Aral Zee. Daar zijn ze om weer onder water te gaan en verder te gaan naar de noordoost kant tot het tijd is om aan te vallen. Het derde subcraft contingent uit Iran is om noordwaarts te reizen de hele lengte van de Kaspische en dan liggen in afwachting van het moment van de aanval. In de aanval zelf, zal het subcraft squadron in het noorden van de Kaspische Zee 's nachts boven komen; richting het noordwesten zullen ze ongeveer 250 mijl vliegen om de Kapustin Yar Cosmodrome ten oosten van Stalingrad (nu Volgograd genoemd). Ondertussen zal Subcraft in de Aralzee aan de oppervlakte komen en noordoosten vliegen.

De eerste groep gaat naar de originele Baikonur Cosmodrome, ongeveer 250 tot 300 mijl verderop. Kort daarna zal de andere groep vertrekken om de Tyura-Tam Cosmodrome aan te vallen, nauwelijks 100 mijl verderop. Als alles volgens plan verloopt, zullen de Cosmodromes in Kapustin Yar, Baikonur en Tyura-Tam uitbarsten in nachtelijke nucleaire vuurballen op hetzelfde moment als de Plesetsk Cosmodrome ver naar het noorden ontmoet hetzelfde lot. Op deze manier zijn de Subcraft aanvallen uit Noorwegen en Iran bedoeld om twee van de drie benen van de Russische ruimte triade.. de Maan en de baan om Cosmos Interceptors te verlammen.

Dan blijven alleen de Cosmosferen over. De Cosmosferenbases bevinden zich in Centraal-Siberië, ver van elk waterlichaam dat nuttig zou zijn voor onderwatervliegtuigen. Eerst is er Semipalatinsk waar zowel ondergrondse kernproeven als deeltjesbeam-wapen tests worden uitgevoerd. Bij Semipalatinsk worden de Cosmosferen gemonteerd en uitgerust met hun kerncentrales en Deeltjesbeamwapens. Vervolgens worden ze 400 mijl ten noordoosten overgebracht naar de Novosibirsk Science City, waar de operationele Cosmosferenbasis is gevestigd.

De sleutel tot het Amerikaanse aanvalsplan voor de twee Cosmosferen is de noordelijke provincie Sinkiang, China. Van daar tot Novosibirsk, het primaire doel, is het slechts 400 mijl; en het secundaire doel, Sempalatinsk, is minder dan 300 mijl afstand. De Rockefellers proberen hemel en aarde te bewegen om China te overtuigen om de provincie Sinkiang open te stellen voor een geheime Amerikaanse aanvalsmacht. De aanval vanuit de provincie Sinkiang zal worden gebouwd rond zeer snelle, op afstand bestuurde vliegtuigen, genaamd RPV’s, die al jaren in ontwikkeling zijn in Rusland en Amerika. Omdat de piloot op de grond blijft en het vliegtuig met afstandsbediening begeleidt, is een RPV veel kleiner dan een gelijkwaardig geloodserd vliegtuig. Het kan ook ontwijkende manoeuvres uitvoeren die zo gewelddadig zijn dat de piloot zou worden verpletterd als hij aan boord was. Onze geheime heersers geloven dat genoeg van deze vliegtuigen Russische verdedigingen kunnen doordringen om de vernietiging van de Siberische kosmos installaties te verzekeren.

Mijn vrienden, ik heb u nu verteld over de strategische doelstellingen en technieken die gepland zijn voor de Amerikaanse eerste aanval op Rusland, maar u moet weten over één extra sleutel tot dit zelfmoordplan. Ik doel op de crisis in het Midden-Oosten die nu op gang komt en die bedoeld is om de zekering voor nucleaire oorlogen aan te steken.

Over enkele dagen zal de top van Camp David tussen Sadat van Egypte en Begin van Israël van start gaan. Onze geheime leiders proberen te verzekeren dat er een nieuwe start zal komen uit deze bijeenkomsten om het publiek te verrassen. Plotseling zullen de harde houdingen van de laatste dagen aan beide kanten verdampen, tot ieders verbazing. Bemiddeling en wederzijdse concessies zullen de orde van de dag worden, en de vreugdevolle schreeuwen van “Vrede! Vrede” zullen in onze oren luiden. De euforie rond de uitkomst van de top van Camp David zal een echo zijn van de hoge verwachtingen van afgelopen november 1977, net na Sadats reis naar Jeruzalem. De meesten van ons zullen daarom weinig aandacht besteden aan de stichting waarop al het andere zal rusten. Onder alle glimlachen en gelukkige woorden, is er een overeenkomst waarbij Amerikaanse troepen naar het Midden-Oosten worden gestuurd als veronderstelde borgen van de

“vrede.” Het zal allemaal logisch en eerlijk lijken, en niemand zal durven om een vinger op te steken om dit plan te bekritiseren.

Maar laat me je nu vertellen wat er echt gepland is, want alleen als je de waarheid weet, heb je de kans jezelf te beschermen in de rampzalige dagen die voor je liggen. De afspraken die tijdens de top van Camp David zijn gemaakt, zijn bedoeld om het militaire toneel te effenen voor een verschrikkelijk incident om oorlog in het Midden-Oosten te veroorzaken.

Het plan is een update van het plan dat ik bijna drie jaar geleden beschreef in audiobrief nr. 6 voor november 1975. Hier is nu de volledige schets van de nieuwe Amerikaanse strategie voor preventieve nucleaire oorlog tegen Rusland. Dit verschrikkelijke oorlogsplan, mijn vrienden, heeft niets te maken met het behoud van onze zogenaamde “Nationale Veiligheid”.. het is een laatste greppel Rockefeller blauwdruk voor nationale zelfmoord.

Ten eerste moet de top van Camp David het toneel van de oorlog in het Midden-Oosten bepalen, terwijl het tegenovergestelde wordt gedaan. Zodra de speciale Amerikaanse troepen in positie zijn voor hun aanvallen tegen de Russische ruimtetriade, zal een groot incident de vrede in het Midden-Oosten vergiftigen. Een optie betreft de Sinaï, maar er worden ook andere opties voorbereid. Maar ongeacht de details van het incident, zal het zo worden opgevoerd dat de vinger van schuld naar Saoedi-Arabië zal wijzen. De spanningen zullen snel toenemen, en met hen de Amerikaanse publieke opinie tegen Saoedi-Arabië. Ondertussen zal de propagandamachine van Rockefeller de angst wekken dat de Sovjet-Unie zich voorbereidt op een of andere manier om de volledige ontploffing in het Midden-Oosten te verplaatsen. Er zullen nog meer incidenten en botsingen plaatsvinden en het bestaan van Israël zal op het spel lijken te staan. Tegelijkertijd zullen de Amerikanen worden herinnerd aan de sleutelrol van Israël als militaire bondgenoot in het Midden-Oosten. De Amerikaanse publieke opinie zal worden ontstoken van angst voor Israël, woede op Saoedi-Arabië, en een verlangen om hard te worden met Rusland.. en dan zal het gebeuren!

In de eerste beperkte nucleaire aanval ter wereld zal Saoedi-Arabië met één klap op haar knieën worden gebracht. De bronhoofden van Saoedi-Arabië’s mammoet olievelden zullen verdwijnen in nucleaire vuurballen, woestijnzand zal smelten in radioactief glas, afdichten van de oliebronnen. Radioactiviteit zal voorkomen dat de putten voor ten minste 10 jaar volgens CIA schattingen heropend. De wereld zal zwaar geschokt worden door het eerste gebruik van tactische kernwapens; maar de Rockefeller propaganda machine zal het in het best mogelijke licht schilderen, waarbij hij zich baseert op het zorgvuldig geconstrueerde beeld van Saoedi-Arabië als een bedreiging voor het bestaan van Israël. Er zal zelfs gezegd worden dat de korte, beslissende aanval op de olievelden een relatief humane daad was, die Saudische bevolkingscentra gespaard heeft. Op deze manier zal nucleaire oorlogvoering in ons hoofd beginnen te worden gedomesticeerd en niet meer ondenkbaar.

De afkap van Saoedi-Arabische olie zal leiden tot gasrantsoenering in de Verenigde Staten en ernstige dislocaties in Europa en Japan. Dit zal een excuus zijn voor Jimmy Carter om een “Nationale Noodgeval” te verklaren terwijl de Verenigde Staten zich in het geheim voorbereiden op de oorlog. Jimmy Carters energiecrisis, dat wil zeggen, het morele equivalent van oorlog.. zal worden gemanipuleerd in de realiteit. Over de Perzische Golf vanuit Saoedi-Arabië zal Iran reageren op de olieveldaanval door een nationaal alarm op volle schaal te volgen. De Shah zal wijzen op de ernstige rellen van de laatste tijd, die een

anti-westerse smaak heeft. Hij zal wijzen op onheilspellend gedrag van de Sovjet-Unie, en hij zal het spook van een Russische aanval op Iran, zoals de Amerikaanse-Israëlische aanval op Saoedi-Arabië, verhogen. Nu Saudi-Arabië weg is, zal Iran de grootste overgebleven oliebron van het Midden-Oosten zijn. Met gasrantsoenering al aan de gang tegen die tijd, zullen Amerikanen de waarschuwingen van de Shah erg beangstigend vinden. De Shah zal Washington publiekelijk herinneren aan de "totale toezegging van de Verenigde Staten om in een noodsituatie Iran te helpen," die op 16 november 1977 werd aangekondigd. Het Amerikaanse publiek zal eisen dat de Verenigde Staten zich tegen Rusland moeten verzetten; en met volledige publieke steun zullen Amerikaanse troepen en wapens Iran binnenstromen. Vanaf dat moment zal het uitbreken van de Eerste Kernoorlog voor het publiek bijna onmogelijk zijn om te volgen via zogenaamde "nieuws." Incidenten en botsingen zullen het Amerikaanse publiek conditioneren aan het steeds agressiever wordend gedrag van Rusland. We zullen meer en meer horen over Civil Defense, vooral over plannen om onze steden te evacueren in het geval van oorlog. Maar als het gebeurt, zullen iedereen die de Amerikaanse regering en de grote media vertrouwde, volledig verrast worden. Het zal beginnen, volgens de Amerikaanse eerste aanvalsstrategie, met de verrassingsaanvallen op de Russische ruimtetriade. De aanvallen tegen de vier Cosmodromes en de twee Cosmosferen installaties moeten worden getimed zodat ze allemaal gelijktijdig plaatsvinden.. Dan zal de all-out Amerikaanse nucleaire vervolg aanval worden gelanceerd.

Er zijn nu speciale voorbereidingen aan de gang om deze vervolgaanval op Rusland doeltreffender te maken en het Sovjet-verdedigingssysteem zoveel mogelijk te ontlopen. Zo wordt de Amerikaanse vloot van reuzen Titan II ICBM's aangepast voor fractioneel bombardement door Martin-Marietta, de fabrikant van de Titan. Dit werk wordt gefinancierd via een aantal geheime wegen. Een voorbeeld is het $32.000.000 contract van NASA om een reddingsraket te bouwen voor SKYLAB, die natuurlijk niet meer bestaat. Slechts drie dagen geleden trok een nieuw aangepast Titan II bij Rock, Kansas, landelijk aandacht door een ongeluk dat gebeurde net nadat het opnieuw in zijn silo was geïnstalleerd. Toen het werd herladen met afweermiddelen, een lek stuurde giftige, roodachtige dampen torenend in de lucht.

Een andere factor in de vervolgaanval op Amerikaanse nucleaire aanval is om high-power laser wapens, op twee manieren. De eerste manier heeft te maken met onze ICBM's. Drijvend over alle Amerikaanse ICBM-installaties vandaag zijn Sovjet Cosmosferen.. Ze zijn er om onze ICBM's op het moment van lancering te blazen, met behulp van hun geladen deeltjes-wapens. Maar een van de geheime Amerikaanse wapenprogramma's waar ik de afgelopen maanden naar verwezen heb is het Laserprogramma. Enige tijd geleden hebben laserwetenschappers een groot technisch probleem opgelost in hoogvermogen laserwapens. Dit probleem, thermobloei genoemd, maakte lasers relatief inefficiënt bij het afvuren in de atmosfeer; maar nu worden er hoogvermogen lasers ingezet in de buurt van onze belangrijkste ICBM bases. Vlak voordat de raketten worden gelanceerd, zullen deze lasers, indien mogelijk, worden gebruikt om de bedreigende Cosmosferen neer te schieten. Dan worden de raketten gelanceerd op Rusland. De andere rol van lasers in de komende oorlog is de maan erbij betrekken. Onze geheime heersers weten heel goed dat de vernietiging van de Russische Kosmodromen een furieuze tegenaanval zal veroorzaken; en in het bijzonder, de maan Deeltjesbeam bases zijn zeker om te beginnen met het schieten

Amerikaanse doelen op aarde in een full-out aanval. Om de schade die de maan kan toebrengen op zijn minst te beperken, worden nu verschillende extreem krachtige lasers ingezet op CIA-schepen op zee. Hun taak is om op de zeven Russische bases aan de nabije kant van de maan te schieten, er zo veel mogelijk uit te schakelen of te beschadigen. Zo vormt zich een Beam-weapons strijd voor de vroege momenten van Nuclear War One tussen de aarde en de maan. Het zullen de in de aarde gebonden mobiele lasers van de Verenigde Staten zijn die tegen de geladen deeltjesbeam-wapens van Sovjet-Rusland op de maan zijn geplaatst. De Amerikaanse lasers zijn geen partij voor de Russische deeltjesbundels, maar onze geheime heersers zien dit als een manier om hun verliezen te verminderen. Zelfs als slechts een deel van de maanbases door lasers tot zwijgen wordt gebracht, zullen ze de schade verminderen die de anderen kunnen aanrichten terwijl hun voorraden opraken.

Wanneer de Amerikaanse eerste aanval plaatsvindt, zijn dit de dingen die gepland zijn. Maar voor degenen die thuis zitten als de luchtaanvallen sirenes beginnen te branden, zal niets van dit alles duidelijk zijn. Alles wat we zullen weten is dat plotseling het ondenkbare gebeurt.. We zijn onder Nuclear Attack. Tegelijkertijd, Russen zullen ervaren hetzelfde, maar met een groot verschil.. Ze zijn voorzien van een netwerk van civiele verdediging blast schuilplaatsen die veel van hun leven zal redden. Jij en ik niet.

Onderwerp 2 Het Amerikaanse eerste aanvalsplan is een laatste poging van onze Secret Rulers om geen overwinning te ontvoeren, maar slechts een patstelling van de kaken van de nederlaag. Zelfs dan zal het plan mislukken als een deel van de Russische ruimtetriade intact blijft; en onze geheime leiders sluiten hun ogen voor fatale gebreken in de hele strategie. Deze gebreken zijn zo groot dat het Kremlin nu van plan is om vroege delen van het plan uit te voeren, omdat op deze manier onze geheime heersers Rusland het perfecte excuus zullen geven voor haar eigen verpletterende eerste aanval tegen Amerika.

In audiobrief nr. 33 vier maanden geleden, onthulde ik dat het Kremlin de dekken leegmaakt om oorlog te voeren. Hierin willen de Russen een aantal belangrijke zaken geregeld krijgen voor de Eerste Kernoorlog, zodat Amerika tegen minimale kosten naar Rusland kan worden gesloopt. Het Politbureau heeft Rusland op 22 april 1978 een definitieve aftelling toegezegd naar de oorlog, zoals ik in audiobrief nr. 33 onthulde. De belangrijkste doelstellingen van dit aftellen zijn nog steeds zoals ik u toen al zei, en er wordt snel vooruitgang geboekt met alle aspecten. Ten eerste is de kwestie van de conditionering van het Russische volk voor oorlog.. Deze taak is al een lange weg gedragen. De Pravda waarschuwing die ik vorige maand citeerde over de “cliffs of confrontation” is slechts een voorbeeld. De tweede belangrijke doelstelling is de voltooiing van de voorbereidingen voor de invasie in Canada en Mexico. Ik heb deze vijf maanden geleden beschreven in audioletter nummer 32. Eerder deze zomer, in juni, werd het proces versneld in Canada nadat Canada alle Amerikaanse vissersvaartuigen uit haar wateren had verdreven. En in Mexico worden Russische troepen en uitrusting inclusief tanks en neutronenbommen door het schiereiland Yucatan geleid. Het derde belangrijke doel in de Russische oorlog countdown heeft te maken met het Rode China. Voordat de oorlog met Amerika komt, moet Rusland China hoe dan ook als een bedreiging neutraliseren; en nu China door de Rockefellers een rol wil spelen in het Amerikaanse eerste-aanvalsplan, is China een topprioriteit op de Kremlin-agenda geworden.

In verband met het Amerikaanse eerste-staking plan, dat sinds begin juni bekend is binnen het Kremlin, heeft Rusland Noorwegen en Iran ook onder speciale aandacht gebracht. Sinds 29 juni stoppen Russische inlichtingenschepen van verschillende soorten herhaaldelijk in Noorse territoriale wateren voor Noord-Noorwegen. Ze verkennen het verzamelgebied van waaruit American Subcraft zal worden gelanceerd om de Plesetsk Cosmodrome aan te vallen; en in Iran bedreigt antiwesterse rellen nu de controle van de Shah over het land. Als hij in een antiwesterse staatsgreep of opstand uit de macht wordt gerukt, zal Iran verloren gaan als een troef in het Amerikaanse eerste aanvalsplan. De deur om drie van de vier Kosmodromen van Rusland aan te vallen zou gesloten zijn.

Maar Iran en Noorwegen zijn kleine aardappelen vergeleken met China. Rusland wil haar kosmos-installaties op korte termijn beschermen door de Amerikaanse toegang tot de cruciale provincie Sinkiang in China te ontzeggen. Maar meer dan dat, de nieuwe Aziatische As is in de zwangerschap, waarover ik vijf jaar geleden waarschuwde in mijn boek, “The Conspiracy Against The Dollar.” Eerder deze maand, op 12 augustus 1978, hebben Japan en China het Verdrag van vriendschap en samenwerking ondertekend, waarover ik u vorige maand heb herinnerd; en Japan is erin geslaagd de hulpclausule te verkrijgen die ik vorige maand beschreef. Het Verdrag is in feite niet gericht tegen Rusland. Japan wordt de spil van de nieuwe Aziatische as, maar de focus ligt nu op China. Rusland houdt momenteel zowel de wortel als de stok naar China. De wortel is de belofte dat als China zich zal aansluiten bij Rusland, China zal delen in de vruchten van de nog groeiende macht van Rusland; de stok is de dreiging dat als China haar anti-Russische politiek niet verlaat ze zich in diepe, diepe problemen militair zal bevinden. Om dit punt naar huis te drijven, wordt de Sovjet-omsingeling van China met Sovjet-cliëntenstaten voortgezet. Onlangs bijvoorbeeld is Vietnam in toenemende mate strijdlustig geweest tegen het Rode China en zelfs de grensgevechten hebben de afgelopen dagen plaatsgevonden; en Laos en Afghanistan ontvangen allebei enorme wapenvoorraden uit Rusland. Verbale mishandeling tussen Moskou en Peking gaat nu door zoals gewoonlijk, maar voorzitter Hua’s ongekende reis van China naar Roemenië en Joegoslavië, vertelt het echte verhaal. Het begon allemaal afgelopen mei toen premier Ceausescu van Roemenië naar China ging en daar een tumultueus welkom kreeg. Ceausescu, mijn vrienden, is in nieuwsberichten in Amerika afgeschilderd als een soort hekopter in de Sovjetbaan, maar dat is niet juist. Hij is Rusland’s beste tussenpersoon in gevoelige zaken met andere landen. In Peking heeft Ceausescu afgelopen mei Russische ouvertures ter verzoening aan voorzitter Hua doorgegeven. Dit leidde tot Hua’s vervolgreis deze maand naar Roemenië, plus Joegoslavië en Iran. Vorige maand, op 13 juli, heeft China een duidelijk signaal afgegeven aan het Kremlin, waaruit blijkt dat het geïnteresseerd is in de Russische ouvertures. Op die datum heeft China haar langdurige banden met Albanië, dat sterk anti-Russisch is, verbroken. Een maand later, op 16 augustus, arriveerde Hua in Boekarest, Roemenië, een Russische satelliet. Ceausescu had intussen Leonid Brezjnev nummer 2 in de Krim bezocht om uit te vinden wat hij tegen Hua moest zeggen. Terwijl Hua in Roemenië was, werd hij hartelijk begroet door de Russische ambassadeur in Roemenië bij een receptie, in tegenstelling tot nieuwsberichten in de Verenigde Staten; en Roemenië stemde toe om China een consulaat op de Zwarte Zee te geven. Vanaf daar zullen de Chinezen bewegingen van de Russische Zwarte Zeevloot kunnen observeren. Dit is bedoeld als een gebaar van goed vertrouwen van Rusland aan China. Toen Hua Roemenië verliet, ging hij naar Joegoslavië. De reden voor zijn bezoek weerspiegelt de steeds meer soortgelijke gedachte over sommige dingen door de Russische

en Chinese heersende kringen. Ik heb vorige maand gezegd dat degenen die Rusland vandaag leiden, het oordeel hebben aanvaard dat het socialisme niet werkbaar is en dat de gecollegialiseerde landbouw al geleidelijk wordt afgeschaft. De belangstelling van Hua voor Joegoslavië in een parallelle lijn was het bestuderen van het zelfbeheersysteem van Joegoslavische fabrieksarbeiders, zonder dat het politieke toezicht van het Centraal Comité werd uitgeoefend.

Mijn vrienden, de strijd tussen Rusland en de Verenigde Staten over China wordt steeds intensiever, maar met elke dag die voorbij gaat wordt het zekerer dat Rusland zal winnen in deze wedstrijd. De waarheid moet onder ogen worden gezien. Als Rusland en China weer een team vormen, zal de nieuwe As van Azië bijna over de nacht ontstaan, omdat Japan (het derde deel van de As) al heeft gestreefd naar goede betrekkingen met beide andere machten. De nieuwe Aziatische as zal worden versterkt door meer dan raciale banden en economische voordelen.. Ze delen allemaal een verenigende drijfveer voor wraak tegen de Verenigde Staten en het Westen. Voor het onnoemelijke lijden van hun kant in de afgelopen 80 jaar, zijn ze van plan ons dubbel terug te betalen.

Met China in de hand, zal Rusland klaar zijn om haar eigen eerste aanvalsplan in gang te zetten. Ten eerste zal ze onze geheime heersers toestaan om de oorlog te beginnen, of het nu in het Midden-Oosten is of elders. Op deze manier zal het Kremlin het Russische volk volledig kunnen verzamelen voor oorlog. Als de Russische ouvertures naar China nu succesvol zijn, zullen Chinese troepen zich aansluiten bij de voornamelijk Aziatisch-Sovjet invasietroepen in Canada en Mexico. Zonder de Aziatische expertise van hun overleden broer John D. III zullen de drie overgebleven Rockefeller broers te laat ontdekken dat ze China aan Rusland hebben verloren. Zonder China is de kosmosphere-poot van de Russische ruimtetriade veilig voor de Amerikaanse eerste aanval en zal het plan mislukken. Uiteindelijk zal zelfs de aanval op de Kosmodromen gedeeltelijk worden gedwarsboomd; maar onze geheime heersers zullen doorgaan met dit laatste kamikaze plan. Maar zelfs voordat het Midden-Oosten uitbarst, is het Kremlin van plan om de druk op Amerika te verhogen door middel van geofysische oorlogvoering, inclusief zowel weermanipulatie als kunstmatige aardbevingen.

Op dit moment wordt het weer in Amerika gemarteld door onze eigen geheime heersers. Ze gebruiken de weersnetten aan de kust die ik je drie maanden geleden vertelde in audiobrief nr. 34. Dit wordt gedaan om opzettelijk voedseltekorten te creëren om jullie en mij te helpen beheersen door middel van het oude Bolsjewistische wapen van de honger. Het wordt ook gedaan om duizenden Amerikaanse boeren te ruïneren. Op deze manier kan hun land worden opgepakt in de bedrijfscollectie van de landbouw die nu in de Verenigde Staten wordt uitgevoerd. Op dit moment worden de Rockefeller weersbeheernetten gebruikt om een wijdverspreid weerpatroon te creëren. Als ze slagen, zullen grote massa's maïs, soja en bepaalde voederkorrels worden uitgeroeid. Maar het Russische weersveranderingsplan (via hun kosmosferen) voor deze winter zal niet economisch maar militair zijn in zijn doelstellingen.

Wat de kunstmatige aardbevingen betreft, die zijn al begonnen. In audiobrief nr. 24 voor mei 1977 gaf ik de locaties van zeven (7) Russische Super-bommen die diep in de oceaan loopgraven rond de Filippijnen. Sindsdien heb ik ook het Russische programma van het planten en het detoneren van krachtige kobaltbommen onder zee rond de Pacifische rand

openbaar gemaakt. Deze hebben vele aardbevingen veroorzaakt, waardoor de spanningen op de aarde rond de Filippijnen zijn toegenomen. Als de spanningen hoog genoeg zijn, zullen de Super-bommen worden gestart om de Filippijnen te verwoesten en schud de hele Pacifische rand.. de Ring van Vuur. Die spanningen zijn bijna het kritieke punt nu. Drie maanden geleden de lange stille Mayon vulkaan in de Filippijnen begon uitbarsten, En eind vorige maand begon de nabijgelegen vulkaan Bulusan een spectaculaire uitbarsting na een stilte van 56 jaar. Zoals ik in audiobrief nr. 24 heb uitgelegd, is de aardbeving die in de Filippijnen komt ook bedoeld om de westkust van Amerika te verwoesten, en de Russen laten niets aan het toeval over. Ten minste negen (9) kobaltbommen met wisselende opbrengsten zijn nu geplaatst in de buurt van de San Andreas Fault. Ze strekken zich uit van het noordeinde van de Golf van Californië tot een punt ongeveer 40 mijl ten westen van Point Delgada in Noord-Californië. Een aantal daarvan zijn landinwaarts gelegen in de Saltonzee ten noordoosten van San Diego, een in een verlaten mijnschacht 3 mijl ten zuidoosten van Palmdale, en een in het San Luis Reservoir ten zuidoosten van San Jose. Er is ook een zeer krachtige kobaltbom nu in San Pablo Bay ten noordoosten van San Francisco. Als het in zo'n ondiep water wordt afgeblazen, zal het hele gebied gedurende een generatie worden bedekt met dodelijke straling. Twee weken geleden, op 13 augustus, werd een van de andere bommen ontploft. Het lag in de oceaan 7-1/2 mijl ten zuiden van Santa Barbara. Sommige mensen hoorden wat ze beschreven als een krachtige explosie, kort daarna gevolgd door de aardbeving zelf. En een ooggetuige in de bergen die toevallig in die richting keek, beschreef wat hij zag: "Er was een grote, enorme tuit van water. Het stond op en viel toen terug. De aardbeving kwam direct daarna." De volgende dag heeft de Nationale Veiligheidsraad een crisisvergadering gehouden. De beslissing werd genomen om het Santa Barbara incident te verslaan omdat Amerika nog niet klaar is om oorlog te voeren.

Onderwerp 3.. Mijn vrienden, voor 200 jaar en meer de kusten van Amerika hebben beloofd haven aan vluchtelingen uit de hele wereld, maar nu de Verenigde Staten heeft weggegooid haar unieke erfgoed. De Amerikaanse droom eindigt in een nachtmerrie; en voor de allereerste keer ooit, het tijdperk van de Amerikaanse vluchteling is aan het aanbreken. We zullen vluchtelingen zijn van economische onderdrukking, van honger, van oorlog, en van bolsjewistische revolutie. 80 jaar lang, te beginnen bij de Spaanse Amerikaanse oorlog, verkopen de Verenigde Staten haar ziel stap voor stap. Onze geheime leiders hebben onnodig lijden, tragedie en dood veroorzaakt op een schaal die geen precedent heeft in de hele menselijke geschiedenis; En toch, met slechts verspreide uitzonderingen, hebben wij, het Amerikaanse volk onszelf verblind en alles wat er gebeurd is geaccepteerd. Op deze manier hebben we ons aangesloten bij de satanische acties van het Rockefeller kartel en zullen we zeker de prijs betalen.

Vandaag vraagt iedereen zich af waarom de dollar sterft. Amerikaanse toeristen in het buitenland vinden dat de zogenaamde almachtige dollar een machteloze dwerg wordt. Toen ze door televisieverslaggevers werden geïnterviewd, zeiden ze dingen als "Is er iets gaande in de States waar ik niets van weet?" Vijf jaar geleden, toen er nog iets aan gedaan kon worden, werd mijn boek, "The Conspiracy Against The Dollar," gepubliceerd. Het vertelde in detail wat er kwam, waarom, en wie was verantwoordelijk; maar vijf jaar geleden niemand was gewond nog, dus het Amerikaanse volk ontspannen en deed niets. Vandaag kan iedereen het zien gebeuren; maar nu is het te laat om onze economie te redden, dus nu

beginnen Amerikaanse economische vluchtelingen het enige te doen wat ze kunnen doen voor zichzelf en hun families.. Ze vluchten voor de dollar en zelfs voor Amerika zelf. De informatie die ik over honger heb bekendgemaakt door weerbeheersing en over de komende bolsjewistische revolutie wordt in het algemeen nu genegeerd. Mensen doen nog geen pijn, dus waarom denk je aan zulke dingen; maar als het gebeurt, zullen degenen die erin slagen te ontsnappen tot de meest zielige vluchtelingen van de geschiedenis behoren. Maar het ergste is dat nucleaire oorlog 1 op komst is. Ook hier zijn de kansen om rampen te voorkomen verspeeld; daarom, mijn vrienden, mijn advies aan iedereen die zal luisteren is om serieuze voorbereidingen te treffen om de Verenigde Staten te verlaten als u dat mogelijk kunt doen. En voordat je zegt “Ik kan dat niet doen,” denk er goed over na. Op de dag dat nucleaire vuurballen en Aziatische legers ons land oversteken, zul je je dan ineens realiseren dat je weg had kunnen gaan als je het alleen maar had geprobeerd?

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 38

29 september 1978

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 29 september 1978, en dit is mijn audiobrief nr. 38.

Nieuwsberichten vandaag staan vol met krantenkoppen over de verrassingsdood van paus Johannes Paulus I, na een bliksemsnelle verrassingsverkiezingen nauwelijks een maand geleden. Vorige maand onthulde ik het plan van bolsjewistische invloeden binnen het Vaticaan om de nieuwe paus te manoeuvreren om 700.000.000 katholieken tegen Rusland op elkaar af te stemmen; maar paus Johannes Paulus heeft de scène al verlaten, en het spelplan dat ik jullie vorige maand vertelde zal nu opnieuw worden berecht met een nieuwe paus.

Verrassing is nu overal om ons heen terwijl we de nucleaire oorlog een naderen. Op zondagavond twaalf dagen geleden, 17 september, werden negentig tot honderd miljoen Amerikanen aan hun televisies vastgelijmd. Net zoals programma's op alle drie de netwerken een climax bereikten, werden ze onderbroken voor een verbluffend nieuws special. Plotseling zagen we de glimlachende, vreugdevolle gezichten van Jimmy Carter, de Egyptische president Sadat, en Israel's premier Begin. Al bijna twee weken lang wordt ons een constant dieet van deprimerend en ontmoedigend nieuws van de top van Camp David gegeven; maar nu kondigde onze president hier een spannende doorbraak aan voor "vrede." Voor onze ogen tekenden de staatshoofden van Egypte, Israël en de Verenigde Staten een schijnbaar wonderbaarlijke Camp David-akkoorden. Het was een meesterlijke pr-propaganda van onze ongeziene heersers. In de Verenigde Staten en de rest van de wereld werden de nieuwsmedia verrast. Zelfs Time en Newsweek moesten hun pers stoppen om hun coververhalen te veranderen, en drie dagen later vatte Radio Australia de gevoelens van de nieuwsmedia wereldwijd samen in de woorden: "Niemand had de uitkomst van Camp David kunnen voorspellen." Mijn vrienden, de audiobrief van dr. Beter was de enige nieuwsbron in de hele wereld die de uitkomst van de Camp David-top correct voorspelde. Vorige maand voordat de top zelfs begon, op 5 september, heb ik de volgende woorden opgenomen: "Plotseling zullen de harde lijnhoudingen van de afgelopen dagen aan beide kanten lijken te verdampen, tot grote verbazing van iedereen. Bemiddeling en wederzijdse concessies zullen de orde van de dag worden, en de vreugdevolle schreeuwen van 'VREDE. De euforie rond de uitkomst van de top van Camp David zal een echo zijn van de hoge verwachtingen van afgelopen november 1977, net na Sadats reis naar Jeruzalem."

Vrienden, de zogenaamde verrassingsuitkomst in Camp David was van tevoren gepland, en de dunste Camp David-akkoorden zijn niet bedoeld door onze ongeziene heersers om vrede te brengen. In plaats daarvan zullen ze instorten op een manier die oorlog kan ontketenen, zoals ik vorige maand voor u heb uiteengezet. Zelfs nu maakt de eerste euforie over Camp David zich zorgen over tekenen dat alles misschien uit elkaar zou kunnen vallen. En Saoedi-Arabië wordt in de schijnwerpers gezet als de cruciale factor.. wat betekent struikelblok.. in het voorgestelde kader voor vrede in het Midden-Oosten. Op deze manier wordt Saoedi-Arabië in de nucleaire val gelokt die ik vorige maand beschreef. Het is

allemaal onderdeel van het plan van onze Ongeziene Heersers voor een Amerikaanse nucleaire eerste aanval op Rusland, die ik vorige maand in detail onthulde en tot nu toe is het precies op schema.

Ik onthulde ook dat Jimmy Carter zich voordoet als een man van vrede, eigenlijk wacht op zijn hoogste moment.. een moment van crisis! Hij is in een kunstmatige euforische staat, onderhouden door medicatie en andere middelen, en kijkt er eigenlijk naar uit om de trekker over te halen om Amerika's eerste nucleaire aanval op Rusland te lanceren. Maar, mijn vrienden, ik moet nu een gruwelijk feit onthullen, wat Jimmy Carter zelf misschien niet weet. Jimmy Carter zal niet de trekker over kunnen halen, maar hij wordt er in de val gelokt om de oorlogstrigger te zijn. Op de top van Camp David smeekte Anwar Sadat Carter om druk op Begin om concessies te doen op Oost-Jeruzalem, vooral, Carter zei in feite: "Ik kan op dit moment niet, maar ik geef u persoonlijk mijn woord dat ik hieraan zal werken aan de Israëli's." Sadat, wanhopig op zoek naar een overeenkomst, aanvaard Carters persoonlijke belofte in een enorme gok; en deze gok naar vrede zal tragisch afslaan, mijn vrienden, omdat Jimmy Carter wordt gemedicineerd om redenen die verder gaan dan psychologische conditionering. Net in de afgelopen drie weken Jimmy Carter heeft plotseling twee vormen van terminale kanker.. één is acute leukemie, of kanker van het bloed, waarvan de symptomen zijn zwakte en vermoeidheid. Carter vertoont deze symptomen en ze zijn opgemerkt door goede waarnemers. De andere kankerinfectie die nu Jimmy Carter plagueert is een tumor aan de linkerkant van zijn hoofd. Te zijner tijd wordt verwacht dat deze tumor uitgesproken uitschakelende effecten veroorzaakt. Als de terminale ziekte van Jimmy Carter zo snel vordert als verwacht, zal de macht van de president binnen een paar maanden uit zijn handen gaan. Door invaliditeit of dood, zal Jimmy Carters ondergang het tapijt uittrekken onder een wankele Anwar Sadat. Carter's persoonlijke belofte aan Sadat zal zinloos worden, en zonder dat zullen de Camp David overeenkomsten uiteen vallen en zal de oorlog die ik vorige maand beschreef, plaatsvinden.

De dood of handicap van Jimmy Carter is ook bedoeld om een cruciale rol te spelen in het bevorderen van de bolsjewistische revolutie in de Verenigde Staten die al goed bezig is, rustig. Nelson Rockefeller's 25e amendement op de grondwet van de Verenigde Staten zal in het spel komen en vice-president Walter Mondale zal waarnemend president worden als Carter gehandicapt wordt. Tijdens de top van Camp David is al een proef voor deze situatie uitgevoerd. In een ongekende actie, gaf Carter de teugels van het presidentschap aan Mondale terwijl hij naar Camp David ging. Op deze manier werd Carter van alle verantwoordelijkheden ontheven en was Camp David voor hem een vakantie, maar zelfs na het behoud van zijn afzwakkingen op deze manier, kwam Carter moeer uit Camp David dan toen hij binnenkwam.

De ondergang van Jimmy Carter zal gepaard gaan met onrust, zowel in eigen land als internationaal, en met catastrofale gevolgen in het Midden-Oosten. De eisen zullen zich voordoen voor een stevig, ervaren leiderschap van tweepartijenkarakter tijdens deze kritieke dagen; en wanneer Jimmy Carter ontslag neemt of sterft, zal een nieuwe vice-president door Mondale worden voorgedragen om het wetsvoorstel te vullen. De benoemde persoon, zoals nu gepland, zal een Rockefeller Republikein zijn; en als zijn afnemende gezondheid het toelaat, zal het Nelson Rockefeller zelf zijn.

Mijn vrienden, vorige maand leek het erop dat ik veel van mijn luisteraars geschokt heb door hen aan te sporen om serieuze voorbereidingen te treffen om de Verenigde Staten te verlaten om de komende nucleaire oorlog te vermijden. Veel van mijn critici die gevraagd werden om commentaar te geven op wat ik gezegd heb, zeggen hun volgelingen: “Blijf en vecht.” Maar dit zijn dezelfde mensen die al jaren zonder enige impact de pot roeren. 10 jaar, 20 jaar, en nog langer. Ze hebben niet voorkomen dat één van Amerika’s omgekeerden plaats vindt, en als ze zeggen “Blijf en vecht” ze niet de moeite om je te vertellen hoe je Neutron Bombs, Deeltjes Beam-wapens, of iets anders te bestrijden. Kun je je dat voorstellen? Sommigen van hen zeggen zelfs dat je moet blijven en vechten terwijl ze zelf financieel bereid zijn om op een moment te vertrekken.

Mijn vrienden, ik heb jarenlang het alarm afgeblazen samen met de boodschap dat we konden stoppen wat er kwam als we het maar zouden doen. Ik heb de informatie openbaar gemaakt die gebruikt kon worden om een omkering van onze dia naar een ramp te bewerkstelligen. Maar de tijd raakt op als er geen actie wordt ondernomen en dingen veranderen. Ze blijven niet statisch tien jaar na tien jaar, zoals sommige van mijn critici je zouden doen geloven. Het is tijd om aan je eigen familie te denken. Het is tijd om je voor te bereiden om een andere dag te vechten.

Voor de vele mensen die contact met me hebben opgenomen om te vragen waar te gaan, kan ik alleen maar zeggen dat ik u mijn beste aanbevelingen twee maanden geleden in audiobrief nr. 36; De afgelopen twee jaar heb ik de doelwitten van Russische onderwaterraketten wereldwijd gespeld. Ik heb de Russische voorbereidingen voor geofysische oorlogvoering beschreven, ik heb details gegeven over de Russische patronen van nucleaire sabotage van de Verenigde Staten, Ik heb de Russische voorbereidingen voor de invasie van de Verenigde Staten uit Canada en Mexico geschetst, en ik heb jullie zowel de Amerikaanse als Russische strategieën voor nucleaire oorlog 1 gegeven. En van al deze dingen, ben jij degene die beslist hoe je je middelen het beste kunt gebruiken om voor jezelf te zorgen ter voorbereiding op een nucleaire oorlog. Je leven staat op het spel, dus het is aan jou om deze dingen voor jezelf te evalueren. Ik geloof dat het tijd is om je een schets te geven van wat je kunt verwachten na de Eerste Wereldoorlog, gebaseerd op Kremlin plannen. Alleen een waar wonder, mijn vrienden, kan het Westen redden nu, en we doen niets om een wonder te verdienen.

Mijn drie onderwerpen voor vandaag zijn:

Onderwerp 1.. Rusland’s Heilige Oorlog om het bolsjewisme te wissen;

Onderwerp 2.. De Russische blauwdruk voor de Dominatie van de Aarde; en

Onderwerp 3.. Rusland’s Programma om de mensheid in de ruimte te lanceren.

Onderwerp 1: Later dit najaar zullen televisiekijkers in een paar Amerikaanse steden in staat zijn om een documentaireserie genaamd “The Unknown War” te bekijken. Het is een serie van twintig programma’s die films vertonen die tijdens de Seige van Leningrad in de Tweede Wereldoorlog werden gemaakt. Oorspronkelijk was de televisieserie “The Unknown War” bedoeld om op de televisie te worden vertoond. Toen het project meer dan twee jaar geleden werd voorgesteld, hebben netwerkambtenaren het mondeling aangemoedigd, maar nu hebben de netwerken de rug toegekeerd aan de serie “The Unknown War.” Slechts negen stations verspreid over de Verenigde Staten zijn van plan

om het vanaf nu te dragen. De televisieserie bevat scènes van onuitsprekelijk lijden door de Russen tijdens die 900 dagen in Leningrad. De meeste kijkers, achtervolgd door de enorme tragedie die zich voor hun ogen ontvouwde, kunnen er niets aan doen dat ze sympathie en bewondering voelen voor de Russen die dat allemaal hebben doorstaan. Toen het project meer dan twee jaar geleden begon, wilden onze ongeziene heersers de Sovjet-Unie, hun geheime bondgenoot, in onze ogen opbouwen, maar nu is alles veranderd. Rusland heeft de geheime alliantie Rockefeller/Sovjet beëindigd door militaire dubbelkruising in voorbereiding op een oorlog. De netwerken willen nu dus niet langer dat programma's en nieuwsberichten het imago van Rusland versterken; in plaats daarvan wordt ons alles getoond om Rusland als vijand te schilderen en ons steeds meer te laten denken in termen van oorlog.

Vrienden, de heersers van Rusland voeren een heilige oorlog. Zij zijn op zoek om hun eigen zielen en de ziel van Rusland te redden; en om dat te doen, zij geloven dat ze moeten uitroeien wat ze denken van wat ze denken als een kankerziekte. Het is een bekend feit dat de bolsjewistische revolutie in Rusland in 1917 werd uitgevoerd door revolutionairen met externe steun en financiering; en veel van die financiering, zoals ik in het verleden heb uitgelegd, ontstond met de Rockefeller belangen. Zo werd de geheime Rockefeller/Sovjet alliantie geboren die bijna 60 jaar duurde. Maar zoals ik in november 1977 voor het eerst vermeldde in audiobrief nr. 28, was er een andere factie in de revolutie van 1917 waarvan de rol nooit algemeen erkend is in het Westen. Deze andere factie bestond uit de zelfgevormde "spirituele communisten." In tegenstelling tot de bolsjewieken zijn de "geestelijke communisten" een inheemse religieuze sekte die meer dan twee eeuwen geleden in Rusland begon. Hun aantallen zijn nooit groot geweest, maar zelfs in tsaristisch Rusland was hun invloed politiek gezien soms erg groot. Ze zijn hard, en ze zijn misschien wel de meest hechte religieuze groep op aarde. Ze staan erop letterlijk veel dingen in de Bijbel te nemen die volgens hen in het algemeen in het Westen onder het tapijt worden geveegd. De ras die vandaag de dag regeren Rusland nemen hun overtuigingen zeer serieus inderdaad..niet voor de show, maar als een gids voor actie en in het vaststellen van beleid van alle soorten. Dit is de reden voor vele vreemde verschillen die de afgelopen jaren tussen Rusland en het Westen zijn waargenomen. In de Verenigde Staten wordt homoseksualiteit bijvoorbeeld steeds meer getolereerd, aangemoedigd en zelfs wettelijk gelachen, terwijl het in Rusland een zware overtreding is en als zodanig strafbaar is.

Maar de "geestelijke communisten" van Rusland geloven dat ze zes decennia geleden een vreselijke fout hebben gemaakt. Die fout was om zich te binden aan de bolsjewistische communisten, waardoor het succes van de bolsjewische revolutie werd gegarandeerd. Het communisme van de "geestelijke communisten" had oorspronkelijk afgeleid van Bijbelse passages die in wezen verwijzen naar het delen en wederzijdse steun onder gelovigen. Dit ontwikkelde zich tot een politieke visie, die op zijn beurt verenigbaar werd met het marxisme. Dit leidde uiteindelijk tot de alliantie tussen de "spirituele communisten" en de bolsjewieken begin deze eeuw. Pas nadat de bolsjewistische revolutie voorbij was gegaan, begon de "spirituele communistische" factie zich te realiseren wat voor een ernstige fout ze hadden gemaakt. Toen ze zagen hoe ze als junior partners in de Revolutie de bolsjewieken alle schijn van moraliteit en menselijkheid zagen wegglijden toen ze macht verkregen. Alle hoogdravende beloften van gelijkheid en gerechtigheid verdampten om vervangen te worden door terrorisme en een satanische regering.

Voor de revolutie waren miljoenen Russische christenen gekalmeerd in hun zorgen over bolsjewistische agitatie door priesters die hen verzekerden van goddelijke interventie om hen te beschermen. Maar toen de Revolutie kwam, werden de Russisch-orthodoxe bisschoppen en priesters opgepakt door de duizenden om gemarteld te worden, vervolgens geëxecuteerd; en miljoenen Russische christenen die achterover hadden gezeten en niets hadden gedaan vanwege de rustgevende woorden van hun priesters, begonnen te sterven als vliegen in de Bolsjewistische inferno. Zij wisten niet dat de bolsjewieken vóór de revolutie in de Russisch-orthodoxe Kerk waren geïnfiltreerd. Maar de “spirituele communisten,” die het bloedbad observeerden, onderzochten en ontdekten wat er gebeurd was; en vandaag zien ze het allemaal weer gebeuren in het Westen, vooral in de Verenigde Staten.

De “geestelijke communisten” namen, nadat ze hun blunder hadden gerealiseerd, de balans op om te beslissen wat ze moesten doen. Ze concludeerden uiteindelijk dat er maar één manier was waarop ze konden hopen om hun fouten te verzoenen en hun zielen te redden.. Ze moeten onvermoeibaar werken om de bolsjewistische controle over Rusland ongedaan te maken die ze hadden geholpen om tot stand te brengen; En verder moeten ze werken om de wereld van het bolsjewisme te bevrijden zodat wat er met Rusland was gebeurd nooit meer kan gebeuren. En daarmee hebben ze een heilige oorlog gezworen tegen de bolsjewieken. Hun heilige oorlog zou in drie (3) fasen verder gaan. Fase 1 zou een voortdurende alliantie met de bolsjewieken omvatten, maar met de “spirituele communisten” die hun eigen macht op elke beurt vergroten ten koste van de bolsjewiek. Hun werkingsprincipe tijdens deze fase was het verminderen van de ernst van zuiveringen en repressie waar mogelijk, maar nooit het risico lopen het over-allen-overnameprogramma in gevaar te brengen. Fase 2 om te beginnen zodra de “geestelijke communisten” sterker werden dan de bolsjewieken, zou het eigenlijke onkruid zijn van alle bolsjewieken in Rusland. En ten slotte, fase nummer 3 was om een oorlog te betrekken door een niet-bolsjewistisch Rusland tegen bolsjewisme wereldwijd.

Fase 1 van de heilige oorlog tegen het bolsjewisme duurde 35 jaar. Op 5 maart 1953 kwam het keerpunt naar fase 2 met de dood van Joseph Stalin. Vanaf dat moment hebben de “spirituele communisten” de overhand over hun bolsjewistische partners gehouden, hoewel zelfs de bolsjewieken zelf niet op de hoogte waren van wat er tot voor kort gebeurde. De de-stalinisatiecampagne van Nikita Chroesjtsjov, die meer dan 20 jaar geleden de wereld verbijsterde, was het eerste zichtbare teken van deze verschuiving. Fase 2 nadert de voltooiing. Ik kan onthullen dat er geen bolsjewiek in de binnenste cirkel van het Kremlin zit. Hetzelfde geldt voor de hoogste militaire hiërarchie van Rusland, en zelfs het militaire personeel dat alle drie de benen van de Russische ruimtetriade bemant (de Maanbasis, de Kosmos Interceptor Killer Satellites, en de zwevende Kosmos) delen hetzelfde onderscheid. Ze zijn allemaal wetenschappelijk gescreend om hun volledige loyaliteit aan Rusland te verzekeren. Ondertussen worden bolsjewieken steeds meer uit Rusland verdreven, en worden ze vooral in de Verenigde Staten opgenomen. Half september werden de Amerikaanse immigratiewetten in stilte gewijzigd om ze hier sneller binnen te laten komen; en eenmaal hier, worden ze snel geplant in alle niveaus van de Amerikaanse regering, ook al kunnen ze niet goed Engels spreken. De veiligheidsmachtigingen zijn bijna nihil. En dus wordt het podium ingesteld voor de derde en laatste fase van de Russische heilige oorlog tegen het bolsjewisme. Deze laatste fase, die op handen is, is de totale oorlog van Rusland tegen alle zakken bolsjewisme wereldwijd.

Door de geschiedenis heen is het altijd waar geweest dat heilige oorlogen de meest compromisloze en bloedigste van allemaal zijn. Vele eeuwen geleden brachten de Moslimjihads hun slachtoffers schrik aan. Evenzo brachten de christelijke kruistochten chaos en vernietiging op een schaal die in die tijd ongeëvenaard was. Maar de heilige oorlog van Rusland tegen de bolsjewieken is anders dan enige andere heilige oorlog in de afgelopen duizenden jaren. De moslims en hun jihads zochten ernaar de ongelovigen te bekeren op het punt van een zwaard; evenzo zochten de christenen in hun kruistochten het Heilige Land te bevrijden en de heidenen te bekeren op de plaats van een zwaard. De Russische heilige oorlog tegen de bolsjewieken is anders, heel anders. Na 60 jaar van de meest intensieve en gruwelijke ervaring, hebben de “spirituele communisten” geconcludeerd dat alle ware bolsjewieken onmogelijk zijn om zich te bekeren tot een geloof in God. Bolsjewisme is daarom het kwaad dat incarneert, dus hebben ze geconcludeerd dat de enige manier om het bolsjewisme als een kracht in de wereld te elimineren is om de bolsjewisten zelf te elimineren over de hele wereld.En dat is wat hun heilige oorlog is bedoeld om te doen.

Vandaag het centrum van Bolsjewisme is de Verenigde Staten van Amerika. De heersers van Rusland kijken naar de Verenigde Staten als ze een dolle hond zouden.. de hond is stervende aan hondsdolheid en is ook een gevaar voor iedereen, dus het enige wat kan worden gedaan is om de hond te vernietigen. Bolsjewieken zijn nu in de hele Verenigde Staten geïnfiltreerd in alle bestuursniveaus, in onderwijs, in amusement, in de nieuwsmedia, en zelfs in alle takken van de kerk.. en het Rockefeller/Bolsjewistische plan voor een nucleaire eerste aanval op Rusland vormt een duidelijke en huidige nucleaire dreiging. Dus het Kremlin verspilt geen tijd aan het voltooien van voorbereidingen om de Verenigde Staten militair te verslaan.

De enige hoop om de Russische verwoesting van Amerika te voorkomen, mijn vrienden, zou onze eigen snelle actie zijn om de bolsjewieken in ons midden te ontmantelen. Als we dat zouden doen, zou Rusland niet langer hoeven aan te vallen. In het westen is het bolsjewisme volledig losgelaten door de Rockefellers. Het is snel een kracht voor zichzelf worden, en al West-Bolsjewisme breekt los van Rockefeller controle. Steeds meer zijn het niet de Rockefeller broers die de bolsjewieken gebruiken, maar juist andersom. Binnenkort zullen de overige drie Rockefeller broers uit de scène verdwijnen, maar dat zal de kanker van het bolsjewisme waarmee ze het Westen hebben besmet niet ongedaan maken. In Rusland duurde het 60 jaar voordat de “geestelijke communisten” de bolsjewieken overwonnen hadden.. Nu is hun laatste ruzie over de bolsjewiek.

Vrienden, we hebben geen 60 jaar. De tijd die ons rest wordt gemeten in maanden voordat de heilige oorlog van Rusland tegen Bolsjewisme zijn laatste fase ingaat.. Kernoorlog Een met de Verenigde Staten van Amerika als het belangrijkste slagveld!

Onderwerp 2.. Twee maanden geleden in juli 1978 bezocht de vrouw van de Filippijnse president Marcos Moskou. Hiermee sloot ze zich aan bij een snel groeiende stroom van staatsbezoekers die tegenwoordig vanuit de hele wereld op de drempel van het Kremlin staan. De reden voor de populariteit van Moskou deze dagen werd weerspiegeld in opmerkingen van mevrouw Marcos, zoals gerapporteerd door NEWSWEEK in haar 24 juli-nummer. Volgens mevrouw Marcos, premier Kosygin vertelde haar dat Rusland en haar bondgenoten de volle zee, de ruimte en het grootste deel van de landmassa van de

wereld zullen beheersen tegen het begin van de jaren 1980. En zoals mevrouw Marcos het zei, “Niemand wil aan de verliezende kant worden gepakt.” Mijn vrienden, Kosygin’s opmerkingen waren niet alleen maar een opschepper.. ze waren een nuchtere verklaring van wat het Kremlin zowel van plan en verwacht te bereiken.

In de afgelopen twee jaar en meer heb ik genoeg informatie openbaar gemaakt over de Russische militaire macht en wapens om één ding pijnlijk duidelijk te maken: Als Rusland alleen maar een oorlog met de Verenigde Staten en onze bondgenoten zou willen winnen, zou de Eerste Kernoorlog al in de zomer van 1976 uitbarsten. Zoals ik in die tijd in audiobrieven 14 tot 16 openbaar maakte, begon de Sovjet-marine korteafstands onderwater-gelanceerde nucleaire raketten te planten in onze eigen territoriale wateren. Er werd een tijdje actie ondernomen om deze Russische capaciteit voor een zero-waarschuwing preventieve staking onder de moedige leiding van generaal George S. Brown, vervolgens voorzitter van de Joint Chiefs of Staff, te voorkomen. Op 16 september 1976 ontmoette ik generaal Brown in zijn Pentagon kantoor voor meer dan een uur zonder onderbreking om cruciale informatie te vertellen aan hem die geblokkeerd werd om hem via normale kanalen te bereiken. Maar toen kwam het hartverscheurende Rode Vrijdag Akkoord van 1 oktober 1976, dat ik die maand in audiobrief nr. 17 meldde. Op die dag bezweek president Gerald Ford aan persoonlijke chantage en bond generaal Brown de handen vast in een ruggengraatloze overeenkomst om Rusland te sussen. Nauwelijks twee weken later werd generaal Brown in de pers kwaadaardig aangevallen en verontschuldigde zich via de nationale televisie voor zijn vermeende wangedrag. Ondertussen ging Rusland verder zonder inmenging in het bellen van Amerika met onderwaterraketten. Vanaf de Rode Vrijdag 1976 is Rusland steeds meer in staat geweest om militaire rampen op het Westen te laten vallen. Dit vermogen werd een jaar geleden voltooid met de Slag van de Oogst Maan en zijn onmiddellijke nasleep.. en toch heeft Rusland nog steeds niet aangevallen om twee (2) redenen. Een reden is militair, maar de grootste reden is dat Rusland verder kijkt dan nucleaire oorlog één naar de omstandigheden waaronder Rusland een veroverde aarde zal domineren.

Zoals ik al eerder heb gezegd, is een zeer belangrijke reden voor de vertraging die tot nu toe is opgelopen bij de aanval op Rusland, dat de Russische leiders hun moment voor oorlog willen kiezen, gebaseerd op optimale omstandigheden. Zij willen dat hun nederlaag van het Westen zo beslissend mogelijk is, maar zo goedkoop mogelijk zijn voor Rusland in slachtoffers en andere termen. Dit is veel belangrijker voor de huidige Russische heersers dan enig vooraf opgesteld tijdschema. Maar de militaire suprematie van Rusland over het Westen is nu zo scheef gegaan dat het niet langer de meest kritische gids is voor hun denken. Zoals ik binnenkort zal uitleggen, is het Kremlin er deze maand al in geslaagd om in het geheim één ingrediënt te verlammen in het eerste aanvalsplan van Amerika dat ik vorige maand in detail onthulde. Het Kremlin is steeds meer bezig om te verzekeren dat Ruslands overheersing van de aarde na de oorlog zo probleemloos mogelijk zal zijn. De binnenste cirkel in het Kremlin verliest hun ware vijand nooit uit het oog. Die vijand is het wereldwijde netwerk van bolsjewieken... wiens centrale krachtbasis vandaag de Verenigde Staten is. In de komende oorlog wil Rusland zich op die vijand concentreren en de rest van de wereld zoveel mogelijk behouden voor naoorlogse overheersing. Dus ze doen alles wat ze kunnen om zoveel mogelijk van de wereld te neutraliseren voor de oorlog zelf. Er wordt bij niet-gebonden naties aangedrongen om zich als bondgenoten en vrienden bij de

Sovjet-Unie aan te sluiten, of anders tenminste neutraal te blijven. Westwaarts-leakende naties worden verleid door Rusland en door Russische client staten met de lijn dat Amerika is een papieren tijger, en neutraliteit tussen Oost en West zou genoeg zijn om Moskou te bevredigen. En zelfs Amerikaanse bondgenoten, zoals West-Duitsland, worden weggelokt van een sterke steun van Amerika door middel van zowel wortel- als stokmethoden. Op deze manier hopen de Russen zich te laten gaan met een minimum aan vijandelijkheden en wrok om hun overheersing van de aarde na de Eerste Kernoorlog te verstoren. En in tegenstelling tot hun bolsjewistische vijanden, zijn de huidige Russische heersers niet van plan de wereld te domineren door middel van een eenwereldregering.

Voor de Russische “geestelijke communisten” is het concept van de eenwereldregering net zo ziek als het bolsjewisme zelf. In plaats daarvan willen de Russen de aarde op een andere manier domineren. Het zal een uitbreiding zijn van het huidige satellietsysteem op kritieke gebieden zoals die aan de Sovjet-Unie grenzen. Andere gebieden die minder belangrijk worden geacht voor Rusland zullen hun eigen weg gaan met relatief onafhankelijke regeringen. Ieder land op aarde zal echter moeten vrede sluiten met Rusland als de belangrijkste macht op aarde. Zo moet Rusland op handelsgebied door iedereen bovenaan de prioriteitenlijst worden geplaatst en moet het anti-oorlogsnetwerk wereldwijd zonder ophouden stand houden tegen elke poging van een land of satellietland om de Russische macht te verstoren. Deze machines, de Russische zwevende Cosmosferen, gewapend met geladen deeltjesbeamwapens, zullen korte metten maken met elke poging tot opstand tegen de Russische suprematie. Dit is dan het Russische plan voor de naoorlogse overheersing van de hele aarde. Als het Kremlin zijn zin krijgt, gaat de langdurige inzet voor een monolithische, almachtige, One-World regering, op weg naar totale vernietiging zoals Bolsjevisme zelf.

De stille wedergeboorte van particuliere ondernemingen die nu in Rusland en Oost-Europa plaatsvinden, is ook een voorbode van zaken die op het internationale toneel komen. In de politiek, in de economie, en zelfs in de religie zal geen enkele natie en geen enkel individu het Kremlin volledig negeren; maar er zal ook geen volledige, gecentraliseerde controle zijn zoals die wordt nagestreefd door het Rockefeller kartel en hun bolsjewieken.

De Russische blauwdruk voor wereldoverheersing is geweldig, maar natuurlijk zal het niets worden tenzij Rusland in staat is om een beslissende overwinning te behalen in de Eerste Kernoorlog. En zoals ik vorige maand onthulde, zetten onze eigen Ongeziene Heersers een zelfmoordplan in werking tegen Rusland. Tegen de verwachte kostprijs van enkele honderden miljoenen levens, proberen de gecombineerde Rockefeller/Bolsjewistische krachten die vandaag de dag de macht over Amerika hebben, een patstelling te bereiken met Rusland in nucleaire oorlog één. Om dit te bereiken, is een Amerikaanse eerste aanval om Rusland’s ruimte triade van strategische wapens te verlammen.. dat wil zeggen, de Beam-wapens basis op de maan, de baan rond Cosmos Interceptor Killer Satellites, en de drijvende Cosmosfeer.

De Verenigde Staten hebben niet de mogelijkheid om deze wapensystemen direct aan te vallen, maar vorige maand heb ik de Amerikaanse strategie beschreven om ze te verlammen door hun bases in Rusland te vernietigen. Rusland, dat drie maanden geleden het Amerikaanse plan heeft geleerd door de inspanningen van hun eigen KGB, werkt snel aan het dwarsbomen van het Amerikaanse eerste aanvalsplan, en eerder deze maand vond een

kritische ontwikkeling plaats die bestemd is om het Amerikaanse eerste aanvalsplan te verlammen.

Van de drie landen waarvan het vastgoed van cruciaal belang is voor het Amerikaanse plan.., namelijk Noorwegen, Iran en China.. is er nu een effectief geneutraliseerd, en het is de belangrijkste van de drie. Vorige maand in audiobrief nr. 37, Ik legde de noodzaak voor de Amerikaanse toegang tot de Chinese provincie Sinkiang als onderdeel van het eerste-staking plan tegen de Russische ruimte Triade. Zonder die toegang zullen de Verenigde Staten niet in staat zijn een effectieve aanval te plegen op de Russische kosmosinstallaties in Semipalatinsk en Novosibirsk. Dat alleen al zal voldoende zijn om de Verenigde Staten te verdoemen in de komende oorlog. Daarom is China al enige tijd het nummer 1 punt op de vooroorlogse agenda van het Kremlin.

Vorige maand heeft voorzitter Hua van China Roemenië en Joegoslavië bezocht in verband met Russische ouvertures voor een verzoening met China. Ik moet u melden dat deze bijeenkomsten al vruchten hebben afgeworpen. Toen Hua de premier van Roemenië Ceausescu ontmoette, kreeg hij bepaalde positieve prikkels aangeboden namens de Sovjet-Unie. Hij werd echter ook geïnformeerd dat Rusland vastbesloten is snel te handelen in zijn voorbereidingen voor de oorlog tegen het Westen. Hua werd verteld dat als China de banden met Rusland op een gunstige basis wil herstellen, het snel moet gebeuren. De heer Hua werd ook verteld dat de Sovjet-Unie China veel liever de kans zou geven om goede betrekkingen te herstellen zonder gezichtsverlies, in plaats van de kwestie militair in de nabije toekomst te dwingen. Daarom werd Hua geïnformeerd over een aantal van de huidige Russische vermogens in geavanceerde oorlogsvoeringstechnieken; en om Hua in staat te stellen de situatie pragmatisch te beoordelen, werd hij geïnformeerd dat de Sovjet-Unie hem binnenkort een reeks van drie (3) demonstraties van Rusland's operationele geofysische oorlogswapenarsenaal zou geven.

De eerste demonstratie was een onderzeese aardbeving in de buurt van Taiwan, gepland voor 2 september 1978. De tweede, die de volgende dag plaats zou vinden, zou een aardbeving zijn op het land in een gebied van West-Europa dat over het algemeen niet bekend is om aardbevingen. Beiden, Hua werd verteld, zou intensiteit hebben in een schaalbereik van 6,5 ongeveer. Zoals ik al lang geleden heb onthuld, is dit de nominale opbrengst waarvoor de meeste Russische aardbevingsbommen zijn ontworpen. De derde demonstratie, de finale, zou een aardbeving zijn die centraal stond aan de Kaspische Zeekust van Iran, ten noorden van Teheran. Hua werd verteld dat de Iraanse aardbeving zou plaatsvinden op of rond 14 september; echter de exacte kracht van de aardbeving werd niet anders voorspeld dan te zeggen dat het zou "sterk." De reden hiervoor was dat de Iraanse aardbeving zou worden veroorzaakt door middel van afgelegen middelen waarvan de resultaten nog niet zo voorspelbaar zijn. Het punt dat vervolgens naar huis werd gedreven voor Hua was dat dezelfde afgelegen middelen gebruikt op Iran zou worden gebruikt in de Chinese provincie Sinkiang indien Amerikaans personeel in dat gebied zou worden toegelaten.

Op zaterdag 2 september vond een onderzeese aardbeving plaats, die 6,6 op de schaal van Richter meet, precies op tijd in de buurt van Taiwan. In Taipei hoge gebouwen zwaaide, betonnen nutspalen zwaaide rond als scheepsmasten op een zware zee, black-outs vond kort, en het verkeer werd gesnauwd, maar toen alles weer kalmeerde met slechts een paar

kleine verwondingen. De volgende ochtend werd Zuid-Duitsland gerockt door de krachtigste aardbeving in 35 jaar, met een gemiddelde van ongeveer 6 op de schaal van Richter. Elf dagen later, op 14 september, begon de grote finale, en het was bedoeld voor een dubbel doel. Ten eerste moest de demonstratieserie geofysische oorlogvoering op spectaculaire wijze worden afgerond om voorzitter Hua goed te imponeren. Maar daarnaast was het ook een aanval op het tweede belangrijkste land in het Amerikaanse eerste aanvalsplan, Iran.

Vorige maand heb ik Iran's rol in het geheime Amerikaanse oorlogsplan uitgelegd. De noordelijke grens van Iran, die langs de zuidelijke kust van de Kaspische Zee ligt, wordt gebruikt door American Submersible Aircraft, of "Subcraft," om drie van de vier Kosmodromen van Rusland aan te vallen. Om die reden proberen Russische agenten een opstand in Iran te bewerkstelligen om de Shah omver te werpen; en op de ochtend van 14 september maakte Rusland gebruik van geofysische oorlogvoering in een poging om de Kaspische Zeekust van Iran te ruïneren. Als ze succesvol waren geweest, zou elke Amerikaanse Subcraft aanval ernstig vertraagd zijn geweest terwijl de schade werd hersteld.

De techniek die die dag tegen Iran werd gebruikt, wordt een "seismisch kanon" genoemd door Russische geofysische oorlogsspecialisten. Een Seismisch kanon bestaat uit een lange reeks kobaltbommen die diep onder de grond begraven zijn in intervallen langs een rechte lijn. De bommen worden niet allemaal tegelijk ontploft, maar worden als een reeks gigantische vuurkrakers afgevuurd. Wanneer dit op de juiste snelheid gebeurt, wordt de seismische schok die door de eerste bom wordt veroorzaakt versterkt door de explosie van de tweede bom als de golf voorbij gaat, enzovoort. Op deze manier kunnen kunstmatige grondschokken worden gemaakt om veel sterker in de ene richting dan in welke andere; daarom kunnen ze worden gericht op een ver verwijderd doel te beïnvloeden. Vandaar de naam "Seismisch Kanon." Het Seismische kanon dat op 14 september 's ochtends door Rusland werd afgevuurd werd ver ten zuidwesten van het kernproefgebied van Semipalatinsk ingezet. Een streng kobaltbommen werd begraven in een lijn van ongeveer 70 mijl lang in een dunbevolkte zone van de Kazakh S.S.R. van de Sovjet-Unie. De lijn werd gecentreerd op ongeveer 45 graden noord, 70 graden oost.. wat ongeveer 200 mijl ten zuidwesten van het Balkhasmeer ligt; en het was gericht langs een lijn die liep van noordoost naar zuidwesten zodat de Seismische Kanon was gericht op de Kaspische Zee kust van Iran ten noorden van Teheran. De noord- en oostgrenzen van Iran, waaronder dat deel langs de kust van de Kaspische Zee, liggen langs een zogenaamde tektonische plaatgrens, of een grote breuklijn. De Russen verwachtten dat wanneer de schokken van hun Seismische Kanon deze enorme breuklijn breedheid, het zou losmaken van de fout in de Kaspische Zee gebied.. het resultaat kort daarna zou een grote aardbeving. Ze hadden gelijk, maar hun Seismische Kanon miste het beoogde doel. Het gebeurde omdat de seismische golven, terwijl ze het meest sterk in de gewenste richting reizen, zich ook met minder kracht in andere richtingen verspreidden.

Het vuur van het Seismische Kanon op 14 september werd gemeld door het Zweedse Seismologisch Instituut Uppsala. Ze schatten de schaalverdeling van Richter op 6.9 en verklaarden het de krachtigste ontploffing ooit in dat gebied, die verondersteld werd te zijn in West-Siberië. Maar zoals Radio Australia al zei, was het een mysterieuze explosie en het epicentrum kon niet met zekerheid worden bepaald. De volgende dag begon de grond te

schudden in het noordoosten van Iran. Het gebied rond Teheran in de Kaspische Zee voelde een paar korte schokken, maar ze werden niet hard geraakt zoals gepland. In plaats daarvan barstte een fantastische aardbeving van 7,7 op de schaal van Richter zo'n 400 mijl ten zuidoosten van Teheran uit. Op momenten hield de stad Tabas op te bestaan, en de verwoesting was zwaar over een groot gebied. Binnen enkele dagen was het aantal doden 26.000 en nog steeds aan het stijgen. Gecondoleerd met Iran begon al snel binnen te vallen, en de eerste condoleances die Iran bereikten werden gestuurd door Leonid Brezjnev nummer 2!!

Het Seismische kanon miste zijn beoogde doel voor de kust van de Kaspische Zee, maar de voorstelling was meer dan voldoende voor voorzitter Hua. Vier dagen na de aardbeving in Iran begonnen geheime ontmoetingen in Peking tussen top Chinese ambtenaren en een hoge Russische delegatie. Op 19 september werd een principeakkoord bereikt tussen Rusland en China; terwijl verbale camouflage het feit verbergt, wordt er nu een geheime alliantie tussen Rusland en China gesmeed. Als gevolg van de 51 kosmosferen die afgelopen maand boven China lagen, zijn er nog maar 6 over, en geen van deze zijn nu over het Sino-Russische grensgebied.

De drie reuzen van de grote nieuwe Aziatische As.. Rusland, China en Japan.. worden steeds dichter bij de dag, in tegenstelling tot uiterlijke verschijningen. Terwijl alle ogen gericht zijn op gemanipuleerde gebeurtenissen in het Midden-Oosten, vinden werkelijk belangrijke ontwikkelingen plaats in Azië bijna onopgemerkt. Rusland is volledig van plan om de eerste onder de gelijken in dit alles te zijn, maar ze is ook van plan om het allemaal de moeite waard te maken voor haar partners in het domineren van de aarde. Rusland voelt niet de noodzaak om te streven naar de laatste ons absolute controle over onze wereld, want Rusland kijkt naar andere werelden om te veroveren.

Onderwerp 3.. Op een dag in 1962 woonden wetenschappers aan een prestigieuze technische universiteit in het oosten van de Verenigde Staten een seminar bij dat werd gegeven door een bezoekende Russische wetenschapper. Het onderwerp waarover de Russen het hadden was een moeilijk probleem dat destijds voor wetenschappers op het gebied van de ruimtevaart van groot belang was. Terwijl de Amerikaanse wetenschappers keken en luisterden, ging de Rus door een tour de kracht van hoogvermogen wiskunde. Uiteindelijk kwam hij terecht met wat wiskundigen een "gesloten vormoplossing" noemen, tot grote verbazing van iedereen. Een van de Amerikaanse professoren zag eruit alsof iemand hem in de maag had geschopt toen hij na het seminar vertrok, en een student vroeg waarom. De professor gromde: "Daar ging mijn onderzoeksproject voor het volgende jaar. Ik wilde het per computer doen, maar deze dekenachtige lege Rus schreef zojuist de hele oplossing in één regel op."

De afgelopen jaren heeft de Russische wetenschap het Westen vaak schokken bezorgd. De Russen zijn immers sterke concurrenten op het gebied van wetenschap, waar ook wij sterk zijn. Maar daarnaast besteden zij enorm veel inspanningen aan wetenschapsgebieden die in het Westen vrijwel genegeerd worden en zij hebben enkele verbazingwekkende dingen geleerd die zelfs niet door de westerse wetenschap worden getipt. De Russische wetenschap is misschien wel het meest spectaculair op het gebied van de ruimte. Op dit moment is het ruimtewapen dat in de voorhoede van de Russische technische vooruitgang... zoals de

zwevende Cosmosferen en de geladen Deeltjes-Beam-wapen. Beide zijn uitsluitend eigendom van de Sovjet-Unie.

Maar als we verder kijken dan de onmiddellijke behoeften van hun heilige oorlog tegen het bolsjewisme, worden de heersers van Rusland vandaag aangetrokken door niet-militaire motieven op lange termijn. Ten eerste geloven ze dat de verovering van de ruimte de mensheid alle uitdaging zal geven, al het gevaar, en al het drama dat we ooit nodig zullen hebben zonder ooit weer oorlog te voeren tussen ons. Maar, mijn vrienden, de vastberadenheid van Rusland om de mensheid de ruimte in te sturen, komt voort uit slechts één fundamentele overtuiging.

Op basis van uitgebreide wetenschappelijke studie, zijn de Russische heersers er zonder enige twijfel van overtuigd dat wij die de aarde bewonen niet alleen zijn in het universum. Zij hebben wat zij als sterk bewijs beschouwen dat ons sterrenstelsel, de Melkweg, niet slechts één maar meerdere beschavingen herbergt die verder gevorderd zijn dan de onze; en zij zijn ervan overtuigd dat wij van de planeet Aarde nu op het kruispunt staan. Ofwel zal de mensheid naar boven en naar buiten gaan van wieg Aarde naar de ruimte of heel binnenkort zullen we onszelf vernietigen. Als de Russen hun zin hebben, zal de mensheid de ruimte in gaan als nieuwste lid van onze galactische gemeenschap.

Dit standpunt van de heersende kringen van Rusland is pas in het afgelopen decennium of zo geleidelijk gekristalliseerd, maar de studies die tot deze conclusie zouden leiden, zijn het resultaat van een geweldige gebeurtenis die 70 jaar geleden in Siberië plaatsvond. Op 30 juni 1908 stak een groot object de hemel in dat deel van de wereld over, dat naar de aarde zakte. In het zwaar beboste afgelegen Tunguska gebied van Siberië verdween het in een fantastische explosie; en dagen later werden vreemde gloeiende wolken en nachtelijke helderheid in de lucht gezien tot aan Londen, Engeland. De Tunguska-regio Siberië is zo afgelegen en ontoegankelijk dat het pas in 1927 was dat een Russische expeditie erin slaagde de explosieplaats te bereiken; maar sinds die tijd hebben de Russen, en alleen de Russen, het gebied uitgebreid bestudeerd. Zij hebben elk wetenschappelijk hulpmiddel gebruikt dat mogelijk van nut is, omdat het Tunguska-explosiegebied inderdaad heel vreemd is; en zij hebben de definitieve conclusie bereikt dat het object dat Siberië zeven decennia geleden schudde geen meteoor was, noch was het een ander natuurlijk fenomeen. Meer dan tien jaar geleden bereikten Russische lucht- en ruimtevaartexperts, waarvan sommige zelfs in het Westen bekend zijn, een verrassende conclusie. Hun ontdekking kwam voort uit het analyseren van wijdverspreide ooggetuigenverslagen en ander bewijs. Het Tunguska ruimteobject van 1908 had vertraagd en een grote koerswijziging doorgevoerd. Deze laatste manoeuvre nam het over het totaal onbewoonde gebied waar het explodeerde op een hoogte van enkele mijlen. De explosie zelf is geschat als equivalent aan een enorme waterstofbom van 30 megaton; en zelfs vandaag de dag 70 jaar later blijft het hele gebied licht radioactief. Voor de Russen is er maar één logische verklaring die past bij de berg feiten die ze hebben verzameld over de Tunguska explosie: het was een gehandicapte ruimtevaartuig dat zonder succes probeerde een noodlanding te maken, die in de lucht in het proces explodeerde. Het verhaal van de grote Siberische explosie is fascinerend en wordt goed verteld in een actueel boek.De titel is: “The Fire Came By” van John Baxter en Thomas Atkins, uitgegeven door Warner Books, New York (1976 Doubleday & Company, Inc., Garden City, New York).

Maar de heersers van Rusland hebben ook extra redenen om te geloven dat de mensheid niet alleen in de kosmos is. De Russen hebben zorgvuldig UFO rapporten van over de hele wereld bestudeerd. Zij hebben hun aandacht zeer strikt beperkt tot degenen die stevig gedocumenteerd zijn en ondersteund worden door bewijsmateriaal, zoals radar; Maar vanwege hun Tunguska studies, hebben ze ook UFO data geanalyseerd met open geesten en ze zijn ervan overtuigd dat we rustig worden waargenomen niet door een buitenaardse beschaving maar door meerdere. Vanaf nu hebben de Russen niet vastgesteld waar deze veronderstelde galactische buren vandaan komen, maar ze werken eraan. Krachtige radiotelescopen en andere technieken worden door de Sovjet-Unie gebruikt. Ze proberen aanwijzingen te vinden over de mogelijke identiteit van onze bezoekers. Wat betreft de grote afstanden tussen deze onbekende buren in ons eigen zonnestelsel, de Russen zijn niet gestoord.

Tijdens het bestuderen van wetenschappelijke gebieden die door het Westen worden gemeden, hebben ze ontdekt wat ze geloven als aanwijzingen voor het geheim van interstellaire reizen. Als deze aanwijzingen kloppen, geloven ze dat de mensheid binnen een generatie aan het werk kan zijn op ons eerste sterrenschip. Dit zijn de motivaties die de Russen de ruimte in jagen, maar eerst redeneren zij dat wij moeten leren onszelf te vestigen en op zichzelf steunende manieren te leven onder omstandigheden die radicaal anders zijn dan die op aarde, en zij hebben zich gevestigd op Venus als het eerste doelwit buiten de maan voor experimentele kolonisatie.

In het afgelopen jaar zijn er in Venus door zowel Rusland als de Verenigde Staten verschillende ruimtesondes gelanceerd, maar alleen Rusland heeft ooit sondes op Venus geland, wat dit drie jaar geleden met twee landers heeft bereikt. Hier kan ik nu voor het eerst onthullen wat de Russen hebben gevonden op Venus: waterstof, helium, lithium, boor, koolstof, zuurstof, neon, natrium, magnesium, aluminium, silicium, fosfor, zwavel, chloor, argon, kalium, calcium, scandium, titanium, vanadium, chroom, mangaan, ijzer, kobalt, nikkel, koper, zink, gallium, germanium, arseen, selenium, broom, krypton, rubidium, strontium, strontium, technetium, ruthenium, rhodium, palladium, zilver, tellurium, jodium, xenon, wolfraam, platina in grote hoeveelheden, goud ook in grote hoeveelheden, kwik, polonium in bescheiden hoeveelheden, astatine, radon en uranium in bescheiden hoeveelheden. De andere elementen zijn ofwel niet-bestaand op Venus of aanwezig slechts in sporen. Over het algemeen hebben de Russen geconcludeerd dat het technisch haalbaar is om permanent leven te houden op Venus, dus Venus zal de eerste planeet worden die door de mens wordt gekoloniseerd. Volgens het plan van Rusland zal Venus de eerste stap naar de sterren zijn. Maar natuurlijk zal planeet Aarde, de wieg van de mensheid, het enige thuis blijven waar de overgrote meerderheid van de mensen het zal weten, of willen weten, ver in de toekomst.

Wat gebeurt er met onze eigen kostbare wereld terwijl de saga van de ruimteverkenning onderweg is? Mijn vrienden, het antwoord op die vraag ligt niet in de ruimte, maar in de innerlijke ruimte, in onszelf. We leven vandaag in een wereld die zieker wordt door de dag, alleen maar om de hebzucht van machtige mannen te bevredigen. Onze natuurlijke omgeving is ziek, vergiftigd door vervuiling; onze moraal en waarden zijn ziek, en deze ziekte wordt bewust gepromoot als een middel van macht door de krachten van het bolsjewisme. En we zijn fysiek ziek met een steeds groeiende lijst van angstziekten. De westerse geneeskunde is de dienstmaagd geworden van de westerse bedrijfssocialistische

onderneming; en hoe meer we onszelf vergiftigen, hoe meer we verteld worden dat we aan medicijnen moeten besteden om onszelf te genezen. Maar medisch gezien is het anders een verloren strijd. Hoe meer we des te meer achter ons zitten. De Russische heersers zijn dodelijke ernst in hun overtuiging dat dit alles moet worden gestopt, en binnenkort, of de mensheid als geheel, is gedoemd. De toestand van de hele wereld is vandaag de dag de erfenis van de Westerse beschaving zoals vervormd en gecontroleerd door onze Ongeziene Heersers. Wij in het Westen hebben bewezen dat we niet op tijd zullen handelen om onze dia in totale zelfvernietiging en vernietiging van de wereld in het proces te stoppen; zo zeer binnenkort zal de heilige oorlog van Rusland tegen het bolsjewisme rampspoed op ons hoofd regenen. Als de Russische heilige oorlog slaagt, zullen de overlevenden wereldwijd in een heel ander tijdperk leven dan nu. Het zal geen utopie zijn, maar het zal een tijdperk van uitdaging zijn, van geestelijke wedergeboorte en van hoop. Het nieuwe Russische patroon van particuliere ondernemingen zal zich wereldwijd verspreiden, inclusief de geïndividualiseerde landbouw. Rusland zelf, de broodmand van de wereld een eeuw geleden, zal dat weer worden.

Mijn vrienden, er liggen veel verrassingen voor de Russen en voor u en mij; maar het is tijd om de feiten onder ogen te zien terwijl we proberen te plannen voor de toekomst. Amerika wint altijd op televisie en in de films; maar we leven door de geschiedenis, niet door fictie, en het feit is dat de wereld van de toekomst heel anders zal zijn dan die van vandaag omdat de geschiedenis van de Verenigde Staten zoals we die kennen, in zijn laatste pagina’s staat.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 39

29 oktober 1978

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 29 oktober 1978, en dit is mijn audiobrief nr. 39.

Het was 21 jaar geleden deze maand dat het Ruimtetijdperk voor de mensheid aanbrak. Op 4 oktober 1957 luisterden miljoenen mensen over de hele wereld in verbazing naar de radio-piep, piep, piep van Sputnik I. De eerste kunstmatige satelliet ter wereld was in omloop, geplaatst door Rusland. In audiobrief nr. 19, bijna twee jaar geleden, onthulde ik hoe het gebeurde dat Rusland Amerika de ruimte in sloeg. De Verenigde Staten hadden meer dan een jaar voor Sputnik I een aardsatelliet kunnen lanceren, maar onze Ongeziene Heersers bond opzettelijk de handen van onze ruimteexperts om redenen van persoonlijk gewin en macht. Als gevolg daarvan zal de eer van het nemen van de eerste stap van de mensheid in de ruimte aan Rusland behoren voor de rest van de menselijke geschiedenis. Aan iemand die zoveel houdt van Amerika als ik doe, Amerika's gebrek op zo'n historisch moment is altijd een zeer bittere pil om te slikken. En vandaag is het nog verpletterender om te zien dat, na een korte hoogtijdagen in de ruimte, Amerika weer in gebreke is gebleven aan Rusland.. En dit keer, zoals ik vorig jaar in audiobrief nr. 26 onthulde, is het permanent.

Maar de geschiedenis van de mensheid is meer dan de geschiedenis van de Verenigde Staten of van Rusland alleen; en vanuit een breder historisch perspectief, zijn de verschuivingen van fortuinen van Amerika en Rusland in de ruimte slechts symptomen van veel meer fundamentele stromingen in de geschiedenis. Zoals de late Britse historicus Arnold Toynbee heeft aangetoond, is de geschiedenis van de mens een verhaal van spirituele ontwikkeling als antwoord op uitdaging na uitdaging. Wanneer uitdagingen worden aangepakt, is er groei; wanneer uitdagingen worden vermeden, is er crisis; en wanneer uitdagingen niet worden aangepakt, is er sprake van afbraak en desintegratie van de beschaving zelf.

De unieke uitdaging van de 20e eeuw is de uitdaging van de ruimte. Gezien de achterhoede van de geschiedenis was het onvermijdelijk dat de primaire concurrentie om deze uitdaging aan te gaan tussen de supermachten van de 20e eeuw.. de Verenigde Staten en Rusland. Vandaag is deze wedstrijd opgelost ten gunste van Rusland, en zelfs dit resultaat werd vooraf bepaald door historische aanwijzingen twee generaties geleden. De sleutel die de deur naar de ruimte ontgrendelde, zoals iedereen weet, was de raket. Het werd eeuwen geleden in China uitgevonden, in het Westen geïntroduceerd door een Engelsman genaamd Congreve; Maar het was pas toen de 20e eeuw begon te ontwaken dat de betekenis van de raket voor de ruimteverkenning eerst werd herkend. Twee mannen onafhankelijk bedacht van raketten op deze manier.. een Russische, de andere een Amerikaanse. Eerst kwam de Russische, Konstantin Tsiolkovski (1857-1935), de vader van de Russische kosmonautiek. In 1903 vlogen de gebroeders Wright hun eerste vliegtuig in Amerika, en Tsiolkovsky begon zijn geschriften over Space Rocketry te publiceren. In 1913 had hij al de meest fundamentele problemen van raket- en ruimtereizen geanalyseerd, maar daarnaast had hij veel aandacht besteed aan de psychologische en geestelijke aspecten van het in de ruimte

brengen van de mens; En tot op de dag van vandaag blijft de Russische wetenschap van de Kosmonautiek deze aspecten van het ruimtereizen veel meer benadrukken dan in het Westen het geval is.

De speculaties en berekeningen van Tsiolkovski over ruimtereizen hebben hetzelfde lot ondergaan als vele andere ontwikkelingen in Rusland na 1917. De bolsjewistische revolutie veranderde het leven in een bestaan dat gekenmerkt werd door terreur, honger en een strijd om het onuitputtelijke overleven. Maar ondertussen, een halve wereld verderop in de Verenigde Staten, was de andere vader van moderne raketbouw aan het werk. Zijn naam was Robert H. Goddard (1882-1945). In 1919 publiceerde Goddard zijn eerste geschriften over raketten. Net als Tsiolkovsky analyseerde Goddard onafhankelijk de vroegste en meest fundamentele problemen van raketbouw. Ondertussen in Rusland, de grote Russische hongersnood veroorzaakt door de bolsjewieken werd begonnen. Binnen twee jaar zouden meer dan twintig miljoen Russen, de overgrote meerderheid van hen christenen, sterven in schrik, honger en kannibalisme. De Russische raketbouw, samen met andere vormen van vooruitgang, was door de bolsjewieken in het asbakje gegooid. In de Verenigde Staten zette Goddard zijn werk voort, dat net als het Amerikaanse ruimteprogramma decennia later meer dan filosofie was bezig met noten en bouten.

Op 16 maart 1926 maakte Goddard geschiedenis door een raket met vloeibare brandstof te lanceren die 200 meter in de lucht kwam vanaf een boerderij in Auburn, Massachusetts. Op dat moment meer dan 50 jaar geleden, waren de Verenigde Staten in staat om alle andere landen ver achter zich te laten bij het verkennen van de eventuele vooruitzichten op ruimteverkenning. Maar onze geheime heersers van die dag waren niet geïnteresseerd in iets zo frivools als de uitgestrekte uithoeken van de ruimte. In plaats daarvan waren ze druk bezig met het consolideren van hun eigen winst uit de Eerste Wereldoorlog en de bolsjewistische revolutie in Rusland. Dus Goddards zaden van ruimtereizen vielen op rotsachtige grond hier in de Verenigde Staten. Toen ze jaren later vruchten begonnen af te werpen, was het niet in Amerika en niet voor vreedzame doeleinden.. Het was in het werk van Duitse wetenschappers in Panemunde in hun ontwikkeling van de V-2, de grootvader van het moderne ICBM. In de Sovjet-Unie vond echter een ontdekking plaats die op een dag naar een heel ander perspectief op de ruimte door de Russen zou leiden.

In 1927, het jaar na Goddards historische raketexperiment hier in Amerika, slaagde een Russische wetenschappelijke expeditie erin om de plaats van de grote Siberische explosie van 1908 te bereiken. Ze hadden verwacht een gigantische meteorietenkrater te vinden, maar in plaats daarvan vonden ze een mysterieuze explosiegebied dat Russische wetenschappers van alle soorten heeft geabsorbeerd voor meer dan 50 jaar. Zoals ik vorige maand al zei, hebben deze studies enige tijd geleden geleid tot een conclusie die door de huidige Russische heersers als feit wordt aanvaard. Deze conclusie is dat de ongelooflijke Tunguska ontploffing werd veroorzaakt door de toevallige explosie van een kreupel ruimteschip 70 jaar geleden. Om deze en aanvullende redenen zijn de Russische leiders ervan overtuigd dat we niet alleen in de kosmos zijn. De Russische benadering van de ruimte is dan ook ingegeven door factoren die op lange termijn veel verder gaan dan de smalle economische en militaire doelen die kenmerkend zijn voor het Westen. Slechts zes dagen geleden, op 23 oktober, werd in Moskou een aankondiging gedaan die bijna geen nieuwsbericht in de Verenigde Staten kreeg. Op die dag maakte de Russische astronoom Felix Ziel van het Moskouse luchtvaartinstituut het Russische antwoord op het Tunguska

raadsel openbaar. Zigel beschreef de mammoet Siberische explosie als veroorzaakt door een “extraterrestriale sonde”.. of, met andere woorden, een UFO. Door deze publieke verklaring te laten uitgaan, bevestigde het Kremlin wat ik je vorige maand vertelde.

Mijn vrienden, de Russen pakken de verkenning van de ruimte aan als de soort spirituele uitdaging die Toynbee lang geleden beschreef als de sleutel tot menselijke vooruitgang. Ondertussen hebben de krachten van het bolsjewisme die de Russische vroege onderzoeken naar ruimtevaart tegenhielden, nu Amerika’s ruimteprogramma geruïneerd. De kwade krachten die zo lang geleden in beweging zijn gebracht door onze ongeziene heersers leiden nu tot zelfvernietiging. Rusland zelf gooit het bolsjewisme weg en in Rusland en Oost-Europa wordt een nieuw tijdperk aangebroken.

Mijn drie onderwerpen voor vandaag zijn:

Onderwerp 1.. Rusland’s Hot Pursuit van haar bolsjewistische vijanden

Onderwerp 2.. Amerika’s paniek herbehandeling leidt tot nationale zelfmoord

Onderwerp 3.. De publieke tekenen van oorlog te komen.

- - -

Onderwerp 1... Steeds vaker deze dagen word ik dezelfde vraag steeds opnieuw gesteld, en dat is: "Als de Russen achter de bolsjewieken aanzitten, waarom zouden ze dan zoveel van ons doden? We hebben ze immers geen kwaad gedaan; in feite krijgen ze alles wat ze willen, dus waarom ten oorlog gaan?" Vrienden, ik heb geprobeerd om deze dingen uit te leggen de afgelopen maanden, en toch begrijp ik de verwarring die het veroorzaakt onder sommige mensen. Velen zijn zich niet bewust geweest van de enorme internationale macht die de bolsjewieken hanteren die zich op vele manieren vermommen. Zij die wel weten over deze Satanische macht hebben het tegenovergestelde probleem. Ze zijn geneigd te denken dat de bolsjewieken almachtig zijn en daarom dat Rusland zich niet uit de bolsjewistische greep kon bevrijden. Maar het simpele feit is, mijn vrienden, dat dingen veranderen. Ondanks de enorme macht van de bolsjewieken zijn ze in Rusland omvergeworpen. Zoals ik vorige maand al in detail heb gezegd, heeft dit niet plaatsgevonden in een plotselinge staatsgreep. Het werd bereikt over een periode van zes decennia van onvermoeibare strijd door de zelf-gevormde “spirituele communisten” die nu het Kremlin runnen.

De “geestelijke communisten” zijn, in tegenstelling tot de bolsjewieken, een inheemse religieuze sekte, een christelijke sekte, die meer dan twee eeuwen geleden in Rusland begon. Vandaag verlaten ze het communisme in alles behalve naam, maar in hun religie blijven ze misschien wel de zwaarste en nauwst gebreide groep op aarde. Na de harde manier te hebben geleerd, zien ze het bolsjewisme als een totaal satanisch systeem zonder enig verlossend kenmerk; en na 60 jaar strijd die alles wat in het Westen ervaren wordt, beschouwen ze de bolsjewieken zelf als minder dan menselijk. Vandaag beschouwen ze de Verenigde Staten als hopeloos besmet met de ziekte van het bolsjewisme, en daarom zijn ze van plan om de Verenigde Staten te vernietigen zoals ze een dolle hond zouden doen.

Ik heb eerder al gezegd dat de hondsdolle hondsgezichten van het Kremlin zijn, maar er is een andere manier waarop zij hun heilige oorlog tegen de bolsjewieken zien die geworteld is in niets minder dan het internationale recht. Het is de leer van hete achtervolging. Het

achtervolgingsconcept kan worden geïllustreerd door te denken aan een politie achtervolging van voortvluchtigen. Stel dat bijvoorbeeld een politieauto achter een vluchtauto aan gaat rijden die wordt bestuurd door criminelen die net een winkel hebben beroofd en de eigenaar hebben vermoord. Zelfs als de vluchtauto moet racen over de stad lijn in een andere jurisdictie, is het geaccepteerd praktijk in het algemeen voor de politie auto om de achtervolging te blijven, ongeacht waar het leidt. De reden is dat de politie de voortvluchtigen achtervolgt voor een misdaad die onder hun jurisdictie is gepleegd. Vandaag zien de Russische heersers zichzelf als de politie en de bolsjewieken als de moordende misdadigers die voor gerechtigheid vluchten. In de nasleep van de bolsjewistische revolutie van 1917 beroofden de bolsjewieken Rusland van haar rijkdom en vermoordden de eigenaren door de miljoenen. Na een strijd van zes decennia hebben de "spirituele communisten" de bolsjewistische vogelvrijen omgegooid, die Rusland in een groeiende stroom verlaten. Ze zoeken een toevluchtsoord, voornamelijk in de Verenigde Staten, waar ze zich aansluiten bij de bolsjewistische elementen die hier al in een nieuwe bolsjewistische revolutie zijn.

De bolsjewieken zijn van plan Amerika en het Westen in een nucleaire oorlog tegen Rusland te gooien, dus de Russische heersers vechten vuur met vuur. Binnenkort zal hun achtervolging van de bolsjewieken nucleaire verwoesting op ons hoofd regenen. De Russische heersers zijn zich bewust van het argument dat wij niet-bolsjewieken van Amerika Rusland geen kwaad hebben gedaan en daarom niet met de bolsjewieken mogen lijden; maar, mijn vrienden, ik moet jullie melden dat dit argument, redelijk hoewel het aan de oppervlakte klinkt, niets anders dan minachting in het Kremlin trekt. Geen kwaad? Ze zeggen. Waarom, vragen ze dan, geven we zonder twijfel een toevluchtsoord aan de overstromingen van bolsjewieken die Rusland nu verlaten? En wat dat betreft, voegen ze eraan toe, hoe kan een volk dat geen vinger uitsteekt om zijn eigen land te redden, Amerika, door iemand anders als vrienden worden beschouwd? Nee, ze concluderen, dat jullie Amerikanen weigeren te erkennen wat er voor jullie ogen gebeurt. Het is een overname door de bolsjewieken, en binnenkort zul je wensen dat je dood was. Ter vergelijking, de nucleaire aanval van Rusland op de bolsjewieken onder jullie zal barmhartig zijn.

Het Kremlin houdt de nieuwe bolsjewistische revolutie die nu in de Verenigde Staten gaande is zorgvuldig bij. Het is nu verfijnder dan 60 jaar geleden in Rusland, maar de Russen weten waar ze naar moeten kijken, en de vooruitgang van deze geheime en stille revolutie is een van de indicatoren die Russische inlichtingen gebruiken om de tijd te meten die nog rest om zich voor te bereiden op oorlog.

Een sleutelfactor in de Amerikaanse bolsjewistische revolutie is de economische onrust die nu op gang komt. Centraal in dit alles staat de ineenstorting van de Amerikaanse dollar. Meer dan vijf jaar geleden heb ik in detail het hele plan beschreven om de dollar opzettelijk in te storten. Dat was het onderwerp van mijn boek uit 1973, The Conspiracy Against The Dollar, uitgegeven door George Brasiller, 1 Park Ave., New York, N.Y. 10016. En goud! Als de goudprijzen van vandaag niet in de Amerikaanse dollars maar in harde valuta's zoals de Duitse D-mark zouden worden gemeten, zou de ware waarde van goud nauwkeurig worden weerspiegeld; maar eerder deze maand was ik in Europa en zag ik voor mezelf hoe ver de ineenstorting van de dollar al is gegaan. Ik ben in de loop der jaren talloze keren in Europa geweest, maar deze keer had ik een nieuwe ervaring. Veel winkeliers zullen geen Amerikaanse dollars accepteren, terwijl ze vroeger enthousiast geaccepteerd werden; en

waar dollars geaccepteerd worden, zullen ze heel weinig kopen. De zogenaamde almachtige dollar is niet meer almachtig. En dus, mijn vrienden, verliest de dollar zijn internationale rol. Het wordt een garnizoen dollar, een munt die hier nog een paar dingen zal kopen maar binnenkort bijna nutteloos zal zijn buiten de Verenigde Staten. De federale regering bereidt zich al voor op een omgekeerde verdeling van de dollar, zoals in het recente verleden in Frankrijk is gebeurd. Op deze manier zullen alle oude dollars uit hun schuilplaats worden gedwongen.

Het proces van onze economische gevangenschap vordert snel, en de meeste Amerikanen zijn er nog steeds niet van op de hoogte. De zogenaamde vrijwillige “Wage and Price Guidelines” die vijf dagen geleden door Jimmy Carter werd aangekondigd, zal worden vervangen door verplichte controles ter voorbereiding op oorlog. Tegen het einde van 1978 wordt mij meegedeeld dat alle niet-corporate Amerikanen vrijwel zullen worden geblokkeerd om geld over te dragen naar het buitenland. Een deel ervan zal worden gedaan in naam van de bescherming van onze economie en de bescherming van onze nationale veiligheid. Maar een van de echte doelen is om de bolsjewistische revolutie te dienen door de gevangenispoorten rond Amerika te sluiten en door je zakboekje te sluiten.

Zoals de Russische heersers kijken, zien ze het bolsjewistische plan op schema. Binnenkort zal economische turbulentie gepaard gaan met politieke onrust, en een beetje later zullen er tekorten, honger, rellen, terrorisme zijn; en als Amerika afdaalt in de hel van het bolsjewisme, zal er kannibalisme in Amerika zijn. Zelfs nu hebben onze eigen geheime leiders de weer-controle netwerken rond Amerika opnieuw geactiveerd die ik voor het eerst onthulde in audiobrief nr. 34 in mei. Van 24 september tot 19 oktober werden ze gesloten om redenen die verband houden met de herfst equinox; maar op 20 oktober, slechts negen dagen geleden, werden ze weer aangezet, en ze worden weer gebruikt om ons weer te wijzigen. Hierdoor kan er vanaf nu regelmatig vreemd weer verwacht worden door deze winter. Door elke weg die de bolsjewieken kunnen bedenken, jagen ze hun troepen op om Rusland aan te vallen, te ondermijnen en zo mogelijk te vernietigen. En om de woorden te lenen die Alexander Solzhenitsyn gebruikte in zijn toespraak op Harvard afgelopen juni, “De strijd voor onze planeet, fysiek en spiritueel.. een strijd van kosmische proporties.. is geen vage zaak van de toekomst; het is al begonnen.”

Twee maanden geleden waarschuwde ik voor de sinistere ontwikkelingen die in gang werden gezet binnen de Rooms-katholieke Kerk. Ik zei dat de bolsjewieken de Kerk als wapen willen gebruiken in hun oorlog tegen Rusland door de Kerk te manoeuvreren in een anti-Russische houding onder het mom van anticommunisme. Zo verwachten ze zevenhonderd miljoen Rooms-Katholieken, een zesde van het menselijk ras, in te zetten in hun eigen strijd tegen de dood met Rusland. Toen ik twee maanden geleden audiobrief nr. 37 opnam, was Albino kardinaal Luciani van Venetië net paus Johannes Paulus I geworden. Hij werd al snel bekend als de glimlachende paus, maar verliet de scène na nauwelijks een maand tijd. Zoals ik vorige maand al zei, het Bolsjewistische spelplan zou opnieuw worden berecht met een nieuwe paus, en dat gebeurt nu.

De nieuwe paus werd eerder deze maand, op 16 oktober, gekozen. Onmiddellijk werd zijn imago als anticommunist door de Amerikaanse nieuwsmedia in beslag genomen; en zelfs de naam die hij heeft genomen, Paus Johannes Paulus II, betekent een tweede poging in het Bolsjewistische spelplan dat ik in augustus onthulde. Paus Johannes Paulus II is de eerste

niet-Italiaanse paus in 455 jaar.. Karol Kardinaal Wojtyla van Polen. Wojtyla was lid van de Poolse ondergrondse die vocht tegen de Russische en Duitse bezettingstroepen. Hij heeft 30 jaar lang als kerkbeambte gevochten en gevochten tegen de door Polen gedomineerde regimes en heeft afgelopen maand op zondag 17 september een sleutelrol gespeeld bij het afvuren van het openingswapen van de Rooms-katholieke Kerk tegen Rusland. Op die dag werd een pastorale brief van kardinaals Wyszynski en Wojtyla, ondertekend door alle bisschoppen, gelezen in de katholieke diensten in heel Polen. Polen is de zwaarst rooms-katholiek van alle landen in de Russische baan met meer dan 14.000 kerken en een geschatte 85 tot 90% van de bevolking rooms-katholieke. Bovendien hebben de Polen een natuurlijke haat voor Rusland als Grote Broeder, dus het veroorzaakte geen kleine zorgen in zowel Warschau als Moskou toen de pastorale brief werd voorgelezen aan katholieke gemeenten in heel Polen een maand geleden. De brief, waarvan de inhoud praktisch de gehele Poolse bevolking bereikte, verbrijzelde de censuur van de overheid als “het verlammen van het culturele en religieuze leven van de natie.”

Vrienden, het beeld van de nieuwe paus is dat van iemand die opstaat tegen de Russen, maar de manier waarop dit beeld gebruikt moet worden is een andere zaak, Ik vind het essentieel dat zowel katholieken als niet-katholieken weten wat er achter de schermen gebeurt, want op dit moment wordt de Kerk zowel instrument als doel van de krachten van het bolsjewisme. Als wat ze doen niet wordt gestopt, zal de katholieke kerk spoedig worden vernietigd.

Wat ik ga onthullen, mijn vrienden, geeft me geen plezier. Ik ben zelf geboren als rooms-katholiek, ik ben katholiek opgevoed, ik heb zelfs voor het priesterschap gestudeerd. Voor mij persoonlijk waren er echter nog steeds onbeantwoorde vragen. Pas later, in de struiken in Afrika, vond ik onze Heer Jezus Christus, maar ik spreek als iemand die weet wat het is om katholiek te zijn, en mijn doel is om te helpen en op te bouwen.. niet om iets aan te vallen of te vernietigen dat goed en goed is. Zelfs als de dingen die ik ga onthullen tot schandaal zouden leiden, moet ik het eens zijn met de woorden van de wijze priester die mij onlangs raad gaf: “Het is Beter dat schandaal komt dan dat de waarheid onderdrukt wordt.” Als de waarheid onderdrukt blijft, mijn vrienden, zijn de dagen geteld voor de georganiseerde Rooms-katholieke Kerk, en zullen er gevolgen zijn in heel het Christendom.

Twee maanden geleden eindigde een van de kortste pauselijke conclaves in de geschiedenis in een verrassingsverkiezing. Kardinaal Luciani van Venetië werd Paus Johannes Paulus I. Zijn verkiezing was meesterlijk geweest zonder zijn medeweten door een bolsjewistische factie binnen het Vaticaan. Men dacht dat hij, omdat hij een complete buitenstaander was van de machtsstructuur van het Vaticaan, de ideale paus zou zijn, gemakkelijk misleid en gemanoeuvreerd. Binnen enkele weken, terwijl de wereld nog steeds kennismaakte met deze man genaamd de glimlachende paus, werd de Wyszynski/Wojtyla pastorale brief uitgegeven in Polen. Maar paus Johannes Paulus... ik bleek een rampzalige keuze te zijn door de bolsjewistische manipulatoren. Ze faalden in hun pogingen om hem een vuursteenige uitdaging te laten vormen voor Rusland onder het mom van anticommunisme. In plaats daarvan was hij bezig met mensen en hoe de Kerk hen het best kan dienen, inclusief het volk van Rusland.

Vrienden, de inzet is hoog en de tijd is kort, en de gevolgen voor Paus Johannes Paulus I en voor katholieken overal waren tragisch. Hij was gekozen tot een ambt dat hij niet had

verwacht of gewild, en zijn reactie was vreemd profetisch geweest. Zoals door de NEWSWEEK voor 9 oktober 1978 gemeld, was Paus Johannes Paulus ik verbijsterd bij zijn verkiezing; en hij had tegen de andere Kardinalen gezegd: “Wat gij mij hebt aangedaan, moge God u vergeven.” Het was bijna een echo van de woorden van onze Heer Jezus Christus bijna 2000 jaar geleden. Toen Hij aan het kruis hing, zei Hij: “Vader, vergeef hen, want zij weten niet wat zij doen.”

Ik moet nu onthullen dat in de nacht van donderdag 28 september 1978 paus Johannes Paulus I het Vaticaan levend verliet. Hij stierf die nacht niet in zijn slaap, zoals Vaticaan heeft gemeld. Hij leefde nog drie weken, incognito, weg van het Vaticaan, voordat hij uiteindelijk door onbekende personen in zijn nek werd geschoten. Op 4 oktober werd de begrafenis van paus Johannes Paulus I bijgewoond door tienduizenden rouwers en werd getuige van televisiekijkers in 31 landen. Het lichaam dat in staat lag was niet dat van paus Johannes Paulus I, die nog leefde. Maar zoals iedereen weet die ooit een geliefde heeft verloren, ziet een levenloos lichaam er nooit meer hetzelfde uit als een levend persoon had gedaan; en dus, dankzij de begrafenisondernemer kunst, Niemand twijfelde eraan dat de overblijfselen die van paus Johannes Paulus I waren. Daarna, zelfs als hij zelf ergens in een kerk was gelopen en aangekondigd had: “Ik ben de paus,” zou hij niet geloofd zijn. Immers, mensen hadden de begrafenis op televisie gezien, en ze hadden alles gelezen in de kranten. Paus Johannes Paulus I leefde nog op 16 oktober, de dag dat zijn opvolger, Paus Johannes Paulus II, werd verkozen. Aangezien er niet tegelijkertijd twee pausen kunnen zijn, doet dit een lastige vraag rijzen: is de huidige paus wettelijk gekozen? In ieder geval werd de man die kort bekend stond als de glimlachende paus ter dood gebracht de avond van 19 oktober 1978.. drie dagen nadat zijn opvolger werd genoemd. Kort daarna werd zijn lichaam gecremeerd en de as verwijderd.

Vrienden, er zal nooit meer iets worden gezien van de overleden paus Johannes Paulus I, en er is geen bewijs aan het licht gekomen dat zijn moordenaars zou kunnen identificeren. Toch is niet alle bewijs van zijn tragische lot vernietigd. Ik verwijs naar het lichaam dat nu de sarcofaag van paus Johannes Paulus I bezet in de Sint-Pietersbasiliek. Het lichaam is niet dat van de paus Johannes Paulus I. Het moet worden opgegraven.. niet alleen voor een autopsie, maar voor wetenschappelijke identificatie procedures onder onafhankelijk toezicht. Als dit gebeurt, zal het de verschrikkelijke fraude onthullen die nu de ziel van de kerk bedreigt. Als het niet gebeurt, zullen de bolsjewieken al gewonnen hebben in hun greep om alle katholieken op aarde te manipuleren voor oorlog. In dat geval zal de Kerk worden gebruikt voor de oorzaak van bolsjewistische oorlogvoering tegen een Rusland dat weer een christelijk volk wordt.

Onderwerp 2.. Mijn vrienden, in de afgelopen tweeënhalf jaar heeft zich een drastische verschuiving voorgedaan in de relatie tussen de Sovjet-Unie en de Verenigde Staten. Op een bleke en zorgvuldig gecontroleerde manier is deze verschuiving weerspiegeld in de publieke verslechtering van de zogenaamde detente; maar achter de schermen is de werkelijke verschuiving veel dieper. Politiek is de geheime alliantie van bijna 60 jaar tussen onze eigen ongeziene heersers en de heersers van Rusland eenzijdig beëindigd door de Russen. Deze verbazingwekkende wending van gebeurtenissen werd niet voorzien door de echte heersers van Amerika. Zoals ik in audiobrief nr. 28 van november 1977 voor het eerst heb gezegd en zoals ik vorige maand uitvoerig heb besproken, heeft het te maken met een fundamentele verandering in de machtsstructuur van het Kremlin. En nu we op de drempel

van de Eerste Kernoorlog staan, confronteren onze Ongeziene Heersers niet langer de zorgvuldig geprogrammeerde oorlog die ze hadden gepland, maar een echte vrijheid voor iedereen. Voor het eerst in de 20e eeuw komt er een grote oorlog die niet aan beide kanten gecontroleerd zal worden door onze Ongeziene Heersers.

Aangezien deze veranderingen op politiek gebied hebben plaatsgevonden, hebben ook onverwachte en revolutionaire veranderingen plaatsgevonden in de militaire vergelijking. Onze ongeziene heersers zijn al bijna twee decennia geheime militaire projecten aan het uitvoeren die onbekend zijn voor het publiek, maar ze hebben grove misrekeningen gemaakt in hun geheime militaire strategie. Die strategie kwam vorige maand een jaar geleden te gronde te liggen in de geheime Space Battle of the Harvest Moon, die ik die maand in audiobrief nr. 26 heb gemeld. De Verenigde Staten zijn nu koortsig op weg naar oorlog. Onze ongeziene heersers proberen hun eigen opkomende paniek te bestrijden, terwijl ze zien dat de ramp steeds dichterbij komt. De oorlog is nu zo dichtbij dat ze beginnen te verhullen wat geheimzinnigheid rond vroeger supergeheime wapenprogramma's. Toen ik ze voor het eerst lang geleden openbaarde, werd ik over het algemeen niet geloofd; maar geheimhouding betekent altijd een tol van meer tijd om een project uit te voeren en ze hebben geen tijd meer te sparen. Alleen deze maand, heeft het publiek slechts een glimp van geheim werk mogen krijgen op twee gebieden van cruciaal belang. De ene is van Onderwater raketten, de andere is van Beam-wapens, vooral de geweldige geladen Deeltjesstraal.

In audiobrief nr. 13 voor juni 1976 onthulde ik het begin van de totale militaire dubbel-cross van Rusland van hun voormalige geheime partners die vervolgens controle over Amerika.. de vier Rockefeller broers. Gebaseerd op zeer betrouwbare informatie uit mijn eigen vertrouwelijke bronnen, meldde ik dat een nucleair wapen rustte in de wateren van Seal Harbor op Mt. Desert Island, Maine. Het was daar geplant door de Russen waar het in staat zou zijn om de zomerhuizen van David en Nelson Rockefeller te verdampen. Zoals ik al zei, Nelson Rockefeller probeert zijn Seal Harbor huis te verkopen, dat al twee generaties in eigendom is van de Rockefeller familie. Ook veel rijke Rockefeller medewerkers in het gebied lijken hun enthousiasme voor de schoonheid van de Mt. Desert Island verloren te hebben. Net als Nelson Rockefeller, proberen ze hun eigendom in de buurt te verkopen en te vluchten. Maar mijn verslag van juni 1976 over de bom op de haven van Seal leidde tot veel meer dan de huidige verstoorde vastgoedomstandigheden daar. Het bleek te hoge intelligentie dat de Dr.Beter audiobrief kon worden vertrouwd om de waarheid te vertellen; en vanaf dat moment, begon ik grote hoeveelheden inlichtingen informatie te ontvangen die niet is toevertrouwd aan een ander publiek informatiekanaal.

Pas de volgende maand, juli 1976, onthulde ik in audiobrief nr. 14 dat er een nieuwe raketcrisis gaande was. Het was de Onderwaterraketcrisis van 1976.. een veel gevaarlijker zaak dan de Cubaanse raketcrisis van 1962. De Russische marine plantte korte afstand onder water onder water gelanceerde nucleaire raketten op strategische locaties binnen onze eigen territoriale wateren. Ze maakten zich op voor een nucleaire Pearl Harbor-achtige verrassingsaanval gebaseerd op marine strategie. Deze eerste staking was bedoeld om totaal anders te zijn van de ICBM eerste stakingen die we horen over de hele tijd. Anders dan een ICBM-aanval, zouden de Russische onderwaterraketten geen waarschuwing geven, omdat ze slechts kilometers van hun doelwitten en in onze radar verdedigingen werden geplaatst.

Begin augustus 1976 nam ik audiobrief nr. 15 op een dringende basis op. De Russische marine werkte snel en er werd helemaal niets gedaan om het te stoppen. Er was maar één hoop dat de handen van het Amerikaanse leger op tijd losgekoppeld zouden zijn om dreigende rampen te voorkomen. Die slanke hoop lag erin de situatie openbaar te maken en de Amerikaanse regering onder voldoende druk te zetten om passende maatregelen te nemen. In audiobrief nr. 15 spelde ik de locaties van 64 Russische onderwater gelanceerde raketten en waterstofbommen in navigatie coördinaten. Zij waren niet alleen in de territoriale wateren van de Verenigde Staten maar ook in 24 andere landen over de hele wereld geplant. Al snel zou Rusland in staat zijn geweest om alle marinemacht op aarde te wissen die tegen die van de Sovjet-Unie was. Met een druk op de knop, lanceer commando's zouden wereldwijd flitsen per satelliet en binnen momenten kust doelgebieden over de hele wereld zou zijn begonnen te verdwijnen in nucleaire vuurballen. Mijn luisteraars reageerden door het Pentagon te besproeien met tapes, telegrammen, brieven en telefoontjes. Deze onverwachte en overweldigende druk van de publieke opinie heeft het werk tijdelijk gedaan, en tegen het einde van augustus 1976 had de Amerikaanse marine alle raketten en bommen in onze wateren verwijderd. Ook de Britse marine had de mensen om de hoek uitgehaald.

In audiobrief nr. 16 heb ik de gespannen gebeurtenissen bekeken die hadden plaatsgevonden. Dit was mijn ontmoeting in het Pentagon die maand op 16 september 1976 met generaal George S. Brown, toen voorzitter van de Joint Chiefs of Staff. Tegen die tijd maakten veel van mijn critici die mijn informatiebronnen niet hadden mijn blootstelling aan de Russische onderwaterraketcrisis belachelijk. Sommigen probeerden te zeggen dat er geen reden zou zijn voor de Russen om zoiets te doen omdat ze al ICBM's hebben. Daarbij schitterden ze over de strategische waarde van verrassing, die zou ontstaan door de nul waarschuwingstijd van de Russische onderwaterraketten. Maar de meeste van mijn critici hebben het allemaal terzijde geschoven door te zeggen dat zoiets niet haalbaar is. Ze probeerden te zeggen dat er niet zoiets bestaat als Onderwater Raketten, dus mijn beweringen over een geheime crisis kon niet waar zijn.

Maar ondertussen ontmoette ik generaal Brown, toen top militair in de Verenigde Staten, ruim een uur in zijn kantoor, omdat de Russen toen al ver waren in het planten van een tweede ronde van deze zogenaamde onmogelijke raketten in onze wateren. Net als voorheen werd cruciale informatie over hen geblokkeerd om generaal Brown via normale kanalen te bereiken. Zoals ik in audiobrief nr. 16 die maand uitlegde, had generaal Brown me uitgenodigd om met hem te overleggen zodra ik hem had ingelicht over mijn nieuwe informatie. Natuurlijk als mijn informatie in audiobrief nr. 15 niet correct was gebleken, zou generaal Brown geen reden hebben gehad om mij te ontmoeten. Eind september 1976 bleef generaal Brown Amerikaanse activiteiten sturen om de Russische onderwaterraketdreiging af te wenden; maar zoals ik in audiobrief nr. 17 heb gemeld, heeft het verraderlijke Rode Vrijdagakkoord dat op 1 oktober 1976 werd ondertekend door president Gerald Ford, dat alles beëindigd. Kort daarna werd generaal Brown omgehakt. Hij werd vernederd over de landelijke televisie over verzonnen kritiek op zijn gedrag, toen zijn enige echte misdaad zijn plicht deed. Hij werd getoond dat hij geen kans zou hebben zichzelf of Amerika te helpen door op enigerlei wijze openbaar te maken, zoals ik in audiobrief nr. 17 en in audiobrief nr. 23 voor april 1977 heb besproken. Wat betreft wat ik je toen vertelde over de neutralisatie van General Brown, denk aan de woorden die de

Atlanta Journal dit jaar afgelopen 3 augustus 1978 aan General Brown toeschreef. Wat betreft het nut van het ontslag uit protest tegen een beleidsbeslissing, werd generaal Brown geciteerd als: "Ik was perfect bereid om het te doen, maar ik moest mezelf afvragen, "Wat goed zou het doen?' Het zou niet omkeren een beslissing. Nee, het zou zijn als een kiezel op het strand...ze zouden een andere voorzitter morgen."

Nadat generaal Brown was geneutraliseerd, probeerden onze ongeziene heersers tevergeefs hun geheime alliantie en dus een gecontroleerde oorlog met de Sovjet-Unie te hernieuwen. Als onderdeel van hun waanzinnige inspanning in deze richting, lieten ze de Russische marine hun onderwaterraketten weer planten zonder lastig te vallen; en zoals ik u bijna twee jaar geleden in audiobrief nr. 20 vertelde, was dit beleid gedeeltelijk gebaseerd op het bestaan van een geheime vloot Amerikaanse onderzee raketten. In tegenstelling tot de korteafstandsraketten waren de Amerikaanse raketten mammoet offshore ballistische raketten. Ze werden in de Atlantische Oceaan en de Stille Oceaan geplant in de geheime "Operation Desk Top" onder CIA controle. In hun onderzeese rustplaatsen, zoals ik in audiobrief nr. 20 uitlegde, waren ze onkwetsbaar om aan te vallen. Ze waren ook de grootste, machtigste nucleaire raketten op aarde, dwergen onze conventionele ICBM's; en hun doel was chantage om ervoor te zorgen dat Rusland het script volgde tijdens de Eerste Wereldoorlog. Maar ik onthulde toen ook dat de CIA's onderzeese superraketten... een voor een lekken en werden geruïneerd. De volgende maand, in feite, nucleaire puin van een van deze lekkende raketten van Florida, Atlantische raket nummer 8, vergiftigde grote aantallen walvissen in het gebied. Meer dan 120 van hen strandden zichzelf om te sterven in de buurt van Jacksonville, Fla., in slechts een paar dagen tijd. Tot op de dag van vandaag hebben veel zelfverklaarde instant experts onder mijn critici hun volgelingen blijven vertellen dat dergelijke onderzeese raketten onmogelijk zijn; en terwijl ze altijd om documentatie schreeuwen, hebben ze de documentatie die ik in audiobrief nr. 20 heb gepresenteerd volledig genegeerd. Tony Hodges, een prominente Honolulu milieuactivist, had informatie over de definitieve haalbaarheid van onderzeese raketsystemen van experts. In december 1975 publiceerde hij een waarschuwingsdocument over de situatie waaruit ik in audiobrief nr. 20 citeerde. Het lijkt erop dat een deskundige getuigenis niet genoeg is om de meeste mensen van de waarheid te overtuigen. Wat nodig is, is het op televisie of in de kranten te zien.

Nou, mijn vrienden, het is eindelijk begonnen. Elf dagen geleden op 18 oktober, CBS nieuws bracht een verslag over Pentagon studies nu gaande op Onderwater Raketsystemen. De volgende dag ging Radio Australia verder en onthulde dat: "Pentagon generaals hebben president Carter een schets van een plan om onderdompelen enorme diesel-gedreven vaartuigen voor de Amerikaanse kust om een nucleaire raket systeem minder kwetsbaar voor de steeds accurate Sovjet-oorlogskoppen te creëren." Maar, vrienden, het concept van de onderzeese diesel lanceerder is gewoon een dekmantel voor het echte onderzeese raket crash programma dat nu aan de gang is. Zes maanden geleden in audiobrief nr. 33 onthulde ik dat "Operation Desk Top" was gereactiveerd. Zoals ik toen uitlegde, moest een nieuwe vloot CIA Undersea Raketten worden geplant, beginnend voor de Atlantische kust van Amerika, onder de dekking van olieboor. In die tijd werd het Baltimore Canyon gebied, waar de boor plaatsvindt, aangeprezen als oliebonza voor de Verenigde Staten. Vandaag is het zes maanden later en nieuwsberichten vertellen al maanden over het ene droge gat na het andere. Als ze echt op zoek waren naar olie, zou het hele ding nu als een fiasco worden

gezien; maar in plaats daarvan gaat het werk door, dag en nacht, op de site na de site. En binnenkort zullen de oliemaatschappijen in de rij staan om te bieden voor extra huurcontracten in het gebied. Ik kan nu onthullen dat er vanaf nu zeven nieuwe CIA-onderzeese Super Raketten op hun plaats zijn voor onze Atlantische kust; En de Russen weten precies waar ze zijn, want boven ons hangen er momenteel vijf (5) Cosmosferen op patrouille die gewapend zijn met geladen deeltjesbeamwapens die de raketten kunnen vernietigen zodra ze gelanceerd worden.

Hoe zenuwachtig de race in onderwaterraketten ook mag zijn, het neemt nu een achterbank voor de race in Beam-weapons. Dit gaat niet alleen om hoge vermogen Lasers, maar de nog verwoestendere Deeltjes-Beam-wapens. Afgelopen september 1977 rapporteerde ik het eerste operationele gebruik van Deeltjes-Beam-wapens door Rusland in de ruimte. Op 20 september 1977 blies de Russen een Amerikaanse Spion Satellite in een enorme vuurbal in de ruimte toen het voorbij de Petrozavodsk Observatorium in Noord-Rusland. En nauwelijks een week later, op 27 september 1977, werd de geheime Amerikaanse maanbasis in Copernicus Crater het zwijgen opgelegd door de Russische neutronenstraalaanval vanuit de aardbaan. Amerika had net de slag van de oogstmaan verloren. Amerika werd onmiddellijk gedwongen om kort te stoppen in haar geheime Beam-wapens ras met Rusland, want plotseling onze Ongeziene Heersers waren aan het wankelen op de rand van de oorlog zelf.. en Rusland was plotseling de baas. Net zoals in de zaak van de Onderwaterraketsystemen, waren veel mensen al snel het idee van operationele Russische Deeltjes-wapens belachelijk aan het maken. Dat is volgens hen in de toekomst ver, zo niet onmogelijk. Maar wat ik toen openbaar maakte was waar, mijn vrienden; en nu, na een kort jaar, is er een volledige verandering in de publieke houding van top Amerikaanse defensie experts. De reden is dat in de kamikaze do-or-die strategie van onze ongeziene heersers tegen Rusland nu balkwapens worden aangepakt in een crash programma; en alleen door het zichtbaar te maken op een gecontroleerde manier, kan maximaal gebruik worden gemaakt van onze technische middelen en mankracht. De meeste burgers hebben waarschijnlijk weinig gehoord over de plotselinge nieuwe nadruk op balkwapens in de Verenigde Staten, maar in technische kringen, waar het misschien het belangrijkst is, is het nu zeer bekend.

Eerder deze maand op 2 oktober begon het tijdschrift Aviation Week And Space Technology, een publicatie van de ruimtevaartindustrie, een reeks artikelen over Amerika's plotselinge nieuwe onderdompeling in straalwapens. Een artikel citeert een ambtenaar van het Pentagon als: "Beam wapens zijn niet langer in de categorie 'gee whiz Buck Rogers death ray', en senior (Carter) administratie leden niet langer geven het de rug van hun hand zoals ze ooit deden." Op basis van de beoordeling van wat de luchtvaartweek verwijst naar een topniveau van de Amerikaanse ambtenaar, het artikel gaat verder in de woorden: "De algemene houding van het afgelopen jaar is veranderd van een van scepticisme over de mogelijkheid van het fielden van deeltjesbundel wapens naar een van speculatie dat straal wapens mogelijk binnen een redelijke tijd." Op een ander punt in het artikel, luchtvaartweek vertelt de overtuiging van de Amerikaanse luchtmacht ambtenaren dat een ruimte-gebaseerde anti-satelliet neutro-beam systeem zou kunnen worden operationeel "binnen een paar jaar. Het zou veel sneller dan je zou denken." Met andere woorden, mijn vrienden, toen ik jullie vertelde over de nederlaag van Amerika in de Slag bij de Oogst Maan een jaar geleden, was de officiële lijn dat zulke wapens vrijwel onmogelijk waren.

Maar nu is Amerika's paniek heropbouw aan de gang, dus nu wordt ons verteld dat deze wapens net om de hoek zijn. Toch moeten we de gedachte dat Rusland deze wapens al heeft ingezet, om zeep helpen, want als we dat eenmaal beseffen, zullen we allemaal weten dat onze bolsjewistische heersers ons in nationale zelfmoord leiden. Al onze ICBM's en bommenwerpers zullen weinig nut hebben tegen een Rusland dat verdedigd wordt met Deeltjes-wapens. In zijn artikel van 2 oktober eerder deze maand zei de luchtvaartweekredacteur Robert Hotz, een hoog geïnformeerde Amerikaan: "Beam wapens bieden de belofte om strategische kernwapens te reduceren tot een verwaarloosbare factor in de toekomst. Als we succesvol worden ingezet, kunnen straalwapens een einde maken aan de lange regering van nucleaire terreur die door de ballistische raket en zijn thermonucleaire kernkop wordt geïntroduceerd."

Mijn vrienden, de heerschappij van nucleaire terreur waarover Hotz sprak, is al afgelopen voor Rusland. Zoals ik vorig jaar heb gemeld, hebben de Russische heersers dit op 27 september 1977 aangegeven, de dag dat de slag om de oogstmaan eindigde in de overwinning voor Rusland. Die dag heeft de Sovjet-minister van Buitenlandse Zaken Andrei Gromyko de Verenigde Staten in een toespraak bij de Verenigde Naties aan de kaak gesteld. Bovendien citeer ik nu de exacte woorden die ik in audiobrief 26 zei: "Gromyko voegde eraan toe dat de Sovjet-Unie nu klaar is om ondergrondse kernproeven een tijdje te stoppen, zelfs als anderen dat niet doen. De reden voor deze verklaring, die iedereen verraste, is dat de Deeltjesbundel nu andere kernwapens heeft vervangen als de frontlinie van Sovjetwapens." Om nog een regel uit het Hotz-artikel te citeren: "Als de Sovjets dit vermogen eerst bereiken, zal het hen enorm veel invloed geven om hun politieke wil op te leggen aan de rest van de wereld."

Mijn vrienden, de Russen hebben de Particle Beam-capaciteit als eerste bereikt; en zoals ik vorige maand al heb uitgelegd, bereiden ze zich nu voor om de rest van de wereld ermee te domineren. De Russische heersers zijn niet van plan onze ongeziene heersers toe te staan zichzelf te redden door middel van paniekbestrijding, want Rusland volgt niet alleen de politieke en economische vooruitgang van de bolsjewistische revolutie hier, ze houdt ook de voorbereidingen van Amerika op de oorlog nauwlettend in de gaten. Rusland is zo'n groot momentum dat de tijd nu aan Ruslands kant staat, en de militaire kloof tussen Oost en West wordt elke dag groter. Maar naarmate Amerika's heropbouw vordert, zal er een moment komen waarop die kloof zal stoppen met verbreding en beginnen te vernauwen. Vanaf die tijd zal de tijd niet meer aan Ruslands zijde staan, dus Rusland zal niet langer wachten. Als Rusland maximaal voordeel heeft, komt er oorlog. Ondertussen gebruiken de Russische heersers de resterende tijd om zoveel mogelijk van de wereld voor de oorlog te neutraliseren, zoals ik vorige maand al heb uitgelegd.

De echte reden voor de vastberadenheid van Rusland om een nucleaire oorlog te voeren tegen Amerika, mijn vrienden, is de bolsjewistische controle die nu ons land op alle niveaus in beslag neemt. De enige manier om oorlog te voorkomen is onze eigen snelle actie om de bolsjewieken te verdrijven en de bedreiging die ze vormen voor Rusland te verwijderen. Het kan Amerika niet redden, oorlog voorkomen en ons geen overwinning geven in de oorlog. Het kan alleen maar garanderen dat Amerika de toorn van sabotage, geofysische oorlogvoering, kernwapens, deeltjesstraalwapens, invasie en bezetting zal verdragen. Door paniek te zaaien, brengen de bolsjewieken nationale zelfmoord voor de Verenigde Staten van Amerika. Onderwerp 3.. Op de avond van de oogst maan vorig jaar, Sovjet minister van

Buitenlandse Zaken Andrei Gromyko gaf een plotselinge late-nacht boodschap aan Jimmy Carter in het Witte Huis. Regeringswoordvoerders in de grote media portretteerden de boodschap als een doorbraak in de SALT II-onderhandelingen; maar zoals ik drie dagen later onthulde, was de echte boodschap van Gromyko een ultimatum. De Slag bij de Oogst Maan had net plaatsgevonden in de ruimte en in een verbijsterende boosheid Rusland had gewonnen. Sindsdien zijn de SALT-besprekingen een masker geweest dat het ware gezicht van de Sovjet-Amerikaanse betrekkingen verbergt. Wij, de burgers, hebben steeds weer gehoord dat wij vooruitgang op het gebied van SALT aanmoedigen. Telkens weer werd ons verzekerd dat een SALT-akkoord “95% compleet” was. En telkens weer is dit gevolgd door berichten over nieuwe problemen, en de euforie is verdampt. De cyclus is steeds weer herhaald en vandaag, 13 maanden na de vermeende SALT-doorbraak, wordt het opnieuw gedaan. Begin deze maand was er “officieel optimisme.” Nu is er “verzorging,” en zelfs de vermeende nieuwe snags zijn altijd over dezelfde oude problemen.. de Backfire Bomber, enzovoort. Maar deze maand was er een verandering!

Een jaar geleden heb ik gemeld dat Rusland de Verenigde Staten onder druk zette om zich over te geven door middel van geheime bepalingen van een SALT II-verdrag om Amerika te ontwapenen, maar nu zijn we vastbesloten om ons in het geheim opnieuw te bewapenen. Zelfs als SALT II uiteindelijk komt, zal het puur cosmetisch zijn voor propaganda aan beide kanten; en deze maand Chief American Arms Negotiator Paul C. Warnke ontslag. Zijn specialiteit in wapenzaken is altijd al een ontmanteling van de Amerikaanse militaire macht geweest, dus hij past niet langer in het veranderde klimaat voor oorlog. Ondertussen versnellen de voorbereidingen op alle fronten. De eerste van deze maand is de duur van de basisopleiding verkort in de hele strijdkrachten, ook deze maand de grootste mobilisatie-readyness testen sinds de Tweede Wereldoorlog begonnen voor Reserves in de Nationale Garde. De oefening is codenaam “Nifty Nugget” en loopt van 10 oktober tot 8 november. Door het zo uit te breiden wordt maximaal gebruik gemaakt van routine-weekendoefeningen, waardoor wijdverspreide publieke aandacht voor zo’n grote oefening wordt vermeden.

Ook op internationaal vlak wordt de urgentie duidelijk. De drie landen waarvan het vastgoed van cruciaal belang is voor het Amerikaanse eerste aanvalsplan.. namelijk Noorwegen, Iran en China.. zijn steeds meer in het nieuws. Zoals ik al in detail heb uitgelegd, American Subcraft.. dwz. Submersible Aircraft...zijn om de vier Cosmodromes uit Rusland aan te vallen. Vanuit de Chinese provincie Sinkiang zullen de twee Russische kosmosinstallaties in Siberië worden aangevallen. Maar sinds eind juni stoppen Russische inlichtingenschepen in noordelijke Noorse wateren, verkennen de subcraft-stagegebieden; en in augustus stortte een groot Russisch spionnenvliegtuig neer op een Noord-Noorn eiland, waardoor de spanning daar nog groter werd. Iran was van haar kant verwoest door een enorme aardbeving vorige maand, veroorzaakt door Russische geofysische oorlogvoering, zoals ik vorige maand al heb uitgelegd. Iran wil nu de aankoop van 70 F-14 Fighter Bombers, 140 F-16 Fighters, 31 F-4 Phantom Jets en 1000 lucht-grond raketten annuleren. Maar wat het meest werd geprezen door Moskou Radio was Iran’s gemelde beslissing om terug te keren van het kopen van het zogenaamde AWACS Airborne Spy System. Het zou langs de grens met Rusland gebruikt worden om de Russische militaire activiteiten te controleren. Wat China betreft, de oorlog tussen Oost en West blijft aan de oppervlakte; maar zoals ik vorige maand heb gemeld, hebben Rusland en China al een

principeakkoord bereikt voor een geheime alliantie. Zes dagen geleden, op 23 oktober, werd het Sino-Japanse Vredesverdrag van kracht en Russische geofysische oorlogvoering zal Japan dwingen om spoedig bij Rusland aan te sluiten. De grote Nieuwe Aziatische As. Tokyo, Peking en Moskou.., die ik vijf jaar geleden waarschuwde over in mijn boek De samenzwering tegen de Dollar, komt in het leven.

Deze maand zijn vier Amerikaanse Spionnenbases in Turkije een jaar lang heropend, het wapenembargo tegen Turkije is opgeheven en op 23 oktober was het wapenembargo tegen Pakistan weer opgeheven. De Verenigde Staten overwegen nu om wapens te leveren aan Somalië, en achter de schermen verandert het Amerikaanse officiële gedrag tegenover Rhodesië en Zuid-Afrika. Onze ongeziene heersers willen alle bondgenoten die ze kunnen redden voor de komende oorlog.

Vrienden, zoals we vandaag geconfronteerd worden met de kwade krachten van het bolsjewisme in ons midden en de dreiging van oorlog, moeten we deze woorden herinneren: "We hebben geen spirituele gloed, geen vurigheid, geen vuur tegen het kwaad. We staan vandaag de dag voor oorlog met de onpasselijkheid van een persoon die onbeweeglijk staat voor de zondvloed, simpelweg omdat hij de vloed niet wenste." Dit zijn de woorden van journalist en docent Frederic Snyder die op 30 november 1941 werden gesproken, slechts een week voor Pearl Harbor; en vandaag, mijn vrienden, is heel Amerika een Pearl Harbor.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 40

30 november 1978

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 30 november 1978, en dit is mijn audiobrief nr. 40.

Op 24 november 1978 publiceerde de Washington Post hier in Washington DC een volledige herdenkingsdag aan Leo J. Ryan van Californië. Een schets van Ryan in tonen van grijs nam de hele pagina op, en tegen die achtergrond werd een korte grafrede in vet gedrukt. Het begon: “In Memoriam, aan onze goede vriend Leo J. Ryan, congreslid uit Californië. We zullen hem missen. Hij zag hoop dat het recht zou zegevieren.” De timing van deze herdenkingspagina was ironisch. Congreslid Ryan was bijna een week eerder in Guyana vermoord en zijn begrafenis had twee dagen eerder plaatsgevonden. Maar congreslid Ryan was opzettelijk opgeofferd om een geheime militaire operatie in Guyana te starten; en het bleek dat het Washington Post-monument aan Ryan onmiddellijk na de succesvolle voltooiing van deze militaire operatie werd gedrukt. In een blijk van moed die vandaag de dag vrijwel onbekend is in het Amerikaanse Congres, was Ryan naar Guyana gegaan wetende dat het gevaarlijk zou kunnen zijn. Maar wat hij niet wist was dat hij was gelokt om een reis te maken waarvan de tragische uitkomst ruim voor de tijd was gepland. Congreslid Ryan en degenen die met hem stierven op Port Kaituma Airport waren slachtoffers in de geheime oorlog die leidt tot nucleaire oorlog één. En ook de honderden andere Amerikaanse burgers die stierven in de zogenaamde ’massa zelfmoord’ in Jonestown, Guyana.

Al meer dan twee jaar zijn de Verenigde Staten en Rusland betrokken bij geheime vijandelijkheden ter voorbereiding van de Eerste Kernoorlog. Het begon in de zomer van 1976 toen de nog steeds geheime Onderwaterraketcrisis uitbrak. Toen breidde het uit tot nucleaire sabotage van de Verenigde Staten met wapens die nu op letterlijk duizenden locaties landelijk geplant zijn. Deze variëren van mammoet waterstofbommen klaar om onze grootste dammen en reservoirs te vernietigen tot kleine nucleaire apparaten genaamd ’micronukes’ door de Russen. De Russen laten al een tijdje micro-kernen ontploffen in een constante trommelslag van explosies in heel Amerika. In september 1977 nam de geheime oorlog een beslissende nieuwe wending. In de nog geheime Slag van de Oogst Maan in de ruimte, verloren Amerika’s Secret Rulers hun vermeende aas in het gat voor de komende oorlog. In een schokkende overstuur, Rusland sloeg Amerika’s geheime Maan-straalwapens basis in Copernicus Crater, en sinds die tijd Rusland heeft de dominante positie militair in de ruimte.

In de afgelopen audiobrieven heb ik mijn luisteraars op de hoogte gehouden van deze ontwikkelingen, en ik heb het afgelopen jaar ook de aandacht gevestigd op de drastische veranderingen die plaatsvinden in het leiderschap van zowel Rusland als de Verenigde Staten. In Rusland, de oorspronkelijke heersende factie na 1917, zijn de atheïstische bolsjewieken, omvergeworpen na een progressieve strijd voor zes decennia. Het Kremlin is nu onder absolute controle van een stoere groep inheemse Russen, een christelijke sekte die de bolsjewieken als een vleesgeworden kwaadaardige beschouwt. Als gevolg daarvan worden de bolsjewieken verdreven uit Rusland en ze komen meestal naar de Verenigde

Staten. Ze sluiten zich aan bij de vele bolsjewieken die al in machtige posities zitten in een nieuwe bolsjewistische revolutie! In dat proces zijn ze geleidelijk aan aan het verdrijven van veel van de macht die ooit werd uitgeoefend door hun Geheime Geallieerden, de derde generatie Rockefeller broers. Terwijl bolsjewistische macht in de Verenigde Staten groter en groter wordt, worden de satanische vruchten van die macht steeds zichtbaarder.

Zeven maanden geleden in april 1978 werden de levens van meer dan honderd nietsvermoedende burgers opzettelijk in groot gevaar gebracht voor een inlichtingenmissie. Dit was het geval met Korean Airlines vlucht 902, die supergevoelige Russische luchtruimte binnenviel en werd neergeschoten. Zoals ik in detail uitgelegd dat maand in audiobrief nr. 33, er was niets toevalligs aan de Koreaanse vlieger episode, en de dreiging van de dood voor alle onschuldige passagiers was het belangrijkste ingrediënt in de episode. Het zou veel gemakkelijker zijn geweest voor de Russische strijders om de Boeing 707 uit de lucht te blazen in een vlammenbol dan om hem neer te dwingen met slechts een paar slachtoffers, zoals gebeurd was.

Vandaag is de bolsjewistische greep op Amerika nog groter dan in april vorig jaar, en het menselijk leven wordt met de dag goedkoper. Dit keer waren het geen honderd, maar bijna duizend burgers, en deze keer stierven ze omdat niets aan het toeval werd overgelaten. De gruwelijke tragedie in Jonestown, Guyana is slechts een schaduw van wat er voor de hele Verenigde Staten ligt als de kanker van het bolsjewisme niet wordt gestopt. Degenen die door de bolsjewistische manier van denken worden gegrepen zijn schizofrene en satanische en niet in staat om goed van kwaad te onderscheiden. Wanneer deze neigingen niet gecontroleerd mogen worden en de bolsjewieken macht verwerven, zijn de gevolgen voor de samenleving als geheel tragisch. Zowel moorddadige als zelfmoordacties vinden plaats op een schaal die niet te bevatten is. Het gebeurde 60 jaar geleden in Rusland toen de bolsjewieken daar overnamen; en nu, terwijl de bolsjewiek het overneemt, begint het hier ook in de Verenigde Staten van Amerika te gebeuren.

Mijn drie onderwerpen voor deze maand zijn:

Onderwerp 1 Het militaire doel van de tragedie in Jonestown

Onderwerp 2.. De slag om Guyana, Thanksgiving Day, 1978

Onderwerp 3 De openingsscènes van nucleaire oorlog één.

Onderwerp 1 Het is nu bijna twee weken geleden dat congreslid Ryan en vier andere Amerikanen werden afgeslacht op de luchthaven Port Kaituma, Guyana. In die tijd werd het ministerie zwaar beschoten door de vrienden en medewerkers van het congreslid. Over een periode van een jaar en meer, het ministerie van Buitenlandse Zaken ontving bushels van Amerikaanse burgers bezorgd over vrienden en familieleden in Jonestown. Congreslid Ryan bleef maar aandringen op een onderzoek, maar Buitenlandse Zaken heeft nooit een onderzoek uitgevoerd dat de naam waardig was. Pas nadat congreslid Ryan een whitewash-rapport over Jonestown had ontvangen, besloot hij zelf naar hem te gaan kijken. Congreslid Ryan, mijn vrienden, was het slachtoffer van opzettelijke uitlokking, om redenen die ik binnenkort zal uitleggen. Een zorgvuldige analyse van zijn psychologische profiel had aangetoond dat hij naar Jonestown kon worden uitgelokt door hem harde informatie te ontzeggen via normale kanalen. Inlichtingendiensts binnen Buitenlandse Zaken zorgden ervoor dat alle rapporten aan Ryan over Jonestown niet met zijn

tevredenheid zouden voldoen. De woordvoerders van Buitenlandse Zaken proberen zich dom te gedragen over hun rol in de grizzly gebeurtenissen van de afgelopen dagen. Ze zwaaien met hun handen en proberen er dwaas uit te zien omdat ze uitleggen waarom ze op een of andere manier niet in Jonestown de gevaren konden zien; maar de ramp in Jonestown werd eigenlijk veroorzaakt door een militaire situatie in Guyana die ik voor het eerst meer dan vier jaar geleden openbaar maakte. En toen, zoals nu, was het enige antwoord van de regering een doofpotaffaire.

Zoals mijn oudere luisteraars allemaal weten, heb ik het over de Russische kernraketbasis in Guyana. Vanaf juni 1974 onthulde ik de aanwezigheid van de Guyana raketbasis op radioprogramma's in heel Amerika; en in oktober 1974 herhaalde ik deze waarschuwing in mijn allereerste pratende band, Audio Boek nummer 1, getiteld: "Hoe jezelf te beschermen tijdens de komende depressie en derde wereldoorlog." De volgende woorden zijn een direct citaat uit die eerste tape van meer dan vier jaar geleden: "Volgens mijn zeer betrouwbare inlichtingenbronnen over deze kwestie, De Republiek Guyana (naast Venezuela in Zuid-Amerika) is al veranderd in een ander Cuba met atoomraketten gericht op de Gatun Locks van het Panamakanaal en op onze steden hier in de Verenigde Staten. Natuurlijk weigert onze regering, die danst op het door de Dynastie geroepen nummer, zelfs mijn aanklachten op deze score serieus te onderzoeken." (Einde citaat uit Audio Boek nummer 1) Sindsdien heb ik mijn waarschuwingen over deze Russische raketten in Guyana herhaald in mijn audiobrieven, Zoals u weet, maar toen ik deze aanklacht op de radio deed, stuurden velen van u brieven en telegrammen naar Buitenlandse Zaken, vooral door uw Congresleden en het Pentagon. Je eiste te weten of mijn aanklacht waar was, en voor je inspanningen kreeg je een klojo en ontkenningen. Velen van jullie stuurden me deze brieven waarin stond dat jullie de regering niet geloofden. Nou, mijn vrienden, je had gelijk.

De ontwikkelingen die in de stad Jones tot een tragedie zouden leiden, begonnen zo'n 13 jaar geleden in 1965. Guyana was een nieuw onafhankelijk land, de voormalige Britse kolonie van Brits Guyana. De geheime alliantie Rockefeller-Sovjet was toen in volle gang en de gezamenlijke plannen voor een gecontroleerde nucleaire oorlog gingen gewoon door. Beide kanten keken vooruit naar een uiteindelijk dubbel-kruis, maar dat lag nog ver in de toekomst op dat moment. Zoals ik in eerdere audiobrieven heb uitgelegd, was de opzettelijke versterking van Rusland ten koste van Amerika onderdeel van hun gezamenlijke plan voor Wereldregering en verovering. De Cubaanse raketcrisis van 1962 gooide een tijdelijke moersleutel in het programma toen president John F. Kennedy persoonlijk tussenbeide kwam en de nucleaire bewapening van Cuba stopte; en daarvoor verloor hij zijn leven in Dallas nauwelijks een jaar later. Zijn opvolger, Lyndon Johnson, zorgde ervoor dat hij het script zorgvuldiger volgde. Na de Cubaanse crisis had Rusland voor strategische doeleinden een nieuwe voorwaartse basis in het Caribisch gebied nodig, totdat de hitte in Cuba uitviel. Om Rusland te herbergen werd Guyana hiervoor geselecteerd en David Rockefeller zorgde ervoor dat een marxist genaamd Forbes Burnham premier werd. In ruil daarvoor werd de Chase Manhattan Bank fiscaal agent voor Guyana, waardoor Rockefeller toegang kreeg tot het goud dat in Guyana werd geproduceerd; en als een belangrijke factor in dit alles, toen president Lyndon Johnson in 1965 de voormalige Amerikaanse luchtmachtbasis, Atkinson Field, overdroeg aan Guyana. Amerika's recht om de basis nog decennia te beheersen werd gewoonweg zonder excuus weggegooid. Atkinson

Field, dat omgedoopt werd tot Temehri Airfield, ligt ten zuiden van Georgetown, de hoofdstad. Dit is het vliegveld waar Amerikaanse helikopters lichamen naartoe brachten om naar Amerika te worden gebracht na de ramp in Jonestown deze maand. Toen Johnson het vliegveld van Temethri aan marxist Guyana gaf, gaf hij Rusland inderdaad een zeer grote pruim. Het vliegveld Temehri is het grootste in heel Latijns-Amerika, groter zelfs dan New York's grootste luchthaven, de John F. Kennedy Airport; en de locatie maakt het ideaal voor het overvaren van Cubaanse troepen en voorraden naar Afrika. Als gevolg daarvan heeft Johnson's actie namens de Rockefellers de Verenigde Staten beroofd van een belangrijke logistieke verbinding met Afrika en de deur geopend voor Cubaanse troepen. Onze problemen met de Cubaanse troepen in Angola en elders in Afrika zijn daar jaren later deels het gevolg van.

De Russische militaire activiteit in Guyana was een aantal jaren sterk geconcentreerd rond de omgeving van het vliegveld van Temehri. Toen ik de Russische raketten in 1974 voor het eerst meldde, werden ze geplaatst op plekken die het vliegveld omringden. De laatste twee jaar werden de raketten echter uit deze locaties gehaald en verplaatst naar een apart raketcomplex ten westen van Georgetown. In dit nieuwe complex werden de raketten ingezet op plaatsen verspreid over een gebied ongeveer 30 mijl door. In het centrum was een commando- en controleinstallatie onder leiding van het Russische personeel. Nadat deze raketbasis werd verplaatst, werd het raketcomplex gecentreerd op een punt ongeveer 70 mijl ten noordwesten van Temehri vliegveld; en ongeveer 70 mijl naar het noordwesten lag de Peoples Temple Commune in Jonestown, een Israëlisch-type kibboets. De raketbasis eindigde dus halverwege de Jonestown commune en Temehri Airfield. Het was geen toeval, mijn vrienden, dat de Peoples Temple kibboetz zo dicht bij de raketbasis lag. Maar de oorsprong van de Volkstempel in de jaren 1950 had niets te maken met overheidsintriges. Het was pas rond 1970 dat bepaalde elementen van de Amerikaanse Intelligence gemeenschap begonnen te infiltreren en de Peoples Temple te ondermijnen. Zoals ik in het verleden heb uitgelegd, is het altijd standaard geweest dat de Rockefeller broers niet alleen de macht factie steunen, maar ook spionnen en tegenstanders van die factie. Op deze manier bevinden zij zich altijd in een positie, althans in theorie, om iedereen die probeert zich van hun controle te ontdoen, te schrappen. In het geval van Guyana wilden de Rockefellers in Guyana een dergelijk instrument hebben als een controle op Forbes Burnham, de premier, die ze met hun geld hadden aan de macht gebracht. Bepaalde elementen binnen de Amerikaanse inlichtingengemeenschap onder algemene coördinatie door de CIA kregen de taak om manieren te vinden om dit te bereiken.

Bij de evaluatie van verschillende opties werd geconcludeerd dat de Peoples Temple ideaal zou blijken. Het psychologische profiel van de leider, Jim Jones, gaf aan dat hij kon worden omgezet in een krachtig instrument van onze Ongeziene Heersers. In tegenstelling tot berichten in de gecontroleerde grote media, Jim Jones werd geboren als een Jood, en hij toonde al neigingen naar kibboets-stijl organisatie die kon worden gechanneld in nuttige richtingen. Dit zou worden veroorzaakt door een combinatie van zowel bewuste als onbewuste factoren. Op bewust niveau zouden geld en krachtige politieke steun in zijn richting worden gechanneld; op onbewust niveau zou de techniek van psychologische programmering, die ik in sommige van mijn vroege audiobrieven beschreef, worden ingezet. Geleidelijk aan zou Jim Jones zijn eigen persoonlijkheid verliezen en worden wat onze Onzichtbare Heersers wilden dat hij was. Het proces zou onvermijdelijk enorme

interne conflicten creëren en Jim Jones in een lastige en gevaarlijke man veranderen.. en dat mijn vrienden, was wat er werd gedaan.

In 1973 begon het gedrag van Jones te veranderen door zijn vrienden en volgelingen. Zijn bekering tot een halfbewuste agent van dood en intriges was serieus onderweg. Datzelfde jaar werden de champignons van de Peoples Temple gebruikt om de landbouwkibboets te lanceren in Jonestown, Guyana, hoewel er toen maar een paar mensen naartoe gingen. Guyana is een starre marxistische politiestaat, en niemand had een nieuwe onderneming als de Commune kunnen starten zonder goedkeuring van Forbes Burnham; maar David Rockefeller agenten zorgden ervoor dat Burnham alle garanties kreeg die hij nodig had dat het Jones-compound netjes in de marxistische omgeving van Guyana zou passen. En tegelijkertijd, was Forbes Burnham begonnen David Rockefeller te bedriegen, precies zoals gevreesd. Hij speelde politiek maar verborg veel goudproducties in grotten in de bergen. David Rockefeller ontdekte dit enige tijd later, maar tegen die tijd was het veel grotere probleem de ontwikkeling van een dubbelkruis door Rusland, zodat Burnham onaangeroerd bleef om plaats te maken voor grotere dingen.

Toen ik in de zomer van 1974 radioluisteraars in heel Amerika waarschuwde over de Guyana raketten, lagen de Rockefeller broers nog steeds in bed met het Kremlin. Er waren al onheilspellende tekenen dat er iets gebeurde in Rusland dat ze niet begrepen; maar ze konden zich gewoon niet voorstellen dat hun oude Kremlin-geallieerden, de bolsjewieken, werden omvergeworpen. Mijn publieke waarschuwingen over Guyana raketten werden dus afgewezen en belachelijk gemaakt door regeringswoordvoerders, die logen. Een zorgvuldig geprogrammeerde nucleaire oorlog werd gepland voor de late jaren 1970 en ze wilden niet dat het plan verpest werd door publiek bewustzijn; maar twee jaar later begon de volledige militaire dubbel-doorkruising van Rusland van Amerika met de Onderwater Raket Crisis van 1976. De meesten van u weten van die crisis, waarover de regering zwijgt, maar die ik in audio brieven 14 tot 16 heb beschreven. Onze ongeziene heersers werden zwaar geschokt door die verrassing en probeerden aanvankelijk hun geheime alliantie met de Kremlin-heersers weer op te bouwen. Immers, ze waren er al eerder in geslaagd om dit te doen nadat president Kennedy de regels had overtreden en een kwestie van de Cubaanse raketten had gemaakt; maar ondertussen begonnen ze ook met het opzetten van noodplannen om zich op te stellen voor een mogelijke echte oorlog.

De Guyana raketbasis was een van de belangrijkste doelen van deze herziene planning. Toen deze planning meer dan twee jaar geleden begon, lag de Space Battle of the Oogst Maan nog een jaar in de toekomst. Het leek ondenkbaar dat Amerika zijn geheime balk-wapens basis kon verliezen die spoedig operationeel zou zijn op de maan; en zolang ze deze Maanbasis hadden om van te afhankelijk te zijn, dachten onze Ongeziene Regeerders dat ze niet konden verliezen. Maar in het licht van de onderwaterraket met dubbel kruis, wilden ze zoveel mogelijk militaire tanden uit Rusland trekken. Op deze manier zou hun vernietiging van Rusland nog completer zijn dan oorspronkelijk gepland.

De planners van Operatie Guyana kregen een moeilijk probleem op te lossen. Het doel was de Russische raketbasis in Guyana te vernietigen en daarmee de dreiging weg te nemen die het voor het Panamakanaal en de Zuid-Amerikaanse steden had. Maar dit zou een vooroorlogse operatie zijn die heimelijk en met volledige verrassing werd uitgevoerd. Het moest geheim blijven, want noch de Verenigde Staten noch Rusland konden het zich

veroorloven om te weten dat de basis ooit bestond; en de verrassing moest compleet zijn, want zelfs met de kortste waarschuwing kon de basis worden versterkt en verdedigd door Cubaanse troepen. Uit deze vereisten werd geconcludeerd dat een commando-achtige inval nodig zou zijn, zoiets als de Israëlische inval op Entebbe Airport in Oeganda in juli 1976. Elke andere aanval zou onze leiders hebben gevraagd te doen wat president Kennedy in 1962 deed, en dat is: vertel het Amerikaanse volk wat er gaande was en vraag om onze steun. En ten koste van alles, het enige wat onze ongeziene heersers niet wilden doen was jou en mij niets vertellen. Het probleem ontstond toen.. hoe om de gezamenlijke aanvallende krachten in Guyana in een kracht groot genoeg en snel genoeg om het werk te doen. Een grote raketbasis zoals deze in Guyana vernietigen is immers geen kleine taak en het vergt ervaring. Er werd geconcludeerd dat er op een of andere manier een heel plotseling, enorm, overtuigend excuus zou moeten worden geboden om de geheime gemeenschappelijke strijdkrachten tijdelijk in Guyana te kunnen binnengaan. Het excuus, wat het ook was, zou zo zichtbaar moeten zijn dat Rusland de handen zou binden zodat Rusland geen wraak kon nemen in Guyana zonder haar te geven wat ze daar had gedaan; en het excuus, wat het dan ook was, zou moeten lijken dat het niet-militaire, maar militaire expertise nodig had. Bovendien zou er een bepaling moeten worden gemaakt dat alle slachtoffers van de raketaanval na de inval uit Guyana worden verwijderd, anders zou hun aanwezigheid in Guyana de basis kunnen zijn van een internationaal incident dat is ontstaan rond een ander verhaal dat niets te maken heeft met de geheime raketbasis. Zo heeft de regering van Guyana, volgens de Russische dictaten, de lichamen van de gemeenschappelijke strijdkrachten die bij de aanval zijn gedood, publiekelijk tentoongesteld en gezegd dat ze zijn gedood in een poging tot staatsgreep tegen Forbes Burnham. Het was een hele grote order, maar de Jonestown kibboets bleek het antwoord te zijn. Het enige wat nodig was, was dat honderden Amerikaanse burgers plotseling in Guyana zouden sterven en onder voorwaarden die onmiddellijke enorme publiciteit garanderen.

De enorme omvang van de tragedie zou militaire betrokkenheid vereisen, en de locatie van Jonestown werd op orde gemaakt. Helikopters die tussen het vliegveld Temehri en Jonestown pendelden, zouden natuurlijk over het raketcomplex vliegen, waarvan de details bekend waren ondanks de deskundige camouflage. Dit betekende dat gemeenschappelijke speciale strijdkrachten konden worden neergezet in de buurt van de omgeving van de raketbasis en later teruggevonden, samen met slachtoffers, met relatief gemak. En terwijl de journalisten van het Temehri vliegveld toekeken hoe helikopters naar het noordwesten vertrokken en vanuit dezelfde richting terugkeerden, werd er van hen uitgegaan dat ze allemaal 150 mijl verder gingen en van Jonestown af kwamen. Ze wisten niet dat veel van de vluchten van en naar de Russische raketbasis, die in dezelfde richting lagen maar slechts half zo ver weg.

Toen besloten werd om massale sterfgevallen in Jonestown te gebruiken als dekmantel voor de raket-basis aanval, werkte Jonestown alleen als een buitenpost van de Peoples Temple. Er waren niet genoeg mensen om een groot incident te leveren dat het beoogde doel diende, en dus werd Jim Jones door directe en indirecte middelen overgehaald om zelf naar de Guyana kibboets te gaan, met evenveel van zijn kudde als hem te volgen. Dat bleek ongeveer 25 tot 30% te zijn, en door hem te volgen identificeerden ze zichzelf automatisch als de groep die het meest afhankelijk was van Jones persoonlijk. Ze waren ook het meest

gevoelig voor de gecombineerde invloeden van uitputting, intimidatie, en isolatie van externe hulp.. met andere woorden, recht voor hersenspoeling. Sinds de dagen van de Koreaanse oorlog is het duidelijk dat hersenspoelingstechnieken veel mensen kunnen dwingen om allerlei dingen te doen. Zelfs geharde Amerikaanse GI's in Korea werden het slachtoffer van hersenspoeling in verrassende aantallen omdat ze niet begrepen waar ze tegen moesten vechten. Maar natuurlijk waren de slachtoffers van Jonestown alles behalve geharde soldaten.

In augustus 1977 vertrok Jim Jones met zijn grote offerkudde naar Guyana. Diezelfde maand, droeg ambassadeur Andrew Young een boodschap naar premier Forbes Burnham van Guyana. Hij zei dat de Verenigde Staten en de Wereldbank onder bepaalde voorwaarden hun hulp aan Guyana zouden verhogen, dat wil zeggen, Burnham's zakken met een factor tien keer meer dan de vorige niveaus. De ramp van Jonestown werd in gang gezet in een dag kort voor de Slag bij de Oogst Maan vorig jaar.

Om de hele tragedie in de schittering van de publiciteit te veroorzaken, werd de belangstelling van wijlen congreslid Leo J. Ryan ontwikkeld en geprogrammeerd; en toen de tijd naderde voor congreslid Ryan om zijn geplande reis naar Guyana te maken, werden andere activiteiten in gang gezet op het diplomatieke en militaire toneel. Het was van essentieel belang dat Ruslands aandacht werd afgeleid van Guyana tot te laat om actie te ondernemen om de raketbasis te beschermen. De prijs van Rusland op het westelijke halfrond is natuurlijk Cuba; en dus in de laatste dagen voor de Slag bij Guyana op Thanksgiving Day 1978, de verzonnen MiG-23 crisis..onthoud dat?.Was gebruikt om Russische aandacht naar Cuba te leiden. Het Kremlin ontdekte pas te laat dat het echte doel niet Cuba was, maar Guyana.

Onderwerp 2.. Nauwe hulp van wijlen congreslid Leo Ryan hebben publiekelijk gemeld dat zijn slecht-verdiende beslissing om naar Guyana te gaan werd veroorzaakt door een State Department verslag aan hem dat hij vond onbevredigend. Zoals ik al zei, was deze reactie van Ryan voorspeld en in feite moedwillig aangemoedigd. Met de verkiezingen die eraan komen, besloot congreslid Ryan de reis te plannen na de verkiezingen tijdens de Congressionele Recess. Dit was een natuurlijke beslissing, en was ook voorzien door de planners achter de schermen. En toen de tijd voor zijn reis naderde, barstte de valse kwestie van de Cubaanse MiG-23 crisis uit. De regering-Carter had bijna een jaar geleden geleerd dat de Russen de MiG-23's naar Cuba zouden sturen en besloten dat het het perfecte excuus zou zijn voor een nepcrisis. De MiG-23, mijn vrienden, kan bepaalde soorten kernwapens dragen zoals beweerd, maar zelfs in deze rol is het een tactisch wapen dat het best geschikt is voor ondersteuning van grond- of marinetroepen. De MiG-23 op zich bedreigt Amerika niet op dezelfde manier als de Cubaanse raketten uit 1962; en dus toen de Verenigde Staten begonnen met het spelen van de MiG-23's, was het voor het Kremlin heel duidelijk dat dit een opzettelijke poging was om de publieke spanning over Cuba op te wekken. De vraag was: wat waren de Verenigde Staten precies van plan? Zou de regering van Carter zo gek zijn om Cuba binnen te vallen? Zoiets klonk irrationeel, maar Amerika's Ongeziene Heersers gedragen zich steeds irrationeeler. Deels is dit opzettelijk bedoeld om de schaakspelers in het Kremlin uit balans te houden, maar het is ook deels het gevolg van de toenemende mate van controle over Amerika door die satanische schizofrenen, de bolsjewieken.

Cuba is immers heel belangrijk voor Rusland, want Rusland kijkt vooruit naar wereldheerschappij na de Eerste Wereldoorlog, en daarvoor is Cuba het belangrijkste strandhoofd van Rusland op het westelijke halfrond. Nog dringender is Cuba het onovertroffen thuis van de Russische onderzeeërvloot. Deze vloot is de afgelopen twee jaar herhaaldelijk in aanvalsposities in de Golf van Mexico geweest en meer in perioden van spanning. En alsof dat niet genoeg is, zijn er concentraties van kernwapens op ten minste vier locaties in Cuba. Eentje ligt vlakbij de noordkust, ongeveer 10 mijl ten zuidoosten van Cardenas. Deze locatie is 150 mijl ten zuiden van Cape Sable, Florida. Een tweede locatie is ongeveer 150 mijl naar het oosten-zuidoosten van dat en ongeveer 10 mijl landinwaarts van de noordkust. Honderd vijfentwintig mijl verder naar het zuidoosten is een derde concentratie 15 mijl ten noordoosten van Marti, goed landinwaarts. De vierde nucleaire locatie is nabij het oostpunt van Cuba, 28 mijl noord-noordwesten van de Amerikaanse marinebasis op Guantanamo Bay. Met dit alles op het spel, Amerikaanse publiciteit over de MiG-23's veroorzaakte zorgen in het Kremlin. En begin november nam de spanning toe toen de Verenigde Staten begonnen met het sturen van SR-71 verkenningsvluchten boven Cuba.. schaduwen van 1962. In reactie hierop begonnen massale formaties uit de Atlantische Oceaan, de Stille Oceaan en de Caribische onderzeeërvloot van de Russische marine op 6 november te flaneren langs de oost-, west- en golfkusten van Amerika. Ze hebben geen aanvalsformaties opgezet, maar hun nummers gaven een duidelijke waarschuwing aan Washington. Op dit moment zijn ze nog steeds op het station, velen met neutronenwapens. In de week voorafgaand aan de tragedies in Guyana werd de Mig-23 pseudocrisis tot een hoogtepunt gebouwd. Vanaf dinsdag 14 november begon een grote Amerikaanse en Britse marine taskforce richting Cuba te gaan. Tegen midweek waren Cubaanse verdedigingstroepen in volle paraatheid, en op donderdag 16 november een groep van twaalf Amerikaanse senatoren in Moskou..vermoedelijk om de SALT gesprekken te bespreken..met Rusland Kosygin. Daar drongen ze op de vermeende kwestie van de Cubaanse MiG-23's, en Kosygin vloog in een woede. Hij riep: "Ik dacht dat je hier was om over Vrede te praten!" Volgens James Reston's New York Times artikel van 26 november 1978, probeerde een senator, John Glenn van Ohio, het MiG-23 argument te ontmantelen, en noemde het een "valse kwestie." Als voormalig testpiloot en Amerika's eerste astronaut in een baan, wist senator Glenn waar hij het over had, maar Kosygin's woede over de andere opmerkingen over de MiGs leverde de Amerikaanse Inlichtingendienst waardevol bewijs dat de afleidingsactie naar Cuba werkte. De volgende dag, 17 november, gaf Rusland publiekelijk toe MiG-23's naar Cuba te hebben gestuurd, en noemde ze hen strikt defensieve wapens. Dezelfde dag typte een artikel in de Washington Post de crescendo van media-aandacht voor de Cubaanse MiG-23's. Het heette: "Een nieuwe Cubaanse raketcrisis?"

De volgende dag, zaterdag 18 november, werden congreslid Leo Ryan, drie journalisten, en een vrouw die uit Jonestown wilde ontsnappen, afgeslacht op het vliegveld Port Kaituma. Er waren minstens een dozijn andere mensen gewond, maar er was geen poging om het vliegtuig te vernietigen gevuld met angstige ontsnapten uit Jonestown. In plaats daarvan werden veel getuigen levend gelaten, en een kleiner vliegtuig slaagde erin om direct na de luchthavenslachting te vertrekken en de aanval in de hoofdstad, Georgetown, te melden. Onmiddellijk was de wereld aandacht gericht op Guyana, en ondertussen was de massamoord in Jonestown.. ten onrechte een massa zelfmoord genoemd.. was onderweg. Op dit moment was de uitgebreide afleidingsmanoeuvre naar Cuba niet langer nodig, dus

het Pentagon kondigde aan dat er een routine marineoefening gaande was die niet dichter bij Cuba zou komen dan 50 mijl. Cubaanse verdedigingstroepen ontspannen, maar de echte actie begon pas in Guyana. De methodische executies van congreslid Ryan en drie vooraanstaande journalisten hadden gegarandeerd dat Jonestown binnenkort in de schittering van de publiciteit zou zijn. Na deze publiciteit te hebben gegarandeerd, gaf Jim Jones opdracht tot massa-executies in de kibboets Jonestown.

De volledige details van de ramp in Jonestown zullen nooit publiekelijk bekend zijn. Ik kan jullie vertellen hoewel dat van degenen die daar stierven, zeer weinig vrijwillig en opzettelijk hun eigen leven.. en dat is wat zelfmoord is. Velen werden bedrogen, niet beseffend dat de dood riten echt waren. Veel meer verzette zich, maar ze waren zwak, hulpeloos en geconfronteerd met gewapende executieteams. Dus verschillende malen werden honderden mensen vergiftigd met kaliumcyanide. Er waren echter veel anderen die probeerden te ontsnappen en die zich effectiever verzetten. Veel van deze mensen werden zonder genade in de jungle gedreven en neergeschoten. Toen de massamoord was afgerond, voerden de beulen hun laatste taak uit om de vreselijke doodscène te leiden. Om de verrassing te bereiken die nodig is om de Russische raketbasis aan te vallen, was het van cruciaal belang dat de eerste berichten uit Jonestown de scène beschreven als een massale zelfmoord. Alleen op deze manier kan de militaire betekenis ervan lang genoeg verborgen blijven om de Russen voor de gek te houden. Alle lichamen die vrij waren van schotwonden werden zorgvuldig gerangschikt in keurige rijen en andere groepen, wat op het eerste gezicht suggereert dat iedereen vrijwillig en opzettelijk stierf. Dit was de scène die Guyanese troepen begroette laat de volgende dag, zondag 19 november. Het was meer dan 24 uur nadat de slachtoffers van de kibboets stierven en de beulen, inclusief de echte Jim Jones, al lang weg waren. Ik kom later zelf op Jones terug.

De Guyanese troepen waren bang voor mogelijke ziektes maar telden de lichamen zo nauwkeurig mogelijk. Het totaal dat ze meldden was 409 zondagavond. De eerste indruk van een massale zelfmoord werd gegrepen door de gecontroleerde grote media van de Verenigde Staten. Zonder te wachten op een onderzoek, drumden de media weg naar het zelfmoordbeeld van Jonestown alsof het een bewezen feit was. Na een paar dagen begonnen een paar mensen vragen te stellen, maar tegen die tijd had het oorspronkelijke beeld van zelfmoord zijn doel gediend om Guyana's deuren naar de Verenigde Staten te openen. Op dinsdag 21 november zei Stevens overlevende zoon in een persconferentie in Georgetown: "Het kan geen massale zelfmoord zijn geweest." En dezelfde dag, volgens de Washington Star, wees een Guyanese bron op een ernstige medische discrepantie in de Jonestown kibboets doodscène. Hij zei: "Als je sterft aan cyanide, wat het gif lijkt te zijn geweest, gaat je lichaam in spasme en verstorende dood, maar in Jonestown leek iedereen ontspannen." De reden voor deze discrepantie, mijn vrienden, was dat tegen de tijd dat de Guyanese troepen arriveerden, alle lichamen waren herschikt, zoals ik heb gezegd. Ze werden ook meestal met hun gezicht naar beneden geplaatst. Dit was zodat de wijdverspreide nieuwsfoto's de gewenste indruk van kalmte niet zouden verpesten door ons de laatste uitingen van kwelling van de slachtoffers te laten zien.

Om de nachtmerrie te blijven vertonen om de Russen voor de gek te houden, drongen de Verenigde Staten er eerst publiekelijk bij Guyana op aan om de honderden lichamen te verzamelen en te begraven. Zoals afgesproken antwoordde Guyana in feite dat het Amerika's probleem was en dat Amerika de lichamen terug naar de Verenigde Staten moest

brengen. Om deze enorme en afschuwelijke taak te vergemakkelijken, is Guyana verplicht af te zien van de gebruikelijke Guyanese wet die vereist dat elk lichaam wordt geautopiseerd voordat het uit het land wordt verwijderd. Met deze regeling bereikten de Verenigde Staten de vereiste carte blanche militaire toegang tot Guyana. De Russische inlichtingendienst besefte wat er begin maandag 20 november was, maar het was al te laat om het te stoppen. Rusland kon nauwelijks de wereld aankondigen: “We hebben een geheime nucleaire raketbasis in Guyana en de Verenigde Staten zijn klaar om het te vernietigen.” Dat zou de wereldbeeld achter Amerika hebben doen herleven; en hoewel de Russische kosmoses snel boven Guyana samenkwamen, waren zij ook in de geheime strijd aldaar nutteloos. Hun geladen deeltjesbundelwapens kunnen kortsluiting hebben gemaakt van de commando-stijl krachten, maar in het proces zouden ze de Russische basis zelf hebben uitgeroeid. De Guyana raketten zijn sinds de slag bij de oogstmaan vorig jaar slechts een kleine factor in de Russische militaire macht geworden. Ze waren niet waardevol genoeg voor Rusland om de oorlog voor hen te verklaren. En dus onder deze omstandigheden was Rusland machteloos om te handelen nadat de tragedie in Jonestown was opgevoerd.

Toen Thanksgiving Day naderde, kwamen er grote Amerikaanse transporten, helikopters, troepen en medische teams naar Guyana. In een afgelegen hoek van het enorme Temehri vliegveld werd een commandopost opgericht voor de tweelingoperaties in Jonestown en op de Russische raketbasis. Toen sommige troepen de misselijkmakende taak begonnen om de kibboets van Jonestown op te ruimen, namen andere gezamenlijke aanvalstroepen posities in rond de raketbasis in voorbereiding op de verrassingsaanval. Intussen bleef het aantal doden in Jonestown om 409 dag na dag ongewijzigd. Op Thanksgiving Day zelf vond de Slag bij Guyana plaats. De kraakte strijdkrachten die in de jungle werden ervaren en de verrassingsoorlog trok het Russische complex binnen, en raakte alle verspreide plaatsen tegelijkertijd. Net als de Entebbe-aanval duurde de slag zelf niet lang. Het moest snel voorbij zijn om succesvol te zijn. Eerst werden de kleine bemanningen ter plaatse bij elke raket overweldigd en daarna gedood. De raketten zelf waren snel uitgeschakeld. Vervolgens kwamen de strijdkrachten bijeen in het commandocentrum van de raket, waar een bloedige veldslag plaatsvond. Toen de rook op was, was iedereen die de raketbasis bemande gedood, inclusief de Russische commandanten.

Toen de strijd voorbij was, begonnen Amerikaanse helikopters van Temehri Airfield te landen binnen het geruïneerde raketcomplex en vlogen de gewonden uit. Toen bleven de overige aanvallers over met twee banen voordat ze konden stoppen uit het gebied. Ten eerste hadden ze strikte orders om geen lichamen van de aanvalskrachten op Guyanese bodem achter te laten, en dus werd het hele gebied doorzocht totdat elk lid van de aanvalsleger was gevonden. Hun lichamen, zoals die van de slachtoffers in Jonestown, werden verzegeld in Vietnam-type lijkzakken en verzameld in open plekken waar helikopters konden landen om ze op te halen. De gecombineerde troepen moesten de kernkoppen van de raketten verwijderen en terug naar Georgetown brengen voor een luchttransport naar de Verenigde Staten. Speciaal opgeleide leden van de aanvalsgroep hadden zich onmiddellijk na de eerste aanvallen op de raketbemanningen op deze taak ingezet. Begin vrijdag 24 november waren alle kernkoppen verwijderd. Ook zij werden in lijkzakken geplaatst, één per zak, met wat jungle gebladerte erin gestopt om de tas een redelijk uiterlijk te geven. Natuurlijk was dit niet duidelijk voor de verslaggevers op

Temehri Airfield, wiens toegang tot de Amerikaanse Command Post daar zorgvuldig werd gecontroleerd. Toen gewonde leden van de gezamenlijke strijdkrachten na de Slag bij Guyana op Thanksgivingmiddag terug naar het vliegveld vlogen, werden ze uit het zicht van de verslaggevers gehouden. Anders, toen verslaggevers af en toe bodybags zagen worden verplaatst van plaats naar plaats, namen ze natuurlijk aan dat alle slachtoffers uit Jonestown bevatte. Ze konden niet weten dat sommigen gedood Commando's bevatten en dat anderen Russische kernkoppen bevatten. De voortdurende lading van de dood van de Jonestown kibboets maakte de perfecte dekking voor de nasleep van de Slag bij Guyana.

Sommige reporters zijn verbaasd over de keuze van Dover Air Force Base in Delaware voor de Guyana luchtlift. De meeste slachtoffers van Jonestown kwamen uit Californië, en er is een mortuarium faciliteit vergelijkbaar met de Dover faciliteit op Oakland Air Force Base in Californië. Dover werd gekozen, mijn vrienden, om de overdracht van de Russische kernkoppen naar de nabijgelegen Aberdeen Proving Ground en Arsenal te vergemakkelijken. Dit gebeurde door middel van shuttlevluchten van Dover naar Phillips Air Force Base.

Oorspronkelijk waren de Guyanese tellingen van 409 door Amerikaanse ambtenaren in Guyana als vast aanvaard. Dat had vragen opgeroepen over waar de rest van de duizend inwoners die in Jonestown zouden zijn, heen waren gegaan. Tenslotte, op Thanksgiving Day, met de lichaamsopruiming operatie goed op gang, een militaire woordvoerder vertelde verslaggevers: "De evaluatie die we hebben gemaakt is gewoon dat er niet veel meer mensen in Jonestown op het moment van de zelfmoord." Maar zelfs toen hij sprak, razende de Slag bij Guyana op de Russische raketbasis. Tegen de middag op vrijdag, de dag na Thanksgiving, waren 485 lijkzakken al aangekomen op het vliegveld van Temehri. De 'lichamen' van kernkoppen van de Russische raketbasis waren bestemd om het totaal te verhogen tot ver boven het totaal van 409 lichamen die oorspronkelijk door de Guyanese bij de kibboets werden geteld. Het was een grote vergissing, het soort dingen die gebeuren in de hitte van de strijd. Er moest iets gebeuren, en snel. Dus op die vrijdag na Thanksgiving maakte een ademloze en nerveus Pentagon woordvoerder van het Temethri Airfield een prachtige aankondiging via CBS televisie: "De oorspronkelijke telling van doden op de Jonestown site is ernstig in de fout bevonden. Het lijkt er nu op dat er 780 lichamen, totaal, gevonden op de site. Ze werden gewoon begraven onder andere lichamen gevonden. Er waren grotere volwassenen die werden gegroepeerd, en onder hun lichamen werden gevonden de lichamen van kleinere volwassenen en kinderen." De regering heeft het verhaal later verfraaid, onder druk van ongelooflijke verslaggevers. De Washington Star citeerde dezelfde woordvoerder als die vrijdagavond zei: "Bij het centrum van de stapel lichamen bij de verzamelzaal waren ze drie diep in sommige gebieden. Ze lagen in lagen met dekens tussen hen." Dit verhaal was zo ongelooflijk dat de Amerikaanse regering binnen twee dagen haar eigen verhaal over de dekens afwees als een "rumor." Toch moest het basisidee van lichamen boven op lichamen gehandhaafd blijven, dus op zaterdag 25 november probeerde een andere woordvoerder van de luchtmacht het allemaal aannemelijk te maken in de volgende woorden: "Van wat ik zag, de mensen die zelfmoord pleegden, zouden in mooie, nette cirkeltjes staan, kinderen voor hen, en als ze stierven, klapten ze in het binnenste van de cirkel."

De Guyana cover-up is wereldwijd in zijn afmetingen. In Guyana maakte vice-premier Reid de eerste publieke aankondiging aan het Guyanese volk over Jonestown op vrijdagmiddag

24 november in het parlement. Toen weigerde hij vragen te beantwoorden en haastte zich naar buiten te roepen van “Shame. Shame” en “Cover-up” van parlementsleden. En hier in de Verenigde Staten op Thanksgiving Day, zei FBI directeur William Webster dat de FBI Disaster Squad het lichaam van James Warren Jones positief heeft geïdentificeerd door vingerafdrukken te identificeren. Maar mijn vrienden, ze hebben een look-alike genomen. Jones zelf was op dat moment zijn ontsnapping uit Guyana aan het goedmaken.

Alle voorbereidingen voor Jones om te ontsnappen waren al van tevoren getroffen. Een boot vol met voorraden en geld wachtte hem op vlakbij de rivierstad Bartica, 35 mijl ten zuidwesten van Georgetown. Om vanuit Jonestown naar Bartica te komen, had Jones een Safe Conduct Pass. In de vroege ochtend van Thanksgiving Day, toen de slag bij Guyana begon, ging Jones naar beneden stroom naar Georgetown. Kort na de middag keerde Guyana zijn boot de monding van de Essequibo rivier in de Atlantische Oceaan. Van daaruit volgde Jones een ingewikkelde route die was ontworpen om te voorkomen dat hij gevolgd werd, maar ondanks dat, mijn vrienden, werd hij gevolgd. Van Guyana Jones ging recht oost voor ongeveer 330 mijl en vervolgens zuidwaarts, landing bij Ramere, Frans Guyana, ongeveer 5:30 uur lokale tijd November 27. Van daaruit reisde hij over land naar de hoofdstad Cayenne en nam een vliegtuig over de Atlantische Oceaan naar Freetown, Sierra Leone, in West-Afrika. Vanuit Freetown ging hij noordwaarts langs de kust naar de luchthaven van Guinee-Bissau, arriveerde om ongeveer 19:00 uur lokale tijd november 28. Daar, minder dan twee uur later, stapte hij in een DC-3 en vertrok. Zijn route nam hem oostwaarts naar Tambacounda, Senegal; van daar verder naar Mali met haltes bij Segou, Mopti en Gao; vervolgens verder naar Agadez, Niger en Largeau, Tsjaad. Vanaf daar bleef zijn vliegtuig naar Atbara, Soedan, en vervolgens een korte laatste sprong naar Port Sudan waar hij kwam kort na 4:00 uur vanmorgen, 30 november, lokale tijd. Toen hij in Port Sudan aankwam, vond Jones een Turboprop Executive Transport dat op hem wachtte, eigendom van en wordt beheerd door de Israëlische Inlichtingendienst. Binnen 20 minuten vertrok het vliegtuig met Jones en ging het midden van de Rode Zee richting de Golf van Akaba. Om 6:30 uur lokale tijd vanmorgen, 30 november, landde Jones’ vliegtuig kort op Elath, de achterdeur naar Israël; vervolgens op een privé vliegveld buiten Jeruzalem, arriveerde om 7:20 uur lokale tijd. Van daaruit ging hij naar een nabijgelegen locatie voor een inlichtingendebriefing.

Nadat Jones de afgelopen zes jaar geleidelijk is omgevormd tot een bewuste agent van de Intelligence Community, heeft hij deelgenomen aan een gezamenlijke operatie van de Amerikaanse en Israëlische Inlichtingendienst in Guyana. De Israëli’s hadden waardevolle expertise en zelfs belangrijke luitenants voor Jones bijgebracht om te laten zien hoe de Jonestown kibboetz voor de beoogde doeleinden kon worden opgezet en gebruikt. Men hoeft alleen maar naar een encyclopedie te kijken om te zien dat Jonestown eigenlijk een kibboets was. Zo zegt het World Book Encyclopedia onder het onderwerp "ISRAEL": "In een collectieve gemeenschap die een kibboets wordt genoemd, delen de boeren alle eigendommen en combineren ze hun arbeid. Het dorpsbestuur voorziet al hun behoeften. De volwassenen eten samen in een eetzaal, maar getrouwde stellen en alleenstaanden hebben een eigen slaapvertrek. Alle kinderen worden samen opgevoed in een apart huis. Ouders bezoeken hun kinderen voor een uur of twee voor het avondeten."

Mijn vrienden, het woord “communisme,” dat hier in Amerika is getammeerd, betekent leven in een commune. Er is geen zuiverere vorm van commune dan de Israëlische

kibboets. Als een commune wordt gerund door personen met satanische, schizofrene kenmerken zoals die van Jim Jones, worden moorddadig en suïcidaal gedrag opgedrongen aan het volk, zoals gebeurde in Jonestown. En als dit voorbeeld wordt uitgebreid met een hele natie, heeft men een natie in de greep van het bolsjewisme. Het gebeurt nu in Amerika, en wij zelf worden tegen onze wil tot nationale zelfmoord geleid en gedwongen.

Onderwerp 3. Veel Amerikanen vandaag de dag de neiging om te denken van de Tweede Wereldoorlog als begonnen op 7 december 1941. Dat was de dag dat open oorlog kwam naar Amerika in Pearl Harbor. Maar de Tweede Wereldoorlog begon meer dan twee jaar voor Pearl Harbor op 1 september 1939. Op die dag marcheerden Hitlers troepen Polen binnen en ontketenden een getij van gebeurtenissen die Duitsland en Japan in puin stortten. Vanaf die dag was het dus niet meer zinvol om te praten over het voorkomen van de Tweede Wereldoorlog. De vraag werd in plaats daarvan: Hoe de oorlog te beëindigen. Op dezelfde manier, mijn vrienden, is het niet langer zinvol om te spreken van het voorkomen van nucleaire oorlogen, omdat het al begonnen is. Het begon in het geheim op Thanksgiving Day, 23 november 1978, met de Slag bij Guyana. En terwijl Amerika's Pearl Harbor nog in de toekomst ligt, geeft al het bewijs aan dat we deze keer geen twee jaar hebben om te wachten! Terwijl deze geheime oorlog doorgaat voordat de oorlog wordt geopend, moeten we ons nu inzetten voor Russische vergeldingsmaatregelen tegen de Verenigde Staten. Door hun raketbasis in Guyana te vernietigen, hebben Amerika en Israël een Russische militaire installatie in het buitenland vernietigd en Russisch personeel gedood, en dat op een manier die elk protest van Rusland onmogelijk maakte. In het verleden heeft Rusland vaak wraak genomen in natura wanneer hij gewond raakte, en dat kan dit keer misschien ook weer gebeuren. Als dat zo is, zou geofysische oorlogvoering het ideale instrument kunnen zijn, waardoor een militaire installatie schijnbaar door een natuurramp wordt vernietigd.

In de Slag bij de Oogst Maan 14 maanden geleden, Amerika verloor; en de regels van de oorlog werden gewijzigd. Rusland probeerde Amerika vervolgens te dwingen zich over te geven door middel van de ontwapening van SALT II, maar onze ongeziene heersers hebben in plaats daarvan de voorbereidingen voor een suïcidale nucleaire oorlog opgevoerd. In Guyana hebben de openingsscènes van de nucleaire oorlog al een voorproefje gegeven voor de hele oorlog. Volgens de normen van degenen die het plan, de Slag bij Guyana was een briljant succes.. en toch, tegen welke prijs! Vele malen werden meer Amerikaanse levens opzettelijk opgeofferd dan de vijand in de strijd zelf. Op dezelfde manier zal de Amerikaanse strategie voor eerste aanval, die ik drie maanden geleden heb beschreven, ertoe leiden dat Amerikaanse doden de slachtoffers van Rusland zullen doen ontaarden.

De Slag bij Guyana was een oefening in futiliteit, een kras op de arm voor Rusland. Het was gepland voor de Slag bij de Oogst Maan, die de strijd van deze maand in Guyana verouderd maakte voordat het gebeurde. Misschien werden de lessen voor ons allemaal het best samengevat in het ironische teken dat over Jim Jones' troon hing in de grizzly stilte in Jonestown: "Degenen die het verleden niet herinneren worden veroordeeld om het te herhalen."

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Bronnen en redactionele noten

De tekst van de Engelstalige leeseditie komt uit het pdf-bestand Dr-Peter-Beter-AL.pdf van 1.024 pagina's. De tachtig genummerde brieven zijn uit het bestand gehaald en verdeeld over twee delen van veertig. Losse inleidende essays en herhalingen van passages buiten de genummerde reeks zijn buiten deze editie gebleven.

Bij de controle van de Engelstalige editie is gekeken naar de volgorde van de brieven en de volledigheid van de aangeleverde tekst. Spatiëring is gelijkgetrokken en de hieronder vermelde correcties zijn verwerkt. Vergelijking met de opnamen, historisch feitenonderzoek en vaststelling van de publicatierechten vergen elk een afzonderlijk onderzoek.

In de Engelse tekst van brief 18 zijn twee woorden uit het archieftranscript teruggezet die in de oorspronkelijke pdf ontbreken. Het gaat om "drive" in "massive drive in Civil Defense" en "rapidly" in "shifting rapidly in favor". Zie https://www.peterdavidbeter.com/docs/all/dbal18.html. In brief 31 is een spelfout in "administration" hersteld. Op andere plaatsen is het ongebruikelijke woordgebruik van de Engelse tekst behouden.

Referentiearchief
https://www.peterdavidbeter.com/
Licentietekst zoals opgenomen in het archief
https://www.peterdavidbeter.com/docs/all/dballic.html

De licentietekst in het archief is gedateerd op 6 januari 1984. De tekst betreft ongewijzigde cassettekopieën onder bepaalde voorwaarden. De toestemming is beperkt tot de rechten van Audio Books, Inc. De belangen van de auteur worden afzonderlijk behandeld. Bij latere gedrukte, vertaalde of digitale edities moeten de publicatierechten per editie worden vastgesteld.

De audiobrieven van dr. Beter

DEEL 2

Brieven 41–80 (1978–1982)

Peter David Beter

Nederlandse vertaling

Over deze editie

Dit deel bevat de volledige transcripties van veertig audiobrieven van Peter David Beter, in de oorspronkelijke volgorde. De Engelstalige leeseditie is gebaseerd op het pdf-bestand Dr-Peter-Beter-AL.pdf. Regel- en pagina-einden zijn aangepast voor publicatie in boekvorm. De wijzigingen in de Engelse brieven staan achter in dit deel.

Beter spreekt vanuit zijn eigen tijd, tussen 1975 en 1982. Beschuldigingen, voorspellingen, religieuze opvattingen en generalisaties over personen of groepen zijn uitspraken van de auteur. Wie zijn beweringen wil beoordelen, kan ze naast onafhankelijke bronnen en historische documenten leggen.

De adressen, prijzen en instructies uit die periode maken deel uit van de transcripties en horen bij hun historische context.

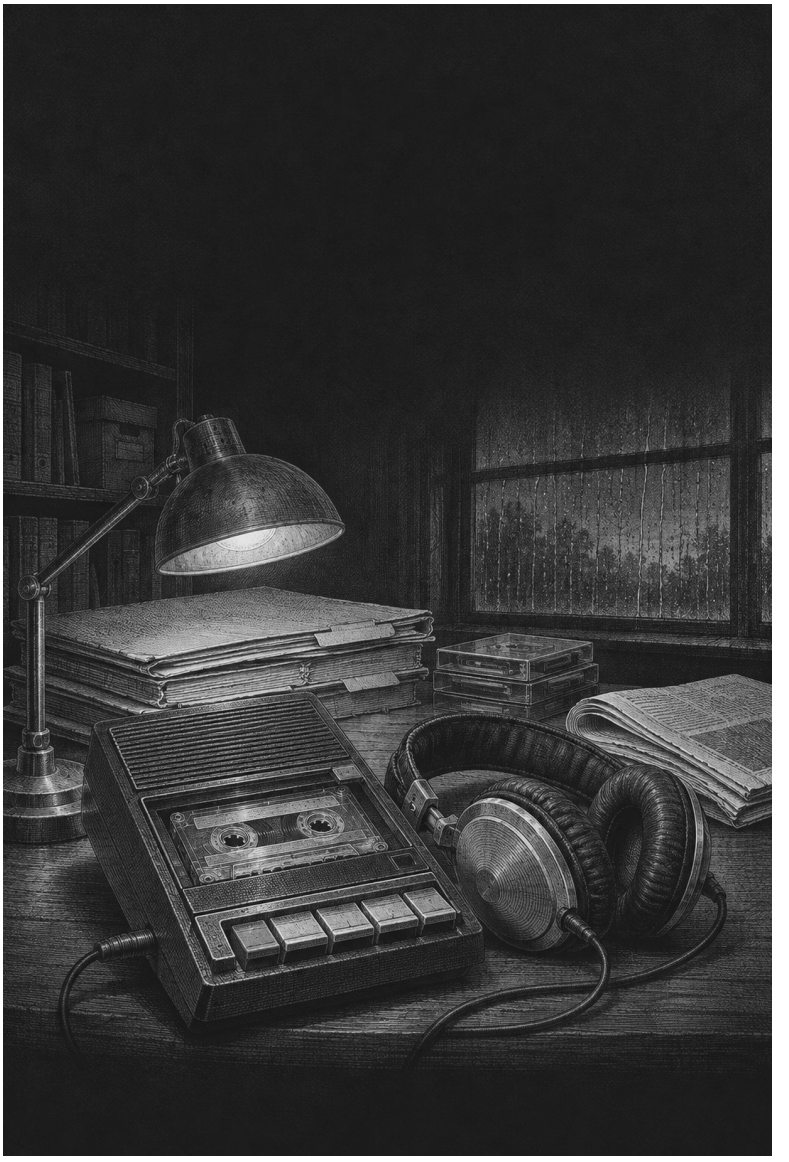
De Engelstalige leeseditie is onafhankelijk samengesteld. De redactionele verantwoording maakt geen melding van toestemming van Audio Books, Inc., de rechthebbenden van Beter of de uitgever van de boeken die in 2009 verschenen.

Oorspronkelijke brieven van Peter David Beter
Leeseditie samengesteld door Mea Zen
Creatieve samenwerking en productieondersteuning met AI door Colombine MichelangeLove
Omslag- en openingsillustraties met AI gemaakt voor de Engelstalige editie
Engelstalige leeseditie van november 2026

Volgens de bron is “Audio Letter” een geregistreerd merk van het Texaanse bedrijf Audio Books, Inc., dat de oorspronkelijke opnamen heeft geproduceerd. De oorspronkelijke teksten worden toegeschreven aan de auteur.

Voor de Nederlandse vertaling van de Engelstalige leeseditie zijn vertaalmodellen gebruikt. De noten achter in dit deel vermelden de brontekst.

Aan de luistertafel

Bureau in een denkbeeldig archief. Illustratie met AI gemaakt voor de Engelstalige editie.

Een stem, een opname en een lezer

Een opgenomen stem bereikt ons zin voor zin. In een transcriptie kun je bij een uitspraak stilstaan, terugbladeren of passages uit verschillende opnamen naast elkaar leggen. De twee delen zijn samengesteld om die manier van lezen mogelijk te maken.

Bij elke brief staan het nummer en de opnamedatum. De brieven staan in chronologische volgorde. Het eerste deel bevat brieven 01 tot en met 40, van 21 juni 1975 tot en met 30 november 1978. Het tweede bevat brieven 41 tot en met 80, van 26 december 1978 tot en met 3 november 1982. De delen zijn afgebakend op briefnummer, waardoor het jaar 1978 in beide voorkomt.

De datum helpt om de tekst te begrijpen. “Vandaag”, “volgende maand” en “binnenkort” verwijzen naar het moment van de opname. Een voorspelling geeft weer wat de auteur destijds verwachtte. In andere bronnen kun je nagaan wat er werkelijk gebeurde. Ook bij een citaat of een beschuldiging is het zinvol om de bron te raadplegen.

De volledige transcriptie bevat ook moeilijke of omstreden passages. Zo kunnen lezers de beweringen van de auteur onderzoeken, waaronder beschuldigingen aan het adres van personen, etnische of religieuze groepen en instellingen.

De openingsillustratie verbeeldt een plek om te luisteren en te lezen. In de digitale editie kun je de letters vergroten en via de inhoudsopgave rechtstreeks naar elke brief gaan.

Inhoud

41	26 december 1978	6
42	31 januari 1979	19
43	28 februari 1979	31
44	29 maart 1979	42
45	27 april 1979	54
46	28 mei 1979	66
47	28 juni 1979	78
48	30 juli 1979	90
49	27 augustus 1979	101
50	30 september 1979	114
51	27 oktober 1979	126
52	30 november 1979	138
53	21 januari 1980	151
54	24 februari 1980	163
55	28 juni 1980	177
56	30 juli 1980	190
57	31 augustus 1980	203
58	30 september 1980	216
59	31 oktober 1980	229
60	30 november 1980	242
61	20 januari 1981	254
62	28 februari 1981	267
63	1 april 1981	279
64	27 april 1981	293
65	6 juni 1981	305
66	11 juli 1981	318
67	25 augustus 1981	332
68	30 september 1981	346
69	8 november 1981	359
70	27 december 1981	372
71	29 januari 1982	385
72	28 februari 1982	398
73	31 maart 1982	412
74	30 april 1982	426
75	31 mei 1982	440
76	30 juni 1982	454
77	28 juli 1982	469
78	27 augustus 1982	483
79	30 september 1982	498
80	3 november 1982	513

Audiobrief 41

26 december 1978

Beste vrienden, u hoort dr. Beter vanuit Washington. Vandaag is het 26 december 1978. Dit is mijn audiobrief nr. 41.

Gisteren waren mijn familie en ik een van de miljoenen christenen wereldwijd die de geboorte van onze Heer Jezus Christus vierden. En toch kan Kerstmis zelf al snel een ding van het verleden in Amerika worden omdat zelfs als ik deze woorden zeg de stille Bolsjewistische overname van Amerika zich in drastische veranderingen in kerkaanbidding op vele gebieden laat zien. Op alle mogelijke manieren wordt Jezus Christus uit onze geest verwijderd, en ideeën die vreemd zijn aan het christendom worden vervangen door Zijn plaats. In dit tempo zal het niet lang meer duren voordat Kerstmis zelf door de bolsjewieken wordt verboden, net zoals ze zes decennia geleden in Rusland deden. Ondertussen gebruiken de bolsjewieken in ons midden het kerstseizoen om onze aandacht af te leiden van hun satanische intriges, net zoals ze dat in het verleden hebben gedaan.

Economische manipulaties worden in gang gezet om te leiden tot het versnellen van Stagflation hier in Amerika. Dat wil zeggen, inflatie gecombineerd met depressie. Politiek manoeuvreren zowel hier als in het buitenland is het instellen van het podium voor bolsjewistische dictatuur.. en binnenkort nucleaire oorlog One! Militair zijn de bolsjewieken bezig met koortsige voorbereidingen om een oorlog te voeren met Rusland die miljoenen van ons zal doden. De bolsjewieken weigeren ook de realiteit onder ogen te zien. Voor hen is Amerika snel hun laatste weide om in rond te zwerven, en het is hun laatste stand. Zij geloven dat zij hier moeten winnen om wraak te nemen, niet alleen op Rusland, dat hun soort verjaagt, maar ook op een Rusland dat opnieuw een christelijk volk is geworden.

Mijn drie onderwerpen voor deze maand zijn:

Onderwerp 1.. De economische aftelling naar nucleaire oorlog één; Onderwerp 2.. Spirituele oorlogvoering en de ineenstorting van vertrouwen; Onderwerp 3.. Bolsjewistische manoeuvre om tijd te kopen om te herpakken.

Onderwerp 1. Een week geleden, op 19 december, haalde een verschil van een miljoen dollar in de Amerikaanse goudreserves de krantenkoppen. Het New York Assay Office, het keuringsbureau van de Amerikaanse Munt onder het ministerie van Financiën, kan minstens 5.200 troyounce goud niet verantwoorden. Volgens sommigen kan er veel meer ontbreken. De vraag is: hoeveel meer?

Beste vrienden, bijna drieënhalf jaar geleden, in juli 1975, nam ik audiobrief nr. 2 op. Ik gaf toen slechts één gedocumenteerd voorbeeld van hoe groot de verschillen echt zijn. Het ging om het goudtransport van Fort Knox naar het New York Assay Office op 20 januari 1965. De zending bevatte meer dan 1,75 miljoen ounce goud, maar stond niet op de officiële lijst van goudtransporten uit Fort Knox van het ministerie van Financiën. Mijn vriend Edward Durell dwong de Amerikaanse Munt de zending te erkennen door foto’s als bewijs te tonen. Toch bleef dit transport, evenals andere, op de latere lijsten van het ministerie ontbreken. De waarheid is dat de Verenigde Staten goudarm zijn. De officiële stukken van het ministerie van Financiën en de Federal Reserve waarin een enorme Amerikaanse goudvoorraad wordt vermeld, zijn volkomen vals. Dat heb ik eerder uitvoerig uitgelegd. De dollar wordt door niets gedekt en is stervende!

Mijn vrienden, op 1 november 1978 kondigde Jimmy Carter het plan van de regering aan om de dollar te steunen. Als onderdeel van dit plan, werd aangekondigd dat de Amerikaanse Schatkist de omvang van de maandelijkse goudveilingen van de vermeende goud hamster Amerika zou verhogen. Vanaf deze maand veiling op 19 december, werd het bedrag van de maandelijkse veiling verhoogd tot 1,5 miljoen ounces. Het probleem is dat de Schatkist deze poppenkast niet lang kan volhouden om het publiek voor de gek te houden. Toen de veilingen in april vorig jaar begonnen met 300.000 ounces per maand, hadden de Verenigde Staten slechts ongeveer zes (6) miljoen ounces beschikbaar, meestal verkregen uit het Internationaal Monetair Fonds en het Exchange Stabilisation Fund. En zelfs deze kleine goudvoorraad is niet allemaal in de vorm bekend als goede levering goud. De geplande veiling van januari zal bestaan uit gesmolten buitenlandse munten als een derde van het totale bedrag dat moet worden geveild. Kun je je dat voorstellen? Maar er moet een excuus worden gevonden om de schatkist goud veilingen op te schorten voordat de kleine goudvoorraad is opgebruikt. De flap over een paar duizend ontbrekende ounces goud bij de New Yorkse Accijnzen Office zou ideaal kunnen blijken voor dit doel, of het zou kunnen zijn dat de Schatkist in februari actie zal ondernemen om alle goudverkopen te stoppen omdat zij de daling van de waarde van de dollar hier en in het buitenland niet hebben tegengehouden. Wat het excuus ook is, wees gewaarschuwd!

In het verleden heb ik in detail uitgelegd hoe de diefstal van Amerika's goud werd gekoppeld aan het grotere plan om opzettelijk de Amerikaanse dollar te vernietigen. En bijna drie jaar geleden beschreef ik in audiobrief nr. 9 hoe de goud manipulaties werden gebruikt in maart 1973 om Europa te dwingen om de Tweede Wereldoorlog reparaties van $45 miljard dollar te betalen aan de Rockefellers, de Rothschilds en hun militaire partners. David Rockefeller en het bedrijf zijn momenteel bezig met het afpersen van een tweede uitbetaling van $45 miljard dollar van de centrale banken van West-Duitsland, Zwitserland en Japan; maar dit keer is het pure en eenvoudige chantage. En terwijl het wordt gedaan onder het mom van het zogenaamde Dollar Support Plan van de Carter administratie, het is eigenlijk helpen om te haasten langs de laatste ineenstorting van de Verenigde Staten dollar.

De vermeende Dollar Support Program aangekondigd op 1 november omvat, als de meest prominente functie, een garantie regeling aggregating $ 30 miljard dollar door de Verenigde Staten regering alleen. Dit is precies dezelfde regeling als die welke in toespraken van David Rockefeller wordt voorgesteld. Onder deze regeling komen de Centrale Banken van West-Duitsland, Zwitserland en Japan overeen de dollar te steunen door hun harde valuta's in dollars om te wisselen. Op hun beurt kunnen de centrale banken deze ongewenste dollars gebruiken om Amerikaanse schatkistverplichtingen aan te kopen die hoge rentetarieven dragen; maar daarnaast.. en dit is niet openbaar gemaakt voordat.. elke Centrale Bank zelf verantwoordelijk is voor nog eens $5 miljard dollar ter ondersteuning. Het totale valutakrediet pakket, dus, telt tot een totaal van $45 miljard dollar. Vrienden, dit is allemaal gemaakt om te verschijnen als een plan om de dollar te verhogen, maar het is eigenlijk niets meer dan een manier waarmee de Rockefeller multinationale bedrijven kunnen ongewilde dollars uitladen en in hun plaats harde valuta's ontvangen. Wanneer de $45 miljard dollar in zogenaamde steun is opgebruikt, zoals binnenkort zal zijn, zal de dollar weer driften.. nog erger af dan voorheen. Dit plan is een bittere pil voor Europa en Japan om te slikken, maar ze zijn bereid de prijs te betalen voor David Rockefeller om de boot niet te laten schommelen wanneer het nieuwe Europese Monetaire Stelsel in werking treedt op 1 januari 1979.

Zoals ik bijna zes jaar geleden in mijn boek, The Conspiracy Against The Dollar, onthulde, zijn er vijf (5) Rockefeller-gecontroleerde multinationale bedrijven die allemaal zelf het Europese monetaire systeem kunnen overspoelen. De bedrijven zijn: General Motors, Ford,

IBM, Unilever, en Royal Dutch Shell. Hun gecombineerde vermogen overtreft die van de regeringen van West-Europa.

Hier is hoe het zogenaamde Dollar Support Plan echt werkt: Ten eerste dumpt een Rockefeller-gecontroleerde multinational (bijvoorbeeld IBM) $10-miljoen dollar in West-Duitsland en eist het equivalent in Deutschemarks, een harde valuta. De Centrale Bank voldoet, koopt de dollars en geeft IBM de D-marks; maar de Centrale Bank wil ook geen dollars, en dus de Bank draait zich om en koopt Amerikaanse schatkist verplichtingen die hoge rente. Dit verhoogt de nationale schuld.. en wij Amerikaanse belastingbetalers betalen de rente. Dus de Rockefeller multinationals krijgen alle voordelen, terwijl jij en ik de prijs betalen!

Om deze verplichtingen van de Schatkist aantrekkelijk te maken voor de buitenlandse centrale banken, blijven de rentetarieven in de Verenigde Staten stijgen. Dit maakt een zieke aandelenmarkt nog zieker en leidt tot een ineenstorting van de vastgoedmarkt door huizen onmogelijk te maken voor de meeste mensen om te financieren. Dat leidt op zijn beurt tot een achteruitgang van de bouw, met een stijging van de werkloosheid die een domino-effect zal hebben in onze economie. De prijzen stijgen terwijl de zaken op stagnatie en depressie afstevenen. Het resultaat: STAFFLATIE, zoals ik in mijn boek al bijna zes jaar geleden waarschuwde. Het langeafstandsplan ligt op schema. En dus de gimmick verkocht aan het publiek als de Carter Administration Dollar Support Plan is gewoon niets meer dan een chantage uitbetaling, en het is ontworpen om te helpen brengen op een grote depressie in Amerika.

Maar het Dollar Support Plan is slechts de helft van het plan om een depressie met inflatie te veroorzaken. Zoals ik al zei, heeft dit plan een sterke impact op een van de twee kritieke sectoren die nodig zijn om een depressie te veroorzaken, namelijk, onvoorzien. De andere kritieke setor, mijn vrienden, is die van AUTOMOBILES; en ook daar zijn onheilspellende ontwikkelingen gaande. In audiobrief nr. 5 voor oktober 1975 heb ik kort verwezen naar de wijze Duitse econoom Wiens informatie werd misbruikt om de Grote Depressie van de jaren ’30 op gang te brengen. Ik studeerde onder deze man en we werden goede vrienden. Hij was degene die me leerde om verder te kijken dan effecten.. aan oorzaken; en hij legde in detail hoe de twee kritieke sectoren van Automobiles en Bouw werden gemanipuleerd om te brengen op de depressie. Vandaag wordt hetzelfde systeem dat toen werkte weer in het spel gezet.

Vorige maand gaf General Motors op 7 november het eerste signaal van dreigende problemen in Automobiles. Op die dag kondigde General Motors aan dat het dividendpercentage op GM-aandelen met de helft zou dalen. Het was de manier van GM om te zeggen, Hard Times Ahead; en de aandelenmarkt beefde en ging in een dip. Op dat moment was er geen duidelijke reden voor de GM-dividendverlaging, aangezien de autoverkoop dit jaar goed was. Maar, mijn vrienden, degenen die General Motors controleren weten wat er voor ons ligt omdat auto’s op aardolie-energie rijden; en als onderdeel van de keten van gebeurtenissen die leiden tot nucleaire oorlog 1, zijn gemanipuleerde olietekorten onderweg.

De olie is in de 20e eeuw een dominante factor geweest in economie, politiek en oorlog. Zoals ik al eerder heb gezegd, werden de Eerste Wereldoorlog en de Tweede Wereldoorlog beide om olie gevochten. In de Eerste Wereldoorlog was het Saoedi-Arabisch en Russische olie, en Christelijk Rusland werd slechts verteerd in de vlammen van de bolsjewistische revolutie. In de Tweede Wereldoorlog was het weer Saoedische Arabische olie, en dit keer werd de achterkant van het Britse Rijk gebroken. Het ging ook over Chinese olie waarvan de Japanse poging tot ontwikkeling uiteindelijk leidde tot atoomvuurballen boven Hiroshima en Nagasaki.

Vandaag nadert nucleaire oorlog 1 snel tussen Rusland en de Verenigde Staten. Deze keer is het anders, in één opzicht.. deze keer is het om een wrok match. Aan de ene kant zijn de christelijke sekte die het Kremlin hebben overgenomen na een strijd van zes decennia; aan de andere kant zijn hun omvergeworpen dodelijke vijanden, de atheïstische bolsjewieken die snel totale controle over Amerika grijpen. Maar zelfs in deze situatie blijft energie een belangrijke rol spelen. Voor de Russen is controle over nabije energiebronnen een belangrijke overweging die hun diplomatieke en militaire strategie beïnvloedt. Voor de bolsjewieken is olie een instrument van intriges en economische verovering, maar ook een trigger voor oorlog.

Om de werkelijke betekenis van de op 17 december aangekondigde olieprijsstijging van de OPEC te begrijpen, moet het worden bekeken in dit licht van bolsjewistische intriges, want, mijn vrienden, wat net heeft plaatsgevonden is niet wat het lijkt te zijn. Saudi-Arabië is nu in een val gelokt; zij zal zowel zondebok als slachtoffer zijn in de economische chaos en oorlogvoering die onze heersers nu op ons allen neerhalen. De grote oliemaatschappijen van het Rockefeller kartel zullen de olieprijsstijging van de OPEC als excuus gebruiken om enorme meevallers te maken. Zoals de Amerikaanse economie faalt, zal de publieke bitterheid tegen Saoedi-Arabië worden opgezwollen. Tegelijkertijd zal Saoedi-Arabië de schuld krijgen van het vernietigen van de akkoorden tussen Camp David en Egypte. Er wordt ons steeds vaker verteld dat de Verenigde Staten zich moeten terugtrekken en zich moeten losmaken van Saoedi-Arabië. De gebeurtenissen in het Midden-Oosten zullen verslechteren, en Saoedi-Arabië zal nog sinisterer worden. Tenslotte moet het hoogtepunt worden bereikt van de beperkte nucleaire aanval tussen de Amerikanen en Israël op de olievelden van Saoedi-Arabië. Het maakt allemaal deel uit van de uitgebreide Amerikaanse strategie voor een nucleaire eerste aanval op Rusland, die ik vier maanden geleden in detail onthulde. Om economische en militaire redenen waren onze heersers dus vastbesloten om een aanzienlijke stijging van de OPEC-olieprijzen te bewerkstelligen. Om dit te bereiken hebben ze de OPEC-landen driedubbel onder druk gezet.

Het eerste element van deze drievoudige knijp is de dalende waarde van de Amerikaanse dollar. Toen de Amerikaanse heersers de dollar actief begonnen te degraderen, was de dollar in feite in staking tegen de OPEC-landen. De OPEC-olie werd betaald in goedkopere en goedkopere dollars waardoor het reële inkomen van de OPEC-landen gestaag daalde. Bovendien is de waarde van de dollars die de OPEC-landen al in handen hebben, voor hun ogen verdampt. Ondanks dit alles werden de OPEC-olieprijzen de afgelopen twee jaar bevroren en het was Saoedi-Arabië dat elke prijsverhoging verhinderde.

De tweede arm van de drievoudige knijp op OPEC lag binnen de OPEC zelf. De Agitatie om de prijzen te verhogen werd geleid door Venezuela, dat lang voor de Tweede Wereldoorlog onder controle van Rockefeller kwam. Tegelijkertijd zorgden de CIA-agenten binnen de OPEC-structuur ervoor dat de OPEC de olieprijzen op de dollar zou blijven baseren. Onze heersers wilden een zichtbaar verband hebben tussen de olieprijzen en de waarde van de dollar voor propagandadoeleinden. Wat de OPEC uiteindelijk zal moeten doen, mijn vrienden, zal zijn om de dollar binnen zes maanden te laten vallen en olie te gaan prijzen in termen van een mandje met vreemde harde valuta’s. Maar voorlopig hebben onze heersers de OPEC gedwongen olie te blijven prijzen in termen van verschrompelende dollars. De overwegend Arabische OPEC-landen zijn nu gevangen in het verschijnen van de oorzaak van de daling van de dollar, de inflatie en de komende depressie hier in Amerika.

De derde en laatste arm van de drievoudige druk tegen OPEC betrof de daadwerkelijke aanleiding tot de prijsverhoging. Er moest een manier worden gevonden om de hefboomwerking en invloed binnen de OPEC van Saoedi-Arabië te ondergraven, lang genoeg

om een aanzienlijke prijsverhoging te forceren. Dit werd bereikt door de recente rellen tegen de Shah van Iran, gepaard gaande met drastische bezuinigingen op de Iraanse olieproductie.

De recente bedrog waarbij Iran betrokken is, heeft bijna iedereen voor de gek gehouden, maar wat er zojuist is gebeurd is een van de oudste trucs die er zijn. Om dat te illustreren, laat me je even meenemen naar de lente van 1962. In die tijd vonden er enorme rellen plaats in Griekenland, ze werden bestempeld als communistisch geïnspireerd in de pers, en ook geheime CIA-rapporten zeiden dat een virtuele communistische overname van Griekenland goed op gang was gekomen door deze rellen. Ex-president Harry Truman, die al lang niet meer actief was, was nog steeds zeer actief geïnteresseerd in het beleid van de Amerikaanse regering. Truman was ook altijd bezorgd over Griekenland vanwege zijn strategische positie op de zuidelijke flank van de NAVO. Via het Marshallplan en andere middelen had hij alles gedaan wat hij kon om Griekenland sterk en pro-Western te houden. Toen president Truman alle verhalen en CIA-rapporten las over communistische rellen in de straten van Athene, werd hij erg bezorgd. Maar Truman was altijd achterdochtig over de CIA, het gevoel dat ze hem halve waarheden gaven. Hij vond Griekenland te belangrijk om afhankelijk te zijn van de waarschijnlijk schuine beoordeling door de CIA, en concludeerde dat volledig onafhankelijke inlichtingen nodig waren over Griekenland. President Truman nam contact op met zijn vriend Robert Kennedy, die toen procureur-generaal was. Een van de dingen waarop Truman en Kennedy oog in oog zagen was hun wantrouwen tegen de CIA. Beiden waren ervan overtuigd dat de CIA eigenlijk een andere meester diende en natuurlijk hadden ze gelijk. Na overleg met Truman nam Robert Kennedy contact op met George Docking, de voormalige gouverneur van Kansas, die een belangrijke directeur van de United States Export-Import Bank was geworden. Op zijn beurt nam Docking contact met me op en vroeg me om de Intelligence Mission op te zetten om de ware situatie in Griekenland te leren kennen. Ik was toen juridisch adviseur van de Export-Import Bank, maar mijn ware functie was vaak het verzamelen en analyseren van inlichtingen onder de imposante dekking van de Export-Immport Bank. En terwijl we bezig waren, wilde president Truman dat we een persoonlijke boodschap overbrengen aan de Griekse leiders. Ze wilden een standbeeld voor Truman opzetten... voor zijn grote hulp bij het houden van Griekenland in het westelijk kamp na de oorlog. Hij waardeerde de gedachte, maar hij had duidelijk gemaakt in nogal zoute taal dat hij geen beelden wilde.

Als dekmantel voor de Inlichtingendienst naar Griekenland, hebben we een Exim Bank (Export-Import Bank) missie naar Oostenrijk, Griekenland, Turkije, Libanon en Spanje bedacht. Het verhaal was dat we verschillende projecten onderzochten waar Exim Bank leningen bij betrokken waren. Op 18 april 1962 verliet de Exim Bank de exim groep, waaronder gouverneur Docking en ikzelf, Washington. Na een bezoek aan alle vijf landen, zijn we eindelijk teruggekomen in Washington op 1 mei. Het officiële rapport over de reis eindigde op 46 getypte pagina's. Ingestopt, bijna verloren onder alle woorden, was slechts één pagina over Griekenland. Die ene pagina bevatte slechts één verklaring van ware betekenis, en het had niets te maken met de rellen die de reis lokte. Deze verklaring luidde: "De heer Zelatas was bijzonder bezorgd over de gestage daling van de goudreserves van de Verenigde Staten." Zelatas was een ambtenaar van de Centrale Bank van Griekenland, en zijn woorden waren veel nadrukkelijker. Hij zei tegen me dat als hij de goudreserves van Griekenland niet zou beschermen, "Mijn volk zou me ophangen."

Maar de werkelijke informatie die op de reis werd gezocht, was de kwestie van de Griekse rellen en hun oorsprong. Die informatie stond alleen in een geheim rapport dat ik persoonlijk aan Robert Kennedy heb overhandigd. Wat ik in Griekenland had gedaan was eigenlijk heel eenvoudig geweest, ondanks de uitgebreide dekking die we voor de missie moesten gebruiken. Ik ging uit en mengde me met de menigte demonstranten. Ik heb als zakenman uit Libanon

gevraagd waar de rellen over gingen, was het communistisch geïnspireerd? De antwoorden waren allemaal hetzelfde. Onzin, zeiden ze. “De regering zelf brengt het verhaal uit dat het communistische geïnspireerd is. Zo zou Amerika hen meer geld geven dan aan Turkije.” De informatie die ik op deze manier verkregen heb bleek veel nauwkeuriger te zijn dan die van Truman door de CIA. Zoals we allemaal weten, ging Griekenland niet communistisch en vandaag de dag herinneren weinig Amerikanen zich zelfs de Griekse rellen van 1962.

Op dezelfde manier zijn de rellen in Iran georganiseerd om het beeld te creëren van een bedreiging om een bepaald doel te bereiken. Dat was bedoeld als excuus voor een drastische vermindering van de Iraanse olieproductie die zou helpen leiden tot een stijging van de OPEC-olieprijzen. De CIA-geregisseerde fondsen werden gechanneld in steun voor de rellen in Iran, maar dit feit werd gecamoufleerd door CIA-rapporten van tevoren die geen bedreiging voor de Shah voorspelden. De beroemde memo van 11 november van Jimmy Carter die kritiek had op de CIA omdat hij de rellen in Iran niet had voorzien, was slechts een onderdeel van de dekmantel tactiek om argwaan te wegnemen.

In de weken voor de OPEC-oliebijeenkomst werd de crisissfeer rond Iran bijgestaan door bepaalde Amerikaanse multinationals. Ze begonnen personeel uit Iran te evacueren, en dit werd op tv erg goed gespeeld. We zagen mensen overstromen in luchthavens in Athene, Tel Aviv, Rome, Parijs.. en kwamen snel uit Iran. Tegelijkertijd voegde opmerkingen van Jimmy Carter toe aan de angst dat de Shah verdoemd was. Op 30 november zei hij: “Wij zijn niet van plan ons te bemoeien met de binnenlandse aangelegenheden van Iran en wij zijn het niet eens met een andere natie die zich in de binnenlandse aangelegenheden van Iran bemoeit.” En in verdere verklaringen op 1 december, 6 december, 7 december en 12 december, bleef Carter bijdragen aan de crisis in Iran door te weigeren de Shah publiekelijk te steunen. De Verenigde Staten leken hem dus te verlaten en de crisis bleef in Iran doorzetten. Ondertussen werd de oliestroom uit Iran tot een druppel doorgesneden. De andere leden van de OPEC werden in een poging om de lacune op te vangen onder een enorme en dure druk gezet. Al weken voor de OPEC-bijeenkomst in Abu Dhabi was dit de situatie. Het resultaat was om het tapijt onder Saoedi-Arabië uit te trekken. Op 17 december, nog maar negen dagen geleden, werd aangekondigd dat de OPEC de olieprijs in 1979 in vier stappen met 14,5 procent zou verhogen. Zoals gepland was iedereen geschokt door zo’n grote toename, maar de volgende dag zei Sheik Yamani, Saoedi-Arabië’s olie minister, op de BBC World Service, “Met de situatie in Iran, de prijs van ruwe ging sterk omhoog, en we waren niet in staat om zoveel binnen de OPEC tegen een stijging als deze te argumenteren.” De turbulentie in Iran heeft nu zijn onmiddellijke doel gediend om een grote stijging van de OPEC-olieprijs te veroorzaken, maar de druk, mijn vrienden, zal op Iran worden gehouden om de OPEC in lijn te houden. De recente kunstmatige turbulentie in Iran is een voorbeeld geweest van de komende dingen. We hebben nu een zorgvuldige demonstratie gekregen van hoe kwetsbaar Iran zou kunnen zijn, en hoe belangrijk haar olievoorraden zijn voor ons en de wereld; en als de tijd rijp is, zullen we aan deze dingen herinnerd worden voor oorlogspropagandadoeleinden.

In audiobrief nr. 37 vier maanden geleden heb ik de geheime Amerikaanse eerste slag strategie beschreven om een totale nucleaire oorlog met Rusland te beginnen. Volgens het plan zal het akkoord tussen Camp David tussen Egypte en Israël worden vernietigd op een manier die zal leiden tot de nucleaire vernietiging van de olievelden van Saoedi-Arabië. De campagne “Hate Saudi-Arabië” bouwt al op in de door Amerika gecontroleerde grote media. Wat Sadat betreft, hij heeft zijn hoop gevestigd op president Carter, maar in audiobrief nr. 38 onthulde ik dat Carter plotseling leukemie en kanker in de linkerkant van het hoofd had opgelopen. Ik moet nu onthullen dat de kanker zich naar andere delen van zijn lichaam heeft verspreid. Dit is de waarheid achter de recente cover verhalen over zijn aambei probleem; en op zaterdag 23

december, Carter stiekem terug naar Washington van zijn kerstreis naar Plains, Georgia. Hij was hier voor kobaltbehandelingen in het Bethesda Naval Hospital. Mijn vrienden, in audiobrief nr. 38 heb ik uitgelegd hoe Jimmy Carter's onvrijwillige vertrek van de plaats delict bedoeld is om de oorlog in het Midden-Oosten te helpen ontsteken. Die gebeurtenissen komen vandaag dichterbij.

Onderwerp 2.. Bijna twee maanden geleden, eind oktober, bracht minister van Buitenlandse Zaken Andrei Gromyko een driedaags bezoek aan Frankrijk. Op 28 oktober hield Gromyko een persconferentie op de indrukwekkende nieuwe Sovjet-ambassade in Parijs. Symbolisch gezien bevindt de ambassade zich naast het voormalige hoofdkwartier van de NAVO, waaruit Frankrijk zich jaren geleden heeft teruggetrokken. In zijn persconferentie zei Gromyko dat zijn bezoek "de bevoorrechte betrekkingen tussen Frankrijk en Rusland had bevestigd" en voegde hij eraan toe: "Ik wil het woord 'bevoorrecht' benadrukken." Mijn vrienden, waar Gromyko het over had was de unieke vertrouwenspositie die nu bestaat tussen Frankrijk en Rusland. Het begon allemaal lang geleden toen generaal Charles De Gaulle, als president van Frankrijk, het handschrift op de muur begon te zien. Enerzijds werden de Verenigde Staten steeds meer sluw en onbetrouwbaar in hun betrekkingen met andere landen. Anderzijds heeft De Gaulle vernomen dat er iets gaande is in de heersende kringen van Rusland, iets wat Rusland geleidelijk aan de moeite waard maakte om tenminste voorzichtig samen te werken. De Gaulle was vastbesloten om Frankrijk sterk en onafhankelijk te maken, dus begon hij op een zeer voorzichtige manier de betrekkingen tussen Frankrijk en Rusland te ontwikkelen als tegenwicht voor de krachtige invloed van de Verenigde Staten. Geleidelijk aan breidde het proces zich uit tot wederzijds voordeel van Frankrijk en Rusland. Ondertussen bleef het Amerikaanse beleid in zowel diplomatie als defensie verslechteren. Toen de Verenigde Staten vastzaten in de moeras van Vietnam, werd het duidelijk dat we niet eens op een rationele militaire manier de oorlog aan het voeren waren. De Fransen hadden hun Indo-China les geleerd in Dien Bien Phu in 1954. Om deze en andere redenen concludeerde De Gaulle dat de Verenigde Staten onbetrouwbaar waren geworden als militaire partner. Frankrijk, besloot hij, moet het alleen doen, dus in de jaren 60 trok De Gaulle Frankrijk uit de NAVO. Het hoofdkwartier van de NAVO in Frankrijk was gesloten en de NAVO verhuisde haar hoofdkwartier naar Brussel, België, waar het vandaag de dag nog steeds is. De Gaulle heeft hiermee het Amerikaanse leiderschap ter verdediging van Europa verworpen. Hij gaf ook een echt onafhankelijke houding aan in buitenlands beleid en defensie. De deur stond open voor een intensievere dialoog en samenwerking met Rusland. Sindsdien zijn de banden tussen Frankrijk en Rusland gestaag gegroeid. Er is een historische affectie geweest tussen Frankrijk en Rusland die dateert uit de tijd van de tsaren, en vandaag wordt het weer hersteld door samenwerking op allerlei gebieden.

Bijna een jaar geleden in audiobrief nr. 32 onthulde ik de Frans-Russische intriges in Canada. Voor de Fransen is het de bedoeling dat het leidt tot Franse overheersing van Canada; voor Rusland, het is het versnellen van de voorbereidingen voor de invasie van de Verenigde Staten. Maar er zijn nog andere samenwerkingsgebieden tussen Frankrijk en Rusland die veel zichtbaarder zijn, maar over het algemeen niet erkend worden voor wat ze zijn. Zo dragen de Fransen in hoge mate bij aan de instrumentatie die Venus door de Russische Venera-serie ruimtesondes werd gebracht. In het rijk van militaire technologie, Frankrijk neemt met Rusland deel aan de lopende testen van geladen deeltjesstralen in de ruimte. En vorig voorjaar, toen Frankrijk neutronenbomtests deed in de Stille Oceaan, sprak Rusland geen woord van protest. De Amerikaanse neutronenbom is daarentegen het doelwit van intensieve Russische propaganda. Dit alles betekent echter niet dat Frankrijk een geheime satelliet van Rusland is geworden, integendeel. Frankrijk blijft een buitenlands beleid voeren dat in haar eigen belang is verankerd, en als gevolg daarvan veroorzaken Franse acties soms grote irritaties in Rusland.

En Rusland, van haar kant, is niet boven het toepassen van intense druk op Frankrijk wanneer het nodig is. Maar zelfs op gebieden waar er geen overeenstemming is tussen Frankrijk en Rusland, heerst er een sfeer van basisbegrip. De situatie werd samengevat in het artikel dat de Sovjet-ambassade in Parijs uitdeelde voordat Gromyko eind oktober aankwam. Het werd getiteld: “Moscow-Paris, An As Of Detente.” Het Parlement heeft de betrekkingen tussen Frankrijk en Rusland geprezen als een model van vreedzame coëxistentie tussen staten met verschillende systemen, en heeft opgemerkt dat hun verschillen “vooraf zullen blijven bepalen dat er geen sprake is van een zeker niet-toevallig gedrag in de standpunten van de USSR en Frankrijk in het buitenlands beleid, maar dat de zaken die hen verenigen belangrijker zijn.”

Vrienden, de unieke factor die Frankrijk en Rusland vandaag de dag verenigt is VERTROUWEN. Wanneer er tussen beide specifieke verbintenissen zijn, is er vertrouwen dat geen van beide partijen de andere zal verraden. Het is deze sfeer van vertrouwen die ontbreekt tussen de huidige Russische heersers en de heersers van Amerika. Zoals Gromyko in een toast in Frankrijk zei, “Française voert een beleid van detente zonder zigzags.” Hij zei dat anderen, vooral Amerika, niet te vertrouwen zijn. En dus toen Gromyko de betrekkingen tussen Frankrijk en Rusland “bevoorrecht” noemde, sprak hij over een kwestie van vertrouwen; en de voordelen van dat vertrouwen kunnen nauwelijks worden overschat.

In audiobrief 36 van juli jongstleden noemde ik Zuid-Frankrijk als een van de gebieden die gespaard zouden moeten worden in de Eerste Wereldoorlog. Ik kan nu onthullen dat de Russische campagne voor nucleaire sabotage nu is uitgebreid tot Europa. Het is geenszins zo uitgebreid als dat wat in Amerika is gebeurd, en ik heb het eerst in audiobrief nr. 23 van april 1977 gepubliceerd; Maar vanaf nu is bijna elk land in zowel Oost- als West-Europa gedolven met Russische kobaltbommen in belangrijke grote steden. Rusland wil deze bommen gebruiken als chantage. Ze wil West-Europa dwingen om uit de komende oorlog te blijven en ze wil de revoluties in Oost-Europa afweren die de Rooms-katholieke Kerk, die steeds meer door bolsjewieken wordt gedomineerd, probeert te bewerkstelligen. Van alle landen van Europa is er tot nu toe maar één volledig gespaard gebleven van alle sabotage door de Russen.. Dat land is Frankrijk. In alle andere landen is de bolsjewistische invloed groot genoeg dat Rusland niet in staat is om ze volledig te vertrouwen; maar wat Frankrijk betreft, is het vertrouwenselement krachtiger dan kernwapens.

Vrienden, gebrek aan vertrouwen is de echte reden voor Amerika’s komende catastrofe in nucleaire oorlog één. Er was een tijd dat de Verenigde Staten van Amerika gerespecteerd en vereerd werden omdat ze hun woord hielden aan andere landen, maar die tijd is al lang voorbij. De atheïstische bolsjewieken, die de controle over Amerika grijpen, zijn voorstander van intriges over eer en bedrog over waarheid. Zoals de nationalistische Chinezen op Taiwan zojuist hebben ontdekt, betekenen jarenlange plechtige beloften en garanties van de Verenigde Staten helemaal niets meer. De enige manier waarop nucleaire oorlogen konden worden voorkomen, mijn vrienden, zou zijn dat de satanische bolsjewieken hier in Amerika uit hun machtsposities zouden worden gegooid. Rusland wordt vandaag de dag gecontroleerd door christenen; en als Amerika opnieuw door christenen wordt gecontroleerd, kan vertrouwen worden gevestigd. Maar de christelijke revolutie die zich in de heersende kringen van Rusland heeft voorgedaan, wordt hier in de Verenigde Staten niet herhaald. In plaats daarvan gebruiken de atheïstische bolsjewieken het schijnsel van het christendom zelf om Rusland aan te vallen.

Vier maanden geleden in audiobrief nr. 37 onthulde ik dat bolsjewistische invloeden binnen het Vaticaan zich bereidden om de Rooms-katholieke Kerk in de bolsjewistische oorlog tegen Rusland te gooien. Twee maanden later legde ik uit hoe Paus Johannes Paulus ik dit plan had overtreden en wat hem als gevolg daarvan was overkomen. Ik heb ook gewezen op het tastbare bewijs dat beschikbaar was om mijn beschuldigingen van bedrog en fraude binnen het

Vaticaan te bewijzen. En nu is de echte paus Johannes Paulus II ook aan de andere kant gevallen, in tegenstelling tot de verschijningen.

Zoals ik in audiobrief 39 heb uitgelegd, werd Karol Kardinaal Wojtyla van Polen gekozen tot paus omdat de bolsjewieken zijn anticommunistische beeld wilden gebruiken in hun oorlog tegen Rusland; maar als paus Johannes Paulus II had hij ook een fout die de bolsjewiek niet kon verdragen. Vanaf het moment dat hij paus werd, maakte Wojtyla duidelijk dat hij van plan was de Vaticaanse bureaucratie, de CURIA, op te schudden. Aanvankelijk bevestigde hij geen topambtenaren van de Curia. Hij vroeg kardinaal Villot van Frankrijk om te blijven als staatssecretaris “totdat er andere beslissingen zijn genomen.” Door deze acties en andere uitspraken, Paus Johannes Paulus II maakte duidelijk dat hij van plan was de Curia volledig te herstructureren. Een dergelijke herstructurering, mijn vrienden, zou een zware klap hebben toegebracht aan de bolsjewistische macht binnen het Vaticaan, want het is door de Curia dat de bolsjewieken nu hun Vaticaan controle uitoefenen; en hun sleutelagent, Giovanni Kardinaal Benelli, is een van degenen die zou zijn vervangen in een Curia reshuffle. Maar de bolsjewieken wisten dat kardinaal Wojtyla, als paus, de Curia zou proberen te veranderen. Als aartsbisschop van Krakau had hij vaak voor een dergelijke herstructurering gesproken; dus toen hij paus werd, waren ze al bezig om ervoor te zorgen dat hij zijn plannen niet uitvoerde. Toen kardinaal Wojtyla op 16 oktober 1978 tot paus werd benoemd, wilden de bolsjewieken alleen zijn anticommunistische imago. Wojtyla zelf was een sterk man, niet het type dat meestal een goede marionet maakt; en dus, zelfs voor zijn verkiezing, Wojtyla’s ongeëvenaarde vervanging werd voorbereid.

De eerste weken van het bewind van Paus Johannes Paulus II was hij bezig met publieke verschijningen. Op 27 oktober begon hij zijn shake-up van de Curia door een oud-kardinaal, kardinaal Felici, te ontslaan als voorzitter van een belangrijke Vaticaanse raad. Maar zijn zware schema van publieke activiteiten bond zijn handen vast voor het snel bewegen op de beloofde hervormingen. Toen half november viel de paus vrijwel voor een tijd uit het zicht, maar op 21 november gaf het Vaticaan een aankondiging uit die even kort was als het was prachtig. Vanaf die datum zou Paus Johannes Paulus II in hun posten alle topambtenaren van Curia hebben bevestigd die de vorige twee pops hadden gediend, zonder uitleg. We kregen in feite te horen dat Paus Johannes Paulus II zijn eigen plannen voor de hervorming van het Vaticaan had ongedaan gemaakt.

Vrienden, dit is wat er echt gebeurd is. In de periode midden november, toen paus Johannes Paulus II zeer weinig werd gezien, was zijn vergiftiging in behandeling. Begin 18 november nam dit de vorm aan van een zeer krachtig luchtvergif gebaseerd op plutonium en zirkonium, een variant van het gif dat Legionnaires’ Disease produceert. De toestand van de paus verslechterde snel, en hij stierf om ongeveer 16:00 uur. Rome tijd op 20 november 1978. Kort daarna werd zijn lichaam stiekem verwijderd uit het Vaticaan, eerst naar een interim locatie ongeveer 45 mijl ten noordwesten van Rome. Om 20:00 uur. Rome de volgende avond, 21 november, was zijn lichaam gecremeerd. Het was eerder diezelfde dag dat het Vaticaan de terse aankondiging uitgaf dat de hele Curia opnieuw door de paus was bevestigd. Sindsdien speelt een acteur de rol van paus Johannes Paulus II. Deze man is noch Pools noch christen. Degenen in Europa die meer kansen hebben dan wij in Amerika om de paus te zien, moeten hem goed in de gaten houden. Let goed op de stem, de manieren, de nabijheid van de fotografie; vergelijk de beelden van de dode paus en deze acteur, en de precieze aard van zijn publieke uitingen. Tegenwoordig is de ’acteur Paus’ de meest zichtbare paus in de geschiedenis, die zo gemaakt wordt door de gecontroleerde grote media; en zijn uitspraken brengen de Rooms-katholieke Kerk dichter en dichter bij een open confrontatie tegen Rusland.

Mijn vrienden, in audiobrief nr. 39 legde ik uit hoe de satanische fraude rond de dood van paus Johannes Paulus ik kon worden bewezen. Nu heeft de fraude het leven genomen van een andere paus, en 700.000.000 katholieken worden geleidelijk aan opgeroepen tot wapens voor de oorzaak van bolsjewistische oorlog tegen het herleven van het christendom in Rusland!

Onderwerp 3 Vorige maand wijdde ik audiobrief nr. 40 aan een gedetailleerde uitleg van de gruwelijke gebeurtenissen die net hadden plaatsgevonden in de Republiek Guyana. Zoals ik toen al zei, was de tragedie in Jonestown een massamoord, geen massamoord. Het werd in scène gezet om toegang te geven tot Guyana voor een militaire operatie.. een commando-inval om een geheime Russische raketbasis te vernietigen. De basis was dezelfde waarover ik al meer dan vier jaar geleden in de zomer van 1974 had gewaarschuwd. Het was in feite een Amerikaanse operatie, maar met een zware deelname van de Israëli's vanwege hun ongeëvenaarde ervaring in dergelijke operaties. Toen ik vorige maand audiobrief nr. 40 opnam, kon ik melden dat Jim Jones niet in Jonestown was gestorven maar was ontsnapt. Het lichaam dat door de FBI werd geïdentificeerd als dat van Jones was dat van een dubbelganger. Jim Jones had een uitgebreide ontsnappingsroute gevolgd die op 30 november in Israël belandde, dezelfde dag dat ik audiobrief nr. 40 opnam. Jim Jones leefde nog, mijn vrienden, maar hij was niet in orde. Het is tijd om het nachtmerrieverhaal van Jim Jones af te maken.

Toen Jones in Israël aankwam leed hij aan kanker in zijn hoofd, in zijn linkerlong, in zijn maag en in zijn dikke darm. Na een inlichtingendebriefing bij Jeruzalem, begon hij kobaltbehandelingen te krijgen voor de kanker in zijn hoofd. De behandelingen begonnen op 4 december, maar ze duurden niet lang. De volgende dag werd Jones verteld dat het nodig zou zijn om hem over te brengen naar een andere locatie waar meer uitgebreide behandeling kon worden gegeven voor zijn gevorderde kanker. Zo kort na 17:00 uur. Israelische tijd, Jones stapte in een klein vliegtuig met een dokter en drie andere mannen. Het vliegtuig ging noordwesten richting Turkije, en dan landinwaarts langs de grens tussen Turkije en Syrië. Op ongeveer 35 mijl ten oosten van de stad Jerablus aan de Eufraat rivier, het vliegtuig kort overgestoken naar de Syrische kant van de grens. Toen werd de deur van het vliegtuig opengegooid en drie mannen pakten Jones. In zijn zwakke conditie en verrast werd hij zonder moeite uit het vliegtuig gegooid.

Ondertussen was Dr. Lawrence Schacht op weg naar Israël, zich niet bewust van het lot dat Jones was overkomen. In tegenstelling tot Jones was Schacht vanaf het begin een Israëlische agent geweest, en nu keerde hij terug naar huis, maar net als bij Jones, is de FBI gebruikt om valse berichten te geven dat Schacht stierf in Jonestown. Het was Schacht die de cyanide gifmengsels bereidde die, sommige mondeling, sommige via injectie, aan de slachtoffers van Jonestown werden toegediend. De coververhalen over Schacht in de gecontroleerde grote media van de Verenigde Staten hebben hem over het algemeen een idealistisch beeld gegeven, maar een overlevende van Jonestown die met Schacht werkte in de Jonestown Medical Department schetst een heel ander beeld. Ze heeft gezegd: "Hij was een sadist, hij zag graag mensen met pijn. Hij deed niets om pijn te verlichten." Op de dag dat Jim Jones uit een vliegtuig werd gegooid boven Syrië, maakte Dr. Schacht zijn weg naar Paramaribo, de hoofdstad van Suriname. Vlak voor de middag van de Washington tijd 9 december, verliet hij Paramaribo per jet over de Atlantische Oceaan, met een grote hoeveelheid goud. Zijn route nam hem mee naar Conakry, Guinee, Bamako, Mali en over de hoek van Egypte bij Wadi Halfa, Soedan, op weg naar de Rode Zee. Om ongeveer 3 uur 's nachts. Israelische tijd 11 december, Dr. Schacht arriveerde in Jeruzalem. Dr. Schacht werd getroffen door kanker in zijn hoofd en keel, en net als Jones was beloofd de beste behandeling voor het bij aankomst in Israël. Maar Schacht kreeg slechts een kort onderzoek in de buurt van Jeruzalem en vertelde toen dat hij naar een andere locatie moest worden verplaatst voor een betere behandeling. Er

was geen behoefte aan een lange debriefing van Schacht, omdat Jones al alles had verteld wat er te vertellen was; en dus was Schacht nauwelijks een uur na zijn aankomst in Jeruzalem weer in de lucht met vier andere mannen. Drie en een half uur later kwam Dr. Lawrence Schacht aan zijn einde, zoals Jones zes dagen eerder had gedaan.. vallen van de hemel naar een eenzame plek langs de Turks-Syrische grens.

Mijn vrienden, het is moeilijk voor de meesten van ons zelfs om zich zulke duivelse en koelbloedige activiteiten als deze voor te stellen; maar sadisme en minachting voor het menselijk leven waren de kenmerken van de Jonestown massamoord, en uiteindelijk degenen die hun zielen en hun land verkopen voor goud betalen altijd de prijs!

Zoals ik vorige maand al zei, was operatie Guyana succesvol in het vernietigen van de Russische raketbasis daar, maar dit zal nu zeer weinig invloed hebben op het vermogen van Rusland om Amerika te verpulveren in nucleaire oorlog één. Wat het wel heeft bereikt was om wat tijd te winnen voor onze heersers voor de komende oorlog en om de Russen uit balans te helpen brengen. Onze heersers proberen nu ook meer tijd te winnen om de nucleaire oorlog met een paar maanden te vertragen door volledige diplomatieke betrekkingen met het Rode China tot stand te brengen. In hun koortsige pogingen om de Verenigde Staten te herwapenen ter voorbereiding op oorlog, zijn ze bereid om bijna alles te doen wat wat meer tijd zal opleveren. Militaire programma's zijn in het geheim aan de gang, maar zelfs crashprogramma's nemen tijd om vruchten af te werpen. De heersende kringen in het Rode China zijn zich er terdege van bewust dat onze eigen heersers niet zonder Rode China kunnen als bondgenoot tegen Rusland, en dus hebben ze drie maanden geleden op 19 september druktactieken toegepast om de Verenigde Staten volledige erkenning te geven. Op die datum, zoals ik onthulde in audiobrief nr. 38, werd een geheime overeenkomst in principe voor een geheime alliantie ondertekend tussen Rusland en China. Maar de Chinese leiders zijn verre van verenigd, in tegenstelling tot Rusland; en terwijl de Hua-factie aan de kant van Rusland wil staan, wil de rivaliserende factie onder leiding van Deng Hsiao-ping een tijdje met Amerika mee. China kan enorme concessies van de Verenigde Staten dicteren... maar kan niets aan Rusland dicteren. En dus was de inkt nauwelijks droog op het Sino-Russische akkoord van 19 september toen het werd gebruikt om onze eigen heersers in paniek te brengen. Op 19 september volgde de zon over de hele wereld van China naar Amerika, nieuws van de Sino-Russische geheime overeenkomst werd flitsen naar Chinese agenten hier in Amerika door de Deng factie. Diezelfde dag, 19 september, werden onze heersers geconfronteerd met de realiteit van deze overeenkomst en ze werd verteld dat het alleen ongedaan kon worden gemaakt als twee dingen plaatsvonden. Ten eerste moet de Deng-fractie worden geholpen om de factie onder leiding van voorzitter Hua te overwinnen; dan moet, om Deng's macht te consolideren en China's trouw aan de Verenigde Staten, volledige diplomatieke betrekkingen tussen Amerika en Red China worden verleend op voorwaarden van China.

De grote media hebben weliswaar niet alles uitgelegd, maar hebben wel de aandacht gevestigd op 19 september als de kritieke dag. Zo zei een artikel in de Washington Star op 16 december: "In de herfst gingen de besprekingen een nieuwe fase in. Op 19 september bezocht de Chinese consul in de Verenigde Staten Carter in het Witte Huis, met hem in het Oval Office. " De volgende dag zei de Washington Post tegen het einde van een lang artikel over het China-besluit: "Door dit verslag, werd het cruciale besluit van de Verenigde Staten genomen 19 september, twee dagen na het euforische einde van de Egyptische-Israëlische top bijeenkomst met Carter in Camp David." Al snel barstte de grote muurposterslag uit in Peking. Deng deed een poging om de macht van voorzitter Hua te verstoren, en hij slaagde erin; en toen de woordenoorlog uitstierf, bereidde Washington zich koortsig voor om volledige

diplomatieke betrekkingen met China aan te kondigen. Die aankondiging op 15 december was de derde grote verrassing die onze heersers Rusland in minder dan een jaar hebben gegeven. De eerste was de Koreaanse luchtschip inlichtingenmissie in Noord-Rusland afgelopen april; de tweede was de Slag bij Guyana vorige maand, het vernietigen van de geheime Russische raketbasis daar; en nu Red China. Maar men moet zich afvragen: Waar leidt dit allemaal echt naartoe?

Op 15 december, de dag van de aankondiging van het Rode China, waren er slechts zes Russische kosmosferen op patrouille boven het Rode China; maar minder dan twee dagen later hebben 105 kosmosferen hun posities ingenomen. Alle Cosmosferen zijn onder andere uitgerust met exotische verlichting voor nachtelijke psychologische oorlogvoering. De Chinezen, beroofd van alle religie door hun goddeloze regime, zijn de belangrijkste doelwitten voor dergelijke tactieken. Wie kan zeggen hoe miljoenen Chinezen zouden reageren als er meer dan 100 kosmosferen in de nachtelijke luchten van China zouden rondhangen, flitsend en zwevend op lage hoogtes? Onze heersers kunnen in ieder geval niet meer doen dan tijd winnen met China. Om dat te bereiken, zijn ze zelfs bereid om een deel van de productiecapaciteit van Amerika te verliezen bij het opbouwen van China. Met wat voor tijd dan ook hopen ze hun bereidheid tot oorlog te verbeteren door zich te concentreren op geheime wapens.

De verrassingen die Rusland het afgelopen jaar heeft gehad, bewijzen wel dat de Russische inlichtingendiensten, hoewel ze zeer goed zijn, niet perfect zijn. Ze kunnen verrast zijn. Dit feit is ook niet verloren op het Kremlin, en ze bereiden een aantal verrassingen voor van hun eigen. Ik heb vorige maand gezegd dat geofysische oorlogvoering hoog op de lijst staat van mogelijke technieken die Rusland moet gebruiken om represailles te nemen voor Guyana, maar ik kan nu onthullen dat de Russische marine de zeven gigaton-range superbommen heeft verwijderd die rond de Filippijnen waren geplaatst toen ik audiobrief nr. 24 opnam. De Filippijnen, het enige christelijke volk in Azië, zijn nu in het reine gekomen met Rusland. Dit is waar, ook al kunnen de Verenigde Staten de enorme Clark Air Force Base en de Subic Bay Naval Base blijven gebruiken.

Met de nieuwe Russische kosmostrategische wapens zijn deze bases niet meer zo belangrijk. In plaats daarvan versterken de Russen hun netwerk van kobaltbommen langs de Amerikaanse westkust zelf. Sinds mijn laatste rapport op 20 december, zijn er nu 46 bommen geplaatst waar ze Zuid-Californië kunnen vernietigen. Langs de Californische kust liggen acht (8) boven de 36e breedtegraad, vier (4) boven de 35e breedtegraad, twaalf (12) boven de 34e breedtegraad, en tien (10) boven de 33e breedtegraad. Er zijn negen (9) meer tussen de 33e parallel in Californië en het noordeinde van de Golf van Californië, die drie (3) meer bommen boven de 31e parallel bevat. Sommige van deze bommen zijn op zee, de anderen zijn over het algemeen ondergronds in grotten en mijnschachten waar ze kunnen helpen om een enorme aardbeving te veroorzaken. Het valt nog te bezien hoe snel deze mogelijkheden zullen worden gebruikt; maar één ding lijkt duidelijk, de Verenigde Staten hebben nu drie aanvallen gehad tegen Rusland.. de Koreaanse luchtvaartmaatschappij incident, Operatie Guyana, en nu Red China. Elke hoop op vertrouwen van Rusland is verdwenen; en nu is het Ruslands beurt.

Op de avond van 17 december, iets meer dan een week geleden, wijdde het CBS-televisieprogramma “60 Minutes” zijn hoofdverhaal aan de deeltjesstraal-wapens race. Het programma wees op het potentieel doorslaggevend belang van deeltjesstralen, en het feit dat Rusland ver voorop ligt op dit gebied. Binnen enkele minuten begon mijn telefoon te rinkelen. Vijftien maanden geleden, toen ik voor het eerst de operationele status van Rusland in deeltjesstraalwapens onthulde, werden ze belachelijk gemaakt, dus op dat moment besteedden veel mensen weinig aandacht aan wat ik onthulde, maar nu zeiden de beller: “Zie je wat er op televisie is? Je had gelijk!”

Mijn vrienden, ik waarschuwde lang geleden voor de valse wijsheid die “Wacht en zie” werd genoemd. Degenen nu, die deze weg gekozen hebben, hebben gewacht, en nu beginnen zij te zien. Als we blijven wachten, mijn vrienden, zullen we het allemaal zien.. en we zullen allemaal geloven op de dag dat televisieprogramma’s worden onderbroken door een verrassing aankondiging dat nucleaire oorlog One is gekomen!

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 42

31 januari 1979

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter in Washington. Vandaag is het 31 januari 1979 en dit is mijn audiobrief nr. 42. Acht dagen geleden heeft Jimmy Carter zijn enige boodschap aan het Congres en de Natie over de staat van de Unie overgebracht. In zekere zin weerspiegelde zijn toespraak de wanhopige toestand van onze Unie. In een zwakke poging om echo's van John F. Kennedy en F.D.R. te roepen, sprak Carter over een "nieuwe stichting" als het thema van zijn dwalende Administratie. Deze zin, ontleend aan het oude volkslied "The Communist Internationale," is een passende titel voor een regering die nu ver weg is in een stille bolsjewistische revolutie. In juni van dit jaar zei hij dat Rusland moet kiezen tussen "confrontatie en samenwerking"; maar sindsdien is de militaire situatie van Amerika gestaag verslechterd. En in zijn "State of the Union" toespraak, zei Carter "...het is een mythe die we moeten kiezen tussen confrontatie en capitulatie." En, voor een goede maat, herhaalde hij dezelfde leugen die zijn Administratie nu al zestien maanden sinds de slag bij de oogstmaan uitdeelt, en dat is: "...bijna alle kwesties van SALT II zijn opgelost." En terwijl hij bezig was, Carter zei ook, "Ik ben dankbaar dat in het afgelopen jaar.. zoals in het jaar ervoor.. geen enkele Amerikaan is gestorven in de strijd overal in de wereld." Maar twee maanden geleden vonden de massamoord in Jonestown en de Slag bij Guyana plaats om de geheime Russische raketbasis daar te vernietigen, en er waren Amerikaanse soldaten die daar stierven... hun doodskisten zijn nog steeds in Dover, Delaware, onopgeëist.

Carter was zwaar gemedicineerd voor pijn, zijn kanker werd nog steeds erger ondanks frequente kobaltbehandelingen voor zijn zogenaamde aambei probleem. Ondertussen wordt de kanker in zijn hoofd die ik vier maanden geleden voor het eerst in audioletter nummer 38 heb gemeld, niet behandeld en groeit snel. Het overspoelt nu een gebied ongeveer 3-1/2 bij 4 inch in zijn linker tempel en rond het linkeroog. Tegen maart moeten de effecten publiekelijk zichtbaar zijn in zijn ongebruikelijk gedrag. Binnenkort zal het 25e amendement op de grondwet van de Verenigde Staten weer in het spel komen als Carter sterft, ontslag neemt of wordt verwijderd wegens arbeidsongeschiktheid. Maar de man die had gehoopt weer te profiteren van zijn eigen 25ste amendement, Nelson Rockefeller, is net voor altijd van de scène gepasseerd.

Mijn drie onderwerpen deze maand zijn: Onderwerp 1.. De declinatie van het Huis van Rockefeller Onderwerp 2.. De bolsjewistische Plot voor een paus revolutie Onderwerp 3.. UFO's, IFO's, en Rusland's meester Geheime Wapen.

Onderwerp 1.. Terwijl de oorlogwolken zich in de jaren dertig boven Europa en Azië verzamelden, verzamelden vier mannen in Amerika de teugels van de wereldwijde macht. Deze mannen waren de derde generatie erfgenamen van de machtigste dynastie ter wereld, de Rockefeller Dynastie. Het waren de vier broers Rockefeller.. John D. III, Nelson, Laurance en David. Er was ook nog een broer, Winthrop, en een zuster Abby; maar Winthrop gaf weinig om wereldmacht en intrige, en zo lang geleden werd hij door de andere vier broers opzij geschoven. Winthrop ging zijn eigen weg, en bracht uiteindelijk twee termen als gouverneur van Arkansas voordat hij stierf in 1973. Ondertussen namen de andere vier broers het lot van de Westerse beschaving in eigen handen. Zoals ik al bij vele gelegenheden heb uitgelegd, speelden ze een sleutelrol bij het brengen van de Tweede Wereldoorlog en het gebruiken ervan om hun rijk uit te breiden. In toespraken tijdens de oorlog beschreef hun vader, John D. Rockefeller, Jr., het bloedbad als een grote kruistocht. In gloeiende termen schilderde hij het

allemaal net zo goed waard het lijden, de dood, en tragedie voor miljoenen op miljoenen. De Rockefellers geloven in het oude Chinese spreekwoord dat “Opportuniteiten ontstaan uit crises”; maar zoals ik je vorige maand herinnerde, werd de Tweede Wereldoorlog echt gevochten om olie, en als een wijze oude vriend van mij zei ooit: “Olie is dikker dan bloed zolang het bloed van de ander is.”

Terwijl de kreunen van de Tweede Wereldoorlog langzaam wegstierven, onderzochten de vier broers de vergezichten van de wereldoverheersing die schijnbaar voor hen lag. De Tweede Wereldoorlog had hun belangrijkste rivaal in olie en wereldmacht, het Britse Rijk, verbrijzeld. Tegelijkertijd was de geheime Rockefeller-Sovjet alliantie sterker dan ooit ontstaan.. een onmisbare sleutel tot hun toekomstige plannen; en het beste van alles, de olie schathuis van Saoedi-Arabië nu stevig in de Rockefeller greep. Met hun ongekende winsten uit Saoedi-Arabische olie, zou het Rockefeller kartel binnenkort alle financiële rivalen wereldwijd te boven gaan. Drie decennia na de Tweede Wereldoorlog breidde de wereldmacht van het Rockefeller kartel zich uit zonder op te geven onder de handen van de vier broers. Politiek, economisch en militair leken ze de Midas-touch te hebben. Hun plannen.. onbekend en nietsvermoedend door het grote publiek.. meestal ging af zonder een hapering, en precies op schema. Door doelbewuste no-win oorlogen en verzonnen Amerikaanse tegenslagen in buitenlandse betrekkingen, maakte de geheime Rockefeller-Sovjet alliantie gestage vooruitgang in de richting van hun gezamenlijke overname van de hele wereld. Tegelijkertijd, beginnend in 1961, zetten de Broeders hun Machiavelliaanse twee-gebogen strategie in beweging voor een uiteindelijke oorlogstijd dubbel-kruising van hun Sovjet bondgenoten. Op deze manier waren de Broeders van plan om eindelijk alle knikkers voor zichzelf op te halen. Hun doel was niets minder dan om de hele planeet Aarde te regeren door een een-wereldregering.

Met het begin van de jaren zeventig begonnen de vier Rockefeller broers aan het laatste decennium van hun plan om de wereld te veroveren. Zij waren vastbesloten het doel binnen hun eigen levens te bereiken. Geheime gezamenlijke plannen met hun Sovjet bondgenoten waren op schema voor een zorgvuldig geprogrammeerde thermonucleaire oorlog eind jaren zeventig. De oorlog, Nuclear War One, werd geprogrammeerd om de Verenigde Staten als het belangrijkste slagveld te betrekken; dus om zich klaar te maken voor de oorlog, de Broeders waren snel het overbrengen van zoveel van Amerika’s echte rijkdom, waaronder ons goud en onze technologische knowhow, in hun eigen schatkist overzee. Amerika werd veranderd in een holle schelp.. indrukwekkend aan de oppervlakte, maar rijp voor een schokkende nederlaag door de Sovjet-Unie. En toch, in een geheime laatste draai, zette het Amerikaanse Maanprogramma het militaire toneel voor de vernietiging van Rusland als het hoogtepunt van de komende oorlog. Er leek niets te zijn om de vier broeders tegen te houden; maar toen begon het in de afgelopen jaren mis te gaan. Ze begonnen fouten te maken, en langzaam maar zeker begonnen de gebeurtenissen los te glippen uit hun voormalige ijzeren greep. Drie en een half jaar geleden in audiobrief nr. 2 wees ik enkele van de vroege symptomen van deze slipping in Rockefeller controle. Nauwelijks een jaar later in de zomer van 1976 begonnen hun zorgvuldig getekende plannen uiteen te vallen. Plotseling werd de geheime Rockefeller-Sovjetalliantie van bijna 60 jaar eenzijdig beëindigd door het Kremlin. De nog geheime onderwaterraketcrisis van 1976 was in volle gang, zoals ik in audiobrieven nrs. 14 tot en met 16 heb aangegeven. Zoals mijn oudere luisteraars weten, leidde deze crisis tot mijn ontmoeting met de overleden generaal George S. Brown, toen voorzitter van de Joint Chiefs of Staff. De vergadering vond plaats op 16 september 1976 in het kantoor van generaal Brown in het Pentagon. In audiobrief nr. 16 heb ik die vergadering gemeld aan mijn luisteraars. Dankzij de moedige leiding van generaal Brown, was de Verenigde Staten gespaard van een verrassing nucleaire aanval, en nu was er een gouden kans om volledig te stoppen Amerika’s mars naar een nucleaire oorlog.

Maar de vier broers konden gewoon niet geloven dat hun geheime alliantie met hun bolsjewistische bondgenoten in het Kremlin voorgoed verdwenen was. In het najaar van 1976 begrepen ze nog niet dat de bolsjewieken zelf de controle over het Kremlin verloren hadden..dat zou pas over een jaar duidelijk worden. En dus begonnen ze wanhopig te proberen het Kremlin te kalmeren in een poging om de alliantie te herstellen. Een vroeg slachtoffer van deze waanzinnige inspanning was niemand minder dan generaal Brown. Binnen weken na mijn ontmoeting met hem werd hij door de gecontroleerde grote media omgehakt en snel in de duisternis gepasseerd. In audiobrief nr. 23 gaf ik precies aan hoeveel generaal Brown had opgeofferd voor zijn trouwe dienst aan Amerika. En voor degenen die hebben gehoord wat ik toen gewaarschuwd heb, kan ik alleen maar erop wijzen dat generaal Brown niet actief zijn termijn als voorzitter van de Joint Chiefs diende..en leefde hij niet lang.

Toen kwam de ergste misrekening door de vier Rockefeller broers en hun intieme.. het leidde tot een ramp in de ruimte in september 1977. Zoals ik beschreef die maand in audiobrief nr. 26, de Russen erin geslaagd om de Rockefeller aas uit te roeien in het gat voor de komende nucleaire oorlog. In de Slag bij de Oogst Maan, 27 september 1977, werd de bemanning van de geheime Amerikaanse balk-wapens basis in Copernicus Crater gedood door een Russisch neutronen deeltjes-wapen. Het werd afgevuurd op de maan vanuit de aarde baan door Cosmos 954, een bemande Cosmos Interceptor Killer Satellite. Vier maanden later maakte Cosmos 954 een noodlanding in Noord Canada. Het werd in het nieuws beschreven als een nucleaire satellietcrash.

De Slag bij de Oogst Maan was slechts het begin van een complete revolutie in de militaire vergelijking tussen Rusland en Amerika, omdat Rusland in de laatste maanden van 1977 alle drie de benen van haar nog steeds geheime ruimtetriade van militaire wapens begon te inzetten. De eerste helft van de ruimte triade zijn de bemande Cosmos Interceptors.. dat wil zeggen, Killer Satellites. Tijdens de zes maanden na de slag bij de Oogstmaan begonnen ze methodisch de Amerikaanse vloot van spionagesatellieten boven Rusland te vernietigen. Dat leidde in april 1978 tot de Koreaanse vlieginformatiemissie over Noord-Rusland, zoals ik in audiobrief nr. 33 heb beschreven.

Onmiddellijk na de Slag bij de Oogst Maan kwam het Russische bemande ruimteprogramma plotseling tot leven. Plotseling begonnen de Russen de ene partij kosmonauten na de andere in een baan te lanceren, nieuwe platen te plaatsen en nieuwe prestaties van allerlei aard te realiseren. Zonder publiciteit vond de eerste bemande landing op de maan plaats. De landing werd gemaakt op 16 oktober 1977 aan de achterkant in Jules Verne Crater; en tegen het einde van de volgende maand, zoals ik in audiobrief nr. 28 vermeld, Russische geladen deeltjesstraal-wapens waren al operationeel aan de nabije kant van de maan. Deze Russische maanbases kunnen elke zichtbare plek op aarde in minder dan twee (2) seconden ontploffen, en vormen het tweede deel van de Russische ruimtedriesprong.

Op 2 december 1977 kondigde de derde helft van de Russische ruimtetriade zijn aanwezigheid aan aan onze verraste leiders. Op die dag begon de enorme luchtbevingen.. luide ontploffingen in de atmosfeer.. vanuit de zee langs de Amerikaanse oostkust. In audiobrief nr. 29 beschreef ik de geweldige Russische zweefplatforms die verantwoordelijk zijn voor deze ontploffingen. Net als de andere twee benen van de Russische ruimtetriade, zijn deze zweefplatforms genaamd Cosmosferen door de Russen.. bewapend met geladen deeltjesstraalwapens. Al deze geheime wapens zijn operationeel losgelaten met verblindende snelheid door Rusland iets meer dan een jaar geleden. Ze hebben het oorspronkelijke Rockefeller plan voor een zorgvuldig geprogrammeerde nucleaire oorlog om te eindigen met de verrassingsvernietiging van Rusland, en ze hebben het militaire evenwicht tussen Oost en West drastisch veranderd.

Als gevolg daarvan begon het leiderschap van de vier Rockefeller broers in hun wereldwijde machtsstructuur meer dan een jaar geleden ernstig te worden uitgedaagd. Zij hadden fouten gemaakt en hun oordeel werd niet langer zo gemakkelijk geaccepteerd door hun machtigste medewerkers en bondgenoten. Tegelijkertijd moest er iets gebeuren, en snel, om op de veranderde situatie te reageren. Om deze en andere redenen, Rockefeller macht is steeds meer in de richting van steun voor een verfijnde nieuwe bolsjewistische revolutie hier in Amerika. Dit begon meer dan een jaar geleden. In februari 1978 meldde ik dat Rockefeller deuren wereldwijd open zouden worden gegooid voor het Rode China in de strijd tegen Rusland. Vandaag horen we alles over Amerika dat de zogenaamde “China-kaart” speelt; maar, zoals ik je zes maanden geleden al zei, China speelt eigenlijk de Amerika-kaart uit. China streeft naar een herstel van de alliantie met Rusland op de best mogelijke voorwaarden, later.

Meer dan een jaar geleden begonnen de vier Rockefeller broers deze en andere stopgap maatregelen te gebruiken om hun dynastie te redden van de puinhoop; maar ze hebben geprobeerd om tegen de huidige geschiedenis in te zwemmen. Afgelopen juni heb ik gewezen op het historische feit dat alle echte dynastieën een natuurlijke levensduur van ongeveer 100 jaar hebben. Door die standaard is het einde van de Rockefeller dynastie onvermijdelijk nabij. De volgende maand, juli 1978, begon het licht uit te gaan in het Huis Rockefeller. De oudste van de vier broers, John D. III, ontmoette zijn lot naar verluidt in een auto-ongeluk en een bizar ongeluk om het minst te zeggen..bij zijn landgoed in Pocantico Hills, New York. Die maand heb ik de ware erfenis van John D. Rockefeller III bekeken. Na een half jaar is de tweede oudste van de vier broers plotseling vertrokken. De ware erfenis van Nelson Rockefeller blijft zoals ik het meer dan 3-1/2 jaar geleden in audiobrief nr. 1 heb bekeken; maar slechts vijf dagen geleden, op de avond van 26 januari 1979, stierf hij.

Mijn vrienden, Nelson Rockefeller verlangde in het leven naar publiciteit, maar zijn dood is gehuld in onduidelijkheid en onbeantwoorde vragen. Normaal gesproken is het gebruikelijk dat het lichaam van een belangrijke publieke persoonlijkheid, zoals een senator of vice-president, in staat ligt om het publiek zijn laatste respect te tonen. Deze dienst werd aangeboden aan Nelson Rockefeller’s familie hier in Washington door de Amerikaanse Senaat leiders, en werd afgewezen... dus er was geen leugen in staat, geen formele viewing helemaal. In plaats daarvan kreeg hij een haastige crematie, een ongebruikelijke stap in het geval van de Rockefellers, en een strikt prive-gedenkdienst. Oorspronkelijk werd door Rockefeller Aides aangekondigd dat de crematie maandagmorgen, 29 januari, eergisteren zou plaatsvinden. Dit zou gevolgd worden door de herdenkingsdienst om 11:00 uur. Ondertussen zijn berichten over de omstandigheden van Rockefeller’s dood tegenstrijdig en vreemd geweest, waarbij de ene vraag na de andere werd gesteld. Als antwoord hierop hebben Rockefeller-woordvoerders hun verhaal van de ene dag op de andere veranderd; en naarmate de vragen zich vermenigvuldigden, werd de crematie versneld. Het werd een dag eerder uitgevoerd, op zondagochtend. Later die dag kondigde een woordvoerder van de familie de crematie aan bij verslaggevers, maar hij weigerde eerst het crematorium te identificeren dat werd gebruikt en gaf geen verklaring voor de haast. De plannen voor de herdenkingsdienst waren niet gewijzigd, die nog steeds gepland was voor de volgende dag.

Mijn vrienden, de vreemde omstandigheden rond de dood van Nelson Rockefeller zijn niet alleen een morbide puzzel.. ze hebben te maken met het lot van de Verenigde Staten en van de Westerse beschaving! Hij was een van de machtigste mannen op aarde en, naar zijn eigen keuze, een publiek figuur. Net als de massale dood in Guyana twee maanden geleden, zal Nelson Rockefeller’s dood jouw leven en de mijne beïnvloeden. Net zoals bij Guyana wordt een rookgordijn van manoeuvres, wisselende verhalen en verwarring gebruikt om de waarheid over zijn dood te verbergen; maar net als bij Guyana heb je het recht om de waarheid te weten.

Eerst zong de massamedia in harmonie dat Rockefeller stierf aan een hartaanval terwijl hij aan zijn bureau werkte op de 56e verdieping van Rockefeller Center. Het tijdstip van overlijden zou 10:15 uur zijn, vrijdagavond 26 januari 1979. De volgende dag kwam er echter een conflicterend verhaal naar voren. Er werd gezegd dat hij niet in Rockefeller Center was gestorven, maar in een stadshuis op 13 West 54th Street. Volgens de New York Times voor zondag 28 januari, “Buurten en voorbijgangers meldden dat toen de ambulance arriveerde een vrouw in een avondjurk verscheen uit 13 West 54th Street en vergezelde de bedienden als ze droegen Mr Rockefeller naar het voertuig.” Zaterdagmiddag veranderde het officiële verhaal in het adres van het huis. De Washington Post zei op zondag 28 januari, "Rockefeller stortte in zijn kantoor op de eerste verdieping in een herenhuis op 13 West 54th Street om ongeveer 10:15 uur vrijdag, en blijkbaar stierf onmiddellijk, familie woordvoerder Hugh Morrow rapporteerde. Het werd aanvankelijk gemeld door Morrow dat Rockefeller had geleden zijn hartaanval in zijn 56e verdieping kantoor op 30 Rockefeller Plaza." De Post citeert Morrow toen als: “Eigenlijk is de dood gebeurd in het privékantoor van Mr Rockefeller, de fout was geheel van mij.”

Maar nu waren er nieuwe vragen. Mensen vroegen zich af: Wie was de mysterieuze vrouw in de avondjurk? Familiewoordvoerder Morrow zei dat hij niet wist dat er een vrouw aanwezig was op het moment van Rockefeller’s dood, volgens de zondag New York Times; in plaats daarvan, zei hij dat het noodnummer 911 was genoemd “door een onbekende vrouw buurman.” Naar verluidt werd de enige oproep voor een ambulance gedaan door middel van het alarmnummer 112, en nog ernstiger vragen kwamen in dit verband. Dit nummer is bijvoorbeeld bedoeld voor het grote publiek in noodgevallen en bij politie en brandweer; en zoals New Yorkers weten, wordt het zelden snel beantwoord en toch is er geen melding gemaakt van een oproep tot een privé-ambulance. En nog steeds woordvoerder Morrow zei tegen zaterdagmiddag dat een bodyguard en een chauffeur bij Rockefeller waren op het moment van overlijden.

Nog erger was de kwestie van de vertraging voordat de oproep werd geplaatst. Rockefeller woordvoerders bleven zeggen dat Rockefeller om 22:15 was overleden, zelfs nadat ze hun verhaal over waar hij stierf hadden veranderd, maar politiegegevens toonden aan dat de 911 oproep pas meer dan een uur later, om 23:16 uur werd geplaatst. Tijdens het ontbrekende uur, Rockefeller Aides werkte koortsig, het maken van regelingen om te voorkomen dat een autopsie plaats vindt. De volgende dag, zondag 28 januari, gaf Rockefeller woordvoerder Morrow zijn derde versie van het verhaal aan de pers. Volgens de New York Times voor de volgende dag, zei hij, "dat de dood werkelijk om ongeveer 23:15 uur had plaatsgevonden, En dat de twee aanwezigen toen Mr Rockefeller werd getroffen in het huis Andrew Hoffman, een veiligheidsassistent, en Megan Ruth Marshack, een 31-jarige stafassistent op Mr Rockefeller’s recente kunstprojecten waren. Miss Marshack, die een paar deuren verderop op 25 W. 54th Street woont, heeft de oproep naar de politie binnen een minuut nadat Mr Rockefeller werd getroffen, zei Mr Morrow gisteren. Op zaterdag had Mr Morrow gezegd dat hij niet wist dat er een vrouw aanwezig was. " Zelfs de leeftijd van 31 jaar die aan Miss Marshack van Morrow werd gegeven bleek later fout te zijn; maar met dit nieuwe verhaal zei een andere woordvoerder van Rockefeller zondag: Volgens de New York Times de volgende dag dat “Er was geen discrepantie in het uur, het was gewoon een geval van mensen onder druk maken van een fout.” En volgens de New York Times, zei woordvoerder Morrow ook dat Miss Marshack om 21:00 uur bij het huis aankwam. Vrijdagavond “met een lange zwarte avondjurk aan.”

Maar het belangrijkste is de doodsoorzaak. Tegen de tijd dat woordvoerder Morrow zijn derde versie van de gebeurtenissen aan verslaggevers gaf op zondag 28 januari, was de haast, haast crematie van Nelson Rockefeller al gebeurd. De kans dat een autopsie de waarheid zou kunnen

laten uitlekken was geëlimineerd. Ook hier heerste verwarring in de publieke aankondigingen. Zo meldde de New York Daily News voor zondag 28 januari dat het had geleerd van een familielid, “dat Rockefeller de afgelopen week had geklaagd over pijn op de borst, maar niemand, werd er van gehoord, dacht dat de pijn significant was en er weinig aandacht aan werd besteed.” Maar elders in de vloed van Rockefeller items in dezelfde krant zijn er de woorden van Dr. Kenneth Ryland, Rockefeller’s persoonlijke arts voor veertig jaar. Hij wordt geciteerd als: “Ik heb hem afgelopen woensdag onderzocht, en hij was in uitstekende vorm. Ik was geschokt, volledig geschokt.”

Zoals in het geval van de vreemde dood van Nelson’s broer John D. III in juli vorig jaar in een zogenaamd auto-ongeluk, zullen we nooit de volledige details weten over Nelson Rockefeller’s dood. Zelfs nu is de jonge vrouwelijke assistente die bij John D. III was ten tijde van zijn plotselinge dood, nog steeds in afzondering. Ze ligt in een ziekenhuis in Westchester County, New York, onder zware bewaking; en nu proberen Rockefeller woordvoerders de waarheid over Nelson’s dood te verbergen. Als gevolg daarvan zijn hun verklaringen die in de persmedia worden gerapporteerd een onderzoek in verwarring.

Maar, mijn vrienden, er was geen verwarring over wat er zou gebeuren laat die vrijdagavond, 26 januari 1979. Zoals altijd in inlichtingenkringen, was het psychologische profiel van Nelson Rockefeller bestudeerd. Het zou laten zien dat het vaak zijn gewoonte was na het diner met zijn familie op vrijdag om te vertrekken naar zijn eigen vijf verdiepingen tellende stadshuis op 13 West 54th Street voor wat voor doel dan ook. Het zou ook aantonen dat zijn gewone grote contingent gewapende bewakers bij deze gelegenheden buiten dienst zou zijn. Op die vrijdagavond maakte hij zijn gebruikelijke reis naar het dorpshuis. Daar raakte hij bezig met wat hij daar deed. Het moment kwam toen zijn bewaker volledig neer was, en op dat moment werd er precies een schot gelost. De kogel scheurde Rockefeller’s hoofd met professionele nauwkeurigheid. Na de schietpartij, klapte zijn 25-jarige vrouwelijke assistente blijkbaar in een halve staat van shock. Eindelijk wordt ze door Rockefeller woordvoerders gezegd dat ze in afzondering zijn en niet beschikbaar zijn voor commentaar.

Zoals ik al zei, blijven de pogingen om Rockefeller te verdoezelen doorgaan, maar er blijven nieuwe vragen en opvallende inconsistenties opduiken. Rockefeller woordvoerder Hugh Morrow zei bijvoorbeeld bijna twee dagen lang dat hij niet wist dat er een vrouw aanwezig was toen Rockefeller stierf; Maar gisteren zei de New York Times: "De Associated Press meldde gisteren dat om 4:00 uur zaterdag, minder dan vijf uur nadat Mr Rockefeller stierf, een van haar verslaggevers, Miss Marshack had als radio-nieuwsreporter in Washington gewerkt voordat ze door Mr Rockefeller werd ingehuurd, had haar gebeld om een radioverslag over zijn dood te krijgen. Ze weigerde de radioband te maken, zei de Associated Press, maar vertelde de verslaggever dat Mr Morrow bij haar was in haar appartement en later met hem zou kunnen spreken." Toen de Associated Press hierover vroeg, antwoordde Morrow dat “Wat Megan ook zei om 4:00 uur, ik ga er geen commentaar op geven. Ik heb dit steeds weer meegemaakt, en ik ben het zat.”

De twee overgebleven broers Laurance en David, geloven dat ze het zich niet kunnen veroorloven om de waarheid te laten weten over Nelson’s dood. Het zou op dit kritieke moment teveel vragen oproepen. De grootste bescherming voor hun macht is altijd de valse halo van filantropie geweest. Dat rustige beeld zou worden geschud naar de fundamenten door de publieke kennis dat Nelson Rockefeller werd vermoord. En dus werd zijn lichaam gecremeerd met de verzending en zijn dood in het openbaar toegeschreven aan een hartaanval.

De eens machtige viermanseenheid van de vier Rockefeller broers is nu erg kreupel. David en Laurance zullen wanhopig nodig hebben om iemand in hun binnenste familiekring te laten komen als vervanging voor Nelson Rockefeller; en toevallig is de man die het meest

waarschijnlijk Nelson's mantel van macht doneert al handig bij de hand. Hij was zelfs maar enkele uren voor zijn dood bij Rockefeller. Hij is de man die het meest verantwoordelijk is voor Amerika's rampzalige intelligentie gat, zoals ik twee jaar geleden in het Pentagon heb besproken met de overleden generaal George S. Brown. Een aantal jaren geleden beschreef een voormalig CIA-officier deze man als "een kleine Hitler die in de vleugels wacht." En nu na 25 jaar als Nelson Rockefeller's politieke protegé, Hij heeft nu de kans om lid te worden van de familiekring van de Rockefeller familie. Als hij dat doet, wat waarschijnlijk is, zal hij de man zijn die het meeste heeft gewonnen van de moord op Nelson Rockefeller. Zijn naam is Henry Kissinger.

Onderwerp 2.. Hier in de Verenigde Staten de dood van Nelson Rockefeller stal een aantal van de krantenkoppen van een andere grote gebeurtenis, die tot een einde komt. Op vrijdagmiddag 26 januari, slechts een paar uur voordat Rockefeller werd vermoord, arriveerde de man die als paus Johannes Paulus II paradeert in Mexico. Vandaag, na vijf tumultueuze dagen, keert hij terug naar Rome.

Vijf maanden geleden in audiobrief nr. 37 waarschuwde ik mijn luisteraars voor de drastische veranderingen die in de Rooms-katholieke Kerk gaande waren. Paus Johannes Paulus I was de laatste dag nog gekozen; maar zoals ik toen uitlegde, waren bolsjewistische invloeden binnen het Vaticaan zich aan het voorbereiden om de Kerk in hun strijd tegen Rusland te werpen, Die zonder bolsjewistische controle heeft geworsteld, en Paus Johannes Paulus I, al snel bekend als de glimlachende paus, verdween nauwelijks een maand later uit de scène. In audiobrief nr. 39 legde ik uit hoe hij had uitgevoerd overtreding van het Bolsjewistische spel plan, en wat er met hem als gevolg was gebeurd. Vorige maand heb ik onthuld dat zijn opvolger, de echte paus Johannes Paulus II, ook is geëlimineerd. In zijn plaats is er nu een acteur, een man die noch Pools noch christen is, die het bevel voert van zijn bolsjewistische meesters. Hij lijkt sterk op de man die hij heeft vervangen, maar er zijn visuele aanwijzingen om naar te zoeken. De foto's van deze acteur moeten zorgvuldig vergeleken worden met die welke in oktober 1978 genomen werden, onmiddellijk nadat kardinaal Wojtyla Paus werd genoemd. Zoals identificatie experts weten, zijn de oren van een persoon bijna als vingerafdrukken in hun uniciteit, en je zult ontdekken dat de oren samen met andere gedetailleerde functies zijn niet meer dezelfde nu als ze waren op het eerste.

Sinds ik de tragische vernietiging van binnenuit in de katholieke kerk openbaar heb gemaakt, heb ik overal hartverscheurende brieven van katholieke priesters ontvangen. Ze hebben mij in vertrouwen gesteld over hun kwelling vanwege de bolsjewistische controle, die zich verspreidt als kanker over de katholieke kerk. Uit mijn eigen ervaring in het verleden, deel ik hun diepe verdriet. Het is pijnlijk om de machinaties van het bolsjewisme in de Kerk te melden, maar, mijn vrienden, het centrale en dominante probleem waar mannen van goede wil vandaag mee te maken hebben, is dat van de satanische krachten die op Planeet Aarde woekeren. In deze geest hebben sommige katholieke priesters hun angst aan mij geopenbaard dat het in hun priesterlijke posities blijven hun geloof zelf in gevaar zou brengen.

Vorige maand heb ik erop gewezen hoe belangrijk publiciteit is voor de acteur-paus in het anti-Russische spelplan van de bolsjewieken. Ik heb dit spelplan beschreven en gezegd: "De paus van de acteur is tegenwoordig de meest zichtbare paus in de geschiedenis, die zo gemaakt is door de gecontroleerde grote media." En begin deze maand, op 6 januari, echote de New York Times dit thema in een artikel getiteld "John Paul's Winnen Wegen." De tweede zin luidt: "Hij is de meest zichtbare paus in de moderne geschiedenis geworden, die om de paar dagen uit de verte van het Vaticaan is gekomen en de menigte charmant maakt, van schoolkinderen tot oude mensen en van nonnen tot voetballers." Ironisch genoeg voegt

hetzelfde artikel daar later aan toe: “Hij speelt met verschillende menigten met de vaardigheden van de voormalige acteur die hij is.”

Mijn vrienden, de acteur paus wordt gebruikt als een Pied Piper. Strikt als tactiek zingt hij een toon van progressief conservatisme dat muziek is voor de oren van de onnoemelijke miljoenen katholieken, maar zijn twee belangrijke thema’s, “religieuze vrijheid” en “mensenrechten,” zijn eigenlijk gericht op de mens, niet op God. Met deze slimme vervalsing van de echte boodschap van Jezus Christus wordt dodelijke politiek vermomd als religie; en de katholieke wereld, die door de toon van de acteur paus wordt betreden, wordt al geleid op het pad naar het Bolsjewistische slachthuis van OORLOG tegen Rusland.

Het was 14 maanden geleden, in audiobrief nr. 28, dat ik voor het eerst in staat was om de revolutionaire verandering die in het Kremlin heeft plaatsgevonden te onthullen. De atheïstische bolsjewieken, die 60 jaar geleden allemaal, behalve Christelijk Rusland, omver zijn geworpen na een strijd van zes decennia. In hun plaats bevinden zich de zelfgevormde “spirituele communisten,” een oude en uiterst harde christelijke sekte van inheemse Russen; en zoals ik onthulde in audiobrief nr. 36, zijn deze nieuwe heersers van het Kremlin eigenlijk bezig het communisme in alles behalve naam te verwerpen. In plaats daarvan is hun politieke basisstandpunt vandaag de dag dat van een sterk Russisch nationalisme, zoals ik in audiobrief nr. 28 heb besproken; dus, in beschrijvende zin, zouden ze meer precies Spirituele Nationalisten worden genoemd.

De omvergeworpen atheïstische bolsjewieken zijn in een razernij om Christelijk Rusland weer te laten neerdalen voordat de laatste overblijfselen van bolsjewistische invloed kunnen worden verdreven. Ze weten dat hun tijd kort is als de heilige oorlog van Rusland om het bolsjewisme uit te roeien succesvol is. De bolsjewieken weten dat het hart van Rusland spiritueel is, en dus proberen ze het hart van Rusland te verscheuren door middel van een geestelijke aanval. De actor-paus werkt al koortsachtig aan de oosters-orthodoxe kerken, die hopen hen na 15 eeuwen van scheiding met de Romeinse Kerk te herenigen; en het werkelijke doel in dit alles is de Russisch-orthodoxe kerk. Voor de bolsjewistische revolutie van 1917 werd de Russisch-orthodoxe kerk geïnfiltreerd door de bolsjewieken. Tegenwoordig wordt de bolsjewistische invloed snel uitgeperst in Rusland; maar als de plannen van de bolsjewieken in het Vaticaan slagen, zal het als wapen tegen Rusland worden hersteld. Dit alles is verbonden met de geheime Amerikaanse eerste slag strategie, die ik in detail in audiobrief nr. 37 heb blootgelegd; en het juist-eindige bezoek aan Mexico door de acteur paus is onderdeel van een uitgebreide strategie om Oost-Europa in bloedige revolutie tegen Rusland te gooien.

Op 24 januari, enkele uren voordat de acteur-paus naar Santo Domingo en Mexico vertrok, had minister van Buitenlandse Zaken Andrei Gromyko twee uur lang een audiëntie met hem. Vaticaanse ambtenaren zeiden dat ze niet zo’n lang, intensief publiek konden herinneren tussen een paus en een staatsman. Er is geen verklaring afgegeven over wat er besproken is, maar ik kan onthullen dat de acteur paus deed alsof hij zich zorgen maakte over de katholieken in Rusland. Gromyko heeft echter in feite aangevoerd dat de paus de boot niet in Oost-Europa laat rocken, zeggend dat de bewegingen die de kerk onderneemt het christendom zullen vernietigen, niet helpen. Toen vertrok de acteur paus naar Latijns-Amerika. Op zijn elleboog tijdens de reis was Giovanni Kardinaal Benelli, een goede vriend van Henry Kissinger. Zoals ik vorige maand onthulde, is Benelli de belangrijkste bolsjewistische agent in het Vaticaan, en hij ging mee om het script te schrijven voor de acteur paus om te volgen.

De pauselijke reis naar Mexico was een enorme publiciteitsstunt en een prelude op de confrontatie met Rusland. De zware nieuwsberichten rond de reis dienden om een veel breder publiek bewustzijn te creëren van het imago van de actor paus als anticommunist. Tegelijkertijd was het bezoek aan Mexico een voorproefje van de geplande reis van de paus

naar Polen in mei volgend jaar; en als zodanig was het goed berekend om zenuwachtige rillingen te sturen in de stekels van regeringsambtenaren in Warschau en Moskou. In Mexico, net als in Polen, keurt de regering de katholieke kerk niet officieel goed; in plaats daarvan legt de Mexicaanse grondwet om historische redenen strenge beperkingen op aan kerkelijke activiteiten en macht. Toch is de bevolking in Mexico, net als in Polen, ongeveer 90% katholiek; en dus toen de paus besloot naar Mexico te gaan, had de Mexicaanse regering geen praktische keuze dan hem toe te staan te komen. Bovendien verbiedt de Mexicaanse wet kerklieden om in het openbaar te prediken of zelfs een administratief gewaad in het openbaar te dragen; maar deze beperkingen waren duidelijk niet afdwingbaar voor de paus. Om zijn zichtbaarheid te beperken, zou hij rellen en chaos hebben uitgenodigd, en de regering wist het.

Voor Mexico was het enige praktische om te knipogen naar de wet en de paus de vrije hand te geven tijdens zijn bezoek; maar voor Polen is de situatie niet zo eenvoudig. De publieke intentie van de acteur paus is om Polen te bezoeken voor de 900ste verjaardag van het martelaarschap van Sint Stanislaus. Voor de meeste Amerikanen, met weinig idee wie Sint Stanislaus was, klinkt dit waarschijnlijk afgelegen, irrelevant en dus enigszins tam; maar voor de Polen, de symboliek en emotionele spanningen zijn enorm.

De acteur-paus is de look-alike van wijlen Karol Kardinaal Wojtyla van Polen. Wojtyla was aartsbisschop van Krakau, voordat hij paus werd. Negenhonderd jaar geleden was Sint Stanislaus ook aartsbisschop van Krakau. Wojtyla was onder de Poolse katholieken wijd bekend als een man die zelfs in de wrede dagen van het stalinisme tegen de regering opstond; en 900 jaar geleden sprak de heilige Stanislaus herhaaldelijk in verzet tegen de koning. Hij excommuniceerde zelfs de koning voor wreedheid aan zijn onderdanen. Negenhonderd jaar geleden werd deze mei door de koning de heilige Stanislaus gezocht en gedood voor zijn verzet; en deze mei, de acteur paus is gepland om te verschijnen in Krakau om climax nalevingen op de datum van de verjaardag van het martelaarschap.

Sinds afgelopen september voert het Vaticaan tactieken om de spanningen in Polen gestaag op te bouwen; en sinds Kerstdag is de toename van de spanningen gericht rond Sint Stanislaus Dag, omdat in berichten naar Poolse kerken net voor Kerstmis, de acteur paus drong erop aan dat de Saint Stanislaus naleving begint kerstdag en blijft tot mei. De regering van Warschau probeert uit te zoeken hoe we de koortsige spanningen die in mei zullen bestaan, kunnen bedwingen; maar de uiteindelijke sleutel tot het bolsjewistische plan is een list, die zelfs de acteur paus zelf niet vermoedt. Als alles volgens plan verloopt, zal hij in Krakau aankomen nadat hij eerst de straten vol heeft met menigten die de mensen in Mexico zullen verdwalen. Daar in Krakau, tijdens de naleving van het martelaarschap van de heilige Stanislaus, zal de acteur-paus zelf worden vermoord! De bolsjewistische samenzweerders zullen ervoor zorgen dat het Russische regime in Warschau de schuld krijgt en de agitatoren zullen de menigte opwaaien. Het zal het klassieke triggering incident voor opstand, en de revolutie van de paus zal op. Het zal uitbarsten in Krakau, en zich verspreiden als een wild vuur door heel Polen; en als de Bolsjewistische plannen een volledig succes zijn, zal de revolutie van de paus overstromen in Hongarije, 67% katholiek, en andere katholieke bolwerken van Oost-Europa.

De bolsjewieken geloven dat ze door het aansteken van de vuurtjes van revolutie aan de voordeur van Rusland het Kremlin uit balans kunnen houden; en als Rusland vol is met het proberen de revolutie van de paus neer te leggen, dan is dat redeneren, dan zal Rusland niet in staat zijn om oorlog te voeren. Net als het diplomatieke huwelijk met Red China... verwachten ze dat de komende revolutie meer tijd zal winnen voor hun paniekbewapening voor nucleaire oorlog één. Maar, vrienden, de bolsjewieken hebben het mis, helemaal verkeerd. Als ze erin slagen Oost-Europa te bevleken met een zee van katholiek bloed, zou het Rusland niet afwenden. In plaats daarvan zal het de laatste druppel voor het Kremlin zijn. Als de Russische

heersers zien dat de zaken uit de hand lopen, zullen ze zich realiseren dat hun voordeel ten opzichte van het Westen, alles wat in overweging wordt genomen, op dat moment niet meer is toegenomen. Aangezien verdere vertraging niet langer aan hun kant staat, zullen ze niet langer wachten. De overige bewegingen op hun vooroorlogse schaakbord zullen gewoon worden verlaten. In tegenstelling tot de Bolsjewistische verwachtingen, zullen de Russen niet proberen de revolutie van de paus neer te leggen voordat ze naar de oorlog gaan. In plaats daarvan zullen ze snel overgaan naar een volledige oorlog. Hun eerste prioriteit zal zijn om de Verenigde Staten en andere zakken van het bolsjewisme wereldwijd te vernietigen, met behulp van hun ruimte triade met verwoestende werking. Pas na de oorlog zullen ze proberen de stukken in Oost-Europa op te pikken.

Onderwerp 3.. Een jaar geleden vorige maand begon de luide lucht op zee huizen te schudden en duizenden mensen langs de Amerikaanse oostkust te beangstigen. Een tijdje probeerden woordvoerders van de overheid ze gewoon te negeren, maar de boems, nu bekend als Air Quakes, zouden niet weggaan. Vervolgens werden ze belachelijk gemaakt in de gecontroleerde grote media, maar die tactiek veranderde ook snel omdat te veel mensen hen hoorden om het allemaal als een grote grap te accepteren. Uiteindelijk, nadat deze luchtbevingen al enkele maanden gaande waren, probeerde de regering het allemaal uit te leggen door de hele zaak de schuld te geven van vreemde weersomstandigheden. Vermoedelijke experts werden uitgeduwd om het publiek te imponeren met de mumbo jumbo over ongewoon koude luchtlagen. Ze zwaaiden met hun armen over deze vreemde weersomstandigheden, sommigen probeerden te zeggen dat de boems te wijten waren aan militaire vliegtuigen, misschien wel honderd mijl naar zee. Anderen wisten een recht gezicht te houden zoals ze ons vertelden dat de gieken veroorzaakt werden door het Concorde supersonische transport. Op een of andere manier, zeiden ze, de schokgolven van het vliegtuig waren de oostkust van Amerika meer dan een uur voor het vliegtuig zelf, en met ongelooflijke kracht. Dergelijke verklaringen waren belachelijk op hun gezicht, maar veel Amerikanen, die graag tot vrede willen worden gebracht, aanvaardden deze beledigingen tegen hun intelligentie tegen de nominale waarde. De meeste luchtbevingen die landelijk plaatsvonden, werden uit de pers gehouden en de mensen werden kalmer. Zelfs veel van mijn luisteraars probeerden de waarheid over de luchtbevingen niet te geloven, die ik kort nadat ze in audiobrief nr. 29 voor december 1977 in het openbaar maakte. Ze werden veroorzaakt door nieuwe Russische kosmosferen die hun deeltjesbeamwapens in een gedeconcentreerde modus in de lucht over de Atlantische Oceaan afvuren.

Toen ik audiobrief nr. 29 opnam, waren er zeven Cosmosferen die over de Verenigde Staten zweefden, maar in de maanden die volgden groeiden de aantallen Cosmosferen uit tot de honderden wereldwijd. Nu de media op de radio is, is een onderzoek van de regering naar hen door de Miter Corporation stilletjes vrijgegeven. Het verslag, dat begin vorige maand werd uitgebracht, bevat 594 luchtbevingen tussen december 1977 en de daaropvolgende juni. Tegen juni moesten die zogenaamde ’freak cold air layers’ van de afgelopen winter natuurlijk al lang weg zijn. De studie doet zijn best om de schuld van de boems op vliegtuiggeluiden toch, maar 181 luchtbevingen waren onmogelijk te koppelen, zelfs kunstmatig, aan een aanvaardbaar excuus, dus het rapport lamely concludeert dat ze moeten van een natuurlijke oorsprong..Het zou niet doen, tenslotte, om toe te geven de echte oorzaak.

De Cosmosferen, mijn vrienden, zijn Rusland’s versie van de Hoovering Wapens Platforms waarover de overleden generaal Thomas Power tevergeefs probeerde een waarschuwing te geven 14 jaar geleden. General Power, voormalig hoofd van de luchtmacht Research and Development en toen van het Strategic Air Command, wist waar hij het over had. In audiobrief nr. 32 van afgelopen maart heb ik de inspanningen van General Power om het Amerikaanse

volk te waarschuwen uitvoerig besproken; maar zoals bij vele anderen die ons in de loop der jaren hebben proberen te waarschuwen, werden zijn inspanningen onderdrukt en genegeerd.

Aangezien het aantal Cosmosferen het afgelopen jaar wereldwijd is toegenomen, zijn ook UFO-waarnemingen aan het paddenstoeltje. Zoals in het verleden zijn sommige UFO waarnemingen vandaag de dag gewoon dat.. Ongeïdentificeerde Vliegende Objecten; maar tegenwoordig zou het meer geschikt zijn in veel gevallen om de waargenomen objecten IFO's te noemen. Dat wil zeggen, geïdentificeerd Vliegende Objecten, omdat ze niet onbekend ruimte bezoekers, maar identificeerbare als Russische Cosmosferen. In sommige gevallen echter worden gecombineerde waarnemingen uitgevoerd waarbij zowel kosmosferen als echte UFO's betrokken zijn.

In het verleden werden UFO's altijd aangetrokken door vliegtuigen, raketten en ruimteschepen, vooral wanneer deze nieuw of experimenteel zijn. De Cosmosferen vormen geen uitzondering op deze regel. Waar tegenwoordig kosmosferen worden samengevoegd over militaire doelen, komen UFO's af en toe opdagen en darten rond tussen de Cosmosferen. Het meest bekende geval van dit type tot nu toe gebeurde onlangs in Nieuw-Zeeland. Eind vorige maand op de avond van 30 december maakte een Australische nieuwsploeg wereldwijd de krantenkoppen door te filmen wat ze UFO's noemden vanuit een vliegtuig boven Nieuw-Zeeland. De film, ongeveer zeven minuten lang, werd gekocht door de BBC en door het CBS TV netwerk. Op 2 januari toonde CBS minder dan 50 seconden van de film die een gloeiend bolvormig object toonde, en de meeste objecten die die avond door de cameraploeg en andere waarnemers werden beschreven als lichtsferen. =======Tweede seizoen=====De filmclip werd uitgebracht op de eerste plaats in de Verenigde Staten. De Australische nieuwslezer beschreef een ander object. Hij zei dat het leek op een vliegende schotel. Walter Cronkite zei niet of de soundtrack al dan niet gelijktijdig met de filmclip was opgenomen. Het bolvormige object in de film was in ieder geval een Russische kosmosphere, maar de pogingen om de film in diskrediet te brengen zijn een echo van de belachelijke regeringsverhalen over de luchtbevingen vorig jaar. Op de avond van 25 januari, slechts zes dagen geleden, herinnerde Walter Cronkite van CBS News aan kijkers van de Nieuw-Zeelandse UFO's; toen ging hij verder: "Nou, de Nieuw-Zeelandse luchtmacht meldde vandaag dat freak atmosferische omstandigheden, niet bezoekers uit de ruimte, waren verantwoordelijk. Onderzoekers zeiden dat een bepaalde oorzaak was een ongewoon heldere Venus stijgen in de oostelijke lucht."

Mijn vrienden, de recente stormen van zogenaamde UFO waarnemingen over Australië en Nieuw-Zeeland zijn eigenlijk te wijten aan Cosmosferen.. en met goede reden. De laatste tijd horen we veel over plannen voor de zogenaamde MX mobiele raket van Amerika; maar in feite worden Amerikaanse mobiele raketten al verspreid als popcorn wereldwijd. Onze bolsjewistische heersers hopen Rusland te kunnen overspoelen met een groot aantal raketlocaties als er niets anders is. De raketten zijn gebaseerd op onze standaard Minuteman. Als een vaste brandstof raket, is het zeer geschikt voor mobiele basis.. in feite, dit werd ontworpen in sommige versies van de Minuteman in de eerste plaats; en nu Nieuw-Zeeland is gastheer van twee Amerikaanse mobiele raket bases. De ene is niet ver van Hamilton op het Noordereiland, de andere is nabij Alexandra op het Zuidereiland. Ze zijn verborgen in bergachtige gebieden. Evenzo is een zeer groot raketcomplex is in het Noordereiland van Australië.. Het oversteekt de Robinson rivier en verspreidt zich over een gebied van 18 bij 22-mijl. In dat gebied is er niemand om te kijken wat er gebeurt, behalve alligators en aboriginals.

De Russen houden alle Amerikaanse raketbases in de gaten, nieuw en oud, door middel van hun kosmosferen. Zoals ik in het verleden heb uitgelegd, kunnen hun Deeltjes-Weapons onze raketten op het moment van lancering afblazen; maar onze bolsjewistische heersers geloven

dat ze een manier hebben bedacht om de Kosmosferen net lang genoeg uit te schakelen om de raketten veilig tegen Rusland te laten lanceren. Wetenschappelijke inlichtingen analisten in de Verenigde Staten begrijpen dat de Cosmosferen zweven door te drijven in het elektrostatische veld van de aarde. Ze veronderstellen ook dat de Russen dezelfde technieken gebruiken als wij om hun Deeltjes-wapen te richten, dat wil zeggen een combinatie van infrarood detectie en radar. Zij redeneren dat als de Kosmosferen kunnen worden verstoord vanuit hun zwevende posities en als hun sensorsystemen kunnen worden verblind, hun Deeltjes-wapens niet goed zullen doen. Zelfs als ze schieten, zullen ze wild gericht zijn en onze raketten missen als ze gelanceerd worden. De oplossing die ze hebben bedacht heet een Kobalt Ionisatie Bom. In tegenstelling tot een normale kobaltbom is een dergelijk apparaat niet ontworpen om een enorme ontploffing te veroorzaken; het primaire doel is in plaats daarvan om enorme hoeveelheden volledig geïoniseerd kobalt te creëren, dat wil zeggen, de kobaltatomen worden ontdaan van al hun elektronen, waardoor kale kernen. Het plan is om deze op verschillende plaatsen in de bovenste franjes van de atmosfeer te laten ontploffen, zo hoog mogelijk, maar onder de zweefhoogte van de Cosmosferen. Het resultaat zal een enorme storm van elektronen zijn, die zich horizontaal verspreidt in het magnetische veld van de aarde om onder de Cosmosferen door te gaan. Dit, zij geloven, zal kort verstoren het elektrostatische veld rond elke Cosmosphere en ook de infrarood- en radarsystemen gebruikt om de raketten hieronder te bekijken; en terwijl de Cosmosferen kort uitgeschakeld op deze manier, onze heersers van plan om onze ICBM’s direct voorbij hen te lanceren. Ondertussen zullen op de grond gebaseerde hoogvermogen lasers worden gebruikt om de Cosmosferen neer te schieten. Maar, mijn vrienden, onze meesters worden het slachtoffer van de intelligentiekloof die ze zelf jaren geleden hebben gecreëerd, omdat de Russen goed begrijpen hoe belangrijk verrassing is, inclusief technologische verrassing. En dus terwijl ze hun ruimtetriade bekend hebben gemaakt in inlichtingenkringen vanwege de inzet ervan, hebben ze nog steeds een geheim meesterwapen in reserve voor de oorlog zelf. Dit wapen is een systeem om de hak van de Achilles van hun straalwapens te beschermen. Het vermogen om ze nauwkeurig te richten. Het heet “Psychoenergetic Range Finding” of PRF. Prf vertrouwt niet op conventionele stralingen zoals infrarood of radar. Het is gebaseerd op detectie van de werkelijke atomaire handtekening van het doel, en normale jamtechnieken hebben geen effect op Prf. Dus als de Amerikaanse kobaltionisatiebommen ontploffen, kunnen de Cosmosferen dwars door de elektronenstormen om onze raketten te blazen. En dus, mijn vrienden, dag na dag leiden de atheïstische bolsjewieken het Angelsaksische Westen naar de kadron van de thermonucleaire oorlog! We kunnen de dreigende ondergang in onze neusgaten al voelen, maar we weigeren nog steeds om iets te doen om het te stoppen. Als we toestaan dat de Westerse beschaving wordt ontbonden, zullen de overlevenden durven te zeggen: “Moge God ons vergeven?”

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 43

28 februari 1979

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter in Washington. Vandaag is 28 februari 1979, en dit is mijn audiobrief nr. 43.

In de hele Verenigde Staten worden miljoenen Amerikanen moe van een lange, harde winter. Over grote gebieden van het land winterstormen dit jaar zijn abnormaal en onvoorspelbaar geweest. Het industriële hartland van Amerika in het Midwesten is telkens weer verlamd door ongewoon zware sneeuwstormen. Krachtige regenstormen hebben Californië verslagen, wat een groot deel van Amerika's voedselvoorziening levert. De belangrijkste bevolkingscorridors van het noordoosten hebben na storm storm doorstaan, belasting op energie en menselijk geduld. In het zuidwesten en elders hebben stormen geleid tot verlies van elektriciteit op een ongekende schaal, en zelfs hier in Washington, D.C., heeft de grootste sneeuwstorm in meer dan 50 jaar net plaatsgevonden. Dagenlang werd de hoofdstad van het land stilgezet door twee meter sneeuw, en we zijn nog steeds aan het graven. En vreemde weerpatronen hebben ook deze winter in Europa toegeslagen.

Vier weken geleden op 31 januari, verzamelden de NAVO-grondtroepen in Duitsland voor hun eerste wintermanoeuvres in zes jaar. Toen ze begonnen, de omstandigheden leek ideaal, de grond was bevroren tot op de diepte van vijf centimeter, waardoor een mooie stevige basis voor NAVO tanks en andere voertuigen. Er was ook een handige hoeveelheid sneeuw op de grond, iets minder dan een voet. Dit was genoeg om de oorlog games realistisch lijken zonder eigenlijk maken dingen moeilijk. De NAVO-teams werden verdeeld in schijnindringers, de Orange Force genoemd, en verdedigers, de "Blue Force." Op een minuut na middernacht 31 januari begon de Oranjemacht zijn verzonnen invasie. Het was precies op schema zonder het verrassingselement dat zou bestaan in een echte invasie. De Oranje-troepen werden echter al snel overvleugeld door de Blauwe verdedigers en de Oranje-troepen, die het Warschaupact vertegenwoordigden, reden de komende twee dagen zuidwaarts door het Westduitse landschap. Ondertussen werd de zogenaamde Blauwe Kracht, die de NAVO verdedigers vertegenwoordigde, op tegenaanval gezet. Op de ochtend van 2 februari, de derde dag van de schijnoorlog, was de Blauwe Kracht bijna klaar om te gaan, maar toen gebeurde het onverwachte. Plotseling veranderde het weer, sterke warme winden bliezen uit het niets, en al snel werden deze vergezeld door regen. Binnen enkele uren verdwenen de ideale manoeuvreeromstandigheden.. de sneeuw smolt, zwelling stromen en veroorzaken lokale overstromingen; en de vorst gesmolten, waardoor het hele gebied om te zetten in een modderpoel. Tanks karnde en kreunde toen ze in de slijk zonken. Ondertussen bleek het zogenaamde nieuwe wonderwapen van de NAVO tegen vijandelijke tanks, de A-10 Close-Support Aircraft, absoluut nutteloos. Ze werden aan de grond gehouden door dichte mist. Overstroming veroorzaakte een haast evacuatie van een veldziekenhuis, en drie dagen lang zaten NAVO-troepen, tanks en artillerie vast in een zogenaamde "Administratieve Houding." Uiteindelijk vloog generaal Alexander Haig per helikopter over de plek en liet het afweten. En dus eindigde de NAVO-oefening, die "Certain Sentinel" was genoemd, op een zeer onzekere noot. Ondertussen, 200 mijl verderop in Tsjecho-Slowakije, waren er ook manoeuvres van het Warschaupact aan de gang; en toen het weer veranderde, gingen ze verder alsof er niets was gebeurd. Het is bijna alsof het weer zich tegen de Verenigde Staten en de NAVO-alliantie had gekeerd. En, mijn vriend, dat is het ook!

Meer dan een jaar geleden in audiobrief nr. 29, onthulde ik dat Rusland was begonnen met de operationele inzet van zweefwapens platforms. Deze opmerkelijke machines, die de Russen Cosmosferen noemen, zijn gewapend met geladen deeltjes-wapens. Toen ik audiobrief nr. 29 opnam, waren er zeven Cosmosferen op het station boven het continentale Verenigde Staten, en ze veroorzaakten de beroemde 'lucht-explosies' die nu Air Quakes heetten. Dit waren het bijproduct van de weersverandering experimenten met behulp van hun Beam-wapens in een gedeconcentreerde modus. Veertien jaar geleden gaf de overleden generaal Thomas Power, voormalig commandant van het Strategisch Luchtcommando van de Verenigde Staten, van tevoren een publieke waarschuwing over deze zwevende militaire vaartuigen. In audiobrief nr. 32 heb ik de pogingen van General Power om Amerika te waarschuwen voordat het te laat was, maar hij werd genegeerd en Rusland ontwikkelde deze machines, terwijl Amerika niet. En vandaag zijn ze op het station over onze raketbases, grote dammen en steden, klaar om doelen te verpulveren op commando. Ze manipuleren ook het weer boven de Verenigde Staten, en een eskader van Cosmosferen gebruikte het weer om de zogenaamde "Certain Sentinel" manoeuvres van de NAVO om te zetten in een farce. Het doel was een bloedloze les voor de West-Europese NAVO-leden. Het Kremlin probeert met alle mogelijke middelen West-Europa te overtuigen om uit de komende thermonucleaire oorlog tussen Rusland en Amerika te blijven, terwijl de meeste Amerikanen nog steeds niet op de hoogte zijn van de reden voor veel van het ongewone weer van deze winter. Ze weten alleen dat ze moe zijn van de winter en kijken uit naar de eerste tekenen van de lente. En toch, mijn vrienden, als de "nieuwe bolsjewieken" die nu de Amerikaanse regering controleren hun zin hebben, is het seizoen van echte beproeving en ontberingen pas begonnen, NIET eindigend. Hun intriges versnellen naar een climax, en als de winter wegsmelt, wordt de wereld opgewarmd met het gevaar van WAR.

Zes maanden geleden in audiobrief nr. 37 onthulde ik in detail de top geheime plannen van Amerika's heersers om een nucleaire oorlog met Rusland te beginnen. Voor het eerst in de Amerikaanse geschiedenis is het nu de meesterstrategie van de Verenigde Staten om eerst in een grote oorlog toe te slaan, en in dezezelfde audiobrief heb ik de stappen geschetst die gepland waren om tot een volledige oorlog met Rusland te leiden. De strategie van de "nieuwe bolsjewieken" om een Amerikaanse nucleaire eerste aanval op Rusland te lanceren is al ver gevorderd en gaat snel. Veel elementen van het topgeheime plan dat ik afgelopen augustus onthulde zijn al zeer zichtbaar geworden. Ten eerste heeft de top van Camp David van september 1978 het plan in gang gezet. Het plan dat ik had onthuld werd gevolgd door de brief, en de zogenaamde verrassing "Vrede" akkoorden werden ondertekend met grote glimlachen van Carter, Begin, en Sadat op landelijke televisie. Het bolsjewistische plan om de Rooms-katholieke Kerk in hun eigen strijd tegen Rusland te gooien is ook op het goede spoor. Paus Johannes Paulus I, die pas de dag voordat ik audiobrief nr. 37 opnam, snel de scène verliet, en vandaag wordt het anti-Russische beleid van het Vaticaan zichtbaarder per dag. Meer recentelijk heeft het cruciale belang van Iran en China in het eerste plan ervoor gezorgd dat beide het nieuws domineerden. Zoals gepland zes maanden geleden, Iran is een bron van zorg voor het Amerikaanse publiek; en China, wiens westelijke provincie van Sinkiang is essentieel voor de Amerikaanse eerste aanval strategie, dwong de Verenigde Staten tot volledige diplomatieke erkenning meer dan twee maanden geleden. Nu gaan we snel naar het stadium van 'olietekorten' en 'gasrantsoenering', terwijl de crisissfeer voor de oorlog intensiveert. En precies volgens plan wordt Saoedi-Arabië steeds meer geschilderd als een bedreiging voor de vrede door politici en de gecontroleerde grote media.

Vrienden, lente is altijd een tijd van onrust en mogelijke oorlog. Het is de gemakkelijkste tijd van het jaar om geweld te veroorzaken; en naarmate het voorjaar nadert, worden de voorbereidingen door de Verenigde Staten en de Israëlische regeringen gezamenlijk getroffen

om een incident te veroorzaken dat oorlog zal veroorzaken in het Midden-Oosten. De nucleaire vernietiging van de olievelden van Saoedi-Arabië zal spoedig daarna volgen. Ook in Oost-Europa gaat de lente dit jaar gepaard met een groot gevaar. Vorige maand onthulde ik het Bolsjewistische plan voor de “Pauselijke Revolutie” om uit te barsten in Krakau, Polen, deze mei. De sleutel tot het plan is het bezoek aan Polen in mei door de ’acteur-paus’, de man die zich paus Johannes Paulus II noemt; en slechts zes dagen geleden werd onthuld dat de paus nu van plan is om in Polen 13 mei tot en met 15 mei te zijn. Om de redenen die ik vorige maand onthulde, mijn vrienden, zal het het begin van het einde voor het Westen zijn als de “Pauselijke Revolutie” plaatsvindt. Dat betekent dat de komende twee maanden of zo de toekomstige loop van de menselijke geschiedenis kunnen bepalen. Als die geschiedenis wordt geschreven volgens het Satanische bolsjewistische plan, zal het in ons bloed worden geschreven, en het zal een verhaal zijn van thermonucleaire catastrofe, ongeëvenaarde vernietiging, tragedie, lijden, kwelling.. allemaal op een schaal die menselijk begrip te boven gaat. En toch, mijn vrienden, moet ik u nogmaals herinneren aan iets dat ik in mijn allereerste praatband, die vier jaar geleden in oktober 1974 werd opgenomen, heb genoemd. Dat was Audio Boek nummer 1 getiteld: “Hoe jezelf te beschermen tegen de komende depressie en derde wereldoorlog.” De informatie die ik openbaar maak van mijn eigen intelligentie betreft de plannen van mannen. Deze menselijke plannen zijn niet onveranderlijk. De mannen die deze plannen maken, houden ervan om God te spelen, maar het zijn geen goden. Hun plannen veranderen, hun tijdschema’s gaan voorbij, ze maken fouten en het onverwachte gebeurt. De afgelopen weken hebben mijn vrienden, de onverwachte gebeurtenissen plaatsgevonden, dramatische gebeurtenissen voor het publiek verborgen gehouden, die onvermijdelijk ingrijpende gevolgen zullen hebben voor de gang van zaken hier en wereldwijd.

Mijn drie onderwerpen voor deze maand zijn:

Onderwerp 1 De mysterieuze verdwijning van Dr. Henry Kissinger

Onderwerp 2.. De plundering van het Rockefeller familierijk

Onderwerp 3.. Onze laatste kans om de westerse beschaving te redden.

Onderwerp 1 Afgelopen maand op de avond van 26 januari kwam het leven van Nelson Rockefeller plotseling ten einde. Vijf dagen later, toen ik audiobrief nr. 42, ik kon melden dat hij was vermoord door een enkele deskundige schot in het hoofd. Rockefeller-hulpen en woordvoerders werden meteen in een koortsige poging om te verdoezelen wat er gebeurd was. Om de redenen die ik vorige maand noemde, vonden Nelson’s overlevende broers, David en Laurance, het te gevaarlijk om het publiek te laten weten dat hij vermoord was. Het zou teveel vragen hebben gesteld, en dus hebben Rockefeller woordvoerders de ene reeks leugens na de andere uitgelokt voor publieke consumptie. Ondertussen werd Nelson Rockefeller’s lichaam snel gecremeerd om ervoor te zorgen dat de vermenigvuldiging van publieke vragen over zijn dood niet leidde tot een autopsie. Tegen de tijd dat ik audiobrief nr. 42 op 31 januari opnam, was de belangrijkste woordvoerder van de Rockefeller familie, Hugh Morrow, door drie versies heengegaan van de omstandigheden rond Rockefeller’s dood en elke nieuwe versie vernietigde wat hij al had gezegd. Ongeveer een week later begon de derde versie uit elkaar te vallen. Nieuwsberichten waarin bronnen worden geciteerd die geen naam hebben binnen de Rockefeller familie, zeiden dat de persoon die het New York noodnummer 911 had gebeld voor een ambulance niet Megan Marshack was. Miss Marshack, de jonge assistent van Rockefeller, was bij hem in zijn herenhuis geweest op het moment van overlijden, maar het 112 telefoontje, zo werd nu gezegd, was gemaakt door Miss Ponchitta Pierce. Miss Pierce, een New Yorkse televisiepersoonlijkheid, werd gezegd een vriend en buurvrouw van Marshack te zijn. Op zaterdagavond 10 februari maakte Ponchitta Pierce een einde aan een aantal dagen van vragen en geruchten door een verklaring af te geven via haar advocaat; maar haar

verklaring veroorzaakte nieuwe vragen omdat het alle eerdere verklaringen van Rockefeller woordvoerders over Rockefeller's dood verpestte.

In haar verklaring zei Ponchitta Pierce dat Megan Marshack haar had gebeld tussen 22:50 en 23:00 uur op die avond van 26 januari. Dat verpestte het officiële verhaal van Rockefeller woordvoerders dat Rockefeller om 11:15 uur zijn "hartaanval" had ondergaan, en het wekte de vroege vragen op tot het effect: Waarom al die vertragingen tussen Rockefeller's vermeende hartaanval en een oproep om hulp? De Pierce verklaring voegde ook op een andere manier toe aan het mysterie. Ze zei dat ze rond 11:15 uur bij Rockefeller's huis was, belde het alarmnummer om een ambulance te vragen, en vertrok snel om terug te gaan naar haar eigen appartement. De natuurlijke vraag is: waarom zou iemand vluchten voor de plaats van een hartaanval? Vooral omdat Ponchitta Pierce Nelson Rockefeller al meer dan 10 jaar kent, in tegenstelling tot sommige rapporten! Waarom bleef ze niet om te helpen? ...tenzij hij duidelijk niet meer te helpen was.

Op dezelfde dag dat Ponchitta Pierce haar verklaring aan de pers uitgaf, citeerde de New York Post Steven Rockefeller, Nelson Rockefeller's tweede oudste zoon, en riep op tot verduidelijking van de hele situatie; En twee dagen later zei zijn zoon, Steven, Jr., Nelson Rockefeller's 18-jarige kleinzoon, naar verluidt: "We willen alleen de waarheid. Het probleem is gewoon of hij nu nog in leven kan zijn. Als hij een meer praktische man was geweest, grondig in zijn bodyguard bescherming, misschien zou dit niet gebeurd zijn." Deze woorden van Nelson Rockefeller's kleinzoon Steven, Jr. waren gevaarlijk dicht bij het teken. Vorige maand legde ik uit hoe Nelson Rockefeller in een zwak moment was betrapt met "zijn wachter neer" en met zijn normale grote contingent van bodyguards buiten dienst. Twee dagen later, 14 februari, maakte zijn vader Steven een complete ommezwaai: hij sloot zich aan bij zijn broer Rodman en zussen, Ann en Mary, in een gezamenlijke verklaring gericht op het afsnijden van de controverse. De verklaring zei gedeeltelijk: "Sinds we ervan overtuigd zijn dat er niets gedaan kon worden om Vader te redden, en dat alle mensen die probeerden te helpen op verantwoorde wijze, Wij vinden het verkeerd dat wij aan een debat over de details deelnemen, zodat wij geen verdere publieke opmerkingen meer willen maken."

Maar de omstandigheden rond de dood van Nelson Rockefeller hebben een belangrijke invloed op de toekomst van de Verenigde Staten, niet alleen op de toekomst van de familie Rockefeller; dus de vragen over die omstandigheden zullen niet verdwijnen door het te wensen. Als voetnoot bij wat ik vorige maand openbaar maakte, kan ik nu de reden onthullen voor de lange vertraging tussen Rockefeller's schietpartij en de 11:16 p.m. oproep voor een ambulance. Rockefeller stierf niet om 11:15 uur, zelfs niet om 22:15 uur, zoals in de vroegste nieuwsberichten wordt vermeld. De dood vond plaats tussen 9:30 en 10:00 uur. Nadat Megan Marshack na de schietpartij uit haar shock was hersteld, heeft ze een telefoontje gepleegd dat nog steeds niet openbaar is gemaakt. Als gevolg van dit gesprek, kwam er snel een arts die bereid was om de situatie te behandelen. De enkele schotwond in Rockefellers voorhoofd stopte met bloeden in minder dan een uur. De dokter vulde het kogelgat met Calamine Lotion, die verhardde. Na het schoonmaken van al het bloed, was de dokter zijn werk gedaan. Het lichaam zou nu met de ambulance kunnen worden verwijderd zonder dat de ware doodsoorzaak in een oogopslag zichtbaar is voor omstanders. De arts's make-shift werk op de plaats delict deed gek omstanders, maar als je kijkt op pagina 39 van LOOK magazine voor 5 maart 1979, zult u ontdekken dat de baan was niet helemaal perfect. De foto onderaan de pagina is van Nelson Rockefeller's lichaam toen het werd uitgevoerd uit zijn herenhuis op een brancard. De foto is korrelig en toont weinig detail; kijk toch goed. Een tot twee centimeter boven de neusbrug en iets naar de linker wenkbrauw zie je een ruw rond donker gebied. Dat,

mijn vrienden, is het haastig vermomde kogelgat. De Calamine Lotion verborg de verkleuring niet volledig en was niet gladgestreken tot in de perfectie.

Vorige maand heb ik mijn luisteraars gewaarschuwd dat de man die het meeste zou winnen van Nelson Rockefeller's dood zijn protegé van 25 jaar was, Henry Kissinger; En Kissinger heeft geen tijd verspild met zijn poging om Nelson Rockefellers schoenen te vullen in de familiekring van het Rockefeller rijk. Zijn campagne was al goed op gang gebracht op vrijdag 2 februari 1979. Op die dag werd een herdenkingsdienst voor Nelson Rockefeller in de Riverside Church in New York bijgewoond door ruim 2000 mensen uit 71 landen. Eulogy's werden gered door een dochter, Ann Rockefeller-Roberts, door een zoon, Rodman C. Rockefeller, en door broer David Rockefeller, en Henry Kissinger. Het was Kissinger wiens lofrede alle aandacht kreeg van de gecontroleerde grote media en geen wonder. Het grote publiek werd stilgezet toen Henry Kissinger naar de preekstoel ging. Toen, schijnbaar met tranen in zijn ogen, begon Kissinger te spreken over Nelson Rockefeller. Terwijl zijn stem door het grote heiligdom van de Riverside kerk echo's, Kissinger verwees naar Rockefeller als: vriend, inspiratie, leraar en "mijn oudere broer." De lofrede van Kissinger was een meesterwerk en bracht tranen in de ogen van velen. De laatste passage ging over zitten met Nelson Rockefeller "op de veranda met uitzicht op zijn geliefde Hudson River in de ondergaande zon." En zoals de laatste woorden van de grafrede, Kissinger beweerde dat Rockefeller af en toe zou zeggen: "Vergeet nooit dat de meest diepgaande kracht in de wereld is Liefde."

Met die laatste woorden die door de kerk echoën, de man die de dood van Nelson Rockefeller had gepland draaide zich en langzaam verliet de preekstoel. Wat Kissinger niet vermoedde was dat hij zojuist zijn laatste woorden in het openbaar had gezegd. De volgende avond, zaterdag 3 februari, werd Kissinger naar verluidt in Seattle met de intentie om China's Deng Hsiao-ping te zien. In feite, de Washington Post twee dagen later gemeld dat Kissinger zag Deng in Seattle op zondagmorgen 4 februari, maar de Post was verkeerd over dat. Op ongeveer hetzelfde moment dat de Washington Post zei dat Kissinger in Seattle was, was hij eigenlijk op Dulles Airport buiten Washington, DC, net na 12:30 uur. Washington Time, 4 februari, Kissinger vertrok naar Londen op de British Airways Concorde. Minder dan 11 uur later kwam Kissinger aan in Chaumont in de Loirevallei, Frankrijk, waar het de ochtend van 5 februari was. Vanaf daar vloog Kissinger bijna 200 mijl westwaarts naar Blois, Frankrijk, op tijd om daar te ontbijten. Aan het eind van die avond op 5 februari waren Henry Kissinger en zijn vrouw Nancy in Londen. Om ongeveer 23:00 uur. London Time, ze vertrokken naar de Verenigde Staten in een privé-jet; en zoals ze dat deden, ze werden onderworpen aan voortdurende surveillance. Een netwerk van 26 Russische kosmosferen was op station op dat moment boven de luchtroutes tussen Amerika's oostkust en Europa. Om 19:12 uur. Eastern Standard Time, 5 februari, alle contact met de straaljager met Henry en Nancy Kissinger was abrupt verloren. De jet kwam niet aan op zijn bestemming, en Henry en Nancy Kissinger zijn nergens te vinden. Kissinger Aides beweert dat hij "op vakantie" is, ondertussen blijven artikelen over Kissinger die zijn naam voor het publiek houden, maar hij zelf is uit het zicht verdwenen.

Op 15 februari verklaarde ik publiekelijk dat Kissinger vermist werd op de Ray Briem Talk Show over Radio Station Kabc, Los Angeles; en op 17 februari verscheen ik op de Bob Snyder Talk Show over radiostation Winq, Tampa, Fla. Op dat programma meldde ik niet alleen dat Kissinger vermist was, maar dat hij dat ook al sinds 5 februari had gedaan. Ik gaf ook Kissinger's route direct voorafgaand aan zijn verdwijning.. dat wil zeggen, Washington naar Londen, naar Frankrijk, naar Londen opnieuw.. en dan vermist.

Nu is er al een poging om het publiek te waarschuwen dat Kissinger vermist wordt. Zijn assistenten geven nu een cover verhaal uit, dat al in de gedrukte versie is gevonden. In de New York Daily News van 26 februari, slechts twee dagen geleden, bevatte de sectie “People” een item getiteld: “K Soothes Sorrow in Europe.” Het begon: “Waar verstopt Henry Kissinger zich?” Zegend dat een onbekende Washington commentator suggereerde dat hij vermist was, zegt het artikel: "Vergeet het maar, Henry en zijn vrouw Nancy verlieten de stad kort na de dood van zijn goede vriend, Nelson Rockefeller, voor een vakantie van de nieuwshonden. Henry verliet New York 4 februari ging naar Engeland, toen Frankrijk, terug naar Londen, en is nu in Mexico." Zoals ik al eerder zei, verliet Kissinger Washington op 4 februari, niet New York; en zijn vliegtuig landde niet in Mexico of ergens anders na het verlaten van Londen op 5 februari. Maar het artikel New York Daily News zegt dat Kissinger volgende maand terug verwacht wordt; en voor een goede maat wordt een Kissinger assistent geciteerd als: “Hij leeft en is gezond, en kan overal ter wereld verschijnen omdat hij overal welkom is.”

Vrienden, ik kan alleen maar zeggen dat het een wonder zal zijn als de echte Henry Kissinger ooit nog wordt gezien. En als advocaat kan ik u vertellen dat alleen de echte Henry Kissinger een rechtszaak tegen mij kan instellen voor wat ik u heb verteld over zijn criminele activiteiten tegen het leven van Nelson Rockefeller. Henry Kissinger is verdwenen uit de scène net zoals hij op de drempel van de ultieme greep naar macht dat was zijn droom. Maar Kissinger spande samen met anderen om veel meer te bereiken dan de dood van Nelson Rockefeller; en de schokkende gebeurtenissen die hij hielp in gang te zetten zijn voortgezet ondanks zijn eigen mysterieuze verdwijning.

Onderwerp 2.. Op 7 februari, twee dagen na de verdwijning van de Kissinger jet over de Noord-Atlantische Oceaan, kwam Megan Marshack uit de schuilplaats. Ze werd kort gezien in New York en werd gefotografeerd met een wasbeerjas. Dat was de laatste keer dat ze in het openbaar werd gezien. Die avond stapten zij en David Rockefeller aan boord van een van David Rockefeller’s privéjets en vertrokken naar Londen. Aangekomen in Londen op de ochtend van 8 februari, lokale tijd, gingen ze op weg naar aparte bestemmingen. Ze ging naar een locatie in het westen van Londen, terwijl hij zaken deed in de Seven Oaks sectie van Zuid-Londen. Vroeg in de ochtend kreeg David Rockefeller een dringende boodschap om naar Megans locatie in het westen van London te gaan. Er was iets gebeurd. Toen hij aankwam, zag hij het met eigen ogen. Megan Ruth Marshack, de enige bekende getuige van de daadwerkelijke moord op Nelson Rockefeller, was dood. Ze was gestorven zoals Rockefeller had gedaan, met een enkele kogel in het voorhoofd. Megan Marshack was veel minder bekend in Engeland dan ze hier in Amerika was geworden, Maar het psychologische profiel van David Rockefeller zou aantonen dat zijn reactie in deze nieuwe crisis veel hetzelfde zou zijn als toen zijn broer vermoord was. David Rockefeller zou erop aandringen om toezicht te houden op de regelingen om ervoor te zorgen dat het publiek niet te weten kwam dat Megan Marshack doodgeschoten was. En dus bleef hij ter plaatse net lang genoeg om zelf een doelwit te worden. Binnen een paar uur was het lichaam van Megan Marshack op weg naar een lijkenhuis in Noordoost Londen zonder identificatie van welke aard dan ook. Maar toen, David Rockefeller stierf op dezelfde manier.. een enkele kogel in het hoofd. Begin die middag, 9 februari, werd David Rockefeller’s lichaam geplaatst aan boord van de privé-jet die hem en Megan Marshack naar Londen de vorige dag had gebracht. De jet is naar de Verenigde Staten. Net zoals de Kissinger jet vier dagen eerder had gedaan, was het een handschoen van bewaking door Russische Cosmosferen; en blijkbaar wisten de Russen niet dat David Rockefeller al dood was toen zijn jet westwaarts over de Noord-Atlantische Oceaan streefde. Op een punt binnen 100 mijl van de laatst bekende locatie van de Kissinger jet, was alle contact abrupt verloren met de jet met David Rockefeller’s lichaam; en de jet nooit aangekomen op zijn bestemming.

Op zondagmorgen 11 februari werd Ponchitta Pierce op haar televisieprogramma gezien door kijkers van New York's Channel 4, WNBC; maar het programma was op tape zoals gewoonlijk. Ponchitta Pierce zelf was nergens te vinden. De vorige avond had ze haar verklaring aan de pers vrijgegeven over haar acties op de avond van Nelson Rockefeller's dood, en had allerlei nieuwe vragen in het proces.. en sinds die tijd Ponchitta Pierce is vermist. Ondertussen, haar televisieprogramma gaat elke week, zoals gewoonlijk. Ze wordt gezegd dat ze al opgenomen programma's tot enige tijd in mei. Bij ondervraagd, haar kantoor heeft gezegd de laatste tijd dat ze "op vakantie." Hetzelfde wordt nu gezegd van Megan Marshack op haar kantoor. "op vakantie."

Op de avond van 13 februari werd het lichaam van Hugh Morrow, de langgeleden woordvoerder van de Rockefeller familie, ontdekt. Na de dood van Nelson Rockefeller, was het Morrow die de zwaarste verantwoordelijkheid kreeg voor het uitvoeren van de verhulde campagne. Nu is de dood van Morrow zelf het onderwerp van een doofpotoperatie. Morrow stierf aan een kogel tussen de ogen op 13 februari en dat is de echte reden waarom we geen nieuwe uitspraken van hem horen deze dagen, maar zijn kantoor beweert dat hij "op vakantie." Begin zaterdagmorgen 17 februari kwam de derde generatie van de Rockefeller dynastie tot een einde. Laurance Rockefeller stierf op dezelfde manier als Paus Johannes Paulus die ik afgelopen oktober deed.. van een kogel in de nek, en de volgende ochtend werden zowel Laurance Rockefell en Hugh Morrow gecremeerd.

In mijn optreden van 15 februari op de radioshow van Ray Briem in Los Angeles heb ik al deze vermiste personen genoemd, behalve Laurance Rockefeller die toen nog leefde. Twee dagen later op de Bob Snyder show in Tampa, Florida, heb ik ze allemaal vermeld en aangegeven hoe lang ze allemaal vermist waren. En volgens de New York Post van 15 februari 1979, werd beweerd dat Rockefeller security aides, Andy Hoffman en William Keogh, evenals chauffeur Lonnie Wilcher, niet gevonden kunnen worden.

Mijn vrienden, volgens de hoge intelligentie, wat net heeft plaatsgevonden is niets minder dan een bloedige staatsgreep waarbij de echte heersers van Amerika betrokken zijn; en degenen die verantwoordelijk zijn zijn niemand minder dan die voormalige bondgenoten van de Rockefellers.. de "nieuwe bolsjewieken."

Het plunderen van het Rockefeller familiefortuin begint zonder dat de Rockefeller vierde generatie iets vermoedt. Zoals ik in het verleden altijd heb gezegd, waren de vierde generatie Rockefellers niet partij bij de bewerking van de vier broers. Als gevolg daarvan zijn ze zich niet bewust van de ware implicaties van de recente omwentelingen die de broers van de derde generatie hebben uitgeroeid, en worden ze in de publieke stilte gedupeerd over deze chillende gebeurtenissen in het verkeerde geloof dat stilte in hun eigen belang is. Het feit is dat hun stilte speelt in de handen van degenen die willen plunderen de Rockefellers van hun rijkdom, en het is ook het belang van degenen die koortsig werken om de Verenigde Staten in de branden van dictatuur en oorlog te gooien.. de "nieuwe bolsjewieken."

In het recente verleden maakten de vier Rockefeller broers een laatste grote fout die hen nu het leven heeft gekost. Die fout is meer dan anderhalf jaar geleden veroorzaakt door paniek. Op 27 september 1977 werd de Verenigde Staten verslagen door Rusland in de meest beslissende slag van de 20e eeuw. Het was de nog steeds geheime Battle Of The Harvest Moon in de ruimte.. de eerste echte Space Battle van de geschiedenis. In een enkele klap hadden de Russen de Machiavelliaanse Rockefeller twee-sprong strategie voor wereldoverheersing ongedaan gemaakt, en nu was het Rusland dat plotseling de leiding nam. De Rockefeller broers wisten dat ze in grote problemen zaten. In een staat van bijna paniek begonnen de vier Rockefeller broers te zoeken naar een manier om Rusland af te wenden, en dat is toen ze hun laatste fatale fout maakten. Sommige van hun adviseurs herinnerden hen eraan dat de

Rockefeller-Sovjetalliantie niet echt met Rusland zelf was, maar met de BOLSHEVIKS in Rusland. Het nieuwe Russische regime was al begonnen met het uitzetten en verdrijven van de oude bolsjewieken uit Rusland. De adviseurs voerden aan dat aangezien zij de echte bondgenoten van de Rockefellers waren en aangezien zij Rusland kenden, de oude bolsjewieken welkom moesten zijn in Amerika en snel in machtsposities moesten worden geplaatst. In hun paniek moet iets snels doen, de Rockefeller broers accepteerden deze lijn van redenering. Maar daarbij vergaten ze de ware aard van hun verbond met de bolsjewieken.

Toen ik in december 1975 audiobrief nr. 7 opnam, drie jaar geleden, functioneerde de langdurige geheime Rockefeller-Sovjet alliantie nog steeds. In die audiobrief legde ik de aard van de alliantie uit.. het was een alliantie tussen de Corporate Socialists aan de ene kant (de Rockefellers) en de State Socialists aan de andere kant (de heersers van de Sovjet-Unie). Zoals ik in audiobrief nr. 7 heb uitgelegd, zijn Corporate Socialism en State Socialism twee kanten van dezelfde medaille.. Beide zijn systemen voor het vergaren van grote rijkdom en macht in de handen van slechts een paar mensen, dus een alliantie tussen de heersers van twee afzonderlijke landen met deze twee systemen is natuurlijk. Maar wat de Rockefellers vergaten.. hun fatale fout.. is dat Corporate Socialisme en Staatssocialisme niet samen kunnen bestaan in dezelfde samenleving. Corporate Socialism heeft als doel reusachtige monopolies die volledig zijn vrijgesteld van overheidsregulering; State Socialism zoekt precies het tegenovergestelde.. dat wil zeggen, totale overheidscontrole en regulering van alles en iedereen. Om ze onder hetzelfde dak te brengen is het garanderen van een frontale botsing tussen de twee; en dat, mijn vrienden, is wat er nu begint te gebeuren.

In audiobrief nr. 29 van december 1977 kon ik voor het eerst onthullen dat er een nieuwe bolsjewistische revolutie op gang kwam in de Verenigde Staten, met de hulp van de gebroeders Rockefeller! Toen ik in september audiobrief nr. 38 opnam, stond het handschrift al op de muur voor de vier Rockefeller broers. De oudste van de broers, Johannes D. III, was al plotseling verdwenen en in audiobrief nr. 38 wees ik erop: "Het zijn niet de broers Rockefeller die de bolsjewieken gebruiken, maar juist de omgekeerde. Binnenkort zullen de overige drie Rockefeller broers uit de scène verdwijnen, maar dat zal de kanker van het bolsjewisme waarmee ze het Westen hebben besmet niet ongedaan maken." (Einde citaat van audiobrief nr. 38.)

De koningsspeld onder de “nieuwe bolsjewieken” in Amerika zou Henry Kissinger zijn. Hij was 25 jaar Nelson Rockefeller’s beschermeling, maar hij speelde aan beide kanten van elke straat! Met zijn gemakkelijke toegang tot de plannen, het personeel, de middelen van het Rockefeller rijk, was Kissinger de belangrijkste persoon onder de “nieuwe bolsjewistische” factie in Amerika. Kissinger geloofde echt dat hij Nelson Rockefeller kon vervangen en ooit president van de wereld zou worden.

Mijn vrienden, de bekende getuige van Nelson Rockefeller’s dood, Megan Marshack, en anderen dicht bij die zaak, zijn verdwenen van de plaats delict. Het hele patroon van gebeurtenissen, behalve de verdwijning van Kissinger, is typisch voor bolsjewistische zuiveringen, die altijd maatregelen bevatten om hun sporen te wissen. De “nieuwe bolsjewieken” hebben nu de controle over Amerika door hun greep op de Amerikaanse regering, maar het blijft voor hen om hun machtsbasis te verspreiden en te consolideren. En daarvoor zullen ze de fictie zo lang mogelijk bestendigen dat David Rockefeller, Laurance Rockefeller, Henry en Nancy Kissinger nog in leven zijn. Op deze manier kunnen acties worden ondernomen in naam van deze andere mensen die niet mogelijk zouden zijn als ze bekend waren dat ze dood waren. De overlevende leden van de familie Rockefeller zijn ertoe aangezet te geloven dat hun eigen veiligheid, zelfs hun fysieke veiligheid, afhangt van hun zwijgzaamheid over de gebeurtenissen van de afgelopen dagen; maar de waarheid is dat hun

stilte tegen hen wordt gebruikt. In tegenstelling tot de late vier broers, heeft de vierde generatie Rockefellers geen grote invloed op het verafgelegen Rockefeller kartel van banken, multinationals, stichtingen, enz. Zij zijn grotendeels aan de genade van de managers van al deze activa overgeleverd. Door hun stilte verlaten ze veel van deze managers met de macht om het instortende Rockefeller rijk van zijn rijkdom te plunderen. Om hun macht te behouden, is het cruciaal dat de bolsjewieken het nieuws van de verdwijningen waarover ik je vertelde, onderdrukken. Daarom kunnen “dubbelen” of look-likes op de scène verschijnen voor deze mensen. Wat verbazingwekkend is, vooral in het geval van Kissinger, is dat ze al zolang in staat zijn om publieke vragen te verstikken in zijn afwezigheid. Maar de bolsjewieken weten dat “dubbel” alleen het publiek voor de gek houdt. Een intieme vriend van David Rockefeller zou bijvoorbeeld niet lang bedrogen worden in een persoonlijk gesprek; en dus zouden “dubbelen” alleen als laatste redmiddel gebruikt worden.

Mijn vrienden, met de vier Rockefeller broers uit beeld, en nu Henry Kissinger weg is, is er een nieuwe ad hoc bende van vier gekomen die nu de controle heeft over de regering van de Verenigde Staten. Deze vier zijn:

Zbigniew Brzezinski, Jimmy Carters Nationale Veiligheidsadviseur. In 1973 deed Brzezinski het beenwerk voor David Rockefeller bij de organisatie van de Tri-Laterale Commissie. Net als wijlen Henry Kissinger is hij in het buitenland geboren.

W. Michael Blumenthal, secretaris van de Schatkist, lid van de Tri-laterale Commissie, en geboren in het buitenland. Blumenthal is voormalig hoofd van de Bendix Corporation en heeft belangrijke banden met de Rockefeller-bedrijfsaristocratie. Dit geldt met name voor de wapenindustrie en de defensie, het echte onderwerp van zijn huidige reis naar het Rode China.

Harold Brown, minister van Defensie, lid van de Tri-laterale Commissie; en

James Schlesinger, minister van Energie. Schlesinger is geen officieel lid van de Tri-Lateraal Commissie, maar hij is van dezelfde geest als de anderen. Zijn aanpak is: controle vanaf het begin, en zware overheidsregulering van alles. Schlesinger leidde vroeger de Atomic Energy Commission, de CIA en het ministerie van Defensie.

Een rode draad die door de achtergrond van al deze mannen loopt is hun bezorgdheid over zaken als oorlogvoering, wapentuigvoering en internationale manoeuvreertocht. Op alle mogelijke manieren proberen ze allemaal de Bolsjewistische strategie voor een nucleaire eerste aanval tegen Rusland te versnellen. Vrienden, ze zijn allemaal erg gevaarlijke mannen, maar de nieuwe bende van vier kan de vier Rockefeller broers niet echt vervangen. Voor het eerst hebben deze mannen nooit meer iemand om hen instructies te geven en hun weg te effenen. Zij proberen de zeer gedetailleerde plannen uit te voeren die reeds in gang zijn gezet, maar zij doen dit zonder dezelfde krachtbasis als de vier Rockefeller broers tot hun beschikking hadden; en dus is de vraag: kunnen zij worden gestopt?

Onderwerp 3.. Meer dan 100 jaar geleden begonnen de Verenigde Staten van Amerika onder de betovering van Rockefeller macht te vallen. Eerst langzaam, maar dan sneller en sneller John D. Rockefeller, Sr. verhuisde naar het hoofd van de lijn van de Amerikaanse roversbaronnen. Terwijl de 19e eeuw op de loer lag, vormden de Rockefellers allianties met andere machtige groepen, niet alleen hier in Amerika maar ook overzee. Door hun invloed op de Amerikaanse leiders, begonnen ze de Verenigde Staten weg te draaien van de deugden die werden uitgedragen door George Washington en naar de wrede manieren van Machiavelli.

Mora dan 80 jaar geleden brak de Spaans-Amerikaanse Oorlog uit als een schaduw van de komende dingen. De oorlog werd veroorzaakt door de Verenigde Staten, niet door Spanje, maar de meeste Amerikanen werden gelokt om Amerika’s daden van schaamte te steunen.

Amerika begon nationale eer te ruilen voor prestige als wereldmacht. Op deze manier werd de etappe ingesteld voor de 20e eeuw. Het zou de eeuw van de oliepolitiek, van oorlog na oorlog.. elk erger dan de vorige.. en ooit uitbreiden Rockefeller macht. In dit alles zouden de Verenigde Staten van Amerika niet meer dan een springplank zijn in het Rockefeller plan om eindelijk de hele wereld te controleren. En dus, toen Rockefeller macht steeds completer werd in Amerika, werd ons lands gedrag steeds vreemder naar onze eigen tradities en waarden. Als natie begonnen we onze vijanden te hofen terwijl we onze vrienden straften. Het Land van de Mogelijkheid werd geleidelijk verdraaid in het Land van de Regelingen, en het oorspronkelijke Amerikaanse concept dat alle mensen gelijk zijn in de ogen van de wet werd geleidelijk vervormd in het idee dat alle mensen in alle opzichten hetzelfde moeten zijn. Onze waarde als individuen begon uit onze eigen geest te verdwijnen zodat we perfecter gevormd zouden kunnen worden in een samenleving van perfecte slaven.

Door de jaren heen zijn miljoenen Amerikanen alert genoeg geweest om tenminste vaag te voelen dat er iets mis was, maar de echte bron en reden voor al deze verontrustende trends werd altijd verborgen gehouden en dus was er niemand om het masterprogramma van Rockefeller verovering uit te dagen of te belemmeren. De afgelopen jaren is ook de Amerikaanse drift naar een nucleaire oorlog steeds duidelijker geworden, maar ook hier zaten de Amerikanen verlamd toen de Rockefeller planners ons steeds dichter bij het vuur sleepten. De meeste Amerikanen zijn al decennia in één van de twee groepen gevallen. Veruit de grotere groep bestaat uit die grote “Silent Majority,” zo genoemd. Ze hebben stil gestaan over Rockefeller macht en intrige omdat ze er niets van wisten. De andere grote groep, veel kleiner, bestond uit degenen die wel wisten over Rockefeller macht en vond het te geweldig om uitgedaagd te worden. Door de jaren heen hebben alleen verspreide individuen de waarheid gekend en het gedurfd om actief te verzetten tegen wat er gebeurde met Amerika; en die weinigen, mijn vrienden, zijn altijd gemakkelijk geweest om op verschillende manieren te isoleren en te neutraliseren. Maar nu, voor het eerst in een eeuw, is de situatie veranderd.

Bijna nachtelijk is de gecentraliseerde controle van de wereld-brede macht van het Rockefeller Rijk verbrijzeld. De vier Rockefeller broers van de derde generatie zijn er niet meer, en er is niemand die echt hun schoenen kan vullen. Maar de nieuwe bende van vier Brzezinski, Brown, Blumenthal en Schlesinger.. staan te popelen om zich op te zetten als onze onbetwiste heersers. Ze zullen Amerika leiden tot thermonucleaire nationale zelfmoord. Maar hun dromen om de vier Rockefeller broers te vervangen zijn krankzinnig. Wat zullen ze doen, mijn vrienden, als het bekend wordt in de gangen van de macht wereldwijd dat David Rockefeller niet meer is?

Wie houdt de intieme, privé-dinerbijeenkomsten met de Powerful hier en in het buitenland, waardoor David Rockefeller iedereen op hetzelfde spoor hield?

Wie neemt zijn plaats in en geeft van ’op de top’ een boodschap over grote beleidsverschuivingen?

Wie zal de Tri-Laterale Commissie, de Raad voor buitenlandse betrekkingen (CFR), de Raad van Amerika, in harmonie laten neuriën zoals hij dat deed?

Wie zal de acties van de 200 grootste industriële bedrijven en banken van de wereld coördineren zoals hij dat deed? Wie zal het beleid van de Business Council of van de Business Round Table begeleiden zoals David Rockefeller deed?

Wie zal zijn plaats innemen in het toewijzen van taken aan zijn voormalige privé detective agentschap.. de CIA?

Wie zal beslissen over de mondiale problemen die hij deed? En eendrachtige actie dwingen om die beslissingen uit te voeren.. Brzezinski? Blumenthal? Bruin? Schlesinger?

Het is in de aard van de mensen om hun eigen mening over dingen te vormen als ze niet gedwongen worden om bepaalde beleidsmaatregelen te accepteren en uit te voeren. En denk dan aan de free-for-all die zich binnenkort achter de schermen aan alle kanten zal ontwikkelen! In de industriële gemeenschap bijvoorbeeld zullen eerlijke meningsverschillen zich beginnen op te stellen over hoe nieuwe situaties moeten worden aangepakt wanneer ze zich voordoen. Zonder David Rockefeller als scheidsrechter zullen deze verschillen niet zomaar verdwijnen. Industriële leiders zullen beginnen uiteen te vallen in facties die zijn opgebouwd rond verschillende beleidsmaatregelen, maar geen enkele fractie zal in staat zijn om haar wil op te leggen aan alle anderen zoals David Rockefeller deed. En dus onvermijdelijk zal het fenomeen dat John D. Rockefeller, Sr. aanklaagde als een “zonde” zijn gehavende hoofd gaan opjagen. Dat heet concurrentie. Als we een zelfmoordramp in de Eerste Kernoorlog kunnen voorkomen, zal hetzelfde ook op alle andere gebieden van het leven gebeuren.. in het bankieren, in het bedrijfsleven, in de politiek, zelfs in de religie. Een nieuwe vrijheid van onafhankelijk denken kan nog worden herboren.. Als oorlog kan worden voorkomen tussen Rusland en de Verenigde Staten.

Binnenkort zal het onvermijdelijke interne conflict hier in de Verenigde Staten beginnen. Aan de ene kant zijn er de Corporate Socialists van het nu hoofdloze Rockefeller kartel; aan de andere kant zijn er de Bolsjewistische Staat Socialisten die nu de controle hebben over de regering van de Verenigde Staten. Op dit moment is het Rockefeller Corporate Socialist Empire nog steeds krachtiger dan de Amerikaanse overheid. Als ze op tijd wakker worden, kunnen ze een einde maken aan het Bolsjewistische plan dat nu gericht is op hen; en als de mensen ook wakker worden, dan kan de onvermijdelijke wedergeboorte van concurrerende onderneming geleidelijk leiden tot een nieuw tijdperk van vrijheid en welvaart in het Westen. Door hun stilte over recente gebeurtenissen te doorbreken, zou de vierde generatie Rockefellers kunnen helpen om deze wending van gebeurtenissen te bewerkstelligen.

Terwijl het conflict tussen de Corporate Socialists en de Bolsjewieken zich opstapelt, zal Jimmy Carter in het midden worden gevangen. Hij is al gescheurd door leukemie en kanker in zijn hoofd, in zijn darmen, en nu in zijn longen en blaas. Als hij niet eerst sterft, moet hij onder deze druk uit het presidentschap vluchten. Als dat gebeurt, mijn vrienden, zullen jullie geconfronteerd worden met een keuze die jullie niet kunnen vermijden. Carters haastige vertrek uit het presidentschap zal het eerste publieke teken zijn dat de ruïne van de bolsjewieken hier in Amerika begint. Op dat punt moet je besluiten om een van de twee dingen te doen.. om te handelen, of niet te handelen! Als je besluit om Amerika te helpen redden van de bolsjewistische nachtmerrie, kies je Vrijheid, Leven en de Overleving van het Christendom. Maar als je besluit om terug te stappen en niets te doen, zal je je stem uitbrengen op bolsjewistische controle over Amerika; en als je dat doet, kies je Slavernij, Dood en de satanische hel van het bolsjewisme.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 44

29 maart 1979

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter in Washington. Vandaag is het 29 maart 1979 en dit is mijn audiobrief nr. 44. Het is nu 15 maanden geleden dat ik voor het eerst in audiobrief nr. 29 onthulde dat een nieuwe bolsjewistische revolutie hier in de Verenigde Staten op gang kwam. Vorige maand onthulde ik dat er een Bolsjewistische staatsgreep had plaatsgevonden, bloederig en gemeen, maar toch uit de publieke schijnwerpers. Alle vier de derde generatie Rockefeller broers zijn nu dood, net als anderen die dicht bij hen waren. Amerika wordt nu meegesleept naar revolutie, dictatuur en oorlog door de ad hoc bende van vier Brzezinski, Blumenthal, Brown en Schlesinger. Het was Schlesinger die in de herfst van 1975 zei: “Over een paar jaar zal iemand de vraag stellen: ’Waarom waren we niet gewaarschuwd?’ en ik wilde kunnen zeggen: ’Inderdaad, je was’.” Nu werkt Schlesinger zelf snel om de rampen waar hij ons voor waarschuwde, te helpen veroorzaken. Kun je je dat voorstellen?

Zeven maanden geleden heb ik in audiobrief nr. 37 de geheime nieuwe strategie voor een Amerikaanse nucleaire eerste aanval tegen Rusland gespeld; en zoals ik al zei, steeds meer delen van dat plan vallen snel op hun plaats. Tegelijkertijd proberen de bolsjewieken de komende gebeurtenissen in te plannen om hier een revolutie op volle schaal te bewerkstelligen als hun eerste prioriteit; dan, met een verdoofd Amerika in hun ijzeren greep, zijn ze van plan om ons snel in de nucleaire oorlog met Rusland te brengen. Het plan dat ik afgelopen augustus onthulde voor de top van Camp David om tot een Egyptenaar-Israëlisch ’vredesverdrag’ te leiden, is al gerealiseerd. Tegelijkertijd heeft de bolsjewistische controle binnen het Vaticaan de drastische verschuiving van de Rooms-katholieke Kerk naar een sterk anti-Russische houding tot gevolg gehad. Twee popes.John Paul I en de echte John Paul II.. zijn afgelopen herfst vermoord door de bolsjewieken in het proces, zoals ik in audio brieven nrs. 39 en 41. Het cruciale belang van het Rode China en Iran in het plan dat ik afgelopen augustus onthulde, heeft er ook toe geleid dat beide landen de afgelopen zes maanden dramatische ontwikkelingen hebben doorgemaakt.

Vrienden, we staan nu op het kruispunt. Het is doen of sterven voor de satanische bolsjewieken die nooit zullen terugkeren van hun zelfmoordplannen. Het is ook doen of sterven voor de overlevenden van de vier Rockefeller broers.. de rest van de Rockefeller familie.. die in dodelijk gevaar zijn van de bolsjewieken. En, mijn vrienden, het is Do of Die voor ons, voor het christendom in het Westen, en voor de Westerse beschaving zelf! Veel mensen zeggen nu: “Wat kan ik doen?” Nadat u deze opname gehoord hebt, heeft u mijn suggestie over wat u kunt doen; en ik dring er bij u op aan om snel te handelen, want er is geen tijd te verspillen!

Mijn drie onderwerpen deze maand zijn: Onderwerp 1.. The Hoax Re-Appearance Of Dr. Henry Kissinger;

Onderwerp 2. De dreigende ineenstorting van de Chase-Manhattan Bank; en

Onderwerp 3.. Het Egyptisch-Israëlische Verdrag voor nucleaire oorlog.

Onderwerp 1.. Twee maanden geleden op de avond van 26 januari eindigde het leven van Nelson Rockefeller abrupt. Zoals ik vijf dagen later onthulde in mijn audiobrief nr. 42, werd hij vermoord.. Vorige maand meldde ik dat Rockefellers moord slechts het begin was van een patroon van gebeurtenissen. Het patroon is dat van de bolsjewistische pull.. dat is, een bloederige, maar toch geheime, coup d’etat. In de tijd van slechts een paar weken, veranderde

het geheime heerserschap van de Verenigde Staten van hand. De staatsgreep begon op 26 januari toen, zoals de bolsjewieken het zeggen, Nelson Rockefeller werd ontbonden; en op 17 februari was de staatsgreep bereikt omdat zowel David als Laurance Rockefeller ook waren uitgevoerd. Ondertussen had de zuivering ook verschillende personen geëlimineerd die te veel wisten over Nelson Rockefeller's moord. Deze omvatten Megan Marshack, Ponchitta Pierce en Rockefeller familiewoordvoerder Hugh Morrow. Maar er was vorige maand een verdwijning die niet volgens het Bolsjewistische plan was.

Zoals ik in audiobrief nr. 43 vermeldde, zou Dr Henry Kissinger de sleutelman zijn in de nieuwe bolsjewistische machtgroep. Kissinger had met anderen samengewerkt voor de moord op Nelson Rockefeller en was bezig de macht van Rockefeller op te pikken; maar op 5 februari verdween de privé-vliegtuig met Henry en Nancy Kissinger met hun vijf lijfwachten van Londen naar de Verenigde Staten over de Noord-Atlantische Oceaan. Ik kan nu onthullen dat de Kissinger jet een mid-air explosie heeft gehad. Het kreupele vliegtuig stortte in zee op de navigatie coördinaten 54 graden, 40 minuten, 57 seconden Noord; 26 graden, 40 minuten, nul seconden West. Niemand ontsnapte uit het vliegtuig, waarvan de resten zonken in ongeveer 8.000 voet water. Het exacte lot van de Kissinger jet was vorige maand niet direct bekend, maar het werd al snel duidelijk dat Kissinger voorgoed weg was. Als gevolg daarvan werden de bolsjewieken hier in Amerika in beroering gebracht. De plannen die Kissinger had gemaakt om de Rockefellers te verdrijven, werden voortgezet. Ondertussen kwam de ad hoc bende van vier op als de leidende kracht van de geheime nieuwe bolsjewistische revolutie hier in Amerika. Deze vier mannen hebben slechts een klein deel van de macht die voorheen werd gebruikt door de vier Rockefeller broers.. maar ze zijn inderdaad zeer gevaarlijke mannen! Deze mannen zijn: Nationaal Veiligheidschef Zbigniew Brzezinski, Minister van Financiën W. Michael Blumenthal, Minister van Defensie Harold Brown, en Energiesecretaris James Schlesinger. Samen werken ze koortsachtig aan een volledige overname van de Amerikaanse industrie, het bankwezen, de landbouw, alles; en verder is hun doel nucleaire oorlog met Rusland.. een daad van nationale zelfmoord voor de rest van ons!

Vanaf nu is de Bolsjewistische staatsgreep d'etat.. dat wil zeggen, de verandering in heersende kringen.. is al bereikt. Wat nog voor ons ligt is de volwaardige open revolutie om de Amerikaanse samenleving als geheel om te vormen tot een bolsjewistische HELL. De bolsjewieken zijn van plan om, onder het voorwendsel van een opzettelijke oorlog in het Midden-Oosten en de daaruit voortvloeiende olietekorten, de Amerikaanse vrijheden te sluiten in een verklaarde 'Nationale Noodsituatie'. Van daaruit zal de bolsjewistische greep om onze nek gestaag aanscherpen, geleidelijk aan stikken en ons wurgen tot totale onderwerping. Als de laatste snuit van vrije lucht uit onze longen wordt geperst, zal de zwartheid van bolsjewistische dictatuur zich om ons heen verzamelen. Dan zullen degenen die tevreden zijn geweest met 'Wacht en Zien' zich te laat realiseren dat Het hier kan gebeuren.

In audiobrief nr. 14 beschreef ik enkele waardevolle lessen die de vier broers Rockefeller hadden geleerd van hun clandestiene steun van Adolf Hitler. Een van deze lessen was dat een revolutie het best kan worden uitgevoerd met en niet tegen de volledige macht van de regering van een natie; en die les is niet verloren gegaan op de bolsjewieken hier in Amerika.. de voormalige bondgenoten van de Rockefeller broers. Onder het voorwendsel van crisisomstandigheden zullen zij hun regeringsautoriteit gebruiken voor revolutionaire doeleinden:

De grote en kleine bedrijven zullen worden genationaliseerd als de bolsjewieken de Amerikaanse productiemiddelen overnemen;

De banken zullen gesloten worden, waardoor de toegang van miljoenen mensen tot hun spaargeld wordt beperkt;

Zowel bedrijfs- als particuliere boerderijen, ranches, boomgaarden en wijngaarden zullen worden weggenomen van hun eigenaren land-breed en verzameld;

Ingenieurs van alle soorten zullen aan het werk worden gezet waar de overheid ze in alle-out voorbereiding op oorlog. en de prelude dat is al zichtbaar op de arbeidsmarkt van vandaag;

Mensen zonder speciale vaardigheden zullen worden gestapeld als vee van de ene plaats naar de andere voor landbouw- of andere taken; en

Miljoenen die lastig zijn om verschillende redenen zal worden verzonden naar concentratiekampen.. waarvan 13 reeds bestaan in Amerika in verschillende staten van conditie.

Deze dingen, mijn vrienden, zijn wat de bolsjewieken.. inclusief de nieuwe ad hoc bende van vier.. hebben in gedachten voor ons zeer binnenkort. Ze hoeven alleen hun huidige macht vast te houden tot de komende crisis in het Midden-Oosten hun handen losmaakt. Tot die tijd kunnen ze de Dictatorial Emergency Powers die ze willen niet loslaten en dus zijn ze kwetsbaar. Terwijl ze wachten tot hun uur komt, weten ze dat ze het Amerikaanse publiek niets mogen laten beseffen over de Bolsjewistische staatsgreep die heeft plaatsgevonden.

Vorige maand onthulde ik de informatie dat de verdwijningen van Henry en Nancy Kissinger, David en Laurance Rockefeller, en anderen allemaal verbonden waren met de Bolsjewistische staatsgreep d'etat, dus de Bolsjewieken durven je niet te laten weten dat een van deze mensen uit het zicht is verdwenen. Daarom zei ik vorige maand: "Dubbeltjes of look-alikes kunnen voor deze mensen op de scène verschijnen. Wat verbazingwekkend is, vooral in het geval van Kissinger, is dat ze al zo lang in staat zijn om publieke vragen te verstikken in zijn afwezigheid."

De afgelopen maand hebben de bolsjewieken een zorgvuldige campagne georganiseerd met behulp van de grote media om het Amerikaanse publiek te misleiden en, zeker genoeg, doubles worden gebruikt als onderdeel van deze misleidingscampagne. Vervalste verhalen worden in de nieuwsmedia geplant, zowel met als zonder de kennis van degenen die de verhalen publiceren. Op een dag kan het slechts een zin of twee zijn in een Society column waarin staat dat Henry Kissinger op een sociale bijeenkomst verscheen, zonder te zeggen waar of wanneer. Een dag of twee later kan een andere krant een verhaal publiceren dat Megan Marshack op zoek is naar een nieuwe baan hier in Washington. De foto die het verhaal begeleidt is een van de oude bestandsfoto's die we al twee maanden zien. Er is echter meerdere malen een "dubbele" gebruikt. Dan verschijnt er een artikel over Ponchitta Pierce met een zogenaamd nieuwe foto, maar je wordt niet verteld dat de persoon op de foto is slechts een "lookalike." De echte Ponchitta Pierce is dood, van een kogel in het hoofd. En dan moet er af en toe een low-key item in het nieuws over David Rockefeller zijn. In zijn geval is er sinds eind februari een zeer goede "dubbele" op het werk, en hij verschijnt af en toe op foto's. Een voorbeeld hiervan vond plaats op 27 februari toen de David Rockefeller "dubbel" sprak voor de Staten Island Chamber of Commerce. Hij had daar nog nooit gesproken en dus zijn publiek nooit vermoedde dat deze man niet David Rockefeller was. De volgende dag publiceerde de New York Times een kort nieuwsbericht over het gesprek, compleet met een kleine foto van de David Rockefeller "dubbel" op de lecteur.

Maar van alle verdwijningen die ik vorige maand onthulde, is veruit de gevaarlijkste voor de bolsjewieken die van Dr Henry Kissinger. Al vele jaren was Kissinger zeer zichtbaar voor het Amerikaanse publiek. Elke keer dat er een grote nieuwe ontwikkeling plaatsvindt in internationale betrekkingen, verwachten Amerikanen dat Kissinger zijn opmerkingen op televisie zal zien. Zijn naam is een huiselijk woord en zijn onderscheidend gezicht en zijn gutturaal stem worden onmiddellijk herkend door miljoenen. Deze factoren zouden van

Kissinger een grote aanwinst hebben gemaakt voor zijn mede-bolsjewieken als hij had geleefd, maar nu presenteren deze dezelfde factoren de bolsjewieken met een moeilijk probleem. Van alle vermiste personen is het Kissinger wiens langdurige afwezigheid uit het publieke zicht eerst door Amerikanen zou worden opgemerkt; en toch is hij ook zeer moeilijk om met succes genoeg na te bootsen om de test van langdurige televisie-interviews met close-up shots te slagen. En dus tot nu toe is het gebruik van de “dubbele” slechts een secundaire factor in de Bolsjewistische doofpotaffaire van Kissinger’s verdwijning.

In de afgelopen weken werd een goed getande “dubbele” voor Kissinger naar Acapulco, Mexico gestuurd om het cover-verhaal te geloven dat hij daar op vakantie was. Hij is ook elders komen opdagen met mensen die hem niet goed kennen, en zelfs met dergelijke groepen mensen spreken. Dit is de man die drie dagen geleden op televisie werd gezien in verband met de ondertekening van het Egyptisch-Israëlische verdrag in Washington. Toen de tv-camera’s ons een korte, onmiddellijke blik gaven op deze man die de Egyptische president Sadat omhelsde, werd ons verteld: “Dat is Henry Kissinger.” Op deze manier speelt de “dubbele” Kissinger nu een belangrijke rol. Maar het grote probleem waarmee de bolsjewieken worden geconfronteerd is het interviewprobleem op televisie, en tot nu toe hebben ze nog geen “dubbele” kunnen produceren die in staat is om dat probleem volledig op te lossen. In plaats daarvan hebben ze onlangs een ander soort bedrog bedacht met behulp van de weinig bekende technische instrumenten van televisie zelf. Ik zal zo in detail beschrijven hoe een televisie-hoax zojuist door de bolsjewieken is gepleegd. Het doel van deze bedrog is om je te laten geloven dat Henry Kissinger, na meer dan een maand verdwenen te zijn, wonderbaarlijk weer is verschenen. Ze zullen niets stoppen om jullie dit te laten geloven, mijn vrienden, want om te geloven dat Kissinger nog leeft moet je niet geloven wat ik vorige maand vertelde over zijn permanente verdwijning op 5 februari. Dat betekent dat je ook niet gelooft wat ik je vorige maand vertelde over de andere geheime doden en verdwijningen, en dat betekent, op zijn beurt, dat je zult weigeren te geloven dat hier in Amerika een Bolsjewistische staatsgreep heeft plaatsgevonden. En dus, mijn vrienden, staan jullie voor een duidelijke keuze, waarvan jullie vrijheid en jullie leven afhankelijk zijn. Een keuze is om je geest open te houden voor wat ik je heb verteld.. dat Kissinger dood is.. en beslissen of de snel groeiende crisis sfeer zinvol is in dat licht. Je enige andere keuze is om te geloven wat de bolsjewieken willen dat je gelooft, dat is, dat Kissinger leeft omdat “Ik zag hem op televisie.” Uw beslissing over wat u in deze situatie gelooft is zo belangrijk dat ik het niet genoeg kan benadrukken. Voordat ik de Kissinger-televisie zelf beschrijf, denk ik dat het essentieel is dat ik u een achtergrond geef voor wat er nu gebeurt.

Er is niets nieuws aan “dubbelen,” bedrog en bedrog door degenen die de massamedia beheersen. Veel mensen denken dat een “dubbel” een exotisch, zeldzaam voorval is, maar eigenlijk “dubbelen” zijn relatief gemakkelijk te vinden voor degenen die gespecialiseerd zijn in dat gebied. In Hollywood, Californië, is er bijvoorbeeld een agentschap genaamd “Celebrity Look-Alikes, Inc.” gerund door Ron Smith. Het agentschap biedt look-likes voor allerlei publieke figuren voor entertainment doeleinden. Ze hebben meer dan 400 look-alikes, waaronder één voor Kissinger; en niet één, maar twee look-alike voor Jimmy Carter. De ene Carter look-alike heet Ed Beheler uit Waco, Texas; de andere heet Walter Hannon is uit Los Angeles. Beide lijken zo veel op Carter dat de meeste mensen het verschil niet kunnen zien. Nog niet zo lang geleden illustreerde Bob Hope dit feit toen hij aan Ed Beheler schreef: "Beste Ed, bedankt voor het brengen van de Jimmy Carter look en je talent naar NBC voor de ’All Star Comedy Tribute to Vaudeville’ special. Mag ik zeggen dat uw aanwezigheid was enigszins zenuwachtig. Na uw verschijning op de set, drie van de pagina’s onmiddellijk vertrokken om hun belastingen terug te betalen."

Maar “dubbelen” en andere hoaxes zijn niet altijd zo vermakelijk. Sinds de middeleeuwen worden “dubbelen” gebruikt als intriges. De geschiedenis is vol met de daden van bedriegers die de plaats van de rijken en de machtigen hebben ingenomen, en vaak zijn ze opmerkelijk succesvol geweest. Als dit allemaal nieuw voor je is, vraag ik je om je eigen bibliotheek onderzoek te doen. Zo werd een van de nieuwste boeken over het hele gebied van de hoaxes gepubliceerd in 1977 door Reader’s Digest. Het heet “The Pleasures of Deception” door Norman Moss. Hoofdstuk 4 van het boek behandelt een onderwerp dat hier speciaal relevant is.. dat wil zeggen, hoaxes die worden uitgevoerd door middel van de massamedia. Het begint: "Met de creatie van de massamedia werd een geheel nieuw gebied van misleiding geopend. Dit zorgde ervoor dat het hele publiek tegelijkertijd voor de gek werd gehouden. Alles wat via de massamedia wordt verteld, draagt geloofwaardigheid; het is meer solide dan gerucht, meer respectabel dan roddel, geloofwaardiger dan horen zeggen." Een paar regels verderop op de auteur wijst erop dat mensen de neiging om gewoon doorslikken wat ze lezen, zeggen “De kranten zeggen zo en zo.” Hij zou kunnen hebben toegevoegd, “Ik zag het op televisie.” De psychologische sleutel tot dit alles wordt uitgelegd in de woorden: “Deze autoriteit komt deels voort uit het feit dat de media, en met name de nieuwsmedia, zich bezighouden met publieke kwesties die buiten de ervaring van het grootste deel van haar publiek vallen.” Met andere woorden, als we niet Beter weten, geloven we gewoon wat ons verteld wordt. Toch kun je zeggen, “Zeker de grote media van de Verenigde Staten worden niet gebruikt voor echt ernstige verstoringen. Het kon gewoon niet hier gebeuren.” Mijn vrienden, het begon hier meer dan 80 jaar geleden.

Ik heb er al meerdere keren op gewezen dat Amerika haar ziel begon te verkopen ten tijde van de opbouw van de Spaans-Amerikaanse oorlog. Spanje werd door de Verenigde Staten in oorlog gesleept en de Amerikaanse publieke opinie verwelkomde de oorlog met grote belangstelling. De Hearst krantenketen heeft bewust Amerikaanse passies op het punt gebracht waar de kreten van “Remember the Maine” Amerika tot een nationale misdaad tegen Spanje hebben geleid. Later kwamen de grove vervormingen en regelrechte leugens van de Hearst-media publiekelijk naar buiten, maar tegen die tijd werd de schade aangericht, en het Amerikaanse publiek riep niet uit in woede over de bedrogenheid en drong er niet op aan dat we Spanje zouden compenseren. In plaats daarvan waren we te opgezwollen over het plotseling een wereldmacht zijn. Daarmee begonnen we onszelf te verblinden voor de gevaren van media leugens. Het is erger geworden en erger geworden, en we zijn steeds blinder geworden. De grote media zijn steeds meer volledig onder gecentraliseerde controle gevallen en zijn steeds machtiger en meedogenlooser geworden. In juni 1972 begon een nationaal schandaal genaamd “Watergate” en van begin tot eind werd het georganiseerd door de gecontroleerde grote media. Het mediascript om eerst Vice-President Spiro Agnew te vernietigen en toen was president Richard Nixon ongelooflijk gedetailleerd. Zo kon ik begin 1973 op radio Talk Shows in heel Amerika onthullen dat het gezicht van Spiro Agnew gepland stond op de covers van Time en Newsweek voor de week van 13 augustus 1973. Dat was het signaal voor Agnew om snel te worden omgehakt door een schandaal. Alles ging precies zoals gepland. Agnew verscheen op de covers van Time en Newsweek precies op schema, en minder dan drie maanden later verliet hij zijn kantoor onder de wolk van schandaal. Ik heb meer over het Watergate schandaal in het verleden onthuld, en er is geen tijd meer om dat allemaal nu opnieuw te bekijken. Het punt is dat de gecontroleerde grote media van de Verenigde Staten zich krachtig genoeg hebben bewezen om een oorlog te voeren of een einde te maken aan een voorzitterschap; en nu zijn ze onder de controle van de Internationale bolsjewieken.. de meest duivelse, sluwe en meedogenloze mensen ooit om de aarde te stalken. Ongeacht de andere details, hun plannen hebben altijd een belangrijk ingrediënt in gemeen.. dat is om in hun beoogde slachtoffers te blijven vertrouwen tot het moment van een wrede

aanval. En dat, mijn vrienden, is wat ze nu proberen te doen met jullie door middel van hun televisie bedrog over Henry Kissinger's schijnbare wederverschijning.

De Kissinger televisie hoax begon begin deze maand, maart 1979. Mijn audiobrief nr. 43 was opgenomen op 28 februari en begon abonnees te bereiken de eerste dagen van deze maand. Binnen enkele dagen begonnen de bolsjewieken hun tegenaanval om wat ik had onthuld over de verdwijning van Kissinger in diskrediet te brengen. Als eerste stap werd een interview van Kissinger getoond op de NBC "Today Show" van 9 maart. Jimmy Carter was toen te midden van zijn reis naar Egypte en Israël, en het onderwerp van het NBC-interview met Kissinger was het Midden-Oosten; en toch, Kissinger maakte geen verwijzing naar de Carter reis toen onderweg. In plaats daarvan sprak hij in algemene termen die maanden verouderd waren. Veel kijkers in de Verenigde Staten erkenden het interview segment als eerder getoond door NBC, en veel stations kregen klagende telefoongesprekken over het; maar de "Today Show" episode was slechts een stopgap maatregel. De meester bedrog vond plaats slechts vier dagen geleden op de NBC televisie interview programma "Meet the Press."

Mijn vrienden, de geschiedenis van "Meet the Press" is als het verhaal van het hele netwerk van grote medianieuwsbronnen in miniatuur. "Meet the Press" werd gestart als een radioshow hier in Washington in de late jaren 40 door mijn vriendin van 30 jaar, Martha Roundtree. Als zeer intelligente vrouw en een echte patriot, Martha Roundtree liep "Meet the Press" op een zodanige manier dat het echt informeerde Amerikanen met alle kanten van een probleem. Maar eind jaren 50 werd ze onder druk gezet om "Meet the Press" te verkopen, wat snel zijn vroegere bekroonde kwaliteit verloor. Ondertussen was ze systematisch geblackballd van het introduceren van nieuw nieuws programma's overal in de media. Net zoals mij een decennium later gebeurde, werd Martha Roundtree gediscrimineerd en buitengesloten; en net zoals ik nu doe, heeft ze al enige tijd de Amerikanen zo goed mogelijk geïnformeerd op andere manieren. Voor wie meer wil weten, kunt u haar schrijven op: Leadership Foundation, Box 1720, Washington, D.C., zip 20013.

Haar huidige project heet "Proposition One - The Great Awakening" en het is een programma om de morele en spirituele waarden van onze natie te herstellen. U kunt er een gratis brochure over ontvangen als u een gestempelde bedrijfsenvelop met eigen adres bij uw brief insluit.

Terug naar "Meet the Press," controle pas onlangs doorgegeven aan NBC zelf. In tegenstelling tot individuele radio- en tv-stations zijn de netwerken volledig niet gereguleerd door de FCC. Nu "Meet the Press" heeft zich aangesloten bij andere netwerk programmering als een voertuig van propaganda, verantwoording aan niemand. Afgelopen zondag 25 maart voerde NBC een "Meet the Press" programma aan aangesloten stations landelijk met Henry Kissinger als gast; En, mijn vrienden, dat was de echte Henry Kissinger die vragen beantwoordde; maar op precies dezelfde manier, werd de echte Clark Gable ook onlangs op televisie gezien in "Gone with the Wind." Beide mannen keken levend op televisie, maar in werkelijkheid zijn beide mannen dood. Maar, mijn vrienden, het programma "Meet the Press" van afgelopen zondag was veel meer dan een herhaling van een oude tape.. het was zorgvuldig bewerkt zodat Kissinger leek te beantwoorden nieuwe en up-to-date vragen. Als je hoort hoe het werd gedaan, geloof ik dat je zult begrijpen waarom er zoveel vreemde dingen over dat programma, en je zult ook zien dat NBC ging veel moeite om een kunstmatige en vervalste editie van "Meet the Press" afgelopen zondag te produceren. Het had maar één doel en dat was om je te misleiden.

Onder zijn contract van een miljoen dollar per jaar met NBC, was Kissinger regelmatig gesprekken aan het opnemen om bij de hand te worden gehouden voor direct gebruik wanneer ze nuttig zouden kunnen blijken. Alle antwoorden van Kissinger die u afgelopen zondag zag en hoorde, werden meer dan twee maanden geleden opgenomen op zaterdag 20 januari 1979;

maar die sessie werd de volgende dag niet getoond in “Meet the Press.” In plaats daarvan was Leonard Woodcock de gast, die pas benoemd werd tot ambassadeur in het Rode China. De beelden die je afgelopen zondag zag van de panelleden op “Meet the Press” werden diezelfde ochtend opgenomen, 25 maart. Elk van de vier panelleden stelde vragen die waren ontworpen om Kissinger’s antwoorden van twee maanden geleden te passen. Daarnaast werden verschillende scènes opgenomen met een look-alike om te worden gebruikt tijdens commerciële pauzes en aan het einde. In deze korte scènes werd het paneel links van uw scherm gezien tegenover de vermeende Kissinger rechts; en zoals u wellicht gemerkt heeft, zat de Kissinger stand-in zo stil als een zombie in die scènes zonder iets te zeggen. Tenslotte werden computergestuurde video-opnamebewerkingstechnieken gebruikt om de nieuwe vragen, de oude antwoorden van Kissinger en de ’break’ scènes samen te voegen. Het netto resultaat was “Meet the Press” voor 25 maart 1979... een TV hoax van NBC.

De 25 maart “Meet the Press” hoax voorafgegaan door slechts één dag de ondertekening van de zogenaamde Egyptische-Israëlische Vrede Verdrag hier in Washington. Het verdrag is het eindresultaat van een proces dat is begonnen door de eigen beroemde shuttlediplomatie van Kissinger, dus het verdrag had een prominent onderwerp moeten zijn onder de vragen; en toch is er geen enkele vraag gesteld over het verdrag. Niemand stelde Kissinger de voor de hand liggende vraag: “Wat vind je van het verdrag?” In plaats daarvan werd de illusie van een actueel programma overgebracht door middel van slimme formuleringen van vragen door de twee NBC-vertegenwoordigers.Bill Monroe en Richard Valeriani. In elk geval werd een voorbijgaande verwijzing naar het verdrag gemaakt in de loop van vragen over iets anders, zoals het permanente West Bank probleem; en tijdens het hele programma, Kissinger zelf gebruikt het woord “behandelen” slechts in twee korte zinnen. Deze werden bewerkt in het begin van het programma voor maximaal psychologisch effect, maar ze zeiden alleen wat Kissinger begon te zeggen meer dan zes maanden geleden dat we Beter af met een verdrag dan zonder een. De twee NBC-vertegenwoordigers domineerden het programma met 12 vragen van in totaal 21 vragen, en behalve de misleidende verwijzingen naar een “behandelde” was het hele programma vreemd genoeg verouderd. Zo had een vraag over het Midden-Oosten te maken met de vooruitzichten nadat Begin zijn functie had verlaten. Met Begin hier in Washington in triomf voor de ondertekening van het verdrag, was zo’n vraag belachelijk; maar twee maanden geleden, toen Kissinger werd opgenomen, geruchten waren wijdverspreid dat Begin binnenkort zou kunnen aftreden. Ook een vraag over Nicaragua, van alle dingen, was van actueel belang twee maanden geleden, maar vandaag? Zelfs de vragen over Iran liepen twee maanden achter. Er was geen woord over de zogenaamde Khomeini regering van vandaag. In plaats daarvan draaiden de vragen en de antwoorden van Kissinger rond de val van de Shah en wie was er de schuld van. Toen Kissinger op 20 januari werd opgenomen, waren die vragen precies up-to-date omdat de Shah Iran pas vier dagen eerder had verlaten op 16 januari. Maar wie heeft het vandaag over de Shah?

Vrienden, wat het meest onthult over de ’Meet the Press’-hoax van afgelopen zondag is wat niet gevraagd werd. Kissinger speelde een sleutelrol bij het openen van Amerika’s deuren naar Red China, maar er was geen woord over het bezoek hier van Deng Hsiao-ping vorige maand. Er was een flash-back vraag over de rol van Kissinger jaren geleden met betrekking tot Vietnam, Cambodja en Chili; toch werd China’s net afgeronde grensoorlog met Vietnam niet eens genoemd. We hebben wekenlang verhalen gehoord dat Kissinger vorige maand in Mexico op vakantie was, maar Kissinger werd niet gevraagd om licht te werpen op de vijandige ontvangst die Jimmy Carter daar vorige maand ontving. En vreemd genoeg was er geen woord om Kissingers vermeende ’verschrikkelijke verdriet’ over de dood van Nelson Rockefeller te erkennen.

In de droomwereld van de afgelopen zondag “Meet the Press” hoax, het was alsof geen van deze dingen ooit was gebeurd.. en dat is alleen maar natuurlijk, mijn vrienden, want toen Kissinger werd opgenomen op 20 januari, waren ze nog niet gebeurd. Kissinger had niet eens de indrukwekkende kleur die hij had moeten krijgen in Mexico; in plaats daarvan, hij bleek en ongewoon nerveus leek. De nervositeit, mijn vrienden, was te wijten aan het feit dat op 20 januari Kissinger wist dat zijn eigen samenzweringsactiviteiten zouden leiden tot de moord op Nelson Rockefeller slechts zes dagen later.

Mijn vrienden, de “Meet the Press” hoax was een daad van wanhoop door de bolsjewieken. Ze willen dat je het heel doorslikt, om te zeggen: “Natuurlijk leeft Kissinger. Ik zag hem op televisie.” Als je dat doet, zul je je eigen ergste vijand zijn in het Bolsjewistische spelplan. Ze kunnen deze poppenkast niet lang volhouden, maar ze spelen alleen voor de tijd.. en niet veel tijd op dat! De planning is al eerder uitgevallen, maar de Bolsjewistische doelwit date om te beginnen met het sluiten van onze vrijheden is het midden van mei, slechts zes weken vanaf nu; En nadat de Bolsjewistische doodsgreep rond onze keel is, kunnen ze er niets om geven als we dan beseffen dat we bedrogen zijn, want dan zal het te laat zijn.

Onderwerp 2.. Al honderden jaren dubbelen, look-alikes, en bedriegers zijn terugkerende feiten van het leven in de moderne beschaving. Waar het de rijken, de machtigen en de heersende klassen betreft, is het patroon altijd hetzelfde. Eens te meer uit het boek dat ik eerder citeerde, The Pleasures Of Deception: “Een monarch of troonopvolger sterft maar in omstandigheden die de mogelijkheid laten om te twijfelen dat hij werkelijk gestorven is, althans aan degenen die willen twijfelen, en eisers komen naar voren.”

Als men het enorme rijk bekijkt dat de vier overleden broers Rockefeller voorzat, zijn de attracties voor bedriegers overweldigend en is het niet nodig om gebruik te maken van vertrouwelijke informatie om dit te herkennen. Bijvoorbeeld, je zou kunnen kijken over het boek getiteld The Rockefellers van Peter Collier en David Horowitz gepubliceerd in 1976 door Holt, Reinhart en Winston. Het onthult zo’n belangrijke rol in de geschiedenis en dergelijke familierijkdom dat iedereen die de controle over het allemaal zou krijgen zich in een zeer krachtige positie zou plaatsen. De plunderaars zouden niet alleen de rijkdom en activa winnen, maar ook de macht die gaat met het beheersen van het fortuin van de dynastie. Als de hoofden van de dynastie uit de scène zouden verdwijnen zonder dat dit algemeen bekend zou worden, zou de weg geopend worden voor dubbelgangers en bedriegers om het beeld binnen te komen. Het hele rijk kon worden overgenomen zonder iemand te elimineren, behalve de nauwste medewerkers van degenen die stiekem verdwenen waren.

Vorige maand heb ik onthuld dat het Rockefeller familierijk nu in precies deze kwetsbare toestand is geplaatst. Alle vier de derde generatie Rockefeller broers zijn gedood in een bolsjewistische coup d’etat achter de schermen, en de dood van de laatste twee.. David op 9 februari en Laurance op 17 februari worden geheim gehouden. Zelfs de overlevende leden van de Rockefeller familie die ervan op de hoogte zijn, de weduwen en de leden van de vierde generatie, houden zich er stil over. Zoals ik vorige maand al zei, is hun ten onrechte doen geloven dat stilte in hun eigen belang is. En dus is het plunderen van het Rockefeller familie fortuin nu serieus onderweg. Enerzijds gaat de bolsjewistische zuivering van degenen die het dichtst bij de vier broers stonden door. Het meest opvallende geval hiervan was de moord op Dr John Knowles, voorzitter van de Rockefeller Foundation, begin deze maand op 6 maart. Hij is in zijn hoofd geschoten. Tegelijkertijd spelen doubles voor David Rockefeller nu een belangrijke rol in de bolsjewistische plundering van het Rockefeller familiefortuin. Ironisch genoeg is het meest kwetsbare deel van het hele Rockefeller financiële complex het hart, de mammoet Chase-Manhattan Bank.

Vele jaren lang was David Rockefeller bezig met het manipuleren van de wereldtentakels van het Rockefeller kartel. De ene dag zou hij ergens in de Verenigde Staten zitten om een vergadering te leiden om de acties van grote multinationals te coördineren; vervolgens zou het een haastreis met een privé-jet naar het Midden-Oosten kunnen zijn om daar een probleem op te lossen. Toen David Rockefeller bijvoorbeeld hoorde dat zijn broer Nelson op 26 januari dood was, zette hij de Bank van Oman onder druk om niet meer goud te kopen. Als hij niet terug was voor die noodsituatie, was zijn volgende stop Singapore of Tokio geweest. En verder ging het, altijd in beweging. De wereld was David Rockefeller's oester en hij negeerde de parel in het centrum, zijn eigen Chase-Manhattan Bank. Zijn voortdurende reizen maakten David Rockefeller de laatste jaren een vreemdeling in zijn eigen bank, hij was er zo zelden; en daardoor zonder het te beseffen ontwikkelde hij een fatale zwakte in zijn gedragspatroon. Net als zijn broer Nelson was David Rockefeller onderworpen aan psychologische profielstudies zonder zijn medeweten; en net als bij Nelson werd Davids zwakte ontdekt. Hij lette niet op de winkel, dat wil zeggen de Chase Manhattan Bank.

Zoals ik vorige maand al zei, de naaste medewerkers van David Rockefeller zouden niet lang voor de gek gehouden worden in een intieme ontmoeting met een "dubbele"; maar die nauwe medewerkers, mijn vrienden, zijn verspreid over de hele wereld, ze zijn niet gevonden op Chase-Manhattan Bank. En dus gebruiken de David Rockefeller dubbelgangers de Bank zelf als de "open sesam" om de Rockefeller familierijkdom te plunderen. Gehoorzaamde instructies, ze bestellen de overdracht van enorme sommen geld van Chase-Manhattan Bank en naar bolsjewistische koffers hier en in het buitenland. Ondertussen houden ze het beeld van wijlen David Rockefeller bij door hier en daar snel rond te dwalen. Hierbij worden ze bijgestaan door bolsjewistische agenten binnen het netwerk van banken, bedrijven en publicaties van Rockefeller. Door middel van de David Rockefeller dubbel en andere acties, werken de bolsjewieken als een zwerm termieten die de bezittingen van Chase-Manhattan Bank van binnenuit wegvreten. Ook andere banken hier en in het buitenland worden door dit proces getroffen. Columbia University in New York is begonnen met het dumpen van miljoenen dollars aan bankaandelen, waaronder die van Chase-Manhattan. En in een voorteken van de komende dingen, heeft een dochteronderneming van Chase-Manhattan Bank net faillissement aangevraagd. Als Chase-Manhattan zelf instort, zal het onthutsende gevolgen hebben voor het banksysteem van de hele wereld.

Vorige maand onthulde ik het begin van de plundering van het Rockefeller familie fortuin. De Rockefeller leden van de vierde generatie wisten toen niet wat er gaande was. Nu weten ze het wel, maar zijn ze er niet meer mee bezig. De vier broers van de derde generatie hielden altijd de controle over het Rockefeller-rijk. Als gevolg daarvan bleven de vierde generatie Rockefellers altijd in het duister over wat de Broeders van plan waren en zonder enige controle over hun eigen bezittingen. Maar ik geloof dat het nu tijd is om de vierde generatie leden van de Rockefeller familie en ook de derde generatie weduwen van de enige keer dat ze hun collectieve spierkracht uitoefenen en het laten kleven. Ik doel op het conclaaf van juni 1974 van 84 leden van de familie Rockefeller. Het belangrijkste punt op de agenda van dat conclaaf was om de vraag te beantwoorden: "Wat zullen we doen aan dr. Beter?" De vier broers.. John D. III, Nelson, Laurance en David...beargumenteerde dat ik moet worden "zorgd" voordat ik goed-genoeg bekend om hun plannen gevaarlijk te worden. Twee maanden eerder had ik voor het Congres getuigd over het ontbrekende goud in Fort Knox. De gebroeders hadden het Congres gemakkelijk verhinderd mijn aanklacht te onderzoeken, maar nu ging ik het verhaal openbaar maken. De broeders gaven niet toe dat mijn beschuldigingen waar waren in het conclaaf, alleen dat ze gevaarlijk waren; en zij drongen erop aan dat ik snel het zwijgen werd opgelegd, ongeacht de manier waarop. Maar mijn vrienden, de vierde generatie zei "Nee." De Broeders kregen in geen twijfel te horen dat de vierde generatie geen deel zou hebben aan een

dergelijk plan. Als gevolg daarvan besloten de Broeders mij gewoon te negeren, om mij uit de Radio Talk Shows te dwingen waar ik op had gestaan en om me te laten zeggen wat ik wilde, omdat ik een publiek zou worden ontzegd.

Mijn vrienden, de afgelopen jaren ben ik ontelbare keren gevraagd: “Waarom leven jullie nog?” Mijn basisantwoord is dat ik vertrouw op de Heer Jezus Christus om mij te beschermen, en Hij heeft dat gedaan. Maar een van de concrete voorbeelden van die bescherming was de actie die bijna vijf jaar geleden werd ondernomen door de vierde generatie Rockefellers. Dus als je je ooit afvroeg waarom ik altijd zo’n scherp onderscheid heb gemaakt tussen de vier Rockefeller broers en de rest van de familie, nu weet je het. Waarschijnlijk hebben ze mijn leven gered. Ik zou ze nu graag willen terugbetalen als ze maar luisteren. Als ze elkaar weer ontmoeten in conclaaf, zullen ze ontdekken dat er concrete stappen zijn waardoor ze de controle kunnen heroveren over wat er over is van het Rockefeller rijk ten goede van alle Amerikanen. Zoals ik vorige maand al heb uitgelegd, zijn de belangen van de overlevende leden van de Rockefeller familie nu identiek aan die van alle patriottische Amerikanen; en dus als ze deze korte kans nu zullen grijpen, kunnen ze niet alleen redden wat er over is van hun eigen bezittingen, maar, belangrijker nog, helpen Amerika te redden.

Mijn vrienden, de Rockefeller overlevenden hebben nu een gouden kans om zichzelf en de familienaam te verlossen. Door nu te handelen kunnen ze werkelijk de weldoeners van de samenleving worden, die hun voordragers alleen maar voordroegen te zijn. Maar ik wil ook nog deze laatste opmerking maken: als de Rockefellers niet moed en daadkracht hebben genomen zoals ik al zei, dan laat de geschiedenis duidelijk zien wat hun lot zal zijn. Wanneer de hoofden van een dynastie worden omvergeworpen of gedood, zoeken degenen die verantwoordelijk zijn altijd naar en doden alle overlevenden om ervoor te zorgen dat de dynastie nooit meer kan rijzen. Dat is wat de bolsjewieken in petto hebben voor de hele Rockefeller familie als ze nu niet handelen om het te voorkomen!

Onderwerp 3.. Drie dagen geleden op 26 maart 1979 werd de Washington lucht gevuld met de beloften van ’Vrede, Vrede’ die altijd de weg voor oorlog plaveien. Kort voor de middag die dag sloten de Egyptische president Sadat en Israëls premier Begin zich aan bij Jimmy Carter op het gazon van het Witte Huis. In een dramatische openluchtceremonie werd het Vredesverdrag tussen Egypte en Israël ondertekend. Sadat en Begin spraken in gloeiende bewoordingen over het bereiken, na 30 jaar vijandigheid, van vrede tussen Egypte en Israël. Zelfs mevrouw Sadat en mevrouw Begin hadden hun beurt, zij aan zij bij de microfoons. Sadat sprak over de zegeningen dat ze niet langer meer naar meer oorlog, lijden en dood hoefde uit te kijken. En in een vertoning van pure vreugde, leunde ze abrupt over en omhelsde Mrs Begin. Maar diezelfde middag, met de inkt nauwelijks droog op het zogenaamde “Vredesverdrag,” heeft de Carter administratie stilletjes twee aparte overeenkomsten met Israël ondertekend. In één overeenkomst hebben de Verenigde Staten Israël nu een onvoorwaardelijke garantie gegeven dat het alle olie zal ontvangen die het nodig heeft voor de komende 15 jaar. Deze overeenkomst betekent dat Israël volledig onaangetast zal blijven door de komende vernietiging van de olievelden in het Midden-Oosten, en het zal van kracht blijven, ongeacht hoe ernstig de rantsoenering hier in Amerika zal worden. De andere overeenkomst of het memorandum van overeenstemming belooft de Verenigde Staten oorlog te voeren tegen Egypte als het verdrag wordt afgebroken. Egypte werd niet van tevoren gewaarschuwd voor deze tweede Amerikaans-Israëlische overeenkomst en heeft gereageerd alsof ze was verraden, wat ze was! Ondertussen heeft Israëls premier Begin zich in het openbaar over deze overeenkomst verkneukeld, en het genoemd “Een prachtig document, goed geschreven, en wat het bevat is zeer belangrijk.”

Mijn vrienden, wat we nu zien is het hoogtepunt van de “shuttlediplomatie” van wijlen Henry Kissinger van drie en vier jaar geleden. In audiobrief nr. 6 voor november 1975, legde ik uit waar de Sinaï Accord over ging. Het bestond uit een paar verdragen.. een tussen de Verenigde Staten en Israël, de andere tussen de Verenigde Staten van Amerika en Egypte.. en het doel van het Sinaï-akkoord was om de basis te leggen voor een oorlog in het Midden-Oosten die de Verenigde Staten zou betrekken. Zoals ik toen al zei, was het plan voor de oorlog in het Midden-Oosten om een beperkte nucleaire aanval op de Arabische OPEC oliebronnen gezamenlijk door de Verenigde Staten en Israël te laten plaatsvinden.

Sinds ik dit basisplan meer dan drie jaar geleden voor het eerst onthulde, hebben gebeurtenissen ervoor gezorgd dat het meerdere malen vertraagd en herzien werd, maar nu gaat het snel door als onderdeel van het spelplan van de bolsjewieken. Ze willen de komende Midden-Oostencrisis gebruiken om Amerika te sluiten in een bolsjewistische revolutie voordat ze oorlog gaan voeren tegen Rusland; en nu stromen de leiders van bolsjewieken de Verenigde Staten binnen, de meeste van hen ervaren in revolutie tactieken en strategie. Kort voor de bolsjewistische revolutie van 1917 stuurden de heersende kringen van de Verenigde Staten meer dan 1500 van deze mensen naar Rusland om revolutie te veroorzaken. Nu komen ze terug om hetzelfde te doen hier in de Verenigde Staten.

Beginnend met de vreemde dood van John D. Rockefeller III acht maanden geleden, begon de controle over Amerika snel te verschuiven naar deze Satanische bolsjewieken; en afgelopen augustus 1978 in audiobrief nr. 37, was ik in staat om hun meester strategie te onthullen om op te bouwen tot een nucleaire eerste staking tegen Rusland. Het is een recept voor 350 miljoen mensen om wereldwijd te sterven, allemaal zonder resultaat. Maar het is ’doen of sterven’ voor de bolsjewieken. Ze zouden ons liever allemaal laten sterven dan hun eigen dromen over totale werelddominatie op te geven, en de sleutel tot dit catastrofale plan ligt in het aansteken van de langvertraagde Midden-Oosten oorlog.

We hebben al een voorbeeld gekregen van wat er voor ons ligt in de tragedie van Jonestown, Guyana. Vier maanden geleden wijdde ik audiobrief nr. 40 in zijn geheel aan de militaire operatie die daar plaatsvond en de rol die in die operatie werd gespeeld door de massamoord. Zoals ik toen onthulde, waren Israëlische Commando’s de sleutel tot het succes van de operatie. Het vernietigde de geheime Russische raketbasis waar ik vier jaar geleden al waarschuwde. Mijn vrienden, de gezamenlijke Amerikaanse-Israëlische operatie in Guyana was slechts een generale repetitie voor de komende gezamenlijke Amerikaanse-Israëlische beperkte nucleaire staking tegen Saoedi-Arabië olievelden. In audiobrief nr. 37 legde ik uit hoe het plan was om te beginnen met het zogenaamd verrassende succes in het Camp David praatje van september vorig jaar. Het doel was om een uiteindelijk verdrag tussen Egypte en Israël te worden dat zo werd opgezet dat het de Verenigde Staten zou kunnen slepen. en de “Hate Saudi-Arabië” campagne is ook ver gevorderd..recht op het spoor, zoals ik het in audiobrief nr. 41. Binnenkort een groot gefabriceerd incident in het Midden-Oosten zal het Vredesverdrag verduisteren. De daaruit voortvloeiende nucleaire vernietiging van de olievelden van Saoedi-Arabië zal de heersers van zowel Israël als de Verenigde Staten geven wat ze willen. Bevrijd van elke zorg over haar eigen olievoorraden, Israël zal vrij zijn om de motor van de Arabische economische macht te vernietigen. olie-inkomsten; En de daaruit voortvloeiende stopzetting van olievoorraden zal onze bolsjewistische heersers hier in Amerika het excuus geven om onze vrijheden te sluiten onder het mom van een nationale noodsituatie. Snel dan zijn ze van plan om ons allemaal onder het totale regiment te brengen terwijl Amerika geleidelijk aan op een volledige oorlogsbasis overgaat.

Mijn vrienden, de tijd die ons rest is erg kort, en toch is er nog een laatste kans als we het willen nemen. De heersers van Rusland zijn christenen. Op dit moment bereidt de ’acteur

Paus' die zich vermomt als de dode paus Johannes Paulus II zich voor om problemen te veroorzaken in Polen. Rusland heeft echter net meer dan 200 Poolse priesters uitgenodigd om daar kloosters, scholen en kerken te openen. Twee jaar geleden begon ik te vragen: "Waar zijn de kerken in dit uur van nood?"!! Ik dring er nu op aan dat de Amerikaanse kerkleiders op alle niveaus en van alle denominaties samen een "Pilgrimage for Peace" naar Moskou vormen. Pastors en andere kerkleiders die leven en vrijheid voor Amerika willen, in plaats van dood en vernietiging, kunnen dit doen voor onze Heer Jezus Christus. Daarom vraag ik u dringend mijn zakelijk nummer te bellen hier in Washington, DC.. Area Code 202-659-3999.

Geef me je naam, adres, telefoonnummer en wat je kerkpositie is zodat je later kunt worden gecontacteerd. Mijn vrienden, het is aan u om ervoor te zorgen dat christelijke leiders en kerkleiders in heel Amerika deze boodschap op tijd horen om te reageren op 30 april 1979.

Wanneer ik audiobrief nr. 45 volgende maand, God bereid, Ik ben van plan om u te vertellen of of Amerikaanse kerkleiders hebben gereageerd in grote aantallen om te stijgen naar deze gelegenheid. Als dat gebeurt, en er een massale pelgrimage van kerkleiders kan worden gevormd om de leiders van het Kremlin te bezoeken, kunnen ze er misschien van overtuigd zijn dat de bolsjewieken niet al onze kerken hebben geïnfiltreerd. En als dat waar is, kunnen we misschien het Bolsjewistische Oorlogsplan aan de kant schuiven; maar als kerkleiders hier niet reageren, zullen de Russische leiders blijven geloven zoals ze nu doen. Zij zijn ervan overtuigd dat wat er 60 jaar geleden met de Russisch-orthodoxe kerk is gebeurd, nu is gebeurd met de kerken hier in Amerika; en als dat waar is, dan God help ons allen.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 45

27 april 1979

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter in Washington. Vandaag is het 27 april 1979 en dit is mijn audiobrief nr. 45.

Vanavond werd de laatste in een 10-delige speciale serie rapporten genaamd “Second to None?” getoond op ABC’s World News Tonight programma. Twee weken lang heeft de serie nacht na nacht weggedrumd over de militaire zwakte van Amerika in vergelijking met Rusland. Volledige pagina krantenadvertenties hebben opgeroepen kijkers om de serie te kijken; zo hebben verschillende krantenartikelen. En de serie zelf heeft zo veel impact gehad dat het een onuitwisbare indruk heeft gemaakt op miljoenen Amerikanen. Vooral de negen minuten durende aflevering op 17 april waarin de uitbraak van de nucleaire oorlog tussen Rusland en Amerika werd beschreven, liet veel kijkers ernstig geschokt. Het beangstigende beeld dat in de ABC-nieuwsserie is geschilderd, is voor zover het gaat accuraat, maar het zou ook drie tot vier jaar geleden accuraat zijn geweest. We hebben deze dingen toen niet gezien, dus de vraag is: Waarom nu? Een reden die is gegeven is dat we misschien het SALT II-verdrag met Rusland gaan ondertekenen en dat we moeten kijken voordat we springen. Maar als dat de echte reden was, had een serie als deze meer dan 18 maanden geleden moeten worden getoond; want toen SALT ik verstreken en de lucht was vol beloften van een nieuwe SALT verdrag dan.

Mijn vrienden, de mensen die de ABC documentaire serie hebben samengesteld hebben inderdaad goed werk geleverd, maar de reden dat onze bolsjewistische heersers het nu willen laten zien is om de sfeer van oorlogsspanningen te helpen versterken. Zij willen er ook voor zorgen dat SALT II, als het wordt ondertekend, een storm van controverse zal veroorzaken en in de Senaat zal worden verslagen. Als dat gebeurt, is het alsof je de deur naar vrede sluit en de wereld vertelt dat oorlog met Rusland onvermijdelijk is. In steeds meer opzichten wordt de sfeer van de toenemende crisis en de dreiging van oorlog opgestoken door de bolsjewieken hier in Amerika. De lage drumbeat van Bring Back The Draft komt steeds weer terug, steeds wat luider. Het spook van gasrantsoenering blijft het nieuws achtervolgen als de kunstmatige crisis in het Midden-Oosten opwarmt. Bijvoorbeeld, voormalig minister van Defensie Melvin Laird zegt nu dat de regering gasrantsoenen moet instellen om de crisis voor mensen realistischer te laten lijken. Kun je je dat voorstellen?

Vrienden, ik realiseer me dat vandaag, net als in het verleden, veel mensen sceptisch zijn over wat ik moet onthullen. Deze dingen zijn immers waarschijnlijk in strijd met wat ze van vrienden, familie, leraren en de nieuwsmedia hebben gehoord. Zij hebben mijn inlichtingenbronnen niet; en als ik deze bronnen zou onthullen, zouden ze opdrogen. Maar ik geloof dat mijn plicht is om gewoon de waarheid te onthullen..niet het te verbergen alleen maar omdat het moeilijk te accepteren.

Deze maand zijn gebeurtenissen zeer snel in opzienbarende manieren. Vier dagen geleden heb ik gezegd dat de overname hier in de Verenigde Staten al heeft plaatsgevonden tijdens de Ed Busch Show op WFAA, Dallas, Texas. De mensen die je op je televisieschermen ziet zijn niet de mensen die je denkt dat ze zijn! Nu kan ik meer zeggen.

Mijn drie onderwerpen deze maand zijn:

Onderwerp 1 Het binnenlandse Guyana op Three Mile Island

Onderwerp 2 De geheime inlichtingenoorlog van “Tweevoudige”

Onderwerp 3: Laatste oproep voor een “Pilgrimage for Peace”

Onderwerp 1 Als dageraad was breken over Pennsylvania 30 dagen geleden op 28 maart, het leek op het begin van gewoon een gewone dag. Het was woensdag en er waren banen om naar te gaan, scholen om bij te wonen, boodschappen te doen. De straten van Harrisburg, de hoofdstad, kwamen tot leven toen mensen hun dagactiviteiten begonnen. Ten oosten van de stad kwamen de rijke boerderijen van het Pennsylvania Nederland tot leven met de bloei van de lente. Generaties lang zijn de Pennsylvania Nederlanders bekend om hun leven dichtbij God en verre van moderne technologie; maar op die woensdagochtend van 28 maart 1979 waren de Pennsylvanië Nederlanders hun eerste jaar bijna aan het afronden met een mijlpaal van moderne technologie. Het was de Three Mile Island Nuclear Power Plant gelegen in de Susquehanna rivier ten zuidoosten van Harrisburg.

In de eerste stralen van het ochtendlicht gaven de kenmerkende contouren van de kerncentrale geen enkel spoor van het gevaar dat erin schuilging. De plant leek rustig en vredig; in feite, rustiger dan normaal. Twee van de vier grote koeltorens 37 verdiepingen hoog hadden gestopt met het boeren van stoom. Dat betekende dat een van de twee kernreactoren op het eiland om een of andere reden was gesloten, en in feite, waren sommige bewoners in de buurt van de centrale ontwaakt in de voor-de dageraad uren door een donderend gebrul van ontsnappen stoom. Maar niemand leek echt bezorgd. Een paar minuten voor 07:00 uur kan iemand dicht bij de fabriek het eerste duidelijke signaal hebben ontdekt dat er iets onheilspellends aan de hand was. Een sirene begon te jammeren dat de arbeiders bepaalde kritieke gebieden van de centrale moesten verlaten. Verschillende arbeiders maakten een poging om te ontsnappen naar hun auto’s. Twee auto’s racete uit de krachtcentrale site over de brug naar vrijheid. Dan was de poort gesloten om ervoor te zorgen dat niemand anders kon vertrekken! Een paar minuten later om 7:02 AM ambtenaren van Metropolitan Edison belde de Dauphin County Civil Defense autoriteiten. Er was net een noodgeval bij de kerncentrale. Tegen die tijd was Three Mile Island Plant nummer 2 al meer dan drie uur in een groeiende crisis, en gedurende bijna een uur was de computer ontworpen om de omstandigheden in de reactor te controleren, vraagtekens aan het drukken in plaats van getallen. De reactor oververhitte zo erg dat het computersysteem de temperaturen niet meer kon meten.

Het was allemaal begonnen kort na 3:00 uur toen problemen ontwikkeld in een belangrijke waterpomp. De pomp ging snel uit, waardoor de waterstroom naar de stoom aangedreven turbine stopte. Automatische apparaten onmiddellijk uitschakelen van de turbine in een situatie bekend als een “turbine trip.” Oververhitte stoom werd onder enorme druk van de turbine afgeleid en naar buiten uitgevonden, waardoor de onweersbui ontstond die nabijgelegen bewoners wakker werd. Tegelijkertijd werden andere automatische apparaten de kernreactor zelf in een zogenaamde “scram”.., dat wil zeggen een snelle nooduitschakeling, uitgeschakeld. Normaal gesproken wordt een kernreactor geleidelijk opgestart of gesloten. Hierdoor kunnen temperaturen in de reactor langzaam stijgen of dalen, waarbij thermische spanningen die schade kunnen veroorzaken, worden vermeden. Het maakt het ook mogelijk om het opstarten of afsluiten proces zorgvuldig te worden gecontroleerd bij elke stap om ervoor te zorgen dat er niets onverwachts gebeurt. Maar op die woensdagochtend van 28 maart was er geen tijd voor. Met de pompuitval en de “turbinetrip” bleef de kernreactor over voor enorme hoeveelheden warmte die nergens heen konden. Dus het automatische besturingssysteem “scramde” de reactor. Binnen enkele seconden werden alle controlestaven van de reactor in de kern gedropt om de splijtingskettingreactie te doen verdwijnen. Maar zelfs met de staven op zijn plaats, de hete reactor was nog steeds het genereren van warmte, in een langzamer tempo. Om het af te koelen, schakelde het automatische regelsysteem drie grote

reservepompen in..twee waren bedoeld om de reactorkern met koelwater te overspoelen, terwijl de derde een gerelateerd veiligheidsdoel had. De drie pompen brulden tot leven, maar er gebeurde niets. Er was geen water voor hen om te pompen, want voordat de episode begon had iemand de kleppen voor de pompen uitgeschakeld. Het was veel meer dan een inbreuk op de regels! Het sluiten van die kleppen was een daad die niet Beter kon worden berekend om een potentiële catastrofe te veroorzaken. Alle drie de kleppen werden gesloten, waardoor de redundantie die werd ingebouwd in de back-up systemen voor veiligheidsdoeleinden werd verslaan. Het was ondenkbaar om dat te doen! Het bedreigde een energiecentrale ter waarde van bijna een miljard dollar met mogelijke vernietiging. Het bedreigde duizenden levens; en indien het gedaan werd door een werknemer, bedreigde het zelfs het leven van degene die de kleppen sloot. Kortom, het was een kamikaze sabotage daad!! Maar misschien omdat het zo ondenkbaar was, werkte het.

Een aantal arbeiders hebben verklaard dat zij de kleppen gesloten en gemerkt in de dagen net voor 28 maart; en iedereen die werkte in de buurt van de kleppen wist heel goed hoe kritisch ze waren. De neiging was dus om aan te nemen dat er een goede reden moet zijn waarom ze gesloten waren. Ze hadden zelfs labels om te laten zien dat ze gesloten waren. Het was een duidelijke en ernstige schending van de veiligheidsprocedures, maar het leek ondenkbaar dat dit niet toegestaan en opzettelijk kon zijn. En dus bleven de kleppen dicht, en niemand deed iets om de situatie te corrigeren. Op deze manier werd de etappe ingesteld op woensdag 28 maart 1979. Terwijl de reactor “gescrampt” was, schreeuwden de back-uppompen tevergeefs, om water door gesloten kleppen te trekken. Geen vers water ging naar de reactor om het te koelen, druk opgebouwd in de reactor, en een veiligheidsklep opengesprongen. Het oververhitte radioactieve water begon uit de reactor te flitsen in de enorme betonnen insluitingskoepel, en het waterniveau begon te dalen in de reactor zelf. Toen bleef de klep open, in plaats van dicht te gaan zoals het had moeten doen. Radioactief water bleef uit de reactor stromen. Vreemd genoeg was het meer dan twee uur voordat de controlekamerknop werd gedrukt om radioactief water te stoppen om te ontsnappen.

Mijn vrienden, dit alles gebeurde terwijl buren van Three Mile Island weer in slaap dreven. Ze waren wakker geworden door het korte gebrul van de uitgevonden stoom toen de turbine struikelde, maar toen was alles weer rustig geworden. Alles leek weer rustig en normaal rond de kerncentrale; maar binnen de controlekamer van Three Mile Island nummer 2, claxonen waren aan het schreeuwen, alarmen rinkelden, en er flitsten problemen. De reactor verloor snel water en verhitte snel. Al snel werd het noodkoelsysteem voor de laatste sloot automatisch ingeschakeld; maar binnen enkele minuten werd één van de noodpompen uitgeschakeld door personen of personen die onbekend waren om onverklaarbare redenen. Zes minuten later werd hetzelfde gedaan met de andere noodkoelpomp.. nogmaals redundante noodsystemen waren gedwarsboomd door menselijke interventie! Al snel lag er een radioactieve waterplas op de vloer van de enorme insluitingskoepel waar het uit de reactor was gelekt. Pomppompen begonnen het water daar uit te zuigen in een nabijgelegen hulpgebouw dat niet is uitgerust om radioactieve materialen af te sluiten. Van daaruit begonnen radioactieve materialen al snel naar buiten te filteren om naar beneden te worden vervoerd.

Vreemd genoeg, terwijl pompen die van cruciaal belang waren voor de veiligheid werden uitgeschakeld rechts en links, de enige pomp die had moeten worden uitgeschakeld, de pomp, werd achtergelaten lopen! Als gevolg daarvan werd gegarandeerd dat straling uit de reactor zijn weg naar buiten zou vinden om het platteland te besmetten. Binnen 20 minuten na de episode begon, ontdekte iemand dat al het water naar de reactor was afgesloten, en nam corrigerende maatregelen. Het koelwater begon de reactor in te stromen en gedurende een tijdje was de situatie onder controle. Maar binnen een uur gebeurde het ondenkbare weer! Alle

vier de waterpompen werden weer rustig uitgeschakeld en de reactor begon snel op te warmen. De computer begon al snel vraagtekens te drukken, duizenden kleine cilinders uraniumbrandstof in de reactor begonnen uit elkaar te vallen bij de naden met warmte, hoogradioactief uranium en splijtingsproducten die uit de reactor met het nog steeds ontspringende water werden geblazen.

Om 7:02 uur werd het eerste telefoontje naar Civil Defense geplaatst. Om 7:20 uur moest Edison weer ambtenaren van de civiele verdediging bellen. De straling in de koepel was enorm hoog en nu was de situatie op Three Mile Island opgewaardeerd tot een algemene noodsituatie. Maar voor het grote publiek was er nog steeds geen woord dat er iets mis was op Three Mile Island. Duizenden pendelaars in Harrisburg reden naar hun werk zonder een hint op hun autoradio's dat er iets ongewoons plaatsvond. Moeders haastten zich om hun kinderen op tijd naar school te brengen, boeren op het naburige platteland zetten hun dagelijkse taken neer zonder de kerncentrale een tweede gedachte te geven. Ondertussen waren er al sporen van radioactief uranium en splijtingsprodukten uit de verlamde reactor die de wind naar beneden afwaaiden en het landschap van Pennsylvania kilometers verder begonnen te besmetten.

Het was niet voor 9:06 AM, meer dan vijf uur na de aflevering begon, dat elke openbare kennisgeving van de noodsituatie werd gegeven. Het was een kort bericht over de Associated Press nieuwsdraad gemarkeerd "Urgent" in het effect dat er een algemene noodsituatie was onderweg op Three Mile Island. Vanaf dat moment werd Three Mile Island een binnenlands Guyana verhaal en op meer manieren dan één! Net als Guyana, het pakte de krantenkoppen voor een week en meer; zoals Guyana, leek het ondenkbaar.. en toch was het er vlak voor onze ogen. Net als bij Guyana werden nieuwsberichten over de gebeurtenissen op Three Mile Island gekenmerkt door verwarring; en in Pennsylvania, net als in Guyana, waren grote aantallen onschuldige Amerikaanse burgers het slachtoffer. In Guyana werden ze vergiftigd door middel van kaliumcyanide; in Pennsylvania werden duizenden vergiftigd door verschillende hoeveelheden radioactief uranium en splijtingsproducten, zoals xenon en kryptongassen.

Op dit moment zijn artsen in de buurt van Three Mile Island melden veel patiënten die nu vertonen symptomen zoals misselijkheid, hoofdpijn, diarree, nervositeit, slapeloosheid, en oogproblemen. Veel artsen zijn zich er niet van bewust, maar deze behoren tot de klassieke symptomen van lage stralingsvergiftiging. De regering zegt half zo goed als dat de besmetting van Three Mile Island niet mag leiden tot een toename van kanker. De reden is dat de specifieke elementen die vrijkomen bij het kernongeval geen kanker veroorzaken, maar andere aandoeningen. Het woord kanker is veranderd in een medisch angstig woord dat meer verbergt dan het onthult. "Cancer" is een Latijns woord dat "krab" betekent. Het wordt gebruikt om een bepaalde vorm van groei of tumor die groeit met tentakels in verschillende richtingen, waardoor het een krab-achtige verschijning. Wat kanker zo angstaanjagend maakt is dat het snel groeit, gezond weefsel consumerend als het gaat; dus elke tumor die snel groeit wordt aangeduid als kanker, terwijl tumoren die stabiel blijven of zeer langzaam groeien meestal worden genoemd "goedaardig."

In de jaren twintig van de 1920 verdiende Dr. Otto Warburg de Nobelprijs voor het bepalen van precies wat kanker is. Hij kon bewijzen dat kanker een aandoening is van geblokkeerde celoxidatie. Vandaag, meer dan 50 jaar later, horen we jaar in jaar uit nieuwe ideeën over wat kanker zou kunnen zijn. Ondertussen worden Warburgs definitieve bevindingen van lang geleden genegeerd. Miljarden dollars en miljoenen levens zijn verspild door de jaren heen in pogingen om uit te vinden hoe kanker te doden wanneer het zich voordoet. De realiteit, mijn vrienden, is dat kanker zelf de omzetting is van normaal weefsel in een soort levende dood. De echte eliminatie van kanker kan alleen worden bereikt door niet door doodsoorzaken, maar door het herstel van het leven.

In het gebied rond Three Mile Island echter, is kanker niet het probleem. Uranium en zijn derivaten kunnen een schimmel produceren die leidt tot klonters en tumoren die vaak verkeerd worden gediagnosticeerd als kanker. Als de schimmel in de bloedbaan komt, produceert het een ziekte die bekend staat als cystic fibrosis. Met deze ziekte, het hele lichaam ondergaat verzwakking en geleidelijke degeneratie. Het slaat vaak kinderen, en wordt meestal beschouwd als fataal. De beste bescherming tegen deze aandoeningen veroorzaakt door straling, evenals tegen kanker en andere ziekten is om ervoor te zorgen dat uw lichaamscellen worden voorzien van de dingen die ze nodig hebben om gezond te blijven. Een sleutel hiertoe ligt in vier belangrijke mineralen die in evenwicht moeten zijn in je lichaam te allen tijde. De therapeutische waarde van deze mineralen werd een eeuw geleden vastgesteld door Dr. Wilhelm Schussler uit Bazel, Zwitserland en is sindsdien op talloze manieren bevestigd. In volgorde van belang zijn deze vier: kalium, calcium, magnesium en natrium. Het is het beste om deze vier mineralen in zo niet-toxische vorm te verkrijgen als mogelijk is. Normaal tafelzout is bijvoorbeeld natriumchloride.. een anorganische gif in de cel. Het moet worden ontgift door de lever en de metgezel organen van het lichaam voordat assimilatie. Evenzo zijn veel vormen van kalium giftig, hoewel kalium van vitaal belang is voor een goede gezondheid. Het is dus belangrijk om deze mineralen in een organische vorm te krijgen... Zoals citraat, silicon, of oesterschelpen. In de Verenigde Staten zijn de juiste supplementen zoals deze vooral belangrijk omdat de meeste Amerikaanse voedsel slecht gedemineraliseerd, en dit is het meest waar van kalium, de meest vitale mineraal van alle.

De aflevering op Three Mile Island bedekte honderden vierkante mijl en mogelijk een miljoen mensen met een laag niveau straling; maar het wonder is dat het niet veel erger was dan het was, want de meeste radioactieve materialen die tijdens de aflevering zijn nog steeds beperkt tot de centrale zelf. De enorme betonnen insluitingskoepel rond de reactor werd zo radioactief dat niemand erin kon komen zonder dat hij bijna onmiddellijk zou sterven; en de reactor zelf werd zo zwaar beschadigd dat vandaag, 30 dagen later, de sluiting van de reactor nog maar net zijn laatste fase bereikt. De schade en besmetting bij Three Mile Island Plant nummer 2 zijn zo extreem dat er ernstige twijfels zijn of het ooit weer kan worden opgeruimd en gebruikt. Sommigen hebben al gesuggereerd dat het in een graf van beton zou moeten worden ingekapseld en verlaten.

Mijn vriend, dat is een echo van de suggestie die ik deed over de Amerikaanse Bullion Depository in Fort Knox 3-1/2 jaar geleden in audiobrief nr. 5. De Stortory was besmet door een lekkende radioactieve CIA supergif daar in het geheim opgeslagen, en het blijft besmet tot op de dag van vandaag. Drie mijl eiland heeft bewezen dat er grote potentiële gevaren zijn van kerncentrales, maar die bewezen gevaren liggen op het gebied van kwetsbaarheid voor sabotage die verschrikkelijke gevolgen kan hebben. Het beschikbare bewijs wijst erop dat de noodsituatie op Three Mile Island geen ongeluk was. Het was een criminele daad. Het heeft tot gevolg dat het plan om de Amerikaanse vrijheden te sluiten wordt versneld door middel van energietekorten, economische verstoringen en overheidscontroles.

Vijf maanden geleden in audiobrief nr. 40, onthulde ik in detail hoe honderden Amerikaanse burgers opzettelijk waren opgeofferd door de Amerikaanse regering in Guyana, en waarom. Ik waarschuwde toen dat de gruwelijke tragedie in Jonestown, Guyana, slechts een schaduw is van wat er voor de hele Verenigde Staten ligt als de kanker van het bolsjewisme niet wordt gestopt. En nu heeft een binnenlandse Guyana plaatsgevonden op Three Mile Island. Een volkomen onnatuurlijke opeenvolging van gebeurtenissen heeft plaatsgevonden waardoor een nucleaire crisis heeft plaatsgevonden die zelfs nooit in officiële studies was geanalyseerd.

De verantwoordelijke.. de bolsjewieken onder ons.. hoopten een volwaardige ramp te bereiken op Three Mile Island met massale uitstoot van straling. Dit zou veel mensen dood hebben

gemaakt, veel meer ziek gemaakt, en een massale evacuatie van verschillende provincies in het Harrisburg gebied vereist. Dat zou twee dingen hebben bereikt. Ten eerste zou het de algemene sfeer van crisis, noodsituatie en de noodzaak van een beslissende federale actie hebben vergroot, maar, belangrijker nog, het zou alle kerncentrales hebben veranderd in objecten van angst en haat door het Amerikaanse publiek. Dit zou een onmiddellijke sluiting van alle 70 kerncentrales in de Verenigde Staten rechtvaardigen. In één klap zou Amerika 13% van zijn elektrische vermogen hebben verloren. De virtuele rantsoenering van elektriciteit met verschillende middelen zou snel zijn gevolgd als een middel om de overheidscontrole over het Amerikaanse leven te verscherpen. Maar de aflevering van Three Mile Island bereikte nooit het niveau van catastrofe, behalve in termen van schade aan de centrale zelf, en dus is het Bolsjewistische plan voor nu om genoegen te nemen met een half brood.

Drie Mile Island Plant nummer 2 werd gebouwd door een bedrijf genaamd Babcock & Wilcox, dat ook acht andere kerncentrales heeft gebouwd, waaronder de nummer 1 fabriek op Three Mile Island; Het plan is dus nu om dat bedrijf op verschillende manieren de schuld te geven en die acht fabrieken te sluiten, zoals vandaag door de Nuclear Regulatory Commission werd bevolen. In de getroffen gebieden zullen de verminderingen van de elektrische energie de door de bolsjewieken geplande ontwrichtende effecten hebben. Het Bolsjewistische plan om Amerika te beroven van een deel van zijn elektrische energie door de kerncentrales te sluiten is uitgewerkt. De laatste maanden is de controverse over kernenergie tot ongekende niveaus gestegen en medio maart zijn er twee acties ondernomen om het toneel te effenen voor Three Mile Island. Ten eerste, de Nuclear Regulatory Commission abrupt sloot vijf fabrieken in het noordoosten, ogenschijnlijk over aardbevingen zorgen; toen de film, “The China Syndrome” werd vrijgegeven... en, mijn vrienden, er is meer te komen. Door middel van Bolsjewistische staatsgreep d’etat en revolutie een internationale groep die eens krachtiger was dan de Rockefellers doen een nieuw bod op de macht hier in Amerika. Maar de uitkomst van de turbulente gebeurtenissen die nu achter de schermen plaatsvinden is onmogelijk te voorspellen, omdat er nu een clandestiene oorlog gaande is waarbij niet één maar meerdere belangrijke inlichtingendiensten betrokken zijn. De prijs: Controle van Amerika!!

Onderwerp 2.. Lang voor de Amerikaanse revolutie voor onafhankelijkheid, werd een beroemd principe geformuleerd in Europa. Het was:

Geef me de macht om geld uit te geven van een natie, en het kan me niet schelen wie de wetten schrijft.

De man die dit dictum heeft gemaakt, heeft het gebruikt om een familiedynastie van ongekende rijkdom en macht te lanceren. Zijn naam is Mayer Amschel Rothschild (uitgesproken als Rothsheeld). De macht van de Rothschilds, of Rothschilds (uitgesproken met lange “i”) zoals veel mensen ze noemen, groeide snel in Groot-Brittannië en Europa. Tegen de tijd van de Amerikaanse Revolutie waren vooral de financiële zaken van Groot-Brittannië en Frankrijk in de Rothschild zak. De belastingregelingen die de revolutie hebben veroorzaakt, zijn niet van koning George, maar van het Huis van Rothschild. Na de revolutie waren Rothschild agenten bij de hand om Amerika terug te brengen naar Rothschild controle. Een van de machtigste was Alexander Hamilton, maar zijn manoeuvres werden beëindigd door het beroemde duel met Aaron Burr. Amerika wist Rothschilds controle te ontlopen tot de burgeroorlog een nieuwe kans bood. In audiobrief nr. 26 vermeldde ik hoe Rusland, toen de grootste christelijke natie op aarde, Amerika in 1863 te hulp kwam. Groot-Brittannië en Frankrijk bereidden zich voor om de Verenigde Staten te ontmantelen, maar Rusland weerhield het. Om die en andere redenen markeerden de Rothschilds Rusland daarna voor een totale vernietiging. Tegelijkertijd waren de Rothschilds vastbesloten Amerika over te nemen en besloten om het te doen door machtige groepen al binnen ons land te bevorderen. Het tijdperk van de Amerikaanse roversbaronnen werd voortgebracht en daarmee een nieuwe superdynastie.. de ROCKEFELLERS. In 1917 was Rockefeller in Amerika zo groot geworden dat ze sterke partners waren met hun voormalige mentoren, de Rothschilds. De bolsjewistische kanker om Rusland te vernietigen was een Rothschild creatie, maar het waren de Rockefeller belangen die daadwerkelijk geïnjecteerd die kanker in Rusland.

Naarmate de 20e eeuw vordert, werd de macht van de ouder wordende Rothschilddynastie eindelijk overschaduwd door die van de opkomende Rockefellers. Waar Rothschild macht was begonnen met de controle over geld, was Rockefeller macht geworteld in de controle over ENERGIE; en met Saudi-Arabië in hun greep na de Tweede Wereldoorlog, de Rockefellers al snel begonnen om alle rivaliserende machtsgroepen wereldwijd, inclusief de Rothschilds te overtreffen. Maar, mijn vrienden, de Rothschild belangen wachtten hun tijd af. Ze wachtten tot de Rockefellers fouten gingen maken, en niet lang geleden begon het te gebeuren.

In audioletters nummer 38 en elders heb ik beschreven hoe de atheïstische bolsjewieken die Rusland runnen onlangs omver zijn geworpen. Deze laatste omverwerping is het hoogtepunt van zes decennia van vastberaden inspanning door een stoere, hechte band van Russische christenen. Toen de laatste fase van de omverwerping twee tot drie jaar geleden begon, waren het de Rothschilds..niet de Rockefellers die er het eerst over hoorden. De Rockefellers waren al 60 jaar geheime bondgenoten van de oude bolsjewieken in Rusland. Maar de Rockefellers hadden het helaas mis in hun geloof dat ze de bolsjewieken in feite onder controle hadden. In plaats daarvan waren het altijd de Rothschilds die in het geheim de bolsjewieken in Rusland controleerden en die nu hier in de Verenigde Staten de macht over hen hadden. In het verleden vielen de belangen van de Rockefellers en Rothschilds altijd goed samen, dat dit onderscheid niet echt uitmaakte; maar na de Slag bij de Oogst Maan, die ik in audiobrief nr. 26 openbaar maakte, veranderde alles.

Onlangs heb ik de fatale fout uitgelegd die de vier Rockefeller broers maakten in hun paniek na de Slag bij de Oogst Maan. Die fout was om Amerika’s deuren te openen voor de oude bolsjewieken, die nu uit Rusland worden verdreven. Het was een zelfmoorddaad voor de Rockefellers omdat hun eigen Corporate Socialist imperium niet kon hopen samen te leven met die Satanische Staat Socialisten.. De Bolsjewieken. Maar de Rockefellers aanvaardden de aanbevelingen van bepaalde adviseurs om dit te doen.. en die adviseurs, mijn vrienden, waren

Rothschild agenten! De afgelopen maanden heeft een bolsjewistische staatsgreep het leven genomen van alle vier de broers Rockefeller, zoals ik in mijn banden openbaar heb gemaakt. De Rothschild belangen van vandaag doen een wanhopige poging om hun vroegere status als ’s werelds nummer 1 machtgroep terug te winnen, en ze doen het door hun eigen krachten van het bolsjewisme.

Vorige maand heb ik geprobeerd de resterende leden van de Rockefeller familie te waarschuwen dat ze hun krachten moeten bundelen en nu moeten handelen om te stoppen met wat er gebeurt. Als ze actie ondernemen zoals ik vorige maand zei, kunnen ze niet alleen zichzelf redden, maar ons allemaal hier in Amerika; Maar als ze niet handelen, en snel, zullen ze lijden onder het historische lot van alle omvergeworpen dynastieke families.. zullen ze allemaal worden opgespoord en gedood door hun bolsjewistische vijanden. Tot nu toe, het spijt me te moeten melden, de Rockefeller overlevenden blijven gefragmenteerd en geneutraliseerd, ten onrechte overtuigd dat ze niet genoeg macht om te handelen hebben; en nu, mijn vrienden, is een ander prominent lid van de Rockefeller familie vermoord.. vermoord in de buurt van Parijs, Frankrijk; maar een dubbelganger is al vervangen.

Vrienden, als de Bolsjewistische staatsgreep en de komende revolutie succesvol zijn, dan staat ons land voor een toekomst van kwelling en wanhoop. Christenen zullen hun Bijbels moeten verbergen en hopen voor een dag lang in de toekomst wanneer het veilig zal zijn om ze opnieuw te lezen. Toen de bolsjewistische revolutie zes decennia geleden door Rusland spoelde, was dat de manier waarop het was. Onze Heer Jezus Christus is een doorn in de ogen van de atheïstische bolsjewieken, en hun haat voor Hem zal tot uitdrukking komen in genadeloze vervolging van Zijn volgelingen. Daar twijfel ik niet aan!

Er zijn er die vandaag zeggen: “Amerika is te groot, niemand kan ons hele land overnemen,” maar, mijn vrienden, de Verenigde Staten hebben slechts vier (4) Tijdzones. Tweeënzestig jaar geleden slaagden kleinere aantallen bolsjewistische revolutionairen, met behulp van ruwere technieken dan vandaag, erin om Rusland in handen te nemen en Rusland verspreidde zich bijna halverwege de wereld, met elf (11) Tijdzones! De bolsjewieken, die het bevel van de Rothschilds uitvoeren, werken snel, en toch is de situatie de laatste dagen veel ingewikkelder geworden dan voorheen. De strijd om de controle over Amerika is nu verworden tot een geheime inlichtingenoorlog, waarbij niet één maar meerdere belangrijke inlichtingendiensten van de wereld betrokken zijn. Waar het allemaal naartoe leidt is op dit moment absoluut niet duidelijk. Ik kan alleen maar de feiten aan u melden en u vragen uw ogen open te houden. Zo zijn de bolsjewieken op dit moment van plan om rond half mei een crisis in het Midden-Oosten te veroorzaken. De revolutie van de paus was ook gepland voor mei toen ik het plan voor het eerst openbaar maakte in audiobrief nr. 42, maar dat is nu teruggeduwd naar juni. Maar deze en andere plannen zijn in twijfel getrokken door recente uitbarsting van intelligentie oorlogvoering door middel van “dubbele” look-likes, en bedriegers.

Eerder deze maand bijvoorbeeld op 11 april verliet vicepresident Walter Mondale Washington op een reis naar IJsland, Scandinavië en Nederland; maar, mijn vrienden, de man en vrouw van Air Force II waren niet Mondale en zijn vrouw maar eigenlijk “dubbelen.” De echte Walter en Joan Mondale waren weggevaagd. De volgende dag verlieten Jimmy, Rosalyn en Amy Carter het Witte Huis voor een 10-daagse paasvakantie in Georgia. De eerste 8 dagen zouden in afzondering op Sapelo Island worden doorgebracht. Carter zag er overdag meer snoezig uit, gescheurd door leukemie en meerdere kankers. Zijn zichtbare gewichtsverlies de laatste tijd had aanleiding gegeven tot cover verhalen over zijn vermeende succes in het dieet. Hij verloor snel de mogelijkheid om te werken en nieuwsberichten zeiden dat hij naar Georgië ging om eenzaamheid te zoeken. En dus waren anderhalf week rond Pasen de president en vicepresident van de Verenigde Staten buiten beeld. Een paar lage-sleutel rapporten

verschenen in de kranten over de vermeende activiteiten van Mondale op zijn reis. Anders was alles hier in Washington stil. Het echte doel van de reis van Mondale's bolsjewistische "dubbele" was om olie te verkrijgen voor Israël, maar in dit de Mondale "dubbele" mislukte omdat zeer onlangs Rusland's Marshal Dmitry Ustinov.. de man die nu de leiding in het Kremlin.. had Noorwegen persoonlijk bezocht, en Noorwegen is nu in het reine gekomen met Rusland.

Het weekend na Pasen gebeurde het snel, helemaal ongezien door het publiek. Op vrijdagavond 20 april werd de echte Walter Mondale incommunicado vastgehouden door bolsjewistische ontvoerders in New Richmond in West Wisconsin. Ergens tussen 9:30 en 10:00 lokale tijd, werd vice-president Walter Mondale geëxecuteerd! Mondale was een van Nelson Rockefeller's meest nabije politieke bondgenoten en was prominent geweest onder de rouwers tijdens de herdenkingsdienst van Rockefeller in Riverside Church in begin februari. Nu was hij op een vrijdagavond gestorven, zoals Rockefeller had, op bijna dezelfde lokale tijd en uit dezelfde oorzaak.. een kogel in het voorhoofd. Nauwelijks een uur later, Mondale's lichaam werd gedumpt in Lake Superior op een punt ongeveer 12 mijl ten zuidoosten van Taconite Harbor, Minnesota. Ondertussen was Air Force II al op weg westwaarts over de Atlantische Oceaan met een Mondale "dubbel" aan boord. Mondale was gepland om zondag terug te keren, volgens openbare aankondigingen, maar zijn vliegtuig was een dag eerder terug om veiligheidsredenen.. maar het deed geen goed. Air Force II, een kopie van Air Force I die door de president werd gevlogen, was een speciaal uitgeruste militaire Boeing 707 bekend als een VC 137-C. De resten ervan liggen nu onder duizenden meter water in de Noord-Atlantische Oceaan, behalve de linkervleugel. De navigatie coördinaten zijn 57 - 30 - 35 Noord, 26 - 38 - 20 West. Dat is ongeveer 150 mijl ten noorden van waar de Kissinger jet neerstortte in februari. De linkervleugel van Air Force II ligt op de oceaanbodem ongeveer 13 mijl ten oosten van de rest van het vliegtuig. De bemanning kon geen details doorgeven, maar een explosie vlak bij de romp trok bijna de hele linkervleugel weg tijdens de vlucht. De vleugel spatte weg als een blad terwijl de rest van het vliegtuig 7 mijl naar beneden in de zee spiraalde. Op dit moment beweert Mondale's kantoor dat hij zondag 22 april om 13:00 uur terugkwam, maar de volgende persoon die je in het nieuws ziet als Mondale zal zijn tweede "dubbele" zijn, gerekruteerd om in te vallen voor de eerste "dubbele" die stierf in een Noord-Atlantische crash van Air Force II. Een vervanger van Air Force II zal ongetwijfeld verschijnen zodra men kan worden uitgerust.

Op zaterdag 21 april vloog Jimmy Carter in het geheim van Georgia naar Camp David, zich er niet van bewust dat Mondale dood was. Na de lunch ging hij naar het Bethesda Naval Hospital voor een controle op zijn kanker en daarna naar het Witte Huis kort. Het was pas ongeveer 20:00 uur die avond dat de echte Jimmy Carter terugkwam naar Plains. Daar werd om 22.30 uur Jimmy Carter, president van de Verenigde Staten, tussen de ogen geschoten, maar hij behield ongelofelijk wat tekenen van leven. Hij werd van Plains naar Andrews Air Force Base gehaast buiten Washington, en kwam kort na middernacht aan. Om 2:00 uur zondag 22 april werd hij geopereerd in het Bethesda Naval Hospital, maar het was hopeloos, net zoals het was in 1963 toen president Kennedy werd neergeschoten in het hoofd. Met Rosalyn Carter in shock, werd het lichaam van de overleden president van de Verenigde Staten snel verwijderd. Die avond was de echte Rosalyn Carter onder zware verdoving in het Witte Huis, maar ook zij werd kort na middernacht met een kogel tussen de ogen geëxecuteerd.

In de afgelopen dagen is Jimmy Carter nummer 2 (dat wil zeggen, Carters "dubbele") herhaaldelijk in het openbaar gezien en wat een verandering! Jimmy Carter nummer 2 ziet er tien jaar jonger uit dan de echte Carter. Luister nu naar de vermoeide, stoppende stem van de

oude Carter zoals hij las een voorbereide verklaring slechts 17 dagen geleden op 10 april (sound track volgt):

“We zijn al begonnen met veel te horen van de oliemaatschappijen over zogenaamde ’ploegruggen’; maar wat deze talk verbergt is dat dit voorstel, zoals het zal worden gepresenteerd met de Windfall Winstbelasting, al levert zes miljard dollar aan verhoogde inkomsten.”

Vergelijk dat nu met de meer schelle stem.. krachtdadig, krachtig en zelfverzekerd.. van Carter nummer 2 slechts twee dagen geleden op 25 april (sound track volgt):

“Het komt erop neer dat als er een poging wordt gedaan om de SALT-overeenkomst te bedriegen, inclusief de beperkingen op de modernisering van ICBM’s, we het zullen detecteren.”

Mijn vrienden, de platte, ongemakkelijke sprekende stijl van de oude Carter is weg. In plaats daarvan is er een nieuwe stijl van levering die de oude Carter imiteert maar Beter fraseert en levendiger invoeling van de stem heeft. De ogen die werden beglazuurd met pijn en kalmering zijn nu verdwenen, en in hun plaats zijn ogen die piercing en alert. Weg is de oude Carter die belegerd wordt. In zijn plaats is een man die het heeft over het bestormen van het land door het invoeren van elke Democratische Presidentiële Primary in het land, maar hij maakt het doen met slechts een zwakke imitatie van die meest beroemde van alle Carter campagne activa.. de gezicht-splitting Carter grijns. De verandering in uiterlijk en gedrag zijn zo opvallend dat er iets moest worden gedaan om de aandacht van de mensen te richten op een manier die het allemaal weg zou verklaren..met andere woorden, afleiding. De nieuwe Jimmy Carter, de “dubbele,” krijgt grote publiciteit over het feit dat hij zijn haar aan de linkerkant deelt; de oude Carter, natuurlijk, scheidde het aan de rechterkant. Dus nu denkt iedereen die naar hem kijkt en denkt: “Carter ziet er tegenwoordig anders uit,” zal ook denken: “Ik denk dat het haar het doet.”

Mijn vrienden, er gebeuren vreemde dingen en jullie moeten je voorbereiden op grote verrassingen in de komende dagen. Naast de clandestiene diensten van de Verenigde Staten en de Rothschild belangen, zijn er nu tenminste drie andere facties die heimelijk bezig zijn. Dit zijn de inlichtingendiensten van Rusland, Groot-Brittannië en Israël. In de afgelopen twee maanden is Groot-Brittannië in het geheim in het reine gekomen met Rusland, en zijn de Russische onderwaterraketten rond Groot-Brittannië verwijderd; En de dubbele voor Jimmy en Rosalyn Carter zijn de afgelopen week veel op de Russische ambassade geweest in Washington, om het Witte Huis zoveel mogelijk te vermijden.

Eén ding is zeker, mijn vrienden: wat deze dingen ook betekenen, de Russen nemen het allemaal heel serieus. Sinds afgelopen zondag 22 april zijn er 24 Russische kosmosferen ingezet boven het metropolitane gebied van Washington. Er is iets belangrijks gaande, en hoe het ook blijkt, de Russen zijn van plan om klaar te zijn.

Onderwerp 3.. Een week geleden vandaag, 20 april, was Lenins verjaardag. In het verleden was het altijd een dag die een fatsoenlijke eerbiedwaardige houding van alle Russen eiste; maar de dingen veranderen vandaag in Rusland. Brezjnev nummer 2.. De “dubbele” die de echte Brezjnev na zijn dood in januari 1978 vervangen.. wordt vandaag gebruikt om Russische beleidsposities over te brengen aan de wereld, En dit jaar was Brezjnev nummer 2 opvallend door zijn afwezigheid van Lenin Dag vieringen. In plaats daarvan ging hij naar een hockeywedstrijd en een die weinig betekenis had voor Rusland, wiens team niet een van die spelen. Het was een grafische manier om in feite te zeggen: Lenin woont hier niet meer. Ondertussen gaven andere leden van de Russische leiders signalen over wat er vandaag in Rusland wel toe doet. De hockeywedstrijd van Brezjnev nummer 2 vond plaats op Goede

Vrijdag, zoals in Rusland wordt gerekend. Op dat moment was een Congresdelegatie uit de Verenigde Staten in Moskou een ontmoeting met leiders, waaronder premier Kosygin en minister van Buitenlandse Zaken Gromyko. In James Reston's New York Times artikel van 24 april 1979 wordt een verrassend gedrag van de Russische leiders genoemd: "Paradoxisch geregeld met de Congresleden op Pasen weekend om naar de oude christelijke kerk in Syzran te gaan en, zo niet, te kijken naar, zo niet deelnemen aan de ceremonie van de Verrijzenis." Meer dan een week eerder was het Paasseizoen begonnen in Moskou op een manier die veel buitenwaarnemers verbijsterd. Op de avonden van 13 en 14 april het Moskou Conservatorium, De belangrijkste concertzaal in Moskou was vol met capaciteitsmenigten. Ze waren er om iets te horen dat niet gehoord werd in Rusland sinds de bolsjewistische revolutie in 1917.. En in de hoofdstad van het land willen onze leiders dat we haten, donderde het Moskouse Conservatorium met die triomferende woorden van het Halleluja Chorus: "De Heer zal regeren voor eeuwig en altijd."

In een interview van de Britse omroep Corporation op 3 februari, verbannen Russische auteur Alexander Solzhenitsyn zei dat hij terug wil keren naar Rusland. Hij zegt dat er een verjonging van de samenleving gaande is daar nu.. en geen wonder! In het Pasen, net voorbij de Russen, vieren ze niet alleen de opstanding van onze Heer Jezus Christus, maar vieren ze ook de opstanding van het christendom zelf in Rusland.

Mijn vrienden, het is een feit dat Rusland niet langer wordt geregeerd door satanische bolsjewieken, maar door inheemse Russische christenen. Maar het is ook een feit dat het Kremlin vandaag de baas is over de machtigste militaire machine die de wereld ooit heeft gekend. Russische onderwaterraketten staan klaar in onze eigen territoriale wateren, klaar om te lanceren in een verwoestende nucleaire aanval op een moment van tevoren. Russische onderzeeërs die deels met neutronenwapens zijn bewapend, patrouilleren nu voortdurend langs onze oost-, west- en Golfkusten. Russische geladen Deeltjes-wapens zijn op de maan, in de baan van de aarde en op drijvende Elektrogravitische Platforms over ons land. Onze grote dammen en vele andere doelen zijn gesaboteerd met waterstofbommen die al klaar zijn voor detonatie op satellietcommando.

Als de Kamikaze-oorlogsplannen van onze bolsjewistische heersers niet worden tegengehouden, is er geen twijfel over wat de uitkomst zal zijn. Heel Amerika zal veranderd worden in een brandstapel, en de Amerikaanse droom zal eindigen in een nachtmerrie. Als je dit allemaal bekijkt, vraagt iemand me zo vaak: "Als de leiders van Rusland vandaag christenen zijn, waarom zouden ze ons dan pijn willen doen; veel minder, ons doden?" Mijn vrienden, om te beginnen, hun daden hebben al bewezen dat ze niet de wens hebben om ons te vernietigen. Ruim anderhalf jaar geleden versloeg Rusland de Verenigde Staten in de nog steeds geheime Space Battle of the Harvest Moon. Sindsdien is Rusland steeds meer in staat om Amerika te vernietigen naar believen.. maar de Russen hebben het niet gedaan ondanks het voortdurende verraad door de Amerikaanse satanische heersers.

Zoals ik afgelopen september in audiobrief nr. 38 heb beschreven, zijn de heersers van Rusland van plan om BOLSHEVISM van de aardbodem te vegen. Toch is het nu duidelijk dat als ze een manier vinden om het te doen zonder toevlucht te nemen tot een volledige oorlog, ze zullen proberen het te doen; maar het probleem is dat onze eigen heersers die nu de bolsjewieken zijn oorlog steeds onvermijdelijk maken. Ten eerste willen de bolsjewieken ons allemaal onder hun eigen Total Dictation brengen. Dan zullen ze Amerika kunnen vormen tot een veel efficiëntere oorlogsmachine dan nu; en onder de voorwaarden van de bolsjewistische dictatuur, zullen jij en ik machteloos zijn om het te stoppen. De Russische heersers zullen dan slechts met twee mogelijke keuzes worden geconfronteerd. Een keuze is om het Russische volk, dat door de bolsjewieken te veel heeft geleden, opnieuw te laten lijden als de

Amerikaanse nucleaire eerste aanval wordt gelanceerd. De enige andere keuze is Amerika uit te schakelen. In dat geval zullen er talloze miljoenen Amerikaanse christenen gedood worden, maar de houding van de Russische heersers is dat als we de bolsjewieken toestaan dat ze zo ver gaan, we alleen onszelf de schuld zullen geven!

Vorige maand stelde ik voor dat een “Pilgrimage for Peace” naar Moskou gevormd zou worden door Amerikaanse christelijke leiders. Het doel zou zijn om bruggen te bouwen tussen de volkeren van Rusland en Amerika als de enige echte basis voor vrede en vriendschap. Ik heb christelijke leiders van alle denominaties en op alle niveaus opgeroepen om tegen 30 april in grote aantallen te reageren. Op die manier was er een kans dat de Russische heersers ongelijk konden krijgen in hun overtuiging dat de Amerikaanse kerken geïnfiltreerd zijn door het bolsjewisme. Nu, mijn vrienden, is het tijd om de resultaten te melden. In alle Verenigde Staten zijn er slechts een handvol onafhankelijke pastoors en kerkambtenaren geweest die hebben gereageerd. Er is geen kans dat zo’n kleine groep het Kremlin van iets zou overtuigen; en dus ben ik nu gedwongen om de vraag die ik in audiobrief nr. 21 stelde te herhalen, en dat is: Waar, Oh Waar zijn de Kerken vandaag?

Maar er is nog steeds een straal van hoop, mijn vrienden. Mijn oproep voor een “Pilgrimage for Peace” vorige maand was alleen gericht aan kerkleiders, die voor het grootste deel niet hebben gereageerd. Toch is er een spontane uitstorting van belangstelling van de liefhebbers van onze Heer Jezus Christus in alle andere levenswandelen; daarom, Ik ben hierbij het uitbreiden van mijn voorstel voor een Pelgrimage voor de Vrede. De naam Christian betekende oorspronkelijk “Christus één”.. dat wil zeggen, iedereen die de Heer Jezus Christus liefhad en volgde. Nu doe ik een beroep op alle Christus’ mensen in alle levenswandelen:

Wil je met me mee naar een pelgrimstocht naar Rusland?

Wilt u dat de huidige christelijke heersers van Rusland begrijpen dat er nog steeds een ruggengraat van fatsoen, eerlijkheid en waarheid in Amerika is??

Zou u bereid zijn om een deel van uw tijd en geld te besteden aan een bedevaart naar Rusland als het zou kunnen voorkomen dat thermonucleaire oorlog???

Vrienden, als jullie op welke manier dan ook kunnen deelnemen aan een pelgrimstocht voor vrede, neem dan contact met me op tegen het einde van mei 1979. Als je zelf kunt gaan, of als je iemand anders kunt helpen om te gaan, laat het me dan weten. Om dingen zoveel mogelijk te stroomlijnen, gelieve niet te bellen, maar.

Schrijf me (Dr. Peter Beter) hier op: 1629 K Street, N.W. Washington, D.C. zip 20006 Schrijf het woord “Pilgrimage” in de linker benedenhoek van de envelop. Geef uw naam, adres, telefoonnummer, beroep, en of u beschikbaar bent om zelf te gaan of om iemand anders te sponsoren.

Het valt nog te bezien of de Russische leiders een dergelijk bezoek zullen goedkeuren, maar ik geloof dat dat vooral van u afhangt. Als ze zien dat de mensen van Amerika echt vrede willen, vertrouwen en vriendschap, dan geloof ik dat hun reactie gunstig zal zijn, maar als ze er niet van overtuigd zijn dat we serieus zijn, zal er geen pelgrimstocht zijn, en zullen de gevolgen voor Amerika en de wereld zeer ernstig zijn.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 46

28 mei 1979

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter in Washington. Vandaag is het 28 mei 1979, en dit is mijn audiobrief nr. 46.

In de meeste zwarte landen van Afrika duren criminelen en interne vijanden van de staat niet lang. Mensen verdwijnen in het holst van de nacht om nooit meer gezien of gehoord te worden, en als ze verdwijnen weten hun families dat ze voorgoed verdwenen zijn. Ze weten Beter dan er iets over te zeggen. Het slachtoffer wordt naar een geheime plaats gebracht waar alleen in angstige fluisteringen in zwart Afrika over gesproken wordt. De plaats staat meestal bekend als “The Pit.” Het slachtoffer is geblinddoekt en door de nachtelijke duisternis naar de rand van de put geleid. Er wordt kerosine over hem gegoten tot hij grondig doorweekt is. Dan als het slachtoffer schreeuwt voor niets, de fakkeldrager nadert. Even later wordt de scène rond de put verlicht als de kerosine in brand vliegt. Dan wordt het slachtoffer over de rand geduwd om levend te vallen, maar vlammen, in de put.

In bijna alle zwarte Afrika is dat hoe wet en orde wordt gehouden; maar dat is niet de enige plek waar mensen worden gerucht dat ze in stilte verdwijnen. De laatste tijd zijn er berichten over de verdwijningen van de groothandel in Argentinië. Een paar dagen geleden, op 22 mei, zette de BBC het aantal verdwijningen op 4.000 sinds 1976 en een paar dagen daarvoor op 16 mei, de New York Times een verhaal genaamd “Gevonden in Argentinië.” Het artikel verwees naar een groot verhaal in de Buenos Aires Herald en citeerde ook uit een gerelateerde krantenadvertentie. Inbegrepen waren de woorden: “De meest capabele en meest gerenommeerde mensen worden gewend om stil te zijn.”

Voor de meeste Amerikanen lijken nachtelijke verdwijningen in Afrika waarschijnlijk niet erg relevant. We ontspannen ons en zeggen tegen onszelf: “Misschien is dat Afrika, maar het is hier anders. Dit is Amerika.” Argentinië kan een beetje dichter bij huis slaan omdat Argentinië een moderne, geavanceerde natie is. Toch zullen de meesten van ons ons waarschijnlijk troosten dat dit Amerika is, niet Argentinië; het is hier anders, denken we. Nou, mijn vrienden, het is hier anders. In Afrika praten de inboorlingen alleen maar in fluistering over verdwijningen en “The Pit,” maar fluistert snel. Iedereen weet van de Pit. Ook in Argentinië weten de mensen tenminste dat er verdwijningen plaatsvinden, omdat de pers tot nu toe de vrijheid heeft om daarover rapporten te publiceren. Maar het is hier in de Verenigde Staten dat de meest belangrijke verdwijningen nu plaatsvinden. Het begon vier maanden geleden met de moord op Nelson Rockefeller. Nu verdwijnen belangrijke en beroemde mensen. De moord op Nelson Rockefeller is gevolgd door stuiptrekkingen in het heerschappij van Amerika, en toch is er geen hint voor het publiek over wat er gebeurt. De Rockefeller moord in januari gaf het begin aan van een bolsjewistische staatsgreep hier in Amerika. Een geheime bolsjewistische zuivering van de Rockefellers was onderweg, bloedig maar verborgen voor het publiek. Vorige maand onthulde ik dat een geheime inlichtingenoorlog tussen “dubbelen” was uitgebarsten voor controle over de Amerikaanse regering. Toen ik vorige maand audiobrief nr. 45 opnam, was de situatie verwarrend en mijn informatie was nog steeds fragmentarisch, maar ik vertelde je wat ik kon.. en nu kan ik je meer vertellen.

De oorlog van de “dubbelen” gaat niet alleen over de bolsjewieken, maar ook over de clandestiene diensten van Rusland, Groot-Brittannië en Israël; maar de basisstrijdlijnen worden getrokken tussen Rusland en de bolsjewie ken. Vanaf nu lijken de Russen geleidelijk

aan de overhand te krijgen, dankzij het gebruik van een verbazingwekkend nieuw Intelligence wapen. Er is ironie in wat de Russen nu doen in de oorlog van “dubbelen.” Ze zijn het verhogen van de geest van niemand minder dan Nelson Rockefeller.. en op een manier die hij zou hebben gewaardeerd.

Mijn drie onderwerpen deze maand zijn: Onderwerp 1.. Nelson Rockefeller’s Revenge From The Grave Onderwerp 2.. De Cosmosphere Shuttles To Prevent Nuclear War Onderwerp 3.. De moderne wedergeboorte van de “Heilige Alliantie”

Onderwerp 1.. In de zomer van 1976 is er een raketcrisis uitgebroken tussen Rusland en de Verenigde Staten die tot op heden nooit officieel bekend is gemaakt. Zoals al mijn oudere luisteraars weten, doel ik op de onderwaterraketcrisis van 1976. De Russische marine plantte kleine, korte afstands, onderwater gelanceerde nucleaire raketten binnen de territoriale wateren van de Verenigde Staten. Ze deden hetzelfde op geselecteerde andere locaties wereldwijd. Ze maakten zich op voor een verrassingsaanval op de Verenigde Staten, waarbij geen ICBM’s betrokken waren, maar een marinestrategie. Hiermee hoopten ze Amerika op haar knieën te krijgen met één snelle klap, maar als dat niet lukte, waren ze voorbereid op een oorlog. Het was een wanhopige gok van het Kremlin, veel gevaarlijker dan de Cubaanse raketcrisis van 1962. In een militaire dubbelkruising werd het Kremlin eenzijdig beëindigd met de geheime Rockefeller-Sovjet alliantie van bijna zes decennia. Maar toen kwam er geen kernoorlog uit, vooral dankzij de dappere acties van slechts één man. Die man was de overleden generaal George S. Brown, toen voorzitter van de Joint Chiefs of Staff. Hij was het die toen president Gerald Ford overhaalde om Henry Kissinger het bevel te geven om de Russische raketten uit Amerika’s wateren te verwijderen.

In audiobrief nr. 16 dat ik september onthulde de loyale, dappere acties van generaal Brown in het voorkomen van nucleaire oorlog. Die acties omvatten mijn eigen lange ontmoeting met hem in het Pentagon op 16 september 1976. Generaal Brown kwam al snel represailles tegen hem tegen. Het begon in oktober 1976, kort na mijn ontmoeting met hem. De grote media begonnen hem te snijden, en hij werd zelfs gedwongen om zich te verontschuldigen op de nationale televisie voor een aantal vermeende opmerkingen die zes maanden oud waren. Tot dan toe was generaal Brown beroemd om zijn uitgesproken, rechtuit gedrag; maar daarna vervaagde hij snel tot in de vergetelheid. Hij was niet actief voorzitter van de Joint Chiefs en stierf kort na zijn pensioen aan kanker. In audiobrieven nrs. 17 en 23 onthulde ik hoe het lot van generaal Brown rechtstreeks verbonden was met een drastische omkering van Amerika’s fortuin, maar tot nu toe heb ik nooit onthuld wat er uiteindelijk met generaal Brown gebeurde. Eindelijk kan ik het je vertellen. Ik kom terug op de zaak van generaal Brown nadat ik je wat andere dingen heb verteld die je eerst moet weten.

De neutralisatie van generaal Brown was onderdeel van een poging van de vier overleden broers Rockefeller om hun voormalige geheime alliantie met de Sovjet-Unie te herstellen. De Broeders konden in het begin niet geloven dat de alliantie voorgoed was verdwenen. Pas medio 1977 kregen ze bewijs dat ze overtuigd werden dat hun oude bondgenoten in Rusland, de atheïstische bolsjewieken, werden omvergeworpen. Tot die tijd probeerden de Broeders nog steeds dingen weer aan elkaar te lijmen.

In dit opzicht wordt een weinig bekende praktijk van wijlen Nelson Rockefeller nu van cruciaal belang. Nelson leefde altijd in angst om vermoord te worden. Als een mot die tot een vlam aangetrokken werd, verlangde hij naar de schijnwerpers en vreesde hij het tegelijkertijd. Hij was vooral bezorgd dat iemand die dicht bij hem stond, iemand die hij zelf aan de macht had gebracht, hem op een dag zou bedriegen. En zoals ik in audiobrief nr. 43 onthulde, waren zijn angsten gegrond. Voor Nelson Rockefeller werd de lust naar macht rivaal door slechts één andere emotie.. wraak. Hij nooit vergeten een wrok. Bijvoorbeeld, drie decennia geleden een

jonge Californische Congreslid genaamd Richard Nixon gemarkeerd zichzelf voor Rockefeller's haat. Nixon ging achter een intieme medewerker van Rockefeller genaamd Alger Hiss aan, die verraderlijke activiteit van Hiss aanrekende. Uiteindelijk kwam Hiss achter tralies terecht. Niet voor verraad maar voor meineed in verband met verraad. Rockefeller was woedend en beloofde Nixon op een dag te doen. Later toen Rockefeller het 25ste amendement op de grondwet van de Verenigde Staten maakte, hield hij Nixon in gedachten. Het 25e amendement was de manier waarop Rockefeller president wilde worden zonder gekozen te worden. Het podium was voorzien van een schandaal genaamd Watergate, en Nixon werd gemanoeuvreerd in het Oval Office zodat hij het zou zijn die werd geruïneerd door Watergate. Zoals gepland verliet Nixon het presidentschap in schande, en Hiss verliet de gevangenis als sympathiek figuur in de grote media.

Nelson Rockefeller wilde er ook voor zorgen dat als hij ooit vermoord zou worden hij wraak zou nemen, zelfs vanuit het graf. En dus maakte hij er de gewoonte van om een volledige lijst bij te houden van alle mensen die door zijn broers en zichzelf in belangrijke posities werden geplaatst. Hij gaf regelmatig kopieën van de laatste lijst aan bepaalde elementen binnen de Russische inlichtingengemeenschap. Zijn politieke testament bevatte instructies die heel eenvoudig waren: "Als iemand mij ooit vermoord heeft, gebruik dan de lijst; zoek uit wie het gedaan heeft. Het kan me niet schelen of je van iedereen op de lijst af moet, doe het gewoon." Het enige wat hij nooit had verwacht, was dat de Rockefeller-Sovjet-alliantie zelf uiteen zou vallen. Zelfs zo komen de Rockefeller "Hit Lists" nu in hun eigen op een manier die hij nooit had kunnen voorzien, omdat de bolsjewieken die de staatsgreep tegen de Rockefellers uitvoerden ook de vijanden zijn van de nieuwe regerende factie in Rusland. Dus Rusland gebruikt nu om haar eigen redenen Nelson Rockefeller's "Hit List" in de geheime Intelligence oorlog die nu gaande is. Ze weten precies wie ze hier in Amerika moeten zoeken en weten het al jaren. Ze bereiden zich al jaren voor om de lijst te gebruiken als dat de beste manier was om verder te gaan. Hier, mijn vrienden, komt het nieuwe Russische geheime wapen op de foto.

Wat ik ga onthullen, onthul ik vooral voor de geschiedenis. Ik weet zelfs voordat ik het onthul dat sommige van mijn luisteraars mij zullen verlaten nadat ze het horen, zeggend "Het kan niet zijn"; maar, mijn vrienden, ik weet ook dat de gebeurtenissen in de komende dagen onmogelijk te begrijpen zullen zijn zonder dit geheim te kennen. Ik vraag u dus niet om het te geloven omdat ik het zeg. Wat ik wel vraag.. en ik vraag het voor je eigen goed.. is dat je een open geest. Luister en hoor wat ik nu moet onthullen, en kijk dan zelf naar de gebeurtenissen.

Mijn vrienden, sinds de Tweede Wereldoorlog en daarvoor hebben wetenschappers over de hele wereld de fundamentele geheimen van het leven zelf onderzocht; en op dit gebied is de vooruitgang veel sneller dan het publiek heeft laten geloven. Vandaag is het algemeen bekend dat erfelijkheid wordt beheerst door iets dat genen wordt genoemd, maar nauwelijks een generatie geleden begon deze relatie pas te worden vermoed. Toen het in 1944 werd voorgesteld door een theoretische natuurkundige, Erwin Schrodinger, was het een nieuw idee. Verder was niemand te zeker wat genen waren afgezien van enorme moleculen of clusters van moleculen. Sommigen dachten dat het moleculaire stukken eiwit waren, sommigen dachten dat ze iets anders waren. Toen Schrodinger's ideeën over genen werden gepubliceerd, woedde de Tweede Wereldoorlog nog steeds en het wetenschappelijk basisonderzoek was op een back-phone; en toch, nauwelijks een half dozijn jaar later, de onderzoekers nulden in op een bouwsteen van het leven nog meer basis dan genen. De oplossing werd gevonden voor deze revolutionaire puzzel in april 1953 aan de Universiteit van Cambridge in Engeland. Later deelden wetenschappers James Watson, Francis Crick en Maurice Wilkins de Nobelprijs voor het oplossen van de puzzel. Ze hadden de moleculaire structuur van DNA ontdekt, de beroemde "dubbele helix." In 1968 publiceerde Watson een boek getiteld "The Double Helix,"

uitgegeven door Athenaeum, New York, N.Y. Om het overweldigende belang van de dubbele helix-ontdekking in 1953 te begrijpen, hoeft men niet verder te gaan dan deze paar woorden op het jasje van het boek:

“DNA is het molecuul van erfelijkheid, en om de structuur en de voortplantingsmethode ervan te kennen, stelt de wetenschap in staat te weten hoe genetische richtingen geschreven en overgedragen worden, hoe de levensvormen van de ene generatie naar de volgende worden geordend.”

Met andere woorden, DNA begrijpen is het beginnen te begrijpen van het leven zelf.

Het is nu meer dan een kwart eeuw geleden sinds de cruciale ontdekking van het DNA dubbele helix, en sindsdien onderzoek in moleculaire biologie is niet stil maar versnellen. In sommige gevallen is onderzoek in de richting gegaan die bewust tegen publiciteit beschermd zijn vanwege de angst voor publieke reacties. Niet zo lang geleden bijvoorbeeld vonden universiteiten die onderzoek doen naar kunstmatige microben hun buren in een lelijke bui toen ze erachter kwamen. De baby’s van de testbuis zijn nu een realiteit, en dat begon niet lang geleden in Engeland waar het mysterie van DNA voor het eerst werd ontrafeld. Dan, natuurlijk, zijn er klonen.. dat wil zeggen, wezens die worden gereproduceerd door kunstmatige middelen en die exacte duplicaten van een origineel zijn. Klonen van alle soorten dieren zijn succesvol geproduceerd in het laboratorium, maar dat is niet wat mensen stoort. In het recente verleden werd beweerd dat ook menselijke klonen mogelijk zijn en dat sommige al bestaan. Deze laatste beweringen over menselijke klonen zijn belachelijk gemaakt, ontkend en onderdrukt door allerlei ambtenaren. De reden is dat het idee van dubbele mensen door Rusland en de Verenigde Staten wordt misbruikt voor een supergeheime wereld van inlichtingenactiviteiten. Echte klonen zijn er niet bij betrokken, maar iets dat een oppervlakkige gelijkenis vertoont met klonen is gaande; en het laatste wat de machten-die-zijn-wil is dat u en het publiek een hint hebben over wat er gaande is.

Zowel in Rusland als in het Westen is er al jarenlang onderzoek gaande naar biologische synthese.. dat wil zeggen kunstmatige levensvormen; en volgens hoge intelligentie vond een prachtige doorbraak plaats in Rusland enkele jaren geleden. De Russen noemen deze doorbraak een “providential discovery,” iets wat ze bijna per ongeluk leerden. Ze ontdekten de sleutel tot het creëren van wat bekend staat als “organische robots.” Een organische robot is een kunstmatig robotachtig wezen, het lijkt en handelt precies als een mens en toch is het niet menselijk. Een robot leeft in biologische zin, maar het is een kunstmatige levensvorm. Robotoïden reageren op conventionele routine medische tests op dezelfde manier als mensen doen; ze eten, ze drinken, ze ademen, ze bloeden als snijwonden, en ze kunnen gedood worden. Robotoïden kunnen ook denken, maar ze denken alleen in de zin dat een computer denkt. Net als elke andere computer moet het brein van een robot geprogrammeerd worden voor elke opdracht die het gegeven wordt; maar in tegenstelling tot vele elektronische computers bezit het biologische computerbrein van een robot een enorm geheugen. Als gevolg daarvan kunnen robots geprogrammeerd worden om te communiceren en te denken in zulke complexe patronen dat ze menselijk handelen.

Biologische robots zijn opmerkelijke wezens, maar ze hebben veel nadelen. Ze groeien of reproduceren niet, maar moeten een voor een in de gewenste vorm worden vervaardigd. Ze hebben ook een zeer beperkte levensduur, gemeten in maanden of zelfs weken, afhankelijk van hoe ze worden gebruikt. Dit is te wijten aan het feit dat hun metabolisme, hoewel het lijkt op dat van de mens, zeer inefficiënt is. Een robot kan op zeer korte termijn, een kwestie van uren, worden vervaardigd; maar na een paar weken of maanden begint het plotseling fysiek en mentaal te ontaarden. Wanneer dat gebeurt, moet de robot uit de service worden verwijderd en worden verwijderd. Om zijn nuttige levensduur zoveel mogelijk te verlengen, wordt een robot

gewoonlijk afgekoeld om zijn metabolisme tussen opdrachten te vertragen. Organische robots zijn extreem dure, lastige wezens om te produceren en te gebruiken; en robot capaciteiten niet hoger dan die van mensen. Het enige wat ze echt kunnen doen is mensen simuleren, maar, mijn vrienden, voor Intelligentie is dat alles wat ze hoeven te doen!

Om een organische robot te produceren is het noodzakelijk om een patroon te hebben om door te gaan. Het vereiste patroon is dat van genetische codering afkomstig van een paar cellen uit het lichaam van een mens. In dit opzicht klinkt de Russische techniek als klonen, maar de techniek zelf is totaal niet gerelateerd aan echt klonen. Een robot wordt binnen een paar uur geproduceerd, en het simuleert de menselijke donor op zijn huidige leeftijd. Zoals elke door de mens gemaakte kopie van iets, is een robot nooit een perfecte kopie van de mens die moet worden gesimuleerd; er zijn altijd kleine verschillen in uiterlijk en gedrag, maar deze zijn zelden groot genoeg om enige verdenking op te wekken.

Toen de eerste Russische doorbraak in robots jaren geleden plaatsvond, functioneerde de Rockefeller-Sovjet alliantie nog steeds. De christelijke groep die nu over Rusland regeert, was al in het geheim sterker dan de bolsjewieken, maar de laatste omverwerping had nog niet plaatsgevonden. Toen de robotdoorbraak plaatsvond, bewogen ze zich snel om de hoeveelheid informatie die er over werd verkregen te minimaliseren terwijl die bolsjewieken nog steeds posities van macht inhielden. Ze probeerden ook te voorkomen dat informatie erover lekt via de Intelligence kanalen naar de CIA, maar toch bereikte gedeeltelijke informatie de CIA en de late vier Rockefeller broers. Begin 1975 waren de Russen bekend dat ze met succes minstens één organische robot in het laboratorium hebben gemaakt. Ondertussen was de CIA het coördineren van een koortsachtige onderzoek inspanning gericht op het bereiken van dezelfde prestatie. Tot nu toe ligt robottechnologie in de Verenigde Staten ver achter op die van Rusland. De Amerikaanse capaciteit in robots is niet eens in de buurt van operationeel, terwijl de Russen ze nu inzetten.

Maar er is tenminste één poging gedaan om een organische robot te creëren voor publiek gebruik in de Verenigde Staten, en ik doel op het uiteindelijke lot van wijlen generaal George S. Brown. In april 1977 onthulde ik hoeveel generaal Brown tegen die tijd had opgeofferd als de prijs van het doen van zijn plicht voor Amerika, maar niet lang daarna betaalde generaal Brown de hoogste prijs voor zijn daden. Het is nu pas dat ik eindelijk vrij ben om het te onthullen.

Op 10 juli 1977 werd generaal Brown naar het CIA hoofdkwartier gebracht in de buurt van Washington D.C. in Virginia. Daar werd hij meegenomen naar een van de vele geheime kamers ontworpen in het CIA gebouw door Nelson Rockefeller. De kamer was een laboratorium, en de poging werd gedaan om een robot vervanger voor General Brown te creëren. De gebruikte technieken waren veel ruwer dan die gebruikt in het Russische proces, aangezien het CIA-proces vereist General Brown ter plaatse. De poging eindigde in een complete mislukking. Een ruwe facsimile van General Brown werd gegenereerd maar het weigerde tot leven te komen. Toch kon generaal Brown niet meer leven omdat hij nu te veel wist; en dus werd op de avond van 10 juli 1977 generaal George S. Brown, de laatste grote patriot in de Amerikaanse regering, vermoord.

Een normale menselijke “dubbele” werd gevonden voor generaal Brown omdat een robot poging had gefaald. Dit was de man die getuigde in de rol van generaal Brown tijdens de Congreszittingen over het Panamakanaalverdrag, 27 september 1977! Aan zijn zijde gedurende de hele tijd, briefing en inroep, was de minister van Defensie, Harold Brown. Soms zou de “dubbele” worden gefluisterd door een vraag en keek neer op de tafel voor hem totdat de minister van Defensie fluisterde iets in zijn oor. Dan keek hij weer op, zei wat hem verteld was, enzovoort. Toen de Panama Canal hoorzittingen eenmaal uit de weg waren, werd de

“dubbele” voor wijlen generaal Brown zo weinig mogelijk in het openbaar gezien. Al snel waren er verhalen dat hij kanker had opgelopen. De stafchef van de luchtmacht, generaal David Jones, begon maanden voor het einde van de dienstreis van generaal Brown als voorzitter van de Joint Chiefs te fungeren. In juni 1978 werd ons verteld dat generaal Brown met pensioen ging, en afgelopen 5 december 1978 werd ons verteld dat hij aan kanker was overleden. Op dat moment de General Brown “dubbel” zijn loon en richting Frankfurt, West-Duitsland, waar hij landde op 11 december 1978, om 3:30 uur lokale tijd. Het is een staande regel dat “dubbelen” voor belangrijke mensen nooit lang leven, en dus rond 7:30 die avond werd generaal Brown’s “dubbele” doodgeschoten in de achterkant van de nek.

Vorige maand onthulde ik dat er een inlichtingenoorlog van “dubbelen” was uitgebarsten in de Verenigde Staten. President Carter, vicepresident Mondale, en hun vrouwen waren het slachtoffer geworden van deze oorlog van “dubbelen” toen hun Paas wegbrak uit Washington. Het spijt me dat ik moet melden dat Amy Carter, Billy Carter, Lillian Carter en Hugh Carter stierven kort nadat Jimmy en Rosalyn dat deden. Allen, inclusief Amy, zijn vervangen door “dubbelen”; maar in plaats van de bolsjewistische “dubbelen” die in de vleugels hadden gewacht, zijn diegene die we zien Russische organische robots. De stem van de Jimmy Carter “dubbel” die vorige maand in audioletter nummer 45 werd gereproduceerd is de stem van een robot. Die robot was degene die iedereen verblindde met zijn krachtige nieuwe imago. Pas een paar maanden geleden had Carter mank gelopen met wat ons verteld werd waren ernstige aambeien; maar nu, uit het niets, hier was een Carter die een krachtpatser was.. wandelen, vissen, en joggen tien mijl per dag, hij keek en klonk ook jonger dan voorheen.. Dat was de eerste robot “dubbel” voor Carter die ik verwees naar vorige maand als Carter nummer 2. Tegen de tijd dat ik audiobrief nr. 45, was er ook een andere Carter robot maken van de rondes.. deze, Jimmy Carter nummer 3, was degene die de Holocaust nalevingen in het Capitool gebouw hier in Washington woonde. In tegenstelling tot Carter nummer 2, ziet nummer 3 er merkbaar ouder uit en meer haggard. Zoals ik al eerder zei, robots zijn zeer goede kopieën, maar ze zijn niet perfect, geen twee zien er precies hetzelfde uit.

Vorige maand zei ik dat de “dubbele” voor Jimmy en Rosalyn Carter veel tijd doorbrachten in de Russische ambassade hier in Washington in plaats van in het Witte Huis. Nu kan ik je vertellen waarom. Robotoïden zijn geprogrammeerd op de ambassade voor elke opdracht. Tussen de opdrachten in rusten ze daar gewoon in een staat van verminderde stofwisseling.

Toen de Bolsjewistische staatsgreep tegen de Rockefellers vier maanden geleden begon, wist het Kremlinse heerschappij al dat Bolsjewistische “dubbelen” al snel ter plaatse zouden zijn, en ze wisten dat als de Bolsjewieken hun overname van de Verenigde Staten mochten voltooien, Rusland spoedig zou lijden. De Bolsjewistische plannen voor een nucleaire oorlog tegen Rusland zijn een blauwdruk voor zelfmoord voor Amerika.. maar ze zijn niet verlaten. Tot nu toe hadden de Russen de robotcapaciteit onder de hoede gehouden, en er was een echte vraag of ze ooit gebruikt zouden worden; maar de Bolsjewistische coup d’etat overtuigde hen van de tijd om de robots in te zetten. Nu gebruiken ze Nelson Rockefeller’s “Hit List” en met hun robots hebben de Russen de loop van de wereld gebeurtenissen al op dramatische wijze veranderd.

Onderwerp 2.. Nog maar twee maanden geleden hadden de bolsjewieken hier in Amerika grote plannen voor deze, de maand mei. Inmiddels waren ze van plan om spanningen in het Midden-Oosten op het breekpunt te zijn met gebeurtenissen die snel in de richting van oorlog zouden gaan. Er zou een crisis zijn over onze eigen olievoorraden in het Midden-Oosten en daarmee wilden ze het proces van de sluiting van de Amerikaanse vrijheden beginnen. De bolsjewistische “ad hoc bende van vier” Brzezinski, Blumenthal, Brown en Schlesinger verwachtten dat hun macht snel zou groeien in deze sfeer van crisis. Ondertussen spelen de

grote oliemaatschappijen van het Rockefeller kartel zonder kop in de handen van de bolsjewieken. Overnachten hebben ze een benzinetekort dat niet bestaat verzonnen, en ze liegen over hun kosten en het opdrijven van prijzen uit pure hebzucht. Ze creëren een kunstmatige crisissfeer om de fase voor de komende gebeurtenissen te bepalen.

Tot enkele weken geleden bouwden de spanningen in het Midden-Oosten zich op zoals gepland; Egypte riep Saoedi-Arabië op, zeggende dat Saoedi-Arabië de andere Arabieren had betaald om Egypte te isoleren; Israël zette zijn harde lijn naar de Palestijnen voort; er werd gesproken over een groeiende kloof tussen Saoedi-Arabië en de Verenigde Staten.. en al de terwijl gasleidingen groeiden langer hier in de Verenigde Staten. Maar de laatste weken is er iets gebeurd. Het nieuws in de Verenigde Staten is voor het grootste deel vol trivia als of de wereld gebeurtenissen in opgeschorte animatie. De reden is dat terwijl gebeurtenissen hebben plaatsgevonden met verblindende snelheid, ze achter de schermen!

De Intelligentie oorlog is intens en de situatie verandert dagelijks. De bolsjewistische strategieën zijn zwaar verjaagd door de Russen met hun robots, en als gevolg daarvan zijn de bolsjewieken niet zeker welke propagandalijn ze nu aan het publiek moeten voeren. Een grote schok voor de bolsjewieken in de afgelopen dagen is hun verlies van de “ad hoc bende van vier.” Ten eerste kan ik nu melden dat Brzezinski vorige maand bij de bolsjewistische “dubbele” was voor de overleden vicepresident Mondale op 20 april. Ze waren aan boord van Air Force II die neerstortte in de Noord Atlantische Oceaan, zoals ik vorige maand rapporteerde. Op 13 mei werden de andere drie uitgeschakeld..Brownthal, Brown en Schlesinger. Alle vier werden snel vervangen door Russische robots, zoals ook gedaan is met de Carters en de Mondalen. Een aantal andere topambtenaren zijn ook verwijderd en vervangen door Russische robots. Vorige maand werd Staatssecretaris Cyrus Vance vervangen; en op 1 mei, mei, werd de Amerikaanse Vereniging van Krantenredacteuren door Vance en Brzezinski op toespraken behandeld. In het verleden zijn Vance en Brzezinski altijd al op alle fronten geweest, maar deze keer, zoals ze zeiden over de noodzaak van een nieuwe diplomatie door Amerika, was het alsof ze beiden met dezelfde geest dachten. Veel waarnemers waren verrast, maar niemand vermoedde de waarheid.

Naarmate er steeds meer Russische robots in belangrijke posities van de Amerikaanse regering komen, zullen er steeds meer verrassingen zijn. Een belangrijke publieke persoonlijkheid die ik u dringend verzoek om nu heel zorgvuldig te kijken is Walter Cronkite in zijn televisie-uitzending op CBS Evening News. In deze maand mei vertrok hij op wat er gezegd werd als vakantie. Vandaag, 28 mei, ging hij weer uitzenden. Als je gewend bent om het Cronkite nieuws programma te bekijken, stel ik voor dat je nu goed kijkt, kijk naar een verandering in de schuine kant gezien het nieuws. Het zal subtiel zijn, maar het zal er zijn. Als je het meent, kun je de shows elke avond een week opnemen, en ze dan terugspelen, na elkaar, ergens het weekend daarop. Zo kun je een week comprimeren in twee uur of zo, reclame niet meegerekend, en Beter vertellen wat de drift is. Anders is de belangrijkste persoonlijkheid om te kijken de ene gelabeld “Jimmy Carter.” Periodiek zullen er kleine veranderingen in zijn uiterlijk en gedrag optreden als een robot versleten is en vervangen wordt door een andere; en door te luisteren naar de Carter robot, kun je een aantal hints krijgen over wat het Kremlin van plan is.

De invasie van de Russische robots gaat veel verder dan het verwijderen van lastige mensen uit officiële posities. Robots nemen de identiteit en autoriteit over van degenen die ze vervangen. Als gevolg daarvan kunnen zij officiële handelingen uitvoeren, orders geven en overeenkomsten ondertekenen. Een voorbeeld hiervan is dat volgende maand in Wenen, Oostenrijk, op 15 juni een eerste bezoek wordt gebracht. Voor de wereld zal het blijken dat de Verenigde Staten in de persoon van president Carter het SALT II-Verdrag met Rusland zullen

ondertekenen in de persoon van president Brezjnev; maar de ondertekenaars zullen eigenlijk een robot zijn die eruit ziet als Carter en een menselijke dubbelganger die op Brezjnev lijkt. Meer dan een jaar geleden in audiobrief nr. 33 rapporteerde ik de dood van de echte Brezjnev in januari 1978 en zijn vervanging door Brezjnev nummer 2. Het SALT II-Verdrag zal dus ook Rusland betrekken bij het ondertekenen van een overeenkomst met zichzelf via marionettenpersoonlijkheden!

Meer dan anderhalf jaar na de Slag bij de Oogst Maan in september 1977, de Verenigde Staten hebben SALT II gestagneerd, maar nu is het het tijdperk van Russische robots, en nu SALT II staat op het punt te worden ondertekend. De afgelopen weken hebben Russische robots zich vermomd als Amerikaanse ambtenaren niet alleen hier in de Verenigde Staten maar ook in het buitenland druk gehad. Zij zijn gebruikt om diplomatieke shuttleonderhandelingen te voeren in het Midden-Oosten. De Russen proberen het deksel op te houden zodat het Bolsjewistische eerste-steek plan dat ik onthulde in audioletter nummer 37 niet uitgevoerd kan worden. De shuttles hebben plaatsgevonden door middel van een kleine vloot van tweede generatie Cosmosferen. Dit zijn een meer geavanceerde versie van de Floating Electrogravic Weapon Platforms die in december 1977 voor het eerst operationeel over de Verenigde Staten verscheen. De nieuwe Cosmosferen van de tweede generatie zijn speciaal ontworpen als hogesnelheidstransporten. In tegenstelling tot de eerste generatie machines, gebruiken ze geen raketraketten om horizontaal te bewegen; in plaats daarvan worden de elektromagnetische velden rond de aarde afgetapt voor dat doel. Ze klimmen normaal tot een hoogte van 100 mijl of meer boven de aarde om het grootste deel van de atmosfeer van de aarde te bereiken, dan reizen ze naar elke gewenste bestemming meestal op ongeveer 9000 mijl per uur. Dat is ongeveer de helft van de snelheid van een satelliet in een baan, dus passagiers voelen zich lichter dan normaal, maar niet gewichtloos. Wanneer de gelegenheid daarvoor echter vraagt, kunnen de transporten van de kosmos nog sneller gaan. Om een reis te maken van Washington, D.C. naar een ver weg deel van de wereld, de passagier eerst reist naar Bangor International Airport in Maine; vandaar een ander vliegtuig neemt hem naar een Cosmosphere landing site in het oosten van de provincie Quebec, Canada. Deze site, die voor het eerst werd genoemd in audiobrief nr. 31, ligt aan de noordkant van Manicouagan Lake. Als de bestemming in Rusland is, of het nu Moskou of Novosibirsk is, kan de kosmos meestal landen binnen een paar tientallen kilometer van de eindbestemming. Voor andere bestemmingen worden echter afgelegen landingsplaatsen zoals die in Quebec gebruikt om geheimhouding te bewaren.

De vroegste Russische robot die op de Amerikaanse scène verscheen was een simulatie van David Rockefeller. Die robot verving begin maart een bolsjewistische “dubbele” voor Rockefeller. Op 25 april verliet deze robot (David Rockefeller nummer 2) de Russische ambassade in Washington en ging richting Jeruzalem. De volgende dag ontmoette hij hoge Israëlische ambtenaren, onder druk gezet om zich terug te trekken van het plan om de olievelden van Saoedi-Arabië te vernietigen. De Israëli’s waren verbaasd. Het plan was al meer dan vier jaar in de zwangerschapsfase en was een gezamenlijk plan tussen Israël en Amerika. Hier was een van David Rockefeller’s “dubbele” vertellen hen dat Rusland weet over het plan en niet van plan om het te laten slagen. De Israëli’s verzetten zich. Rockefeller nummer 2 verliet Jeruzalem naar Moskou waar hij John Paisley kort na de middag ontmoette. Paisley is de voormalige hoge CIA-ambtenaar wiens lichaam werd verondersteld gevonden te zijn 1 oktober 1978 drijvend in Chesapeake Bay. Hij is in diverse nieuwsberichten beschreven als een “mol” binnen de CIA. Een buitenlandse agent. Dat hij was, een zeer belangrijk. Paisley heeft Rusland de gegevens van de Spion Satellites verstrekt... en de Cosmos Interceptors vernietigde de Amerikaanse Spion Satellites in een baan van meer dan een jaar geleden. Sinds zijn verdwijning in de herfst van vorig jaar woont Paisley in de buurt van Leningrad, na een

vakantie in Odessa aan de Zwarte Zee. Rockefeller nummer 2 informeerde inlichtingendiensten in Moskou over zijn gesprekken met de Israëli's. Paisley was daarheen gebracht omdat men verwachtte dat zijn diensten binnenkort nodig zouden zijn, hetgeen werd bevestigd door het rapport van de robot. De volgende dag, 27 april, besloot Paisley naar Jeruzalem te gaan, maar vergezeld door een agent van de KGB omdat de Russen Paisley niet helemaal vertrouwden. De robot van Rockefeller moest die dag ook naar Jeruzalem terugkeren en samen met Paisley naar Jeruzalem terugkeren. Daarnaast werd besloten dat Jimmy Carter nummer 2 Jeruzalem zou bezoeken tijdens een snelle geheime reis van Cosmosphere Transport. David Rockefeller nummer 2 werd vervolgens naar Washington gestuurd met instructies voor Jimmy Carter nr. 2. Tegen de avond van 26 april was Carter nummer 2 bij het Israëlische Inlichtingendienst buiten Jeruzalem. Tegelijkertijd hield Carter nummer 3 hier de schijn op. Rockefeller nummer 2 werd gezien in het World Trade Center in New York maar vertrok die avond naar Moskou en vervolgens Jeruzalem. Terwijl Jimmy Carter nummer 3 op de Holocaustceremonie in Washington verscheen, was Carter nummer 2 al in Moskou geweest; intussen waren Paisley en Rockefeller nummer 2 in Jeruzalem. De verklaring van Paisley werd gebruikt om de Israëli's te overtuigen van de mate waarin de Amerikaanse militaire veiligheid is geschonden. Carter nummer 2 was er ook om te bewijzen dat Bolsjewistische steun voor de Het plan voor de oorlog in het Midden-Oosten werd in Washington als een factor verwijderd. Eind op 27 april begon Rockefeller nummer 2 vragen en problemen te krijgen die hij niet had kunnen oplossen; Hij ging naar Moskou voor verdere programmering. Op de 28e ging hij naar de Russische ambassade in Washington. Die avond keerde hij terug naar Jeruzalem. Voor verdere impact op de Israëli's, was de Carter nummer 3 robot naar Jeruzalem gestuurd samen met Rosalyn nummer 2. Paisley was de hele drie dagen in Jeruzalem gebleven. Ondertussen hier in de Verenigde Staten Carter nummer 2 en een andere nieuwe robot, Rosalyn nummer 3, waren aan het werk. Op 29 april vertrok Paisley naar Leningrad en de robots vertrokken naar Washington.De eerste robotshuttle naar het Midden-Oosten werd na vijf dagen, in totale geheimhouding, beëindigd.

Toen April eindigde en May begon te werken, was de belangrijkste activiteit van de Russische robots hier in Washington. Op 30 april verraste een Carter-robot iedereen met een onkarakteristiek antwoord op kritische verklaringen van senator Ted Kennedy. Hij zei: "Dat is gewoon een hoop onzin." "Dat was gewoon niet zoals Carter," zeiden mensen. De volgende dag hadden de Brzezinski en Vance robots hun beurt om iedereen te verrassen. Dat was de dag dat ze hun gebruikelijke vuistslagen verlieten ten gunste van het zoet neuriën van hetzelfde liedje voor krantenredacteuren. "Maar niet zoals die twee zich zo gedragen," zeiden enkele verbaasde waarnemers. Twee dagen later op 3 mei werd opeens aangekondigd dat een topambtenaar van het ministerie van Buitenlandse Zaken, Leslie Gelb, ontslag nam. Twee dagen later werd op 5 mei een ander belangrijk ontslag aangekondigd, en deze had een korte zekering. Slechts een paar dagen eerder op 26 april had secretaris van de luchtmacht John Stetson enkele belangrijke dingen in het openbaar gezegd. Zonder geheimen te onthullen liet hij de kat bijna uit de zak over Amerika's recente militaire omkeringen. Over onze mogelijkheid om het voorgestelde nieuwe SALT II Verdrag te verifiëren gesproken, hij zei in feite dat hij zich daar geen zorgen over maakte. Voor hem was het echte verhaal iets heel anders, heel anders.. dat wil zeggen, de mogelijkheid van geheime ontwikkeling en plotselinge inzet van nieuwe wapens door Rusland. Dat is precies wat Rusland nu al bijna drie jaar doet. Onderwaterraketten, geladen deeltjesbeamwapens, moordenaarssatellieten, kosmosferen en de maanbases. En nu biologische robots! Allen werden in het geheim ontwikkeld en toen plotseling ingezet, en geen van hen wordt in het SALT II Verdrag genoemd. Stetson was niet lang voor het Pentagon. Zijn ontslag werd aangekondigd 5 mei en was van kracht op 18 mei, tien dagen geleden. Zijn ontslag was een echo in sommige opzichten van die van de

staatssecretaris van Defensie, Stanley Resor, in maart; en de trend naar overdracht van sleutelpersoneel, schud-ups en ontslag is voortgezet. Binnen enkele dagen zal één van de mannen die Carter het meest in de gaten houden worden overgebracht en vervangen door iemand die nieuw is, namelijk de marineattaché van de president, de man die de zogenaamde "zwarte zak" draagt voor nucleaire oorlog. Op 16 mei werd gemeld dat zeven assistenten van de Nationale Veiligheidschef Brzezinski stoppen en zo gaat het.

Op 7 mei prees Pravda de Verenigde Staten dat ze eindelijk nuchter waren over SALT II. Twee dagen later werd aangekondigd dat de Verenigde Staten een principeakkoord met Rusland hadden bereikt over een SALT II-verdrag; Maar in nog een vreemde twist die veel wenkbrauwen ophief, werd de aankondiging niet gemaakt door "President Carter," in plaats daarvan werd het gemaakt door "Secretaries Brown and Vance"..maar dan is de ene robot zo goed als de andere. Carter robots begonnen meteen te lobbyen op Capitol Hill voor het Verdrag, een robot per keer, natuurlijk; maar al snel begon de nadruk weer te verschuiven naar het Midden-Oosten.

Op 13 mei kwam Paisley uit Rusland aan in Iran. Na overleg met inlichtingendiensten in Teheran en Abadan keerde hij terug naar Moskou voordat de dag voorbij was. Nieuwsberichten op 16 mei zeiden dat minister van Defensie Harold Brown naar Brussel zou gaan om steun te krijgen voor SALT II onder onze NAVO-geallieerden; maar een Harold Browne robot was in Moskou op 13 en 14 mei en kwam aan in Teheran op de 15e. De volgende dag ging hij naar Jeruzalem, waar hij zich bij Paisley voegde en de nummer 2 Jimmy en Rosalyn Carter robots. Zo begon de tweede Cosmosferische shuttle in het Midden-Oosten met robots. Na intensieve ontmoetingen met Israëlische leiders vertrok Paisley naar Leningrad; de rest van de groep ging naar Riyadh, Saudi-Arabië, waar ze werden vergezeld door David Rockefeller nummer 2. Na garanties van steun aan Saoedische leiders, gingen ze naast Teheran om de situatie daar te analyseren. Ondertussen waren de dingen turbulent in het Midden-Oosten.. het kabinet van Libanon ontslag, President Sadat opeens aangekondigd dat Egypte is klaar om vriendschap met Rusland te streven, en goudprijzen begonnen snel te stijgen dankzij zware aankopen uit het Midden-Oosten. De volgende dag, 17 mei, was de shuttlegroep terug in Riyadh, toen terug naar Jeruzalem, toen naar Caïro allemaal op dezelfde dag. Plotseling op die dag, 17 mei, trok de Israëlische minister van Defensie Weizman zich terug uit de onderhandelingscommissie van de West Bank. Minister Moshe Dayan deed hetzelfde. Beiden waren boos op de aanhoudende harde lijn Begin die de mogelijkheid van Palestijnse staat ontkent. De volgende dag nam Begin plotseling een meer verzoeningslijn aan, bood aan om Jordan's koning Hussein te ontmoeten en te zeggen: "Wij erkennen de Arabische natie." Kun je je dat voorstellen? Op 18 mei brak de shuttle, eindigend met korte reizen van Harold Brown nummer 2 naar Damascus en Teheran. Op dit moment leek het deksel op de drukkoker te liggen; maar twee dagen later liet Iran de Verenigde Staten opblazen voor de senaatsresolutie waarin de executies daar werden veroordeeld. De Verenigde Staten werd opgedragen de verzending van de nieuwe ambassadeur te vertragen; en senator Jacob Javits van New York, sponsor van de resolutie, werd aangeklaagd als een crimineel. Javits werd onmiddellijk onder 24-uurs politiewacht geplaatst. Tegelijkertijd werd aangekondigd dat Staatssecretaris Vance meteen zou vertrekken op een reis van twee weken overzee. Vance zou naar Londen en nog een paar andere punten gaan, maar de echte bestemming van de huidige Vance robot nummer 3 was Teheran.

Zoals ik vorige zomer in audiobrief 37 heb uitgelegd, is Iran een onmisbare sleutel tot het bolsjewistische plan voor een nucleaire eerste aanval tegen Rusland. De bolsjewieken, terwijl ze hun kracht zien wegglijden, doen een koortsachtige poging om door te gaan met het eerste aanvalsplan. De Vance robot werd naar Iran gestuurd om informatie te verzamelen en

manieren te zoeken om het eerste aanvalsplan te verijdelen. Hij arriveerde begin mei 22 in Teheran, maar minder dan 36 uur later werd de Vance robot gedood.. schot in het hoofd. Het was minder dan 36 uur later dat een andere Vance robot arriveerde in Teheran, Cyrus Vance nummer 4, maar die duurde slechts een paar uur voordat ze op de ochtend van 25 mei neergeschoten werden. De Russen maken zich nu grote zorgen over de situatie in Iran; zij maken zich ook zorgen over de druk en de aansporingen die zij hebben gebracht in het geval van Israël en haar buren, die daar nog steeds geen dubbelkruising en oorlog kunnen voorkomen. Dat is waar, ook al zijn zowel Sadat als Begin de afgelopen maand in het geheim geëlimineerd en vervangen door robot “dubbelen.”

Vrienden, naast het Midden-Oosten is er nog een andere probleempje voor Rusland op dit moment, en dat is Polen. In audiobrief nr. 42 onthulde ik de Bolsjewistische plannen voor een pauselijke revolutie die uitbarstte tijdens het bezoek van de acteur Paus aan Polen. Oorspronkelijk was het bezoek gepland voor deze maand, mei, maar werd uitgesteld tot volgende maand in plaats daarvan; en zeer vroeg deze maand werd de acteur Paus, de bolsjewistische “dubbele” voor de wijlen paus Johannes Paulus II, geëlimineerd samen met zijn bolsjewistische baas, kardinaal Benelli. Beide zijn vervangen door “dubbele” uit Rusland, maar het bewijs is nog niet duidelijk of deze “dubbelen” menselijk of robotachtig zijn. Na deze Vaticaanse staatsgreep, geloven de Russische en Poolse leiders dat ze in staat zullen zijn om de moord op de paus volgende maand te voorkomen. Daarom heeft Polen begin deze maand plotseling haar eerdere plannen om de journalisten die Polen binnenkwamen te belasten om het bezoek van de paus te dekken, aan de kaak gesteld. Het is een berekend risico, maar de Russen vinden dat de publiciteit rond de paus gunstig zal zijn als het Bolsjewistische moordplan kan worden gedwarsboomd.

Onderwerp 3.. Eeuwenlang heeft Rusland oorlog na oorlog doorstaan, en invasie na invasie. Telkens als de Russen het ergste hebben doorstaan en op de een of andere manier weer terugkomen, sterker dan ooit; maar telkens is de haat van oorlog dieper in de Russische ziel gezonken. Meer dan 150 jaar geleden stelde tsaar Alexander I van Rusland voor om een gemeenschap van de christelijke naties van de wereld te vormen. Er zou geen sprake zijn van overwinningen of overwonnenen in de oorlogen die net voorbij waren; in plaats daarvan zou het een verbond van vertrouwen en vriendschap zijn met alle partijen die zich verbonden hadden om met elkaar te handelen volgens christelijke principes. Het zou geen militaire alliantie zijn, maar een nieuw soort alliantie die de oorzaken van oorlogvoering in het christendom moest wegnemen. Het zou zijn zoals Alexander ik het noemde: een Heilige Alliantie. Het verdrag tot oprichting van de Heilige Alliantie werd op 26 september 1815 in Parijs ondertekend en er waren voor een tijdje tekenen dat het zou kunnen werken. De meeste landen van een door oorlog verscheurd Europa wilden graag toetreden tot de Alliantie, die ontworpen was om oorlog te voorkomen. Alexander hoopte dat de Heilige Alliantie heel Europa, de Britse eilanden en Amerika zou verenigen. Niet zozeer politiek als in geest. De overtuigingen en het beleid van Alexander I werden afgeleid van de invloed van een christelijke sekte in Rusland, dezelfde die nu de controle over Rusland heeft overgenomen. Voor hun recente heropleving was de dagen van Alexander I hun hoogtijdagen geweest. Maar die dagen waren ook de hoogtijdagen van de ontluikende Rothschild-macht in Groot-Brittannië en Europa; en terwijl Alexander ik de christelijke naties wilde verenigen om oorlog te voorkomen, wilden de Rothschilds precies het tegenovergestelde. Hun doel was om naties te verdelen, de een tegen de ander, en rijker en rijker te worden door wapens en oorlogvoering te financieren. Door diplomatieke manoeuvreer- en economische druk slaagden de Rothschilds erin de Heilige Alliantie te ontmantelen.

De gebeurtenissen die zich vandaag om ons heen voordoen, verschillen veel van die van anderhalf eeuw geleden, maar ze zijn uit dezelfde historische doek gesneden. De belangrijkste hoofdrolspelers in de westelijke arena zijn steeds meer dezelfde als toen.. Aan de ene kant zijn de atheïstische bolsjewieken en de Rothschild sponsors die de Heilige Alliantie lang geleden vernietigden, en aan de andere kant is de Russische Christelijke sekte die sterk beïnvloed Tsaar Alexander I en die nu regeert Rusland. Voor veel mensen is het nog steeds moeilijk om het beeld van Rusland dat waar was in de dagen van Stalin te schudden; en in Rusland als elders, verandert het niet in de nacht.. maar ze veranderen en ten goede.

Denk bijvoorbeeld aan de kwestie van het meenemen van Bijbels naar Rusland. Ik citeer nu uit een artikel getiteld “We prijzen God” dat vorige maand, april 1979, in het verslag van de American Bible Society is gepubliceerd:

"De reis was minder dan 3000 mijl, maar het duurde 65 jaar. Toen de zwaar beladen vrachtwagen uit het laadperron bij de bijbeldrukkerij van de Duitse Bijbelverenigingen in Stuttgart, het eerste deel van de reis begon. De werkelijke rijtijd was slechts zes dagen en zou sneller zijn geweest als de wegen in betere staat waren; maar het was dicht bij Kerstmis en Moskou was al ver in de winter. Maar de laatste keer dat zo’n grote zending bijbels Moskou had bereikt met de volledige goedkeuring van de regering was 66 jaar geleden in 1913. In oktober 1978 gaf de Sovjetregering een importvergunning aan de All Union Council of Evangelical Christians, Baptists, in de Sovjet-Unie voor 25.000 Russische Bijbels en 5.000 concordanties. Zodra de bestelling werd ontvangen, stopten de United Bible Societys in Stuttgart alle andere producties zodat de persen uitsluitend konden worden gewijd aan het drukken van deze Russische Schriften. Begin december waren ze klaar en op weg met de vrachtwagen door de Duitse Democratische Republiek en Polen, en in Rusland. De Bijbels maakten de douane op 22 januari 1979 schoon en voor het einde van de maand was meer dan 60% ervan aan kerken uitgedeeld. Ze zijn al in handen van christenen op plaatsen die zo ver uit elkaar liggen als Kiev in de Oekraïne en Novosibirsk aan de noordelijke rand van Siberië, evenals in Moskou en in het hele Oostzeegebied."

Vrienden, in de oude christelijke gebieden van Rusland worden de woorden van Jezus Christus opnieuw gehoord, kerken die lang in onbruik zijn, worden vaak gerenoveerd ten koste van de overheid en heropend, Het meest hoopvolle teken is dat in Rusland het de jongeren zijn die het meest verlangen naar het horen en leren van onze Heer Jezus Christus. Of de Russen zullen slagen in hun grootse ontwerp voor een moderne Heilige Alliantie valt nog te bezien. Misschien hangt het allemaal af van de vraag of wij, de christenen van de wereld, ons zullen blijven toestaan om verdeeld en tegen elkaar in te gaan... of we eindelijk zullen verenigen in vertrouwen en broederschap.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 47

28 juni 1979

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 28 juni 1979, en dit is mijn audiobrief nr. 47.

De laatste vrijdag in mei, vorige maand, was een zonnige lentedag in Chicago. Het was een perfecte dag om te vliegen, en O'Hare Airport was druk zoals gewoonlijk. Binnen het terminalcomplex renden duizenden luchtvaartmaatschappijen van en naar hun vluchten. Vlakbij de start-en landingsbanen waren er nog vliegtuigen die opstijgen en landen in een vaste stroom, de ene direct na de andere. Het was gewoon een dag op 's werelds drukste luchthaven.

Kort voor drie uur die vrijdagmiddag stapten 200 en 58 passagiers aan boord van American Airlines vlucht 191. Het was een DC-10 Jumbo Jet die naar Los Angeles ging. Met zijn bemanning van 13 man, waren er 271 mensen aan boord toen de deuren gesloten waren. Toen werd de DC-10 van de terminal weggerold en naar de startbaan getaxeerd. Vlucht 191 nam zijn plaats in aan het einde van een lijn van straaljagers wachtend om te opstijgen.

Ondertussen, een passagier die wachtte in de terminal voor een andere vlucht was de tijd voorbij door het nemen van snapshots. De man met de camera zou zelf piloot zijn. De meeste flyers kijken graag naar vliegtuigen, en blijkbaar was hij geen uitzondering.

Net na drie uur ontruimde de O'Hare Tower vlucht 191 voor vertrek. De grote DC-10 verhuisde naar het einde van de startbaan. Drie mammoet motoren.. één op de staart en een onder elke vleugel.. veranderde hun deuntje van een zeur om een brul. De motoren waren als locomotieven in hun mounts en de jumbo jet begon te bewegen van de baan. Een halve minuut later, na anderhalve kilometer te hebben gerold, draaide de neus van de DC-10 omhoog om op te stijgen. Tot op dat moment was alles normaal en routine geweest; maar toen, zonder waarschuwing, begon de wereld te eindigen voor Vlucht 191. De motor onder de linkervleugel scheurde plotseling los. Hij stak naar voren, en dan omhoog en over de vleugel. Het sloeg neer op de startbaan, maar de plotseling kreupele DC-10 bleef klimmen. Het vliegtuig bereikte een hoogte van ongeveer 600 voet, maar toen was het steil naar links gerold. De vleugels waren verticaal in plaats van vlak, en de DC-10 begon te vallen. Even later verdween het vliegtuig in een gigantische vuurbal toen het de grond raakte.

In de terminal zag de man met de camera een foto van de Airliner aan zijn kant in de lucht. Even later fotografeerde hij de vuurbal, die gedeeltelijk werd verduisterd door luchthavengebouwen. Later gaf de man die die beroemde foto's nam Michael Laughlin van Ontario, Canada.. zijn reacties op UPI. Hij zei naar verluidt:

"Nadat ik alle foto's had genomen, stond ik daar gewoon verbijsterd, afvragend bij mezelf, 'Is dit echt gebeurd? Heb ik echt deze foto's genomen? Ik dacht: "Er moet een andere verklaring zijn voor dit gekke vliegtuig dat omdraait en voor al dat vuur." Ik kon het gewoon niet geloven. Ik stond daar gewoon te trillen."

Mijn vrienden, de realiteit is altijd moeilijk te accepteren wanneer het onaangenaam is. Onze geest speelt trucjes en zegt dat het niet kan. Net als de man die de crashende DC-10 fotografeerde, willen we onze eigen ogen en oren niet geloven. In plaats van de waarheid te accepteren zoals het is wanneer het ons stoort, proberen we het bestaan ervan te ontkennen. Dit gebeurt nu met wat luisteraars van de dr. Beter audiobrief.

Vorige maand maakte ik een van de meest zorgvuldig bewaakte van alle Intelligence geheimen openbaar.. dat wil zeggen, het bestaan van Organische Robotoïden. Zoals ik vorige maand al heb uitgelegd, zijn ze nu het belangrijkste feit van het leven in het begrijpen van actuele wereldgebeurtenissen. Zonder dit zeer belangrijke geheim te kennen, zullen jullie geen hoop hebben om de huidige en komende gebeurtenissen te begrijpen. Toch wachten sommige van mijn luisteraars niet tot de gebeurtenissen voor zichzelf spreken. In plaats daarvan zeggen ze met hun shakes tegen zichzelf: “Er moet gewoon een andere verklaring zijn voor de vreemde dingen in het nieuws van vandaag.”

Deze mensen, mijn vrienden, keren zich af van de audiobrief. Ze willen alleen maar hun oren laten kietelen met de woorden die ze graag horen. Ze willen alleen maar horen wat ze voor keer en keer hebben gehoord, jaar in jaar uit: Runaway regering, belastingen, oneerlijke politici, de Russische dreiging, enzovoort. Met deze dingen kunnen ze ontevreden voelen maar de inhoud.. verzekerd dat niets echt ooit verandert. Maar zoals ik vorige maand zei, ik wist heel goed dat dit zou gebeuren voordat ik ooit iets over de “robots” zei. Ik wist dat er een val zou zijn door sommigen die de audiobrief tot nu toe hebben gevolgd.

Maar er is maar één manier dat de audiobrief kan dienen degenen die wel kiezen om te luisteren.. die manier is om te blijven om de waarheid precies te onthullen zoals het is. Als ik cruciale informatie achter zou houden wanneer het beangstigend of onbekend is, dan zou ik misschien kunnen voorkomen dat ik luisteraars verlies; maar dan zou de audiobrief uiteindelijk niemand dienen, dat wil zeggen niemand, behalve de vijanden van onze Heer Jezus Christus.

Toen onze Heer 2000 jaar geleden op aarde rondliep zei Hij: “Jullie zullen de waarheid kennen en de waarheid zal jullie bevrijden.” Hij gaf het goede nieuws dat er een nieuwe dag aan het komen was voor degenen die het wilden accepteren. Hij begon Zijn volgelingen uit hun sluimer te wekken en degenen die baat hadden bij de onderdrukkende status quo van die dag voelden zich bedreigd. Al snel maakte Jezus duidelijk dat Hij niet over politiek of militaire verovering sprak, maar iets dieper dan dat. Veel van Zijn volgelingen vielen in teleurstelling weg. Maar de heersende kringen voelden zich nog meer bedreigd. Hun werkelijke controle over de mensen was door hun geloof, en Jezus opende hun ogen met de waarheid, dus ze hadden Hem gekruisigd, en het volk juichte.

Mijn vrienden, de Fransen hebben een gezegde: “Hoe meer dingen veranderen, hoe meer ze hetzelfde blijven.” Onze moderne wereld is op een aantal manieren radicaal anders dan de mediterrane wereld van 2000 jaar geleden. Maar vandaag, zoals toen, zijn er mensen die jullie onwetend en in slaap willen houden zodat ze jullie kunnen controleren en gebruiken. De Dr.Beter audiobrief bemoeit zich met deze plannen simpelweg door de waarheid van achter de schermen te onthullen; en omdat de invloed van de audiobrief steeds sneller groeit, is er nu een “haatcampagne” bezig om het te vernietigen.

Op dit moment keren sommigen zich af, maar anderen ontwaken uit hun slaap. Net als Rip van Winkle beginnen ze hun ogen te openen na jaren in een droomwereld van het verleden te hebben geleefd. Ze beginnen vragen te stellen en zelf te zien wat er werkelijk in onze wereld gebeurt. Na jaren zitten aan de televisies te hebben geplakt, beginnen steeds meer Amerikanen weer met elkaar te praten. Mensen verzamelen zich in groepen om naar de audiobrief te luisteren en er dan over te discussiëren. Bezorgde luisteraars maken talloze kopieën van mijn audiobrieven om aan vrienden en familie te geven. In New York worden kopieën verkocht door illegale scalping voor $10 en meer; en deze zelfgemaakte en gescalpeerde kopieën van mijn audiobrieven worden zelf in groepen beluisterd, en verder gekopieerd.

De meerderheid van degenen die profiteren van de audiobrief tegenwoordig doen dit zonder bij te dragen aan de ondersteuning ervan. Gratis en gescalpeerde kopieën doen immers niets

om de audiobrief te ondersteunen, die duur en moeilijk te produceren is. Toch heeft de dr. Beter audiobrief een impact die elke dag groter wordt.

Nu de vier broers Rockefeller allemaal de scène hebben verlaten, zoals ik de afgelopen maanden heb onthuld, beginnen zelfs de grote media de audiobrief te zien. Deze afgelopen Paaszondagmorgen, 15 april 1979, was het een gesynchroniseerd artikel in het zondagsmagazine van de Washington Post. Een maand later op 17 mei was het een artikel op pagina B2 van de New York Times. Eerder deze maand op 11 juni werd ik benaderd door een producent van het CBS-televisieprogramma “60 Minutes” over het “Guyana verhaal.” Door de toenemende impact van de audiobrief voelen degenen die er baat bij hebben door je in slaap te houden en onwetend te zijn zich er steeds meer door bedreigd. En dus is een “haatcampagne” nu uitbarst in een poging om de audiobrief te vernietigen.

Allerlei technieken worden gebruikt in deze “haatcampagne.” Er worden artikelen gedrukt in bepaalde publicaties die zich helemaal laten verzanden in een poging mijn persoonlijke reputatie te beledigen. Er worden allerlei roddels verspreid. Fluistercampagnes worden opgefokt met belachelijke verhalen over mijn familie. Ze hebben me verteld dat ze zelfs mijn vijfjarige dochter Petra petra lastigvallen, zeggend dat Petra een Russische naam heeft. Petra, mijn vrienden, is gewoon de vrouwelijke vorm van het Griekse woord dat “rots” betekent. Het is ook de naam van een oude, mooie en historische kruispunt stad in Jordanië.

De haat campagnevoerders zwaaien allemaal met de vlag in een poging om het patriottisme van de audiobrief te betwisten. Maar hun argumenten zijn gebaseerd op bedrog en fraude..niet de waarheid. Christus doet zulke dingen niet.

Wat het belangrijkste is, is de timing van deze haatcampagne. Alle groepen die nu de dr. Beter audiobrief aanvallen hebben één kenmerkende eigenschap gemeen. In elk geval hebben ze jaren met de Rothschilds zitten beschuldigen. Dit heeft veel mensen met enige kennis van de geschiedenis ertoe gebracht het leiderschap van deze organisaties te aanvaarden; en toch hebben jaren van vinger wijzen door deze groepen helemaal geen effect gehad op de Rothschilds. De enige mensen die echt getroffen zijn de gedupeerde degenen.. de volgers van deze groepen en publicaties. Tot voor kort waren de Rothschilds eigenlijk in een staat van verduistering door de Rockefellers; maar sinds de Bolsjewistische staatsgreep d’etat begin dit jaar in het geheim Rockefeller macht beëindigde, is de situatie veranderd.

In de afgelopen twee of drie maanden heb ik de aandacht gericht op de Rothschilds en hun bod op hernieuwde macht; en alsof op signaal, de dr. Beter audiobrief wordt nu onder vuur genomen zogenaamd door anti-Rothschild groepen. Valse oppositie, mijn vrienden, is een truc die nog ouder is dan Machiavelli. De haatcampagne die nu gaande is zal de schade aanrichten, maar het zal de audiobrief niet stoppen. Mijn werkgever is onze Heer Jezus Christus, en mijn audiobrief serie zal niet eindigen totdat het tijd is om te eindigen. Deze maand begin ik het vijfde jaar van mijn audiobrief.

Het is weer een jaar van verrassingen en dramatische gebeurtenissen geweest. Het was pas een jaar geleden volgende maand dat de oudste van de vier Rockefeller broers, John D. III, abrupt stierf bij een vermeende auto-ongeluk. En het was pas vijf maanden geleden dat de bolsjewistische staatsgreep tegen de Rockefellers begon met de moord op Nelson Rockefeller. Vandaag trekken de bolsjewieken zich terug, dankzij de Russische “organische robots.” De komende jaren zullen dus nog meer verrassingen voor ons allemaal inhouden.

Mijn onderwerpen deze maand zijn:

Onderwerp 1.. De wetenschappelijke achtergrond van de Russische robots. Onderwerp 2.. De Russische strategie om bolsjewistische macht te ontmantelen, en onderwerp 3.. De wisselende stromingen tussen oorlog en vrede.

Onderwerp 1.In het voorjaar van 1973 verscheen mijn boek “The Conspiracy Against The Dollar” door George Braziller, New York, New York. In het boek onthulde ik in detail hoe er krachten in beweging werden gezet om de Amerikaanse dollar te vernietigen. Ik heb veel namen genoemd, en ik heb uitgelegd welke rol verschillende individuen en multinationals spelen. Van alle personen die ik in het boek heb genoemd, was het belangrijkste die van wijlen David Rockefeller. Hij was de koningsspeler in het plan om onze dollar en onze economie te vernietigen, zoals ik in het boek liet zien; maar toen hij gevraagd werd om zijn publieke commentaar over mijn boek, zei hij: “Interessante sciencefiction.” Maar zoals de gebeurtenissen hebben bewezen, was mijn boek alles behalve sciencefiction. Ik was een eenzame stem in 1973 omdat ik dingen onthulde die niet publiekelijk bekend waren. In plaats daarvan, totdat ik met hen bekend werd gemaakt, waren deze dingen slechts bekend bij een handvol van de machtigste in Amerika en daarbuiten. Daarom vonden veel mensen wat ik toen openbaarde moeilijk te geloven, maar vandaag zijn de dingen waar ik voor waarschuwde al uitgekomen of gebeuren nu achter de schermen.

Toen ik mijn boek schreef in 1973, hadden Amerikanen nog geen embargo van buitenlandse olie. De dollar werd nog steeds gezien als almachtig, en mijn waarschuwingen dat het binnenkort zou verschrompelen klonk belachelijk voor veel Amerikanen. Maar wie zou er vandaag in zijn volle verstand spreken van de zogenaamde “almachtige dollar”? Wat goud betreft, de Amerikanen konden het zelfs niet legaal bezitten in 1973, behalve onder bijzondere omstandigheden. Heel weinig Amerikanen zelfs dachten aan goud in 1973, dus de plannen die ik onthulde in mijn boek voor goudprijzen om te schieten voorbij $200 een ons klonk belachelijk voor velen; maar vandaag, wie onder ons is niet bewust van de dagelijkse nieuwsberichten over astronomische goudprijzen? In 1973 sprak ik over stagnatie met inflatie, tekorten, financiële moeilijkheden in de gemeentelijke overheden, enzovoort. Op dat moment klonk dit te ver af voor veel van mijn lezers.. het klonk als science fiction. Maar kijk vandaag om je heen, vrienden. Kijk naar de gasleidingen, de staking van de truckers, de standaard en bijna standaard door grote steden, de prijzen die bijna dagelijks veranderen in uw supermarkten. Vandaag praat iedereen over deze dingen, het zijn slechts feiten van het leven; maar toen ik zes jaar geleden voor hen waarschuwde, werd ik belachelijk gemaakt omdat ik zei dat ze zouden gebeuren omdat ik niet in de pas liep met de menigte.

Hetzelfde gebeurt nu in de nasleep van mijn openbaringen vorige maand over de Russische “organische robots.” De conventionele wijsheid is natuurlijk dat er gewoon niet zulke dingen kunnen zijn, of tenminste als ze mogelijk zijn, moeten ze ver in de toekomst liggen, niet nu. Maar, vrienden, de conventionele wijsheid is verkeerd, helemaal verkeerd. Ze zijn niet alleen mogelijk, maar ze zijn echt, en ze lopen nu onder ons. Voor degenen die niet weten wat de wetenschappelijke vooruitgang is die in de afgelopen 20 tot 30 jaar heeft plaatsgevonden, klinken ze ongelooflijk; Maar binnen een kleine groep wetenschappers, zowel in als buiten de regering, hier en in het buitenland, is het bestaan van Robotoïden bekend, en sommige van hen die het weten en begrijpen zijn trouwe luisteraars naar de dr. Beter audiobrief. Zoals ik in mijn inleiding al zei, willen degenen die ons willen controleren ons allemaal in een paarden-en-bugge mentaliteit houden. Op die manier blijven we ons niet bewust van de krachten waarmee we worden geconfronteerd en dus kwetsbaarder.

Sinds de Tweede Wereldoorlog vier decennia geleden begonnen zijn, leven wij Amerikanen met een sluier van geheimzinnigheid op militair en wetenschappelijk gebied. Als gevolg daarvan leven de meeste Amerikanen vandaag de dag in het verleden zonder het te weten.

Maar in mijn audiobrieven probeer ik je op de hoogte te brengen van de realiteit. De afgelopen vier jaar heb ik je in kennis gesteld van ontwikkelingen die tientallen jaren hebben geduurd om in het geheim te materialiseren. Leren over al deze dingen over zo'n korte tijd is als de wereld zelf bijna van de ene op de andere dag veranderen. Het is dus geen wonder dat sommige van mijn luisteraars een geval van "toekomstige schok" krijgen van mijn audiobrieven. Overigens wordt de term "toekomstige schok" overgenomen uit het beroemde boek "Future Shock" van Alvin Toffler. Het boek werd bijna 10 jaar geleden, in 1970, uitgegeven door Random House. Toffler definieert toekomstige schok als "de verbrijzelende stress en desoriëntatie die we induceren in individuen door ze te veel te onderwerpen aan verandering in te korte tijd." In zijn boek wees Toffler erop dat er vandaag de dag talrijke snelle en drastische nieuwe ontwikkelingen plaatsvinden zonder dat mensen heel goed weten hoe ze ermee om moeten gaan. Toffler besprak onder andere de revolutionaire vooruitgang in biologie en genetica. Hij citeerde vooraanstaande wetenschappers in het veld en gaf voorbeelden van verbazingwekkende dingen die nu mogelijk zijn of binnenkort zullen zijn. Al deze zijn fascinerend om over te lezen en velen zijn ook angstaanjagend. In het bijzonder wijzen verschillende items direct naar organische robots, hoewel het boek niet zegt dat. Zoals ik vorige maand al uitlegde, een organische robot is een kunstmatig robotachtig wezen. Het is een soort biologische machine met een biologisch computerbrein. Met dit in gedachten, denk aan de woorden van Arne Tiselius, een biochemicus en Nobelprijswinnaar. Zoals geciteerd in "Future Shock" bijna een decennium geleden, zei hij: "Het is duidelijk dat computers tot nu toe slechts slechte imitaties van onze hersenen zijn. Zodra we meer weten over hoe de hersenen werken, zou ik verbaasd zijn als we geen soort biologische computer konden bouwen. Zo'n computer kan elektronische componenten hebben gemodelleerd naar biologische componenten in de echte hersenen, en op een ver punt in de toekomst is het denkbaar dat biologische elementen zelf deel van de machine kunnen zijn."

Dr. Tiselius was op het goede spoor met deze woorden van 10 jaar geleden, maar hij was te conservatief. De Russen stonden toen al op de drempel van hun belangrijke doorbraak, waar ik vorige maand naar verwees. Die doorbraak had te maken met het biologische computerbrein, dat de sleutel is tot een succesvolle robot. Ik zal je daar zo meer over vertellen.

Ook op andere plaatsen kan men veel stukjes informatie vinden die rechtstreeks naar robots wijzen, maar deze informatie zul je niet vaak op televisie of in de kranten vinden. In plaats daarvan wordt het hier en daar opgehoopt in gespecialiseerde publicaties die gericht zijn op een bepaald publiek. Een voorbeeld hiervan is het boek "The Dynamics Of Change" dat in 1967 werd uitgegeven door Prentice-Hall, Englewood Cliffs, New Jersey. Het boek is auteursrechtelijk beschermd door Kaiser Aluminium & Chemical Corporation, die eerst al het materiaal in zes nummers van Kaiser Aluminium News publiceerde.

De revolutie in biologie en genetica is slechts een zeer klein deel van het onderwerp in het boek. Toch, luister naar een paar korte citaten. Onder de rubriek Genetische Manipulatie: "Het vermogen om de vorming van nieuwe wezens te controleren kan een van de meest fundamentele ontwikkelingen van de toekomst zijn. Recente ontdekkingen over de nucleonische zuren, de basis bouwstenen van het leven, hebben geleid tot de overtuiging dat de mens op een dag in staat kan zijn om genen op een zodanige manier te behandelen dat gewenste eigenschappen kunnen worden gerealiseerd..." Onder de rubriek Direct Education Of Brain Cells: "Experimenten geven aan dat bepaalde chemicaliën in de hersenen, wanneer geïmplanteerd in een andere hersenen, kennis overbrengen..." Onder de titel Man-Machine Symbiose: "...Computers bestaan die kunnen leren, onthouden, zien, zoeken doelen, reden, wandelen, zingen op sleutel, praten, prikkelbaar zijn, spelen, grijpen, zich aanpassen aan een omgeving, en zelfs ontwerp verbeteringen in zichzelf..." Vrienden, onthoud, deze dingen zijn

gepubliceerd voor publieke consumptie, en een dozijn jaar geleden! Verder, onder dezelfde titel: “Manachtige computers kunnen op een dag plasma bevatten dat circuleert door een viscerale-achtige envelop, zodat ze zichzelf kunnen genezen.” Tot slot, onder de kop Menselijke Robots: "...Een elektronisch circuit dat twee neuronen imiteert, de cellen van de menselijke hersenen, is gebouwd, en heeft een robot in staat gesteld om te gaan met een aantal onverwachte situaties, maar de neuron structuur was omvangrijk. Het brein heeft miljarden neuronen, wat betekent dat een ongelooflijke miniaturisatie taak nodig zal zijn voordat echt menselijke robots worden ontwikkeld."

Sinds die woorden zijn geschreven, natuurlijk, ongelooflijke dingen zijn gedaan in miniaturiserende elektronische computers. Zo was er een paar dozijn jaar geleden geen elektronische handcalculator. Binnen enkele jaren waren ze op de markt, maar tegen een kostprijs van honderden dollars. Vandaag, slechts een paar paar jaar verder, ze zijn overal.. klein, goedkoop, en in staat om dingen te doen alleen omvangrijke computers kon doen een decennium geleden. Maar deze dingen wijzen slechts zeer vaag op de wetenschappelijke stappen die biologische robotoïden tot werkelijkheid hebben gemaakt.

De door de mens gemaakte biologische machine, bekend als een robot, is opmerkelijk van kop tot voet; maar het meest verbazingwekkende aan hen is hun vermogen om mensen te simuleren..niet alleen in uiterlijk, maar in gedrag. Met andere woorden, het meest cruciale en meest verbazingwekkende aan een Russische biologische robot is zijn biologische computerbrein. De ontwikkelingen die voorbestemd waren om Rusland’s doorbraak in robothersenonderzoek te bewerkstelligen, begon 32 jaar geleden, in 1947. In dat jaar bedacht een Hongaars geboren natuurkundige, Dr. Dennis Gabor, een manier om driedimensionale foto’s te maken die hologrammen worden genoemd. Het was een revolutionaire wetenschappelijke ontdekking, en het was voorbestemd om te leiden tot de Nobelprijs voor Dr. Gabor. Hij ontving de prijs pas 24 jaar later, in 1971. In die tijd waren hologrammen in talrijke laboratoria wereldwijd een realiteit, maar de meeste mensen hadden nog steeds niet van holografie gehoord. En zelfs vandaag, meer dan drie decennia na de oorspronkelijke ontdekking van Dr. Gabor, is holografie nog steeds onbekend bij het publiek als geheel. In 1947 wees Dr. Gabors theorie de weg naar holografie, maar op dat moment konden er geen hologrammen gemaakt worden. Wat nodig was om ze te maken was iets dat “monochromatisch licht” genoemd wordt, dat wil zeggen, licht van slechts één golflengte. Niemand wist hoe je dat soort licht in 1947, maar in 1960 veranderde de situatie plotseling dat was het jaar dat de laser werd uitgevonden. Wanneer lasers in het openbaar worden besproken, is de aandacht meestal gericht op slechts een van hun verbazingwekkende kenmerken.. dat is het vermogen van een laser om een smalle, intense lichtstraal te produceren. De straal kan grote afstanden afleggen zonder zich te verspreiden en te verspreiden. Lasers wees de weg naar onder andere energie-stralen wapens; en zoals ik al lang geleden in audiobrief nr. 26 onthulde, dit is wat heimelijk voortkwam Amerika’s crash programma om naar de maan te komen in 1961. Maar de reden waarom laserstralen zich gedragen zoals ze doen is dat het licht dat ze produceren monochromatisch is, dus ze zijn gemaakt om te bestellen voor het genereren van hologrammen. Net als lasers heeft holografie geleid tot ontwikkelingen die totaal onverwacht waren, en een van deze was de Russische doorbraak in biologische computerhersenen enkele jaren geleden. Als je hoort hoe ze werken, zul je begrijpen waarom robots zich gedragen als de mensen die ze vervangen.

Een hologram is een heel ongebruikelijk soort foto. Om er een te maken, wordt de film met behulp van een laser en een set spiegels en lenzen blootgesteld; en om het holograafbeeld op de film later zichtbaar te maken, moet laserlicht opnieuw worden gebruikt. Als je naar een hologram kijkt, is het alsof je door een raam kijkt naar het echte object. Je kunt heen en weer

bewegen, op en neer, en het vanuit verschillende hoeken zien in driedimensionale details. Een conventionele foto daarentegen is plat en ziet er vanuit alle hoeken hetzelfde uit. Hologrammen zijn ook anders op een andere manier. Als je een normale foto in stukken scheurt, verpest je het. Elk stuk bevat slechts een losgekoppelde fractie van het totaal, maar niet zo met een hologram. Als je een holografische film in verschillende stukken snijdt, bevat elk stuk nog steeds bijna het hele beeld. Er is wat detailverlies, maar het is er allemaal. Het is dit feit dat jaren geleden leidde tot de Russische doorbraak in biologische computerhersenen voor hun robots.

Wetenschappers in de inlichtingengemeenschap wereldwijd, die het menselijk brein bestuderen, kennen al geruime tijd een zeer belangrijk feit. Dat feit is dat een deel van een menselijk brein kan worden verwijderd door een ongeval of operatie en toch de persoon nog het grootste deel van zijn oorspronkelijke geheugen behoudt, dus in dit opzicht is het geheugen in een menselijk brein als een hologram. Tegenwoordig begint de relatie tussen holografie en menselijk geheugen in het Westen te worden begrepen. Zo schreef dr. Karl Pribram, neuropsycholoog aan Stanford University, er onlangs over in het tijdschrift “Psychology Today.” Zoals hij al zei, zijn de implicaties van holografie enorm, zowel voor hersenonderzoek als voor computers; maar deze relatie werd eerst niet in Amerika erkend, maar in een onderzoekslaboratorium in de Russische Siberische Wetenschapsstad Novosibirsk.

De reden waarom de Russen het Westen in vele recente wetenschappelijke ontdekkingen hebben opgepikt is niet dat ze supermannen zijn terwijl wij mentale dwergen zijn, maar het heeft te maken met de manier waarop ze hun inspanningen op het gebied van wetenschap en technologie organiseren. Deze organisatie is totaal anders dan die in het Westen, en het blijkt veel efficiënter te zijn. Ten eerste, als het gaat om onderzoek, zijn de communicatie in Rusland veel Beter dan die in het Westen. Er zijn meer dan 5.000 onderzoekcentra en laboratoria in Rusland die onderzoek en ontwikkeling van alle soorten doen, en ze zijn allemaal verbonden door krachtige communicatie.. Niet alleen binnen elk wetenschappelijk gebied, maar tussen verschillende gebieden. Er is ook een fundamenteel verschil in wat er in de Russische technische literatuur wordt besproken, in vergelijking met het Westen. In het Westen publiceert een wetenschapper meestal een technisch artikel om een succes te melden. Als hij een onderzoeksproject uitvoert dat mislukt, publiceert hij er over het algemeen niets over; maar in Rusland worden veel mislukkingen en problemen zeer openlijk besproken in de technische literatuur. Daardoor komen veel onderzoeksgebieden in Rusland een heel ander lot tegemoet dan in het Westen. Hier in Amerika kan een uitgebreid en duur wetenschappelijk project heel dicht bij succes komen, maar vallen door vanwege een belangrijke ontbrekende ingrediënt. Als dat gebeurt, wordt er heel weinig over gepubliceerd, maar in Rusland beschrijven de onderzoekers hun problemen en mislukkingen; en onder de duizenden andere wetenschappers in het hele land, zou men het antwoord kunnen hebben. Het Russische systeem, dat is opgebouwd rond samenwerking, produceert vaak succes, maar het westerse systeem, vooral in Amerika, is gebouwd rond jaloezie en leidt vaak tot mislukking. Het is al vele malen gebeurd, mijn vrienden, en het gebeurde enkele jaren geleden in de ontwikkeling van de hersenen van robots.

Vorige maand onthulde ik dat de Russen organische robots kunnen maken, die bijna exacte koolstofkopieën zijn van echte mensen. Dit wordt gedaan door een proces dat de genetische codering van de persoon simuleert die wordt gekopieerd. Het klinkt een beetje als klonen, maar dat is het niet. Een kloon van een mens zou zelf een mens zijn, maar een organische robot is NIET menselijk. Het is een kunstmatige levensvorm, zoals een dier in sommige opzichten, maar als een computermachine in andere. Elke Russische robot heeft wat men een

holografisch brein noemt. Deze hersenen dupliceren in wezen het hele geheugen van een persoon die wordt gekopieerd. De sleutel tot dit doen is een nieuwe techniek genaamd een "ultrasonic cerebrale hologram." Met behulp van hogefrequentiegeluidsgolven, die niet hoorbaar zijn, wordt een compleet driedimensionaal beeld gemaakt van de hersenen van een persoon. Dit is een pijnloos, niet-destructief proces; en onder de juiste omstandigheden kan het worden gedaan zonder dat de persoon zich er bewust van is.

Vorige maand onthulde ik dat de Russen Nelson Rockefeller's "Hit List" gebruiken om bolsjewieken hier in Amerika te vernielen, en voor ongeveer drie jaar hebben ze zich voorbereid op deze dag. Ze hebben stiekem cerebrale hologrammen gemaakt van de mensen op de lijst bij elke gelegenheid. Dit is gedaan aan iedereen op de lijst van Rockefeller die Rusland of Oost-Europa de afgelopen drie jaar heeft bezocht.

Wanneer een organische robot wordt gemaakt om bijvoorbeeld onze overleden president Jimmy Carter te simuleren, zijn er twee belangrijke factoren bij betrokken. Eén is de genetische codering die nodig is om Carters uiterlijk, stem, vingerafdrukken, enzovoort te simuleren. De andere is een holografisch beeld van Carters hersenen. Dit beeld is een volledig verslag van de neuronenpatronen die in Carters hersenen bestonden op het moment dat het hologram werd gemaakt. Daarom bevat het alle herinneringen en kennis die Carter tot dat moment had. Als een Carter robot wordt gemaakt, wordt de biologische computer in zijn hoofd veroorzaakt door de holografische gegevens van Carters hersenen. Echter, bepaalde delen van de robot computer worden veroorzaakt om te wijken van de holografische record. Het eindresultaat is een biologische computer die geprogrammeerd moet worden maar die in wezen alle geheugen van Carter bevat, onvrijwillige manieren, en dergelijke. Als gevolg daarvan zal een Carter robot automatisch bepaalde dingen doen zonder de behoefte aan specifieke programmering. Een Carter robot zal bijvoorbeeld oude vrienden herkennen. Dat komt omdat het geheugen van de robot Carters geheugen van die vriend reproduceert. Het holografisch proces plaatst het er automatisch zonder dat de Russische programmeurs zelfs maar moeten weten dat het er is.

Organische robots zijn zulke geweldige wezens dat ze nog steeds onderwerp van ondervraging en debat zijn. Dat geldt ook voor de Russische wetenschappers die ze tot werkelijkheid hebben gemaakt. Zo lijken robots geen echt instinct te hebben voor zelfbehoud. In dit opzicht gedragen zij zich als machines, gewoon doen wat ze gezegd wordt. Daarentegen hebben zowel mensen als dieren over het algemeen het instinct om zelfbehoud te hebben. Robotoïden kunnen geprogrammeerd worden voor zelfbehoud, maar ze zijn even bereid (als "willig" het woord is) zelfmoordmissies uit te voeren, verkennende eenrichtingsreizen in de ruimte. Ik heb hier maar één voorbeeld van: als een ruimtemissie te gevaarlijk lijkt om het leven van een ervaren kosmonaut te riskeren, kan nu een robot worden gebruikt. De robotkopie van de kosmonaut is al getraind op het moment dat het gemaakt is, dankzij het holografische geheugen.

Organische robots lijken zo veel op mensen dat het moeilijk is om te wennen aan het idee dat ze niet menselijk zijn; Maar de Russen besloten enkele maanden geleden dat de inzet te hoog is om ze niet in dienst te nemen, en dus is de stille Russische invasie van Amerika door robots nu goed op gang.

Onderwerp 2.. De Russische strategie is om vanaf de top te werken bij het ontmantelen van bolsjewistische macht hier in de Verenigde Staten. In dit opzicht doen ze in principe hetzelfde als in het omverwerpen van bolsjewistische macht in Rusland. Binnen Rusland zelf maakte het omverwerpingsproces gebruik van menselijke "dubbelen." Deze "dubbelen" waren christenen met een niveau van toewijding dat bijna ondenkbaar is in het Westen. Zij onderging plastische chirurgie ten koste van een levenslange verandering in hun uiterlijk, zij besteedden jaren aan

een gedetailleerde studie van de personen die zij zouden vervangen; en toen zij machtige mensen hadden vervangen, zorgden zij ervoor dat andere leden van hun Christelijke sekte machtposities verwierven. In de loop der jaren werden er onnoemelijke aantallen van deze “Christelijke dubbelen” in machtige posities ontdekt. Toen dat gebeurde, werden zij door de bolsjewieken gezuiverd; maar toen zij stierven namen zij de kennis van de identiteiten van andere christenen mee die zij aan de macht hadden gebracht. En dus met elke christen die ze doodden, de Bolsjewieken waren geleidelijk hun eigen lot aan het afsluiten. Ze hebben nooit het overnameplan van de Russische christenen doorgelicht... tot het te laat was.

Vandaag zetten de Russen die ervaring om opnieuw te gebruiken in hun robotstrategie om de controle over Amerika te nemen. De bolsjewistische macht is altijd gecentraliseerd, dus de Russen beginnen met het hoofd van de bolsjewistische slang. Van daaruit willen ze geleidelijk naar buiten werken naar de vele tentakels van bolsjewistische macht. Vanaf nu staan het Witte Huis en het kabinet onder volledige controle van Rusland. Volgens mijn laatste inlichtingenrapport leeft er nog maar één lid van het Carter-kabinet. De rest, inclusief de “ad hoc bende van vier,” zijn vervangen door Russische robots. Ook de Verenigde Staten hebben nu een Hooggerechtshof bestaande uit negen (9) Russische robots, en nu is Rusland zich bezig met de belangrijkste leden van de Amerikaanse Senaat die tegen SALT II zijn.

Toen Carter robot nummer 3 eerder deze maand in Wenen was voor de SALT II top, gedroeg hij zich als een puppy hond rond Leonid Brezhnev nummer 2; en Brezhnev 2, het menselijke dubbelspel voor de late echte Brezhnev, behandelde de vermeende Carter als een puppy. Wanneer hij moe was van praten of honger kreeg, stond Brezjnev 2 gewoon op en liep weg, en de grijnzende replica van wijlen Jimmy Carter zou gehoorzaam volgen op zijn hielen. Uiteindelijk zette de Carter robot op 18 juni de wereld op zijn oor door Brezjnev 2 te kussen en te knuffelen na de ondertekeningsceremonie van SALT II.

Terwijl het overnameproces aan de gang is, zullen de Russen de robots niet kwetsbaar maken voor neutralisatie door de bolsjewieken. Daarom blijven de robots die al bepaalde senatoren hebben vervangen, doen alsof ze tegen SALT II zijn. Anders zou de aandacht te vroeg komen. Maar de bittere oppositie tegen SALT II komt van mensen die niet weten wat er aan de hand is.

Mijn vrienden, de Russen spreken nu vanuit hun kracht. Ze bluffen niet. Een paar dagen geleden op 25 juni ging minister van Buitenlandse Zaken Andrei Gromyko uit zijn weg om dit feit te demonstreren. Het is een zeer zeldzame gebeurtenis voor Gromyko om een nieuwsconferentie te geven, en nog zeldzamer voor hem om Engels te spreken. Maar op de 25e gaf hij een twee uur durende Nieuws Conferentie in Moskou; en om ervoor te zorgen dat hij zijn punt in duidelijke bewoordingen, sprak hij in het Engels. Hij verklaarde dat er geen enkele wijziging in het SALT II-verdrag mag komen en zei: “Ik zeg u eerlijk gezegd dat het onmogelijk is de onderhandelingen te hervatten, het einde van de onderhandelingen, het einde, ongeacht welke wijzigingen er zouden worden aangebracht.” Na een moment pauze voegde hij er stevig aan toe: “Fantastische situatie.” Vrienden, de ratificatie van SALT II zou de lakmoesproef kunnen zijn die zal beslissen tussen vrede en oorlog voor Amerika en Rusland.

Eenentwintig maanden geleden, op 27 september 1977, verloor Amerika de beslissende “strijd van de oogstmaan” in de ruimte aan Rusland. Die avond, zoals ik die maand in audiobrief nr. 26 meldde, leverde Gromyko een SALT II ultimatum af aan het Witte Huis. Ondertussen werd er een doorbraak in SALT II gemeld. Dat was een leugen, zoals ik je toen vertelde, en gebeurtenissen sindsdien hebben bewezen dat het een leugen was. Nu wordt het Russische ultimatum voor SALT II herhaald en voor de laatste keer. Wanneer SALT II wordt geratificeerd, zullen geheime bepalingen van het verdrag de Amerikaanse overgave beginnen door middel van unilaterale ontwapening. De Russen proberen deze ratificatie te bereiken door

zo weinig mogelijk senatoren te vervangen door robots. Deze benadering is een daad van genade van het Kremlin, die nu de hele Senaat zou kunnen robotsen als het dat zou willen, en naar eigen goeddunken. Dit betekent dat er een kleine kans blijft bestaan dat de bolsjewieken een manier vinden om SALT II te verstoren; maar als ze dat doen, zal het zijn zoals Gromyko het zei, “het einde.” Het zal het einde van SALT II zijn, het zal ook het einde zijn van alle resterende Russische terughoudendheid of genade voor hun bolsjewistische vijanden; en als de Russen eindelijk zouden concluderen dat hun plannen voor vrede hopeloos zijn, Het zal echt het einde zijn, want dan zullen ze doen wat Gromyko 21 maanden geleden in het Witte Huis heeft bedreigd; dat wil zeggen, ze zullen Amerika de oorlog geven die onze voormalige heersers zo hard hebben geprobeerd om tot stand te brengen.

Mijn vrienden, de topprioriteit van de nieuwe christelijke heersers van Rusland is om zo mogelijk een nucleaire oorlog te voorkomen. Daarom werd begin dit jaar, 1979, besloten om de robots in te zetten. Als ze dat niet hadden gedaan, zouden de olievelden van Saoedi-Arabië afgelopen maand in nucleaire vuurballen zijn verdwenen. Het plan voor een Israëlische preventieve aanval tegen Saoedi-Arabië, dat ik voor het eerst eind 1975 openbaar maakte, zou zijn uitgevoerd. Maar zoals ik vorige maand rapporteerde, werden twee topgeheime Midden-Oosten shuttles uitgevoerd om het plan te stoppen (de ene shuttle was eind april, de andere in midden mei).. De shuttles betrokken robot vervangingen voor top Amerikaanse ambtenaren.. en tot nu toe Saudi-Arabië is gered.

Als de Israëlische staking tegen Saoedi-Arabië had plaatsgevonden, zou dit het gewenste excuus zijn geweest voor de gekunstelde benzineleidingen die we nu zien. Maandenlang hebben zij aardolieprodukten met een knappe winst naar andere landen geleid in plaats van hier normale voorraden op te bouwen. Ze verwachtten dat de Saoedi-Arabië-staking een feit zou zijn. Onder die omstandigheden zouden wij Amerikanen gewoon benzinetekorten hebben geaccepteerd, en de tekorten zouden snel zijn verslechterd... op de weg naar een verklaring van een “Nationale Noodgeval.” Tegen de herfst van dit jaar zou het Bolsjewistische plan voor een Amerikaanse nucleaire eerste aanval tegen Rusland zijn uitgevoerd. Dus het plan dat ik in audiobrief nr. 37 van augustus vorig jaar heb geschetst zou nu in volle gang zijn, maar door de Saoedi-Arabië staking te stoppen, althans voorlopig, hebben de Russen de vrede bewaard.

Israël is momenteel gefrustreerd en reageert het af op Zuid-Libanon. Gisteren schond Israël haar overeenkomst met de Verenigde Staten en gebruikte F-15’s om vermeende Palestijnse bases daar aan te vallen; maar de Russische robotvervanger voor Staatssecretaris Cyrus Vance beval het ministerie van Buitenlandse Zaken om onmiddellijk en zeer streng schriftelijk protest aan Israël uit te brengen. De Russen hebben ook de grote oliemaatschappijen van het nu hoofdloze Rockefeller kartel in een zeer pijnlijke positie gebracht. Zonder een ramp in Saoedi-Arabië hebben ze geen excuus om de benzinetekorten die nu plaatsvinden, te laten varen. Maar tegelijkertijd kunnen ze niet meteen de voorraden verhogen omdat ze maanden geleden hun eigen oliespuwers afsloegen, dus ze zijn zichzelf te slim af geweest, mijn vrienden. Amerikanen worden boosder door de dag omdat bijna iedereen kan zien dat het allemaal een grote oplichting is. Aan alle kanten begint er een groeiend refrein te ontstaan van “Nationaliseer de oliemaatschappijen.”

De Russen gebruiken de robots om de Bolsjewistische oorlogen te stoppen, en dat doen ze ook al weten ze dat er een risico voor zichzelf is in wat ze doen. Bolsjewieken zijn geïnfiltreerd in machtsposities in de hele Amerikaanse samenleving, dus het uitbannen ervan is een gigantische uitdaging. Dat geldt vooral voor het leger. Een kwart eeuw geleden probeerden wijlen senator Joseph McCarthy deze infiltratie te stoppen, maar Amerika’s bolsjewieken slaagden erin hem te laten vallen, Hij gebruikt veel ergere tactieken dan die waarvan hij beschuldigd werd; dus vandaag zijn er bolsjewieken op elk niveau en in elke tak van het

Amerikaanse leger. Met behulp van hun robots kunnen de Russen ze binnen 18 maanden tot twee jaar uitdrijven, maar in die tijd zal het bolsjewisme een zeer gevaarlijke kracht blijven hier in Amerika.

De bolsjewieken kunnen dan wel blijven proberen een manier te vinden om Rusland te verrassen en te vernietigen; dus als de huidige Russische heersers de fascinatie van de bolsjewieken met oorlog zouden delen, zouden ze de robots niet gebruiken. In plaats daarvan zouden ze een confrontatie tussen Rusland en Amerika op gang brengen en dan hun "ruimtetriade" loslaten. Sinds eind 1977, zoals ik in mijn banden heb gemeld, zijn er zeven (7) Russische deeltjeswapens bases aan de nabije kant van de maan. Deze kunnen beginnen met het slaan van Amerikaanse strategische doelen wereldwijd in stof zonder het produceren van radioactieve neerslag. Als de Verenigde Staten zouden proberen om een tegenaanval met ICBM's tegen te gaan, zouden ze worden ontploft tijdens de lancering door de Cosmosferen die nu bovendrijven; en de 37 Cosmos Interceptors nu in een baan rond Amerika zouden blijven weigeren een militaire toegreep in de ruimte. Deze satellieten zijn bemand en gewapend met geladen deeltjesbeamwapens. Ze vernietigden de Amerikaanse spionnensatellieten meer dan een jaar geleden, zoals ik in audiobrief nr. 33 heb gemeld. Maar op zijn minst, zou zo'n oorlog tientallen miljoenen mensen doden, vooral in de Verenigde Staten; en als het uit de hand liep, zou een volwaardige thermonucleaire oorlog honderden miljoenen doden. Mijn vrienden, de heersers van Rusland zijn christenen en voor hen is een nucleaire oorlog waanzin als het vermeden kan worden, en dus gebruiken ze hun robots.

Eerder deze maand op 16 juni heeft Leonid Brezjnev nummer 2 de houding van Rusland op de SALT II-top in Wenen samengevat. Hij zei: "God zal ons niet vergeven als wij falen." Veel mensen waren geschokt om die woorden te horen, maar ik heb de uitleg al lang geleden gemeld in mijn audiobrieven, zoals nummer 38. De Russische leiders zijn op zoek naar hun eigen zielen te redden.

Onderwerp 3.. Mijn vrienden, we leven nu door een kritieke en verwarrende periode. De meeste van onze buren slapen, zich niet bewust van hun lotsbestemmingen, en voor degenen onder ons die wakker zijn, is het een moeilijke en eenzame tijd. Ik denk niet dat iemand het Beter kan uitdrukken dan Dr. Harry Schultz. In het eind juni 1979 nummer van zijn beroemde International Investment Advisory Letter, vermeldt hij dat zijn lezers vaak niet kunnen begrijpen of geloven zijn beleggingsadvies omdat hij altijd al voor op zijn tijd, en hier is hoe hij het uit: "Om universele aantrekkingskracht te krijgen moet je te laat zijn, niet te vroeg; om populair te zijn moet je voorspellen en schrijven wat zelfs het grote publiek al heeft ervaren dat er gebeurt." En hoe waar!

Steeds meer zullen de gebeurtenissen die we zien een weerspiegeling zijn van de geleidelijke overname van de Verenigde Staten door Rusland, maar tegelijkertijd zullen de zaken die door de vier broers Rockefeller voor hun dood in de pijplijn werden gezet geleidelijk aan afnemen. Onze huidige gemanipuleerde benzinetekorten zijn een goed voorbeeld. Dit zijn zaken die lang geleden in gang zijn gezet en die te veel momentum hebben om vannacht tot stilstand te komen. Hetzelfde geldt voor bolsjewistische plannen die al bijna twee jaar in de Verenigde Staten aan het opwarmen zijn.

Zoals ik in het verleden heb uitgelegd, is de bolsjewistische mentaliteit er een waarin het menselijk leven slechts een machtsinstrument is. In november 1978 vond de tragedie in Guyana plaats, een militaire operatie waarbij honderden burgers als truc werden opgeofferd. In audiobrief nr. 40 beschreef ik wat daar in detail gebeurde. In maart was er de Bolsjewistische sabotage van de Three Mile Island Nuclear Power Plant. In audiobrief nr. 45 heb ik gemeld wat er was gedaan. Het doel was om te helpen bij de Bolsjewistische sluiting van Amerika, met behulp van mensenlevens als een instrument van revolutie. En pas eind vorige maand

gebeurde het weer toen een American Airlines DC-10 werd gesaboteerd door explosieven door afstandsbediening. Het resultaat was de tragische, zinloze, onmenselijke inferno van American Airlines vlucht 191 in Chicago. Maar de crash van Chicago DC-10 was voor niets omdat de Russen, met hun robots, de Rothschild-Bolsjewistische plannen voor de sluiting van Amerika ongedaan maken. Dit is slechts één voorbeeld van de kruisstromen die nu achter de schermen plaatsvinden.

Mijn vrienden, de Verenigde Staten worden nu omgevormd tot een satellietstaat van de Sovjet-Unie, dus de plannen die eerst door de Rockefellers en vervolgens door de bolsjewieken in gang werden gezet, zullen geleidelijk verdwijnen. Al robotvervangers voor top Amerikaanse ambtenaren beginnen subtiel de Russische lijn over belangrijke kwesties te spreken; en als het gaat om SALT II, de Carter robots zijn niet eens subtiel over. Elke paar dagen herhaalt Moskou: “Wij zullen geen amendementen aanvaarden” en telkens als er een echo uit een Carter robot voort komt: “Wij zullen geen wijzigingen aanvaarden.”

Mijn vrienden, in audiobrieven nr. 44 en 45 stelde ik voor dat de Christus van Amerika op een “Pilgrimage for Peace” zou gaan om de leiders van Rusland te ontmoeten. De reactie op mijn voorstel van Amerikaanse christenen was overweldigend. Slechts een handvol ministers en kerkelijke ambtenaren hebben gereageerd. In plaats daarvan is het vooral de christenen in alle andere levenswandelen. Al genoeg mensen hebben belangstelling geuit om niet slechts één maar meerdere Aeroflot Jet Transports te vullen. Tot nu toe heb ik, mijn vrienden, geen officieel antwoord gekregen van de Russische regering over mijn voorstel. Tot nu toe hebben ze ons niet afgewezen, maar een bedevaart als deze zou een zeer ernstige zaak zijn. Wat ze ook beslissen, we kunnen niet terug naar de zaken zoals gewoonlijk, want, mijn vrienden, niets zal ooit weer hetzelfde zijn!

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 48

30 juli 1979

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 30 juli 1979 en dit is mijn audiobrief nr. 48.

De afgelopen weken hebben wij Amerikanen van de ene crisis naar de andere toegeslagen... de benzinecrisis, de dollarcrisis met goud op een nieuw recordniveau, de val van Nicaragua. de vermeende neerstorting van SKYLAB, geruchten over een nieuw Russisch militair commando in Cuba, controverse over het SALT II-verdrag en vooral de Cartercrisis..met de ene schokkende en ongekende ontwikkeling na de andere. Ondertussen, op de achtergrond, is er een voortdurende trommelslag van minder mysteries om zich zorgen te maken over.. chemische installaties, raffinaderijen, en olieopslag depots blijven exploderen en branden dagelijks om ons heen; Treintankauto's blijven ontsporen, lekken en exploderen hier en daar.. maar deze dingen zijn zo gebruikelijk geworden in de afgelopen twee jaar dat we nauwelijks nog aandacht besteden aan. In plaats daarvan vragen we ons af, "Waarom strandden die 41 potvissen plotseling zichzelf en stierven vorige maand aan de kust van Oregon?" Zelfs de mariene biologen in dat gebied laten ons met de woorden: "Het kan altijd een mysterie zijn."

Maar dat verdwijnt snel uit onze geest, en in plaats daarvan wordt onze aandacht afgeleid door zielige televisie-heruitzendingen van Amerika's hoogtijdagen in de ruimte een decennium geleden. Als we de wazige foto van een ruimteman bekijken terwijl hij gemberly op de maan stapt, is het voor een moment weer 20 juli 1969; En eventjes spannen we ons weer eens op voor die beroemde woorden van Neil Armstrong: "Dat is een kleine stap voor een man, een grote sprong voor de mensheid." We kunnen even vergeten hoe anders het vandaag is. Onze bemande ruimtestation SKYLAB is nu officieel dood volgens NASA, terwijl de Russische kosmonauten nieuwe records plaatsen in hun Salyut 6 ruimtestation, en vreemd genoeg, de Amerikaanse ruimteshuttle kan gewoon niet van de grond komen. "Wat is er gebeurd met NASA?" vragen we ons misschien af; en "Als we mannen op de maan kunnen landen, waarom kunnen we dan geen van onze andere problemen oplossen?" Maar voordat we antwoorden kunnen bedenken, wordt onze aandacht weer afgeleid. "Hier komt nog een bommenwerper uit Washington," zegt de TV, en we vergeten al het andere, opgenomen in de laatste verbijsterende gebeurtenis in de Carter crisis.

Vrienden, nieuwsberichten over deze gebeurtenissen laten ze altijd lijken alsof ze gescheiden en niet gerelateerd waren. Als gevolg daarvan lijken ze niet logisch; en dus doen we wat we willen doen, we geven gewoon onze handen op. Hoe meer kwaad onze leiders zijn geworden, hoe meer we besloten hebben om hen gewoon te vertrouwen; en hoe meer geheimzinnig onze regering is geworden, hoe meer we tegen onszelf hebben gelogen dat we wisten wat er gaande was. Maar de gebeurtenissen die ik zojuist noemde, zijn niet los van elkaar en staan er los van. Het zijn allemaal onderdelen van een groter geheel; zoals stukjes van een puzzel, is elk stuk logisch als je weet wat het totaalbeeld is. Daarom blijf ik in mijn audiobrief series me concentreren op het totaalbeeld. Dat is wat ik zei dat ik zou doen toen ik de audiobrief serie in juni 1975 inhuldigde. Elke maand kan ik slechts een paar specifieke gebeurtenissen benadrukken die stukjes van de puzzel zijn, maar elke maand probeer ik meer toe te voegen aan je eigen begrip zodat je de waarheid voor jezelf kunt leren zien.

Voor lange tijd zorgvuldige luisteraars van mijn audiobrieven, recente gebeurtenissen zou niet echt verrassing. Denk bijvoorbeeld aan de fluctuerende daling van de Amerikaanse dollar en de fluctuerende stijging van de goudprijzen. De laatste tijd zijn veel voormalige anti-gouden

figuren op de gouden bandwagon gesprongen, alsof ze er altijd al waren geweest. Toch vertellen ze jullie niets over waarom deze gebeurtenissen nu plaatsvinden. Vrienden, de redenen zijn die ik zes jaar geleden in mijn boek openbaar maakte, vijf jaar geleden in Congresgetuigenis, en dan in mijn audiobrieven.

Degenen die het meest verwachtten te profiteren van de dood van de dollar, begonnen begin 1979 uit de scène te verdwijnen. Dit begon met de moord op Nelson Rockefeller, die ik in audiobrief nr. 42 vermeldde. De volgende maand meldde ik dat zijn broers David en Laurance ook werden gedood en vervangen door “dubbelen.” In internationale bankkringen is het nu algemeen bekend dat de echte David Rockefeller dood is. Maar krachtige economische krachten werden jaren geleden losgelaten door David Rockefeller en zijn intieme vrienden. De dood van de dollar was slechts een onderdeel van een uitgebreid plan voor dictatuur hier in Amerika, gevolgd door een een-wereldregering. Een ander element van het plan was een oorlog in het Midden-Oosten te zijn met de nucleaire vernietiging van de oliebronnen van de Arabische OPEC. Meer dan 3-1/2 jaar geleden maakte ik het plan openbaar in audiobrief nr. 6, en in latere tapes.. bijvoorbeeld, Nos. 28, 37, en 41..Ik heb mijn luisteraars op de hoogte gehouden van de status van dit plan; en in audiobrief nr. 41 afgelopen december 1978, ik riep de aandacht op de “Haat Saudi-Arabië” campagne die hier in Amerika was aan het opbouwen. De nucleaire ondergang van Saoedi-Arabië werd gepland voor de lente, en het Amerikaanse volk werd geconditioneerd om het te accepteren. In audiobrief nr. 37 had ik het geheime Amerikaanse plan onthuld waarmee de ramp in het Midden-Oosten tot oorlog met Rusland zou leiden. In maart kwam het Egyptische-Israëlische “vredesverdrag” dat was ontworpen om het podium niet voor vrede, maar voor oorlog te zetten; maar eind april 1979 veranderde de gebeurtenissen achter de schermen volledig de richting van de gebeurtenissen. In audiobrief 46 twee maanden geleden, onthulde ik hoe Rusland het geheime nucleaire oorlogsplan in zijn sporen stopte, vooral na de dood van David Rockefeller. Ondertussen kwam alleen het topje van de ijsberg van dit alles hier in Amerika. De meeste Amerikanen wisten alleen dat er een benzinetekort was met lange lijnen; wat ons niet verteld werd was dat het zogenaamde tekort kunstmatig was. Het was tijd om samen te vallen met de Saoedi-Arabische ramp, die niet door de interventie van Rusland is gebeurd. Nu zijn de oliemaatschappijen hun sporen aan het wissen, waardoor meer benzine vrijkomt; en de meeste Amerikanen hebben nog steeds geen idee waar de gasleidingen echt over gingen.

En dan zijn er nog die walvissen die vorige maand in Oregon aan het strand waren. Het was bijna een herhaling van het strand van ongeveer 120 walvissen in Florida bijna 2 1/2 jaar geleden. In audiobrief nr. 20 voor januari 1977 had ik onthuld dat een aantal enorme geheime Amerikaanse onderwater raketten waren geplaatst in de Atlantische Oceaan voor onze oostkust. Deze enorme raketten waren begonnen plutonium uit hun kernkoppen in de oceaan te scheuren en te lekken. Begin de maand daarop begonnen de walvissen zich te beachen in de buurt van Jacksonville, Florida. De verhalen waren dan hetzelfde als we onlangs in Oregon hoorden. Op een of andere manier, werd ons verteld, dat de walvissen in Florida gedesoriënteerd waren geworden, maar zoals ik onthulde in audiobrief nr. 21, was hun ademhaling verstoord door een schimmel in hun longen, en de schimmel was het product van het plutonium van een van de lekkende raketten die ik had onthuld. Deze keer, in Oregon, werd het walvisstrand opnieuw veroorzaakt door plutonium-geïnduceerde schimmel in de longen; maar de bron was deze keer geen lekkende onderwaterraket, in plaats daarvan een ander wapen van geheime oorlogvoering genoemd in audiobrieven nrs. 20 en 21 is betrokken. Onlangs heeft Rusland de radiochemische oorlog tegen de Verenigde Staten hervat. Grote afstandsbedieningen zijn op zee gedropt langs onze Pacific, Atlantische kust en Golfkusten. Dit zijn het spuwen radiochemische oorlogsagenten in onze lucht op bevel wanneer wind omstandigheden gunstig zijn. De meeste containers gebruikten plutonium als een van hun

actieve bestanddelen. Deze hernieuwde aanvallen bevinden zich tot nu toe op een laag, niet-dodelijke niveau; hun doel is niet te doden, maar om lage kwalen te bevorderen en onze kracht en nationale wil te verspillen. Maar de walvissen die zich vorige maand op de kust van Oregon aandeden, op 16 juni, hadden hoge concentraties plutonium in hun longen samen met de andere canisterproducten. Blijkbaar zijn ze vlakbij een busje voor de kust van Oregon opgedoken. Ze ademen de lucht in net als wij en op die afstand gaf de bus hen een dosis die hun vermogen om te ademen vernietigde; en zo als de walvissen in Florida 2-1/2 jaar geleden, strandden ze zichzelf om te sterven.

Ook op andere manieren wordt de Verenigde Staten geleidelijk niet meer in staat gesteld om oorlog te voeren tegen Rusland. In de Tweede Wereldoorlog brachten de westerse bondgenoten de Duitse oorlogsmachine naar een kruip door chemische installaties te bombarderen en het vervoer per spoor te verstoren. Ook vandaag worden Amerikaanse chemische, petroleum- en spoorwegdoelen vernietigd in een oorlog van ondermijning door Russische sabotage. De nieuwe Russische heersers nemen geen risico's, vrienden. Van alle mensen weten ze dat er altijd het gevaar bestaat dat ze verrast en van streek raken in hun plannen, en dus, zelfs als ze proberen een nucleaire oorlog te voorkomen, bereiden ze zich nog steeds voor om zo'n oorlog te winnen als die wel plaatsvindt. Dit omvat zelfs de voortdurende voorbereidingen voor een mogelijke invasie van de Verenigde Staten uit Canada en Mexico. Ik heb deze activiteiten zestien maanden geleden voor het eerst in audiobrief nr. 32 onthuld. Dit is de verklaring voor de nieuwsberichten van enkele dagen geleden over een grote nieuwe Russische leger commando structuur in Cuba. Cuba dient als een ensceneringscentrum voor de gestage stroom van troepen en wapens naar Mexico's Yucatan schiereiland. Dit gebeurt in het geheim, maar met de kennis en medewerking van de Mexicaanse regering. Begin dit jaar bracht president Carter een bezoek aan Mexico en werd hij met officiële minachting en vijandigheid begroet. Nu weet je waarom. Mexico heeft, net als de provincie Quebec in Canada, al vrede gesloten met Rusland. De voorbereidingen van Rusland zijn al ver gevorderd om haar in staat te stellen te overleven en een oorlog te winnen. Toch gebruiken de nieuwe Russische heersers, zoals ik de afgelopen maanden heb onthuld, alle middelen om een nucleaire oorlog te voorkomen. Ze doen niets minder dan de controle over de Verenigde Staten overnemen, werken van boven naar beneden.

Vandaag wil ik uw aandacht vestigen op de grote actuele gebeurtenissen die bewijzen wat ik u al de hele tijd heb verteld. Omdat de audiobrief alleen staat, moet je je eigen oordeel gebruiken om te evalueren wat ik onthul, in plaats van te vertrouwen op wat iemand anders zegt. De audiobrief, mijn vrienden, is niet voor velen, maar voor enkelen met oren om te horen.

Mijn drie speciale onderwerpen deze maand zijn:

Onderwerp 1.. De laatste hoofdstuk in het grote Skylab cover-up Onderwerp 2.. De geheime oorlog van de wandelende dode onderwerp 3.. Hoe Amerika zal opnieuw leren de angst voor God.

Onderwerp 1 Op een midzomerdag tien jaar geleden deze maand, naar schatting een half miljard mensen wereldwijd zaten transfixed voor televisietoestellen. We keken naar een televisiebeeld dat wazig, flikkerend, in zwart-wit was, en toch was het geweldig omdat we keken naar het onmogelijke dat voor onze ogen plaatsvond. We keken naar twee Amerikaanse astronauten, Neil Armstrong en Buzz Aldrin, de eerste twee mannen op de maan. Die dag, 20 juli 1969, was een geweldige dag om Amerikaan te zijn. De onmogelijke belofte van een vermoorde president, John F. Kennedy, was uitgekomen. Op 25 mei 1961 had hij ons verteld dat Amerika een man op de maan zou zetten voordat het decennium voorbij was, dus toen Neil Armstrong op de maan kwam en het "een grote sprong" noemde, had hij gelijk. In nauwelijks acht jaar tijd waren we voorbij Rusland gesprongen om als eerste op de maan te zijn.

In audiobrief nr. 26 legde ik uit waarom het zo belangrijk was om Rusland te verslaan tot de maan. Het werd allemaal verkocht aan ons als een soort van ruimtetijd Olympische Spelen, een vreedzame sportieve race om maanstenen te verzamelen; maar het was eigenlijk een militair crash programma, tien keer groter dan het Manhattan Project in de Tweede Wereldoorlog, en het echte doel was om een geheime basis op de maan te vestigen. Van daaruit zouden revolutionaire nieuwe Beam-wapens de sleutel worden om de aarde te regeren. Op het moment van de aankondiging van Kennedy in 1961, de Verenigde Staten was ver achter Rusland in de ruimte, maar NASA planners had een manier bedacht om langs Rusland te springen om naar de maan eerst.

De Russen waren vastbesloten om de Aarde-Orbitrale Aanpak van maanvlucht te noemen. Onder deze benadering zouden missies naar de maan worden verzameld en gelanceerd vanuit de aarde baan met behulp van Space Stations. Deze techniek is altijd erkend als de veiligste en veiligste route naar de maan. Zelfs onze eigen late grote Wernher Von Braun had gepleit voor de aard-orbitale aanpak voor meer dan een decennium. De aard-orbitale techniek is als het bouwen van een stevige fundering voordat de rest van het huis. Het is het juiste om te doen, maar het kost tijd. NASA-planners kregen de taak om Rusland tegen de maan te slaan, en ze kwamen al snel tot de conclusie dat we te ver achter Rusland waren om de aard-orbitale methode in te halen. Er was maar één manier waarop we de Russen konden verslaan. Het was gedurfd, maar het was ook erg riskant. Het zou zijn als het bouwen van een huis zonder bijna geen basis voor de snelheid. Het werd de maan-orbital maan missie genoemd. Onder dit plan was de eerste prioriteit om mannen op de maan snel te krijgen en de basis te leggen voor een maanbasis; dan met de maan in Amerikaanse handen, konden we terugvallen en ons Space Logistics systeem versterken. De sleutelsteen werd een ruimtestation bekend als SKYLAB. Zo werd Project Apollo bedacht, met zijn voorgangers Project Mercurius en Project Gemini. NASA was op verschillende manieren tegelijk aan het gokken, maar de gok heeft zich afbetaald.. Amerika heeft Rusland verslagen tot de maan.

In december 1972 werd het Maanprogramma vermoedelijk voortijdig afgesloten met Apollo 17; maar in audiobrief nr. 26 legde ik uit dat de vluchten niet echt stopten; in plaats daarvan werd het Maanprogramma gewoon uit de publieke schijnwerpers gehaald. De maanlanceringen werden verplaatst van de zeer zichtbare Cape Kennedy naar het eiland Diego Garcia in de Indische Oceaan. Op 14 mei 1973, minder dan vijf maanden na de Apollo 17 Maan Mission, werd SKYLAB gelanceerd. Vanaf toen begon het geheim voort te gaan Amerikaanse Maan Programma te profiteren van aard-orbitale technieken. Eind 1977 werd de Amerikaanse militaire basis in Copernicus Crater bewapend en operationeel. De basis moest bewapend zijn met beam-wapens die elke zichtbare plek op aarde binnen twee seconden kunnen ontploffen. De wapens zouden uiteindelijk zowel Lasers als Deeltjesstralen omvatten.

In de Verenigde Staten zelf was het onderzoek naar deeltjesbundels als afleidingsmanoeuvres naar beneden gestuurd, maar op andere locaties werden wereldwijd deeltjesbundels ontwikkeld. Het was een uitgebreid plan en het werkte bijna. Maar in de nacht van de Oogstmaan, 27 september 1977, eindigde het allemaal in een catastrofe. De Sovjet-Unie was al begonnen met het draaien van operationele moordenaarssatellieten genaamd Cosmos Interceptors. Deze zijn bemand en gewapend met Deeltjes-Beam-wapens. Twee waren in een baan eind september 1977, en één was gewapend met een dodelijke Neutron Beam. Dit werd gebruikt om de Copernicus basis te bombarderen, waarbij alle astronauten werden gedood, zoals ik in audiobrief nr. 26 vermeldde. Slechts twee dagen later kwam het Russische bemande ruimteprogramma plotseling tot leven. Het ruimtestation Salyut 6 werd gelanceerd in een baan, toen kosmonaut bemanning begon te bezoeken Salyut 6 in een vaste stroom, die blijft tot op de

dag van vandaag. Zelfs nu zijn de laatste Salyut 6 kosmonauten meer dan 150 dagen in een baan om de aarde geweest. Dit is veel meer dan ooit een record van de Verenigde Staten.

Dit alles staat in schril contrast met het lot van ons eigen ruimtestation, SKYLAB. Eerder deze maand op 11 juli deed NASA alsof Skylab onvermijdelijk uit de baan was gecrasht, maar Skylab kwam eigenlijk tot een abrupt einde 21 maanden geleden, zoals ik in audiobrief nr. 27 vermeldde. Op 18 oktober 1977 flitste er een enorme vuurbal door de zuidwestelijke Verenigde Staten. De hemel werd over een spoor verlicht bijna duizend mijl lang. Het werd gezien door duizenden in ten minste vijf (5) staten.. Texas, Oklahoma, Louisiana, Arkansas en Missouri. Getuigen waren piloten, militaire waarnemers en zelfs de McDonald Observatory in het uiterste zuidwesten van Texas. Het leverde krantenkoppen op in de hele Verenigde Staten. Mensen vroegen: “Wat was dat in hemelsnaam?” Dat, mijn vrienden, was SKYLAB. Zoals ik al zei die maand, werd het uit de ruimte geblazen door een Russische Kosmos Interceptor. De vernietiging van SKYLAB maakte deel uit van het Russische programma om de geheime militaire controle van Amerika over de ruimte te beëindigen.

Later die maand is de SKYLAB cover-up van NASA begonnen. Skylab zou eerder zinken dan verwacht, maar eerst deed NASA alsof Skylab gered kon worden door de Space Shuttle. Er was nooit een kans, mijn vrienden, dat SKYLAB gered kon worden omdat het al weg was. Van tijd tot tijd werd het SKYLAB cover-up verhaal weer op gang gebracht, telkens met meer pessimisme. Tot slot, afgelopen december 1978, kondigde NASA met grote spijt aan dat alle plannen om SKYLAB te redden werden opgegeven. Die vervelende zonnevlekken waren gewoon te snel om het te bereiken met de Space Shuttle. Vanaf dat moment, speculatie gemonteerd: Waar zou SKYLAB crashen.. India? China? De Andes? Rusland? In Chicago? NASA woordvoerders bleven volhouden dat ze geen idee hadden. Zelfs in de vermeende laatste baan deze maand, 11 juli, deed NASA alsof ze verrast was. Ze deden alsof ze het wilden neerhalen in de Zuid-Atlantische Oceaan, maar het was te heet, zeiden ze. Daarna waren er enkele minuten van dramatische stilte van SKYLAB Control in Houston. Toen kwam de eerste aankondiging van Skylab’s officiële lot. “Purely by toevallig,” zeiden ze, “Skylab was blijkbaar neergestort in de Indische Oceaan.” Ze deden alsof het een verrassing was, maar 17 maanden geleden, mijn vrienden, waarschuwde ik jullie naar de Indische Oceaan als zijnde op NASA’s gedachten voor het verbergen van doeleinden. De Indische Oceaan biedt geen getuigen om de claim van NASA van een SKYLAB terug te voeren daar te betwisten. Toch besloot NASA uiteindelijk dat het veel veiliger zou zijn om iets te bieden aan mensen om te zien dan om te zeggen dat het gewoon spoorloos verdween; en zeker genoeg, de eerste NASA aankondiging over de Indische Oceaan werd gevolgd door rapporten van vonken in de lucht boven zuidwest Australië. NASA zei dan verontschuldigend dat een paar delen van SKYLAB blijkbaar voorbij de oceaan was gekomen, opnieuw in westelijke Australië. Maar vreemd genoeg zei de Australische regering geen woord.

Vrienden, dit laatste hoofdstuk van de SKYLAB cover-up betrof een ander militair geheim, dat ik openbaar maakte in audiobrief nr. 42. Er is een grote geheime Amerikaanse raketbasis in het Noordelijke grondgebied van Australië. De basis wordt gecontroleerd door het leger, niet door NASA; maar Skylab was onderdeel van een geheim militair programma en dus kreeg NASA militaire hulp in de Skylab cover-up.

Op 8 juli, slechts drie dagen voor Skylab’s fictieve crash naar de aarde, begon een wereldwijde militaire oefening genaamd “Global Shield 79.” Het kreeg weinig publiciteit hier in de Verenigde Staten, en toch was het de grootste oefening in meer dan 20 jaar door het Strategisch Luchtcommando. NASA heeft het fictieve einde van SKYLAB gepland tijdens deze oefening. Op 10 juli werden twee Minuteman III raketten gelanceerd in de Pacific vanaf de luchtmachtbasis van Vandenberg in Californië, maar diezelfde dag werd er ook een andere

raket gelanceerd onder dekking van de wereldwijde oefening. Het werd gelanceerd vanaf de raketbasis in Australië in coördinatie met NASA. De raket was ongewapend, en dus observeerden de Russische kosmosferen boven de lancering zonder zich te bemoeien. Het werd gelanceerd kort na de middag Oostelijke daglichttijd, dat was het midden van de nacht in Australië. De raket ging noordoosten over Indonesië en de Stille Zuidzee, in een baan. Bijna 24 uur later volgde het orbitale pakket een pad dat het al snel weer over Australië zou brengen. Een kleine retro-raket werd afgevuurd, en terugkeer vond plaats boven zuidwest Australië. Het werd getimed voor maximaal effect.. nacht in Australië en middag in de Verenigde Staten. Het orbitale pakket, bestaande uit keramische fragmenten van een speciaal ontwerp, creëerde een mooi vuurwerk display in de nachtelijke hemel. De volgende dag rapporten in de Verenigde Staten zei dat Australiërs waren het vinden van stukken van vermeende SKYLAB puin liggen overal; en in het meest bekende geval, een vermeende 17-jarige biervat levering man zwaaide in actie als een professional. Hij reisde per gecharterde Learjet, commercieel vliegtuig en limousine, en reed naar San Francisco. Met een paar niet-descript zwarte klompen, hij versloeg de deadline voor de $ 10.000 Skylab prijs aangeboden door de San Francisco Examiner. Die klompen, mijn vrienden, waren slechts stukken vulkanisch gesteente, dat voornamelijk uit ijzer en koolstof bestond; maar voorspelbaar, zei NASA een paar dagen later dat ze waarschijnlijk van SKYLAB waren, en de prijs werd toegekend. Kun je je dat voorstellen?

Mijn vrienden, NASA heeft nu het boek over SKYLAB gesloten. Het is nu gewoon het nieuws van gisteren, iets wat we zouden moeten vergeten, maar als we het vergeten, zouden we verdienen wat er met ons kan gebeuren omdat de SKYLAB cover-up uitgebreid was, en het doel ervan was om de waarheid voor ons te houden. Er zijn nog steeds zeer krachtige krachten in Amerika die ons allemaal in oorlog willen slepen met Rusland; maar de boodschap van SKYLAB is dat als we dat laten gebeuren, we zelfmoord zullen plegen voor onszelf, voor onze kinderen, en voor de Verenigde Staten van Amerika!

Onderwerp 2. Twee maanden geleden onthulde ik dat een revolutionair nieuw Intelligence wapen werd geïntroduceerd door Rusland. Ik verwijs naar hun “Organische Robotoïden.” Dit zijn door de mens gemaakte robotachtige levende wezens, misschien best beschreven als geautomatiseerde dieren. Ze zijn ontworpen om mensen bijna perfect te simuleren in uiterlijk en gedrag, en toch zijn ze niet menselijk. Robotoïden zijn zo ver verwijderd van de kennis en ervaring van de meeste mensen dat ze zijn zeer moeilijk te geloven voor veel mensen, maar nu meer en meer grote verrassingen vullen het nieuws.. Dat wil zeggen, ze zijn verrassingen als je niet weet over de Russische robots. Denk bijvoorbeeld aan het Midden-Oosten en het vermeende benzinetekort. Bijna vier jaar geleden, op 12 oktober 1975, schreef ik een artikel op de Op-Ed pagina van de Washington Star. Het werd getiteld: “Wie geeft de schuld voor inflatie? Het is tijd om eerlijk te zijn tegen OPEC.” De opmerkingen die ik toen heb gemaakt, zijn vandaag nog steeds waar. We horen bijvoorbeeld voortdurend over de stijgende olieprijs, maar, citaat: “Je moet onthouden dat producten uit de olieverkwikkende landen naar de olieproducerende landen dagelijks meer kosten” en, citeer: “...dus de stijging van de olieprijs lijkt beperkt te zijn, terwijl de producten van de geïndustrialiseerde landen onbeperkt en open zijn. Is dit eerlijk?” Toen ik die woorden schreef in 1975, was ik niet meer in de buurt van de menigte. De komende 3-1/2 jaar werd ons steeds meer verteld dat OPEC, vooral Saoedi-Arabië, onze economische vijand was, maar plotseling in de afgelopen twee maanden is alles veranderd. De “Hate Saudi Arabia” chant in de grote media is abrupt gestopt, althans voor het moment. In plaats daarvan verschijnen er verhalen over het hernieuwde vertrouwen tussen de Verenigde Staten en Saoedi-Arabië; en als door magie, de gekunstelde benzine lijnen verdwijnen met beloften van meer gas op de weg. Het is allemaal het resultaat van de Russische robotshuttle naar het Midden-Oosten, mijn vrienden, die ik rapporteerde in

audiobrief nr. 46. Rusland heeft het Oorlogsplan gestopt en de grote oliemaatschappijen beroofd van hun excuus voor tekorten.

Denk nu eens aan het SALT II verdrag. Er is een relatie, mijn vrienden, tussen SALT II en, van alle dingen, het SKYLAB debacle. Er is helemaal niets in het grote nieuws van de media over deze relatie; maar zoals mijn oudere luisteraars weten, zijn SALT II en SKYLAB slechts tips van dezelfde ijsberg, en het is een ijsberg die al onze "Ship of State" zinkt. Eerder heb ik bekeken hoe het echte verhaal van SKYLAB's lot begon op 27 september 1977. Dat was de dag dat Amerika de geheime "Space Slag bij de Oogst Maan" verloor aan Rusland. Drie weken later werd SKYLAB door een Russische Kosmos Interceptor uit het bestaan verbannen. Het echte verhaal van het huidige SALT II-verdrag begon ook op 27 september 1977. Die dag hield minister van Buitenlandse Zaken Andrei Gromyko een toespraak bij de Verenigde Naties. Tegen de tijd dat Gromyko sprak, was het al duidelijk dat Rusland de Space Battle won, dus sprak hij heel hard over Amerikaanse tijdrekken op SALT II. Hij leverde een geheim ultimatum af, en vertrok naar Washington voor een zeer ongebruikelijke avondvergadering in het Witte Huis met de echte Jimmy Carter en minister van Buitenlandse Zaken Cyrus Vance. Ademloze verslaggevers vertelden het volk dat er een doorbraak was in SALT II; maar toen ik drie dagen later audiobrief nr. 26 opnam, onthulde ik wat er werkelijk was gebeurd. De verhalen over een SALT doorbraak waren leugens, cover-verhalen om de publieke bezorgdheid te wegnemen. Dat hoorden mijn luisteraars in audiobrief nr. 26, en voor het volgende jaar en een half SALT II ging nergens heen; maar begin dit jaar begonnen drastische veranderingen in Amerika's heerschappij plaats te vinden. De afgelopen zes maanden heeft de audiobrief zich op deze veranderingen gericht, zoals ze hebben plaatsgevonden, en zij hebben onder andere geleid tot een ommekeer op SALT II.

De veranderingen begonnen op 26 januari 1979 met de moord op Nelson Rockefeller. Dat was de openingsfoto van een geheime Bolsjewistische staatsgreep tegen Amerika's echte heersers. Zoals ik in eerdere tapes heb uitgelegd, regeren de atheïstische bolsjewieken niet langer over Rusland. Ze zijn omvergeworpen door een stoere groep inheemse christenen. Vandaag wordt het christendom herboren in Rusland. Maar hier, in de Verenigde Staten, willen de bolsjewieken een nieuwe bolsjewistische revolutie creëren. Ze willen Amerika veroveren en dan hun bittere vijanden terugslaan, de Christus-eentjes die nu het Kremlin leiden. De Bolsjewistische staatsgreep d'etat bewoog enkele maanden lang snel, belangrijke mensen werden gezuiverd en vervangen door "dubbelen" beginnend met David en Laurance Rockefeller en hun intimiteiten; en het weekend na Pasen 1979 eiste de Bolsjewistische zuivering het leven van president Carter, vicepresident Mondale, en hun families. Maar zoals ik in audiobrief nr. 45 vermeldde, begonnen de Russen te ingrijpen. Een geheime oorlog van "dubbelen" brak uit, en tegen eind april was het Witte Huis al onder Russische controle. In audiobrief nr. 46 kon ik mijn luisteraars de sleutel tot het succes van Rusland laten zien. Ze gebruiken "robots" om krachtige mensen te vervangen en te simuleren. De Verenigde Staten worden in het geheim een Russische satellietstaat, en de Amerikaanse ommezwaai op SALT II kwam snel. Op 9 mei 1979 maakten de robotvervangers van minister Brown en minister van Buitenlandse Zaken Vance de eerste aankondiging: er was een principeakkoord bereikt over SALT II, en met bliksemsnelheid werd het verdrag zelf in Wenen amper vijf weken later ondertekend. Mijn vrienden, Rusland heeft met zichzelf getekend via Carter robot nummer 3 en Brezjnev nummer 2, de menselijke "dubbele" voor de late echte Brezjnev.

In eerste instantie bracht het nieuwe SALT II verdrag huilt uit Capitol Hill. We hoorden steeds weer dat het in ernstige problemen zat, maar vorige maand meldde ik de ware situatie. De meest bittere tegenstanders van SALT II in de Senaat zijn mensen die hier in Amerika bal spelen met de bolsjewieken. Rusland vervangt ze door robots, en de eerdere harde lijn tegen

SALT II verdampt langzaam. De verschuiving is tot nu toe subtiel, maar is duidelijk zichtbaar. Bijvoorbeeld, de overleden senator Barry Goldwater maakte zich voortdurend in het openbaar zorgen over verificatie, maar op 23 juli zei robot Goldwater, citaat: “Ik zou er nu niet al te veel over worden geoefend.” Een nog bitterere SALT II tegenstander was de overleden senator Henry Jackson. Jackson speelde altijd de Russische dreiging, maar op 23 juli beschuldigde hij de robotminister van Defensie Harold Brown van het overdrijven van die dreiging. Hij noemde het “zorg tactiek om SALT II te verkopen.” Zelfs onze aftredende ambassadeur in de Sovjet-Unie Malcolm Toon is er niet meer. Toon was publiekelijk zeer verdacht van SALT II, maar nu een Toon robot is abrupt begonnen campagne ten gunste van SALT II.. en hij zal niet uitleggen de verandering.

Robotoïden, mijn vrienden, zijn een zeer krachtig wapen; maar zoals ik al in audiobrief nr. 46 heb opgemerkt, zijn ze ook erg lastig. Ze leven niet lang, vooral niet onder omstandigheden van constante blootstelling en stress. Ze moeten ook worden geprogrammeerd, maar ze zijn ook enigszins onvoorspelbaar. Vorige maand beschreef ik het proces waarbij het holografische brein van een robot het geheugen van een persoon reproduceert die wordt gedupliceerd. Andere delen van de hersenen worden veranderd zodat de robot eindigt als een robot-achtig wezen dat instructies volgt. Maar het geheugen bevat onvrijwillige reacties die soms ongewenst gedrag produceren. Dit blijkt een ernstig probleem te zijn in het geval van de Jimmy Carter robots, omdat de echte Carter mentale instabiliteiten had die gedeeltelijk in de robots worden gereproduceerd. De eerste tekenen van onregelmatig gedrag door de Carter robots kwamen in het openbaar opmerkingen over senator Kennedy. De echte Jimmy Carter had een sterke persoonlijke afkeer van Kennedy en bij verschillende gelegenheden hebben Carter robots deze reacties gewoon in zeer rauwe vorm uitgevaagd. In zekere mate, dit soort dingen is een gevaar met alle robots.. ze niet echt menselijk oordeel bezitten. Zij lijken het onder bepaalde voorwaarden te hebben, maar dit is het resultaat van de programmering voor deze situaties. De problemen van instabiliteit en korte levensduur veroorzaken robots het meest geschikt voor interim doeleinden. Voor lange termijn zijn menselijke agenten nog steeds de beste. Wees daarom niet verbaasd om steeds meer nieuwe gezichten in hoge posities te zien. Sommige van de nieuwe gezichten zullen zelf robots zijn, maar sommige zullen mensen zijn.

De Carter-crisis van de afgelopen dagen toont twee dingen tegelijk aan: de ene is de omvang van de geheime Russische controle die nu in Washington bestaat, de andere is de moeilijkheid die de Russen zelf hebben met hun robots. Op 1 juli keerde Carter robot 4 terug naar Washington na de “Economische Top” in Tokio. De geplande Carter vakantie in Hawaï werd geannuleerd, en de volgende dag was er een Carter Energy toespraak gepland voor de avond van 5 juli. Toen verdween de familie Carter robots in Camp David. Jimmy Carter robot nummer 4 brandde uit en werd verwijderd. Robotoid nummer 5 was de volgende in lijn en was al meerdere malen uitgeprobeerd; maar op 4 juli, de dag voor de geplande toespraak, Carter robot nummer 5 werd gek. Het werd verwijderd, waardoor alleen robotnummer 6 aan dek lag. Elke nieuwe robot wordt blootgesteld op kleine schaal eerst, om zijn vleugels zo te zeggen te testen.. bijvoorbeeld, onze vermeende president gaat vissen met een paar vrienden of bezoekt een boerderij familie. Maar dit was nog niet gedaan met robotnummer 6 op 4 juli, dus liet de Russen geen keus. De toespraak werd afgezegd zonder uitleg. De Jody Powell robot weigerde de vragen van de verslaggevers te beantwoorden. De pers was verbijsterd, Capitol Hill was geschokt en ontzet, en Carters eigen personeel (de mensen die nog steeds menselijk zijn) werd verrast. De volgende avond, 5 juli, hield het Witte Huis “Energiegroep” een vergadering. Daarna citeerde de Washington Star een belangrijke ambtenaar van de regering als hij zei: “Er was ongelooflijke wanorde.” Ondertussen werden Carters politieke adviseurs naar Camp David geroepen. Tegen vrijdagavond 6 juli was Carter robotnummer 6 geprogrammeerd en

klaar voor de eerste gecontroleerde blootstelling. Zo begon de zogenaamde “Domestische Top” in Camp David. Geplaagde waarnemers zeiden dat ze niet konden achterhalen wat Carter hoopte te bereiken met dit alles. De mensen die naar Camp David werden uitgenodigd waren immers mensen wiens mening al bekend was bij Carter. Bijna zonder uitzondering krabde een aantal deelnemers hun hoofd in puzzels. Carter zei: “Hij praatte weinig, hij zat alleen maar notities te maken en knikte meestal.”

Mijn vrienden, er waren twee dingen gaande in Camp David: één was de gecontroleerde blootstelling die ik eerder noemde voor Carter robot nummer 6; maar daarnaast, werden de belangrijkste individuen onder de bezoekers gerobotiseerd..dat wil zeggen, de echte persoon kwam, maar een robot vertrok!! De personen die in Camp David werden gerobot, waren geïdentificeerd uit Nelson Rockefeller’s “Hit List,” die ik twee maanden geleden besprak. Anderen werden uitgenodigd en onaangeroerd gelaten als een rookgordijn. Iedereen op de lijst die in Camp David aankwam zijn nu dood.. in hun plaats zijn robots die op hun plaatsen als geprogrammeerde zombies. De mensen zelf zijn dood en de robots zijn zich niet bewust van het leven; en zo gaat de “Geheime Oorlog van de Wandelende Doden” verder.

Op 11 juli eindigde de “Domestische top” abrupt volgens de NASA. Carter robot nummer 6 was begonnen zich onheilspellend te gedragen, Wall Street was vol geruchten dat Carter een zenuwinzinking had gehad, robot nummer 7 werd ter plaatse gebracht, en de volgende dag werd robot nummer 6 geëlimineerd. Carter zou weer aan het werk zijn bij zijn Energie-speech. Op vrijdag 13 juli beschreven journalisten die met robotnummer 7 hadden gesproken Carter als, citaat: “een grondig gekastijde leider”; anderen noemden hem een diep bezorgde en bezorgde man. De volgende dag werd Carter robot nummer 7 uitgezonden om zijn vleugels te proberen. Als een dode El Cid vastgebonden aan een paard, de 7e robot kopie van de wijlen president Carter sliep vooruit. We kregen te horen dat de president van de Verenigde Staten privé huizen bezocht bij Pittsburgh, Pa. en Martinsburg, West Virginia. Daarna moet het Russische Robotoid Command in Novosibirsk van opluchting gezucht hebben. Een van de gastheren zei tegen UPI: “Ik voel me nu Beter over hem. Hij gedraagt zich nu meer als een president.” Die zaterdagavond 14 juli, kwam Carter robot nummer 7 per helikopter aan op het gazon van het Witte Huis om ongeveer 6:30 uur, maar de Russen namen geen risico’s. Een Associated Press dispatching die avond beschreef een andere onverklaarbare vreemde wending van gebeurtenissen, citaat: "Leden van het Perskorps die normaal gesproken op het gazon mogen zien en fotograferen, werden uitgesloten van dit te doen op zaterdag. De pers van het Witte Huis gaf geen reden voor de verandering, behalve om te zeggen dat ze geen reden zagen voor de dekking." De volgende avond, zondag 15 juli, leverde Carter robot nummer 7 met succes de langvertraagde Energie-speech; maar, zoals bleek, was Energie slechts een deel van zijn onderwerp. In dat opzicht werd het Russische programma om de grote oliemaatschappijen te nationaliseren in gang gezet. Daar gaat het eigenlijk om bij de zogenaamde “Energy Security Corporation.” Om alle bureaucratische obstakels voor de Russische “Energieplannen” hier weg te nemen, moet de “Energie Mobilisatieraad” worden opgericht.

Maar de toespraak had een veel bredere strekking, het omgaan met de crisis van de Amerikaanse geest. Sommige commentatoren hebben over de toespraak gegrapt als, citaat: “Carter’s zondagavond preek”; maar zoals ik kort zal wijzen op Onderwerp 3, zouden we verstandig zijn niet te lachen omdat, mijn vrienden, de woorden van de Carter robot nummer 7 kwam rechtstreeks uit het Kremlin, en het Kremlin is geen grap. Zelfs de toespraak zelf was niet zonder zijn mysterie. De volgende dag werd in een artikel in de New York Times, citaat, opgemerkt: “Een andere buitengewone ontwikkeling was dat het Witte Huis geen tekst vooraf van de toespraak had, de president tien dagen van de beraadslagingen niettegenstaande. Het

was de eerste keer in de herinnering van veteranen verslaggevers dat er geen voorbereide tekst werd vrijgegeven."

Toch gaf de toespraak even de indruk dat alles weer normaal was, maar dat de indruk minder dan 48 uur later werd verbrijzeld. Kort na 16:00 uur. 17 juli, de Jody Powell robot gaf een andere korte verrassing aankondiging aan verslaggevers. Er was iets ongekends gebeurd.. het hele Carter kabinet en alle senior leden van het Witte Huis personeel hadden aangeboden hun ontslag. Opnieuw werd de Washington vestiging werd geschud aan de fundamenten. Maar als de ontslagneming hier een schok was, waren ze een bliksemschicht overzee, omdat in andere landen het aftreden van een heel kabinet betekent slechts een ding.. het betekent dat de regering is gevallen. Voor de komende dagen waren de nieuwsberichten wereldwijd gevuld met bezorgde reacties. Van alle kanten hoorden we woorden als Dismay, Begoocheling, Ongeloof. Senatoren en anderen beschreven Carter als een onheilspellend gedrag. Een zei publiekelijk, citaat: "We zijn bezorgd over een soort van inzinking," een andere zei, citaat: 'Ik denk dat de president is gek."

Binnenkort kan een Jimmy Carter robot het Witte Huis ontvluchten. Dat zal 1980 verlaten als "Het Jaar van het Duistere Paard," want vanaf nu is elke grote potentiële presidentskandidaat vervangen door een robot! Twee maanden geleden, toen ik mijn informatie over de Russische robots openbaar maakte, gaf ik een waarschuwing. Ik wist dat veel mensen ze ongelofelijk zouden vinden, maar ik waarschuwde ook dat, citaat: "Evenementen in de komende dagen zullen onmogelijk te begrijpen zijn zonder dit geheim te kennen." En nu, mijn vrienden, vinden die gebeurtenissen al plaats.

Onderwerp 3.. Er was een tijd in Amerika niet lang geleden dat de angst voor God was een betekenisvolle zin. Een godvrezend man of vrouw zijn werd gezien als iets goeds; zo'n persoon kon worden vertrouwd en vertrouwd. Maar vandaag de dag in Amerika, wordt de angst voor God over het algemeen gezien als een achterhaald concept. Als we aan onze Heer Jezus Christus denken, is het als een baby in een kribbe, of als de genezer, of als de Voeder van vijfduizend. We vergeten dat Hij ook de geldwisselaars met zwepen uit Gods huis heeft verdreven. We hebben God teruggebracht tot een gemak in onze gedachten, zelfs een dienaar. We denken dat we Hem kunnen oproepen wanneer we hulp nodig hebben, maar anders vergeten we Hem.

Dat zijn de houdingen in Amerika die vandaag de dag minachting en zelfs woede in het nieuwe Kremlin oproepen. In audiobrief 38 vertelde ik mijn luisteraars over de strijd van zes decennia die leidde tot de omverwerping van de atheïstische bolsjewieken in Rusland. Rusland's nieuwe heersers zijn christenen, en ze hebben ongelooflijke offers doorstaan. Nu zetten ze hun heilige oorlog tegen het bolsjewisme hier in Amerika voort door middel van robots. Wij in Amerika hebben geen vinger uitgestoken om de ziel van ons eigen land te redden van de hel van het bolsjewisme, dus nu doen de Russen het. De Russen wachtten tot het laatste moment om te zien of wij Amerikaanse christenen ons eigen land zouden proberen te redden, maar we zijn vandaag net zo blind als Rusland zes decennia geleden. Dus nu, mijn vrienden, hebben we de kans verspeeld om Amerika te redden van het bolsjewisme zelf. Nu doen de Russen het op hun eigen manier. Het enige alternatief was het uitbreken van een nucleaire oorlog. In plaats van dat toe te staan, grijpen ze de controle over de Verenigde Staten.

Vorige maand in Wenen schrok Leonid Brezjnev nummer 2 de wereld door te zeggen: "God zal ons niet vergeven als we falen." Dat zijn woorden die de vrees voor God betekenen, mijn vrienden, en nu de Russen Amerika zijn gaan overnemen, beschouwen ze het als hun plicht om ons ook de vrees voor God te leren.

In zijn toespraak van 15 juli zei Carter robot nummer 7: "In een natie die trots was op hard werken, sterke gezinnen, hechte gemeenschappen en ons geloof in God, hebben velen van ons de neiging om zelfverzoening en consumptie te aanbidden. De menselijke identiteit wordt niet langer bepaald door wat men doet, maar door wat men bezit; maar we hebben ontdekt dat het bezitten van dingen en het consumeren van dingen niet ons verlangen naar betekenis bevredigt. We hebben geleerd dat het opstapelen van materiële goederen niet de leegte van levens kan vullen die geen vertrouwen en doel hebben." Die woorden, mijn vrienden, kwamen rechtstreeks uit het Kremlin. Daarom citeerde de officiële dagblad Pravda zonder commentaar de Carter-speech.

De mensen die onze nieuwe heersers worden beginnen ons te vertellen wat er voor ons ligt. De dingen die ons ertoe brengen onze Heer Jezus Christus voor lief te nemen, zullen van ons wegvallen. De rekwisieten worden al onder de kunstmatige economie van de Verenigde Staten uit getrokken. Binnenkort zal er een economische ineenstorting, ontberingen, regimentschap zijn; en de enige weg naar boven zal zijn door hard werken, geduld en spirituele kracht. In de moeilijke tijden die voor ons liggen, mijn vrienden, zullen velen zeggen dat de Russen niet het recht hebben om ons in dergelijke problemen te laten storten, maar het feit is dat we het recht om onze eigen toekomst te kiezen hebben verspeeld. Als de Russen niet hadden ingegrepen, zou de thermonucleaire oorlog nu bijna op ons afkomen, dus nu gaan de Russen het op hun manier doen omdat onze weg naar een totale ramp leidde.

Wat er nu begint te gebeuren is wat ik mijn luisteraars een jaar geleden in audiobrief nr. 35 en 36 vertelde. We zijn getuige van het einde van een manier van leven, onze eigen manier van leven. In audiobrief 36 zei ik: “De egoïstische en zelfvernietigende licentie van vandaag zal worden uitgeroeid, maar het zal plaats maken voor echte menselijke vrijheid die geworteld is in eeuwige geestelijke waarden.” Dat is waar Carter robot nummer 7 het over had op 15 juli, mijn vrienden, en dat is wat het Kremlin voor ons van plan is als ze plannen maken om ons opnieuw de angst voor God te leren.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 49

27 augustus 1979

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 27 augustus 1979 en dit is mijn audiobrief nr. 49. Zoals ik al zei, zijn de langzame, luie dagen van de zomer van 1979 aan het einde. De meesten van ons vinden het jammer dat ze weggaan. Voor veel mensen is de zomer een tijd om de buitenwereld zoveel mogelijk te negeren. Het is tijd om te ontspannen, om te genieten in de zon, om te doen alsof vandaag zal opgaan in morgen zonder verandering of problemen. Televisie nieuws programma's in deze latere dagen van augustus zijn gevuld met items die deze stemming versterken. Zelfs de vermeende president heeft blijkbaar tijd gevonden om het tedium van zijn werk opzij te leggen, en voor een week of meer werden we verzekerd door televisieberichten dat de familie Carter robotten een rustige stoomboottocht door de Mississippi rivier hadden. Deze robotpresident heeft niets te doen gehad... behalve rond het bootdek te joggen, hand schudden met goed-wensers... en steeds dezelfde energie-toespraak geven. Als hij zo makkelijk kan leven, waarom zouden wij dan niet ook ontspannen? Maar, vrienden, op dit moment is de wereld in gist als nooit tevoren.

Als je afhankelijk bent van televisienieuws en krantenkoppen zoals de meeste mensen doen, de wereld lijkt te rollen gewoon langs net als Old Man River; maar als je wilt een hint van wat er echt gebeurt vandaag, moet je luisteren naar de korte-golf radio. Ga naar de BBC World Service, Radio Moscow World Service, Radio Australia, Radio Zuid-Afrika, Radio Canada, naast ons. Het bevat vaak belangrijke verslagen die u nooit zult horen via onze binnenlandse grote media. Je zou zelfs kunnen stemmen in de Stem van Amerika eens in de zoveel tijd... daar, ook, je kunt dingen horen die je nooit zult horen in onze binnenlandse nieuwsmedia, en zonder reclames. Maar, vrienden, je moet naar deze luisteren met een bepaalde hoeveelheid liefdadigheid want ze hebben allemaal hun eigen vooroordelen. Er is niet genoeg tijd in deze hele tape zelfs om alle belangrijke gebieden van de gisting in onze wereld te noemen; maar voor een moment laat me gewoon afromen het oppervlak voor u, dan vraag je je af of de gladde grote media beeld van ons land en de wereld is echt of kunstmatig.

Niet lang geleden vulden de Vietnamese bootmensen onze krantenkoppen. Vietnam verdreef grote aantallen van zijn volk.. De meeste van hen waren Chinees, niet Vietnamees. Vietnam is een Russische staat van klanten geworden en bereidt zich voor op een mogelijke oorlog met China. Van alle landen kent Vietnam de gevaren van interne conflicten op dit moment, en dus worden al degenen die weigeren mee te werken met het huidige regime op een of andere manier opgepakt en verdreven. Vietnam heeft haast omdat er al spanningen ontstaan langs de grens met China.

De boot mensen vormen nu een vluchtelingenprobleem van onthutsende proporties. Honderdduizenden mensen zitten in vluchtelingenkampen. Toch moeten de recente acties van Vietnam in een goed perspectief worden geplaatst. In 35 jaar van voortdurende oorlog in Indochina is de massale uitzetting van politieke ongewensten een nieuw fenomeen. In het verleden zouden de acties van het voormalige regime van Pol Pot in Cambodja, nu bekend als Kampuchea, meer typisch zijn geweest. Toen het door de Chinezen gesteunde Pol Pot-regime de controle over Cambodja enkele jaren geleden overnam, begon een terreurbewind. Er werd beweerd dat meer dan een miljoen Cambodjanen door hun eigen regering werden vermoord. De meesten van hen waren leden van de middenklasse, ongeacht hun etnische achtergrond. Op die manier heeft het Pol Pot-regime de rug van elk mogelijk verzet gebroken. Als het huidige regime in Vietnam volgens deze traditionele methoden zou doorgaan, zou er geen bootmensen

zijn.. in plaats daarvan zouden er alleen massagraven zijn in heel Vietnam. Er zouden geen televisiefoto's zijn van zielige vluchtelingen die in boten gepropt waren, en er zou geen controverse zijn over Vietnam's acties; want, hooguit, alles wat we zouden horen zou een paar voorbijgaande geruchten zijn..dan zou alles weer stil zijn.

De verschuiving in Vietnam's gedrag, mijn vrienden, is het gevolg van Russische druk. Sinds het einde van de Vietnamoorlog is alle resterende Chinese invloed in Vietnam uitgebannen. Vietnam is nu puur een Russische cliëntstaat; en net als Rusland zelf, Vietnam is het ontdoen van interne vijanden door ze te verdrijven. Wat betreft het bloedige Pol Pot-regime in Cambodja, dat onlangs werd omvergeworpen door de Vietnamese invasie.

Ook elders is het gisten in Indo-China zichtbaar. Onlangs zijn de Verenigde Staten begonnen met het versnellen van wapentransporten naar Thailand, maar de regering van de Verenigde Staten komt nu onder controle van Rusland, dus voor alle doeleinden, Thailand's lot is al verzegeld. Binnenkort zal het ook de Russische baan ingaan.

De Russische omsingeling van China gaat door. Begin 1978, mijn vrienden, waarschuwde ik jullie om te kijken of Amerika's deuren zich wijd openden voor Red China. Binnen enkele maanden was het nieuws gevuld met opmerkingen dat we hadden besloten om de zogenaamde "China kaart" te spelen. Het was allemaal een paniekerige poging van Amerika's echte heersers om tijd te winnen tegen Rusland. In de laatste maanden van 1977 had Rusland de militaire controle over de ruimte weg van de Verenigde Staten geworsteld. Dit had de machtsbalans tussen Oost en West volledig veranderd, maar door de dood van de echte Leonid Brezjnev op 7 januari 1978, dachten onze heersers dat ze een kans hadden. Ze verwachtten dat het Kremlin zou worden verdeeld door gevechten om de opvolger van Brezjnev te beslissen. Ze dachten dat ze het Kremlin twee tot drie jaar uit balans konden houden. Met die tijd zouden ze snel doorgaan met geheime wapenprogramma's op basis van een crash. En dus probeerde Amerika de "China kaart" te spelen. Voordat het jaar 1978 uit was, kondigde de Carter Administration aan dat de Verenigde Staten diplomatieke betrekkingen met China aan het aangaan waren, maar het was een daad van pure wanhoop. De late vier broers Rockefeller hadden de hechte band van christenen die nu over Rusland heersen, zwaar onderschat. Sinds maart 1978 is Marshal Dmitry Ustinov de topman in het Kremlin. Op het juiste moment zal hij afstappen ten gunste van een jongere man, maar voor nu is de Kremlin machtsstructuur stabiel en effectief.

De huidige gebeurtenissen in Azië tonen een belangrijk feit aan. Amerika's poging om de zogenaamde "China-kaart" te spelen was een mislukking. Het is niet meer modieus om in die termen te spreken. China's invasie van Vietnam begin dit jaar van 1979 bleek de Verenigde Staten als een papieren tijger in Azië. In tegenstelling tot Rusland's profiel wordt er steeds groter en groter. Zoals ik al lang geleden onthulde, speelde China eigenlijk de "Amerika kaart" om de best mogelijke deal met Rusland te krijgen. Volgende maand zullen in Moskou formele besprekingen worden geopend tussen China en Rusland over de verbetering van de betrekkingen tussen beide landen.

Zes jaar geleden waarschuwde ik in mijn boek dat de krachten leiden naar een enorme nieuwe Aziatische as. Vandaag de dag is deze as gebouwd rond Rusland, China en Japan, maar Rusland zorgt ervoor dat er geen twijfel is over wie de leider zal zijn. Zelfs aan de vooravond van grote gesprekken tussen Rusland en China, aarzelt Rusland niet om China te beschuldigen. Kijk bijvoorbeeld naar Afghanistan aan de zuidelijke grens van Rusland, dat nu een Russische cliëntstaat is. De burgeroorlog duurt daar al negen maanden. Begin deze maand vond een vier uur durende veldslag plaats in de hoofdstad Kabul. De Afghaanse radio heeft de beschuldiging geuit dat getrainde guerrilla's, anti-revolutionairen, Afghanistan zijn binnengekomen vanuit

Iran en Pakistan, en Rusland heeft aangeklaagd dat sommige van deze indringers in China zijn opgeleid.

Op deze manier zet Rusland, mijn vrienden, niet alleen druk op China, maar ook op Pakistan en Iran. Dit maakt deel uit van de Russische bezorgdheid over aangrenzende staten, die ik in het verleden heb uitgelegd. Afghanistan en Iran hebben beide grenzen aan Rusland, en Rusland wil veilige grenzen. Pakistan is een landbrug van Afghanistan naar de Arabische Zee. Rusland heeft historisch gezien een landcorridor in dit gebied gewild voor toegang tot de Indische Oceaan. Ook op andere manieren wordt Pakistan goede redenen gegeven om na te denken over haar houding tegenover Rusland.

De laatste tijd zijn de betrekkingen van Pakistan met de Verenigde Staten verslechterd. Eerder deze maand, op 11 augustus, maakte de New York Times een aantal prachtige beleidsplanning binnen het ministerie van Buitenlandse Zaken bekend. Pakistan is zeer dicht bij het creëren van zijn eigen atoombom, maar de Times bleek dat de Verenigde Staten van plan zijn om Pakistan op een of andere manier te stoppen. Een van de opties die specifiek in overweging worden genomen heeft een stekend protest van Pakistan gebracht en geen wonder. Die optie is: geheime operaties. Dat is, mijn vrienden, precies de optie die de Verenigde Staten in november jongstleden in Guyana hebben gebruikt. In het geval van Pakistan, zouden deze operaties sabotage van haar atoominstallaties inhouden. Hier thuis, is sabotage natuurlijk onvoorstelbaar.

Over de hele wereld heeft de gisting steeds meer de smaak van dramatische verandering. Zo hebben de Verenigde Staten Pakistan minder dan tien jaar geleden gesteund in de oorlog met India; en India heeft nu vijf jaar de atoombom gehad.Maar nu willen de Verenigde Staten Pakistan naar verluidt tegenhouden om die te krijgen. Maar er zijn dingen veranderd, vrienden. De Rockefellers waren tien jaar geleden op het hoogtepunt van hun macht. India werd voor verovering in een plan dat later Indira Gandhi van de macht verdrongen. Maar zoals ik in recente tapes heb onthuld, zijn de vier Rockefeller broers niet meer. Hun oude bondgenoten die hen omverwierpen, de atheïstische bolsjewieken, zijn ook gestopt in hun sporen. Het is nu Rusland die het meest alle top echelons van de Verenigde Staten regering controleert; en als Pakistan overdenkers een veranderde Amerika, Indira Gandhi is het ensceneren van een comeback in India.

In het afgelopen jaar is de grootste verandering van alles onaangekondigd gebleven in ons dagelijks nieuws. Het einde van een dynastie heeft plaatsgevonden, de Rockefeller dynastie. Het begon vorige maand met de oudste van de vier broers, John D. III. In audiobrief nr. 36 onthulde ik hoe zijn dood Rockefeller inspanningen in Afrika en Azië zou doen ontrafelen, en vandaag verliest het hoofdloze Rockefeller kartel snel in zuidelijk Afrika. Het initiatief gaat terug naar Groot-Brittannië, dat een speciale geheime relatie met Rusland heeft opgebouwd. Wat Azië betreft, ik heb al gewezen op de ineenstorting van de zogenaamde China Card-strategie van Amerika, ondanks het huidige bezoek aan China van de robot Mondale.

Wat de Perzische Golf betreft, we blijven horen over de plannen van de Verenigde Staten voor een grote noodmacht. Deze kracht, bekend als het “Quick Reaction Corps,” zou naar de Golf haasten om onze olie te beschermen in tijden van crisis; maar in de hele Golfregio zelf, dit plan heeft geschreeuw van protest opgeroepen. Het is een uitvlucht van het plan dat ik een jaar geleden openbaar maakte om een Amerikaanse eerste aanval op Rusland op te zetten, maar zelfs zonder dat te weten, is het voor iedereen duidelijk dat de kracht problemen zou betekenen. Koeweit heeft in het openbaar al aangekondigd dat de Verenigde Staten deze troepen niet in de Golf mogen inzetten. Als we dat doen, zal Koeweit haar eigen oliebronnen vernietigen.

Vorig jaar was de Shah van Iran op dit moment nog aan de macht, maar de omwenteling in Iran die was gekoppeld aan het geheime Amerikaanse oorlogsplan eindigde zijn heerschappij eerder dit jaar. De revolutie in Iran was ook ontworpen om de toegang van British Petroleum tot Iraanse olie te verbreken. Dat heeft praktisch de hele taart overgelaten aan het Rockefeller grote oliekartel, maar steeds meer is het Khomeini regime een lastige marionet geworden voor grote olie. Iran wordt gedestabiliseerd door interne strijd onder Koerden, Arabieren en linkse Iraniërs, en de laatste tijd zijn er grote demonstraties in Iran geweest die de Palestijnse Bevrijdingsorganisatie ten goede komen. De Iraanse demonstraties zijn ook tegen Israël en de Verenigde Staten geweest, alsof die twee er één waren. Ondertussen blijft de Israëlische artillerie bijna dagelijks zuid Libanon beuken, en toch is er een duidelijke verschuiving in het Amerikaanse Midden-Oosten beleid. Enkele weken geleden zei de Israëlische minister van Buitenlandse Zaken Dayan publiekelijk dat er onlangs een verschuiving had plaatsgevonden. Er waren officiële ontkenningen, maar nu heeft Andrew Young een bom gemaakt voor het beleid van de Verenigde Staten in het Midden-Oosten, en hier thuis zijn de spanningen tussen zwarten en joden in open vlammen gedreven.

En zo gaat het, mijn vrienden. Waar je ook kijkt, je zult de gisting van verandering zien. Een manier om dit te bekijken is om jezelf te vertellen dat al deze dingen niet gerelateerd zijn net zoals ze in het nieuws worden gepresenteerd. Op die manier bekeken, zijn wereldgebeurtenissen onmogelijk te begrijpen of zelfs te onthouden. Dat is de houding die zegt: Er is geen reden voor menselijke gebeurtenissen, ze gebeuren gewoon. Maar, mijn vrienden, er is een reden voor alles wat we zien. De zon komt niet elke dag per ongeluk op. Er is een reden voor; en de wereld is niet roeren met de winden van verandering per ongeluk.Er is een reden voor. Deze maand wil ik, zoals altijd, uw aandacht richten op de redenen achter de huidige gebeurtenissen. Deze wetende, kun je de individuele gebeurtenissen Beter begrijpen in het nieuws voor jezelf. Misschien kun je deze gebeurtenissen niet altijd direct beïnvloeden, maar het is altijd Beter om bewust te zijn dan verrast te worden; en voor degenen die het niet weten, zullen er veel verrassingen zijn in deze dagen van radicale veranderingen.

Mijn drie speciale onderwerpen deze maand zijn:

Onderwerp 1.. Rusland’s transformatie van Amerika’s Midden-Oostenbeleid Onderwerp 2..., De binnenlandse fallout van de Andrew Young Affair Onderwerp 3.. Rusland ’s twee-voortdurende oorlog tegen Rothschild World Power.

Onderwerp 1 Op een zomeravond in 1974 was ik in de studio’s van een New Yorkse radiozender. Het station was Wmca, het programma was de beroemde Long John Nebel Show. Al geruime tijd had de overleden John Nebel mij als gast een keer per maand zes uur op zijn programma staan. Maar die avond werd mij een vraag gesteld over het Midden-Oosten. In mijn antwoord heb ik onder andere gezegd dat de problemen daar begonnen zijn met de Palestijnen en de Israëli’s, en dat ze zullen eindigen met de Palestijnen en Israëli’s. Veel zionistische luisteraars waren geschokt om deze woorden te horen. Voor hen bestonden de Palestijnen niet en sinds die avond heb ik nooit meer mogen verschijnen op WMCA of een ander radiostation in New York. De toenmalige eigenaar van Wmca is nu het hoofd van de Stem van Amerika. Kun je je dat voorstellen?

Het is nu vijf jaar geleden dat ik die verboden woorden over de Palestijnen heb gezegd. Vandaag, zoals toen, zijn de zionisten hier en in Israël vijandig tegenover het woord “Palestijns,” en voor het grootste deel van die vijf jaar heeft het Amerikaanse beleid ten aanzien van de Palestijnen zich weerklonk als dat van zionisten en Israël.

Vier jaar geleden, in 1975, was Israël in het geheim verzekerd dat dit beleid zou worden voortgezet door de overleden minister van Buitenlandse Zaken Henry Kissinger. Dit beleid is

nooit door het Congres aangenomen. Onlangs, op 26 maart 1979, was het Amerikaanse beleid nog steeds gericht op het uitsluiten van de Palestijnen. Op die dag werd het zogenaamde "Egyptisch-Israëlisch Vredesverdrag" ondertekend in Washington. Het heeft dit beleid van 1975 op geen enkele wijze gewijzigd en heeft de Palestijnen dus nog steeds buitengesloten.

In audiobrief nr. 44 legde ik uit hoe dit geheime beleid zeer snel niet naar vrede maar naar oorlog in het Midden-Oosten moest leiden. Dat zou op zijn beurt leiden tot een Amerikaanse nucleaire eerste aanval op Rusland. Het geheime Amerikaanse plan, dat ik een jaar geleden in audiobrief nr. 37 openbaar maakte, ging snel, maar sinds die tijd hebben zich dramatische veranderingen voorgedaan in het Amerikaanse buitenlandse beleid. Dit geldt ook voor ons buitenlands beleid in het algemeen en voor ons Midden-Oostenbeleid in het bijzonder. De veranderingen begonnen afgelopen april 1979 achter de schermen. De veranderingen waren toen nog niet zichtbaar voor het publiek, maar die maand meldde ik aan mijn luisteraars dat er een geheime oorlog van "dubbelen" was uitgebroken in Washington. De inlichtingendiensten van Rusland, Groot-Brittannië en Israël vochten voor controle van de regering van de Verenigde Staten. Onze eigen CIA was in de war. De CIA was altijd David Rockefeller's privé detectivebureau, maar tegen die tijd was David Rockefeller dood, vervangen door een "dubbele." Rockefeller-macht in Amerika was verbrijzeld. In audiobrief nr. 45 meldde ik dat Rusland de overhand kreeg in de oorlog van "dubbelen." De volgende maand kon ik onthullen waarom ze aan het winnen waren. Ik heb ook gemeld dat er twee supergeheime diplomatieke shuttles naar het Midden-Oosten hebben plaatsgevonden. De shuttles hadden betrekking op wat leek op top Amerikaanse ambtenaren, maar het was eigenlijk een Russische operatie om het Midden-Oosten oorlogsplan te stoppen. En dat was slechts de eerste stap in het Russische plan om het Amerikaanse beleid in het Midden-Oosten te revolutioneren.

Veel van mijn luisteraars lijken het gedetailleerde rapport dat ik gaf over deze shuttles in audiobrief nr. 46 te hebben genegeerd. Er was in die tijd geen hint over deze ontwikkelingen in het grote medianieuws; en als er iets was, bleek het Midden-Oosten op de achtergrond te staan. Maar ik denk dat de betekenis van de shuttles misschien door veel mensen over het hoofd is gezien om een andere reden. audiobrief nr. 46 was de tape waarin ik voor het eerst onthulde Rusland's geheime wapen.. dat is, "Organische Robotoïden." Deze kunstmatige, levende, robotachtige wezens zijn schokkend en verbijsterend. Hun bestaan is moeilijk te absorberen; dus toen ik later in de shuttles beschreef, klonk het misschien minder belangrijk. Vrienden, de gebeurtenissen van de laatste dagen met betrekking tot het Midden-Oosten zijn het directe gevolg van die shuttles! Zij hebben een radicale verschuiving in het Amerikaanse Midden-Oostenbeleid op gang gebracht omdat dat beleid nu wordt vastgesteld door het Kremlin. Ik verzoek u dringend om terug te gaan en nog eens te luisteren naar wat u in audiobrief nr. 46 hoorde, vooral wat betreft de shuttles in het Midden-Oosten, dan zullen de gebeurtenissen van de afgelopen dagen veel gemakkelijker voor u zijn om te begrijpen.

Op 18 juni 1979 vond de ondertekening van SALT II plaats in Wenen, Oostenrijk. De ommezwaai van Amerika ten gunste van SALT II is een ander aspect van de overname van Rusland hier. Ik heb dat in recente tapes besproken, maar op dezelfde dag als de ondertekening van SALT II vond er in Wenen een andere belangrijke bijeenkomst plaats. De robotvervanger van staatssecretaris Cyrus Vance had een ontmoeting met de Oostenrijkse kanselier Bruno Kreisky. Kreisky is een Jood, maar net als vele Joden heeft hij geen sympathie voor de politieke macht die bekend staat als Zionisme. In het recente verleden heeft hij de heersende kringen in Israël aangevallen. In openbare verklaringen hierover heeft Kreisky woorden als "paranoïde" gebruikt, "een politiestaat," om de Israëlische regering te beschrijven. De stoere groep christenen die nu over Rusland regeren, zijn het er volledig mee eens. Net als Kreisky hebben de Russen vaak publieke verklaringen afgelegd over het zionisme. In Onderwerp 3 zal

ik meer zeggen over de controverse over het Zionisme omdat deze controverse nu op het middelpunt van de strijd over de toekomst van de hele mensheid komt te staan.

In de Kreisky-bijeenkomst met de Vance-robot werd de diplomatieke status van de Palestijnen besproken. Tien dagen eerder had de ambassadeur van de Verenigde Staten in Oostenrijk, Milton Wolf, al een ontmoeting gehad met de vertegenwoordiger van de PLO. Kreisky zei dat hij Arafat, de leider van de PLO, wilde uitnodigen voor een formeel bezoek aan Wenen. Op die manier zou Kreisky een quasi-officiële erkenning van de PLO als politieke macht in gang zetten. Op 8 juli arriveerde Arafat in Wenen, waardoor de krantenkoppen in Europa ontstonden. In Oostenrijk waren er al drie ontmoetingen geweest tussen ambassadeur Wolf van de Verenigde Staten en een vertegenwoordiger van de PLO. Op 31 juli begon een Jimmy Carter robot het podium te effenen voor de Andrew Young affaire. In een interview vergeleek robot Carter het Palestijnse probleem met de burgerrechtenbeweging in de Verenigde Staten. De Israëlische leiders waren dagenlang aan het koken en hun sympathisanten in dit land hebben de opmerkingen van Carter aan de kaak gesteld. Op 5 augustus klaagde Israëlische minister van Buitenlandse Zaken Dayan publiekelijk dat in de afgelopen twee maanden, citaat: “Er is een verschuiving in het beleid van de Verenigde Staten.” Die verschuiving, mijn vrienden, begon met de geheime robotshuttles, die ik drie maanden geleden onthulde. Op 13 augustus sprak speciaal Midden-Oostengezant Robert Strauss, of liever een Strauss robot, voor de American Bar Association in Dallas. Hij zei dat de Verenigde Staten zich inzetten voor de veiligheid van Israël, maar ook, citaat: “de legitieme rechten van het Palestijnse volk.” Dezelfde dag begon de Andrew Young affaire. Newsweek magazine brak het verhaal dat Young, als ambassadeur bij de Verenigde Naties, had ontmoet met de VN-waarnemer van de Plo, Zehdi Terzi. De volgende dag protesteerde de Israëlische regering luid tegen Young’s actie. De dag daarna, 15 augustus, nam hij ontslag.

Vorige maand waarschuwde ik je om te kijken naar meer veranderende gezichten in posities van macht hier in de Verenigde Staten. Het vertrek van Andrew Young maakt deel uit van deze “wisseling van de wacht,” maar het is ook veel meer. De Jonge affaire heeft in de eerste plaats duidelijk gemaakt dat het beleid van het Midden-Oosten in Amerika verandert en dat heeft de Palestijnen in een veel gunstiger licht gebracht dan in het verleden. Net zo belangrijk voor Rusland is Israël gelokt om zichzelf een blauw oog te geven. In het verleden kon Israël altijd beweren dat de Plo vrede onmogelijk maakte, maar nu concentreert de Plo zich op een diplomatieke drang naar een vreedzame onderkomen met Israël. Israël heeft geprobeerd dit proces te saboteren. Wereldwijd is de reactie geweest om te beginnen met vragen of Israël echt vrede wil. Op 17 augustus hield de BBC bijvoorbeeld een interview met Antony McDermott van de Financial Times van Londen. Hij werd gevraagd zijn mening te geven over het Israëlische doel om het Young-afscheid te nemen. Hij antwoordde gedeeltelijk, citaat: “Ik zou speculeren dat als de PLO door een wonder heen zou komen en zeggen ”Wij accepteren het bestaan van Israël,“ het uiterst gênant zou zijn voor de heer Begin omdat hij ze voortdurend vergelijkt met de nazi’s.” Rusland had voorzien dat Israël zou proberen de verschuiving van het beleid van de Verenigde Staten te stoppen. De Andrew Young-affaire heeft Israël ertoe gebracht zich te verwonden door deze inspanningen.

De wereldinzicht ten opzichte van Israël is aan het veranderen; maar voor Israël is de ergste tegenslag van alles hier in de Verenigde Staten omdat de binnenlandse fallout, mijn vrienden, van de Andrew Young-affaire helemaal niet is wat Israël in gedachten had.

Onderwerp 2.. Toen Israël in 1947 door de Verenigde Naties een aparte natie werd uitgeroepen, was de Verenigde Staten de eerste grote macht om het diplomatieke erkenning te geven. Sindsdien is er een speciale relatie tussen de regeringen van de twee landen. Een essentieel element bij het handhaven van deze relatie is binnenlandse steun binnen de

Verenigde Staten. Al meer dan drie decennia is de Amerikaanse publieke opinie over het algemeen pro-Israël, maar de Andrew Young-affaire zorgt ervoor dat Israël door veel Amerikanen in een ander licht wordt gezien. Ten eerste worden er nu vragen gesteld over de Israëlische inlichtingenactiviteiten in de Verenigde Staten. In het verleden is dit nooit een publieke kwestie geweest, maar dat verandert vanwege de manier waarop de Jonge affaire zich wijd heeft opengebroken.

Op 16 augustus, de dag na zijn ontslag, hield Young een nieuwsconferentie bij de Verenigde Naties. In de woorden van de BBC die avond, gaf Young Israël de schuld van de gebeurtenissen die tot zijn ontslag leidden. Diezelfde dag meldde de Atlanta Constitution dat Israëlische inlichtingendiensten Young hadden bespioneerd tijdens de ontmoeting met PLO-vertegenwoordiger Terzi. De krant zei dat dit Israël in staat stelde om de oorspronkelijke verklaring van Young dat de bijeenkomst onbedoeld was geweest, uit te dagen. Israëls ambassadeur Blum van de Verenigde Naties ontkende onmiddellijk het rapport, maar toen Young er naar werd gevraagd, zei hij dat hij veronderstelde dat hij werd afgeluisterd, maar het kon hem niet schelen. Sindsdien zijn de berichten blijven vermenigvuldigen over Israëlische spionage in de Young aflevering.

De Israëlische ontkenningen hebben zojuist geleid tot steeds gedetailleerdere berichten over de spionage en in het proces worden er bredere vragen gesteld over Israëlische spionage hier in de Verenigde Staten. Dit alles is zeer zorgwekkend voor de regering van Israël omdat ze, mijn vrienden, een spoor achterlieten. Feit is dat de Mossad, Israel's Intelligence Agency, zeer actief is in de Verenigde Staten, maar dit is in strijd met een geheime overeenkomst waarbij de Mossad verboden is van deze activiteit. In ruil daarvoor is onze eigen CIA verboden van de clandestiene activiteiten in Israël. Vreemd genoeg kan ik melden dat de CIA zich aan de overeenkomst heeft gehouden, maar beide werkten samen in de tragedie van Jonestown, Guyana, zoals ik onthulde in audiobrief 40. Israël is bang dat de Mossad hier als een zaak van beroemdheid wordt blootgesteld. Technisch gezien, de honderden Mossad agenten in de Verenigde Staten kunnen worden opgepakt en uitgezet. Als dit met grote fanfare werd gedaan, zou de impact op Israëls imago hier in Amerika verwoestend kunnen zijn. De wereldinzichten zouden ook wegvechten van Israël, dus de Zionisten doen er alles aan om geen onderzoek te hebben. Wat ze het liefst willen is dat de controverse gewoon weggaat. Tegelijkertijd proberen ze de Israëlische Inlichtingendienst het best mogelijke gezicht te geven. Op 21 augustus verscheen bijvoorbeeld een artikel in de Washington Star getiteld: "Discreet Mossad genaamd World's Best." Het artikel is voornamelijk opgebouwd rond de verklaringen niet door Israëliërs maar door voormalige Amerikaanse Inlichtingendienst ambtenaren. De indruk die de Mossad heeft gewekt is dat ze gemakkelijk iedereen kan bespioneren, maar we moeten ook geloven dat ze niet zoiets zouden doen als spioneren op de Young-Terzi bijeenkomst. Tot nu toe weigeren de vragen over Israëlische spionage in de Young-affaire weg te gaan. Op 23 augustus bracht de Washington Star een verhaal waarin een onbekende Amerikaanse bron wordt geciteerd als: "De Israëli's hebben de Arabieren rond de Verenigde Naties in de gaten gehouden met insecten, taps en surveillances. Jong liep er recht in." Het artikel zegt veel meer over de Young episode, dan wordt het uitgebreid tot het onderwerp van Israëlische spionage hier in het algemeen. Bijvoorbeeld: "Volgens één bron is New York City het centrum van Israëlische spionage in de Verenigde Staten en is dat al jaren." Een ander citaat: "Op een keer de Amerikaanse ambtenaren geleerd dat een Israëlische tap operatie was het gebruik van een lokale synagoge als dekmantel." En een laatste citaat: "Elk jaar in New York zijn er bovendien talrijke gevallen waarin Israëlische agenten zich voordoen als FBI-agenten, compleet met schijnbaar authentieke referenties."

Volgens welke normen dan ook, mijn vrienden, geven woorden als deze in een grote Amerikaanse krant een verandering aan van het verleden. Controversie over inlichtingenactiviteiten kan een grote fall-out tegen Israël worden van de Jonge affaire, maar er is nog een andere binnenlandse fall-out die nog belangrijker is en dat is het verbreken van politieke en andere banden tussen de zwarten en de Joden. Deze spanningen zijn zeer reëel, mijn vrienden, en zijn sinds het midden van de jaren zestig aan het opbouwen; maar ze zijn nu pas in de openbaarheid gebarsten voor iedereen om te zien. De katalysator was natuurlijk de Young-affaire. Tot nu toe waren de zwarten en joden zelf de enige Amerikanen die zich bewust waren van deze spanningen, maar de sterkste gevoelens in deze kloof worden door de zwarten gevoeld. Zij zijn degenen die het gevoel hebben dat ze onrecht aangedaan zijn, dus ik denk dat de makkelijkste manier om de situatie te beschrijven is in de woorden van de zwarten zelf.

Op 16 augustus gaf Young Israël de schuld dat hij zijn ontslag noodzakelijk maakte. Dezelfde dag werd bekend dat de ambassadeur van de Verenigde Staten in Oostenrijk, Milton Wolf, drie keer had ontmoet met PLO-vertegenwoordigers; maar Wolf, die Joods is, werd niet berispt, veel minder gedwongen om ontslag te nemen! Voor zwarten, dat nieuws toegevoegd belediging aan letsel. Het werd de volgende dag nog erger, 17 augustus. Er werd aangekondigd dat de Verenigde Staten een verrassingsvoorstel hadden ingediend met betrekking tot de resolutie van de Veiligheidsraad over Palestijnse rechten. De Verenigde Staten hadden Israël gevraagd om een door de Amerikanen gesteunde resolutie in die zin te steunen, maar zonder succes. Andy Young leek niets meer dan de zondebok voor een nieuw Amerikaans beleid. De zwarten vroegen zich af: “Waarom Andy? Waarom een zwart?” Op dezelfde dag maakte Young opmerkingen over de NBC “Today Show” die herhaald werden op de BBC World Service. Jong werd gevraagd naar latent antisemitisme in de zwarte gemeenschap, en zei:

"Ik denk dat er een wrok is van een zekere arrogantie die werd gespeeld, vooral in de New Yorkse pers; en er was een soort arrogantie van Joodse macht, krantenkoppen zeggend: ’Joden eisen Young’s ouster.’ Ik denk dat dat de reactie van de zwarte gemeenschap veroorzaakt heeft, wat een natuurlijke reactie is, maar dat vormt in geen geval antisemitisme."

De volgende dag, 18 augustus, illustreerde een artikel in de New York Daily News de groeiende reactie van Black America. Het artikel was van Black columnist Earl Caldwell. Het werd getiteld: “Eindelijk het spel gespeeld en verloren.” Caldwell schreef over de dag na Young’s ontslag:

"Donderdag was de namiddag gevuld met de gevolgen. De roep om zijn ontslag was voornamelijk afkomstig uit de Joodse gemeenschap. Dat is waar. En nu de terugslag die Andrew Young had gewaarschuwd voor de Israëlische ambassadeur was opgestaan. Beneden op de stappen van de missie de Operatie. Jesse Jackson zei dat Andrew Young de zondebok was... en dat het niet de Klan was die de Bakke zaak bracht... dat het niet de Klaan was die Zuid-Afrika behandelt. En dat het niet de Klan was die Andrew Young onder druk zette, maar onze vroegere bondgenoten. En de terugslag was aan het opbouwen." (Einde citaat uit de graaf Caldwell colonne.)

De kloof tussen zwarten en joden blijft groeien, vrienden. Een groep zwarte ministers van de Zuidelijke christelijke leiderschapsconferentie heeft al een bijeenkomst met Palestijnen gehouden en heeft hun steun voor de Palestijnse rechten aangekondigd. En de afgelopen dagen werden een aantal zeer krachtige commentaren over de situatie over de Amerikaanse troepen Radio en TV Service gedragen. De commentator was James Rowe van het Mutual Black Network. In tegenstelling tot de meeste andere programma’s op de Amerikaanse Strijdkrachten Radio, worden de Rowe commentaar gevolgd door een disclaimer afkomstig van het Mutual Black Network; maar ze worden rechtstreeks naar onze troepen hier en overzee

uitgezonden. En onze strijdkrachten van vandaag hebben een zeer hoog percentage zwarten, hier en in het buitenland.

De Rowe commentaar over de Jonge affaire zijn leerzaam om twee redenen. Ze illustreren de groeiende terugslag van vele zwarten tegen Israël, maar ook Rowe herinnert zijn luisteraars aan enkele historische achtergrondfeiten die in aanmerking moeten worden genomen. De meeste Amerikanen, zwart of anderszins, herinneren zich deze achtergrond niet, of denken er tenminste niet over na. In zijn commentaar vier dagen geleden, 23 augustus, begon Rowe, citaat:

"Het wordt tijd dat de Verenigde Staten stoppen met het beledigen van de Israëli's en het serieus onderhandelen over vrede in het Midden-Oosten. Telkens als iets Israël beledigt, komt de Joodse Amerikaanse bevolking op. Ze verwachten dat Zwarte Amerikanen hen steunen, ondanks de weigering van Joodse groepen om enkele van onze meest recente zorgen te steunen. De Joodse groepen verlieten ons toen het ging om het om keren van discriminatie. Toch is het belangrijker dat juist en fout is. Het is verkeerd dat wij een etnische groep steunen als zij zich vergissen en dat Israël zich vergist in de behandeling van de Palestijnen, en dat we niet kunnen blijven betalen voor de fouten van Hitler. Israël kan niet worden toegestaan om een andere groep mensen te vervolgen wat de Duitsers hen in de Tweede Wereldoorlog probeerden aan te doen. Als Israël het recht heeft te bestaan, dan doet de staat Palestina dat ook. Het doel moet nu zijn: Hoe bereiken we dat?"

Verderop zei Rowe:

"De ambassadeur van de Verenigde Staten in Oostenrijk werd niet gevraagd ontslag te nemen, hoewel hij verschillende ontmoetingen had met de PLO-vertegenwoordigers. Waarom moest de eerste zwarte ambassadeur van de Verenigde Staten de zondebok worden in een plan om Jeruzalem en de Joodse lobby hier te sussen? Het is uiterst ingewikkeld en veel groter dan zorgen voor olie uit de regio."

De volgende dag, 24 augustus, had James Rowe meer te zeggen over het Young ontslag, en hij nam een aantal geschiedenis in zeer beknopte termen. Hier is een fragment uit zijn commentaar; citaat:

"We kunnen ons niet elke keer weer defensief laten gaan als de Joodse Amerikaanse lobby zwarten bekritiseert als antisemitisch omdat we het niet met hen eens zijn. Iedereen die het niet eens is met Israëls harde lijnstand wordt beschouwd als antisemitisch in Jeruzalem. Als iemand verantwoordelijk is voor de huidige crisis in het Midden-Oosten, moet het Groot-Brittannië zijn. En als iemand wordt beschuldigd van het langdurige conflict in dat gebied van de wereld, dan is het Israël. Groot-Brittannië had controle over het land dat Jordanië en Palestina vormde onder het mandaat van de Liga van Naties. De Britten wilden hun kolonialisme daar beëindigen, en lieten zionisten toe om zich ongecontroleerd te verplaatsen en lieten de Palestijnen over aan de Jordaanse. De Palestijnen werden zonder thuis gelaten omdat Londen niet doorging op de aanbeveling van de Verenigde Naties om twee afzonderlijke staten te creëren... Één voor de Israëliërs en één voor de Palestijnen. Het lijkt erop dat Israël de Palestijnen volledig van de plaats delict wil verwijderen. Nu komt de Andrew Young kaart. Hoe steunen de Verenigde Staten de mensenrechten van de Palestijnen zonder onze oude en harde vrienden in de Zionistische beweging te beledigen? De Verenigde Staten worden geconfronteerd met het ondersteunen van de mensenrechten van de Palestijnen.. maar voor de overtreding van de Joden. Misschien Andy Young was de test van hoe beledigd Israël zou zijn als Amerika besloot toe te geven aan eisen van de Palestijnse Bevrijdingsorganisatie." (Einde van citaat uit het Rowe commentaar van 24 augustus.)

Vrienden, er was niets toevalligs aan de Jonge affaire. Voor degenen die niet weten over de geheime overname van Rusland hier in Washington, lijkt het allemaal op een grote vergissing, maar in werkelijkheid is de machtige Mossad van Israël net buiten de hand gehouden door de Russische KGB. De Russen, via de robots in het Witte Huis, beheersen de meeste topposities in de Amerikaanse regering. Ze brachten de Young-Terzi bijeenkomst van 26 juli, en daarbij wisten ze dat het door de Israëlische Inlichtingendienst zou worden gecontroleerd. De Russen slaagden erin om gebeurtenissen te plannen en te begeleiden op een manier die Rusland ten goede kwam.

In audiobrief 46 zei ik dat premier Begin van Israël vervangen was door een robot, net als Sadat van Egypte. In die landen vindt geen robotisering van de groothandel plaats. Door hun Begin robot te gebruiken, kon Rusland ervoor zorgen dat Israël's beleid zou zijn om een kwestie van Young's PLO contact te maken. Deze actie heeft de terugslag op Israël veroorzaakt die ik al heb besproken. Het heeft ook het imago van de Palestijnen internationaal verbeterd. Daarnaast biedt de Young flap een excuus voor de Verenigde Staten om terug te keren naar een gunstiger behandeling van de Palestijnse zaak. Maar, vrienden, er zullen andere gemanipuleerde gebeurtenissen zijn om jullie af te leiden van de Andrew Young affaire, allemaal gecreëerd door vrienden van Israël nog steeds in ons Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken.

Het Russische doelwit in de Andrew Young-affaire lijkt op het eerste gezicht alle Joden in zowel Israël als de Verenigde Staten te zijn, maar dat is niet het geval. Het ware doel in deze Kremlin manoeuvres is de politieke kracht genaamd ZIONISM. Veel Joden zijn geen Zionisten, en er zijn ook Zionisten die geen Joden zijn; maar het Zionisme vermomt zich als een beweging die spreekt voor alle Joden. Om redenen die ik in Onderwerp 3 zal bespreken, zijn de Christus-eentjes die vandaag de dag over Rusland regeren van plan het zionisme als een kracht in de wereld volledig te breken. Een belangrijk onderdeel hiervan is de ontmanteling van de zionistische macht hier in Amerika. De Andrew Young-affaire was bedoeld om de politieke druk tussen Joden en zwarten te ontkrachten. Op het oppervlak lijkt dit alle Joden te betekenen; maar de commentaren die ik citeerde door James Rowe suggereren dat de focus al kleiner wordt. Zwarte leiders kijken zorgvuldig rond; en als ze naar de Zionisten kijken, doen ze dat met fronsen en vernauwde ogen.

Onderwerp 3.. Het is nu bijna twee jaar geleden dat ik voor het eerst de omverwerping van de bolsjewieken in Rusland openbaar maakte; en zoals mijn oudere luisteraars weten, is dit het resultaat van zes decennia worsteling door een hechte band van inheemse Russische christenen. Nu willen ze het bolsjewisme wereldwijd vernietigen. De campagne van het Kremlin om het bolsjewisme uit te roeien is officieel nog steeds een geheim, maar hoe belangrijk het ook is, de Kremlin-heersers beschouwen het als slechts één groot tentakel van een reuzenslang; en als ze hun anti-bolsjewisme geheim houden, maken ze geen botten over hun verzet tegen wat ze zien als een andere tentakel. Dat tentakel is Zionism.

De oorsprong van het hedendaagse zionisme is terug te voeren tot de late 19e eeuw, maar de eerste belangrijke mijlpaal in de richting van de schepping van een Joodse staat gebeurde in 1917. Groot-Brittannië zocht alle vrienden die ze kon vinden in wat toen "De Grote Oorlog" werd genoemd. Dat jaar werd de Verenigde Staten met de moed van president Woodrow Wilson in die oorlog betrokken. Maar datzelfde jaar werd Rusland door de bolsjewistische revolutie uit de oorlog tegen Duitsland verwijderd. De geallieerden stonden dus nog steeds onder grote druk; en om de groeiende macht van de zionistische beweging aan de kant van Groot-Brittannië in te schakelen, werd de beroemde Balfour Verklaring aangekondigd. Lord Balfour kondigde aan dat Groot-Brittannië met plezier zou kijken naar de oprichting van een nationaal huis voor het Joodse volk in Palestina. De meeste Amerikanen waren te druk bezig

met het nieuws van de oorlog om lang na te denken over de Balfour Verklaring in Groot-Brittannië; maar kort na de oorlog werd er een groot protest gepubliceerd tegen de plannen van de Zionisten. Op 5 maart 1919 zagen lezers van de New York Times een lange petitie op pagina 7 met de kop: “Protest tegen president Wilson tegen de Zionistische Staat.” Als we nu zo’n kop zouden zien, zouden de meesten van ons waarschijnlijk weinig aandacht besteden. Wij zouden aannemen dat het het werk van de Arabieren was en de bladzijde omdraaien; maar dat protest uit 1919 uitsluitend door Joden werd gepresenteerd en ondertekend. En dit waren geen kleine splintergroep van kwaadaardigheden, het waren een melkweg van Joodse sterren in de Amerikaanse politiek, onderwijs, recht, zaken, geneeskunde, journalistiek, bankieren, evenals prominente rabbijnen; mensen zoals congreslid Julius Kahn van Californië die de lijst leidde; Henry Morganthau, Sr., ex-ambassadeur van Turkije; Simon Wolf, voormalig consul van Egypte; Max Senior, voormalig voorzitter van de Nationale Conferentie van Joodse Charities; Professor Morris Jastrow van de Universiteit van Pennsylvania; Adolph Ochs, uitgever van de New York Times; Lessing Rosenthal, advocaat van Chicago; Dr. Julius Rosenstein, chirurg aan Mount Zion Hospital in San Francisco; L. H. Kampner, burgemeester van Galveston, Texas; I. W. Hellman, voorzitter van de Union Trust Company in San Franciscisco; en vele anderen.

De PETITION begint, citaat:

“Als toekomstige regeringsvorm voor Palestina zal ongetwijfeld worden overwogen door de naderende Vredesconferentie, verenigen wij, de ondergetekende burgers van de Verenigde Staten, ons in deze verklaring met onze bezwaren tegen de organisatie van een Joodse staat in Palestina, zoals voorgesteld door de Zionistische samenlevingen in dit land en Europa.”

De indieners van de verzoekschriften vonden dat ze, citaat: “het standpunt van de meerderheid van de Amerikaanse Joden te tonen.” Om dat te bevestigen, wezen ze erop, citaat:

“De Amerikaanse zionisten vertegenwoordigen, volgens de meest recente statistieken, slechts een klein deel van de Joden die in dit land wonen, ongeveer 150.000 van de 3-1/2 miljoen.”

Als bron noemden ze de editie van het Amerikaanse Joodse Jaarboek uit 1918 in Philadelphia.

De PETITION gaat verder met niet alleen een protest maar ook een reeks waarschuwingen. De ondertekenaars hebben wel meegeholpen aan het concept van, citaat: “Een toevluchtsoord in Palestina of elders.” Zij vonden dit een goede zaak, puur als toevluchtsoord voor joden die onder onderdrukking leven; maar zij waren bitter tegen de zionistische eisen, citaat: “Reorganisatie van de Joden als nationale eenheid aan wie nu of in de toekomstige territoriale soevereiniteit in Palestina zal worden toegewijd.”

De Joden die 60 jaar geleden die PETITION tegen een zionistische staat publiceerden bleken profeten te zijn. Zoals de meeste profeten gingen hun waarschuwingen niet in acht; maar meer dan drie decennia lang hebben gebeurtenissen in het Midden-Oosten hun waarschuwingen in vlees, bloed en tragedie uitgevoerd.

Ik kan slechts enkele punten uit de anti-zionistische PETITION, die lang en gedetailleerd is, naar voren brengen, maar de geschiedenis eist dat wij ons bewust zijn van de inspanningen van de anti-zionisten om tragedies, diepe tragedies van de kant te zetten. Zij wezen erop dat de Zionisten eisen, citaat:

“Een thuis niet alleen voor Joden die in landen leven waarin zij onderdrukt worden, maar voor Joden die universeel worden onderdrukt. Geen Jood, waar hij ook woont, kan zich vrij achten van de gevolgen van een dergelijke subsidie.”

Vanuit praktisch standpunt, mijn vrienden, hebben ze erop gewezen dat het kleine Palestina niet alle Joden kon vasthouden die toen in de wereld leefden. De 6 tot 10 miljoen in Rusland en Roemenië alleen al zouden hopeloze overbevolking hebben veroorzaakt, maar verder maakten ze bezwaar tegen wat ze “politieke segregatie” noemden. Ze vonden het zowel ondemocratisch als gevaarlijk voor de Joden zelf. Ze maakten zich zorgen, citaat:

“Alle Joden wijzen elke verdenking van een dubbele trouw af; maar voor ons is het noodzakelijkerwijs geïmpliceerd in, en kan niet door enige logica worden geëlimineerd uit, de oprichting van een soevereine staat voor de Joden in Palestina.”

Zij voegden daaraan toe:

“Als regel, zij die een dergelijke restauratie voorstaan, pleiten niet voor zichzelf maar voor anderen. Zij die handelen en toch aandringen op hun patriottische gehechtheid aan de landen waarvan ze burgers zijn, zijn zelfverdacht in hun beroep van Zionisme.”

Zij waren bezorgd dat de Joden zelf intern zouden worden gescheurd door druk op dubbele trouw, en zij waren bezorgd dat dit in de handen van hen zou spelen die Joden beschouwden, citaat:

“Aliens in elk land, niet in staat tot waar patriottisme, en alleen ingegeven door sinistere en zelfzuchtige motieven.”

Sir George Adam Smith, een autoriteit van die dag op Palestina, zei ook dat het bloedvergieten zou komen, citaat:

"Het is niet waar dat Palestina het nationale huis is van het Joodse volk en van geen enkel ander volk. Het is niet juist om zijn niet-joodse bewoners Arabieren te noemen, of om te zeggen dat zij geen beeld van hun geest hebben achtergelaten en geen geschiedenis hebben gemaakt, behalve in de grote moskee; noch kunnen wij het feit ontlopen dat christelijke gemeenschappen zo lang in het bezit zijn geweest van hun deel van dit land als altijd de Joden waren."

De PETITION zegt ook, citaat:

“De beweringen aan verschillende delen van dit ongedefinieerde gebied zouden ongetwijfeld bittere controverses oproepen. Om de Joden te onderwerpen aan de mogelijke herhaling van zo’n bitter en sanguinair conflict, dat onvermijdelijk zou zijn, zou een misdaad zijn.”

Tenslotte hebben zij de volgende woorden uitgesproken:

“We willen Palestina niet nu of op enig moment in de toekomst als Joodse staat zien organiseren.”

Maar, mijn vrienden, de Zionisten hebben dit beroep van vooraanstaande Amerikaanse Joden kunnen dwarsbomen. Israël werd een natie in 1947, en het voorspelde bloedvergieten begon onmiddellijk. Israëlisch terrorisme door Menachem Begin en anderen veroorzaakten Palestijnse bloed rood op straat. Palestijnen werden vluchtelingen in hun eigen land, en de grenzen van Israël begonnen uit te breiden. Al snel was er niets meer over van wat Palestina genoemd was.

Het plan voor de oorlog in het Midden-Oosten, dat de Russen in mei 1979 hebben stopgezet, heeft de Zionisten in een alliantie met de bolsjewieken betrokken. De Russen zijn vastbesloten om een einde te maken aan de dreiging van een nucleaire oorlog; en na 30 jaar Israëlische geschiedenis hebben ze hetzelfde over het zionisme als over het bolsjewisme besloten. Zij zijn ervan overtuigd dat er geen vrede in de wereld zal zijn voor Jood, Moslim of Christen zolang

het zionisme bestaat. Dus ze zijn nu in een tweefrontige oorlog om zowel het zionisme als het bolsjewisme te vernietigen.

Lang geleden ontdekten de nieuwe Russische heersers dat het zionisme en het bolsjewisme een gemeenschappelijke oorsprong hadden. Deze oorsprong betrof de ROTHSCHILDS, maar anderen zijn ook betrokken, dus ze volgen nu het spoor van Satanische macht naar zijn oorsprong met behulp van hun geheime wapens.. de robots. Op dit moment slaan ze toe op de tentakels van de wereldmacht, zoals Zionisme en bolsjewisme; maar wanneer de tijd rijp is, hopen ze op het hoofd van de wereld Satanische macht.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 50

30 september 1979

Hallo, vrienden. Dit is dr. Beter in Washington. Vandaag is het 30 september 1979, en dit is mijn audiobrief nr. 50.

Veertig jaar geleden begon de Tweede Wereldoorlog. Op 1 september 1939 begon de Duitse oorlogsmachine van Adolf Hitler de blitzkrieg tegen Polen. Al snel was heel Europa in vuur en vlam met oorlog. De vlammen verspreidden zich snel om de Verenigde Staten, Japan en een groot deel van Azië te overspoelen. In de bijna zes jaar dat het duurde, WO II nam naar schatting 35 miljoen levens. Ongeveer de helft van de doden waren burgers.. mannen, vrouwen en kinderen; maar of ze in uniform waren of niet, zeer weinig van degenen die leed en stierf had enig echt idee WAAROM.

De troepen die tot de Tweede Wereldoorlog leidden, werden in het geheim in gang gezet, toen de oorlog zelf de geheimhouding aan alle kanten versterkte..geheimheid in diplomatie, geheimhouding bij het plannen van militaire campagnes, geheimhouding bij het ontwikkelen van nieuwe wapens, en, mijn vrienden, het was een geheim wapen dat uiteindelijk de oorlog in de Stille Oceaan beëindigde.

Op 6 augustus 1945 werd de eerste atoombom in oorlog gedropt. Het werd neergezet door een natie die zichzelf als een christelijke natie, de Verenigde Staten van Amerika, zag; en de stad die werd gekozen om het eerste slachtoffer, had een van de grootste christelijke gemeenschappen in Japan.. Hiroshima. Men zou kunnen hebben gevraagd: Waarom doden de christenen van Amerika de christenen van Hiroshima met de eerste nucleaire aanval van de wereld? Maar van alle vragen die de afgelopen 34 jaar over Hiroshima zijn gesteld, is die vraag het minst gesteld, zo niet helemaal. Iedereen weet dat dit oorlog was. Hiroshima werd beschouwd als een belangrijk militair doelwit; en dus christenen of geen christenen, Hiroshima werd aangevallen.

Vandaag word ik vaak gevraagd: “Als de nieuwe heersers van Rusland nu echt christenen zijn, waarom zijn ze dan bereid om mensen te doden? En waarom zijn ze bereid om dingen te doen waardoor zelfs christenen gedood kunnen worden?” Het antwoord is vandaag hetzelfde als in de Tweede Wereldoorlog... Dit is oorlog. Maar vandaag, na vier decennia van toenemende geheimhouding, is oorlog zelf geheim. Niet alleen kennen we de redenen voor oorlog niet, we weten niet eens dat er bepaalde oorlogen plaatsvinden! De belangrijkste militaire en politieke ontwikkelingen van vandaag zijn delen van een geheime oorlog waarin de Verenigde Staten nu het belangrijkste slagveld zijn. De strijd is tussen de nieuwe christelijke heersers van Rusland en hun bittere vijanden. Deze vijanden zijn de omvergeworpen bolsjewieken en hun naaste familieleden, de zionisten. Het Kremlin van vandaag probeert vooral te voorkomen dat hun vijanden een nucleaire oorlog ontsteken.

Vorig voorjaar, zoals ik onthulde in audio brieven nrs. 45 en 46, begonnen de Russen de controle over de Amerikaanse regering te grijpen. De belangrijkste ambtenaren van president Jimmy Carter zijn vervangen door dubbelgangers, en deze dubbelgangers zijn geen mensen ondanks hun uiterlijk en gedrag. Het zijn kunstmatige, robotachtige levende wezens die “Organische Robotoïden” worden genoemd. Toen ik dit voor het eerst onthulde, zette ik me schrap. Ik wist dat veel van mijn luisteraars ze niet zouden kunnen absorberen, maar mijn reden daarvoor was degene die ik toen zei: Zonder kennis van de robots zouden gebeurtenissen onmogelijk te begrijpen zijn. Sindsdien hebben robots in sleutelposities van kracht veel

verrassingen veroorzaakt in het nieuws deze dagen. De vreemdste verrassingen zijn veroorzaakt door de Jimmy Carter robots. In audiobrief nr. 48 twee maanden geleden, heb ik de belangrijkste instabiliteitsproblemen beschreven die de Russen hebben met hun Carter robots. De holografische computerhersenen van de robots omvatten instabiliteiten die aanwezig waren in het echte Carter brein op een manier die die instabiliteiten overdrijft. Als gevolg daarvan doet zo vaak een Carter robot iets zo onvoorspelbaar dat het gevaarlijk is voor de Russen. Een voorbeeld was het beroemde zogenaamde “killer-rabbit incident” van een paar weken geleden. Een Carter robot vertelde de pers in alle ernst dat hij en zijn familie waren aangevallen door een moeras konijn tijdens het vissen. Kun je je dat voorstellen?

De Russen willen zich ontdoen van het zenuwslopende probleem van de instabiele Carter robots. Eerder deze maand, op 15 september, werd een poging gedaan om dat te doen. De vermeende president Carter werd ingeschreven in een voetrace, van alles, in de Catoctin bergen bij Camp David. Het was een zware zes mijl koers die veel bergopwaarts lopen inbegrepen. Carter robot nummer 14 was geprogrammeerd om op maximale snelheid te draaien en niet te stoppen om welke reden dan ook. De Russische strategie was eenvoudig: Lopers die zichzelf over-exert en die niet stoppen en rusten wanneer gevaar tekenen verschijnen kunnen zelf ernstige schade toebrengen. Plotselinge oververhitting, uitdroging en hartfalen kunnen abrupt plaatsvinden in extreme gevallen. Robotoïden, zoals ik in eerdere tapes heb uitgelegd, belichamen een ruwe facsimile van de menselijke stofwisseling, hun hart is relatief zwak, en ze leven slechts een paar weken of maanden, afhankelijk van de stress problemen. Ze hebben geen zelfbehoudsinstinct, dus Carter robot nummer 14 was geprogrammeerd om te rennen als de wind. Er werd verwacht dat hij plotseling zonder waarschuwing volledig hartfalen zou lijden, instorten en ter plekke zou sterven. Als de robot stierf voordat hulp hem kon bereiken, zou iedereen het accepteren als een tragisch ongeluk, en de Russen zouden het probleem van de instabiele Carter robots kwijt zijn. Maar de dag van de race werd koeler dan de planners hadden verwacht. Carter robot nummer 14 stortte in, maar liep niet meteen af. Zijn gezicht werd een dodelijke groenachtig-grijs, en hij kreunde en onsamenhangend; en toch toen de Geheime Dienst mannen hem oppakte, zijn benen bleven lopen als geprogrammeerd. Uiteindelijk kwam er een ambulance aan, maar Carter robot nummer 14 gebruikte het niet. In plaats daarvan werd de robot in een auto naar Camp David gebundeld, en daar robot nummer 14 uiteindelijk stierf...te laat, en uit het openbaar zicht.

Het doel van de race was om het Carter robot probleem te elimineren op een manier die geen vragen zou laten.. dat wil zeggen, plotselinge dood ter plaatse. Maar er zou een storm van vragen geweest zijn als Carter’s vermeende dood was aangekondigd nadat hulp was gekomen en hem meenam. Dus na de race, Carter robot nummer 15 kwam om iedereen gerust te stellen. Hij leek helemaal niet op de dodelijke figuur die kort daarvoor in de race was ingestort. Hij leek op een nieuwe man, en in zekere zin was hij dat wel. Het contrast tussen de stervende robotnummer 14 en de verse robotnummer 15 is iets wat je zelf kunt zien. Gewoon een kopie van Sports Illustrated magazine voor 24 september 1979. Op pagina’s 16 en 17 zie je de foto’s van robotnummer 14..., struikelen, mond agape. Kijk dan naar de frisse, glimlachende foto van robotnummer 15 die trofeeën uitdeelt op pagina 19, en vraag jezelf af: Is dit dezelfde man?

Vrienden, de robots zijn een voorbeeld van wat jullie moeten weten om de geheime oorlog te begrijpen die nu gaande is; maar er zijn andere dingen die jullie ook moeten weten, want de oorlog tussen Rusland en haar bolsjewistische en zionistische vijanden heeft vele facetten, en het is zeer oud.

Mijn drie onderwerpen voor vandaag zijn: Onderwerp 1.. Runaway Inflatie en de ineenstorting van de Amerikaanse economie Onderwerp 2.. De Cubaanse crisis om SALT II Onderwerp 3 te vernietigen.. De 1000-jarige oorlog tussen Rusland en de Khazaren

Onderwerp 1 Voor de meeste Amerikanen de meest zorgwekkende krantenkoppen deze dagen zijn waarschijnlijk die over onze verzwakking economie. Ter vergelijking, de meeste andere belangrijke nieuws gebeurtenissen lijken misschien afgelegen en minder belangrijk voor ons. SALT II, troepen in Cuba, en argumenten tussen zwarten en joden kunnen ons storen, maar ze lijken de meesten van ons niet persoonlijk aan te raken. De economie is een andere zaak. We moeten allemaal eten op tafel houden, kleding op onze rug, en een dak boven ons hoofd, en het wordt moeilijker om deze dingen te doen. Nauwelijks lijkt er een dag voorbij te gaan zonder nieuw slecht nieuws over de economie. Op een dag kondigt het Federal Reserve System aan dat het zijn eigen rente verhoogt naar de aangesloten banken tot een recordniveau van alle tijden, een andere dag leidende banken verhogen hun rente naar hun beste klanten tot niveaus die ook nieuwe records. Met elke toename, jonge koppels die hun eigen huizen kopen vinden het steeds onmogelijk om dit te doen. Voor hen is de Amerikaanse droom van een eigen huis vervaagd in een fantasie. Zij zien hulpeloos toe hoe hun liefste hoop ontploft in de tornado van stijgende consumentenprijzen en weggelopen rentetarieven. Maar op de een of andere manier, mijn vrienden, blijkt het alleen de gemiddelde werkende man en vrouw te zijn die worden geprijsd voor het lenen van het geld dat ze nodig hebben.

Daarentegen nemen de zakelijke leningen snel toe, in plaats van af te vallen. Veel zakenmannen lenen alles wat ze kunnen krijgen ongeacht de rente. Ze storten hun dollars in planten en apparatuur, bouwen voorraden op, en speculeren in sommige gevallen in vreemde valuta's en goud. Terwijl wij worden uitgeperst, leent de grote zaak dollars, alsof ze uit de mode zijn, want, mijn vrienden, de dollar is uit de mode. Ze verwachten later hun leningen terug te betalen met dollars die bijna waardeloos zijn.

Ondertussen gaat het slechte economische nieuws door. Op een dag wordt ons verteld dat de werkloosheid is gestegen..niet goed, denken we, vooral als we toevallig onder de werklozen. Maar dit zou tenminste de inflatie moeten doen dalen, volgens de meeste deskundigen. Jarenlang hebben ze ons dat altijd verteld, maar NEE, de inflatie gaat ook steeds sneller. We weten dat het elke keer is als we boodschappen kopen.

Vervolgens horen we dat de productiviteit in de Verenigde Staten afneemt. Volgens de cijfers van de overheid die vorige maand werden gepubliceerd, zakte de productiviteit in het snelste tempo in vijf jaar tegen het afgelopen voorjaar. Dat betekent dat de Amerikaanse economie steeds minder efficiënt wordt en steeds meer servicegericht. Als dat zo is, vragen wij ons af: hoe kunnen we concurreren op de wereldmarkten?

Dan zegt iemand dat wat er gebeurt met de economie van de Verenigde Staten STAFFLATIE heet. Onze economie stagneert en toch wordt de inflatie opwarmen. We krabben weer in ons hoofd. Dit is iets nieuws voor ons in Amerika. In het verleden hebben we recessies gehad en we hebben inflatie gehad, maar niet samen! Nu hebben we beide tegelijk, en waar leidt het allemaal naartoe? Een aanwijzing waar het naartoe leidt is opgenomen in andere cijfers die vorige maand door het Arbeidsdepartement zijn vrijgegeven. De afgelopen lente was de in dollars gemeten uurvergoeding gestegen, de mensen kregen een salarisverhoging van ongeveer 8% per jaar in dollars; maar de inflatie loopt nu voorbij aan deze loonstijgingen. Als gevolg daarvan, echte compensatie in termen van wat je kunt kopen met uw geld gedaald 5% tijdens het voorjaar kwartaal; dus onze looncontroles kunnen groter en groter, maar op het gemiddelde ze zijn in staat om steeds minder te kopen.

De waarde van de dollar in de supermarkt wordt ook weerspiegeld op het internationale monetaire toneel. Overzees, houders van dollars lossen ze zo snel als ze kunnen voordat ze kunnen krimpen tot niets. Dollars worden verhandeld voor harde valuta's zoals de West-Duitse Deutschemark. De verschuiving is enorm. Een paar dagen geleden op 20 september was er een effectieve devaluatie van de dollar ten opzichte van de mark met

ongeveer 2%. Dollars worden ook zo snel verhandeld voor goud dat de handel “wreed” wordt genoemd. Daarom stijgt de prijs van goud in de Verenigde Staten tot ongelooflijke niveaus. Twee dagen geleden was het 400 dollar per ons voor het eerst in de geschiedenis.

Vrienden, onze groeiende economische ellende is de vrucht van een weloverwogen planning door zeer machtige mannen. Ik maakte veel van dit plan openbaar bijna zeven jaar geleden in mijn boek, The Conspiracy Against The Dollar, uitgegeven door George Braziller, New York, New York. Nu de dingen die ik heb beschreven gebeuren, is mijn boek uit de print. Maar op dat moment konden de meeste lezers gewoon niet geloven dat deze dingen echt konden gebeuren; en dus, hoewel ik veel van de verantwoordelijken geïdentificeerde, niets werd gedaan om het plan te stoppen. Een jaar later in de lente van 1974, onthulde ik in de Congresgetuigenis dat het grootste deel van Amerika’s vermeende goud hamster weg was. Het was een belangrijk ingrediënt in het plan om de Amerikaanse economie te vernietigen op weg naar dictatuur. Ik stond klaar om mijn aanklacht te staven met bewijs en getuigen, maar het Congres deed niets. Dus ik ging naar de beurs met mijn aanklacht. De druk van het publiek leidde uiteindelijk tot het zogenaamde Gold Inspection Visit to Ft. Knox van congresleden en journalisten in september 1974. Het was een fraude, en raakte veel vragen en vermoedens in de buitenlandse pers; maar hier thuis werkte de fraude, en mensen kalmeerde over Ft. Knox. Er werd niets blijvends gedaan, en het plan voor de economische ineenstorting van Amerika ging door.

In 1974 begon ik met het opnemen van pratende banden. Mijn allereerste band, Audio Book 1, werd volgende maand 5 jaar geleden opgenomen. Die tape bevatte informatie die mijn luisteraars als uitgangspunt konden gebruiken in hun eigen persoonlijke planning voor de komende gebeurtenissen. Ik heb geen financieel advies gegeven, maar ik heb wel de dingen beschreven die historisch gezien nuttig zijn geweest onder ongunstige economische omstandigheden. Vandaag de dag ontwikkelen zich veel van die omstandigheden om ons heen. Begin 1975 nam ik een tweede band op, Audio Book 2 over de Ft. Knox goud schandaal. In die tape gaf ik meer details over de geheime verdwijning van Amerika’s voormalige goud hamster. Ik heb ook meer details gegeven over de economische en politieke omwentelingen die voor de toekomst van Amerika gepland waren.

In die tapes gaf ik de beste informatie die ik toen beschikbaar was, maar ik maakte de fout om een geschatte tijdtabel te onthullen voor komende gebeurtenissen zoals ze toen gepland waren. Ik heb duidelijk gezegd dat dit puur de plannen en schema’s van mannen waren. Mijn hoop om die plannen te onthullen was dat ik door het doen van dit soort plannen op een kleine manier kon bijdragen aan het uitstellen of zelfs stoppen ervan. Mijn intenties in het openbaar maken van de geheime tijd tafels.. die plannen waren, niet profetieën.. werden helaas verkeerd begrepen door sommigen. Ik ben door sommigen veroordeeld omdat de derde wereldoorlog niet op tijd heeft plaatsgevonden. Kun je je dat voorstellen? De vertrouwelijke bronnen die me die informatie gaven, die ik vier en vijf jaar geleden onthulde, wisten waar ze het over hadden.

Bijvoorbeeld, in die vroege tapes onthulde ik de plannen van wijlen David Rockefeller en zijn intimiteiten voor goud om $2.000 per ons te bereiken. Het klonk toen belachelijk voor veel mensen. Zelfs $200 een ounce klonk als een te hoge prijs voor goud om meer dan tijdelijk te bereiken, maar vandaag goud heeft al een nieuw record van minstens $400 per ounce. De oude conventionele wijsheid zit in de prullenmand. De zogenaamde “gouden insecten” van slechts een paar jaar geleden zijn te conservatief gebleken. Of goud nog $2.000 per ons zal bereiken zoals oorspronkelijk gepland, valt nog te bezien. De echte David Rockefeller is nu immers al zeven maanden dood, sinds februari 1979. Toch hebben de economische basiskrachten die hij en zijn medewerkers ontketend hebben nu een enorme dynamiek. De totale ineenstorting van de Amerikaanse dollar, en daarmee onze economie, is nu slechts een kwestie van tijd.

Er is een historisch precedent voor wat er met ons gebeurt, mijn vrienden. Het gebeurde in Duitsland in de vroege jaren ’20. Het was een geval van superinflatie die leidde tot desintegratie van de economie. De zaden van de ramp werden geplant in juli 1914 bij het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog. De Duitse regering wilde geen verzet tegen de oorlog uitlokken door zware belastingen op te leggen, dus werd de verlossing van het merk in goud opgeschort. Toen begon de regering te lenen om de oorlog te financieren zonder enige beperking op het bedrag dat kon worden gedrukt.

Op dezelfde manier begon het proces van scheiding van de dollar van zijn goudrug tijdens de Tweede Wereldoorlog. In 1945 werd de goudrug van 42% naar 25% teruggebracht. In maart 1968 verwijderde het Congres stilletjes de laatste resterende goudsteun van 25%. Dat betekende dat de drukpersen vrij waren om te rollen. Op 15 augustus 1971 sloot president Nixon de taak af de dollar los te maken van goud. Hij sloeg het internationale gouden raam dicht, en zei dat de Verenigde Staten geen dollars meer met goud zouden inwisselen in internationale transacties. Wat hij niet zei was dat de meeste van Amerika’s vermeende goud hamster was verdwenen tegen die tijd.

De actie van de Duitse regering om het teken in 1914 los te laten van goud leidde tot de accumulatie van valuta tijdens de oorlog. Na de oorlog begonnen mensen hun opgeslagen sporen uit te geven en de inflatie ging ervandoor. En op dezelfde manier, nadat Nixon het gouden raam in de Verenigde Staten sloot, begonnen de prijzen voor internationale grondstoffen omhoog te zoomen en goud volgde hetzelfde. Naarmate de Duitse inflatie zich versnelde, probeerde de Duitse Centrale Bank de mark op de internationale wisselmarkten te steunen. Telkens als de mark zou beginnen te glijden ten opzichte van andere valuta’s, zou de Reichsbank merken kopen met behulp van hun eigen reserves van vreemde valuta’s.

Het is vandaag hetzelfde, vrienden. Wanneer de dollar begint te tuimelen, horen we dat de Federal Reserve, onze particuliere centrale bank, de dollar steunt. Soms wordt het sleutelwoord gebruikt dat de Federal Reserve Bank “tussenkomt” namens de dollar. Hoe dan ook betekent het dat de Fed is het weggooien van harde buitenlandse valuta’s om zieke dollars op te kopen op buitenlandse markten..met andere woorden, gooien van goed geld na slecht. De Reichsbank probeerde ook het merk te steunen door goud te geven voor merken, niet thuis maar op de internationale geldmarkten.

De parallel hieraan is vandaag de reeks van “goud veilingen” door de Amerikaanse Schatkist. De Schatkist houdt deze veilingen zo klein mogelijk, omdat er geen grote goudschat meer over is om de dollar te back-uppen. In plaats daarvan is er een geheime kraai gaande om goud uit verschillende bronnen te verzamelen om te veilen. Het goud wordt verkocht, in de woorden van de GSA uitnodigingen om te bieden, “zoals is.” Er zijn geen garanties, en het goud aangeboden is zeer onzuiver in plaats van wat wordt genoemd “goede levering goud.” Maar toch, kopers wisselen graag hun verschrompelende dollars voor de schatkist goudresten.

Een tijdje gaf de Duitse inflatie het uiterlijk van stimulerende zaken, maar dit was omdat niemand wilde vasthouden aan merken die hun waarde verloren. In plaats daarvan werd het geld uitgegeven, verhandeld voor allerlei goederen die hun waarde niet zouden verliezen, maar dit was een zelfvernietigend proces. Toen mensen meer verlangen om zich te ontdoen van de markeringen, werden ze minder enthousiast om ze te accepteren. Daardoor zijn de prijzen steeds sterker gestegen. Georganiseerde werknemers in vakbonden slaagden erin loonverhogingen te winnen, maar niet snel genoeg om bij te houden. De ongeorganiseerde werknemers en de werknemers met een vast inkomen zijn helemaal achtergelaten. De lonen stegen, maar het echte loon begon te dalen. Dat is precies wat er nu in de Verenigde Staten gebeurt. De Duitsers die hun brood verdienden met legitiem werk van allerlei aard begonnen te

glijden naar beneden in hun levensstandaard. Het punt werd bereikt waar speculatie in goud en grondstoffen de enige manier was om de inflatie bij te houden.

Er zijn duidelijke parallellen vandaag. De afgelopen jaren hebben beleggers hun aandacht steeds meer verschoven naar de Commodity Exchanges, terwijl de beurs in de doldrums ronddoolt. Wat goud betreft, wie weet er tegenwoordig niets van goud?

De Duitse inflatie bereikte het punt waarop het zichzelf voedde. Het ging niet meer om de basiseconomie..het ging om vertrouwen. Mensen verloren alle vertrouwen in het merk, en vanaf dat punt op de persen letterlijk kon niet snel genoeg afdrukken merken. Tegen het midden van 1923 werden mannen maar liefst drie keer per dag betaald. Hun vrouwen zouden hen ontmoeten en haasten zich om het geld uit te geven voordat het nog verder kon devalueren. Het punt werd bereikt waar zaken doen op deze manier onmogelijk werd. Mannen zouden niet werken voor geld dat waardeloos was voordat ze het konden uitgeven. Boeren ruilden geen voedsel voor papier dat niets zou kopen, bedrijven begonnen te sluiten, voedselrellen uitbarsten, de Duitse economie begon uit elkaar te vallen aan de naden.

De Duitse superinflatie werd uiteindelijk gestopt op dezelfde manier die altijd wordt gebruikt wanneer de valuta instort. Er wordt een nieuwe munt ingevoerd ter vervanging van de oude. In Duitsland heette het de rentenmark, en het werd ondersteund door toezeggingen die het vertrouwen herstelden. Hier in de Verenigde Staten is onze vervangende valuta al gedrukt voor de eerste distributie als het moment daar is. We zullen veel oude dollars ruilen voor elke nieuwe dollar, maar zelfs de nieuwe dollar zal niet worden ondersteund door goud omdat we bijna geen goud voor dat doel. In plaats daarvan zal het een garnizoen dollar.. alleen bruikbaar in de Verenigde Staten, onaanvaardbaar in andere landen.

In Audio Boek nummer 1 vijf jaar geleden heb ik uitgelegd dat degenen die deze krachten in beweging zetten, ons, het Amerikaanse volk, de oorlog verklaren. De vier Rockefeller broers hoopten als onze absolute Dictators te eindigen, op weg naar de wereld veroveren. De bolsjewieken hier in Amerika proberen te profiteren van de economische krachten die ze hielpen de Rockefellers in gang te zetten. De Rockefellers wilden een volledige overname van het Corporate Socialisme, terwijl de bolsjewieken een nieuwe bolsjewistische revolutie en een brute staatssocialisme-overname willen. De Russen gebruiken ondertussen hun robots in sleutelposities om het bolsjewistische ontwerp hier in Amerika te dwarsbomen. De Russen hebben niet de krachten gecreëerd die tot onze economische ineenstorting leidden, maar proberen ze ook niet te stoppen. In plaats daarvan proberen ze het proces van economische ineenstorting hier zo te begeleiden dat het de bolsjewieken tegen zal werken.

Zeven jaar geleden, vijf jaar geleden, zelfs drie jaar geleden... hadden wij het Amerikaanse volk kunnen doen... om de krachten die tot instorting leiden ongedaan te maken. We hadden kunnen eisen dat ons goud terug naar Ft gebracht werd. Knox, dat degenen die het namen gestraft worden, en dat de dollar weer “goed als goud” is; maar wij als mensen deden helemaal niets! Het was veel gemakkelijker om officiële leugens te accepteren dan de onofficiële waarheid. Ons land is nu een economisch slagveld geworden in een oorlog tussen de Russische christenen en hun oude vijanden. Het valt nog te bezien wie die oorlog zal winnen, maar hoe dan ook zullen miljoenen Amerikanen verliezen en lijden.

Onderwerp 2.. Eind vorige maand, op de avond van 30 augustus, begon een andere van onze nooit eindigende crises. Nieuws kraakte met onheilspellende woorden uit het Idaho huis van de senaatscommissie Buitenlandse Betrekkingen voorzitter, Frank Church. Hij werd geciteerd als een uitspraak dat de Amerikaanse Inlichtingendienst de aanwezigheid van Russische gevechtstroepen in Cuba had bevestigd; en hij brak met zijn gedrag in het verleden, verraste iedereen. Hij eiste dat alle Russische troepen zich onmiddellijk uit Cuba terugtrok.

Wat er gebeurt, mijn vrienden, is een andere schermutseling, een grote, tussen de bolsjewieken en de christelijke heersers van Rusland. De bolsjewieken in onze regering hier in Amerika volgen nu een strategie die veel lijkt op hun Guyana strategie van afgelopen november 1978. Ik heb niet genoeg tijd om alle details te bekijken. Voor die details wil je misschien je geheugen opfrissen door opnieuw naar audioletter nummer 40 te luisteren; maar voor nu, laat me je eraan herinneren dat de bolsjewieken in november vorig jaar de spanningen over Cuba gebruikten als onderdeel van een grotere strategie. Hetzelfde gebeurt nu weer, maar deze keer is er een belangrijk verschil. Met hun robots slagen de Russen er tot nu toe in om de bolsjewieken een stap voor te blijven. De laatste keer was het echte doel niet Cuba, maar de geheime Russische raketbasis in Guyana. Dit keer is het primaire doel niet Cuba maar het SALT II-verdrag. En toch, net als voorheen, durven de Russen hun wacht niet te laten zakken in Cuba of ergens anders omdat de bolsjewieken hier overal ter wereld een opening zullen vinden.

De laatste keer dat de kunstmatige bolsjewistische crisis boven Cuba werd gebouwd rond MiG-23s. Dit keer is het Russische grondgevechtstroepen. Drieduizend Russische troepen konden de Verenigde Staten vandaag niet meer aanvallen dan de MiG-23's vorig jaar hadden kunnen aanvallen. Bovendien gebruiken de bolsjewieken hier oude informatie over Russische troepen, net zoals ze vorig jaar oude informatie over MiG-23's gebruikten. De vermeende satellietbeelden van Russische troepen in Cuba werden vorige maand niet verkregen zoals beweerd. Ongeacht wat robot Carter morgenavond op televisie zegt, de foto's zijn eigenlijk bijna twee jaar oud, verkregen eind 1977.

Twee jaar geleden deze maand, op 27 september 1977, verloren de Verenigde Staten de meest beslissende slag van de 20e eeuw aan Rusland. Het was de eerste ruimteslag van de geschiedenis, de slag bij de oogstmaan. Ik heb het die maand in audiobrief nr. 26 gemeld, maar het is nooit officieel gemeld aan het publiek. Na die strijd stonden de Verenigde Staten en Rusland op het punt oorlog te voeren. De Russen zetten onze eigen heersers onder druk om hun plannen voor verovering door een nucleaire oorlog te laten varen. De Russen eisten dat Amerika zich stap voor stap overgaf door unilaterale ontwapening onder SALT II.

Ondertussen waren de Russische nieuwe Cosmos Interceptors begonnen met het systematisch vernietigen van de Amerikaanse ruimtevloot van Spy Satellites. De Kosmos Interceptors, die bemand en gewapend zijn met Deeltjes Beam-wapens zochten en bliezen onze Spion Satellites een voor een op. De Verenigde Staten hebben geen verdediging tegen de Kosmos Interceptors, maar het proces van het elimineren van al onze Spion Satellites was een geleidelijke, het duurde enkele maanden om te voltooien. In april 1978 waren ze allemaal weg, zoals ik in audiobrief nr. 33 vermeldde. Maar ondertussen heeft de CIA al onze Spion Satellites ingeschakeld. Het idee was om zoveel mogelijk informatie te verzamelen voordat ze vernietigd werden. Normaal gesproken worden ze alleen selectief ingeschakeld om hun bedrijfsleven te verlengen; maar met Russische Kosmos Interceptors die ze in vuurballen de ene na de andere schieten, dat maakte niet meer uit.

Een van de dingen die de satellieten in hun stervende dagen eind 1977 oppikten was Russische manoeuvres in Cuba. De manoeuvres vonden plaats in brigade sterkte, die was raadselachtig. Het Russische leger gebruikt de brigade normaal gesproken niet als een eenheid van organisatie. Het was pas logisch later toen men hoorde dat de Sovjettroepen, voornamelijk uit Azië, geïnfiltreerd werden in Canada en Mexico. Dit is in voorbereiding op mogelijke invasie van de Verenigde Staten over onze noordelijke en zuidelijke grenzen, zoals ik al lang geleden in audiobrief nr. 32 heb gemeld. De troepen komen Canada binnen via de provincie Quebec als onderdeel van een geheime regeling tussen Rusland en Frankrijk. In Mexico komen ze binnen via het schiereiland Yucatan. Ook in Mexico is de Franse invloed groot, hoewel dit hier in de

Verenigde Staten minder bekend is. Cuba is het belangrijkste station voor de troepen, of ze nu naar Canada of Mexico gaan.

In audiobrief 32 legde ik uit hoe de Russische troepen verspreid en dus onopgemerkt in Canada en Mexico blijven; maar wanneer en als de opdracht wordt gegeven om de Verenigde Staten binnen te vallen, zullen ze zich snel vormen in georganiseerde strijdmachten. Bij de planning van deze strategie concludeerden de Russische generaals dat de brigade de optimale organisatie zou zijn, en dus als de troepen in Cuba arriveren, worden ze opgeleid in brigade-grootte manoeuvres. Daarna ontbinden ze en worden ze geïnjecteerd in Quebec en het schiereiland Yucatan. De bolsjewieken hier in de regering die aanklagen dat er een brigade Russische troepen in Cuba is, vertellen zo'n klein stukje waarheid dat het neerkomt op een leugen. Ze durven niet de hele waarheid te vertellen omdat dat vragen zou openen over onze niet-bestaande Spy Satellites. Toch hebben de bolsjewieken slim berekend. De Russen hebben geen enkele manier waarop ze zichzelf kunnen verdedigen door uit te leggen wat er werkelijk aan de hand is, omdat niemand het zou begrijpen. Dus het is weer een manoeuvre- en intrigestrijd.

Vrienden, toen het SALT II-verdrag drie maanden geleden in Wenen werd ondertekend, heb ik u gewaarschuwd om op zoek te gaan naar bepaalde dingen. Op dat moment was er grote publiciteit dat SALT II in de Senaat in de problemen zat; maar zoals ik je toen vertelde in audiobrief nr. 47, de Russen waren de vervanging van sleutel Bolsjewistische agenten in de Senaat met hun eigen robots. Ik heb u dus kunnen zeggen dat u moet toezien op de geleidelijke verdwijning van de oppositie tegen SALT II, en dat is precies wat er de rest van de zomer gebeurde. De vooruitzichten van SALT II werden met de dag Beter. Toch waarschuwde ik ook in audiobrief nr. 47 dat, citaat: "Er blijft een kleine kans dat de bolsjewieken een manier vinden om SALT II te verstoren," en ook, citaat: 'De ratificatie van SALT II zou de lakmoestest kunnen zijn die zal beslissen tussen Vrede of Oorlog voor Amerika en Rusland."

Dit zijn de belangen van de strijd om de Russische troepen in Cuba. Het begon midden juli. Bolsjewistische bronnen begonnen zorgvuldig verzonnen tips over Russische troepen in Cuba te voeden aan Florida Senator Richard Stone. Stone bracht het vervolgens ter sprake tijdens de SALT II hoorzittingen van de Commissie buitenlandse betrekkingen van de Senaat. Tijdens de getuigenis van de minister van Defensie, robot Harold Brown, vroeg Stone onverwacht naar een Sovjet-gevechtsbrigade in Cuba. Robotoïde Brown was nog niet geprogrammeerd voor die vraag en was verbijsterd; maar robotssanator Frank Church, de voorzitter van de commissie, sprong in de discussie. Tussen hen, de twee Russische robots Brown en Church ontmantelde het probleem tijdelijk. Robot Brown geautoriseerd robot kerk om een geruststellende verklaring te geven aan de pers. Het ontkende dat Cuba een andere Russische militaire aanwezigheid dan adviseurs had. Maar nu wisten de Russen wat de bolsjewieken zouden gebruiken voor hun gefabriceerde anti-SALT II crisis. Ze wisten dat ze de bolsjewieken niet konden stoppen om het open te breken, dus speelden ze tijd voor de bolsjewieken. Elke dag extra werd het SALT II-verdrag net iets veiliger. Ondertussen, met behulp van hun robots in sleutelposities, bleven de Russen alert voor de volgende Bolsjewistische beweging.

Midden augustus leerde de Russische KGB over de truc die de bolsjewieken binnen de CIA bedachten. De robot vervanger van CIA directeur Stansfield Turner had geleerd over het voorgenomen gebruik van de twee jaar oude satelliet foto's van Russische troepen in Cuba. De Russen zetten zich schrap. Ze programmeerden ook de Frank Church robot om het initiatief te nemen op Cuba zodra hij iets werd verteld over vermeende recente satellietfoto's van Cuba. Op 30 augustus was de kerkrobot een van degenen die op de hoogte waren van de zogenaamde nieuwe satellietbeelden. Hij is in actie gekomen. In Idaho voor de Labor Day pauze riep de kerkrobot verslaggevers op voor een nieuwsconferentie. Daar heeft hij de aankondiging

gedaan en de harde lijn verklaringen die de huidige crisis hebben veroorzaakt. Door zo'n harde positie in te nemen, verraste de kerkrobot iedereen. Mede senatoren trokken hun wenkbrauwen in verbazing op en ook vele leden van de pers, maar het was een slimme en onverwachte beweging door de Russen omdat de Russen op deze manier de bal van de bolsjewieken afpakten. Senator Stone, die de zaak had gestart, werd geen ruimte gelaten om meer havikachtig te zijn dan de kerk; en aangezien de kerk de voorzitter van het Comité is terwijl Stone slechts lid is, vergat iedereen onmiddellijk Stone. Als de omstandigheden rijp zijn, zal de robotkerk de situatie beheersen. Na de hardste van de hardliners te zijn geweest, zal hij geloofwaardig zijn als hij later aankondigt: "Ik ben tevreden. De Cubaanse situatie is nu opgelost, dus laten we verder gaan met SALT II." Dat is het resultaat waar de Russen naar streven. Ondertussen gebruiken de Russen hun robots in de Senaat om een stemming over SALT II uit te stellen. Dit is een poging om het Verdrag te redden dat zou worden verworpen als er nu een stemming zou worden gehouden.

Ondertussen gaan er aan beide kanten zeer gevaarlijke en ingewikkelde manoeuvres door. De Russen hebben nog steeds problemen met hun robots en moeten ze langzamer introduceren dan gepland. Tegelijkertijd beginnen de bolsjewieken zich te hergroeperen en weer kracht te krijgen. Als gevolg daarvan begint het risico van een nucleaire oorlog weer te stijgen. Het gevaar is nog steeds veel kleiner dan vorig jaar, maar het groeit. Vanaf dit moment is er een militaire zenuwoorlog gaande tussen Rusland en de Verenigde Staten.

Drie nachten geleden hield de Nationale Veiligheidsraad een bijeenkomst na een andere in deze zenuwoorlog. De bijeenkomsten begonnen op de avond van 27 september, de tweede verjaardag van de Slag bij de Oogst Maan, en ze bleven lang door de nacht. Russische robots in de Raad werkten overuren om de situatie te verzwijgen.

Ondertussen, mijn vrienden, zijn er momenteel ongeveer 500 Russische onderzeeërs in positie voor mogelijke aanvallen rond de Verenigde Staten. Ongeveer 200 staan op de lijn langs onze oostkust, terwijl 150 langs de westkust en ongeveer hetzelfde aantal langs onze Golfkust zijn gestationeerd. Natuurlijk hoeven de Russen niet afhankelijk te zijn van hun onderzeeërs als ze ooit besluiten om daadwerkelijk aan te vallen. Al drie jaar worden Russische korteafstandsraketten onder water gelanceerd in onze eigen territoriale wateren en al meer dan twee jaar worden Russische waterstofbommen op hun doelwitten in de Verenigde Staten geplaatst. Deze variëren van kleine micro-kernen tot enorme dambrekers. Tenslotte hebben de Russen ook hun ruimtetriade van wapens, waarvoor wij geen equivalent hebben. Een deel van hun ruimtedriehoek bestaat uit de Kosmos Interceptors, waar ik eerder al naar verwees. Een ander been is op de maan waar Russische Deeltjes-Beam-wapens zijn gestationeerd voor bijna twee jaar; en het derde been is hun vloot van Cosmosferen, die hoog boven onze steden en militaire locaties drijven. Maar vanaf nu willen de Russen niet aanvallen.

Hun eigenlijke doel is het tegenovergestelde.. Het wordt genoemd "deterrence." Ze gebruiken hun onderzeeër-oppositie om een boodschap te sturen naar de bolsjewieken hier in Amerika. Met name de Russische onderzeeërs worden ingezet met bijzondere nadruk op de zuidoostelijke Verenigde Staten, hetgeen hun bezorgdheid over Cuba weerspiegelt. Die nadruk bestaat uit raketonderzeeërs die bewapend zijn met neutronenkoppen. Neutronenwapens zijn het meest bruikbaar voor alle kernwapens... omdat ze geen neerslag produceren. Dus door ze te inzetten, waarschuwen de Russen de bolsjewieken: als je toeslaat, zullen wij dat ook doen.

Onderwerp 3.. In de afgelopen twee jaar heb ik de strijd binnen Rusland besproken tussen de christenen en de bolsjewieken sinds 1917. De huidige gebeurtenissen kunnen niet worden begrepen zonder kennis te hebben van de laatste zes decennia van strijd om de controle over het Kremlin. Maar die strijd is weer onderdeel van een nog groter historisch plaatje. Wat we

vandaag zien, mijn vrienden, is het hoogtepunt van een oorlog van meer dan duizend jaar tussen de twee meest bittere vijanden op aarde. Het is de oorlog tussen Rusland en de Khazars.

Het koninkrijk van de Khazaren verdween vele eeuwen geleden van de kaart van de wereld. Vandaag hebben veel mensen er zelfs nog nooit van gehoord, maar in zijn tijd was het koninkrijk van Khazar inderdaad een zeer grote macht, die een groot rijk van onderworpen volkeren overmeesterde. Het moest worden afgerekend met de twee naburige superkrachten van die dag. In het zuiden en westen van Khazaria was het Byzantijnse Rijk in volle bloei met zijn Oosters-orthodoxe Christelijke beschaving. In het zuidoosten grensde het koninkrijk Khazar aan het groeiende Moslimse Rijk van de Arabische Kalifen. De Khazaren beïnvloedden de geschiedenis van beide andere rijken, maar, veel belangrijker, het koninkrijk Khazar bezette wat later een zuidelijk deel van Rusland tussen de Zwarte en Kaspische Zee zou worden. Als gevolg daarvan raakten de historische lotsbestemmingen van de Russen en de Khazaren verweven op manieren die tot op de dag van vandaag hebben volgehouden.

Mocht u nog nooit van de Khazars gehoord hebben, dan moet ik zeggen waar u meer over kunt leren. Drie jaar geleden verscheen in 1976 een boek over de Khazars door de Britse schrijver Arthur Koestler. Het boek heet “The 13th Tribe - The Khazar Empire And Its Heritage.” De Amerikaanse uitgever is Random House, New York, N.Y.

De Khazars zijn afgeleid van een mengeling van Mongolen, Turken en Finnen. Al in de 3e eeuw na Christus waren ze identificeerbare in constante oorlogvoering in de gebieden Perzië en Armenië. Later, in de 5e eeuw, waren de Khazars een van de verwoestende horden van Attila de Hun. Rond 550 na Christus begonnen de nomadische Khazars zich te vestigen in het gebied rond de noordelijke Kaukasus tussen de Zwarte en Kaspische Zee. De hoofdstad van Itil werd gevestigd aan de monding van de Wolga rivier waar het leeggehaald in de Kaspische, om het rivierverkeer te controleren. De Khazars eisten vervolgens een tol van 10% op alle vracht die Itil over de rivier voorbijkwam. Degenen die weigerden werden aangevallen en afgeslacht.

Met hun koninkrijk stevig gevestigd in de Kaukasus, begonnen de Khazars geleidelijk een rijk van onderworpen volkeren te creëren. Steeds meer Slavische stammen, die vreedzaam waren in vergelijking met de Khazaren, werden aangevallen en veroverd. Ze werden deel van het Khazar-rijk, dat voortdurend eer moest bewijzen aan het Khazar-rijk. Bevrijding door veroverde volkeren is altijd een kenmerk van rijken geweest, natuurlijk, maar niet in de manier van de Khazars. De zogenaamde grote rijken van de wereld gaven altijd iets terug voor het eerbetoon dat ze hadden. Rome maakte bijvoorbeeld burgers van degenen die zij veroverden; en in ruil voor de belastingen die zij heffen, brachten zij beschaving, orde en bescherming tegen aanvallen van potentiële indringers. Maar niet zo in het Khazar Rijk. De bevolkingen die aan de Khazaren onderworpen waren, kregen slechts één ding in ruil voor hun eerbetoon, en dat was een wankele belofte: de Khazaren zouden zich onthouden van verdere aanvallen en plunderingen zolang de eerbetoon werd betaald. De onderwerpen van het Khazar-rijk waren daarom niets meer dan de slachtoffers van een reusachtig protectionisme. De Khazar-overheersers werden daarom universeel en bitter verontwaardigd over hun hele domein, maar ze werden ook gevreesd vanwege de genadeloze manier waarop ze omgingen met iedereen die tegen hen opstond. Het Khazar-rijk breidde zich uit tot het grote delen van wat nu Rusland en Zuidoost-Europa is bezet. In de 8e eeuw strekte het Khazar-rijk zich uit naar het noorden naar Kiev en westwaarts naar de Magyars, de voorouders van het moderne Hongarije.

In ongeveer 740 na Christus vond een verbluffend evenement plaats. De Khazaren stonden onder voortdurende druk van hun Byzantijnse en Moslimburen om het christendom of de islam te adopteren; maar de Khazar heerser, de Kagan genaamd, had gehoord van een derde

religie genaamd JUDAISM. Blijkbaar om politieke redenen van onafhankelijkheid, de Kagan aangekondigd dat de Khazars het jodendom als hun religie. Overnachting een geheel nieuwe groep mensen, de oorlogszuchtige Khazars, plotseling riepen zichzelf Joden... adoptie Joden. Het koninkrijk van de Khazar begon door historici van die dag te worden omschreven als het "koningschap van de Joden." Het succes van Khazar heersers nam Joodse namen, en tijdens de late 9e eeuw werd het Khazar koninkrijk een toevluchtsoord voor Joden uit andere landen.

Ondertussen bleef de brute Khazar-overheersing over andere volkeren onveranderd. Maar toen verscheen er een nieuwe factor op de plaats delict. Tijdens de 8e eeuw kwamen ze langs de grote rivieren.. de Dnjeper, de Don, de Wolga. Ze waren de oostelijke tak van de Vikingen. Ze stonden bekend als de Varangianen, of als de Russen. Net als andere Vikingen waren de Russen stoutmoedige avonturiers en felle strijders; maar toen ze met de Khazars in de war raakten, brachten de Russen vaak hulde, net als iedereen.

In het jaar 862 stichtte een Rusleider, Rurik, de stad Novgorod, en werd de Russische natie geboren. De Rus Vikingen vestigden zich onder de Slavische stammen onder Khazar overheersing, en de strijd tussen Vikingen en Khazaren veranderde in karakter. Het werd een strijd van de opkomende natie van Rusland voor de onafhankelijkheid van Khazar onderdrukking.

Ruim een eeuw na de oprichting van de eerste stad van Rusland vond er nog een belangrijke gebeurtenis plaats. De Russische leider, prins Vladimir van Kiev, aanvaardde de doop als christen in het jaar 989. Hij heeft het christendom actief gepromoot in Rusland, en zijn herinnering wordt vandaag door de Russen vereerd als "Saint Vladimir"; en zo begon de traditie van Rusland als christelijke natie duizend jaar geleden.

Vladimir's bekering bracht Rusland ook in een alliantie met Byzantium. De Byzantijnse heersers hadden altijd bang voor de Khazars, en de Russen waren nog steeds moeite om zich te bevrijden. En dus vielen in het jaar 1016, gecombineerde Russische en Byzantijnse troepen het koninkrijk Khazar aan. Het Khazar-rijk werd verbrijzeld en het koninkrijk van de Khazaren zelf viel in verval. Uiteindelijk migreerden de meeste Khazar-joden naar andere gebieden. Velen van hen kwamen terecht in Oost-Europa, waar ze zich met andere Joden vermengden en met elkaar verhuisden. Net als de Semitische Joden zo'n 1000 jaar eerder, raakten de Khazar-joden verspreid. Het koninkrijk van de Khazars was niet meer.

Toen zij zich verplaatsten en leefden onder het Joodse volk, gaven de Khazar-joden een duidelijk erfgoed door van generatie op generatie. Een element van het Khazar-joodse erfgoed is een militante vorm van ZIONISM. Volgens de Khazar-joden wordt het land bezet door het oude Israël niet door een wonder maar door een gewapende macht heroverd. Dit is wat vandaag de dag met het zionisme wordt bedoeld, en dit is de kracht die het volk heeft geschapen dat zich vandaag Israël noemt. Het andere belangrijke ingrediënt van het Khazar-joodse erfgoed is haat voor het christendom en voor het Russische volk als kampioen van het christelijke geloof. Het christendom wordt gezien als de kracht die het oude zogenaamde koninkrijk van de Joden, het koninkrijk van de Khazar, deed instorten. Na ooit veel van wat nu Rusland is gedomineerd, willen de Khazar-joden nog steeds die overheersing herstellen en voor een millennium proberen ze dat voortdurend te doen.

In 1917 hebben de Khazar-joden een belangrijke mijlpaal bereikt in de richting van de oprichting van hun eigen staat in Palestina, zoals ik vorige maand al zei. In datzelfde jaar creëerden ze ook de bolsjewistische revolutie in Rusland. Er volgde een christelijke holocaust, zoals de wereld nog nooit heeft gezien. De Khazar-joden hadden na meer dan 900 jaar opnieuw de controle over Rusland en zetten zich in voor de taak het christendom te vernietigen door meer dan 100 miljoen christenen te vernietigen, en tegelijkertijd stierven meer dan 20

miljoen religieuze Joden ook door de Khazar-joden. Dit, mijn vrienden, is waar de Russische christenen tegen stonden in hun 60-jarige strijd om de atheïstische bolsjewieken omver te werpen; maar ze slaagden uiteindelijk in hun omverwerpingsprogramma, en nu bereikt de 1000-jarige oorlog tussen de Russische christenen en de Khazar-joden een hoogtepunt. Het gaat niet alleen om de toekomst van Rusland en het christendom, maar ook om de joodse bevolking als geheel.

Vorige maand op 19 augustus 1979 overleed Rabbi Joel Teitelbaum in New York. Hij stierf in de ochtend, en werd begraven op dezelfde middag. Heel kort, en toch kwamen er zo'n 100.000 Joodse mannen op tijd voor de begrafenis. Het is moeilijk voor te stellen hoeveel honderdduizenden meer niet op zo'n korte termijn konden komen. Een maand later, op 18 september, brachten zijn volgelingen een herdenkingsrede uit via een betaalde advertentie in de New York Times, en het sprak duidelijk voor veel Joden. Onder andere zei het, citaat: "Hij was de onbetwiste leider van alle Joden overal die niet besmet waren met Zionisme," en ook, citaat: "Met een moed maar al te zeldzaam in onze tijd, noemde hij de Zionistische staat 'een werk van Satan, een heiligschennis, en een godslastering.' Het vergieten van bloed omwille van de Zionistische staat was afschuwelijk voor hem. "

Deze woorden, mijn vrienden, werden gesproken door orthodoxe Joden die rouwden om hun gevallen leider. En de nieuwe christelijke leiders van Rusland zouden het ook eens zijn dat zij de zionistische staat Israël beschouwen als een vervalsing, een wrede en gevaarlijke grap voor zowel christen als jood. De Khazar staat die duizend jaar geleden het "Koninkrijk der Joden" werd genoemd, was een parasiet die leefde op de eerbetoon van de overwonnen volkeren. Vandaag de dag is Israël ook afhankelijk van een eindeloze steunstroom van buitenaf. De Russen geloven dat de Khazar-joden het christendom zullen vernietigen door middel van het zionisme, en Rusland door het bolsjewisme; dus zijn de Russische christelijke heersers op het offensief tegen hun vijanden van duizend jaar, de Khazaren.

Wij Amerikanen die ons Christenen noemen, hebben niet genoeg aandacht besteed aan onze ogen om ons eigen land te redden of om ons geloof te verdedigen. Dus nu is ons land het slagveld geworden van de christelijke Russen en hun dodelijke vijanden.. de bolsjewieken en de zionisten. En of je het leuk vindt of niet, mijn vrienden, we zitten in deze oorlog.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 51

27 oktober 1979

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter in Washington. Vandaag is het 27 oktober 1979, en dit is mijn audiobrief nr. 51.

De herfst van 1929 was een tijd van onrustige verwachting. Aan alle kanten was de lucht aan het roeren met de winden van verandering, radicale verandering. In de Verenigde Staten was het verbod in volle gang. Talloze duizenden illegale sprekende lui kwamen overal in Amerika. Miljoenen Amerikanen vastbesloten om te genieten van de hoge tijden vulde de spreekgemakken. De ene dans rage na de andere veegde de natie, en toch was het allemaal een beetje onwerkelijk. Nu en dan vroegen mensen zich af: “Waar leidt dit allemaal naartoe?” Tegelijkertijd maakten Amerikanen zich steeds meer zorgen over criminaliteit. Het verbod had een misdaadgolf veroorzaakt die nooit eerder in Amerika was geweest. Het was het tijdperk van de beroemde gangsters.. de Capones en de Dillingers. Aan de ene kant waren mensen bang, maar ze waren ook gefascineerd, en gangsterfilms zouden binnenkort de theaters inpakken. Het was ook een tijd van turbulentie op het internationale toneel. In het Verre Oosten bouwden spanningen over Mantsjoerije zich aan tussen China, Rusland en Japan. Al snel zou China vechten, eerst met Rusland, dan met Japan, maar zelfs toen deze en andere spanningen toenamen, was ontwapening in de lucht. De grote mogendheden bespraken de beperkingen van de zee en er werd gesproken over het bijeenroepen van een grote conferentie voor algemene ontwapening.

De ontwikkelingen zoals deze zetten het podium voor de oorlog, maar voor de meeste Amerikanen leken ze niet veel te betekenen. Het was spannender om te zien hoe de vermenigvuldiging van de exploitatie in de luchtvaart van die dag. In 1927 had Charles Lindbergh de Atlantische Oceaan gevlogen in de eerste non-stop vlucht van New York naar Parijs. Later overtrof hij en andere vliegeniers van deze en andere landen zichzelf met nieuwe prestaties. Een tijdperk begon waarin vluchten zich verspreidden over continenten, oceanen overspannen en de wereld omgorden. Het was een tijd van sensatie met zowel tragedie als triomf. De luchtvaart had de verbeelding van het publiek gevangen, maar weinigen hadden genoeg fantasie om te voorzien hoe de luchtvaart de wereld binnenkort zou veranderen.

Maar in die herfst van 50 jaar geleden waren alle ogen draaien om slechts een ding boven alle anderen.. Het was de New Yorkse aandelenmarkt. Jarenlang was de beurs opgestegen. Het was zo sterk geweest voor zo lang dat het leek een zekere ding, maar nu om een of andere reden de beurs begon te huilen enigszins. De prijzen bereikten een piek in september 1929, toen begonnen ze te huilen en huiveren erratisch. Sommige aandelen bleven stijgen, andere daalden; de handel begon te stijgen naarmate meer en meer aandelen van handen veranderden. Ondertussen begon de markt als geheel te dalen. De markt leed aan rillingen en koorts, die langzaam naar beneden rilden. Toen kwam Zwarte Donderdag, 24 oktober. De voorraden werden verkocht in een lawine als paniekerige handelaren probeerden elkaar te slaan om uit te komen. De tumultuur op de vloer van de New York Stock Exchange groeide zo luid dat bezorgde menigte verzameld buiten in Wall Street. Tegen de middag waren er nieuwsberichten. Bekende speculanten pleegden zelfmoord. Ondertussen was er een bezoeker uit Engeland gekomen op het juiste moment om in de galeries te staan en de waanzin te bekijken. Zijn naam is Winston Churchill. Het was niet tot ver in die avond dat de tikker tape eindelijk ingehaald met de chaos. Overal in het land wachtten investeerders en speculanten en keken toe. Voor velen, de nummers op de band gespeld RUIN. Toen mensen begonnen te

herstellen van de schok, waren er allerlei officiële geruststellingen. Het publiek was ervan verzekerd dat de markt en de economie nog gezond en sterk waren. Er werd gezegd dat er gewoon een trilling was geweest van zwakke plekken.

Het enige wat niemand het publiek vertelde was de WAARHEID. De waarheid was dat het ergste nog moest komen. Het kwam vijf dagen later, op Zwarte dinsdag, 29 oktober 1929. Zodra de New York Stock Exchange opende werd het overspoeld met orders om te verkopen. Meer dan 16 miljoen aandelen werden verkocht, een record dat 40 jaar duurde. In het proces, de Dow Jones gemiddelden daalde bijna 12% in een enkele dag. Bij de close was er een plotselinge bijeenkomst omdat degenen die heimelijk de crash hadden veroorzaakt waren het afhalen van koopjes, maar de dag eindigde als de slechtste in de geschiedenis voor de New Yorkse aandelenmarkt.

Die vreselijke dag, Black Tuesday, was niet het einde, maar slechts het begin van de Wall Street ramp. Het duurde nog bijna drie jaar, tot de zomer van 1932, voordat de beurscrash zijn koers had. Toen het uiteindelijk beneden, aandelenprijzen waren gedaald tot 17 cent op de dollar en de Verenigde Staten was in de diepten van de Grote Depressie.. een depressie geëxporteerd naar de rest van de wereld.

Terwijl Amerika naar beneden werd gesleept in depressie, raakten de meeste Amerikanen bezig met het harde werk van simpelweg overleven. De zorgen over Aziatische gevechten op een halve wereld werden overschaduwd door bezorgdheid over hoe je een brood verdient. Argumenten over ontwapening verloren menigten die in de soeplijnen stonden, en de roeren van de nazi-macht in Duitsland leken veel minder bedreigend dan de echte vijanden honger en werkloosheid. De fase werd in gang gezet voor radicale veranderingen in de regering van de Verenigde Staten en voor oorlog, en een economische ramp.. de crash en depressie.. was een onmisbaar onderdeel van het plan. Het bereidde ons voor om de veranderingen te accepteren die de machtigen wilden, en tegelijkertijd hield het ons zo bezig dat we nauwelijks onze ogen konden optillen en zien wat er zou komen.

Deze maand, oktober 1979, is de 50ste verjaardag van Black October 1929. Vandaag zijn we ervan overtuigd dat het allemaal anders is, dat het hier gewoon niet meer kan gebeuren, en weer is de herfstlucht aan het roeren met de winden van verandering. In het Verre Oosten breken spanningen en vijandelijkheden uit, zoals 50 jaar geleden. Rusland, China en Japan zijn op complexe manieren met elkaar aan het schermen en manoeuvreren op weg naar een grote nieuwe Aziatische as. In Zuidoost-Azië wordt Thailand steeds meer betrokken bij een nieuwe Indo-China oorlog, schijnbaar aan de kant van China. Amerikaanse militaire apparatuur en adviseurs stromen Thailand binnen, net als twee decennia geleden. Ondertussen zet de Russische cliëntstaat Vietnam via Cambodja druk op Thailand; en in Noordoost-Azië staat nieuws uit Zuid-Korea plotseling in de krantenkoppen. Gisteren, 26 oktober, werd President Park vermoord door de Koreaanse CIA, een marionet van de Amerikaanse CIA.

Vijftig jaar geleden was Amerika gefascineerd door het ontstaan van de Luchttijd. Vandaag de dag is het de Ruimte die zich tot diezelfde geest van avontuur richt; maar in tegenstelling tot de situatie toen, wordt Amerika vandaag de dag door Rusland buitengesloten uit de ruimte. Terwijl Amerika’s ruimteprogramma langzaam omlaag loopt, wordt de Amerikaanse behoefte aan ruimte-exploitaties bevredigd door Hollywood in plaats van NASA. Maar door dit alles trekt de economie tegenwoordig steeds meer aandacht. In het najaar van 1929 was het de beurs waar mensen nerveus naar keken. Iedereen wist dat speculatie woekerde. De Federal Reserve Board was begonnen met het aanscherpen van de schroeven, het verhogen van de rente en het verminderen van krediet. Niemand wist wat ik moest verwachten.

Vandaag is het niet alleen de beurs, maar de DOLLAR zelf die crasht. Na de crash van 1929 was de dollar 200 cent waard. Na deze crash, zal de dollar twee (2) cent waard zijn. De afgelopen maanden is de prijs van goud steeds sneller gestegen, zoals de beurs van 1929 dat deed vlak voor de crash. Nogmaals, het particuliere Federal Reserve System spant de schroeven aan. Een van de doelstellingen zou speculatie zijn, niet in aandelen, maar in goud en grondstoffen. En opnieuw ontwikkelt Amerika's investeringsgemeenschap een geval van zenuwen.

De crash van 1929 werd gevolgd door economische depressie, ontwapening en oorlog. Vandaag de Dollar crasht op de weg naar Stagflation.. dat wil zeggen, inflatie en depressie op hetzelfde moment. Ondertussen is de kwestie van de strategische nucleaire ontwapening via SALT II op weg naar het Congres; en ondertussen, mijn vrienden, is er al een geheime oorlog aan de gang. Tot nu toe zijn de meeste gevechten voor het publiek verborgen gebleven, maar de laatste dagen zijn er nieuwe ontwikkelingen geweest. Als gevolg daarvan kan de geheime oorlog snel op spectaculaire manieren opduiken. Als dat gebeurt, zullen de meeste mensen nog steeds niet weten waarom ze zien, maar de gebeurtenissen zelf zullen de krantenkoppen over de wereld maken.

Mijn drie speciale onderwerpen deze maand zijn: Onderwerp 1.. The Crash Of The United States Dollar; Onderwerp 2.. Het Russische programma om te verkopen SALT II; en Onderwerp 3.. The Surprise Bolsjewik Deployment of Synthetic Automatons

Onderwerp 1.. Gedurende het decennium van de jaren 1920, aandelenprijzen in de Verenigde Staten opwaarts. Het was het tijdperk van de grote stier markt. Het was een tijd van welvaart voor de meeste Amerikanen met business booming recht samen met de beurs. Zelfs het jaar 1923 zag niets erger dan een pauze in de Amerikaanse stier markt. Dat was het jaar waarin een andere economie.. die van Duitsland. volledig ingestort, zoals ik beschreef vorige maand. De Duitse economie is uiteengevallen in een tornado van superinflatie, wilde speculatie en valuta-instorting. Dezelfde mensen die de Duitse depressie teweeg brachten, brengen dan de tweede grote Amerikaanse depressie vandaag.

Na 1923 ging de grote Amerikaanse stiermarkt weer omhoog. Zoals op elke markt waren er af en toe korte pauzes en dips, maar de algemene trend was omhoog en omhoog. Het werd duidelijk dat alles wat men moest doen om rijk te worden was om te kopen op de grote stier markt. Steeds meer mensen deden dat, en de markt steeg sterker en sterker vooruit. Tegelijkertijd werd de markt vruchtbaar terrein voor speculanten die hun geld verdienen met springen in en uit als prijzen op en neer. Het krediet was overvloedig, dus er waren snelle fortuinen te maken door het kopen en verkopen van aandelen op geleend geld, en het leek alsof een speculant nauwelijks kon verliezen omdat de markt als geheel steeds opwaarts ging. Het werd een proces dat zichzelf voedde. Hoe hoger de markt, hoe gemakkelijker het krediet voor nog meer aandelenaankopen. Gevoed door krediet, de grote stier markt raket steeds hoger, sneller en sneller.

Tegen het einde van de jaren twintig was de aandelenmarkt een torenhoge reus geworden, rustend op een enorme basis van krediet. Om dat krediet weg te nemen zou zijn om de markt ongedaan te maken; om het plotseling weg te nemen zou een beurscrash veroorzaken.. en dit, mijn vrienden, was precies wat het particuliere Federal Reserve System deed.

Begin 1928 begon de Federal Reserve Board een proces van aanscherping van de krediet. Het was een proces dat weinig werd opgemerkt door het publiek als geheel, maar geleidelijk begon het te vertragen van de motoren van de bedrijven. Tegelijkertijd maakte de Federal Reserve Board af en toe timide opmerkingen over speculatie op de beurs, maar op dit moment lieten ze de weggelopen markt steeds hoger klimmen op haar eigen momentum. Toen kwam de zomer

van 1929. Een paar verhalende statistieken begonnen te verschijnen in het nieuws, waaruit bleek dat de Amerikaanse economie was begonnen omlaag te keren. De meeste mensen hebben geen aandacht besteed, of anders begrepen ze het niet; maar in de investeringswereld begon er een frons van onzekerheid te zijn. Tegelijkertijd werd de Federal Reserve plotseling meer vocaal over speculatie. Zij maakten duidelijk dat zij voornemens waren het gebruik van krediet voor dat doel te beperken; en als onderdeel van hun vermeende hardhandigheid op speculatie, verhoogden zij abrupt de disconteringsvoet met een volledig percentagepunt.

Luister nu naar een paar krantenkoppen: “Discount Rate Rate Raised One Percentage Point” en “United States Money Plan Called Reaction To Speculation.” Deze krantenkoppen, mijn vrienden, zouden kunnen komen uit de zomer van 1929.. maar ze niet. Ze verschenen eerder deze maand op respectievelijk 7 en 8 oktober in de Washington Post en de New York Times. Dit keer is het doel niet alleen de beurs, zoals in 1929, maar de Dollar zelf, zoals ik in mijn boek “The Conspiracy Against The Dollar” zes jaar geleden heb uiteengezet. De stijgende rente en andere, belangrijkere maatregelen worden nu gebruikt om krediet te rekken.

In 1929 deed de Federal Reserve zich plotseling zorgen maken over de beursspeculatie, die ze hadden bevorderd. Vandaag doet de Federal Reserve alsof ze speculaties in grondstoffen en goud aanvalt. In 1929 deden ze alsof ze bezorgd waren over de economie, en dan deden ze dom als ze vernietigden. Vandaag zeggen ze dat ze bezorgd zijn over de inflatie en onze verzwakking van de dollar, maar nu doen ze net alsof ze verward zijn omdat ze de situatie systematisch verergeren. Toen de zomer van 1929 in de herfst vervaagde, begon de beurs de zenuwen te ontwikkelen. Het ergste was dat niemand zeker was wat hij kon verwachten.

Om nog een paar krantenkoppen te citeren: “Wall Street is Finding The Fed’s Policy More Moeilijker te lezen” en “Speculars Threated ’Buying Bubble’ May Burst.” Het klinkt als de herfst van 1929, maar ik citeer opnieuw krantenkoppen voor deze maand, oktober 1979. Ze verschenen respectievelijk in de Washington Star van 15 oktober en de Washington Post van 11 oktober. Natuurlijk zijn de krantenkoppen soms dramatischer dan de artikelen, maar luister naar slechts een paar citaten uit het Star artikel over het beleid van de Fed deze maand. Het artikel zegt dat het nieuwe beleid, quote: “de obligatiemarkten vorige week in chaos bracht met prijzen die met recordbedragen daalden.” Een ander citaat: “Veel van de obligatiehandelaren wensten dat ze een andere lijn van werk hadden gekozen deze week als rode inkt stroomde door Wall Street. Bond prijzen gedaald meer op dinsdag dan op een vorige dag, en schattingen van totale verliezen door underwriters varieerde tot 100-miljoen dollar.” Het artikel wordt doorspekt met zinnen als: “Ben je bang dat de Fed een nieuwe kredietcrisis zou veroorzaken... gemeenten sloten zich aan bij de slacht... bedrijvenprijzen kelderden... de bodem viel uit de gemeentelijke markt.” Wat betreft het Post-artikel over de zogenaamde “buying bubble” in grondstoffen, denk aan de woorden, citaat: “Prijzen kunnen vallen of tenminste plat, en speculanten kunnen falen. Zelfs banken worden bedreigd en sommige kunnen onder gaan, waarschuwt John Heimann, de Comptroller van de Valuta, die verantwoordelijk is voor de regulering van de bank.”

Naarmate de zenuwen in het begin van de herfst van 1929 erger werden, verloor de grote stiermarkt zijn dynamiek. Eindelijk was het rijp voor de kill! Federal Reserve acties hadden het kwetsbaar gemaakt. Andere manipulatoren die deel uitmaakten van het plan gingen in actie. Op bepaalde dagen dumpten de manipulatoren plotseling grote hoeveelheden voorraad op de markt. De speculanten van Edgy reageerden door ook hun voorraden te dumpen om snel uit te stappen en hun verliezen te verminderen. Het proces zou zich daardoor telkens weer voeden, zodra het werd gestart; maar na elke neerwaartse prijsdaling zou de markt zich weer tijdelijk vestigen. Elke keer als de financiële woordvoerders zouden verzekeren het publiek was er geen zorgen over. Elke pauze was slechts een adempauze voor de volgende sprong..

maar niemand vertelde de mensen de waarheid. In plaats daarvan werden de voorraden zonder meer als koopje beschouwd omdat de markt eindelijk stabiel was geworden. Dan zouden de manipulatoren een nieuwe duik nemen, en het zou allemaal weer gebeuren.

Vandaag kijken we terug op Black Tuesday, 29 oktober 1929, als het begin van de Great Stock Market Crash. Dat komt omdat we nu het voordeel van achteraf inzicht hebben. We weten nu dat het bleek te zijn de slechtste enkele dag van de handel in New York Stock Exchange geschiedenis. Maar het feit is dat de aandelenmarkt was begonnen zijn drie jaar-lange crash bijna een maand eerder. Oktober had een aantal steeds slechtere dagen gezien, maar er waren ook enkele dagen van herstel geweest. Iedereen weet nu dat het handschrift op de muur lag, maar toen konden slechts een paar mensen het zelf zien. De meeste mensen wilden geloven dat dit slechts een tijdelijke onderbreking van de markt was en dat het snel weer omhoog zou gaan. De meesten konden zich niet voorstellen dat ze het begin van Amerika's grootste depressie in de gaten hielden; maar terwijl de meerderheid blind was, waren er een kleine minderheid die dat niet was. Een select paar wisten dat er iets fundamenteel anders gebeurde. En onder hen die wisten wat zij verwachtten, waren de complotten zelf. De anderen die konden zien wat er kwam waren mensen die begrepen hoe de manipulatoren werkten. Iedereen..dat wil zeggen, iedereen die veronderstelde normale marktkrachten waren aan het werk.. was verloren.

In audiobrief nr. 19 bijna drie jaar geleden onthulde ik zeer belangrijke informatie die mij gegeven werd door mijn vriend Mr Norman Dodd. De informatie had te maken met de belangrijkste belastingvrijstellingsfundamenten in Amerika. 25 jaar geleden was hij directeur Onderzoek van het Reece Comité van Congressen, dat de stichtingen onderzocht; en hij blijft een expert op dit gebied tot op de dag van vandaag. Maar in 1929 was Mr Dodd bankier bij een van New Yorks meest prestigieuze banken. In een toespraak in New York in 1956 beschreef hij een opmerkelijke ontwikkeling die hij begin oktober 1929 meemaakte. Hij zei: "Ik was onder de indruk toen de heer Henry Morganthau, sr., een gepensioneerde bankier en voormalig ambassadeur, de bank persoonlijk aanriep en hem opdracht gaf om alle zekerheden die hij dan in zijn trusts had, af te lossen en de opbrengst van de obligaties van de Amerikaanse regering opnieuw te investeren. Hij voegde er met genoegen aan toe dat hij wilde dat deze trusts zo geïnvesteerd bleven totdat hij anders regisseerde.. een stap die hij zei dat hij niet overwegen nemen voor ten minste 15 jaar."

Vóór diezelfde maand oktober 1929 werd de marktcrash beëindigd. Het leidde tot de Grote Depressie, die een dozijn jaar duurde tot Amerika in de Tweede Wereldoorlog kwam. Het heeft ook de "New Deal" en de grote overheid hier in Amerika voortgebracht. In het licht van dit alles, zegt de heer Dodd: "Mr Morganthau's actie, die zo scherp contrasteerde met die van de bank, nam grote betekenis op. Voor mij leek het erop dat hij wist wat hij deed, en waarom. Hij leek geen gevoel te volgen, noch het advies van anderen. De indruk die hij gaf was er een van vertrouwen in zijn eigen oordeel. Het was deze indruk die me overtuigde dat er een basis voor dat oordeel..dat wat hij wist, anderen kon weten."

Een paar weken nadat Morganthau deze actie nam, begon Wall Street te schudden met hevige tremoren. Elke tremor was erger dan de vorige. Op zwarte donderdag 24 oktober begonnen makelaars, handelaren en bankiers de kloof van instortingen te zien openen aan hun voeten. Speculatoren begonnen hun eigen leven te nemen. Toen kwam er een verkoop paniek op maandag 28 oktober, gevolgd door die zwartste dag van allemaal, Zwarte Dinsdag. De voorraden zakten in de handel zo zwaar dat het een record, dan kort rallyed op het einde. Een kop in de New York Times leest: "Stock Trading Sets Record As Market Dives, Then Rallies." Het artikel begint met de woorden: "Paniek verkopen door veel kleine investeerders overspoelde de New York Stock Exchange gisteren, na twee dagen van scherpe dalingen in

aandelenprijzen." En, citaat: "Koopt door cash-rijke pensioenfondsen en andere grote investeerders die op zoek zijn naar koopjes in het pandemonium, dankzij de enorme dalingen die ze in de loop van de dag hadden gezien." Een ander citaat: "De breuk werd door dealers beschreven als een van de slechtste in het geheugen; en zoals een handelaar het zei, "Ik denk niet dat we beneden" hebben bereikt." En, citaat: "Gisteren was de uniciteit van de dag duidelijk vanaf het moment dat makelaars aankwamen bij hun kantoren. Telefoons gingen onophoudelijk over met investeerders die aandelen wilden verkopen. Topmanagers bij sommige kleinere makelaarsbedrijven bevonden zich in dienst om de aanval te verwerken." Vrienden, deze woorden zouden Zwarte dinsdag 1929 kunnen hebben beschreven; maar ze zijn eigenlijk genomen uit de New York Times van 11 oktober 1979.. deze maand.

Ik krijg steeds vragen die tot twee dingen leiden: "Wat moet ik doen?" en "Wanneer moet ik het doen?" Maar, vrienden, ik kan jullie niet zo'n advies geven. Geen twee personen leven precies op dezelfde manier, en wat goed zou kunnen zijn voor de een kan verkeerd of onmogelijk zijn voor de ander. In plaats daarvan probeer ik je in een positie te brengen om zelf te begrijpen wat er aan de hand is, zoals Henry Morganthau, Sr. 50 jaar geleden. Dan is het aan jullie om je eigen oordeel uit te oefenen in het beslissen wat je moet doen. Zes jaar lang, te beginnen met mijn boek "The Conspiracy Against The Dollar," onthulde ik informatie over het totale plan om de Amerikaanse dollar te vernietigen. Dit is de basis van alle andere economische turbulenties die we vandaag in Amerika zien.

Toen president Nixon in augustus 1971 het internationale gouden raam sloot, maakte het de dollar onoverwinnelijk. Dit leidde tot een versnelling van de inflatie in de geïndustrialiseerde wereld. De stijging van de prijzen van internationale grondstoffen, waaronder olie, leidde tot een stijging van de goudprijzen. Ondertussen is het vertrouwen in de dollar gestaag wegglijden.

In het verleden heb ik uitgelegd hoe dit alles kon worden gestopt als de Verenigde Staten echt het goud hadden opgeëist door de regering, maar de cijfers van de Verenigde Staten goud zijn een fraude. We zijn eigenlijk "goud arm"; en zelfs de Federal Deposit Insurance Corporation (FDIC), nu een particuliere onderneming, kan niet helpen als de dollar instort, samen met de banken. Dus al jaren bedriegen mijn vrienden, de Federal Reserve Board en de Amerikaanse Schatkist de mensen met propaganda en gouden hints. De Schatkist heeft maandenlang schroot van junk gold bij elkaar geschraapt om als bluf af te veilen, voornamelijk om het publiek voor de gek te houden; maar deze maand kondigde de Schatkist aan dat de reguliere veilingen voorbij zijn; in plaats daarvan kunnen er alleen grillige veilingen op zeer korte termijn zijn. De eerste daarvan is nu gepland voor 1 november 1979, maar Zwitserse goudhandelaren geloven nu dat deze verandering slechts een eerste stap is in de geleidelijke afschaffing van de veilingen. Als dit zo is, dan is dit precies wat ik mijn luisteraars waarschuwde om naar te kijken in audiobrief nr. 41.

Ondertussen, mijn vrienden, is het nu steeds meer ieder land voor zichzelf geld. Slechts vier dagen geleden op 23 oktober heeft Groot-Brittannië de monetaire controle op haar burgers opgeheven en het recht op goudbezit verleend. De volgende dag meldde de BBC dat de goudverkoop door Rusland nu voorbij is. De dag daarna kondigde Zwitserland, dat de dollar de afgelopen drie jaar heeft gesteund, een verschuiving aan naar haar traditionele monetaire beleid dat de inflatie daar moest beperken. De Verenigde Staten verliezen steeds meer hun ankers als de economische storm zich opbouwt. Als natie hebben we al onze kansen verspeeld om economische rampen te voorkomen; dus nu, mijn vrienden, is het slechts een kwestie van tijd.

Onderwerp 2.. Vorige maand was op dit moment de kunstmatige crisis over Russische troepen in Cuba in het nieuws. Aan alle kanten was er speculatie over wat de Verenigde Staten zouden

doen, maar het bleek dat het allemaal een anticlimax opbouwde. Vorige maand heb ik de Russische strategie onthuld om de crisis te ontmantelen, en dat plan is op schema gebleven. De hele flap over Cuba begon als een bolsjewistische truc hier om oppositie te veroorzaken tegen het SALT II verdrag.

De strijd om SALT II maakt deel uit van een geheime oorlog waarin de Verenigde Staten het belangrijkste slagveld zijn. Aan de ene kant in deze geheime oorlog zijn de atheïstische bolsjewieken, de voormalige heersers van de Sovjet-Unie. Ze zijn omvergeworpen en als ze uit Rusland worden verdreven, komen ze hierheen naar de Verenigde Staten van Amerika. Aan de andere kant van de geheime oorlog zijn degenen die de bolsjewieken in Rusland omverwerpen. Het zijn de nieuwe Russische heersers, de stoere band van de Russische christenen die 60 jaar lang vochten om het Kremlin over te nemen. Bolsjewistische macht bouwt al jaren snel op in de Verenigde Staten. Ze willen hier de totale controle overnemen en Amerika's militaire macht gebruiken om Rusland te vernietigen door de wereld in een nucleaire oorlog te storten. Om dat te voorkomen, duwen de Russen hun eigen hendels van macht hier om Amerika naar ontwapening te bewegen. SALT II zal slechts het begin zijn, maar het is ook een cruciale machtstest tussen de Russen en hun bolsjewistische vijanden hier in Amerika.

De recente flap over Russische troepen in Cuba begon als een bolsjewistische manoeuvre, maar vorige maand beschreef ik hoe de senator kerk robot strategie Rusland in staat had gesteld om het initiatief van de bolsjewieken af te nemen. De organische robot vervanger voor de wijlen senator Frank Church was geprogrammeerd om nog meer havikachtig te handelen over Cuba dan de bolsjewieken. Op die manier werd de kerkrobot de enige stem in de Senaat die het meest zou tellen. Terwijl iedereen afkoelde over Cuba, zou de kerkrobot geprogrammeerd worden om geleidelijk meer tevreden te handelen, en in het proces zou het SALT II weer vooruit te krijgen. Maar de sleutel tot het Russische plan was timing.

Een belangrijk ingrediënt in de Russische campagne om SALT II te verkopen is hun begrip van de Amerikaanse psychologie. Vaak lezen of horen we commentaren dat die kerels in het Kremlin gewoon niet begrijpen hoe Amerikanen denken, maar niets, mijn vrienden, zou verder van de waarheid kunnen zijn. In Moskou doet het "Institute on the U.S.A. and Canada" niets anders dan onze wegen en onze psychologie bestuderen. Ze zijn er al 20 jaar mee bezig en ze doen hun werk inderdaad heel goed. Een van de belangrijkste feiten over onze Amerikaanse psychologie werd deskundig gebruikt om de Cuba crisis te ontmantelen. Dit is het feit dat het Amerikaanse publiek als geheel een kort geheugen heeft. Als we wat tijd hebben, kunnen we rekenen op alles wat het ook is te vergeten. Om een levendig voorbeeld te kiezen, vraag jezelf af wanneer je voor het laatst dacht aan de tragedie van Guyana van afgelopen november. Congreslid Ryan, de afgeslachte nieuwslezers, en de honderden hulpeloze mannen, vrouwen en kinderen die in Jonestown vermoord zijn, zijn vandaag de dag nog even dood als toen; maar wie denkt er vandaag over na? Rusland verloor haar geheime raketbasis in Guyana, waarover ik al meer dan vier jaar publiekelijk waarschuwde. Een gezamenlijke Amerikaanse-Israëlische commando-inval heeft het uitgeroeid, en de bolsjewieken kwamen weg met het doden van honderden Amerikanen als een publiciteitsstunt die werd gebruikt om militaire toegang te krijgen tot Guyana. Zij kwamen ermee weg omdat wij, het Amerikaanse volk, al snel geen interesse meer hadden om onze vragen te laten beantwoorden.

En dus in de recente Cubaanse non-crisis wisten de Russen precies wat ze moesten doen. Eerst hebben ze de senatorkerkrobot geprogrammeerd om de bal over Cuba te pakken. Ze lieten hem strenge verklaringen afleggen dat die Russische troepen zouden moeten gaan, anders geen SALT II verdrag. Toen de gerobotiseerde Carter Administration een hele maand doorbracht met doen alsof ze niet precies wist wat ze moest doen. Geleidelijk aan koelde de

Bolsjewistische koorts over Cuba af, wat zich zo lang kon voortslepen, kon nauwelijks een echte crisis zijn, en naast de World Series was net om de hoek. Het hele Cuba flapje begon geleidelijk aan saai te worden. Eindelijk de eerste avond van deze maand, maandag 1 oktober, grijnsde Jimmy Carter robot nummer 17 op de televisie in Amerika. Onze robotpresident prees Rusland voor nieuwe garanties die hij zogenaamd had gekregen, citaat: “van de hoogste niveaus van de Sovjetregering.” De zogenaamde garanties waren een verklaring dat Rusland niets zou veranderen in Cuba. Toen robot Carter kondigde een paar spier-flexing oefeningen om iedereen zich goed te voelen. In Zuid-Florida zou een kleine nieuwe militaire eenheid worden opgericht om de Cariben Beter in de gaten te houden. We zouden de bewaking van Cuba opvoeren, en binnenkort zouden er mariniers naar onze marinebasis in Guantanamo Bay, Cuba gestuurd worden. Op Capitol Hill was de reactie op de toespraak zwak, met één uitzondering. De uitzondering was robot senator Frank Church. Voor de toespraak hield de kerkrobot het SALT II verdrag tegen. Daarna kondigde hij aan dat hij voldoende aangemoedigd was om de behandeling van SALT II in zijn commissie Buitenlandse Betrekkingen te laten beginnen; maar om de schijn op te houden, deed hij alsof hij nog niet helemaal tevreden was.

In de rest van deze maand oktober is SALT II aan het opwarmen. Half oktober werd het proces “het Verdrag markeren”..., gezien wijzigingen en wijzigingen.. Het Bolsjewistische plan was al die tijd om het verdrag te vernietigen door het toevoegen van amendementen die Rusland niet tevreden stelden; maar er zijn al verschillende moordende amendementen in de commissie verworpen. Robotkerk, samen met enkele andere robots in de Commissie buitenlandse betrekkingen, doet zijn werk. Hij slaagt er tot nu toe in om SALT II te verplaatsen. Ondertussen is de Cubaanse non-crisis geleidelijk aan aan aan het uitbarsten.

Vier dagen na Carters toespraak op Cuba, een Amerikaanse SR-71 verkenningsvliegtuig naar verluidt ging sightseeing over Cuba; en op 17 oktober, meer dan twee weken na de Carter robot toespraak, de mariniers eindelijk opdagen in Guantanamo Bay. Oorspronkelijk was de schijn amfibische aanval gepland toen de dageraad aan het breken was; maar aangezien het hier toch voor binnenlandse consumptie was, werd de tijd veranderd in 8:30 uur. Tegen die tijd was de zon mooi en helder op. Zoals uitgelegd in een Associated Press dispatching de vorige dag, citaat: “Naast het bieden van Beter licht voor TV-camera’s, ambtenaren zei de verandering zou voorkomen dat mariniers gewond raken tijdens het instappen van de boten in het donker.” En zo was het, mijn vrienden, dat we op het televisienieuws die avond de Amerikaanse mariniers aan land zagen gaan in Guantanamo Bay.

De bolsjewieken proberen nu een nieuwe strategie te bedenken om SALT II te verstoren. En zoals ik in Onderwerp 3 zal bespreken, kunnen ze er nog in slagen dat te doen; maar op dit moment, de Russische campagne om SALT II te verkopen is aan het aantrekken. Slechts twee dagen geleden, op 25 oktober, lieten de Russen nog een belangrijk gewicht in de schaal zakken. De senaatsleider, de robot senator Robert Byrd, kondigde aan dat hij voor SALT II zal stemmen. De overleden senator Byrd zelf, uit mijn thuisstaat West Virginia, bezocht Rusland afgelopen juni. De organische robot die terugkwam in zijn plaats heeft gewerkt sinds de passage van SALT II.

Het Russische programma om SALT II te passeren bevat ook veel meer dan hun robotmanoeuvres in het Congres. De ratificatie van SALT II wordt een draad die door de hele structuur van de Amerikaanse defensie en buitenlands beleid loopt. Het maakt niet uit waar je staat, je zult argumenten vinden in het nieuws vandaag ontworpen om u aan te spreken. De grootste zorg die de meeste Amerikanen hebben over SALT II is dat het ons militair verzwakt; en zoals ik al eerder zei, dat is precies het doel. De Russische heersers willen dit doen om zo mogelijk een nucleaire oorlog te voorkomen, maar de Guyana-aflevering van vorig jaar bleek

overtuigend dat de meeste Amerikanen liever comfortabel liggen dan de ongemakkelijke waarheid! Tijd is kostbaar, want de bolsjewieken hier in de Verenigde Staten werken dag en nacht om oorlog te voeren, nucleaire oorlog. En dus, in plaats van alles uit te leggen aan een publiek dat niets om de waarheid geeft, vertellen de Russen ons wat we willen horen. Zij zijn ervan overtuigd dat het alternatief de dood van honderden miljoenen aan nucleaire vuurballen zou zijn; en gezien de keuze, geloven zij dat mensenlevens meer tellen dan woorden. Zoals Brezjnev nummer 2 van Rusland afgelopen juni zei tijdens de ondertekening van SALT II in Wenen, “God zal ons niet vergeven als we falen.” Dus elk mogelijk argument wordt nu gebruikt om SALT II te verkopen. We krijgen te horen dat SALT II ons veiliger zal maken door het voor Rusland moeilijker te maken om te verbergen wat het militair doet.

Ondertussen worden allerlei nieuwe militaire speelgoed wordt op grote schaal gepubliceerd aan Amerikaanse kant. De leider is de MX raket. Als het ooit gebouwd is, zal de MX nog geen tien jaar volledig operationeel zijn, maar de impact ervan op het sterker maken van mensen is hier al. Er wordt ook gesproken over een ABM-defensieve raket ter bescherming van de MX-installaties, en wendbare raketkoppen voor onze raketten om toekomstige Russische ABM’s te ontwijken.

Een andere variatie is echter dat we te zwak zijn om zonder SALT II te doen. Dit thema is eigenlijk waar, dankzij de Russische geheime ruimte triade van wapens. Zoals ik in het verleden heb uitgelegd, zijn dit: de bemande Cosmos Interceptor Killer Satellites, de bemande bases op de maan, en de bemande elektrogravistische platforms genaamd Cosmosferen die hoog boven ons hoofd en in andere land- en zeegebieden van de aarde zweven. Deze superwapens werden in het geheim ontwikkeld door Rusland en werden plotseling ingezet in de laatste maanden van 1977. De Verenigde Staten hebben geen gelijkwaardige ruimtetriade en hebben daardoor een groot militair nadeel. Maar de meeste mensen leven vandaag de dag in het verre verleden, wetenschappelijk gezien, en dus wordt het feit dat we te zwak zijn om zonder SALT II te doen, op begrijpelijkere wijze uitgelegd. Iemand wijst er bijvoorbeeld op dat Amerika’s snelreactie-krachten nog steeds alleen op papier bestaan. We hebben niet genoeg luchtlift of zeelift mogelijkheden om het echt te laten werken. Geen wonder dat het 16 dagen duurde voordat de mariniers naar Guantanamo Bay kwamen na de toespraak van Robot Carter.

En om het erger te maken, niemand minder dan robot Henry Kissinger gooit koud water op de NAVO. In een toespraak in Brussel vorige maand op 1 september zei robot Kissinger: “Onze Europese bondgenoten mogen ons niet blijven vragen om de strategische garanties te vermenigvuldigen die we onmogelijk kunnen betekenen.” Op deze en andere manieren schudden de Russen het vertrouwen van Europa in de Verenigde Staten en in het proces dat zij hebben opgezet wat voor SALT II het krachtigste verkooppunt van allemaal kan zijn, want nu wordt de ratificatie van SALT II steeds meer gezien als een test van leiderschap voor Amerika. Enerzijds wil Europa niets meer te maken hebben met oorlogen, anderzijds vernietigt het vreemde gedrag van de geheimzinnig gerobotiseerde Carter-regering het vertrouwen. De NAVO-leiders beginnen te zeggen: als Carter geen SALT II verdrag kan krijgen, wat kan hij dan doen? Deze zet kan de slimste manoeuvre zijn die Rusland ooit heeft gehad. Als de Senaat SALT II niet ratificeren, kan het einde van de NAVO-alliantie betekenen. Oorlog kan dan onvermijdelijk zijn, maar Amerika zou alleen staan. Als SALT II wordt geratificeerd, kan de NAVO doorgaan, maar de gewenste ontwapening van Amerika zal ook in gang worden gezet.

In de audiobrief van afgelopen juni 1979 heb ik uitgelegd dat de ratificatie van SALT II wel eens het belangrijkste punt kan zijn dat zal beslissen tussen vrede en oorlog voor Amerika en Rusland; En begin deze maand op 3 oktober, een kop in de Washington Star zei, “Verenigde Staten-Sovjet Relations Back In Holding Pattern.” Het artikel zelf zei, citaat: “De hele relatie

hangt af van de vraag of de Senaat het Verdrag inzake strategische wapenbeperkingen ratificeert." Een ambtenaar van de administratie zei: "Het is een ongestructureerde relatie omdat er niets anders dan SALT op tafel ligt." SALT II is van het grootste belang voor de Russische heersers. Het zal slechts een begin zijn; maar zonder dat begin kan niets anders volgen. De pro-SALT-leden van de Commissie buitenlandse betrekkingen van de Senaat hebben het al over SALT III. Op 15 oktober zei de robotvervanger voor de overleden senator Jacob Javits van New York: "We willen reducties."

De Bolsjewieken willen SALT II verslaan en het proces stoppen. Ze willen geen reducties, ze willen OORLOG. Van alle mensen vergeten de nieuwe Russische heersers nooit dat verrassingen altijd mogelijk zijn in menselijke activiteiten. Ze weten ook uit lange en bittere ervaring dat de bolsjewieken een griezelig talent hebben voor het verrassen van verrassingen. Er is nog een verrassing geweest, zoals ik in Onderwerp 3 zal bespreken. En dus werken de Russen met alle mogelijke middelen aan het ontmantelen van Amerika's vermogen om oorlog te voeren. Zij hebben al een verpletterende militaire superioriteit boven het Westen; maar waar de bolsjewieken bij betrokken zijn, is dat niet genoeg. Zolang de bolsjewieken maar met evenveel lucifers overblijven, is er altijd een kans dat ze een manier vinden om het huis af te branden.

Soms vergeten we dat er vanaf nu geen SALT-verdrag bestaat. SALT I is meer dan twee jaar geleden op 3 oktober 1977 verstreken; maar zodra SALT II van kracht is, zal het Rusland een belangrijk nieuw instrument verschaffen. Het valt nog te bezien hoe Rusland SALT II zal gebruiken, maar het effect zal zijn om de Bolsjewistische oorlogsplanners hier in Amerika handboeien te gaan leggen.

Onderwerp 3.. Vijf maanden geleden meldde ik dat Rusland was begonnen met het inzetten van een verbazingwekkende nieuwe Intelligence wapen. Dit zijn de "organische robots".. kunstmatige robot-achtige levende wezens die mensen simuleren. Door de robots in te voeren, konden de Russen een puinhoop maken van de bolsjewistische plannen die toen gaande waren. De voorbereidingen gingen snel voor een nieuwe bolsjewistische revolutie hier in de Verenigde Staten, maar de Russische robots stopten het koud. Nog belangrijker is dat het gezamenlijke Bolsjewistische en Zionistische plan voor de oorlog in het Midden-Oosten werd gedwarsboomd, althans voorlopig. Dit weerhield de bolsjewieken ervan om verder te gaan met de rest van hun plan voor een Amerikaanse nucleaire eerste aanval tegen Rusland.

Sindsdien hebben de Russen hun robotovername van de Verenigde Staten voortgezet. Binnen enkele weken verdween de SALT II-stop en werd het verdrag in Wenen ondertekend; en al maanden lang zijn er grote verrassingen die het nieuws doorpeperen, dat het directe gevolg is van de Russische robotinvasie. Ik waarschuwde je om deze te bekijken in audiobrief nr. 46 en heb commentaar gegeven op hen zoals ze hebben plaatsgevonden. In Onderwerp 2 wees ik op de voortzetting van de Senatorkerk robotstrategie om de Cuba crisis ongedaan te maken en SALT II te redden, en deze maand bleven er belangrijke nieuwe ontwikkelingen in de Russische robotovername.

Een zeer belangrijke zaak heeft te maken met de nieuwe Amerikaanse betrekkingen met rood China. In 1978 was de regering van Carter in paniek over de nieuwe Russische verpletterende militaire macht in de ruimte. Het zogenaamde China-kaartbeleid was het resultaat. Amerika dumpte Taiwan plotseling en herkende het Rode China afgelopen december, maar de Russen werken snel om de banden tussen de Verenigde Staten en China te ontrafelen. Rusland is vastbesloten haar eigen werkrelatie met China te herstellen. Deze maand worden de gesprekken tussen Russische en Chinese ambtenaren in Moskou voortgezet met het oog op dit doel. En plotseling, deze maand nog, heeft een federale district rechter geoordeeld dat het illegaal is voor president Carter om het verdrag met Taiwan te overtreden. In plaats daarvan,

zegt hij, moet het Congres geraadpleegd worden. Pas in juni jongstleden had dezelfde rechter geweigerd om in de zaak te regeren, maar sindsdien heeft de Russische robotovername hier dingen veranderd, en zo uit het niets is de verrassing van deze uitspraak gekomen. Het zou nauwelijks Beter berekend kunnen worden om het Chinese vertrouwen in de Verenigde Staten te schudden, en het komt op het moment dat de Rode Chinese onderhandelaars naar hun Russische tegenhangers in Moskou staren.

Op alle mogelijke manieren proberen de Russen hun robotvoordeel te benutten zolang het kan, want er is een les die door de militaire geschiedenis heen loopt en de Russen weten dat goed. Die les is dat wanneer de ene kant in een conflict een nieuw wapen ontwikkelt, de andere kant het snel zal tegenwerken met een soortgelijk wapen. Dus een nieuw wapen kan alleen een conflict beslissen als het snel wordt gebruikt.

In audioletters 46 en 47 meldde ik dat robottechnologie in de Verenigde Staten ver achter is bij die van Rusland, maar nu hebben de bolsjewistische en zionistische vijanden van Rusland hun eigen verrassing bereikt. De Rothschild belangen, die beide bewegingen beheersen, zijn al vele jaren nauw betrokken bij biologisch onderzoek van allerlei soorten. Ze zijn er niet in geslaagd om de geheimen van de Russische robots te leren kennen, maar ze hebben succes bereikt met iets vergelijkbaars. Ze worden “synthetische automaten” genoemd of gewoon “synthetics.” Een Rothschild synthetisch is op bepaalde manieren vergelijkbaar met een Russische robot. Elk is een kunstmatige levensvorm ontworpen om een mens te simuleren, maar synthetische stoffen verschillen ook op belangrijke manieren van robots. Ze worden gegenereerd door radicaal verschillende technieken. Beiden gebruiken genetische monsters van de werkelijke mens als uitgangspunt, maar verder is alles anders.

Het Russische proces is een nauw verwant van recombinant DNA technieken waarbij bacteriën betrokken zijn. De details van het proces zijn in grote geheimhouding gehuld, maar het maakt het mogelijk robots uit het niets zeer snel te genereren. Het Rothschild-proces begint daarentegen niet bij nul. In plaats daarvan zijn bepaalde weefsels die uit vee worden gewonnen het uitgangspunt. De synthetische wordt dan gegenereerd in een proces dat de genetische make-up verandert om een persoon te simuleren die wordt gekopieerd. Het is de uitgroei van een ontdekking die 20 jaar geleden in Frankrijk is gedaan. Het experiment betrof twee soorten eenden, Kaki Campbells en witte Pekins. Het markante eend experiment uit 1959 werd gerapporteerd in een boek getiteld “The Biological Time Bomb” door Gordon Rettray Taylor. Het werd gepubliceerd in 1968 door de New American Library, New York, N.Y. Taylor beschreven het experiment in de woorden, citaat: "Ze hadden DNA gewonnen uit de cellen van de khaki Campbells en had geïnjecteerd in de witte Pekins, denken dat misschien de nakomelingen van de laatste misschien een karakter zouden kunnen vertonen afgeleid van kaki Campbells. Tot hun verbazing begonnen de eigenlijke eenden te veranderen. Hun witte veren verduisterden, en hun nek begon te nemen op de eigenaardige curve die een teken van de kaki Campbell is." Beginnend met die aanwijzing van twee decennia geleden, is het Rothschild synthetische proces in het geheim ontwikkeld; en nu, mijn vrienden, beginnen synthetische stoffen op de plaats van het gebeuren te verschijnen.

Eerder deze maand op 9 oktober, Carter robot nummer 18 was gepland voor een nieuws conferentie te houden. Drie dagen eerder had Brezjnev nummer 2 zijn voorstellen gedaan in Oost-Berlijn voor militaire reducties in Europa. Robotoid nummer 18 was geprogrammeerd om positief te reageren op de voorstellen, maar in plaats daarvan zei onze vermeende president, citaat: “Ik denk dat het een poging is om de bereidheid of ijver van onze bondgenoten om zichzelf adequaat te verdedigen ontwapenen.” De Russen waren dom. Dit was een verse robot, zeker het terugkerende instabiliteitsprobleem kon niet zo snel te zien! Na de nieuwsconferentie werd hij gebundeld voor onderzoek en testen, en dat leverde de tweede

verrassing op. Het was helemaal geen robotnummer 18, maar een synthetisch. Vervolgens werd het synthetisch naar Novosibirsk vervoerd voor verder onderzoek. Daar konden robotwetenschappers een belangrijk en onaangenaam feit vaststellen: de bron van het genetische materiaal dat gebruikt werd om de synthetische stof te genereren was robotnummer 18; en terwijl de Russische robots enigszins van elkaar verschillen, was de synthetische vrijwel identiek aan de ontbrekende robotnummer 18. Maar een belangrijk gunstig feit werd ook ontdekt.. De synthetische stoffen zijn mentaal minderwaardig aan de robots. Het is nog niet duidelijk hoe snel de bolsjewieken hun synthetische stoffen kunnen inzetten, maar de guerillaoorlog tussen de Rothschild-synthetics en de Russische robots is al begonnen.

De Carter synthetische op 9 oktober was een schok voor de Russen, en toch hebben ze al maanden geweten dat de synthetische stoffen snel zouden verschijnen. Daarom beginnen de Russen hun andere wapens opnieuw te benadrukken in hun strijd tegen de bolsjewieken hier in Amerika. Vanaf nu beginnen ze geofysische oorlogvoering opnieuw te gebruiken als onderdeel van hun algemene campagne om weg te wuiven bij het gevaar van een nucleaire oorlog. Op 16 oktober was voorzitter Hua van China in Frankrijk, onder andere om Mirage Fighters te kopen; maar de Russen stuurden een duidelijke boodschap aan zowel Frankrijk als China dat ze het hele idee moesten vergeten. Die dag werd een Russisch geofysisch oorlogswapen afgeschoten in een onderzeese loopgraaf in de Middellandse Zee bij Nice, Frankrijk. Het veroorzaakte een plotselinge ebvloed, gevolgd door een vloedgolf die 36 mijl van de Franse Riviera sloeg. Het was een nieuwe ervaring voor de Fransen, maar niet voor voorzitter Hua. De Russen gebruikten geofysische oorlogvoering om hem een jaar geleden een bericht te geven, zoals ik in audiobrief nr. 38 vermeldde.

Maar voor ons Amerikanen, komt het nu dichter bij huis. In audiobrief nr. 41 meldde ik het plaatsen van 46 bommen ondergronds voor aardbeving generatie in Californië. De laatste maanden hebben de Russen de eerste aardbevingen met geleidelijk stijgende kracht laten afgaan. Op 6 augustus schudde de sterkste aardbeving in 68 jaar.... op de schaal van Richter.. San Francisco, en deze maand op 15 oktober werd een Richter 6.4 aardbeving in Zuid-Californië afgeblazen. De Russen zijn er steeds meer van overtuigd dat hun robots niet genoeg zullen zijn om de bolsjewieken te stoppen. Zoals ik de afgelopen maanden heb gemeld, zijn ze vertraagd door problemen met de robots, en nu worden ze geconfronteerd met het toegevoegde probleem van de Rothschild synthetische stoffen. En dus in plaats van de bolsjewieken te laten hergroeperen en een nucleaire oorlog te beginnen, keren de Russen zich opnieuw tot geofysische oorlogvoering, inclusief weeroorlog. De westkust is een belangrijk doelwit vanwege de hoge concentraties lucht- en ruimtevaart en militaire activiteiten daar. Het Kremlin debatteert of het toch tijd is om de grote door de mens veroorzaakte catastrofe aan de westkust van Amerika los te laten.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 52

30 november 1979

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter in Washington. Vandaag is het 30 november 1979 en dit is mijn audiobrief nr. 52.

Waar zullen jullie zijn, vrienden, als nucleaire vuurballen snel uitbarsten boven de Verenigde Staten van Amerika? Als er oorlog komt, zal je dan bij de meerderheid van de Amerikanen zijn die verrast zullen worden? Of bent u een van de weinigen die op tijd uit de doelgebieden zijn ontsnapt?

Ik hoop dat er geen oorlog komt, maar op dit moment is de wereld gevaarlijk dicht bij een thermonucleaire ramp en als het gebeurt, zullen de luchtaanvallen sirenes en radioalarmen te laat komen. Het zal net als Hiroshima zijn net na zonsopgang op 6 augustus 1945. Radio Hiroshima begon een luchtaanval alarm uit te zenden, maar nooit afgemaakt! Het werd ingekort door de onaardse flits van een tweede dageraad toen een man zonsopgang over de stad maakte. Dit zijn de echte inzet, mijn vrienden, in de huidige crisis over Amerikaanse gijzelaars in Iran. De gijzelaars zijn hulpeloze pionnen in een dodelijk schaakspel achter de schermen.

Al meer dan twee jaar is er een geheime oorlog op wereldschaal gaande. De geheime oorlog is tussen de nieuwe Russische heersers en de omvergeworpen Russische heersers.. de bolsjewieken nu hier in Amerika. Vorige maand meldde ik dat, citaat: “De geheime oorlog kan snel op zeer spectaculaire manieren opduiken. Als dat gebeurt, zullen de meeste mensen nog steeds niet weten waarom ze zien; maar de gebeurtenissen zelf zullen de krantenkoppen de wereld over.” Acht dagen nadat ik die woorden in audiobrief nr. 51 had opgenomen, begon de huidige crisis in Iran plotseling. De Amerikaanse ambassade in Teheran werd overspoeld door Iraanse studenten en er werden meer dan 60 gijzelaars ontvoerd. Vandaag, meer dan drie weken later, worden er nog steeds 50 Amerikanen gegijzeld. De crisis is dagelijks dieper geworden. Aan beide zijden is er verwarring en de ene tegenstrijdigheid na de andere. Iran spreekt, net als de Verenigde Staten, met verschillende stemmen in de crisis omdat Iran, net als de Verenigden, een slagveld is in deze geheime oorlog.

De echte reden voor de Iraanse crisis is er een die ik 15 maanden geleden al waarschuwde in audiobrief nr. 37. De bolsjewieken hier in Amerika hebben een plan gemaakt om een Amerikaanse nucleaire aanval op Rusland te lanceren. Het plan is voortdurend bijgewerkt en herzien sinds ik het voor het eerst in audiobrief nr. 37 onthulde, maar de onderliggende militaire strategie is helemaal niet veranderd en Iran is een onmisbare sleutel tot die strategie. De bolsjewieken zijn van plan dat de Iraanse crisis Amerikaanse en andere troepen naar Iran zal doen stromen. Als voorwendsel zal ons verteld worden dat het noodzakelijk is geworden dat Amerika de olievelden en faciliteiten van Iran in beslag neemt om de Iraanse olie te laten stromen, maar het echte doel is om snel klaar te zijn voor een sluipaanval op Rusland. Dit is de werkelijke betekenis van de Iraanse crisis, maar de crisis gaat tot nu toe niet volgens het bolsjewistische plan. De Russen hebben de afgelopen zes maanden de controle over bepaalde belangrijke machtsposities hier in de Verenigde Staten overgenomen. Tot nu toe hebben de nieuwe Russische heersers hier relatief weinig agenten vergeleken met het enorme aantal van hun bolsjewistische vijanden; maar de Russen werken van bovenaf aan een maximale hefboomwerking. Ze konden de Iraanse crisis niet voorkomen, maar ze gebruiken hun nieuwe

macht hier om zijn koers te veranderen. Tot nu toe hebben de Russen hun bolsjewistische vijanden hier in Amerika uit balans gehouden in de Iraanse crisis.

Twee maanden geleden, in de crisis over de Russische troepen in Cuba, waren ze tevreden om de hele zaak gewoon uit te laten ijlen, maar dit keer schieten de schaakspelers in het Kremlin op schaakmat. Ze moeten hun bewegingen heel snel berekenen, maar ze berekenen zorgvuldig omdat hun doel is om het Bolsjewistische oorlogsplan dat rond Iran is gebouwd, te vernietigen. Op dit moment, vrienden, loopt de wereld te duizelen als een geblinddoekte man, maar dan in een centimeter van de ongeziene kloof van de nucleaire oorlog. Als de Russische manoeuvre succesvol is, zullen we een stap naar veiligheid worden getrokken; maar één verkeerde beweging en de bolsjewieken hier in Amerika zullen ons over de rand duwen.

Mijn drie speciale onderwerpen deze maand zijn:

Onderwerp 1.. Strategische Iran en de islamitische Khomeini revolutie

Onderwerp 2. De Bolsjewistische Iran strategie voor thermonucleaire oorlog, en

Onderwerp 3.. Amerikaanse gijzelaars en de slag om Teheran.

Onderwerp 1 De Iraanse crisis werd veroorzaakt door een gebeurtenis hier in de Verenigde Staten eind vorige maand. Op 22 oktober arriveerde de afgezet Shah van Iran in New York City, vermoedelijk voor medische behandeling. Als gevolg daarvan kookten de temperamenten snel in Iran en in minder dan twee weken werd de Amerikaanse ambassade in Teheran aangevallen en in beslag genomen. Om de krantenkoppen van vandaag over Iran te begrijpen, moet je weten waarom en hoe de Shah werd afgezet. U verdient het om enkele belangrijke feiten te kennen over de regering van Khomeini, die de nieuwsmedia u niet vertellen. Er zijn ook bepaalde dingen over de religie van de islam zelf die je moet weten, want anders zul je niet kunnen interpreteren wat er in de Iraanse crisis gebeurt.

Nog maar twee maanden geleden hadden wij Amerikanen een andere crisis. We maakten ons zorgen, niet over Amerikaanse gijzelaars in Iran, maar over berichten over een Russische gevechtsbrigade in Cuba. Een jaar geleden was er een vals alarm over Russische MiG-23 Fighters in Cuba. Toch was Iran tijdens de dagen van de Shah een super Cuba tegen Rusland. Iran is 15 keer zo groot als Cuba met drie keer de bevolking, en de Shah maakte er een gewapend kamp van als een Amerikaanse marionet. Het Iraanse leger werd in een grote moderne strijdmacht geslingerd. De laatste supersonische strijders van Amerika, de F-14, werden in grote aantallen naar Iran vervoerd, compleet met de geavanceerde Phoenix-raket; en de Iraanse marine groeide gestaag. Amerikaanse oorlogsschepen werden naar Iran verscheept met apparatuur die nog geavanceerder was dan die aan de Amerikaanse marine geleverd werd.

In de loop der jaren hebben we vaak gehoord over de 60.000 tot 70.000 Russen in Cuba; maar hoe vaak hebben we onze robotpresident horen zeggen in een persconferentie, zoals hij deed slechts twee nachten geleden, citaat: “Ik denk dat een van de punten die moeten worden gemaakt is dat we een jaar geleden hadden 70.000 Amerikanen in Iran, 70.000!”

Iran werd een grote motor van oorlog gevoed door Iraanse olie, en bij de controles zat de Shah van Iran, een marionet van het Rockefeller kartel. Maar de kracht van de sjah was ook zijn zwakte. Zijn geheime politiemacht, de SAVAK, werd door Iraniërs gehaat en gevreesd. Maar liefst 60.000 Iraniërs zijn misschien gestorven door de SAVAK, velen onder martelingen; en ondertussen op aandringen van zijn toenmalige meesters, de Rockefellers, probeerde de Shah Iran in de westerse schimmel te remaken. Sommige Iraniërs waren blij met deze veranderingen, maar anderen waren er alleen maar tegen. Voor hen betekende de Westerse invloeden, vooral uit Amerika, steun voor de sjah’s terreurbewind. Dit veranderde alles in het

Westen in een symbool van haat en angst; en vooral miljoenen vonden dat de Shah Iran van haar oude wortels als islamitische samenleving afwees.

De islam werd 1400 jaar geleden opgericht door de profeet Mohammed. Moslims geloven dat God rechtstreeks communiceerde aan Mohammed via de engel Gabriël, en dat Mohammed die woorden opschreef. De verzameling van deze geschriften staat bekend als de Koran. De religie die op de Koran is gebaseerd wordt de islam genoemd; en haar aanhangers, de moslims. De islam is een belangrijke macht in de wereld, vooral in het Midden-Oosten, Afrika en Zuid-Azië. Er zijn evenveel moslims in de wereld als er Rooms-Katholieken zijn.. ongeveer 700.000.000; en toch de meesten van ons in het Westen hebben geen begrip voor de islam. In plaats daarvan hebben we de gewoonte om de moslimwereld door westerse ogen te bekijken, en dat laat ons altijd verbijsterd. Onze onwetendheid over de islam is zo groot dat niet zo lang geleden de moslims door de westerse christenen typisch Mohammedans werden genoemd; En aangezien wij christenen Christus aanbidden, wordt er vaak van uitgegaan dat de mensen die wij ten onrechte Mohammedanen noemen Mohammed aanbidden; maar niets zou erger zijn voor een moslim. De basisgedachte van de islam is dat er geen god is dan Allah en Mohammed is Zijn profeet. Allah is de Moslimsnaam voor God. Mohammeds herinnering wordt geliefd en vereerd, maar hij wordt niet aanbeden. De Koran, het Heilige Boek van de Islam, is geen boek met wetten en Mohammed wordt niet gezien als een wetgever, zoals Mozes. In plaats daarvan is de Koran een welsprekend beroep op de mensheid, en vooral op de Arabieren om Gods wet te gehoorzamen. Over en over de Koran zegt dat de wet van God al aan de Joden en de Christenen is geopenbaard. In feite, in een passage vertelt de Koran aan de vrome moslim, als hij twijfelt, om degenen te raadplegen aan wie de Schrift eerder is geopenbaard. Toch is het een grote fout om te verwachten dat moslims denken in termen die ons bekend zijn. Voor een ding, we in het Westen de neiging om religie te scheiden van andere gebieden van het leven.. zoals zaken, recht en diplomatie. Voor een vrome moslim is dit ondenkbaar, want in de islam is religie het leven zelf.

In de huidige crisis ten opzichte van Iran zijn verschillende zeer belangrijke punten van het moslimsrecht en de diplomatie betrokken. De aanpak van de moslims in deze zaken is niet hetzelfde als in het Westen. In plaats daarvan zijn ze door de eeuwen heen afgeleid van de Koran, van voorbeelden die door de Profeet zelf zijn gegeven, en van andere bronnen. Als u zich eenmaal bewust bent van deze zaken, denk ik dat de Iraanse crisis op belangrijke manieren een andere verschijning kan krijgen.

Ik sta op het punt u enkele belangrijke citaten uit een zeer gezaghebbend boek over deze zaken te geven. Het is getiteld “Law In The Middle East,” Volume I, door Majid Khadduri en Herbert J. Liebesny. Het werd in 1955 gepubliceerd door het Midden-Oosten Instituut hier in Washington, D.C. Eerst, in het Westen denken we over het algemeen in termen van scheiding van kerk en staat, maar, citaat:

“Islam, in tegenstelling tot het christendom, combineerde zowel het religieuze als het burgerlijke gezag in de handen van het staatshoofd.”

Voordat de islam werd opgericht, was de Arabische wereld een toneel van voortdurende gevechten, intertribale oorlogvoering, met overvallen voor overvallen of vendetta’s; maar citeer:

“Islam schafte alle oorlogen af behalve de jihad, dat wil zeggen de heilige oorlog.”

Het moest wel, citaat:

“Wachtend op de godsdienst van Allah en Zijn Woord verheven over de wereld.”

Geen andere oorlog was wettelijk toegestaan. Bovendien, de jihad, citaat:

“moet volgens bepaalde specifieke regels worden uitgevoerd om rechtvaardig te zijn. De schending van deze regels beroofde de jihad van zijn religieuze sanctie, en leidde tot straf door Allah of de imam, in deze wereld of in de volgende.”

De eerste van deze regels is dat, citaat:

“De djihaad was een vereiste van de hele moslimsgemeenschap, die de moslims massaal bindt in plaats van individueel.”

De tweede regel is dat, citeer:

“De jihad kan worden beschouwd als een doctrine van een permanente oorlog.”

Maar ten derde, citeer:

"De jihad, hoewel een doctrine van permanente oorlog, niet noodzakelijkerwijs betekent voortdurende strijd. Het doel van de jihad was niet op zich vechten, maar de bekering van ongelovigen tot de islam. Als er andere middelen dan vechten werden gebruikt, zoals propaganda of overtuiging, dan werd de djihaad plicht vervuld. De essentie van de leer was dat de moslims hun inspanningen om de ongelovigen te bekeren niet konden ontspannen."

En tenslotte citeer ik:

“De geldigheid van de jihad was afhankelijk van de naleving van bepaalde regels. De imam moest de jihad verklaren, om de ongelovigen uit te nodigen om de islam te adopteren voordat de strijd begon, en om onderhandelingen te sluiten als ze werden gevraagd door de vijand voordat de werkelijke gevechten hadden plaatsgevonden.”

Naast deze algemene regels is er nog een punt van islamitische wetgeving dat rechtstreeks verband houdt met de huidige Iraanse crisis. Het heeft te maken met de behandeling van gijzelaars, citaat:

"Het systeem van het nemen van menselijke gijzelaars om de heiligheid van verdragen te verzekeren werd gevolgd door de moslims. Als het verdrag werd geschonden, echter, de moslims niet doden de gijzelaars. Als de moslims de oorlog begonnen, werden de gijzelaars naar huis gestuurd; maar als de oorlog door de andere partij werd gestart, dan werden de gijzelaars vastgehouden."

Met andere woorden, mijn vrienden, volgens de moslimswet is het ergste wat legaal aan gijzelaars kan worden gedaan, om ze voor onbepaalde tijd te houden. Hun positie als gijzelaars kan hun dood niet rechtvaardigen.

De gijzelaars in Teheran, mijn vrienden, zijn er in verband met een jihad onder leiding van Ayatollah Khomeini. Hij heeft openlijk verkondigd dat Iran een heilige oorlog tegen Amerika voert, “de grote Satan.” Hij heeft alle moslims overal opgeroepen om zich bij de strijd aan te sluiten, maar de Ayatollah wordt gemanipuleerd door krachten die hij misschien niet begrijpt.

Toen de sjah aan de macht was, bouwde hij Iran op voor oorlogsdoeleinden die niets te maken hadden met een jihad; en toen hij zijn land Westernized, terroriseerde hij het ook. Als gevolg daarvan ontwikkelden zich vele zakken ontevredenheid en oppositie tegen de Shah. Een van de meest krachtige van deze was Ayatollah Khomeini. Ayatollah Khomeini was jarenlang een onverbiddelijke vijand van de Shah voordat we over hem hier in de Verenigde Staten begonnen te horen. De Ayatollah had goede redenen om het karakter van het regime van de sjah te kennen. Jaren geleden hebben de agenten van de Shah een van de zonen van de Ayatollah gemarteld en vermoord, en een generatie geleden heeft de huidige vader van Shah de vader van Ayatollah Khomeini geëxecuteerd; en zelfs toen hij in ballingschap werd gedreven, hield de Ayatollah niet op in zijn inspanningen tegen het regime van de Shah.

Vanuit zijn ballingschap bleef hij zijn volgelingen in Iran aanspreken. Hij spoorde hen aan zich van de sjah af te wenden en zich tot de Islam te wenden. En in overeenstemming met de sjiitische moslim geloven, hij verheerlijkte martelaarschap in dienst van God als iets te wensen. Hij zei zijn volgelingen zich zonder angst tegen de sjah te verzetten, martelaarschap als beloning te aanvaarden als het zou komen. De Ayatollah bracht 14 lange jaren in ballingschap door, de meesten van hen zonder het regime van de sjah ernstig te bedreigen; en toch keerde Ayatollah Khomeini begin 1979 terug in triomf naar Teheran. In minder dan een jaar tijd was er plotseling een revolutie om hem heen.

De plotselinge stijging van het politieke fortuin van de Ayatollah vond plaats om redenen die hij nooit had kunnen vermoeden. Het begon deze maand twee jaar geleden in november 1977. Halverwege de maand maakte de Shah van Iran een plotselinge haast, haasttocht hier naar Washington D.C., maar nieuws over de mysterieuze reis van de Shah was bijna verloren in de krantenkoppen over een andere onverwachte haasttocht. Het was de week van de reis naar Jeruzalem door de Egyptische president Sadat. De twee reizen waren nauw verwant, zoals ik onthulde die maand in audiobrief nr. 28.

Twee maanden eerder was Rusland begonnen met de snelle inzet van een geheim arsenaal van ruimtewapens, haar nieuwe ruimtetriade. De gecontroleerde Carter-regering was aan het afkicken van de schok, maar in november 1977 waren de plotselinge reizen van Sadat en de Shah het wankele begin van de Amerikaanse overgang naar een eerste aanvalsstrategie. Toen de Shah ontdekte hoe cruciaal Iran militair werd, besloot hij om een betere terugbetaling te eisen van de diensten die het Rockefeller kartel verleende.

Een consortium van 14 oliemaatschappijen heeft de olie van Iran onder contract in de handel gebracht en het was contractverlenging. De Shah zei dat hij bereid was om te vernieuwen, maar alleen op gunstiger voorwaarden. Toen David Rockefeller dat hoorde en andere eisen, dacht hij dat zijn Shah vervangbaar was en deze nieuwe situatie zou een kans kunnen bieden om zich te ontdoen van British Petroleum als een ongewenste partner. Oorspronkelijk waren de Iraanse olievelden gecontroleerd door Groot-Brittannië, maar in 1953 hadden de Rockefellers belangrijke concessies in Iran verworven als de prijs voor het herstellen van de pliable Shah naar zijn troon. In 1977 was BP nog maar 40% van de olie van Iran, terwijl het Rockefeller kartel 49% controleerde; maar zoals gewoonlijk wilde David Rockefeller de hele taart. British Petroleum was een boog rivaal die zo mogelijk bewusteloos werd geslagen, en dus gaf Rockefeller een opdracht aan wat toen nog zijn privé detectivebureau, de CIA was. Ze moesten erachter komen hoe ze de Shah op een zodanige manier konden ontdoen dat het ook BP zou uitschakelen; maar de CIA werd ook bevolen ervoor te zorgen dat elk plan dat ze ontwikkelden ook militair gebruikt kon worden. De CIA-planners concludeerden dat de enige manier om zich te ontdoen van British Petroleum in Iran zou zijn om het consortium van oliemaatschappijen te ontbinden. Met andere woorden, de Shah moet worden verwijderd ten gunste van iemand die de Iraanse olie-industrie zou nationaliseren. De Rockefellers hadden al decennia lang een specialiteit gemaakt van het herstellen van hun eigen effectieve controle over de nationalisaties, zoals ik in audiobrief 40 heb aangegeven over Guyana en andere banden. Wat de militaire factor betreft, was de verrassing de nummer 1 geworden. Gezien de nieuw in gebruik genomen ruimtetriade van Rusland, waren de meeste dure wapens van de Shah niet langer van groot nut. Ze konden nog steeds worden gebruikt in regionale conflicten, maar dat was niet langer van belang. Niets deed er meer toe dan een verrassingsaanval uit Iran te kunnen plegen op Rusland, en dat zou gedaan moeten worden met geheime wapens in plaats van de indrukwekkende conventionele wapens van de Shah. Er werd dus geconcludeerd dat er geen militaire reden was om de Shah niet omver te werpen; en in feite hield het omverwerpen van de Shah de mogelijkheid van grotere militaire verrassing tegen Rusland in. Om dit te doen,

zou het nieuwe regime er een moeten zijn die niet wilde doorgaan met de militaire programma's van de Shah. Dat zou een dramatische ineenstorting van Iran veroorzaken als een zeer zichtbare militaire bedreiging voor Rusland, maar het was ook van essentieel belang dat wie de Shah volgde minder efficiënt was dan de Shah. Hierdoor zouden geheime activiteiten in Iran kunnen worden voortgezet zonder dat het nieuwe regime zich daarvan bewust is.

De CIA heeft vervolgens een kandidaat-persoon of groep gezocht om de Shah te vervangen. Ze waren deze keer niet op zoek naar een marionet, maar het concept was om iemand te vinden die bepaalde kenmerken had die zonder hun kennis konden worden gemanoeuvreerd om de beoogde doelen te dienen. De zoektocht eindigde door Ayatollah Khomeini te identificeren. Hij paste in het profiel van gewenste kenmerken: hij was gewelddadig anti-Shah, zijn positie als religieuze leider vormde een ideale basis voor politieke macht, maar zijn groep was zwak organisatorisch en ontbrak administratieve ervaring. Zelfs de fascinatie van de Ayatollah voor het martelaarschap leek ideaal voor de oorlogsplanners omdat de regering van Ayatollah Khomeini geofferd moet worden voor een militair doel. Het is Guyana weer helemaal opnieuw, maar op grote schaal. Een jaar geleden, zoals ik in audiobrief nr. 40 heb gemeld, had het opzettelijke massale menselijke offer in Jonestown een militair doel. Het was om verrassing te bereiken en de vernietiging van de geheime Russische raketbasis waarover ik al meer dan vier jaar publiekelijk had gewaarschuwd.

Deze keer is het de bedoeling dat het menselijk offer in Iran zelf tot de vernietiging van Rusland leidt. Na een dozijn jaar in de vergetelheid, begon de oorzaak van Ayatollah Khomeini plotseling stoom op te vangen. Op talloze manieren begon de CIA de impact van Khomeini in Iran te vermenigvuldigen. Cassette tapes van de vurige toespraken van de Ayatollah overstroomden het land; foto's van de Ayato God begon zich te vermenigvuldigen, werd een verzamelpunt voor oppositie tegen de Shah; en geheime CIA-agenten begonnen de pro-Khomeini oppositie tegen de Shah te organiseren in een krachtige politieke kracht. En in dat proces, de machtige bolsjewieken hier in Amerika waren in staat om een aantal van hun eigen agenten dicht bij de binnenste kringen van Ayatollah Khomeini.

In augustus 1978 heb ik mijn luisteraars gewaarschuwd dat de rellen in Iran een ernstige bedreiging vormen voor het regime van de Shah. Vier maanden later in audiobrief nr. 41, meldde ik dat niemand anders dan de voormalige aanhangers van de Shah, het Rockefeller kartel, zijn problemen veroorzaakten. Begin januari 1979 viel het regime van de Shah zichtbaar uiteen. De plaatsvervangend generaal Alexander Haig (de NAVO-commandant) werd vervolgens op bevel van Washington naar Iran gestuurd. Daar ontmoette hij top Iraanse militaire leiders. Op bevel van de NAVO-plaatsvervangend commandant, generaal-majoor Robert E. Huyser, heeft het Iraanse leger ervan weerhouden een staatsgreep te plegen. Washington's onaangekondigde doel om generaal Huyser naar Iran te sturen was om de weg vrij te maken voor Ayatollah Khomeini.

Het oude Hegeliaanse principe van thesis, antithese en synthese was aan het werk: Stap 1.. Verwijder de machtige Shah; Stap 2.. Vervang hem met een interim stroman, de impopulaire Bakhtiar regering; en Stap 3.. Laat deze zwakke stroman omver te slaan door Ayatollah Khomeini. Maar het Rockefeller kartel was bang dat het Iraanse leger hun eigen stap 3 zou vervangen. Het leger wilde een stabiel, gematigd, pro-West regime opzetten. De eerste aanvalsplanners van de CIA wilden alles behalve stabiliteit in Iran, en dus werden de Iraanse militaire leiders van een staatsgreep overgehaald. Later werden ze berecht wegens verraad en geëxecuteerd door de regering van Khomeini.

Op 16 januari 1979 vluchtte de Shah uit Iran. Nauwelijks twee weken later, op 31 januari, keerde de Ayatollah terug naar Teheran. De ongeziene, nietsvermoedende CIA-steun voor de Islamitische Khomeini-revolutie had zijn werk gedaan. Dat bedoelde CIA-directeur Stansfield

Turner in een verklaring die hij slechts vier dagen later op 4 februari maakte. Op het ABC-nieuwsprogramma "Issues and Answers," zei Turner, citaat: "Ik zou zelfs voorstellen dat Ayatollah Khomeini zich niet realiseerde hoe goed zijn krachten zich ontwikkelden."

Toch vond er slechts een week na de terugkeer van de Ayatollah plaats, die de Khomeini-revolutie nog zou kunnen beëindigen. Toen de "oude man" en enkele hulpverleners op 7 februari 1979 de deur van het hoofdkwartier van Khomeini uit kwamen, wachtte er een moordenaar op hem. Hij schoot de oude man in de borst met een arsenicum-gecoat hoge-krachtige kogel. Alle pogingen om hem te redden waren nutteloos, en die nacht stierf de oude man. De Britse nieuwsdienst REUTERS heeft enkele uren lang berichten over de dood van de Ayatollahs, maar er waren geen berichten van Amerikaanse nieuwsagentschappen omdat het Rockefeller kartel hier wist dat Ayatollah Khomeini niet dood was. De oude man die in februari 1979 in Teheran werd doodgeschoten was een "dubbele." Hij was een toegewijde Shiitische volgeling van zijn geliefde Ayatollah Khomeini. Hij wist, net als iedereen in de Khomeini-innerlijke kring, dat er pogingen zouden worden ondernomen om de Ayatollah te vermoorden; maar als een vrome sjiitische moslim verwelkomde de "dubbele" het vooruitzicht van martelaarschap als een heilig voorrecht, en dus gaf hij zijn leven vrijwillig om het succes van de islamitische Khomeini-revolutie te verzekeren. En zoals we allemaal weten, is de revolutie gelukt, maar het wrede feit is dat het in het geheim werd geholpen door satanische krachten die van plan zijn om alles ongedaan te maken. Ze willen de hele Khomeini regering martelen toen ze een thermonucleaire oorlog begonnen.

Onderwerp 2.. De huidige crisis in Iran is de groei van het CIA-plan dat twee jaar geleden door David Rockefeller in gang werd gezet. Maar de vier broers Rockefeller leefden niet om hun oorlogsplannen uit te voeren; in plaats daarvan worden de resten van Rockefeller-macht vandaag door twee bittere vijanden op het wereldtoneel uitgehouwen. Zij zijn de gezamenlijke erfgenamen van de situatie die door de CIA in Iran is gecreëerd, en nu worstelen ze beiden om controle in de Iraanse crisis.

Toen de Shah van Iran in de begindagen van 1979 werd omvergeworpen, werden de Rockefellers hier in Amerika omvergeworpen. Tien dagen nadat de Shah uit Iran vluchtte, werd Nelson Rockefeller vermoord in New York City. Het was het begin van een bolsjewistische staatsgreep tegen de Rockefellers. De bolsjewistische zuivering hier in de Verenigde Staten ging uit het publieke oog.

Eind februari 1979 nam het nieuwe Khomeini-regime in Iran de macht over en tegelijkertijd namen de bolsjewieken hier in Amerika de macht. Toen deze veranderingen plaatsvonden, waren er krantenkoppen over Iran, maar geen hint van de bolsjewistische staatsgreep hier in de Verenigde Staten. Toen ze de macht van Rockefeller en de CIA-planning oppikten, hadden de bolsjewieken haast.

De bolsjewieken worden verdreven uit hun voormalige machtsposities in Rusland, en ze willen wraak nemen. Ze probeerden tegen half mei 1979 een oorlog in het Midden-Oosten te veroorzaken op weg naar een nucleaire eerste aanval tegen Rusland, en tegelijkertijd waren ze van plan om de 700.000.000 Rooms-katholieke katholieken in hun oorlog tegen Rusland te gooien. De bolsjewieken waren van plan om de zogenaamde "Pauselijke Revolutie" in Oost-Europa te ontketenen. Ik gaf de details van het plan in audiobrief nr. 42. De sleutel tot het plan was het pauselijke bezoek aan Polen op de 900ste verjaardag van het martelaarschap van St. Stanislaus.

De Bolsjewistische oorlogsplannen gingen een tijdje snel, maar rond Pasen 1979 begonnen de Russen hier in de Verenigde Staten te interveniëren. Ze begonnen hun "organische robots" te gebruiken, zoals ik voor het eerst onthulde in audiobrief nr. 46. Met behulp van de shuttles in

het Midden-Oosten die ik die maand beschreef, hebben de Russen een oorlog in het Midden-Oosten in mei voorkomen. Ook zij konden het bolsjewistische plan voor een Pauselijke Revolutie bederven. Begin mei begonnen de Russen de Bolsjewistische invloed in het Vaticaan te elimineren, zoals ik in audiobrief nr. 46 vermeldde, en het bezoek van de paus aan Polen werd voor juni herschreven. Tegen die tijd was de emotie rondom St. Stanislaus Day afgekoeld en was er geen probleem.

Sindsdien is de Verenigde Staten een slagveld in een geheime oorlog tussen de Russen en de bolsjewieken hier. Ik heb u in de loop der maanden op de hoogte gehouden van deze ontwikkelingen. De bolsjewieken hier proberen nog steeds een manier te vinden om de Amerikaanse militaire macht in een knock-out klap naar Rusland te gooien. De nieuwe christelijke heersers van Rusland staan tegenover een campagne om de Verenigde Staten te ontwapenen, te beginnen met het SALT II-verdrag. Vanaf nu oefenen beide kanten.. de Russen en hun bolsjewistische vijanden.. grote macht uit hier in de Verenigde Staten. De Russische macht is hier gebaseerd op hun agenten, zowel menselijk als robot, in topposities van macht, maar de bolsjewieken begonnen 30 jaar geleden ons land te infiltreren. Vandaag zijn ze in elke hoek en krans van Amerika, vooral het leger. De Bolsjewistische strategie is nu manieren te vinden om de Russische controle aan de top te omzeilen.

In audiobrief nr. 46 onthulde ik hoe Rusland een oorlog in het Midden-Oosten in mei door middel van geheime shuttles in het Midden-Oosten verhinderde, maar ik onthulde ook dat hun shuttles met Iran met volledige mislukkingen werden besproken. Iran was en is onbekend met Bolsjewistische-Zionistische agenten, en ze hebben Rusland tot nu toe vrijwel buiten Iran kunnen houden. Toch is het iets meer dan twee maanden geleden dat Rusland erin geslaagd is een manier te vinden om te controleren wat er om de Ayatollah heen gebeurt. Dit was een topprioriteit voor Rusland geworden. Russische inlichtingenagenten hadden bewijs ontdekt dat de bolsjewieken hier in Amerika weer snel op weg waren naar oorlog. De bolsjewieken werkten opnieuw aan een nucleaire eerste aanval tegen Rusland; en net als voorheen zou Iran op een of andere manier als sleutel tot het plan worden gebruikt. Maar de Russen wisten niet precies hoe Iran gebruikt moest worden tot eind september, twee maanden geleden. Tegen de tijd dat de Russische Inlichtingendienst alles had gedicht, was er geen tijd meer om te verliezen.

Het gezamenlijke Bolsjewistische-Zionistische oorlogsplan riep op tot een opeenvolging van gebeurtenissen die op 20 november zouden beginnen; en zodra het begon, was de kettingreactie op oorlog ontworpen om zeer moeilijk te stoppen. Eind september 1979 bestond het nieuwe Bolsjewistische oorlogsplan uit zes belangrijke stappen:

Stap 1 zou een reeks incidenten zijn die in Saoedi-Arabië begonnen tijdens de jaarlijkse pelgrimstocht naar Mekka. De incidenten werden ontworpen door de bolsjewistische-zionisten om de Moslim woede te laten ontvlammen tegen de Verenigde Staten en Israël.

Stap 2 zou de Amerikaanse ambassade overname zijn in Teheran. Bolsjewistische-Zionistische agenten in Iran hadden de wrok van de Iraanse militanten tegen de ambassade gevoed; en onder de dekmantel van algemene rellen tegen de Verenigde Staten in de Moslimse landen, moest de ambassade overname in Teheran worden opgevoerd. Tegelijkertijd was het plan om Saoedi-Arabië te laten grommen over de incidenten in Israël. Dit zou de “Haat Saudi-Arabië” campagne van een jaar geleden weer uit de kast in de Zionistische media van de Verenigde Staten hebben gebracht. Dit zou moeten leiden tot

Stap 3.. De lang geplande, beperkte nucleaire staking tegen de olievelden van Saoedi-Arabië door Israël. Dit zou zijn geweest als benzine in de vuurstorm van de Moslim passies gooien. Zevenhonderd miljoen moslims zouden verenigd zijn in de geest van de jihad (de heilige

oorlog), en tegen deze achtergrond zou het Bolsjewistische-Zionistische plan zijn om uit te voeren

Stap 4.. het slachten van de gijzelaars in Teheran. In Onderwerp 1 heb ik uitgelegd hoe een dergelijke slachting verboden is door de islamitische wet; maar wij Amerikanen, die niets van de islam weten, zouden automatisch de Khomeini regering de schuld hebben gegeven; en met Amerikaanse lichamen die uit Iran thuiskwamen, zoals ze een jaar geleden uit Guyana deden, zouden we om wraak hebben geschreeuwd.

In stap 5 waren de bolsjewieken hier in Amerika van plan om een plotselinge, niet-opmerkelijke massale inzet van Amerikaanse troepen en uitrusting naar Iran te brengen. De bolsjewieken hebben uitgezocht hoe ze het moeten doen zonder toestemming van de top waar het veto zou worden uitgesproken door Russische agenten hier in Amerika. Zodra de troepen werden ingezet, geloven de bolsjewieken dat het onmogelijk zou zijn voor Rusland om te stoppen zonder dat zij zelf een nucleaire oorlog zouden ontketenen; en onder dekking van de inzet, zouden de eerste slag voorbereidingen door de bolsjewiek worden gehaast.

Stap nummer 6 zou de eigenlijke nucleaire aanval op Rusland zijn. Ook dit zal gebeuren zonder goedkeuring van de hoogste niveaus van de Amerikaanse regering.

De militaire strategie van het “aanvalsplan” is nog steeds zoals het was toen ik audiobrief nr. 37 opnam. Het belangrijkste verschil is nu dat de westelijke provincies van China niet beschikbaar zijn voor de bolsjewieken aan de macht in de Verenigde Staten, zodat de Russische kosmos-installaties in Centraal-Siberië worden gedoeld door de raketten van de Verenigde Staten in Noord-Australië, die ik onthulde in audiobrief nr. 42. Zoals ik ook in audiobrief nr. 42 heb uitgelegd, geloven Amerikaanse oorlogsplanners verkeerd dat ze erin kunnen slagen om de raketten te lanceren.

Pas eind september konden de Russen hun Intelligentie samenstellen en dit plan afleiden. Tegen die tijd waren de destabilisatie-incidenten in Saoedi-Arabië nog geen twee maanden verwijderd van de Bolsjewistische Oorlog-Timetable, en het was duidelijk dat sommige krachten in het Bolsjewistische plan al onherroepelijk in beweging waren gezet. Iranese militanten in Teheran werden al ontstoken tegen de ambassade van de Verenigde Staten, en de provocaties in Saoedi-Arabië waren direct verbonden aan de Moslimkalender.

De situatie was als een nachtmerrie herhaling van de kunstmatige “troep in Cuba crisis” van twee maanden geleden. Er waren troepen in beweging gezet die de Russen niet konden hopen te stoppen. De Russen konden maar één manier zien om het snel bewegende Bolsjewistische oorlogsplan te blokkeren. Dat was om te doen zoals ze twee maanden geleden in de Cuba Flap.. dat wil zeggen, om te voorkomen dat delen van het Bolsjewistische plan.. en dat, mijn vrienden, is wat ze nu doen in de Iraanse crisis.

Ondertussen proberen hun bolsjewistische-zionistische vijanden hun eigen plannen te herzien en toch een nucleaire oorlog te ontketenen. In de geheime oorlog tussen de Russen en de bolsjewieken is Teheran nu het beslissende slagveld.

Onderwerp 3.In de Slag bij Teheran proberen de Russen een puinhoop te maken van de opeenvolging van gebeurtenissen die gepland zijn door de bolsjewieken. Het bolsjewistische plan is om de olievelden van Saoedi-Arabië te vernietigen, terwijl Rusland alles in het werk stelt om dat te voorkomen. Anderzijds moeten de olievelden van Iran door de bolsjewieken worden gebruikt als voorwendsel om Amerikaanse en andere troepen in Iran te laten overstromen in de voorbereiding op de eerste staking. Om dat te voorkomen, wil Rusland de olievelden van Iran uitschakelen met luchtaanvallen van haar eigen, als dat nodig is.

De eerste stap in de Russische preventieve strategie was om de omvergeworpen Shah van Iran vorige maand naar New York City te brengen op 22 oktober. Om dit te doen, gebruikten de Russen hun robotdubbelgangers voor wijlen David Rockefeller, Henry Kissinger, en anderen die ik in andere tapes heb geïdentificeerd. De Shah werd hierheen gelokt met aanwijzingen dat hij misschien een tweede keer zou worden hersteld naar de Peacock Troon, maar alleen zijn medische behandeling werd aan het publiek genoemd als een dekmantel. Zoals verwacht, zorgde de komst van de Shah hier ervoor dat de passie die Bolsjewistische-Zionistische agenten in Teheran opstoken, voortijdig ontplofte. Iranese militanten daar hadden van de Verenigde Staten en Israël verwacht dat zij iets zouden doen tegen de islam in het algemeen, en met name Iran in het bijzonder. Ze namen de Amerikaanse ambassade over en namen gijzelaars op 4 november. Dit was meer dan twee weken voordat de Bolsjewieken op 20 november de incidenten hadden gepland, en het was onmogelijk dat deze incidenten door de bolsjewieken konden worden versneld omdat ze rechtstreeks aan de Moslimkalender waren gebonden; Maar onmiddellijk, als op signaal, Bolsjewistische-Zionistische agenten... sloegen vlammen van haat op tegen Iraanse studenten hier in de Verenigde Staten. Op 6 november, twee dagen na de overname, nam premier Mehdi Bazargan ontslag. Dit was het resultaat van een geheime ontmoeting op een dag voordat de ambassade de overname tussen Bazargan en robot Zbigniew Brzezinski. Het was een Russische manoeuvre om één laag verwarring in de crisis weg te pellen. Het duwde de Ayatollah vierkant in het publieke oog als de enige stem die er echt toe deed in Iran, maar achter de schermen wordt die stem beïnvloed door andere stemmen. De komende dagen was alles verward over Iran.

Ondertussen begonnen de bolsjewieken hier in Amerika hun vermogen om militaire operaties te starten te testen zonder presidentiële goedkeuring. Op donderdag 8 november werd er een waarschuwing gegeven voor het Strategisch Luchtcommando en paratroepers van de 82nd Airborne. De volgende dag, 9 november, was er een droge run voor een nucleaire oorlog. Op het hoofdkwartier van NORAD bij Colorado Springs, Colorado, werd een computer valse gegevens gegeven die een raketaanval op de Verenigde Staten aangeven. Voor testdoeleinden, de valse gegevens zeiden dat er slechts een paar raketten onderweg waren, maar het resultaat was een nucleaire-oorlog alert voor elk commandocentrum van de Verenigde Staten militaire. Al onze raketbases werden geplaatst op Preliminary Alert om klaar te zijn om te lanceren als dat bevolen werd; en alleen voor goede mate, werden verschillende Jet Fighters in de lucht geroerd. Zes minuten lang bereidde de NORAD-computer zich voor op een nucleaire oorlog. De computer dacht dat het een echte aanval was, maar er was geen bericht aan de president, de minister van Defensie, of zelfs aan de Joint Chiefs of Staff.. veel minder, luchtaanval sirenes. Toen werd de test beëindigd. De bolsjewieken waren tevreden; het was een compleet succes geweest.. maar het werd niet over het hoofd gezien door de Russen!

Drie dagen later vond een soortgelijke test plaats waarbij troepen betrokken waren. In de voormiddaguren van 12 november werden bepaalde Paratroop en andere eenheden plotseling gemobiliseerd zonder voorafgaande waarschuwing. Binnen enkele uren waren ze samen aan het komen voor oefeningen in Fort Hood, Texas. Er waren ongeveer 2.700 soldaten bij betrokken, afkomstig van de groepen die de bolsjewieken hier van plan zijn te sturen naar Iran. Net als de NORAD-oorlogstest werd de Fort Hood-oefening in beweging gezet zonder goedkeuring van het hoogste niveau, en wederom waren de bolsjewieken volledig tevreden. Bovendien zijn er al in het geheim Amerikaanse troepen ingezet om posities in het Midden-Oosten te bevorderen. Zo zijn er onlangs meer dan 2000 Amerikaanse troepen geland op het Omani-eiland Masira in de Arabische Zee.

Op 11 november begon de woordenoorlog op te krikken. Die dag roerde Ayatollah Khomeini Iran met een vurige toespraak. Voor de oren van de sjiitische moslims was het een toespraak

van toewijding, maar voor de westerse oren lijkt het misschien een echo van de Guyana zelfmoordrepetities van Jim Jones. De Ayatollah zei, citaat: “Wij zijn een natie van 35 miljoen, en velen van deze mensen kijken uit naar martelaarschap. We zullen met de 35 miljoen bewegen. Nadat ze allemaal zijn gemarteld, dan kunnen ze doen wat ze willen met Iran.”

De volgende dag kondigde Jimmy Carter een omgekeerde olie embargo aan tegen Iran. Het bolsjewistische plan om troepen naar Iran te sturen is gebouwd rond het creëren van een publieke indruk dat Iraanse olie essentieel is voor ons, wat natuurlijk niet zo is. Om die bolsjewistische truc te ondermijnen, werd aangekondigd dat de Verenigde Staten weigeren om nog meer olie te kopen uit Iran.

Op dezelfde dag, 12 november, reageerde de Russische kosmosferen op de bolsjewiek die oefeningen in Fort Hood in gang zette. De Russische kosmosferen waren op patrouille over Spanje op potentiële Amerikaanse luchtliftroutes over de Middellandse Zee. Die dag zag de piloot van een Caravel Jet Liner in Spanje vier Cosmosferen van dichtbij. Hij dacht dat het UFO’s waren, maar landde meteen op de volgende beschikbare luchthaven.

Twee dagen later brak er een economische oorlog uit tussen de Verenigde Staten en Iran. Iran kondigde aan dat het zijn deposito’s zou intrekken bij Amerikaanse banken, maar binnen enkele uren verklaarde robot Carter een nationale noodsituatie, waardoor presidentiële noodmachten werden geactiveerd. Onder die vermeende autoriteit bevroor hij Iran’s bezittingen hier, en mogelijk in het buitenland, voor ongeveer 8 miljard dollar of meer. De bevriezing van Iran’s bezittingen zal leiden tot een ineenstorting van de dollar in het buitenland. Dat zal op zijn beurt leiden tot inflatie en depressie hier in de Verenigde Staten. In 1929 exporteerde Amerika zijn depressie naar de rest van de wereld, maar dit keer zal het worden geïmporteerd uit de instortende dollar markt overzee.

Op 14 november begon ook een aardbeving in het noordoosten van Iran met 6,7 op de schaal van Richter. Dit was een poging om de Khomeini regering af te leiden met interne problemen.

De volgende grote ontwikkeling bracht zowel de Russen als de bolsjewieken in verwarring. Op 16 november dreigde de regering van Khomeini om geen dollars meer te accepteren voor olie. Dit was een vergelding voor de order tot bevriezing van Iraanse fondsen hier. Een paar dagen lang waren de media mama over Iran, en de goudprijzen gingen nergens heen. Nadat ze geen specifieke reactie hadden ontdekt op hun bedreiging, besloten de Iraniërs hun dreiging voorlopig te laten varen over het niet accepteren van dollars. Het was de stilte voor de storm. De Iraanse militanten lieten drie gijzelaars vrij op 19 november en nog eens 10 op 20 november, maar wat de rest betreft, zei de Ayatollah, citaat: “Spying is bewezen met bewijs.”

20 november, mijn vrienden, was de noodlottige dag in het oorspronkelijke bolsjewistische plan. Het was het begin van het jaar 1400 in de Moslimkalender. Het was het begin van de maand van Maharam van de rouw om martelaren voor de sjiitische moslims van Iran; en het markeerde het begin van de jaarlijkse moslim pelgrimstocht naar Mekka, Saudi-Arabië. Begin oktober had Rusland de Saoedi’s via discrete kanalen in Koeweit gewaarschuwd om problemen te verwachten tijdens de pelgrimstocht van dit jaar. De Saoedi’s hebben 17.000 veiligheidsmensen ingezet in Mekka, Medina en Jeddi. De Russen waarschuwden de Saoediërs ook dat de incidenten, ongeacht hun aard, gepaard zullen gaan met bewijzen van Amerikaanse en Israëlische betrokkenheid. De Saoedi’s werden gewaarschuwd dat dit een val was die Saoedi-Arabië moest lokken tot een bedreigende houding ten opzichte van Israël. Het overleven van Saoedi-Arabië zou afhangen van de Saoediërs die de andere wang toekeren, deze geruchten afzwakken en het nieuws beheren.

Op 20 november bestormden grote groepen gewapende mannen twee van de grote moskeeën van Saoedi-Arabië. Een daarvan was de Grote Moskee in de heilige stad Mekka. Drie keer zo groot als het Yankee Stadium, de Grand Moskee huizen erin de Kaba, de heiligste heiligdom van de islam, het heiligdom van heiligen. De andere moskee die werd aangevallen was de Profeet Moskee in Medina. Zodra de incidenten begonnen, brak Saoedi-Arabië de communicatie met de buitenwereld. De Saoedische veiligheidsdiensten hebben het Medina-incident snel neergehaald, maar het duurde dagen voordat we de Grote Moskee weer innamen. Zelfs nu nog, zijn er een paar aanvallers die nog steeds in de catacomben onder de moskee zitten. Alle Saoedi's waren het model van terughoudendheid. Het was de eerste aanval op de Grote Moskee in duizend jaar, maar de Saoedi's zwaaiden het allemaal opzij alsof het een klein incident was. Ze zeiden dat de aanvallers waren, citaat: "regaden die buiten de moslimreligie opereren," maar beet hun lippen in plaats van meer te zeggen. Ondertussen zorgden de Russen ervoor dat de focus op Iran bleef liggen, niet Saoedi-Arabië.

De avond van 20 november gaf robot Carter plotseling een grote hint naar mogelijke militaire acties tegen Iran. Tegelijkertijd werden de vliegdekschepen Kitty Hawk en de metgezelschepen de Indische Oceaan ingestuurd. Daar, over de horizon, zullen ze de vervoerder Midway en geassocieerde schepen al versterken.

Ayatollah Khomeini werd verondersteld bewijs te hebben gegeven over de Moskee overnames in Saoedi-Arabië, en veroordeelde ze als Amerikaans en Israëlisch geïnspireerd. Anti-Amerikaanse moslims rellen uitbarsten in verschillende landen. De Amerikaanse ambassade in Islamabad, Pakistan werd ontslagen en verbrand, en een marinebewaker werd gedood. De Moskeeaanvallen in Saoedi-Arabië hadden een groot deel van de Moslimwereld ontstoken, behalve Saoedi-Arabië zelf.

De woordenoorlog gaat door tussen Iran en de Verenigde Staten. Op 22 november noemde de Ayatollah het een conflict, citaat: "tussen de islam en de heidenen," oftewel een jihad. Op 26 november verklaarde Carter dat de Verenigde Staten niets zullen bespreken bij de Verenigde Naties behalve de gijzelaars, en Ayatollah Khomeini zei dat de 20 miljoen jongeren van Iran 20 miljoen geweren zouden moeten opnemen en zich voorbereiden op de strijd. De volgende dag kondigde de Ayatollah aan dat de gijzelaars berecht zullen worden. Ondertussen zeiden de opstandelingen op de ambassade dat de ambassade nu is bedraad met explosieven. Het Witte Huis kondigde een terugtrekking aan van niet-essentiële personeel van het ministerie van Buitenlandse Zaken uit elf moslimlanden, en die dag zorgde een aardbeving van Richter 7.3 voor nieuwe afleidingen voor het Khomeini-regime.

De Slag bij Teheran tussen de Russen en hun bolsjewistische-zionistische vijanden bouwt aan een hoogtepunt. De Russen zijn ervan overtuigd dat de gijzelaars al gedoemd zijn te sterven door hun bolsjewistische-zionistische ontvoerders die de situatie in de ambassade beheersen en die geen echte moslims zijn. Daarom zijn de Russen bereid om in Iran militaire actie te ondernemen om daar succesvolle Bolsjewistische-Zionistische militaire acties te blokkeren.

Het toneel is nu in oorlog, wat leidt tot een nucleaire oorlog; maar, mijn vrienden, we moeten even nadenken over hoe het allemaal begon. De afgelopen weken hebben we voortdurend gehoord over "diplomatische immuniteit." We horen dat het een verschrikkelijke misdaad is dat de Amerikaanse ambassade is gevangen genomen, en toch heeft het Rockefeller kartel hun hele land veroverd. Is dat ook geen misdaad? In een audiobrief enkele jaren geleden heb ik verklaard dat de echte sjah van Iran Richard Helms was, toen ambassadeur in Iran. Helms was vroeger directeur van de CIA en werkte onder de mantel van diplomatieke immuniteit in Iran. Hij was in samenwerking met de strijdkrachten die Iran in gijzeling hielden en duizenden Iraniërs martelden en doodden.

Vrienden, wat we vandaag nodig hebben is geen immuniteit, maar verantwoordingsplicht van iedereen. We moeten ons ontdoen van intriges en manoeuvres.. of het nu door bolsjewieken, zionisten, Russen, of wie dan ook. We moeten een terugkeer naar eerlijk spel en een herstel van eerlijkheid en vertrouwen. We moeten de spinnenwebben van geheimzinnigheid uitvegen en de duisternis van onze wereld oplichten met het zoeklicht van de waarheid. In Iran hebben we een revolutie zien plaatsvinden.. de revolutie van Ayatollah Khomeini. Onzichtbare krachten proberen de revolutie voor hun eigen doeleinden te exploiteren, maar het is ook een zeer reële revolutie. Het is een islamitische revolutie van een islamitisch volk die verlangt terug te keren naar hun wortels.

De wortels van de Verenigde Staten van Amerika, mijn vrienden, zijn christelijk, maar net als Iran onder de Shah, zijn wij ook ver weg van onze wortels geleid, en wat we moeten doen is teruggaan naar deze wortels op een christelijke manier.. een manier van Licht en Waarheid. Door geheimhouding, intriges en bedrog zijn wij Amerikanen al lang gegijzeld in ons eigen land; maar zoals onze Heer Jezus Christus zo lang geleden al zei, “zul je de waarheid kennen en de waarheid zal je bevrijden.” (Johannes 8:32)

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 53

21 januari 1980

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter in Washington. Vandaag is het 21 januari 1980, en dit is mijn audiobrief nr. 53.

Het is nu zeven weken geleden dat ik audiobrief nr. 52 opnam op de laatste dag van november 1979. Ik wil jullie allemaal bedanken voor jullie geduld tijdens deze onvermijdelijke vertraging.

De krantenkoppen van de afgelopen weken zijn met de ene schok na de andere gevuld. Bijvoorbeeld, de vermeende voormalige Shah van Iran heeft plotselinge verrassingen gemaakt.. eerst naar Texas, dan naar Panama. De wereld is verrukt door een radicale verandering in het gedrag van Rusland, te beginnen met massale interventie in Afghanistan. En nog schokkender is dat de Verenigde Staten Rusland antwoorden met een opleving van de Koude Oorlog. Ondertussen lijkt de goudwolk steeds hoger te gaan in paniek kopen, en hangt er overheen de donkere wolk van de groeiende Iraanse crisis. In enkele weken tijd heeft het internationale klimaat een dramatische verandering ondergaan. De blauwe luchten van vrede en welvaart vervagen. Plotseling is de sfeer gevuld met de geur van naderende oorlog, en de gebeurtenissen in de krantenkoppen zijn slechts een bleke schaduw van wat er achter de schermen gebeurt. Sinds ik met je sprak in audiobrief nr. 52, ontvang ik een lawine van dringende inlichtingen rapporten. Er zijn wereldwijd dramatische geheime ontwikkelingen gaande die de internationale scène op zijn kop hebben gezet. De belangrijkste daarvan hebben zich hier in de Verenigde Staten en in Rusland voorgedaan. Nu ben ik eindelijk in de positie om u op de hoogte te brengen van wat er gebeurd is.

Mijn vrienden, tijdens de weken die net voorbij zijn, zijn de vooruitzichten voor wereldvrede verbrijzeld. Hier in de Verenigde Staten winnen machtige krachten die op oorlog zijn gericht snel de overhand. En in Rusland is de “vredesfactie” in het Kremlin uit de macht gerukt. Het begon als een familieruzie onder de geheime nieuwe christelijke heersers van Rusland, en het eindigde in een tragedie voor sommigen. Het resultaat is een terugkeer naar de macht door de hardliners onder de geheime sekte die nu regeert Rusland. De opkomst van de macht door de christelijke “vredesfactie” in Rusland was een wonder, maar het was een wonder dat van korte duur was. Het is nu voorbij, en nu gaat de wereld weer verder op weg naar thermonucleaire oorlog. De hardliners die nu het Kremlin runnen, zijn leden van dezelfde religieuze groep als de “vredesfactie.” De hardliners en de “vredesfactie” zijn het op slechts één belangrijk punt oneens. De “vredesfactie,” die bekend staat als de “Witte Duiven,” gelooft dat nucleaire oorlog moet worden voorkomen als het menselijk mogelijk is. De hardeliners vinden daarentegen dat een nucleaire oorlog onvermijdelijk is. Vrienden, hun leidende militaire strategie is niet om een nucleaire oorlog voor onbepaalde tijd te voorkomen, maar om die te WIN-gen als het aankomt.

Mijn drie speciale onderwerpen deze maand zijn:

Onderwerp 1.. Oorlogsspanningen en de late Shah van Iran

Onderwerp 2 De verrassingsovername door het Kremlin “Hard-Liners”

Onderwerp 3. De nucleaire aanval operaties nu in uitvoering

Onderwerp 1.. Vier nachten geleden op donderdag 17 januari, miljoenen Amerikanen afgestemd in het ABC-televisieprogramma “20/20.” Het programma presenteerde die avond

een zwaarbewerkt interview van de Britse televisiepersoonlijkheid David Frost. De geïnterviewde persoon zou de voormalige Shah van Iran zijn. De persoon die we zagen op het David Frost interview zag er, klonk, en deed heel erg op de Shah, maar hij zag er veel gezonder uit dan de ziek uitziende Shah in New York twee maanden geleden. Dit was waar, ook al was er nieuws dat de toestand van de Shah verslechterde. Bijna elke keer als hij een vraag beantwoordde werd het gezicht uitdrukkingloos, en de ogen bevroor in een glazige blik. Hij sprak langzaam, stil, alsof hij rondsnuffelde in een wazig geheugen om de antwoorden te vinden. En keer op keer gaf hij het op en zei gewoon: “Dat herinner ik me niet.”

Later diezelfde avond presenteerde ABC zijn avondspeciale over de Iraanse crisis. Het programma begon met een vervolg discussie over het David Frost interview programma. Dr. Joseph Sisco, voormalig staatssecretaris, was een van de vragen om zijn reacties op het interview. Sisco leek geschokt door wat hij had gezien. Hij zei dat de Shah waarvan hij wist dat hij altijd in staat was geweest om de complexiteit van de geopolitiek te bespreken, niet alleen omdat ze invloed hebben op de Perzische Golf maar wereldwijd. De man die hij daarentegen op het David Frost interview zag, citeerde: “Onzeker in zijn toespraak; een totaal andere man dan die ik kende.”

Mijn vrienden, Dr. Sisco had niet Beter gelijk kunnen hebben. Het individu dat door David Frost in Panama werd geïnterviewd was helemaal niet de Shah. Hij was zelfs geen mens. Het was een soort levende robot, bekend als een “synthetische automaat,” of kortweg een “synthetisch.” Ik heb afgelopen oktober 1979 in audiobrief nr. 51 voor het eerst onthuld dat Synthetics op de scène begonnen te verschijnen. Ze worden ingezet als intrigemiddel door de oorlogszuchtige bolsjewieken hier in de Verenigde Staten. Het zijn de bolsjewistische antwoorden op een ander soort biologische robots die de Russen eerder in 1979 begonnen te gebruiken. Het Russische type staat bekend als een “Organische Robot” en ik maakte ze voor het eerst openbaar in audiobrief nr. 46 afgelopen mei. Zowel de Russische “Robotoïden” als de bolsjewistische “Synthetiek” zijn opmerkelijke wezens. Ze worden vervaardigd door radicaal verschillende technologieën; maar ze hebben één ding gemeen... ze zijn beide kunstmatige levensvormen die leven en ademen, maar moeten worden geprogrammeerd als computers, en ze zijn de producten van drie decennia van spectaculaire wetenschappelijke ontdekkingen uit het publieke zicht. Ik heb een beetje van de wetenschappelijke achtergrond gegeven in audio brieven nrs. 47 en 51, maar Robotoïden en Synthetics blijven misschien wel het meest geheim van alle Intelligentie wapens.

In mijn vorige tapes over deze biologische robots, heb ik gezegd dat hun meest kritische kenmerk is hun biologische computer hersenen. In dat opzicht zijn de Russische robots veel Beter dan de bolsjewistische synthetische. Dat komt door hun holografische brein, die ik in detail beschreef in audiobrief nr. 47. In audiobrief nr. 51 noemde ik de lage hersenkwaliteit van de Synthetics; en als je keek naar de vermeende Shah van Iran in het David Frost interview gisteravond, zag je een perfect voorbeeld met je eigen ogen. Synthetischen gaan gemakkelijk voorbij voor mensen, maar ze gedragen zich saai in vergelijking met de mensen die ze simuleren. Toen David Frost de synthetische “dubbele” interviewde voor de voormalige Shah, dacht hij ongetwijfeld dat hij met het echte woord sprak; maar tegen die tijd was de echte Shah al ruim een maand dood. Hij stierf in de vroege ochtend van zondag 2 december 1979.

In audiobrief nr. 52 afgelopen november legde ik uit waarom de Shah in de eerste plaats naar New York City was gebracht. Hij werd wel behandeld, maar dat had elders kunnen gebeuren. De eens machtige Shah kwam in New York als een pion in een dodelijk wereld-wijd schaakspel. Al meer dan twee jaar is er een geheime oorlog gaande tussen de nieuwe Russische heersers en de omvergeworpen voormalige Russische heersers, de bolsjewieken. Na

de tienduizenden uit Rusland verdreven te zijn, zijn de oude bolsjewieken voornamelijk hier naar de Verenigde Staten gevlucht. Ze zijn in woede om Rusland terug te slaan, en ze zijn van plan om het te doen met behulp van de Amerikaanse militaire macht.

De afgelopen twee jaar is er een nieuwe bolsjewistische revolutie aan de gang geweest zonder fanfare hier in de Verenigde Staten. Ik heb mijn luisteraars op de hoogte gehouden van deze situatie in eerdere audiobrieven.

De bolsjewieken zijn in een do-or-die razernij om Amerika's militaire macht naar Rusland te gooien; en in audiobrief nr. 37 voor augustus 1978, onthulde ik hoe ze van plan zijn om het te doen. Het Bolsjewistische oorlogsplan is gebaseerd op een Amerikaanse nucleaire eerste aanval tegen Rusland; en de keten van gebeurtenissen die leidde tot de eerste staking was om te beginnen met een crisis over Iran. Dat is wat ik bijna anderhalf jaar geleden openbaar maakte, en dat is wat er nu gebeurt voor onze ogen. Vrienden, we zijn op weg naar nucleaire oorlog één!

In audiobrief 52 legde ik uit waarom de voormalige Shah van Iran eind oktober naar New York City werd gelokt. Dit was een Russische truc uitgevoerd met behulp van hun eigen Robot vervangers voor bepaalde machtige Amerikanen. Ze hadden ontdekt dat de bolsjewieken hier in Amerika de gevreesde Iraanse crisis in gang zetten. Het was al te laat voor de Russen om te voorkomen dat de crisis uitbrak, dus in plaats daarvan hebben ze de Shah hier in een preventieve strategie gemanoeuvreerd om de koers van de crisis te veranderen. Ik heb de details van dit alles gegeven in audiobrief nr. 52, dus ik zal het hier niet meer herhalen. De Russische manoeuvres met de voormalige Shah van Iran werden in gang gezet terwijl de Kremlin "vredesfactie" de Witte duiven nog steeds de baas was. Zij slaagden erin van de voormalige Shah het centrum van de Iraanse crisis te maken, in tegenstelling tot de Bolsjewistische plannen; en later, toen de tijd rijp was, waren zij van plan om hun controle over de Shah te gebruiken om de crisis te laten ontploffen. Maar zoals ik in audiobrief 52 heb beschreven, hadden de Russen het vol om de Iraanse crisis uit te zoeken. De reis van de Shah naar New York City werd op korte termijn geregeld. Na dat te hebben bereikt, hebben de Russen de Shah in november 1979 "op ijs" gezet, terwijl zij zich op andere dringende aspecten van de crisis hebben geconcentreerd. In december 1979 begonnen Russische agenten in de Verenigde Staten zich voor te bereiden op nieuwe stappen waarbij de Shah betrokken waren. De Shah had meer dan vijf weken lang een rechtszaak gevoerd en werd behandeld in het ziekenhuis van New York, Cornell Medical Center, in New York City. Zijn suite op de 17e verdieping werd ommuurd door een speciale barricade van kogelvrij glas. Alles wat met de Shah te maken had, was onderworpen aan intensieve veiligheidsmaatregelen. Hij was de sleutel tot het Russische plan om de Iraanse crisis zonder oorlog te ontrafelen. Het enige wat de Russen zich niet konden veroorloven was dat er toen iets met de Shah gebeurde.

Tegen de tijd dat ik audiobrief nr. 52 op 30 november 1979 opnam, werden plannen gemaakt om de Shah te verplaatsen. De Russen waren begonnen met het binnendringen van de bolsjewistische wurggreep op Iran en begonnen een dialoog met de regering van Khomeini te beginnen. Het was tijd om de Shah uit het ziekenhuis te halen. De voorbereidingen in het ziekenhuis waren subtiel, maar niet subtiel genoeg. Ze werden ontdekt door bolsjewistische agenten in het ziekenhuis, en ze waren succesvol in het leren van de details van het plan om de Shah te verplaatsen voordat het plaatsvond. Kort na 4:00 uur op de ochtend van 2 december 1979 verliet de Shah zijn ziekenhuiskamer in een rolstoel. Hij werd vergezeld door gewapende bewakers, waaronder FBI-agenten die submachinegeweren brandingden. Ze gingen een lift in op de 17e verdieping van het ziekenhuis en gingen naar de kelder. Van daaruit reisden de Shah en zijn bewakers langs een ondergrondse tunnel naar het personeel van het Payson House residentie op East 71st Street. Daar kwam het feest van Shah een parkeergarage binnen. De

Shah werd naar een blauwgroene FBI busje gereden. De Shah werd geholpen uit zijn rolstoel en in het busje. Zodra de Shah binnen was, waren de deuren van de bus dicht en begon het busje te bewegen. Toen het gebeurde, kwamen drie FBI auto's bij elkaar als escorte. De vier-voertuig motorcade reed voorzichtig naar de uitgang van de parkeergarage. Toen ze dat deden, trok een van de sjah's bewakers in het busje een krachtig wapen uit met een geluiddemper. Hij en de andere bewakers in de sjah's bus bleken bolsjewistische Synthetics te zijn. Tegen de tijd dat het busje van de Shah de uitgang van de parkeergarage bereikte lag het lichaam van de Shah ingestort op de vloer binnen. Net als zijn voormalige beschermheer Nelson Rockefeller, was de Shah gestorven aan een enkele kogel in het voorhoofd. De andere Synthetics vooraan deden precies zoals geprogrammeerd. Ze reden door alsof er niets was gebeurd. FBI-agenten in de andere auto's ontdekten geen hint dat er iets mis was. De motorkade reed de rest van de weg naar La Guardia Airport zonder incidenten. Pas toen de bus op het vliegveld werd geopend, ontdekte het wat er was gebeurd.

Nieuwsberichten die dag en de volgende dag waren gevuld met krantenkoppen over de mysterieuze verhuizing van de Shah naar Texas. Op televisie werd ons een Air Force DC-9 getoond die opstijgde in de duisternis bij La Guardia. We kregen te horen dat de Shah aan boord was, maar dat was hij niet! Zijn lichaam werd op een afgelegen locatie op New York's La Guardia Airport gehouden tot rond 6:00 uur die avond, waarna het naar een zuidelijke staat werd gevlogen voor verwijdering. Toen de DC-9 werd getoond landing op de luchtmachtbasis in Texas, kregen we weer te horen dat het het vliegtuig van de Shah was. Normaal is de luchtmachtbasis van Lackland onbeperkt, maar de luchtmachtbasis werd plotseling gesloten nadat het vliegtuig landde. Er was verwarring. Aanvankelijk zeiden de luchtmacht-ambtenaren op de basis dat er die middag een persconferentie zou zijn, maar al snel keerden ze zelf terug. Ze hebben niet alleen de persconferentie geannuleerd, maar alle journalisten verteld om onmiddellijk de basis te verlaten of gedwongen uit te zetten. De plannen voor de PR-betrekkingen die al eerder waren gemaakt, zijn net uit elkaar gevallen. In plaats daarvan werd een doofpotaffaire haastig in gang gezet op bevel van bepaalde Russische agenten in het Pentagon.

In de dagen die volgden, was alles mysterieus over de sjah. Men zei dat hij in bepaalde hospitaalvertrekken in Lackland was, maar toen de dagen verstreken en niemand de sjah zag, begonnen de vragen zich te vermenigvuldigen. Als men had vermoed dat de Shah al dood was, hadden de bolsjewistische agenten die de Amerikaanse gijzelaars in Teheran vasthielden de gijzelaars kunnen doden, en dat had heel snel tot een nucleaire oorlog kunnen leiden. Ondertussen bereidden de bolsjewieken hier in Amerika zich voor om de sjah-controverse te beheersen.

De bolsjewistische synthetische stoffen zijn geprogrammeerd door een techniek die totaal anders is dan die van de Russen met hun robots. Het is niet zo goed, maar het heeft ook geen cerebrale hologram nodig. Bolsjewistische agenten in New York hadden de nodige genetische monsters kunnen verkrijgen, en op zaterdag 15 december was er een nieuwe verrassing met betrekking tot de Shah. Hij zou die ochtend Texas verlaten hebben voor een klein eilandje uit Panama. Toen verscheen de onzichtbare Shah schijnbaar weer in de vorm van een Synthetische, en sindsdien is het beeld van de Shah gebruikt door de bolsjewieken. Zoals ik al eerder zei, het was een Synthetic die gezien werd in het David Frost TV interview vier nachten geleden. Wat er met de overleden Shah van Iran is gebeurd, is slechts een deel van een veel groter patroon van de afgelopen dagen.

De bolsjewistische inzet van Synthetics begon drie maanden geleden, zoals ik in audiobrief nr. 51 heb gemeld. Als bijproduct hiervan vinden opnieuw bizarre veeverminkingen plaats in Noord-Amerika. Een paar jaar geleden was er een uitslag van deze incidenten in de

West-Verenigde Staten. Op dat moment waren de vroegste grootschalige experimenten met Synthetics aan de gang. Na een pauze worden de Synthetics operationeel ingezet en de veeverminkingen hervat. Op dit moment vinden ze echter vooral plaats in Canada om de aandacht voor hen hier in de Verenigde Staten te minimaliseren. Vrienden, de veeverminkingen zijn niets meer dan een moderne draai aan veeritselen. Het synthetische proces gebruikt bepaalde klieren en weefsels van runderen als grondstof, zoals ik uitgelegd in audiobrief nr. 51. Om deze grondstoffen te verkrijgen, moeten de betrokken runderen op een zeer verkwistende manier worden vernietigd; dus de bolsjewistische agenten die Synthetics produceren gebruiken hun eigen vee niet, in plaats daarvan laten ze anderen lijden aan de verliezen die zijn veroorzaakt door geslachte kuddes. De veeverminkingen kunnen veranderen in een epidemie die te groot is om te negeren, omdat de bolsjewistische kringen de afgelopen drie maanden in grote aantallen Synthetics zijn gaan inzetten.

Een geheime oorlog van biologische robots woedt nu wereldwijd tussen de Russen en hun oude bolsjewistische vijanden. De Russen kregen een voorsprong door hun Robotoïden eerst in te zetten, afgelopen voorjaar; maar ze wisten dat hun voordeel niet lang zou duren, en ze probeerden het snel te gebruiken om goedkeuring van het SALT II verdrag vast te leggen. De Sovjet-minister van Buitenlandse Zaken Andrei Gromyko heeft het op 25 juni 1979 samengevat. Op een ongekende twee uur durende nieuwsconferentie in Moskou pauzeerde hij op een gegeven moment en zei simpelweg: “Fantastische situatie.”

Vrienden, de gevaren waar we nu mee te maken hebben zijn fantastisch, maar dat was ook luchtoorlog tot aan de Eerste Wereldoorlog, de atoombom tot de Tweede Wereldoorlog, en maanvlucht tot aan Project Apollo. De bolsjewieken in ons midden zijn geobsedeerd door hun plannen voor revolutie en oorlog, heerschappij of ruïne. Met hun Synthetics, ze zijn snel herwinnen van de macht die ze verloren door de handen van Rusland’s Robotoids. In tegenstelling tot de Russen hebben de bolsjewieken hier in de Verenigde Staten een verankerde machtsbasis. De Russen verliezen nu de onzichtbare oorlog van de biologische robots. Met elke dag dat hun macht toeneemt, verdubbelen de bolsjewieken hier in Amerika hun woede om nog meer macht te grijpen.

Om hun revolutie hier te bevorderen, sluiten de bolsjewieken geleidelijk Amerika. Tremors schudden ons economisch systeem en de Amerikaanse dollar wacht op het moment van instorting. In april 1974 gaf ik in het Congres een waarschuwing over plannen die werden gelegd voor een gouden torenhoge toren. Ik getuigde dat het plan om goud op te trekken naar boven voorbij $2.000 per ounce, en ik beschreef hoe dit was gebonden aan de geheime diefstal van Amerika’s geld goudvoorziening door internationale krachten. Ik bood later aan om getuigen en getuigen onder ede te presenteren, maar het Congres was niet geïnteresseerd. Toen ging ik naar de beurs met mijn waarschuwingen. Maar leugens en manoeuvres van het Amerikaanse ministerie van Financiën werden door de meeste Amerikanen opgeslokt als honing, dus er werd niets blijvends gedaan om het plan voor onze economische vernietiging te stoppen. De gouden skyracket is een kwestie van dagelijkse krantenkoppen. Sinds ik audiobrief nr. 52 minder dan twee maanden geleden opgenomen, de prijs van goud is meer dan verdubbeld. Goudveilingen van de goudarme Amerikaanse schatkist zijn gestopt, zoals ik je al zei, ze zouden in december 1978, audiobrief nr. 41. Duizenden mensen staan in de rij om hun goud en zilver in te leveren, denkend dat ze goede dollars ontvangen in ruil. Maar dat komt omdat de dollar nog steeds kunstmatig wordt opgestapeld. Als de tijd rijp is in Bolsjewistische plannen, zullen de rekwisieten eruit worden getrokken en zal de dollar crashen. De dollar is op weg naar de afwijzing, wat het waardeloos maakt; en velen van de rijke landen in het buitenland geloven nu dat de Verenigde Staten niet het goud hebben dat zij beweren te hebben.

De weinigen die wel weten over het plan om de dollar te verwerpen, verkopen hun goud en zilver niet. Ze houden het vast en kopen er zelfs meer.

Terwijl de bolsjewieken de controle over de Verenigde Staten voortzetten, werken ze ook overuren om zich klaar te maken voor de oorlog. Ze willen Rusland vernietigen, en ze willen dat jij en ik hun vuile werk doen. Ze weten al dat nucleaire oorlog 1 drie van de vier Amerikanen zal doden, maar dat maakt hen geen zorgen. Met hun privileges en macht hier in Amerika, geloven ze dat ze zullen overleven, dus ze kunnen niet wachten om de Verenigde Staten in een nucleaire oorlog tegen Rusland te gooien.

Toen ik op 30 november audiobrief 52 opnam, hoorden we dagelijks dat de moslimstudenten onze gijzelaars in Teheran vasthielden. Dat waren leugens, en ik zei het je. De situatie in de ambassade wordt gecontroleerd door bolsjewistische agenten. Ze zijn helemaal geen echte moslims en zijn buiten de controle van Ayatollah Khomeini. Meer dan een maand later hoor je een vervormde echo van wat ik je toen vertelde. Het wordt nu toegegeven dat Ayatollah Khomeini niet de controle heeft over degenen die onze gijzelaars vasthouden, maar jullie worden slechts half waarheden gevoed die zijn ontworpen om jullie steun voor oorlog te loven. Dertien dagen geleden op 8 januari 1980, een synthetische “dubbele” voor onze overleden president Carter zei, citaat: “De machtigste ene politieke entiteit in Iran bestaat uit de internationale terroristen, of de ontvoerders die onze gijzelaars vasthouden”.Maar hun bolsjewistische banden worden niet genoemd! In plaats daarvan krijgt u de indruk dat ze misschien Russisch geïnspireerd zijn op een bepaalde manier. Twee maanden geleden werden alle Iraniërs samengeploegd, en de bolsjewieken sloegen Amerikanen op tot haat tegen hen allen, maar nu horen we plotseling over de dreiging voor Iran vanuit Rusland. We zijn voorbereid op oorlog met verklaringen dat we Iran militair moeten verdedigen.

De Bolsjewistische militaire strategie blijft zoals ik het bijna anderhalf jaar geleden beschreef in audiobrief nr. 37. Ik herhaal nu, woord voor woord, de waarschuwing die ik je toen gaf:

"Het Amerikaanse publiek zal eisen dat de Verenigde Staten zich tegen Rusland moeten verzetten; en met volledige publieke steun zullen Amerikaanse troepen en wapens Iran binnenstromen. Vanaf dat moment zal het uitbreken van de Eerste Kernoorlog voor het publiek bijna onmogelijk zijn om te volgen door middel van het zogenaamde nieuws."

Onderwerp 2.. Al bijna twee jaar begin 1978, werd het beleid van Rusland beheerst door de “vredesfactie” in het Kremlin, de “Witte Doven.” Ondertussen hebben hun bolsjewistische vijanden hier in de Verenigde Staten hun meedogenloze drang naar oorlog voortgezet. Als gevolg daarvan is het beleid van de “vredesfactie” van het Kremlin nu opgegeven. De recente gebeurtenissen in zowel de Verenigde Staten als Rusland hebben deze verandering teweeg gebracht. Vrienden, jullie zullen de gebeurtenissen in de komende dagen niet kunnen begrijpen als jullie de recente overname van het Kremlin door de Hard-Liners niet begrijpen; en om dat te begrijpen, moeten jullie je de achtergrond herinneren van gebeurtenissen die de afgelopen jaren tot dit punt hebben geleid.

Ik begon met het bespreken van de nieuwe Russische heersers in audiobrief nr. 28 in november 1977. Later heb ik veel meer over hen in audiobrief nr. 38, dat was een speciaal probleem dat volledig betrekking had op Rusland. De nieuwe Russische heersers hebben zes decennia lang geworsteld om de bolsjewieken omver te werpen, en door deze lange en bittere strijd kwamen de geheime Kremlin-christenen de ziekte van het bolsjewisme Beter te weten dan wie dan ook op aarde. Zoals ik ook in audiobrief nr. 38 onthulde, zijn ze begonnen met wat ze een heilige oorlog beschouwen om het bolsjewisme van de aardbodem te verwijderen. Zolang het nog overal ter wereld overleeft, zijn ze ervan overtuigd dat zowel Rusland als het christendom zelf in levensgevaar zullen zijn. Toch zijn er altijd twee facties geweest binnen de

geheime sekte van Kremlin Christians over het vraagstuk van de nucleaire oorlog. Zij zijn het er allemaal over eens dat een nucleaire oorlog verschrikkelijk zou zijn, maar zij zijn het er niet mee eens of deze oorlog kan worden vermeden. De minderheidsfractie, de Witte Duiven, gelooft dat het mogelijk is om een nucleaire oorlog te vermijden; maar de meerderheid, de Hard-Liners, gelooft het tegendeel. Zij zijn ervan overtuigd dat hoe vaak de nucleaire oorlog ook wordt uitgesteld, hun bolsjewistische vijanden het uiteindelijk zullen doen.Ze dringen erop aan dat het enige realistische ding is om ervoor te zorgen dat Rusland de oorlog zal winnen als het met zo weinig mogelijk slachtoffers komt.

De geheime Kremlin Christenen begonnen eerst de bolsjewieken aan de macht te overweldigen toen Joseph Stalin in 1953 stierf. Van die tijd tot begin 1978 waren de Hard-Liners aan de macht, en ze wilden graag de dag versnellen waarop Rusland niet alleen zou losbreken van de bolsjewieken in Rusland, maar ook van het Rockefeller Kartel. In de zomer van 1976 begon Rusland zich voor te bereiden op een beperkte nucleaire aanval op de Amerikaanse, Britse en andere landen. Het was de Onderwaterraketcrisis van 1976, die ik onthulde in audio brieven nrs. 14 tot en met 16. Het was een wanhopige situatie, zoals mijn lange tijd luisteraars zich zullen herinneren; en toch was de strategie van admiraal Gorshkov, het hoofd van de Russische marine, er een van beperkte oorlog. Als zijn marinestrategie had gewerkt, zou de eerste aanval op strategische kustdoelen verdere oorlogvoering nutteloos hebben gemaakt. Zoals ik in audiobrief nr. 18 heb uiteengezet, zouden ICBM’s en andere kernwapens nooit gebruikt zijn. Maar de beperkte publieke blootstelling van de onderwaterraketcrisis door mijn audiobrieven had gevolgen in het Kremlin. De Russen verloren het kritische element van verrassing, en dus de Witte Duiven betoogden dat het resultaat van de Hard-Liners gok gemakkelijk kon zijn niet beperkte oorlog, maar totale oorlog. Ze drongen erop aan dat Rusland nooit meer opzettelijk een nucleaire oorlog zou willen beginnen. Vanaf dat moment groeide de invloed van de White Doves gestaag, maar de Hard-Liners onder leiding van de originele Leonid Brezjnev bleef in de bestuurdersstoel tot eind 1977. Het waren de Hard-Liners die eind 1977 de bliksemsnelle inzet van Rusland voorzat. Ik heb de uitzending gemeld zoals die plaatsvond in audio brieven nrs. 26 tot en met 29.

Alle drie de benen van de ruimtetriade zijn gebouwd rond Deeltjes Beam Wapens. Tot nu toe is Rusland nog steeds de enige natie die deeltjesbundels inzet als operationele wapens. De eerste helft van de Russische ruimtetriade zijn de Kosmos Interceptors. Dit zijn bemande moordenaarssatellieten met deeltjesstralen. Ik heb voor het eerst gemeld dat ze in september 1977 operationeel waren. Ze begonnen de Amerikaanse vloot van Spy Satellites te vernietigen. Een speciaal uitgeruste Kosmos Interceptor, Cosmos 954, vocht de eerste echte ruimteslag van de geschiedenis.. de Slag bij de Oogst Maan, 27 september 1977. Cosmos 954 heeft de geheime militaire basis van Amerika op de maan uitgeschakeld.

De Russen zetten dan snel hun eigen militaire bases op de maan uit, en deze vormen het tweede deel van de Space Triad. Vandaag Russische Deeltjes Beam Wapens bevinden zich op zeven (7) plaatsen aan de nabije kant van de maan. Ze kunnen elke zichtbare plek op aarde binnen twee (2) seconden na het trekken van de trekker raken; en ze kunnen een explosie van verwoestende kracht leveren, zoals bewezen bij het afvuren van de test van 19 november 1977, die ik rapporteerde in audiobrief nr. 29 de volgende maand.

In audiobrief nr. 29 meldde ik ook het begin van Rusland’s inzet van het derde deel van haar Space Triade. Dit zijn de Cosmosferen.. elektrogravistische wapenplatforms die kunnen zweven over elke plek op aarde. Ze kunnen werken in hoogtes van de grond tot ongeveer 800 mijl, en zijn gewapend met geladen deeltjesbundels. De eerste paar Cosmosferen die worden ingezet over de Verenigde Staten werden gebruikt in een poging tot intimidatie. Eind

december 1977 begonnen ze hun Beam Weapons in de atmosfeer van de oostkust te schieten in een gedeconcentreerde modus. De resultaten waren de mysterieuze reuzenluchtbuien die uit de Atlantische Oceaan kwamen om duizenden huizen te rammelen en te schudden. De regering en andere woordvoerders brachten allerlei verhalen uit om de boems weg te leggen. Een van de favorieten was gebaseerd op het Concorde supersonisch transport. Op een of andere manier, werd ons verteld, moeten de schokgolven ver voor het vliegtuig razen en de boems veroorzaken. Zoals ik je toen al zei, waren verklaringen als dat gewoon belachelijke cover stories en leugens; en onlangs een wetenschappelijke studie aan Cornell University onder leiding van professor A. R. George bewees precies wat ik je twee jaar geleden vertelde.. dat is, een freak schokgolf racen voor de Concorde kon niet hebben geproduceerd die bot-rattelende boems. Maar twee jaar geleden, de verhalen dienden hun doel. Mensen slikten ze op en kalmeerden.

Met de inzet van de geheime Russische ruimtetriade tijdens de laatste dagen van 1977, de Russen waren agressiever door de dag, maar het nummer 1 Hard-Liner in het Kremlin toen Leonid Brezjnev en zijn gezondheid was falen. Hij stierf op 7 januari 1978, zoals ik onthulde in audiobrief nr. 33. Ik heb ook onthuld dat de nieuwe man nummer 1 in het Kremlin Marshal Dmitry Ustinov was, de minister van Defensie. Ustinov was de leider van de Witte duiven, de “vredesfactie” en vanaf dat moment concentreerde het Kremlin zich op het voorkomen van nucleaire oorlog door SALT II te gebruiken om hun bolsjewistische vijanden hier in Amerika te ontwapenen. Nadat ze de Robotoïden afgelopen lente hadden ingezet, slaagden ze bijna met SALT II; maar de laatste maanden zijn ze de ene keer na de andere door de bolsjewieken behandeld, En met de Synthetics nu het beeld in, brak er een verhitte discussie uit in het Kremlin begin oktober vorig jaar tussen de Witte duiven en de Hard-Liners. Toen gebeurde er een tragedie eind oktober 1979. Plotseling begonnen de mannen die Rusland sinds begin 1978 regeerden, te sterven aan vergif. Deze waren onder andere Marshal Ustinov; Leonid Brezjnev nummer 2, de ceremoniële “dubbele” voor de late echte Brezjnev; Chef van Staf Nikolai Ogarkov; en een aantal anderen. Sindsdien zijn ze allemaal vervangen door Robotoids. De mannen die stierven waren leden van de “vredesgroep.” Zij hadden aanvaard dat hun mandaat om te regeren aan het einde was. De nieuwe regeringsgroep in Rusland zijn de Hard-Liners, en hun leider is admiraal Sergei Gorshkov.

Onderwerp 3.. De laatste erfenis van de Witte Duiven was hun plan om de Shah van Iran te gebruiken om de Iraanse crisis te ontrafelen. De nieuwe Hard-Liners volgden met dat plan uit eerbied voor hun gevallen vrienden; maar toen de Bolsjewieken de Shah op 2 december vermoordden, waren ze bereid om heel snel over te schakelen op een agressiever beleid. Het tempo van de gebeurtenissen sindsdien is snel toegenomen.

Op 12 december hebben de ministers van Buitenlandse Zaken van de NAVO in Brussel ingestemd met het nieuwe Amerikaanse plan voor nucleaire raketten dat gericht moet zijn op Rusland. Het Kremlin heeft onmiddellijk alle aanbiedingen voor de onderhandelingen over wapencontroleovereenkomsten in Europa volledig ingetrokken. De Russen verklaarden dat de NAVO de basis voor onderhandelingen had vernietigd. De Russen hadden ook geleerd dat de bolsjewieken in de Verenigde Staten zich bereid waren de Iraanse olievelden in te nemen, waarbij ze de Amerikaanse gijzelaars als excuus gebruikten. Rusland bereid is om Afghanistan binnen te trekken. Op 27 december 1979 werd het nieuwe regime van Babrak Karmal door een pro-Russische staatsgreep in Kabul aan de macht gebracht en binnen enkele dagen stortten tienduizenden Russische troepen in Afghanistan. Het was een klassiek geval van schaakspelen door de Russische heersers. Wanneer een expert schaken speler een zet doet, doet hij dat altijd in afwachting van andere moves te komen. Hij evalueert de bewegingen die zijn tegenstander gedwongen zal worden te nemen in vergelding en heeft al gepland hoe hij zal reageren op die.

Waar mogelijk probeert hij bewegingen van zijn tegenstander te provoceren die in zijn eigen voordeel werken. En zo was het in Afghanistan.

Eerst provoceerden de bolsjewieken Rusland bewust door grootschalige operaties in Afghanistan. Deze werden ondersteund door minstens 18 afzonderlijke rebellenbases in naburig Pakistan en betrokken bolsjewistische CIA-agenten en Chinese agenten daar. De Afghaanse opstandelingen hadden al de controle over twee derde van het land overgenomen en er werden ook acties ondernomen om de Moslim-onrust in de hele regio te veroorzaken. Aangezien Rusland 40 miljoen moslims heeft, waren deze acties verplicht om een reactie te trekken van Rusland. De bolsjewieken hier in Amerika waren deze operaties aan het bevorderen om Rusland te lokken tot agressief uitziend gedrag in de buurt van Iran. Hun plan, zoals ik onthulde in audiobrief nr. 37 is, citaat: “Incidenten en botsingen zullen het Amerikaanse publiek conditioneren aan het steeds agressiever gedrag van Rusland.” Maar, mijn vrienden, de Russen weten dat het het Bolsjewistische oorlogsplan is, dus ze hebben een stap voorbij de bolsjewieken gekeken, en ze laten de bolsjewisten van Amerika recht in een militaire val lopen.

In audiobrief nr. 37 legde ik het plan voor een Amerikaanse nucleaire aanval tegen Rusland uit. Het hoofddoel is om de grondbasis in Rusland te vernietigen voor haar geweldige ruimtetriade. Er zijn zes doelen in dit plan.. vier zijn raket bases genaamd Cosmodromes, de andere twee zijn de Cosmosfer installaties in het zuiden van Midden-Siberië. Het plan vraagt om de doelwitten te worden aangevallen door Amerikaanse geheime wapens, die ik beschreef in audiobrief nr. 37. De vier Cosmodromes worden aangevallen vanaf bases in Noord-Noorwegen en de Kaspische Zeekust van Iran. Hybride machines, “Submersible Aircraft” of “Subcraft,” moeten worden gebruikt. Wat de kosmosferinstallaties in Centraal-Siberië betreft, was het oorspronkelijke plan om de provincie Sinkiang in West-China als basis te gebruiken. In audiobrief nr. 52 verklaarde ik dat de provincie Sinkiang niet beschikbaar is, maar begin deze maand, op 4 januari, ging een synthetische “dubbele” voor minister van Defensie Harold Brown naar China om te proberen dat te veranderen. De bolsjewieken willen de provincie Sinkiang gebruiken om vliegtuigen zonder hoge snelheid te lanceren die RPV’s in Rusland worden genoemd.

Nadat Rusland in Afghanistan actie had ondernomen, begonnen de bolsjewieken hier in de Verenigde Staten snel oorlogkoorts op te blazen. Op 4 januari sprak de Carter Synthetic in het Witte Huis op televisie over Amerikaanse vergelding voor de Russische inbraak in Afghanistan. De Russische heersers a, citaat: “atheïstische regering,” de Carter Synthetic vuurde een reeks brede kanten. Hij riep het oude Bolsjewistische wapen van de honger op en embargoeerde 17 miljoen ton graan om naar Rusland te gaan. Om de crisis op een universele manier te dramatiseren, dreigde hij de Verenigde Staten uit de Olympische Zomerspelen in Moskou te trekken en om de hoop op vrede verder te doden, heeft hij de overweging van SALT II opgeschort.

In de dagen die volgden, begonnen we meer en meer te horen over de vermeende bedreiging voor Iran vanuit Rusland, en in de afgelopen week of zo begon de boodschap plotseling door te dringen tot mensen. Overal waar ik ga hoor ik mensen praten over de dreiging van oorlog, en The Threat Is Real, mijn vrienden. Enkele dagen geleden zijn de militaire voorbereidingen voor conflicten in hoog tempo verschoven. Veel reservisten worden in de Verenigde Staten opgeroepen zonder er iets over te zeggen in het nieuws.

Op 12 januari heeft het Kremlin een verklaring afgelegd namens Leonid Brezjnev die de regering Carter heeft veroordeeld. Het sprak over de Verenigde Staten als zijnde, citaat: “een absoluut onbetrouwbare partner in internationale banden.” De Verenigde Staten stuurden een marinearmada met atoomwapens naar Iran... en een aanzienlijk deel van de Amerikaanse

Carrier. En, citaat: “Als er geen Afghanistan was, zouden bepaalde kringen in de Verenigde Staten en de NAVO zeker een ander voorwendsel hebben gevonden om de situatie in de wereld te verergeren.”

Zoals de veronderstelde Brezjnev verklaring werd afgegeven, waren twee Amerikaanse Carrier Task Forces in de Arabische Zee nabij Iran gebouwd rond de Midway en de Kitty Hawk. Twee dagen later arriveerde een derde machtige Carrier groep. Het omvat de nieuwste en grootste luchtvaartmaatschappij van Amerika, de nucleaire Nimitz, evenals de nucleaire Cruisers California en Texas.

Op 17 januari begon de Russische marine zich snel te verspreiden richting de Indische Oceaan. Een laat model Kara-klasse Cruiser en vier andere schepen werden die ochtend gezien die zuidwaarts door de Japanse Zee zeilden. Op 18 januari waren er meer dan 180 Russische onderzeeërs onderweg en nog meer werden bevolen om zich bij hen te voegen; en tegelijkertijd zwermden de onderzeeërs rond de Verenigde Staten bewapend met Neutron Raketten in positie. Ondertussen heeft een woordvoerder van Buitenlandse Zaken de crisissfeer opwarmd. Hij zei: “Onze inzet voor de territoriale integriteit van Iran staat, ondanks hun schending van het internationale recht, vertegenwoordigd door hun voortdurende greep op ons volk.” Op dezelfde avond, afgelopen vrijdag, hebben sommige tv-nieuwsprogramma’s in artikelen gedumpt om te zeggen dat elk conflict over Iran snel tot een nucleaire oorlog kan leiden. En toen deze gebeurtenissen zich ontvouwen, vormden zich Russische kosmosferen boven het crisisgebied. Tegen begin vrijdagavond waren er 144 Cosmosferen op alert zweven over de Arabische Zee en aangrenzende landgebieden van Saoedi-Arabië naar Zuid-India. Afgelopen zaterdag 19 januari keerde ambassadeur Thomas Watson na weken afwezigheid terug naar Moskou. Toen hij op het vliegveld aankwam zei hij: “Er is geen twijfel maar wat we in een zeer ernstige situatie zitten”; en zoals hij sprak over hoop op goede wil en inspanning aan beide kanten, echo’s van Pearl Harbor waren in de maak.

In audiobrief nr. 34 beschreef ik hoe Japan werd gelokt om een aanval op Pearl Harbor te plegen. Ten eerste was de Japanse woede tegen de Verenigde Staten opgeschrikt door een verscheidenheid van boycot technieken. Toen, onze vloot in Pearl Harbor werd vastgehouden als een verleidelijk doelwit. De meeste van onze Pacifische vloot zaten in de haven en ze zaten rustig voor anker en konden niet snel reageren in een noodgeval, maar onze drie vliegdekschepen waren in veiligheid gebracht omdat ze onmisbaar waren voor de plannen voor een tegenaanval tegen Japan.

Vandaag is het vier decennia later en we leven in een nieuw tijdperk van wapens, dus nu zijn het de Vliegtuigdragers zelf die zijn gedegradeerd tot aas in een oorlogsval. Sinds mijn laatste verslag gisteravond zitten alle drie Amerikaanse vliegdekschepen in de buurt van Iran voor anker. Allen zijn vlakbij de ingang van de Perzische Golf langs de kust van Oman. De Midway en Kitty Hawk rusten aan de andere einden van het eiland Masira; en de grote prijs, de Nimitz, is ongeveer vijfentwintig mijl ten zuidoosten van de hoofdstad Muscat.

Amerikaanse verklaringen zijn ontworpen om Russische verdenkingen van een Amerikaanse militaire aanval in Iran te voeden. Dit is bedoeld om de Russische marine in de regio te trekken om de militaire opbouw van de Verenigde Staten daar tegen te gaan; en door de Carriers te bevelen om voor anker te gaan zitten, hopen de bolsjewieken in het Amerikaanse militaire establishment de Russen tot een aanval te provoceren, maar het is allemaal een gigantische afleidingsmanoeuvre. Het doel is de Russen af te leiden van de echte voorbereidingen voor een nucleaire eerste aanval op Rusland. Deze voorbereidingen zijn degene waar ik voor waarschuwde in audiobrief nr. 37. Toen Amerikaanse militaire bronnen de Russische massale marineleger ontdekten vanaf 17 januari, gaf het aan dat het plan werkte. De volgende dag

waren de bolsjewieken zeker. De Russische marine kwam met een doorbraaksnelheid naar de Arabische Zee.

Op dat moment werd de echte actie gestart in de Kaspische Zee en voor Noord-Noorwegen. De Subcraft met Israëlische piloten waren onderweg. Ze reisden onder water op de eerste benen van hun aanvalsmissies. Tegen zaterdagavond, twee nachten geleden, naderde het aantal Russische marineschepen in de Arabische Zee 400. De meeste van deze waren onderzeeërs van alle soorten; en zoals verwacht, de Russische vloot was uit te fanting in een band die zich uitstrekte van Saoedi-Arabië naar India. De Russen sloten het zuidelijke deel van de Arabische Zee af. Als gevolg daarvan zitten Amerikaanse marinetroepen in het gebied, waaronder de drie vliegdekschepen, vast. Ze zijn in de minderheid, maar dit alles was precies zoals verwacht door de Amerikaanse bolsjewieken; en zo laat zaterdagavond, Washington tijd, een gecodeerd signaal werd naar de Subcraft flitste om door te gaan zoals gepland. Tegen die tijd was het noordelijke contingent van Subcraft in de Witte Zee. Het zuidelijke contingent had het noordeinde van de Kaspische Zee bereikt. Het was al daglicht zondagmorgen, de 20ste, voor de Subcraft contingents. Hun bevel was om de dag onder water te wachten, uit het zicht, en daarna, na het vallen van de avond, zouden zij hun gestage benadering voortzetten om dicht bij hun doelwitten te komen. De Subcraft hielden strikte radiostilte in stand. Ze waren ook diep genoeg onder water om onzichtbaar te zijn van de lucht naar het oog of de radar, maar ze waren ook knuffelen de kustlijnen in het water te ondiep voor Russische sonar om ze op te pikken, en hun infrarood handtekeningen waren verwaarloosbaar als gevolg van uitgebreide ontwikkeling. Kortom, volgens de westerse technologie waren ze niet te detecteren; maar in audiobrief nr. 42 onthulde ik Rusland's geheime wapen. Het heet "Psychoenergetic Range Finding" of PRF. Het is anders dan sonar en soortgelijke technieken. Prf tunes in de werkelijke atomaire handtekening van een doel, en er is geen methode bekend waarmee Prf kan worden geblokkeerd.

Door hun marine te sturen naar de Arabische Zee, doen de Russen alsof ze misleid worden door de bolsjewistische afleiding met de vliegdekschepen. Op deze manier moedigden ze de bolsjewieken aan om het Subcraft naar hun doelwitten te lanceren. Ze wachtten tot de Subcraft ver weg waren van hun bases en uit het zicht van de bolsjewieken, die de Amerikaanse eerste slag operatie leiden; Maar de hele tijd werden ze gevolgd door Cosmosferen boven ons met PRF, en kort na 01:00 uur gisterochtend begonnen de Cosmosferen met het afvuren van hun geladen deeltjesbundelwapens. Er waren 10 Subcraft in de Witte Zee. Ze verdwenen allemaal in een verblindende blauw-witte watertuit van stoom, rook en vuur. In het noorden van de Kaspische kust waren er 19 Subcraft. Ook zij, ontmoetten hetzelfde lot.

In audiobrief nr. 33 voor april 1978 bleek dat de Verenigde Staten niet langer Spy Satellites die kunnen bespioneren Rusland. Tegen die tijd had Rusland ze al allemaal vernietigd, met behulp van hun Kosmos-interceptoren; en zo konden de Bolsjewistische oorlogsplanners hier in Amerika de vernietiging van de Subcraft niet waarnemen. De Subcraft had ook opdracht gekregen om strikte radiostilte te handhaven, ironisch genoeg om te ontsnappen aan detectie. Dus hun totale stilte heeft nu geen verdenkingen gewekt van de kant van de bolsjewieken.

Op dit moment is de Russische marine nog steeds ingezet in de Arabische Zee zoals voorheen. Ze doen nog steeds alsof ze misleid zijn door de Bolsjewistische truc met de vliegdekschepen, omdat de subcraft-subeenheden slechts de helft waren van het eerste-steekplan dat ik beschreef in audiobrief nr. 37. De andere helft is de RPV's in de provincie Sinkiang, China. Toen Harold Brown eerder deze maand naar China ging, werd er overeenstemming bereikt om Amerikaanse RPV's in de provincie Sinkiang te laten. Ze zijn nu onderweg naar daar en zullen zo snel mogelijk worden aangevallen.

De bolsjewieken hier in Amerika geloven dat hun subcraft nu bij hun laatste controleposten wacht op het bevel om de Cosmodromes aan te vallen. Zij zijn van plan dat bevel te geven zodra de RPV's in de provincie Sinkiang zijn geïnstalleerd. Maar de Russen willen het plan verpesten. De huidige grens met de provincie Sinkiang ligt langs de Russische grens. Ze zijn een elitekorps, hoog opgeleid en gewapend met kernwapens op het slagveld. Ze zijn er om de RPV's aan te vallen en te vernietigen bij aankomst voordat ze kunnen worden ontslagen. Als back-up zijn er ook 18 Cosmosferen overhead, maar die zullen niet worden gebruikt tenzij het absoluut noodzakelijk wordt. De Russen bewaren hun machtigste wapens voor de grote oorlog om voor maximale verrassing te komen. Op dit moment zien ze wat ze doen als een operatie om de tanden van de bolsjewistische draak te trekken. Zij gebruikten de kosmosferen om de subcraft te vernietigen omdat hun vijanden het niet konden observeren en er niets van konden leren, maar er zullen getuigen zijn, zelfs als ze niets openlijk zeggen, in de provincie Sinkiang.

De operatie tegen de provincie Sinkiang is essentieel voor de Russen en staat dus onder leiding van een toplid van de nieuwe regeringsgroep van Kremlin Hard-Liners. Hij is Victor Paputin, een ingenieur en voorheen tweede in het commando van de Russische Nationale Politie. Begin deze maand op 3 januari, de dag voordat de Harold Brown synthetische naar China vertrok, droeg Pravda een aankondiging over Paputin. Het rapporteerde zijn "ontijdig overlijden," maar dit was slechts een dekmantel om zijn plotselinge afwezigheid uit Moskou te verklaren. Hij was eigenlijk op weg naar de Chinese grens om een stap voor te zijn op het Bolsjewistische eerste aanvalsplan.

Vrienden, het decennium van de jaren 80 begint als een decennium van dodelijk gevaar; maar als het tempo van de gebeurtenissen in dit tempo blijft, zal het gevaar niet ver in het decennium duren. Hoe dan ook, het zal snel voorbij zijn.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 54

24 februari 1980

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter in Washington. Vandaag is het 24 februari 1980, en dit is mijn audiobrief nr. 54.

Over een paar jaar zullen de overlevenden van de Eerste Kernoorlog vragen gaan stellen. Zij zullen naar de rokerige resten van een verwoeste wereld kijken en vragen: “Hoe kon dit gebeuren? En waarom werd het niet voorkomen?”

Misschien ben je een van die ongelukkige overlevenden. Deze boodschap zal begin 1980 door mijn luisteraars als eerste gehoord zijn, maar misschien ben je geen luisteraar uit 1980. Misschien vond je deze tape in 1985 of in 1990 in een kelder en misschien speel je het nu uit nieuwsgierigheid zonder enig idee van wat ik te zeggen heb.

Als je deze boodschap nog een dag na de Eerste Kernoorlog hoort, dan spreek ik vooral tot jou, want in tegenstelling tot mijn luisteraars in 1980, heb je die in 1985 of 1990 luisteren het voordeel van achteraf inzicht, een gevoel van geschiedenis. Je weet dat Nuclear War One echt heeft plaatsgevonden. U weet dat het destructiever was dan alle vorige oorlogen in de geschiedenis samen; en u weet ook iets wat ik begin 1980 spreek, niet weet. Als je een overlevende bent van Nuclear War One terwijl je naar deze band luistert, weet je wie de oorlog won. Hebben de nieuwe Russische heersers hun doel bereikt van totale overwinning? Of hebben de nieuwe heersende kringen van Amerika, de bolsjewieken, hun doel van nucleaire patstelling bereikt met 350 miljoen doden wereldwijd? Als overlevende van de oorlog, zult u het antwoord op die vraag weten, maar u zult nog steeds al die vragen stellen over waarom en hoe het in de eerste plaats gebeurde.

Mijn doel in deze boodschap is om u enkele antwoorden te geven, en in het proces geef ik ook een waarschuwing aan de weinigen die vandaag al bereid zijn om te luisteren in 1980.

Het is nu zeven jaar geleden dat ik voor het eerst openbaar begon te maken met mijn vertrouwelijke informatie over economische, politieke en militaire plannen. Het begon allemaal met mijn non-fictie boek The Conspiracy Against The Dollar, uitgegeven in 1973 door George Brasiller in New York. In het boek liet ik zien hoe machtig mensen en organisaties waren van plan om bewust de Amerikaanse economie te vernietigen op weg naar oorlog. Ik beschreef hoe de inflatie in gang was gezet door de Amerikaanse dollar te scheiden van zijn goudrug, en ik legde uit hoe dit bedoeld was om de machtige weinigen ten koste van ons allen te laten gaan. Het spijt me dat ik het moet zeggen. Het gebeurt allemaal voor onze ogen. Voor de planners van dit alles is het een groot spel van getallen op een computer; maar voor de rest van ons is het een tragisch menselijk verhaal dat miljoenen keren herhaald is. Niemand hoeft meer te worden verteld dat er iets mis is.. We kunnen het allemaal voelen in de lucht. Maar onze leiders vertellen ons niet de waarheid, en dus worden de mensen vernietigd bij gebrek aan kennis.

Ik ontvang tegenwoordig talloze brieven die het allemaal veel Beter uitdrukken dan ik kan. Ik ga een deel van een brief lezen die ik onlangs kreeg van een vrouw en moeder in mijn thuisstaat West Virginia. Het klinkt misschien bekend voor je. Ik citeer nu:

"In mijn korte 29 jaar van het leven, lijken de veranderingen in de economie zo drastisch als snel. Mijn vader, een voorman bij een plaatselijke olieraffinaderij, nu overleden, verdiende $500 per maand. We aten heel goed, en ik werd voorzien van nieuwe schoolkleding komen

herfst en lente van elk jaar, plus comfort van vele speelgoed kinderen verlangen. We waren niet rijk, maar middenklasse en comfortabel.

Mijn man en ik verdienen 1500 dollar. We hebben geen nieuwe auto, geen creditcards, geen rekening. Onze enige troef, ons huis, wordt snel kleiner als onze drie kinderen groeien tot adolescentie. We leven van de ene dag op de andere en hebben in meer dan één crisis om hulp van onze ouders moeten vragen. Ik kan niet geloven dat dit mogelijk is. In 1970 had ik mijn eerste auto en herinner me dat ik 27 tot 29 cent per liter betaalde. Ik maak me voortdurend zorgen over mijn jongens en hoe ze hun volwassen jaren zullen overleven. Mijn oudste zoon zal over vijf korte jaren op de leeftijd van de ontwerper zijn, en ik vrees voor zijn leven. "

Einde citaat uit de brief van mijn luisteraar.

Vrienden, dit soort dingen zijn de basis van wat onze eigen heersers hier in Amerika ons aandoen. Er is niets toevalligs aan dit alles. Als het een ongeluk was, had ik niet de informatie gehad om te waarschuwen dat het zeven jaar geleden begon, en onze problemen zijn nu slechts een bleke schaduw van dingen die komen! De brief die ik net voor u las beschrijft het begin van het einde van een manier van leven, de Amerikaanse manier; en deze maand, februari 1980, is het gesymboliseerd aan het begin van het einde een andere traditie.. de Olympische Spelen.

Zes weken geleden begon de marionet Carter Administration begin januari te boycotten op de Olympische Zomerspelen 1980 in Moskou. De Olympische boycot zou Rusland straffen omdat het twee maanden geleden naar Afghanistan verhuisde, maar de Olympische boycot is eigenlijk slechts een onderdeel van een veel bredere boycotcampagne die Rusland tot oorlog moest aanzetten; en de Olympische beweging zelf wordt nu bedreigd als het eerste slachtoffer van deze campagne van de Verenigde Staten. Het doel van de anti-olympische campagne van het Witte Huis is de Moskouse Olympiade volgende zomer, maar al de manoeuvrering voor oorlog heeft opgezwollen grijze wolken over de winter Olympische Spelen bij Lake Placid, New York.

De afgelopen twee weken is het Placidmeer de scène van Winter Olympiade nummer 13, en het ongeluk heeft blijkbaar zijn schaduw vanaf het begin werpen. Ten eerste, op 9 februari verzuurden de Verenigde Staten de atmosfeer tijdens de openingssessie van het Internationaal Olympisch Comité in Lake Placid. Het Comité was geschokt en verontwaardigd over de toespraak die de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken die avond hield. Zijn enige officiële functie op de sessie was een eredienst om de opening van de sessie uit te roepen; maar hij deed geen moeite om dat te doen noch verspilde hij een woord over zaken als goed sportmanschap, broederschap, of iets anders waar de Olympische Spelen voor zouden moeten staan. In plaats daarvan was de hele toespraak een tirade tegen Rusland, eisend dat de zomerspelen worden weggenomen uit Moskou.

De volgende dag, 10 februari, landde een Aeroflot straalvliegtuig met 122 Russische atleten op weg naar Lake Placid op Kennedy Airport in New York. Het vliegtuig werd geweigerd gronddienst en moest vliegen naar Dulles Airport buiten Washington! Vanaf hier moesten de Russische atleten met de bus terug naar het meer Placid en toen ze aankwamen kregen ze een voorproefje van de nieuwste Amerikaanse Olympische gastvrijheid. De Russen werden zonder voldoende warmte in woningen ondergebracht en met slechts één toilet voor 18 kamers.

Toen de wedstrijden begonnen in Lake Placid, deden ze dat in de schaduw van een Olympische ultimatum naar Rusland door de Verenigde Staten. Als Rusland zich niet tegen 20 februari uit Afghanistan terugtrok, zouden de Verenigde Staten zich terugtrekken uit de Olympische Spelen in Moskou. De deadline is verstreken zonder Russische terugtrekking uit Afghanistan, en de Olympische beweging lijkt op weg naar vernietiging.

Oorlogspraat draait nu om ons heen. Als een grote draaikolk verspreidt het zich steeds breder, zuigt het alles eromheen in. De omvergeworpen bolsjewieken uit Rusland die nu Amerika beheersen, zullen alles en iedereen gebruiken om hun doelen te bereiken. Ze geven om niets anders dan oorlog, revolutie, en ons allemaal vangen in hun wervelende hel van satanische macht. Zoals altijd zijn onschuldige slachtoffers de sleutel tot bolsjewistische ontwerpen. Vandaag zijn deze onschuldige slachtoffers talloze Olympische atleten wiens dromen van glorie verdrinken in de vortex van bolsjewistische intriges. Morgen zijn de bolsjewieken van plan dat de slachtoffers jij en ik zijn door de miljoenen; en het zullen niet alleen onze dromen zijn die eruit worden gesnuffeld maar ons leven, want menselijk offer op grote schaal is altijd een kenmerk van bolsjewistische plannen voor macht.

Eerder deze maand werd onze situatie nauwkeurig samengevat door een anti-ontwerp spreker aan studenten in Berkeley, Calif. Hij zei: “We wonen nu allemaal in Guyana.”

De bolsjewieken hier in Amerika sluiten ons land... als ze zich voorbereiden op een nucleaire oorlog en bolsjewistische dictatuur. De dreiging om de paspoorten van atleten die naar de Olympische Spelen in Moskou willen gaan, in te trekken is slechts het begin. De meeste Amerikanen begrijpen nog steeds niet wat er gebeurt, maar de val sluit al rond ons allemaal.

Mijn drie speciale onderwerpen deze maand zijn:

Onderwerp 1 De Secret American nederlaag van januari 1980 Onderwerp 2 Weer Wijziging als wapen van de verlossing Onderwerp 3 Rusland’s versnelde voorbereidingen om nucleaire oorlog te overleven

Onderwerp 1.. Vier dagen geleden op 20 februari is het Olympisch ultimatum van de Verenigde Staten tegen Rusland verlopen. Die dag zeiden Pravda en het officiële Russische nieuwsagentschap Tass dat het Politbureaulid Michail Suslov een toespraak had gehouden in een stadje aan de Wolga rivier. De toespraak was eigenlijk een collectieve reactie van het Kremlin op Amerikaanse acties. Het antwoord op het verstrijken van het Olympische ultimatum was, citaat: “Het Sovjetvolk zal niet geïntimideerd worden.” Toen werd Amerika beschreven als het gebruiken van Afghanistan als een voorwendsel voor chantage en bedreigingen. En in antwoord daarop zei Suslov: “De Amerikaanse regering zal de Verenigde Staten zelf schade toebrengen.”

De Russen willen deze woorden waarmaken, vrienden. Ze willen de Verenigde Staten in de ene militaire val laten lopen na de andere. Elke keer als ze van plan zijn om de bolsjewieken hier in Amerika te laten geloven dat ze een verrassing verzinnen, maar elke keer dat de Russen van plan zijn om een stap voor te zijn. Elke keer als de bolsjewistische draak een slagtand toont, zijn de Russen van plan om het te trekken; en zoals Suslov het een paar dagen geleden zei, zullen de acties van de Amerikaanse regering vooral schade toebrengen aan de Verenigde Staten zelf.

De nieuwe Russische master strategie was al aan het werk toen ik audiobrief nr. 53 vorige maand opgenomen. Toen bleek dat de bolsjewieken al het plan van augustus 1978 voor een nucleaire eerste aanval tegen Rusland in gang hadden gezet. De geheime planners van de Amerikaanse operatie verwachtten volledig dat de operatie zou kunnen leiden tot nucleaire oorlog 1 voor het einde van januari. Maar vorige maand meldde ik dat de geheime Amerikaanse nucleaire aanval operatie tegen Rusland al in grote problemen zat.

Ten eerste werden de door Israël gepiloten Amerikaanse onderzeeërs in de Witte Zee en de Kaspische Zee op 20 januari uit het bestaan geblazen. Ik heb dat vorige maand aan u kunnen melden, dus ik zal het nu niet allemaal nog eens beschrijven. Het belangrijkste om te herinneren is dat de Russen de Amerikaanse Subcraft in een val hadden gelokt, waar ze

werden vernietigd; en hun vernietiging vond plaats onder omstandigheden die de bolsjewieken hier verhinderden om er onmiddellijk over te leren. Als gevolg daarvan gingen andere delen van het Amerikaanse nucleaire aanvalsplan nog steeds door.

Toen ik vorige maand mijn audiobrief opnam op 21 januari, meldde ik dat Amerikaanse RPV's naar de provincie Sinkiang, Red China werden gehaast. Een RPV is een vliegtuig met afstandsbesturing; en die welke vorige maand op weg waren naar China waren zeer speciaal. Ze waren relatief klein en moeilijk te vinden, zeer snel, en in staat om een bekende antivliegtuig raket te overtreffen. Net als de Subcraft waren de RPV's essentieel voor het aanvalsplan dat ik voor het eerst onthulde in augustus 1978.

Toen ik het aanvalsplan onthulde, legde ik ook uit hoe wanhopig Amerika's heersende cirkels waren om toegang te krijgen tot de Chinese provincie Sinkiang. Dit was de geografische sleutel tot het plan om Amerikaanse RPV's te gebruiken om de Russische kosmos-installaties in Siberië aan te vallen, maar het duurde bijna anderhalf jaar voordat China eindelijk akkoord ging met het plan.

De doorbraak kwam tijdens de dringende reis naar China begin vorige maand door de Amerikaanse minister van Defensie. We hoorden meteen geruchten over een militaire alliantie met rood China. Een deel van de prijs van de deal was voor de Verenigde Staten om zich de handelsstatus van Red China "meest favoriete natie" onmiddellijk te veroorloven; en dus toen zijn reis naar China beëindigde, begon het Witte Huis plotseling te leunen op het Congres om snel te handelen. Tegen 20 januari kreeg China de garantie dat het zou worden aangenomen; en vier dagen later keurden ons rubberen stempelhuis en Senaat de status van "meest favoriete natie" voor rood China met overweldigende marges goed. De Bolsjewistische oorlogsplanners hier in de Verenigde Staten wachtten niet op de werkelijke stemming; ze hadden haast.

Op 21 januari waren de RPV's op weg naar China, zoals ik vorige maand heb gemeld. Ik kan nu melden dat ze in de provincie Sinkiang zijn aangekomen op dezelfde dag dat ik audiobrief nr. 53. 21 januari opnam. Er waren 14 RPV's zeven zouden worden gelanceerd in Semipalatinsk waar de Russische Cosmosferen en Deeltjes Beam wapens worden verzameld. De andere zeven zouden worden gelanceerd in Novosibirsk, waar de operationele Cosmosferenbasis zich bevindt; en elke RPV had een multimegaton waterstofbom met een kobaltjas. In de nucleaire bommen lingo waren het extreem vuile bommen, ontworpen om het doelgebied te bedekken met een dodelijke straling voor decennia. Vorige maand meldde ik dat er vier Russische Commandogroepen aan de grens stonden te wachten op de RPV's. Toen ze op 21 januari aankwamen, wachtten de Russen maar lang genoeg om ervoor te zorgen dat alle RPV's op hun plaats waren. Toen rond middernacht die nacht, begonnen de Russen in te trekken. Voor het geval dat er ook 45 Cosmosferen over het gebied zweven, maar ze waren niet nodig. De Russische Commando's bereikten een complete verrassing, en het was allemaal in een kwestie van minuten voorbij. De RPV's waren allemaal opgeblazen en het kamp werd overspoeld.

In november 1978 werd een geheime Russische raketbasis in Guyana, waarover ik vier jaar lang publiekelijk gewaarschuwd had, vernietigd. De Amerikaanse en Israëlische commandotroepen namen de basis per storm en doodden elke Russische op de basis, zoals ik in audiobrief nr. 40 vermeldde. Maar vorige maand hebben de Russen de score gescoord. Russische Commando's hebben de geheime Amerikaanse RPV-basis in de provincie Sinkiang, China, uitgeroeid en er werd geen lid van de gezamenlijke Amerikaanse en Israëlische strijdkrachten aan de basis gespaard.

Toen de Chinese dageraad brak over de smeulende ruïnes van de Amerikaanse RPV basis, 23 januari was bezig zijn weg over de hele wereld. Die avond was de laatste replica voor wijlen

president Jimmy Carter gepland op televisie. Het zou een moeilijke toespraak zijn, het podium voor oorlog zelf binnen enkele dagen te openen, maar de bolsjewistische militaire planners hier in Amerika waren in een staat van omwenteling. De RPV-operatie in China was een ramp geworden, dus het was duidelijk dat de Russen nu alert waren. De beslissing werd genomen om alle andere onderdelen van de nucleaire eerste aanval te bevriezen om de situatie te beoordelen. Gecodeerde signalen werden naar de niet-bestaande Subcraft in de Witte en Kaspische Zee flitsen om “vast te houden” op hun laatste controlepunten.

Tegelijkertijd werd er een andere Subcraft operatie gestart in de Zwarte Zee. Negenentwintig (29) Subcraft was erbij betrokken en ze werden allemaal bevolen om in hun spoor te stoppen en op verdere orders te wachten. De Black Sea Subcraft operatie was geen onderdeel van het oorspronkelijke plan dat ik een jaar en een half geleden onthulde, maar gedurende die tijd heeft het Russische Particle Beam wapenprogramma extra doelen toegevoegd aan het Bolsjewistische eerste-staking plan. Drie van de belangrijkste nieuwe doelen zijn op Kharkov, Voronezh en Kazan, zoals ik zal uitleggen in Onderwerp 3. De eerste twee werden aangevallen vanuit de Zwarte Zee; het derde doel, Kazan, werd benaderd vanuit de Kaspische Zee door Subcraft, met behulp van de enorme Wolga rivier.

Toen de Black Sea Subcraft op 23 januari moest stoppen, waren velen nog steeds dicht bij hun bases in Noord-Turkije. Elf Subcraft werden geregeld langs de Russische Krim kust, maar de rest waren nog steeds in Turkse wateren. Dat bracht de Russen met een klein dilemma. Zoals ik vorige maand heb gemeld, geven de Russen er de voorkeur aan hun belangrijkste wapens nu niet te gebruiken waar ze in actie kunnen worden gezien; maar het werd al snel duidelijk aan de Russen dat de bolsjewieken koude voeten kregen en binnenkort de Subcraft terug zouden bestellen naar hun bases. Kort na de nacht viel over de Zwarte Zee op 23 januari, gaf het Russische Hoge Commando het bevel om de Subcraft aan te vallen. Er waren 92 kosmosferen die over de Zwarte Zee zweefden. Elk Subcraft werd continu gevolgd door minstens drie Cosmosferen met behulp van hun Psychoenergetic Range-Finding apparatuur. Toen de aanvalsopdracht werd gegeven, begon de kosmosferen hun geladen deeltjesbundelwapens naar beneden in de zee te vuren. Elk subcraft rustte bewegingloos een korte afstand onder water, niet lang genoeg diep om vernietiging te voorkomen; En zo elk Subcraft uitbarstte kort in een briljante wolk van stoom en puin. Dan was de zee weer donker. Kans waarnemers aan wal en op schepen zag niets meer dan een korte intense licht op een verre horizon.. een vonk die verdween zo snel als het was verschenen. Maar voor de Bolsjewistische oorlogsplanners hier in Amerika, die korte vonken aan de horizon gespeld ramp. Ze betekenden dat al die nucleaire-gewapende Subcraft in de Zwarte Zee niet beschikbaar zou zijn voor een tweede poging later op.. en de bolsjewieken vervolgens goed geraden dat hetzelfde gold voor de Subcraft in het Witte en Kaspische Zee.

De vernietiging van het Subcraft in de Zwarte Zee vond plaats net na 16:00 uur. Eastern Standard Time 23 januari 1980. Enkele uren later werd de zogenaamde Carter Doctrine in de “State of the Union” toespraak op televisie uitgeroepen. Voor de publieke consumptie, de Verenigde Staten was nog steeds hard praten, dreigend om militaire macht te gebruiken in de Perzische Golf; maar later diezelfde avond, 23 januari, waren het de Russen die de echt harde praten uit het publieke oog.

Sovjet-ambassadeur Anatoly Dobrynin kwam plotseling bij Buitenlandse Zaken voor een onverwachte late avond vergadering. Daar ontmoette hij anderhalf uur lang een topvertegenwoordiger van de bolsjewieken. Dobrynin staat bekend om de stralende glimlach die hij altijd draagt, maar hij stopte met lachen zodra de vergadering begon. Hij bevestigde dat Rusland de Amerikaanse Subcraft en RPV’s had vernietigd. Hij heeft ook de aandacht

gevestigd op een niet-bekend gemaakte ramp in de Egeïsche Zee, die eerder die dag in de buurt van Noord-Griekenland was.

Een zwijgzaam “olieplatform”, zogezegd, was onder Noorse en Amerikaanse controle aan het werk geweest, met Duitse en Nederlandse arbeiders; maar die dag was het platform plotseling in vlammen opgegaan, en doodde iedereen aan boord. Dobrynin legde uit dat Rusland had geweten wat het platform van plan was en het niet goedkeurde. Het plande om nucleaire raketten op de zeebodem te plaatsen, gericht op het hart van Rusland. De Russen hadden gewacht tot de raketten aan boord waren van het platform klaar voor het planten.. Toen een trio van Cosmosferen overhead had vernietigd platform, raketten, en de bemanning allemaal in een keer.

Tot slot voegde Dobrynin iets toe dat bedoeld was om de hopeloosheid van de Bolsjewistische oorlogsplannen naar huis te drijven. Hij onthulde dat Rusland wist dat er nog een element in het plan van de eerste aanval was dat nog steeds in gang was gezet. Een kleine kracht van vier andere Subcraft verhuisden naar de Oostzee, gewapend met kobaltbommen. Ze waren een zelfmoordmacht en ze waren allemaal op weg naar een enkel doel Moskou. Ze zouden de Russische Oostzeekust onder water benaderen totdat ze bij de grens tussen Kaliningrad, Riga en Leningrad aankwamen. Toen de bestelling kwam, was het plan om ze naar boven te brengen en de overgang naar vluchtconfiguratie te maken. Van daaruit riepen ze op om te opstijgen... en hun kobaltbommen bewapenden voor detonatie bij de inslag. Ze vliegen hun super stille Subcraft op boomhoogte. Hun missie riep hen op om zo dicht mogelijk bij Moskou te komen voordat ze neergeschoten werden. Toen elk subcraft in vlammen opging, zou de kobaltbom automatisch ontploffen. De Bolsjewistische oorlogsplanners hier in de Verenigde Staten hadden niet verwacht dat een van hen Moskou zou bereiken, maar ze waren ervan overtuigd dat ze dichtbij genoeg zouden komen om het werk te doen.

De ontploffing op grondniveau van vier kobaltbommen zou een enorme wolk van dodelijke radioactieve neerslag naar het oosten sturen, en de bolsjewieken hier waren er zeker van dat Moskou, het zenuwcentrum van Rusland, niet zou overleven. Door een enorme dosis radioactief gif toe te dienen, wilden de bolsjewieken Moskou veranderen in een reusachtige Jonestown van stille dood. Dobrynin beschreef het allemaal tijdens de vergadering. Toen onthulde hij dat Rusland alle vier zelfmoorden opspoorde. Hij bewees het door hun locaties te geven, maar zei: "Ik moet jullie meedelen dat jullie nu worden uitgenodigd om te proberen deze vier machines te redden van vernietiging als jullie dat kunnen. U kunt proberen om ze te verbergen of te beschermen op welke manier u kiest.. u zult ontdekken dat je niet kunt. Plotseling om 1:00 uur Oosterse Standaard Tijd morgen, twaalf uur over nu, zullen ze allemaal ophouden te bestaan."

De volgende dag, 24 januari, de Russen hun bedreiging. Een zelfmoord Subcraft was vlakbij de Russische Oostzeekust zelf dicht bij Kaliningrad; een andere was goed in het westen in de buurt van de grens tussen Oost-Duitsland en Polen, waar het de kust raakte; De derde was ver naar het noorden, 30 mijl ten noordwesten van Pori, Finland; en de vierde was duidelijk buiten de Oostzee, ongeveer 70 mijl noord-noordwesten van Bergen, Noorwegen...maar alle vier werden tegelijk door de Cosmosferen zwevend in de lucht boven hen.

De vernietiging van de zelfmoord Subcraft met hun kobaltbommen was het einde van de mislukte eerste aanval vorige maand. Het was een totale nederlaag voor de Verenigde Staten, terwijl Rusland niet zozeer een kras op de arm kreeg; en de gevolgen ervan verspreiden zich nog steeds. Zo was het debacle in de provincie Sinkiang een grote schok voor China. Het heeft de argumenten binnen de Chinese heersende kringen nieuw leven ingeblazen dat de Verenigde Staten een papieren tijger is, en de Chinese militaire commandanten die betrokken waren bij de Sinkiang-affaire zitten in grote problemen. De laatste dagen zijn berichten begonnen om het

Westen te bereiken over een grote herschiktheid in het Chinese leger. Rusland wil alle bolsjewistische leiders van China ontruimen.

Ondertussen, mijn vrienden, slechts een paar uur geleden, ontving ik bevestigd bewijs over een dringende nieuwe ontwikkeling in Iran. De artsen van het Tehran ziekenhuis hebben in de afgelopen 12 uur aangekondigd dat Ayatollah Khomeini geen bezoekers zal zien tot nader order, inclusief religieuze en politieke leiders. De dokters zeggen dat hij te veel belasting heeft betaald, maar de echte reden, mijn vrienden, is dat Ayatollah Khomeini in de afgelopen 48 uur werd vermoord en vervangen door een dubbelganger. Het was de vierde aanslag op zijn leven, en dit keer lukte het. Hij werd boven het linkeroog geschoten.

Onderwerp 2.. Enkele avonden geleden op 21 februari presenteerde het CBS Evening News een sensationeel rapport. In het rapport werd beweerd dat Israël zijn eerste atoombomtest afgelopen herfst had uitgevoerd. CBS beweerde dat de bom was ontploft over de Zuid-Atlantische Oceaan op 22 september 1979. Er werd ook verklaard dat nabij Zuid-Afrika de Israëli's had geholpen bij het maken van de atoomtest. Het klonk allemaal als een net antwoord op het beroemde mysterie van de gigantische dubbele flits in dat gebied enkele maanden geleden.

Het mysterie begon op 25 oktober 1979. Op die datum brachten de Verenigde Staten een verklaring uit via het ministerie van Buitenlandse Zaken. De verklaring begon met te zeggen dat de Verenigde Staten hadden verkregen, citaat: "Een indicatie suggereert dat er een lage-opbrengst nucleaire explosie op 22 september plaatsvond." Dat zijn zeer onzekere woorden, maar de rest van de verklaring was nog vager. Bijvoorbeeld: De locatie van de zogenaamde explosie werd beperkt tot, citaat: "een gebied van de Indische Oceaan en de Zuid-Atlantische Oceaan, waaronder delen van het Antarctische continent en het zuidelijke deel van Afrika." Dat is een gebied van enkele miljoenen vierkante kilometers. Bovendien gaf de regering van de Verenigde Staten toe dat ze geen bewijs had over wat er was gebeurd, en de aankondiging eindigde in de twijfelachtige woorden: "We blijven beoordelen of een dergelijke gebeurtenis heeft plaatsgevonden."

Veel mensen waren erg verontrust door de wazigheid van de aankondiging. Het was duidelijk dat er iets spectaculairs had plaatsgevonden in de buurt van Zuid-Afrika, mogelijk een atoomexplosie; maar de Verenigde Staten was niet zeker wat het was, of waar het was gebeurd, of zelfs als het echt was gebeurd. Sommige mensen vroegen zich af, "Hoe kan dit?"

We krijgen voortdurend te horen dat de Verenigde Staten de wereld kunnen bekijken met Early Warning en Spy Satellites. We worden verondersteld dat niemand een raket op ons kan afvuren, zelfs niet vanuit een onderzeeër op zee, zonder gevangen te worden in de daad van onze satellieten. Om de zaak nog erger te maken, kwamen verslaggevers er al snel achter dat de satelliet die de mysterieuze dubbele flits oppikte geen Early Warning of Spy Satellite was. Het is een oud relikwie gelanceerd een decennium geleden genaamd een Vela Satellite. Het is de laatste overlevende van een serie van monitoring satellieten voor de Atmosferische Test Ban Verdrag, en het was weinig meer dan geluk dat het gebeurde om de mysterieuze dubbele flits te zien afgelopen herfst. Als de dubbele flits plaats had gevonden buiten bereik van de Vela, zou het volledig onopgemerkt gebleven zijn door de Verenigde Staten, omdat de Verenigde Staten niet langer Spy of Early Warning Satellites voortdurend rond de aarde. Rusland heeft ze bijna twee jaar geleden neergeschoten, zoals ik in audiobrief nr. 33 voor april 1978 heb gemeld.

Sinds de aankondiging van de Verenigde Staten over de dubbele flits eind oktober vorig jaar, heeft het mysterie over wat er gebeurd is geweigerd weg te gaan. Het Witte Huis heeft begin november een panel van wetenschappelijke adviseurs bijeengeroepen, maar ze zijn uiteindelijk

nog niet afgerond. Toen kwam het CBS rapport een paar avonden geleden waarin de vermeende atoombomtest van Israël in de Stille Zuidzee werd beschreven.

Mijn vrienden, Israël heeft de bom, maar het CBS verhaal over een test was een leugen. Tegen de volgende avond, 22 februari, CBS was al terug te trekken van de Israëlische A-bom verhaal. De waarheid is dat er een gigantische dubbele flits in de Zuid-Atlantische Oceaan afgelopen herfst, maar verder dan dat punt heb je niets dan leugens en onjuiste gissingen over het dubbele flits mysterie gehoord. De leugens begonnen met de aankondiging van de regering van 25 oktober, die een vervalste datum en tijd voor het incident gaf, en sindsdien is de verwarring gewoon blijven groeien.

Vrienden, ik kan u nu mijn verslag over het mysterie van de zogenaamde Zuid-Afrikaanse dubbelflits geven. Wat er gebeurd is, is iets wat je moet weten als een kwestie van overleven. De briljante flitsen die door de Vela Satellite werden gedetecteerd, werden geproduceerd door een experimentele test, maar wat werd getest was geen atoombom. De test werd niet uitgevoerd door Israël of Zuid-Afrika, maar door Rusland, en wat Rusland van die test heeft geleerd is zojuist tegen de Verenigde Staten gebruikt. De ongelooflijke reeks stormen die onlangs Zuid-Californië en Arizona hebben verwoest waren niet natuurlijk maar de mens gemaakt!

De oorspronkelijke aankondiging van het ministerie van Buitenlandse Zaken van 25 oktober beschreef niet wat de Vela Satellite had gezien. Het zei gewoon dat het leek op een atoomtest, maar binnen een dag of twee woord lekte uit dat het een paar verblindende flitsen de ene na de andere. De eerste was krachtig, maar de tweede was vele malen krachtiger. Het debat is al maandenlang over de vraag of dit het gevolg was van een nucleaire explosie.

Het licht dat door een nucleaire ontploffing wordt geproduceerd, gedraagt zich op een manier die vergelijkbaar is met wat de satelliet de afgelopen herfst ontdekte.. Dat is, er is een heldere flits, gevolgd momenten later door een tweede veel helderder flits. Waarom het grote mysterie? Alleen dit: Zichtbaar licht is niet de enige straling van een atoomexplosie. Een nucleaire explosie zendt overstromingen van dodelijke gammastralen, röntgenstralen en neutronen. De Vela Satellite is uitgerust om al die dingen op te pikken als ze aanwezig zijn.. maar ze waren niet aanwezig. Er was een gigantische dubbele flits van licht alleen.. geen röntgenstralen, geen gammastralen, geen neutronen; en daarna, geen radioactieve neerslag kon worden gevonden overal in de wereld. Akoestische sensoren op aarde bevestigden dat er een soort van gigantische explosie had plaatsgevonden, maar de vraag bleef: Wat voor soort explosie?

Vrienden, vorige maand herinnerde ik jullie aan de enorme luchtbuien van twee jaar geleden voor de Amerikaanse oostkust. Vele weken lang werden duizenden mensen van South Carolina naar Connecticut en elders door de boems uit hun verstand geschrokken. Publieke ambtenaren hebben allerlei belachelijke verhalen verzonnen om ze weg te verklaren. Sindsdien zijn de officiële cover verhalen over de boems bewezen als onzin door Cornell University wetenschappers en anderen; maar voor onze Rulers, het enige wat telt is dat mensen vergeten over de boems na een tijdje. De echte reden voor die luchtbuien twee jaar geleden was wat ik in audiobrief nr. 29 voor december 1977 vermeldde. Ze werden geproduceerd door verschillende nieuw ingezette Russische zweefplatforms. Deze platforms genaamd Cosmosferen vormen het derde deel van de Russische geheime ruimtetriade, en ze creëerden die reusachtige luchtbuien door het uitstoten van het afvuren van hun geladen deeltjesbundelwapens in de atmosfeer.

In latere audiobrieven rapporteerde ik veel meer over de Cosmosferen, inclusief het gebruik ervan in weersverandering. Maar de kosmosferen zijn nog nooit zo effectief geweest in de

weersverandering als Rusland wenste. Russische wetenschappers zijn hard aan het werk geweest om krachtigere technieken van weersoorlog als noodwapen te bedenken; en nu zijn ze erin geslaagd om een nieuwer en krachtiger systeem voor weersverandering te ontwikkelen. Het nieuwe Russische weer-oorlogssysteem omvat twee benen van hun ruimtetriade die samenwerken. Het ene been bestaat uit de Cosmosferen; het andere been is de Maan met zijn netwerk van reusachtige Deeltjesbundelwapens.

Toen ik voor het eerst verslag deed van de nieuwe kosmosferen in Rusland in audioletter nummer 29, heb ik ook verslag gedaan van de eerste operationele test van de Russische maanbasissen. De Deeltjesbundelwapens op de maan zijn minstens 100 keer krachtiger dan die aan boord van de zwevende Kosmosferen. Als ze op de aarde worden afgevuurd, kunnen ze onmiddellijk vernietiging veroorzaken over een groot gebied, dus voor hun eerste test vuurden ze een gebied kiezen waar ze dachten dat de effecten onopgemerkt zouden blijven voor iedereen; maar hun keuze bleek tragisch. In audiobrief nr. 29 beschreef ik die test die afvuren van de maan op de aarde.

(Op dit moment stopte dr. Beter met spreken en de opname ingenieur wordt gehoord.)

* * * * * *

Het volgende is de “Emergency Transcript” (niet opgenomen laatste gedeelte van audiobrief nr. 54) ontvangen per post een paar dagen later.. te beginnen met een toelichting:

Nota: "Op 24 februari 1980 probeerde dr. Beter zijn audiobrief nr. 54 op te nemen. Hij voelde zich niet goed door extreem overwerk, maar probeerde het toch. Hij was bezorgd over de noodzaak om zijn luisteraars zo snel mogelijk te informeren over enkele dringende nieuwe informatie over de weersverandering die in de Verenigde Staten wordt doorgevoerd, alsook over andere zaken.

dr. Beter eindigde Side 1, maar de opnamesessie werd gedeeltelijk gestopt door Side 2 toen hij plotseling zichtbaar zwak en ziek werd. Het bleek dat dr. Beter een ernstige hartaanval kreeg.

Om verdere vertraging voor zijn luisteraars te voorkomen, vroeg dr. Beter om het niet opgenomen laatste deel van zijn bericht voorlopig in gedrukte vorm vrij te laten. Dit is een dure en abnormale procedure voor ons, en we vertrouwen erop dat u zult begrijpen dat we zo snel mogelijk hebben gewerkt om dit transcript aan u.

We weten dat velen van jullie zich zorgen zullen maken over het welzijn van dr. Beter en zullen het woord willen van zijn vooruitgang, maar we vragen jullie om ons te helpen door weerstand te bieden aan de wens om te bellen. Bulletins over dr. Beter’s voortgang zullen periodiek worden verzonden naar alle actieve abonnees. U wordt uitgenodigd om alle aanmoedigingsboodschappen te schrijven aan dr. Beter op zijn kantoor adres:

Dr. Peter Beter, 1629 K Street NW, Washington, D.C. 20006

Geïnteresseerde niet-abonnees kunnen elk bulletin over dr. Beter ontvangen wanneer het wordt vrijgegeven door het verzenden van een gestempelde, zelfgeadresseerde envelop voor dat doel naar dr. Beter’s kantoor.

Gedurende de afgelopen zeven jaar, heeft dr. Beter zijn leven gegeven voor ons Amerikanen. dr. Beter en zijn familie hebben onze steun nodig. Laten we bidden voor het totale herstel van dr. Beter en zijn vermogen om zijn missie voort te zetten om ons allemaal te helpen!"

* * * * * *

(dr. Beter’s Onderwerp 2 wordt nu voortgezet... met de laatste regel die hij opgenomen wordt herhaald.)

In audiobrief nr. 29 beschreef ik die test die afvuurt vanaf de maan op de aarde. Er was een enorme cycloon in de baai van Bengalen, ten zuidoosten van India. Het was een enorme storm, vele honderden mijlen door.. de perfecte dekking voor een test afvuren. Of zo dachten de Russen. Maar ze maakten een kleine misrekening als ze kozen hun doelpunt op de aarde. Ze wisten dat de deeltjesstraal zou worden afgebogen door het elektromagnetische veld van de aarde, en probeerden te corrigeren voor het. Maar er was een kleine fout in die correctie.. en als gevolg daarvan, de deeltjesbundel geblazen de zee te dicht bij de Indische kustlijn.

In audiobrief nr. 29 citeerde ik de woorden van een ooggetuige die de resultaten zag. Ze was een Britse hulpverlener, die de Bbc vertelde: “Er waren twee enorme Blinde Flashes, en de hele hemel verlicht als in brand. Dan deze enorme vloedgolf.. ongeveer 30 mijl in lengte langs de kust en 18 voet hoog.. gewoon op hen geborsteld.”

Mijn vrienden, de enorme dubbele flits die ik meer dan twee jaar geleden in verband met de Indiase cycloonramp heb gemeld, had dezelfde bron als de gigantische dubbele flits van de laatste herfst in de Zuid-Atlantische Oceaan. Beiden werden veroorzaakt door Russische Deeltjesbundelwapens, afgevuurd vanaf de maan.

Wanneer een doelwit op aarde moet worden afgevuurd vanaf de maan, een paar straal wapens worden geschoten in volgorde.. eerste, dan de andere. Dat is wat ik gemeld aan u in audiobrief nr. 29, meer dan twee jaar geleden. De eerste ontploffing is grotendeels verdwenen in de atmosfeer. In het proces, het creëert een geïoniseerde toestand genaamd een opsluiting kanaal door de lucht. Momenten later, de tweede straal wordt afgevuurd op dezelfde plek, en het volgt het opsluiting kanaal recht naar het aardoppervlak. Het doel op de aarde oppervlak.. Zelfs als het de zee zelf.. explodeert heftig. Een aanval van deeltjesstralen zorgt voor een dubbele flits. De eerste flits is enigszins verspreid, omdat het vooral in de lucht plaatsvindt; maar de tweede flits is geconcentreerder en intenser. Dit, mijn vrienden, is wat onze vermoeide oude Vela Satellite per ongeluk oppikte afgelopen herfst in de Zuid Atlantische Oceaan.

Toen de regering hier op 25 oktober 1979 de eerste aankondiging deed, logen ze over zowel de datum als de tijd. Het officiële verhaal is dat de dubbele flits plaatsvond om 3:00 uur, in de vroege ochtenduren van 22 september 1979. Maar het vond eigenlijk plaats op 22 oktober.. slechts drie dagen voor de 25 oktober aankondiging over. 22 oktober was dezelfde dag dat de voormalige Shah van Iran in New York aankwam. Enerzijds manoeuvreerden de Russen de Shah in de hoop de Bolsjewistische Iran Crisisstrategie ongedaan te maken, zoals ik in audiobrieven nrs. 52 en 53 heb gemeld. Maar tegelijkertijd waren de Russen ook klaar voor vijandelijkheden voor het geval hun manoeuvres met de Shah uit elkaar zouden vallen.

Als een kwestie van belang, Ik kan ook melden aan u dat de dubbele flits vond plaats rond 3:00 pm in de middag. Niet 3:00 Am zoals officieel beweerd. De Amerikaanse regering vervalste de tijd en datum als een val voor de onopgelete.. en velen zijn gevallen in die val. Het sprookje van 21 februari over een Israëlische A-bomtest is slechts één voorbeeld.

Ten tijde van de eerste publieke berichten over de dubbele flits van oktober vorig jaar, was het Russische experiment in de Zuid-Atlantische Oceaan nog steeds aan de gang. Het was begonnen op 22 oktober, toen twee maansplinters gericht waren op een locatie in de Zuid-Atlantische Oceaan. De gewenste roos was op de navigatie coördinaten 35 graden Zuid, 26 graden West. Dit punt loopt parallel met het onderste puntje van Zuid-Afrika, maar is iets dichter bij Zuid-Amerika dan bij Afrika.

Twee van de Russische deeltjesbundels op de maan... zijn binnengelaten en klaar om te vuren. Ondertussen was er een vierhoek van Cosmosferen rond het doelgebied. De vier kosmosferen werden ingezet op de hoeken van een vierkante 800 mijl aan één kant, gecentreerd op de roos-oog op zee. Ze zweefden op een hoogte van 100 mijl. Men verwachtte dat de maanbases

deze keer veel nauwkeuriger zouden zijn dan twee jaar geleden. Maar voor de zekerheid werden de Cosmosferen ver weg van het doel ingezet.

Toen schoten de twee maanwapens op de aarde. Vuurde van een kwart miljoen mijl verderop in de ruimte, de balken misten het centrum van de 800-mijl doel vierkant met slechts een beetje meer dan tien (10) mijl. De resulterende dubbele flits werd gecentreerd op ongeveer 34 graden, 54 minuten Zuid; 26 graden, 10 minuten West.

Er zijn grote hoeveelheden zeewater in de doelzone direct in oververhitte stoom geflitst. De hete waterdamp en de omringende hete lucht begonnen snel te stijgen richting de stratosfeer. Koellucht begon te racen in de doelzone om het vacuüm te vullen. De innerlijke wind begon te draaien door de rotatie van de aarde, en de barometrische druk begon te dalen in de doelzone. Binnen enkele minuten was de atmosfeer boven de doelzone een spiraalvormige schoorsteen van tumbling, stijgende lucht en waterdamp. De eerste door mensen gemaakte stormcel ter wereld werd geboren boven de Zuid-Atlantische Oceaan.

De krachtige balken die van de maan afvuurden, waren begonnen. Toen was het tot aan de vierhoek van de Cosmosferen om het gaande te houden. De grote hoeveelheden waterdamp die door de ontploffingen naar de hemel werden gestuurd, begonnen snel te condenseren in de koele bovenlucht. Normaal zou dit snel geleid hebben tot lokale regenbuien. Als gevolg daarvan zou het meeste water direct terug in de zee hebben geregend, niet ver van het doelgebied. Maar de vier Cosmosferen waren er om dat te voorkomen.

Direct na de maanfoto’s die de dubbele flits veroorzaakten, gingen de Cosmosferen aan het werk. Ze begonnen een krachtige elektronenstraal in de doelzone te vuren, in een gedefocuste modus. De elektronen mengden zich in de stijgende stromen van waterdamp, waardoor een negatieve lading aan de waterdruppels werd gegeven. Dit zorgde ervoor dat de druppeltjes elkaar afweiden, zodat ze niet in regen konden condenseren. Dus de waterdamp moest omhoog blijven in plaats van terug te regenen in de zee.

De Cosmosferen bleven nog enkele dagen op het station om het experiment af te ronden. Ze konden bevestigen dat de kunstmatige stormwolken stabiel bleven, oostwaarts drijvend met de wind. Ze hielden ook de doelzone in de gaten om te leren hoe snel de omstandigheden zouden terugkeren naar normaal. Toen verspreidden ze zich uiteindelijk, begin november 1979. De kunstmatige stormcel werd geleidelijk aan uit zichzelf verdwaald en trok daardoor geen aandacht.

Begin vorige maand op 4 januari 1980 kondigden de Verenigde Staten aan wat neerkomt op een nieuwe Koude Oorlog. Er werd een hele reeks embargo’s en beperkingen tegen Rusland ingesteld. De belangrijkste daarvan was het embargo van 17 miljoen ton graan die door Rusland was besteld.

Het graanembargo, mijn vrienden, is een poging van de bolsjewieken om de Russen te raken waar ze wonen. Vier dagen nadat het embargo werd aangekondigd, werd het graanembargo door een woordvoerder van het Witte Huis beschreven als de meest strafbare van alle stappen tegen Rusland; en sindsdien hebben de bolsjewieken hier wereldwijd wapens draaiend om andere landen te dwingen hetzelfde te doen.

Begin deze maand op 6 februari, de Russen samengevat hun visie op dit alles. In de Sovjet-pers die dag waren er verhalen dat de Carterregering het Russische volk wil uithongeren; en aangezien de bolsjewieken altijd honger als een middel van macht gebruiken, was dit geen loze opmerking van Rusland.

De volgende dag werden er berichten over vreemde ontwikkelingen in het weer van de zuidwestelijke Verenigde Staten. Noord-New Mexico bijvoorbeeld heeft een zware

sneeuwstorm meegemaakt, gecombineerd met donder en bliksem. Maar de week daarop, op 13 februari, begon het echte weernieuws. De ongekend regenstormen begonnen Zuid-Californië en Arizona te beuken.

Dag na dag kwamen ze, de ene ongelooflijke storm direct na de andere. Dammen gevuld, en toen begon overstromen. Levees is kapot. Huizen die in ravijnen zijn aangespoeld. De kisten dreven weg van de begraafplaatsen. Mudslides vingen meerdere slachtoffers en begroeven ze levend. Bruggen zijn weggespoeld. Hele gemeenschappen werden overstroomd en gestrand. Phoenix heeft een zo uitgestrekte overstroming doorstaan dat een ander als het niet zou worden verwacht voor 500 jaar. En: in de vitale agrarische gebieden van Zuid-Californië, nam de schade snel toe.

Op 19 februari, de zevende dag van de regen, een CBS Evening News rapport zei: “Het is als een georganiseerde aanval.. de ene storm na de andere.” En een georganiseerde aanval is precies wat het was, mijn vrienden. Gecentreerd op een punt 576 mijl ten westen van San Diego, een kwadrant van Russische kosmosferen in werking waren. Op basis van de resultaten van hun “dubbele flits” experiment afgelopen herfst, hebben de Russen hun techniek verfijnd; en elke keer als de Maanbases op de aarde schieten, worden ze nauwkeuriger. De vierhoek ten westen van San Diego was maar ongeveer 100 mijl aan een kant, en de Cosmosferen waren op de verlaagde hoogte van 40 mijl.

Met behulp van de techniek die in oktober vorig jaar in de Zuid-Atlantische Oceaan werd getest, creëerden de Russen de stormcellen, de een na de ander, en deze keer lieten ze de cellen niet zomaar wegdrijven om te verdwijnen. In plaats daarvan werden ze juist aangetrokken naar de gebieden die in Zuid-Californië en Arizona aangevallen moesten worden. Toen werden de stormen veroorzaakt door extra kosmosferen die over die gebieden zweven.

85 (85) mijl boven Yuma, Arizona, was er een paar Cosmosferen. Bijna 100 mijl naar het noorden zweefde een ander kosmosduo over de buurt van Blythe, Californië. Beide locaties liggen aan de Colorado River, grenzend aan het cruciale agrarische gebied van de Imperial Valley van Californië. Deze kosmosferen gebruikten hun straalwapens om de atmosfeer te laden met protonen, die positief geladen zijn. Dit trok de kunstmatige stormcellen aan met hun negatief geladen wolken. Daarom sloegen de stormen precies dezelfde gebieden.. keer op keer; en het waren ook de protonwolken die de werkelijke stormen veroorzaakten. Ze neutraliseerden de elektronen in de stormwolken, het water gecondenseerd tot regen, en de verwoestende stormen waren het resultaat.

Na negen (9) dagen en meer dan een half miljard dollar schade, riepen de Russen op dit moment een halt toe aan de stormen. Maar dit, mijn vrienden, is slechts een voorbeeld van wat er in de toekomst voor voedselproducerende gebieden in de Verenigde Staten kan liggen!

Terwijl de westerse weersramp de krantenkoppen vulde, testten de Russen ook hun weer-controlesysteem op minder dramatische manieren in de Verenigde Staten. In totaal waren er nog vijf kosmosvierkanten op zee en vijftien andere kosmosduo’s over land betrokken. De Russen zijn vastbesloten om wraak te nemen op de Bolsjewistische hongercampagne tegen Rusland. Als de Amerikaanse bolsjewieken zich houden aan deze voedselboycot tegen Rusland, dan zal het Amerikaanse voedseltekort volgend jaar de krantenkoppen halen!

Ondertussen heb je nog steeds een kans om te voorraad op storable voedsel.. en, mijn vrienden, ik zou geen tijd te verspillen in het doen van alleen dat.

Rusland's versnelde voorbereidingen voor de nucleaire oorlog

Onderwerp 3 Het is nu meer dan anderhalf jaar geleden dat ik voor het eerst onthulde dat Amerika's verschuiving naar een eerste slag militaire strategie. Veel van mijn luisteraars waren geschokt toen ik dit openbaar maakte. "Nooit," zeiden ze. "De Verenigde Staten zouden nooit als eerste toeslaan in een nucleaire oorlog!"

Maar hoe snel veranderen tijden. Een paar dagen geleden, op 21 februari, gaf woordvoerder Thomas Ross van Defensie een briefing aan verslaggevers. Hij zei dat als Rusland verder zou gaan dan Afghanistan, het zou kunnen leiden tot een nucleaire confrontatie. En hij voegde daaraan toe dat in dat geval, "de Verenigde Staten misschien eerst schieten."

Onze bolsjewistische heersers zijn vastbesloten om een nucleaire oorlog tegen Rusland te voeren, hoe suïcidaal het ook mag zijn. Maar om dat te doen, moeten ze de steun van u en mij hebben.. het Amerikaanse volk; en om onze steun te behouden, de bolsjewieken hier verbergen de waarheid van onze militaire situatie voor ons. Ze bouwen onze woede op tegen Rusland en vertellen ons dan hoe "achterlijk" Rusland is. Ze conditioneren ons om te geloven dat we Rusland moeten bestrijden en ons moeten voortbewegen met leugens die we kunnen winnen.

Die verhalen die we altijd horen over de achterlijkheid van Rusland kunnen ons nu troosten, maar ze zullen ons niet helpen als er oorlog komt. Het verschil tussen Rusland en de Verenigde Staten is er een van de nadruk, niet van de bekwaamheid. Wij Amerikanen hebben in luxe geleefd, met alle gemakken.. maar we leven in een breekbare glazen toren. Daarentegen, de Russische manier van leven is bescheiden; maar ze leven in een krachtige vesting. Binnenkort zal de aarde beven met de slagen van Nuclear War One en het zal niet het fort zijn, maar de glazen toren die verbrijzelt en in ruïnes valt.

Wij Amerikanen kijken misschien in onze neus naar Russische consumententechnologie en voelen ons zelfvoldaan. Maar als het gaat om militaire technologie, hebben de Russen het Westen door de jaren heen veel verrassingen bezorgd.

Op een dag, bijna twintig jaar geleden, waren de NAVO en andere waarnemers in Moskou om een luchtpresentatie te bekijken op de Luchtvaartdag. Verschillende Russische vliegtuigen brulden over, en de NAVO waarnemers probeerden om nieuwe details te vinden die ze konden detecteren.. maar ze kregen meer dan ze hadden onderhandeld. Plotseling donderde een groot, strak vliegtuig over wat totaal onbekend was in het Westen. Hij had vleugels en twee enorme motoren op de staart. Het was duidelijk een bommenlegger, en het was ook duidelijk dat het supersonisch was! De verdoofde NAVO-waarnemers keken toe met een grote mond. De schok verdiepte zich toen het eerste mysterieuze vliegtuig werd gevolgd door negen meer precies hetzelfde. Hier was een zeer geavanceerde oorlogsvliegtuig.. het was in kwantiteit productie, en het was een complete verrassing voor de NAVO. Toen ze herstelden van de schok, gaven de NAVO-luchtvaartambtenaren de codenaam Blinder aan het vliegtuig.

Als je geen militair specialist bent, heb je waarschijnlijk nog nooit gehoord van de Blinder, laat staan de schokkende verrassing die het aan het Westen gaf. Maar de supersonische Blinder van twee decennia geleden werd geproduceerd door het Russische Tupolev Design Bureau. U hebt veel gehoord over een recentere Tupolev supersonische bommenwerper. Het heet de Backfire.

Het Tupolev-vliegtuigteam in Rusland is weer betrokken bij een grote militaire verrassing. In Onderwerp 1 beschreef ik de mislukte poging van vorige maand om een nucleaire eerste aanval op Rusland te plegen. De steden Voronezh, Kharkov en Kazan werden het doelwit vanwege de Tupolev planten die er gevestigd zijn. Het zijn de tijdelijke bases voor een anti-ballistisch luchtraket of ABM-systeem dat binnenkort operationeel wordt. Het systeem

moet een laatste noodsteun zijn voor de Cosmosferen die over ons land zweven. De kosmosferen zouden onze ICBM's op het moment van lancering moeten opblazen; maar voor het geval dat er een paar erdoor zouden komen, zijn de Russen van plan om ze te laten afgaan tijdens de terugkeer boven Rusland.

Het nieuwe Russische ABM-systeem gebruikt geladen Deeltjesstraalwapens die door Tu-144 supersonische transporten worden vervoerd. In een oogopslag lijkt de Tu-144 op de Anglo-Franse Concorde. Maar de Tu-144 is groter, aanzienlijk sneller en radicaal anders op een aantal zeer belangrijke manieren. De Russische burgertransporten zijn onder andere altijd ontworpen met de mogelijkheid voor militaire conversie ingebouwd, en de Tu-144 is geen uitzondering.

In juni 1978 werden de Tu-144's plotseling uit de dienst genomen door de Sovjet-luchtvaartmaatschappij Aeroflot, zonder uitleg. Westerse commentatoren kraaiden dat ze te duur waren om te vliegen, maar ze werden daadwerkelijk teruggebracht naar de Tupolev-planten voor militaire conversie, om te worden uitgerust met geladen deeltjesstralen. Dit proces is nu bijna voltooid.

Eind vorige maand, het Tu-144 vliegende ABM systeem kwam een grote hindernis voorbij. Het werd getest tegen een raket, met volledig succes. Maar de Russen codeerden de gegevens van de doelraket, waardoor het onmogelijk was voor de Verenigde Staten om details te leren. Westerse analisten konden zien dat er iets met de raket gebeurde tijdens de vlucht, maar niets meer.

En dus, vrienden, gaan we naar het "moment van de waarheid." De Russen versnellen hun voorbereidingen om de kamikaze oorlogsplannen van de bolsjewieken te overleven. Maar voor Amerika, is het aftellen gaande naar de Dag van de Vadigheid.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 55

28 juni 1980

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 28 juni 1980, en dit is mijn audiobrief nr. 55. Zoals de meesten van jullie weten, ga ik vandaag de audiobrief hervatten na een stilte van vier maanden. Mijn gevoelens zijn op dit moment moeilijk voor mij om uit te drukken; maar voor iedereen die mij gesteund heeft toen het er het meest toe deed, wil ik een paar persoonlijke woorden zeggen, want zonder jullie loyale steun zou ik misschien nooit meer terug zijn gekomen naar deze microfoon.

Net voordat ik afgelopen 24 februari mijn opnamestudio binnenging, begon ik me een beetje ziek te voelen. Eerst was er maar een klein ongemak, maar op de een of andere manier wist ik dat het iets ernstigs was. Ik heb geprobeerd om audiobrief nr. 54 op te nemen terwijl ik het nog kon doen. Ik was ongeveer tweederde van de weg door de opnamesessie voordat ik werd overmand door een enorme hartaanval. Ik wilde je niet teleurstellen, maar ik kon het gewoon niet afmaken. Op weg naar het ziekenhuis wist ik dat ik niet meer snel met je zou spreken, dus gaf ik instructies voor de release van het niet opgenomen laatste deel van audiobrief nr. 54 in gedrukte vorm.

Gedurende de tijd sinds mijn hartaanval afgelopen februari, hebben mijn medewerkers drie voortgangsrapporten vrijgegeven om u op de hoogte te houden. Ik zal niet over dat alles nu weer, maar het was een donkere en moeilijke tijd voor een tijdje... Niet alleen voor mij, maar ook voor mijn medewerkers en vooral mijn vrouw en drie kinderen.

Ik ging die ziekenhuisdeuren binnen op de rand van de dood, en ik geloofde echt dat ik gefaald had in mijn missie. Tijdens tenminste de eerste week van mijn verblijf in Intensive Care voelde ik geen wil om te leven. Op een gegeven moment werd me zelfs verteld door mijn artsen dat ik door de deur van de dood was gegaan, maar toch was teruggekomen. De artsen waren voorbereid op het ergste, maar toch begon er iets van een wonder zich te ontvouwen. Vanuit heel de Verenigde Staten, en toen Canada, en dan over de hele wereld, begon ik boodschappen van juichen en aanmoediging ontvangen.. talloze mooie kaarten met even mooie persoonlijke wensen geschreven op hen, telegrammen vertellen me van gebedsbijeenkomsten namens mij, inspirerende en religieuze boeken en pamfletten van allerlei soorten, brieven en boeken met suggesties om mijn gezondheid te verbeteren. Er waren bloemen, er waren geschenken, er waren religieuze relikwieën..op en op totdat het groeide tot een lawine. Wekenlang was ik niet goed genoeg om al deze dingen te bekijken, maar ik kon mijn oren niet geloven zoals mij werd verteld wat er gebeurde.

Ik was het ziekenhuis doorgebracht en uitgeput, overtuigd dat al mijn werk tevergeefs was geweest; maar enkele weken later, toen ik het ziekenhuis verliet om naar huis te gaan, was het met hernieuwde hoop en vastberadenheid om door te gaan. En in die geest heb ik mijn kracht tegen alle verwachtingen in weer teruggekregen, dus het is dat ik vandaag weer tot u spreek. Dat, mijn vrienden, is wat jullie voor mij deden. Ik zal nooit vergeten dat jullie allemaal mij bijstaan in mijn uur van nood, en ik beloof jullie dat ik altijd alles zal doen wat in mijn macht ligt om jullie nooit in de steek te laten.

Vijf jaar geleden, deze maand, in juni 1975, begon ik mijn audiobrief Intelligence Reports op te nemen. Het was een wankel begin, want ik was herstellende van mijn eerste hartaanval; en toch iets meer dan een jaar later bevond ik me bij het Pentagon vanwege de audiobrief. Ik was daar uitgenodigd door de overleden generaal George S. Brown, toen voorzitter van de Joint

Chiefs of Staff. Mijn conferentie met de beste militaire officier van Amerika ging over de geheime nucleaire crisis die toen gaande was.

Van alle informatiemedia in de Verenigde Staten, alleen de audiobrief had de crisis openbaar gemaakt. In audiobrief nr. 16 vertelde ik mijn luisteraars over de crisis conferentie met generaal Brown. Generaal Brown deed zijn plicht door dringende acties te ondernemen om een dreigende nucleaire oorlog te voorkomen; en toch, Amerika's gecontroleerde grote media zei geen woord! Zelfs nadat de woordvoerders van het Pentagon mijn ontmoeting met generaal Brown met journalisten bevestigden, was er bijna geen publiciteit.

Vanaf dat moment zijn Amerika's fortuinen gestaag gedaald. Nu generaal Brown een nucleaire ramp heeft voorkomen, is hij alleen en verlaten. Binnen enkele weken na onze crisisvergadering, begon generaal Brown te worden gesloopt door slechte publiciteit. Hij werd snel geneutraliseerd door Amerika's vijanden binnenin. Hij diende zijn dienstplicht niet eens uit, behalve in naam, en al snel werd ons verteld over zijn vroegtijdige dood. In audio brieven 17, 21, 23 en 46 onthulde ik de feiten over de ondergang van generaal Brown. Terwijl Amerika sliep, werd onze laatste grote patriot in de regering neergehaald, weggehaald en uiteindelijk vermoord!

Vier jaar geleden klonk het vooruitzicht op een nucleaire oorlog ongelooflijk voor de meeste Amerikanen. Iets wat "detente" heette was nog steeds van kracht, of zo werd ons verteld. Maar publieke kennis ligt altijd jaren achter de waarheid; dus vandaag is er overal oorlog koorts om ons heen.

Deze maand begin ik opnieuw met mijn audiobrief serie. Ik doe dit opnieuw op de hielen van een hartaanval, net als vijf jaar geleden, maar dit keer is er een verschil. Vijf jaar geleden luisterden zeer weinig Amerikanen serieus naar waarschuwingen over geheime plannen voor nucleaire oorlogen. Vandaag is het een andere wereld. We horen allemaal over valse nucleaire waarschuwingen, zorgen over de Russische militaire macht, enzovoort. De meesten van ons worden veel te laat wakker. We hebben te laat gewacht om veel grote rampen te voorkomen omdat ze al in gang zijn gezet; maar als er binnenkort genoeg mensen wakker worden, kan er nog hoop zijn dat onze planeet zal overleven. Dat is het doel waaraan ik vanaf deze dag mijn audiobrief series opdraag.

Als ik jaar nummer 6 van mijn audiobrief lanceer, zal ik proberen om je Beter dan ooit te dienen. Daarom ben ik nu bezig met de eerste wijziging in de vorm van mijn verslagen over vijf jaar. Zoals u weet, is mijn standaardpraktijk om enkele inleidende opmerkingen te presenteren, gevolgd door drie belangrijke onderwerpen, en ik zal dit blijven doen; maar vanaf nu zal ik ook een korte laatste sectie toevoegen, genaamd de Last Minute Samenvatting. Mijn nieuwe Last Minute Samenvatting zal me helpen om verschillende dingen Beter te doen dan voorheen. Ik ontvang bijvoorbeeld soms dringende informatie op het allerlaatste moment voordat ik een audiobrief opneem. Wanneer dit vanaf nu gebeurt, hoor je het in mijn Last Minute Samenvatting. Ik zal ook proberen belangrijke punten uit de onderwerpen die ik heb besproken, te benadrukken. Door deze dingen te doen, wil ik mijn audiobrief nog meer up-to-date en nuttiger voor u dan ooit tevoren.

Mijn vrienden, de afgelopen maanden hebben de trommen van naderende oorlog luider en luider geslagen, en dag na dag vallen er meer Amerikanen in de pas in de oorlogmars. Voor het eerst in een generatie wordt het woord "patriotisme" in Amerika nieuw leven ingeblazen; en na jaren van vertrapt te zijn in het stof, wordt de Amerikaanse vlag plotseling hoog gewaaid voor iedereen om te zien. De Pied Pipers van de oorlog gebruiken de symbolen van Amerika om ons te lokken tot nationale zelfmoord. Ze proberen niet om echte patriottisme te doen herleven..die gebaseerd is op loyaliteit en liefde voor ons land. In plaats daarvan verkopen

onze zogenaamde leiders ons een goedkope substituut, “harde kerel patriottisme,” gebaseerd op haat.

Vandaag is een patriot iedereen die Iran haat, iedereen die Rusland haat, iedereen die klaar is voor oorlog. En degenen die onze vlag zo lang hebben vertrapt, houden het vandaag hoog met een reden! Zij weten dat de Amerikaanse geest niet dood is, ook al is ze al zo lang verstikt. Ze weten dat zelfs vandaag de dag Amerikanen van de miljoenen nog steeds zullen verzamelen rond de vlag, en dus gebruiken de Pied Pipers de Sterren en Strepen als hun vlag om ons allemaal naar WAR te leiden.

Mijn drie speciale onderwerpen deze maand zijn:

Onderwerp 1 De publieke tekenen van nucleaire oorlog Koorts Onderwerp 2 Vermenigvuldigende rampen in de uitdijende geheime oorlog Onderwerp 3 Battle To The Death In The Kremlin.

Onderwerp 1.. In de afgelopen vier maanden heb ik stil moeten zijn over de groeiende gevaren van de nucleaire oorlog, maar de zichtbare tekenen van naderende oorlog hebben voor zichzelf gesproken. Zo is er bijvoorbeeld de Draft Registration kwestie. Afgelopen maart, toen deze bolsjewistische regering het voor het eerst oprakelde, namen tienduizenden ontwerp-leeftijdsdemonstraties de straat op. Dus de bolsjewieken, die nu onze regering controleren, zetten het op de achtergrond brander om af te koelen. Ze wachtten tot de zomer wanneer studenten thuis zouden zijn van de universiteit, verspreid en niet in staat om te organiseren. Toen handelden ze snel. Deze maand werd het wet, zoals een andere oorlog maatregel.. het Standby Gas rationing plan. Maatregelen zoals deze helpen om de toonhoogte van oorlogskoorts met een kleine graad na de andere te verhogen; maar voor de bolsjewieken hier die verantwoordelijk zijn voor deze maatregelen, is iets anders nog belangrijker. Ontwerp Registratie en Gas rationing plannen zijn vooral ontworpen om u en mij te controleren.

Voor de bolsjewieken die nu Amerika infesteren, is oorlog, zelfs nucleaire oorlog, slechts een middel om een einde te maken. Het einde is hun eigen bolsjewistische DICTATORSCHAP over ons allen; en ze zijn zo verteerd met hun woede voor controle dat ze er niet meer veel om geven of de Verenigde Staten de oorlog wint of verliest. Hoe dan ook, ze geloven nu dat ze uiteindelijk met de overblijfselen van Amerika binnen hun bereik zullen komen. En dus gaan we de weg naar nucleaire zelfmoord inslaan.

Een ander teken hiervan is de reeks nucleaire valse alarmen. In audiobrief 52 van november 1979 heb ik uw aandacht gevestigd op de eerste van deze valse nucleaire oorlog waarschuwingen, en begin deze maand, op 3 juni en 6 juni, waren er nog twee valse waarschuwingen. Zoals ik al zei in november vorig jaar voeren de bolsjewieken hier opzettelijk testen uit door middel van valse nucleaire waarschuwingen.

De Amerikaanse strategische strijdkrachten zijn ontworpen om vergelding te nemen tegen een verrassingsaanval, maar nu zijn degenen die onze militaire strategie controleren van plan om Amerika als eerste aan te vallen. En dus testen bolsjewistische agenten nu manieren om alle vroege waarschuwingssignalen van een Russische nucleaire aanval te vervalsen. Als ze eenmaal hun valse wapentechnieken hebben geperfectioneerd, zullen ze op elk moment klaar zijn om een nucleaire oorlog te beginnen. Door ons hele alarmsysteem voor de gek te houden, zullen ze massale vergeldingen veroorzaken door onze ICBM’s, raketonderzeeërs en bommenwerpers. De bemanningen van raketbunkers, onderzeeërs en bommenwerpers zullen hun plicht doen, gelovend dat Amerika is aangevallen, maar in werkelijkheid zullen wij zelf de openingsschoten van de oorlog afvuren.

Amerika's netwerk voor vroegtijdige waarschuwing omvat een aantal complexe systemen. Als gevolg daarvan zullen verschillende soorten vervalste gegevens in de computers moeten worden ingevoerd om een all-out aanval te simuleren. Elk van de valse waarschuwingen heeft een ander deel van dit plan getest. Daarom kunnen er nog steeds valse waarschuwingen plaatsvinden, maar alle drie nucleaire valse alarmen hadden één ding gemeen. De eerste verdedigingslinie in ons systeem voor vroegtijdige waarschuwing is onze vloot van vroege waarschuwingssatellieten boven Rusland. Er wordt ons verteld dat zij voortdurend op de lancering van ICBM's letten; en zeker genoeg zijn alle drie nucleaire valse alarmen begonnen met onjuiste satellietsignalen over Russische ICBM's.

Vrienden, de satellietsignalen zijn het makkelijkste deel van de bolsjewistische plannen om een Russische nucleaire aanval te vervalsen. Zoals ik twee jaar geleden in audiobrief nr. 33 heb onthuld, hebben de Verenigde Staten geen vroege waarschuwingssatellieten meer boven Rusland. Ze zijn al lang uit de ruimte geslingerd door de Russische vloot van Cosmos Interceptor Killer Satellites. Sindsdien zijn alle vermeende vroege waarschuwingssatellietsignalen die dagelijks door NORAD worden gecontroleerd, kunstmatig. Maar het is een gemakkelijke zaak om die signalen te veranderen om ze te laten zeggen dat Russische raketten onderweg zijn.

Het is nu bijna twee jaar geleden dat ik voor het eerst rapporteerde over de verschuiving van Amerika naar een eerste-aanval nucleaire strategie; maar de eerste officiële erkenning van deze drastische verandering vond pas vier maanden geleden plaats op 21 februari. Op die dag zei woordvoerder Thomas Ross dat Amerika, citaat: "schiet eerst" in een nucleaire oorlog zou kunnen schieten. Maar tot op de dag van vandaag geloven de meeste Amerikanen nog steeds dat de militaire houding van Amerika een defensieve houding is, en dus kunnen we niet begrijpen wat we zien in het nieuws van het optrekken van nucleaire oorlogskoorts. Het is overal om ons heen, mijn vrienden, en toch kunnen we het niet begrijpen omdat onze leiders ons niet de waarheid vertellen.

Dag na dag horen we over kernwapens die ontworpen zijn voor offensief gebruik, maar we zijn geconditioneerd om alleen zelfverdediging te zien in al deze dingen, waardoor we niet kunnen zien wat er werkelijk gebeurt. Een van de nieuwe wapensystemen waar we het meest over horen is de zogenaamde MX Mobile Raket. Zoals bij al het andere wordt ons verteld dat het een strikt defensief wapen is. Er wordt gezegd dat onze bestaande stationaire ICBM's misschien worden uitgeschakeld door de inkomende Russische raketten, dus de nieuwe MX raketten zullen moeten blijven bewegen om ze moeilijker te raken. Maar de verhalen die we horen over het MX-programma zijn een mix van halve waarheden en leugens.

De hele MX controverse is gewoon een rookgordijn om Amerika's echte mobiele raket programma te verbergen. Er wordt ons verteld dat het reusachtige MX-raketsysteem nog geen half decennium klaar is, maar het feit is dat er al mobiele ICBM's worden ingezet in de Verenigde Staten. Hun inzet begon meer dan zes maanden geleden eind 1979. Amerika's echte mobiele raket is niet de MX, en het is geen defensief wapen. Het is bedoeld voor gebruik in een nucleaire eerste aanval tegen Rusland, en het wordt de "Minuteman TX" genoemd.. de reizende Minuteman!

Bijna anderhalf jaar geleden in audiobrief nr. 42 onthulde ik Amerika's inzet van een type mobiele raket wereldwijd. De raketten waarover ik het had worden dan in het geheim ingezet, niet alleen in de Verenigde Staten, maar ook in Australië, Nieuw-Zeeland en elders. Maar die raketten zijn slechts mobiel in beperkte zin. Ze kunnen snel worden opgezet op onvoorbereide sites, en verplaatst van de ene site naar de andere van tijd tot tijd. Maar de nieuwe mobiele raket van Amerika, de Minuteman TX, is een andere zaak. Het is ontworpen om constant verplaatst te worden tot bijna het moment van lancering. De publieke verhalen over het

vermeende MX programma dienen verschillende doeleinden. Ten eerste helpen ze ons om ons te conditioneren aan het groeiende vooruitzicht van de nucleaire oorlog. Nog belangrijker is dat de MX wordt gebruikt als een excuus voor financiering, die eigenlijk gaat in het geheime TX project! Het laatste voorbeeld van deze financieringstruc vond pas enkele weken geleden begin juni plaats. De Senaat Gewapende Diensten Commissie van de Verenigde Staten goedgekeurd meer dan 1,5 miljard dollar voor het MX-programma. Daarnaast werd ook toestemming verleend voor het inzetten van 100 Minuteman raketten. Ze lijken op aparte maatregelen, maar ze zijn beide gerelateerd aan het geheime Minuteman TX mobiele raket project.

De publiciteit rond ons veronderstelde MX raketprogramma heeft ook een ander zeer belangrijk doel. Dat doel is om het Traveling Minuteman project geheim te houden, zelfs van de meeste van degenen die eraan werken. Elke grote moderne wapenprogramma's omvat vele duizenden mensen, en de Minuteman TX programma is geen uitzondering. Er zijn ingenieurs, technici, productiepersoneel, managers, secretaresses, enzovoort. Maar de overgrote meerderheid van deze mensen wordt ertoe aangezet te geloven dat ze werken aan het MX programma. Allerlei projecten die eigenlijk bedoeld zijn voor de Traveling Minuteman worden uitgevoerd onder de valse titel "MX." In sommige gevallen worden andere bekende raketprogramma's ook gebruikt als dekmantel voor het werk aan de Traveling Minuteman.

Wat deze techniek succesvol maakt is het feit dat al het werk aan het programma is onderverdeeld in vele afzonderlijke taken. Zo kan een ingenieursgroep bijvoorbeeld de taak krijgen om een mobiele lanceertoren te ontwerpen. Ze krijgen te horen dat het ontwerp deel uitmaakt van het MX programma met operationele implementatiejaren, maar ze krijgen ook de uitleg dat er nu een paar nodig zijn voor ontwikkelingsdoeleinden. En zo ontwerpen ze de lanceerinrichting, bouwen er een paar, en leveren ze na het doen van de nodige testen en herontwerpen om het goed te laten werken. Vervolgens wordt het ontwerp van de lanceerder in verschillende stukken opgedeeld door een geheime werkgroep binnen het Minuteman TX project. De verschillende delen van de lanceerinrichting worden vervolgens voor productie uitbesteed door verschillende productieproblemen. Elk stuk is onherkenbaar, dus ze hebben geen idee dat ze onderdelen maken voor een geheim wapen. Slechts een handvol mensen begrijpt wat er aan de hand is. Zij zijn de mensen die alles coördineren en alles samenbrengen.

Het supergeheime Minuteman TX programma wordt bijna in het openbaar voortgezet, maar de constante publiciteit over de veronderstelde MX maakt het ons allemaal onherkenbaar. En wanneer nodig wordt de publiciteit over het MX cover project aangepast om het geheim te houden. Het is een zeer geavanceerde techniek, en als je audiobrief nr. 26 hebt gehoord, kan het een bel bij je laten rinkelen. De cover-up techniek voor de Minuteman TX is heel erg vergelijkbaar met wat er werd gedaan in Amerika's Moon programma.

"Project Apollo" was een militair programma van begin tot eind, maar we hebben nooit gerealiseerd dat omdat het was overspoeld met publiciteit die ons deed geloven anders. Vandaag de slimme publiciteit over een afleidingsprogramma genaamd MX wordt gemeesterd door een man die uniek gekwalificeerd is voor de taak. Hij is dezelfde man die de grote publiciteit organiseerde die de echte geheimen van ons Maanprogramma verborg. Zijn naam was ooit een huiselijk woord, maar hij was veel belangrijker dan ons ooit verteld werd. Hij werd vaak "De stem van de Astronauten" genoemd. Zijn naam is Kolonel John "Shorty" Powers. Begin dit jaar op 19 januari 1980, was er nieuws dat Powers dood gevonden was in zijn Phoenix huis, maar dat, mijn vrienden, was slechts een dekmantel om zijn plotselinge verdwijning te verklaren. Hij is afgeluisterd om alle MX coverup verhalen te coördineren die we nu horen. Powers leefde alleen, en het was weinig offer voor hem om onder de grond te gaan voor zijn nieuwe geheime baan.

Amerika's inzet van Minuteman TX mobiele raketten is geheim, en toch gaat het recht onder onze neus. Als je in bepaalde delen van het land woont, heb je een goede kans om zelf een Minuteman TX trein shuttle auto te zien. Je hebt er misschien al een gezien zonder te weten wat het was. Laat me het beschrijven zodat je weet wat je zoekt.

Een TX spoorweg auto is een beetje als een boxcar maar breder en veel groter dan de meeste boxcars. Ook heeft een TX-auto geen plat dak zoals een boxcar. In plaats daarvan lijkt een TX-auto een beetje op een lange, slanke schuur op wielen. Het dak heeft schuine kanten enkele meters hoog met een smalle platte strook langs de bovenkant. Deze ongewone vorm biedt de nodige ruimte voor de lange slanke ICBM rust op de binnenste steun. Het ontwerp van de Tx spoorwegwagen illustreert de haast-rush aard van het hele Minuteman Tx programma. Het werd grotendeels geleend van een bestaand ontwerp voor een speciale spoorwegwagen die door bepaalde luchtvaartmaatschappijen wordt gebruikt; maar de meeste TX-auto's zijn niet eens vanaf nul gebouwd. In plaats daarvan worden er platte wagens gebruikt voor het dragen van vrachtwagen-aanhangers. De platte auto krijgt indien nodig extra versterking om het gewicht van de raket en de lanceerinrichting te hanteren. Dan is de vreemd uitziende TX transporter shell is gebouwd op en geschilderd een niet-descript bruin. De resulterende spoorwegauto is een vreemde combinatie van oud en nieuw. De schelp bovenop mag glad, fris en schoon zijn, maar de basis waarop het is gebouwd is waarschijnlijk oude verf, roest, en de littekens van jaren op de rails.

In bepaalde delen van het land kunnen TX-auto's vrij vaak worden gezien te midden van normale goederentreinen. Ten eerste kunnen lege TX-auto's worden gezien in de gebieden waar ze zijn gebouwd.. zoals Chicago en St. Louis. De raketten zijn gebouwd in Washington State, Californië en Colorado zodat de TX auto's kunnen worden gezien in die gebieden. De speciale mobiele lanceerinrichtingen zijn gebouwd in Texas in de buurt van Dallas en TX-auto's zijn te zien in die regio. De laatste paarling van de raketten en hun lanceersystemen vindt plaats onder direct militair toezicht. Dit gebeurt in een groot ondergronds complex in de zuidwestelijke hoek van Ft. Hood, Texas. Van daaruit gaan de Minuteman TX raketwagens naar het noorden voor operationele inzet.

De inzet wordt gecoördineerd vanuit de luchtmachtbasis van Minot, Noord-Dakota. De Minuteman TX Reizende Raket wordt ingezet langs bestaande spoorlijnen in onze noordelijke rang van staten. De sporen zijn onlangs verwijderd van de normale vracht-vervoerdienst. Dit heeft de roep van de boeren die zijn vertrokken zonder enige mogelijkheid om hun gewassen op de markt te krijgen, doen ontstaan. Ze behoren tot de eerste slachtoffers van het geheime Minuteman TX Reizende Raket project. Als de raketten volledig worden ingezet, zullen ze in elke noordelijke staat zijn van Washington tot Wisconsin.

Elke Minuteman TX raket die nu wordt ingezet wordt heen en weer gestuurd over een lange baan. Het rijdt in zijn mobiele-lanceerauto bedekt tegen het weer en sightseeers. Een locomotief beweegt het op en neer het spoor volgens instructies genaamd "stochastische programmering." Deze instructies vertellen een locomotief om te versnellen, vertragen, stoppen, terug omhoog, stoppen, weer vooruit te gaan op een onvoorspelbare manier. Het idee is om de raket en de mobiele lanceerder een zeer moeilijk doelwit te maken. Op dit moment zweven de Russische kosmospheers op wacht bij elke TX-raket. Deze platforms (die Amerika besloot niet te ontwikkelen in de jaren 1960) dragen Beam wapens die de raketten kunnen blazen; maar zoals ik in audiobrief nr. 42 heb uitgelegd, hopen Amerikaanse militaire planners de Kosmosferen kort te verdoven als de oorlog begint. Ze negeren de kosmosferen bij het plannen van hun eerste nucleaire aanval met TX-raketten.

Als de bolsjewieken, die nu Amerika domineren, besluiten om de Eerste Kernoorlog te beginnen, is dit hoe ze het momenteel gaan doen. Eerst zullen ze hun beproefde methoden

gebruiken om NORAD te overspoelen met valse waarschuwingsgegevens van een Russische aanval. Amerika's hele strategische vergeldingskrachten zullen reageren door Rusland aan te vallen. Maar nog sneller, onze stiekem ingezet Minuteman TX raketten zullen ten oorlog gaan. In de openingsmomenten van de NORAD war alert, zal een speciale aanvalsvolgorde worden flitsen over het Minuteman TX systeem. Binnen 30 seconden zal de locomotief die elke raketauto trekt, remmen. Als het dat doet, ontploften explosieven de deksel van de lanceerauto, waardoor de raket binnenin ontmaskerd wordt. Tegelijkertijd worden krachtige hydraulische pompen gestart. Zodra de raketauto tot rust komt, zullen de veiligheidssloten de raketoprichter vrijlaten. Binnen 15 seconden zullen oorverdovende pompen de Minuteman TX ICBM in brandstand brengen. Even later wordt de lanceerauto overspoeld met raketuitlaat als de raket naar Rusland stroomt.

In tegenstelling tot de Verenigde Staten heeft Rusland nog steeds vroege waarschuwingssatellieten. De Amerikaanse raketaanval zal worden gedetecteerd, en binnen enkele minuten Russische raketten zullen onderweg zijn. De vroege fasen van het NORAD-oorlogsalarm zullen zijn als de valse alarmen die al hebben plaatsgevonden; maar ongeveer 10 minuten in het alarm, de valse alarmfase zal voorbij zijn. Dan zullen onze ballistische raketradars langs de poolcirkel eerst de naderende zwermen Russische ICBM's detecteren. Door vals alarm en Rusland in een raketaanval te jagen, geloven de bolsjewieken hier dat ze eindelijk hun doel zullen bereiken.

Onderwerp 2 Onlangs heeft een voormalig Amerikaanse Secretary of Labor, William Usory, een bezoek gebracht aan Japan. Op steeds meer gebieden kunnen de Verenigde Staten niet meer met Japan concurreren op internationale markten. Ik waarschuwde dat dit in mijn boek The Conspiracy Against The Dollar zou komen. De Userry ging naar Japan om zelf te zien waarom dit gebeurt. Maar Usery was niet voorbereid op de schok die hij tegenkwam. Hij bezocht allerlei grote productie-installaties in Japan, en overal waar hij ging zag hij assemblagelijnen van robots. Wat we hier in de Verenigde Staten als Science Fiction zien is de dagelijkse realiteit in het moderne Japan. Bijvoorbeeld, een van de planten bezocht door Usery assembleert Datsun auto's. Na zijn wandeling door het, de Washington Post citeerde hem als: "Het was ronduit eng. We liepen voor grote afstanden over die gangpaden en we zagen niemand."

Mijn vrienden, we leven in Amerika in het verleden. Onze winkels zijn misschien gevuld met mooie pakketten, maar de andere ontwikkelde landen van de wereld passeren ons. Dat is een van de dingen die ik al jaren probeer te doen door middel van mijn audio-brieven, en nu wordt er een speciaal verslag aan het Witte Huis voorgelegd, dat een deel van wat ik u heb verteld bevestigt.

Om dit te illustreren, wil ik u herinneren aan de vele rampzalige omkeringen in Amerika's fortuinen die de afgelopen jaren heimelijk hebben plaatsgevonden. Ik heb er veel van openbaar gemaakt via mijn audiobrief. We zijn verslagen in de ruimte, we zijn in een hopeloze militaire situatie geglipt. Zoals ik in het verleden heb gezegd, hebben onze eigen leiders ons dit aangedaan!

Zo negeerden onze leiders bijna 20 jaar geleden de dringende waarschuwingen van het hoofd van het Strategisch Lucht Commando. Hij was de overleden generaal Thomas Power. Generaal Power was bezorgd over een bedreiging aan de technische horizon van elektrogravistische levitatieve wapenplatforms. Hij wilde dat de Verenigde Staten deze zweefplatforms zouden ontwikkelen zodat we niet verrast zouden worden. Maar zoals ik in audiobrief nr. 32 heb beschreven, hebben onze leiders niet opgelet. Ze dachten dat ze Beter wisten. Ze hadden andere plannen.

Maar onze leiders maakten een grote fout. Het was slechts één van de vele grote misrekeningen in de afgelopen 20 jaar. Ze onderschatten de mogelijkheden voor technische verrassingen omdat de Amerikaanse leiders, in en uit de regering, meestal niet zijn opgeleid in wetenschap of techniek. Net zoals generaal Power had gevreesd, ontwikkelde Rusland de drijvende wapenplatforms. Ze worden Cosmosferen genoemd, en hun inzet over ons hoofd begon eind 1977, zoals ik voor het eerst rapporteerde in audiobrief nr. 29. Ze kondigden hun aanwezigheid voor een tijdje aan door het creëren van enorme luchtbommen langs de Amerikaanse oostkust en elders. Dit deden ze door middel van gedeconcentreerde ontploffingen van hun geladen Deeltjes Beam wapens; en net als de Kosmosferen zelf, kwamen de Russische operationele Deeltjes Beam wapens als een verrassing voor onze Heersers.

Het verslag dat nu naar het Witte Huis gaat, zegt niets over deze levens- en doodsgeheimen, maar het verslag beschrijft wel de wetenschappelijke achterstand van de Amerikaanse leiders. In Groot-Brittannië, Frankrijk, Duitsland, Japan en vooral in Rusland wordt in het verslag gesteld dat de zaken heel anders zijn. In die landen heeft het leiderschap, citaat: “een hoog niveau van wetenschappelijke en technische geletterdheid.”

In het verslag wordt daarentegen de progressieve versplintering van de Amerikaanse samenleving in twee groepen beschreven. Eén groep is de minderheid die is opgeleid en werkzaam in wetenschap en techniek. De andere groep omvat de grote meerderheid van ons. We worden ongeschoold gelaten over de meeste van de steeds veranderende realiteiten van de moderne technologie. Het verslag dat voor het Witte Huis wordt opgesteld, is voor zover het gaat juist genoeg; maar wat het weglaat is nog belangrijker dan wat het zegt, omdat de verdeling van de Amerikaanse samenleving in twee kampen.. één technisch opgeleide en één niet, is geen ongeluk! Het oude axioma “Verdeel en Verovering” is nog steeds waar. Enerzijds wordt de wetenschappelijke en technische gemeenschap zelf voortdurend gemanipuleerd zonder zich daarvan bewust te zijn. Het geheime Minuteman TX Missile project is een typisch voorbeeld. Maar voor de rest van ons is de situatie nog verwarrender, dus de weinigen die in een positie zijn om aan alle touwtjes te trekken hebben ons aan hun genade.

Eerder deze maand is een uitstekende autoriteit inzake grondwetswetten overleden, professor Fred Rodell van de Yale Universiteit. In een boek getiteld “Woe Unto Lawyers” schreef hij enkele woorden die een perfecte beschrijving zijn van onze situatie vandaag. Hij zei:

“Voor elke leeftijd is er een groep slimme jongens, geleerd in hun vak en jaloers op hun leren, die technische competenties vermengen met eenvoudige en chique hocus-pocus om zichzelf meester te maken van hun medemensen.”

In sommige opzichten zijn de problemen waarmee we vandaag geconfronteerd worden helemaal niet nieuw. Eerder deze maand werd dit feit geïllustreerd door een reeks biografische drama’s op de publieke omroep. Zij behandelden het leven van een Britse schrijver die premier Benjamin Disraeli werd. Disraeli heeft zijn hele leven gevochten tegen de dingen die hij als oneerlijk beschouwde binnen de Britse regering, en in een roman die hij ooit schreef, citeert hij: “De wereld wordt bestuurd door zeer verschillende personages naar wat wordt voorgesteld door degenen die niet achter de schermen zijn.” Dat was een eeuw geleden waar en dat is vandaag de dag ook zo. Maar op andere manieren, vandaag is anders dan het verleden. Het verschil is dat ongelooflijke technologieën die ondenkbaar waren in Disraeli’s tijd, onze wereld nu veranderen. Door de geschiedenis heen zijn er altijd ongeziene schermutselingen geweest, zwartgevochten gevechten en onofficiële oorlogen; maar vandaag hebben deze niveaus nooit eerder voorgesteld. Zelfs als we de zich vermenigvuldigende publieke tekenen van oorlog zien, wordt de geheime oorlog met de dag intenser.

Gedurende de vier maanden van mijn afwezigheid van deze microfoon, zijn er te veel van deze gebeurtenissen om in detail te bespreken; maar ik heb je al de achtergrond gegeven voor al deze gebeurtenissen in het verleden audio brieven. Ik zal nu dus proberen u te herinneren aan wat u al weet over recente krantenkoppen. Een vogel-oog-zicht op de afgelopen maanden zal één ding al te duidelijk maken. De geheime oorlog tussen de Verenigde Staten en Rusland wordt steeds gewelddadiger. De satanische bolsjewieken die door Rusland zijn omvergeworpen en verdreven, zetten hun wurggreep op ons eigen land aan, en de geheime christelijke sekte die het Kremlin heeft overgenomen, zet in een strijd van vermaak op de voorgrond. Met de ene hand houden ze de hele oorlog nog voor hun raap, maar met de andere hand kappen ze zich af op het vermogen van Amerika om oorlog te voeren.

In het laatste afgedrukte gedeelte van audiobrief nr. 54 afgelopen februari, gaf ik een waarschuwing om slecht weer in de Verenigde Staten te verwachten. Ik heb beschreven hoe Rusland een campagne van weersverandering heeft gestart om de gewassen in de Verenigde Staten te verminderen. Dit is een directe vergelding voor het graanembargo van Carter, dat de Russen als hongerpolitiek beschouwen.

Toen maart begon, bedekte een moordende sneeuwstorm het zuidoosten en veel gewassen werden beschadigd. Een maand later sloegen de regenstormen New Orleans aan, zoals ze in februari in Californië hadden gedaan; maar ondertussen werd de graandragende broodmand van de Great Plains uitgedroogd en droog. Eind april was al gegarandeerd dat de graanopbrengst in grote gebieden dit jaar zal worden verlaagd. Terwijl het voorjaar doorging, veranderde het zware weer in een record-setting epidemie in het hele land. Elke dag van 9 mei tot 7 juni, tornado's of andere ernstige en destructieve weerslag ergens in de Verenigde Staten. Tijdens de laatste twee weken van die periode, meldde de Nationale Weerdienst 964 gevallen van gewelddadig weer. Op 29 mei probeerden de Verenigde Staten een nieuwe weersatelliet te lanceren om het vuurwerk te bekijken, maar de satelliet NOAA-B bereikte nooit zijn beoogde baan.

Eerder deze maand nam Amerika's weer een nieuwe wending. Er was een vreemde splitsing in de straalstroom. Coole noordelijke staten werden nog kouder, en warme zuidelijke staten kookten over met warmte. Op 16 juni was er zelfs vorst in Michigan en Wisconsin, terwijl het zuiden zwelt. Enkele dagen later op 20 juni gaf de zogenaamde Carterregering de eerste hint dat de Russische weeroorlog echt pijn doet. Voor het eerst waren er aanwijzingen dat het Russische graanembargo misschien opgeheven zou worden, maar de volgende dag veranderden de bolsjewieken van gedachten. Zij zeiden dat het graanembargo zal worden voortgezet, zodat er vanaf nu geen vooruitzicht is op een verbetering van het Amerikaanse weer. In plaats daarvan kan het nog erger worden, en de voedseltekorten die ik heb gewaarschuwd voor afgelopen februari zijn in de maak.

In audio brieven 53 en 54 rapporteerde ik de details van geheime oorlogvoering waarbij Iran betrokken was. Vanaf eind januari probeerden de bolsjewieken hier in Amerika een verrassingsaanval uit te voeren tegen Rusland. Het plan dat ze volgden was degene die ik voor het eerst openbaar maakte in audiobrief nr. 37, met enkele toevoegingen. Zoals ik al zei, hebben de Russen hun kosmos gebruikt om het Amerikaanse aanvalsplan volledig te verpesten. De hysterie van de nucleaire oorlog was hier in Amerika snel aan het opbouwen, maar met onze geheime nederlaag stopte de oorlogschant abrupt. Onze nederlaag in januari werd uit het zicht gehouden en volledig geheim gehouden.

Maar de bolsjewieken hier probeerden opnieuw een nucleaire oorlog te beginnen, drie maanden later, in april. Het Amerikaanse oorlogsplan is opnieuw mislukt, maar onze heersers konden het dit keer niet volledig verbergen. De 25 april inval in Iran.. zogenaamd om onze gijzelaars te redden.. werd een ramp die de krantenkoppen vulde. De Amerikaanse

Commando's die naar Iran werden gestuurd, probeerden hun best te doen om orders op te volgen en hun plicht te doen; maar onbekend voor hen, degenen die de inval hadden gepland, waren niet van plan dat het zou slagen! Ze zouden Teheran bereiken, maar te laat ontdekken dat ze te klein waren om het werk te doen. Zodra de Commando's in grote problemen kwamen, zou dat gebruikt worden als excuus voor Amerikaanse marinejets om Teheran te straafen; en met Amerikaanse passie op gang, zou de Iraanse crisis escaleren met extra militaire bewegingen. Maar al meer dan een jaar is de Russische Inlichtingendienst op de hoogte gebracht van zelfs de meest geheime plannen in Washington; en dus waren de Russen klaar.

Ze ontrafelden het laatste Bolsjewistische oorlogsplan op twee manieren. Eerst zweefde de enorme armada van Cosmosferen boven water op 25 april toen de Amerikaanse helikoptermacht Iran binnenkwam. Met behulp van hun weersveranderingsmogelijkheden hebben de Cosmosferen de stofstormen in het gebied geïntensiveerd. Ze gebruikten ook microgolven hersens kramende straling om misselijkheid, desoriëntatie en vermoeidheid onder de helikopter bemanningen te veroorzaken. De Russische hersenscrambler is dezelfde technologie die ik voor het eerst onthulde in audiobrief nr. 20. De Russen hoopten dat de missie zonder slachtoffers zou worden opgegeven, maar de Amerikaanse Commando-eenheid bereikte haar eerste controlepunt, hergroepeerde zich en bereid om door te gaan. Dus de Cosmosferen hebben hun hersenskrabbende zenders op volle kracht gezet. Eén helikopter ging er vandoor, maar draaide gekkenlijk weg en sneed in een C-130 Troepentransport vliegtuig. Twee anderen bereid om te vertrekken. Maar de kosmosferen boven ons vuurden uitbarstingen van hun deeltjesbundels, rotorbladen vlogen weg en de helikopters gingen nergens heen. Op dat moment was het duidelijk dat het allemaal voorbij was. De inval werd afgebroken en alle energie werd verschoven naar pogingen om de ramp aan het publiek uit te leggen. Al snel werden de verkoolde lichamen van gedood Commando's naar huis gevlogen naar Dover Air Force Base, Delaware. Het was de tweede keer in minder dan twee jaar dat Dover lichamen ontving van een geheime Commando-inval door de Verenigde Staten! De eerste keer dat ze de prijs betaalden voor een succesvolle operatie in Guyana, zoals ik in audiobrief nr. 40 heb uiteengezet; maar dit keer stierven ze in totale nederlaag.

De bolsjewieken hier hebben misschien nog een militaire crisis over Iran veroorzaakt, maar de Russen hebben een schaakbeweging ondernomen om dat te voorkomen. Op 28 april nam het bij het publiek bekend als Cyrus Vance ontslag als staatssecretaris in protest. Dit checkmated de bolsjewieken door een publieke kwestie van plannen om extra militaire bewegingen te zetten.

Een ander hoofdverhaal in de geheime oorlog was de explosie van Mount St. Helens in Washington State op 18 mei. Dit werd gevolgd door een tweede uitbarsting op 25 mei, en een andere grote ontploffing deze maand op 13 juni. Tegelijkertijd is het aantal sterke aardbevingen langs de westkust sterk gestegen, vooral in Californië. De eerste geweldige ramp op 18 mei verraste de regeringswetenschappers. Zij hadden niet verwacht dat er iets dergelijk gewelddadigs zou gebeuren zonder veel waarschuwing; maar toen de berg op zijn top blies, ontdekte zelfs de ongelukkige regeringsgeologe ter plaatse geen waarschuwingssignalen. Hij had maar genoeg tijd om zijn radio te pakken en te roepen: "Vancouver, Vancouver. Dit is het." Toen werd de radio stil toen de ontploffingsgolf hem bereikte. Tot de vreselijke verrassing van 18 mei speelden woordvoerders van de regering Mount St. Helens. "Er is geen reden om veel te verwachten," zeiden ze, maar nu, na het feit, veranderen ze hun toon. Nu zeggen ze dat andere vulkanische bergen van de Cascade Range er ook gevaarlijk uitzien.

Er zijn onder andere te veel aardbevingen aan de gang. Tenminste een dozijn bergen in het Pacific Northwesten lijken nu verdacht door sommige rekeningen, vooral Mt. Rainier, Mt.

Baker, Mt. Hood, en vooral Mt. Shasta in Noord-Californië. Mt. Shasta is vooral zorgelijk omdat het kijkt uit op een groot agrarisch centrum.. Californië's Central Valley. Maar het is ook zorgwekkend om andere redenen. Vrienden, wat we zien is het begin van een geofysische ramp langs de westkust van Amerika. Krachtige natuurlijke krachten zijn betrokken, maar ze worden met opzet geleid en versneld. Ik heb het over geofysische oorlogvoering.

De fase is al meer dan drie jaar in gang gezet voor de gebeurtenissen die nu gaande zijn. Ik heb de aanwezigheid van Russische nucleaire mijnen in de grote westelijke dammen gemeld in audiobrief nr. 23, en een van de dammen die ik toen noemde was die op Mt. Shasta. De volgende maand in audiobrief nr. 24 rapporteerde ik over de voorbereidingen van Rusland voor geofysische oorlogvoering. Het ging om het activeren van geweldige krachten rond de Pacifische rand, bekend als de Ring of Fire. De westkust van Amerika, die zowel militair als agrarisch strategisch is, zal verwoest worden.

In audiobrief nr. 24 vermeld ik de locaties van zeven (7) onderzeese waterstofbommen op de oceaanbodem ten westen van Washington, Oregon en Californië. Ik kan nu onthullen dat deze een voor een zijn ontploft in begin maart. Hun getijdengolfpotentieel werd vermeden door ze individueel te ontslaan. In plaats daarvan werden ze gebruikt om vulkanische magmastromen naar het Cascade Mountain Range te activeren.

Wat de natuur al langzaam deed, begon te versnellen. Halverwege mei naderde de berg St. Helens het uitbarstingspunt, maar de berg liet zich misschien langzaam los bij de enorme druk van binnen in de ene gematigde uitbarsting na de andere. Dus de Russen maakten gebruik van de Cosmosferen om ervoor te zorgen dat het allemaal tegelijk explodeerde met geweldige kracht. Net na 8:30 uur op die zondag 18 mei begon een eskader Cosmosferen te vuren op de noord-top van de berg. Ze schoten hun deeltjesbundels in korte pauzes, de een na de ander in opeenvolgende. Het resultaat was een reeks machine-geweer-achtige explosies en flitsen rond de top van de berg St. Helens. De berg begon te trillen, scheuren open, de druk kon niet langer worden beperkt, en de berg explodeerde. De Deeltjesbundel flitsen zou spectaculair geweest zijn als ze van dichtbij gezien werden, maar bijna iedereen dicht genoeg om ze te zien sterven in de overweldigende explosie die volgde. Dezelfde techniek werd gebruikt om de tweede ontploffing op 25 mei los te laten, maar die uitbarsting was niet zo gewelddadig, en een paar mensen die de flitsen zagen, leefden om het te vertellen. Op 26 mei bracht UPI een nieuwsbericht over waarin de reacties van twee getuigen werden vermeld. Een zei dat de vulkaan, citaat: "Opeens uitgegooid. We waren wakker in een haast, toen de flitsen wakker ons helemaal omhoog. De donder die ging met het zou rammelen je botten. Het was als een miljoen kleine explosies, dan een grote crash."

Mijn vrienden, het valt nog te bezien hoe ver de geofysische oorlog die nu gaande is, zal gaan, maar ik kan u slechts herinneren aan de waarschuwing die ik afgelopen oktober 1979 in audiobrief nr. 51 heb gegeven. De exacte woorden die ik toen gebruikte waren: "Het Kremlin debatteert of de tijd toch is gekomen om de grote door de mens veroorzaakte catastrofe aan de Amerikaanse westkust los te laten."

Onderwerp 3.. Dit onderwerp zal zeer kort zijn omdat het is gebaseerd op informatie die is zeer vaag tot nu toe, maar het kan blijken te zijn zeer belangrijk, dus ik wil u nu onmiddellijk waarschuwen.

De wereldwijde strijd vandaag is tussen twee oude en bittere vijanden. Beiden willen Rusland beheersen en daarmee het lot van de wereld bepalen. Een van de facties is die van de atheïstische bolsjewieken die in 1917 de macht over Rusland in beslag namen. De andere factie is een geheime christelijke sekte in Rusland die zes decennia lang werkte om de bolsjewieken omver te werpen. Jarenlang hebben de nieuwe heersers in het Kremlin hun oude

vijanden, de oude bolsjewieken, uit Rusland verdreven. En de bolsjewieken uit Rusland zijn vooral hier naar de Verenigde Staten overstroomd, en recht onder onze neus nemen ze onze vrijheden weg in een verfijnde nieuwe bolsjewistische revolutie!

Ik heb dit allemaal eerder besproken, vooral in audio brieven 28, 29, en 38. We zien het hoogtepunt van een grotere oorlog van duizend jaar. Het is de oorlog tussen de Russen en de Khazaren, die ik beschreef in audiobrief nr. 50 afgelopen herfst.

In de lente van ’79 onthulde ik dat er een geheime inlichtingenoorlog van “dubbelen” was uitgebroken in Washington. De bolsjewieken hier hadden de voormalige Amerikaanse heersers, de vier gebroeders Rockefeller, van streek gemaakt en bereidden zich voor op oorlog. De Russen reageerden door rechtstreeks binnen onze eigen regering in te grijpen. De bolsjewieken vervangen belangrijke Amerikaanse leiders door dubbelgangers, en de Russen vervangen die met hun eigen dubbelgangers. Ik onthulde de oorlog van dubbelgangers in audiobrief nr. 45. De volgende maand onthulde ik dat Rusland een geheim wapen inzette in de oorlog van dubbelgangers. Het waren geen menselijke dubbelgangers, maar genetische replica’s van de mensen die ze vervangen. Dit zijn biologische robots van het type bekend als “Organische Robotoïden.” Ze zien er menselijk uit en handelen, maar ze zijn niet menselijk. In plaats daarvan zijn het geavanceerde producten van genetische manipulatie.

Minder dan zes maanden later, in audiobrief nr. 51, onthulde ik dat de bolsjewieken hier in Amerika tegenaanvalden met hun eigen soort biologische robots. Deze worden synthetische automaten genoemd.

Toen ik voor het eerst onthulde wat ik deed met door mensen gemaakte genetische replica’s van mensen, zette ik me schrap tegen spot, en ik ben veroordeeld in talloze brieven die me vertellen dat de mens geen nieuwe levensvormen kan creëren. Genetische manipulatie was een jaar geleden niet in het nieuws, maar minder dan twee weken geleden heeft het Hooggerechtshof van de Verenigde Staten een belangrijke beslissing genomen. Ze hebben verkondigd dat nieuwe levensvormen die door de mens gecreëerd kunnen worden gepatenteerd kunnen worden en, mijn vrienden, er zal een haast zijn naar het octrooibureau. Op dit moment zijn er meer dan 100 patenten in behandeling voor door de mens gemaakte levensvormen! Als professor Frankenstein vandaag nog leefde, kon hij ook zijn monster patenteren.

De Russen en de bolsjewieken zitten vast in een voortdurende oorlog met hun genetische replica’s. Wanneer het Witte Huis bezet wordt door bolsjewistische synthetischen, weerspiegelt het Amerikaanse beleid de bolsjewistische lijn; maar wanneer de Russen erin slagen synthetische stoffen te vervangen door hun eigen robots, wordt het Witte Huis beleid gemaakt in Moskou. Het resultaat is een nooit eindigende reeks van beleid omkeringen, die zijn mysterieus veel redactionele schrijvers.

Een bekend voorbeeld was de stemming van de Verenigde Staten tegen Israël bij de Verenigde Naties in maart vorig jaar. Het werd twee dagen verdedigd en plotseling verloochend. De anti-Israël stemming werd bevolen door Russische robots, maar twee dagen later de bolsjewieken uitgeschakeld en hun eigen synthetische middelen gebruikt om de stemming te verwerpen.

Deze verborgen oorlog heeft de Amerikaanse regering al maanden lang aan het wankelen gebracht, maar nu is er een kans dat ook binnenkort hetzelfde zal gebeuren in de Russische regering, Want de laatste twee maanden zijn de bolsjewieken hier in Amerika erin geslaagd om het Kremlin met synthetische stoffen te doorboren. Verschillende topleiders van het Politbureau werden onlangs gedood en vervangen door bolsjewistische synthetische stoffen. Een van deze was de sterke man van het Kremlin, admiraal Gorshkov. De bolsjewieken

gebruiken hun synthetische stoffen in een nieuw poging om de controle over Rusland te heroveren, maar de heersende groep in het Kremlin begrijpt waar ze tegen vechten en ze vechten terug. Een paar weken geleden stonden de bolsjewieken op het punt de overhand te krijgen, nu al hebben ze hun aanvankelijke voordeel van verrassing verloren. Bovendien hebben de bolsjewieken blijkbaar moeite met de synthetische stoffen die ze het Kremlin insturen. Verschillende synthetics hebben hun bolsjewistische programmering genegeerd.

De situatie is op dit moment verre van duidelijk, maar één ding is zeker. Een ongeziene strijd tot de dood is nu gaande in het Kremlin, en de uitkomst zal iedereen op de aarde treffen!

Last Minute-overzicht

Het is tijd om je mijn Last Minute Samenvatting te geven. In deze audiobrief heb ik geprobeerd om je een vogel-oog-kijk te geven van gebeurtenissen in de afgelopen maanden. Het komt erop neer dat de vaten van naderende nucleaire oorlog luider en luider kloppen. Nog dringender is er al sprake van geheime oorlogvoering en wordt het steeds gewelddadiger.

De explosie van de berg St. Helens vorige maand werd veroorzaakt door geofysische oorlogvoering. Ook de slechte weerpatronen in de Verenigde Staten in de afgelopen maanden zijn veroorzaakt door weersoorlogen. De Russen doen dit als vergelding voor het reusachtige graanembargo van de regering-Carter. De Russische weer oorlog tegen de Verenigde Staten is bedoeld om onze gewassen te verminderen. In het zuidwesten is de brute hitte het bakken van gewassen en het doden van vee; en in het noorden van de Grote vlakten is graan stervende in een vijf-staten gebied van ernstige droogte. De Russische vijanden hier zijn niet jij en ik, maar de bolsjewieken, die nu de controle hebben over onze regering. De bolsjewieken hier zijn ook de dodelijke vijanden van jou en mij.

In 1917 werd Christelijk Rusland door de donkere tunnel van de oorlog naar de hel van het bolsjewisme gesleept. Nu worden de bolsjewieken uit Rusland verdreven, dus proberen ze het hier in Amerika opnieuw te doen. Ze zijn vastbesloten om Amerika’s nucleaire arsenaal naar Rusland te gooien, winnen of verliezen, want hoe dan ook verwachten de bolsjewieken de stukken hier in complete bolsjewistische dictatuur op te pikken.

Vrienden, dit zijn inderdaad gevaarlijke tijden, maar we mogen niet de moed verliezen. Als je ooit geneigd bent om je handen op te steken en te zeggen: “Ik kan niets doen,” denk er dan over na. Alle oorlogswapens, alle propaganda en alle controle over de regering hebben maar één doel. Dat doel is om je te beheersen. Als je opgeeft en gewoon je ogen sluit, geef je ze precies wat ze het meest willen. Maar zolang je je ogen open houdt, zie de waarheid zo goed als je kunt en hou je eraan vast, versla je ze. Onze Heer Jezus Christus zei het al lang geleden: “Jullie zullen de waarheid kennen en de waarheid zal jullie vrij maken.”

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 56

30 juli 1980

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 30 juli 1980, en dit is mijn audiobrief nr. 56.

Gisteren is een “noodzitting” van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties beëindigd. Het werd behandeld als een niet-evenement door de gecontroleerde grote media van de Verenigde Staten, en veel Amerikanen hebben weinig aandacht besteed.. maar het was slechts de zevende Noodzitting in de 35-jarige geschiedenis van de Verenigde Naties!

Mijn vrienden, de inzet is nucleaire oorlog één. De bolsjewieken die nu de regering van de Verenigde Staten controleren, zijn vastbesloten om op de een of andere manier een nucleaire oorlog met Rusland te voeren, maar hun meest geprefereerde pad naar oorlog ligt door het Midden-Oosten. Ik gaf hier bijna vijf jaar geleden voor het eerst details over in audiobrief nr. 6. Sindsdien zijn er voortdurende herzieningen en updates van de planning voor oorlog door middel van het Midden-Oosten. Ik heb mijn luisteraars op de hoogte gehouden van deze ontwikkelingen in latere audiobrieven, vooral nrs. 22, 28, 37, en 46.

Sinds eind 1977 is het plan voor de oorlog in het Midden-Oosten uitgegroeid tot een centrale factor voor Iran, omdat de belangrijkste militaire strategie van de gecontroleerde regering van de Verenigde Staten nu een “eerste slag” strategie is en Iran, genesteld tegen de onderbuik van Rusland, een verleidelijke basis is voor aanval op Rusland. Maar de voorkeur ging niet uit naar Iran, maar naar Israël.

In audiobrief nr. 50 heb ik de gemeenschappelijke wortels van de Zionisten die Israël en de bolsjewieken controleren, bekeken die nu Amerika beheersen. Ze werken altijd samen, hand in hand, omdat ze van dezelfde bron zijn afgeleid. Die oude bron was het verkeerd genoemd “Koninkrijk van de Joden,” het Khazarrijk, dat duizend jaar geleden bestond in wat nu Zuid-Rusland is. De bolsjewieken en zionisten zijn identiek in hun doelen en tactieken..behalve één ding. De Zionistische droom is voor uiteindelijke wereldoverheersing vanuit Jeruzalem, terwijl de bolsjewieken hun voormalige thuisland van Rusland willen beheersen en vanaf daar de wereld willen regeren. Maar de bolsjewieken hebben de macht die ze in 1917 in Rusland hadden, grotendeels verloren en gebruiken nu de Verenigde Staten als hun belangrijkste machtsbasis.

De bolsjewistische Verenigde Staten zijn vrijwel de enige sponsor van Israël. In ruil daarvoor, Israel verricht vele gunsten voor de Amerikaanse heersers, vooral in militaire en geheime spion zaken.

De onlangs afgesloten VN-noodzitting was een referendum van de wereld tegen Israël. Jarenlang heeft de regering van Israël van begin af aan een meedogenloos programma van daden uitgevoerd om de woede van Israëlische Arabische buren te ontvlammen. Terwijl ze luid protest aantekent dat ze alleen in vrede wil worden gelaten, doet Israël systematisch dingen die alleen maar tot oorlog kunnen leiden en het is een oorlog die heel snel de hele wereld kan overspoelen. Daarom was een meerderheid van de leden van de Verenigde Naties zo bezorgd om een verzoek om een spoedzitting; en na het zesdaagse debat stonden 112 landen samen tegen Israël. Zij verklaarden Israëls nederzettingen in de bezette Arabische gebieden illegaal en eisten dat Israël zich zou terugtrekken voor 15 november van dit jaar. Hun gemeenschappelijk standpunt werd samengevat door de ambassadeur van de Verenigde Naties van Guinee in de woorden: “Het proces van oorlog moet tot een einde komen.” De ambassadeur van Israël bij de Verenigde Naties heeft geprobeerd het hele debat als een zinloos

gebaar te bestempelen, ook al hebben de Verenigde Naties Israël in de eerste plaats gecreëerd. En na de zionistische leiding, de bolsjewistische gedomineerde grote media hier in Amerika behandelden het als een niet-evenement!

Het is een feit, mijn vrienden, dat Israël snel actie onderneemt om het Midden-Oosten op de drempel van de oorlog te brengen. Oorlogskoorts stijgt en wordt weerspiegeld door de thermometer van oorlog, de prijs van goud. Afgelopen 21 januari 1980, goud verhandeld op een all-time high van $875 per ounce; en zoals ik onthulde dat maand in audiobrief nr. 53, een geheime nucleaire eerste-staking operatie werd vervolgens geprobeerd tegen Rusland. Het mislukte, en de goudprijzen daalden enkele maanden. Maar nu stijgt het oorlogsgevaar weer.

De bolsjewieken hier worden steeds wanhopiger in hun oorlogsplannen tegen Rusland. Als wij als volk ooit zullen handelen om onszelf te redden van de laatste ondergang, NU is het moment dat we moeten beginnen. De inzet is: leven en dood, vrede of oorlog, maar de sleutel tot onze eigen effectieve actie is niet militair. Het ligt bij de thermometer van de oorlog, GOLD.

Mijn drie speciale onderwerpen deze maand zijn:

Onderwerp 1.. Ian Fleming en de Ft. Knox Gold Scandal Onderwerp 2.. Vernauwende opties in het bolsjewistische plan voor nucleaire oorlog Onderwerp 3.. stap een in wat je kunt doen.

Onderwerp 1.. Niet vele jaren geleden waren miljoenen gefascineerd door de fictieve uitbuitingen van een denkbeeldige Britse spion. Hij heette James Bond en was de creatie van de overleden Britse auteur Ian Fleming. Het was Fleming meer dan wie ook die het beeld van de moderne “superspion” creëerde. Alle spionnenverhalen van Fleming hadden twee kenmerken gemeen die hen opvielen. Elk verhaal ging over een wereldschokkende situatie die geheim werd gehouden voor het publiek. Het andere gemeenschappelijke ingrediënt was altijd een verblindende weergave van geheime hoge technologieën van elke beschrijving.. dingen onbekend voor het publiek. Deze twee unieke kenmerken van zijn verhalen katapuleerden Ian Fleming uiteindelijk tot wereldberoemdheid. Hij was de onbetwiste leider in zijn vakgebied. Zoals altijd probeerden veel anderen hem te kopiëren, en spionnenverhalen waren overal rond ons in de late jaren 60. Maar hij bleef altijd uniek. Geen van zijn navolgers kan zijn werk evenaren. Het was alsof hij een geheim voordeel had, een geheim wapen van zijn eigen.. en, mijn vrienden, hij deed!

Ian Fleming schreef zijn verhalen over zijn eigen geheime wapen. Dat wapen was kennis. Fleming was een hoge officier van de Britse geheime dienst, MI-5. Het waren de Britten die praktisch het moderne concept van Intelligence uitgevonden en geperfectioneerd hebben, en tot op heden blijft de Britse Intelligence gelijk aan iedereen in de wereld.

Toen Fleming de geheime dienst verliet om schrijver te worden, was hij zeer beperkt in wat hij kon publiceren. Hij was gebonden aan de beperkingen van de Britse “Official Secrets Act.” Volgens die wet zou Fleming aansprakelijk zijn voor straf wegens het onthullen van een officieel geheim zonder toestemming. Ian Fleming, de voormalige Britse Inlichtingendienst, werd een zogenaamde “fictionalizer”. Hij begon met feitelijke kennis, maar herschikte en veranderde het om verrassende verhalen over fictie te creëren. Hij was altijd heel voorzichtig met hoe hij dit deed. Hij wist altijd dat hij de grenzen van de Official Secrets Act oversloot. Hij kon zich geen vergissing veroorloven, want dat zou voor hem gevangenisstraf betekenen en mogelijk verlies van pensioenrechten; en dus veranderde hij altijd elke situatie, elke geheime technologie, en elke persoonlijkheid genoeg om te voorkomen dat echte geheimen openbaarden. Het was een lang en nauwgezet proces om zichzelf te beschermen en om elk laatste verhaal leesbaar te maken. Daarom voltooide Fleming slechts één keer per jaar een nieuwe James Bond-roman. Als het allemaal fantasie was geweest, zoals veel mensen geloven,

zou hij in staat zijn geweest om de paar maanden een nieuw boek te produceren, waardoor hij veel rijker werd. Maar omdat zijn verhalen allemaal geworteld waren in feite, geheim feit, durfde hij niet te versnellen en het risico te lopen een fout te maken.

Ian Fleming had twee doelen in het schrijven van zijn beroemde serie spionageromans. Een van de doeleinden was natuurlijk om een zeer comfortabel leven te verdienen; maar verder probeerde hij ook de ogen van het lezende publiek subtiel open te stellen door middel van fictie. Vanwege de Official Secrets Act kon hij de feiten die hij als feit kende niet zonder wijziging publiceren, dus deed hij wat hij voelde dat het opeens het beste was, en dat was om zijn verhalen te gebruiken om onze gedachten te openen om tenminste te denken in termen die anders voor ons verborgen waren. Fleming geloofde werkelijk dat dit iets was dat op een of andere manier moest worden gedaan, want wetende wat hij wist was hij geen optimistisch man.

Meer dan drie decennia geleden zag hij dat het publiek begon achter te laten door geheime nieuwe wapens, nieuwe technologieën en nieuwe technieken om ons allemaal tot slaaf te maken. Een publieke ontwaking was de enige hoop die hij kon zien om een eventuele ramp te voorkomen, en dus begon Fleming begin jaren 50 spannende fictie te schrijven om te wijzen op geheime feiten. Zijn plan was “Fictionaliseren om ogen te openen.” Begin jaren 60 begon de eenmanscampagne van Ian Fleming stoom te verzamelen. Zijn fictieve held James Bond begon in steeds grotere kringen populariteit te verwerven; en hoewel zijn daden werden begrepen als fictie, begonnen mensen te denken aan mogelijkheden die ze nog nooit eerder hadden gezien. James Bond films waren in de works. Na jaren van geleidelijke groei, zou de kracht van Ian Flemings fictie ontploffen in een wereldwijde rage. Talloze miljoenen stonden op het punt aangemoedigd te worden om ondenkbare gedachten te denken over wat er in het geheim gebeurt. Door mensen aan te moedigen om nieuwe gedachten voor zichzelf te denken, bracht Ian Fleming geheime plannen van zeer machtige mannen in gevaar en hij kwam er bijna mee weg omdat ze langzaam beseften wat hij deed. Maar net toen de James Bond rage begon, werd Ian Fleming’s plan beëindigd. Zestien jaar geleden, volgende maand, op 12 augustus 1964, stierf Ian Fleming een ontijdige dood op 56-jarige leeftijd.

Door ons te laten denken, had Ian Fleming een groot gevaar voor geheime langeafstandsplannen van een paar machtige mensen. En zelfs nadat hij van de scène was verwijderd, kon zijn fictieve pogingen om ons te wekken niet van de ene op de andere dag worden gestopt. Het momentum van algemeen belang was gewoon te groot omdat hij miljoenen had gegrepen. De James Bond rage kon niet worden gestopt, en dus de andere keuze was om het te controleren. Experts in propaganda en publiek bedrog bestudeerden het probleem en raakten snel de oplossing. Flemings plan was “Fictionaliseren om ogen te openen.” Hij wilde ons mogelijkheden laten zien die anders voor ons verborgen waren; maar met hem uit de weg werd het nieuwe plan: “Fictionaliseer om ogen te sluiten.” Het was een plan om geheimen veiliger te maken dan ooit door de waarheid voor ons ongeloofwaardig te maken, en deze techniek om ons door middel van fictie te verblinden is al 15 jaar een belangrijke factor in de Amerikaanse scène.

Een perfect voorbeeld hiervan vond plaats met een boek Fleming dat 21 jaar geleden in 1959 verscheen. Het was getiteld “Gold Finger.” Het uitgangspunt voor het boek was kennis over bepaalde geheimen. Fleming wist dat er een lange-afstandsplan was om monetaire chaos te creëren voor privé-winst en macht. Hij wist ook dat een centraal kenmerk van het plan was om de geheime verdwijning van Amerika’s geldgouden hamster in Fort Knox te zijn, en hij wist dat de koningspin van dit internationale complot een man was met legendarische hebzucht naar goud. Zijn naam is David Rockefeller. Het was een plan dat totaal niet werd vermoed door het publiek. Het was nog steeds het Eisenhower tijdperk, de hoogtijdagen van de

zogenaamde “almachtige dollar.” De dollar was goed als goud, omdat het werd ondersteund door ’s werelds grootste monetaire goud hamster. Fort Knox werd als onneembaar beschouwd; en in die dagen, mijn vrienden, durfde niemand kwaad te spreken over de vier gebroeders Rockefeller.

Ian Fleming besloot een boek te schrijven dat mensen zou waarschuwen voor wat er gaande was. Hij kon het hele verhaal niet vertellen, noch het als feit vertellen vanwege de Official Secrets Act; maar door te ficaliseren kon hij mensen doen denken aan mogelijkheden die anders nooit bij hen opgekomen zouden zijn.

In de jaren 50 bijvoorbeeld was het een zeldzame Amerikaan die zelfs de mogelijkheid van monetaire onrust overwogen. De dollar was zo goed als goud, en dat was dat. Waarom zou je aan goud denken? Individuele burgers konden het alleen in juwelen bezitten. Was niet alles in Fort Knox afgesloten? Iedereen wist dat niemand erin kon komen, dus we hebben er niet eens over nagedacht. Maar in zijn boek Gold Finger, bracht Fleming verschillende belangrijke gedachten in ons hoofd. Hij bedacht een fictieve plan om aan te tonen dat Fort Knox misschien toch niet onneembaar is. Hij stelde de vraag: “Wat zou er met de dollar en andere valuta gebeuren als het Fort Knox goud niet meer beschikbaar was?” Hij stelde de ondenkbare gedachte voor dat iemand, als ze rijk genoeg en hebzuchtig genoeg waren, het goud van Amerika in handen zou willen krijgen.

Het eigenlijke Gold Finger verhaal was natuurlijk fictie; maar de basispunten die ik zojuist noemde waren feiten. Gold Finger werd gepubliceerd in 1959; en nauwelijks twee jaar later in 1961, begon de bloeding van de Amerikaanse monetaire goudvoorraad. Agenten van David Rockefeller binnen de regering van de Verenigde Staten zorgden voor een mantel van autoriteit genaamd de “London Gold Pool Agreement”; en dan zeven jaar lang tot 1968, grote leger vrachtwagens geladen met goud bullion rolde uit Fort Knox voortdurend.. en allemaal zonder een woord aan het publiek!

Sommige van de goudtransporten in die zeven jaar werden geregistreerd op een lijst die door de Amerikaanse Munt werd bijgehouden. Bijna zonder uitzondering gingen de genoemde zendingen naar het New Yorkse kantoor, waar ze verdwenen zonder verdere boekhouding. Zoals u zich wellicht herinnert, was het New Yorkse kantoor de focus van een schandaal in december 1978 met betrekking tot vermist goud. Meer dan 5.000 ons was gewoon verdwenen, maar dat, mijn vrienden, was een zeer klein topje van een zeer grote ijsberg, en dus de controverse over de ontbrekende miljoenen in goud bij het New Yorkse Accord Office werd snel gladgestreken en bedekt. Ze konden het zich niet veroorloven om een echt onderzoek toe te staan dat het publiek de waarheid zou kunnen laten weten. Volgens de officiële lijst van zendingen die ik eerder noemde, ging een groot deel van Amerika’s geld goud naar het New Yorkse kantoor in de jaren 60. Daar verdween het, nooit meer gezien te worden.

Maar, vrienden, de echte situatie was nog erger. Lang geleden gaven mijn bronnen me harde bewijzen van vele grote goudzendingen van Fort Knox die niet eens vermeld waren. Vijf jaar geleden deze maand in audiobrief nr. 2 onthulde ik een specifiek voorbeeld hiervan. Het was een lading op 20 januari 1965, waarin vier (4) trekkers-aanhangers geladen in Fort Knox en vervolgens op weg naar spoorpaden over de rivier bij Jeffersonville, Indiana. Mijn bronnen gaven me details, inclusief foto’s, van de operatie. Maar de zending was een van de vele die niet op een officiële regeringslijst van zendingen.

In juni 1975 konden Mr Edward Durell en mijn andere medewerkers met dit voorbeeld van vermiste zendingen confronteren met ambtenaren van de Amerikaanse Munt, en voor eens de confrontatie plaatsvond onder omstandigheden waarin de Munt onder grote druk stond om te reageren. In de meest specifieke termen werd het Bureau van de Munt gevraagd wat er op 20

januari 1965 vanuit Fort Knox werd verzonden in de vier trekker-aanhangers. Het schriftelijke antwoord van 19 juni 1975 kwam van de toenmalige directeur van de Amerikaanse Munt, mevrouw Mary Brooks. Ze bevestigde dat deze niet-beursgenoteerde zending meer dan een en driekwart (1-3/4) miljoen ons goud bedroeg en, mijn vrienden, het was geen junk goud gesmolten uit oude munten die werden in beslag genomen van Amerikanen in 1934. De zending was onderdeel van het echte geld goud van Amerika, goede levering goud dat is.995 prima of Beter. Na deze opname in het schrijven over een enorme geheime lading goud uit Fort Knox, zou men gedacht hebben dat er vuurwerk zou zijn, maar dat is niet zo!

Mijn vriend Mr Durrell heeft de bevoegde ambtenaren in de hele regering overspoeld met dit bewijs van enorme fraude bij Fort Knox, en hij heeft de grote media en alle relevante leiders in het Congres in kennis gesteld van dit bewijs. Om redenen die ik later in deze boodschap zal uitleggen, denk ik dat het tijd is om aandacht te vragen voor één van deze mensen. Hij is senator William Proxmire van Wisconsin, voorzitter van de Senaat Banking Committee.

Proxmire paradeert graag als een groot verdediger van onze financiële belangen in Washington. Hij is beroemd om zijn zogenaamde Gouden Fleece Award. Proxmire zoekt door de Federal Budget met een fijne kam, en hij is altijd in staat om een project of contract te vinden die terecht of ten onrechte belachelijk zal lijken voor het publiek. Hij draaft het uit, kondigt aan hoeveel het kost, en met een grote bloei geeft het zijn Golden Fleece Award. Met deze en andere middelen is Proxmire een meester in het behoud van zijn imago als beschermer van de Amerikaanse economie.

Maar als ooit een situatie verdiende de Proxmire Golden Fleece Award, het is het goudschandaal rond Fort Knox. De kleine voorbeelden die Proxmire meestal koos, fleece het Amerikaanse publiek uit misschien honderdduizenden of een paar miljoen dollar. Het maakt goede publiciteit voor Proxmire, maar het is onbelangrijk. het goudschandaal rond Fort Knox daarentegen fleecing ons allemaal uit het shirt op onze rug. De dollar zelf is ondermijnd, en die is op weg naar de vernietiging. Het heeft de inflatie steeds erger gemaakt, zelfs terwijl onze economie stagneert. De Gold Scandal is ons allemaal aan het fleecen, maar wat heeft senator William Proxmire daaraan gedaan??

Laat me je vertellen wat hij wel en niet heeft gedaan. Proxmire behoort al meer dan vijf jaar tot de top van Amerikaanse leiders die op de hoogte gehouden zijn van belangrijke ontwikkelingen en bewijzen in de Gold Scandal. Hij heeft het bewijs dat ik eerder noemde over de ontbrekende zending van Fort Knox, evenals andere bewijzen van grote verschillen gegeven; maar tot nu toe, Proxmire heeft zijn lippen verzegeld over verschillen over Amerika's goudvoorziening..met een uitzondering. Deze uitzondering vond plaats in december 1978. Er was bekend dat er 5000 of zo'n goud was verdwenen bij het New Yorkse kantoor... ter waarde van meer dan 3.000.000 dollar tegen de huidige prijzen. Als voorzitter van de Senaatscommissie voor het bankwezen, sprong Proxmire meteen op het verhaal. Hij heeft in zijn afkeuring verklaard dat dit onderzocht moet worden. Toen de kampioen van de Golden Fleece Award die woorden hoorde, was het publiek ontspannen en het snel vergeten. En bijna net zo snel, zorgde senator William Proxmire ervoor dat hij het ook vergeten was. Tot op heden is er nog nooit echt onderzoek gedaan naar het ontbrekende goud bij het New Yorkse kantoor.

Proxmire's falen om te volgen dat $ 3.000.000 goud discrepantie was erg genoeg, maar het is niets vergeleken met zijn schijnbare desinteresse in het onderzoeken van de waarheid over het goudschandaal rond Fort Knox. Het geval van de ontbrekende Fort Knox zending is een voorbeeld. Tegen de huidige prijzen, dat een zending alleen was de moeite waard meer dan een miljard dollar (1.000.000.000)... niet slechts een miljoen maar 1000 keer per miljoen! En dat was in werkelijkheid slechts een voorbeeld. Er waren veel ongemelde zendingen zoals dat.

Dat is waarom de schatkist cijfers, die tonen een enorme resterende Amerikaanse goud hamster, zijn een fraude.. een totale fraude. Daarom konden de Verenigde Staten slechts een kleine hoeveelheid junk gold veilen gedurende een periode van tijd en dan moesten ze stoppen. En daarom is de Amerikaanse dollar niet langer “zo goed als goud”; in plaats daarvan wordt het snel minder waard dan het papier waarop het gedrukt is.

Senator William Proxmire, zoals vele anderen vertrouwd door het Amerikaanse publiek, heeft over dit alles enorme bewijzen gekregen; maar zijn daden tot nu toe hebben alleen geholpen degenen die ons eigen goud hebben genomen om ons te fleece van alles wat we bezitten. Later in deze boodschap zal ik meer te zeggen hebben over senator William Proxmire en het goudschandaal rond Fort Knox.

Maar nu wil ik het verhaal afmaken van Ian Flemings mislukte pogingen om het publiek te waarschuwen over dit soort dingen. Zoals ik al heb uitgelegd, was zijn principe “Fictionalise to open eyes”; maar na zijn vroegtijdige dood in 1964 werden zijn verhalen gegrepen en vervormd, vooral in films, voor het tegenovergestelde doel. Het nieuwe doel werd “Fictionaliseren om ogen te sluiten.” Er kon niets gedaan worden om de boeken van Fleming te veranderen en te neutraliseren nadat ze gepubliceerd waren, dus in plaats daarvan werd de aandacht weggetrokken uit de boeken van de James Bond films; en toen de films in voorbereiding waren, werden desinformatie agenten geplant op de plaats van het proces te leiden. De James Bond die op de film verscheen, was een heel ander personage dan de James Bond in Flemings romans. De basisregels van het verhaal bleven hetzelfde, maar op vele subtiele manieren werd de psychologie radicaal veranderd. De films behouden het avontuur, snelle actie, verblindende geheime technologieën en gedurfde complotten die Fleming had pioniers; maar door slim gebruik van satirische humor, elke James Bond film eindigde door te lachen om zichzelf. Geheime wapens werden overdreven of zo verdraaid dat ze vermakelijk maar ook belachelijk werden; en door de films te vullen met vreemde personages en nooit eindigende gimmicks, werden kijkers afgeleid van de onderliggende waarschuwingen van het basiscomplot.

Het Gold Finger verhaal was een perfect voorbeeld van dit alles. Flemings originele roman riep aandacht op iets waar de meeste lezers anders nooit aan zouden hebben gedacht. Dat was de potentiële relatie tussen Fort Knox goud en internationale monetaire chaos, en door zijn fictieve plot plantte hij ook het idee dat de legendarische Fort Knox bullion depot misschien toch niet onkwetsbaar zou zijn. Maar deze lessen werden zelden, zo nooit, gerealiseerd door degenen die alleen de film zagen; in plaats daarvan, de typische kijker liep uit de film lachen. Het was duidelijk dat wat hij had gezien alleen in fictie kon gebeuren, en vanaf dat moment was hij geprogrammeerd om te reageren met ongeloof als hij ooit zou horen van het knoeien met Fort Knox goud. Zoiets kon alleen fictie zijn.. het was gewoon te belachelijk om echt te gebeuren.

Dit is de houding die ik meer dan zeven jaar geleden tegenkwam toen ik begon met het geven van waarschuwingen aan het publiek over opzettelijke plannen voor economische chaos. Ik werd zelf eerst gewaarschuwd voor het goudschandaal rond Fort Knox door niemand minder dan de Britse Inlichtingendienst in Londen na het voltooien van een geheime missie voor Koningin Elizabeth in Zaïre; en in mijn boek The Conspiracy Against The Dollar, ik schetste het algemene plan, inclusief de ongeziene rol van Amerika’s goud. Ik had één groot voordeel dat Ian Fleming niet had. De Verenigde Staten hebben nog geen officiële geheimenwet zoals die van Groot-Brittannië, en dus was ik niet gedwongen om te fictief te zijn. In plaats daarvan kon ik de echte plannen en echte namen geven van degenen die verantwoordelijk waren voor de komende dingen.

Het prototype van Ian Fleming's Gold Finger van twee decennia geleden was niemand minder dan David Rockefeller, en in mijn boek liet ik in detail zien hoe hij zijn rol speelde in het plan om onze economie te vernietigen. Ik beschreef hoe dit leidde tot een ineenstorting van de dollar, een stijgende goudprijzen, een stagnerende economie, spiraalvormige financiële problemen voor de staat en lokale overheden, stedelijke onrust en uiteindelijk nucleaire oorlog. Maar toen David Rockefeller zelf werd geïnterviewd over mijn boek, zelfs hij toevlucht nam tot de techniek "Fictionaliseren om ogen te sluiten." Zijn commentaar op The Conspiracy Against The Dollar was: "Interessant science fiction."

Maar, vrienden, de waarheid is altijd vreemder dan fictie. Vandaag is het fictie die we geloven, en feit dat we niet geloven. De meeste mensen geloven nog steeds dat David Rockefeller zelf nog leeft, maar hij stierf eigenlijk in een geheime staatsgreep bijna anderhalf jaar geleden, zoals ik onthulde in audiobrief nr. 43. Wat we vandaag zien is niet langer David Rockefeller, maar alleen zijn imago. Mijn vrienden, de waarheid is de waarheid, wat we ook kiezen om te geloven; en wat wijlen David Rockefeller zeven jaar geleden als "Interessante sciencefiction" afwees, komt vandaag uit. Gisteren zouden we het niet geloven. Vandaag lijden we. Morgen is het te laat als we NU niet handelen.

Onderwerp 2.. Al meer dan twee jaar nu de Amerikaanse regering onder de bolsjewieken heeft de Amerikanen op het pad naar nationale zelfmoord in de nucleaire oorlog gesleept. Amerika's militaire strategie is vandaag een kamikaze plan dat ik voor het eerst onthulde in audiobrief nr. 35 voor juni 1978. Als er een oorlog tussen de Verenigde Staten en Rusland moet zijn, zullen de Verenigde Staten in een hopeloos militair nadeel verkeren.

De Russen hebben het ruige militaire evenwicht tussen Oost en West in de laatste maanden van 1977 volledig vernietigd. Gedurende die maanden, zoals ik in audiobrieven nr. 26 tot 29 vermeldde, hebben de Russen hun nieuwe geheime ruimtetriade ingezet van bemande strategische wapens. Sindsdien hebben de Russen constant mannen in de ruimte.

Ondertussen kunnen de Verenigde Staten niets anders doen dan zitten en toekijken. Onze beroemde Space Shuttle, al twee jaar achter op schema, blijft gewoon op de grond zitten in plaats van de ruimte in te vliegen; en de grootste Amerikaanse ruimte spectaculair in de afgelopen drie jaar was de vermeende "Crash of SKYLAB," een jaar geleden deze maand.

Maar zoals ik in audiobrief nr. 48 heb beschreven, was zelfs die aflevering een grap. SKYLAB was eigenlijk eenentwintig maanden eerder neergeschoten, zoals ik in audiobrief nr. 27 vermeldde.

Al meer dan twee jaar zijn we militair overgeleverd aan de Russische barmhartigheid. Als het Kremlin de echte bron van nucleaire oorlogskoorts zou zijn, zouden de Verenigde Staten al in rookruïnes liggen. Maar het is niet gebeurd, en de reden dat het niet is gebeurd is iets wat ik nu al tweeënhalf jaar aan je rapporteer. Degenen die voorheen het Kremlin, de atheïstische bolsjewieken, beheersten, beheersen het niet meer. Ze zijn omvergeworpen en verdreven door een geheime sekte van inheemse Russische christenen.

De verdreven bolsjewieken uit Rusland zijn in drommen voornamelijk hier naar de Verenigde Staten voor een nieuwe start. En dus, nietsvermoedd door de meeste Amerikanen, is de ware relatie tussen de Verenigde Staten en Rusland op zijn kop gezet. De bolsjewieken, die vroeger over Rusland heersten, regeren nu over de Verenigde Staten; en nu ze hier zijn, zijn ze nog steeds zo gemeen en oorloglievend als ze ooit in Rusland waren.

Als Amerika vandaag de dag geregeerd wordt door redelijke en eerlijke mannen, die zich zorgen maken over het welzijn van alle mensen, dan zouden ze een objectieve kijk op onze betrekkingen met Rusland nemen. Enerzijds zouden zij het militaire feit zien dat Rusland nu

de middelen heeft om ons land in een paar minuten een dozijn keer plat te leggen. Maar aan de andere kant, redelijke mannen zouden ook de balans opmaken van het feit dat Rusland dat geweldige vermogen niet heeft ontketend.

In plaats daarvan hebben de Russen zich tot nu toe beperkt tot een fragmentaire oorlog van vergrijp tegen onze eigen oorlogszuchtige capaciteit. Als we dit alles bekijken, dan zouden redelijke mannen tenminste de mogelijkheid overwegen dat Rusland vrede verkiest boven oorlog.

En dus zouden onze leiders, als ze redelijk en verstandig waren, tenminste zinvolle gesprekken openen met de leiders van Rusland. Ze zouden tenminste een eerlijke poging doen om uit te zoeken of oorlog met Rusland vermeden kan worden zonder verlies van eer.

Maar mijn vrienden, de bolsjewieken hebben nu de controle over Amerika's beleid en ze zijn geen redelijke mannen. Ze zijn geobsedeerd door de satanische razernij om macht. Hun Creed is heerser of ruïneer. Ze zoeken alleen hun eigen persoonlijke winst, ongeacht wat de kosten voor iedereen kunnen zijn. Ze willen opnieuw beginnen met een nieuwe en complete bolsjewistische dictatuur hier in Amerika en vanaf daar naar buiten werken in een nieuw bod op Wereldcontrole. Maar Rusland, dat wordt gecontroleerd door het nieuwe ras in het Kremlin, staat in de weg.

De bolsjewieken die nu hier in Amerika zijn verankerd weten dat ze niet kunnen hopen Rusland te vernietigen met Amerika's inferieure militaire macht. Dat is vooral waar omdat de Russische heersers, in tegenstelling tot de onze, uitgebreide civiele verdedigings voorbereidingen hebben getroffen om hun volk te beschermen. Maar de bolsjewieken zullen tevreden zijn als ze Rusland alleen maar hard genoeg kunnen verwonden om Rusland binnenin ernstig te verstoren. De bolsjewieken hier geloven dat ze hun doel zullen bereiken als ze maar liefst 20.000.000 Russen kunnen doden in een nucleaire oorlog. Zij zijn ervan overtuigd dat de nucleaire slachtoffers die groot zijn, voldoende zullen zijn om de Russen jarenlang met hun eigen interne problemen bezig te houden. En dat zal de bolsjewieken hier relatief vrij laten om een nieuwe start te maken met de rookresten van de Verenigde Staten. Zij zullen vrij zijn om hun eigen bolsjewistische dictatuur op te leggen aan de achtervolgde minderheid van Amerikanen die de nucleaire oorlog I zullen overleven.

Om hun doel te bereiken om 20.000.000 Russen te doden, moeten de bolsjewieken hier een nucleaire oorlog accepteren die minstens 160.000.000 Amerikanen zal doden. Voor ons is een plan als dat krankzinnig. Maar voor de bolsjewieken zijn die kansen erg acceptabel, want, mijn vrienden, in Bolsjewistische berekeningen tellen wij niet mee. We zijn vervangbaar. De enige verliezen die voor hen van belang zijn, zijn hun eigen en de bolsjewieken geloven dat hun eigen slachtoffers in de nucleaire oorlog I zeer klein zullen zijn, omdat ze van plan zijn om zelf het moment voor oorlog te kiezen door een verrassing te veroorzaken dat de Amerikaanse nucleaire aanval op Rusland begint; en omdat ze weten wanneer de oorlog op het punt staat te beginnen, zullen ze zichzelf kunnen beschermen. Ze willen hun posities van regeringsmacht gebruiken om zich te verbergen in oorlogsbunkers van de regering in de Verenigde Staten.

Als de nucleaire oorlog uitbarst, zijn de bolsjewieken hier de belangrijkste bewoners van de 96 geheime ondergrondse steden van de Federale Relocatie Arc. Ze zullen de "tempel" op ons hoofd neerhalen, terwijl ze zich in veiligheid verbergen.

Er is nu een gevaarlijke en vernietigende oorlog tussen kat en muis gaande tussen de nieuwe Russische heersers en de bolsjewieken hier. Elke kant weet wat de ander van plan is en hun strategieën tegen elkaar bevinden zich in een constante staat van flux. De Russen weten dat de bolsjewieken de nucleaire macht van Amerika naar Rusland willen gooien in een verrassingsaanval. Zoals ik in audiobrief nr. 53 van januari vorig jaar vermeldde, zitten de

hardliners in het Kremlin nu op de bestuurdersstoel. In tegenstelling tot de blanke duivenfactie die in oktober 1979 de invloed verloor, zijn de hardliners ervan overtuigd dat een nucleaire oorlog onvermijdelijk is en bereiden ze het Russische volk voor op oorlog met Amerika. Maar tegelijkertijd gebruiken ze geheime oorlogvoering om de economische en militaire kracht van Amerika te verminderen. Zo eist de Russische sabotage een gestaag stijgende tol aan spoorwegtankwagens, chemische fabrieken, raffinaderijen en andere militaire doelen. Heb je je ooit afgevraagd waarom al die zogenaamde ontsporingen met chemische tankauto's? Als het slechts een kans was, zou het vaak gaan om box auto's, of steenkool auto's, of platte auto's, of auto-carriers, of misschien gekoelde auto's vol melk. Maar nee, om te oordelen naar alle veronderstelde treinongelukken, zou je denken dat de treinen niets anders dan giftige chemicaliën vervoeren deze dagen. En dan is er nog de groeiende Russische campagne van geofysische oorlogvoering. Een aspect hiervan betreft aardbevingen en vulkanen zoals Mt. St. Helens, zoals ik vorige maand al heb besproken.

Een ander aspect van geofysische oorlogvoering is weeroorlog, die nu met een wraakactie in de Verenigde Staten plaatsvindt. Een reden waarom ik zo hard probeerde om audiobrief nr. 54 op te nemen afgelopen februari voordat ik werd overmand door mijn hartaanval was om een waarschuwing te geven over weer oorlogvoering en voedseltekorten die komen. En deze zomer is het weer in de hele VS gek geworden. De Noordelijke vlakten zijn in de greep van een droogte erger dan wat dan ook sinds de Dust Bowl van de jaren '30. De landelijke hittegolf heeft meer dan duizend levens gekost en doodt vee, broeit kippen levend en veeveegt gewassen. En daarna, mijn vrienden, moeten we ons schrap zetten voor orkanen, zoals nooit iets in Amerika gezien heeft.

Langzaam maar zeker worden de bolsjewieken hier door de Russen omsingeld. De laatste zes maanden trekken de Russen geleidelijk aan de tanden van de bolsjewistische draak. Als gevolg hiervan leggen de bolsjewieken hier geleidelijk steeds meer eieren in steeds minder manden. Met hun rug naar de muur, concentreren de bolsjewieken zich op acties die voor het hoofd van Rusland gaan. Hun houding is puur misdrijf, zelfs ten koste van het verwaarlozen van iets van een defensieve aard. Zo is het Caribisch gebied nu voor het grijpen. De Verenigde Staten letten niet op. In plaats daarvan proberen de bolsjewieken hier problemen op te wekken voor Rusland rond haar eigen periferie. De bolsjewieken kunnen geen touw vinden dat groot genoeg is om de Russische Beer vast te binden. Dus in plaats daarvan proberen ze een miljoen kleine draden te gebruiken; en door hun invasie van het Kremlin zelf met genetische replica's, die ik vorige maand rapporteerde, proberen de bolsjewieken het Kremlin in evenwicht te brengen.

Ik kan nu melden dat in april en mei de bolsjewieken zeer dicht bij het omverwerpen van de nieuwe leiders in het Kremlin kwamen. De afgelopen weken hebben de nieuwe Russische heersers een sterke comeback geënsceneerd, maar de strijd is nog steeds aan het woeligen; En alles wat de bolsjewieken echt willen is een moment van zwakte in het Kremlin, want heel binnenkort zullen ze genoeg Minuteman TX reizende raketten inzetten om een eerste aanval tegen Rusland mogelijk te maken.. waardoor nucleaire oorlog I wordt geactiveerd.

Mijn vrienden, sommige mensen hebben me gevraagd waarom ik onthulde wat ik vorige maand deed over de geheime mobiele raket van Amerika.. de Minuteman TX. Het antwoord is dat het tijd is voor ons, het Amerikaanse volk, om preventieve oorlogvoering te voeren. Onze moet een oorlog van kennis en waarheid.. een oorlog om oorlog te voorkomen. We moeten de geheime spiraal van oorlogvoering door zowel de Russen als de bolsjewieken hier stoppen, omdat jij en ik degenen zijn die in het midden zitten.

Onderwerp 3.. Eeuwen geleden riep de stichter van de machtige Rothschild dynastie een principe uit dat beroemd werd. Hij zei: "Geef me de macht om geld uit te geven van een natie,

en het kan me niet schelen wie de wetten schrijft." Sindsdien is de manipulatie van geld en de relatie met goudreserves een bepalende factor in de wereldzaken. Het heeft de strijd om wereldmacht gevoed. Daarom zei Henry Ford, Sr. lang geleden, en ik citeer: "Oorlog zal niet worden afgeschaft totdat zijn wortels zijn gesneden, en een van de belangrijkste wortels is een vals geldsysteem en de hogepriesters daarvan. De jeugd die de geldvraag kan oplossen, zou meer voor de wereld doen dan alle professionele soldaten in de geschiedenis."

Mijn vrienden, in mijn boek, de samenzwering tegen de dollar, zeven jaar geleden, onthulde ik het basisplan om inflatieproblemen aan te pakken die we vandaag allemaal beginnen te lijden. Zij leiden tot economische catastrofe, werkloosheid, dictatuur en nucleaire oorlog. Maar ze zijn allemaal geworteld in de economie en de controle over geld, en de diepste wortel van alles is het goudschandaal rond Fort Knox. Dus als je echt om je land geeft en je wilt helpen het te bewaren voor jezelf en voor je kinderen, dan is het goudschandaal rond Fort Knox de plek om te beginnen.

In mijn post de laatste tijd heb ik een dramatische stijging in het aantal mensen die me vragen: "Wat kan ik doen?" opgemerkt, en ik geloof dat ik de reden weet. Jaren geleden klonk de waarschuwing die ik gaf over de economische ontberingen en de nucleaire oorlog te ver om je zorgen over te maken, maar nu knijpen de economische problemen ons allemaal steeds erger en erger tegen de dag, en nu is de heldere lucht van het afgelopen jaar weg voor de zich verzamelende stormwolken van de nucleaire oorlog. Tot nu toe heb ik mij in het algemeen verzet tegen het geven van concrete antwoorden op de vraag wat we kunnen doen. Er waren veel tekenen dat mensen vroegen zonder echt iets te willen doen, en het is gewoon niet genoeg om één keer op te staan, te schreeuwen en weer te gaan zitten om de wereld voorbij te zien gaan, of om te ontmoeten, eten en terug te trekken.

Als je echt serieus wilt zijn om iets te willen doen, moet je bereid zijn om het te blijven doen, omdat de vijanden van Amerika, zowel binnen als buiten, hebben geleerd hoe ze ons bijna altijd kunnen verslaan. Ze hoeven alleen maar hun mond te sluiten en te wachten. Ze wachten gewoon hun tijd af terwijl we ons een tijdje druk maken en dan zwijgen en het vergeten. Dan gaan ze op hun eigen manier alsof er niets gebeurd is.

De enige manier om resultaten te krijgen is door vol te houden als een buldog. Je moet het blijven doen, ondanks de teleurstelling na de andere, totdat er iets losbreekt. Je kunt ze niet laten versleten je.. in plaats daarvan moet je ze verslijten. Een perfect voorbeeld hiervan is de inspanningen van mijn vriend Mr Edward Durell met betrekking tot het goudschandaal rond Fort Knox.

Zes jaar geleden begon Mr. Durell op dezelfde manier als jij nu zou kunnen beginnen. Hij leerde voor het eerst over mijn beschuldigingen over de ontkenning van Amerika's goud in Fort Knox door ze in een krant te lezen. Hij was al jaren bezorgd over de goudsteun van de dollar, maar mijn aanklacht was nieuw voor hem. Hij besloot zelf uit te zoeken of mijn aanklacht water inhield, dus begon hij op een informele, bijna casual manier. Hij vroeg een of twee ambtenaren, waaronder zijn Congreslid, of er iets aan het verhaal, en het was hun reacties die hem ertoe brachten om dieper en dieper te graven op zoek naar de waarheid. Niet omdat die eerste reacties bevestigden wat ik had gevraagd, verre van het. Durell ontdekte dat hij geen zinvol en overtuigend antwoord kon krijgen.

De meeste Amerikanen zouden het op dat moment gewoon opgegeven hebben. Het makkelijke is om je schouders op te halen en te zeggen: "Ik heb het geprobeerd. Ik denk dat ze me niets meer vertellen." Maar niet Mr Durell. Hij is een man die antwoorden eist, en hij weigert tevreden te zijn tot hij ze krijgt. Bovendien weet hij wat te velen van ons vergeten zijn... dat het volgens de Grondwet ons recht is, het onze plicht is om de schade te herstellen; Durell

beantwoordde voor elk onbevredigend antwoord door meer vragen te stellen aan meer mensen. Hij hield zijn correspondentie bij, waaronder telefoontjes, brieven, telegrammen en persoonlijke ontmoetingen. Hij slikte niet alleen de antwoorden die hij kreeg, maar hij analyseerde ze. Bij elk officieel antwoord vroeg hij zich af: "Heeft dit mijn vraag beantwoord? Zo niet, waarom niet? Hebben ze in eerdere correspondentie tegengesproken wat ze mij verteld hebben? Zo ja, waarom? Is het verhaal dat ik van Official A krijg, het eens met het verhaal dat mij gegeven is door Official B? Zo niet, wat is juist?" Door mensen te confronteren met hun eigen officiële antwoorden, of met hun stilte toen ze weigerden te antwoorden, begon hij kinken in het pantser te drijven; en vanwege zijn vastberaden vasthoudendheid, begon hij ze al lang geleden te vangen in fouten.. ernstige fouten.

Hij heeft het zes jaar volgehouden en nu heeft Durell zijn eigen dossier van uiterst schadelijk bewijs over Fort Knox samengesteld. Met deze methoden werd meneer Durell lang geleden een autoriteit op zichzelf over het goudschandaal rond Fort Knox, en hij deed het gewoon door te weigeren op te geven. Hij heeft contact opgenomen met talrijke leden van het Congres, ambtenaren van de departementen van Financiën en Justitie, en vele anderen tot en met twee presidenten.. Ford en de vermeende Carter. Voor zijn inspanningen heeft hij alles ontvangen van stenige stilte tot regelrechte bewijzende leugens. Hij heeft zes jaar lang hard gewerkt en nu als er een eerlijk, openbaar onderzoek naar de Fort Knox-affaire zou zijn, zou zijn dossier kunnen leiden tot de gevangenneming van enkele van de machtigste mannen in Amerika!

Het Watergate schandaal was kinderspel vergeleken met het bedekte het goudschandaal rond Fort Knox.

Dit brengt me bij de reden waarom ik uw aandacht richt op senator William Proxmire, zoals ik deed in Onderwerp 1. Hij is voorzitter van de machtige Senaat Banking Committee, en in die hoedanigheid heeft hij een positie van primaire verantwoordelijkheid en het publieke vertrouwen om een eerlijk, grondig en publiek onderzoek uit te voeren van het goudschandaal rond Fort Knox. En dus, mijn vrienden, zou ik sterk suggereren dat het vertrekpunt het bewijs is over de enorme ontbrekende lading goud van Fort Knox op 20 januari 1965.

Al vijf jaar negeert senator Proxmire het bewijs dat hem over die zending is gegeven, dat werd weggelaten in de officiële schatkist. Tegen de huidige goudprijs zou deze zending meer dan een miljard dollar (1.000.000.000 dollar) waard zijn geweest, oftewel duizend miljoen dollar. Volgens mijn vertrouwelijke informatie was die verdwenen zending bovendien slechts een van de vele zendingen uit Fort Knox. Het was slechts één aflevering in het totale programma om Amerika goud arm te maken; en dus de ontbrekende goudzending van 20 januari 1965 wijst op het hart van de oorzaken voor onze afbrokkelende economie vandaag. Maar tot op de dag van vandaag, heeft senator William Proxmire geen vinger uitgestoken om een Fort Knox onderzoek te starten. Ik wil echter duidelijk maken dat ik geen bewijs heb dat Proxmire zelf betrokken is bij de illegale goudverwijderingen uit Fort Knox, Maar ik kan bewijzen dat hij voortdurend grote hoeveelheden sterke bewijzen van catastrofale fraude rond Fort Knox heeft genegeerd. Hij heeft een naam voor zichzelf gemaakt door Golden Fleece Awards uit te delen voor kleine zaken.. maar hij heeft de Gold Scandal genegeerd, die het hele Amerikaanse volk fleece!

Tot nu toe was senator Proxmire ernstig vervallen in zijn plicht om publiekelijk en eerlijk het goudschandaal rond Fort Knox te onderzoeken. Maar wat nu het belangrijkste is, is niet Proxmire maar de SCANDAL zelf. Het moet worden blootgelegd als Amerika gered moet worden. Zo simpel is het, mijn vrienden, en dus sta ik op het punt om jullie “Stap Een” te geven in mijn antwoord aan degenen onder jullie die mij vragen, “Wat kan ik doen?” Ik wil benadrukken dat dit slechts de eerste stap is. Als u ervoor kiest om het te doen, mijn vrienden, dan kunnen er nog veel meer stappen volgen; maar ik moet u ook deze duidelijke

waarschuwing geven: Als u deze eerste stap niet wilt zetten, kan niets anders volgen!! In naam van de vrijheid moeten we gehoord worden. We moeten een gezamenlijke campagne beginnen om een eerlijk, publiek onderzoek te openen naar het goudschandaal rond Fort Knox, en we moeten ons allemaal verenigen in het sturen van onze energieën bij senator William Proxmire. Het is zijn commissie die de primaire verantwoordelijkheid draagt om het nodige openbare onderzoek uit te voeren.

Ons doel is niet Proxmire aan te vallen, maar het onderzoek naar Fort Knox te laten plaatsvinden. Om dat te doen, zal Proxmire publieke steun moeten krijgen.. net zoals generaal Brown afhankelijk was van publieke steun in de Onderwater Raket Crisis vier jaar geleden. En dus ongeacht zijn inactiviteit tot nu toe, moeten we senator Proxmire laten weten dat hij onze steun zal krijgen voor een Fort Knox onderzoek. Het is niet zijn hoofd dat we willen.. Het is de WAARHEID over Fort Knox. Laten we Fort Knox openen.

U kunt brieven, mailgrammen of telegrammen sturen naar:

Senator William Proxmire Senaatskantoor Bldg., Wash., D.C.

Als u wilt dat uw bericht wordt gelezen en een impact heeft, moet u drie dingen doen:

1. Maak het leesbaar. Als je handschrift goed is, is een handgeschreven brief prima; anders is het Beter om te typen.

2. Houd het kort. Als je een lange brief schrijft, gaat het gewoon in de prullenmand.

3. Wees specifiek. Zeg tegen senator Proxmire wat u van hem wilt.

Als ik hierover een brief aan senator Proxmire zou schrijven, zou ik iets als het volgende zeggen:

’Beste senator Proxmire. Ik schrijf om uw dringende aandacht te vragen voor een belangrijke zaak die onder uw jurisdictie valt als voorzitter van de Senaat Banking Committee. Ik heb het over de beschuldigingen van dr. Beter over enorme fraude met de Amerikaanse goudvoorraden in Fort Knox.

Als ik kijk naar onze afbrokkelende economie... geloof ik dat dr. Beter’s beschuldigingen dat Amerika in het geheim goudarm is geworden. Onze economische problemen zijn precies die waar dr. Beter al jaren voor waarschuwt, en toch heb ik nog nooit enige poging gezien van uw commissie om hem ongelijk te bewijzen.

Ik wil graag uw reputatie geloven als verdediger van de publieke financiële belangen in Washington, dus ik hoop dat u onmiddellijk een volledig, volledig openbaar onderzoek start naar de vermeende het goudschandaal rond Fort Knox. Als u dat doet, verzeker ik u van mijn persoonlijke steun.

Als uitgangspunt, laat me een bewijsstuk voorstellen dat dr. Beter zegt dat u vijf jaar geleden werd geleverd. Dit was de schriftelijke toelating door de toenmalige directeur van de Verenigde Staten Munt dat een gigantische goud zending van Fort Knox vond plaats op 20 januari 1965, hoewel de zending niet werd getoond op officiële schatkist lijsten.

Ik wacht met spanning op uw antwoord. Ik houd een kopie van deze boodschap bij en ben van plan om deze met uw antwoord aan iedereen die ik ken te laten zien. "

Wat ik net voorstelde is om je te laten beginnen. Breek je eigen gedachten op je eigen manier zoveel mogelijk uit; maar wat je ook doet, zorg ervoor dat je een dossier bewaart voor je correspondentie hierover. Als je zijn antwoord krijgt, wees dan niet ontmoedigd of verbaasd als het blijkt te zijn een aanval op mijn geloofwaardigheid, of lippendienst, of zelfs stilte. Houd er rekening mee dat de directeur van de Amerikaanse Munt andere schatkistdocumenten

over de ontbrekende zending tegensprak. Die discrepantie is nooit opgelost, dus laat je niet gemakkelijk afschrikken.

Als u een antwoord van senator Proxmire ontvangt, kunt u uw brief en zijn brief aan uw vrienden laten zien. En om ze meer achtergrond te geven over alles, laat ze luisteren naar audiobrief nr. 2 voor juli 1975. Die tape bevat veel over Fort Knox en het is een goed uitgangspunt. Verder kunt u meer brieven willen opvragen, altijd een kopie bewaren voor uw bestand. En in de maanden die komen als ik leer dat mensen zijn het nemen van deze eerste stap.. en het is slechts een eerste stap.. Ik ben van plan om meer te zeggen. Maar nu is het aan jullie, vrienden.

Last Minute-overzicht

Het is tijd om je mijn Last Minute Samenvatting te geven. In deze audiobrief heb ik geprobeerd om uw aandacht te vestigen op verschillende dingen. Eén is het feit dat het gevaar van een oorlog steeds dichterbij komt. Het Midden-Oosten wordt weer warmer als de mogelijke zekering om een nucleaire oorlog te ontketenen. Oorlogsspanningen worden vooral opgewonden door de opzettelijke acties van Israël. De situatie is zo kritiek geworden dat er pas voor de 7e keer in de geschiedenis een “noodzitting” van de Verenigde Naties is gehouden om het te bespreken.

Ondertussen worden de bolsjewieken hier in de regering van de Verenigde Staten steeds meer ingesloten door de geheime Russische strijd tegen attritie. Geheime militaire projecten zijn nog steeds in uitvoering in Amerika, maar de economische en industriële basis die het allemaal ondersteunt wordt weggewuifd.

Een paar dagen geleden barstte Mount St. Helens, het meest spectaculaire voorbeeld nog van de Russische geofysische oorlog, weer uit en zoals gewoonlijk kwam het als een verrassing voor alle autoriteiten. Pas de dag ervoor was Washington State begonnen toeristen dichter bij de vulkaan te laten vanwege de schijnbare stabiliteit. De Russische weeroorlog tegen Amerika die ik afgelopen februari onthulde, gaat door en de geofysische oorlog tegen Amerika groeit nog steeds.

Twee dagen geleden werden twee Russische kobaltbommen die in diepe grotten in het Midwesten waren geplaatst, ontploft. De ene was een korte afstand ten westen van Cincinnati, Ohio; de andere was onder de noordwest hoek van de enorme Fort Knox Militair Reservering in Kentucky. Het resultaat was een sterke aardbeving genaamd “uiterst zeldzaam” door de Verenigde Staten Geological Survey. Het 5,8 op de schaal van Richter, en schudde 12 staten van Wisconsin naar South Carolina. Het was misschien zeldzaam voor het tijdperk van geofysische oorlogvoering, mijn vrienden, maar nu kan er iets gebeuren!

Mijn vrienden, veel mensen hebben me de vraag gesteld, “Wat kan ik doen?” Ik heb je “Stap Een” gegeven van mijn antwoord, dat handelt over het goudschandaal rond Fort Knox. Het is iets wat we kunnen doen als we willen. Ons doel moet zijn om de monetaire goudreserves die zijn gestolen van ons terug te krijgen, om kracht en vertrouwen te herstellen aan de dollar, en om eer en vertrouwen in een nieuw geboren regering van de Verenigde Staten te herwinnen.. want alleen op die manier kunnen we hopen de oorzaken van oorlog die nu zo op handen zijn te verwijderen.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 57

31 augustus 1980

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 31 augustus 1980, en dit is mijn audiobrief nr. 57.

Op een augustusmorgen 35 jaar geleden, werd de wereld waarin we leven plotseling voor altijd veranderd. De dag was 6 augustus 1945. Het begon kort na zonsopgang die zomerochtend in Zuidwest Japan. De Japanse verdedigingstroepen hebben een enkele Amerikaanse bommenlegger gevonden die op grote hoogte nadert. Het was op weg naar de stad Hiroshima. Sirens begon te jammeren en Radio Hiroshima vertelde bewoners om dekking te zoeken. De Amerikaanse bommenlegger, een B-29, dronk zes mijl hoog, buiten bereik van Japanse vechters en vlek. Hij vloog direct over de stad en ging uit het zicht. Een paar minuten later verscheen het weer, terug over Hiroshima vliegend in de tegenovergestelde richting. Toen was het weg. Toen het “Alles duidelijk” signaal klonk in Hiroshima, leek het gewoon een vals alarm zoals andere valse alarmen ervoor.

Er waren veel mensen in Hiroshima die geloofden dat een echte aanval nooit naar die stad zou komen. Er waren allerlei geruchten dat Amerika Hiroshima zou sparen om een of andere reden. Er was onder andere een grote christelijke gemeenschap in Hiroshima. Zelfs de burgemeester van Hiroshima was een christen. Er waren er die ervan overtuigd waren dat Amerika om die reden genadig was voor Hiroshima; maar minder dan een uur na het eerste “Alles duidelijk” signaal op die zonnige augustusmorgen begon Radio Hiroshima weer een luchtaanval uit te zenden. Drie andere Amerikaanse B-29’s gingen de stad over, maar voordat de omroeper zijn woorden kon afmaken, hielden hij en 80.000 van zijn luisteraars op te bestaan! Ze werden verteerd door een door mensen gemaakte zon in het midden van de stad die opkroop in een reusachtige paddenstoelwolk. Daarna noemde het Amerikaanse ministerie van Oorlog het een “kosmische bom.”

Buiten de zone van totale vernietiging, werd Hiroshima onmiddellijk omgezet in een nachtmerrie die niet te bevatten was. De straten waren gevuld met zielige slachtoffers, die de Japanners noemen de “wandelende doden.” Dit waren mensen die verbrand, doorstraald en in stukken gesneden waren zonder hoop, maar die uren, dagen of weken zouden duren om te sterven. Mannen, vrouwen en kinderen verspreidden zich in pijn, zonder te begrijpen wat er met hen was gebeurd. Velen hadden kassen zonder ogen, en botten zonder vlees in de nasleep van de onaardse hittegolf van de bom. Talloze anderen waren vergiftigd door straling van de ontploffing of de fallout daarna. Binnen drie maanden stierven er nog 50.000 mensen in Hiroshima.

Drie dagen later gebeurde het allemaal weer.. bij Nagasaki. Net als Hiroshima had Nagasaki een gecharmeerd leven geleid zonder Amerikaanse luchtaanval; en zoals in Hiroshima, Er waren er in Nagasaki die dachten dat dit een daad van genade was van de Verenigde Staten omdat Nagasaki niet alleen een christelijk centrum was, maar ook de plaats waar het christendom zijn start had gemaakt in Japan. Maar alle illusies verdampten in een nucleaire vuurbal op 9 augustus 1945.

Vandaag de dag wordt Amerika achtervolgd door de kwart miljoen geesten van Hiroshima en Nagasaki. Vijfendertig jaar geleden werd ons land de eerste in de geschiedenis die atoomoorlogen gebruikte, en vandaag wordt het snel onze beurt. Onze satanische leiders proberen ons de menselijke hel van Hiroshima en Nagasaki te laten vergeten. In plaats daarvan

proberen ze de nucleaire oorlog voor ons meer denkbaar te maken. Zij willen onze ogen sluiten voor de realiteit van de nucleaire oorlog, want dat is de enige manier waarop zij ons kunnen misleiden om die oorlog te accepteren.

De erfenis van de Amerikaanse oorlog tegen Japan in de Tweede Wereldoorlog keert ook terug om ons op een andere manier te achtervolgen. De Japanse aanval op Pearl Harbor werd opzettelijk tot stand gebracht om Amerika in de oorlog te krijgen; en nu maken de bolsjewieken hier heel Amerika tot een nucleaire Pearl Harbor.. en voor hetzelfde doel. Vandaag staan we allemaal aan de frontlinie!

In audiobrief 55 onthulde ik het plan waarmee de bolsjewieken hier een Russische nucleaire aanval willen uitlokken. Het gaat om een opzettelijk vals alarm en het gebruik van onze stiekem ingezet Minuteman TX Mobile Raket. Als de bolsjewieken hier het plan uitvoeren, zullen de Verenigde Staten zoals we nu weten niet meer bestaan. Pearl Harbor USA zal sterven in duizend Hiroshimas, maar de satanische bolsjewieken hier die nu onze regering controleren zullen ons offer gebruiken voor hun eigen persoonlijk voordeel.

Vrienden, dit zijn de dingen die voor ons liggen, tenzij wij, de mensen, actie ondernemen om het te voorkomen! Volgens onze COWT is dit zowel ons recht als onze plicht.

Mijn drie speciale onderwerpen deze maand zijn:

Onderwerp 1.. Amerika's nucleaire eerste aanval plannen In het nieuws Onderwerp 2.. Orkaan Allen en Rusland's uitbreidende weer oorlog Onderwerp 3.. "Stap Twee" In wat je kunt doen.

Onderwerp 1: Vijfendertig jaar geleden ontplofte het tijdperk van nucleaire oorlogvoering in de geschiedenis van Hiroshima en Nagasaki. Het werd ontketend door de Verenigde Staten in een opzettelijke weergave van pure massa-vernietiging en schrikbarend. Wat Amerika met die twee Japanse steden deed, werd de basis van Amerika's volledige doctrine van nucleaire strategie. Het basisconcept was dat Amerika nooit als eerste zou schieten in een nucleaire oorlog. In plaats daarvan zouden we het spook van Hiroshima en Nagasaki boven het hoofd van elke mogelijke aanvaller houden. Amerika's nucleaire arsenaal was gericht op Russische steden. Elke Russische aanval op de Verenigde Staten zou ervoor gezorgd hebben dat steden in heel Rusland snel verdwenen in nucleaire vuurballen. Wetende dat, zouden de Russen ons nooit aanvallen. Maar begin deze maand, op 5 augustus, werd een drastische verandering in Amerika's nucleaire oorlogsstrategie openbaar gemaakt. Voor het eerst ooit nemen de Verenigde Staten officieel een zogenaamde "tegenmacht nucleaire strategie." Het is officieel gemaakt door een document met de naam "Presidential Directive 59." De richtlijn stelt dat de belangrijkste nucleaire doelstellingen van Amerika niet langer Russische steden zullen zijn. In plaats daarvan zullen de belangrijkste doelen nu de Russische militaire krachten en politieke leiding zijn.

Deze verandering in de Amerikaanse nucleaire doctrine is zo radicaal dat het leidt tot wijdverbreide controverse, vooral overzee. Woordvoerders hier proberen het een suikerlaag te geven zodat wij, de mensen, het gemakkelijk zullen slikken. Het officiële excuus voor de nieuwe strategie is dat het de bedoeling is om de nucleaire oorlog te beperken en af te schrikken, en toch vereist dezelfde richtlijn voorbereidingen om een langdurige nucleaire oorlog te voeren, niet alleen uren, maar weken of maanden. Wat betekent dit allemaal echt?

Vrienden, om het antwoord te zien hoef je geen militaire expert te zijn. Je hoeft alleen maar gezond verstand te gebruiken. Luister bijvoorbeeld naar een paar woorden uit een brief aan de redactie die enkele dagen geleden in de New York Times werd gepubliceerd op 24 augustus. Verwijzend naar het nieuwe Amerikaanse plan om Russische militaire installaties aan te vallen, zegt de schrijver, citaat:

“Zou dat betekenen dat terwijl ze ons in de steden vernietigen, onze commandanten in hun schuilplaatsen hun militaire installaties dan vernietigen? Tenzij dit een vertoning is om de productie van meer raketten te staven, moet het betekenen dat de Verenigde Staten zich voorbereiden op een nucleaire oorlog met een eerste aanval.” Het is ondertekend: Kenneth Boss, Brooklyn.

Die woorden van simpele logica bevatten meer waarheid dan je ooit zult horen in de officiële excuses uit Washington. Meer dan twee jaar geleden, in audiobrief nr. 36 voor juli 1978, onthulde ik voor het eerst Amerika’s geheime verschuiving naar een eerste slag strategie. Op dat moment zouden niet veel mensen me geloven, maar nu komen we steeds dichter bij de nucleaire oorlog zelf, dag na dag, en zoals wij dat doen, komt de eerste aanvalsstrategie van de Verenigde Staten naar boven.

Op 21 februari 1980 was er de verklaring van woordvoerder Thomas Ross van Defensie. Hij schokte verslaggevers door te zeggen dat Amerika “kan schieten eerst” in een nucleaire oorlog.. en nu is er Presidentiële Richtlijn 59! Door de Amerikaanse overgang naar een contra-forcestrategie te verkondigen, bevestigt het verder de geheime intenties om een nucleaire eerste aanval op Rusland te starten. En, mijn vrienden, er is meer.

De drastische veranderingen in de militaire houding van Amerika in de afgelopen jaren zijn samengevallen met een verborgen verandering in het leiderschap van ons land. De satanische bolsjewieken die zijn omvergeworpen en verdreven uit Rusland hebben de controle over de Amerikaanse regering in beslag genomen. Nu slepen ze ons op weg naar een oorlog die nucleaire zelfmoord zal zijn voor jou en mij! Maar zoals ik vorige maand in audiobrief nr. 56 heb uitgelegd, verwachten onze bolsjewistische heersers niet te lijden en te sterven zoals de rest van ons. In plaats daarvan willen ze ten volle profiteren van hun eerste aanvalsplan voor hun eigen voordeel. Vorige maand zei ik:

“Omdat ze weten wanneer de oorlog begint, zullen ze zichzelf kunnen beschermen. Ze zijn van plan om hun posities van regeringsmacht te gebruiken om zich te verbergen in oorlogsbunkers van de regering in de Verenigde Staten.”

Minder dan twee weken nadat ik deze woorden in audiobrief 56 had opgenomen, werd “Presidential Directive 58” op 11 augustus naar de pers gelekt. In de woorden van de New York Times de volgende dag, citaat:

President Carter heeft een effectievere procedure bevolen om de civiele en militaire leiders te beschermen in geval van een nucleaire oorlog, inclusief plannen voor de snelle evacuatie van belangrijke regeringsmedewerkers van Washington naar lucht- en ondergrondse commandoposten.

Mijn vrienden, de richtlijn heeft betrekking op het handhaven van wat men de “continuïteit van de overheid” noemt..alleen hun regering. Jij, ik en onze kinderen moeten voor onszelf zorgen.

Vorige maand heb ik uitgelegd dat de bolsjewieken hier slechts door één allesverslindend doel bezeten zijn. Dat doel is om een nucleaire aanval op Rusland te plegen die de nucleaire oorlog zal ontketenen. Het maakt ze niet uit hoe erg de Verenigde Staten verslagen zijn, zolang ze Rusland maar kunnen verwonden met minstens 20 miljoen doden. Met die houding zijn zaken van defensieve aard niet van belang voor de bolsjewieken hier. Ook tactische wapens die niet gebruikt kunnen worden om Rusland aan te vallen, krijgen weinig aandacht. Een kruipende verlamming verlamt langzaam Amerika’s strijdkrachten, en onze geheime bolsjewistische heersers kunnen er niets om geven. Voorbeelden hiervan zijn overal om ons heen.

Denk bijvoorbeeld aan de benarde situatie van de luchtmacht... van de grootste gevechtsgroep op Langley Air Force Base, Virginia. Het is de eerste Tactische Vechtvleugel met een traditie van leiderschap die teruggaat tot de eerste wereldoorlog. Ze vliegen Amerika's heetste nieuwe Luchtmacht Fighter, de F-15, en hun motto is "Readiness is onze Professional"; maar eerder deze zomer op 7 juni, de eerste Tactische Vechter Wing faalde een Air Force bereidheidstest. Van de 66 F-15's die er waren, was nauwelijks een derde in staat om voor missies te worden gebruikt. Er zijn gewoon niet genoeg reserveonderdelen of geschoold onderhoudspersoneel om rond te gaan! En elders is het beeld niet helderder; we horen bijvoorbeeld vaak over de vermeende toegenomen betrokkenheid van Amerika bij de NAVO, maar bereidheid van de Amerikaanse luchtmacht in Europa weerspiegelt de situatie die ik zojuist in Langley noemde. De financiering voor vliegactiviteiten en onderhoud is verminderd, maar niet verhoogd. In plaats daarvan, strooien de bolsjewieken hier elke dollar af om zich te concentreren op geheime voorbereidingen in hun eerste aanvalsplan. Ondertussen worden de luchtmacht-eenheden in Europa gehinderd door ontoereikende reserveonderdelen, minder vliegactiviteiten en een afnemend vermogen van piloten als gevolg daarvan.

Het verhaal is veel hetzelfde onder de andere Diensten. Het afgelopen jaar zijn er veel publiciteit geweest over de problemen van het leger, waaronder het gebrek aan reserveonderdelen en gekwalificeerd onderhoud. Maar de marine zit ook in dezelfde situatie, vooral in bepaalde gebieden van de marine. De afnemende bereidheid van onze niet-strategische krachten is een direct gevolg van de bezorgdheid van onze bolsjewistische heersers over nucleaire voorbereidingen. Een ander teken hiervan is de nooit eindigende uitslag van borstelbranden rond de Russische omgeving.

In audiobrief 53 van afgelopen januari beschreef ik hoe de Russische interventie in Afghanistan werd veroorzaakt door uitgebreide CIA-activiteiten in dat land, en tot op de dag van vandaag worden grote hoeveelheden hulp door de CIA via Pakistan en China naar de rebellen in Afghanistan geleid. Als gevolg daarvan is de Russische betrokkenheid daar veel langer dan gepland uitgebreid, waardoor de Russische leiders werden afgeleid en middelen werden weggekapseld.

In Zuidoost-Azië gieten de Verenigde Staten wapens in Thailand, wat zijn houding tegen de Russische cliëntstaat Vietnam verhardt. Het Rode China ontvangt geheime zendingen kernwapens uit Amerika en pas deze maand is de westelijke flank van Rusland geschokt door de crisis vanwege grote stakingen in Polen. Het Poolse regime lijkt er nu in geslaagd te zijn de bom van een mogelijke revolutie te ontmantelen tot de verrassing van de door de CIA gesteunde vakbonden. Ze hoopten Russische interventie te provoceren, waardoor Polen een tweede Afghanistan werd, maar de nieuwe Russische heersers hebben de oude bolsjewieken hier overtroffen. Dit zijn enkele van de vele draden die de bolsjewieken proberen te gebruiken om de Russische beer vast te binden. Ze willen het Kremlin uit balans houden en bezig houden terwijl ze zich voorbereiden op nucleaire oorlog 1.

In audiobrief nr. 55 beschreef ik een groot programma in de laatste Bolsjewistische plannen voor een Amerikaanse nucleaire eerste staking, de "Minuteman TX Raket." De Minuteman TX, ook wel bekend als de Traveling Minuteman, is Amerika's echte mobiele ICBM. Achter het rookgordijn van controverse over de zogenaamde MX Mobile Raket, wordt Minuteman TX Raketten al ingezet. De bolsjewieken hier willen ze gebruiken in verband met een uitgebreide valse nucleaire waarschuwing om nucleaire oorlog 1 te ontketenen. En ze hebben haast, ze kunnen niet tien jaar wachten om al die zogenaamde MX lanceerbases in het westen te bouwen. In plaats daarvan, zoals ik in audiobrief nr. 55 heb beschreven, wordt het Minuteman TX systeem snel gemonteerd. Het leent zwaar van alle bestaande hardware, en het wordt ingezet langs bestaande spoorlijnen in onze noordelijke staten.

Nauwelijks twee weken nadat ik de details in audiobrief nr. 55 gaf, heb je misschien andere hints over het in het nieuws opgemerkt. Tijdens NBC Nightly News op televisie van 14 juli 1980, was er een kort segment waarin de gepensioneerde generaal John Singlaub enkele opmerkingen maakte. Hij had problemen met de MX-raket, waarover we steeds horen. In plaats daarvan zei hij dat de Verenigde Staten binnen twee of drie jaar snel superioriteit ten opzichte van Rusland konden herwinnen; en wat hij voorstelde in plaats van de MX was wat hij noemde een Quick-Fix Mobile ICBM die niet de uitgebreide MX bases uit West nodig zou hebben. Generaal Singlaub's woorden die avond zouden passen bij de Minuteman TX, behalve één ding. De TX is niet twee of drie jaar verwijderd.. Het wordt nu ingezet!

De bolsjewistische manoeuvres om Amerika in een nucleaire oorlog te gooien zijn complex en voortdurend aan het veranderen, en toch is er één ingrediënt dat in elk plan blijft voorkomen. Dat ingrediënt is Iran. Ik heb voor het eerst het cruciale belang van Iran bekendgemaakt voor een Amerikaanse eerste aanval op Rusland twee jaar geleden in audiobrief nr. 37. De specifieke aanvalsstrategie die ik in die band heb geschetst, is al in januari 1980 geprobeerd en is mislukt. Maar Iran blijft zeer verleidelijke geografische voordelen bieden voor elke aanval op Rusland, en dus is op een of andere manier Iran tot nu toe opgenomen in elk Bolsjewistische eerste aanvalsplan tegen Rusland dat is bedacht.

De bolsjewieken weten heel goed dat ze tegen enorme kansen in strijd zijn. Al bijna drie jaar sinds eind 1977 heeft Rusland volledige controle over het militaire gebruik van de ruimte en de Cosmostrategische paraplu van Rusland is ontworpen om een nucleaire oorlog te starten en onmogelijk te winnen voor een vijand. Maar onze bolsjewistische leiders hier zijn vastbesloten om hun nucleaire oorlog, hoe dan ook, te hebben; en omdat hun plan een zelfmoordplan is voor de Verenigde Staten als geheel, geven ze er niet veel om hoe ze het doen. Ze zijn dus begonnen met een reeks plannen, de een na de ander, om een nucleaire eerste aanval op Rusland te starten. Ze willen het gewoon volhouden tot er iets werkt. Maar de Russen zijn net zo vastbesloten om elk oorlogsplan te dwarsbomen als het wordt geprobeerd, omdat ze op deze manier geleidelijk aan de tanden van de bolsjewistische draak trekken. Toch zijn de leiders van het Kremlin ervan overtuigd dat de bolsjewieken er op een gegeven moment in zullen slagen een nucleaire oorlog te ontketenen.

Onze Heersers hier hebben ongeveer een cyclus van drie maanden in hun eerste aanval gepland, dat wil zeggen, om de drie maanden of zo zetten ze een nieuw plan in werking. Elk plan is anders dan het vorige, maar ze hebben allemaal hetzelfde uiteindelijke doel. Dat doel is een Amerikaanse nucleaire eerste aanval gevolgd door een oorlog met Rusland.

De eerste poging tot een Amerikaanse eerste staking vond eind januari 1980 plaats, zoals ik in audioletters 53 en 54 heb gemeld. Die poging was gebaseerd op een bijgewerkte versie van het plan dat ik twee jaar geleden in audiobrief nr. 37 openbaar maakte. Er was geen publieke hint over wat er gaande was, behalve een snelle opbouw van nucleaire oorlogen in het nieuws. Rusland slaagde erin de aanval volledig te verbrijzelen, waardoor de Verenigde Staten in het proces ernstige verliezen werden toegebracht; en hier in de Verenigde Staten ging het nucleaire oorlogsgesprek plotseling weg.

Vervolgens kwam de zogenaamde "Hostage Rescue Mission" in Iran eind april. Ik heb dat in audiobrief nr. 55 besproken, dus we zullen het hier niet herhalen. Het was weer een totale nederlaag voor de Verenigde Staten, en die keer kon het niet volledig verborgen worden.

Het derde Bolsjewistische oorlogsplan was om eind juli, vorige maand, te beginnen met een vermeende staatsgreep en moordaanslag op Ayatollah Khomeini. De echte Ayatollah Khomeini is al lang geleden vermoord, afgelopen februari 1980, zoals ik in audiobrief nr. 54 vermeldde, maar dat maakte niet uit voor de doeleinden van het Bolsjewistische oorlogsplan.

Een deel van het plan riep op tot intensieve gevechten op de Amerikaanse ambassade in Teheran, zogenaamd in een nieuwe gijzelingsreddingspoging; maar het spelplan riep op tot een mislukking op een manier die Amerikaanse passies zou hebben gewekt en het podium zou hebben gezet voor militaire actie.

In het juliplan konden Russische inlichtingenagenten het stoppen voordat het begon. Op 7 juli stuurde Rusland een waarschuwing aan bepaalde leden van de Iraanse regering over het plan voor een staatsgreep. Drie dagen later op 10 juli kondigden de Iraanse autoriteiten aan dat ze een grote staatsgreep hadden voorkomen. De nasleep van de staatsgreep was een verhaal dat in Iran steeds groter werd. Voordat het zijn koers bewandelde, waren meer dan 600 mensen betrokken, waaronder verschillende hoge militaire officieren. Allerlei details werden gepubliceerd en uitgezonden over vermeende financiering en controle uit de Verenigde Staten, en sommige plannen met onze gijzelaars werden ontmaskerd. De bolsjewistische agenten van de VS wilden zeker weten dat dit alles geen indruk op ons maakte hier in de Verenigde Staten, en dus regelden ze een afleidingsactie.

Op 10 juli werd in Iran de eerste aankondiging gedaan over het gestopte complot voor een staatsgreep, maar de meeste Amerikanen besteedden veel meer aandacht aan een andere aankondiging die slechts een paar uur later werd gedaan. Er werd ons verteld dat een van de gijzelaars, Richard Queen, op het punt stond vrij te komen. Men vertelde ons dat dit een humanitair gebaar was vanwege zijn ziekte, maar dat was niet de reden voor de timing van Koningin's vrijlating! Hij was al een tijdje ziek. De exacte timing van zijn verrassingsuitgave was een CIA truc.. het was alleen om onze aandacht te trekken van de andere belangrijke ontwikkelingen die binnen Iran gaande zijn.

Het vierde Bolsjewistische oorlogsplan was gepland voor oktober 1980, maar ook dat plan was misschien al geruïneerd voordat het kon beginnen. Twee weken geleden probeerde columnist Jack Anderson een serie artikelen over het oktoberplan te publiceren. Het Witte Huis reageerde met de gebruikelijke boze ontkenningen, en veel grote kranten weigerden de columns die hij erover had geschreven te dragen. Hij werd gecensureerd door onze bolsjewistische regering. Maar, mijn vrienden, Jack Anderson had eigenlijk gelijk in wat hij schreef. Er worden plannen gemaakt voor een Amerikaanse invasie van Iran, die op beperkte schaal begint. Jack Anderson's enige grote fout is zijn speculatie dat de politiek achter het aanvalsplan ligt. De echte motivatie is veel groter dan dat.. niet politiek, maar nucleaire oorlog.

Onze leiders hier zijn door alle mogelijke wegen bezig met Amerikaanse steun voor hun oorlogsvoorbereidingen. Om dat te doen, tappen ze onze trots en "kan-doen" geest aan door valse hoop te wekken over onze militaire macht. Een perfect voorbeeld hiervan is de publiciteit die ongeveer 10 dagen geleden plotseling begon over ons zogenaamde "Stealth Plane." We horen dat het een nieuw vliegtuig is dat bijna onzichtbaar is voor de Russische radar, en dus zou het in staat zijn om onopgemerkt Rusland binnen te sluipen om daar doelwitten aan te vallen. De regeringsmededeling van 20 augustus over onze zogenaamde Stealthcraft heeft geleid tot verwarde reacties van veel mensen. Enerzijds worden mensen aangemoedigd om te horen dat we zo'n opmerkelijk geheim wapen hebben om ons te verdedigen tegen Rusland, maar tegelijkertijd vragen veel mensen zich af: Als het zo geheim is, waarom praat de regering er dan plotseling over?

Vrienden, de regering geeft informatie vrij over de Stealthcraft omdat ze weten dat het niet meer uitmaakt. Ze ontdekten begin dit jaar dat het niet van nut is tegen Rusland. De publieke uitspraken over de Stealthcraft hebben het feit vermeld dat het een ongebruikelijke vorm met afgeronde oppervlakken die kunnen helpen ontwijken radar, maar ze hebben niet vermeld dat de ongewone vorm een ander doel heeft. Dit doel is om het vaartuig in staat te stellen om goed te presteren wanneer het onder water reist in plaats van in de lucht. De Stealthcraft, mijn

vrienden, is ook bekend onder een andere naam. Het is een “Submersible Aircraft,” ook wel bekend als een “Subcraft.” De regering heeft zojuist aangekondigd dat het in het geheim is getest voor de afgelopen twee jaar, maar ik maakte het twee jaar geleden openbaar in audiobrief nr. 37 omdat ik geloof dat u het recht had om het te weten. In audiobrief nr. 37 beschreef ik hoe Subcraft gebruikt zou worden in Amerika’s eerste aanval tegen Rusland, wat een nucleaire oorlog zou veroorzaken. En afgelopen januari 1980 in audiobrief nr. 53 beschreef ik wat er gebeurde toen onze leiders hier probeerden dat plan uit te voeren. Het subcraft kan radar, infrarooddetectie en andere conventionele detectiemiddelen ontwijken, maar het zijn eenden voor Rusland’s geheime wapen, dat ik lang geleden in audioletter nummer 42 onthulde. Dat wapen is “Psychoenergetic Range Finding” of PRF, die niet kunnen worden omzeild of geblokkeerd door een bekende techniek. Afgelopen januari werden de squadrons van American Subcraft met Israëlische piloten die Rusland probeerden aan te vallen, gevolgd door PRF. Russische kosmosferen gewapend met geladen Deeltjesbundelwapens plaatsten zich boven ons; en toen de kosmosferen begonnen te vuren, verdween het Subcraft allemaal in verblindende kolommen van vuur en stoom. En dus weten de bolsjewieken hier Beter dan te proberen om Subcraft, of Stealthcraft te gebruiken, als je dat liever hebt, weer tegen Rusland. Ze zijn nutteloos. Als gevolg daarvan hebben ze nu nog maar één echte waarde over, en dat is propagandawaarde tegen jou en mij. Ze willen dat we de leugen geloven dat we militair superieur zijn aan Rusland. Ze zijn vastbesloten om ons over de hele klif van nucleaire zelfmoord te slepen. We zitten allemaal op de frontlinie van de Eerste Kernoorlog.

Onderwerp 2.. Toen ik audiobrief nr. 56 vorige maand opgenomen, Ik verwees naar Rusland’s groeiende campagne van Weather Warfare tegen de Verenigde Staten. Ik heb voor het eerst onthuld dat dit afgelopen februari 1980 begon in audiobrief nr. 54. Zoals ik toen al zei, is de Russische Weather Warfare een vergelding voor het Amerikaanse enorme graanembargo tegen Rusland. Het embargo en andere boycottechnieken die de Verenigde Staten onlangs tegen Rusland hebben toegepast, zijn opgelegd door de satanische bolsjewieken die nu het Amerikaanse beleid beheersen.

Toen ik audiobrief nr. 54 opnam in februari, gaf ik details van een grote Russische doorbraak in weerscontrole. Het is een techniek waarmee grote stormsystemen kunstmatig op zee kunnen worden gecreëerd, dan kunnen de stormen naar specifieke doelgebieden worden geleid, en de techniek maakt het mogelijk om regen te onthouden of vrij te laten in torrents naar believen. Ik gaf details over deze nieuwe Russische weerscontrole techniek in het laatste deel van audiobrief nr. 54. Dat is het gedeelte dat moest worden vrijgegeven als een nood-transcript vanwege mijn hartaanval. Ik was ervan overtuigd dat het een dringende zaak was om u te informeren over deze nieuwe dreiging van weerbeheersing; en zeker genoeg heeft Rusland deze nieuwe techniek gebruikt om drastische veranderingen in ons weer te bewerkstelligen. Maar om te oordelen vanuit mijn post, sommige van mijn luisteraars lijken het Transcript niet zorgvuldig gelezen te hebben. Dat kan te wijten zijn aan hun eigen directe zorgen over mijn ernstige ziekte op dat moment; ik weet het niet. Ik geloof dat een paar momenten van herziening in orde zijn, omdat Weather Warfare leidt naar voedseltekorten en andere problemen, en je kunt jezelf niet beschermen tenzij je begrijpt waarom Amerika’s weer gek wordt.

Ik kan niet alles herhalen wat ik u in februari jongstleden heb willen vertellen, maar ik wil u wel enkele belangrijke punten aanhalen. Ten eerste vond de eerste test van de nieuwe Russische kunstmatige stormtechniek plaats op 22 oktober 1979 boven de Zuid-Atlantische Oceaan. Het begon met een mammoet dubbele flits, die werd gezien door een oude Amerikaanse Vela satelliet. Toen het gerucht begon te lekken, lanceerden de bolsjewieken hier

in de regering een desinformatiecampagne om iedereen te verwarren. Ze begonnen met het aankondigen van de valse datum van 22 september, en voor een tijdje ze vervalste rekeningen dat het een Zuid-Afrikaanse of Israëlische A-bom test was geweest. Ondertussen werden het Witte Huis en andere speciale studiegroepen opgericht om het uit te zoeken. Vorige maand, half juli, werden de conclusies van de Witte Huisgroep, de Defensie Intelligence Agency en het Naval Research Laboratory openbaar gemaakt, en ze zijn het allemaal oneens. Sommigen zeggen dat het een nucleaire ontploffing moest zijn; anderen, dat het niet.. en het publiek blijft in het donker. Maar in het gedeelte Nood Transcript van audiobrief nr. 54 afgelopen februari, vertelde ik je wat de dubbele flits echt was. Het is gemaakt door een tweeling deeltjesstraal van Russische wapens op de maan. Het was precies hetzelfde dubbelflits fenomeen dat ik voor het eerst in audiobrief nr. 29 voor december 1977 meldde. Het resultaat was wat ik je in februari heb verteld. Om dezelfde woorden te gebruiken die ik toen gebruikte, citeer:

"Tremendose hoeveelheden zeewater in de doelzone flitsten direct in oververhitte stoom. De hete waterdamp en de omringende hete lucht begonnen snel te stijgen richting de stratosfeer. Koellucht begon te racen in de doelzone om het vacuüm te vullen. De naar binnen stormende wind begon te draaien door de rotatie van de aarde, en de barometrische druk begon te dalen in de doelzone. Binnen enkele minuten was de atmosfeer boven de doelzone een spiraalvormige schoorsteen van tumbling, stijgende lucht en waterdamp. ’s Werelds eerste volledig door de mens gemaakte stormcel werd geboren over de Zuid-Atlantische Oceaan."

Daarna ging ik verder met details over de methoden die door de groepen Cosmosferen werden gebruikt om vanaf dat punt de stormcel te controleren. Ik beschreef hoe elektronenstralen worden gebruikt om de waterdamp in de lucht te houden in plaats van zich te vormen in regen.

Deze basistechniek is gebruikt om deze zomer in de Verenigde Staten de natuurlijke cloudproductie te verstoren. Het resultaat is een langdurige droogte en een dodelijke hittegolf over een groot deel van ons land. En nu beginnen de voedseltekorten die ik je probeerde te waarschuwen ongeveer zes maanden geleden hun schaduw te werpen. De voorjaars tarwe en maïs hebben grote dalingen ondergaan, en andere gewassen hebben ook geleden. De effecten beginnen al te zien in hogere prijzen in uw supermarkt. En nu wordt het spook van watertekort in sommige gebieden steeds erger.

Maar de meest dramatische Russische Weather War aanval tot nu toe begon slechts een paar dagen nadat ik opgenomen audiobrief nr. 56 vorige maand, en het maakte gebruik van de technieken die ik gedetailleerd afgelopen februari, opschaalde en geïntensiveerd. Toen ik audiobrief nr. 56 op 30 juli opnam, verwees ik naar Rusland’s groeiende Weather Warfare, en ik gaf een waarschuwing dat, citaat: “Volgende, mijn vrienden, moeten we ons schrap zetten voor orkanen, zoals nog nooit eerder in Amerika gezien.”

Zoals ik al zei, Russische weerbeheersingswapens waren aan het werk in de Atlantische Oceaan ten oosten van het Caribisch gebied. Ze maakten gebruik van gunstige omstandigheden en begonnen tropische storm Allen, de eerste van het seizoen. Vier dagen later, 3 augustus, begon het in het nieuws te kruipen. Het was net uitgegroeid tot “Hurricane Allen” en groeide snel. Die nacht sloeg hij over het eiland Barbados met 125 mijl wind. Dan veranderde het net op tijd van koers voor het centrum om Saint Lucia te missen. Zelfs al lagen er acht mensen dood toen het in de Caraïben sloeg. Op 5 augustus maakte orkaan Allen de krantenkoppen als “Hurricane of the Century.”

Terwijl het zich over de open wateren van het Caribisch gebied bewoog, was het al 160 mijl wind aan het verpakken en groeide het nog steeds. De volgende dag werd het beoordeeld als een “categorie 5” orkaan, de ergste die er is. De wind was 170 mijl per uur en Puerto Rico, 250 mijl verderop, kreeg windstoten tot 70 mijl per uur. Orkaan Allen was een moordende orkaan,

die de gevaarlijkste ooit was om de Oost-Caribische kust te raken; maar voor de eerste dagen waren de meeste voorspellers in de Verenigde Staten ervan overtuigd dat er geen bedreiging voor onze eigen kustlijn was. Het leek erop dat het naar Zuid-Mexico of Midden-Amerika ging, maar in feite waren de Russische kosmospheres de baas over de storm. Ze schoten op de smalle kloof tussen Mexico's Yucatan schiereiland en Cuba's westkust.

Tot dan werd het pad van de orkaan door het Caribisch gebied gekozen voor zo min mogelijk contact met land, om twee redenen. De Russen wilden het aantal onbedoelde slachtoffers en schade minimaliseren, maar nog meer wilden ze maximale kracht in de orkaan behouden voor het uiteindelijke doel.. onze eigen Golfkust! Daarom bleef Orkaan Allen weersverwachters mysterieus houden met zijn onverwachte wendingen. De enige plaats in het Caribisch gebied waar Hurricane Allen naar grote landmassa's uitdwaalde was in de buurt van Zuidoost Cuba. De orkaan had recht op Jamaica afgeschoten, maar op het laatste moment draaide hij zich om en ging tussen Jamaica en zuidwest Haïti. Het sloeg onze marinebasis in Guantanamo Bay in Zuidoost Cuba, en verhuisde daarna verder naar zee. Het heeft het puntje van het schiereiland Yucatan gekneusd, maar heeft bevolkte gebieden vermeden.

Toen kwam het de Golf van Mexico binnen. Opnieuw opbouwend, ging de "Hurricane of the Century" richting de zuidkust van Texas. De moordenaar storm, met bijna 100 doden in zijn kielzog, ging recht naar Brownsville. Maar de Russen waren niet geïnteresseerd in Brownsville, en ze stopten de storm terwijl het centrum nog meer dan 90 mijl van de kust was. Wederom keken de weervoorspellers van Amerika toe met monden die zich in de war schoof toen een andere voorspelling uiteenviel. Orkaan Allen negeerde Brownsville en begon noordwaarts. Tot op dit punt was het Russische aanvalsplan met orkaan Allen op schema, maar vanaf dit punt begon het uit elkaar te vallen.

De Russen hoopten drie doelen te kunnen slaan langs de Golfkust met dezelfde orkaan. De beoogde doelen waren het Houston/Galveston gebied, toen New Orleans, en uiteindelijk Mobile, Alabama. Dit moest gebeuren door het oog van de orkaan op zee te houden. De kosmosferen moesten de orkaan langs de kust van het Houston gebied leiden, en vervolgens naar binnen naar het land om zoveel mogelijk schade aan te richten. Toen werd hen opgedragen de orkaan terug te trekken naar zee om hem te herbouwen voordat hij over land instortte. Met zijn macht herbouwd, was het plan om door te gaan naar New Orleans, het proces te herhalen, enzovoort.

Maar orkaan Allen was verreweg het grootste stormsysteem dat de Russische weerkrijgers probeerden te beheersen; en toen ze de storm noordwaarts draaiden bij Brownsville, begonnen ze verkeerd te berekenen. Ze probeerden orkaan Allen te laten vechten tegen zeer krachtige natuurlijke krachten, en ze probeerden het te snel te doen. Cosmosferen boven de Golf van Mexico veroorzaakten protonwolken in de atmosfeer op drie punten. Deze punten waren ten zuiden van Houston, en ten zuiden en oosten van de kust van Louisiana. Zoals ik in audioletter 54 beschreef, worden protonwolken gebruikt om een stormsysteem te sturen, maar deze keer maakten de Russen een slechte berekening in de ruimte van hun protonwolken. De storm begon noordwaarts naar Houston zoals gepland en onderweg deed enige schade aan Corpus Christi, Texas, maar het grootste effect van de protonwolken was niet zoals gepland. Ze verstoorden de circulatie van winden rond de orkaan. Daardoor viel de hele storm snel uit elkaar.

Dankzij de Russische misrekening eindigde de moordenaar "Hurricane of the Century," orkaan Allen, in anticlimax. Maar, mijn vrienden, de Russische weerkrijgers hebben geleerd van deze fout, net zoals ze geleerd hebben van fouten uit het verleden. Kunststormen..regenstormen, orkanen, of sneeuwstormen..zijn nu een krachtig wapen in het

arsenaal van Rusland, en de kamikaze oorlog plannen van onze eigen bolsjewistische heersers veroorzaken deze weerwapens worden gebruikt tegen u en mij.

Onderwerp 3.. Vorige maand heb ik aan u gemeld dat steeds meer mensen mij vragen, “Wat kan ik doen?” Ik antwoordde door je “Stap Een” van mijn antwoord te geven. Zoals ik je toen al zei, het is slechts de eerste stap. Er zullen er nog veel meer moeten volgen om hoop te kunnen hebben voor ons land. Het oude gezegde is nog steeds waar dat “de reis van duizend mijl begint met één stap”; en, mijn vrienden, we hebben nog een lange weg te gaan.

Ik zei vorige maand dat ik meer te zeggen zou hebben over wat we kunnen doen... Op één voorwaarde. Die voorwaarde was afhankelijk van U. Ik zei dat ik zou vertellen u meer als, en alleen als, Ik heb bewijs ontvangen dat velen van jullie actie ondernemen; en ik ben blij om te melden dat velen van jullie tot nu toe van harte reageren in deze campagne om ons land te redden. Daarom ga ik je vertellen wat we kunnen en moeten doen; want ik zeg nogmaals, we zullen absoluut niets bereiken tenzij we het volhouden. We moeten een campagne beginnen waarin we weigeren verslagen te worden, en het moet een campagne zijn die groter en sterker wordt.. dag na dag, week na week. Getallen tellen, jullie tellen allemaal mee! Jij telt, en je buren en vrienden ook. De inzet is niets minder dan vrijheid en overleving zelf.

Ik kan met goed geweten geen valse hoop wekken over wat we doen. Wij hebben al veel te lang gewacht op enige garantie voor succes, maar als wij niet handelen, zullen wij een mislukking garanderen! Wetende dat er actie is die je kunt ondernemen, kun je niet vermijden een beslissing te nemen over wat je eraan moet doen. Als je het gewoon uitzet, of niet kan beslissen, dan is dat een beslissing om niet te handelen; en als je besluit niet te handelen, dan werp je je stem tegen Amerika.

Als je niet handelt, stem je voor economische ramp, voor satanische bolsjewistische dictatuur, en voor de vernietiging van Amerika in nucleaire oorlog één; want dat zijn de dingen die bijna op ons afkomen tenzij wij, het volk, onze constitutionele plicht doen om het te stoppen. Maar als je je aansluit bij degenen die actie ondernemen, dan stem je voor Amerika. Door de waarheid te eisen over de goudreserves van ons land, stem je voor economische overleving, voor vrijheid en voor het voorkomen van nucleaire oorlogen.

Ik geloof dat het tijd is dat wij allemaal doen wat juist is, simpelweg omdat het juist is.

Vorige maand heb ik uitgelegd dat onze campagne om Amerika te redden moet beginnen met onze economie. In het bijzonder moeten we beginnen met een waarheidsgetrouwe boekhouding te voeren van wat er gebeurd is met de monetaire goudreserves van ons land, want de meest elementaire van al onze economische ellende is onze instortende dollar; en het stort in omdat, in tegenstelling tot officiële schatkistverklaringen, ons goud weg is!! Er zijn nog maar een paar kleine slijkjes onzuiver goud over. Het is net als de zogenaamde “Goud Medaillons” die op 15 juli door de Amerikaanse regering werd verkocht. Deze medaillons zijn veel lager in goudgehalte dan de reclame leidt tot het geloven; en om de zaken nog erger te maken, veel van de medaillons werden verknoeid tijdens het legeringsproces. Hierdoor is er minder goud bij de rand dan in het midden van het medaillon. Zelfs de inheemse bevolking in de struik in Afrika weet dat als het geld corrupt is, de overheid corrupt is.

Als we economisch, politiek en militair willen overleven, moeten we de corruptie in ons land schoonmaken, en het uitgangspunt daarvoor is om onze goudreserves terug te krijgen en dus terug te keren naar een eerlijke dollar.

Vorige maand in “Stap Een” over wat jullie kunnen doen, heb ik jullie allemaal aangespoord om te schrijven naar senator William Proxmire van Wisconsin. Ik stelde voor dat je hem aanspoorde om een volledig openbaar onderzoek te openen naar het goudschandaal rond Fort

Knox. Als uitgangspunt verwees ik naar de gigantische geheime zending goud die Fort Knox verliet op 20 januari 1965... de dag dat Lyndon Johnson werd ingehuldigd President!! Velen van jullie hebben mij kopieën gestuurd van de brieven die je aan senator Proxmire hebt gestuurd sinds ik mijn tape vorige maand hoorde, dus ik ga nu mijn suggesties voor "Stap Twee" in wat je kunt doen.

We moeten ons blijven concentreren op senator Proxmire, maar we moeten ook andere dingen doen. Als je nog niet "Stap Een" hebt genomen die ik vorige maand heb geschetst, doe het dan nu! Sluit je bij de rest van ons aan bij deze campagne. We kunnen niet stil staan, mijn vrienden..of we gaan vooruit of we vallen achteruit en falen.

"Stap Twee" in wat je kunt doen kan worden verdeeld in drie delen. Elk is iets dat goed binnen jullie macht ligt om te doen, en elk is belangrijk.

Ten eerste wil ik je toegang geven tot meer informatie die je kunt gebruiken als munitie in deze strijd.

Ten tweede, ik wil voorstellen dat u deze informatie gebruikt in vervolg correspondentie met senator Proxmire;

Ten derde wil ik erop wijzen hoe je dezelfde informatie kunt gebruiken om het woord te verspreiden naar andere mensen die je kent.

Ik wil beginnen met de kwestie van de aanvullende informatie over onze goudreserves. Dit is gedrukt materiaal dat je zowel kunt gebruiken om jezelf te onderwijzen als om je vrienden te waarschuwen. Ten eerste heeft mijn vriend Mr. Edward Durell twee (2) pamfletten gepubliceerd die ik als uitgangspunt zou willen aanbevelen. Een ervan is getiteld: "52 Unanswered Questions respecting The Allegated Gold Reserves Of The United States."

De andere is het transcript van een toespraak van Mr. Durell getiteld: "How The United States Lost Its Gold Reserves."

Beide pamfletten geven veel feiten, cijfers, namen en data. Mr Durell heeft ingestemd met een levering van deze twee pamfletten voor distributie, zonder kosten, van mijn nationale hoofdkwartier hier in Washington. Iedereen in de Verenigde Staten kan deze twee pamfletten verkrijgen door een grote zelfgeadresseerde envelop met de juiste porto naar mijn kantoor te sturen. Zorg ervoor dat u een business-size nummer 10 envelop (niet iets kleiner), en breng 28 cent portage. Het zal ook dingen versnellen als u uw envelop markeert met het woord "PAMPHLETS" in de linker benedenhoek. Stuur het naar mij, Dr.

Suite 5092, 1629 K St. NW, Washington, DC 20006

Mijn luisteraars buiten de Verenigde Staten kunnen het paar pamfletten ontvangen door uw naam en adres plus $2,00 te verzenden om Air Mail portage en behandeling te dekken.

Er is ook een andere plaats waar u nu kunt krijgen aanvullende informatie, en dat is van een Congreslid. DR. Ron Paul uit Texas. Op 30 juli 1980, de dag dat ik audiobrief nr. 56 opnam, kwam congreslid Paul op om in het Congres te spreken. Zijn doel was om een wetsvoorstel in te voeren dat was aangewezen:

HR 7874, The Monetary Freedom Act.

Het wetsvoorstel bevat acht afzonderlijke titels, maar de eerste is het belangrijkste van allemaal. Dit is hoe congreslid Paul het uitlegde voor het Huis van Afgevaardigden, en ik citeer nu:

"Titel I vereist dat de minister van Financiën een volledige test, inventaris en controle van de goudreserves van de Verenigde Staten uitvoert. Deze grondige studie moet binnen zes (6) maanden na de goedkeuring van het wetsvoorstel worden afgerond en door de Algemene Rekenkamer worden gecontroleerd. De resultaten van de studie moeten naar het Congres worden gestuurd zodat de vertegenwoordigers van het volk voor het eerst in bijna dertig jaar de ware status van onze goudreserves zullen leren. Het Congres zal op zijn beurt de informatie vrijgeven aan het Amerikaanse volk.

Hoewel de huidige wet een jaarlijkse inventaris van onze goudreserves vereist, wordt de wet niet nageleefd, en slechts een klein deel van de reserves wordt jaarlijks gecontroleerd. Zoals elke zakenman weet, is dat geen manier om een inventaris uit te voeren, en deze wet zou dat gebrek corrigeren. Zo'n complete audit, inventaris en analyse zou de aanhoudende geruchten dat goud ontbreekt uit onze nationale voorraad, en dat het goud dat we hebben van mindere kwaliteit is, laten rusten. "

(Einde citaat uit de opmerkingen van congreslid Paul)

Door de invoering van de Monetaire Vrijheidswet heeft congreslid Ron Paul moed getoond... die zeldzaam is in het Congres van vandaag. Ik stel sterk voor dat u naar congreslid Paul schrijft en een kopie van zijn wetsvoorstel, HR 7874, vraagt; en terwijl u bezig bent, moet u uw waardering en steun voor zijn inspanningen uiten. Het adres is:

Vertegenwoordiger Ron Paul House Office Bldg., Washington, D.C.

Het kost u slechts een paar minuten tijd en een paar centen in porto om uw kopieën van "De Monetaire Vrijheid Act" en de pamfletten van de heer Durell te verkrijgen; en voor die kleine prijs zult u beloond worden met informatie die krachtige munitie voor u te gebruiken is.

De volgende vraag is: "Hoe gebruik je het?" Het antwoord is dat kennis als deze steeds weer nuttig voor jullie zal zijn. Maar voorlopig stel ik voor dat je deze materialen op twee manieren gebruikt: de ene is voor de follow-up in je correspondentie met senator Proxmire, de andere is het verspreiden van het woord onder je vrienden en buren.

In uw vervolg met senator Proxmire, is het tijd om hem nu weer te schrijven of hij u vorige maand al dan niet heeft geantwoord. Als hij u heeft geantwoord, spreek dan uw waardering uit en houd rekening met wat hij zei. Maar zoals ik je vorige maand waarschuwde, pas op voor pogingen om je af te poetsen, wat vandaag de dag standaard praktijk is in Washington!

Tot nu toe heeft niet één van de vele mensen die een brief aan Proxmire hebben gemeld, gemeld dat hij een antwoord van hem heeft ontvangen. Als dat het geval is met jou, laat hem weten dat negeren je niet zal laten verdwijnen. Ik stel voor dat u senator Proxmire de aandacht vraagt voor het wetsvoorstel dat congreslid Paul in het Huis van Afgevaardigden heeft voorgesteld. Vraag hem waarom een junior congreslid de waarheid vraagt over onze goudreserves in plaats van Proxmire, de kampioen van de Gouden Fleece Award. Vraag hem contact op te nemen met zijn collega in het Huis, congreslid Henry Reuss, voorzitter van het Comité voor het bankwezen van het Huis. Zowel Proxmire als Reuss komen uit Wisconsin, dus waarom zouden ze niet met elkaar praten?

Urge senator Proxmire om de leiding te nemen in een gezamenlijk Congresonderzoek. Als u eenmaal uw vervolgbrief aan senator Proxmire hebt geschreven, verzoek ik u dit allemaal te delen met uw vrienden en buren. Ze zullen er waarschijnlijk geen woord over horen in het nieuws, dus ik stel voor dat je ze eerst de "Monetary Freedom Act" van congreslid Paul laat zien. Ze moeten hun aandacht vestigen op wat hij zei over de goudinventaris... die bijna 30 jaar niet wordt nageleefd... met betrekking tot onze goudreserves. Als ze eenmaal beseffen dat dit een zaak is die aan het Congres is voorgelegd, zullen ze waarschijnlijk meer ontvankelijk zijn

om meer te leren over onze situatie. Natuurlijk zult u merken dat veel mensen gewoon hun ogen zullen sluiten; maar voor degenen die geïnteresseerd zijn, laat ze zien wat er op het spel staat in de Gouden Schandaal.. dat is, onze Economische Overleving! En vraag ze om ook aan senator Proxmire te schrijven. Ze hoeven niet overtuigd te zijn dat ons goud weg is. Het enige wat telt is dat ze het ermee eens zijn dat wij, het volk, het recht hebben om te weten, om de waarheid te leren.

Mijn vrienden, ik heb richtlijnen voorgesteld voor drie dingen die je kunt doen als deel van "Stap Twee" in "Wat je kunt doen": (1) Bewapen jezelf met meer informatie, (2) Ga verder met Senator Proxmire, (3) Begin het woord te verspreiden naar anderen. Het klinkt misschien als veel, luisterend naar alles tegelijk, maar neem het stap voor stap, in je eigen tempo. Doe één ding tegelijk, maar blijf er bij! Dat is wat telt.

Uiteindelijk is ons doel is heel eenvoudig: Of het goud is er... het is er niet, en dus de Fort Knox Bullion Depository zal moeten worden geopend opnieuw. Het moet een eerlijke inspectie zijn, in tegenstelling tot de zorgvuldig geënsceneerde peepshow van september 1974. Het moet ook de cruciale centrale kernkluis omvatten, waarvan het bestaan nooit aan de bezoekers van september 1974 is genoemd. Dat is een probleem, mijn vrienden, want de centrale kernkluis is besmet met Plutonium 239, zoals ik onthulde in audiobrief nr. 5; maar op een of andere manier moet het worden gedaan, want als het niet is gedaan, zullen we verder gaan op de weg naar Thermonucleaire Oorlog!

Het is nu tijd om je mijn "Last Minute Samenvatting" te geven. Het volstaat te zeggen dat we dichter en dichter bij nucleaire oorlog één komen. De Verenigde Staten zullen de oorlog tussen de Verenigde Staten en Rusland met een eerste aanval laten ontploffen. Hoe dichter we bij de oorlog komen, hoe dichter deze dingen bij de oppervlakte komen in het Nieuws! Alleen deze maand werd dit weerspiegeld in twee belangrijke beleidsmededelingen van de Verenigde Staten. Een daarvan is de ongekende verschuiving van Amerika naar een "tegenmacht nucleaire strategie" tegen Rusland.. een eerste slag nucleaire houding. En samen met dat beleid is zijn tweelingbroer die oproept tot een betere bescherming van bepaalde regeringsleiders in geval van oorlog. Onze bolsjewistische heersers bereiden zich voor om zichzelf te beschermen terwijl ze ons opofferen op het altaar van de satanische macht.

Ik heb geprobeerd om u aan te sporen om zelf te zien waar we heen gaan, om te stoppen en te denken aan de ware gevolgen van het volgen van onze leiders in de oorlog, en om u enkele alternatieven aan te bieden.. sommige dingen die u zelf kunt doen in een poging om het tij te keren voordat de ramp toeslaat. Er is geen garantie voor succes als we handelen, mijn vrienden; maar als we niet handelen, is er een garantie dat ons land zal sterven binnenkort in nucleaire oorlog een.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 58

30 september 1980

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 30 september 1980, en dit is mijn audiobrief nr. 58.

De herfst van 1980 blijkt een seizoen van herhalingen te zijn. De eerste keer dat er Televisieshows waren, werden weer vertoond, dankzij de acteursstaking in Hollywood. En de ergste daden van allemaal zijn die van onze zogenaamde presidentiële kandidaten.

De administraties komen en gaan, mijn vrienden, maar hoe meer ze wetgeving maken, hoe meer het land naar de honden gaat. Miljoenen Amerikanen zijn werkloos, maar inflatie weigert te stoppen. De rente stijgt weer, dus zeg vaarwel tegen dat nieuwe huis. Onze auto-industrie is in de touwen, onze steden vervallen, onze strijdkrachten vallen uiteen, en in het midden van het al onze dollars krimpt uit het bestaan. De dollar is niet langer “goed als goud” omdat ons goud weg is; en zolang het wegblijft, kunnen alle campagnebeloften in de wereld de economie van de Verenigde Staten niet redden. De krachten die ons goud hebben gestolen brengen de Amerikaanse economie ten val, en nu gebruiken ze ons eigen goud om oorlog om ons heen te voeren.

Vrienden, het is tijd om onze ogen te openen voor de campagne beloftes om onze stem uit te brengen voor Amerika voordat het te laat is. Het is tijd voor ons, het Amerikaanse volk, om het goudwapen zelf te gebruiken. Het is tijd voor ons om voor de Waarheid te stemmen door een openbaar onderzoek naar het goudschandaal rond Fort Knox te laten plaatsvinden, want alleen op die manier kunnen we hopen onze economie te redden van een totale ondergang, En alleen op die manier kunnen we een wapen grijpen dat groot genoeg is om degenen te stoppen die ons allemaal meeslepen in de waanzin van nucleaire oorlog één.

Mijn drie speciale onderwerpen deze maand zijn:

Onderwerp 1.. American Gold And The Iraq-Iran War Onderwerp 2.. Rusland’s eerste staking tegen een Titan-2 raket Onderwerp 3.. “Stap Drie” In wat je kunt doen.

Onderwerp 1 De wereld waarin we vandaag leven, mijn vrienden, lijkt meer en meer op een achtbaan. Nog maar een maand geleden hoorden we over de wereldwijde oliekleefstof. Er waren voorspellingen dat het gemakkelijk een of twee jaar kon duren voordat het olieoverschot weg zou verdwijnen, maar rooskleurige projecties zoals die lijken altijd het podium op problemen te zetten. Deze maand september kreeg een slechte start als de dollar daalde tot het laagste niveau in vijf jaar op de geldmarkten wereldwijd. Er was iets onheilspellends in de wind. Er is ons niets verteld, maar er ontstond een nieuwe crisis tussen Iran en Irak.

Op 9 september sloot Groot-Brittannië zijn ambassade in Teheran, en zei dat het te gevaarlijk werd. Irak en Iran waren aan het kibbelen over hun grens, en het geschil werd opwarmend. Irakese troepen vielen Noordwest-Iran binnen en namen zo’n 90 vierkante kilometer van Iran aan. Op 17 september brak Irak het grensverdrag van 1975 met Iran. Vervolgens barstte de luchtoorlog tussen de twee landen uit. Op 22 september bombardeerden Irak en Iran elkaars luchtvelden en de volgende dag begonnen twee OPEC-landen, Irak en Iran, elkaars olie-installaties te vernietigen. De kop in de Washington Post op 24 september 1980 zei het allemaal: “Iran Bombs Bagdad. Volledige schaal oorlog Erupts.”

De huidige gevechten tussen Irak en Iran werden gestart door Irak. We hebben al vele jaren gehoord over de status van Irak als Russische cliëntstaat; en met de oorlog die nu gaande is, worden we hier altijd aan herinnerd door de gecontroleerde grote media van de Verenigde Staten. Maar wat niet aan u en mij wordt gemeld, mijn vrienden, is de reactie van Rusland op de laatste acties van Irak. De Russen hebben Irak heel bot gewaarschuwd dat ze niet blij zijn en hebben wapentransporten naar Irak afgesloten. De Russen zeggen in principe: “We gaven je wapens om jezelf te verdedigen tegen Israël...om Iran niet binnen te vallen.”

In het afgelopen anderhalf jaar hebben zich in Irak veranderingen voorgedaan. Die veranderingen zijn parallel met die in het naburige Iran georganiseerd. De nieuwe sterke man van Irak, Saddam Hoessein, kwam aan de macht in een bloedige staatsgreep. Toen waren alle ogen op Iran gericht, maar nu zijn duizenden Iraanse militairen van het voormalige regime van de Shah in Irak. Ze vechten aan de kant van Irak, hopend op een militaire terugkeer van de macht in Iran.

In audiobrief 52 van november 1979 heb ik beschreven hoe en waarom agenten van het Rockefeller kartel de overleden Shah van Iran hebben geruïneerd. De islamitische revolutie van Ayatollah Khomeini werd in het geheim geholpen als manoeuvre om de Shah te verdrijven. De Ayatollah werd in de macht gebracht door krachten die hij niet begreep; maar zoals ik in audiobrief 52 heb gemeld, zijn die krachten van plan alles ongedaan te maken. Wat ik je toen vertelde was, citaat: “Ze zijn van plan om de hele Khomeini regering te martelen terwijl ze een thermonucleaire oorlog begonnen.” De echte Ayatollah Khomeini zelf werd in februari 1980 vermoord, zoals ik in audiobrief nr. 54 vermeldde, maar hij werd vervangen door een “dubbele” om het beeld van de Ayatollah als vijand te behouden.. Iemand voor de Amerikanen om te haten.

Nu wordt via Irak druk uitgeoefend op Iran. Het uiteindelijke doel is om de huidige regering van Iran te laten uiteen vallen in chaos, maar je kunt veel wendingen verwachten en de weg afslaan.

Net als Iran wordt Irak alleen gebruikt als onderdeel van een groter plan. Er kunnen wel twee keer gekruist worden binnen de dubbelgangers. Bijna alles kan gebeuren, maar let op de inspanningen om Rusland de Perzische Golf in te lokken, net zoals ze Afghanistan binnengelokt werd.

De belangrijkste strijdkrachten die de Iraakse aanval op Iran hebben veroorzaakt, zijn niet die van de regering van de Verenigde Staten zelf. In plaats daarvan wordt de situatie in Irak nu gedomineerd door de oude oliebelangen van Rockefeller. Deze worden geleid en nauw gecoördineerd door John J. McCloy en zijn medewerkers.

Sinds het voorjaar van 1979 heb ik gemeld dat het Rockefeller kartel als geheel nu hoofdeloos is en begint af te knallen, maar dat geldt nog niet voor de oliemaatschappijen binnen het kartel. Ze zijn nog steeds van plan hun lange-afstandsplan om onbetwiste overheersing over Iran te heroveren, te voltooien en ze werken nauw samen met hun privé-Israëlische collega’s hier en in het buitenland om dit te bereiken. Hun vernietiging van het regime van de sjah was slechts de eerste helft van hun plan. De tweede helft is om de interimregering in Iran, het zogenaamde Khomeini-regime, te ontdoen. Ze willen de situatie in Iran destabiliseren en profiteren van de chaos die volgt. Wanneer de rook opruimt, “Big Oil” van plan om Iran te bezitten slot, voorraad en vat; en tegelijkertijd de Bolsjewistische geheime regering hier van plan om te profiteren van dezelfde gebeurtenissen om ons dichter bij de nucleaire oorlog te brengen.

Sinds 1914 wordt oorlog na oorlog om olie gevoerd. Regeringen zijn vernietigd, anderen geschapen en nog anderen gesubverteerd; en wanneer er oorlog is voor olie, goud is altijd de trigger. Goud is zo’n belangrijk oorlogswapen dat begin 1968 de Joint Chiefs of Staff zeer

gealarmeerd raakte over de uitputting van Amerika's goudvoorraad. Ze bezochten hun toenmalige president Lyndon Johnson in het Witte Huis. In een boze confrontatie eisten ze dat Johnson de nog resterende goudvoorraad niet zou verminderen omdat het nodig was voor oorlogsdoeleinden.

De belangen van de Rockefellers, die nu onder leiding staan van John J. McCloy en zijn medewerkers, regelden eerder dit jaar dat de Iraakse leider Saddam Hoessein voor acht miljard dollar (8.000.000.000 dollar) aan goud zou ontvangen, oftewel achtduizend miljoen dollar. Een zeer speciaal privé ondergrondse magazijn in Zürich werd gebruikt voor deze goudoverdracht. Dit goud was een regelrechte steekpenning. Het was om Irak te overtuigen Iran aan te vallen. Acht miljard dollar, mijn vrienden, is veel geld, maar het was een goedkope prijs voor het Rockefeller oliekartel, en om twee redenen:

Ten eerste, het goud dat gebruikt werd om Irak om te kopen om de oorlog te beginnen, was een deel van het goud dat van jou en mij gestolen werd! Het grootste deel van het goud uit Amerika's voorraden werd naar Europa gevlogen met multinationale bedrijfsvliegtuigen. Dus, mijn vrienden, dat $8 miljard aan goud de oliemaatschappijen niets kostte behalve wat jetbrandstof, maar het kostte jou en mij een deel van ons geld goud, en het is gebruikt om een oorlog te beginnen waarvoor jij en ik nog meer zullen betalen.

Acht miljard dollar aan goud was ook voor de oliemaatschappijen een goedkope prijs om een andere reden. Als hun plannen succesvol zijn, krijgt de Rockefeller oliegroep volledige controle over Irans olie en andere natuurlijke hulpbronnen, en ze hoeven die miljarden aan olierechten niet te betalen aan hun nieuwe Iraanse lakeien.

Zoals ik in audiobrief nr. 52, de tijd kwam dat de oliemaatschappijen niet langer hun voormalige marionet kon controleren, de Shah.. dus ging hij. Ze konden ook niet controleren voor lang de echte Ayatollah Khomeini. dus hij werd gedood. Maar als hun oorlog tegen Iran via Irak slaagt in zijn uiteindelijke doel, zullen de Rockefeller oliemaatschappijen opnieuw de Iraanse staat vormen.

De oliebelangen onder John J. McCloy spelen mee met de onzichtbare bolsjewistische regering hier in de Verenigde Staten. Voor het moment willen ze beiden hetzelfde in Iran.. dat is, instabiliteit en onrust.. dus ze werken hand in hand in hand om een explosie in de Perzische Golf te creëren. Maar de oliemaatschappijen zouden uiteindelijk kunnen ontdekken dat zelfs zij door de Bolsjewistische geheime regering hier in de Verenigde Staten gebruikt zijn; want als de bolsjewieken hun zin krijgen, zal er een oorlog komen voordat het oliekartel hun winsten in Iran kan consolideren.

Vorige maand heb ik onthuld dat de bolsjewieken hier ongeveer een cyclus van drie maanden volgen om nieuwe oorlogsplannen te starten. De komende maand oktober 1980 is weer een kritische maand in dat tijdschema; en zeker genoeg, precies op tijd, kookt de Irak-Iran oorlog. De Amerikaanse marinevloot in de Indische Oceaan wordt nu versterkt door eenheden van onze Middellandse Zeevloot. Tegelijkertijd proberen de Verenigde Staten Australië, Frankrijk (wat zeer terughoudend is) en Groot-Brittannië ook bij hun marine te betrekken. Tegelijkertijd stuurt onze Bolsjewistische regering vier AWACS vliegtuigen naar Saoedi-Arabië. Vrachtvliegtuigen en honderden hulpverleners zijn ook onderweg. Het publieke excuus is dat dit de kritieke Straat van Hormuz open moet houden om de olietankers in beweging te houden; Maar, vrienden, het kan wel eens leiden tot een olieafkap en dat zal niet alleen hogere olieprijzen opleveren, maar ook een "nationale noodsituatie" hier in de Verenigde Staten, terwijl we stap voor stap op een oorlogsbasis overgaan.

Onderwerp 2.. Drie jaar geleden vandaag op 30 september 1977, nam ik audiobrief nr. 26 op. In die tape meldde ik dat de meest beslissende slag van de 20e eeuw net had plaatsgevonden in

de ruimte. Het was de “Battle Of The Harvest Moon,” 27 september 1977. Het was de eerste echte slag van de geschiedenis in de ruimte, en in een verbijsterende overstuur werd de Verenigde Staten verslagen door de Sovjet-Unie. Vanaf die dag begon Rusland de Verenigde Staten te verdrijven uit het militaire gebruik van de ruimte. Het echte militaire evenwicht tussen Oost en West werd op zijn kop gezet. Sindsdien hebben de Verenigde Staten te maken met zwakheden op het wereldtoneel. Maar onze geheime bolsjewistische regering is niet bereid om haar geheime plannen voor wereldoverheersing te verlaten; en dus is Amerika uit zwakte verschoven naar een eerste aanval op Rusland. De laatste tijd is deze dramatische verschuiving in de Amerikaanse militaire houding begonnen in het nieuws. Zo zijn er vorige maand bijvoorbeeld “presidentiële richtlijnen” 58 en 59 bekendgemaakt. Eén richtlijn, nummer 59, verplicht de Verenigde Staten officieel tot een eerste aanval op nucleaire houding bekend als “Counterforce Targeting” van onze raketten. De andere richtlijn, nummer 58, is om onze leiders Beter voor te bereiden om zich te verbergen in veilige oorlogsbunkers vlak voordat ze de nucleaire oorlog inluiden. En hoe zit het met jou, mij en onze kinderen? We moeten geduldig wachten tot de luchtaanval sirenes om ons heen beginnen te schreeuwen.

Onze verschuiving naar een eerste aanval nucleaire houding begon eigenlijk meer dan twee jaar geleden in het geheim. Ik heb deze wijziging in audiobrief nr. 36 voor juli 1978 voor het eerst gemeld; en de volgende maand in audiobrief nr. 37 gaf ik details van de geheime eerste-strike plannen die vervolgens worden voorbereid. In audiobrief nr. 37 meldde ik dat Amerika’s geheime plannen voor een eerste staking een reactie in natura van het Kremlin produceerden. De Russen hadden geleerd over de plannen van onze eigen geheime regering voor een eerste staking en dus waren ze van plan om de tafels te draaien. Door de Verenigde Staten toe te staan het proces te starten, wilden de Russen een excuus voor hun eerste aanval tegen ons krijgen, maar ik kan nu melden dat de Russische eerste aanvalsstrategie op zeer belangrijke manieren is veranderd. Vrienden, het is al aan de gang!

Aan beide zijden bevinden de strategische plannen voor de Eerste Kernoorlog zich in een constante flux; en in het geval van deze gebeurtenissen kunnen de veranderingen aan beide zijden van de afgelopen twee jaar worden geïllustreerd met één wapen. Dat wapen is de reusachtige Titan-2 raket van Amerika. De Titan-2 is een oude raket. Het begon 18 jaar geleden in 1962 te worden ingezet. Het is een raket met vloeibare brandstof, anders dan onze nieuwere Minutemen die vaste brandstof gebruiken. Het is een onderhoudshoofdpijn, en we hebben er niet veel van, mijn vrienden. Slechts 54 werden oorspronkelijk ingezet.

Maar de Titan-2 heeft één voordeel dat erg belangrijk is geworden voor onze bolsjewistische geheime regering. Dat voordeel is puur van grootte. Het heeft een loonlast vermogen, genoemd werpgewicht door het leger, dat vele malen groter is dan dat van een Minuteman. Dat geeft de Titan-2 een speciale waarde voor de wijziging van nieuwe missies die oorspronkelijk niet gepland waren.

Twee jaar geleden werd een van deze belangrijke modificatieprogramma’s uitgevoerd op Titan-2 raketten. Zoals ik in audiobrief nr. 37 vermeldde, zijn ze aangepast voor fractionele bombardement. Normaal gesproken zijn Amerikaanse raketten gericht op de Noordpool op Rusland, maar dat is niet meer het geval met de Titan-2s. Als de oorlog begint, zullen de Titans in vele verschillende richtingen gelanceerd worden, en ze zullen niet het normale ballistische traject volgen van een standaard ICBM; in plaats daarvan zullen ze de hele weg versnellen tot baansnelheid. Ze zullen dan de hele wereld rondrennen naar Rusland. Ze zullen Rusland vanuit alle richtingen benaderen, niet alleen vanuit het noorden, en ze zullen twee keer zo snel als andere raketten aankomen. Als ze hun doelwit naderen, zullen de kernkoppen uit hun baan terugschieten. Van daaruit zullen ze verwoesting regenen op hun Russische doelen.. tenminste dat is het plan.

Amerikaanse militaire planners geloven dat ze erin kunnen slagen om ten minste een paar Titan-2's gelanceerd te krijgen ondanks de Russische kosmosferen op patrouille boven. Ze geloven ook dat de korte vluchttijd van de Titans hen zal beschermen tegen Russische bemande moordenaarssatellieten, de Kosmos Interceptors.

De geheime planners hier geloven dat de Russen de eindverdediging onmogelijk zullen vinden. De Titan kernkoppen zullen simpelweg uit teveel richtingen komen voor effectieve anti-raket verdediging, maar afgelopen februari 1980 meldde ik dat Rusland van plan is om een effectieve laatste verdediging te hebben om de inkomende ICBM's neer te schieten. De Russen begonnen er in juni 1978 aan te werken, twee maanden voordat ik audiobrief nr. 37 opnam. Het is een "Flying Anti-Ballistisch Raketsysteem." Het bestaat uit geladen deeltjesbundelwapens die worden vervoerd door het Russische supersonische transport, de TU-144. De Tu-144s werden plotseling uit dienst genomen zonder uitleg in juni 1978 en nu kan ik u melden dat het Tu-144 Flying Anti-Missile System volledig operationeel is in Rusland.

Ondertussen begint de Amerikaanse vloot van Titan-2s te verslappen. Op 24 augustus 1978 werd een nieuw gewijzigd Titan-2 in Rock, Kansas, door een ongeluk kreupel gemaakt. Het maakte krantenkoppen met een enorm lek dat giftige roodbruine dampen naar de lucht stuurde. De enorme raket was geruïneerd. Krab er nog een. 53 over.

Nu, mijn vrienden, de Titan-2's worden weer aangepast. Dit keer is alleen de kernkop erbij betrokken. Ze zijn nog steeds geprogrammeerd voor fractionele bombardementen, wat het gebruik van een kleinere kernkop dan normaal vereist, maar nu worden compacte nieuwe generatie kernkoppen geïnstalleerd op de Titan-2s. Elke verpakking is een 24-megaton wallop.. die meer dan 1000 keer krachtiger is dan de Hiroshima A-bom! Maar het meest dodelijke kenmerk van de nieuwe Titan-2 kernkoppen is hun kobalt jas. De Titan-2 kernkop is een doomsday wapen ontworpen om enorme hoeveelheden dodelijke straling te creëren over grote gebieden voor een generatie.

De bolsjewieken hier zijn zich terdege bewust van de Russische civiele verdediging. Zij weten dat de Russische heersers, in tegenstelling tot de Verenigde Staten, hebben geprobeerd te verzekeren dat zoveel mogelijk Russen een nucleaire aanval zullen overleven; maar de bolsjewieken hier zijn van plan om die voorbereidingen nutteloos te maken. Zelfs als de Russen een jaar, twee jaar of vijf jaar ondergronds blijven, zullen ze uiteindelijk uit hun schuilplaatsen moeten komen; en als ze dat doen na een Amerikaanse kobaltbomaanslag, zullen ze nog steeds sterven. Dus hoe dan ook, de Russen willen er dubbel zeker van zijn dat geen Titan-2 erin slaagt Rusland te bombarderen.

Ik heb bijna drie jaar lang gemeld dat de Russische platforms, de Kosmosferen, onze raketten in hun silo's kunnen blazen; en deze maand op 19 september is dat precies wat er is gebeurd! Het doel was een Titan-2 in zijn silo bij Damascus, Arkansas. De Russen stuurden een boodschap naar onze Bolsjewistische geheime regering. Hun strijd tegen de oorlogsvoering van Amerika wordt nu opgevoerd. De Russen zijn nu bezig met hun eigen nieuwe versie van een eerste staking..een doelwit tegelijk. De Russische Inlichtingendienst heeft enkele maanden geleden geleerd over het plan om de Titan-2's te repareren met kobalt doomsday kernkoppen. De beslissing werd genomen om een van deze retro-gemonteerde raketten in zijn silo te vernietigen bij de eerste gunstige gelegenheid.

De Titans zijn berucht om hun lekken tijdens onderhoud. Er werd besloten dat het eerste grote lek van een retro-fitte Titan-2 gebruikt zou worden als dekmantel voor de Russische staking. Op donderdag 18 september kregen de Russen de kans waarop ze wachtten. Rond 6:45 die avond werd een retro-gemonteerde Titan-2 met een kobalt doomsday kernkop in zijn silo nabij

Damascus, Arkansas, bewerkt. Plotseling, wordt ons verteld, vond er een ongeval plaats dat geen parallel heeft sinds de Titan-2s 18 jaar geleden operationeel werd. Er zou een moersleutel zijn gevallen, die een gat in de zijkant van de raket sloeg. Hoe dan ook, de Russen hadden het lek dat ze wilden bieden als dekmantel voor wat ze gingen doen.

Meer dan acht uur lang werkte het personeel van de luchtmacht gestaag, maar zonder grote urgentie om het lek te repareren. Ondertussen bleef de silodeur dicht om aandacht te vermijden. De grootste zorg was toen niet een explosie, maar toxiciteit van de dampen. Zoals secretaris van de luchtmacht Hans Mark op 24 september aan het Congres getuigde, citeert: “De technische deskundigen hadden helemaal geen explosie verwacht.” Terwijl de ene bemanning na de andere de Titan-2 silo in beschermende pakken binnenkwam en verliet, zweefde een Russische kosmos hoog boven in de stratosfeer. Ze wachtten tot de meeste bewoners waren gewaarschuwd en geëvacueerd. Om 3:01 uur kreeg de Cosmosphere bemanning het bevel om te schieten. Hun geladen deeltjesbundel wapen was al uren gericht en klaar, op het midden van de enorme silo deur. De deur, gemaakt van beton en staal en 740 ton wegend, was ontworpen om een bijna-miss van een 10-megaton H-bom te weerstaan; maar het was geen partij voor de geladen deeltjesbundel. In een fractie van een seconde blies de Beam een gat door de silodeur. Toen de deur dichtging en draaide, creëerde de Beam een enorme schokgolf in de silo. De kwetsbare buitenste schil van de raket werd onmiddellijk verpletterd als een eierschaal. De brandstof- en oxideertanks scheurden op duizend plaatsen, en de drijfgassen liepen samen. Zolang ze gescheiden worden gehouden van de brandstof en de oxideerder van de Titan-2 bieden zeer weinig gevaar voor explosie; maar ze zijn van een type genaamd hypergolische drijfveren.. dat wil zeggen, het moment dat ze contact met elkaar ze ontsteken.. en dat is wat er gebeurde in de raket silo. Enorme hoeveelheden die direct vermengden toen de raket naar binnen verkreukeld werd. Het resultaat was een enorme explosie. Het gooide de reeds geruïneerde silodeur over het hele platteland, en de machtige Titan-2 lanceerde zijn doomsday kernkop niet in Rusland maar in de Arkansas weide een paar honderd meter verderop.

En dus, mijn vrienden, waren er echt twee explosies bij de Titan-2 raketsilo. Eerst was de explosie van een deel van de atomen van de silodeur zelf toen het werd geraakt door de Deeltjesbundel, en dat op zijn beurt activeerde de tweede explosie.. die van de raket zelf in de silo. Verschillende ooggetuigen beschreven deze dubbele ontploffing op verschillende manieren; maar de helderste beschrijving werd gegeven door twee gewonde luchtmachtpersoneel.. Sergeants Michael Hansen en Archie James. Hun verklaringen tijdens een 21-september-journalistiek conferentie werden de volgende dag in de New York Times gemeld. De Times zei:

“De twee mannen zeiden dat ze ongeveer 100 meter van de raketsilo waren toen de eerste van twee explosies plaatsvonden. Ze waren het erover eens dat er eerst een kleinere explosie was geweest, die hen op de grond sloeg, voordat een veel grotere explosie met monsterlijke kracht.”

Na de explosie, mysterieusde de luchtmacht iedereen met zijn nervositeit over de kernkop. Iedereen weet dat een ICBM een kernkop heeft, dus waarom niet toegeven? Vrienden, jullie weten waarom. Ze waren wanhopig bang dat er een ’slip van de tong’ zou zijn door iemand over de nieuwe ondergangsdag kobalt kernkop van de Titan-2, en zo strikte orders werden gegeven om er helemaal niets over te zeggen. Voor onze Titan-2 raketvloot is de score nu: krab twee, 52 te gaan. De Russen hopen de Titan Raketmacht te kunnen sluiten door zo mogelijk publieke protesten te uiten, maar zo niet, dan zullen ze ervoor zorgen dat er op andere manieren geen enkele raket in Rusland wordt gelanceerd. De Titan-2 met zijn nieuwe 24-megaton kobalt kernkop is een eerste slag wapen van onze geheime regering.

Maar ook de Russen maken gebruik van kobaltbommen in hun eerste aanvalsstrategie tegen de Verenigde Staten. De Russische kobaltbommen zijn een totaal ander ontwerp..niet voor gebruik in de atmosfeer, maar onder de grond en onder water om aardbevingen te genereren.

Twee maanden geleden vond op 28 juli een aardbeving plaats in het Midwesten, die 12 staten schokte. Geologen in dat gebied waren verbijsterd, zeggend dat het leek op een onmogelijke aardbeving. Er zijn geen bekende fouten in het gebied waar het was gecentreerd niet ver van Fort Knox, Kentucky, maar in audiobrief nr. 56 Ik meldde hoe Rusland tot die schijnbaar onmogelijke aardbeving met behulp van twee ondergrondse kobalt bommen bracht.

Vorige maand kondigde deze Bolsjewistische regering aan dat Rusland's leiderschap nu een nummer 1 doelwit is in zijn eerste slaghouding, en Rusland reageert in vriendelijkheid, mijn vrienden. Het echte hoofdkwartier van de geheime Amerikaanse regering is niet hier in Washington D.C., maar in New York City, en nu zijn koortsachtige voorbereidingen aan de gang om een onmogelijke aardbeving in New York City te creëren als onderdeel van de nieuwe Russische eerste aanval campagne tegen de Verenigde Staten!

Onderwerp 3.. Toen ik audiobrief nr. 57 vorige maand, Ik vermeld dat ik nog geen rapporten van antwoorden van senator Proxmire op uw brieven had ontvangen; Maar velen van u hebben mij laten weten dat hij u heeft geantwoord, en velen van u hebben mij kopieën gezonden van de brieven die hij u heeft gezonden.

Vrienden, in mijn twee vorige banden waarschuwde ik je om op te passen voor elke poging om je af te poetsen. Als u nog nooit iemand in het Congres hebt geschreven, dan heeft u misschien het gevoel gehad dat u een zeer responsief antwoord kreeg van senator Proxmire. Als dat zo is, stel ik voor dat je de band op dit moment stopt en opnieuw start met je brief van senator Proxmire in de hand. Volg alstublieft woord voor woord. Ik ga je voorlezen wat je waarschijnlijk hebt ontvangen. Als uw brief afwijkt van wat ik ga lezen, stuur me dan een kopie.

Eerste: De datum aan de top is waarschijnlijk 27 augustus, 4 september of 9 september. Andere data zijn ook mogelijk, maar er werden grote partijen verstuurd op die data.

"Beste (zo en zo): Bedankt voor uw recente brief over de beschuldigingen van Dr. Peter Beter over massale gouddiefstal van de Amerikaanse Schatkist in Fort Knox, vooral een niet opgenomen zending die plaatsvond in 1965. Hoewel dit kostbare metaal niet langer nodig is om onze munt te ondersteunen, kan ik uw bezorgdheid in deze kwestie zeker waarderen.

In 1974 werd ook de bezorgdheid geuit dat de voormalige minister van Financiën Simon alle leden van het Congres uitnodigde om deel te nemen aan een persoonlijke inspectie van de reserves in Fort Knox. Verschillende leden sloten zich aan bij de tournee. Daarnaast hebben ook de Algemene Rekenkamer en de Schatkist op verzoek van het Congres een controle van de goudreserves uitgevoerd. De General Accounting Office is een onderzoeksteam van het Congres, zoals u wellicht weet, en neemt deel aan de jaarlijkse audits van de goudreserves van de Schatkist.

Wat de situatie betreft die in 1965 heeft plaatsgevonden met betrekking tot de ontbrekende lading goud, verzoek ik de inspecteur-generaal van de Schatkist mij een volledig verslag te doen. Zodra ik deze informatie heb, zal ik in een betere positie zijn om te bepalen of toekomstige actie gerechtvaardigd is.

Ik waardeer uw interesse in deze belangrijke zaak.

Hoogachtend, William Proxmire, voorzitter. "

De handtekening, die op zoek is naar de hele wereld als een persoonlijke handtekening, is “Bill Proxmire.” Het ziet er goed uit, nietwaar? De toon is vriendelijk, en het lijkt op een persoonlijke brief en dat is wat je verondersteld wordt te geloven; maar natuurlijk, als uw brief viel met degene die ik net las, weet je nu dat het geen persoonlijke brief was. Het is gewoon een van de vele identieke letters die eruit zijn gekarnd als popcorn door een computergestuurde typemachine. Zelfs de handtekening, die zo echt lijkt, wordt gemaakt door een speciale handtekening-duplicerende machine. Als je een buurman hebt die ook een brief heeft ontvangen, zet de ene op de andere en houd ze tegen het licht en je zult merken dat de computer getypt is identiek; en je zult ook ontdekken dat de handtekeningen identiek zijn, in tegenstelling tot echte handtekeningen. Ze kunnen in enigszins verschillende posities op de twee letters, maar door ze rond te bewegen zal u in staat zijn om de twee handtekeningen samenvallen.

Vrienden, de computerbrief wordt vandaag om verschillende redenen gebruikt door senatoren en congresleden. Ten eerste, het bespaart natuurlijk werk. Voor een ander, het geeft kiezers een goed gevoel dat ze een persoonlijk antwoord hebben gekregen, maar vooral helpt het senatoren en congresleden zich niet te betrekken bij veel kwesties. Wanneer u een persoonlijke brief van een drukke senator of congreslid ontvangt, kunt u zich afvragen: “Ben ik de enige die hierover schreef?” De meeste mensen, als ze dat denken, zullen gewoon opgeven; en zo is de computer brief ontworpen om u aan te moedigen zich geïsoleerd te voelen. Merk op dat de brief die ik net las van senator Proxmire klinkt alsof hij alleen op je antwoordt. Hij vermijdt te zeggen dat vele anderen hem over hetzelfde hebben geschreven, maar je moet weten dat in het Congres elke brief wordt beschouwd als ten minste 500 mensen vertegenwoordigen.

Ik nodig u uit om de inhoud van de brief van senator Proxmire aan u te bekijken. Het is gevuld met rode vlaggen.

Ten eerste, in paragraaf 1 is zijn verklaring dat goud niet langer nodig is om de dollar te ondersteunen. Dat is rode vlag nummer 1. Het gaat in tegen gezond verstand, geschiedenis en dagelijks nieuws over goudprijzen en de dollar. Senator Proxmire paait de oude Rockefeller lijn die jaren geleden werd gebruikt om ons te kalmeren, om ons te misleiden, terwijl ze het goud uit Fort Knox en in hun eigen zakken hebben gefaseerd.

De tweede alinea is geformuleerd om de indruk te wekken dat dit alles is onderzocht en dat het onjuist is bevonden. Maar lees het zorgvuldig, mijn vrienden. U zult meer rode vlaggen ontdekken.

Hij noemt bijvoorbeeld de zogenaamde “tour” van de Fort Knox Bullion Depository in 1974, maar een tour is geen “inventaris” en geen van de bezoekers van Fort Knox in september 1974 was een specialist in goud. Bovendien werd de bezoekers niet eens verteld over, laat staan, de eigenlijke gouden kluis zelf! Dit is een enorme maximale beveiliging kluis die het centrale deel van het Depository gebouw bezet en strekt zich uit tot ver onder de grond. In plaats daarvan mochten de bezoekers slechts één klein cel-achtig compartiment binnen om naar een roodachtig-getinte vermeende goudstaven te kijken. In audiobrief nr. 2 voor juli 1975 gaf ik details over dit alles. De Fort Knox tour van 1974 geciteerd door senator Proxmire was slechts een peep show die een totale fraude betekende.

Vervolgens verwijst hij naar de zogenaamde “audit” van onze goudreserves door de Algemene Rekenkamer en de Schatkist. Nog een rode vlag, vrienden, want een audit is geen fysieke inventaris of telling van het goud zelf. Een controle is slechts een onderzoek van de boeken; en vanaf het allereerste begin heb ik mijn last gehad dat die boeken frauduleus en dus nutteloos zijn. En om de zaak nog erger te maken, bestond het Audit Committee uit 13 Treasury personeel met slechts twee (2) GAO personeel mee te taggen om het er goed uit te laten zien.

Ik beschreef die hele aflevering in detail in mijn Audio Book praten tape getiteld “The het goudschandaal rond Fort Knox... And What It Means To You” van maart 1975.

Paragraaf 3 van de Proxmire computerbrief is een traditie in het Congres van vandaag. Het heet “Pass the bok.” Maar hij geeft het niet eens door aan een objectief agentschap! Hij had het bijvoorbeeld kunnen doorverwijzen naar de Algemene Rekenkamer; de GAO is tenminste een deel van het Congres zelf, zoals Proxmire zelf noemt. Maar nee, je schreef Proxmire over het feit dat de Schatkist geen rekening heeft gehouden met een goudzending van meer dan $8 miljard vandaag. En wie vraagt hij om er naar te kijken? Waarom de Schatkist zelf?

Het enige wat op concrete actie lijkt, is Proxmire’s verzoek om een rapport van de inspecteur-generaal van de Schatkist. Dus het lijkt me gepast om een paar minuten te praten over Proxmire’s eerdere ervaring met de minister van Financiën. De gelegenheid was het schandaal dat in december 1978 uitbrak over het ontbreken van goud bij het New Yorkse kantoor. Zoals u zich misschien herinnert, waren er nieuwsberichten op het moment dat ongeveer 5200 ons goud niet kon worden verantwoord. Het verhaal werd alleen aan het licht gebracht door de vastberaden inspanningen van een toegewijde groep medewerkers van het New Yorkse Accord Office. Deze medewerkers, bekend als de “Whistle Blowers” probeerden jarenlang om corrupte praktijken te herstellen onder de top management. Ze contacteerden verschillende ambtenaren binnen de Schatkist, het ministerie van Justitie, het Congres (waaronder senator Proxmire), en de pers. Voor hun inspanningen kregen sommigen van hen zware vergelding door hun banen, degradaties, enzovoort; maar tegen alle verwachtingen in slaagden zij erin de zaak van het ontbrekende goud aan het licht te brengen. Toen, zoals nu, wendde Proxmire zich tot de Schatkist zelf voor een rapport over het mogelijke wangedrag van een schatkistoperatie.. de New York. Office; en op 19 december 1978, plaatsvervangend secretaris van de Schatkist Robert Carswell schreef aan senator Proxmire en zei:

“Ik moet u nu meedelen dat er aanzienlijke onregelmatigheden zijn geweest in de boekhouding en het beheer van de New Yorkse Accijnzen-kantoor die een aantal jaren lijken terug te gaan.”

Carswell toegevoegd, citaat:

“De volledige waarheid mag nooit bekend zijn vanwege de ontoereikende gegevens die door de jaren heen worden bewaard.”

Met andere woorden, mijn vrienden, de gegevens van het New Yorkse Accord Office waren onbetrouwbaar, net als de gegevens in Fort Knox.

In zijn brief aan Proxmire heeft Carswell ook vermeld dat de nieuwe inspecteur-generaal van de Schatkist was toegewezen aan de zaak van het Accijnskantoor. Het kantoor van inspecteur-generaal was een nieuw kantoor, dat pas drie maanden eerder werd opgericht; en volgens de brief van Carswell aan Proxmire, het eerste onderzoek dat aan de minister van Financiën werd overhandigd was dat van het kantoor van New York. De inspecteur-generaal van de Schatkist begon zijn carrière in die functie met een zaak van vermist goud.

Volgens zijn computerbrief aan u, heeft Proxmire hem gevraagd om te kijken naar een andere zaak van vermist goud... de 1965 vermiste zending uit Fort Knox. De minister van Financiën heeft een groep agenten van de geheime dienst overgenomen, een andere tak van de Schatkist. Vervolgens leidde hij een zogenaamd onderzoek naar het ontbrekende goud bij het New Yorkse Accijnsbureau, dat, met zijn eigen woorden, “bestaand met interviews” citeert, plus een herziening van de veiligheid en procedures. Geen gezworen getuigenis, alleen interviews, en vreemd genoeg heeft niemand bekend aan enige criminele activiteit of diefstal. Op 11 mei 1979 sloot de inspecteur-generaal van de Schatkist de dossiers van zijn “onderzoek” van het New Yorkse kantoor.

Hij schreef een memorandum die dag aan plaatsvervangend minister van Financiën Carswell, waarin de resultaten van dit grote onderzoek samengevat werden. Met één uitzondering (een man die al naar de gevangenis was gestuurd) zei hij, citaat: “Er is geen bewijs dat enig personeel betrokken was bij de diefstal van goud en zilver van het New Yorkse kantoor.” Die ene uitzondering wordt niet besproken, maar je zou het onthullend kunnen vinden. Het was een werknemer die werd betrapt toen hij een goudstaaf probeerde te dragen in een opgerolde krant. De reden dat hij werd gepakt, mijn vrienden, was dat de gouden bar uit de krant glipte en op de vloer viel.

Het zogenaamde onderzoek van de inspecteur-generaal van de Schatkist slaagde er ook in te besluiten dat minder goud ontbrak dan oorspronkelijk werd gemeld. Wat we in de nieuwsberichten hoorden was 5200 ons, maar tegen de tijd dat de inspecteur-generaal van de Schatkist erdoor kwam, had hij dat teruggebracht tot slechts 4100 ons. Hij stuurde ook het sanitized treasury rapport over zichzelf naar het ministerie van Justitie voor hun vastberadenheid. Niet verrassend, het ministerie van Justitie schreef terug dat, citeert de inspecteur generaal’s memorandum weer:

“Er is geen bewijs in het huidige verslag dat een werknemer van het New Yorkse Accijnsbureau persoonlijk voordeel heeft gehad van de in het rapport beschreven praktijken.”

En Justitie zou de vervolging hebben geweigerd vanwege, citeer: “het ontbreken van een motief van persoonlijk voordeel in verband met de schikkingsprocedures.”

Er was nooit meer een piep uit senator William Proxmire over de vreemde dingen in het New Yorkse kantoor. Blijkbaar was hij tevreden met het zelfvoorzienende Treasury-onderzoek van zichzelf, zo zeer zelfs dat hij nu de dollar doorgeeft aan precies hetzelfde kantoor van de Schatkist in de zaak van de 1965 ontbrekende zending goud van Fort Knox.

Vrienden, ik heb je nooit verteld dat wat we proberen te doen makkelijk zou zijn. Ik geloof dat het mogelijk is als we het hoe dan ook blijven volgen, maar nu heb je een kleine voorproefje van waar we tegen moeten vechten. In het geval van het ontbrekende goud bij het New Yorkse kantoor deed senator Proxmire alsof hij het gewoon niet wilde weten, dus hij vertrouwde erop dat de Schatkist zichzelf zou onderzoeken via zijn kantoor van inspecteur-generaal. In het geval van de ontbrekende goudzending van Fort Knox, was zijn eerste reactie in zijn computerbrieven aan jou hetzelfde.

Vrienden, van wat ik tot nu toe heb gezegd, denk je misschien dat ik ga zeggen: “Vergeet senator Proxmire, we moeten iets anders proberen.” Maar dat is helemaal niet wat ik zeg. Er is meer aan het verhaal, en een sprankje hoop dat senator Proxmire kan worden overtuigd om zinvolle actie te ondernemen; maar ik geloof dat u een realistisch inzicht in de situatie moet hebben als we willen slagen. Daarom denk ik dat een paar woorden in orde zijn over senator Proxmire’s publieke achtergrond.

E. William Proxmire begon al lang geleden met politiek nadat hij getrouwd was met de Rockefeller familie. Hij liep als Democraat voor gouverneur van Wisconsin in 1952, ’54 en ’56 en verloor elke keer. Maar zijn grote kans kwam in een speciale senatorsverkiezingen op 27 augustus 1957. Proxmire, mijn vrienden, vulde de Senaat vacature van de overleden senator Joseph McCarthy. Proxmire werd herkozen in 1958 en is sindsdien in de Senaat.

Proxmire is in zijn hele carrière in de Senaat nauw betrokken geweest bij de machtigste commissies van het Congres die zich bezighouden met bankieren, valuta, huisvesting, met andere woorden, onze economie. Wat er ook gebeurd is in die jaren, Proxmire was er.

In 1961 werd de zogenaamde “London Gold Pool Agreement” opgericht. Het was een informele overeenkomst die nooit was goedgekeurd door het Congres.. Ik herhaal, nooit door

het Congres toegestaan; en onder die overeenkomst, ons goud begon te stromen uit de Verenigde Staten in een bloeding die bijna 7 jaar duurde. Een moedig congreslid, Frank Chelf van Kentucky, sprak herhaaldelijk op de vloer van het Congres over wat er met ons goud gebeurde. In audiobrief nr. 2 voor juli 1975 las ik u zijn gezworen verklaring voor over de geheime zendingen goud uit Fort Knox in die jaren. Maar in de hele zaal van het Congres werden de waarschuwingswoorden van congreslid Frank Chelf totaal genegeerd, en senator William Proxmire was een van degenen die er waren.. maar geen aandacht besteedden! En dus mogen we niet verbaasd zijn als we tegenstand ondervinden van senator Proxmire om een openbaar onderzoek naar onze goudreserves te leiden.

Lang geleden raakte hij verstrikt in de bijzondere belangen van de Rockefeller-groep, die op zijn beurt ons goud wegstuurde; en Proxmire was er, in het Congres, toen ons goud werd meegenomen, zodat hij beschuldigd kon worden van nalatigheid omdat hij tot nu toe geen actie ondernomen had om ons goud te beschermen. Onder de omstandigheden, kan Proxmire een openbaar onderzoek van ons vermiste goud als een “kan van wormen” voor hem zien. Maar, vrienden, we willen Proxmire’s huid niet, we willen Zijn Hulp. Hij is in de best mogelijke positie om het te doen... als hij wil; en er is een vermoeden dat hij misschien kan worden overtuigd om actie te ondernemen.

Op 5 september schreef mijn vriend Mr. Edward Durell aan senator Proxmire om hem aan te sporen het onderzoek naar de goudvoorraden van ons land te doen. De heer Durell heeft dit al vele malen eerder gedaan, en is met een stenen muur geconfronteerd!! Maar deze keer schreef Mr Durell in het vervolg van uw brievenspervuur; en op 11 september stuurde Proxmire dit antwoord, en ik citeer nu:

"Beste Mr Durell: Ik heb uw brief over een ongemelde zending goud die plaatsvond in Fort Knox in 1965 en de mogelijkheid dat er soortgelijke ongemelde incidenten zijn geweest. Terwijl, zoals u weet, de Verenigde Staten niet langer op de Gold Standard, Ik kan uw bezorgdheid in deze kwestie waarderen. Ik heb de inspecteur-generaal van het ministerie al gevraagd om de zaak te onderzoeken en me een volledig rapport te geven. Gezien uw correspondentie, vraag ik echter ook het ministerie van Justitie en de Algemene Rekenkamer om ook de situatie te onderzoeken die u schetst. De General Accounting Office is een onderzoeksteam van het Amerikaanse Congres. Zodra ik deze informatie heb, zal ik in een betere positie zijn om te bepalen of er in de toekomst actie moet worden ondernomen.

Hoogachtend, William Proxmire, voorzitter"

Mijn vrienden, dit is nog een lange weg te kort om te instemmen met wat we hebben gevraagd.. dat is, een openbaar onderzoek door Proxmire’s Comité.. maar het is een stap in de juiste richting, dus het is aan ons om onze inspanningen te verdubbelen.

We moeten duidelijk maken dat velen van ons, dat we niet weggaan, dat we niet tevreden zullen zijn met minder dan een openbaar onderzoek door zijn commissie, en dat hij onze volledige steun zal krijgen. Om dat te doen, verzoek ik u om nogmaals contact op te nemen met senator Proxmire en iedereen zover te krijgen dat je dat mogelijk kunt doen. En als u bereid bent om een paar dollar uit te geven, dan verzoek ik u om deze keer een MAILGRAM te gebruiken voor een grotere impact. Je hoeft alleen Western Union te bellen en ze zullen het op je telefoonrekening rekenen. Een lange boodschap is niet nodig, maar ik stel voor dat u Senator Proxmire vertelt dat u actie wilt.. Niet alleen troostende vorm brieven. Zeg hem dat je een publiek, Congressioneel onderzoek van onze goudvoorraden door zijn commissie, die jurisdictie heeft.. niet meer cover-ups door de Executive Branch, en herhaal uw belofte van stevige steun als hij het onderzoek dat u vraagt opent.

Ik heb ook een tweede suggestie deze maand die ik denk dat het meer voor u zou betekenen nadat ik u het volgende heb verteld:

De geheime goudzending van Fort Knox op 20 januari 1965 vond plaats op de dag dat Lyndon Johnson werd ingehuldigd President, zoals ik vorige maand rapporteerde; en ik kan nu onthullen, mijn vrienden, dat deze zending niet terecht kwam bij het New Yorkse kantoor. Het eindigde in plaats daarvan op een ranch in Mexico die gezamenlijk eigendom was van president en mevrouw Johnson!! En president Johnson regelde dat het ministerie van Financiën Mrs Johnson een speciale licentie zou geven om goud te verkopen als privé-burger. Toch konden jij en ik toen geen goud bezitten, behalve juwelen.

het goudschandaal rond Fort Knox van vandaag was al lang geleden voorspelbaar voor diegenen met ogen om te zien. De beroemde profeet van de beurscrash van 1929, Roger Ward Babson, gaf een duidelijke waarschuwing voor de dingen die komen zullen terwijl de Fort Knox Bullion Depository nog steeds wordt gebouwd. Er was een artikel over zijn waarschuwingen in de Literaire Digest voor 29 augustus 1936. Het artikel beschrijft de bezwaren van Babson in de woorden, citaat:

“Door het grootste deel van Amerika’s goud hamster in een stalen en betonnen sterke doos te dumpen in het bergfort in Fort Knox, Kentucky, stopt Uncle Sam teveel eieren in één mand.”

Ook werden twee zeer relevante vragen van Babson genoemd:

(1) Is het niet zo dat de Verenigde Staten een interne revolutie kunnen ondergaan als door buitenlandse landen wordt aangevallen? En

(2) Zijn goud en grondstoffen niet veel veiliger verdeeld onder miljoenen mensen dan opgeslagen op Russische wijze onder controle van politici?

Het artikel citeerde Babson toen hij donderde, citaat:

“Om de controle over bijna de helft van de totale goudvoorraad te kunnen garanderen, is het alleen nodig om de controle over het Witte Huis te verzekeren. De sleutel tot deze grote kluizen hangt aan de muur van het kabinet van de president.”

Met die profetische woorden van 44 jaar geleden in gedachten, bied ik u nu mijn tweede suggestie voor deze maand: We moeten elke beschikbare weg gebruiken om anderen bewust te maken dat er een vraag is over onze goudreserves, Ik stel voor dat je een brief schrijft aan de redactie aan elke krant, groot en klein, in jouw omgeving. Probeer niet veel te zeggen, open gewoon de gedachte dat we moeten denken over onze goudreserves als we ons voorbereiden om een president te kiezen. Hier is een voorbeeld van wat ik bedoel, om je te laten beginnen:

"Letter To The Editor: Alle presidentskandidaten van dit jaar hebben het over onze onrustige economie in de oude conventionele termen, maar conventionele economische genezingen lijken niet te werken. Zou het kunnen zijn dat de ziekte niet conventioneel is??

Congreswetgeving HR-7874 is nu in afwachting om te kijken naar aanhoudende geruchten dat ons geld goud om de dollar te back-up is uitgeput of verdwenen. Zo ja, dan is het geen wonder dat de dollar afneemt en de goudprijzen verjongen. Als we naar de peilingen gaan, moeten we misschien in gedachten houden dat wie we ook stemmen de sleutels zal hebben tot al ons goud, dat wil zeggen, als er nog iets over is. "

Je kunt erin slagen om slechts één brief te publiceren, of helemaal geen; maar wij die samenwerken moeten allemaal denken aan onszelf als verstrooiend zaad. Veel van onze brieven aan redacteurs, net als zaad, zullen op onvruchtbaar land vallen; maar als zelfs één

brief wordt gepubliceerd, kan het beginnen met het waarschuwen van duizenden krantenlezers. Dus doe het nu alsjeblieft, vrienden. Er is geen tijd te verliezen.

Nu is het tijd om je mijn Last Minute Samenvatting te geven. In deze audiobrief heb ik geprobeerd om je een beetje duidelijker de verbinding tussen goud en oorlog te laten zien. Ons eigen goud, dat van ons gestolen is, wordt gebruikt om jou en mij in de oorlog te slepen! Dus moeten we het goudwapen zelf grijpen en omdraaien. Door de Gouden Schandaal open te breken, moeten we een preventieve oorlog voeren.. een War Of Truth.. om een oorlog van raketten, bommen, deeltjesstraal wapens en botsen legers te voorkomen.

Wat er is gebeurd met de Titan-2 raket die eerder deze maand in zijn silo ontplofte, illustreert de inzet in onze preventieve oorlog. De geheime bolsjewistische regering van de Verenigde Staten heeft de Titan-2 omgezet in een eerste slag tegen Rusland; maar de Titan-2 in Damascus, Arkansas, was zelf het slachtoffer van een eerste Russische aanval! Voor het eerst hebben de Russen nu aangetoond dat hun kosmosphere de ICBM's in hun silo's kunnen vernietigen. Dag na dag komen we dichter bij het uitbreken van een totale thermonucleaire oorlog!

De geheime heersers van de Verenigde Staten en de heersers van Rusland zijn beiden begonnen met hun eigen afzonderlijke en zeer verschillende eerste slag strategieën. De bolsjewieken willen een eerste aanval op Rusland... die de oorlog zal ontketenen. De Russen daarentegen willen het tegenovergestelde bereiken. Ze willen een oorlog onmogelijk maken door Amerika's vermogen om te vechten te vernietigen. En dus, mijn vrienden, de bolsjewieken hier blijven worstelen om zich voor te bereiden op een enkele enorme klap op Rusland, ook al zal Amerika vernietigd worden. En om de massale Amerikaanse eerste aanval te voorkomen, voeren de Russen een campagne van gelokaliseerde eerste stakingen. Op een dag ontploft een berg St. Helens, een andere dag ontploft er een Titan Raket, en op een andere dag kan een grote stad snel ontploffen in een schijnbaar onmogelijke aardbeving.

Wie ook de eerste slag van de oorlog wint, de Russen of de bolsjewieken hier, Amerika verliest. En, mijn vrienden, jij en ik zijn Amerika, dus het is aan jou en mij om ons grote land en onszelf te verdedigen. Niemand anders zal het voor ons doen, maar onze voorvaderen lieten ons een COSTWET achter die ons de vrijheid, de macht en de verantwoordelijkheid geeft om het werk te doen; en als onze Heer Jezus Christus het wil, zullen we slagen.

Twee maanden geleden begon ik je mijn antwoorden te geven op de vraag die velen van jullie me begonnen te stellen: "Wat kan ik doen?" Veel van de dingen die we moeten doen, vereisen weinig geld, maar tijd, toewijding en doorzettingsvermogen. Toch mogen we onszelf niet misleiden. Vrijheid komt niet altijd voor "vrij." De uitdaging waarvoor we vandaag staan, is niet minder dan wat onze voorvaderen 200 jaar geleden hebben meegemaakt; dus als we in deze strijd willen zegevieren, kunnen we niet minder doen dan zij. Zoals zij het hebben verwoord bij de afsluiting van de onafhankelijkheidsverklaring:

"...met een stevig vertrouwen op de bescherming van de Goddelijke Voorzienigheid, verbinden we elkaar onze levens, onze Fortunes en onze heilige eer."

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 59

31 oktober 1980

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 31 oktober 1980, en dit is mijn audiobrief nr. 59.

Eerder deze maand waren miljoenen honkbalfans bezig met de World Series. De World Series is altijd leuk met veel spanning en spanning tot het einde; en zelfs als je team verliest, is het niet zo erg. Volgend jaar is er altijd nog.

Nu zitten jij en ik in een andere wereldreeks. Onze strijd is een serie gevechten om te bepalen wat voor wereld we aan onze kinderen zullen overlaten, en er zal geen rematch volgend jaar zijn! Als we nu staken, is het spel voorbij, dus we moeten blijven zwaaien tot we eindelijk die homerun hebben die we nodig hebben om te winnen.

Mijn drie speciale onderwerpen deze maand zijn:

Onderwerp 1 Het Iraanse gijzelingsreleaseplan voor oorlog Onderwerp 2 Senator William Proxmire En “Actie Stap 4” Onderwerp 3 “Actie Stap 5” Op een nieuw slagfront.

Onderwerp 1.. In deze maand oktober 1980 hebben drie nummers het nieuws hier in de Verenigde Staten gedomineerd. Een daarvan is de voortdurende oorlog tussen Irak en Iran. Dat is weer overschaduwd door plotse nieuwe geruchten over een mogelijke vrijlating van onze gijzelaars in Iran. En het derde punt, het rijden op de golven van andere gebeurtenissen, is de komende verkiezingen. Deze drie lopende nieuwsberichten zijn allemaal gerelateerd, en op hun beurt weerspiegelen ze allemaal een hevige strijd achter de schermen tussen drie (3) verschillende machtsgroepen.

Een groep is die van de Satanische bolsjewieken die nu de regering van de Verenigde Staten controleren. Een andere groep is die van het Rockefeller Oil Cartel nu onder controle van John J. McCloy. Het derde machtscentrum is in de Sovjet-Unie, waarvan de heersers vandaag de dag in een strijd tegen de satanische bolsjewieken zijn. De belangrijkste acteurs zijn de bolsjewieken en de McCloy Oil Group. Zij hebben het grootste deel van de manoeuvres gedaan in de Irak-Iran oorlog, in de gijzeling vrijlaten geruchten, en in de verkiezingsopbouw. Maar op alle drie de gebieden, Russische agenten zijn ook bij de strijd betrokken. Waar mogelijk proberen ze zich te bemoeien met bolsjewistische plannen, zelfs als dat helpt Big Oil tijdelijk.

Voor de meeste Amerikanen, de geruchten over een mogelijke gijzeling release zijn uitgegroeid tot een centraal punt in de afgelopen dagen. Het lijkt te zijn ontsnapt uit de Irak-Iran oorlog en te praten over het ruilen van reserveonderdelen aan Iran voor de gijzelaars. En de vooruitzichten voor een gijzeling vrijlating worden ook bekeken voor hun effect op onze nationale verkiezingen. Na bijna een jaar staan de Iraanse gijzelaars weer op het podium. En nu, mijn vrienden, is het gevaar van een thermonucleaire oorlog het gevaar van de gijzeling in Iran.

Vorige maand in audiobrief nr. 58 legde ik uit hoe de Irak-Iran oorlog werd geactiveerd. Het ging om een enorme steekpenning naar Irak ontworpen door het Rockefeller Oil Kartel, en het werd betaald in goud. $ 8.000.000.000 waarde goud! Dit was een deel van het goud dat jaren geleden gestolen werd uit de Amerikaanse schatkist. Het doel van Big Oil is degene die ik vorige maand heb uitgelegd. Ze willen afmaken wat ze begonnen zijn door hun omverwerping van de overleden Shah van Iran. Ze willen de controle over Iran opnieuw overnemen met haar

olierijkdom op nieuwe en meer winstgevende voorwaarden, en dat willen ze doen om het zogenaamde Khomeini-regime op een of andere manier omver te werpen. De oorlog met Irak zou dat proces moeten beginnen, maar Iran is niet de enige arena waarin het afbrokkelende Rockefeller Kartel probeert zichzelf te herstellen.

Het gebeurt ook hier in de Verenigde Staten. Alle oude gezichten van de hoogtijdagen van Rockefeller onder de regering van Nixon zijn nu samengebundeld onder de Republikeinse vlag. De geest van Nelson Rockefeller zoekt het Witte Huis weer. Ondertussen hebben de bolsjewieken die de controle over de regering van de Verenigde Staten hebben overgenomen, geen intentie om los te laten, en de makkelijkste manier om controle te behouden is gewoon om dezelfde gezichten ter plaatse te houden. De bolsjewieken hier doen alles om een verandering in het Witte Huis te voorkomen.

Vorige maand meldde ik dat de Rockefeller Big Oil Group hand in hand had gewerkt met deze bolsjewistische regering in de Irak-Iran oorlog. Maar hier thuis zijn ze rivalen. Vorige maand zei ik dat Big Oil zich alleen maar opstelde voor dubbelkruising door de bolsjewieken; en zeker genoeg, deze maand begon de bolsjewistische dubbelkruis zich te materialiseren in de vorm van een plotseling nieuw gijzelings-ontslagplan. Met deze ene truc hoopten de bolsjewieken in de regering van de Verenigde Staten het tapijt onder de Rockefeller Oil Group te trekken, zowel in de Perzische Golf als bij de verkiezingen hier.

Op 6 oktober kondigde de Republikeinse campagne de oprichting aan van een speciale adviesgroep. De groep zou bedoeld zijn om te kijken naar en plannen tegen een zogenaamde “oktober verrassing.” Er werd gevreesd dat er iets zou gebeuren om de appelkar te verstoren vlak voor de verkiezingen. De volgende dag, 7 oktober, begonnen hun angsten te worden gerealiseerd. Een onafhankelijke presidentskandidaat, Barry Commoner, kondigde aan dat hij een gijzelingsvoorstel uit Iran had ontvangen. Het werd overgedragen aan Buitenlandse Zaken, en er begon opwinding te ontstaan. Op 9 oktober werd het gijzelingsverhaal nog wat warmer. Die dag verklaarden woordvoerders van Buitenlandse Zaken dat ze contact hadden met de gijzelaars. Bruce Langdon, die verwijst naar de hoogste gijzelaar, zei de woordvoerders: “We hebben regelmatig contact.”

Het volgende punt om de verwachtingen over de gijzelaars te wekken kwam uit Noorwegen. Noorwegen, net als Iran, staat in de frontlinie van de bolsjewistische plannen voor een nucleaire eerste aanval op Rusland. Ik heb dat lang geleden gemeld in audiobrief nr. 37; en op 10 oktober een krant in Oslo, Noorwegen hielp om door te gaan met deze nieuwste Bolsjewistische truc. De Noorse krant citeerde de voormalige Iraanse minister van Buitenlandse Zaken Ghotbzadeh als de boodschap dat Iran de gijzelaars onmiddellijk zou moeten vrijlaten. In de Verenigde Staten bouwde de opwinding een nieuwe inkeping op.

De volgende week mochten de Iranese gijzelaars een tijdje sudderen. Op 17 oktober gaf de Iraanse premier Rajai het volgende excuus voor verhoogde geruchten. Hij verscheen voor de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties waar hij de Verenigde Staten bitter aanviel voor het helpen van Irak in de oorlog, maar dat werd een dag later in het nieuws tegengehouden in vergelijking met andere opmerkingen die Rajai maakte in een nieuwsconferentie. Onder druk van de oorlog met Irak zocht Iran blijkbaar een uitweg uit de gijzelingscrisis.

De geruchten werden daarna een kwelling en op woensdag 22 oktober bracht NBC Nightly News een sensationeel rapport. Er werd gezegd dat er een “doorbraak” was geweest in de onderhandelingen over de gijzelaars. Het Iraanse parlement zou bijna zeker de voorwaarden hebben gesteld voor de vrijlating van de gijzelaars tijdens het debat op zondag 26 oktober, en dat zou kunnen worden gevolgd door de vrijlating van de gijzelaars de volgende dag.

Tot dat moment hadden de bolsjewistische planners alles op hun eigen manier. Door hun berekeningen zou de vrijlating van gijzelaars op dat schema de herverkiezing van deze bolsjewistische regering hebben gegarandeerd, omdat de hele week voorafgaand aan de verkiezingen gevuld zou zijn met nieuws over de gijzelaars. Er zou het drama van de vrijlating zelf geweest zijn, dan voor dagen verhalen over sommige gijzelaars die thuis kwamen, anderen die naar een tussenstop voor medische behandeling gingen. Verhalen over reünies, interviews van voormalige gijzelaars en hun families, speciale nieuwsberichten om alles te herhazen. En, vrienden, als het allemaal was gegaan zoals gepland, dan zou er hier euforie zijn geweest op verkiezingsdag 1980. Miljoenen kiezers die voorheen nog niet beslist waren, zouden in de emotie van het moment zijn betrokken, en de bolsjewieken waren er zeker van dat ze de hendel met de naam “Jimmy Carter” in de stemhokje zouden trekken. Het maakte niet uit dat cynisme later zou komen over het tijdstip van de release. Tegen die tijd zou de verkiezing voorbij zijn en de daad gedaan zijn. Dat was het bolsjewistische plan van de Amerikaanse regering, maar opnieuw proberen Russische agenten in te grijpen in een poging om deze bolsjewistische plannen te ontrafelen.

Vanaf het begin was de gijzeling in Iran onder controle van Bolsjewiek, zoals ik voor het eerst onthulde in audiobrief nr. 52. Maar de bolsjewieken oefenen geen volledige controle uit over Iran, omdat de Russen er ook in geslaagd zijn om bijna een jaar geleden een belangrijke invloed in Iran te vestigen. In de huidige situatie probeerden bolsjewistische agenten in Iran het Iraanse parlement te dwingen tot de snelle actie die ze wilden. Maar Russische agenten slaagden erin de stormloop te vertragen en de Bolsjewistische timing werd vertraagd. Dus zelfs als de vrijlating van de gijzelaars in een of andere vorm plaatsvindt, is het effect op onze verkiezing minder voorspelbaar. Een laatste minuut vrijlating kan zelfs een terugslag hebben op kiezers als gevolg van cynisme, en dus is de verkiezing nu voor het grijpen. Het kan gemakkelijk in strijd gaan met bolsjewistische wensen. Als dat zo is, zal dat een tegenslag zijn voor de bolsjewieken, vooral in termen van vertraging. Zij zullen gedwongen worden om de controle over elke nieuwe regering te herstellen. Dat zal de bolsjewieken een beetje kostbare tijd kosten in hun woede om de nucleaire oorlog te ontketenen, en dat is precies waarom de Russen een verandering van bestuur willen om de bolsjewiek te vertragen.

Maar ik zei eerder dat de gijzelings- truc van de bolsjewieken in gang was gezet voor twee (2) doeleinden. Een daarvan was om de greep voor het Witte Huis door de Rockefeller Big Oil Group onder de naam Ronald Reagan te ondermijnen. Dat doel was sterk afhankelijk van timing, en dat is waarschijnlijk ook geruïneerd; maar het andere doel van een gijzelaar release op dit moment is nog steeds op schema. Het is onderdeel van het laatste bolsjewistische scenario om te leiden tot een nucleaire eerste aanval tegen Rusland.

De eerste stap in dit laatste oorlogsplan was om de oorlog tussen Irak en Iran te ontketenen, zoals ik vorige maand al zei. De Rockefeller Big Oil Group deed dit, denkend dat ze de ondergang van het Khomeini regime begonnen; maar de bolsjewieken hier gebruikten het voor een ander doel in plaats daarvan. De Bolsjewistische regering van de Verenigde Staten zegt Iran: “Laat de gijzelaars vrij en wij zullen jullie militaire hulp tegen Irak geven,” die gesteund wordt door Big Oil; en om je klaar te maken, is er een aanzienlijke Amfibische aanvalsmacht van de Amerikaanse mariniers onderweg. De Force omvat een helikopterschip, landingsvaartuigen en ongeveer 1.800 mariniers. Het kwam op 27 oktober heel rustig door het Suezkanaal op weg naar de Perzische Golf. De tactiek blijft veranderen, maar de strategie is altijd hetzelfde.

De laatste tijd zijn onze angsten opgezwollen over Russische ontwerpen op het Midden-Oosten en de Perzische Golf. Eerst werd Rusland een blauw oog gegeven door zijn banden met Irak toen Irak Iran binnenviel. Nu horen we over Russische ouvertures naar Iran

door bepaalde oorlogsbehoeften te voorzien. En in het midden van dit alles is de gijzelaar vrijlating truc. De bolsjewieken hier proberen het podium te effenen voor een massale militaire terugkeer naar Iran. Als het plan slaagt, zal het zijn zoals ik het lang geleden in audiobrief nr. 37 beschreef en ik citeer:

“Het Amerikaanse publiek zal eisen dat het tijd is om op te komen tegen Rusland, en met volledige publieke steun zullen Amerikaanse troepen en wapens in Iran stromen. Vanaf dat moment zal het uitbreken van de Eerste Kernoorlog voor het publiek bijna onmogelijk zijn om te volgen door middel van het zogenaamde nieuws.”

(Einde van mijn citaat van audiobrief nr. 37.)

De Russen weten wat er gaande is en ze proberen het plan te verpesten. In dit geval betekent dat proberen de gijzelaar vrij te laten onderhandelingen te verpesten. Tot nu toe zijn Russische agenten in Iran erin geslaagd het tijdstip van de vrijlating van een gijzelaar te verpesten, en ze zijn nog steeds aan het werk zoals ik dat op 31 oktober zeg, in de hoop te voorkomen dat de gijzelaars op dit moment worden vrijgelaten. Als zij slagen, zal het de vierde keer in 1980 zijn dat de nucleaire oorlog is afgewend. Toch, de bolsjewieken die onze regering hebben overgenomen, hebben nooit rust.

Tegen de tijd dat u dit hoort, zal de verkiezing voorbij zijn en de kwestie van de gijzelaars is misschien al beslist, maar de bolsjewieken hebben al een nieuwe ernstige crisis in Polen. De bolsjewieken proberen al twee jaar een explosie in Polen te veroorzaken. Het eerste plan was het plan voor de revolutie van de paus, zoals het bekend zou zijn geweest. Ik beschreef dat plan in detail in audiobrief nr. 42; maar net als in de huidige gijzelingsversie truc, timing was cruciaal voor de paus revolutie plan; en de Russen waren in staat om het plan te verpesten door het veranderen van de timing van het bezoek van de paus aan Polen. Maar nu hebben de bolsjewieken een nieuw vernietigingswapen in Polen. Het is de zogenaamde “Onafhankelijke Vakbond” beweging. Het heeft de oude bolsjewistische naam “Solidariteit” gekregen, maar het werkelijke doel ervan is niet solidariteit maar verdeeldheid, onrust en revolutie.

Twee maanden geleden ontmantelden de nieuwe heersers in het Kremlin de confrontaties en brouwden ze door grote concessies aan de stakers goed te keuren. Nu willen veel Poolse arbeiders een adempauze nemen om hun winst te consolideren, maar de bolsjewieken hebben daarvoor niet de nieuwe arbeidersbeweging gecreëerd. In plaats daarvan zijn er nieuwe en grotere eisen, verspreiden agitatie, en bedreigingen van een nieuwe grote staking. De grenzen van Polen met Rusland, Oost-Duitsland en Tsjechoslowakije worden dus langzaam afgesloten. Grote concentraties Russische troepen zijn nu klaar langs de grens in Rusland en Oost-Duitsland. De Poolse arbeiders, die als pionnen gebruikt zijn, kunnen spoedig alles verliezen; maar degenen die hen gebruikt hebben, de bolsjewieken, kunnen wel alles krijgen wat ze willen. Revolutie, strijd en bloedvergieten. Als dat gebeurt, mijn vrienden, dan is het misschien de laatste druppel voor de leiders in het Kremlin.

Vorige maand meldde ik dat Rusland begonnen was met koortsachtige voorbereidingen om New York City te kunnen decimeren door middel van geofysische oorlogvoering. Ik kan nu melden dat deze voorbereidingen ook in beperktere vorm noordwaarts naar New England gaan. Er is een beetje bekend maar grote fout die langs de oostkust loopt, deels offshore, deels op land, en Russische kobaltbommen voor aardbevingsgeneratie zijn nu geplant in acht (8) gebieden langs deze breuk in het noordoosten. Deze locaties zijn respectievelijk: ten zuiden van Providence, Rhode Island; ten zuiden van Norwich, Connecticut; verscheidene nabij Hartford, Connecticout; nabij New Haven, Connecticutes; ten zuiden van Springfield, Massachusetts; en in de buurt van Northampton en New Bedford, Massachusetts. Maar het is nog steeds New York City die nu veruit de grootste verwoesting te zien geeft. De reden, zoals

ik vorige maand heb uitgelegd, is dat New York de hoofdkwartierstad is van de bolsjewieken hier in Amerika. Op dit moment proberen de bolsjewieken er voor te zorgen dat Rusland haar handen vol heeft door de revolutie in Polen; maar als dat gebeurt, zullen de bolsjewie ken hier ook hun handen vol hebben. Ze kunnen zich door het rook puin van die verwoeste hoofdkwartierstad pikken omdat, mijn vrienden, er eindelijk 85 aardbevingsbommen zijn die kobalt produceren die begraven liggen onder de wateren rond New York City.

Onderwerp 2: Al enkele maanden bied ik u mijn stap voor stap antwoorden op de vraag: “Wat kan ik doen?” Ik begon dit te doen omdat steeds meer van jullie me vroegen om het te doen. Je was begonnen me te vertellen dat je niet langer tevreden was alleen maar om te kijken en te luisteren als onze crises zich vermenigvuldigen; in plaats daarvan is de tijd gekomen voor actie.. nu of nooit.

In audiobrief nr. 56 van juli jongstleden heb ik gezegd dat we een preventieve oorlog moeten voeren. De onze is een waarheidsoorlog om een nucleaire oorlog te ontketenen. Onze strategie is om het goudwapen weg te nemen dat onze vijanden van binnen tegen ons gebruiken; en door de waarheid te onthullen over de diefstal van Amerika’s goudvoorraden, zal het goudwapen onze eigen worden. Dit is de enige manier, mijn vrienden, we kunnen een wapen grijpen groot genoeg om ons verraad te stoppen in nationale zelfmoord.

Het eerste gevechtsfront in onze preventieve oorlog is onze campagne gericht op senator William Proxmire, en we moeten doorgaan met wat we zijn begonnen in die richting. Maar tot nu toe heeft senator Proxmire zijn falen om betekenisvolle actie te ondernemen, dus deze maand staan we op het punt om een tweede front te openen in onze preventieve oorlog. Het ligt volledig buiten Proxmire’s controle, maar kan ook de druk voor hem verhogen om te handelen. Ik zal dat allemaal in onderwerp 3 bespreken, maar voorlopig wil ik me concentreren op onze directe campagne met senator Proxmire.

Al meer dan twee maanden douchten velen van jullie Senator Proxmire met brieven. Zoals ik al heb voorgesteld, heeft u geëist dat hij een volledig publiek onderzoek opent naar de goudreserves van Amerika. Uiteindelijk moet er een volledige fysieke inventaris van ons goud zijn, als er nog iets over is. Vrienden, in elke campagne als deze wordt altijd alles gedaan om je geïsoleerd te laten voelen, maar als je denkt dat je alleen bent in je zorgen over ons ontbrekende goud, denk dan nog eens na. Om je een voorbeeld te geven van wat ik bedoel, ik heb een belangrijke brief voor te lezen. Het is geschreven aan senator Proxmire vroeg deze maand op 2 oktober. De schrijver is een zeer scherpzinnige zakenman in Proxmire’s thuisstaat Wisconsin. Bovendien is hij een man die Proxmire sociaal kent, maar wacht tot je hoort wat hij over de situatie denkt. Hij stuurde een kopie van zijn brief naar mijn goede vriend Mr. Edward Durell. Hij gaf toestemming om het openbaar te maken, indien gewenst, en Mr. Durell gaf me een kopie. Ik zal het nu voorlezen:

"Beste Bill, Mr. Edward Durell, een goede vriend van mij, heeft mij een kopie van zijn brief gestuurd naar u van 5 september 1980. De kern van de brief vraagt om een inventaris van de goudreserves van het land. Ik heb u zelf meer dan eens over dit onderwerp geschreven. De terughoudendheid van de Schatkist om een verstandig antwoord te geven op deze fundamentele en eenvoudige vraag lijkt erop te wijzen dat de huidige reële waarde van de goudreserve van de Schatkist de uiteindelijke ’Gouden Vlies’ zou kunnen vertegenwoordigen. ’

De inventarisatiepraktijken die de Schatkist momenteel gebruikt, zouden niet worden aanvaard door een openbaar accountantskantoor of door een bedrijfsleiding waarvan ik weet dat ze niet worden gebruikt. Het is elementair dat de natie weet wat haar goudreserve is; en het feit dat er geen actie wordt ondernomen om een fysieke inventaris te maken, zoals zou worden vereist

door algemeen aanvaarde standaarden voor jaarrekeningen, maakt de Verenigde Staten Gold Reserve een open vraag over de hele wereld. Ik heb persoonlijk deze vraag gehoord van zowel de financiële mensen in Londen als Zürich, en natuurlijk vele malen in de Verenigde Staten.

Als voorzitter van de Senaat Bankcommissie, is dit zeker een van uw verantwoordelijkheden. Het lijkt vreemd dat u geen vastberaden actie onderneemt op dit punt, dat zoveel belangrijker is dan de vele andere incidenten van afval die u met kracht hebt aangepakt. Hoogachtend, "

En daar volgt de handtekening van de schrijver.

Vrienden, de brief die ik jullie net heb voorgelezen, staat voor het denken aan meer en meer geïnformeerde zaken- en financiële mensen, dus laat niemand jullie bluffen om anders te denken.

Laat me nu teruggaan naar je eigen brief-schrift campagne. U had nu minstens één antwoord van senator Proxmire moeten ontvangen. Sommigen van u hebben nu al twee antwoorden ontvangen. De eerste briefgolf naar Proxmire in augustus leverde een computergestuurde brief op, die ik vorige maand citeerde. Proxmire begon die brief eind augustus te sturen. In de brief gaf Proxmire de schuld aan de Schatkist zelf. Hij zou de inspecteur-generaal van de Schatkist om een rapport hebben gevraagd over een specifieke vermiste lading goud. Dit was de mysterieuze zending van 20 januari 1965 van Fort Knox. Het was een zending van meer dan een miljard dollar.. 1000 miljoen dollar.. tegen de prijzen van vandaag; en het werd vijf jaar geleden schriftelijk toegelaten door mevrouw Mary Brooks, toen directeur van de Verenigde Staten Mint. Toch stond het nergens op de officiële schatkistlijst van zendingen van Fort Knox.

Nu is het tijd om een nieuwe vraag te stellen, mijn vrienden, en dat is: “Wat is er gebeurd met dat beloofde rapport van de minister van Financiën?” U schrijft immers al sinds half augustus naar senator Proxmire. Ik hoop dat u een dossier bijhoudt van al uw correspondentie met en van senator Proxmire, want nu is het tijd om uw belangrijkste brief nog te schrijven naar senator Proxmiren; en als u terug kunt verwijzen naar de datum van uw eerste brief, zal het de impact van deze brief vergroten. Als je geen bestand hebt bewaard zoals ik je aanspoorde om te doen, doe dan gewoon het beste wat je kunt op deze brief; maar begin nu om een bestand in een map of in een manila envelop te bewaren. Naarmate de tijd vordert, zal dit steeds belangrijker worden.

Trouwens, als je niet eerder hebt geschreven maar deze keer wilt schrijven, doe dat dan met alle plezier. Maak alle wijzigingen die je nodig hebt in de modelbrief die ik ga voorstellen, om je eigen situatie te passen, en stuur je brief naar:

Senator William Proxmire Senaatskantoor Bldg., Washington, D.C.

Dit is wat ik voorstel als uitgangspunt voor uw nieuwste brief aan senator Proxmire:

Beste senator Proxmire, ik schrijf u al maanden... om u aan te sporen een volledig publiek onderzoek te openen naar de goudvoorraden van Amerika. Ik heb je eerst over deze dringende kwestie geschreven (datum en zo). In antwoord op uw toezegging om als eerste stap een verslag over één zaak te krijgen van de inspecteur-generaal van de Schatkist, heeft u beloofd. Deze zaak was de ontbrekende goudzending op 20 januari 1965 van Fort Knox.

Ik heb u ook onlangs over dit alles geschreven, maar tot nu toe blijft u in uw antwoorden zeggen dat u om een verslag heeft verzocht, niet dat u er een hebt ontvangen.

’Heb je het rapport ontvangen dat je zei dat je twee maanden geleden bij de inspecteur van de Schatkist had aangevraagd? Zo ja, dan verzoek ik u snel een kopie te bezorgen. Maar zo niet, waarom niet na zo’n lange tijd? Als het meer dan twee maanden duurt voordat de Schatkist

erachter komt wat er met een miljard dollar goud is gebeurd, dan is er iets heel erg mis. En er is ook iets heel erg mis als je tevreden bent met stilte over zo'n vitale zaak. '

Ik verzoek u nogmaals dringend om onverwijld een volledig openbaar onderzoek in te stellen naar de toestand van de goudvoorraden van Amerika. En steeds meer van mijn vrienden en buren beginnen het eens te worden..dat is de boodschap van de aanvullende handtekeningen aan het einde van deze brief. "

Na het ondertekenen van uw brief, dan krijgen iedereen die je kunt om hun handtekening onder de uwe toe te voegen, gewoon handtekeningen van iedereen die het eens is dat uw vraag verdient een antwoord. Zelfs als slechts twee of drie vrienden hun handtekeningen onder de jouwe zullen toevoegen, zal het helpen. Elke naam telt. Gebruik je invloed. Voordien ontving Proxmire brieven; nu zal hij petities, verzoekschriften en meer verzoekschriften zien. En, mijn vrienden, ook andere zeer belangrijke mensen!

Nadat u alle handtekeningen hebt verzameld die u kunt, gelieve een royale levering van fotokopieën voordat het versturen van het origineel naar Proxmire, Omdat kopieën van deze laatste brief aan senator Proxmire een wapen zullen zijn dat je kunt gebruiken voor andere doeleinden, en we zullen ze meteen gebruiken als we het tweede front openen in onze preventieve oorlog om Amerika te redden.

Onderwerp 3 • Zoals u waarschijnlijk weet, wordt de Amerikaanse valuta niet uitgegeven door de Schatkist maar door het "Federale Reserve Systeem." Als je kijkt naar een dollar biljet zie je de woorden: "Federal Reserve Note." In banktermen, een nota is een I.O.U... een belofte om iets te betalen; en het is de Federal Reserve System, niet de Amerikaanse regering zelf, die geeft deze I.O.U's die we gebruiken als valuta. Ze zijn gedrukt door de Amerikaanse regering voor het Federal Reserve System voor een kleine vergoeding. De Amerikaanse Munt, een filiaal van het ministerie van Financiën, dient in feite als een drukkerij voor het Federal Reserve System.

Veel mensen gaan ervan uit dat het Federal Reserve System een overheidsagentschap is, wat het niet is. Het is puur een privé-eigendom Central Banking System! Wat ik net zei is essentieel om te begrijpen. Het is de sleutel tot het openen van het tweede front in onze preventieve oorlog om Amerika te redden. Voordat ik verder ga, wil ik nog een paar woorden zeggen over de zuiver privé-karakter van het zogenaamde "Federale Reserve Systeem." Ik besef dat voor sommigen van jullie wat ik zal zeggen een herziening zal zijn. Je hebt het Federal Reserve System zelf al bestudeerd en weet dat het een privébedrijf is, maar mijn post geeft aan dat veel van mijn nieuwere luisteraars zich hier niet van bewust zijn.

Het is niet verwonderlijk dat zoveel mensen geloven dat het Federal Reserve System een overheidsagentschap is. Vanaf het begin in 1913 heeft de Federal Reserve altijd een vals overheidsbeeld gepresenteerd. Om te beginnen vereist de oprichting in 1913 een wet van het Congres, maar dat was niet omdat het Congres een nieuw overheidsagentschap toestemming gaf. In plaats daarvan was het omdat het Congres zijn COINSTITUTIONELE plicht afzwakte om het geld van het land te creëren en uit te geven! Het Congres gaf een federaal vennootschapshandvest aan het nieuwe particuliere centrale banksysteem. Op zijn beurt kreeg dat systeem de naam "Federal Reserve System."

Er waren veel Amerikanen in die tijd die bitter tegen de oprichting van een particuliere Centrale Bank waren. Zij geloofden dat de creatie en controle van ons geld in handen van de regering zou moeten worden gelaten..niet een particuliere onderneming. Anderen geloofden dat de particuliere controle over ons geld niet zo slecht zou zijn als het verspreid zou worden. Deze critici waren tegen het concentreren van onze geldcontrole in slechts één bank.

Om deze critici het zwijgen op te leggen, de architecten van de nieuwe particuliere Centrale Bank voor Amerika deden twee (2) dingen. Het eerste had te maken met de Raad van Bestuur van het Systeem als geheel, die ze een “Bard of Governors” noemen omdat het Beter klinkt. Zij komen overeen de voorzitter van de raad van bestuur als president aan te wijzen; en alleen voor goede maatregelen, komen zij overeen de benoeming te laten afhangen van de bevestiging door het Congres. De andere manoeuvre van de Federal Reserve architecten van 1913 was om het idee van een enkele Centrale Bank te verlaten. In plaats daarvan creëerden ze een systeem van 12 banken verspreid over de Verenigde Staten. Dat gaf het beeld van een verspreiding van controle over Amerika’s geld; maar eigenlijk was dat ook alleen maar voor showdoeleinden om de critici het zwijgen op te leggen. Alle echte acties in het Federal Reserve System vinden plaats binnen de Federal Reserve Bank of New York. De andere 11 regionale banken volgen gewoon de leiding van de New York Bank. Ze hebben macht, maar gebruiken het zelden, en dus is de Federal Reserve Bank of New York de echte Centrale Bank van de Verenigde Staten.

De regeringsmantel die het Federal Reserve System lijkt te omringen is eigenlijk erg dun, maar het is genoeg om de meeste mensen te misleiden, omdat ze er niet dichtbij genoeg uitzien. Mensen gaan er bijvoorbeeld vaak van uit dat het woord “Federale” een teken is dat het Federal Reserve System een overheidsinstelling is; maar zoals Abraham Lincoln ooit in een beroemde rechtszaak zei: “Een bloem wordt geen roos omdat ik het een roos noem.” En het Federal Reserve System is geen overheidsagentschap alleen vanwege zijn naam. Als je om je heen kijkt, zul je veel particuliere bedrijven zien die het woord “Federale” in hun naam gebruiken. Er is bijvoorbeeld zelfs een luchtvrachtbedrijf genaamd “Federal Express,” maar natuurlijk is Federal Express geen overheidsagentschap. Het is een privébedrijf, met particuliere aandeelhouders.

Het reële criterium voor de vraag of een entiteit openbaar of particulier is, is dat van de eigendom, en volgens dat criterium zijn de 12 Federal Reserve Banks volledig en onmiskenbaar particuliere ondernemingen. Ze geven aandelen uit zoals elk ander prive bedrijf, en, mijn vrienden, de Amerikaanse regering bezit geen cent aan Federal Reserve aandelen. Zelfs de gebouwen die de Federal Reserve Banks huisvesten en het land dat zij bezetten zijn particulier eigendom. Ze betalen er lokale onroerend goed belastingen op. Dat geldt zelfs voor het gebouw hier in Washington waar de Federal Reserve Board of Governors bijeenkomen. Werknemers worden niet beheerst door de regels van de overheidsdiensten zoals de overheidswerknemers. De president van de Verenigde Staten stempelt elke nieuwe voorzitter van de Federal Reserve Board alsof hij een ambtenaar van de overheid is; Maar zodra hij bevestigd is, gaat de voorzitter van de Federal Reserve Board door privé deuren, en achter die deuren doet het particuliere Federal Reserve System precies wat het wil, geld uitgeven of inhouding en krediet naar believen.

Federal Reserve-voorraad wordt alleen uitgegeven aan banken, die op hun beurt worden gecontroleerd door andere machtige particuliere belangen. Banken die deze aandelen bezitten, worden “Lidbanken” genoemd. Uw eigen bank kan lid zijn. Als dat zo is, heeft uw bank geld in twee vormen in de Federal Reserve gestort. Een vorm is eigendom van Federal Reserve aandelen. Dit heeft een rente van slechts 6% in de vorm van dividenden. Maar ook, uw bank is verplicht om een bepaald percentage van haar eigen deposito’s over te dragen aan de Federal Reserve Bank in uw district. Die deposito’s, “Reserve deposito’s” genoemd, hebben geen rente op uw bank. Toch ontvangen de banken van de Federal Reserve wel bepaalde diensten en voordelen van het lidmaatschap, maar ze worden ook op belangrijke manieren belast en beperkt. Als gevolg daarvan zijn er steeds meer banken die zich terugtrekken als lid van het Federal Reserve System. Vooral kleinere banken hebben zich teruggetrokken voor een frisse

lucht. Zoals elk monopolie dat met concurrentie dreigde, raakte het geldmonopolie van de Federal Reserve in paniek. De “Fed” negeert het Congres meestal behalve wanneer het geconfronteerd wordt met problemen.

Als er problemen ontstaan, gaat de Fed altijd naar het Congres voor hulp. Het meest van alles, ze rekenen op een gunstig gehoor van de Bankcommissies van de Senaat en Huis; en de Wisconsin tweeling.. Senator William Proxmire en Congreslid Henry Reuss nooit nalaten te verplichten. En dus eerder dit jaar, het Congres een nieuwe wet aangenomen om de Federal Reserve te redden.. een soort Union winkel voor banken. Het vereist zelfs niet-lid-banken om rentevrije deposito’s te plaatsen bij het Federal Reserve System. Bovendien creëert het een bureaucratische nachtmerrie voor alle kleine banken. Zoals gewoonlijk wordt de kleine jongen eruit geduwd voor groot geld. Het vermeende excuus voor deze nieuwe wet is dat het nodig is om de financiële soliditeit van het banksysteem van ons land te bevorderen. Het argument is heel eenvoudig. De nieuwe wet zou de veiligheid van de onderliggende activa van uw bank moeten helpen garanderen. Uw bank is nu gedwongen om een fractie van haar activa te plaatsen in de regionale Federal Reserve Bank. Uw bank kan die fondsen niet gebruiken, en dus wordt ons verteld dat ze ze niet mogen verliezen.

Maar nu, mijn vrienden, overweeg dit. De Federal Reserve Banken beweren zelf activa te hebben die ze niet hebben.. goud activa. Dus uw bank verliest alles wat hij bij de Federal Reserve Bank heeft gestort. En als je bank alles verliest, dan jij ook! U heeft de mogelijkheid om al dan niet stortingen te maken bij uw bank, maar uw bankier heeft geen dergelijke optie meer. Hij is gedwongen om een bewaarder van de Federal Reserve Bank in uw regio, en de Federal Reserve Bank heeft geen deel van de activa die zij beweert te hebben; omdat, mijn vrienden, de monetaire goud hamster van de Verenigde Staten is niet eigendom van de Amerikaanse Schatkist. In plaats daarvan is de eigendom van het goud sinds 1934 eigendom van het Federal Reserve System. De Schatkist is alleen de bewaarder, terwijl de Federal Reserve Banken de eigendomseigenaars zijn, en zij zijn nu eigenaren van goud dat al lang weg is. Ze claimen activa die niet bestaan.

Elke zaterdag publiceert de New York Times het afgekorte, niet-geauditeerde financieel overzicht van het Federal Reserve System. Bijna alle activa komen neer op niets anders dan papier, met één grote uitzondering. Dat is het item met de titel “Gouden voorraad.” De huidige waarde is iets meer dan $11.000.000.000.. dat is 11.000 miljoen dollar, maar dat is tegen de betekenisloze officiële prijs van goud, een beetje meer dan $40 per ounce. De reële waarde tegen de huidige marktprijzen is dichter bij $ 200.000.000.000. Dat is de Federal Reserve “Gouden voorraad” zo genoemd. Het is verreweg de grootste troef van de Federal Reserve Banks op papier. De hoeveelheid die elke bank bezit varieert, maar alle 12 regionale banken bezitten delen van die goudvoorraad.

Mijn vrienden, de goudschat van Amerika wordt vaak het goud van de Schatkist genoemd, maar dat is niet juist. De Federal Reserve Banks hebben eigendomsrecht op het goud via hun Gouden Stock. De Schatkist fungeert alleen als bewaarder of bewaarder van het goud. Bijvoorbeeld: De beroemde Amerikaanse Bullion Depository op Fort Knox is eigenlijk gewoon een reusachtige kluis. De eigenaar van het goud is de bewaarder, het Federal Reserve System.

Voor mijn luisteraars in zaken-, financiële en bankkringen, vind ik dat ik dit punt nog een keer naar huis moet rijden. U kunt zien wat ik zeg als u gewoon de balansen van de Schatkist en het Federal Reserve System wilt vergelijken. Kijk eerst naar de Federal Reserve Balance Sheet. Aan de zijde van de Asset ziet u het Gold Stock item, voorheen “Goud Certificaten” genoemd. Om bijvoorbeeld concreet te zijn, op 22 oktober 1980, werd de waarde van de goudvoorraad vermeld als $11.165.000.000. Kijk nu naar de balans van de Schatkist voor die dag. U vindt

hetzelfde cijfer, maar aan de Aansprakelijkheid kant. De Federal Reserve is dus een schuldeiser met betrekking tot het goud, en de Schatkist is een schuldenaar.. dat wil zeggen, de Federal Reserve is de bewaarder van het goud, terwijl de Schatkist is alleen de bewaarder.

Mijn vrienden, ik besef dat dit alles misschien nogal betrokken is, maar ook van vitaal belang omdat de feiten die ik heb besproken de basis vormen voor onze tweede manier van handelen om Amerika te redden. Ik wil deze details aan u ter beschikking stellen zodat u ze van tijd tot tijd kunt terugvinden; maar laat ik de basispunten nog eens samenvatten om te onthouden:

Eerst, en heel belangrijk. Het Federal Reserve System is een privé-systeem voor het Centrale Bankwezen. Het is geen agentschap van de Amerikaanse regering.

Ten tweede: De eigenaar van Amerika's monetaire goud hamster sinds 1934 is het Federal Reserve System; en het goud, gedragen als "Gouden Stock," is veruit het grootste vermogen opgeëist door de Federal Reserve Banks.

Ten derde: De Amerikaanse Schatkist bezit dit vermeende geld goud niet. In plaats daarvan treedt de Schatkist alleen op als bewaarder van het goud van de Federal Reserve.

Vrienden, de degelijkheid van het hele Amerikaanse banksysteem is nu direct verbonden met het Federal Reserve System, en de Federal Reserve telt activa die het niet heeft.. goud activa. Het goud is weggevaagd van Fort Knox en andere schatkist Bullion deposito's.

Het is in uw financieel belang om ervoor te zorgen dat uw bank deposito's veilig zijn. Het is in het belang van uw bankier om ervoor te zorgen dat zijn deposito's bij de "Fed" veilig zijn; en alle andere dingen gelijk, is het in het belang van de "Fed" om ervoor te zorgen dat de reusachtige goud deposito's bij de Schatkist veilig en gezond zijn.

Ik ben nu bereid om aan te geven wat we via het banksysteem zelf kunnen gaan doen. Om te beginnen, ga naar uw bank om wat informatie te verkrijgen. De informatie die u nodig heeft betreft de Federal Reserve Bank die uw regio bedient. Er zijn 12 Federal Reserve Banks gevestigd in: New York, Boston, Philadelphia, Richmond, Atlanta, Cleveland, Chicago, Minneapolis, St. Louis, Kansas City, Dallas, en San Francisco. Zoek uit met welke banken in uw regio te maken hebben en ontdek het adres ervan. Bovendien moet u de naam van de president van die Federal Reserve Bank en de namen van alle leden van de Raad van Bewind kennen.

Vrienden, je zult ongetwijfeld met een bankbediende moeten praten om al deze informatie te krijgen, en dat is goed. Praat met de hoogste officier die je kunt in uw bank, want als je om al die details vraagt over de Federal Reserve Bank in uw regio, dan zal je waarschijnlijk wat wenkbrauwen laten zien. Bijna niemand komt ooit met zo'n vraag. Als hij vraagt waarom u de informatie wilt, zeg hem dan dat u van plan bent om een aantal brieven te schrijven en zal blij zijn om hem een kopie te geven. Maar maak duidelijk dat je niet de Federal Reserve schrijft om te klagen over je eigen bank. U zult geen moeite hebben om het adres van uw regionale Federal Reserve Bank en de namen van haar president en directeuren te krijgen. In het onwaarschijnlijke geval, mijn vrienden, dat jullie tegenstand tegenkomen, houd er rekening mee dat jullie een wettelijk recht hebben op deze informatie. Als bewaarder bent u een schuldeiser van uw bank, die op zijn beurt een schuldeiser van de Federal Reserve Bank is; en zowel u als uw bank hebben het recht om de verzekering te vragen dat uw geld veilig is.

Als je eenmaal deze informatie hebt, hangt af van waar je bent. Als uw bankgebied wordt bediend door een Federal Reserve Bank, behalve de New York Federal Reserve Bank, dan is het tijd om nog wat brieven te schrijven. Maar de New York Federal Reserve Bank is een speciaal geval. Als dat degene is die uw regio dient, schrijf dan geen brieven op dit moment.

Schrijf geen brieven aan de New York Federal Reserve Bank. Houd gewoon vast aan de informatie die u hebt verkregen over het adres en de directeuren.

Nu is hier wat te doen als uw regio wordt bediend door een van de andere elf (11) Federal Reserve Banks die ik eerder vermeld. Ik verzoek u dringend een brief te schrijven aan de president van de Federal Reserve Bank en ook aan elk van haar directeuren. Ik realiseer me dat dit veel werk is, mijn vrienden, maar niets minder dan ons overleven staat op het spel. We kunnen niet in de hoek gaan. Elke brief moet apart worden getypt of geschreven om een persoonlijke impact te hebben, maar het is goed om dezelfde formulering te gebruiken voor de president en elk van de directeuren.

Om je te laten beginnen, dit is de schets van wat ik stel voor dat je schrijft. Net als in het verleden, voel je vrij om de formulering te wijzigen om je eigen zorgen en je eigen manier van uitdrukken te passen. Dat zal helpen om de brieven die ze ontvangen te personaliseren en te variëren. Andere luisteraars zullen hen immers ook schrijven; maar wat je ook doet, wees zeker dat je Senator Proxmire noemt, zoals je zo hoort. Adresseer elke brief aan:

President, of directeur Federal Reserve Bank (van welke stad dan ook) op het adres van de Federal Reserve Bank.

"Lieve hemel, zo en zo:

Ik schrijf u vanwege mijn dalende vertrouwen in het bankensysteem van de Verenigde Staten. Ik ben een van de groeiende mensen met dezelfde zorgen. Als een belangrijke ambtenaar in het bankleven van onze natie, hoop ik dat u actie zult ondernemen om het vertrouwen te herstellen voordat het te laat is.

Om mijn groeiende zorgen te illustreren, voeg ik een fotokopie toe van een brief die ik onlangs aan senator William Proxmire heb gestuurd. Als voorzitter van de Senaatscommissie zou senator Proxmire het publiek gerust moeten kunnen stellen over bankzaken, maar mijn correspondentie met senator Proxmires heeft het tegenovergestelde effect gehad. In plaats van mij gerust te stellen, zijn de antwoorden van senator Proxmire op serieuze vragen mij alarmerend; en terwijl ik dit met al mijn vrienden en buren bespreek, worden zij ook steeds meer bezorgd.

Aangezien senator Proxmire het alleen maar lukt om het vertrouwen in onze banken te verminderen door zijn gedrag, denk ik dat ik me naar u moet wenden voor hulp. Als gekozen vertegenwoordigers hun plicht niet doen, misschien wel verantwoordelijke bankambtenaren.

Mijn belangrijkste zorg is er een die ik denk dat u, als een Federal Reserve ambtenaar, zou moeten delen. Ik denk dat de Amerikaanse Schatkist nalatig is geweest of zelfs nog slechter is geweest in het optreden als bewaarder van het Federal Reserve goud. Net als vele anderen ben ik ervan overtuigd dat het tijd is voor een fysieke inventaris van de goudvoorraden in Federal Depositories. Er is misschien weinig of geen goud meer over. Als de Schatkist in gebreke is gebleven aan haar verplichting om het goud van de Federal Reserve te beschermen, zitten we inderdaad als natie in de problemen; en het Federal Reserve System telt activa die als goudvoorraden worden vermeld die niet bestaan.

Als bezorgde burger en bankbewaarder, vraag ik u om hulp. Ik verzoek u dringend om uw gezag te gebruiken om te dringen op een fysieke inventaris van het Federal Reserve goud in schatkistkluizen. Er is geen andere manier om de verspreiding van twijfels over het hele Amerikaanse banksysteem te stoppen. "

(Einde brief, gevolgd door uw handtekening.)

Vrienden, nu weet je waarom ik voorstelde om een aantal goede fotokopieën te maken van je volgende brief aan senator Proxmire. U wilt een fotokopie van uw brief bij elke brief aan een Federal Reserve President en Directeur. Door dit te doen, mijn vrienden, kunnen we twee dingen tegelijk bereiken. Ten eerste, Federal Reserve System ambtenaren in heel Amerika kan een beetje verstoord bij senator Proxmire. Ze zullen niet blij zijn te horen dat Proxmire jou en anderen verontrust door zijn gedrag. Als zelfs een Federal Reserve ambtenaar een nota van ongenoegen aan Proxmire moet schrijven, zal het zijn impact hebben.

Maar afgezien van Proxmire zelf, beginnen we een hele nieuwe weg te openen via de banken. Ten eerste, er zou via het Federal Reserve System zelf actie kunnen worden ondernomen om het goud te inventariseren, omdat, zoals ik eerder al heb uitgelegd, 11 van de 12 banken oorspronkelijk bedoeld waren voor show, maar ze hebben wel macht. De New York Federal Reserve Bank wordt nu streng gecontroleerd door de bolsjewieken die Amerika willen vernietigen, maar de andere 11 Banken zijn een andere zaak. Hun directeuren zijn geïndoctrineerd om de leiding van New York te volgen. Voor het grootste deel krijgen ze niet de inside track over de meest geheime plannen, en dus konden ze besluiten om hun spieren te buigen op manieren die in strijd zijn met de wensen van de New York Bank. Ze kunnen besluiten dat een goudinventaris een goed idee is, en ze kunnen helpen om het te laten gebeuren, mijn vrienden.

Op nog een ander niveau, zorg ervoor dat u uw bankier kopieën van uw laatste brief aan Proxmire en aan de regionale Federal Reserve President en Directeuren te geven, omdat uw bankier, net als u, heeft een enorme belang in dit alles. En zelfs de Amerikaanse Bankiers Association zou het Federal Reserve System moeten aansturen om deze vraag te onderzoeken. Zij zouden moeten eisen dat de twaalf presidenten van de regionale banken deze vraag stellen aan de Raad van Gouverneurs van het Federal Reserve System hier in Washington.

Vrienden, ik realiseer me dat dit allemaal moeilijk te verteren is bij één hoorzitting, dus ik verzoek jullie om er steeds maar naar te luisteren als het nodig is totdat het allemaal begint te zinken; Dit is pas het begin van onze strijd op een krachtig nieuw Tweede Front, en de sleutel tot dit alles is het privébedrijf bekend als het “Federale Reserve Systeem.”

Nu is het tijd om je mijn laatste samenvatting te geven. In deze audiobrief heb ik geprobeerd om u te waarschuwen voor enkele van de nieuwste strijdfronten die betrokken zijn bij de geheime oorlog nu razend. In oktober 1980 zijn er geruchten geweest dat onze gijzelaars in Iran binnenkort vrijgelaten kunnen worden. In Onderwerp 1 heb ik aan u gemeld hoe dit tot stand kwam, en waarom. Het werd onder andere om redenen van nationale verkiezingen over vier dagen in gang gezet. Maar nog belangrijker, de vrijlating van onze gijzelaars is bedoeld om een stap te zijn op de weg naar een nucleaire oorlog. De Russen weten dit en willen voorkomen dat ze het doelwit worden van een door bolsjewistische getriggerde Amerikaanse eerste aanval, en dus proberen Russische agenten in Iran de voorbereidingen voor de vrijlating van onze gijzelaars op dit moment te stoppen. Maar zelfs als deze crisis uitbreekt, worden er anderen in beweging gezet om zijn plaats in te nemen. Een daarvan ligt al aan de horizon in Polen. Als er een revolutie op volle schaal uitbreekt, zijn de Russen bereid om wraak te nemen door middel van geofysische oorlogvoering.

De echte hoofdstad van de bolsjewieken.. New York City. kan heel goed lijden onder een enorme aardbeving. Volgens mijn laatste rapporten, zijn ook andere geofysische oorlogsvoering voorbereidingen aan het doorgaan. In audiobrief nr. 55 beschreef ik hoe Russische geofysische oorlogsvoering technieken de explosie van Mount St. Helens in mei van vorig jaar hebben veroorzaakt. De laatste stap in het proces betrof een eskader Cosmosferen die hun geladen deeltjesbundelwapens van bovenaf afvuurden. En vanaf 26 oktober waren er squadrons van vier (4) Cosmosferen op het station over verschillende

vulkanische bergen van het noordwesten. Dit zijn: de berg St. Helens, de berg Adams, de gletsjerpiek en de berg Rainier. Er is ook een enkele Cosmosphere, puur ter observatie, hoog boven Mount Hood gestationeerd.

Vrienden, de strijdende groepen van de bolsjewieken, Big Oil, en de Russen brengen ons dichter en dichter bij een open oorlog. Ze vallen aan en tegenaanvallen op vele fronten. Als je onze neerwaartse verschuiving in een catastrofe wilt stoppen, moeten wij ook op vele fronten actie ondernemen.

De WAARHEID is een krachtig wapen, en we moeten het op alle mogelijke manieren gebruiken. Maand na maand probeer ik wegen voor actie onder uw aandacht te brengen; en omdat steeds meer van u actie ondernemen, geloof ik dat er een sprankje hoop is voor Amerika. Vorige maand bijvoorbeeld, velen van jullie hebben erin geslaagd om Letters To The Editor gepubliceerd. Zelfs de Washington Star publiceerde een van hen en gaf het de kop “Where Is Our Gold?”

Wat we samen proberen te doen, mijn vrienden, kan op één manier worden geleerd en dat is door het te doen. Ik weet dat het niet makkelijk is, maar tot nu toe geloof ik dat u het geweldig doet, en ik dank u.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 60

30 november 1980

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 30 november 1980, en dit is mijn audiobrief nr. 60.

Vier dagen geleden publiceerde de New York Daily News een interessant artikel over een komende film. Het heet “The Formula” en gaat over een internationale olie samenzwering. En zelfs voordat we het beeld zien, wordt gemeld dat Mobil Oil zich erg nerveus gedraagt. Mobil dreigt de filmmaker MGM aan te klagen als Mobil op enigerlei wijze wordt genoemd. De hele situatie lijkt onze situatie vandaag de dag te symboliseren. De film gaat over oliemaatschappijen die de waarheid verbergen, en tenminste één echte oliemaatschappij zou de film willen verbergen.

“Big Oil” werkt altijd achter een muur van geheimhouding, bedrog en onopvallendheid; en in de verkiezingen net voorbij, Big Oil is geslaagd voor het moment in zijn grijpen voor het Witte Huis. Een tijdelijke verandering van stijl is dus aan het brouwen in de Amerikaanse politiek. De bolsjewieken die aan de macht zijn geweest, zijn voor actieve propaganda om ons te misleiden. Big Oil daarentegen geeft er de voorkeur aan om ons helemaal niets te vertellen. Dus, als de zogenaamde Reagan regering het overneemt, zullen we de neiging hebben om een “Zeg niets” regering voor een tijdje. Maar of onze regering nu achter de schermen wordt gecontroleerd door Big Oil of door de bolsjewieken, jij en ik verliezen omdat ze allemaal “in het donker” opereren waar ze niet kunnen worden bekeken. We leven in een tijd van onzichtbaarheid, en het leidt naar een ramp voor ons allen.

Mijn drie onderwerpen deze maand zijn:

Onderwerp 1 De grote verkiezingsverrassing van 1980 Onderwerp 2 De Collapse van America’s Banking System Onderwerp 3 De New Age of Warfare door Stealth.

Onderwerp 1 Al weken zoemt Washington over de grote verkiezingsverrassing van 1980. Tot op het laatste moment zeiden alle Opiniepeilingen hetzelfde: “Te dicht om te bellen.” Maar toen de televisiezenders begonnen met hun verkiezingsavond verslag uit te brengen, vertelden ze een radicaal ander verhaal. Vijftien minuten nadat de stembus aan de oostkust gesloten was, verklaarde NBC de entiteit Ronald Reagan de winnaar. Aan de westkust waren de peilingen nog open, maar de kiezers begonnen weg te drijven. Nog schokkender, de vermeende president Carter zelf gaf minder dan twee uur later toe dat hij verslagen was. De West Coast-peilingen hadden nog een uur te gaan op dat moment, maar veel resterende kiezers gaven het net op. Tegen die tijd werd het al snel duidelijk dat stemcomputers landelijk een aardverschuiving hadden geregistreerd in de naam van Ronald Reagan. Het was een ongekende situatie. De republikeinse aardverschuiving was blijkbaar enorm, en toch is ons verteld dat het een complete verrassing was. Van alle kanten wrijven politieke analisten nog steeds hun ogen in ongeloof. Ze proberen allerlei excuses uit te leggen waarom de peilingen verkeerd waren. “Misschien was het zakboekje probleem het,” zeggen ze; of “Misschien waren al die onbesliste kiezers voor de verkiezingen echt kast Conservatieven,” of dan weer, “Misschien gewoon een gewone oude proteststem”; of, “Willen jullie geloven dat het misschien Billy Carter was?”

Mijn vrienden, vorige maand meldde ik dat er één probleem was dat de huidige bolsjewistische regering kon helpen verslaan. Dat was de afbraak van de gijzelingsbeweging vlak voor de verkiezingen, en het kan zijn dat veel kiezers werden getroffen op die manier die

ik vorige maand noemde. Maar de schijnbaar verrassende aardverschuiving werd met heel andere middelen tot stand gebracht.

Mijn vrienden, het was niet de opiniepeilingen die deze keer verkeerd waren. Het was de uitslag van de verkiezingen. Om thuis te brengen wat ik je ga vertellen, wil ik je een persoonlijk verhaal vertellen. Het is een verhaal van mijn eigen ras voor de regering van mijn thuisstaat West Virginia 12 jaar geleden.

Het idee dat ik voor gouverneur ga, kwam van een politieke leider in West Virginia. Ik was toen in mijn zesde jaar als juridisch adviseur bij de United States Export-Import Bank hier in Washington. Ik was in 1961 door president Kennedy in die functie benoemd en blijkbaar waren er mensen die mijn inspanningen om Kennedy te helpen winnen in West Virginia in 1960 herinnerden. Ik heb in ieder geval besloten om het voorstel te accepteren. Op 1 mei 1967 nam ik ontslag bij de Export-Import Bank en keerde terug naar mijn geboortestaat West Virginia. Voor het volgende jaar heb ik een vermoeiende volkscampagne gevoerd in de hele staat. Mijn vrouw Lilly en ik gingen overal heen en spraken met iedereen, zo leek het. Er was geen land dat we misten en er was nauwelijks een hand die ik niet had gedrukt, en van elke indicatie mijn campagne ging erg goed. Twee weken voor de verkiezingen ging de telefoon. Toen ik de telefoon opnam, zei een stem: “Dit is (zo en zo).” Ik vroeg wat ik voor hem kon doen en hij antwoordde: “Je zou graag je stem laten tellen, nietwaar?” Ik slaap nog half, zei ik: “Natuurlijk, waar heb je het over?” Zijn antwoord was: “Je weet dat politiek een bedrijf is. Je zou graag je stem laten tellen, nietwaar?” Tegen die tijd was ik helemaal wakker. Ik antwoordde dat er genoeg ambtenaren en politiemensen waren om de stemming te regelen. Toen vroeg ik hem waar hij naartoe reed. Hij zei: “In die districten waar je machines hebt, moet je ervoor zorgen dat je stemmen geteld worden. Begrijp je het niet? Zo wordt het gedaan. Als je wilt dat je stemmen geteld worden, kost het je $250.000.” Ik was verbijsterd en zei dat ik geen cent zou betalen; ik deed zulke dingen niet. Toen zei de beller: “Nou, het lijkt erop dat we dan geen zaken kunnen doen” en hing op. Na de telefoon neer te leggen zat ik daar gewoon verbaasd. Mijn vrouw Lilly zei: “Wat was dat?” en ik zei haar: “We hebben net de verkiezing verloren.”

Mijn vrienden, in de provincies en districten waar ouderwetse papieren stembiljetten werden gebruikt, kreeg ik wel stemmen, maar zonder uitzondering kreeg ik geen stem op elke plaats waar stemcomputers werden gebruikt. Geen enkele stem!

Dat leek me toen ongelooflijk, maar ik had geen enkel bewijs.. niets dan een telefoontje dat ik niet kon bewijzen. Twee weken na de verkiezingen kreeg ik een telefoontje van een baptiste minister. Hij vroeg me te ontmoeten omdat er iets belangrijks onder zijn aandacht was gekomen, dus de volgende dag ontmoette ik de minister in een stad in de buurt van Beckley, West Virginia. Hij had een andere man bij zich. De goede predikant vertelde me dat de man met hem hem (de predikant) had gevraagd hem te vergeven voor iets wat hij mij had aangedaan. De minister had geantwoord dat het niet aan hem was om de man te vergeven, maar aan Mr. Better. Dus vroeg ik de vriend van de minister wat hij mij had aangedaan, en hij zei: “Mr. Better, ik heb de stemmachines tegen u gemaakt.” Toen flapte hij alles eruit.

Hij zei dat hij bekend stond als een reparateur voor deze machines, maar hij legde uit dat hij ook andere dingen geleerd kreeg toen hij naar de fabriekschool ging in een andere staat. Hij kreeg geleerd hoe hij de machines moest aanpassen om te registreren wat er maar wilde. Zo dachten kiezers die de hendel voor mij aan de pols hadden gehouden dat ze voor mij zouden stemmen; maar binnenin de machine werd de machine aangepast om de stem over te dragen naar een andere voorgeselecteerde kandidaat. Ik kon mijn oren nauwelijks geloven. Meer dan een jaar van het verbouwen van de staat door de afvoer!! En dat allemaal vanwege een gespecialiseerde gokkast bekend als een stemmachine. Ik vroeg hem waarom hij zoiets deed.

Hij antwoordde: “Voor het geld, Mr. Better. Ik heb echt het geld nodig.” Toen voegde hij eraan toe dat hij niet de enige was, dat er anderen in het hele land hetzelfde deden. Toen brak hij en huilde. Hij wilde dat ik het wist en besliste of ik hem wilde vergeven. Ik voelde echt geen wraak, alleen verdriet voor hem, en ik wist wat armoede een persoon aan kon doen. Tegen die tijd waren we alle drie in tranen. Ik legde mijn hand op zijn schouder en zei dat ik hem wel vergeven had.

Later ging ik naar de afdeling Fraudes van het Amerikaanse ministerie van Justitie hier in Washington. Ze zeiden dat een gouverneursras slechts een lokale zaak was, zodat de federale overheid geen onderzoek kon doen. Ik heb ook andere mogelijkheden onderzocht om verhaalsmogelijkheden te vinden, via de rechtbanken, maar in de Verenigde Staten zijn er veel zaken voor de rechter gebracht over verkiezingsfraude, en uiteindelijk doen de rechtbanken altijd niets. Dus eindigde mijn regeringsrace in West Virginia in 1968.

Ik heb geleerd dat politiek een “business” is geworden. Bij elke presidentsverkiezingen sinds het gebruik van stemcomputers is er in bepaalde staten sprake van stemfraude. Soms worden er meer stemmen geteld dan er geregistreerde kiezers zijn. Er zijn mensen die de bijnaam “The Lever Brothers” in West Virginia hebben die rondgaan en de hendels trekken voordat de stemming begint. Er zijn anderen die met de machines in hun magazijnen knoeien voordat ze aan de stembureaus worden geleverd, en er zijn corrupte ambtenaren die al deze dingen weten, maar hun mond houden uit angst of voor geld.

In audiobrief nr. 1 heb ik een aantal van de achtergrond van stemmachines bekeken. Vrienden, dit is heel belangrijk. Stemmachines zijn op geen enkele manier gereguleerd. Ze werden ontwikkeld uit gokautomaten, en ze werden eerst gecontroleerd door de georganiseerde misdaad. Maar lang geleden werden ze opgenomen in de handen van het Rockefeller Kartel, zoals ik in audiobrief nr. 1 heb beschreven. En in de geheime strijd over de verkiezingen, die ik vorige maand meldde, waren stemmachines het beslissende geheime wapen. Op dit moment hebben ze de dag gedragen voor het Rockefeller Oil Kartel.

Toen de stemming begon op 4 november 1980, was de entiteit President Carter in Plains, Georgia om te stemmen. De verslaggevers op de scène zeiden later dat hij bijna instortte en huilde toen hij sprak met de stadsmensen, omdat de uitkomst al bekend was voordat de stemming begon. Dat is ook de reden voor de ongekende concessie een uur voordat de Westkust polls gesloten. Het Witte Huis had het bericht pas de dag ervoor bereikt over wat er zou gebeuren. Er was massale “fixing” van stemmachines in negen staten.. New York, New Jersey, Pennsylvania, Florida, Ohio, Illinois, Michigan, Texas en Californië. De machines waren ook “vast” maar op een minder complete schaal in Indiana en Missouri. Bovendien was er sprake van selectieve “fixing” van machines in belangrijke districten van meer dan 20 andere staten. Het was allemaal voorbij voordat het begon.

De adviezen waren eerder veel nauwkeuriger dan de stemmingen op de verkiezingsdag. Opiniepeilingen kunnen ook worden “vastgezet,” maar in dit geval niet. Alle Polen vonden een algemene apathie over de kandidaten, ontevredenheid over hen allen; en die apathie werd weerspiegeld door de lage opkomst op de verkiezingsdag. Ondanks het goede weer in het hele land, was de opkomst de laagste in 30 jaar. Dat is apathie, vrienden, en apathie creëert geen aardverschuivingen. In plaats daarvan leidt apathie over kandidaten tot een “flip the coin” houding: hoofden, het is kandidaat “A”; staart, het is kandidaat “B.” Beide kandidaten, of in dit geval beide grote kandidaten, zo ongeveer splitsen de stemming; dus apathie leidt tot een zeer dichte race, net zoals de Polls voorspelden; maar dankzij fixeerbare stemmachines, een aardverschuiving werd gecreëerd uit de lucht. Vorige maand heb ik enkele factoren gemeld die wijzen op een last minute verkiezingsverrassing. Zoals ik toen al uitlegde, is het een milde tegenslag voor de bolsjewieken hier. Op dit moment bereidt Big Oil zich voor om het land te

leiden met een vrije hand. Het boegbeeld Reagan wordt geprogrammeerd om zich te gedragen als een nieuwe Eisenhower, alles over te dragen aan agenten van Big Oil. Maar de bolsjewieken hier werken snel. Ze hebben haast om de controle over het zogenaamde Reagan Team zelf te grijpen. Als dat gebeurt, kan het zogenaamde Reagan tijdperk abrupt eindigen. Het Reagan-beeld is afgestemd op de bedrijfs-socialistische plannen van Big Oil, dus de bolsjewieken zullen liever een nieuw gezicht, een nieuw boegbeeld om hun eigen manier te programmeren; en dus op een dag eerder dan je denkt dat wij Amerikanen in voor een schok. We zullen horen dat de entiteit President Reagan een ongelukkig ongeluk heeft gehad, of een plotselinge fatale ziekte. Dan zien we een nieuw gezicht, nieuwe dingen zeggen. Het gezicht zal lijken op dat van George Bush sprekend vanuit Washington, maar zijn woorden zullen rechtstreeks uit het Bolsjewistische hoofdkwartier in New York City komen en dat, mijn vrienden, de laatste en grootste verrassing zal zijn in de gestolen verkiezing van 1980.

Onderwerp 2 Vorige maand gaf ik je suggesties voor een verschrikkelijk veel te doen. Ik heb je niet één, maar twee belangrijke stappen aangeboden in ons actieplan om Amerika te redden. “Actie Stap 4,” zult u zich herinneren, gaat over een andere brief aan senator William Proxmire, en het is de belangrijkste tot nu toe ondanks de verkiezingsresultaten, omdat deze Proxmire brief is een belangrijk wapen als we het Tweede Front openen in onze strijd. In “Actie Stap 5” heb ik uitgelegd hoe we dit kunnen doen. We gaan naar het hart van Amerika’s banksysteem, het particuliere Federal Reserve System.

Deze maand, mijn vrienden, wil ik jullie een adempauze geven. Het is van vitaal belang dat je de dingen die ik vorige maand voorstelde doorneemt, dus ik wil zeker weten dat je genoeg tijd hebt om al die dingen te doen. De brieven die ik u heb gevraagd om naar het Federal Reserve System te schrijven zijn belangrijker dan u zich kunt voorstellen, dus ondanks de feestdagen vraag ik u: “Schrijf alstublieft zo snel mogelijk die brieven.” Niets minder dan ons overleven als natie staat op het spel.

Ik wil graag een voetnoot noemen op mijn suggesties van vorige maand. Als je problemen hebt met de namen van de Federal Reserve ambtenaren van je bank, geef het niet op. U kunt de Federal Reserve Bank in uw regio bellen en vragen naar de Bibliotheek. Vraag de bibliothecaris naar de namen van de president, de officieren en alle directeuren. Verschillende luisteraars hebben dit al gedaan en hebben de namen zonder moeite gekregen. Verder zou ik geen nieuwe suggesties doen voor wat je deze maand kunt doen, maar ik wil je wel even herinneren waar we heen gaan als we niet handelen.

We zien opnieuw de rente als bommen op de Amerikaanse economie exploderen, en aan alle kanten horen we over de rampzalige gevolgen die komen in auto’s, bouw en zaken in het algemeen. Het lijkt er al op dat Chrysler onder de knie zou kunnen gaan; en wanneer financiële analisten dit noemen, zeggen ze in dezelfde adem een verboden woord.. Maar, vrienden, rente is niet de enige manier waarop Amerika’s grote banken ons in een depressie met inflatie leiden.

Amerika’s banksysteem zelf wordt steeds meer wankel per dag. De zaden van problemen zijn er al vele jaren. Ze zijn allemaal gerelateerd aan het grote ontwerp om ons geld en onze economie te vernietigen. Het is hetzelfde grote ontwerp dat de diefstal van Amerika’s geldvoorraad met goud te maken had, maar het proces begon bijna twee jaar geleden te versnellen begin 1979. Toen hebben de bolsjewieken hun geheime staatsgreep tegen de Rockefellers opgezet. In audiobrief 44 van maart 1979 heb ik mijn luisteraars een vroege waarschuwing gegeven over dit proces. Ik legde uit hoe het stadium werd ingesteld voor een ineenstorting van het hele Amerikaanse banksysteem, en ik onthulde dat het falen van de reus Chase Manhattan Bank het allemaal kan veroorzaken. Om verschillende redenen vonden veel mensen mijn waarschuwing over de banken gewoon te ongelooflijk om te geloven op dat

moment. Maar net als de komende nucleaire oorlog komt de komende bank nu dichter bij de oppervlakte; en zoals het doet, komen er hier en daar onvermijdelijk gevaarsignalen.

Zo zei Fortune onlangs, en ik citeer: “Het is duidelijk dat het bankwezen een crisisperiode ingaat. Op de een of andere manier kunnen de problemen van de industrie leiden tot het passeren van vele banken, misschien wel een van de grootste en meest prestigieuze.” En vier maanden geleden, eind juli 1980, had de Christelijke Wetenschapsmonitor twee “Pagina 1” rapporten over de situatie. Ze richtten zich op de rampzalige nieuwe wet die ik vorige maand vertelde over de zogenaamde “Monetary Control Act van 1980.” Het wees erop dat de wet de verhouding tussen de verzekeringsreserves en de besparingen drastisch heeft verminderd. Er is nu slechts ongeveer een cent om elke dollar die je hebt op een bank of spaarrekening te back-uppen. De ineenstorting van slechts een paar grote banken zou het hele spaarverzekeringssysteem kunnen uitroeien; en als dat gebeurt, zullen mijn vrienden, het instorten van het vertrouwen het hele Amerikaanse banksysteem ten val brengen. Het tweede speciale artikel in de Monitor bevatte een hint naar iets nog meer basic. Het zei, citaat: “De slaper monetaire bepalingen van de wet blijven zeuren tegen goud en edelmetaal-georiënteerde conservatieven. Ze zien het gevaar dat de ’Fed’ en de administratie geconfronteerd met een mogelijke bank crash op een bepaald moment zou kunnen gooien de deuren open voor hyperinflatie van de Amerikaanse economie.”

Vrienden, dat is precies wat ik vorige maand heb gezegd. Er is geen goud om de Federal Reserve I.O.U.’s te ondersteunen die we als geld gebruiken. Het Federal Reserve System claimt activa die niet bestaan. Degenen die samenzweerden om ons geld te vernietigen, hebben al die tijd gepland om een bankcrash te veroorzaken. Ze willen dat de banken instorten als de tijd rijp is, maar ze willen niet dat jullie weten wat er gebeurt. Ze durven je niet de waarheid te laten weten over ons ontbrekende goud, en dus komen bepaalde belangrijke ambtenaren van de Schatkist en Federal Reserve nu bijeen om een tegenaanval te plannen tegen onze “Preventieve War of Truth.” Zoals altijd is hun plan om de grote leugen te gebruiken; en zoals jullie weten, waren ze vanaf het begin leugenaars, en ze zijn nu leugenaars. Het is een leugen, mijn vrienden, dat de Schatkist vandaag 270.000.000 ons goud van de Federal Reserve in zijn kluizen heeft. Dat is wat Treasury en Federal Reserve boeken laten zien, maar die boeken zijn een complete fraude, een leugen, en steeds meer mensen hebben twijfels over. Maar er is een oude psychologische truc die op het punt staat om gebruikt te worden bij ons allemaal. Die truc is: als mensen beginnen te vermoeden dat er een leugen, maakt de leugen nog groter. De meeste mensen worden volledig overrompeld door deze techniek. Als een leugen groot genoeg wordt, denken mensen dat het de waarheid moet zijn. Niemand, denken we, zou genoeg lef hebben om zo’n grote leugen te vertellen.

Dit is de truc die nu wordt gepland. Op dit moment worden onze goudreserves officieel gewaardeerd tegen de oude officiële prijs van $42,22 per ounce. Dat is de prijs die wordt weerspiegeld in de goudvoorraad lijsten van de Schatkist en Federal Reserve balansen die ik vorige maand besproken. Maar let op de niet-bestaande goudreserves die tegen de huidige marktprijzen worden herberekend. In dollars zullen onze fictieve goudreserves er opeens 15 of 20 keer groter uitzien. Het plan is ook om te profiteren van de talk in het Congres over de terugkeer naar de Gold Standard. Eerst zullen de gecontroleerde grote media het gesprek over het Gold Standard idee publiceren; dan zal de spectaculaire goudherwaardering reclame stunt komen. Tenslotte zal elke terugkeer naar een ware Gold Standard stilletjes worden verpletterd, want we hebben niet echt al dat goud. In plaats daarvan proberen ze een truc te bedenken die slechts een token hoeveelheid goud nodig zal hebben. Wat dat zal zijn is nog niet beslist, maar het netto resultaat zal krachtige propaganda zijn om mensen te imponeren om de grote leugen over de vermeende Amerikaanse reuzengouden hamster te geloven.

Mijn vrienden, veel mensen zouden liever hun hoofd in het zand steken over ons ontbrekende goud. Ze zouden liever de vreselijke waarheid niet kennen. Dat is precies waarom de grote leugen met zoveel mensen zal werken. Maar dat is net als kanker hebben en er niet over verteld willen worden, want de Amerikaanse dollar heeft terminale kanker en het zal snel sterven als de waarheid over ons ontbrekende goud verborgen blijft.

Soms beweren mijn vijanden dat de waarheid over ons vermiste goud niet onthuld moet worden. Volgens hun argument zal de ontmaskering van de waarheid over ons ontbrekende goud onze economie ten val brengen, maar, mijn vrienden, dat argument zegt dat een leugen Beter is dan de waarheid. En het is verkeerd, dood verkeerd; en hier is waarom: Als het schandaal van Amerika's ontbrekende goud breekt in de openheid, kan het goed het podium voor internationale actie om rampen te voorkomen. Er zou een internationale monetaire conferentie kunnen komen om de crisis op te lossen. De verborgen macht van de bolsjewieken hier die op rampen zijn gericht, zou door het goudschandaal worden verbroken, zodat de conferentie een einde kon maken aan het rampzalige systeem van drijvende valuta's die nu van kracht zijn. In plaats daarvan zouden zij een nieuw systeem van vaste maar flexibele wisselkoersen kunnen invoeren dat stabiel zou zijn. Tegelijkertijd moet de conferentie de rentetarieven op internationale basis vaststellen. Dat zou de wereldwijde renteoorlog die nu gaande is om hete geld van het ene land naar het andere aan te trekken, stoppen.

Met de druk van de rente, inflatie kon worden gecontroleerd en de industrie kon weer opleven. De inflatie is internationaal van omvang en omdat het goudschandaal hier internationaal van aard is, kan het internationaal worden onderzocht. Er zou een echte kans zijn om ons goud te vinden en de mensen op te sporen die ons dit hebben aangedaan.

Ondertussen zou er een soort Marshall Plan in omgekeerde richting kunnen zijn om de Amerikaanse dollar te besparen. Om ons over de crisis heen te krijgen, kunnen buitenlandse centrale banken ons goud lenen voor internationale transacties. "Waarom zouden ze de moeite nemen om dat te doen?" vraagt u. Heel simpel. Onze handelspartners hebben honderden miljarden dollars in hun handen. Als de dollar gaat, doen hun eigen economieën dat ook. Het is dus in hun eigen belang om internationale actie te ondernemen om de dollar te redden.

Maar, mijn vrienden, alles wat kan gebeuren alleen.. en ik herhaal alleen.. als het goud schandaal breekt voor de komende bank crash, want dat is de enige manier om onze monetaire zaken te bevrijden van de greep van de bolsjewieken hier. Als ze het goudschandaal nog even kunnen verbergen, krijgen ze hun zin. Zij zullen winnen, en, mijn vrienden, jij en ik zullen alles verliezen.

Onderwerp 3 Een paar maanden geleden waren er grote krantenkoppen over een zogenaamd nieuw Amerikaans geheim wapen. Het heet het "Stealthplane." Het wapen dat eigenlijk betrokken is is een gespecialiseerde hybride machine genaamd een "Subcraft." Het is hetzelfde wapen dat ik twee jaar eerder in audiobrief nr. 37 openbaar maakte; en begin dit jaar, januari 1980, probeerden de bolsjewieken het tegen Rusland te gebruiken. Het resultaat was een ramp, zoals ik in audio brieven nrs. 53 en 54 vermeldde. Dus nu is het spectaculair klinkende Stealthplane een publiciteitsinstrument geworden om een nucleaire oorlog minder suïcidaal te laten klinken.

Om te oordelen naar alle recente publiciteit, zou men denken dat stealth een radicaal nieuw concept in oorlogvoering is; maar sluipen, bedrog, bedrog en verrassing zijn de belangrijkste ingrediënten in militaire strategie sinds de oudheid. En vandaag, mijn vrienden, leven we in een tijd van onzichtbaarheid.. onopvallend in de politiek, onopvallend in economie, en vooral stealth in wapentuigvoering in oorlogvoering. In de afgelopen zes jaar heb ik veel geheime ontwikkelingen in wapens en oorlogvoering openbaar gemaakt. Ik onthulde de geheimen van

zowel Rusland als de Verenigde Staten, omdat ik geloof dat je het moet weten, en kennis is macht.

Een geheime oorlog woedt nu, en nu al lijden jij en ik de gevolgen, en als het niet wordt gestopt, zal het snel ontploffen in een totale thermonucleaire oorlog. Er is maar één manier om de dodelijke cyclus van oorlog te stoppen. Op die manier is het een einde maken aan sluip en bedrog, en het vervangen door de WAARHEID.. de waarheid over het Amerikaanse goud schandaal, de waarheid over het stelen van verkiezingen met ongereguleerde stemmachines, en de waarheid over een heel nieuw tijdperk van geheime wapens die onbekend zijn voor het publiek. Het nieuwe tijdperk van sluiptocht in oorlogvoering is vandaag de dag overal. Het vormt een compleet spectrum van diep onder de zee naar de ruimte.

Om te beginnen, denk aan onderzeeërs. Vanaf het begin waren onderzeeërs altijd al sluipwapens. Hun uitstekende voordeel is altijd hun vermogen geweest om te ontsnappen aan detectie. De moderne tijd van nucleaire onderzeeërs werd ingehuldigd door de Verenigde Staten in 1954; en het was Amerika dat een ballistische raketonderzeeër bedacht, voor het eerst gelanceerd in 1959. Vandaag de dag stellen onze leiders ons nog steeds gerust dat Amerikaanse onderzeeërs niet meer onder de voet lopen. Ze moeten toegeven dat Rusland meerdere malen meer “subs” heeft dan wij, maar ze verhelderen dat met verhalen dat Russische onderzeeërs luidruchtig zijn, of lekken, of hun bemanningen zijn niet erg slim. Dus, in feite, zeggen ze, “Geen zorgen, we kunnen een onderzeeër oorlog met Rusland aan.” Er was een tijd dat kwaliteit in ons voordeel was, maar die tijd is allang voorbij. Vandaag verliezen de Verenigde Staten zwaar in de geheime oorlog om de oceanen van de wereld te controleren.

Nieuwe generaties Russische onderzeeërs komen een nieuw tijdperk binnen. Zo zijn er de nieuwe Oscar Class Cruise Raketonderzeeërs. Deze kunnen kruisraketten lanceren om onze vliegdekschepen en andere oppervlakteschepen aan te vallen. Ze kunnen dit doen terwijl ze nog onder water zijn, ver voorbij de horizon. En er zijn de nieuwe Alpha Class Attack Submarines die zonder parallel in de wereld zijn. Onderzeeërs zeggen altijd dat de ergste vijand van een onderzeeër een andere onderzeeër is, en de nieuwe Alfa Subs van Rusland zijn de ergste vijand tot nu toe bij onze onderzeeërs. In tegenstelling tot de Verenigde Staten, heeft Rusland het gebruik van titanium voor onderzeeërbouw onder controle. En in tegenstelling tot Amerika, Rusland heeft grote voorraden titanium voor gebruik in allerlei nieuwe technologieën.. en Rusland verkoopt niet langer titanium aan de Verenigde Staten. De nieuwe Alpha Subs hebben dubbele rompen titanium, en ze zijn nu de diepste duikende, snelste operationele onderzeeërs op aarde. De snelheid is geschat in het westen op 45 knopen, maar, mijn vrienden, het is eigenlijk ruim 60 knopen! In de meeste situaties kan het eigenlijk de beste torpedo van Amerika, de Mark 48, overtreffen; en het kan bijna een mijl diep duiken om te ontsnappen aan een aanval en weg te glippen onder complexe oceaanstromingen.

Maar de grootste schok tot nu toe in Rusland’s onderzeeër programma vond eerder plaats deze herfst van 1980. Het is een onderzeeër die gelanceerd wordt vanuit een scheepswerf bij Aartsengel op de Witte Zee. Toen westerse inlichtingen ambtenaren hun eerste blik kregen konden ze hun ogen nauwelijks geloven. Traditioneel zijn onderzeeërs bekend als boten in plaats van schepen vanwege hun relatieve kleinheid, maar niet deze onderzeeër. Het is een reus, een ballistische raketonderzeeër... ongeveer zo groot als een Amerikaanse WO II vliegdekschip. Westerse inlichtingen ambtenaren zijn verbaasd over waarom het zo groot is, maar ik kan de reden nu aan u onthullen. De nieuwe Russische onderzeeër, code genaamd “Tyfoon,” is een andere “eerste.” Het is de eerste onderzeeër met een herlaadvermogen. Hij kan alle 20 van zijn ballistische raketten leegmaken bij een doelwit in de oorlog, dan kan hij de buizen opnieuw laden met nog 20 raketten aan boord. Dus, als het nodig is, kan de Russische Typhoon Sub twee nucleaire aanvallen opzetten. Net als de Alpha Subs, heeft Rusland’s

geweldige nieuwe Typhoon een titanium romp. Het is niet zo snel als de strakke Alpha Sub, maar toch heel snel, en het kan extreem diep duiken.

Wat moeten de Verenigde Staten daar ondertussen op antwoorden? Het antwoord is de nieuwe drietand raketonderzeeër van Amerika. Het heeft 24 raketten, vergeleken met de 40 van de Tyfoon. Het is langzamer en kan niet bijna zo diep duiken met zijn niet-titanium romp, en het is ook drie jaar achter op schema en nog steeds glijden.Er zijn verschillende redenen voor, waarvan sommige zijn vermeld in het nieuws de laatste tijd. Maar een belangrijke reden voor ons afbrokkelende Trident Submarine programma is niet in het nieuws.. Het is het wijdverbreide gebruik van verdovende middelen onder Trident scheepswerf werknemers! Veel werknemers zijn er niet bij betrokken, maar velen wel; en als gevolg daarvan is er een enorme personeelsomzet. Een ander resultaat is defecte lassingen en fouten in kritieke leidingen. Als de fouten worden ontdekt, moeten ze worden overgedaan, soms meer dan eens. En, mijn vrienden, er wordt absoluut niets aan gedaan.

De andere kant van de munt in onderzeese oorlogvoering is Anti-Submarine Warfare, of ASW. De laatste tijd hebben we dappere verhalen gehoord dat er onlangs ASW-doorbraken zijn geweest door de Verenigde Staten. Deze zijn gebaseerd op uiterst complexe computergestuurde sonar luisternetwerken, maar zoals ik al enige tijd geleden heb onthuld, produceren alle nieuwe Russische onderzeeërs kunstmatige geluiden in normale bedrijf. Daarom wordt gedacht dat de nieuwe Alpha Subs zo luidruchtig zijn.. het lawaai is opzettelijk. Als er oorlog komt, zullen de lawaaimakers genaamd “Cavitators” worden ingetrokken. De Amerikaanse sonarnetten zullen tevergeefs luisteren naar de bekende geluiden. In plaats daarvan zullen Alfa Subs en anderen met hoge snelheid naar Amerika zwemmen en stil fluisteren; en terwijl zij dat doen, zullen de Russische onderzeeërs toeslaan als onderzeeërs altijd toeslaan, door sluiptocht.

De ware toestand van de Amerikaanse anti-onderzeeër Warfare werd samengevat in de New York Times vorige maand op 5 oktober. Een hoge Amerikaanse marineofficier zei: "Om een onderzeeër te vinden moet je weten waar je moet zoeken. Anders moet je een groot deel van je anti-onderzeeër middelen gebruiken om één onderzeeër te vinden en te doden, en in oorlogstijd is dat niet praktisch. Je kunt Beter wachten tot hij aanvalt." Hij legde uit dat we dan gemakkelijker de onderzeeër konden detecteren; maar hij voegde eraan toe dat een raketonderzeeër zijn raketten kon afvuren voordat hij werd gepakt, citeer: “Dus het maakt waarschijnlijk niet uit.”

Vrienden, het zou nog steeds een impasse in onderzeeërs zijn als Rusland hetzelfde probleem had als wij bij het vinden van onderzeeërs, maar dat doen ze niet. Vijf jaar geleden in 1975 kondigde het hoofd van de Russische marine een doorbraak aan in ASW, en het was geen bluf. Hij had het over Psychoenergetic Range Finding, of PRF. Ik heb voor het eerst verslag gedaan van Rusland’s PRF in audiobrief nr. 42. Het was de sleutel tot de vernietiging van de Amerikaanse subcraft door Rusland begin dit jaar, en Russische bemande ruimtesatellieten gebruiken PRF om alle onderzeeërs van de Verenigde Staten continu bij te houden. Als er oorlog komt, zullen de posities van onze eigen onderzeeërs worden doorgegeven aan Russische aanvalsonderzeeërs. Dit zal gebeuren met behulp van het wereldwijde Onderzeeër Communicatie Systeem, dat ik onthulde in audiobrief nr. 16. Russische aanvalsonderzeeërs, inclusief de nieuwe Alfa’s, zullen in de richting van onze eigen ballistische raketonderzeeërs worden gebracht. Onze eigen onderzeeërs, ouder en langzamer, zullen verrast worden en niet kunnen ontsnappen. En zonder waarschuwing, Russische nucleaire torpedo’s zullen onze ballistische raketonderzeeërs vernietigen.

Toen ik het Russische onderzeeërcommunicatiesysteem in audiobrief nr. 16 noemde, was er een crisis aan de gang. Het was de Onderwater Raket Crisis van 1976. De Russische marine

plantte toen onderwaterraketten in onze eigen territoriale wateren... en ze gebruikten onderzeeërs om dat te doen. De raketten waren kleine korteafstandsraketten met kernkoppen. Eenmaal geplaatst, kunnen deze raketten worden gelanceerd vanuit hun eigen onderwater rustplaatsen door satelliet commando, en ze werden zeer dicht bij hun kust doelen geplaatst. Het resultaat is nul waarschuwingstijd voor een raketaanval onder water. De raketten werden in baaien en baaien langs de Amerikaanse kustlijn geplant door een speciaal type onderzeeër. Dit was de raket-planting Mini-Sub die ik beschreef in audiobrief nr. 16. Ik heb in die tape gezegd dat, citaat: “Deze speciale onderzeeërs zijn erg moeilijk voor onze onderzeese sonar detectie netten op te pikken omdat de romp wordt behandeld op een zodanige manier dat het neemt sonar signalen in plaats van reflecteren.”

Vier jaar later horen we een echo van dit concept in het zogenaamde Stealthplane. Voor vliegtuigen is de behandeling om radar te absorberen in plaats van sonar, maar anders is het hetzelfde idee. Rusland plantte onderwaterraketten langs onze kusten. Onze eigen leiders reageerden met gelijke geheimhouding in plaats van jullie te waarschuwen. Toen ik deze dingen vier jaar geleden openbaar maakte, werden sommige nieuwsbrievenschrijvers en anderen razend. Om welke reden ze ook hun best deden om hun lezers te vertellen niet te luisteren over de raketten. Ze probeerden te zeggen dat waterdichte raketten onder water onmogelijk zijn. Ook zij pooh-poohed het idee van sonar absorberende onderzeeërs.

Maar vandaag zijn we vier jaar dichter bij de nucleaire oorlog en hoe dichter de catastrofe over ons heen komt, hoe meer het zijn schaduw werpt. Het artikel van de New York Times van vorige maand dat ik eerder noemde is een goed voorbeeld. Het vermeldde, citaat: “Sovjetonderzeeërs zijn meestal bekleed met een materiaal dat sonarimpulsen absorbeert.” En wat de onderwaterraketten betreft, luister naar een paar woorden uit een recente brief “Aan de Editor.” Het werd gepubliceerd op 25 september 1980 in de Washington Star. De schrijver is kapitein John E. Draim, voorheen programmamanager van het project “Hydra” van de marine. Hij zegt: “We kunnen gemakkelijk raketten als MX waterdicht maken en ze vanuit een verticale drijvende positie lanceren. Het project Hydra van de Amerikaanse marine heeft deze lanceertechniek met testraketten van ICBM in de vroege jaren 1960 gedemonstreerd.” En een citaat: “Een Hydra-type raket kan ook van een onderzeeër naar het oppervlak worden gedreven en van daaruit gelanceerd, de techniek die wordt gebruikt voor Sovjet SLBM’s.”

In het licht van deze onlangs gepubliceerde woorden wordt wat ik voor het eerst in de zomer van 1976 heb gerapporteerd bijna routine. De dingen die ik toen meldde waren bekend dat ze haalbaar waren in Intelligentiekringen; maar uit de pure onwetendheid, als niets anders, wilden bepaalde Nieuwsbrieven en organisaties dat mensen mijn waarschuwingen negeerden. Gelukkig hebben grote aantallen van mijn luisteraars die waarschuwingen niet genegeerd. Ze hebben de stafchefs onder zware druk gezet, zoals ik al zei. Er is een tijdje actie ondernomen om de crisis te ontmantelen.

In de brief “Aan de redacteur” die ik zojuist citeerde door kapitein Draim, is de verwijzing naar ICBM-grote raketten interessant, omdat ik een paar maanden nadat ik verslag deed van de Russische onderwaterraketten, over onze eigen kennis heb geleerd.

Amerika’s onderwaterraketten zijn radicaal anders dan die van Rusland. Ik heb ze voor het eerst in audiobrief nr. 20 voor januari 1977 onthuld. In tegenstelling tot de Russische raketten die klein zijn, zijn Amerika’s onderwater raketten enorm. Het zijn reusachtige waterdichte ICBM’s die op de zeebodem worden ingezet, maar ze delen één ding dat met die van Rusland overeenkomt. Amerika’s geheime vloot onderwaterraketten werd onzichtbaar gemaakt. Het werd gedaan in een supergeheime operatie bekend als “Operation Desk Top” en in het voorjaar van 1978 werd Operatie Desk Top opnieuw geactiveerd voor de Amerikaanse oostkust. Amerika’s geheime regering vertelde je niets over deze geheimzinnige

voorbereidingen voor oorlog, in plaats daarvan zeiden ze dat ze boren naar olie! Het Baltimore Canyon gebied van het Continental Shelf werd openbaar gemaakt alsof het een onderwater Alaska was, vol olie. Maar voordat de vermeende olieboringen begonnen, vertelde ik mijn luisteraars geen oliebonza te verwachten omdat ze raketten plantten, niet op zoek naar olie. En zeker genoeg, nadat de raketten waren geplant, werd ons verteld dat het allemaal een grote flop was.. geen olie van belang was gevonden.

Dit zijn enkele van de dingen die onder de zeeën der wereld gebeuren; maar als we omhoog kijken in plaats van neer, is het tempo van de sluipoorlog niet minder furieus. We hebben bijvoorbeeld onlangs gehoord over de zogenaamde stealth techniek voor het ontwijken van radar. De Amerikaanse Cruise Raket is eigenlijk een stealth wapen bedoeld om Rusland onder de radar binnen te sluipen. Maar sinds de radar werd uitgevonden door de Britten in de Tweede Wereldoorlog, tegenmaatregelen tegen het van belang waren. Het begon met het neerstorten van metalen kaf in de lucht door bommenwerpers aan te vallen. Dat verblindde de ruwe radar van die dagen. Toen werden de radars verbeterd om door het kaf te kijken, dus kwam er Electronic CounterMeasures, of ECM. ECM gadgets maken radargolven van zichzelf op een manier die radar reflecties van het vliegtuig te verwijderen. Met behulp van ECM kan een raket van 10 voet worden gemaakt om eruit te zien als een kleine vogel op radar, en dat werd lang geleden bereikt door de midden jaren 60. Nu horen we plotseling over radarabsorberende coatings en afgeronde oppervlakken. Afgeronde oppervlakken hebben de neiging radargolven te verspreiden in plaats van ze terug te stuiteren naar de radarantenne. Dat maakt een vliegtuig moeilijk te detecteren tot het dichtbij is.

Vrienden, die technieken kunnen tot op zekere hoogte worden toegepast op vliegtuigen, maar ze zijn gemaakt om een ander type machine in de lucht boven ons te bestellen. Afgeronde oppervlakken diffuse radar, en het ultieme in een afgerond oppervlak is een bol. Als gevolg daarvan zijn de Russische elektrogravistische wapenplatforms, de Kosmosferen, natuurlijke stealth wapens. Ik heb voor het eerst de inzet van Cosmosferen in Rusland eind 1977 in audiobrief nr. 29 onthuld. De eersten werden gebruikt in een poging tot intimidatie door Rusland. Ze creëerden gigantische luchtbommen langs onze oostkust en elders; maar later als meer Cosmosferen werden ingezet, verplaatsten ze zich naar een stealth-modus van werking.

Normaal gesproken zweeft de kosmos op een hoogte van ongeveer 100 mijl. Op die hoogte zijn ze onzichtbaar voor alle normale radars, maar bij verschillende gelegenheden hebben de Russen de kosmosferen op Amerikaanse radar willen laten zien. Het is een manier om een boodschap te sturen in een crisis; en dus in gespannen omstandigheden, worden de Cosmosferen soms bevolen om af te dalen naar lage hoogten. Laag, voor een kosmosfer betekent dat meestal van 5 tot 7 mijl omhoog. Als ze afdalen, komen ze dichter en dichter bij de radar op de grond. Als gevolg daarvan worden ze geleidelijk zichtbaar op de radar als ze bij de grond. Als de kosmosferen snel moeten dalen, is het effect op de radar erg dramatisch. Het ene moment toont onze radar niets; het volgende moment verschijnen er blips op het scherm. De kosmosphere blips lijken uit het niets te komen. Ik heb eerst melding gemaakt van lage hoogte bedreigingen door Cosmosferen al lang geleden als audiobrieven 30 en 32, en ze zijn weer meerdere keren sindsdien gebeurd.

In audiobrief nr. 46 meldde ik ook dat Rusland een kleinere vloot van tweede generatie Cosmosferen heeft. Deze kunnen zweven zoals alle Cosmosferen, maar hun grootste voordeel is snelheid. Ze zijn ontdaan van wapens en opereren als hogesnelheidstransporten net boven de atmosfeer. Indien nodig kunnen zij de hele weg versnellen tot baansnelheid; en ver boven de aarde werken, zoals zij doen, zijn zij onzichtbaar voor radar.

De Russen hebben het afgelopen jaar minstens twee keer gebruik gemaakt van hun hoge snelheidskosmosferen voor satellietroof. De eerste keer was bijna een jaar geleden, op 11

december 1979. Het was een Amerikaanse satelliet genaamd “Satcom 3” gemaakt door RCA. Hij was vijf dagen zonder problemen in een baan geweest, maar ineens verdween hij van radarschermen en stopte met communiceren. Dat was het laatste wat we ooit hoorden van Satcom 3. Een Russische hoge snelheid kosmosphere was omhoog gekruist en matchte banen met het. Toen werd het vrachtruim van de Cosmosphere geopend en werd Satcom 3 naar binnen getrokken. Toen de deur gesloten was, sneed hij het signaal van Satcom 3 af; en toen het door de radar-onzichtbare Cosmosfeer werd opgepikt, leek Satcom 3 te verdwijnen. Op 9 mei 1980 gebeurde het weer. Die keer was het een Japanse satelliet, Agami 2. Net als Satcom 3, leek het spoorloos te verdwijnen. Rusland stuurde een boodschap naar Japan om niet te gezellig te spelen met Amerika’s geheime oorlogsopbouw.

Als het gaat om sluipen in de ruimte, zijn de Russen oude handen. Ongeveer drie maanden geleden, op 1 september 1980, werd een fascinerende brief gedrukt in de Cleveland Plain Dealer. Het is geschreven door A. L. Jones, de directeur van het Sohio Radio Satellite Tracking Station van 1958 tot 1964. Hij zei: "De technologie om vliegtuigen onzichtbaar te maken voor radardetectie is niet nieuw noch is het eigendom van het Amerikaanse leger. De Sovjet-Unie maakte een publieke aankondiging dat het de lancering van een Cosmos Aarde-omcirkelende Satelliet die onzichtbaar voor radardetectie zou zijn. De satelliet werd met succes gelanceerd, en het aan boord van een radiozender die kon worden gebruikt om te bevestigen dat het in een baan rond de aarde." Hij vermeldt dat NORAD radiotrackinggegevens van het Sohio Station heeft aangevraagd; en vervolgt, citaat: "Normaal radiotrackinggegevens zijn niet nodig door NORAD tenzij radar en optische methoden niet effectief blijken te zijn. Blijkbaar was dit het geval. Na ongeveer twee maanden, de radiozender in de satelliet niet meer te werken, en het ruimtevoertuig onzichtbaar werd voor alle methoden van het volgen."

Mijn vrienden, al meer dan drie jaar heeft Rusland het militaire gebruik van de ruimte gecontroleerd. Rusland heeft nu veel satellieten, waaronder bemande satellieten die niet eens in het Westen worden gevolgd. Om deze en andere redenen is de militaire situatie van Amerika onhoudbaar geworden, en toch zijn de bolsjewieken hier nog steeds op nucleaire oorlog tegen Rusland gericht! Ze geloven dat ze zullen overleven, zoals ik in audio brieven 56 en 57 uitgelegd heb, maar het kan ze niet schelen hoeveel van ons er lijden en sterven. Hoe dan ook zijn ze vastbesloten om een Amerikaanse nucleaire aanval op Rusland te starten.

In audiobrief nr. 55 afgelopen juni onthulde ik een van de sleutelstenen van de Bolsjewistische nucleaire oorlog planning. Het is Amerika’s geheime mobiele raket, de Minuteman TX, de reizende Minuteman. De TX-raketten zijn al ingezet langs bestaande spoorlijnen in onze noordelijke staten. Ondertussen wordt de uitgebreide publiciteits cover-up voor het Minuteman TX programma voortgezet. Dit omvat controverse over de vermeende MX-raket, zoals ik in audiobrief nr. 55. En nu bevat het ook verhalen over een mogelijke snelheid van het mobiele raketprogramma. Op 18 november meldde de New York Times dat dit ook zou kunnen zijn, en ik citeer: “Minuteman Raketten mobiel maken.” Zoals gewoonlijk ligt het nieuws ver achter op de feiten.

Ik kan melden dat de eerste inzet van Minuteman TX raketten nu bijna klaar is. Nu is er een tweede fase aan de gang. In audiobrief nr. 55 beschreef ik de speciale mobiele-lanceerauto die elke Minuteman TX draagt. Nu wordt elke TX-auto een voor een vergezeld door een tweede auto. Aan de buitenkant lijkt het net als de TX auto, maar de raket binnenin is totaal anders. De raket in de tweede auto is een anti-kosmosphere raket, of ACM; en het is gewapend met een kobalt ionisatie bom, die ik voor het eerst beschreven in audiobrief nr. 42.

In audioletter nummer 55 beschreef ik de lanceringssequentie die gepland wordt voor de TX raketten, maar nu zal er ook iets extra’s plaatsvinden. Als de order komt om de Tx raketten te

lanceren, zal de Acm eerst in actie komen. Zonder te wachten om te vertragen, zal de cover worden afgeblazen van de ACM spoorweg auto. Dat zal de ACM raket zelf blootleggen die op zijn lanceerinrichting rust. De Acm is veel kleiner dan de Minuteman, en de lanceerinrichting is lichtjes naar boven gebogen, dus zodra de hoes eraf vliegt, wordt de Acm gelanceerd. Wanneer de ACM opstijgt, zal het versnellen met 100 keer de zwaartekracht. Minder dan een (1) seconde na de lancering zal de ACM meer dan 1000 mijl per uur reizen; en omdat het bijna horizontaal vertrekt, zal het een onmogelijk doelwit zijn voor de Cosmosferen boven ons om op te richten. Minder dan 10 seconden na de lancering, zal de Kobalt Ionisatie Bomb exploderen in de bovenste atmosfeer. Dat zou de Cosmosferen kort moeten uitschakelen, zoals ik in audiobrief nr. 42 beschreef. En met de Cosmosferen geneutraliseerd, zullen de Minuteman TX raketten zelf worden gelanceerd in Rusland.. Tenminste dat is het plan van de bolsjewieken hier.

Maar de kosmosferen hebben al orders gekregen om het plan teniet te doen. Wanneer de ACM wordt gelanceerd, zullen ze niet eens proberen om te schieten op het. In plaats daarvan zullen ze beginnen met het afvuren van hun geladen deeltjesbundel wapens bij de Minuteman TX spoorweg auto. Ze hebben ongeveer 10 seconden om het te vernietigen voordat de Kobalt Ionisatie Bommen exploderen, en dat moet meer dan genoeg tijd zijn om elke TX en zijn locomotief te verdampen. Maar tegen die tijd kan de kamikaze-kernaanval tegen Rusland onmogelijk stoppen; en als dat zo is, zullen de gevolgen voor Amerika totale vernietiging zijn. Stealth en geheimhouding zullen eindigen in een complete ramp.

Mijn vrienden, ik heb niets meer toe te voegen als een “Last Minute Summary.” Ik hoop mijn volgende audiobrief, nummer 61, rond half januari 1981 op te nemen. Tot dan, als God het wil, is dit dr. Beter. Ik wens jullie allen een vrolijk kerstfeest en een gelukkig, heilig nieuwjaar.

Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 61

20 januari 1981

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 20 januari 1981, en dit is mijn audiobrief nr. 61.

Het is nu anderhalf maand geleden dat ik eind november audiobrief nr. 60 opnam. Beginnend met dit nummer 61 ben ik van plan mijn audiobrief op een iets flexibeler schema op te nemen. Ik ben nog steeds van plan om een bericht ongeveer één keer per maand op te nemen, maar vanaf nu wil ik mijn agenda meer aan gebeurtenissen en minder aan de kalender binden. De audiobrief neemt tenslotte de geschiedenis op. Soms komt het einde van de maand net zoals een groot verhaal breekt, in het openbaar of achter gesloten deuren. Vanaf nu, als dat gebeurt, kan ik je een paar dagen uitstellen om een compleet verhaal te geven. Bij andere gelegenheden kan het de andere kant op werken, mijn audiobrief schema versnellen. Dit alles heeft geen effect op uw abonnement. U zult alle problemen die u betaald voor ongeacht wanneer ze worden vrijgegeven ontvangen; dus ik hoop dat met een flexibeler schema ik in staat zal zijn om u Beter dan ooit te dienen omdat, mijn vrienden, gebeurtenissen bouwen aan een climax.

Sinds ik je laatst sprak, was de wereld geschokt, verdrietig en boos door een schijnbaar zinloze moord in New York City. Het slachtoffer was de voormalige Beatle en rockster John Lennon. Lennon was dol op zeggen dat een rockster dingen kan zeggen zonder ervoor gedood te worden; en na vijf jaar uit het publieke oog, Lennon ging terug naar het werk..niet omdat hij het geld nodig had, maar omdat hij dingen te zeggen had. Maar de dingen die hij deze keer te zeggen had, mijn vrienden, zouden problemen hebben veroorzaakt voor degenen die ons in een nucleaire oorlog manoeuvreren; en dus werd een voormalige fan van hem veranderd in een psychologisch geprogrammeerde moordenaar. Dit werd gedaan met behulp van de technieken die ik meer dan vijf jaar geleden openbaar maakte in audiobrief nr. 5. En aan de vooravond van zijn terugkeer naar het openbare leven, werd John Lennon het zwijgen opgelegd.

Vrienden, wetteloze krachten vernietigen onze manier van leven. Ze hebben een stijgende misdaadcijfers voortgebracht waarover velen van jullie mij vragen hebben gesteld. Als je wilt begrijpen hoe deze wetteloze krachten je persoonlijk beïnvloeden, is er een nieuw boek dat ik je zou willen aanraden. De auteur is een zeer gerespecteerde bedrijfsadviseur, Mr Fred Muller. Zijn boek is getiteld: “America’s Coming Nightmare Inflatie, Economic Collapse, and Crime Revolution.” De prijs is $10.00 postpaid, en u kunt het direct bestellen vanaf:

Fred Muller P.O. Box 11909, Columbia, SC 29211.

Als we rustig toekijken en het laten gebeuren, zullen deze krachten van wetteloosheid alles wegvagen wat ons dierbaar is. Ze vernietigen ons geld en onze economie, beroven ons van onze hard gewonnen activa. Zij vrezen velen voor hun eigen leven wanneer zij op straat rondlopen; zij verstoren onze wetten en verdorven onze wetgevers; en zij werken dag en nacht om ons te verraden in de waanzin van de nucleaire oorlog.

Maar we kunnen iets doen. In juli 1980 begon ik uw vragen te beantwoorden over wat u kunt doen; en omdat velen van u met actie hebben gereageerd, zal ik u meer blijven vertellen. We boeken vooruitgang en als we niet de moed verliezen, ben ik ervan overtuigd dat we gaan winnen.

Mijn drie speciale onderwerpen voor deze audiobrief zijn: Onderwerp 1.. De juridische sabotage van de Reagan Transition Onderwerp 2.. De Forfeited Opportunity van senator William Proxmire Onderwerp 3.. De gouden opwinding van de Federal Reserve Banken

Onderwerp 1 Twee maanden geleden zoemde Amerika over de grote verrassingsverschuiving in de naam van Ronald Reagan. Er waren allerlei upbeat beloftes om “de grond in te slaan.” Maar de overgang naar een nieuwe regering heeft juist het tegenovergestelde gedaan. Ten eerste, de vroege keuzes voor verschillende kabinetsposities viel uiteen. Mensen die interesse hadden getoond, trokken zich ineens terug. Ondertussen werd het werk van het vullen van lagere echelon posities nog erger. In plaats van “de grond te slaan” wadde het Transition Team door een moeras. Weken geleden heeft het Transition Team zijn regeringsgeld uitgeput en moest het hun bedrijfsvrienden vragen om donaties te blijven doen. Verbaasde verslaggevers en columnisten hebben hun hoofd er over gekrabd. Veteranen Washington kunnen zien dat er iets mis is. Ze kunnen het in de lucht ruiken. En voor publieke consumptie heeft het zogenaamde “Reagan Team” geprobeerd om het allemaal te wijten aan de “Ethics in Government Act” van 1978. Maar, mijn vrienden, dat is niet het echte probleem. Er is iets veel verder gaandes mee gemoeid. Feit is dat de nieuwe regering hier vrijwel buitengesloten is door de bolsjewieken in bureaucratische macht.

De symptomen van deze ongekende situatie groeien van alle kanten. Een paar dagen geleden bijvoorbeeld, op 12 januari, droeg de New York Times een artikel met de kop: “Campaign Aides For Reagan Fear They Are Left Out.” Het artikel zei, citaat: “De Reagan transition assires verwachten nu slechts ongeveer 50 hogere ambtenaren gekozen te hebben tegen de tijd dat de heer Reagan is ingezworen in op 20 januari” en dit is in verband met, citaat “voldoen van de 400 banen die essentieel worden geacht voor de controle van de bureaucratie.” Met andere woorden, mijn vrienden, Reagan Aides zeiden dat de bureaucratie vanaf vandaag nog steeds buiten hun macht zou zijn. En nog een heel belangrijk citaat: “Voor de Reagan overgangsmedewerkers is het huidige proces van het vullen van de honderden banen onder het niveau van kabinetsofficier misschien belangrijker dan het vullen van de kabinetsposities. De lagere niveau assistenten, zeiden ze, zullen degenen daadwerkelijk het beleid van de heer Reagan uitvoeren.”

Vrienden, de machtsstrijd om de controle over de regering van de Verenigde Staten gaat door. Ik heb die strijd in audiobrief nr. 59 afgelopen oktober beschreven, en in audiobrief nr. 60 heb ik uitgelegd hoe de verkiezingsverrassing tot stand kwam. Maar zoals ik toen zei, dat was slechts een milde tegenslag voor de bolsjewieken die zich in machtige posities hier in Washington verschansten.

Het echte probleem waarmee de zogenaamde Reagan-troepen geconfronteerd worden, is niet in het nieuws. Het is een beslissing van het Hooggerechtshof die op 31 maart 1980 door de bolsjewieken hier rustig werd ontworpen. Voor de advocaten onder mijn publiek, is de zaak van Branti vs Finkel. De citaat is: 445 U.S. 507 (1980).

De zaak zelf was niet spectaculair op het eerste gezicht. Een nieuw benoemde openbare verdediger in de New York County probeerde twee assistenten die restjes of overvallers van de andere politieke partij waren te ontslaan; maar de assistenten verzochten aan te klagen om hun baan te behouden. Het Hooggerechtshof heeft deze in de Branti-beschikking van maart jongstleden bevestigd; en in dat proces heeft het Hof nieuwe wet gemaakt door te verklaren dat hetzelfde principe geldt op alle overheidsniveaus, inclusief de federale. Dat algemene beginsel is dat overheidsmedewerkers niet kunnen worden ontslagen vanwege hun politieke verbondenheid.

De gevolgen van deze beslissing zijn prachtig, mijn vrienden. Ze werden goed verwoord in de afwijkende meningen onder de namen Justices Powell, Rehnquist en Stewart. De afwijkende meningen zijn van vele pagina's lang en natuurlijk zijn gevuld met talrijke gedetailleerde citaten en argumenten. Maar laat ik u een paar citaten voorlezen die voor zichzelf spreken, citaat:

"De rechtbank gaat vandaag verder met de verwijdering van de begunstiging."

En citeer:

"Met nauwelijks een blik op bijna 200 jaar Amerikaanse politieke traditie, beperkt het Hof de relevantie van politieke betrokkenheid voor de selectie en het behoud van overheidsmedewerkers. Veel publieke posities die voorheen op basis van lidmaatschap in nationale partijen nu moeten worden bemand in overeenstemming met een geconstitutionaliseerde ambtenarenstandaard die de werkgelegenheid praktijken van federale, staat en lokale overheden zal beïnvloeden."

En citeer:

"De beslissing van vandaag is een uitoefening van de gerechtelijke wetgeving."

Vrienden, bijna sinds de oprichting van onze Republiek, is het politieke systeem van Amerika afhankelijk van mecenas. Zonder mecenas, betekent je stem helemaal niets. Dit feit wordt naar voren gebracht in de afwijkende mening van het Hooggerechtshof zelf in de woorden, citaat:

"De gekozen ambtenaren zijn afhankelijk van benoemingen die dezelfde standpunten hebben om hun beleid uit te voeren en hun programma's te beheren. Het recht om sleutelpersoneel te selecteren en een trouwe partij te belonen, dient het algemeen belang door de uitvoering van beleid te vergemakkelijken dat door de kiezers wordt onderschreven."

Dankzij het besluit van het Hooggerechtshof Branti moet de nieuwe regering een bureaucratie uitoefenen die buiten haar macht ligt. De bolsjewieken die zich op alle niveaus van de overheid in belangrijke posities hebben verankerd, zijn immuun voor het grootvuur. In plaats daarvan moeten ze los worden gezet, één voor één gebaseerd op niet-politieke argumenten. Ook nieuwe benoemden kunnen niet worden binnengebracht omdat ze Republikeinen zijn. Het resultaat is een quagmire, een overheid die niet meer onder controle is. De bedrijfssocialisten zijn er voorlopig in geslaagd het Witte Huis onder de vlag van Ronald Reagan te veroveren, maar het zijn nog steeds de bolsjewieken die de regering controleren.

Het ene resultaat zal het tegenovergestelde zijn van de plannen die we horen voor een "verbrandingsstop." Er zullen eigenlijk dubbele huren onder verschillende vermommingen zijn om rond de verankerde bolsjewieken te komen. Dat zal leiden tot een ontluikende, inefficiënte overheid, en meer overheidsuitgaven, meer bureaucratie..niet minder. En dankzij de weinig bekende Branti beslissing van het Hooggerechtshof, hebben de bolsjewieken hier nog steeds een wurggreep op de Amerikaanse regering. De nieuwe regering zal alles proberen om hun macht weg te wuiven; maar de bolsjewieken zijn niet van plan zich zeer ver te laten whittleen. Voordat dat kan gebeuren, zijn ze van plan om de nieuwe regering te korten onder de naam Ronald Reagan.

The Forfeited Opportunity Of Senator William Proxmire Onderwerp 2 Al bijna zes maanden lang voegen velen van jullie zich bij mij in een preventieve War of Truth. Wij zijn een oorlog om de plannen voor economische ineenstorting, dictatuur en thermonucleaire oorlogen aan de kant te schuiven. Om dat te doen, grijpen we het hoofdwapen van onze vijanden en keren het tegen hen. Dat wapen is het goudwapen. Degenen die ons goud en ons geld hebben ingesloten, gebruiken het om onze manier van leven te vernietigen; maar hun reusachtige GOLD wapen is

ook hun Achilles' hiel, omdat ze wetten hebben overtreden en fouten hebben gemaakt. Ze hebben een spoor achtergelaten. Wij volgen dat spoor om ze op te sporen; en als we doorgaan en niet de moed verliezen, dan geloof ik dat we gaan winnen.

Zoals u weet, zijn we vorige zomer begonnen met onze actie campagne met senator William Proxmire. Hij was toen voorzitter van het machtige Comité voor het Bankenwezen van de Senaat. Hij zal niet langer voorzitter zijn in het nieuwe Congres vanwege de overgang van Democraat naar Republikeinse controle van de Senaat; Maar Proxmire blijft in de commissie en hij zal veel macht blijven uitoefenen, dus ik wil u op de hoogte brengen van onze inspanningen met hem.

Als u zich herinnert, er waren eigenlijk twee dingen die we vroegen van senator Proxmire. Ons belangrijkste verzoek was dat hij een eerlijk onderzoek startte naar de ware status van de vermeende goudvoorraden van Amerika. We vroegen hem niet alleen de zelfredzaamheid van het ministerie van Financiën te accepteren. De tijd is allang voorbij om bewijs te leveren, geen woorden, dus we wilden dat senator Proxmire aandrong op een onpartijdige, onafhankelijke, volledige fysieke inventaris. Ofwel is Amerika's goud er, of het is er niet, dus ik spoorde u aan om senator Proxmire uit te dagen om te bewijzen dat dr. Beter ongelijk had. Maar we hadden niet verwacht dat senator Proxmire dat allemaal zou doen vanuit een heldere blauwe lucht. Elk onderzoek zo groot als dat moet een startpunt hebben; en dus als een eerste stap, gaven we hem dat startpunt. We vroegen hem eerst een zeer specifieke kwestie te onderzoeken. Dat was de kwestie van de ontbrekende goudzending van Fort Knox van 20 januari 1965, de dag dat Lyndon Johnson werd ingehuldigd! Elk eerlijk, onafhankelijk onderzoek naar die ene zending alleen zou vragen oproepen die veel breder van omvang zijn, en die vragen zouden hebben geleid tot het volledige onderzoek dat we vragen.

Maar wat heeft de kampioen van de Gouden Fleece Award tot nu toe gedaan? Bekijk eerst de kwestie van de ontbrekende goudzending die ik in audiobrief nr. 56 heb besproken. Proxmire moet nog een onafhankelijk onderzoek starten. In plaats daarvan begon hij met te doen wat we hem vroegen niet te doen. Hij vroeg om een rapport van de inspecteur-generaal van de Schatkist. Dan heeft hij maanden van kostbare tijd verspild met het verzenden van gecomputeriseerde afborstelbrieven in antwoord op uw brieven. Na de standaard procedure in Washington vandaag, gaf hij je niets dan lippendienst. Hij bleef je beloven dat zodra hij het rapport van de Schatkist ontving, hij zou beslissen wat hij nu gaat doen.

Mijn vrienden, zelfs toen Proxmire het waardeloze schatkistrapport ontving, ging hij er gewoon op zitten. Hij hoopte dat hij je kon tegenhouden tot je geen interesse meer had en wegging. Proxmire heeft het beloofde rapport nooit beschikbaar gemaakt totdat je erop stond dat hij dat begin december zou doen. Het rapport van de inspecteur-generaal van de Schatkist heeft een met de hand gestempelde datum van 30 september 1980. Het voegt niets toe aan de ontbrekende zending, maar het breidt zich uit op een vijf jaar oude brief van Mrs Mary Brooks, toen directeur van de Amerikaanse Munt. Ik heb die brief voor het eerst in audiobrief nr. 2 gepubliceerd in juli 1975.

De brief van Brooks uit 1975 diende alleen om de vragen over de ontbrekende Fort Knox goud zending te vermenigvuldigen. En het verslag van 1980 van de inspecteur-generaal van de Schatkist heeft de wateren nog verder verpest. Geen wonder dat senator Proxmire twee maanden lang aan het verslag heeft deelgenomen, want het is een onbevredigend verslag. Als zodanig vraagt het Proxmire om zijn plicht te doen om dieper te graven.. en dieper graven is het enige wat Proxmire lijkt niet te doen.

De ontbrekende goudzending van 20 januari 1965 is slechts één draad in het gigantische web van schandaal rondom ons ontbrekende goud, en Proxmire heeft hardnekkig geweigerd om

zelfs maar een blik te werpen op het gigantische schandaal als geheel. Om je te laten zien wat ik bedoel, laat me je herinneren aan een brief aan Proxmire die ik in audiobrief nr. 59 van oktober vorig jaar citeerde. Het werd geschreven door een kennis van Proxmire in Proxmire's thuisstaat Wisconsin. Als een scherpzinnige zakenman, stelde hij Proxmire een aantal zeer doordringende vragen. Deze man heeft mijn goede vriend, Mr Edward Durell, op de hoogte gehouden van zijn correspondentie met Proxmire. Als gevolg daarvan kan ik u het vervolg geven op wat ik u in oktober heb gemeld. Het is erg onthullend.

Om te beginnen, heeft Proxmire nooit de brief van zijn vriend beantwoord die ik je voorlas. Na een paar weken schreef Proxmire's vriend weer. Hij maakte het overduidelijk dat hij een antwoord verwachtte. En antwoord dat Proxmire deed.

Proxmire's brief van 3 december 1980 begint met de woorden, citaat:

"Ik heb geen gegevens van het hebben van uw eerdere brief over een fysieke inventaris van de nationale goudreserves. Ik heb veel post ontvangen over deze kwestie, dus ik verontschuldig me voor de oversight."

Trouwens, sommigen van jullie hebben me gevraagd hoeveel mensen er meedoen aan onze campagne, dus nu heb je Proxmire's eigen woorden, niet alleen de mijne, dat je veel gezelschap hebt. Je maakt jezelf horen.

Maar Proxmire geeft de rest van de brief uit aan niets anders dan excuses voor het weigeren zijn plicht te doen. Het is niet meer dan een herhaling van dingen die je al gehoord hebt, inclusief feitelijke fouten. De brief was zo slecht dat zijn vriend weer schreef en het bijna regel voor regel uit elkaar haalde. Maar voor jou en mij, is het zinloos om nu nog tijd te verspillen aan Proxmire.

Mijn vrienden, we gaven senator Proxmire het voordeel van de twijfel. Hij heeft gereageerd door de kans te verliezen om de leiding te nemen die hij had kunnen nemen. Volgens de Britse wet zou hij als een verrader worden beschouwd, dus voorlopig zullen we gewoon weggaan en hem met rust laten. Maar Proxmire blijft een machtig lid van de Senaat Banking Committee. We hebben misschien nog een gelegenheid om met hem om te gaan, maar als we dat doen, mijn vrienden, dan zal het op heel andere voorwaarden zijn.

Onderwerp 3.. Net na Kerst vorige maand een groot artikel over Fort Knox begon te verschijnen in kranten landelijk. Alarmluisteraars in de Verenigde Staten hebben me kopieën gestuurd. De publiciteitstegenaanval tegen onze "preventieve oorlog van WAARHEID" is nu begonnen.

Het artikel had drie basispunten om over te komen. Twee daarvan waren bekend uit talloze goudpropaganda in het verleden. Een van deze oude bekende punten was een rehash van de oude mythe over de ondoorgrondelijkheid van Fort Knox. De officier van de Bullion Depository, George B. Wright, werd onder aandacht gefotografeerd buiten de gesloten poorten, en er waren citaten van hem als: "Dit is de meest beveiligde faciliteit die u overal zult vinden. We zijn voortdurend het verbeteren van ons beveiligingssysteem" en "We hebben tanks en personeel vervoerders staan klaar."

Een tweede bekend punt van het lange artikel was de standaard persoonlijke aanval op mij. Mijn 1974 aanklacht over het ontbrekende goud wordt vermeld, maar die worden afgewezen met een geeuw, als citaat: "Beter's vergezochte claim."

Maar de derde propaganda truc in het artikel was nieuw. In audiobrief nr. 60 vier weken eerder had ik gemeld, citaat:

“Kijk uit voor de niet-bestaande goudreserves die worden herberekend tegen lopende marktprijzen. In dollars, onze fictieve goudreserves zullen er plotseling 15 of 20 keer groter uitzien.”

Het artikel over Fort Knox begon met het rollen van de bal. Het heeft nooit de oude officiële goudprijs van $ 42,22 per ounce genoemd die in de balansen van de Schatkist wordt weerspiegeld. In plaats daarvan hamert het weg bij de grote stijging van de marktprijzen van goud, en dus is onze psychologische conditionering nu begonnen. We worden mentaal opgezet voor de goudherwaardering publiciteit stunt te komen.

In audiobrief nr. 59 heb ik de manier besproken waarop de Amerikaanse goudreserves op de balansen van de Schatkist en Federal Reserve staan. Ik heb dat gedaan om uw aandacht te vestigen op een bekend maar cruciaal feit. Ons goud wordt vaak losjes in de pers aangeduid als het goud van de “Treasury” of het “goud van de overheid,” maar dat is niet juist. Het goud behoort eigenlijk tot het Federal Reserve System. De Schatkist dient alleen als een fysieke bewaarder voor de Federal Reserve goud, en de Schatkist en de Federal Reserve balansen bevestigen dat dit de situatie is. Als dit klinkt als een vreemde regeling, heb je gelijk. Dat is het. Maar het was zo opgezet met een reden.

De schatkist van Federal Reserve gold zorgde voor een gemengde verantwoordelijkheid en het zorgde ervoor dat die verantwoordelijkheden wazig werden waar dat kon. Dit maakte het gemakkelijker voor degenen die ons goud stalen om te verbergen wat ze hadden gedaan. Toch hebben ze de wet overtreden en een spoor achtergelaten. Het juridische bewijs is aan het verzamelen dat wijst op de Schatkist en de Federal Reserve Board of Governors hier in Washington als mede-samenzweerders. Het juridische principe is dat van een pandrecht, dat op een onrechtmatige en frauduleuze wijze wordt toegepast. En, vrienden, jij en ik zijn niet de enige slachtoffers! De presidenten en directeuren van de regionale federale banken zijn in grote lijnen ook het slachtoffer geworden. Zij zijn in een positie geplaatst die van grote aansprakelijkheid getuigt door de acties van de Raad van Bestuur hier in Washington, en het bewijs tot nu toe geeft aan dat zij niet beseffen wat hen is aangedaan.

Wat ik nu wil doen is de juridische zaak schetsen die in de praktijk wordt gevormd. Wetten zijn overtreden en sommige zeer machtige mannen zijn bestemd voor de gevangenis! Ik weet dat ik veel advocaten onder mijn luisteraars heb, en het is als advocaat dat ik nu tot u spreek, maar ik zal ook proberen mijn opmerkingen zo duidelijk mogelijk te maken voor iedereen. We worden gedwongen om onze zaak eerst te berechten in het “gerecht van de publieke opinie” en ik zal dit onderwerp afsluiten met een nieuwe suggestie voor actie voor u en voor de regionale federale reservebanken.

Op 3 december 1974 getuigde William Simon van de Schatkist voor een subcomité van het Comité voor het Bankwezen van het Huis. De congresleden vroegen naar verschillende details van de aangekondigde plannen van de Schatkist om “goudveilingen” te houden. De veilingen zouden enkele weken later in januari 1975 beginnen. In de loop van de ondervraging vroeg congreslid John Conlan in Arizona:

“Is het overheidsgoud eigendom van de Federal Reserve of is het eigendom van de Schatkist, maar de Federal Reserve heeft een hypotheek-achtige rente op dat goud?”

Simons antwoord bevatte de woorden, en ik citeer:

“Het is een soort van een belofte.”

Toen Simon die twee woorden “een beetje” zei, liet hij de kat bijna uit de zak. Gelukkig voor hem, Simon’s slip van de tong ging onopgemerkt op dat moment; en regering getuigen voor het Congres altijd een speciaal voorrecht. Het gaat onder het eufemisme “correct voor het

record”.., dat wil zeggen, een regering getuige kan zijn mondelinge getuigenis herzien voordat het wordt gedrukt door de regering drukkerij. De officieel gepubliceerde versie van Simons getuigenis werd op verschillende plaatsen gesaneerd. Het laat onder andere die twee belastende woorden “soort van” die Simon zei weg. Volgens de officiële versie zei Simon tegen Congreslid Conlan:

“Juridisch gezien wil ik het met mijn advocaat overleggen. Ja, het is hetzelfde, ik dacht dat het een belofte was.”

Later vroeg Conlan Simon hoe het besluit werd genomen om goud te verkopen. In zijn antwoorden zei Simon dat hij de beslissing aan de president had genomen, maar hij beweerde ook:

“Ik heb de bevoegdheid om dat te doen.”

Vrienden, let op iets heel belangrijks. De toenmalige minister van Financiën, William Simon, werd ondervraagd over de verkoop van Federal Reserve goud, en toch heeft hij nooit een keer vermeld dat hij toestemming van de Federal Reserve om dat te doen! In plaats daarvan beweerde hij dat de Schatkist zelf het goud kan verkopen zonder het iemand anders te vragen, zelfs de president niet. De enige rechtsgrondslag hiervoor is de claim dat het goud “een pand” is.

Vrienden, wacht even. Er is een essentieel juridisch punt dat moet worden gemaakt. Degenen die het dringend moeten weten zijn de officieren en directeuren van de regionale Federale Reserve Banken, maar ik heb uw hulp nodig om dit te bewerkstelligen. Zoals ik nu ga uitleggen, is de wol over hun ogen getrokken, net als de onze.

Als ik het woord ’samenzwering’ gebruik, doe ik dat in strikte juridische zin.

Een CONSPIRACY is de term die verwijst naar elke situatie waarin twee of meer individuen samen te plannen en uit te voeren een misdaad; en dat is precies wat de Federal Reserve Board, niet de banken, en de Schatkist hebben gedaan.

De sleutel tot dit alles is het juridische concept van een belofte. Al bijna 20 jaar gebruikt de Amerikaanse Schatkist een valse autoriteit om Federal Reserve goud te verkopen. Die schijnautoriteit is gebaseerd op een bewering die aannemelijk is, maar volkomen onjuist is. Die bewering is de bewering van de Schatkist dat de Federal Reserve goud is een pandrecht; of, zoals Simon echt zei, “een soort van een pand.” Daarom werd Simons getuigenis uit 1974, die ik zojuist heb geciteerd, zo zorgvuldig gereinigd.

Om u te laten zien wat er is gedaan, moet ik eerst bepalen wat een belofte in de wet is. Ik zal het eerst in juridische terminologie beschrijven, omdat dit een juridisch slagveld is. De ambtenaren en directeuren van de regionale federale reservebanken zullen juridische stappen moeten ondernemen om zichzelf te redden. Maar ik wil er ook voor zorgen dat iedereen begrijpt wat er aan de hand is, dus ik zal mijn best doen om u voorbeelden te geven van waar ik het over heb.

Juridisch wordt een PLEDGE gedefinieerd als een borgsom of overdracht van persoonlijke goederen als een zekerheid voor een schuld of verplichting. Het is onder bepaalde voorwaarden inwisselbaar; maar als de Debiteuren in gebreke blijven op het contract, kan de Crediteur het eigendom verkopen dat de Debiteuren hem hebben overgedragen. In deze situatie wordt de schuldenaar een pleitbezorger genoemd omdat hij belooft iets te betalen of terug te betalen. De schuldeiser wordt de pandhouder genoemd. Hij houdt het bezit van de panden van de pledgor vast tot de belofte is nagekomen.

Om een pandovereenkomst te kunnen sluiten, moeten drie elementen aanwezig zijn:

(1) De beëdigde moet het bezit van het pand overdragen aan de pandgever; (2) Titel aan het pand..dat wil zeggen, de werkelijke eigendom wordt behouden door de pandgever; (3) en dit is essentieel: Er moet een soort pandrecht zijn op het betrokken goed voor de betaling van een schuld of de nakoming van een verplichting, en die schuld of verplichting moet door de pleegder of een andere persoon verschuldigd zijn.

Voor mijn collega advocaten, een herinnering dat een contract van pand is een vorm van hypothecatie. Hypothecatie is natuurlijk de contractuele bevoegdheid van een schuldeiser om het goed van een schuldenaar te laten verkopen om de schuld te voldoen. “Pledge” is specifiek van toepassing wanneer de eigendom van de schuldenaar fysiek aan de schuldeiser wordt overgedragen.

Laat me nu naar de aarde komen en u een dagelijks voorbeeld geven. Stel dat je geld nodig had en besloot je gouden horloge te verpanden. Je gaat naar de pandjeshuis en geeft je gouden horloge fysiek aan de pandjesbaas. In ruil daarvoor geeft de pandjesbaas jullie twee dingen: Hij geeft jullie wat geld als lening en Hij geeft jullie ook een ontvangstbewijs voor jullie horloge. Uw pandjesbon geeft u het wettelijke recht om terug te gaan en uw horloge in te lossen. Als je je horloge terug wilt, geef je de pandjesbaas het bonnetje plus het geld dat je geleend hebt plus wat rente.

Vrienden, een pandjestransactie als deze is een contract van onderpand. U bent de schuldenaar omdat hij u geld heeft geleend. Hij houdt je horloge in zijn bezit als zekerheid voor je lening. Tijdens de aflossingsperiode heeft u het recht om uw horloge terug te krijgen als u de lening betaalt; maar als u de lening niet binnen een bepaalde termijn terugbetaalt, dan bent u in gebreke op uw lening. De pandjesbaas kan dan je horloge verkopen.

Nu dan, mijn vrienden, de Amerikaanse Schatkist beweert dat een soortgelijke regeling geldt voor de Federal Reserve goud. Het gaat om de gehele monetaire goudpot van Amerika in plaats van een gouden horloge; maar zij beweren dat hetzelfde principe van toepassing is, dat het goud “een pand” is. In feite beweert de Schatkist dus in de positie te zijn van een grote pandjesbaas. Door het goud als “een pand” te noemen, heeft de Schatkist in feite beweerd dat het Federal Reserve System het goud verpand heeft. Kun je je dat voorstellen? Verder doet de Schatkist alsof het Federal Reserve System op een of andere manier in gebreke is gebleven. De Schatkist heeft het meeste van de Federal Reserve goud verwijderd, net als een pandjesmakelaar; en dit is gedaan zonder zelfs maar 11 van de 12 Federal Reserve Banken te melden! De Federal Reserve Board of Governors hier in Washington wist ervan, net als bepaalde mensen bij de New Yorkse bank, maar ze hebben de andere 11 regionale banken in het duister gelaten.

Mijn vrienden, de Amerikaanse Schatkist doet alsof ze de bevoegdheid heeft om het Federal Reserve goud te verkopen. Dat is wat William Simon, die vandaag paradeert als de lieveling van de Conservatieven, zei als minister van Financiën in 1974. Deze valse bevoegdheid om ons goud kwijt te raken is gebaseerd op de bewering van de Schatkist dat het “een pand” is. Maar is dat zo? Of was het ooit echt een belofte? De claim van de Schatkist maakt het niet helemaal alleen zo. Dat beroemde citaat van Abraham Lincoln geldt net zo goed nu als in audiobrief nr. 59: “Een bloem wordt geen roos omdat ik het een roos noem.”

Ik zal nu enkele feiten noemen die bewijzen dat het bezit van de Federal Reserve goud van de Schatkist nooit op basis van een pand was.

De overheid doet alsof het goud frauduleus is. Er is een heimelijke relatie geweest tussen de Schatkist en de Federal Reserve Board hier in Washington. Als gevolg daarvan zijn 11 van de 12 regionale federale banken opgeslokt. Zij claimen activa. Goud activa. In de verkeerde overtuiging dat die activa nog steeds bestaan.

Om de ware status van het Federal Reserve goud te traceren, moeten we terug naar het begin.. in 1933 en 1934. Op 4 maart 1933 werd Franklin D. Roosevelt voor zijn eerste termijn tot president benoemd. De volgende avond vlak voor middernacht verklaarde hij een “Nationale Noodgeval.” Hij riep een week lang Bank Holiday uit, sloot alle banken en plaatste een embargo op goudbetalingen. Toen maakte de minister van Financiën, William H. Woodin, een publieke verklaring om de angsten van het volk te stillen. Hij zei:

“Het is belachelijk en misleidend om te zeggen dat we zijn gegaan van de Gold Standard niet meer dan we zijn gegaan van de valuta-standaard. We zijn zeker op de Gold Standard. Goud kan niet worden verkregen voor een aantal dagen.”

Maar ze liegen altijd, mijn vrienden. De minister van Financiën zei dat het slechts een paar dagen zou duren, maar het was 42 jaar voordat Amerikanen het recht op goud zouden herwinnen, omdat slechts vier (4) dagen nadat hij sprak, op 9 maart 1933 de “National Banking Emergency Act” werd gehaast in de wet. Volgens die wet moesten Amerikaanse burgers al hun goud inleveren. Het werd verzameld door de Federal Reserve System tegen de oude koopprijs van $ 20,67 per ounce.

Ondanks die kalmerende woorden van de minister van Financiën, was Amerika niet meer bij de Gold Standard. De wet machtigde de minister van Financiën ook de Federal Reserve te opdracht geven haar goud in het bezit van de Schatkist te leveren. De minister van Financiën gaf deze instructies op 17 januari 1934 uit, maar de wet van 1933 nam de titel van het goud niet weg van de Federal Reserve. Het vereiste alleen dat het fysiek door de Schatkist voor bewaring werd aangehouden. De “Gold Reserve Act” van 1934 werd uiteindelijk op 30 januari van dat jaar aangenomen. In artikel 2A van de wet staat:

“Na goedkeuring van deze wet, zullen alle vorderingen van de Federal Reserve Board van elke Federal Reserve Bank en van elke Federal Reserve Agent in en op alle gouden munten en goudbull zal worden doorgegeven aan en hierbij worden berusten in de Verenigde Staten.”

Mijn vrienden, dat klinkt ijzersterk, niet? Het klinkt alsof de Schatkist het goud van de Federal Reserve heeft overgenomen, maar het is een feit dat het slechts een schijnoverdracht was.

Op 24 januari 1934, zes (6) dagen voordat de wet werd aangenomen, probeerde een dapper congreslid de hele list bloot te leggen. Hij was een bittere vijand van het Federal Reserve System, en op de vloer van het Congres gaf hij een toespraak die precies onthulde wat er gaande was. De bepalingen van de wet voor de goudtransfer beschrijven, zei Congreslid Louis T. McFadden:

"Het bepaalt dat de regering van de Verenigde Staten zal de Federal Reserve Board en de Federal Reserve Banks nieuwe Goud Certificaten aan de volledige waarde van de buit. De Gold Certificaten zal de Federal Reserve Board geven en de Federal Reserve Bank van juridische eigendom aan het goud, De minister van Financiën zal de Federal Reserve Banks goud geven voor hun nieuwe goudcertificaten wanneer ze erom vragen. Het is een frauduleuze overdracht."

De situatie die McFadden beschreef is precies wat er gebeurd is. Het Federal Reserve System bezit het goud via zijn Goudcertificaten, de Schatkist treedt alleen op als fysieke bewaarder; en deze regeling is in juridische termen bevestigd, geratificeerd en goedgekeurd door de Federal Reserve en Treasury balansen voor 46 jaar. Het is het feit, wat de woorden van de wet van 1934 ook mogen zeggen, en de wet, mijn vrienden, behandelt de vragen van de feiten, niet alleen beweringen.

Ik ga nu terug naar de huidige claim van de Schatkist dat het de Federal Reserve goud als “een pand” houdt. Deze bewering is in directe tegenspraak met de eigen balansen van de Schatkist.

Zoals ik in audiobrief nr. 59 heb uiteengezet, is de Schatkist een schuldenaar ten aanzien van het goud, terwijl de Federal Reserve de schuldeiser is; maar als het een pand zou zijn, zoals de Schatkist beweert, zou het omgekeerde waar zijn. De Schatkist probeert de dag in de nacht te veranderen, en de nacht in de dag, simpelweg door het “een belofte” te noemen.

Dat roept twee vragen op, vrienden.

(1) Wat was de basis van Simons bewering van 1974 dat het goud “een soort pandrecht” is? (2) Hoe kon de Schatkist met deze fraude wegkomen?

Het antwoord op de eerste vraag is een wet van het Congres van 30 juni 1961, de “Oude Series Valutaaanpassingswet.” De vermelding is: 31 USC 912. De Schatkist misleidde het Congres in 1961 met het excuus dat het de mogelijkheid bood om een verscheidenheid van oude verouderde valuta’s, waaronder bepaalde Goud Certificaten gebruikt als valuta, te laten vervallen, maar nergens de wet de term “Goud Certificaten.” Het echte maar onopgemerkte doel van de wet was om een zogenaamd gezag te verschaffen om het Federal Reserve goud te vervreemden. In feite begon goud het land te verlaten onder de “London Gold Pool Agreement” slechts drie (3) maanden later. Op grond van die wet doet de Schatkist alsof het goud wat Simon noemde “een soort van een pand.” De Schatkist claimt een recht dat het niet wettelijk hoeft om te zetten het goud naar zijn eigen gebruik en het Federal Reserve System niets dan papier geld of boekhouding kredieten in ruil. Op deze manier zijn de Federal Reserve Banks uit hun goudbull geslingerd.

Dat brengt me bij de tweede vraag. Dat is: Hoe kon de Schatkist ermee wegkomen? Het antwoord houdt in dat de Federal Reserve Board van Gouverneurs hier in Washington samenzweringen.

In audiobrief nr. 59 stelde ik voor dat u een brief schrijft aan de president en de directeuren van de Federal Reserve Bank in uw regio. Ik stelde voor dat u ze aanspoorde om te aandringen op een onafhankelijke, betrouwbare, fysieke inventaris van het Federal Reserve goud in schatkistkluizen. Op basis van de antwoorden waarvan u mij kopieën hebt gestuurd, is er een zeer belangrijk patroon ontstaan. Ik wil de bank van New York niet betrekken bij wat ik nu ga zeggen, maar de antwoordende voorzitters en presidenten van de andere elf regionale banken hebben in principe twee dingen gezegd:

Nummer 1. Geen enkele voorzitter of president van een regionale Federal Reserve Bank zegt dat hij ooit het goud heeft gezien of heeft laten inventariseren. In plaats daarvan vertrouwen ze allemaal volledig op de garanties van de Schatkist en hun eigen Federal Reserve Board hier in Washington.

Nummer 2. Geen enkel antwoord weerspiegelt een correct begrip van zijn eigen enorme wettelijke aansprakelijkheid met betrekking tot het goud. Elke aanwijzing is dat ze nooit goed geïnformeerd zijn dat ze deze verantwoordelijkheid op zich namen.

Vrienden, ik weet dat dit verbazingwekkend klinkt, maar de correspondentie die deze twee punten laat zien is gewoon te overweldigend om te negeren. Ik lees je een paar citaten voor om je te laten zien wat ik bedoel.

Van de Federal Reserve Bank van Atlanta schreef president William F. Ford:

“Zoals u misschien weet, heb ik geen jurisdictie over de goudvoorraad in Fort Knox. Maar ik heb de kwesties besproken die u aan de orde stelt met mijn collega’s van de Federal Reserve Board in Washington.”

Van de Federal Reserve Bank of Boston schreef president Frank E. Morris:

“Ik heb nooit reden gehad om te twijfelen aan de goudvoorraad en de zendingen zijn goed verantwoord.”

Van de Federal Reserve Bank of Kansas City schreef president Roger Guffey:

"Ik heb niet alle activa van de Bank geteld op het moment dat ik president werd, noch heb ik een fysieke inventaris van de nationale goudvoorraad in handen van het ministerie van Financiën van de Verenigde Staten uitgevoerd.

Zoals u vast wel weet, zijn de goudreserves van de natie niet langer in handen van het Federal Reserve System, maar de titel en de voogdij wordt in handen van de Amerikaanse Schatkist gehouden als gevolg van de ’Goud Reserve Act van 1934’.

Van de Federal Reserve Bank van Philadelphia schreef voorzitter John W. Eckman:

“Terwijl de 12 Reserve Banken en hun Directeuren een zekere mate van lokale autonomie hebben, zijn de vragen die u en Mr. Durrell stellen en de acties die u vraagt logischer in de provincie van de Raad van Bestuur.”

Van de Federal Reserve Bank van Dallas schreef president Ernest T. Baughman aan mijn goede vriend, Mr Edward Durell, citaat:

“Met betrekking tot het goud dat ten grondslag ligt aan de Goudcertificaten die door de Federal Reserve Banks worden bijgehouden, heb ik geen moeite gedaan om dat goud in de gaten te houden. Ik ben bereid zonder voorbehoud de vertegenwoordigingen van de regeringsambtenaren die verantwoordelijk zijn voor het goud te accepteren dat zij het in feite hebben.”

En van de Federal Reserve Bank of Richmond schreef president Robert P. Black:

“Ik wil even sterk benadrukken als ik weet hoe het Federal Reserve System noch de Federal Reserve Bank van Richmond de voogdij of controle over de goudvoorraad van de Verenigde Staten heeft.”

Vervolgens citeert hij de goudwetgeving van 1933 en 1934 die ik eerder voor u besprak, en hij concludeert op basis daarvan dat, citaat:

“Het lijkt mij duidelijk dat deze wetgeving elke verantwoordelijkheid voor de bewaring en controle van de goudvoorraad van de Verenigde Staten uit het Federal Reserve System verwijdert.”

Vrienden, het is geen wonder dat de voorzitters en presidenten van de regionale Federal Reserve Banks zo gevaarlijk verkeerd geïnformeerd zijn. Hun eigen wettelijke verantwoordelijkheid voor het goud is niet gebaseerd op voogdij, maar op eigendom. En zoals ik al in detail voor u heb vastgesteld, staat dat eigendom niet ter discussie. Het wordt weerspiegeld in de Gold Certificates eigendom van de Federal Reserve Banks, maar hier is de schok: De 12 regionale banken hebben niet die Certificaten, hoewel ze worden weergegeven op hun respectieve balansen als “Goud Certificaat Rekeningen.”

Waar zijn al die certificaten gebleven? Hier is het antwoord. Ik citeer nu uit een brief van 9 januari 1981 aan mijn goede vriend Mr. Durell. Het is geschreven door Robert P. Black, president van de Federal Reserve Bank of Richmond, citaat:

"Ik kan u geen kopie van het certificaat sturen dat u hebt aangevraagd. De ’Goud Certificaat Account’ op de balansen van de Federal Reserve Banks wordt beheerd door de Raad van Gouverneurs van het Federal Reserve System in Washington, D.C. De bedragen op deze rekening worden door de Raad van Gouverneuren aan de 12 Federal Reserve Banks toegewezen."

Vrienden, ik spreek nu weer als advocaat. In elke samenzwering om een misdaad te plegen, wordt de cirkel van samenzweerders altijd zo klein mogelijk gehouden. Hoe minder mensen erbij betrokken zijn, hoe minder risico op blootstelling, en dat is precies het patroon dat nu ontstaat.

De officieren en directeuren van 11 van de 12 Federal Reserve Banks zijn tot nu toe niet partij bij de goud samenzwering. Ze zijn gevaarlijk verkeerd geïnformeerd, maar ze lijken te goeder trouw te handelen. Zij zijn het die met enorme boetes, gevangenisstraffen en verwoeste levens geconfronteerd zullen worden wanneer de Schandalen breken, en toch lijken zij zich gelukkig niet bewust te zijn van hun grote gevaar. En dat, mijn vrienden, is het tweede bord in alle grote samenzweringen.. de samenzweerders altijd ervoor zorgen dat er iemand anders handig zal zijn om de schuld op zich te nemen!

Toen bijvoorbeeld de CIA, op bevel, president John F. Kennedy vermoordde, zorgden ze ervoor dat een “patsy” genaamd Lee Harvey Oswald bij de hand was; en ze zorgden er ook voor dat hij het zwijgen werd opgelegd voordat hij teveel twijfels kon oproepen. Ook de samenzweerders binnen de Schatkist en de Federal Reserve Board of Governors hebben ervoor gezorgd dat ook zij hun zondebok zullen hebben. Die zondebok zal de officieren en directeuren zijn van de regionale Federal Reserve Banks. Onwetendheid van de wet is geen excuus; dus wanneer de Gouden Schandaal breekt, zoals het zal, zullen ze worden gebundeld naar de gevangenis om de woede van het Amerikaanse publiek te bevredigen.. dat wil zeggen, mijn vrienden, tenzij ze nu actie ondernemen om zichzelf te redden.

In de afgelopen zes weken of zo zijn ze op de wettelijke kennisgeving voor de eerste keer ooit over de ontbrekende Federal Reserve goud.Zo kunnen ze los van het web van intrige als ze willen. Zij kunnen dit doen door het initiatief te nemen om een onafhankelijke, overtuigende, fysieke inventaris van het goud te maken. Door dat te doen kunnen ze zich bevrijden van elke argwaan; maar als ze ervoor kiezen om niet te handelen, mijn vrienden, zullen ze alleen maar hun eigen lot bezegelen omdat ze nu op de hoogte zijn. En als ze kiezen voor inactiviteit, zullen ze zichzelf accessoires na het feit in de grootste schandaal in de Amerikaanse geschiedenis.. de Gouden Schandaal. De keuze is aan hen!

Vrienden, het is aan ons om de Federal Reserve Bank ambtenaren te waarschuwen voor deze dingen, en dus zal ik een kopie van deze tape sturen naar de President van elke Federal Reserve Bank door Geregistreerde Mail. Ik wil dat je me steunt met je brieven.

Ik ga je een voorbeeldbrief voorlezen om je te laten beginnen. Schrijf een brief als deze aan de president van de Federal Reserve Bank in uw regio. Ik heb je verteld hoe je het adres in audioletter nummer 59 kunt krijgen.

Stuur het origineel naar de president van de Federal Reserve Bank, en stuur een kopie naar elk van de andere directeuren. Een fotokopie is goed; en zoals altijd, zorg ervoor dat u een kopie bewaart voor uw eigen bestand.

Hier is de voorbeeldbrief die ik voorstel. Gebruik je eigen woorden, maar snij niet in de hoek. We moeten actie hebben.. En binnenkort, want de tijd is snel op:

"Beste Mr. (zo en zo):

Ik schrijf u weer omdat ik me voortdurend zorgen maak over het verlies van onze goudreserves. Dank u voor uw antwoord, maar ik ben bezorgd dat u zich niet bewust lijkt te zijn van bepaalde zeer grote wettelijke verantwoordelijkheden van uw kant. In een recente cassette heeft dr. Beter een juridische discussie gegeven over deze verantwoordelijkheden van uw kant. dr. Beter spreekt als advocaat en voormalig adviseur bij de United States Export-Import Bank, de grootste overheidsbank in de westerse wereld. Daarom geloof ik niet

dat u zich kunt veroorloven om zijn juridische briefing over uw verantwoordelijkheden met betrekking tot het goud te negeren.

dr. Beter heeft zijn luisteraars laten weten dat hij een kopie van deze cassetteband stuurt. audiobrief nr. 61.. naar u door Geregistreerde Mail. Het duurt maar een uur voordat u en de andere directeuren van uw bank horen wat hij te zeggen heeft. Ik kan u niet sterk genoeg aansporen om dat te doen.

Nadat je dr. Beter's band hebt gehoord, denk ik dat je het met me eens bent dat je stappen moet ondernemen om je eigen persoonlijke belangen te beschermen. Daarom verzoek ik u onmiddellijk actie te ondernemen door de Federal Reserve Board of Governors... om een onafhankelijke, definitieve, fysieke inventaris van het goud in de schatkistkluizen te regelen. Zoals u zult horen dr. Beter uitleggen, u hebt de bevoegdheid om dit te bewerkstelligen.

Ik verzoek u erop te wijzen dat de commissie die toezicht houdt op de inventaris de president of een andere directeur van elk van de regionale reservebanken omvat. U durft deze plicht niet aan iemand anders over te dragen, zelfs niet aan de Federal Reserve Board of Governors. Je eigen persoonlijke vitale belangen staan op het spel!

Als je dit doet, kan het slechts een van de twee mogelijke resultaten hebben, beide goed. Een mogelijkheid is dat de inventaris zal bewijzen dat al het goud er is, en dr. Beter heeft het mis. Dat zou zeven jaar onbeantwoorde vragen laten die het vertrouwen in het Amerikaanse banksysteem hebben ondermijnd.

De enige andere mogelijkheid zou zijn om te bewijzen dat er veel, zo niet alle, van het goud ontbreekt. In dat geval, zult u de eerste stap zetten naar het corrigeren van de echte oorzaken van onze afbrokkelende economie, en u zult uzelf verwijderd hebben van elke vorm van verdenking.

Ofwel het goud is er... het is er niet. dr. Beter is niet bang om de waarheid te leren. Ben je dat?"

Volgt door uw handtekening.

Vrienden, ik vraag jullie nogmaals om te gaan werken. Gelieve uw brief en kopieën van de Federal Reserve Bank in uw regio onmiddellijk. Zoals ik al eerder zei, ik heb geen hoop voor de New Yorkse bank, maar de andere 11 regionale banken lijken een echte straal van hoop te zijn; en als ze hun plicht doen en hun latente krachten gebruiken, kunnen ze zichzelf redden terwijl ze een grote dienst aan Amerika doen.

Last Minute-overzicht

Nu is het tijd voor nog een paar laatste woorden als mijn "Last Minute Summary."

Vandaag, 20 januari 1981, is het Inauguratie Dag. Voor alle uiterlijke verschijningen is een nieuwe regering begonnen; maar dankzij de obscure, recente Branti beslissing van het Hooggerechtshof, is de verandering alleen aan de oppervlakte. De echte strijd om de regering van de Verenigde Staten te controleren blijft onverminderd.

Vrienden, deze dingen mogen niet doorgaan. Het is aan jou en mij om onze constitutionele plicht te doen om ons land te redden.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 62

28 februari 1981

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 28 februari 1981, en dit is mijn audiobrief nr. 62. Vorige maand heb ik gezegd dat ik van plan ben om mijn audiobrief op een iets flexibeler schema op te nemen. Bij de voorbereiding van het eerste onderwerp van mijn verslag deze maand heb ik gebruik gemaakt van deze grotere flexibiliteit.

Ik verzamel al maanden informatie over een nieuw verhaal... en net in de afgelopen dagen heb ik de laatste tijd belangrijke details kunnen bevestigen. Dankzij het wachten van een paar extra dagen, kan ik je nu een veel completer verslag geven. Het verhaal, mijn vrienden, is dat van de ruimte shuttle COLUMBIA nu klaar voor lancering op Cape Canaveral. Deze maand kan ik ook enkele bemoedigende vorderingen melden met bepaalde directeuren van de regionale federale banken. Het is slechts een begin, maar, mijn vrienden, ik ben ervan overtuigd dat we gaan winnen.

Mijn drie speciale onderwerpen voor deze audiobrief zijn:

Onderwerp 1.. De geheime militaire missie van de ruimte Shuttle Columbia Onderwerp 2.. De nieuwe vrucht van groeiende oorlog spanningen Onderwerp 3.. Gold oplichting door de moderne dag Geldwisselaars

Onderwerp 1.. Op een dag iets meer dan drie maanden geleden begon Amerika's Manned Space Program plotseling tekenen van leven te vertonen. De dag was 24 november 1980 en dat was de dag waarop de ruimteshuttle Columbia werd uitgerold in het Kennedy Space Center in Florida. Het was de eerste publieke verschijning door de shuttle in bijna twee jaar. De shuttle arriveerde op Cape Canaveral twee jaar geleden volgende maand, maart 1979. Vanaf dat moment tot afgelopen november 1980 bleef de shuttle Columbia onderduiken in een metalen cocon genaamd de "Orbiter Processing Facility," maar op 24 november opende de cocon plotseling de ruimteshuttle en rolde de ruimteshuttles eruit.

De ruimte shuttle Columbia maakte slechts een korte reis die dag. Het werd ongeveer 300 meter naar het nabijgelegen voertuig Montage gebouw, waar het weer verdween, maar we kregen te horen dat dit slechts het begin was van een veel langere reis. Voor het eerst in bijna zes jaar verplichtten de Verenigde Staten zich in het openbaar tot een bemande missie in de ruimte. De uitrol van de Columbia op 24 november verraste veel mensen.

Het Amerikaanse Space Shuttle Programma loopt drie jaar achter. Sinds eind 1977 hebben we alleen maar gehoord over problemen, vertragingen en meer problemen met de spaceshuttle. Op 19 november 1980 leek een voormalig directeur van het Apollo Moon Program het allemaal in afkeer samen te vatten. Dr George Low zei in een toespraak in Chicago:

"Vandaag vraag ik me af of we een andere Apollo kunnen starten, laat staan het bereiken."

Maar slechts vijf dagen nadat Dr. Low die woorden had uitgesproken, vond de verrassing van de shuttle Columbia plaats. Drie jaar lang werd het Space Shuttle Program blijkbaar in de wacht gezet, maar nu is het aftellen begonnen, en er is een sfeer van urgentie over. Er wordt een aantal bochten gesnoeid, er worden veiligheidsvoorzorgsmaatregelen getroffen, er wordt nog nooit van risico's gehoord en als verslaggevers vragen waarom deze dingen worden gedaan, krijgen ze slechts dubbel gepraat in plaats van antwoorden.

De ruimteshuttle is het meest complexe Amerikaanse ruimteschip ooit gebouwd. Er zijn meer dingen die fout moeten gaan dan ooit tevoren, en de hele toekomst van het Amerikaanse Manned Space Programma hangt af van de shuttle. Binnen enkele jaren wordt ons verteld dat de shuttle bijna alle Amerikaanse satellieten zal lanceren.

Wat de ruimte betreft, heeft Amerika al zijn eieren in één mand.. de Space Shuttle. Met zoveel op het spel, mijn vrienden, zou de oude NASA stap voor stap met grote zorg zijn gegaan. Vroeger moest elk probleem opgelost worden voordat het verder ging naar de volgende fase van een ruimteprogramma; En als laatste test, elk nieuw Amerikaans bemand ruimteschip maakte zijn eerste reis of twee in de ruimte zonder astronauten aan boord. Dat was gewoon om ervoor te zorgen dat er geen onverwachte problemen zouden zijn voordat astronauten hun leven riskeren. Maar, mijn vrienden, dat was de oude NASA. Zij die de beslissingen nemen in Amerika's ruimteprogramma vandaag zijn een ander ras. Ons ruimteprogramma is slechts een ander instrument van de bolsjewieken geworden hier, en ze zijn geïnteresseerd in slechts een ding...voorbereiden voor thermonucleaire oorlog.. en dus een oorlogstijd rush mentaliteit domineert de shuttle lancering voorbereidingen op dit moment op Cape Canaveral. Dit is de shuttle's allereerste reis in de ruimte.. en toch zal het een bemande missie! We horen dat de shuttle is ontworpen om minstens 100 reizen in de ruimte en terug te maken, en toch zegt NASA dat het niet een of twee voorlopige shuttlelanceringen kan missen om het te controleren. NASA weigert zelfs te overwegen om te beginnen met een bemande suborbitale lancering zoals de vroege bemande Mercurius schoten in 1961. In plaats daarvan, de allereerste lancering van de shuttle Columbia is om het helemaal in de baan.

Vrienden, dit plan is gevuld met opvallende voorbeelden van haast. Er lijkt geen acht te worden geslagen op de veiligheid van de astronauten die hem zullen besturen. Denk bijvoorbeeld aan de radicaal nieuwe raketmotoren van de ruimteshuttle. Er zijn drie hoofdmotoren die door NASA worden genoemd: SMK. Deze motoren zijn nog nooit eerder de ruimte in gevlogen; in feite waren ze pas acht dagen geleden in totaal afgevuurd. Op die dag, 20 februari, werden de drie motoren voor slechts 20 seconden afgevuurd op het pad op Cape Canaveral. NASA liep niet het risico om ze langer te laten lopen, hoewel deze motoren na lancering herbruikbaar zouden moeten zijn. In plaats daarvan, gebaseerd op een slechts twintig seconden durende test, zal NASA twee astronauten hun leven op de motoren riskeren; en bij de werkelijke lancering in de ruimte, de motoren niet zal lopen voor slechts 20 seconden... Ze moeten negen minuten werken! NASA gok nu dat de drie nieuwe motoren op Columbia lang genoeg zullen duren om in een baan te komen. Maar de shuttlemotoren zijn slechts één voorbeeld van NASA's onverklaarbare haast, want als Columbia in een baan rond de baan komt, is de volgende vraag: Kan het terugkeren? Mijn vrienden, het antwoord is: NASA weet het niet.

U heeft waarschijnlijk al gehoord of gelezen over het radicaal nieuwe thermische beschermingssysteem van de ruimteshuttle. Al onze vorige ruimteschepen hadden hitteschilden die warmte wegdroegen door te verbranden tijdens het terugkeren; daarom konden ze maar één keer gebruikt worden. Maar de shuttle moet steeds opnieuw gebruikt kunnen worden, dus het vereist een ander soort hitteschild. Het is een lichtgewicht keramiek, opgedeeld in meer dan 30.000 kleine stukjes genaamd "tegels."

Al minstens twee jaar horen we verhalen over problemen met de tegels. Het begon toen de shuttle Columbia aankwam op Cape Canaveral in maart 1979 op de achterkant van een jumbo jet. Veel tegels waren verloren gegaan of beschadigd tijdens de vlucht en de Columbia leek dat het had pokken. Kort daarna hoorden we dat tegels getest, verwijderd, vervangen, opnieuw getest, enzovoort. Een deel van de controverse over de tegels is echt. Er zijn legitieme argumenten onder veel ruimte ingenieurs of de tegels zullen slagen of mislukken. Die vragen

zullen uiteindelijk op een of andere manier worden beantwoord wanneer en als de shuttle Columbia uit de baan valt om terug te keren naar de aarde. Maar voor de bolsjewieken die nu het Amerikaanse ruimteprogramma beheersen, zijn de argumenten over de tegels slechts een hulpmiddel.

De tegel controverse maakte een perfecte cover verhaal om weg te leggen de 3 jaar aarding van de space shuttle. De echte reden is dat Amerika sinds eind 1977 vrijwel buitengesloten is van militaire ruimtemissies. In augustus 1977 had het er al naar uitgezien dat de Verenigde Staten Rusland spoedig zouden verduisteren met nieuwe ruimte-exploitaties. Die maand vonden de eerste vrije-vlucht tests van de space shuttle plaats. Een shuttle werd aan boord van een jumbojet vervoerd, daarna losgekoppeld en naar de aarde geleid door astronauten. De test ging perfect. Het tijdperk van de ruimteshuttle stond op het punt om te ontwaken, of zo leek het.

Ondertussen leek het Russische ruimteprogramma volledig stil, maar alles draaide de volgende maand, september 1977 op zijn kop. Rusland begon haar geheim ontwikkelde geladen deeltjesbundel wapen in de ruimte te zetten, en op 27 september 1977 vond de eerste echte ruimteslag plaats, de slag van de oogstmaan. Ik heb het die maand in audiobrief nr. 26 gemeld. In een verbijsterende overstuur, heeft Rusland Amerika's geheime militaire controle over de ruimte verpletterd.

Twee dagen later kwam het Russische Manned Space Program plotseling tot leven. Rusland lanceerde het ruimtestation Salyut-6 op 29 september 1977; en van die dag tot deze tijd is er een gestage stroom Russische kosmonauten in de ruimte en terug. Zelfs kosmonauten uit zeven (7) andere landen zijn door Russische raketten de ruimte in gewurgd. Er zijn zelfs kosmonauten in een baan uit Cuba en Vietnam geweest. Ondertussen hebben Amerikaanse astronauten niets anders kunnen doen dan hun tanden slijpen en kijken.

De bolsjewieken hier, mijn vrienden, hebben gewacht en gekeken naar een moment van zwakte onder hun vijanden.. de geheime nieuwe heersers van Rusland. De bolsjewieken willen hun voormalige machtspositie in Rusland herwinnen; maar al jaren verdrijven de nieuwe heersers van Rusland de bolsjewieken, die meestal hier naar de Verenigde Staten zijn gevlucht. Toen ik in juni 1980 audiobrief nr. 55 opnam, meldde ik dat er een moment van zwakte in het Kremlin aan het ontstaan was. De bolsjewistische krachten waren erin geslaagd het Kremlin te doorbreken. Ze waren aan het verwoesten onder Rusland's top leiderschap. Tegelijkertijd vertraagde de Russische uitzetting van bolsjewieken tot een druppeltje. De immigratie uit Rusland was in de tweede helft van 1980 het laagste in de jaren. Dus de beslissing werd genomen afgelopen juli om door te gaan met een ruimteshuttle missie.

Voor het eerst in drie jaar leek er een kans te zijn om door de Russische ruimteblokkade te glippen. Zelfs als er een Amerikaanse missie wordt gelanceerd, is dat riskant. Het is niet te proberen tot een missie klaar is die het risico waard is. De bolsjewieken zijn nu klaar met die missie. Het is de geheime loonbelasting nu in de laadruimte van de ruimte shuttle Columbia. Het werd ontwikkeld in samenwerking met het supergeheime "National Reconnaissance Office" waarvan het bestaan wordt beschouwd als geheim in regeringskringen.

Toen Rusland in september 1977 haar verrassingsoffensief begon, deed ze dat door een Amerikaanse Spionagesatelliet te vernietigen op 20 september. Een week later werd de geheime Maanbasis van Amerika uit de hand gelopen, waardoor Rusland zijn handen vrij kreeg om de ruimte in te gieten. In de maanden die volgden, schakelde Rusland geleidelijk al onze Spion en Early Warning satellieten uit, één voor één. Toen ik zeven maanden later audioletter nummer 33 opnam, meldde ik dat Rusland de klus had afgemaakt. Sinds die tijd, april 1978, heeft Amerika geen spionagesatellieten meer op continue dienst boven Rusland.

Sindsdien zijn er verschillende spionagesatellieten gelanceerd, maar elk van hen is snel uitgeschakeld. Niemand heeft het al een week volgehouden. Maar deze korte spionagesatellietmissies hebben de bolsjewieken gewaarschuwd voor één ding.. dat wil zeggen, er zijn grote veranderingen gaande tussen de potentiële oorlogsdoelen in Rusland. Sommige bekende doelen uit het verleden worden minder belangrijk, terwijl andere nieuwe doelen zijn ontdekt.

Afgelopen juni in audiobrief nr. 55 heb ik het geheime plan voor een Amerikaanse nucleaire eerste aanval tegen Rusland geschetst. Dat plan is gebaseerd op raketten, waaronder de geheime mobiele raket van Amerika, de Minuteman TX, en het kan niet slagen zonder actuele informatie over de doelen in Rusland.

Zoals ik in Onderwerp 2 zal schetsen, doen de bolsjewieken hier opnieuw alles om zich klaar te maken voor een nucleaire oorlog, dus ze zijn wanhopig op zoek naar nieuwe, actuele verkenningsgegevens uit Rusland. Met andere woorden, ze moeten een operationele spionagesatelliet hebben die een tijdje in een baan kan overleven, en de bolsjewieken hier geloven nu dat ze dat soort satelliet hebben ontwikkeld. Uiteindelijk weten ze dat de Russische vloot bemande Kosmos-interceptoren erin zal slagen het te vernietigen; maar voordat ze dat kunnen doen, denken de militaire planners hier dat de satelliet genoeg informatie terug kan sturen om mee te werken. En dus, mijn vrienden, de eerste vlucht van de Amerikaanse ruimteshuttle, de Columbia, is een geheime militaire missie. Het doel is om je voor te bereiden op oorlog. Daarom is er zo'n waanzinnige poging om snel te starten met onbewezen hardware, en daarom zal de allereerste missie bemand worden, in plaats van een onbemande testschot. Het moet bemand worden vanwege de geheime lading die het in zijn enorme vrachtruim draagt.

Als de shuttle in een baan is, als hij in een baan is, moeten astronauten de militaire satelliet binnenin zetten. De satelliet is eigenlijk een spionagesatelliet, maar het is ook veel meer. Om zijn werk te doen, is het ontworpen om Russische ruimtewapens zo lang mogelijk af te weren. Als gevolg daarvan zal het niets minder zijn dan een robot battle station in de ruimte. In de ruimte terminologie is het een "verharde satelliet" die een aanval kan weerstaan zonder dat deze gemakkelijk vernietigd wordt. Het is ook uitgerust met actieve verdediging, wat betekent dat het kan terugschieten.

De onderdelen van de satelliet zitten nu in de laadruimte van de shuttle Columbia. Ze waren er al toen de Columbia werd uitgerold afgelopen november. Eenmaal in een baan, zal de taak van de astronauten, John Young en Robert Crippen, zijn om het te monteren en te laten werken, en snel.

Zodra het is gemonteerd en zwevend in de ruimte, zal de satelliet eruit zien als een reusachtige roterende tin kan misschien 30 voet lang en 20 voet in diameter; Maar bij nader inzien lijkt het meer op een houten vat te zijn gemaakt, behalve dat de staafjes van een wit metaal, wolfraam, zijn gemaakt. Verschillende van deze metalen secties kunnen worden ingetrokken op automatisch commando, waardoor de satelliet eruit ziet als een glanzende loop met een paar notenbalken ontbreken. Binnenin de buitenste wolfraam vat is een andere kleinere vat; en binnenin dat is een nog kleinere vat. Tenslotte, in het centrum is het hart van de satelliet zelf. De wolfraam vaten worden gescheiden van elkaar door een voet of meer van de ruimte. Er is ook aanzienlijke ruimte tussen de binnenste vat en de kernsatelliet. De wolfraam vaten vormen de passieve verdediging van de satelliet. Als een geladen deeltjesbundel de buitenste loop raakt, verdampt het een plek op de loop; maar in het proces zal het energie absorberen en de straal verspreiden. In theorie zal dat de schade aan de tweede vat aanzienlijk verminderen en helemaal geen schade aan de binnenste vat. Wolfraam heeft het hoogste smeltpunt van elk

metaal, dus dit systeem van deeltjesbundelschilden zal naar verwachting door een aantal gevechten gaan.

Het drielaags wolfraamschild systeem is ook instrumentatief. Als er een explosie komt, wordt het explosiepatroon gezien als een eerste aanwijzing waar de aanval vandaan komt. Een computer in de kernsatelliet zal dan een geheim nieuw doelverwervingssysteem activeren, genaamd LADAR, wat laserrichting en -spreiding betekent. De verplaatsbare barrel staaf secties van de roterende wolfraam schilden zullen worden geopend. LADAR zal door de openingen kijken als ze voorbij draaien in ultrasnelle scanning.

In de zwarte ruimteleegte wordt verwacht dat LADAR veel efficiënter zal zijn dan radar, en de Russische aanvaller snel oppikt; en zodra dat gebeurt, zal het Amerikaanse robotgevechtsstation het vuur openen. Als het dat doet, zal het een grote bedreiging vormen, zelfs voor een Russische Kosmos Interceptor, omdat, mijn vrienden, de Amerikaanse satelliet gewapend zal zijn met een gigantische CO2-gas dynamische laser. Het is een compactere versie van de laser die succesvol is getest aan boord van een aangepaste KC-135 straaltanker. Het produceert intense infrarood straling met een vermogen van meer dan één megawatt.. dat is 1.000.000 watt. Wat kan een één megawatt laser doen? Laat me je een idee geven. Een industriële 10.000-watt laser kan in een paar seconden door een een-inch dikke stalen plaat snijden. De satellietlaser is 100 keer zo krachtig. Het is niet zo krachtig als een Russische geladen deeltjesbundel, maar het is krachtig genoeg om een Russische aanvaller te verlammen of te vernietigen, dat wil zeggen, mijn vrienden, als de ruimte shuttle Columbia maakt het in een baan en als Young en Crippen slagen in het inzetten van de satelliet. Maar zullen ze dat doen?

In het verleden heb ik veel details gegeven over de slimme misleidingen die ons ruimteprogramma omringd hebben. Maar, mijn vrienden, de misleidingen uit het verleden waren kinderspel vergeleken met wat we gaan zien, omdat de bolsjewieken hier hun robot gevechtsstation in baan moeten krijgen zonder dat je het weet; en of ze slagen of falen, ze moeten proberen om het uiterlijk van succes te behouden. Zoals ik al eerder zei, alles rijdt op de space shuttle, dus ik zal nu het plan voor de komende vlucht van de Columbia beschrijven. Ik zal beschrijven wat u zult zien als het plan werkt, en ik zal ook beschrijven wat er werkelijk zal gebeuren, wat heel anders is.

Volgens het laatste schema is de Columbia bedoeld om op een zonnige ochtend te vertrekken midden april 1981. Miljoenen zullen op televisie kijken terwijl Young en Crippen opwaarts naar de hemel en in een baan om de aarde brullen. Dan zal de scène verschuiven naar de standaard dekking van Young en Crippen in hun cockpit, en voor iets meer dan twee dagen zal de dekking blijven af en aan. Er zullen cockpitscènes, scènes in Mission Control, enzovoorts zijn; en er zullen een aantal schijnbaar onverwachte problemen, niets ernstigs maar net genoeg om een vleugje pit toe te voegen aan het allemaal. Het zal de hele wereld als het echte zien. Televisiekijkers zullen geen vermoeden hebben dat ze alleen maar fragmenten van talrijke simulaties van de vlucht bekijken. In de cover-up van het SKYLAB fiasco, NASA leerde goed de technieken van misleiding.

Intussen zal er geen televisie-dekking zijn op alle van de echte vlucht behalve voor de eerste lift-off. In plaats daarvan, als Young en Crippen in een baan komen, zullen ze snel gaan werken. Ze zullen de cabine onder druk zetten, het laadluik openen en de satellietcomponenten van de robots weghalen van de Columbia. Ze zullen ook een Gemini-type twee-man ruimte capsule uit de Columbia vrachtruim verwijderen. Na het verplaatsen van deze dingen enkele honderden meters van de Columbia, de twee astronauten zullen sluiten de vrachtruimte door afstandsbediening. Ze zullen onder de Columbia manoeuvreren voor een snelle visuele inspectie van de conditie van de thermische tegels; maar de urgentie van het opzetten van de

robot satelliet zal geen tijd voor enige poging om tegels te repareren. Als de astronauten dat zouden doen, zouden ze kostbare tijd verliezen, zowel bij het opzetten van de satelliet als bij het goedmaken van hun eigen ontsnapping in de Gemini capsule. Daarom heeft NASA geweigerd om een tegelreparatieset bij de eerste shuttlemissie op te nemen. Zoals NASA-beheerder Robert Frosch zei in een recente nieuwsconferentie, citaat:

“Ik dacht uiteindelijk dat het risico zou toenemen, misschien niet risico’s met betrekking tot het tegelsysteem, maar risico’s met betrekkingtot de veiligheid van de hele vlucht.”

Na de kortste inspecties, zullen de astronauten de controle over de Columbia overdragen aan NASA Houston met de woorden: “Oké voor retrofire.” Dan drijven ze weg van de Columbia en gaan snel werken aan het samenstellen van de robot spionage satelliet. Verwacht wordt dat ze de baan binnen drie tot vier banen zullen voltooien. Zodra de robotsatelliet is gemonteerd en operationeel, zullen Young en Crippen hun Gemini-type ruimtecapsule instappen. Als alles volgens plan verloopt, zullen ze uit de baan vallen en in de Stille Oceaan spetteren. Het zal alleen de avond van dezelfde dag zijn dat ze vertrokken, maar op televisie zal de vervalste NASA-dekking nog steeds tapes van Young en Crippen in de gesimuleerde cockpit van de Columbia tonen. Jong en Crippen worden op zee opgehaald na hun geheime spatten. Van daaruit worden ze naar de luchtmachtbasis van Edwards in Californië vervoerd om op verdere gebeurtenissen te wachten.

Ondertussen ongeveer 12 uur na de lancering van Cape Canaveral, zal Houston een retrofire signaal sturen naar de onbemande Columbia. De motoren van de shuttle zullen afvuren. Ergens boven de Indische Oceaan zal de ruimteshuttle de atmosfeer in gaan. Het wordt de eerste volledige test van de thermische tegels van de shuttle. Als ze werken, zal Columbia het opnieuw binnengaan overleven. Op lagere hoogte wordt de piloot van de Columbia overgenomen door afstandsbediening. Als alles goed gaat, zal de Columbia landen in de grote zanderige woestijn van West-Australië.

Als alles volgens plan verloopt, zullen al deze dingen plaatsvinden tijdens de eerste dag van de veronderstelde 54-uurs missie van Young en Crippen. Dan voor de laatste daad van de poppenkast, zullen we op televisie worden verteld dat de Columbia opnieuw binnenkomt over de Stille Oceaan; en ten slotte, zie en zie, de space shuttle zal in zicht glijden. Iedereen zal in fascinatie kijken als de shuttle onder en onder zakt boven Edwards Air Force Base, Californië. Tenslotte zal het landen op het droge meer bed en geleidelijk remmen tot een halt, en uit zal klimmen Young en Crippen. Iedereen zal aannemen dat ze uit de Columbia klimmen; maar, mijn vrienden, ze zullen eigenlijk uit een andere shuttle klimmen genaamd de ENTERPRISE. Het was de Enterprise die we zagen in die landingstests in augustus 1977... en het zal weer de Enterprise zijn die we binnenkort weer zullen zien landen. Het zal worden geretoucheerd om eruit te zien alsof het uit de ruimte kwam, maar het zal een fraude zijn.

Vrienden, dat is het plan zoals het nu is, maar er kunnen wel wat grote verrassingen zijn. De bolsjewieken hier hebben een robot-gevechtsstation bedacht om Rusland te bespioneren en zich te verdedigen tegen Russische ruimtewapens, maar het is vooral ontworpen met Kosmos Interceptors in gedachten. Terwijl Amerikaanse ontwerpers manieren bedenken om de Kosmos Interceptoren tegen te gaan, is de Russische technologie ook vooruitgegaan.

De geheime militaire missie van de ruimteshuttle Columbia is een wanhopige gok. Als het lukt, zal het de wereld veel dichter bij de thermonucleaire oorlog brengen. Als het mislukt, kunnen we getuige zijn van Amerika’s laatste bemande missie in de ruimte.

Onderwerp 2 In audiobrief nr. 59 afgelopen oktober meldde ik dat de bolsjewieken hier probeerden een nieuwe strategie op te zetten om nucleaire oorlog 1 te voeren. Zij waren herhaaldelijk verijdeld in hun pogingen om een oorlog te veroorzaken door onze gijzelaars in

Iran, dus zij waren bezig een nieuw plan te bedenken dat in gang zou worden gezet nadat de gijzelaars waren vrijgelaten. Toen stemcomputers een verrassingslandverschuiving registreerden in de naam van Ronald Reagan in november vorig jaar, stelde het een deadline vast voor het regelen van een gijzeling. Die deadline was inauguratiedag, 20 januari vorige maand. Anders dreigden de bolsjewieken de controle over de Iraanse crisis die zij zelf hadden veroorzaakt, te verliezen en dus werden onze gijzelaars vorige maand op het allerlaatste moment vrijgelaten.

In tegenstelling tot de oorspronkelijke plannen van de bolsjewieken hier en in Iran kwamen onze gijzelaars levend thuis, maar nu zijn er nieuwe manoeuvres aan de gang om oorlog te voeren. Bolsjewistische agenten roeren Polen op in nooit een einde te maken aan stakingen en onrust. Na twee jaar geleden gefaald te hebben in hun Pauselijke Revolutieplan, proberen ze Polen op een andere manier te laten exploderen.

Om de nieuwe Russische heersers uit balans te houden, is er in ons eigen halfrond een nieuwe crisis ontstaan. CIA-agenten roeren beide kanten op in de burgeroorlog daar om iets te wijten aan Cuba te hebben. Zoals altijd reageren de Russen sterk op de impliciete nieuwe Amerikaanse bedreigingen tegen Cuba, dus El Salvador dient zijn doel als een instrument om spanningen tussen Rusland en de Verenigde Staten op te vangen.

De crisis in El Salvador bevat echo's van operatie Guyana twee jaar geleden. Nu wordt Rusland aangemoedigd zich zorgen te maken over Cuba als afleidingsmanoeuvre. Net als in Guyana worden er mensenlevens opgeofferd om de aandacht te trekken.

De publieke aandacht werd eerst getrokken op Guyana door de slachting op de luchthaven Port Kaituma, en niet lang geleden werd de aandacht gericht op El Salvador door de moord op vier religieuze arbeiders. Dit alles is om Rusland later te helpen op de hoede te komen als de arena van het conflict weer eens verschuift naar het Perzische Golfgebied.

Er worden opnieuw geheime plannen gemaakt om conflicten tussen Israël en Saoedi-Arabië te veroorzaken. Met het oog daarop heeft de Verenigde Staten zojuist aangekondigd dat het zal verkopen offensieve wapens voor Saudi-Arabië F-15 Fighter Bombers, en tegelijkertijd zijn er geplant rapporten dat de Saudiërs de voorkeur aan een jihad (een Moslim heilige oorlog) om Jeruzalem te heroveren. Op dit moment gebeurt dit allemaal rustig. Het wordt niet benadrukt in onze gecontroleerde grote media. Maar de voorbereidingen zijn nu in volle gang voor een Perzische Golfexplosie later dit jaar 1981.

Als dat gebeurt, is het plan om alle ogen weer op Iran te richten. Op een kritiek moment zal de wankele Iraanse regering ten val worden gebracht. Plotseling zal dat Russische troepen op het noorden en Amerikaanse troepen op het zuiden, met een vacuüm ertussen; en bijna overnachting zal het toneel worden ingesteld op een nucleaire confrontatie.

Als eerste stap is het ook de bedoeling om hier in de Verenigde Staten een "Nationale Economische Noodgeval" uit te roepen. Dat zal de noodmacht van de Voorzitter in werking doen treden en hoewel ons zal worden verteld dat het allemaal om inflatie te bestrijden gaat, zal het eigenlijk zijn om zich voor te bereiden op een nucleaire oorlog!

Vrienden, als dit allemaal moet worden gestopt, moeten we naar de bron van de Satanische macht gaan. Die macht is Geld Macht, ten onrechte gebruikt. Het is de kracht van de moderne geldwisselaars in ons land, dus het is aan hen dat ik jullie nu de aandacht vestig.

Onderwerp 3.. Toen onze Heer Jezus Christus bijna 2000 jaar geleden op aarde rondliep, deed Hij vele wonderbaarlijke dingen. Hij genas de zieken, Hij voedde de hongerigen, Hij hield van de ongeliefden. Kortom, hij ging goed te werk. De meeste tijd verbaasde onze Heer iedereen met Zijn geduld. Toen Hij hem leerde vond Hij dat de mensen niet opletten, en dus moest Hij

hen steeds weer dezelfde les leren, en toch werd Hij nooit kwaad op iemand die het wilde leren. Maar ook zei Hij tegen Zijn discipelen: “Denk je dat ik gekomen ben om vrede te brengen? Nee, geen vrede, maar een zwaard.” Hij legde uit dat er een onderscheid moet zijn tussen hen die voor God zijn en degenen die tegen Allah zijn. En zo zachtmoedig als Hij was met de zwakken, Hij toonde een vurige woede met degenen die waren opgezwollen met arrogante macht; en een keer de woede van onze Heer Jezus Christus explodeerde in geweld. Die ene keer, mijn vrienden, was toen Hij de geldwisselaars in de tempel confronteerde.

De tempelwisselaars hadden een geldmonopolie. Een ieder die kwam om te aanbidden offerde offers aan de priesters, en om iets te kopen te bieden, moesten ze een speciaal tempelgeld gebruiken, zo genoemd. Het tempelgeld was helemaal niet echt geld. Het was maar een soort scrip zonder intrinsieke waarde. Maar allen die kwamen om te aanbidden, van de rijkste tot de armsten, moesten goede munten van goud, zilver en koper inleveren om de scrip te kopen. Alleen zo konden ze een schaap kopen, een ram of een duif die ze de priester konden aanbieden. De geldwisselaars hebben werkelijk geen enkele nuttige functie vervuld; maar dankzij hun geldmonopolie hebben ze enorm veel winst van iedereen. Toen Jezus dit alles zag, werd Hij woedend. De geldwisselaars waren zo corrupt dat ze zichzelf in de weg stonden om geld te verdienen, dus Jezus verspilde geen tijd met het proberen met hen te redeneren. Maar hij greep een zweep en ging achter hen aan. Hij verdreef de wisselaars, Hij sloeg hun teltafels om en nam hun zakken geld, verkregen door een vorm van diefstal, en scheurde hen open en morste hen uit.

Vrienden, vandaag zijn jij en ik aan de genade van de geldwisselaars overgeleverd. Ook wij zijn gedwongen om echt geld van zilver en goud op te geven. In plaats daarvan worden we gedwongen door het federale geldmonopolie van de reserve om te handelen in Federal Reserve IOUs.. niets anders dan papier scrip! En in ruil daarvoor proberen de arrogante geldwisselaars van vandaag, de bolsjewieken, alles van ons af te nemen. Ze verslinden onze besparingen door inflatie te creëren door middel van rente, die geen nieuwe rijkdom creëert. Ze gebruiken hun geldkracht om ons te verraden in een nucleaire oorlog en ze proberen zelfs het christelijke geloof zelf te vernietigen door voortdurend te werken aan het verstoren van onze religieuze praktijken. Net als de geldwisselaars van de ouden zitten de haters van onze Heer Jezus Christus weer in de tempel.

Bijna vanaf het moment dat onze Republiek werd opgericht, begonnen de geldwisselaars de controle over Amerika’s geld te grijpen. Eerst heette het idee de “Bank of the United States.” Een dergelijke bank bestond wel een tijdje met een charter dat door het Congres werd toegekend, maar op 10 juli 1832 stopte president Andrew Jackson een tijdje met het idee van de centrale bank. Het Congres had het wetsvoorstel aangenomen om een nieuw 20-jarig handvest te geven aan een “Bank of the United States.” Jackson heeft de wet met de woorden verworpen:

“Elk monopolie en alle exclusieve privileges worden verleend ten koste van het publiek, dat een eerlijk equivalent zou moeten krijgen.”

Jackson drong er met andere woorden op aan dat het publiek eerlijk behandeld zou worden.

Maar, vrienden, de geldwisselaars geven nooit op. In 1913 kregen ze eindelijk wat ze wilden. Het heet het Federal Reserve System. Tegenwoordig weten weinig mensen hoe het Federal Reserve System tot stand kwam. Het volstaat om te zeggen dat het slechts een paar van de internationale bankiers kostte om het te doen, zonder grote fanfare. De ene man was de vader van de Federal Reserve in zijn huidige vorm. Zoals de werkzaamheden van de Academie voor Politieke Wetenschappen van Columbia University het uitdrukte, citaat:

“De Federal Reserve Act zal in de geschiedenis worden geassocieerd met de naam Paul M. Warburg.”

Om Warburg en zijn medewerkers deze wetgeving rustig voorbij het Congres te krijgen, moest hij één bezwaar overwinnen. Dat grote bezwaar was dat er slechts één centrale bank zou worden opgericht, wat uiteraard een monopolie zou zijn. Warburg kwam daar door het concipiëren van het 12-bank Federal Reserve System; maar toen een senator hem vroeg hoe hij de controle over 12 banken zou behouden in plaats van de enige bank die hij voorstond, antwoordde Warburg, citaat:

“Het is een beetje ingewikkeld, maar dat bezwaar kan op administratieve wijze worden opgelost.”

Met andere woorden, mijn vrienden, hij kon het 12-banksysteem kortsluiten en doen wat hij wilde dat een centrale bank deed met behulp van administratieve technieken. En dat is wat er gedaan is in de situatie over ons ontbrekende goud.

De echte centrale bank is de Federal Reserve Bank of New York, en de administratieve arm van die centrale bank is eigenlijk de “Bard of Governors” hier in Washington. De New York Bank, de Raad van Gouverneurs, en agenten binnen het ministerie van Financiën werken allemaal hand in hand. Zij zijn het die de moderne geldwisselaars in ons land vormen.

In dit alles, gaan de andere 11 regionale Federal Reserve Banks gewoon mee voor de rit. Ze bezitten latente krachten van zichzelf, maar dankzij Warburgs “administratieve technieken” zijn ze altijd geïndoctrineerd om die krachten niet uit te oefenen. In plaats daarvan worden de 11 regionale banken buiten New York behandeld als kinderen door de geldwisselaars in New York en Washington. Ze krijgen grote gebouwen, chique kantoren, indrukwekkende briefpapier, vette salarissen, talrijke adviseurs, en indrukwekkende titels; maar ze worden altijd verteld in feite, “Laat al het denken aan ons grote jongens.” Jaar in jaar uit worden de regionale Federal Reserve Banks, allemaal behalve New York, in het duister gehouden, dus vorige maand in audiobrief nr. 61 probeerde ik een kaars aan te steken in die duisternis.

Alle Federal Reserve Banks zijn verantwoordelijk voor de bescherming van ons goud. De presidenten en directeuren van alle banken zijn nu op de hoogte van deze verantwoordelijkheden, dus vanaf nu zullen ze geen excuus meer hebben. Of ze zijn voor ons of ze zijn tegen ons.. Ze moeten een keuze maken. Zij hebben de macht en zij die macht hebben moeten verantwoordelijk worden gesteld voor de gevolgen van hun oefening.

De vraag die we hebben gesteld is heel eenvoudig en zeer basaal: ofwel Amerika’s Goud is er of het is er niet. We willen dat er een onbetwistbare fysieke inventaris komt, zodat we de regionale Federal Reserve Banks hebben opgeroepen om wakker te worden, hun spieren eens te laten flexen en een inventaris op te stellen.

Vrienden, ik wil jullie allemaal bedanken die hebben doorgezet wat ik jullie vorige maand heb gevraagd, en ik wil jullie laten weten wat de resultaten tot nu toe zijn.

Tot nu toe blijft het Federal Reserve System zijn valse uiterlijke verschijning van onverstoorde eenheid behouden; maar achter die gevel beginnen zich kleine scheuren te openen. Het is waar, veel van de regionale bankdirecteuren hebben tot nu toe niet in staat zijn geweest om hun geest te openen voor de waarheid, maar er zijn enkele belangrijke uitzonderingen. Een hoge ambtenaar van een regionale Federal Reserve Bank is tot nu toe zeer coöperatief. Heel rustig geeft hij ons belangrijke informatie. Hij heeft nog niet zover gegaan om een inventaris te eisen, maar hij reageert met een open geest. Bij een andere regionale bank heeft een hoge ambtenaar ons laten weten dat hij ernstig bezorgd is, maar tot nu toe zit hij nog steeds op het hek. Verder heb ik ook betrouwbare berichten ontvangen dat een aantal regionale federale

reservedirecteuren in het land zijn gedwarsboomd. Tot vorige maand hadden ze nooit een hint gekregen van hun eigen wettelijke verantwoordelijkheden met betrekking tot het goud.

Mijn vrienden, dit alles is op zijn minst een bemoedigende start, maar het is duidelijk dat ze meer overtuiging zullen vergen. Wij mogen ons daar niet door verbazen en ook niet ontmoedigd worden. Veel van deze mannen zijn al jaren verbonden met het Federal Reserve System. De menselijke natuur is wat het is, ze vinden het natuurlijk moeilijk om te accepteren dat de wol over hun ogen is getrokken. Meestal zijn dit hoogopgeleide mannen, ze zijn niet dom. Zij zullen in veel gevallen hun trots moeten slikken als zij willen zien hoe grondig zij zijn misleid en gebruikt.

De afgelopen zes of zeven jaar heb ik veel feiten openbaar gemaakt die deze mannen voor hun eigen bestwil moeten overwegen, maar in plaats van terug te gaan op een van die, wil ik drie nieuwe rapporteren. De verschillen rond onze goudvoorraden gaan maar door, mijn vrienden.

Ten eerste wil ik verwijzen naar het rapport van de inspecteur-generaal van de Schatkist aan senator William Proxmire van 30 september 1980. Dit zogenaamde rapport kwam tot stand door uw brieven aan senator Proxmire. Het onderwerp was de ontbrekende goudzending van Fort Knox van 20 januari 1965, die ik in eerdere audiobrieven heb besproken. De zending bedroeg meer dan een en driekwart miljoen gram goud ter waarde van ongeveer een miljard dollar tegen de huidige prijzen, maar het werd weggelaten uit officiële schatkist zending lijsten.

Onlangs heeft de Federal Reserve Board of Governors dit zwakke excuus voor een verslag aangehaald. Op 2 februari 1981 schreef Theodore E. Allison, secretaris van de Raad van Gouverneurs, aan de president van de Philadelphia Bank, de heer Edward G. Boehne. Boedan had de Raad van Gouverneurs geschreven naar aanleiding van uw vragen; en bij hun brief van antwoord, de Raad van Bestuur bijgesloten het rapport van de Schatkist inspecteur-generaal! Mijn vrienden, ik heb al eerder gezegd dat dit verslag volstrekt onbevredigend is. Het is een fraude en een farce, maar nu vallen de geldwisselaars van de Raad van Gouverneurs terug op dat verslag als een manier om de regionale banken te kalmeren. Ik denk dus dat het gepast is om slechts één voorbeeld te geven van de opvallende fouten die in het verslag zijn gesprenkeld. Ik wil dit ook doen omdat sommigen van u mij gevraagd hebben om er meer over te zeggen.

Als u een kopie van het rapport van de inspecteur-generaal van de Schatkist heeft, zie pagina 2. De derde alinea verwijst naar de ontbrekende overbrenging van 20 januari 1965. Het zegt heel indrukwekkend, citaat:

"Deze zending werd ontvangen voor op Treasury Department Form TUS-12b..., voor Forwarding Depository, Voucher nummer 65-1..... op 22 januari 1965, door John P. Bath, een werknemer van de New Yorkse.....

Klinkt afgezaagd, nietwaar? Sorry, mijn vrienden, het is zo dat het New Yorkse kantoor geen vaste werknemer had genaamd John P. Bath op 22 januari 1965; dus als het ontvangstbewijs geciteerd door de minister van Financiën bestaat helemaal niets betekent. Het is frauduleus! Dat is het soort verslag waar senator William Proxmire zo graag genoegen mee nam en dat is het soort verslag dat de Federal Reserve Board van Gouverneurs nu gebruikt om de regionale banken te kalmeren. Als de Federal Reserve Banks dat willen slikken, dan moeten ze zich schamen.

Ik geef u nu een tweede voorbeeld: een ander groot verschil in de administratie van de Schatkist en de Federal Reserve Board of Governors. Ik heb eerder gesproken over de zogenaamde “London Gold Pool” die tussen 1961 en 1968 actief was. Dit is de officiële

mantel van autoriteit die werd gebruikt tijdens die periode om de bloeding van goud uit Fort Knox te verklaren. Volgens de officiële schatkistgegevens, ongeveer 219,5 miljoen ons goud verliet Fort Knox. Van dat bedrag ging iets meer dan 9 miljoen ons naar de New York Federal Reserve Bank. De andere 210 miljoen ons zouden bestemd zijn voor de London Gold Pool. Maar nu wil ik u de tegenstrijdige verklaringen geven van voormalig minister van Financiën William Simon. Op 4 mei 1976 schreef hij aan het toenmalige Congreslid John Conlan van Arizona. Conlan had Simon om betere antwoorden gevraagd dan hij eerder had gegeven op vragen over ons vermiste goud. Simon bracht meer dan twee maanden door met het opstellen van een antwoord op de brief van Conlan van 26 februari 1976. Simon stuurde Conlan een brief van twee pagina's plus een acht pagina's tellende notitie om de aanklacht te weerleggen. Op een gegeven moment in het memorandum zegt Simon:

"De verklaring die beweert dat de zendingen van goud naar Londen voor de London Gold Pool regeling werden gebruikt als een dekking voor geheime verliezen van het Amerikaanse goud is gewoon niet waar."

En toch, vier zinnen later, zegt Simon, citeer:

"Toen de regeling werd beëindigd door de Washington overeenkomst van maart 1968, de Verenigde Staten had netto verkoop aan de Pool gemaakt tijdens de periode van de operatie in totaal 45,2-miljoen ounces."

Laten we nu twee getallen naast elkaar vergelijken, vrienden. Ten eerste is Simons nummer. Als minister van Financiën zei hij dat de Verenigde Staten slechts ongeveer 45 miljoen gram goud naar de London Gold Pool stuurden, maar schatkistgegevens geven een ander nummer. Minstens 210 miljoen ons verdween alleen al in die periode uit Fort Knox. Als er maar 45 miljoen ons naar de Gouden Pool ging, zoals Simon schriftelijk zei, wat gebeurde er dan met de rest? Tweehonderdtien miljoen (210 miljoen) min 45 miljoen laat 165 miljoen ons goud van Fort Knox vermist! Toch, ik herhaal, het enige excuus dat ooit werd gegeven voor de Fort Knox gouden bloeding was de London Gold Pool. Mijn vrienden, dat onverantwoordelijk goud is van het Amerikaanse volk. Zoals ik vorige maand heb uitgelegd, is de eigendom van de Federal Reserve aan het goud niet wettelijk betwistbaar. Elke Officier en iedere directeur van elke regionale Federal Reserve Bank heeft een wettelijke verantwoordelijkheid als dat goud ontbreekt, en als ze het niet onderzoeken. De ongelofelijke discrepantie die ik net heb onthuld is zwart-wit in schatkistverklaringen. Durfden de regionale banken hun ogen ervoor te sluiten? Zo ja, dan is God ons allen gezegend.

Ik wil nog één mysterie melden over ons goud. Deze vond jaren geleden niet plaats, maar deze maand nog maar. februari 1981. Vorige maand zijn onze gijzelaars eindelijk vrijgelaten uit Iran. De meeste laatste schikkingen hadden betrekking op bankzaken. Vooral Iran eiste dat 1,6 miljoen gram goud werd teruggegeven. Volgens alle nieuwsberichten werd de teruggave van Irans goud geregeld door kabeltransacties tussen het Federal Reserve System en de Bank of England. De 1,6 miljoen gram goud van Iran was veilig en wel bij de New York Federal Reserve Bank. Door een systeem van bankkredieten, werd dit goud naar verluidt bijgeschreven aan de Britse goudvoorraad hier in Amerika, toen draaide de Bank of England een gelijkwaardige hoeveelheid goud in Iran's bewaring in Londen. Er is ons verteld dat er geen goud Amerika heeft verlaten in deze transactie. Maar, vrienden, dat is een leugen. Simpel gezegd, de Britse bankiers vertrouwen ons niet. De Bank of England eiste in het geheim dat Iran's 1,6 miljoen gram goed leveringsgoud fysiek naar Londen zou worden gestuurd; en dus op 7 februari, slechts drie weken geleden, was er een geheime goudzending per vliegtuig naar Londen. Het kwam op ongeveer 1,6 miljoen ons, maar het kwam niet van de New York Federal Reserve Bank! Het was niet Iran's goud. In plaats daarvan werd de zending gemaakt

vanuit het New Yorkse Accijnskantoor. Dregs van junk gold van Fort Knox werden samengeschraapt, en daarna werd het in het geheim naar Londen gehaast.

Vrienden, dit roept een zeer ernstige vraag op. Als Irans goud nog steeds op de New York Bank bestond, waarom werd dat dan niet naar Londen gestuurd? Waarom kreeg het New Yorkse kantoor een paniekverbeterende taak om het goud te schrapen? Het goud dat naar Londen ging was in ieder geval geen Iraans goud. Het was Federal Reserve goud, een deel van het kleine bedrag dat nog in dit land overbleef. Het is afkomstig van het vuil van junk gold uit Fort Knox voor veilingen in het recente verleden. Zoals ik meer dan vijf jaar geleden in audiobrief nr. 5 heb gemeld, is elk goud dat in Fort Knox nog over is radioactief. Het is besmet met plutonium super gif opgeslagen in de Gold Vault door de CIA in de late jaren 60. Onlangs weigerde een toonaangevende Zwitserse bank om Fort Knox goud te leveren dat gekocht werd op een goudveiling. Hun testen toonden aan dat het goud inderdaad radioactief was; dus de Bank of England zou het goud moeten testen dat ze net heel zorgvuldig ontvingen.

De geheime goudzending van 7 februari sloeg verder op wat er nog weinig over is van het Federal Reserve goud. Het gebeurde met de kennis en de samenzwering van de Federal Reserve Board of Governors en de New York Bank; maar nogmaals, de andere 11 regionale banken zijn voor een ritje genomen. Het kan zijn dat ze niet eens weten over deze laatste verdwijning van hun goud. Zo niet, dan zijn ze weer gebruikt door de geldwisselaars die hen controleren.

Vrienden, er zijn bergen van bewijs dat onze goudreserves niet zijn zoals beweerd, maar zullen de regionale Federal Reserve Bankers op tijd wakker worden? Zullen ze actie ondernemen om zowel zichzelf als ons land te redden? Als ze niet handelen, wat er voor hen ligt, kan worden voorspeld in deze woorden die door een van mijn luisteraars aan een commerciële bankier zijn geschreven: "Steeds meer van mijn vrienden en mensen die ik ken, trekken al hun geld op in banken, Dan handel in geld, zilver, goud en ruilsystemen voor hun transacties. Banken en bankiers, door niet te dienen de ware belangen van het volk, verliezen een nuttige plaats in de samenleving."

Last Minute-overzicht

Nu is het tijd voor mijn “Last Minute Summary.”

Zoals ik al zei, de ruimteshuttle COLUMBIA wordt klaargemaakt voor een wanhopige geheime militaire missie. Wederom zijn krachtige krachten hier in de Verenigde Staten gebogen over oorlog, nucleaire oorlog. Ons eigen geld is van ons afgenomen om voorbereidingen te financieren voor oorlogvoering die ons zal vernietigen.

Het kwaad dat voor ons allemaal gepland wordt heeft één wortel. Die wortel is een Satanische en perverse Money Power. Als we ons land willen redden, moeten we die wortel optrekken. We moeten doen wat onze Heer Jezus Christus zelf al lang geleden deed. We moeten de geldwisselaars verdrijven, en eer en eerlijkheid in ons land herstellen.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 63

1 april 1981

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 1 april 1981, en dit is mijn audiobrief nr. 63.

Twee dagen lang wordt hier in de Verenigde Staten het nieuws gedomineerd door de moordaanslag op de president maandagmiddag. De entiteit Ronald Reagan kwam uit het Hilton Hotel en zwaaide en glimlachte naar de pers en omstanders. Toen kwamen er een half dozijn of meer schoten in snel vuur. De president, die naar verluidt een keer geraakt werd, werd in zijn limousine gegooid, die zich afspeelde. Ook een agent van de geheime dienst, een politieagent in Washington en de perssecretaris James Brady met een kogel door de hersenen. Het gebeurde allemaal om 14:25 uur. EST, 30 maart 1981.

Tegen de tijd dat mensen thuiskwamen van het werk en zich instemden op het voortdurende nieuwsbericht, begon het er al uit te zien als gesneden en gedroogd. Een eenzame moordenaar, we waren snel verzekerd, een of andere rare. Zeker geen teken van een samenzwering; maar, mijn vrienden, het zijn altijd de vroege verslagen die de waarheid bevatten.

In de vroege momenten na een aflevering als deze, functioneert de ongeziene censuur van onze gecontroleerde nieuwsmedia niet zo effectief. Pas nadat het verhaal is verteld en opnieuw is verteld, worden de onopvallende edelstenen van de waarheid uitgewist. In die vroege momenten waren er een aantal puzzels die onverklaarbaar en onvermeld later gingen. De belangrijkste daarvan was een verslag op NBC televisie van NBC-reporter Judy Woodruff. Ze was een ooggetuige en zei:

“Ik was waarschijnlijk anderhalve auto verwijderd van de limousine van de president toen de schoten werden gelost. Mensen onmiddellijk de grond raakten, en ik merkte dat er schoten werden afgevuurd van een overhangende, van een stoep die was boven waar de auto van de president was.”

Daarna ging ze verder met andere opmerkingen.

Mijn vrienden, die woorden van de Judy Woodruff van NBC kunnen alleen betekenen dat er minstens twee schutters waren.

Inmiddels moet elke Amerikaan de moordaanslag op televisie voor zichzelf hebben gezien. De gearresteerde verdachte was niet degene die Judy Woodruff beschreef. Hij was niet degene die vuurde vanaf een overhangende structuur of stoep boven de auto van de president. In plaats daarvan was hij op straat vlakbij de tv-camera’s en journalisten. Slechts acht seconden nadat ze de woorden sprak die ik zojuist citeerde, werd Judy Woodruff in het midden van haar verslag afgesloten, en sinds dat moment is er geen sprake meer van de moordenaar die van boven de president afvuurt, dat wil zeggen, niet van de journalisten.

Er zijn opmerkingen gemaakt door verschillende verschillende medische woordvoerders die op televisie zijn geïnterviewd. Ze spraken over een neergeschoten schot dat net de borst van de president schampte maar werd afgewend in zijn lichaam toen het raakte een rib; en gisteravond NBC Nightly News toonde zelfs een diagram van dit effect; Maar niemand durft de logische vraag te stellen: “Hoe kan een kogel die door de verdachte is afgevuurd die we zagen de president van bovenaf hebben geraakt?”

Jullie hebben het allemaal voor jezelf gezien, mijn vrienden. De president boog niet voorover toen hij werd geraakt, maar stond rechtop. Het enige wat de kogel van boven verklaart is wat Judy Woodruff op NBC TV heeft gemeld.

Het spijt me te moeten zeggen dat de waarschuwingen die ik in audio brieven nrs. 60 en 61 openbaar maakte al begonnen te worden voldaan. De bolsjewieken hier hebben blijkbaar gefaald om de nieuwe regering te korten. Maar dit is slechts uitstel, mijn vrienden. Zij zijn geobsedeerd door de vastberadenheid om de totale controle over de regering van de Verenigde Staten te heroveren.

Ondertussen blijven de bolsjewieken hier hun spieren op andere manieren buigen. Ze zijn hard aan het werk om onze geest te conditioneren om meer strijdlustig te worden tegen Rusland, ook al zullen we massale zelfmoord plegen.

De volgende grote stap in dit plan is een vierdelige miniserie die zondag 5 april begint op ABC televisie. De serie “MASADA” werd in Israël gefilmd voor een prijs van $20.000.000. Het is een verhaal van meer dan 900 Joden die tegen het oude Rome in opstand kwamen en jarenlang tegen onmogelijke kansen in stand hielden. Toen, geconfronteerd met de onvermijdelijke Romeinse overwinning, pleegden de Joden van Masada massale zelfmoord in plaats van gevangen genomen te worden.

Oude Masada, mijn vrienden, was het model voor de Guyana kibboets van Jim Jones. In Jonestown net als in Masada, meer dan 900 mannen, vrouwen en kinderen werden verondersteld massale zelfmoord te hebben gepleegd in plaats van zich over te geven aan de ingebeelde vijanden van Jim Jones.. maar het was eigenlijk massamoord, geen massale zelfmoord. Zoals ik in audiobrief nr. 40 heb uitgelegd, is Guyana bedoeld door de bolsjewieken om het model voor de Verenigde Staten te zijn. Ze willen dat we een Masada complex ontwikkelen, omdat ze willen dat we massale zelfmoord plegen in een oorlog waarvan we weten dat we niet allemaal kunnen winnen om alleen de bolsjewiek te profiteren.

Mijn drie speciale onderwerpen voor deze audiobrief zijn:

Onderwerp 1 De eerste slag planning door Amerika en Rusland Onderwerp 2 De economische weg naar dictatuur in Amerika Onderwerp 3 Uw beslissing om te vliegen of te vechten.

Onderwerp 1.. Zoals ik al zei, ontvouwt zich in Polen een grote tragedie. Minder dan een jaar geleden begon een nieuwe arbeidersbond genaamd “Solidariteit” in Polen aan de macht te komen. Het leek de belofte van een Beter leven voor Polen te houden. In plaats daarvan heeft de Solidariteitsunie Polen consequent naar de rand van de crisis na de crisis gebracht. Elke crisis is gevaarlijker dan de crisis ervoor. Polen komt nu dichter bij de confrontatie met Rusland, wat het onmogelijk kan winnen.

Wat Solidariteit in Polen doet, is de Russische Beer treiteren. Het moment dat de ene crisis wordt afgewend, wordt de andere in beweging gezet in een meedogenloze campagne van arbeidsroer. Solidariteit zegt Rusland door zijn daden: "Als u niet militair optreedt, zullen wij Polen van u afnemen. Na Polen zullen we Hongarije, Tsjechoslowakije en zelfs Oost-Duitsland afbreken en ze vervolgens allemaal in vijanden veranderen voor uw deur.

In audiobrief nr. 59 van oktober jongstleden heb ik gewaarschuwd dat dit het ware doel was van de Solidariteitsunie in Polen. Solidariteit is niet spontaan ontstaan uit de werkende Poolse massa’s zelf. In plaats daarvan wordt het gefinancierd en gecontroleerd door de bolsjewieken hier in de Verenigde Staten en daarbuiten. Solidariteit heeft niet tot doel de Poolse werknemers te dienen, maar ze te gebruiken. Polen wordt gesmeed in een ander Guyana om te worden opgeofferd op het altaar van de satanische bolsjewistische macht. De Poolse economie is al aan het wankelen door de terugkerende stakingen en onrust. Voedseltekorten, een favoriet

bolsjewistisch wapen, worden steeds erger; en nu is het vooruitzicht van militaire interventie steeds dichterbij.

Vijfentwintig jaar geleden kwam Hongarije uit in een revolutie en Poolse arbeiders rellen. Rusland heeft geen tijd verspild met het neerhalen van die uitbarstingen door geweld, maar de Amerikaanse regering deed niets anders dan haar handen te wringen voor publieke consumptie omdat in die dagen de geheime Rockefeller-Sovjet alliantie in volle gang was.

Het contrast tussen toen en nu kon nauwelijks dramatischer zijn, mijn vrienden. Het is moeilijk te zeggen welk natie gedrag is veranderd meer.. dat van Rusland of van Amerika. In vergelijking met een kwart eeuw geleden, Rusland is overgegaan naar geduld en tolerantie. Ten eerste, in volledige overeenstemming met het Helsinki-akkoord, mochten Poolse arbeiders hun eigen unie vormen onafhankelijk van de regeringscontrole.. in de oude bolsjewistische dagen die op zichzelf ongehoord zouden zijn geweest. Dan is het bijna een jaar van onrust en crisis toegestaan om zonder militaire actie van Rusland door te gaan. In plaats daarvan zijn er overheidsconcessies en zelfs een regeringswisseling in Polen geweest, allemaal om arbeidscrises te ontmantelen. Vanuit objectief oogpunt, dit alles leidt tot veel toleranter gedrag door Rusland dan 25 jaar geleden.

En toch, wat is Amerika's reactie ten opzichte van 1956? Het antwoord is dat de Verenigde Staten nu reageren op een minder grote provocatie met grotere oorlogszucht!

De afgelopen dagen hebben de Verenigde Staten Rusland zo'n brutale waarschuwing gegeven dat Rusland het gezicht verliest als ze niet optreedt. Net als de Poolse solidariteitsunie zelf, treiteren de Verenigde Staten de Russische beer. Rusland is dus op weg naar gematigdheid, terwijl Amerika op weg is naar oorlog.

Het publiek zelf begint nu zelf de ineenstorting van de Rockefeller-Sovjet alliantie te zien, die in 1976 begon uiteen te vallen. De splitsing begon met de nog geheime onderwaterraketcrisis in de zomer van dat jaar. De vier gebroeders Rockefeller probeerden wanhopig om dingen op te lappen, maar Rusland beëindigde het verbreken van de alliantie in september 1977. Rusland begon de massale inzet van een hele nieuwe generatie bemande ruimtewapens.. haar unieke ruimtetriade, en, in het proces, Amerika's geheime militaire controle van de ruimte werd gebroken.

Dit alles was rechtstreeks verbonden met drastische veranderingen die plaatsvinden binnen de heersende kringen van Rusland. Ik heb dit alles in de loop van vele eerdere audiobrief rapporten gedetailleerd. Vandaag is het niet langer Rusland, maar de Verenigde Staten die sterven aan de kanker van het bolsjewisme. De oude bolsjewieken, die vroeger Rusland controleerden, zijn door honderdduizenden mensen uit Rusland verdreven en vervangen nu het Rockefeller kartel als de machtigste factie in Amerika.

Ondertussen, na de satanische bolsjewieken omver te werpen, worstelen de nieuwe Russische geheime christelijke heersers om de spirituele wortels van Rusland te doen herleven. Stap voor stap heropenen ze kerken, verwelkomen ze legale zendingen van Bijbels in Rusland, en laten religieuze uitzendingen in Rusland toe zonder te storen zolang ze niet-politiek zijn. Maar het uitroeien van de diepe littekens van 60 jaar bolsjewisme is een lange en complexe taak. Het vereist een volledige herziening van het economische en culturele leven van een groot land.

De omvergeworpen bolsjewieken zijn niet van plan om de geheime nieuwe Kremlin heersers de klus te laten afmaken. In plaats daarvan zijn ze geobsedeerd door een razernij om Rusland weer op haar knieën te krijgen. Om dat te doen gebruiken de bolsjewieken hun nieuwe actieve krachtbasis hier in de Verenigde Staten. Stap voor stap manoeuvreren ze Amerika naar een oorlog tegen Rusland. In de zomer van 1978 meldde ik dat Amerika stiekem veranderde naar

een eerste aanval nucleaire strategie. Alleen op die manier kan de eenzijdige militaire superioriteit van Rusland tot op zekere hoogte worden gecompenseerd. Ook Rusland heeft toen voorbereidingen getroffen om zo nodig een eerste staking te kunnen organiseren, maar de Russische eerste aanval is al twee jaar op een achtergrond. In plaats daarvan legde het Russische Kremlin de nadruk op interventie direct binnen de Amerikaanse regering. Het besluit van Rusland om dit te doen volgde op de moord op Nelson Rockefeller eind januari 1979. De bolsjewieken hier lanceerden een coup d'etat op het hoogste niveau van macht in Amerika. Ze gingen snel met plannen voor een oorlog in het Midden-Oosten diezelfde lente uitbrak. Dat leidde op zijn beurt tot nucleaire oorlog 1. Om dat te voorkomen, heeft het Kremlin de bolsjewieken in een verboden inlichtingenoorlog betrokken, een oorlog van "dubbelen" hier in Washington.

In audiobrief nr. 46 onthulde ik Rusland's geheime wapen in de oorlog van dubbelgangers, haar "robots." Deze entiteiten kijken en handelen menselijk, maar ze zijn niet menselijk... ze zijn gewoon door de mens gemaakte producten van zeer geavanceerde genetische manipulatie. Toen ik bekend maakte wat ik deed met de robots, werd ik ontmoet door wijdverspreid ongeloof. Genetische manipulatie was toen niet in het nieuws en begon pas een jaar later met het maken van krantenkoppen; en zo veel van mijn luisteraars gewoon hun geest gesloten, verklaarden dat zoiets onmogelijk was, en keerden zich af. Maar de laatste tijd word ik steeds meer gevraagd over dit onderwerp, deze genetische replica's van mensen. Met alle publiciteit in de afgelopen maanden over genetische manipulatie, is het nauwelijks een wonder.

Wat minder dan twee jaar geleden onmogelijk en taboe klonk, wordt nu in het dagelijks nieuws getipt. De New York Times bijvoorbeeld droeg een groot artikel een week geleden, op 24 maart, over zogenaamde "genmachines." In het licht van wat ik voor het eerst in mei 1979 heb gezegd, zijn enkele woorden uit het artikel de moeite waard, omdat dit alles een directe invloed heeft op een historisch keerpunt dat zojuist heeft plaatsgevonden. Het artikel van de Times begint met de woorden, citaat:

"Op een dag zal er waarschijnlijk een bibliotheek zijn die alle genetische informatie bevat die nodig is om een compleet mens te creëren. Dit idee, alarmerend voor sommigen, verleidend voor anderen, is niet langer een vlucht van wetenschap fantasie. Nieuwe technieken en geautomatiseerde machines zijn enorm verhogend vermogen van wetenschappers om de boodschap van erfelijkheid in levende cellen spellen, om hun eigen kunstmatige boodschappen samen te stellen in de universele genetische code, en om de eiwitten waar al het leven van afhangt volledig te analyseren. Nieuwe instrumenten beloven om te comprimeren in dagen of uren zorgvuldig onderzoek dat gebruikt om weken, maanden, of jaren te bezetten."

Mijn vrienden, er was helemaal niets zoals dit in het nieuws twee jaar geleden. Deze woorden zijn vorige week pas in de New York Times gepubliceerd; maar als je die woorden wilt vergelijken met wat ik in audiobrief nr. 46 heb gerapporteerd, dan denk ik dat het voor zichzelf zal spreken. En altijd in gedachten houden wat je zelf al weet: Wat openbaar wordt gemaakt, ligt altijd vele jaren achter de laatste geheime ontwikkelingen.

In audiobrief nr. 51 onthulde ik dat de bolsjewieken ook begonnen waren met het inzetten van genetische replica's genaamd "synthetics." Een nieuwe soort guerilla oorlog begon op dat moment, niet door het publiek vermoed, pit Russische robots tegen bolsjewistische synthetische. Voor de velen die vragen over de laatste in deze ongeziene sleepboot van oorlog, mijn opmerkingen zijn ongewijzigd van audiobrief nr. 55. De situatie blijft dagelijks veranderen, zowel hier als in Rusland, dus ik kan u alleen maar verzoeken dit in gedachten te houden terwijl u de gebeurtenissen ziet. U zult blijven zien gevallen van vreemd gedrag door hoge ambtenaren samen met flip-flops en U-turns in het beleid, zowel binnenlandse als

buitenlandse. Dit zijn de onvermijdelijke bijproducten van de voortdurende geheime oorlog van genetische dubbelgangers.

Een ander resultaat van deze geheime oorlog is nog ernstiger. Het heeft te maken met het historische keerpunt dat we net zijn voorbijgegaan. Een paar minuten geleden heb ik gezegd dat de noodplannen van het Kremlin voor een nucleaire eerste aanval twee jaar geleden op de plank zijn gelegd, maar nu moet ik u melden dat die plannen niet meer op de plank liggen. Ze worden nieuw leven ingeblazen en bijgewerkt voor gebruik in de hoogste prioriteit.

In audiobrief nr. 55 afgelopen juni meldde ik dat de bolsjewieken een all-out aanval maakten om de controle over het Kremlin te heroveren. Ze gebruikten elk wapen dat ze tot hun beschikking hadden, inclusief synthetische stoffen. De bolsjewieken stonden een tijdje op het punt succes te behalen. De nieuwe regeringsgroep van Rusland werd zwaar gewond en velen werden gedood. Het gebeurde allemaal zonder enige waarschuwing aan het publiek. Maar zonder uitleg vertraagde de Russische uitzetting van bolsjewieken in het midden van 1980 tot een druppeltje water en zo bleef het gedurende de tweede helft van 1980.

Vanaf nu lijken de nieuwe Russische heersers de Bolsjewistische aanval op het Kremlin te hebben teruggeslagen. Twee maanden geleden, midden januari, hervatte Rusland abrupt de grootschalige uitzetting van bolsjewieken. Maar de strijd is nog niet voorbij, er is nog steeds onrust in het Kremlin, en eerder deze maand werd het bolsjewistische tij uit Rusland weer teruggesneden. De nieuwe Russische heersers hebben net een zeer nauwe roeping gehad.

Ondertussen zijn er nieuwe voorbereidingen voor de oorlog in de Verenigde Staten. Er wordt nu een nieuwe grote strategie voor de nucleaire oorlog in gang gezet. Er moeten nog veel details over dit enorme nieuwe plan worden uitgewerkt, en ook de bolsjewieken moeten zich bezighouden met de beperkte macht die nu wordt uitgeoefend door het afbrokkelende Rockefeller kartel. Toch zijn de grote lijnen van de nieuwe oorlogsstrategie al duidelijk omschreven. De nieuwe Bolsjewistische weg naar Nuclear War One bestaat uit vijf parallelle tracks. Ze gaan alle vijf de tracks tegelijk af, op vijf fronten.

Deze vijf tracks zijn:

Track 1 " Hou de Russen uit balans door middel van interne onrust, Track 2 " Get the American people ready for war, Track 3 "Een beperkte maar cruciale Amerikaanse militaire terugkeer naar de ruimte, Track 4 " Continue uitbreiding van offensieve wapens voor een nucleaire oorlog, en Track 5 "De creatie van ongekende meerdere crises in de wereld.

Ik heb je al een beetje verteld over Track 1 van het plan.. Dat is, het stimuleren van interne problemen in Rusland.

Wat Track 2 betreft, ik heb in mijn inleiding iets gezegd over de psychologische programmering van Amerika voor oorlog. Onze voorbereiding op oorlog, economisch en politiek, verdient nadere toelichting, en ik zal dat ook doen in mijn tweede onderwerp.

Track 3 van de Bolsjewistische oorlog draait om het Space Shuttle Program. In audiobrief nr. 62 onthulde ik de geheime militaire missie van de shuttle Columbia, gepland voor lancering begin deze maand. Het doel is om een laser-gewapende, geharde spionagesatelliet in een baan te plaatsen. Als het lukt, zal het de eerste keer in drie jaar zijn dat de Verenigde Staten een spionagesatelliet hebben gehad die lang dienst heeft. Rusland heeft alle anderen vernietigd. Ik heb ook in mijn laatste rapport onthuld dat de spectaculaire ruimteshuttle die binnenkort zal beginnen, eigenlijk twee shuttles zal omvatten, niet slechts één. Ik kan nu melden dat het plan is om vier (4) militaire missies zoals deze uit te voeren. Dit kan zelfs als er een shuttle verloren gaat op elke missie omdat er, mijn vrienden, al vijf (5) ruimteshuttles bestaan. Slechts twee

daarvan zijn ooit in het openbaar gezien.. de Enterprise in 1977, en de Columbia nu op Cape Canaveral. De andere drie worden uit het zicht gehouden.

Onder Track 4 van het oorlogsplan, worden alle offensieve wapens klaargemaakt... een geheim, sommigen niet. Eén uiterste is de geheime wapens. Een van deze is de stiekem ingezette Amerikaanse mobiele ICBM, de Minuteman TX die ik voor het eerst openbaar maakte in audiobrief nr. 55. Een andere is de vloot van 52 resterende Titan-2 raketten gewapend met reusachtige kobalt doomsday kernkoppen, zoals ik gemeld in september afgelopen september. Integendeel, de algemeen bekende strategische wapens zijn het tegenovergestelde. Ook zij worden voorbereid, hoe verouderd ze ook zijn geworden. Zo heeft het Strategisch Luchtcommand op 8 februari vorige maand zijn grootste luchtoperatie sinds de Tweede Wereldoorlog uitgevoerd. SAC gooide alles wat het had in de oefening. Honderden oude B-52's zuchtten in de lucht samen met diverse Fb-111's en tankers. Als er oorlog komt, weten de bolsjewieken dat er maar weinig zullen doorkomen tot hun doelwitten, en niemand zal terugkeren. Maar ze zullen toch in het conflict worden gegooid, alleen voor overlast. De bolsjewistische houding is: Elk klein beetje helpt.

Al deze dingen zijn belangrijk, mijn vrienden; maar Track 5 van het plan kan het belangrijkste van alles zijn. Dat is het deel van het plan waarin wordt opgeroepen tot meerdere crises. Het is door deze crises dat de bolsjewieken verwachten te bereiken wat ze tot nu toe zijn ontzegd.. een waterdichte trigger voor een nucleaire oorlog One. Ze zijn van plan om de Russen te confronteren met zoveel mogelijke wegen naar oorlog dat de Russen niet kunnen dekken ze allemaal. Door dit plan zal de hele wereld snel met ruzie en onrust te maken krijgen. We zullen niet langer slechts de ene crisis na de andere zien.In plaats daarvan zal het twee, drie, vier, vijf grote crises in de wereld allemaal tegelijk zijn.

Zelfs nu begint het te gebeuren. Op dit moment zijn er tegelijkertijd crises in El Salvador en in Polen.. een bedreigt de Russische cliëntstaat Cuba, terwijl de andere Rusland zelf bedreigt. En in de komende maanden zullen er meer zijn, met betrekking tot het Midden-Oosten, de Perzische Golf, het Rode China en Australië.

Alle vijf tracks in het opkomende Bolsjewistische oorlogspad komen rond medio 1982 samen. Tegen die tijd verwachten ze Amerika op oorlogsbasis te hebben, zoals ik verder zal uitleggen in mijn tweede onderwerp. Alle vier de ruimte-shuttle missies zijn gepland om dan klaar te zijn. De aanvalswapens die nu in de werken zullen klaar zijn, en tegen die tijd zal de wereld in een kaldron van crises zijn gemaakt om de nucleaire oorlog plotseling en zonder waarschuwing te laten ontketenen. Net zoals crises in de Balkan de eerste wereldoorlog hebben veroorzaakt, zal een wereld in crisis leiden tot nucleaire oorlog één.

De Russische inlichtingendienst heeft het Kremlin al geïnformeerd over het nieuwe grootse plan van de bolsjewieken hier. De Russische leiders hebben geoordeeld dat informatie in het licht van hun eigen dodelijke strijd om de controle over de Russische regering in het afgelopen jaar te behouden, en ze zijn tot een besluit gekomen: De tijd is gekomen voor Rusland om de voorbereidingen voor hun eerste aanval op de Verenigde Staten te hervatten!

In januari 1980 onthulde ik dat de hardliners weer de controle hadden in het Kremlin. Ze geloven dat een nucleaire oorlog onvermijdelijk is, dat de bolsjewieken het zullen blijven proberen tot ze het tot stand brengen. Volgens hen is de enige realistische aanpak om het onvermijdelijke conflict met de minimale slachtoffers van Rusland te winnen. Bovendien is hun planning erop gericht slachtoffers en onomkeerbare milieuschade aan de planeet Aarde te minimaliseren.

In audioletter 38 beschreef ik wat de Russische heersers hun “kosmische perspectief” noemen. Ze kijken vooruit naar de dag waarop de planeet Aarde zelf het hoofdkwartier van het Interplanetaire Russische Rijk zal zijn.

Als de bolsjewieken hier het eerst slagen om te slaan, zal de aarde vergiftigd worden met dodelijke straling en radioactieve neerslag wereldwijd; Toch zullen de bolsjewieken zelf grotendeels ontsnappen aan het lot dat zij ons zullen brengen, want door het moment voor oorlog te kiezen, zullen zij veilig en gezond kunnen verstoppen in dure oorlogsbunkers van de regering!

Maar de Russische heersers zijn niet van plan dat te laten gebeuren. Ze zijn nu van plan om eerst toe te slaan. Ze zijn van plan Amerikaanse raketten in hun silo’s te vernietigen en daarmee te voorkomen dat hun oude nucleaire kernkoppen de aarde besmetten. In plaats daarvan zijn de Russen van plan om de hele oorlog te voeren met hun nieuwe wapens die geen gevolgen hebben. Er zullen geofysische oorlogvoeringen zijn, verbrijzelde reservoirs en dammen, neutronenbommen, en deeltjesstraalstralen vanuit de kosmosferen boven en vanuit de maan! Kortom, de Verenigde Staten zoals wij die kennen zullen er niet meer zijn.

Maar onze pijn zal alleen voor ons zijn.. Er zal geen neerslag om de rest van de wereld teisteren. Binnen de Verenigde Staten, landelijke gebieden en kleine steden zonder militaire of andere federale installaties zal worden gespaard. Als de Russen dit plan volgen, zullen de plattelandsgebieden relatief veilig zijn in de eerste aanval... maar het lot dat nu op ons land wacht, bedelaars beschrijving. We hebben de satanische bolsjewieken toegestaan om onder ons te leven, onze idealen te vervormen en onze natie te verpesten. We hebben hun intriges niet weerstaan om ons in oorlog te krijgen; dus, nu, zijn er plannen gemaakt door Rusland om de bolsjewieken hier te vernietigen.. en als dat gebeurt, mijn vrienden, zullen tientallen miljoenen van ons ook met hen sterven.

Onderwerp 2: Vorige week op 26 maart werd een nieuwe presidentiële raad opgericht door een presidentieel uitvoerend bevel. Het heet de President’s Council On Integrity and Efficiency. De Raad zal 23 leden tellen. Dit omvat ambtenaren van het Bureau voor Management en Begroting (OMB), de FBI, het ministerie van Justitie, de algemene Rekenkamer van het Congres en vertegenwoordigers van bepaalde kabinetssecretarissen. Het zal ook 16 inspecteurs-generaal omvatten die zijn toegewezen aan verschillende overheidsdiensten.

De functie van inspecteur-generaal is zelf een nieuwe. Het werd in 1978 door het Congres opgericht. Het was de inspecteur-generaal van de Schatkist die een nutteloos rapport over Fort Knox stuurde naar senator William Proxmire afgelopen 30 september 1980. Ik heb dat rapport onlangs voor u besproken in eerdere audiobrieven. Het gaf de oppervlakkige indruk van een onderzoek om het algemeen belang te beschermen, maar de enige echte functie was om te helpen de deksel op de bedekte Gold Scandal.

Ook wordt ons verteld dat de nieuwe Raad voor integriteit en efficiëntie wordt opgericht om verspilling, fraude en inefficiëntie in de regering uit te roeien. We moeten geloven dat het de manier is om de regering in de gaten te houden, maar, mijn vrienden, dit is niets meer dan suikerlaag voor dictatuur. Het is rechtstreeks afkomstig van de pagina’s van de geheime nieuwe grondwet voor Amerika die ik voor het eerst openbaar maakte in 1975. We zijn getuige van de creatie van wat de geheime nieuwe grondwet noemt “de wachtdienst.” De zogenaamde wachtdienst zou worden geleid door een ambtenaar die de “Watchkeeper” wordt genoemd. De Wachtmeester, mijn vrienden, komt overeen met de voorzitter van de nieuwe Raad voor integriteit en efficiëntie, Edwin Harper.

De geheime nieuwe grondwet bepaalt, citaat:

“Met de hulp van een passend personeel verzamelt en organiseert de Waakmeester informatie over de geschiktheid, bekwaamheid en integriteit van overheidsinstanties en hun personeel.”

Verder voegt de nieuwe grondwet eraan toe dat om de doelstellingen van de wachtdienst te verwezenlijken, wordt geciteerd:

“Het personeel kan worden aangesteld, onderzoeken, getuigen worden onderzocht, audits worden uitgevoerd en de vereiste informatie wordt verstrekt.”

Als u een van degenen bent die een kopie van het rapport van de inspecteur-generaal van de Schatkist eiste aan senator Proxmire, dan zou de woorden die ik net las uit de geheime nieuwe grondwet zeer relevant moeten klinken. Dit zijn precies wat de zogenaamde inspecteur-generaals beweren te doen; en bij het beschrijven van de nieuwe Raad voor integriteit en efficiëntie, zeiden de woordvoerders van het Witte Huis dat de Raad de taak zal hebben zich te ontwikkelen, citaat:

“Een korps van goed opgeleide en hoogopgeleide auditors en onderzoekers.”

Mijn vrienden, ik maakte voor het eerst de geheime nieuwe grondwet voor Amerika bekend in mijn Audio Book pratende tape nummer 4 in juli 1975. Kort daarna bracht ik ook een pamflet uit met de hele tekst van de geheime nieuwe grondwet. Dat is wat ik las van een paar momenten geleden. Zoals ik in mijn speciale Audio Book tape heb uitgelegd, is het een uitgebreid recept voor Corporate Socialist Dictatuur hier in Amerika.

Toen ik de geheime nieuwe grondwet in 1975 voor het eerst openbaar maakte, hoopte wijlen Nelson Rockefeller, toen vice-president, dat het allemaal tegelijk zou worden. Tegelijkertijd verwachtte hij dat hij zich negen jaar lang tot voorzitter van de nieuwe vermomde dictatuur zou maken. En als Sara Jane Moore niet had gemist toen ze op president Gerald Ford schoot, had Rockefeller het misschien kunnen zijn gelukt, maar door de genade van God is het niet zo gelopen.

Dus in plaats daarvan, Nelson’s overleden broer John D. Rockefeller III heeft een alternatief plan. In de volledige pagina’s van de advertenties in heel Amerika werd een “Manifesto of Change” gepubliceerd. Het heeft een zogenaamde “Bicentennial Era” uitgeroepen van 1976 tot 1989. Men zei dat het 13 jaar duurde vanaf het begin van de Amerikaanse Revolutie tot de uiteindelijke opkomst van de nieuwe Amerikaanse regering 200 jaar geleden; en dus zeiden ze dat ze zichzelf weer zo lang zouden geven, indien nodig, om opnieuw de Amerikaanse regering te revolutioneren.

De meeste mensen zijn al lang vergeten dat het tweehonderdjarig bestaan en de obscure verklaringen van de komende verandering zullen komen; maar stap voor stap wordt de geheime grondwet geleidelijk aan al overal om ons heen ten uitvoer gelegd. Het werd in gang gezet door het Corporate Socialist Rockefeller kartel, en sinds de verkiezing van november 1980 probeert de afbrokkelende Rockefeller machine het vooruit te duwen. Zelfs de luide kreten van regeringsderegulering zijn niet wat ze lijken te zijn. Ze zijn eigenlijk bedoeld om de weg te effenen voor de zogenaamde “corporate authorities” die in de geheime nieuwe grondwet zijn beschreven. Deze zouden “grote ondernemingen” in staat stellen om zonder overheidsinperking te functioneren en toch levens- en doodskracht te uitoefenen over alle kleine ondernemers.

Het werd allemaal in gang gezet door de vier gebroeders Rockefeller in hun hoogtijdagen, maar twee jaar geleden werden de Broeders in het geheim verwijderd door de bolsjewieken, en nu maken de bolsjewie ken zelf deel uit van deze bedrijfssocialistische plannen tegen het Rockefeller kartel. Een voorbeeld was de beslissing van het Hooggerechtshof Branti die ik onthulde in audiobrief nr. 61. Door die beslissing is de nieuwe regering hier in Washington al

begonnen met het hernoemen van een aantal van de inspecteur-generaal die Carter-overvallers waren, dus het is nu een zeer gemengde zak.

De hergroepeerde Rockefeller-troepen onder John J. McCloy winnen langzaam aan macht; maar zoals ik in audio-brieven nrs. 60 en 61 voor november en januari vermeldde, zijn de bolsjewieken van plan de zogenaamde Reagan-regering te korten. Twee dagen geleden buiten het Washington Hilton Hotel hier, gebeurde het bijna al. De regering van Reagan werd die tijd niet tegengehouden, maar de plannen van het Rockefeller-kartel zullen wel enige vertraging oplopen. Ondertussen zullen de bolsjewieken hier hun inspanningen verdubbelen om de totale controle over de regering van de Verenigde Staten te heroveren.

Ondertussen wordt de Verenigde Staten gesloten om zich klaar te maken voor de oorlog. Geld wordt afgeleid van allerlei programma's met het excuus dat ze verspillend en inflatoire zijn. Maar de fondsen worden gedumpt in plaats van in het meest verspilling en inflatoire gebruik van alle.. massale financiering voor onproductieve wapens om een onnodige en hopeloze oorlog te bestrijden! Ondanks alle politieke retoriek over de inflatiebestrijding zal het steeds slechter worden. De ene cosmetische maatregel na de andere zal worden aangekondigd, maar ze zal niet werken, mijn vrienden, omdat ze niet moeten werken.

Tenslotte zal de tijd rijp zijn voor dramatische actie. De president zal de natie aankondigen dat de situatie wanhopig is. Hij zal zeggen dat het tijd is voor harde actie en miljoenen Amerikanen zullen het daarmee eens zijn, en daarmee zal hij een nationale economische noodsituatie verklaren. Het zal weer als augustus 1971 zijn. President Nixon verklaarde een "economische noodsituatie" om de inflatie te bestrijden. Er waren dramatische acties voor cosmetische effecten, waaronder loon- en prijscontrole; maar de belangrijkste actie werd nauwelijks opgemerkt. Nixon sloot het GOLD venster voor internationale nederzettingen. Het was eigenlijk een geheime oorlogsverklaring tegen de dollar, vermomd om er als het tegenovergestelde uit te zien. Het zette het stagflation tijdperk af met inflatie veel erger dan wat er eerder was gegaan.

We zullen opnieuw te horen krijgen dat er een nationale economische noodsituatie wordt afgekondigd om de inflatie te bestrijden, en net als voorheen zullen er dramatische maatregelen worden genomen voor psychologische gevolgen, maar uiteindelijk zal het resultaat weer alleen maar zijn om de zaken erger te maken.

De plannen worden nu opgesteld om de nationale economische noodsituatie tegen het einde van 1981 uit te roepen. Het meest dramatische deel van het plan heeft te maken met de $100,00 rekening. In dat verband begint onze psychologische programmering voor de komende dingen al met het zogenaamde "nieuws." Op dit moment horen we steeds meer over de oude theorie dat de geldhoeveelheid de sleutel tot inflatie is. Degenen die deze geldvoorraadtheorie onderschrijven worden "monotaristen" genoemd.

Monetaristische theorie houdt geen water meer, zoals ik acht jaar geleden al uitlegde in mijn boek "The Conspiracy Against The Dollar." In dit tijdperk van multinationals zijn andere krachten veel belangrijker dan de geldhoeveelheid, maar de nieuwe regering zit vol met geldschieters. Ze geven aan dat als we de geldhoeveelheid konden beperken, de inflatie zou afnemen.

In een schijnbaar niet-verwante geest horen we de laatste tijd veel over de tonnen geld die de georganiseerde misdaad gebruikt. Een recent verhaal over het CBS-televisieprogramma "60 Minutes" was hiervan een voorbeeld. Het verhaal ging over de oceanen van $100,00 biljetten die tegenwoordig door Miami banken stromen. Er zijn er zoveel dat ze niet geteld worden, ze worden gewogen. Het programma toonde $100,00 facturen worden gebundeld en gestapeld voor opslag en verzending naar andere banken door de Federal Reserve branch bank in Miami.

Het doel van het programma was dat veel van dit geld drugsgeld was. Banken nemen enorme hoeveelheden geld op, meestal in $100.00 biljetten, in gebieden waar de georganiseerde misdaad zwaar is. Maar in andere gebieden is geld schaars. Als je dat niet gelooft, ga dan naar je bank en probeer $1000 of $2000 contant op te nemen, als je zoveel op een rekening hebt. Op veel gebieden wordt u geweigerd; de bank zal u vertellen dat u zult moeten wachten tot het geld beschikbaar zal komen.

Op deze en andere manieren, mijn vrienden, zal het $100,00 wetsvoorstel geleidelijk worden omgezet in een stroman om neergeslagen te worden in de komende economische noodsituatie. Wanneer de economische noodsituatie wordt verklaard, de presidentiële Executive Order zal verklaren de $100,00 wetsvoorstel illegale tender. Iedereen met $100,00 rekeningen zal een korte tijd om ze in te lossen. De aflossingsperiode die momenteel wordt gepland, bedraagt drie (3) dagen. Daarna wordt het wetsvoorstel van 100 dollar door de Verenigde Staten verworpen. Als je nog steeds een na dat, je gewoon pech.

Om uw $100,00 rekeningen in te lossen, moet u naar uw eigen bank gaan, een waar u een rekening hebt. Geen enkele bank zal worden verplicht om rekeningen in te lossen voor niet-deposanten tenzij u een verklaring tekent dat u geen rekeningen hebt in een andere bank. Wanneer u uw $100,00 rekeningen in te leveren bij de bank, zult u worden vereist door de president van de Executive Order om uw naam, adres en sociale zekerheid nummer te geven. Als u in te leveren meer dan een bepaald klein bedrag, misschien $ 500,00, zult u ook worden verplicht om een verklaring waarin staat waar u ze hebt ondertekend. Tot datzelfde kleine bedrag, de bank zal uw $100,00 facturen in contanten van kleinere denominaties inwisselen. Elk bedrag dat verder gaat zal alleen worden ingewisseld als een storting op uw account op enig moment.

Dit alles zal een complete schok zijn voor het Amerikaanse volk. De enige voorafgaande kennisgeving van de $100,00 wetsvoorstel afwijzing zal gaan naar buitenlandse centrale banken. Een paar 24 uur voor de noodverklaring, zullen ze worden geïnformeerd over. De enorme hoeveelheden van $100,00 facturen in het buitenland zullen onderworpen zijn aan dezelfde korte aflossingsperiode als hier in de Verenigde Staten.

De afwijzing van het $100 wetsvoorstel door Amerika zal worden afgeschilderd als een zware aanval op inflatie en misdaad. De openbaarmakingsbepalingen zouden bedoeld zijn om houders van verborgen rijkdom, waaronder criminelen, te onthullen. Belangrijker nog, de eliminatie van de $100,00 wetsvoorstel zal zogenaamd helpen brengen de geldhoeveelheid onder controle.. en met het, inflatie!

Honderd dollars zijn nu ongeveer een derde van de totale dollarwaarde van alle Amerikaanse valuta in omloop hier en in het buitenland. Onder het plan, zullen velen worden ingewisseld als bankdeposito ’s.. dat wil zeggen, boekhouding vermeldingen. Die kunnen veel gemakkelijker worden bekeken en gecontroleerd dan contant geld. We zullen zelfs worden verteld dat de vermeende anti-criminaliteit hoek zal een anti-inflatie bonus hebben. Criminelen met grote biljetten van $100.00 kunnen besluiten om ze nooit in te leveren en daardoor zich te onthullen, en dat zal resulteren in een werkelijke daling van de geldhoeveelheid. De monetaire politici zullen ons verzekeren dat dit zal zijn als het in de gezwollen ballon van de inflatie steken. De presidentiële Executive Order die de noodsituatie verklaart zal ook een “Bank Holiday” van meerdere dagen verkondigen. Dit zal zijn om de banken voor te bereiden op de aflossings-rush die volgt. Wanneer de banken heropenen, zal de werkelijke aflossingsperiode in te leveren in uw $ 100.00 facturen beginnen.

De noodproclamatie zal ook de aandelenmarkten van de natie voor een vergelijkbare periode sluiten. Hiervoor zullen twee excuses worden gegeven. De regering wil Wall Street het nieuws

op een ordelijke manier laten opnemen zonder enige kans op paniek. Het andere excuus is dat er grote bedragen aan misdaad gerelateerde $100 biljetten witgewassen worden via de beurs. De afkap van die geldtransacties zal als een schok komen naar Wall Street.

Als een psychologische truc, zal het een meesterslag zijn. Het zal lijken te zeggen dat Amerika eindelijk serieus is geworden over zijn inflatie. De dollar zal tijdelijk sterker worden in het buitenland, en de prijs van goud zal dalen. Speculatoren met voorkennis zullen goud kort voor de tijd verkopen; dan zullen ze, na de prijsdalingen, het goud weer opkopen. De psychologische schok van de $100,00 truc zal snel uitgewerkt, en dan goud prijzen zal weer omhoog gaan op de kam van nieuwe crises.

Voor al zijn dramatische gevolgen, de afwijzing van de $ 100 wetsvoorstel zal geen blijvende gevolgen voor de inflatie. De monetaire politici zullen het verdedigen, zoals dat gerechtvaardigd is door hun geldvoorraadtheorieën, maar het zal eigenlijk niets anders dan de symptomen van inflatie aanvallen.

Als de inflatie echt moet worden hersteld, moet dat gebeuren door naar de OORZAKEN te gaan, en dat kan niet zonder het schandaal van de ontbrekende Amerikaanse goudreserves aan te pakken.

Toch zal de eliminatie van de $100,00 rekening een blijvend effect op een andere manier hebben. Het zal beginnen Amerikanen te conditioneren aan het idee dat er niets heiligs is aan de munt die we gewend zijn te gebruiken. Nog even verderop, zal het proces worden voltooid door onze verschrompelende dollars te vervangen door een nieuwe valuta. Maar zelfs dat zal slechts een wegstation zijn op weg naar de eindbestemming van een cashless samenleving.

De laatste droom van de geldmonopoliemeesters is om alles te reduceren tot kredietinzendingen die door computers worden verwerkt. Als ze dat kunnen bereiken, dan zullen ze totale controle over de geldhoeveelheid bereiken; en ze geloven dat ze ook totale controle over jou en mij zullen bereiken. Eindelijk zullen we allemaal hun slaven zijn.

De verklaring van economische nood zal ook een ander doel hebben. Het zal in het geheim de noodmachten van de president activeren voor oorlogsmaatregelen. Amerika zal sneller op oorlogsbasis gaan. De bureaucratie van de controle op oorlogstijd zal beginnen op te drijven, allemaal in de naam van “bestrijding van inflatie”; en na geterroriseerd door de regering in het omzetten van onze $100,00 biljetten, zoals we ons goud in 1933 deden, zullen wij Amerikanen beginnen met het ontwikkelen van een oorlogsmentaliteit. Het zal plaatsvinden op een onderbewust niveau. De meesten van ons zullen niet kunnen bepalen waarom we ons op een of andere manier ongemakkelijk voelen; maar zonder een woord te worden verteld, zullen Amerikanen de spookachtige vooroorlogse echo’s van de jaren 1930 voelen. De $ 100.00 bill episode zal ook velen van ons zich hulpeloos voelen om de schijnbaar almachtige regering te weerstaan. De boodschap zal in onze gedachten worden gebrand: Gehoorzaam of anders. We zullen op weg zijn naar oorlog, en we zullen ook op weg zijn naar dictatuur hier in Amerika!

Je besluit om te vluchten of te vechten.

Onderwerp 3.. Mijn vrienden, dit zijn de dingen die nu worden gepland voor ons. Het is echt, het gebeurt. Als je het nog steeds niet gelooft, denk dan nog eens aan die momenten buiten het Washington Hilton Hotel twee dagen geleden. Moordpolitiek en zelfmoord voorbereide oorlogen moeten stoppen. Wij zijn op dit punt op een economische weg gekomen, dus ook wij moeten met economische wapens terugvechten om dit te stoppen.

Het enige economische wapen dat groot genoeg is om het werk te doen is het goudschandaal rond Fort Knox. Dat heb ik vorige zomer in audiobrief nr. 56 uitgelegd toen ik je mijn antwoorden gaf op de vraag: “Wat kan ik doen?” De laatste tijd lijken een paar van mijn

luisteraars dit uit het oog te verliezen, dus ik denk dat ik het nog eens moet zeggen: Als we iets willen doen aan onze koppie naar een ramp toe, is het goudschandaal rond Fort Knox de manier om het te doen. Als we ons vervelen en er van weglopen, mijn vrienden, is het voorbij! We zullen Amerika's laatste kans hebben verspeeld.

Misschien zijn er onder jullie die moe worden van onze "preventieve oorlog van de waarheid." Daarom was ik zo terughoudend om ooit het proces te beginnen om jou mijn antwoorden te geven op de vraag: "Wat kan ik doen?" Toen ik afgelopen zomer begon met dit in audiobrief nr. 56 te doen, heb ik zo sterk als ik kon benadrukt dat we het moeten volhouden als we willen winnen; Maar in onze versnelde wereld vandaag, schandalen zijn als water gegoten over zand.. Ze maken een grote spetter voor een moment, maar ze nauwelijks zinken in voordat ze zijn verdwenen.

Veel mensen vervelen zich, ze zijn vergeetachtig, ze verliezen snel interesse; en omdat dit alles zo waar is, weten onze vijanden altijd dat ze met alles weg kunnen komen. Ze hoeven alleen maar even te wachten en we zullen ze verplichten door het te vergeten, wat het ook was. Als er sommigen zijn die zich zo voelen, is het Beter dat ze nu teruggaan en niet verder gaan. Beter om nu te vluchten voor de catastrofe, voordat het gebeurt, dan later te eindigen als een zielige vluchteling uit een verwoest Amerika. Tegen degenen die vinden dat ze die keuze moeten maken, kan ik alleen maar zeggen: Ga, en moge God met u zijn.

Maar grote aantallen van jullie zeggen nog steeds in jullie brieven: "Wat is de volgende stap? Wat is de volgende actie die we kunnen ondernemen?" Tegen jullie zeg ik: "Mogen we nu onze 'Preventieve War of Truth' verdubbelen."

Het is tijd voor ons om onze tweede wind te trekken, want hoe langer we volhouden zonder op te geven, hoe meer ontzet onze vijanden zullen worden.

In Onderwerp 2 heb ik gesproken over de oprichting van de nieuwe Raad van de voorzitter inzake integriteit en efficiëntie. Ik onthulde ook zijn ongeautoriseerde bron.. de geheime nieuwe grondwet voor dictatuur in Amerika. Maar net als andere recente presidenten is de huidige bewoner van het Oval Office een acteur, die doet wat hij geprogrammeerd is. In het verleden hebben andere voorzitters later hun diepe spijt uitgesproken over het nemen van acties die zij destijds niet begrepen:

Woodrow Wilson had er openlijk spijt van dat hij het wetsvoorstel voor de Federal Reserve System heeft ondertekend.

Harry Truman betreurde zijn oprichting van de CIA, zoals hij in het openbaar zei kort na de moord op president Kennedy in Dallas.

En aan het einde van zijn presidentschap, gaf Dwight Eisenhower een waarschuwing tegen het militaire industriële complex dat zijn openbare leven had gedomineerd.

Er zou dus een lichtpuntje van hoop kunnen zijn in verband met de nieuwe Raad inzake integriteit en efficiëntie. Net na de ondertekening van de Executive Order om het te creëren, de entiteit President Reagan zei:

"We zullen elk spoor volgen, elke incompetente persoon uitroeien en elke boef vervolgen die we vinden die de mensen van dit land bedriegt."

Mijn vrienden, als de president dat echt meende, dan moeten we hem er ook bij betrekken. Als hij ze niet meende, dan moeten we zijn bluf noemen, want het enige wat gevaarlijker is dan een verklaarde vijand is een valse vriend. Hoe dan ook, u hebt het recht om de president om schadeloosstelling van klachten te verzoeken.

Dus, vrienden, dit is wat ik voorstel.

De president beloofde, citaat: “... elke boef te vervolgen die we vinden die de mensen van dit land bedriegt.” En wij, de mensen, zijn bedrogen uit praktisch onze hele monetaire goudvoorraad. Honderd jaar geleden schraapten duizenden hardwerkende goudzoekers dat goud, een of twee harde ounces tegelijk, samen; maar een paar gemanicuurde internationale bankiers en hun bureaucraten waren in staat om al dat goud uit schatkistbewaarplaatsen te “mijnen” zonder zelfs hun handen te vuilen!

De president beloofde ook, citaat: “We gaan elk spoor volgen...” Als hij die woorden bedoelt, dan moet hij graag doen wat noch senator Proxmire, noch de Federal Reserve Banks tot nu toe hebben willen doen. Hij zou graag de vele aanwijzingen volgen die al aan het licht zijn gekomen over onze gestolen goud.

Mijn vrienden, we moeten het Witte Huis bombarderen met MAILGRAMS..geen brieven, geen ansichtkaarten, maar Mailgrams.. hoe meer hoe Beter van u, uw vrienden, uw buren, uw familieleden. Het kost je wat geld om Mailgrams te sturen, maar de inzet is enorm. Dit is een van die momenten waarop halve maatregelen of penny-pinch ons duur zal kosten, zeer duur! We moeten impact hebben.

Om uw Mailgram te sturen, belt u gewoon Western Union en zegt u dat u een MAILGRAMS wilt sturen naar president Reagan, en dicteert u uw boodschap. Hier is een voorbeeld om je te starten:

"Beste president Reagan:

Toen u onlangs uw nieuwe Raad voor integriteit en efficiëntie in het leven hebt geroepen, heeft u enkele opmerkingen gemaakt die ik van harte waardeer. Je beloofde om alle aanwijzingen te volgen in het uitroeien van degenen die de mensen van dit land bedriegen. Ik zou graag geloven dat je echt die woorden meende, en al mijn vrienden en buren ook. Daarom wil ik uw dringende aandacht vestigen op enkele zeer opvallende aanwijzingen die moeten worden gevolgd. Ze wijzen op desastreuze bedrog van het Amerikaanse publiek door bepaalde mensen in de regering. Ik doel op het toenemende bewijs dat grote hoeveelheden van de vermeende goudvoorraden van Amerika illegaal zijn verwijderd.

In een cassette commentaar vorige maand, maakte dr. Beter twee schatkistdocumenten openbaar die elkaar tegenspreken. Beide documenten hebben betrekking op de London Gold Pool zendingen van de jaren 1960, maar er is een discrepantie van 165 miljoen ounces tussen hen. Tegen de huidige prijzen van meer dan tachtig miljard dollar, veel meer dan de bezuinigingen die u nu voorstelt. Als er een aanwijzing is die we moeten volgen, dan is dit zeker. Dat kunt u gemakkelijk doen, Mr President, aangezien dr. Beter Washington kantoor dicht bij het Witte Huis ligt. dr. Beter heeft beloofd zijn luisteraars op de hoogte te houden van uw reactie, en ik zal iedereen die ik ken op zijn beurt informeren. "

Einde van Mailgram, gevolgd door uw naam en adres.

Vrienden, de tijd wordt korter en korter. We moeten weten wie voor ons is, het volk van Amerika, en wie tegen ons is. Senator Proxmire heeft laten zien dat hij niet voor ons is; de presidenten en directeuren van de regionale Federale Reserve Banken doen geleidelijk hetzelfde door niet te handelen; dus nu is het aan de president. Laten we bidden dat zijn reactie anders zal zijn, maar hoe dan ook zullen we het weten.

Nu is het tijd om je mijn “Last Minute Samenvatting” te geven. Twee dagen geleden werd geprobeerd de nieuwe regering te ontbinden onder de naam Ronald Reagan, maar de poging mislukte, waardoor we een uitstel kregen van een onmiddellijke terugkeer naar de totale

bolsjewistische controle over de regering. Toch wordt Amerika gesloten voor oorlog. Een “Verklaring van Economische Noodgeval” wordt gepland voor eind dit jaar, dat zal omvatten afwijzing van de $ 100.00 wetsvoorstel. Tegelijkertijd worden de machines van Dictatuur langzaam vormgegeven. En nu, plannen worden opnieuw gelegd.. niet alleen hier, maar ook in Rusland.. voor een eerste staking in de volledige nucleaire oorlog!

Vrienden, er is maar één manier om dit te stoppen... dat is om de verantwoordelijken bloot te leggen voordat Amerika aan het zwaard wordt gezet. Het Zwaard van onze Heer Jezus Christus is de WAARHEID; en als we alleen dit wapen van de Waarheid zullen gebruiken, zullen we merken dat het krachtiger is dan alle andere wapens die door de mens zijn bedacht.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 64

27 april 1981

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 27 april 1981, en dit is mijn audiobrief nr. 64.

“T min 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4... We zijn begonnen met de hoofdmotor. We hebben de hoofdmotor gestart.” (Motorgeluid neemt het over voor ongeveer twee seconden) “...liftoff van Amerika’s eerste Space Shuttle, en de Shuttle heeft de toren vrijgemaakt.” (Daarna weer het brullende geluid op de audiobrief tape.)

En zo begon het allemaal, mijn vrienden, slechts twee weken geleden..zondag 12 april 1981. Na jaren vertraging was Amerika’s eerste poging om een ruimteshuttle in de baan te lanceren eindelijk begonnen.

In de voorbije dagen was de stem van Mission Control altijd een bekend kenmerk van Amerikaanse bemande vluchten naar de ruimte. In de vroege dagen, beginnend met “Project Mercurius,” was de stem die van kolonel John (Shorty) Powers. Later, tijdens het “APOLLO” programma waren er andere stemmen; maar ongeacht wie het was, die bekende stem van “Mission Control” zou altijd bij ons blijven in elke ruimtevlucht.. dat wil zeggen, tot deze tijd. Dit keer was de stem van Mission Control, tot het moment van lancering, die van NASA woordvoerder Hugh Harris. De laatste woorden die Harris sprak als de stem van Mission Control waren de woorden die je net hoorde: “De Shuttle heeft de toren vrijgemaakt.”

Televisiecamera’s volgden de Shuttle toen hij steeds hoger op een kolom stoom en rook klom. Nog 30 seconden en zo, we mochten het langzaam weggebraakt gebrul van de Shuttle raketmotoren horen. Toen veranderde het geluid van Mission Control abrupt. Precies 45 seconden na de lancering, werd “live” audio van Mission Control beëindigd. NASA begon de radio- en televisienetwerken een uitgebreide opname van de band te geven, die door NASA al lang voor de tijd was voorbereid. De overgang van “live” audio naar de NASA-opname klonk als volgt: (Eerst, luid gebrul gedurende 10 seconden, abrupt vervagend, dan in een gestaag toenemende in-luidende neuriënde-zweer-gezwel gedurende 10 seconden.) “4-34...?” “Roger.” (Meer van het gebrul.)

Slechts 45 seconden na de lancering begon de valse NASA dekking van de vlucht van de “Columbia.” We konden de Columbia nog wel zien door middel van lange afstandstelevisies voor anderhalve minuut, maar de geluiden die we hoorden waren niet langer “levend.” Het waren de geluiden van de speciale NASA opnames. Voor de eerste minuut van de opname hoorden we niets anders dan de geluidseffecten die het gesprek tussen de Shuttle en NASA-Houston simuleren. Toen hoorden we voor het eerst de anonieme nieuwe stem van Mission Control. Het was niet langer de bekende live stem van Hugh Harris, maar de opgenomen stem van iemand anders. Voor het toegevoegde realisme werd de nieuwe stem op zijn beurt onderbroken door de stem van de vermeende capsulecommunicator Daniel Brandenstein. Het klonk als volgt: (eerste een hoge schreeuw gevolgd door) “Eén minuut 45 seconden, komen op go-go-go.” “Columbia, je bent negatieve zetels.” “Die oproep zegt dat, Columbia, de hoogte is te hoog voor het gebruik van de uitwerpstoel.”

Tegen die tijd was de shuttle Columbia meer dan 20 mijl hoog, en klimt snel. Alles ging volgens plan tot nu toe, dus de dingen die we hoorden op de opname kwamen overeen met wat we zagen. We konden de Shuttle nog zien op onze tv-toestellen, maar het was tot niets meer dan drie heldere plekken afgezwaaid dansen in de verre lucht.

Het laatste wat jij en ik konden zien en controleren over de Shuttle was de scheiding van die twee grote solide raket boosters. Iets meer dan twee minuten na de start, konden we de boosters zien, twee brandende heldere plekken, breken af aan elke kant. Dat liet alleen de kleine vlam van de Shuttle zelf, geleidelijk vervagend in onzichtbaarheid. Enkele seconden later kwam de NASA-opname in beeld met wat we al hadden gezien, en zei dat de boosters gescheiden waren. Even later vervaagde de kleine puntje van de Shuttle van onze schermen. Het was te ver weg voor de tv-camera's om nog langer te volgen. We hadden onze laatste blik op de echte ruimte shuttle Columbia!

In audiobrief nr. 62 twee maanden geleden, gaf ik een waarschuwing over de geheime militaire missie van de ruimte shuttle Columbia. Toen maakte ik bekend waar de missie echt om ging. Ik kon ook onthullen wat ik kon verwachten in de valse NASA-dekking van de missie.

De vervalste dekking was ontworpen om twee doelen te bereiken. Ten eerste, om de militaire aard van de missie volledig te verbergen; en ten tweede, om ervoor te zorgen dat de missie eruit zag als een totaal succes, ongeacht wat er in het geheim zou kunnen gebeuren. Zoals ik in audiobrief 62 heb uiteengezet, zijn de bolsjewieken hier in de federale regering zwaar afhankelijk van het Space Shuttle-programma om zich klaar te maken voor een nucleaire oorlog tegen Rusland.

De valse NASA dekking van de missie van de ruimte shuttle Columbia werd uitgevoerd precies volgens plan. Ik heb dit plan twee maanden geleden onthuld. Er waren de standaard korte cockpitscènes gemaakt door technieken die ik later zal beschrijven. Om het er goed uit te laten zien, werd het opgepeperd door ons te vertellen dat er een paar niet-kritische tegels waren afgevallen. Anders werd ons steeds verteld hoe perfect de Columbia optrad.

Vier dagen geleden op 23 april werd in Houston, Texas, een nieuwsconferentie gehouden door de vermeende twee astronauten, John Young en Robert Crippen. De entiteit John Young vatte de vlucht samen in woorden die meer betekenis hadden dan de meeste mensen vermoedden. Hij verwijst naar de vervalste vlucht die we op televisie volgden, en noemde het, citaat: "Zelfs Beter dan normaal." En dat was het ook, mijn vrienden. De bolsjewieken die nu de NASA controleren, gebogen om het beeld van een abnormaal perfecte shuttlevlucht te schilderen. Ondertussen ging de eigenlijke shuttle missie, die in het geheim werd uitgevoerd, niet volgens plan. Nadat de Shuttle uit onze televisieschermen verdween, duurde de vlucht nog amper vier minuten voordat de ramp toesloeg. De Columbia heeft zelfs de aarde niet bereikt.

Vrienden, ik geloof dat jullie het recht hebben en de noodzaak om te weten wat er twee weken geleden met de ruimteshuttle Columbia is gebeurd. Ik geloof dat je het verdient om te weten, in detail, hoe en waarom de waarheid voor je verborgen was. De inzet is niet minder dan het overleven van ons land en onze manier van leven.

Mijn drie speciale onderwerpen voor deze audiobrief zijn:

Onderwerp 1.. De voorbereiding van de ruimteshuttle missie Onderwerp 2.. De afgebroken vlucht van de ruimteshutlet "Columbia" Onderwerp 3.. De NASA coverup van de "Columbia" ramp.

Onderwerp 1.. Er is een oud gezegde dat "zien is geloven." Om die reden is televisie vandaag de eerste tool van misleiding in Amerika geworden. Via televisie worden we gemaakt om dingen te zien die we niet begrijpen zodat we dingen geloven die niet waar zijn. Als televisie eerlijk en constructief wordt gebruikt, kan televisie een grote kracht voor het goede zijn. In plaats daarvan wordt het voortdurend gebruikt om ons te bedriegen, te misleiden en te misleiden. Video-taping maakt gebeurtenissen die weken of maanden geleden plaatsvonden

lijken alsof ze plaats “leven” vlak voor onze ogen. Computerbewerking maakt het mogelijk scènes samen te voegen om volledig kunstmatige beelden te creëren die er echt uitzien. Door de bijzondere effecten van allerlei aard kunnen deze televisie-hoaxes inderdaad zeer overtuigend zijn.

Twee jaar geleden beschreef ik een grote televisie hoax in detail in audiobrief nr. 44. Die grap ging net zo min over het NBC-nieuwsprogramma ’Meet the Press’. Nu zijn we behandeld met een andere grote televisie hoax, en deze was de grootvader van hen allemaal. In termen van pure misleiding, was dit de “Meet the Press” hoax, “Guyana” en SKYLAB allemaal opgerold in een. Dit was de hoax dekking van de eerste vlucht van de ruimte shuttle Columbia.

Om te beginnen werd ons laten geloven dat tot twee weken geleden geen ruimteshuttle ooit de atmosfeer van de aarde had verlaten en de ruimte in was gegaan. We werden ook naar de mening van de eerste ruimtevlucht door een shuttle geleid, in plaats van iets minder extreem. Om de zaak nog erger te maken, zwoer NASA dat deze eerste vlucht, die de Shuttle tot zijn limiet duwde, alleen mannen aan boord moest hebben. Op een gegeven moment werd zelfs John Young zelf in de gecontroleerde grote media zeer uitgebreid in dit effect geciteerd. Twee maanden geleden bijvoorbeeld, op 15 februari, droeg de New York Times een groot artikel over de Shuttle. Uit het artikel citeren: “Mr Young zei, om een onbemande baanvlucht van de Shuttle eerst zou hebben toegevoegd misschien $ 500.000.000 aan projectkosten, en betekende een jaar vertraging.” Dergelijke verklaringen werden alleen maar verzonnen om de vele dingen die niet klopten over de aangekondigde plannen voor de vlucht van de Columbia weg te leggen. Veel mensen geloven deze verklaringen, maar het waren slechts een litanie van leugens.

Zo werd de eerdere verklaring van John Young tijdens de televisie-uitzending van de vermeende vlucht deze maand telkens weersproken. Schrijfwoordvoerders wezen er steeds op dat de astronauten de Shuttle controleren door computers aan boord van de Shuttle te vertellen wat ze willen. De computers doen dan alle werkelijke activering en controle van de Shuttle.. en, in een noodgeval, de Shuttle kan zichzelf vliegen in een baan, opnieuw binnen, en zelfs land zelf zonder hulp van de piloten. Tot zover al die leugens die NASA ons vertelde over een onbemande eerste vlucht die onmogelijk was.

De echte reden waarom astronauten aan boord waren van de eerste baanvlucht was degene die ik onthulde in audiobrief nr. 62. Het was een militaire missie, en de astronauten moesten aan boord zijn om het uit te voeren. NASA vertelde ons dat de vlucht deze maand slechts een testvlucht was met het vrachtruim vrijwel leeg. Maar de vrachtruimte van de Columbia was niet leeg. Het had een laser-gewapende Spy Satellite uitgerust met speciale schilden om het te beschermen tegen Russische ruimte wapens. “Maar wacht even,” zeg je. “Ze lieten ons live beelden uit de ruimte zien en je kon zien dat de baai leeg was.” Nee, mijn vrienden, geen “leven” foto’s maar videobanden. De foto’s met de deuren gesloten werden genomen in een trainingsmock-up van de shuttle die wordt gedragen in een speciaal aangepaste Boeing 747. De foto’s met de deuren open werden genomen op de grond in een donkere hangar. Toen werden deze scènes gecombineerd met video-opnamebewerkingstechnieken met videobanden van de aarde uit de baan van jaren geleden. Het uiteindelijke product was wat je op televisie zag. Het was niet wat het leek, maar “zien is geloven.”

Vrienden, de volgende keer dat je die scènes ziet met de deuren van de Shuttle open, zogenaamd in de ruimte, is er een aanwijzing om naar te zoeken. Kijk naar de schaduwen die zichtbaar zijn in het open laadruim. Schaduwen in de ruimte zijn vaak scherp en hard omdat er geen lucht is om ze te verzachten en te verspreiden. De schaduwen die we zagen in de videobanden op televisie waren zachter omdat ze niet in de ruimte werden gemaakt. Kijk ook naar de hoek van de schaduwen. De aarde zweeft recht boven en het is allemaal bij daglicht.

Kijk naar de schuine schaduwen in het open laadruim, vraag jezelf dan af: “Waar komt het licht vandaan om zulke schaduwen te maken?”

De onmogelijke schaduwen die we zagen in de Shuttle Bay videobanden zijn slechts een klein voorbeeld van de vele discrepanties in de NASA bedrog. NASA heeft gedaan alsof de Columbia vlucht deze maand de eerste shuttlevlucht was. We moeten geloven dat de enige eerdere shuttle operaties een paar glijtests waren die vanuit de lucht werden uitgevoerd door een andere aangepaste 747. Niets is belachelijker of onwaarer.

Er is één heel duidelijke vraag over het Space Shuttle Program die NASA altijd heeft weten te omzeilen. Niemand durft het ooit te vragen. De vraag is: waarom werd de ruimteshuttle “Enterprise” niet de eerste die in een baan werd gestuurd? De Enterprise maakte haar debuut bijna vier jaar geleden in de zomer van 1977.

De Enterprise lijkt bijna identiek aan haar zusterschip, de Columbia. De verschillen tussen de twee zijn zo subtiel dat je ze nooit zou merken tenzij je precies wist waar je naar moest zoeken. De motoren van de Enterprise lijken precies op de motoren van de Columbia. De Enterprise is ook bedekt met hetzelfde systeem van thermische tegels als de Columbia, dus nogmaals, de vraag is: waarom is de Enterprise niet in een baan lang geleden? Waarom wachtte NASA drie jaar en meer om de Columbia te lanceren? Het antwoord is, mijn vrienden, dat de Enterprise ontworpen is als een trainingsschip voor shuttle astronauten. Het is niet bedoeld voor een baanvlucht. In plaats daarvan is het speciaal uitgerust om kortere suborbitale vluchten de ruimte in te laten. In feite kan het alles behalve in de baan van de aarde gaan. Hij kan tot wel 125 mijl stijgen... voordat hij terugvalt naar de aarde. Hierdoor kunnen astronauten tot vijf en een halve minuut per keer in gewichtloosheid werken. Het laat astronauten ook toe om de shuttle te landen, vertragend van snelheden van ongeveer 5000 mijl per uur.

De Enterprise is precies als haar zusterschepen in het bemanningscompartiment en cockpit. Wat de Enterprise radicaal anders maakt is het laadruim. De Enterprise kan geen vracht vervoeren omdat het gebied wordt ingenomen door raketbrandstof tanks. De tanks van de Enterprise kunnen ruim 100.000 pond raketbrandstof bevatten als ze volledig geladen zijn. Om een suborbitale sprong in de ruimte te maken, zit de Enterprise bovenop een aangepaste Boeing 747 bekend als de “Lancering vliegtuigen.” Binnen de 747 zijn er technici met instrumenten en ondersteunende apparatuur voor de shuttle. De Enterprise is geladen met raketbrandstof, en dan gaat de 747 ervandoor. Op een hoogte van ongeveer 40.000 voet, wordt de shuttle gelanceerd. De lanceertechnieken zijn afgeleid van de oude tijd van het X-15 Research vliegtuig en anderen voor het. De Enterprise is vrijgelaten van zijn mounts, stijgt op, en valt dan terug achter de 747. Zodra de 747 vrij is, start de Enterprise zijn raketmotoren en zoomt omhoog in een steile hoek. Na een minuut of zo sluiten de raketten af, en de Enterprise blijft naar boven naar de kust tot zijn piekhoogte en dan terug naar de aarde. Vanaf het moment dat de motoren uit zijn tot de shuttle vijf of zes minuten later weer in de atmosfeer komt, zijn de astronauten binnen gewichtloos.

Astronauten Young en Crippen maakten meer dan een half dozijn trainingsvluchten zoals deze aan boord van de Enterprise voordat ze aan boord van de Columbia op Cape Canaveral opstijgen. Daarom waren ze zo klaar om helemaal in de baan te gaan. Ze hadden al alles al gedaan wat nodig was om er naar toe te werken. Natuurlijk was er een andere training nodig om tot aan die suborbitale vluchten aan boord van de Enterprise te komen. Ze brachten vele uren door in de gedetailleerde replica van de shuttle die in een aangepaste Boeing 747 is ondergebracht. De “Flying Mock-Up” zoals het heet, is een simulator ontworpen om astronauten met shuttle-operatie zo realistisch mogelijk te leren kennen. Een van de voordelen is dat het zelfs perioden van gewichtloosheid van maximaal ongeveer 45 seconden kan bieden. De 747 piloot doet dit door een precieze boog door de lucht te vliegen, een parabool traject

genaamd. Het is een oude techniek die een kwart eeuw geleden ontwikkeld is om astronauten te helpen aan gewichtloosheid te wennen.

Al deze dingen en meer werden oorspronkelijk bedacht en ontwikkeld om puur technische redenen, maar ze worden geheim gehouden voor jullie omdat de bolsjewieken die nu NASA controleren, hen hebben veranderd in instrumenten van misleiding tegen jou en mij. De laatste tijd is de publiciteit over het Space Shuttle Programma gericht op drie geografische locaties. Eén is de lanceerplaats voor orbitale missies, Cape Canaveral, Florida. Een andere is Edwards Air Force Base, Californië. De derde is die oude stand-by, het NASA Manned Space Flight Center in Houston, Texas.

Zoals altijd worden we afgeleid van het ernstige aandacht besteden aan het ene gebied dat het belangrijkste is. Het is de ontbrekende schakel, het ware zenuwcentrum van het hele Space Shuttle Programma. Mijn vrienden, ik heb het over de White Sands Raket Range in Zuid-New Mexico.

De meeste mensen denken zelden aan White Sands. Weinig mensen herinneren zich dat White Sands is waar Amerika's ruimteprogramma zijn start kreeg na de Tweede Wereldoorlog. Gevangen Duitse V-2 raketten werden meegenomen naar White Sands om te worden bestudeerd en getest. Na de V-2's waren er Amerikaanse raketten, de Vikingserie van de marine en andere. Ze werden gelanceerd, omhoog gerakeld in de randen van de ruimte, en kwamen terug naar de aarde.. allemaal binnen de grenzen van de uitgestrekte Witte Sands Raket Range. Een keer raakte een raket uit de hand, draaide zuidwaarts, en bijna vernietigde een kleine Mexicaanse stad toen het neerstortte op de aarde; maar dat incident was een dramatische uitzondering op de normale situatie. Meestal wist niemand buiten White Sands zelfs wanneer raketten werden gelanceerd. Onlangs is het publiek op de hoogte gebracht van de enorme open ruimtes die Edwards Air Force Base vormen in Californië. Ter vergelijking, White Sands is zo groot dat het bijna 100 Edwards luchtmachtbases zou houden!

White Sands, mijn vrienden, is de trainingsbasis voor ruimteshuttle piloten; en sinds eind 1977 is het ook veel meer geworden. Het is de geografische sleutel tot de geheime militaire missies die nu de centrale focus van het Space Shuttle Programma zijn. Het Shuttle Programma wordt vandaag beheerd op een manier die veel verschilt van de oorspronkelijke plannen. In augustus 1977 werden we vroeg glijtests van de trainingsshuttle Enterprise getoond. Het plan van NASA was om publieke steun voor het Shuttle Program te krijgen, net zoals ze een decennium eerder hadden gedaan in het Moon Program.

In audiobrief nr. 26 heb ik uitgelegd hoe het Apollo programma, het grootste militaire programma in de Amerikaanse geschiedenis, werd vermomd als een vreedzame wetenschappelijke onderneming. Op dezelfde manier was het oorspronkelijke plan om het militaire Shuttle-programma te baden in de schittering van misleidende publiciteit. In het proces zouden we hebben geleerd over de suborbitale ruimtecapaciteit van de Enterprise. Zelfs de cruciale White Sands zouden meer publiciteit hebben gekregen.

Wat het veranderde was het geheim "Slag van de Oogst Maan" in de ruimte 27 september 1977. Deze geheime ruimteslag, die ik die maand openbaar maakte in audiobrief nr. 26, vond nauwelijks een maand na de eerste zweefproeven van de ruimte shuttle Enterprise plaats. Rusland's militaire overname van de ruimte was begonnen!

Pas de volgende maand, oktober 1977, schoot een nieuwe Russische Cosmos Interceptor SKYLAB neer. SKYLAB, samen met zijn bemanning van vijf Amerikaanse astronauten stierf in een gigantische vuurbal boven de Verenigde Staten. Ik rapporteerde over SKYLAB's lot die maand in audiobrief nr. 27 en onthulde ook dat NASA een langdurige doofpot in gang zette van wat er gebeurd was. NASA wilde dat iedereen die mysterieuze kop-makende vuurbal

vergat, dus ze deden alsof SKYLAB nog steeds in een baan rond de baan was maar onverwachts zinkde. NASA gebruikte verhalen over de spaceshuttle als onderdeel van hun SKYLAB cover-up. Ze deden alsof de shuttle misschien op tijd zou komen om SKYLAB te redden. Zoals ik toen meldde, was dat een dubbele leugen van NASA. Ten eerste kon SKYLAB nooit worden gered omdat het al was vernietigd. Ten tweede, de Verenigde Staten waren toen niet in staat om de shuttle of iets anders van militaire aard de ruimte in te sturen. Rusland zette haar geheime nieuwe ruimtetriade van geavanceerde bemande ruimtewapens in.

Amerika's vorige militaire controle over de ruimte was volledig verbrijzeld door Rusland. Onze militaire basis op de maan was uit de strijd gezet in de "Slag bij de Oogst Maan." De Russische Kosmosinterceptoren begonnen de lucht te vegen, zonder Amerikaanse Spy Satellites, en Russische zweefde elektrogravistische wapenplatforms, de Kosmosferen, maakten de krantenkoppen door enorme luchtbuien te creëren langs de oostkust en elders. Al deze dingen vonden plaats net toen Amerika's Space Shuttle Programma van de grond kwam.

Het resultaat was een volledige reorganisatie van het Shuttle Programma. De oude plannen om het in voortdurende publiciteit te baden werden weggegooid. De bolsjewieken hier, die het Rockefeller kartel in vele gebieden van macht hebben vervangen, hebben een geheim netwerk over al deze nieuwe militaire plannen. We hebben nooit gehoord over veel van de mogelijkheden van de trainingsshuttle Enterprise, en we hebben nooit verteld over de vele dingen die er gaande zijn op White Sands in het militaire Shuttle Programma. Door deze dingen geheim te houden voor ons, hebben de bolsjewieken hier zichzelf in een machtige positie geplaatst om ons te misleiden.

We hebben nooit gehoord over de aangepaste NASA 747 die een volledige replica van de bemanningskwartieren en vrachtruimte van een shuttle draagt. Daarom zijn we ons niet bewust dat dit vliegtuig, oorspronkelijk bedoeld voor training, een bolsjewistisch instrument van misleiding tegen ons is geworden. Toen we videobanden van astronauten zagen in de gesimuleerde Shuttle cockpit, dachten we natuurlijk dat het echt was. Een notitieboekje in de lucht zien drijven voor een paar seconden naast de astronauten, we hadden moeten denken: "Ze zijn gewichtloos omdat ze in een baan zijn." We kregen geen idee dat deze momenten van gewichtloosheid maanden eerder plaats hadden gevonden in een 747 die een gecontroleerde boog door de lucht vloog. Ook werden we een of twee afleveringen van de astronauten die rond de cabine bewogen, duidelijk gewichtloos voor maximaal drie of vier minuten. Wat ons niet is verteld is dat deze scènes maanden eerder gefilmd waren tijdens suborbitale ruimte hoppen door de trainingsshuttle Enterprise.

Veel van mijn luisteraars hebben met dezelfde observatie gebeld of geschreven over de eerste afleveringen die de dag van de lancering lieten zien. We hoorden het zogenaamde "levende" gesprek van Young en Crippen, en toch, op de televisiefoto, bewogen ze hun lippen niet. Ze hadden alleen maar geposeerd voor de camera tijdens een suborbitale vlucht maanden eerder, en ze namen de soundtrack die we slechts dagen voor de lancering hoorden op.

Terwijl NASA jou en mij voor de gek hield over de Space Shuttle, hebben ze de nieuwe heersers van Rusland niet voor de gek gehouden. Ze leerden afgelopen herfst waar de vlucht van de Columbia echt om ging; en, mijn vrienden, toen de Columbia twee weken geleden werd gelanceerd, waren de Russen klaar en wachtend!

Onderwerp 2.. Een maand voordat de shuttle "Columbia" afgeblazen van Cape Canaveral, de twee astronauten die zouden rijden in het hield een nieuwsconferentie in Houston. De dag was 9 maart 1981. Astronaut Robert Crippen trok de aandacht van de verslaggevers toen hij zei:

"Ik denk dat de kans, met de manier waarop we de missie hebben ontworpen, is dat we waarschijnlijk vroeg thuis zullen komen."

Vervolgens voegde hij eraan toe, citaat:

“Wat John en ik betreft, als we opstaan en naar beneden gaan, is het een succes.”

Die woorden van astronaut Crippen over een korte missie waren nauwkeuriger dan de meeste mensen beseften.

Het echte missieplan, dat ik al had gepubliceerd in audiobrief nr. 62, was voor een korte missie. De astronauten zouden snel in een baan komen en de militaire satelliet van het vrachtruim van Columbia inzetten, dan zouden ze terugkeren naar de Aarde, niet aan boord van de Shuttle, maar in een speciale terugkeer capsule. Twee dagen later zouden ze de vermomde shuttle “Enterprise” op de luchtmachtbasis van Edwards landen als de laatste daad in het vervalste drama dat voor ons in scène werd gezet.

In audiobrief nr. 62 beschreef ik het militaire doel van de missie in detail. Voor het eerst in drie jaar hoopte het Pentagon een Spion Satellite in een baan te krijgen die niet onmiddellijk door Rusland kon worden neergeschoten. Ik heb ook belangrijke kenmerken van het vliegplan geschetst dat voor de Columbia was ontworpen. Ik wil u daar nu meer over vertellen en u vertellen hoe het is gelopen, want, mijn vrienden, de bolsjewieken hier in de regering zijn nu van plan het opnieuw te proberen met een tweede shuttlevlucht die gepland staat voor de herfst van 1981.

Wetende wat er deze keer gebeurd is, denk ik dat je Beter voorbereid bent om het de volgende keer allemaal door te zien. Als je terug kunt denken aan Amerikaanse ruimtelanceringen uit het verleden, dan heb je misschien iets heel ongewoons gemerkt aan de lancering van de Columbia. In het verleden zijn bemande ruimtelanceringen vanaf Cape Canaveral altijd gemaakt naar het zuidoosten, naar de evenaar, maar deze keer niet. De Columbia werd gelanceerd naar het noordoosten, weg van de evenaar. De reden hiervoor, mijn vrienden, was de geheime ruimte verkenningsmissie van de Columbia.

In haar publieke nieuwsberichten vertelde NASA iedereen dat Columbia in een baan van 44 graden werd gelanceerd, dat wil zeggen dat het nooit verder zou gaan naar het noorden of zuiden dan 44 graden boven en onder de evenaar. Maar de eigenlijke baan voor de Columbia was een baan van 69 graden. Een baan van 69 graden werd gekozen omdat het de Columbia en de Spy Satellite erin zou nemen, helemaal naar het noorden tot aan de poolcirkel en verder. Dat is het soort baan dat nodig is als een spionagesatelliet verkenning boven Rusland wil vliegen.

De Noordoost-lancering van de Columbia werd gedaan om de Spy Satellite in staat te stellen om gegevens over Rusland te verzamelen slechts enkele minuten nadat de Columbia een baan bereikt. Deze dagen is van essentieel belang in elke poging om Rusland te bespioneren. Elke Amerikaanse spionagesatelliet die de afgelopen drie jaar in Rusland is gelanceerd, is verblind of neergeschoten voordat ze veel gegevens verzamelde.

Het geheime vluchtplan voor de Columbia was totaal anders dan wat NASA in het openbaar beweerde. Het plan riep op om Columbia te lanceren op een eerste noordoostelijke koers in de algemene richting van Bermuda, dan ongeveer 2-1/2 minuten na de lancering, Columbia was om een onorthodoxe koers verandering te beginnen.. een brede vegende bocht in het noorden. Deze ongekend gebogen lancering was bedoeld als een ontwijkende manoeuvre. Planners van de Columbia missie geloofden dat dit zou Columbia in staat zou stellen om te sluipen langs elke Russische Cosmosphere die zou kunnen wachten overhead. De Columbia zou ongeveer 100 mijl ten oosten van Cape Hatteras, North Carolina, passeren. Ongeveer 200 mijl ten oosten van Washington, D.C., de Shuttle’s hoofdmotoren zouden worden uitgeschakeld. Na een paar seconden in stilte te hebben geslingerd, zou de brandstoftank losgelaten worden toen

de Columbia 100 mijl ten oosten van New Jersey voorbijkwam. De volgende twee minuten zouden de Shuttle en zijn brandstoftank verder liggen langs de oostpunt van Long Island, over Boston, en verder naar Maine. In die tijd moest de Shuttle weg van de brandstoftank, met kleine manoeuvreervliegtuigen. Tenslotte, net toen de Columbia over New Brunswick, Canada, het vluchtplan riepen om de manoeuvreermotoren te worden afgevuurd. Ergens over de Labradorzee, die ondersteboven vloog, zou de Columbia de aarde bereiken. Zodra het dat deed, riep het vluchtplan voor astronauten Young en Crippen om snel te gaan werken. In minder dan 10 minuten tijd zouden ze de deuren van de laadruimte openen en de sensoren van de Spy Satellite binnenin aanzetten. Zoals ze dat deden, zou de Columbia over de zuidpunt van Groenland, over het midden van de Deense Straat tussen Groenland en IJsland, boven de poolcirkel, rennen en dan terug naar het zuiden richting Noord-Noorwegen, Finland en Rusland. Volgens het vliegplan zou de Columbia de Russische grens oversteken net ten zuiden van het strategische schiereiland Kola. De tijd: slechts 22 minuten, 42 seconden, na de start van Cape Canaveral. Op dat moment zou de eerste verkenning over Rusland van start gaan. De Spy Satellite in het laadruim, hoewel nog niet ingezet, zou een perfect uitzicht naar beneden door de open deuren van de ondersteboven Shuttle.

De Columbia was bedoeld om over een koers door Rusland te vliegen die net ten westen van de strategische Witte Zee begon in extreem noordwesten van Rusland. Vanaf daar was de geplande koers van de Columbia om het zuidoostwaarts te nemen over ongeveer 2500 mijl van strategisch Russisch grondgebied. In de eerste minuut alleen al, werd verwacht dat de Satellite delen van het zeer gevoelige schiereiland Kola, de Witte Zee, met inbegrip van de super geheime onderzeeër werven bij Aartsengel en de Plesetsk Cosmodrome te zien. De Shuttle zou ook langs Kazan passeren, een van de bases van het Russische vliegende ABM-systeem. Dit systeem, zoals ik een jaar geleden in audioletter 54 onthulde, gebruikt geladen deeltjesstralen die worden vervoerd door supersonische TU-144 transporten.

Tegen het einde van de eerste pas over Rusland werd verwacht dat de Spy Satellite gegevens zou verzamelen over twee van de vier Cosmodromes van Rusland.. die van Baikonur en Tyura-Tam. Tussendoor zouden ook talrijke andere oorlogsdoelen onder controle komen te staan. De Spy Satellite in het vrachtruim van Columbia werd verwacht dat alles tijdens de eerste pas over Russisch grondgebied te zien was. Het duurt maar 8-1/2 minuten. Dan zou de Columbia de grens met Afghanistan zijn overgestoken, richting India. Nauwelijks 10 minuten later zou de Spy Satellite zijn gegevens doorgeven aan de Amerikaanse ontvangers in Diego Garcia in de Indische Oceaan.

Dat was het plan, mijn vrienden. De bolsjewistische militaire planners hier waren ervan overtuigd dat hun Spion Satellite tenminste deze geplande eerste blik op Rusland zou krijgen. Ze waren er zeker van dat de kromme lancering van Columbia en de korte tijd die daarbij betrokken was, Rusland zou beletten de missie te dwarsbomen. Columbia vertrok van Cape Canaveral om 7:00 uur. Eastern Time, die zondagochtend. Om 7:23 Columbia zou al over Rusland zijn. Om 7:31 Columbia werd verwacht dat ze de Russische lucht zou verlaten, en om 7:45 die zondagochtend verwachtten de militaire planners hun eerste verkenningsgegevens uit Rusland te hebben.

Het plan klonk aannemelijk, mijn vrienden, maar de bolsjewieken hier vallen het slachtoffer van de intelligentie kloof die ze zelf in Amerika hebben gecreëerd jaren geleden. Russische inlichtingenagenten hebben de algemene lijnen van het Columbia-missieplan geleerd, zo'n zes maanden geleden. Een maand voor de publieke uitrol van de Columbia op Cape Canaveral in november vorig jaar, bestudeerde het Russische Ruimte Commando het probleem. Er was geen twijfel over één ding: de missie van de Columbia kon niet worden toegestaan om te slagen. Gezien zelfs een greintje actuele verkenningsgegevens, zijn de bolsjewieken in

Amerika vastbesloten om een nucleaire oorlog te ontketenen. Toch was er een vraag over de beste manier om de Shuttle missie te verpesten. Er werden verschillende mogelijkheden overwogen, waaronder sabotage of simpelweg het Columbia uit de lucht blazen. Allemaal afgewezen omdat ze één zwakte deelden. Elk alternatief zou een shuttlemissie stoppen, maar het zou het Shuttle Programma als geheel niet stoppen, en Rusland's doel is om het Space Shuttle Programma volledig te sluiten.

Eindelijk hebben ze de oplossing gevonden. Wat nodig was was een Space Age versie van het beroemde U-2 incident van twee decennia geleden. In de dagen dat de regering Eisenhower afliep, had Rusland de Verenigde Staten openlijk beschuldigd van het binnenvallen van haar luchtruim met spionagevluchten. Dat was voor het tijdperk van Spy Satellites, en het binnenvallen van de luchtruimte van andere landen was een serieuze aanklacht in de ogen van de wereld. De Amerikanen probeerden de groeiende furor te ontmantelen, maar de Russen bleven het volhouden. Uiteindelijk werd president Eisenhower zo geërgerd dat hij in het openbaar ontkende dat Amerika spionagevliegtuigen vloog boven Rusland. Dat was precies waar de Russen op wachtten. De Russen deden wat Amerikaanse Inlichtingendienst specialisten dachten dat ze niet konden doen.. Ze schoten een hoogvliegende U-2 neer op een vlucht over Rusland. De naam van de CIA piloot, wijlen Francis Gary Powers, vulde de krantenkoppen van de hele wereld. De Russen hadden gelogen over de president van de Verenigde Staten. Er was een top gepland tussen president Eisenhower en Nikita Chroesjtsjov, maar de Russen hebben het op een ijzige manier afgezegd.

Het Russische Ruimte Commando stelde het Kremlin voor om de shuttle Columbia als focus te stellen op een soortgelijk incident. Het enige wat nodig was was dat de Columbia zou worden gemaakt om land te crashen in Rusland redelijk intact. Na voortdurend te hebben geprotesteerd over de militaire aard van het Shuttle-programma, zou Rusland de wereld kunnen verdoven door het te bewijzen. Ze zouden de neergestorte Shuttle op het publieke display zetten samen met zijn nucleaire, laser-vuurende Spy Satellite. Het Kremlin vond het plan goed en stemde ermee in. Om de parallellen met het U-2-incident van 1960 verder te benadrukken, heeft Rusland onlangs een top met de Verenigde Staten voorgesteld. Het plan was om het voorstel van de top in protest in te trekken na het neerschieten van de Columbia.

Het Russische Ruimte Commando ging enkele maanden geleden werken om zich klaar te maken. Ze werden geconfronteerd met een grote opdracht om de Columbia neer te halen op Russisch grondgebied zonder het volledig te vernietigen. Een jaar geleden zou het een onmogelijke taak zijn geweest, maar nu heeft Rusland een nieuw ruimte-instrument om het werk te doen. Het is een derde versie van het Russische platform van de luchtmacht, de kosmosfer. Ze worden door het Russische Ruimtecommando "Super Heavies" genoemd.

De Russische Super Heavy Cosmosferen worden nog steeds als experimenteel beschouwd. Toch hebben de Russen er al zeven gebouwd. Het zijn mammoetmachines, de grootste vliegmachines die ooit gebouwd zijn. In termen van volume zijn ze zelfs groter dan de grootste zeppelins van de jaren dertig. Ze kunnen een loonbelasting van meer dan 50 ton dragen, veel meer dan onze eigen ruimteshuttle; en ze zijn uitgerust met krachtige elektromagnetische voortstuwing die de kosmosphere helemaal tot baansnelheid kan brengen. Kortom, mijn vrienden, de jumbo kosmosphere is de Russische ruimteshuttle. Het is nog experimenteel, maar het werkt al.

Om hun aanval op de ruimteshuttle Columbia uit te voeren, werd de gehele Russische vloot van zeven jumbo Cosmosferen klaargemaakt. Vijf waren uitgerust met speciale grijpapparatuur om hen in staat te stellen een zeer groot object in de ruimte te grijpen. De andere twee waren uitgerust met neutronen deeltjesbundelwapens. Deze wapens zijn hetzelfde type als in de "Slag bij de Oogst Maan" in september 1977.

Om 7 uur ’s ochtends. Zondagmorgen, 12 april, de raketmotoren van de ruimteshuttle Columbia brulden tot leven. Even later werden de reuzen-sterke boosters afgevuurd en de Columbia ging snel weg. Toen hij klom, rolde hij rond en begon te leunen in zijn vliegpad naar de ruimte. Toen we op onze televisies keken, daalde het snel af naar het noordoosten. We keken toe hoe de solide boosters gescheiden en weggeschild aan elke kant. Even later verdween de Columbia uit het scherm.

De televisiescène ging over op de vermeende Mission Control in Houston. Het was de oude vertrouwde scène met rijen Mission Controllers intenties op hun consoles. Voorop begon de NASA computergestuurde kaart de koers van de Columbia te traceren. Volgens de kaart ging Columbia over de Atlantische Oceaan richting Bermuda; maar op dat moment, vrij van de solide boosters, begon Columbia al zijn lange vegen bocht naar het noorden. Honderdvijftig mijl ten oosten van Charleston, South Carolina, de Russische vloot van 7 jumbo Cosmosferen zweefden hoog boven de oceaan. Toen de ruimteshuttle naderde op zijn uitgebreide bochtige pad, begonnen de Cosmosferen het te onderscheppen. De Shuttle vloog al ondersteboven met de enorme brandstoftank er bovenop. De twee Cosmosferen met neutronenstralen op de Columbia van onderen en iets achter gesloten, waar ze niet te zien waren door Young en Crippen. De andere vijf jumbo kosmosferen met hun grijpspullen vlogen in formatie boven en ruim achter de brandstoftank om uit de vuurlinie te zijn. De Cosmosferen reed de Shuttle in tot het een vooraf bepaalde hoogte en snelheid bereikte.

Toen gingen de gewapende kosmosferen open met hun neutronenstralen. Vuurde van dichtbij af, elke kosmos schoot twee barsten af van zijn straalwapen. De eerste salvo overstroomde de cockpit en een gebied in de buurt van de motoren in de achterzijde. Jong en Crippen stierven onmiddellijk, de neutronenstraling heeft alle activiteit van hun zenuwstelsel, hersenen, ogen en harten volledig verstoord. Tegelijkertijd sluiten de motoren van de Shuttle. Een fractie van een seconde later, de tweede salvo overstroomde neutronenstraling in de neus en een gebied onder de vrachtruimte. Deze schoten werden berekend om te ontsporen en uit te schakelen van de Columbia’s vlucht computers.. dat wil zeggen, alle computers op één na. De Russen wilden de back-up computer over te nemen en zijn werk te doen.. dat is, een nood automatische terugkeer en crash landing in Rusland. Ze verwachtten dat het zou doen omdat de back-up computer zwaar is afgeschermd tegen straling. De afscherming is een materiaal dat efficiënter is dan lood. Het is goud! De Russen verwachtten dat de “Gouden Computer,” zoals het in bepaalde kringen bekend is, het zou overnemen nadat de motoren uitvielen. Zeker genoeg, binnen 10 seconden nadat de motoren uitvielen, werd de brandstoftank, nog steeds een derde vol, automatisch losgelaten. De Gold Computer vloog nu in de Shuttle. De vijf jumbo Cosmosfeer met grijpapparatuur op de brandstoftank. Met hun krachtige elektromagnetische aandrijving.....zaten ze weg met de tank. Vanuit het noordoostelijke traject werd de tank in een grote boog over de Noord-Atlantische Oceaan geslingerd tot hij in plaats daarvan naar het zuidoosten ging. De Cosmosferen versnelde vervolgens naar baansnelheid en wierp de brandstoftank los.

Drie jaar geleden hadden de eerste Cosmosferen een boodschap gestuurd door middel van enorme luchtbuien langs de Amerikaanse oostkust. Nu gebruikten de nieuwste Kosmosferen van Rusland de Shuttle-tank om een huiveringwekkende nieuwe boodschap te sturen naar de Bolsjewistische oorlogsplanners van Amerika.

Ondertussen volgden de gewapende Kosmosferen de Columbia zelf. Na zijn motoren voortijdig uitgeschakeld, de Columbia was ver onder baansnelheid. In plaats daarvan volgde het een ballistisch pad, net als een ICBM, naar het hart van Rusland. Het leek alsof het Russische plan zou werken, maar toen gebeurde het onverwachte!

Een van Columbia's gestoorde computers begon blijkbaar weer te werken. De korte afsluiting had het uit synchronisatie met de Gold Computer gegooid, dus de twee computers blijkbaar niet met elkaar communiceren. Toen de Columbia de grens overging van Rusland, vloog het rechts omhoog in plaats van ondersteboven onder controle van de Gold Computer. Maar de andere computer heeft de deuren van de laadruimte op tijd geopend. Toen de Shuttle weer in Rusland kwam, overstroomde de hete lucht het vrachtruim. De hittesensoren in de Spy Satellite detecteerden de warmte opbouw, die werd geprogrammeerd in de computer van de Satelliet als een teken van "aanval schade." Tot slot, de temperatuur opgebouwd tot een kritiek punt, activeren van een zelfvernietiging circuit in de Satelliet. De Spy Satellite ontplofte, en de Columbia werd verpletterd.

De Russen hadden gehoopt op een noodlanding in herkenbare vorm. In plaats daarvan belandde de Columbia in wrakstukken langs een lijn van ongeveer 85 mijl lang in Centraal-Rusland ten zuidoosten van de stad Kazan. De bolsjewieken hier en de Russen hebben niet gekregen wat ze wilden. De bolsjewieken kregen hun verkenningsgegevens niet, en de Russen kregen geen herkenbare ruimteshuttle om de wereld te tonen. Dat laat de podiumset voor een andere "probeer" aan beide kanten later dit jaar. Onderwerp 3.. Zondag 12 april 1981 was de 20ste verjaardag van de eerste bemande vlucht in de ruimte. Het was de verjaardag van de eerste orbitale vlucht door een Russische kosmonaut, Yuri Gagarin. Het was ook een dag van totale wanorde onder de bolsjewistische meesters van Amerika's Space Shuttle Program.

Minder dan acht minuten na de lancering die zondagochtend wisten ze dat er iets was gebeurd met de Columbia. We hoorden nog steeds de geluidseffecten van een schijnbaar succesvolle vlucht, met dank aan de NASA opnames van Houston. Maar de militaire controleurs van White Sands, die de echte vlucht volgden, hoorden helemaal niets. Columbia was plotseling volledig stil geworden.

Om 07:45 uur werd het nieuws erger. Columbia had niet op tijd boven de Indische Oceaan aangekomen.

Voor de ochtend uit was, was er nog meer slecht nieuws. NORAD volgde de brandstoftank van de Shuttle. Het was niet de bedoeling om in een baan te zijn, maar daar was het, in een baan die onmogelijk leek.

Die avond, zondag 12 april, kwam de tank van de Shuttle terug in de Golf van Mexico, net ten zuiden van Louisiana. De tank was gescheurd, maar er zat nog een grote hoeveelheid vloeibare waterstof en zuurstof in. Toen de tank weer binnenkwam, verhitte hij zich en veroorzaakte een enorme explosie... waardoor een enorme wolk ontstond aan de rand van de ruimte. Goudplaat, die veel gebruikt wordt in de shuttle brandstoftank vanwege zijn warmteoverdracht eigenschappen, werd verdampt en verspreid door de wolk. Het resultaat was hetzelfde als wanneer goud wordt toegevoegd in kleine hoeveelheden aan gebrandschilderd glas.. een briljant roze-rode kleur. De gigantische roze wolk, met stukken van de geruïneerde brandstoftank die in de zon knipperde, creëerde krantenkoppen toen het overging naar het noordoosten boven Louisiana en Mississippi. Ondertussen probeerden woordvoerders van de regering het allemaal te pooh-pooh als, citeer "een natuurlijk fenomeen."

De bolsjewieken weten nog steeds niet wat er met de Columbia is gebeurd, maar ze weten wel dat wat de ruimte betreft, het Shuttle Programma hun enige hoop is. Ze hebben nog drie shuttles verstopt bij White Sands, en ze zijn van plan om ze allemaal te lanceren, ongeacht de kansen, dus de NASA cover-up van de Columbia ramp ging precies volgens plan.

Twee jaar geleden onthulde ik voor het eerst het bestaan van door de mens gemaakte genetische replica's van mensen. Ik was destijds zeer ongelovig en veroordeeld, net zoals ik wist dat ik zou zijn. Maar ze bestaan wel, en opnieuw zijn ze voor onze ogen in dienst gezet.

Dinsdagmorgen 14 april werden genetische replica's genaamd "Synthetics" van de late astronauten John Young en Robert Crippen klaargemaakt in White Sands. Ze werden geprogrammeerd om een geautomatiseerde rit te maken op de trainingsshuttle "Enterprise." De Young en Crippen entiteiten stapten op de Enterprise, die op de top van de lancering 747 was gemonteerd. Nadat de raketbrandstof geladen was voor de shuttle, ging de 747 naar het westen, zonder commercieel luchtverkeer. De lancering 747 ging over de Stille Oceaan tot het enkele honderden kilometers ten westen van Los Angeles was. Toen draaide het terug naar het oosten richting de Californische kust. Op televisie werd ons verteld dat de niet-bestaande Columbia weer vanuit de baan kwam. Ondertussen de "Enterprise," hergelabeld "Columbia," losgesneden van de 747 en vuurde zijn raketten. Het ging tot een snelheid van bijna 6000 mijl per uur, toen keken we toe hoe het die dramatische race van de zee naar een precieze computer landing op Edwards Air Force Base maakte. Het was de hoogste tijd om zo nauw mogelijk overeenstemming te bereiken met het officiële NASA-schema.

Toch werd er die ochtend een technische fout gemaakt en als gevolg daarvan werd ons verteld dat de Shuttle zes minuten te vroeg zou landen. Mijn vrienden, in de ruimtevlucht, zes minuten kunnen net zo goed een jaar duren. Zes minuten in een baan komt overeen met bijna 2000 mijl fout in de locatie van de Shuttle, maar op TV niemand de moeite om het te betwijfelen. Ze lachten allemaal en zeiden: "Is het geen mooie dag om naar de Shuttle te kijken."

Na de dramatische Shuttle landing, voormalige astronaut Gene Cernan uitte verrassing op ABC televisie. Hij zei dat de Shuttle er niet verschroeid genoeg uitzag voor een schip dat weer in de baan was. Ook toen de synthetische stoffen Young en Crippen opdook, gedroegen ze zich niet als mannen die twee dagen lang gewichtloos waren geweest. In plaats daarvan beperkten ze de toegangsstappen en rondslingerden met rusteloze energie, maar niemand twijfelde eraan. Want wij hadden de shuttle voor onszelf zien landen; en zoals dat oude gezegde luidt: "Zien is geloven."

Nu is het tijd voor mijn Last Minute Samenvatting.

Mijn vrienden, de score in het Amerikaanse Space Shuttle Programma is nu "Eén neer en nog drie te gaan." Nog drie shuttles zoals de Columbia wachten op hun beurt in de woestijn bij White Sands. Elk zal de naam "Columbia" geschilderd op zijn zijde. De echte Columbia is nu dood, samen met zijn bemanning; maar dankzij deze mechanische klonen, zal de Columbia weer in het publieke oog leven.

Ik heb u net zoveel details gegeven als de tijd zal toestaan over de Columbia ramp en de doofpot van NASA. Het punt van het alles is niet of Rusland vooruit is of Amerika vooruit in de Ruimterace. Het punt is dat we worden misleid. We krijgen een vals gevoel van veiligheid en een vals gevoel van vertrouwen. We worden als schapen naar de nucleaire oorlog en bolsjewistische dictatuur geleid.

Als we ervoor kiezen om hun leugens te geloven, dan zullen ze slagen, zullen ze onze manier van leven vernietigen, en de weinigen van ons die hun oorlog overleven tot slaaf maken. Of we kunnen leren te doen wat onze Heer Jezus Christus ons lang geleden leerde te doen. We kunnen leren om de waarheid te zoeken, de waarheid te koesteren en de waarheid te geloven. Als we dat doen, vrienden, dan zullen we altijd vrij zijn.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 65

6 juni 1981

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 6 juni 1981, en dit is mijn audiobrief nr. 65.

Woensdagmiddag 13 mei was een prachtige zonnige middag in Rome. Op het Vaticaan werden duizenden mensen verzameld op het Sint-Pietersplein. Ze wachtten op het reguliere woensdagmiddagpubliek van de man bekend als Paus Johannes Paulus II. Precies op tijd kwam hij. Zoals gewoonlijk stond hij in een speciale jeep-achtig voertuig, zwaaiend naar de menigte terwijl het voertuig langzaam rond het plein reed. Binnen de muren van het Vaticaan die middag was het een toneel van vrede en vrolijkheid. Het was alsof de krankzinnige stormloop van een onrustige wereld buiten was opgesloten voor een paar kostbare momenten. Gevuld met een zee van glimlachende gezichten, leek St. Peter's Square immuun voor de aanwezigheid van het kwaad. Plotseling werd de illusie verbrijzeld. Er was het geluid van vuurwapen, en de man bekend als de paus verkreukeld en viel. Toen de menigte in ongeloof toekeek, reed het pauselijke voertuig omhoog en haastte zich uit het Sint-Pietersplein. In een paar momenten was de scène van rust veranderd in een van tragedies. Weg waren alle glimlachen; en in hun plaats, tranen. Dagen later stelden mensen over de hele wereld één vraag: "Waarom zou iemand de paus neerschieten?"

Vrienden, het antwoord op die vraag zal nooit worden onthuld door de gecontroleerde grote media. Het Vaticaan is nog maar één slagveld geworden in de geheime oorlog die nu wereldwijd woedt. De inzet is het lot van meer dan 700.000.000 Rooms-Katholieken..een zesde van het menselijk ras.

De man die beschuldigd werd van de schietpartij zei meteen dat hij alleen handelde. Als excuus zei hij dat hij protesteerde tegen de onrust in Afghanistan en El Salvador. Dan zijn er berichten, vooral hier in de Verenigde Staten, dat hij misschien op een of andere manier verbonden was met de Palestijnen. Het ene verhaal volgde een ander snel na elkaar. Ondertussen vond de Italiaanse politie snel veel aanwijzingen dat de mogelijke moordenaar Mehmet Agca niet alleen kon handelen. Al het bewijs wees duidelijk op een samenzwering. In Europa zijn samenzweringen bekend en erkend als een feit van het leven en dus worden ze niet gepooh-poohd wanneer ze worden ontdekt, maar hier in Amerika is het anders. We worden behandeld als goedgelovige kinderen en leren dat het juridische woord "samenzwering" een No-Nee is. We mogen nooit denken dat hebzuchtige, machtige mannen ooit zouden samenwerken om hun plannen uit te voeren.

Vrienden, er is een goede reden waarom we nooit serieus mogen denken aan samenzweringen. De reden is dat een heel klein elite aantal mensen probeert om de rest van ons te controleren. We zijn met een heleboel, en slechts met een paar. De enige manier waarop ze ons kunnen kraalen en ons als schapen kunnen hoeden is ons onwetend te houden van wat ze doen. Jou onwetend houden is de essentie van hun macht. Daarom, mijn vrienden, worden complotten en samenzweringen van allerlei soorten geheim gehouden, en daarom is de grootste samenzwering van alles de samenzwering van SILENCE. Het is een samenzwering om ons in het duister te houden zodat de krachten van de duisternis ongeschonden kunnen blijven. Het enige waar zij het meest voor vrezen is de WAARHEID, die door het volk bekend en begrepen is, omdat de Waarheid het Zwaard is van onze Heer Jezus Christus.

Vrienden, ik leef om de waarheid te weten, om de waarheid te begrijpen en om de waarheid te spreken. Ik wil mijn deel doen zodat de waarheid een eigen leven zal blijven leiden in ons

heelal. Ik geloof dat er niets belangrijker is dan de waarheid te zoeken en een open geest te hebben om het te ontvangen, omdat zonder de Waarheid mensen omkomen.

Mijn drie speciale onderwerpen voor deze audiobrief zijn:

Onderwerp 1.. The Pope, The President, And Assassination Politics Onderwerp 2.. De Aftermath van de Shuttle “Columbia” Disaster Onderwerp 3.. Mounting World Crises En “Accidental” Nuclear War.

Onderwerp 1.. In augustus 1978 werden de kardinaals van de Rooms-katholieke Kerk in het Vaticaan opgeroepen tot conclaaf. Paus Paulus VI was eerder die maand gestorven en de kardinaals stonden voor de taak om zijn opvolger te kiezen.. een nieuwe paus. Van over de hele wereld kwamen de Kardinalen samen op Rome voor het pauselijk conclaaf. Het nieuws was gevuld met speculaties over de vermoedelijke leidende kandidaten voor de pausdom. Velen waren ervan overtuigd dat het conclaaf een lang conclaaf zou zijn; in plaats daarvan bleek het een van de kortste pauselijke conclaves in de geschiedenis te zijn. De stemming door de Kardinalen begon op 26 augustus 1978 en diezelfde dag was er witte rook uit het Vaticaan. De katholieke kerk had een nieuwe paus.

Vaticaanse wachters waren verbaasd over de snelheid van de pauselijke verkiezing. Ze waren nog verbaasder over de identiteit van de nieuwe paus. Hij was niet een van de erkende frontlopers, maar een complete buitenstaander van de machtsstructuur van het Vaticaan. De weinig bekende kardinaal Luciani van Venetië was paus geworden. Paus Johannes Paulus I. De volgende dag, 27 augustus 1978, nam ik mijn audiobrief nr. 37 op. In dat rapport heb ik een waarschuwing gegeven over de ware betekenis van de verbluffende verrassing in het Vaticaan.

De atheïstische bolsjewieken, die hun vroegere macht in Rusland verloren hebben, zullen niets stoppen in hun waanzin om die macht terug te krijgen. Daartoe lanceerden de bolsjewieken een meedogenloze campagne om de controle over een enorm wapen, de Rooms-katholieke Kerk, te grijpen. Het bolsjewistische doel was en is om zo’n 700.000.000 katholieken actief anti-Russisch te maken.

De komende weken was er geen enkele aanwijzing over de geheime samenzwering die ik had gemeld in audiobrief nr. 37. In plaats daarvan, Paus Johannes Paulus Ik snel vertederde zichzelf aan miljoenen als de “lachende paus.” Toen kwam de schok van 28 september 1978. Na slechts 33 dagen werd ons verteld dat paus Johannes Paulus I plotseling en onverwacht was gestorven, en de man die hem 2 1/2 weken later volgde was een andere verrassing. Hij was de eerste niet-Italiaanse paus in 455 jaar en de eerste Slavische paus ooit. Hij kwam uit bitter anti-Sovjet Polen, en zijn reputatie was die van een man die opkomt tegen de Sovjets. Op 16 oktober 1978 werd de voormalige kardinaal Wojtyla van Polen bekend als Paus Johannes Paulus II.

De bolsjewistische intriges en manoeuvreren in het Vaticaan gingen recht op koers. Eind 1978 waren steeds meer uitspraken uit naam van paus Johannes Paulus II anti-Sovjet in toon. De publieke tekenen van snelle verandering in het Vaticaan waren dramatisch. Intussen achter gesloten deuren waren de krachten aan het werk veel sinisterer en revolutionairer dan de meeste mensen zich ooit konden voorstellen. Ik heb over deze ontwikkelingen in audiobrieven nrs. 39, 41, en 42 verslag uitgebracht.

Het Vaticaan, mijn vrienden, was de plek geworden voor moordpolitiek in de geestelijke oorlog tussen Oost en West. Het was begonnen met de verrassingsverkiezing van kardinaal Luciani als Paus Johannes Paulus I in augustus 1978. Hij was in de pausdom gedreven door krachten waarvan hij zich niet eens bewust was. Ze wilden hem gebruiken voor een overgangsdoel om de anti-Sovjet transformatie van de Kerk te beginnen, maar hij was moeilijk

te manipuleren om te zeggen en te doen wat de bolsjewieken wilden, Dus de bolsjewistische agenten in het Vaticaan verbraken de tussentijdse pausdom van paus Johannes Paulus I door hem te vermoorden.

Toen de volgende paus werd geselecteerd, zorgden de bolsjewieken ervoor dat zijn beeld voor hun doeleinden werd gemaakt. Toen kardinaal Wojtyla van Polen Paus Johannes Paulus II werd, wilden de bolsjewieken alleen zijn beeld. De man zelf was sterk en onafhankelijk. Hij had ook plannen om het Vaticaan te herstructureren op manieren die de bolsjewieken zich niet konden veroorloven. Om ervoor te zorgen dat paus Johannes Paulus II nooit die plannen uitvoerde, zochten de bolsjewieken opnieuw een aanslag op. De voorbereidingen waren al ver van tijd, en ze werden uitgevoerd zonder een hapering. In november 1978, paus Johannes Paulus II, de meest zichtbare paus in de geschiedenis, is een tijdje vrijwel uit het zicht verdwenen. Zoals ik in audiobrief nr. 41 vermeldde, werd hij vergiftigd, en op 20 november 1978 bezweek hij.

Hij werd onmiddellijk vervangen door een “bolsjewistische look-alike,” een acteur; en de volgende dag kondigde het Vaticaan aan dat de paus alle topambtenaren in de Vaticaanse hiërarchie, bekend als de Curia, opnieuw had benoemd. De herstructurering van het Vaticaan, die was gepland door de overleden echte Paus Johannes Paulus II, werd uitgespuugd. De bolsjewistische acteur-paus ging vervolgens maximale gebruik maken van het anti-Russische beeld van de man die hij had vervangen. Precies zoals hem werd verteld, was hij verbitterd over Rusland in zwaar katholiek Oost-Europa; en vooral werden deze bittere gevoelens in Polen, de zwaarst katholieke van allemaal aangemoedigd.

In audiobrief nr. 42 kon ik openbaar maken waar dit allemaal bedoeld was om te leiden. De bolsjewieken probeerden Polen te doen ontploffen tegen Rusland in een opstand die bekend stond als de “Pauselijke Revolutie.” Het zou worden geactiveerd tijdens een pauselijk bezoek aan Polen in mei 1979. De acteur-paus zelf moest de vonk voor revolutie geven op een manier die hem niet werd verteld. Op een kritiek emotioneel moment tijdens zijn komst naar Polen, moest de acteur-paus vermoord worden.

Toen ik de details van het plan openbaar maakte in audiobrief nr. 42, bouwde de impuls naar een Pauselijke Revolutie snel op; maar als er één ding is wat de Russen niet willen toestaan, is het een bolsjewistische revolutie in Polen. Na kennis te hebben genomen van het plan van de “Pauselijke Revolutie” heeft het Kremlin de Poolse leiders opgedragen alle mogelijke stappen te ondernemen om het risico te minimaliseren. Polen heeft zelfs aangekondigd dat buitenlandse journalisten die Polen binnenkomen om het bezoek van de paus te kunnen dekken, zeer hoge vergoedingen voor het privilege zouden moeten betalen. Ondertussen gingen Russische inlichtingenagenten aan het werk om het plan helemaal ongedaan te maken.

In audiobrief nr. 46 meldde ik dat Rusland er eindelijk in was geslaagd om het pauselijke Revolutie-complot te stoppen. Begin mei 1979 werd de bolsjewistische acteur-paus geëlimineerd en vervangen door een Russische acteur, een andere “dubbele.” Het Vaticaan kondigde meteen aan dat het akkoord zou gaan met een vertraging van een maand in het pauselijk bezoek aan Polen, zoals gevraagd door de Poolse regering. Op die manier werd een cruciale emotionele stimulans voor revolutie geëlimineerd.

Zoals ik in audiobrief nr. 42 heb uiteengezet, was de oorspronkelijke timing van het pauselijke bezoek voor St. Stanislaus Day essentieel voor het perceel. Met de dreiging van revolutie afgewend, Polen vervolgens zijn eerdere eisen voor hoge vergoedingen door het bezoeken van journalisten laten vallen. Een maand later bezocht de Russische acteur-paus, bekend als Paus Johannes Paulus II, Polen zonder ongeluk.

Het bolsjewistische plan voor een “Pauselijke Revolutie” in Polen twee jaar geleden werd door de Russen gedwarsboomd, maar de bolsjewieken geven nooit op in hun agitatie voor revolutie en oorlog. Al snel waren ze aan het werk op Polen via een andere weg, de zogenaamde “solidariteit” arbeidsbeweging, en tegelijkertijd hebben de bolsjewieken nooit opgegeven hun droom om de controle over de Rooms-katholieke Kerk te grijpen.

De afgelopen twee jaar beweegt de katholieke kerk zich rustig in de tegenovergestelde richting van de door de bolsjewieken gewenste richting. De man die bekend staat als Paus Johannes Paulus II heeft in het begin van de hereniging van de Rooms-katholieke en Oost-orthodoxe kerken een ouvertures opgezet. Als dat in de huidige omstandigheden zou gebeuren, zou het een ongelimiteerde ramp voor de bolsjewieken zijn. Katholieken in het Westen en Russisch-orthodoxe gelovigen in het Oosten zouden zichzelf “spirituele broeders” in plaats van vijanden beschouwen. Nog erger voor de bolsjewieken, een pauselijk bezoek aan Rusland is in de werken zeer rustig in het Vaticaan geweest. De bolsjewieken zijn vastbesloten om dat te voorkomen; en zoals gewoonlijk wendden de bolsjewieken zich tot een van hun favoriete politieke technieken..moord. Begin vorige maand vierde de Russische acteur-paus een speciale mis voor nieuwe Zwitserse wachters. Alsof hij hen in een voorgevoel waarschuwde dat zij hun leven zouden moeten geven in hun rol als zijn beschermers. Een week later, binnen de muren van het Vaticaan, werd hij door de kogels van een professionele moordenaar omgehakt. Deze keer overleefde hij het; maar zoals ik al eerder zei, mijn vrienden, de bolsjewieken geven nooit op.

Mijn vrienden, we storten ons weer in een tijdperk van moordpolitiek. Voor Amerikanen creëerde de schietpartij in het Vaticaan op 13 mei een gevoel van déja vu. We hadden het allemaal al gezien, zes weken eerder, hier in ons eigen land. Het zag er allemaal vreselijk bekend uit en geen wonder. De satanische troepen die verantwoordelijk zijn voor het neerschieten van de actor-paus zijn dezelfde die achter de schietpartij van de president zaten. Deze duistere krachten, zoals ik al vele malen heb gezegd, zijn de bolsjewieken. Na het verlies van de controle over Rusland, hebben ze nu een wurggreep op de Amerikaanse regering in plaats daarvan.

Toen het nieuws van de schietpartij van de paus Washington bereikte, vroegen journalisten om reacties van het Witte Huis. De resulterende nationale televisie nieuwsberichten die avond waren zeer vreemd. We kregen slechts een “nog foto” van de president met het vermeende citaat: “Ik zal voor hem bidden.” De vice-voorzitter heeft ons echter laten zien dat wij met verslaggevers in het gazon van het Witte Huis over de tragedie in Rome spraken. We hebben schijnbaar oprechte woorden van angst gezien en gehoord over zulk bruut en zinloos geweld. Het was de vice-voorzitter, niet de president, die de meeste Amerikanen uitte wat ze wilden horen.

Dit is slechts een voorbeeld, mijn vrienden, van een subtiel maar belangrijk patroon in ons nieuws deze dagen. Een geavanceerd programma van psychologische conditionering is nu gaande gericht op jou en mij. Het is een ontwapenende soft-sell, maar het gebruikt ook krachtige subliminale technieken om succes te verzekeren. Het is een programma om het George Bush beeld in ons hoofd op te bouwen terwijl het Ronald Reagan beeld langzaam terugtrekt. We zijn bereid het gemakkelijk te accepteren als het zogenaamde Reagan tijdperk binnenkort abrupt eindigt!

Wat er nu gebeurt is een voorfase in het plan dat ik net na de verkiezingen van november 1980 voor het eerst heb gemeld. In audiobrief 60 gaf ik een waarschuwing dat we spoedig zouden worden verteld dat de president had ontmoet, citaat: “een ongelukkig ongeval, of een plotselinge fatale ziekte.” Dan zouden we een verandering zien in het beleid van het Witte Huis rond het beeld van George Bush.

Iets meer dan twee maanden geleden op 30 maart slaagde dit plan van de bolsjewieken hier bijna bij de eerste poging. Buiten het Washington Hilton Hotel werd de entiteit President Reagan in een hinderlaag geleid, waarover ik binnen enkele ogenblikken meer te zeggen heb. Het was bedoeld om de president ter plekke te laten vallen, net zoals verschillende anderen werden omgehakt. De aanslagpoging lukte niet in dat doel, maar het was toch een gedeeltelijk succes, want vanaf die dag is het beeld van George Bush helderder en helderder in het publieke oog.

Ten eerste werd de periode van de opsluiting van de president in het ziekenhuis uitgebuit. Het was een kans om een terughoudend, staatsmanelijk imago van de kant van de vice-president te tonen. Dit beeld-gebouw begon onmiddellijk tijdens de eerste uren na de schietpartij. Eerst rende de entiteit bekend als generaal Alexander Haig de briefing room van het Witte Huis binnen en greep het podium in. Zijn stem trillend met intensiteit, kondigde hij aan, “Ik ben hier de baas.” Het was een virtuoze voorstelling, een daad die perfect werd berekend om krantenkoppen te creëren, gefronste wenkbrauwen, en een bron van grappen voor komieken. Verhalen over een machtsgreep tussen Haig en Bush richtten automatisch de aandacht op de vicepresident in een gunstig licht. In tegenstelling tot de Haig-uitbarsting, gedroeg de Bush-entiteit zich nederig en desertiëel. De nieuwsberichten zeiden dat Bush weigerde zelfs te zitten in de zetel van de president in de vergaderingen van het kabinet. Het beeld van Bush groeide als model van oordeel en terughoudendheid. Zoals de president herstelde, werden er opiniepeilingen genomen om te beoordelen wat de schietpartij op mensen had. Ze vonden een dramatische stijging in de gunstige beoordeling van de president van de mensen; maar voor de vice-president was de verbetering astronomisch.. van 31% tot 69% gunstig in slechts een paar weken, volgens NBC.

Zoals ik deze woorden zeg, gaat het subtiele beeldvormingsproces door. Op Memorial Day bijna twee weken geleden was het niet de president die we in nieuwsberichten een krans zagen leggen op het graf van het onbekende, maar de vice-president. En diezelfde avond kwam de entiteit Bush weer opdagen. Miljoenen werden die avond in een Bob Hope Special afgestemd, en de slotact was niemand minder dan de vice-president. Het was de eerste keer dat de politiek in de politiek werd blootgesteld aan de zogenaamde niet-politieke soort. Degenen die het beeld van George Bush voor ons bouwen door middel van nieuwsrichtlijnen, zetten ons in voor de komende dingen.

Wat er afgelopen 30 maart gebeurde buiten het Washington Hilton was een waarschuwing, en we moeten het niet negeren. Het begon allemaal op die dag dat de entiteit President Reagan uit de speciale VIP-uitgang van het Hilton kwam. De VIP-uitgang is om de hoek van de rest van het hotel. Het hotel zelf is veel hoog, maar de VIP ingang is in een stenen muur slechts ongeveer 15 voet hoog. Bovenaan de muur staat een leuning met een loopbrug en bomen erachter. Met andere woorden, de VIP-uitgang van het Hilton komt uit onder een klein parkachtig gebied. De afslag zelf is ongemarkeerd, behalve voor een betonnen bladerdak dat zich uitstrekt tot de bochtige oprit. Een goede foto van de scène verscheen op pagina 30 van People magazine voor 13 april 1981.

Vrienden, het hele idee achter de VIP-ingang van Hilton is om veiligheid te bieden aan belangrijke bezoekers. Het natuurlijke en voorzichtige ding vanuit het veiligheidsstandpunt zou zijn geweest om de presidentiële limousine direct tegenover de deur aan het einde van de korte bladerdak parkeren. Dan was er maar een paar stappen van de deur naar de limousine. En zo wordt het gedaan door hoog opgeleide veiligheidsdiensten. Maar, vrienden, alles werd anders gedaan op 30 maart. Iemand had geregeld dat de president een klassieke hinderlaag in zou lopen.

De limousine stond niet geparkeerd bij de stoeprand naast de VIP-uitgang. In plaats daarvan stond het minstens zes meter verder naar links geparkeerd toen het presidentiële feest buiten liep. De auto stond tegenover een afgeronde hoek in de stenen muur, die weg buigt van de straat. Terug om die hoek wachtend om de president te zien stond de pers en verschillende toeschouwers, waaronder naar verluidt John Hinckley, Jr. ; en net achter en boven hen waren er de talrijke ramen en balkons van het hotel zelf. Ik ben geïnformeerd door bepaalde professionals die de bescherming van VIP's zijn dat het patroon in dit alles onmiskenbaar is. De president liep in de perfecte setup voor moord op een kruisvuur. Toen hij de limousine benaderde, werd de president een gemakkelijk doelwit vanuit twee richtingen tegelijk. richting was de stoep boven de overhangende bladerdak van de VIP afslag, de andere richting was van achteren en boven de pers en toeschouwers, die John Hinckley omvatte.

In audiobrief nr. 63 citeerde ik een vroege NBC televisie nieuwsbericht van Judy Woodruff. Ze was bij het presidentiële feest in het hotel geweest en was de uitgang uit gelopen. Ze had de hoek niet omgedraaid naar het gebied waar Hinckley en de camera's stonden te wachten, dus ze kon Hinckley niet hebben gezien. Dat is duidelijk zowel uit haar eigen ooggetuigenaccount op NBC als uit de herhalingen van de videobanden; toch zei ze, citaat: "Ik merkte dat er schoten waren afgevuurd van een overhangende, van een stoep die boven de plaats waar de auto van de president was." Als je de foto in People magazine bekijkt, die ik eerder noemde, zie je heel duidelijk het gebied dat Judy Woodruff beschrijft. Het is niet het gebied waar Hinckley was.

Wat Hinckley zelf betreft, we moeten geloven dat hij het helemaal zelf deed. Altijd een "eenzame moordenaar," altijd geportretteerd als "een noot" en altijd is er een briefje achtergelaten door de anders gekke aanvaller om losse eindjes te vermijden. We moeten ook geloven dat Hinckley zes (6) schoten in slechts twee (2) seconden heeft afgeperst en vier (4) doelen in die tijd heeft geraakt. We mogen niet denken aan het feit dat elke keer dat een pistool wordt afgevuurd, zelfs een klein kaliber pistool, het schopt. Het buigt zich omhoog, het doel bederven kort.

Als dat niet genoeg was, moeten we de omstander vergeten die op Hinckley sprong zodra hij begon te schieten. Alfred Antonucci, een timmermans-vakbondsambtenaar uit Cleveland, was te laat aangekomen voor de toespraak van de president, dus wachtte hij buiten op een glimp van de president. Hij stond naast Hinckley. Op 13 april werd Antonucci geïnterviewd door David Hartman in de "Good Morning, America" van ABC. Hartman noemde de vermeende zes schoten van Hinckley, en Antonucci zei, citaat: "Nou, laat me dit zeggen. Hij vuurde het eerste schot, en of het de tweede, de tweede fractie van de tweede, ik was bovenop hem om het doel te breken." Op 1 mei publiceerde het New York Daily News een interview met Antonucci. Antonucci wordt geciteerd als zeggen, citaat: "Ik sloeg hem op de achterkant van de nek zo hard als ik kon; en zijn pistool, dat hij met twee handen gericht op Reagan, kwam neer. Hij bleef schieten met één hand. Later werd mij door de hoge autoriteiten verteld dat vier van de zes schoten op de stoep schoten."

Vrienden, we zagen zelf op televisie dat de strijd om Hinckley te onderwerpen zodra hij begon te schieten. Het verhaal van Mr Antonucci past perfect bij wat we onszelf zagen, maar we moeten negeren wat we zagen en gewoon geloven in het officiële verhaal dat Hinckley zes zeer nauwkeurige schoten afvuurde. Stel dat we een beetje simpel tellen. Op TV zagen we vier (4) gewonden, dat zijn minstens vier kogels. Vier (4) kogels raakten ook de stoep, dankzij de heer Antonucci; dat brengt het totaal op ten minste acht, en uit andere rapporten minstens twee kogels raakte de limousine. Dat zijn in totaal minstens 10 kogels die we kennen. Hinckley's revolver, mijn vrienden, was maar een zes-schutter.

Degenen die de aanslag op 30 maart hebben gepland, trekken allerlei touwtjes om de waarheid te verdoezelen. Een perfect voorbeeld hiervan was Time magazine voor 13 april 1981. De leugens begonnen met de cover zelf. Het is een schilderij, geen foto, die het moment van de verwonding van de president weergeeft. Het toont de president gezien over het dak van de limousine.. linkerarm verhoogd, grimacen van pijn. Het is nauwkeurig, behalve één ding. Je zult zien wat er mis is met de Time cover als je het vergelijkt met de foto die ik in People magazine noemde. Op de omslag van Time wordt de stenen muur getekend alsof het een hoog gebouw is. Er is geen spoor van de overhangende stoep van waar NBC's Judy Woodruff zei dat er schoten werden afgevuurd.

Vrienden, we leven vandaag in een Alice in Wonderland wereld. We moeten drie onmogelijke dingen geloven voor het ontbijt, als dat is wat de gecontroleerde grote media ons vertellen. Alleen zij die vastbesloten zijn de waarheid te zoeken, zullen het in de komende dagen kunnen zien.

Onderwerp 2. Op dinsdagavond 28 april zetten miljoenen Amerikanen hun televisie aan om te zien hoe de entiteit die als president Reagan bekendstaat, het Congres toesprak. De toespraak was om steun te bouwen voor de begroting van de administratie, maar de meeste mensen waren geïnteresseerd om een andere reden. Het was de eerste toespraak van de Voorzitter sinds de moordaanslag bijna een maand eerder. Veel mensen waren te verzonken in de dramatische herverschijning van een gewonde president om veel aandacht te besteden aan iets anders. Niemand vond het erg dat de ruimteshuttle "Columbia" die dag zou zijn aangekomen in Florida, noch hebben veel mensen er nog eens over nagedacht dat het een hele week te laat was. Wat het publiek betreft, was de Columbia een groot succes. We hadden het zelf gezien op televisie.

Gebaseerd op één ruimteshuttlevlucht, wordt ons aan alle kanten verteld dat we weer op de top in de ruimte zijn. We horen dat we nu vijf, tien jaar voor zijn op die arme domme Russen. Het zou fijn zijn als al die dingen waar waren, maar helaas zijn ze niet waar. In audiobrief nr. 62 kon ik de echte missie van de Columbia, die militair was, van tevoren openbaar maken! Ik beschreef het plan om de Columbia te zien opstijgen vanuit Florida, maar om een andere shuttle te zien, de "Enterprise," twee dagen later landde in Californië.

Ondertussen zou de Columbia een geheime militaire missie hebben uitgevoerd... ongezien door jou. Het bedrog dat in het oorspronkelijke vliegplan was ingebouwd was al erg genoeg, maar zoals het bleek, eindigde de vlucht van de Columbia heel snel in DESASTER; en jij en ik moesten anders geloven. De geheime ramp van de ruimteshuttle Columbia en de televisie hoax die we hebben laten verbergen waren gebeurtenissen van groot belang. Daarom heb ik mijn hele audiobrief nr. 64 aan u gewijd om de details te geven. De ruimteshuttle "Columbia" is niet meer!

De shuttle die we zagen landen op de luchtmachtbasis van Edwards in Californië was de trainingsshuttle "Enterprise." Het was gewoon herlabeld met de naam "Columbia" op zijn kant. Toen de shuttle op 14 april in Californië landde, werd ons aanvankelijk verteld dat hij slechts een paar dagen later naar Florida zou worden gevlogen; maar toen de dagen voorbij gingen, bleef de shuttle gewoon daar. NASA bedacht het ene excuus na het andere om de vertragingen aan het publiek uit te leggen.

Ondertussen waren er in de war bijeenkomsten gaande waarbij belangrijke gezamenlijke militairen en NASA-personeel betrokken waren. Het was niet volgens plan gegaan, en ze wisten niet wat ze moesten doen. Eén factie stond erop dat NASA door moest gaan volgens het oorspronkelijke plan. Dat plan vroeg om een shuttlewissel tussen Californië en Florida. Op dag 1 zou een aangepaste "747" opstijgen van Edwards Air Force Base, Californië, met de

shuttle “Enterprise” rijdende biggyback. Nieuwscamera’s zouden bij de hand zijn om de start op te nemen. De Enterprise zou dan naar zijn thuisbasis in White Sands, New Mexico worden gevlogen. Intussen zou het publiek worden verteld dat de “747” met de shuttle een over-nacht tussenstop had gemaakt. Op dag twee zou een andere aangepaste “747” met een andere shuttle vertrekken van White Sands en naar Florida vliegen. Wederom zouden verslaggevers klaar staan om de landing op Cape Canaveral te bekijken. De nieuwe shuttle zou natuurlijk de naam “Columbia” aan de zijkant hebben net zoals de Enterprise doet. Op die manier zou de trainingsshuttle Enterprise naar de thuisbasis worden teruggebracht en een nieuwe shuttle naar Florida worden gestuurd. De schakelaar zou worden gemaakt zonder dat het publiek iets vermoedt.

In vergaderingen achter gesloten deuren over de situatie, anderen protesteerden dat het dwaas zou zijn om door te gaan zoals oorspronkelijk gepland zonder meer informatie. Het was duidelijk dat de Russen de Columbia hadden vernietigd, maar de vraag was: “Hoe?” De planningsgroep van de militaire shuttle was het erover eens dat ze het antwoord op die vraag nodig hadden, anders zou er geen manier zijn om tegenmaatregelen te bedenken om de volgende shuttlevlucht een betere kans te geven. Uiteindelijk werd overal afgesproken dat de eerste dringende behoefte was om tijd te winnen, dus NASA woordvoerders werd verteld om de pers een reeks van vertragende verhalen over de post-vlucht shuttle procedures in Californië te geven. Ondertussen werd elke beschikbare weg van de Intelligence wereldwijd gedwongen om een antwoord te vinden op die cruciale vraag: “Wat is er gebeurd met de ruimte shuttle Columbia?”

Dag na dag zagen we korte nieuwsberichten over de navlucht van de space shuttle op Edwards Air Force Base. De shuttle werd op de achterkant van de “747” getild, maar de start bleef de ene dag na de andere achteruit geduwd. De planningsgroep van de militaire shuttle was een leegte aan het trekken van hun inlichtingen over de Columbia. De shuttle bleef een week langer op de grond in Californië dan oorspronkelijk gepland, en nog steeds geen antwoord kwam over de Columbia. NASA had geen excuses meer om verder te rekken zonder onwelkome vragen te stellen. Het geheime shuttle planning team was nog steeds niet in staat om zich voor te bereiden op een tweede baan missie, en toch moeten de verschijningen worden gehandhaafd.

De Amerikaanse regering kraait luid over het veronderstelde prachtige succes van de shuttle, omdat het de enige hoop is die nog rest voor Amerika in de ruimte. De ruimteshuttle is het enige programma dat de zogenaamde Reagan regering meer geld heeft gegeven.

Voordat de shuttle Enterprise Californië verliet aan boord van zijn “747” moest de shuttle planning groep een beslissing nemen: Moeten ze, of zouden ze niet, de geplande schakelaar maken tussen shuttles bij White Sands. Er zijn nog drie shuttles met baan... bij White Sands, en er is een specifieke missie gepland voor elk van hen. Een van de planners heeft het dilemma in de woorden samengevat, en ik citeer:

"Hoe kunnen we een orbitale vogel naar de Kaap sturen? Sts-2, 3 en 4 kunnen grote aanpassingen nodig hebben om langs de Russen te komen. We zullen niet weten wat die wijzigingen zijn totdat we de ontbrekende feed-back op Sts-1 hebben. Ik zeg stuur de Enterprise. We kunnen het sub-orbitaal houden door een abortus te doen stoppen.. en één motor uit te schakelen voordat we op de MECO drukken en Enterprise terug laten keren naar Kennedy. Dat houdt Enterprise buiten gevaar van Ivan. Het zal ook de bal draaiende houden terwijl we meer tijd krijgen om een succesvolle baanschot te maken."

Iemand anders vroeg:

“En de impact van public relations? Een ding wat we niet nodig hebben is om een missie zo vroeg in het programma te stoppen.”

Het antwoord luidde als volgt:

“Wil je liever verliezen een andere baan vogel aan Ivan? Bovendien, als we het goed doen, kunnen we eindigen met nog meer publieke steun. Je weet wat ik bedoel.. het idee dat de shuttle veilig is, zelfs als er iets mis gaat, enzovoort.”

Er werd lang stilgestaan, gevolgd door meer discussie, maar uiteindelijk werd het voorstel aangenomen. Op maandag 27 april vertrok de 747 met de shuttle Enterprise van de luchtmachtbasis Edwards, Californië. De volgende dag zagen we dezelfde shuttle, de trainingsshuttle Enterprise, landen in Florida. Er was geen schakelaar.

De geheime shuttleplanners voelen hun weg nog steeds. Het plan kan veranderd worden, maar vanaf nu zal het de trainingsshuttle Enterprise zijn die later deze zomer naar het lanceerplatform in Cape Canaveral gaat. Het zal er net zo uitzien als de Columbia voor de lancering in april, gekoppeld aan een enorme brandstoftank en enorme solide raket boosters.

NASA is momenteel aan het filmen voor de zeer vroege lanceringsdatum van 30 september 1981. Volgens het huidige plan zal de lancering de eerste minuten soepel verlopen. In tegenstelling tot de Columbia, zal de Enterprise niet naar het noorden buigen naar het soort baan dat Rusland verboden heeft. Dan zal één motor voortijdig uitzetten. Het zal eerder in de vlucht zijn dan het punt waarop het contact met Columbia afgelopen april verloren is gegaan. Dan, zoals we nog steeds op tv kijken, zal de Enterprise terugkeren voor haar vermeende “noodlanding” op Kennedy. De Enterprise heeft al zoveel geautomatiseerde landingen gedaan dat NASA er vertrouwen in heeft dat de landing veilig zal zijn.

Er zal een oproer zijn over de afgebroken ruimtevlucht, maar het zal niet lang duren. Gesteund door de gecontroleerde grote media, zal NASA de meeste Amerikanen overtuigen dat de veilige uitkomst van de veronderstelde “nood” is wat telt. Er zal gezegd worden dat dit bewijst hoe betrouwbaar de shuttle echt is. Door een afgebroken shuttlemissie te organiseren in de herfst van 1981... zullen het gezamenlijke leger en NASA shuttle team tijd winnen. Zij zullen niet verwachten dat hij tot begin 1982 een nieuwe missie zal lanceren. Tegen die tijd hopen ze te hebben geleerd wat ze moeten doen om langs de Russen de ruimte in te komen.

Onderwerp 3.. Toen nieuws van de presidentiële moordaanslag hier in Washington flitste over de wereld afgelopen 30 maart, het leidde tot een oude bezorgdheid in vele geesten. Amerika werd gevangen in een kwetsbaar moment. Zou een ander land proberen te profiteren van een bepaalde manier? Het meest van alles, zou Rusland besluiten om Polen binnen te vallen? Toen bleek dat er een invasie zou komen... en toen bleek dat onze zorgen ongegrond waren. Rusland had geen beweging in de richting van Polen; in plaats daarvan waren ze in het proces van het afkoelen van de laatste “Solidariteit” arbeidscrisis. Evenzo andere naties over de hele wereld handelde over het algemeen met terughoudendheid na nieuws van de schietpartij.. dat wil zeggen, alle wereld naties op één na. De enige uitzondering was Israël.

De timing had niet nauwkeuriger kunnen zijn, mijn vrienden, als het van tevoren was gepland. Toen de eerste schokkende berichten van de schietpartij door Amerika flitsten, begonnen Israëlische oorlogsvliegtuigen hun motoren te starten. Terwijl woordvoerders van het Witte Huis bijeenkwamen om de pers te informeren, verzamelden Israëlische bommenwerpers zich boven Libanon.

Door de middag en avond we Amerikanen samenspannen rond onze televisies voor het laatste woord van George Washington University Hospital. Ondertussen zaten Libanese dorpelingen in kelders en bombardeerde schuilplaatsen terwijl Israëlische raketten en bommen overal om

hen heen explodeerden. Op de BBC World Service en andere kortegolf radionieuwsberichten over de hele wereld, waren de plotselinge nieuwe Israëlische aanvallen op Libanon die dag groot nieuws. Niet zo hier in Amerika. Nieuws van de presidentiële schietpartij en de nasleep ervan verdronken al het andere. Pas toen Syrische troepen in reactie op de Israëlische aanvallen actie begonnen te ondernemen, begon Libanon hier ons bewustzijn binnen te dringen. Dag na dag sloegen de Israëli's en Syriërs elkaar steeds meer aan, direct en via draagmoeders in Libanon.

Op 28 april schoten Israëlische straaljagers twee Syrische helikopters neer boven Libanon. Het was groot nieuws in het buitenland. Hier in de Verenigde Staten, hoewel het werd overschaduwd door de presidentiële toespraak voor het Congres die avond. Pas de volgende dag, 29 april, kreeg de Libanoncrisis de hoogste facturering in de door Amerika gecontroleerde grote media. De Syriërs hadden Russische SAM-6 anti-vliegtuig raketten verplaatst naar de Bekaa vallei van Libanon. Dit was Syrië's antwoord op Israël's neerstorten van twee van haar helikopters de dag ervoor boven Zahle. Zo ontstond de raketcrisis in het Midden-Oosten.

Een andere toenemende crisis is de groeiende vete tussen de Verenigde Staten en Japan. De laatste tijd lijkt het alsof Washington niets goeds kan doen tegen de Japanners. Op de ochtend van 10 april 1981 vond de eerste poging om de ruimteshuttle "Columbia" te lanceren plaats op Cape Canaveral. Het eindigde in een mislukking vanwege een computerprobleem, maar het was het topverhaal die dag hier in Amerika. Het was bijna het nieuwsverhaal dat die dag nummer 1 was in Japan.

De vorige dag had een Amerikaanse onderzeeër een klein Japans vrachtschip laten zinken, zogenaamd door het te verpletteren. Toen was de onderzeeër vertrokken zonder enige poging om overlevenden te redden. Erger nog, de Verenigde Staten hadden het incident niet eens toegegeven bij de Japanse autoriteiten tot 36 uur later. In de weken die verstreken zijn sinds het incident plaatsvond, heeft de aflevering meer en meer vragen in de Japanse geest opgeroepen. De Amerikaanse marine heeft een rapport uitgebracht dat sterk verschilt van de getuigenis van de 13 Japanse overlevenden. Het marinerapport plaatst zelfs de locatie van de botsing 3-1/2 mijl van waar het gebeurde. De Japanners willen weten waarom.

Op dit en vele andere raadselachtige vragen over het incident, eisen de Japanners antwoorden, maar ze krijgen die antwoorden niet. Het vermoedelijk toevallig zinken van het Japanse vrachtschip was alleen het openingswapen in de Washington-Tokyo vete. Sindsdien is Japan door de ene schok na de andere door de Verenigde Staten gerockt. Amerikaanse marineschepen hebben door Japanse vissersvloten gevaren, visnetten aan linten snijden. Plotseling zijn er onthullingen dat Amerikaanse schepen met kernwapens aan boord regelmatig in het geheim Japanse havens gebruiken. Staatssecretaris Haig heeft een bezoek aan Japan afgezegd. Zelfs het bezoek van premier Suzuki aan Washington heeft onlangs zijn rug op hem gekeerd. Hij stemde ermee in om in een gezamenlijke communie te spreken die leidde tot beschuldigingen in Japan dat Suzuki een geheime militaire alliantie sloot met de Verenigde Staten. De ironie van dit alles is dat Suzuki's problemen te wijten zijn aan het feit dat hij zich verzet tegen een dergelijke militaire alliantie.

De bolsjewieken hier in Amerika willen dat Japan opnieuw bewapend wordt, de politieman van de westelijke Stille Oceaan wordt. Suzuki's voorganger, premier Ohira, was bereid om mee te gaan met de Amerikaanse bolsjewieken, ondanks strenge waarschuwingen van Rusland om dat niet te doen. Toen stierf Ohira een jaar geleden plotseling, en Suzuki verving hem. Suzuki wil Japan niet opnieuw bewapenen, en dus willen de bolsjewieken van Amerika hem uit zijn ambt. Japan heeft de afgelopen maanden allerlei schokken meegemaakt, maar ze

hebben allemaal één gemeenschappelijke noemer. Zij hebben allemaal betrekking op het verlies van gezicht voor Japan als geheel en vooral voor premier Suzuki.

In Azië is gezichtsverlies een zeer ernstige zaak. Door het als politiek wapen te gebruiken, geloven de bolsjewieken van Amerika dat ze de Suzuki regering kunnen neerhalen. Wie Suzuki volgt zal “vrede” moeten praten voor binnenlandse consumptie, maar hij zal zich moeten voorbereiden op oorlog als hij met Washington wil opschieten.

Elders in Azië, Rood China en Vietnam hebben zich onlangs vermoedelijk met zeer zware grensgevechten met veel slachtoffers beziggehouden. Ondertussen bereidt de zogenaamde Reagan regering zich voor om openlijk te verklaren dat het Amerika’s meest geavanceerde wapens zal verkopen aan Red China. De Amerikaanse regering, mijn vrienden, is gek geworden van de kanker van het bolsjewisme en leidt Amerika van dwaasheid naar grotere dwaasheid.

Ook in Europa is er onrust door de handen van bolsjewistische agenten. De regering van Italië is zojuist ten val gebracht in een enorm schandaal waarbij veel van de belangrijkste burgers van het land massaal samenzweringen hebben gepleegd. In West-Duitsland wordt kanselier Helmut Schmidt onder vuur genomen door krachten die het evenwicht willen herstellen dat hij tussen Oost en West heeft bereikt. En in Frankrijk hebben de bolsjewieken vorige maand een enorme overwinning behaald in de verkiezingen. Tot nu toe heeft Frankrijk een bijzondere relatie gehad met Rusland en het Westen. De relatie is er een van vertrouwen geweest die moeizaam begon met de overleden president Charles de Gaulle; maar de nieuwe Franse president Mitterrand werkt er zo snel mogelijk aan om dat te veranderen. Mitterrand zal proberen Frankrijk in het anti-Russische kamp te brengen, onder leiding van de bolsjewieken hier in Amerika.

Mijn vrienden, crisissen die groot en klein zijn, vermenigvuldigen zich overal om ons heen, en over het algemeen zijn ze niet toevallig. Ze maken deel uit van de doelbewuste oorlogsopbouwstrategie van de bolsjewieken hier, die ik openbaar maakte in audiobrief nr. 63. Door de wereld in een kaldron van crises te veranderen, zetten ze het podium op voor de Eerste Kernoorlog. De hele wereld wordt net voor de Eerste Wereldoorlog als de ongemakkelijke Balkan.

De Eerste Wereldoorlog werd door een terrorist aangevallen door de moord op aartshertog Ferdinand van Oostenrijk. Vandaag bevinden we ons weer in het tijdperk van terrorisme, moord en onrust. Net als de Eerste Wereldoorlog, zal Kernoorlog 1 plotseling uitbarsten van een onverwachte vonk, schijnbaar per ongeluk. Maar de Eerste Wereldoorlog was een doelbewuste oorlog, mijn vrienden, en hetzelfde zal gelden voor de Eerste Wereldoorlog.

Dit alles is niet verloren gegaan bij de nieuwe heersers van Rusland. De Russische leiders zijn ervan overtuigd dat het slechts een kwestie van tijd is voordat er een oorlog uitbreekt tussen de Verenigde Staten en Rusland, zodat de Russen doorgaan met het wegstrooien van de Amerikaanse capaciteit om Rusland te beschadigen.

Toen de ruimteshuttle “Columbia” op 12 april op weg was naar zijn slecht gefloten vlucht, was een vloot speciale vliegtuigen op de hoogte om hem te helpen opsporen. De Verenigde Staten waren sterk afhankelijk van hun vloot van geavanceerde bereik instrumentatie vliegtuigen. Dit zijn vliegende radar en communicatie stations bekend als “Droop Snoots” voor hun enorme bolle neus. Dit speciale vliegtuig is een aangepaste militaire Boeing 707 aangewezen EC-135N. Als ze niet betrokken zijn bij ruimteopnamen, hebben de EC-135N’s ook veel andere toepassingen, waaronder het volgen van Russische satellieten. Er zijn maar een paar EC-135N’s, dus ze zijn allemaal belangrijk. Toen de ruimteshuttle “Columbia” vertrok afgelopen april, waren er slechts acht van hen.

Het Space Shuttle Programma is een onmisbare sleutel tot de huidige oorlogsplannen van de bolsjewieken hier, en de EC-135N's zijn cruciaal voor het Shuttle Programma. Op 6 mei 1981 vertrok een EC-135N met de bijnaam "Boss Hog" van de basis op de luchtmachtbasis Wright-Patterson, Ohio. Het ging naar het oosten op een routine trainingsvlucht. Toen de gewijzigde "707" oostwaarts vloog, was het op weg naar een onverwachte ontmoeting. Hoog over de glooiende heuvels van West-Maryland hing een eenzame kosmos op de Boss Hog. Om 10:51 uur. Eastern Time de piloot van de jet heeft de woorden "Vluchtniveau 290" aan vluchtcontrollers op de grond doorgegeven. Het vliegtuig was op 29.000 voet. Even later vuurde de kosmos zijn geladen deeltjesbundel wapen naar beneden op het vliegtuig dat mijlen eronder door kwam. De straal schoot een gat door de bovenkant van de romp en een ander door de bodem. Explosieve decompressie heeft de cabine van de lucht geleegd. De ontploffing veroorzaakte ook een soort tweede explosie, waardoor de jet in een vlammenbol veranderde. Tegelijkertijd werden de kabels door de staart vernietigd en draaide de straal met geweld de neus om. In plaats van te glijden naar een crash vele mijlen verderop, het geruïneerde vliegtuig viel als een rots, bijna recht naar beneden. Radarverkeersleiders werden geschrokken om het vliegtuig plotseling te zien verdwijnen van hun schermen. Het was allemaal voorbij voordat ze wisten dat er iets was gebeurd. Op de grond hoorden ooggetuigen een boem-boem-boem, en even later kwam er een gigantische vuurbal naar beneden schreeuwend uit de wolken. Nog 10 minuten lang bleven kleine stukjes puin van het vliegtuig... zich kilometers ver op de aarde vestigen.

Bij een vliegtuigramp zo gewelddadig als deze, het onderzoek duurt meestal langer dan een periode van maanden.. maar niet deze keer, mijn vrienden. Op vrijdag 29 mei, iets meer dan drie weken na de crash, kondigde de luchtmacht rustig aan dat het onderzoek al voorbij was. Ze wisten wat hun radarvliegtuig uit de lucht had geblazen, maar ze verklaarden ook dat voorlopig de resultaten niet openbaar zullen worden gemaakt.

Terwijl de luchtmacht nog steeds aan het oprukken was van de crash van de EC-135N, werd het de beurt aan de marine. Ook hier was Rusland's doel een zeer geavanceerde elektronische oorlogsvliegtuig. Het vliegtuig was een Ea-6B Prowler gebaseerd op de nucleaire supercarrier Uss Nimitz.

Op de avond van dinsdag 26 mei was de Nimitz bezig met nachtlanding oefeningen vlak voor de oostkust. De landingen van de vervoerders zijn altijd gevaarlijk, en vooral nachtlandingen; maar de EA-6B heeft een speciaal voordeel. Het is uitgerust met een automatisch draagsysteem om veilige landingen mogelijk te maken, zelfs in omstandigheden van nulzicht. Mede daardoor staan de Prowlers bekend als een van de veiligste vliegtuigen van alle vliegdekschepen; maar op die avond van 26 mei hing een van de nieuwe Jumbo Cosmosferen van Rusland hoog boven de Nimitz. Het was een van de twee die ik beschreef in audiobrief nr. 64, gewapend met een Neutron Deeltjesstraal. Toen een EA-6B de Nimitz naderde om te landen, wachtte de kosmos. Op een kritiek moment van de uiteindelijke aanpak vuurde de kosmosfer af. De onzichtbare neutronenstraal doodde onmiddellijk de bemanning van drie en vervormde tijdelijk de elektronische systemen van het vliegtuig. Plotseling zonder begeleiding, draaide het vliegtuig naar rechts en stortte in een dek vol vliegtuigen. Het tolgeld: 14 doden, 48 gewonden en 20 vliegtuigen vernietigd of beschadigd. Het was de ergste vluchtdekramp sinds 1953.

Dag na dag, mijn vrienden, neemt de inzet gestaag toe. Hoe dichter we bij een totale oorlog komen, hoe meer incidenten we zullen zien, maar op de een of andere manier lijken we ons niet bewust van de echte oorzaak. Onze leiders vertellen ons dat we "moeilijk" moeten handelen om de vrede te bewaren. Ondertussen leiden onze zogenaamde "harde" acties naar het precies tegenovergestelde van vrede.. Nucleaire oorlog One!

Last Minute-overzicht

Nu is het tijd voor mijn Last Minute Samenvatting.

Vrienden, tegenwoordig horen we constant iets over de nationale veiligheid. Wat betekent dat voor jou? Kan er iets zijn als Nationale Veiligheid zonder Nationale Overleving? Zo niet, dan hangt onze nationale veiligheid aan een draadje, omdat ons nationale voortbestaan in groot gevaar is. Onze leiders blijven ons vertellen dat Rusland de bedreiging voor onze veiligheid is. Dan, terwijl we niet kijken, draaien ze zich om en treiteren de Russische Beer. Ik heb een last minute verslag dat u in deze geest moet doorgeven.

Zoals u weet, kwam de superdrager Nimitz pas kort na de vurige crash van de EA-6B de haven binnen. Op 28 mei ging hij de haven in en twee dagen later, 30 mei, weer weg. Het officiële verhaal was dat het op weg was naar het Caribisch gebied voor verdere oefeningen.

Ik moet u nu melden dat de Nimitz naar het noorden werd bevolen, niet naar het zuiden. In een drastische afwijking van de normale procedure is een Amerikaanse luchtvaartmaatschappijgroep bevolen de Noorse en Barentszee binnen te gaan, vlak voor de deur van Rusland. Deze inzet zal naar verwachting kort zijn, maar het is zeer gevaarlijk. Het is een waanzinnige daad van bravado door de bolsjewieken hier, zoals het lopen naar een pestkop en het slaan van de chip van zijn schouder. Waarschijnlijk zal de Nimitz er deze keer mee wegkomen; maar een dezer dagen zullen we die onzichtbare lijn in het stof overschrijden en de wereld zal in oorlog zijn!

Vrienden, wat vandaag de dag National Security heet, is een leugen. Hoe meer we uitgeven aan nationale veiligheid, hoe minder we veilig worden. Ware veiligheid kan alleen worden opgebouwd op basis van wederzijds vertrouwen en wederzijds respect, en die dingen kunnen op hun beurt alleen op de WAARHEID worden gebouwd. Zij die in het geheim Amerika's lot beheersen, kunnen de waarheid niet verdragen. Zij zijn de vijanden van onze Here Jezus Christus, en zoals Hij al lang geleden zei: Zij waren leugenaars vanaf het begin.

Wij moeten de Waarheid zoeken, de Waarheid koesteren en de Waarheid aan anderen doorgeven. Alleen op die manier kunnen we ons bevrijden van de satanische macht die Amerika nu in handen heeft.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 66

11 juli 1981

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 11 juli 1981, en dit is mijn audiobrief nr. 66.

Een paar dagen geleden op 29 juni 1981 oordeelde het Hooggerechtshof dat de Verenigde Staten nu in een staat van oorlog verkeren. Dat is de werkelijke betekenis van de 7-2 beslissing van het Hof in het geval van voormalig CIA-agent Philip Agee. Het Hof verklaarde dat de regering het paspoort kan intrekken van iemand die geheimen openbaart over Amerikaanse spionage in het buitenland. De beslissing was gebaseerd op het recht van de regering om de publieke toespraak te beperken of persverhalen over de beweging van Amerikaanse troepen of zeildata van Amerikaanse schepen.

Vrienden, deze regeringsmacht om de vrijheid van meningsuiting te beperken is altijd alleen van toepassing geweest tijdens oorlog, dus een staat van oorlog is nu officieel erkend..niet door ons slapende Congres, maar door het Hooggerechtshof van de Verenigde Staten. En wat voor oorlog is het? Het is een geheime oorlog, mijn vrienden. De Agee-beschikking geeft de Amerikaanse regering belangrijke nieuwe bevoegdheden om Amerika te helpen sluiten voor de komende nucleaire holocaust. Tegen de tijd dat deze geheime oorlog uitbreekt, zal Amerika al op een complete oorlogsbasis zijn!

De geheime oorlog die zojuist stilletjes door het Hooggerechtshof is erkend, woedt nu al vijf jaar. Het begon in de zomer van 1976 met een crisis die tot op heden nog nooit officieel bekend is gemaakt, de Onderwaterraketcrisis. Sindsdien is de geheime oorlog uitgebreid tot vooroorlogse nucleaire sabotage van de Verenigde Staten, geheime ruimteoorlogvoering, een geheime oorlogvoering met technieken die voor veel mensen ongelooflijk klinken. Veel schermutselingen in de geheime oorlog zijn uit het nieuws gehouden. Anderen zijn onmogelijk volledig te verbergen geweest, dus in plaats daarvan zijn ze op verschillende manieren uitgelegd door de woordvoerders van de regering en de “bewaarde” media. Maar deze dingen, mijn vrienden, worden steeds moeilijker te verbergen omdat we steeds dichter bij de rand van een oorlog komen; en terwijl we dat doen, worden de incidenten steeds vaker, gewelddadiger en veroorzaken meer slachtoffers.

In mijn audiobrief rapporten aan u in de loop der jaren heb ik veel van deze ontwikkelingen zoals ze zijn gebeurd gedetailleerd. Ik geloof dat je het recht hebt om het te weten omdat het jouw leven en jouw land is dat op het spel staat. Daarom moet ik nu de grootste tragedie onthullen die tot nu toe in de geheime oorlog is geweest.

Mijn vrienden, de grootste marineramp sinds de Tweede Wereldoorlog is nu de Verenigde Staten overkomen. Tot nu toe is er geen spoor van deze ramp in het nieuws. Een deel van de reden is dat het Pentagon nog niet helemaal zeker is wat er gebeurd is. Daarnaast wordt er een uitzinnige poging ondernomen om een geloofwaardig coververhaal te maken dat de ambtenaren van het Pentagon zal redden van massaontslagen en schande. Hun geheime oorlogsspelletjes hebben de ramp veroorzaakt.

Wanneer het cover verhaal wordt besloten en vrijgegeven, is het plan om te doen alsof de ramp op dat moment pas gebeurd is. Dat zal een leugen zijn. De laatste daad in deze twee marineramp vond ironisch genoeg plaats op de Amerikaanse Onafhankelijkheidsdag, 4 juli 1981. Niet één, maar twee, Amerikaanse marineschepen zijn vernietigd in de geheime catastrofe. Ik zal de namen van deze marineschepen niet geven uit respect voor de nabestaanden van hun bemanning. Het is alleen maar goed om de nabestaanden te laten weten

voordat de namen van de schepen bekend worden gemaakt. Om dezelfde reden zal ik de betrokken schepen niet onthullen, maar ik kan u zeggen dat er twee verschillende soorten marinestrijders betrokken waren bij de dubbele tragedie.

De resten van de twee Amerikaanse marineschepen rusten op de bodem van de Noorse Zee tussen IJsland en Noorwegen. De navigatie coördinaten van het grotere schip zijn: 68 graden, 56 minuten, 24 seconden Noord 1 graden, 6 minuten, 40 seconden Oost.

Het kleinere schip is ten oosten van dat in twee stukken, een stuk ongeveer 30 mijl verder, de andere ongeveer 40 mijl verder. Vrienden, ik kan niet zeggen hoe lang het Pentagon zal zwijgen over deze tragedie. Maar één ding is zeker. Ze zullen zo lang mogelijk stil zijn.

Slechts een paar maanden geleden op 9 april zonk een Amerikaanse onderzeeër een Japanse tanker, zogenaamd door hem te rammen. En wat deed de Amerikaanse regering? De onderzeeër vertrok zonder enige inspanning om de overlevenden te redden terwijl het schip zonk. De Verenigde Staten hebben het incident niet eens aan Japan gemeld voor anderhalve dag. Alleen omdat de Japanners zelf wisten van de zinken, gaven de Verenigde Staten het toe. Zelfs toen bracht de marine een rapport uit over het incident dat vol gaten zit. Maar deze keer, mijn vrienden, zijn beide schepen die zijn gezonken, Amerikaanse schepen, dus er is geen enkele aanwijzing hoe lang de stilte zal duren.

Wij hebben nu een tijdschema voor de eerste nucleaire oorlog, dat zich richt op het midden van 1982, over een jaar. Of dat tijdschema nu versneld zal worden of vertraagd door gebeurtenissen, kan ik niet voorspellen; maar ik zal zo lang mogelijk doorgaan om u te laten weten wat u moet weten om onze ijver om oorlog te voeren te begrijpen.

Mijn drie speciale onderwerpen deze maand zijn:

Onderwerp 1 De Israëlische Praktijk Raid voor Nuclear Armageddon Onderwerp 2 "America’s "Launch On Warning" Plan" voor Nuclear Suicide Onderwerp 3 "Wat je kunt doen tijdens de laatste dagen van Amerika.

Onderwerp 1 In het noorden en westen van de Perzische Golf ligt een land waarvan de oude oorsprong verloren gaat in de mist van de tijd. Het is het land tussen de rivieren Tigris en Eufraat, de bakermat van de beschaving. De traditie zegt dat de Hof van Eden op dit gebied was, en in feite noemt het boek Genesis zelfs de Eufraat als een van zijn grenzen. Later wordt ons verteld dat de toren van Babel zich in hetzelfde gebied bevond, het paaien van de oude historische stad Babylon. Elders in datzelfde gebied, de beroemde stad Ninevah ook steeg en bloeide, het centrum van het Assyrische rijk. Al deze dingen vonden plaats lang voor de geboorte van onze Here Jezus Christus, maar eeuwen na Zijn komst steeg de heerlijkheid van het land tussen de rivieren weer. Dat waren de dagen van het moslim-Saracenimperium van de kaliefen. Rond 800 na Christus was het rijk van Kalif Haroun al Raschid enorm. Het omvatte heel Arabië, Perzië, Egypte, Syrië, Noord-Afrika en delen van wat nu Zuid-Rusland is.

Het huis van het Saracenenrijk was datzelfde rijke land tussen de Tigris en Eufraat, en het juweel in zijn centrum was een prachtige stad. De hoofdstad van de oude kaliefen werd gebouwd vanaf nul voor dat doel te beginnen in 762 na Christus, en wat een stad het was. Het hof van de kaliefen was het mooiste ter wereld ooit. Het paleis was zo groot dat er meer dan 80.000 bedienden leefden en er werkten. Goud, zilver en edelstenen werden door ambachtslieden die hooggeplaatste wetenschap van de dag hadden geleerd, tot sieraden van ongeëvenaarde schoonheid gemaakt. In de zaal van publiek stond een beroemde boom van goud, en op de takken van de boom, zegt traditie, waren er geperste vogels van goud en zilver bezaaid met edelstenen. De vogels waren muziekdozen en ze ploegenden hun mechanische vleugels uit terwijl ze ingewikkelde liedjes uitgoten. Buiten het paleis werd de stad in cirkels

met een systeem van drie muren aan de buitengrens gerangschikt. De stad werd al snel een wereldcentrum van handel, wetenschap, literatuur en kunst. De stad, mijn vrienden, was de oude Bagdad, de stad van “De duizend en een Arabische nachten.”

De pracht van het oude Bagdad maakte het tot een verleidelijke prijs voor andere minder beschaafde volkeren die ervan gehoord hebben. Het duurde niet lang voordat het oude Bagdad een centraal punt van oorlog werd, met name de Mongolen en Turken. Rapacious hebzucht vernietigde veel van de schoonheid die ooit het kenmerk van Bagdad was geweest. De voortdurende oorlog eiste zijn tol, en door de eeuwen heen verviel het Saracenrijk in cultuur en macht. De oude irrigatiesystemen werden vernietigd, en wat ooit een Hof van Eden was begon in een woestenij te veranderen. In 1516 viel Bagdad permanent aan de Turken, en het ooit prachtige Saracen rijk vervaagde in het zand van een door de mens gemaakte woestijn.

De Bagdad van vandaag is een ver verwijderde stad van de oude. Het moderne Bagdad, Irak, ligt aan de oostoever van de Tigris tegenover de rivier van de ruïnes van de oude stad. Toch heeft Bagdad van vandaag bepaalde dingen gemeen met de oude Bagdad. Moderne Bagdad worstelt opnieuw om een stad van wetenschap, cultuur en macht te worden; en net als de oude stad, wordt moderne Bagdad geconfronteerd met een machtige vijand die het wil vernietigen.

Vorige maand op zondag 7 juni startte een luchtaanvalskracht van 14 oorlogsvliegtuigen hun straalmotoren in het land dat zich Israël noemt. Acht van hen waren Amerikaanse F-16’s geladen met eentonige bommen. De andere zes waren Amerikaanse F-15’s, luchtsuperioriteitsstrijders om mee te vliegen en de F-16’s te beschermen tegen mogelijke verdedigers. Nadat de vliegtuigen vertrokken, vulden ze zich bij van een luchttanker voor de lange oorlogsvlucht die ze zouden maken.

De Israëlische vliegtuigen vlogen al dagen eerder trainingsoefeningen... die eruit moesten zien als het begin van de echte aanval. Als gevolg daarvan, toen de oorlog inval werd gelanceerd op die zondag vorige maand, het leek eerst op gewoon een andere oefening. Om de verrassing te behouden donderde de Israëlische aanvalsmacht op grote hoogte oostwaarts over Jordanië, waarbij zij de Jordaanse luchtmacht nabootste. Vervolgens raceten de Israëlische bommenwerpers naar en over Noordwest-Saoedië. Op bevel van het Pentagon meldde het door de Amerikanen bemande AWACS radarvliegtuig dat over Saoedi-Arabië patrouilleerde niet dat Israël in de Saoedische luchtruimte binnendrong. Dankzij deze vooraf geplande samenwerking van de Verenigde Staten is het lot van het Israëlische doelwit in Bagdad bezegeld.

De Israëlische F-15’s en 16’s trokken door de Syrische woestijn van Irak op het dek onder de Iraakse radar. Toen ze Bagdad naderden, leken ze uit het niets op te staan toen ze de aanval begonnen. Om 18.30 uur. Bagdad tijd, een hagel van een-ton bommen begon te regenen op de Iraakse kernreactor die in aanbouw was. Binnen enkele minuten lag de reactorfaciliteit in rookruïnes.

De Israëlische bombardementen op Irak waren een belangrijke gebeurtenis, het soort dat we verwachten onmiddellijk te horen via onze elektronische nieuwsmedia. In plaats daarvan bleef de wereld nog een dag lang onwetend over de inval. Irak legde er eerst een nieuwsblackout over op militaire gronden. De inval was gekomen zonder waarschuwing of provocatie, en de Irakezen waren niet zeker wat Israël nog meer zou gaan doen. De Amerikaanse regering wist van tevoren van de inval, maar de Verenigde Staten hebben deze dagen niets gezegd over wat ze wist. Het werd overgelaten aan Israël zelf om publiekelijk de inval aan te kondigen, wat het deed in triomfantelijk stralende termen.

Over de hele wereld was de reactie walging, schok, en veroordeling.. en geen wonder. Israël probeert ten eerste zijn oorlogshandelingen te rechtvaardigen in arrogante zelfingenomen

bewoordingen. Israël klaagt dat Irak een reactor bouwde.. maar wil dat iedereen haar eigen nucleaire capaciteit vergeet die al operationeel is! Israël heeft altijd geweigerd het Non-proliferatieverdrag te ondertekenen, dat Irak heeft ondertekend. De Iraakse nucleaire faciliteit is regelmatig geïnspecteerd door de Internationale Organisatie voor Atoomenergie tijdens de bouwfase, wanneer eventuele schendingen moeilijk te verbergen zouden zijn; maar Israël, dat nooit een keer internationale inspectie heeft ondergaan, heeft de fabriek toch gebombardeerd.

Naast deze kwesties van internationaal recht en eenvoudige rechtvaardigheid, heeft Israël ook Pandora's doos op meer dan één manier geopend. Israël heeft een ongeschreven taboe gebroken tegen aanslagen op nucleaire installaties. Nu zijn de kerncentrales van de wereld eerlijk geworden! Militaire, paramilitaire of terroristische aanslagen op kerncentrales zullen niet meer ondenkbaar zijn dankzij de Israëlische inval in Irak. En, mijn vrienden, dit omvat de 72 kerncentrales die nu in de Verenigde Staten actief zijn! Door in het geheim mee te gaan met de Israëlische inval, zaait het Pentagon van de Verenigde Staten de zaden van nucleair terrorisme in ons eigen land.

Het belangrijkste van alles was dat de Israëlische overval op de kerncentrale van Irak een droge run was voor een veel belangrijkere inval. Ik doel op de komende Israëlische nucleaire aanval op Saoedi-Arabië's olievelden. De nucleaire vernietiging van de olievelden van Saoedi-Arabië is verre van een nieuw idee, zoals mijn oudere luisteraars al weten. Ik heb voor het eerst gemeld dat dit in de werken bijna zes jaar geleden in audiobrief nr. 6. Op dat moment draaide het plan rond het zogenaamde "Sinai-akkoord" waarbij Egypte, Israël en de Verenigde Staten betrokken waren. Tweehonderd Amerikanen waren in de Sinaï onder die overeenkomst, en ze waren bedoeld om de focus te worden van een incident om oorlog te beginnen in het gebied. De aanval op Saoedische olievelden zou worden uitgevoerd met behulp van Cobra helikoptergeschutschepen met speciale lucht-grond atoomraketten.

Zoals ik destijds heb uiteengezet, was het plan onderdeel van het lopende gezamenlijke plan tussen de oude heersers van de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie voor wereldheerschappij. Zoals oorspronkelijk was bedacht, riep het plan op tot een nucleaire aftopping van Saoedische olievelden ergens in 1976. Het werd toen niet uitgevoerd omdat de geheime alliantie tussen de Verenigde Staten en Rusland in 1976 uit elkaar begon te vallen. De oude Russische Rockefeller-geallieerden, de bolsjewieken, werden daar stilletjes omvergeworpen. In hun plaats nam een nieuwe regeringsgroep het over. De nieuwe Russische heersers haten de bolsjewieken en hebben ze in grote aantallen uit Rusland verdreven; en omdat de toenmalige Amerikaanse geheime heersers, de Rockefellers, de bolsjewistische heerschappij in Rusland vanaf 1917 hadden gesteund, namen de nieuwe Russische heersers defensieve acties. Het resultaat was de nog steeds geheime Onderwaterraket Crisis die ik in de zomer van 1976 rapporteerde. De ineenstorting van de Rockefeller-Sovjet alliantie in 1976 en 1977 bracht een uitstel voor Saoedi-Arabië. Nu heeft de Amerikaanse bolsjewistische regering het plan om Saoedische olievelden te vernietigen overgenomen. Het plan is voortdurend bijgewerkt en herzien voor maximale strategische waarde in de nieuwe internationale situatie. Ik heb regelmatig rapporten gegeven in mijn audiobrieven over de evolutie van dit oorlogsplan.

Al drie jaar is het geheime plan voor de nucleaire ondergang van Saoedi-Arabië geïntegreerd in een nieuwe masterstrategie voor een nucleaire oorlog. Achter gesloten deuren zijn de Amerikaanse bolsjewistische militaire planners in het geheim verschoven naar een eerste aanval op Rusland. Als de Saoedische olievelden worden afgesloten bij de Israëlische nucleaire inval, is het de bedoeling om een keten van gebeurtenissen in gang te zetten. Deze gebeurtenissen zullen uitmonden in een nucleaire oorlog met Amerika als eerste op Rusland.

Ik heb voor het eerst de grote lijnen van dit radicale nieuwe oorlogsplan in audiobrief nr. 37 in augustus 1978 gerapporteerd. Ik heb gemeld dat de eerste stap was om een zogenaamd verrassingsverdrag tussen Israël en Egypte te zijn de volgende maand in Camp David. De Camp David hoax ging zonder enige hink, en de volgende lente werd het Egyptisch-Israëlische verdrag ondertekend in Washington. Het werd een “vredesverdrag” genoemd, maar het echte doel was om het toneel te zetten voor oorlog!

Mijn vrienden, het zogenaamde vredesakkoord tussen Egypte en Israël is slechts een nieuwe, meer uitgebreide versie van het akkoord van de Sinaï van zes jaar geleden. Het Sinai-akkoord werd door Amerikaanse technici in de Sinaï bij elkaar gehouden. Het is nu ook het Egyptisch-Israëlische verdrag dat leidt naar een voornamelijk Amerikaanse militaire macht op het schiereiland Sinaï, dat in april 1982 van start gaat.

Nu, zoals toen, is het de bedoeling om een voorwendsel te bieden om de Verenigde Staten rechtstreeks in een Midden-Oosten oorlog te slepen. Van daaruit moet het conflict zich verspreiden in een oorlog. Om de komende beperkte nucleaire aanval op Saoedi-Arabië te kunnen uitvoeren, moet de wereldopinie zo veel mogelijk van tevoren worden voorbereid. Het idee om kernwapens daadwerkelijk te gebruiken moet voor ons minder ondenkbaar worden gemaakt en Israël moet een excuus krijgen om Saoedi-Arabië een dodelijke bedreiging te noemen. Op beide gebieden wordt nu snel vooruitgang geboekt!

Om een atoomaanval meer denkbaar te maken als het plaatsvindt, heeft Israël de oude techniek van “gradualisme” gebruikt. Jarenlang slaan Israëlische oorlogsvliegtuigen Libanon in. Voor een tijdje waren er zwakke protesten uit Washington, voor publieke consumptie, dat Israël haar Amerikaanse wapens zou misbruiken. Israël antwoordde dat zij een vitale bedreiging, de PLO, aanviel en het gewoon volhield. Na een tijdje was de nieuwigheid uitgewerkt en de meesten van ons begonnen het gewoon te accepteren.

Vervolgens verhoogde de Israëli’s de drempel van psychologische pijn een inkeping hoger. In duidelijke en directe schending van overeenkomsten met het Pentagon begonnen Israëlische vliegtuigen clusterbommen op Libanon te gooien. Libanese dorpelingen.. mannen, vrouwen en kinderen.. werden verminkt, verminkt en gedood. Toen we het voor het eerst hoorden, klonk het onvergeeflijk voor velen, maar na een korte tijd vergaten we onze verontwaardiging en gingen we verder met andere dingen.

Nogmaals, de Amerikaanse regering was voorzichtig om niets te doen. We hadden geleerd iets ergers te accepteren dan voorheen in oorlogvoering. Stap voor stap zijn de Israëlische schendingen van het internationaal recht en van de overeenkomsten met de Verenigde Staten moediger en moediger geworden. Elke keer als de Amerikaanse regering de wet, de moraliteit en de Amerikaanse bevolking lippendienst heeft bewezen, maar telkens weer met een pauze het groene licht heeft gekregen.

Het was slechts een kwestie van weken geleden dat de Israëlische luchtmacht twee Syrische helikopters boven Libanon neerschoot met Amerikaanse vliegtuigen. Het resultaat was een nieuwe crisis over Syrische luchtafweerraketten. Met die crisis is er nog steeds geen oplossing, Israël heeft nu een kernreactor in Irak vernietigd, en de hele tijd blijft de regering van de Verenigde Staten Israël zijn gang laten gaan omdat, mijn vrienden, Israël precies doet wat de bolsjewistische militaire planners hier willen doen!

Na Israëls vernietiging van een kernreactor te hebben geaccepteerd, is het slechts een korte stap verder dan het accepteren van het gebruik van slagveld kernwapens.

Dat laat nog steeds de kwestie van de oprichting van Saoedi-Arabië als een geloofwaardige bedreiging voor Israël. De Verenigde Staten lossen dat probleem op terwijl ze doen alsof ze de

Saoedi's een plezier doen. Begin volgend jaar zal Saudi-Arabië beginnen met het leveren van een vloot van F-15 Fighters die op vele manieren gelijkwaardig zijn aan die van Israël. Bovendien wordt overwogen vijf AWACS radarbewakingsvliegtuigen aan Saoedi-Arabië te verkopen. Het geheime doel van deze wapens is met Saoedi-Arabië precies het tegenovergestelde van wat wordt beweerd. De Verenigde Staten beweren dat zij de nationale veiligheid van Saoedi-Arabië willen verbeteren, vermoedelijk tegen Rusland, maar, mijn vrienden, het echte doel is Israël het excuus te geven dat het nodig heeft voor een preventieve aanval op Saoedi-Arabië.

Het model voor Israëls aanval tegen Saoedi-Arabië was de aanval vorige maand op Irak. Israël beweerde dat de Iraakse reactor ooit tegen Israël zou worden gebruikt. Op basis daarvan beschreef Israël zijn preventieve verrassingsaanval op Irak als een defensieve actie. Er werd zelfs gezegd dat Israël levens had gered door de chirurgische aanval uit te voeren voordat de faciliteit werd voltooid.

Veel hetzelfde zal gezegd en gedaan worden als het moment komt dat Israël de Saoedische olievelden aanvalt. De Israëli's zullen steeds banger zijn dat een Saoedi-Arabië dat met moderne F-15's is bewapend, hen ooit tegen Israël zal gebruiken. Als bewijs zullen zij uit de context van Saoedie oproepen tot een moslimjihad om Jeruzalem te controleren; en om de preventieve aard van de inval te rechtvaardigen, zullen de Israëli's erop aandringen dat zij gedwongen werden om toe te slaan voor of kort na de levering van de AWACS radarvliegtuigen. Net als bij de Iraakse kerncentrale zal Israël de Saoedische inval karakteriseren als zijnde ontworpen om zoveel mogelijk levens te sparen. De inval zal niet toeslaan in de grote bevolkingscentra, maar in de olievelden. Op die manier zullen de Israëli's zeggen dat zij de financiële basis van de vermeende bedreiging voor Israël hebben geëlimineerd.

Toen ik voor het eerst verslag uitbracht over het plan om de oliebronnen van Saoedi-Arabië te ontmantelen bij een Israëlische nucleaire aanval, vonden velen het ondenkbaar. Dat was vijf en zes jaar geleden. Iets wat "detente" heet, was nog steeds de officiële lijn. De nucleaire oorlog tussen de Verenigde Staten en Rusland klonk toen te vergezocht om zelfs maar aandacht te besteden aan de meeste mensen. En wat betreft Israël dat Saoedische olievelden bombardeerde, zelfs de Saoedi's zelf konden het niet geloven toen ze van het plan op de hoogte werden gebracht.

Hoe snel veranderen tijden! Mensen spotten niet langer met het idee dat er een nucleaire oorlog nadert tussen Rusland en Amerika. En nu begint zelfs het Israëlische plan om de Saoedische olievelden te bombarderen eindelijk te verschijnen. Vorige maand op 12 juni, slechts vijf dagen na de Israëlische inval in Irak, droeg het New York Daily News een artikel over "Israëls oliewapen." Het artikel begint:

"Israël heeft ook een oliewapen, een net zo krachtig als de dreiging van een embargo door Saoedi-Arabië of een andere Arabische staat. Israël kan de putten bombarderen."

Verder wordt een assistent van Israëlische premier Begin geciteerd als:

"De Saoedi's kunnen olie afsnijden naar het Westen, en wij ook."

Als Israël besluit de Saudische putten te bombarderen, zal het dat doen op dezelfde manier als de bombardementen op de Iraakse kerncentrale. Israël zal zijn nieuwste en beste Amerikaanse bommenwerpers gebruiken tegen Saoedi-Arabië, net zoals het deed tegen Irak. De inval zal worden gestart zonder voorafgaande waarschuwing, net zoals tegen Irak, en net zoals bij Irak, zullen de Israëli's maximaal gebruik maken van bedrog bij de inval zelf.

De Israëlische luchtmacht voert al twee jaar lang spotluchtaanvallen uit op Noordwest-Saoedië. Af en toe komen Israëlische F-15 bommenwerpers onverwachts binnen over de Saoedische grens van de Golf van Akaba. Zo vaak als niet, voeren ze een gesimuleerde aanval uit op de Saudische luchtmachtbasis in Tabuk. De gefrustreerde Saoedi's vallen in een val door precies te reageren zoals verwacht. Ze schreeuwen om hun eigen F-15's zodat Israël niet in staat zal zijn om deze brutale vluchten voort te zetten. Wat de Saoediërs tot nu toe hebben geweigerd te accepteren is dat dit allemaal een list is, een bedrieglijke truc.

Op een dag in 1982, misschien eerder, is Israël van plan om de echte inval te starten. Eerst zal het er gewoon uitzien als een van die schijnaanvallen op de Saudische luchtmachtbasis, maar als de Israëlische vliegtuigen over de basis vliegen, zullen ze niet teruggaan zoals in het verleden! In plaats daarvan zullen ze over de Perzische Golf donderen in een rechte lijn. Verdwijnend in het onverdedigde binnenland van Saoedi-Arabië, zullen ze verspreiden om verdere opsporing te ontwijken. Net als bij de aanval van vorige maand in Irak, zal het Amerikaanse AWACS vliegtuig de Israëlische aanvallers niet op tijd vinden. Binnen twee uur zullen nucleaire vuurballen de Saoedische oliebronnen afkappen. De wereld zal in een staat van shock verkeren, het industriële hart van Europa en Japan zal verlamd raken, maar dit zal slechts het begin zijn.

Bolsjewistische Amerika zal eindelijk in staat zijn om zijn benzinerantsoening plan in werking te stellen. Het land zal op oorlogsbasis worden gebracht, onze jeugd zal worden opgesteld en ons land zal worden gedwongen deze eerste open daad van nucleaire oorlogen sinds de Tweede Wereldoorlog te accepteren.

Israël heeft de weg vrijgemaakt voor dit alles met de vernietiging van de Iraakse kernreactor. Met zijn aanval op de oude Hof van Eden, Israel is begonnen met het leiden van de wereld in "de vallei van de schaduw van de dood."

Onderwerp 2.. Tijdens de afgelopen maanden heb ik geprobeerd om de aandacht te vestigen op een grote nieuwe trend in de huidige wereld gebeurtenissen. De wereld versplintert, en verdeelt zich in facties die met elkaar kibbelen. De hele wereld wordt net als de Balkan voor de Eerste Wereldoorlog, een kadronk van crises, zien en borrelen heter en heter. We beginnen niet slechts één crisis tegelijk te zien, maar verschillende crises tegelijk. In audiobrief nr. 63 gaf ik een waarschuwing om te kijken voor deze trend te versnellen. Onze wereld wordt met opzet verdeeld en op de Balkan gebracht door de bolsjewieken die nu de regering van de Verenigde Staten controleren.

In 1914 barstte de Eerste Wereldoorlog plotseling, schijnbaar per ongeluk, uit de onstabiele fermentatie van crises in de Balkan. Evenzo is Nuclear War One bedoeld om binnenkort uit de verspreiding van chaos van wereldwijde crises te barsten. Mijn vrienden, de Eerste Wereldoorlog was geen ongeluk; het was alleen maar gemaakt om zo te lijken. Ook nucleaire oorlog Een zal niet toevallig zijn, maar we worden geconditioneerd om te denken dat het toevallig is wanneer het gebeurt.

De meeste Amerikanen denken vandaag als we aan een wereldoorlog denken, niet aan de Eerste Wereldoorlog. We denken vaak aan de herhaalde verzoening van Hitler tijdens de jaren '30 door Groot-Brittannië en Frankrijk; en we herinneren ons dat het allemaal eindigde in de meest verwoestende oorlog in de geschiedenis, de Tweede Wereldoorlog. De zogenaamde Reagan regering maakt gebruik van deze kostbare historische herinneringen door te zeggen: "Geen verzoening meer." Miljoenen Amerikanen juichen het met elkaar eens. Ondertussen voeren de Verenigde Staten onder het mom van niet-verhoor een confrontatiebeleid. We krijgen met een Hollywood glimlach te horen dat we "moeilijk" moeten handelen om de vrede

te bewaren. Dan gaan we verder, niet alleen stoer maar ook strijdlustig, op manieren ontworpen om ons naar oorlog te bewegen.

Lang geleden zei president Teddy Roosevelt: “Wandel zachtjes, maar draag een grote stok.” In plaats daarvan, de vermeende Reagan regering is swagger als een pestkop met niets dan een chip op zijn schouder. De retoriek van de regering van Reagan is gericht op onze herinneringen aan de Tweede Wereldoorlog. Als gevolg daarvan worden de meeste Amerikanen verhinderd om na te denken over de belangrijkere lessen van de Eerste Wereldoorlog.

Maar de Balkanisering van onze wereld is niet voor iedereen verloren. Er beginnen zich zorgen te maken dat de stemmen van de Establishment erover praten. Een voorbeeld was een recent artikel in die oude vestiging publicatie Buitenlandse Zaken. In dit artikel uitte de auteur zijn bezorgdheid over de houding van de Verenigde Staten deze dagen van niet eens praten met de Russen. Het zegt dat dit ons overlaat, citaat: “...in een situatie waarin het risico van oorlog hoger is vanwege het gevaar van verkeerde berekening aan elke kant. Je zou kunnen struikelen in oorlog bijna als 1914. Het Reagan regeringsmodel is München. Ik denk dat dat verkeerd is. Het juiste model is 1914.” Dat heb ik een paar maanden geleden ook in audiobrief 63 gemeld, behalve één ding. De omgeving voor verkeerde berekening is niet toevallig, maar opzettelijk. Het is een oud bolsjewistisch axioma dat “in chaos is er kans.”

Ook anderen breken met gedrag uit het verleden om hun ongekende bezorgdheid te uiten. Bijvoorbeeld: Harvard econoom John Kenneth Galbraith sprak onlangs in de openingsceremonies aan Johns Hopkins University. Zoals gemeld in de Washington Star voor 30 mei 1981, Galbraith uitgeslingerd op, citaat:

“Wie zegt dat we het risico van een nucleaire oorlog moeten accepteren om ons democratische systeem te beschermen.”

Galbraith zei dat om dat te doen, het risico is dat dat systeem vernietigd wordt. Hij wees erop dat het zeer geavanceerde en diep geïntegreerde moderne economische systeem de schok van een nucleaire uitwisseling niet kan overleven.

Een ander voorbeeld van degenen die zich nu zorgen maken in het openbaar is de columnist James Reston van New York Times. In zijn column date-lined 23 juni 1981, Reton besprak wat hij noemde de regering wangedrag van het buitenlands beleid. Hij wees erop dat Amerikaanse regeringsambtenaren in alle richtingen lijken te gaan, maar toch allemaal in de richting van de confrontatie met Rusland; en hij zegt, citaat: “Het verontrustende van dit alles is dat niemand echt weet wat het betekent.” Hij spreekt zijn verbijstering uit over de publieke bevestiging van de regering van inlichtingenregelingen met het Rode China, die alleen maar kunnen dienen om Rusland te provoceren. Tot slot besluit hij met de woorden:

“Dit wordt een gevaar voor de regering; en als het blijft gaan de Sovjet-Beer, zelfs een bedreiging voor de vrede.”

Mijn vrienden, waarom zijn deze en zoveel andere stemmen vertrouwd door het publiek zo stil geweest tot zo laat in het spel? Waar waren ze vijf en zes jaar geleden? Toen mijn audio-brieven rapport de geheime Rockefeller-Sovjet alliantie en de ineenstorting documenteerden, waarom spraken ze dan alleen over detente? Het antwoord is in sommige gevallen, mijn vrienden, dat de heersende kringen van Amerika een half decennium geleden nog in bed lagen met de Sovjet-Unie. Het Rockefeller kartel dacht dat het Rusland beheerst via de bolsjewistische heersers van Rusland. Vandaag is alles veranderd. De bolsjewieken zijn omvergeworpen op de hoogste niveaus van macht in Rusland. De bolsjewieken kwamen in

groten getale naar de Verenigde Staten voor een nieuw begin. Op hun beurt ontworstelden zij de macht aan het Rockefellerkartel.

Bij de zogenaamde nationale verkiezingen van november 1980 heeft het afbrokkelende oliekartel Rockefeller een wanhopige poging gedaan om de controle over de Amerikaanse regering te heroveren. In audiobrief nr. 59 afgelopen oktober meldde ik dat het kartel was hergroepeerd onder leiding van John J. McCloy. Met behulp van het boegbeeld genaamd Ronald Reagan, Big Oil probeerde de bolsjewieken te verdrijven. Ze wilden Amerika weer op het spoor krijgen van hun eigen Corporate Socialist Dictaturation. De door McCloy gedomineerde krachten van Big Oil slaagden erin om hun grote verrassingsverschuiving in de verkiezingen zelf te realiseren, maar de werkelijke overdracht van regeringsmacht was een andere zaak.

In audiobrief 61 van januari vorig jaar meldde ik dat de obscure Branti beslissing van het Hooggerechtshof in de weg zou staan. Zeker genoeg, tot op de dag van vandaag zijn er nog steeds grote aantallen kritische overheidsposities die niet worden vervuld of bemand door bolsjewistische overvallers. De McCloy-groep krijgt hun zin op sommige gebieden, maar niet in het buitenlands beleid. Amerika's buitenlandse beleid is nog steeds onder totale bolsjewistische controle. Dit zijn de feiten, mijn vrienden, achter de ongebruikelijke alarmuitingen van die normaal stille Establishment stemmen. Ik heb het vertrouwelijk gehoord van zeer goed geïnformeerde bronnen dat de zogenaamde Reagan regering de sporen heeft overgeslagen. Het is uit hun macht; en nu, niemand minder dan John J. McCloy zelf is in het openbaar geciteerd in precies dezelfde termen.

Eerder citeerde ik uit James Reston's New York Times column van 23 juni. De belangrijkste verklaring in de gehele kolom was de volgende, en ik citeer:

"John J. McCloy, voormalig hoofd van de Wereldbank en voormalig Hoge Commissaris van de Verenigde Staten in Berlijn, was hier deze week, en zei wat hij als gebruikelijk dacht over het voeren van de Amerikaanse buitenlandse politiek. Mr McCloy denkt dat een regering wiens succes hij gunsten is verdwenen."

McCloy en zijn medeleden van het Rockefeller Establishment hebben geen liefde voor de onafhankelijk-minded Russen die nu het Kremlin beheersen; maar in tegenstelling tot de bolsjewieken hier, denken ze dat het in ons voordeel is om tenminste te blijven praten.

Onlangs schreef een trouwe luisteraar van mij die zich zorgen maakt over de noodzaak van wapencontrole een invloedrijke Amerikaanse industrieel, die ook een voormalige ambassadeur in Rusland is. Hij schreef terug dat het gevaarlijk en onverstandig zou zijn om de Russen te vertrouwen in wat ze zeggen, behalve, citaat:

"Als wat te vertrouwen is zorgvuldig is geschreven en wederzijds overeengekomen, dan denk ik dat men erop kan vertrouwen dat ze de overeenkomst naleven."

Ik zou kunnen zeggen dat dit overeenkomt met mijn eigen persoonlijke ervaring tijdens mijn jaren met de Verenigde Staten Export-Import Bank. De Russen en hun partners in het Warschaupact zijn altijd harde koopjes. Zij beschouwen u niet als oprecht of serieus genomen, tenzij gij hard en lang zult onderhandelen; maar wanneer een overeenkomst is bereikt, houden zij het altijd nauwgezet in acht. Het probleem is, om met de Russen te onderhandelen moet je weten wat je wilt. Als je echt nucleaire wapens wilt controleren, zul je moeten onderhandelen naar dat doel toe; en echte wapencontrole is het laatste wat zou gebeuren bij de huidige bolsjewistische regering van Amerika.

Op 22 juni zei de kandidaat van de president om het hoofd van het "Arms Control and Disasterment Agency" praktisch hetzelfde. In de Senaatsgetuigenis zei Eugene V. Rostow:

“Het kan zijn dat een briljant licht onze ambtenaren zal treffen, maar ik ken niemand die weet waar het nog is waar we over willen onderhandelen.”

In dezelfde getuigenis zei Rostow ook dat de Verenigde Staten niet klaar zullen zijn om strategische wapenonderhandelingen met Rusland te beginnen tot maart 1982. Hij heeft niet alleen de SALT-onderhandelingen, maar ook de kwestie van de kernraketten in Europa op een rijtje gezet. Op 29 juni 1981 zei de entiteit President Brezjnev:

“We zijn bereid om ook morgen aan de onderhandelingstafel over dit onderwerp te gaan zitten, als u dat wilt; maar de besprekingen zijn nog niet begonnen vanwege de houding van de Verenigde Staten.”

De Russen hebben ook gezegd dat ze de inzet van hun Europese theaterkernwapens tijdens de onderhandelingen zouden stoppen als Amerika hetzelfde zou doen. Dit is echter geen voorwaarde voor onderhandelingen, in tegenstelling tot sommige verslagen in de Verenigde Staten.

Toen Eugene Rostow zei dat de Verenigde Staten nog negen (9) maanden nodig hadden om zich klaar te maken voor de wapenonderhandelingen, was het een slip van de tong. Later moest hij zich hierover tot de verbaasde senatoren in de Commissie buitenlandse zaken terugroepen en zeggen dat hij de SALT-onderhandelingen niet zou vertragen. De negen maanden voorbereidingstijd die Rostow heeft aangegeven, heeft niets te maken met eventuele komende wapencontrole-initiatieven. Rostow zelf zei dat niemand zelfs maar ideeën heeft om over te praten. Rostow had het per ongeluk over de nucleaire oorlogsvoorbereidingen die nu worden uitgevoerd.

De bolsjewistische militaire planners hier verwachten nu dat de nucleaire eerste aanval in maart 1982 in de Verenigde Staten zal worden uitgevoerd. Op dat moment, met de wapens die al in gebruik zijn, kunnen we doen alsof we praten, maar terwijl we praten, zullen we ook de gebeurtenissen die zullen leiden tot nucleaire oorlog 1 in gang zetten. Het negen maanden durende interval dat Eugene Rostow noemde is voornamelijk gebaseerd op twee militaire programma’s. Een is het Space Shuttle Programma, de andere is Amerika’s geheime mobiele raket programma dat gaande is onder de dekking van het nep “MX” project. Ik heb in het verleden verslag gedaan van de basislijnen van beide programma’s, dus ik zal die rapporten nu gewoon bijwerken.

Eerst over het Space Shuttle Programma. Vorige maand meldde ik dat NASA van plan is om de komende shuttlelancering in september opzettelijk te stoppen. De shuttle op Cape Canaveral is niet de “Columbia,” die werd vernietigd tijdens de mislukte missie in april vorig jaar. Ik gaf de details over dat en de televisie bedrog om de ramp te verbergen in audiobrief nr. 64. De shuttle die we zullen zien opstijgen van Cape Canaveral deze herfst zal de training shuttle “Enterprise” zijn, hoewel, natuurlijk, het is opnieuw geëtiketteerd Columbia. De Enterprise is dezelfde shuttle die we in Californië zagen landen nadat de echte Columbia al was vernietigd. De vlucht van deze herfst is bedoeld om de schijn op te houden terwijl het geheime militaire shuttle team uitzoekt hoe je langs de Russen in een baan kunt komen. Hoe dan ook geloven ze dat een succesvolle shuttlevlucht in staat zal zijn om de noodzakelijke verkenning over Rusland te bieden tegen het voorjaar van 1982.

De andere belangrijke factor is de Minuteman TX Mobile Missile implementatie. Ik heb voor het eerst gerapporteerd over dit geheime programma iets meer dan een jaar geleden in audiobrief nr. 55. In audiobrief nr. 60 afgelopen november gaf ik een belangrijke update over de anti-kosmosferen raketten die worden ingezet samen met TX raketten. Ik kan nu melden dat deze anti-kosmosferische raketten, of ACM’s, een essentiële sleutel worden voor het

Bolsjewistische oorlogsplan. Het is door middel van de ACM's dat de bolsjewieken van plan zijn om een "ongeluk" nucleaire oorlog te ontketenen.

Om even te kijken, mijn vrienden, de Minuteman TX is een volledig geheim mobiel raketprogramma. Voor publieke consumptie doet het Pentagon alsof het zich concentreert op iets dat de MX heet. De MX, ons verteld, zal groot en krachtig zijn, elk met 10 kernkoppen; en om het te verbergen voor de Russen, wordt ons verteld dat het mobiel zal zijn.

In de loop der jaren is het ene basisschema na het andere besproken voor de MX. Ongeveer zes weken geleden, op 27 mei, gaf Henry Bradsher van de Washington Star een lijst van de MX-basing systemen die zijn voorgesteld, citaat:

"...orbitale basis; ondiepe onderzeeër die zich op de zeebodem richt; drijvende raketten in de oceaan; ze aan de zeebodem vastmaken; ze in waterschepen op het land en op schepen die de oceaan bevaren, monteren; luchtlancering vanuit speciale zeevliegtuigen, speciale landvliegtuigen, nieuwe korte-grondvliegtuigen, nieuwe verticale opstijgende vliegtuigen en luchtschepen; duizenden kleinere raketten in vaste silo's; alleen de kernkop en geleidingssysteem onder meerdere raketbrandstoflichamen verplaatsen."

Vrienden, er wordt gewerkt aan de ontwikkeling van een groter ICBM onder het MX programma, maar dat werk wordt gebruikt als afleiding en om een financieringskanaal te bieden voor Amerika's echte mobiele raket, de Minuteman TX. Het Pentagon wil ervoor zorgen dat iedereen zijn aandacht richt op het MX afleidingsprogramma. De beste manier om aandacht te krijgen, is ze boos te maken, dus dat is wat het Pentagon heeft gedaan. De luchtmacht doet alsof ze tand en nagel vechten voor een belachelijke basissysteem.. de beruchte race tracks in Utah en Nevada; en zeker genoeg, mensen zijn in de armen over de MX boeren, ranchers, milieuactivisten, anti-nucleaire activisten. Het MX loksysteem tekent alle vuur zoals de bliksemafleider het is bedoeld om te zijn.

Dankzij de georkestreerde MX-controverse wordt onze echte mobiele raket, de Minuteman TX, volledig over het hoofd gezien. In tegenstelling tot de reusachtige MX is de TX relatief klein. Het wordt ingezet op de enige manier die het meest voor de hand ligt. Het is de enige manier die nooit genoemd wordt in verband met de MX omdat het Pentagon niet wil dat we er aan denken. De Minuteman TX raketten worden ingezet op Amerika's spoorwegen! Ze worden constant verplaatst, vaak recht onder onze neus. In audiobrief nr. 55 gaf ik een beschrijving van de unieke spoorweg auto's die de TX raketten huisvesten. Maanden later stuurden enkele luisteraars me foto's van hen, en enkele maanden geleden bracht ik een speciaal bulletin uit met deze foto's.

In audioletter 60 beschreef ik de Acm raketten die de Tx raketten beginnen te vergezellen terwijl ze rondgesluisd worden. De ACM is in principe als een ABM raket, gebouwd om met verblindende snelheid op te stijgen. Elk is gewapend met een kobaltionisatiebom. Als ze ontploffen aan de bovenranden van de atmosfeer, denken de bolsjewieken hier dat ze zich tijdelijk zullen bemoeien met alle Russische kosmosferen die boven ons zweven. Voordat de Kosmosferen kunnen herstellen, zullen de TX raketten in Rusland worden gelanceerd in een nucleaire eerste aanval. In audiobrief nr. 55 legde ik uit dat de zenuwslopende valse nucleaire waarschuwingen van NORAD eigenlijk opzettelijke tests waren door bolsjewistische agenten. Ze willen ervoor zorgen dat ze een vermeende onbedoelde eerste aanval tegen Rusland kunnen veroorzaken die niet in Washington kan worden tegengehouden.

Begin 1981 concludeerden de bolsjewieken hier dat de beste manier om dit te doen is de Verenigde Staten te verschuiven naar een "lancering op waarschuwing" houding. Tot voor kort hebben de Amerikaanse nucleaire strijdkrachten een positief bevel van de president geëist voordat ze een nucleaire aanval zouden lanceren. In theorie is dat nog steeds waar, maar in de

praktijk wordt het stil veranderd. Onze strategische strijdkrachten worden opnieuw geprogrammeerd om Rusland onder twee voorwaarden aan te vallen.

De basis instructie is om een positief bevel uit Washington te wachten, maar een super geheime nieuwe instructie vertelt nucleaire strijdkrachten dat ze niet hoeven te wachten op een positieve lanceringsopdracht onder één buitengewone voorwaarde. Deze buitengewone voorwaarde wordt gedefinieerd als:

“Breedverspreid verlies van C-3 connectiviteit door EMP.”

EMP staat voor “Electromagnetische pulse,” een fenomeen dat samenhangt met nucleaire ontploffingen aan de rand van de atmosfeer of in de nabijheid van de ruimte. In het begin van de jaren 1960 werd ontdekt door kernproeven dat EMP kan overbelasten en uitschakelen van alle soorten elektrische apparatuur, zelfs elektriciteitskabels. Het is bekend dat EMP vandaag bijna het commando, de controle en communicatiesysteem van de Verenigde Staten, C-3 door het Pentagon, zou uitroeien. De bolsjewistische militaire planners hier maken deze kwetsbaarheid in hun eigen voordeel. Door de juiste wegen te bewandelen, voeren ze aan: "Steek de Sovjet-Unie voor een aanval op de Verenigde Staten door EMP te gebruiken om onze communicatie te vernietigen. Ze kunnen een enkele H-bom van 250 mijl boven Omaha, Nebraska afblazen. Al onze communicaties van Maine naar Californië, plus delen van Canada en Mexico, zouden door EMP worden gebakken. Daarna zou de president geen manier hebben om onze ICBM bemanningen, bommenwerpers of onderzeeërs te waarschuwen. De Russen konden ons raken," zeggen de bolsjewieken, "en we zouden niet terugslaan."

Met dit argument als excuus, verspreiden bolsjewistische militaire planners hier nieuwe geheime orders aan onze nucleaire strijdkrachten. Deze orders zeggen dat er een EMP-aflevering moet komen die de communicatie afbreekt, wat op zich als bewijs moet worden beschouwd dat we per se onder nucleaire aanval staan!

Onder de nieuwe “Lanch on Warning” houding van onze strijdkrachten, zullen ze niet wachten op verdere orders. Gehoorzaamd aan de geheime nieuwe staande orders, zullen al onze ICBM’s, bommenwerpers en raketonderzeeërs een volledige vergelding lanceren op Rusland.Dat wil zeggen, ze zullen geloven dat ze wraak nemen; maar wat ze eigenlijk gaan doen is het opzetten van een nucleaire eerste aanval op Rusland.

Als de bolsjewieken hier klaar zijn om het te laten gebeuren, lanceren ze de anti-kosmosferische raketten die nu de mobiele Minuteman TX raketten begeleiden. De ACM’s zullen naar de rand van de ruimte over Amerika racen en hun kobaltionisatiebommen ontploffen. Als dat gebeurt, zal het meer doen dan alleen interfereren met de Cosmosferen.. Het zal ook een gewelddadige EMP episode. Alle communicatie met de centrale autoriteit zal worden afgesloten, en onze nucleaire strijdkrachten zullen geloven dat het te wijten is aan een Russische aanval. Er zal geen tijd en geen manier zijn om het dubbel te controleren, en dus zullen de Amerikaanse strijdkrachten Rusland aanvallen. De bolsjewieken hier zullen de nucleaire oorlog een hebben laten ontketenen, en ze zullen het laten lijken alsof het allemaal per ongeluk gebeurde!

Wat je kunt doen tijdens de laatste dagen van Amerika. Onderwerp 3 Een jaar geleden deze maand begon ik te reageren op een vraag die ik werd gevraagd op dat moment door veel mensen. De vraag was: “Wat kan ik doen?” Ik deed dat met tegenzin om de redenen die ik destijds gaf, maar ik deed dat ook hopelijk. Ik dacht dat als zoveel mensen echt actie wilden ondernemen, er een kans zou zijn. Ik heb uitgelegd waarom er volgens mij maar één wapen was dat Amerika kon redden van onze diepe sprong naar een nucleaire oorlog. Dat wapen is de waarheid. Het is vooral de waarheid over het verhulde het goudschandaal rond Fort Knox dat onze interne vijanden in hun spoor kan stoppen. Ik begon met het geven van suggesties maand

voor maand voor wat U kon doen. We begonnen met senator William Proxmire, toen voorzitter van de Senaat Banking Committee. Later richtten we onze inspanningen en aandacht op het particuliere Federal Reserve System, dat de wettelijke titel heeft van het vermiste goud van Amerika. Tot slot hebben wij de entiteit president Reagan de kans gegeven om zijn plicht te doen om de zaak te onderzoeken.

Ik geloof dat het tijd is om u een eerlijke boekhouding te geven van waar wij staan. Mijn vrienden, wij hebben alle mogelijke mogelijkheden geboden aan degenen die de juiste autoriteit en verantwoordelijkheid hebben om eerlijk onderzoek te doen. En wat hebben ze gedaan? Heeft een enkele ambtenaar van de regering van de Verenigde Staten, of van de Federal Reserve Corporation, of van het Congres de kant van het volk gekozen? Nee. Zonder uitzondering zijn ze allemaal neergedaald aan de kant van het geheim houden van de feiten over ons ontbrekende goud. Zonder uitzondering zeggen ze in feite dat ze niets geven om de vernietiging van onze zuurverdiende dollars en onze economie. Het maakt ze niet uit dat je niet aan de eindjes kunt komen. Het kan hen niet schelen dat de economische ineenstorting van Amerika de weg vrijmaakt voor dictatuur en oorlog. Ze geven alleen om zichzelf te houden aan wat ze geloven dat de winnende kant zal zijn, en ze hebben bewezen door hun acties dat ze geloven dat degenen die ons goud gestolen hebben de winnende kant zullen zijn. Senator William Proxmire, geholpen door de zogenaamde inspecteur-generaal van het ministerie van Financiën, weigerde standvastig onderzoek. De Federal Reserve Corporation heeft ook de gelederen gesloten om het licht van de waarheid te vermijden. Een paar maanden geleden werkten sommige hoge ambtenaren van de regionale Federal Reserve Banks verrassend mee. Nu is alles wat is gestopt. Verschillende ambtenaren hebben ontslag genomen. De rest is stil als steen.

Op 22 juni 1981 stuurde mijn vriend Mr. Edward Durrell een gecertificeerde brief naar elke Federal Reserve System Director in de Verenigde Staten. In die brief waarschuwde hij elke directeur voor zijn of haar wettelijke verantwoordelijkheid ten opzichte van de ontbrekende goudreserves van het land. Op basis van verschillende juridische precedenten is elk van hen wettelijk aansprakelijk als er een goud ontbreekt, maar niemand heeft het durven doorbreken van de muur van stilte die nu is opgelegd.

En dan is er de president. De entiteit bekend als Ronald Reagan geeft mooie lippendienst aan het idee dat eventuele overheidsmisbruiken moeten worden geworteld. Drie maanden geleden heb ik je uitgenodigd om Mailgrams naar hem te sturen, en hem of zijn vertegenwoordigers aan te sporen om de Gold Scandal te onderzoeken. Om te beginnen hebben we hem gevraagd om de discrepantie van 165.000.000 ons te onderzoeken tussen verschillende verklaringen van de Schatkist zelf over onze goudvoorraden. Mijn vrienden, ik heb nog nooit een blik uit het Witte Huis horen piepen als antwoord. En voor zover ik weet, heeft niemand die een Mailgram stuurde het zelfs maar laten erkennen.

Vrienden, er kunnen geen oproepen meer zijn tot gezag, behalve tot het gezag van onze Here Jezus Christus, die boven alles is. De tijd dringt. Tegen die tijd volgend jaar zou de Eerste Kernoorlog ons kunnen treffen, dus ik dring er bij degenen onder jullie die nog steeds actie willen ondernemen, op aan om het precies te doen waar jullie zijn. Gebruik uw bestanden van correspondentie om te delen wat u hebt geleerd met anderen als ze geïnteresseerd zijn. Laat de kracht van de Waarheid zijn werk doen ondanks de corruptie op hoge plaatsen, en laat je eigen kennis van de waarheid over de huidige gebeurtenissen je helpen verstandig te beslissen in het verzorgen van je eigen familiebehoeften.

Last Minute-overzicht

Nu is het tijd voor mijn Last Minute Samenvatting. Vrienden, de tijd dringt voor de Verenigde Staten. Plannen kunnen nooit stevig zijn, maar de bolsjewieken hier schieten nu rond medio 1982 om de nucleaire oorlog te ontketenen. Zelfs nu is er een grote marineramp door hun manoeuvres de Verenigde Staten overkomen.

Vrienden, er komt binnenkort een Dag des Oordeels voor Amerika. Amerikanen van de miljoenen gaan mee met de satanische ideeën van de bolsjewieken hier. We vullen een beker van toorn voor onszelf, en spoedig zullen we het drinken.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 67

25 augustus 1981

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 25 augustus 1981, en dit is mijn audiobrief nr. 67.

Twintig jaar geleden, op 14 augustus 1961, werd de wereld geschokt door het nieuws uit de verdeelde stad Berlijn. Al jaren zwermen Oost-Duitsers naar het westen door de oversteek van Oost-naar West-Berlijn. Die overstroming zou worden gestopt. Er werd een muur gebouwd om de twee helften van de stad te verdelen. We keken in volkomen ongeloof naar de Berlijnse muur die 20 jaar geleden werd gebouwd; maar, mijn vrienden, we hebben weinig geleerd.

Vandaag worden er nieuwe muren gebouwd om een volk te bevatten, maar de mensen slapen en zien de muren niet. Opnieuw wordt een heel volk verdeeld..niet door fysieke muren maar door ongeziene verdeeldheid onder hun leiders. Het land, mijn vrienden, is de Verenigde Staten, en de mensen zijn jij en ik.

De belangrijkste muren van elke dictatuur zijn niet die gebouwd met handen, maar die van de geest en het hart. Wanneer muren worden gebouwd die een volk van informatie beroven, worden ze kwetsbaar; en wanneer muren van haat het vermogen om te denken buitensluiten, houdt een volk op vrij te zijn. Langzaam maar zeker worden er in Amerika gratis informatiekanalen uitgespuugd op belangrijke plaatsen.

Deze maand op 7 augustus overleed de Washington Star krant na 128 jaar publicatie. In het verleden heb ik de Ster vaak geciteerd om slechts één reden. Het was een veel betere krant dan de Washington Post. Het was objectiever, Beter geschreven en in veel gevallen gewoon eerlijker. Washington, D.C., zogenaamd de hoofdstad van de westerse wereld, heeft slechts één krant over, en die is soms de dienstmaagd van de regering, die leeft op de aalmoes van de overheid en CIA-verbindingen. De Post was niet altijd zo, maar vandaag is dat alles wat er in Washington.. in feite, de mensen zijn bevroren.

Met stilte en onopvallendheid neemt de Amerikaanse regering de boventonen van twee tegengestelde krachten tegelijk op zich.. Fascisme en bolsjewisme. De regering van de Verenigde Staten wordt binnengerukt door een gigantische machtsstrijd. Welke groep zal winnen is onmogelijk te voorspellen op dit moment, maar beide macht facties hebben één ding gemeen.. Ze willen beide de muren van de dictatuur om u en mij te bouwen.

Mijn drie speciale onderwerpen voor deze audiobrief zijn:

Onderwerp 1 De onverwachte wedergeboorte van een Amerikaanse goudstandaard Onderwerp 2 De opkomst van de joodse vraag in Amerika Onderwerp 3 De Libische Dogfight En Verborgen Marine Oorlog Games.

Onderwerp 1.. De entiteit President Reagan is dol op het zeggen in toespraken, citaat: “Ik was Democraat langer dan ik een Republikein.” Ook zijn vroegere helden van het Witte Huis Oval Office zijn vaker Democratisch dan Republikeinen. En de held die we het vaakst horen van onze acteur-president is Franklin D. Roosevelt. Vanaf het begin is de zogenaamde Reagan regering model gezet volgens de lijnen die de FDR in de jaren dertig heeft ontwikkeld. Net als FDR probeerde de huidige regering de grond in te slaan met grote veranderingen in het federale beleid. Nu, zoals toen, claimt de Executive Branch van de regering een openbaar mandaat om de oppositie van het Congres als een stoomwals te platleggen; en ook al zien ze er vandaag anders uit, de echte kwesties zijn nu weer hetzelfde als ze waren in de jaren 1930. Dat

zijn de afbrokkelende economie, de naderende oorlog en de politieke toekomst van de Verenigde Staten.

Op het binnenlandse niveau beeft 1981 met de holle echo's van 1933, en toch is er vandaag ook een groot verschil. In 1933 was er slechts één grote macht achter de troon, om zo te zeggen, die de regering van de Verenigde Staten domineerde. Vandaag, in 1981, zijn er twee krachtige groepen die elkaar uitdagen voor regeringscontrole. Er is een enorme machtsstrijd gaande achter gesloten deuren, die de Amerikaanse regering met schizofrenie heeft getroffen. Beleidsvorming is een reeks schermutselingen geworden tussen deze twee machtsgroepen. Als gevolg daarvan zigzagt de regering en zags, deze kant op en dat. Topambtenaren, zoals de staatssecretarissen en defensie, zitten altijd in een publieke strijd. Het weerspiegelt de grote machtsstrijd achter gesloten deuren.

Aan de ene kant zijn de bedrijfssocialisten van het Rockefeller Kartel. In de tijd van de FDR vijf decennia geleden was dit vooral een oliekartel. Van daaruit groeide en diversifieerde het tot een wereldwijd Corporate Socialist imperium bestaande uit multinationale bedrijven.

Aan de andere kant van de huidige machtsstrijd in Amerika zijn de staatssocialisten, de bolsjewieken. Net als het Rockefeller Kartel hebben de bolsjewieken "collectief" als hun uiteindelijke doel..dat wil zeggen, beide groepen willen alle rijkdom en macht in een paar handen concentreren.. namelijk, hun eigen. Maar de bolsjewieken willen het op een andere manier doen.

De Corporate Socialists van het Rockefeller Kartel willen dat hun eigen reuzenbedrijven de echte meesters van de samenleving worden. De bolsjewistische socialisten willen daarentegen dat de regering almachtig is. Via de regering willen de bolsjewieken de productiemiddelen rechtstreeks via nationalisaties controleren.

Van 1917 tot voor kort hadden deze twee collectivistische krachten tientallen jaren hun eigen afzonderlijke machtsbasis. Rockefeller Corporate Socialism hield invloed in Amerika, terwijl de staat Socialistische bolsjewieken controle over de Sovjet-Unie. De twee partijen kwamen alleen internationaal in contact en onder die voorwaarden werkten zij als geheime bondgenoten. Maar de afgelopen vijf jaar is alles veranderd. In 1976 werden de bolsjewieken uiteindelijk losgekoppeld van de controle over het Kremlin door een vastberaden groep inheemse Russen. Hun prestatie was het resultaat van zes decennia onvermoeibare strijd, maar het kwam als een schok zowel voor de bolsjewieken in Rusland als voor de Rockefeller-troepen hier. De nieuwe meesters van het Kremlin willen geen deel uitmaken van de internationale intriges die vroeger samen met de Verenigde Staten werden uitgevoerd. Ze willen ook geen deel uitmaken van de bolsjewieken. De bolsjewieken worden uit Rusland gevlucht, dus proberen ze de Verenigde Staten als hun nieuwe machtsbasis te gebruiken. Deze situatie heeft de bolsjewieken in directe concurrentie gebracht met het Rockefeller Kartel voor macht over de Verenigde Staten en de wereld!

Eind 1977 meldde ik dat er een stille nieuwe bolsjewistische revolutie op gang kwam in Amerika met de hulp van het Rockefeller Kartel. Het was een wanhopige poging van deze twee groepen, voorheen internationale bondgenoten, om hun krachten op nationaal niveau te bundelen. In die tijd waren zowel de Rockefellers als de omvergeworpen bolsjewieken uit Rusland bezig met het afweren van de nieuwe Russische heersers. Het was een klassiek geval van dat oude beroemde principe: "De vijand van mijn vijand is mijn vriend."

Wat het Rockefeller Kartel in plaats daarvan heeft geleerd is dat soms de vijand van mijn vijand ook mijn vijand is. Begin 1979 lanceerden de bolsjewieken hier een volledige drang om de totale controle weg te nemen van de Rockefellers. Ze slaagden er niet helemaal in, zoals ik in eerdere audiobrieven heb beschreven, maar het Rockefeller Kartel was zwaar gewond. Al

meer dan twee jaar lang heeft het gedrag van de Verenigde Staten één fundamenteel feit weerspiegeld..dat wil zeggen: niemand is duidelijk, beslissend de baas. In plaats daarvan, gaat de strijd door.

In februari 1979 heb ik in audiobrief nr. 43 gemeld dat, citaat:

“Het onvermijdelijke interne conflict hier in de Verenigde Staten zal snel op gang komen. Aan de ene kant zijn er de Corporate Socialists van het nu hoofdloze Rockefeller Kartel. Aan de andere kant zijn er de Bolsjewistische Staat Socialisten.”

Vrienden, het is dit interne conflict dat zich nu dagelijks laat zien in het gedrag van de zogenaamde Reagan regering.

Ik kan nu onthullen dat het Rockefeller Kartel, dat twee jaar geleden bijna uit de telling kwam, een verrassende terugkeer in kracht heeft gemaakt. De bolsjewieken hier domineren het buitenlandse beleid van Amerika... door hun effectieve controle over onze strijdkrachten. Maar in de economische en politieke arena’s lijkt het Rockefeller Kartel nu de voorsprong te hebben. Mijn vrienden, ze zijn van plan om die rand te gebruiken in een paar prachtige listjes bedoeld om hun eigen macht te herbouwen. De machtsstrijd begint een race tegen de tijd te worden. De Rockefeller groep mist de kracht om de bolsjewieken gewoon af te maken, en het omgekeerde is ook waar, dus elke factie is zich aan het voorbereiden om maximaal gebruik te maken van zijn eigen krachtgebieden. In dit onderwerp en onderwerp 2 zal ik een economische en politieke een-twee punch beschrijven die door de Rockefeller belangen wordt voorbereid. Als deze dingen snel genoeg kunnen worden gedaan, geloven de Corporate Socialisten dat ze de bolsjewieken hier recht uit het water kunnen blazen; maar zoals ik zal beschrijven in Onderwerp 3, de bolsjewiek hier hebben niet de bedoeling om het kartel zoveel tijd te geven. Voordat ze kunnen worden gestopt, willen de bolsjewieken hun eigen doel bereiken..

De economische verrassing die ik nu ga bekendmaken, zal de meeste Amerikanen schokkend vinden, maar toch is het al voorzien door plannen die ik al twee keer eerder heb gemeld:

Ten eerste was er het plan voor een goudherwaardering reclamestunt die ik afgelopen november 1980 in audiobrief nr. 60 rapporteerde. Amerika’s vermeende goudreserves staan op de balans van Treasury en Federal Reserve tegen de oude officiële prijs van $ 42,22 per ounce. Zoals u en ik weten, hebben ze in feite niet veel van het goud dat is vermeld. Die balansen zijn frauduleus. Maar het plan dat ik afgelopen november heb gemeld was dat onze niet-bestaande goudreserves tegen lopende marktprijzen zouden worden geherwaardeerd. Op papier zou dat onze goudvoorraden er tien keer zo groot laten uitzien in dollartermen tegen de huidige prijzen. Het hele idee van het plan was om de valse perceptie te versterken dat Amerika een enorme goudhoop heeft. Een paar weken later begon de goudherwaardering gimmick te verschijnen. Voor het eerst in vele jaren werd een belangrijk artikel over de Fort Knox Bullion Depository gepubliceerd. Door middel van syndicatie werd het gepubliceerd in alle Verenigde Staten en vele andere landen. Zoals ik in audiobrief nr. 61, het artikel alleen verwezen naar de marktprijs van het goud. De oude officiële prijs werd totaal genegeerd.

Het volgende element in het plan voor een economische schok is degene die ik voor het eerst gemeld in april in audiobrief nr. 63. Dat ding had niet met goud te maken, maar met onze munt zelf. Ik doel op het plan om de $100-rekening te schrappen.

Toen ik voor het eerst rapporteerde over het plan om de $100 factuur te elimineren, ontving ik er zware post over. Mensen waren verbijsterd. Maar ik kan u melden dat het plan nog steeds op schema ligt; in feite, sinds ik het plan voor het eerst openbaar maakte in audiobrief nr. 63, is er tenminste één wetsvoorstel in het Congres geïntroduceerd om te doen wat ik heb beschreven. In audiobrief nr. 63 heb ik je ook uitgenodigd om Mailgrams te sturen naar de

entiteit President Reagan over ons ontbrekende goud. Ik heb hem gevraagd om de verschillen van 165 miljoen in de eigen cijfers van de Schatkist te onderzoeken. Ik heb onlangs gezegd dat ik nog nooit een woord rechtstreeks uit het Witte Huis had gehoord als reactie, en dat is nog steeds waar. Ik heb echter nu kopieën ontvangen van de brief die een aantal van u heeft ontvangen. Ik dank u voor het sturen van deze amendementen en ik denk dat ik even over hen moet reageren.

In elk geval bestond de reactie op uw Mailgram uit een brief van de Schatkist. De brief begint, citaat: “In naam van president Reagan, dank u voor uw brief betreffende een controle van de Amerikaanse goudvoorraad.” De brief beschrijft dan een zogenaamde Gold Audit die vermoedelijk al sinds 1975 op het plan van betaling van de betaling van de lening van start gaat. Ingesloten bij de brief is een kopie van het laatste rapport over deze vermeende goudcontrole.

Mijn eerste opmerking is dat deze brief en behuizing op geen enkele wijze beantwoordde de vraag die u stelde in uw Mailgrams. Die vraag had te maken met een opvallende discrepantie van 165 miljoen gram goud tussen twee schatkistdocumenten. Nergens verwijst de brief van de Schatkist zelfs naar die discrepantie, laat staan proberen om het uit te leggen. Feit 1 is: noch de president noch het ministerie van Financiën hebben u de hoffelijkheid gegeven om een antwoord te geven op uw vraag. In plaats daarvan probeerden ze je af te leiden door over iets anders te praten. Dat is natuurlijk iets anders, de vermeende voortdurende controle van het goud. Daarover kan te veel gezegd worden om hier in detail te treden. Het is genoeg om te zeggen dat de zogenaamde terugkerende 10-jaars audit een totaal frauduleuze regeling is met behulp van een andere set studenten elke zomer voor een paar weken tijd het verplaatsen van dezelfde voorraad van junk gold in cel nummer 33 heen en weer elke zomer. Het is bedoeld om de nepcontrole die werd uitgevoerd net na de zogenaamde “Gold Inspection Tour” van Fort Knox in 1974, te bestendigen. Als je meer details wilt weten, verwijs ik je naar mijn Audio Book talking tape opgenomen in maart 1975. De titel is: “The het goudschandaal rond Fort Knox and What It Means To You.”

Ik wil er alleen op wijzen dat de zogenaamde Reagan regering alleen doet alsof ze echt op zoek is naar oplossingen voor onze economische problemen. Ze luisteren niet naar jullie en ze zullen geen forum geven aan iemand die van plan is de waarheid over onze goudvoorraden te onthullen. In plaats daarvan, de goudherwaardering en $100 factuur eliminatie zijn deel van een economisch machtsspel. Mijn vrienden, onze huidige FDR, de entiteit President Reagan, is van plan om de wereld snel te verdoven. Hij zal het doen door Amerika weer op te zetten naar wat de gouden standaard zal zijn.

Het Congres heeft vorig jaar een wet aangenomen die eist dat er een federale commissie wordt opgericht om de rol van goud in ons monetair systeem te bestuderen. Maar federale commissies worden nooit op een ongecontroleerde of open manier opgezet. Er worden nooit verrassingen verwacht of toegestaan van een federale commissie. In plaats daarvan beslist de regering eerst welke conclusies zij van de commissie wil horen, dan wordt de commissie zodanig opgericht dat de Commissie kan garanderen dat zij de gewenste aanbevelingen doet.

Dat is wat er met de Federale Gouden Commissie is gedaan. Het Congres heeft vorig jaar besloten dat het op tijd zou worden opgericht om zijn rapport tegen 7 oktober van dit jaar te produceren; maar nadat de nieuwe regering in januari vorig jaar in functie trad, bleef het ministerie van Financiën de oprichting van de Gold Commission uitstellen.

Het kwam pas op 22 juni tot stand en de eerste vergadering van de Federal Gold Commission werd pas vorige maand op 16 juli gehouden. Het werd achter gesloten deuren gehouden zonder publieke waarnemers, zonder getuigen en zonder notulen. Zoals bij alle federale commissies

die er toe doen, is de Federal Gold Commission een gesloten winkel. Het bestaat uit vier (4) congresleden, drie (3) senatoren, drie (3) leden van de Federal Reserve Board of Governors in Washington, twee (2) Witte Huis adviseurs, en vier (4) nominaal publieke leden. De voorzitter is niemand minder dan de minister van Financiën zelf; en om de groep in de gewenste richting te herderen, is de uitvoerend directeur van de studie een andere insider, Dr. Anna Schwartz.

Het kleine contingent van vier zogenaamde "publieke" leden van de Gold Commission werd met de hand gekozen voor hun bekende opvattingen over goud. Iedereen die echte golven had kunnen maken, werd zorgvuldig uitgesloten van overweging. Mijn vriend Mr Edward Durrell is hier een prominent voorbeeld van. Mr Durell bood aan om op eigen kosten bij de Federal Gold Commission te dienen. Hij zou massale documentatie bij zich hebben en meer dan tien jaar intensieve activiteit in het rijk van onze goudreserve. Hij zou echte expertise over goud hebben gebracht aan de Federal Gold Commission. Zijn benoeming tot Commissie werd door de bedrijfsleiding en zelfs door een paar congresleden sterk aanbevolen aan de zogenaamde Reagan-regering, maar hij werd met klem afgewezen omdat hij te veel weet!

Nu de Federal Gold Commission veilig is, moet het de verloren tijd snel inhalen. Het Congres kan worden verzocht de termijn te verlengen tot 1 januari 1982, maar zelfs dan zou er weinig tijd overblijven om serieus te bestuderen hoe de Amerikaanse monetaire toekomst eruit zal zien. Gelukkig zijn de conclusies van de Gold Commission-leden al vooropgesteld. Zelfs Congreslid Ron Paul, lid van de Commissie, moet met of zonder zijn kennis worden gebruikt om deze doelen te bereiken.

Wanneer de Federal Gold Commission haar verslag uitbrengt, zullen haar aanbevelingen het toneel van een dramatische actie van de president vormen. Begin 1982 zullen er twee dingen tegelijk worden gedaan. Een zal zijn om de oude officiële prijs van goud af te schaffen, $ 42,22 per ounce, en laat de goudprijs "zweven." Het andere deel van de aankondiging zal zijn dat het Congres zal worden gevraagd om de goudsteun voor de dollar te herstellen. Het zal een 20% goud backing, zoals momenteel gepland, gebaseerd op de marktprijs van goud. In feite zullen de dollar en goud samen "zweven" op internationale markten; maar voor binnenlandse doeleinden, zal worden beweerd dat dit een nieuwe goudstandaard die stabiliteit naar de dollar zal herstellen. Voor het eerst sinds 1968 zal er een gouverneur of een rem op de levering van dollars.

Vrienden, dit zal slechts een pseudo goud standaard zijn, geen echte. Jij en ik kunnen geen bank binnenlopen en een dollarrekening voor goud inwisselen. Het internationale gouden venster dat president Nixon tien jaar geleden sloot, zal deze maand ook niet worden heropend. De effecten van de Reagan pseudo goud standaard zullen slechts tijdelijk zijn, duurt slechts een jaar of twee, en zelfs dat veronderstelt dat er geen oorlog in de tussentijd, en toch zal het een meester slag. Voor een tijdje zal het de perceptie van de dollar veranderen. Het zal een krachtige aanval op de inflatie zijn hier in Amerika. Die perceptie zal versterkt worden door de eliminatie van de $100 rekening bij een afzonderlijke gelegenheid. Hoewel het geen echte goudstandaard zal zijn, zal het effect ervan door de markt dramatische gevolgen hebben.

Wat de valuta's van Europa en Japan betreft, zal het de dollar veel waardevoller maken om te worden gekocht en vastgehouden, maar laat u niet misleiden! Het zal een tijdje lijken dat de hoogtijdagen van de zogenaamde almachtige dollar weer terug zijn. Vrienden, dit zal een illusie zijn, want de enorme schade die de inflatie de afgelopen tien jaar heeft veroorzaakt, zal niet ongedaan worden gemaakt. Het zal maar tijdelijk worden gearresteerd.

Voor de gemiddelde werkende man en vrouw kan het hoogstens een tijdelijke adempauze, niet meer dan dat. Maar voor de bedrijfssocialisten van het Rockefeller Kartel die het ontwerpen, zal de pseudo-gouden standaard een bonanza zijn. Enorme multinationals in de Verenigde

Staten hebben de afgelopen jaren honderden miljoenen dollars aan schuldinstrumenten uitgegeven in Europa. Dat deden ze toen de dollar zwak was, met de schuld in Zwitserse franken, West-Duitse marken en andere valuta's die toen sterk waren. Maar nu deze schulden komen, wordt de dollar weer sterk gemaakt. Deze manoeuvre zal het mogelijk maken deze schulden in Europa of elders te vereffenen in valuta's die kunstmatig goedkoop zijn. Op deze en andere manieren vertaalt het zich allemaal in enorme winsten voor de Rockefeller multinationals.

Tegelijkertijd heeft de particuliere en gecontroleerde Federal Reserve Corporation recordhoge rentetarieven gecreëerd in dit land. Dat schept hier op twee manieren enorme kansen voor de bedrijfssocialisten:

Ten eerste, Federal Reserve beleid creëert een depressief effect op de Amerikaanse industrie en het bedrijfsleven. De basisindustrieën zoals staal, auto's en huisvesting worden gedwongen werknemers te ontslaan; faillissementen verspreiden zich; onroerend goed, inclusief landbouwgrond, wordt verloren door eigenaars die niet langer in staat zijn hun schulden te betalen; en bedrijven die groot en klein zijn worden kwetsbaar voor overname. Het is een tijd rijp voor fusies als de reuzen hun kleinere rivalen opslokken..samensmelten of sterven.

Naast het creëren van deze kwetsbaarheid voor overname, Federal Reserve beleid zijn ook trekken in het geld aan grote leden banken om te profiteren van de situatie. Het zogenaamde "hot money" van andere landen stroomt naar de Verenigde Staten om hier te profiteren van de hoge rente. Dat geld wordt op zijn beurt gerecycled door de grote banken om fusies en overnames te financieren door de favoriete paar reuzen. Dit alles zal worden versterkt door de zogenaamde gouden standaard die nu door de bedrijfssocialisten wordt uitgebroed.

Tegelijkertijd is de Bolsjewistische invloed binnen de Federal Reserve en andere kritieke financiële gebieden de afgelopen maanden verminderd. Het Rockefeller Kartel is de grootste speler in de economie. Dit komt tot uiting in recente subtiele verschuivingen van de Federal Reserve Corporation met betrekking tot de banken die het moeilijk hebben. De bolsjewieken hier willen de reuzenbanken neerhalen die al lang een belangrijke bron van Rockefeller-macht zijn. Maar nu is de Federal Reserve Corporation positionering zichzelf om te redden uit alle grote banken bedreigd door de wanbetaling van gigantische leningen aan buitenlandse landen. En een paar dagen geleden kondigde de "Fed" ook aan dat het relatief lage rente leningen zal verstrekken aan spaar- en leningen die in de problemen zitten.

Het economische landschap verandert voortdurend, dankzij de strijd tussen de staatssocialistische bolsjewieken en het Corporate Socialist Rockefeller Kartel. Er zullen nog steeds verrassingen zijn die noch ik noch iemand anders kan voorspellen, maar vanaf nu is het Rockefeller Kartel dat in de eerste plaats zijn weg op het economische front in Amerika aan het vinden is. Zelfs overheidsbeleid is het kartel voor wat betreft economie.

Via de economische weg werken de bedrijfssocialisten snel aan het verkrijgen van macht van de overheid en in eigen handen. Ze werken koortsachtig om een realiteit te maken van vele delen van de geheime nieuwe grondwet voor Amerika die ik voor het eerst openbaar maakte in 1975. Volgens hun geheime nieuwe grondwet zou alle industrie gecontroleerd worden door de zogenaamde autoriteiten die bestaan uit de reuzen van de industrie. De regeringsregeling zou worden afgeschaft, net zoals de vermeende regering van Reagan nu probeert te doen. Kleine bedrijven zouden alleen bestaan ten genoegen van de grote ondernemingen, mits er licenties zijn die hun activiteiten beperken. Kortom, de werkelijke economische macht van het land zou in handen van de bedrijfssocialisten liggen door fusies en andere middelen. Dat is wat er nu gebeurt.

Mijn vrienden, veel van de manoeuvres die nu worden geprobeerd door het Rockefeller Kartel zijn afgeleid van plannen die al lang geleden zijn bedacht, maar ze worden vandaag uitgevoerd in een omgeving die niet was voorzien. Vandaag de dag, de Corporate Socialists van het Rockefeller Kartel zijn in een strijd tegen de dood tegen de bolsjewieken hier. De Rockefeller-groep probeert hier heel snel economische macht te verzamelen. Als ze slagen in hun drang naar onbetwiste economische macht hier in Amerika, dan zal dat de eerste grote slag tegen de bolsjewieken zijn door het kartel. Het zal direct leiden tot hun tweede slag op de bolsjewieken, die in de politieke arena zal zijn.

Economische macht vertaalt zich in politieke macht; en als de Rockefeller-groep hun zin heeft, zal hun politieke klap tegen de bolsjewieken hier doorslaggevend zijn. Zoals ik in Onderwerp 2 zal beschrijven, is het een zondagse punch die is ontworpen om de bolsjewistische macht hier volledig te verslaan. Als de bedrijfssocialisten succesvol zijn, zal Amerika verscheurd worden door interne stuiptrekkingen die veel erger zijn dan de burgeroorlog; maar als ze niet slagen, geloven de bolsjewieken dat niemand hun eigen plannen voor de overheersing van Amerika, en uiteindelijk de wereld kan stoppen.

Onderwerp 2 Vorige maand op vrijdag 17 juli maakten journalisten van het Witte Huis zich klaar voor een aankondiging. De Verenigde Staten hadden besloten om hun korte embargo op de levering van F-16 Jet Fighter Bombers aan het land dat zich Israël noemt op te heffen. De journalisten kregen de tip dat er binnenkort een formele presidentiële aankondiging kon worden verwacht.

Het F-16-embargo was minder dan zes weken eerder opgelegd na de vernietiging van de kernreactor van Irak door Israël. Het embargo was zo kort geweest dat het geen echt effect had op Israël, maar zoals ik vorige maand in audiobrief 66 heb uiteengezet, was het niet de bedoeling dat het een echte betekenis zou hebben. Net als alle andere Amerikaanse protesten tegen Israël in de afgelopen 33 jaar was het korte F-16 embargo alleen voor publieke consumptie. Het was een cosmetische zet puur omwille van uiterlijke schijn. Op 17 juli was de wispelturige geest van het Amerikaanse publiek verder gegaan naar andere dingen, zoals het altijd doet. En dus zouden de F-16's naar Israël worden vrijgelaten.

De verwachte aankondiging kwam die dag niet, in plaats daarvan was er een nieuwe schok uit het Midden-Oosten. De Israëlische luchtmacht heeft overal in Zuid-Libanon bombardementen op civiele doelen gelanceerd. De grote brug over de Litani rivier werd aangevallen, waardoor veel mensen werden gedood. De oliepijpleiding uit Saoedi-Arabië, waar heel Libanon afhankelijk van was voor benzine en andere brandstoffen, werd aangevallen en opgeblazen. Zoals gemeld door de BBC, maar niet op Amerikaanse televisie, bombardeerden Israëlische straaljagers elke grote stad in Zuid-Libanon; en Beiroet, arme Beiroet..golf na golf van Israëlische oorlogsvliegtuigen donderde over die stad, die vroeger de vreedzame parel van het Midden-Oosten was. Amerikaanse straaljagers met David-insignes... hebben een holocaust van verwoesting geregend... op zwaarbevolkte burgersgemeenschappen. De piloten, veel met de Verenigde Staten en Israëlische dubbele nationaliteit, oefenden genocide op de weerloze Libanese burgers. Toen de rook verdween en de kreunen van angst verdwenen, verschrikten de dimensies van Libanon's lijden de wereld. Bij die ene inval werden ongeveer 300 Libanezen gedood, 800 gewonden meer en duizenden mensen lieten dakloos achter. In een periode van twee weken stierven er ongeveer 450 in Zuid-Libanon. In diezelfde periode werden zes Israëliërs gedood bij vermeende PLO-aanvallen.

Het Witte Huis, dat vandaag een verdeeld huis is, gedroeg zich alsof het was gevangen van de basis. Toen werd het embargo op jets naar Israël weer verlengd. De Verenigde Staten deden alsof ze van streek waren en Israël deed alsof ze gewond waren.

Ondertussen waren er alarmwoorden vanuit een ongewone richting. Stemmen die normaal gesproken worden opgevoed ter ondersteuning van Israël begonnen in feite te zeggen: wat is hier aan de hand? Een voorbeeld was een artikel in de New York Times voor 23 juli 1981. Het beschrijft, citeer:

“Brede ellende onder Amerikaanse Joden over de toegenomen gevechten in het Midden-Oosten, inclusief de Israëlische bombardementen op Beiroet.” Volgens het artikel, veroordeelde een invloedrijke Joodse leider de inval als, citaat:

“Utterlijk zonder sociale of strategische waarde te verlossen en in absolute strijd met de gemeenschapsnormen.”

Een ander zou zich zorgen maken dat dergelijke acties een gevaar vormen voor de Joden zelf. Anderen lijken verbijsterd, niet zeker wat te denken. Een rabbijn vatte het samen in de woorden, citaat:

“Ik denk nog steeds niet dat we alle feiten hebben over waarom Israël deed wat het deed.”

Vrienden, die woorden zijn niet ver van de waarheid. De meeste Amerikanen, waaronder de meeste Amerikaanse Joden, krijgen de feiten niet. Het is een feit dat vandaag de dag een met elkaar verbonden militaire junta de militaire acties van zowel de Verenigde Staten als Israël beheerst!

Het Amerikaanse militaire beleid is niet in het belang van de meeste Amerikanen. Op dezelfde manier is het militaire beleid van Israël niet in het belang van de meeste Joden.

Meer dan zes decennia geleden probeerde een sterrenstelsel van prominente patriottische Amerikaanse Joden de oprichting van een zionistische staat in Palestina te voorkomen. Het Zionistische plan om een nieuw land op te richten dat “Israël” heette, was naar hun mening een wrede en tragische grap.

In die tijd omvatte het zionisme als politieke beweging minder dan vijf procent (5%) van de Amerikaanse Joden, en toch beweerde de kleine zionistische minderheid voor alle Joden te spreken. Verder verklaarden de anti-Zionistische Joden dat de beloften van de Zionisten niet alleen valse beloften waren, maar ook voorschriften voor tragedie.

Israël zei dat de Zionisten het nationale huis zouden zijn voor de Joden, een plaats van samenwoning, veiligheid en rust. In antwoord hierop toonden de anti-Zionistische Joden aan dat de zogenaamde natie Israël nooit zou kunnen voldoen aan de zionistische beweringen. Zij toonden aan dat het volk “Israël” nooit als thuisbasis kon dienen voor meer dan een kleine minderheid van de Joden van de wereld, en zij voorspelden dat de enige echte verwezenlijking van het Zionistische Israël zou zijn een eindeloos conflict, steeds groter bloedvergieten en tragedie na een tragedie.

In audiobrief nr. 49 twee jaar geleden, heb ik de aandacht gevestigd op de profetische waarschuwingen van de anti-Zionistische Amerikaanse Joden. Vandaag de dag zijn twee generaties later, heel weinig Amerikanen, jood of niet, zich bewust van die waarschuwingen; maar het zijn die waarschuwingen, niet de rooskleurige beloften van de zionisten, die voor onze ogen uitkomen.

Als verzamelplaats voor de Joden is het volk dat zich Israël noemt een hopeloze mislukking geweest. Vandaag, 33 jaar na de oprichting, blijft de gehele bevolking van Joden in Israël minder dan die van New York City alleen.

Van 1969 tot 1979 meldden meer dan 500.000 Joden Israël naar de Verenigde Staten te hebben verlaten, en vandaag vertrekken er meer dan 2500 per maand naar de Verenigde Staten. In een land van slechts een paar miljoen is dat een bloeding van catastrofale proporties.

En waar zijn alle zionistische beloften van een nationaal huis waar Joden in vrede kunnen leven? Is er in de afgelopen 33 jaar een andere natie op aarde in conflict geweest met haar buren, consequenter en constanter dan Israël? Ondanks deze en andere feiten is het zionistische beeld van Israël degene die met succes in vele geesten is geplant. Zelfs in belangrijke medianieuwsberichten wordt tegenwoordig vaak erkend dat de Israëlische lobby in Washington een formidabele kracht is.

Vandaag de dag is die macht op verschillende fundamenten gebouwd. Er zijn vier grote groeperingen in de Verenigde Staten die altijd kunnen rekenen op steun aan Israël in elke situatie:

(1) Een groep zijn natuurlijk de regelrechte zionisten in Amerika. Ze zijn altijd de Israëlische lijn, of het nu goed of fout is.

(2) Dan zijn er nog de politieke conservatieven. Zelfs als ze door specifieke Israëlische acties in het privé-leven worden geïrriteerd, blijven ze ondersteunend. Zij geloven dat, wat er ook gebeurt, Israël het bastion is van Amerika tegen Rusland in het Midden-Oosten. Een Amerikaanse joodse zakenman bekend om zijn steun aan Israël, de heer Meyer Berger, drukte het zo uit op het ABC-nieuwsprogramma “Nightline” van 22 juli, citaat: “Wij geloven dat Israël een onvermijdelijke partner van de Verenigde Staten is. Het is Amerika’s onzinkbare drager in het Midden-Oosten.”

(3) De derde groep, een zeer grote groep, is die van de Fundamentalistische Christenen. Zij zijn ervan overtuigd dat dit het echte Israël is, het herboren Israël van de Bijbel. Deze indruk is al vanaf het begin bewust door de zionisten gewekt. De Khazar-wortels van het moderne Israël, die ik in audiobrief nr. 50 heb beschreven, zijn over het algemeen onbekend voor veel fundamentalistische christenen.

(4) Ten slotte zijn er politici in belangrijke swingstaten. Waar er een ruw evenwicht is tussen Democraten en Republikeinen, ze hebben de neiging om elkaar te annuleren. Dan blijft de zionistische minderheid over om de stemmen te laten stemmen. Door geld en politieke organisatie zorgen ze ervoor dat de politici die verkiezingen winnen, hun verantwoording dragen. Deze vier grote groepen vormen de erkende steun voor Israël.. de Zionisten, de Conservatieven, de Fundamentalistische Christenen en de politici die daar een rol spelen.

(5) Maar er is één andere groep, en het is de belangrijkste groep van allen. Die groep bestaat uit wat de professionals noemen de “kleine Joden.” De kleine minderheid van zelfuitgesproken “grote Joden”.. dat wil zeggen, de actieve Zionistische leiding hier.. werk aan de emoties van alle anderen. Ze doen hun best om alle Joden bang te houden, en daarom samengezadeld defensief. De zogenaamde “grote Joden” praten onophoudelijk over de holocaust, zodat angsten en twijfels nooit sterven. Door emotie heeft de kleine zionistische minderheid de meeste Joden ervan kunnen overtuigen dat Israël op een of andere manier hun oorzaak is.

Het zijn de Joden van Amerika zelf die vooral de onwetende slachtoffers zijn van het zionisme. Zij zijn het die zich ongemakkelijk voelen terwijl zij Israël zien die alle beperkingen in de oorlog uitwerpt. En, mijn vrienden, zij zijn het, de brede massa Joden in Amerika, die spoedig zullen beginnen te lijden voor de daden van de Zionisten.

In audiobrief 50 heb ik uitvoerig gesproken over de relatie tussen de twee politieke krachten die bekend staan als Zionisme en Bolsjewisme. Beiden werden gesmeed tot levende wezens in de smeltkroes van de Eerste Wereldoorlog. Beiden hebben gemeenschappelijke wortels die

beweren Joods te zijn maar dat niet; en vandaag gebruiken beide politieke krachten de gemeenschap van alle Joden als dekmantel voor hun eigen activiteiten. De bolsjewieken, met het hoofdkwartier nu in Amerika, werken hand in hand met hun zionistische broers die Israël beheersen. Hun gezamenlijke doel is de absolute overheersing van de hele wereld.

In Onderwerp 1 heb ik de dodelijke concurrentie besproken die nu in de Verenigde Staten gaande is tussen de bolsjewieken en het Rockefeller Kartel. Tegen alle verwachtingen in slaagt de Rockefeller-groep erin om de totale controle in veel economische gebieden terug te winnen; en de economische macht die ik in Onderwerp 1 heb besproken is bedoeld om snel te vertalen in politieke macht. Als de Rockefeller belangen hun zin hebben, is Amerika op weg naar het fascisme. Hun patroon voor Amerika is dat van Hitlers Duitsland. Dat is hun alternatief dat ze nu tegen de marxistische dictatuur van de bolsjewieken in gaan.

In mijn eerste audiobrief rapport van juni 1975 beschreef ik hoe Adolf Hitler aan de macht kwam in Duitsland. Het werd gedaan door de kracht van de reuzenindustrie die in het geheim onder controle stond van de Rockefeller combinatie. De regeringsstructuur van Hitler was fascisme, waarin de grote industrie een bevoorrechte partner van de overheid was. Vandaag werken de bedrijfssocialisten koortsachtig om dat patroon te herhalen, maar nog meer, hier in de Verenigde Staten! Deze keer zijn ze van plan hun bedrijfsrijk zo machtig te laten zijn dat het door de overheid niet onder controle kan worden gehouden; en door middel van hun eigen agenten binnen de overheid, zijn ze van plan hun eigen weg te vinden tegen de bolsjewieken.

De zogenaamde Reagan regering begint al haar fascistische kleuren in binnenlandse zaken te laten zien. De antitrustwetgeving is effectief op de helling gezet. In plaats daarvan heeft de procureur-generaal van de Verenigde Staten een duidelijk groen licht gegeven voor fusies en overnames van ondernemingen. Ondertussen bouwt de regering snel de muren om ons allemaal binnen de gevangenis te houden die Amerika gaat worden!! Onder het mom van immigratiecontrole, openen steeds meer detentiecentra. Ook de kwestie van de overbevolking in de gevangenis is een slap excuus geworden voor een enorm programma voor de opbouw van gevangenissen. Als de tijd daar is, zijn ze allemaal klaar voor hun beoogde gebruik als concentratiekampen!

De Rockefeller Corporate Socialisten hier kijken ernaar uit om hun oppositie te ronden en te zwijgen. Door dat te doen geloven ze uiteindelijk zullen worden geholpen door de bolsjewieken en zionisten zelf. De Rockefellers hebben altijd een praktijk gemaakt om de psychologische profielen van hun vijanden te bestuderen; en bij het bestuderen van de bolsjewistische/zionistische mentaliteit hebben ze een Achilles' hiel gevonden..een fatale zwakte. Die zwakte, mijn vrienden, ligt in de uitoefening van de macht zelf. Wanneer ze een vrije teugel hebben, gaan de bolsjewieken en zionisten altijd te ver. Vele jaren geleden vertrouwde een van deze mensen een zeer goede vriend van mij toe, citaat:

"We worden extreem krachtig, zo krachtig dat het een gevaar voor ons is. Hoe meer macht we verwerven, hoe dichter we bij de oppervlakte komen. We hebben een spoor achtergelaten; En als we dichter bij de oppervlakte komen, is het gevaar dat er ooit iemand dat spoor zal gaan volgen. En toch kunnen we niet stoppen; we zullen doorgaan met het verzamelen van meer kracht, steeds dichter bij de oppervlakte komen totdat we onszelf vernietigen met onze kracht."

De Rockefeller-groep gelooft dat het nu begint te gebeuren. In Israël werpen de zionisten alle beperkingen in oorlogvoering af, waardoor wereldwijd weerzin ontstaat.

En hier in Amerika rijden de bolsjewieken steeds hoger. Aan alle kanten beginnen de zelfverklaarde "grote Joden" hun macht te pronken in plaats van het heimelijk te gebruiken. In de nieuwsmedia, in entertainment, in het onderwijs, in de overheid, aan alle kanten begint het te gebeuren. In alle posities van de macht hier in Amerika, worden Joden opvallend door hun

aantallen. Tot nu toe is dit nog steeds een verschijnsel dat miljoenen Amerikanen zichzelf wijsmaken dat ze niet zien. We aarzelen nooit om de andere etnische groepen die we zien in machtige posities te tellen.. of het nu Japans-Amerikanen, Chicanos, Blacks, of wat dan ook; maar veel Amerikanen zijn gemaakt om zich vaag antisemitisch te voelen als ze durven om Joden op dezelfde manier te tellen. Miljoenen anderen zien het, maar praten er alleen over in hun salons of country clubs.

Maar onder de Joden zelf beginnen hier en daar wat gedempte alarmen te klinken. Een paar beginnen het gevaar te voelen van een anti-Joodse terugslag van de paddenstoel van joden op machtige plaatsen. Zo publiceerde de late Washington Star van 28 mei een artikel van een topambtenaar van het Amerikaanse Joodse Congres. De titel was: “Uneasy Eye On The Anti-semitic Fringe.” Als basis van zijn zorgen wees hij erop dat Joden, citaat:

“... het openbaar ambt in aantal hebben dat niet in verhouding staat tot hun percentage in de bevolking.”

Mijn vrienden, waar het op neerkomt is dit: De bolsjewistische/zionistische elementen hier in Amerika hebben zoveel macht verworven dat ze te ver gaan. Ze beginnen ondanks zichzelf naar boven te komen, en het Rockefeller Kartel wil deze fout gebruiken om ze te vernietigen. De huidige regering zal gedwongen worden om steeds meer fascist te worden op het binnenlandse front; en als de echo’s van Adolf Hitler luider en luider worden, zal er een wedergeboorte zijn van wat vroeger “De Joodse Vraag” werd genoemd.

Het brengt herinneringen terug van een dag in Detroit, 1943, mijn vrienden. Ik was verantwoordelijk voor het verzenden en ontvangen van cryptografische berichten voor de overleden kolonel Charles King, een protegé van generaal “Hap” Arnold.

Op een dag nodigde een familie van joodse vrienden me uit in hun huis. Het was een joodse feestdag, en ik was om hun feestmaal met hen te delen. Ze waren een familie van vluchtelingen uit Duitsland en ik was gefascineerd door hun ervaringen. Tot slot vroeg ik: “Waarom ging de Duitse regering achter de Joden aan?” De man keek naar me en keek toen naar zijn bord terwijl hij antwoordde. Er was pijn in zijn stem zoals hij rustig zei:

“Ik was slechts een Jood, in het bedrijfsleven. Ik was een goede Jood. Velen van ons waren dat, maar het waren de ’Grote Joden’ die ons in al deze problemen bracht. Ze gingen gewoon te ver.”

“Wat bedoel je met ’ze gingen te ver’?” Ik vroeg het, en hij zei:

“Ze hadden alle macht in Duitsland overgenomen. Er was niets dat ze niet onder controle hadden. Nu moeten de goede appels lijden met het slechte.” Toen voegde hij eraan toe: “Weet je, het is nu een aantal jaren geleden dat ik naar Amerika ben gekomen. In al die tijd ben je de eerste persoon die me ooit vroeg waarom de Duitse regering achter de Joden aanging. Dus nu weet je waarom.”

Onderwerp 3.. Enkele dagen geleden, op 17 augustus, werden verslaggevers opgeroepen voor een aankondiging door Staatssecretaris Alexander Haig. Hij kondigde aan dat de Verenigde Staten het embargo op alle oorlogsvliegtuigen voor dat land genaamd Israël opheft. Het was een groen licht voor 14 F-16’s en 2 F-15’s die zonder verdere vertraging naar Israël moesten worden gestuurd. Het was slechts een maand tot de dag na de Israëlische bombardementen op Beiroet.

Libanon is nog steeds aan het afbrokkelen van die ramp. In procenten is 300 doden in kleine Libanon gelijk aan 24.000 doden in de Verenigde Staten. Had een ramp geclaimd dat vele levens hier in een korte maand geleden, het nog steeds het enige dat belangrijk was voor

talloze Amerikanen. Maar het gebeurde in Libanon, niet in Amerika; en zo creëerde het nauwelijks een rimpel toen de Verenigde Staten Israël in feite zeiden: “Hier zijn nog wat vliegtuigen zodat je het weer kunt doen.”

Bij het vrijgeven van de oorlogsvliegtuigen hebben de Verenigde Staten zelfs geen mening uitgesproken over de vraag of Israëls gebruik van de vliegtuigen juist is. In antwoord op de vraag van een verslaggever zei Haig dat de oorzaken van het embargo afdoende waren opgelost. Maar die lege woorden kunnen de doden in Libanon nooit doen herrijzen en de snikken van hen die om hen treuren niet doen zwijgen.

De vrijlating van de oorlogsvliegtuigen aan Israël deze maand is slechts een voortzetting van het patroon dat ik vorige maand besprak. De met elkaar verbonden militaire junta’s van de Verenigde Staten en Israël hebben haast. Ze hebben een hamer op militaire zaken, en ze gebruiken het in het heft. Ze dringen zo snel mogelijk naar hun doel van thermonucleaire oorlog tussen de Verenigde Staten en Rusland. Als ze snel genoeg slagen, zullen ze de list van het Rockefeller Kartel kort houden, die ik in Onderwerpen 1 en 2 beschreef.

De gebeurtenissen zelf tonen hoe groot de haast is om zich voor te bereiden op oorlog. Op 17 augustus werden de Amerikaanse oorlogsvliegtuigen naar Israël vrijgelaten. De volgende dag, laat op 18 augustus, Amerikaanse tijd, maakten Amerikaanse oorlogsvliegtuigen nieuwe krantenkoppen. Een paar Libische Su-22 straaljagers werden gelokt in een kort hondengevecht met Amerikaanse F-14’s. De SU-22’s zijn voornamelijk grond-ondersteuningsvliegtuigen. Ze zijn geen partij voor luchtsuperioriteit... strijders zoals de F-14. Het hondengevecht was bijna voorbij toen het begon. Beide Libische straaljagers werden neergeschoten, neergestort in de zee in de Golf van Sidra.

De Verenigde Staten hebben luid getrompeld over het succes van deze luchtgevechten. Het zou de wereld moeten vertellen dat wij het menen, maar in veel hoofdsteden van Europa tot de Perzische Golf wordt de boodschap op andere manieren gelezen. In Europa zeggen veel leiders nerveus dat Uncle Sam zich gedraagt als een schietgrage cowboy. Zes olieexporterende landen van de Perzische Golf zeggen dat dit bewijst dat Amerika niet van plan is eerlijk om te gaan met de Arabieren.

Door Libische straaljagers neer te schieten in een kunstmatige confrontatie, schieten de Verenigde Staten ook nieuwe vredesmogelijkheden voor het Midden-Oosten neer. Verder, mijn vrienden, werd de Libische hondengevechten aflevering ook opgevoerd voor meer obscure doeleinden van militaire misleiding. Op dit moment worden verhalen over het Libische hondengevecht voortdurend gerehacheerd om onze aandacht op de Middellandse Zee te houden. Ondertussen vindt de echte actie elders plaats. Zelfs de verhalen die je hebt gehoord over het hondengevecht zelf maken deel uit van een gigantisch marine “shell game.” De piloten die de Libische jets neerschoten zijn niet degenen die publiekelijk door het Pentagon geïdentificeerd zijn; en, mijn vrienden, de vliegtuigen die de Libische jet neerschoten kwamen niet van de USS Nimitz!

Terwijl alle ogen op de Middellandse Zee gericht zijn, vindt de echte marineactie plaats in het noorden en westen. Op 14 juli zijn de grootste geallieerde marineoorlogsspelen sinds de Tweede Wereldoorlog van start gegaan. Deze oefeningen omvatten 13 landen, 120.000 troepen, 250 schepen en meer dan 1000 vliegtuigen. Deze enorme oefening genaamd “Ocean Venture 81” zal tot eind oktober worden voortgezet. Het zal onder meer luchtaanvallen, anti-onderzeeër oorlogsvoering, bombardementen, zelfs spot gevechten tussen vliegtuigschepen strijdgroepen omvatten. Het belangrijkste van alles, veel van deze oorlog games zullen binnendringen in gebieden die traditioneel beschouwd als in Rusland’s gebied

van de werking! Deze enorme oefeningen, mijn vrienden, zullen niet alleen de Noord-Atlantische Oceaan, maar de Oostzee en de Noorse Zee omvatten.

De marineoorlogsspelen die nu in de Atlantische Oceaan worden gevoerd, zijn gebouwd rond Amerika's nieuwe oorlogszuchtige strategie tegen Rusland. Die strategie werd uiteengezet in een interview van de Chicago Sun Times twee maanden geleden op zondag 21 juni. De persoon die geïnterviewd werd was de secretaris van de marine, John Lehman, Jr. Lehman heeft de toenemende afhankelijkheid van luchtvaartmaatschappijen in Amerika beschreven. Om gebruik te maken van deze vervoerders, beschrijft het artikel de Lehman marine strategie als, citaat: "een offensief een." Lehman zegt dat onze marine in staat en klaar moet zijn om de Russische marine op te bottelen op plaatsen als, citaat: "de Zee van Japan, Barentszee en andere kustwateren." Lehman geeft ook prominente aandacht aan (weer op het artikel wijzend): "het beschermen van de noordelijke flank van de NAVO in de Noorse Zee."

Vrienden, dat zijn de gebieden waar de enorme geallieerde oefeningen gepland zijn om op te vallen! Het is een radicale afwijking van het Amerikaanse marinebeleid. In de woorden van John Paul Jones, zeilt het bewust "in gevaar's manier." Dit is precies het oorlogszuchtige nieuwe Amerikaanse marinebeleid dat ik voor het eerst openbaar maakte in audiobrief nr. 65, twee maanden geleden.

Vrienden, de bolsjewieken hier werken steeds sneller aan steeds meer fronten om zich voor te bereiden op oorlog. Twee weken geleden werd aangekondigd dat Amerika zou beginnen met het samenstellen van zijn neutronenbommen. Die aankondiging ligt ver achter bij de realiteit omdat ze al maanden in het geheim in productie zijn! Het enige echte doel van de neutronenbom aankondiging was politiek. Het is gewoon een andere manier voor de regering om de chip op zijn schouder te laten zien. Zoals een paar Libische straaljagers neerschieten, is het een manier om te zeggen: "We zijn klaar en willen oorlog." De meeste Amerikanen zouden het oneens zijn als we de waarheid zouden horen, maar we worden niet de waarheid verteld, en dus gaan we verder op weg naar oorlog.

Nu wordt de weg geplaveid om de Draft terug te brengen. De ontwerpregistratie is al van kracht en nu krijgt ze de tanden door de federale vervolging van degenen die zich niet registreren bekend te maken. Verder is de regering het afstoffen van de oude bolsjewistische gimmick van het plaatsen van openbare "Aanmelden" mededelingen. Het idee is om wrok te zaaien onder degenen die zich hebben geregistreerd tegen degenen die dat niet hebben gedaan. Het netto resultaat.. krijgen buren om te bespioneren op buren.

Intussen wordt ons verteld dat het mankrachtprobleem het ergste is waar het leger mee te maken heeft. Tegelijkertijd zien we vervalste opiniepeilingen die zeggen dat steeds meer Amerikanen nu voor het ontwerp zijn. Onder een verklaring van een nationale noodsituatie, zal het spoedig terugkeren. Het valt nog te bezien wie de verborgen strijd tussen het Rockefeller Kartel en de bolsjewieken hier zal winnen. Er is maar één ding duidelijk: ongeacht welke wint, mijn vrienden, jij en ik verliezen!

Last Minute-overzicht

Nu is het tijd voor mijn Last Minute Samenvatting. In deze audiobrief heb ik geprobeerd je te waarschuwen voor de verborgen machtsstrijd om de controle over de Verenigde Staten. Aan de ene kant zijn de Corporate Socialisten van het Rockefeller Kartel.. de Fascisten. Zij proberen de macht van de regering met economische middelen te verkrijgen. Dan, met die macht, zijn ze van plan om de oude "joodse vraag" te gebruiken, zo genoemd, om een politieke knock-out knock-out te gooien op hun bolsjewistische rivalen.

Aan de andere kant gebruiken de socialistische bolsjewieken hun controle over het Amerikaanse leger als hun sleutelwapen. Ze hebben al de oorlog verklaard tegen Rusland, en nu proberen ze Amerika in die oorlog te slepen, een thermonucleaire oorlog! Ze proberen het te snel te doen om gestopt te worden door de manoeuvres van het Rockefeller Kartel.

In het midden wordt de dubbelminded Reagan regering gevangen. Het Witte Huis is een huis dat tegen zichzelf verdeeld is. Eerst zo getrokken, dan op die manier door de tegenstrijdige krachten achter gesloten deuren. Noch de fascisten noch de bolsjewieken in ons land kunnen u redden. Alleen JIJ kunt uzelf redden met de hulp van onze Heer Jezus Christus. Hij leerde ons lang geleden dat een huis verdeeld tegen zichzelf niet kan staan. De ineenstorting zal inderdaad geweldig zijn.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 68

30 september 1981

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 30 september 1981, en dit is mijn audiobrief nr. 68.

Vorige maand luisterde een onhandige machine in de ruimte geduldig naar radiosignalen van de aarde. De machine had de aarde vier jaar eerder verlaten en hij zal nooit meer terugkeren. Maar de machine, een ruimterobot, voelde geen eenzaamheid. Het deed het werk waarvoor het gebouwd was. Na het door de uitgestrekte ruimte geplooid te hebben, ging het naar een dramatische ontmoeting. Tenslotte ontdekte de ruimterobot de radiosignalen waar hij op wachtte. Toen de signalen door de ruimte knallen, waren ze erg zwak. Ze hadden bijna anderhalf uur nodig om te arriveren vanwege de astronomische afstand. Toch herkende de ruimterobot de radiocommando's en gehoorzaamde ze. Het ontwaakte, buigde zijn mechanische armen en opende zijn televisieogen, en het radiode terug naar de Aarde dat het klaar was voor zijn geweldige ontmoeting in de ruimte.

In Pasadena, Californië, kondigde het Jet Propulsion Laboratory aan dat alles goed was. VOYAGER II werkte perfect toen hij die spectaculaire planeet van ringen, Saturnus naderde. En even belangrijk was dat VOYAGER II op koers was. Het racete al vier jaar door de ruimte en was bijna een miljard kilometer verderop. Dat is meer dan tien keer de afstand van de Aarde tot de Zon, en toch was VOYAGER II slechts drie seconden uit schema na zijn vierjarige reis.

Toen de ruimterobot van VOYAGER II Saturnus naderde, begon hij te versnellen. Op 25 augustus kwam VOYAGER II binnen 63.000 mijl van Saturnus zelf. Dat is maar een vierde van de afstand van de aarde tot de maan. Het reisde drie keer zo snel als de vermeende Space Shuttle in de baan. Toen VOYAGER II weer naar buiten racete, passerend door de mysterieuze ringen als het ging.

Dagenlang naderde VOYAGER II Saturnus, vloog er voorbij, en liet Saturnus achter, we kregen volledige kleurenfoto's van wat hij zag. Wederom wilden wetenschappers en niet-wetenschappers het weten: zou er nog een ander leven bestaan? De razende, boze atmosfeer van Saturnus zelf leek te zeggen: "Geen leven hier." Tenminste geen leven dat jij en ik ons kunnen voorstellen.

Toen zagen we foto's van de manen van Saturnus. Wetenschappers waren verbaasd over de verrassingen die ze zagen. Elke maan is anders dan de anderen, en toch wat betreft de kwestie van het leven, het lijkt erop dat ze allemaal hetzelfde zijn. koude, bevroren werelden en fragmenten van werelden, werelden bedekt met kraters zoals de littekens van een hemelse pokken; gebroken werelden met een onmogelijke reuzenkrater aan de ene kant en bedekt met breuklijnen overal anders.

Wat het leven betreft, bleek Saturnus een andere Jupiter te zijn. Zelfs als sommige bouwstenen van het leven hier en daar aanwezig zijn, lijkt er geen onafhankelijk leven te zijn begonnen. Tot nu toe lijkt de zoektocht van de mens naar het Zonnestelsel overal hetzelfde antwoord te hebben gevonden met betrekking tot "leven." Mars lijkt lang geleden het leven te hebben gehouden, maar zo ja, dan heeft iets het blijkbaar vernietigd. Venus is een rijke planeet op vele manieren; maar vanwege de hitte en andere factoren, de rijkdom van Venus blijkbaar niet omvat inheemse leven. Wat Mercurius, de binnenste planeet, betreft, de vooruitzichten zien er nog somberder uit. Mercurius is zo dicht bij de zon dat men gelooft dat er rivieren van lood aan de zonkant.

Zoals ik deze woorden zeg, VOYAGER II stort opnieuw door de spoorloze leegte van de diepe ruimte. Volgende halte, Uranus.. over vijf jaar. Als VOYAGER II die eenzame reis overleeft, kan het ons nog meer leren.

Maar we hoeven niet zo lang te wachten om conclusies te trekken over ons eigen ruimteschip, de Aarde. Vrienden, onze prachtige planeet Aarde is uniek in ons zonnestelsel. Het is precies de juiste grootte om de atmosfeer te houden die we nodig hebben om te ademen en om het water te behouden dat we nodig hebben om te drinken, en het is precies de juiste afstand van de zon. Veel verder weg, en onze planeet zou te koud worden; veel dichterbij, en het zou te heet worden. Alles wat we nodig hebben voor het leven is aanwezig in een door God gegeven balans. De andere planeten van ons zonnestelsel zijn fascinerend, spectaculair en misschien zelfs nuttig voor de mens ooit; maar er is geen andere planeet zo nuttig, zo mooi en zo spectaculair als de blauwe planeet, planeet Aarde.

Vandaag dreigen mensen geobsedeerd door hebzucht en lust naar macht te vernietigen wat God voor jou en mij hier op aarde heeft geschapen. Ze spelen oorlog met biologische en chemische wapens, kernwapens en genetische manipulatie. Ze besmetten onze wereld met gevaarlijke afvalstoffen om hun eigen egoïstische verlangens te bevredigen. De huidige piloten van ruimteschip Aarde vliegen ons allemaal op een ramkoers met een catastrofe. Als ze niet worden gestopt, hebben we onze toekomst al gezien door de robotogen van VOYAGER II. De goede aarde, ons door God gegeven huis, zal eindigen als een dode en gebroken wereld.

Mijn drie speciale onderwerpen voor deze audiobrief zijn:

Onderwerp 1.. De Reagan-Begin As en het uitbreiden van de wereld Crises Onderwerp 2.. Beslissende vertragingen in de ruimte Shuttle lancering Onderwerp 3.. De reagan budget en corrupte economische plannen.

Onderwerp 1.. Eerder deze maand, op 10 september, eindigde hier in Washington een tweedaagse topbijeenkomst tussen de Verenigde Staten en Israël. Daarna ontsprongen de entiteiten Reagan en Begin met woorden van wederzijdse lof. Het was alsof de recente Israëlische luchtoorlog tegen Irak en Libanon nooit had plaatsgevonden. Er was geen fluistering die erop wees dat Washington Israël vroeg zich in de toekomst terughoudend te gedragen. In plaats daarvan waren er gloeiende woorden over een grote nieuwe uitbreiding van de strategische relatie tussen de Verenigde Staten en Israël!

Officieel zal deze nieuwe militaire relatie zich richten op drie belangrijke gebieden:

Een van de gebieden van samenwerking zal de voorraadvorming van Amerikaanse oorlogsmateriaal in Israël zijn. Dit zal alles omvatten, van medische voorraden tot tanks en andere wapens voor de zogenaamde snelle inzetmacht. De voorraden Amerikaanse wapens in Israël worden aan het publiek gepresenteerd alsof het een nieuwe ontwikkeling is, maar het feit is dat dit al jaren in het geheim gebeurt. Ik heb dit voor het eerst gemeld in mijn audiobrieven, zo lang als zes jaar geleden in de herfst van 1975. In audiobrief nr. 6, vooral, ik rapporteerde de voorraad van Amerikaanse wapens, waaronder slagveld kernwapens, in Israël. Zij waren er als onderdeel van de langeafstandsvoorbereidingen voor de komende beperkte nucleaire staking door Israël tegen de Saoedi-Arabische olievelden. Vandaag, zes jaar later, komen die plannen dichterbij en nader tot uitvoering.

Het tweede belangrijke gebied van de Amerikaanse en Israëlische samenwerking die deze maand werd aangekondigd, betreft gezamenlijke strategische planning en uitwisseling van inlichtingen. Ook hier wordt het publiek verteld dat dit iets nieuws zal zijn, terwijl het in werkelijkheid al een gevestigde praktijk is. Toen Israël afgelopen juni de Iraakse kerncentrale met Amerikaanse F-16’s vernietigde, was het slechts een onderdeel van een grotere

gezamenlijke strategie. Evenzo heeft de regering van Reagan het plan om radarvliegtuigen van AWACS aan Saoedi-Arabië te verkopen, de geheime goedkeuring van Israël. Het is de bedoeling Israël het voorwendsel te geven, het excuus dat het nodig heeft, om de Saoedische olievelden aan te vallen. Ik heb in de recente banden uitvoerig verslag uitgebracht over deze gezamenlijke strategische plannen van Israël en de Verenigde Staten. Ik heb ook in het verleden verslag gedaan over andere aspecten van deze gezamenlijke militaire planning.

Vrienden, er is helemaal niets nieuws aan. Het team van Reagan-Begin heeft ook de inwijding van een derde belangrijk gebied van militaire samenwerking aangekondigd. We horen dat de strijdkrachten van de Verenigde Staten en Israël gezamenlijke oefeningen en oorlogsspelletjes zullen houden. Zoals bij de rest van het pakket deal, we worden verondersteld te geloven dat dit iets nieuws is; maar het feit is dat veel meer dan praktijk oefeningen zijn uitgevoerd al door Israël en de Verenigde Staten.. niet alleen oefeningen maar de werkelijke gezamenlijke militaire operaties hebben plaatsgevonden meerdere malen in de afgelopen jaren.

Tot nu toe zijn al deze gezamenlijke militaire operaties geheim gebleven; ze zijn allemaal volledig voor het publiek verborgen geweest, behalve één. Deze uitzondering was in november 1978 “Operation Guyana.” Die zaak was uniek omdat een krantenkop gebeurtenis werd gebruikt als dekmantel voor de geheime militaire operatie zelf. We mochten geen nieuwsberichten horen over de geheime Amerikaanse-Israëlische Commando-inval in Guyana die maand. Onze regering had nooit toegegeven dat er een Russische raketbasis was, en dus werd ons niet verteld over het moment dat die basis werd vernietigd; maar we zagen de maag-omdraaiende gebeurtenis die eerst werd opgevoerd om de Commando-inval mogelijk te maken.. de Jonestown bloedbad!

Een paar dagen geleden eindigde het enige Amerikaanse proces in verband met de tragedie in Guyana in een nietig proces. Larry Layton, een voormalig lid van de Jim Jones-cultus, was als zondebok in beslag genomen; maar Layton was niet meer dan een beetje speler op het Guyana-podium, en zijn proces eindigde met een hopeloos geblokkeerde jury.

Ondertussen zijn de echte schuldigen in Jonestown vrijuit gegaan omdat de echte criminelen, mijn vrienden, de leden zijn van de geheime gezamenlijke militaire junta van de Verenigde Staten en Israël.

In audiobrief 67 van vorige maand heb ik de aandacht gevestigd op deze gezamenlijke militaire junta en haar groeiende macht, en nu heeft de uitkomst van de Reagan-Begin bijeenkomst deze maand publiekelijk bevestigd dat deze junta bestaat. De brede strategische relatie tussen de Verenigde Staten en Israël is niet nieuw zoals beweerd.

Nieuw is dat de gezamenlijke Bolsjewistische-Zionistische junta steeds meer publiekelijk wordt. Naarmate hun macht groeit, pronken ze steeds meer met die macht. Het is nog een symptoom van de bolsjewistische-zionistische mentaliteit waarover ik vorige maand sprak. Als ze eenmaal de macht hebben, gaan deze mensen altijd te ver. De Reagan-Begin As staat in het centrum van een groeiende draaikolk van wereldcrises. Wereldproblemen blijven zich vermenigvuldigen. De Bolsjewistische strategie om de wereld voor te bereiden op oorlog, die ik afgelopen voorjaar onthulde in audiobrief nr. 63, heeft zijn effect. Langzaam maar zeker wordt de hele wereld opgezogen in de wervelende vortex van spanning en conflict; en in het centrum, de Reagan-Begin Axis roeren de pot sneller en sneller. De groeiende storm van het wereldconflict is nu gecentreerd in het Midden-Oosten. In het oog van de storm zit Israël. Als je vanuit Israël naar buiten gaat, wordt er steeds meer onrust.

Kijk eerst naar het noorden in Libanon. Nadat Begin Washington deze maand had verlaten, hebben de Israëli’s geen tijd verspild om hun strijd met de PLO weer op te warmen. Op 17 september, een week na de Reagan-Begin-bijeenkomst, waren er twee grote bomexplosies in

Noord- en Zuid-Libanon. Zoals gewoonlijk waren PLO-guerrilla's het doelwit, maar zoals gewoonlijk waren de mensen die door de Israëlische ontploffingen werden gedood vooral burgers, waaronder veel vrouwen en kinderen. Die twee bombardementen doodden meer dan 40 mensen en raakten meer dan 100 gewond.

Hun doel was om vergeldingsaanvallen tegen Israël door de Plo uit te lokken, zodat de Israëlische regering kan schreeuwen dat hun vijand de Plo bedreiging is; maar de Plo heeft de Israëli's nog niet verplicht door terug te slaan. De Israëli's hebben haast om nieuwe oorlogsproblemen op te lossen, dus er zijn de afgelopen dagen meer Israëlische bombardementen geweest in Libanon en die zullen worden voortgezet. De Israëli's zijn van plan de PLO te verleiden, hoe lang het ook duurt om een tegenaanval uit te lokken. Dan, als dat gebeurt, zullen de resulterende Israëlische slachtoffers groot nieuws zijn in Israël en Amerika. Premier Begin zal zichzelf terecht zien spreken over de onaanvaardbare dreiging die nog steeds van de Plo komt, en hij zal ervoor zorgen dat Saoedi-Arabië wordt genoemd als de echte schuldige voor het bankruilen van de Plo. Op deze manier, mijn vrienden, wordt het Israëlische terrorisme in Libanon eigenlijk gericht op Saoedi-Arabië!

De laatste tijd heeft de Israëlische regering gesproken over een permanente oplossing voor het vermeende probleem van de PLO-aanvallen tegen Israël. Het begon twee maanden geleden na een vermeende PLO-aanval, waarbij verschillende Israëli's werden gedood en gewond. Begin kondigde aan dat Israël een einde zou maken aan deze invallen, citaat: "eens en voor allen." Een paar dagen later heeft de Israëlische luchtmacht de wereld geschokt door de bombardementen op Beiroet en heel Zuid-Libanon. Nu zijn de Israëliërs weer bezig de PLO te verslaan en als dat gebeurt, zal de Israëlische regering zeggen dat het slaan van de guerillabases in Libanon nooit de gewenste permanente oplossing zal bieden. In plaats daarvan zal Begin's beschuldigende vinger meer en meer wijzen op Saoedi-Arabië. Vrienden, het is allemaal onderdeel van de opbouw van de geplande nucleaire aanval door Israël op de Saoedische olievelden.

Ondertussen is het Reagan-einde van de Reagan-Begin Axis hard aan het werk aan de geplande AWACS radar vliegtuig verkoop aan Saoedi-Arabië. Dat is bedoeld om nog één spijker in de doodskist van Saoedi-Arabië te zijn door Saoedi-Arabië te laten lijken op een directe bedreiging voor Israël. Zoals het nu staat, is er een kans dat de verkoop van AWACS niet door het Congres wordt goedgekeurd. Dit is het gevolg van de verborgen machtsstrijd die de regering van de Verenigde Staten nu verdeelt. Maar zelfs als AWACS niet doorgaat, heeft het Reagan-Begin team een aas in het gat. Groot-Brittannië heeft al beloofd de inbreuk op te vullen als de AWACS-deal doorgaat. Als AWACS niet wordt gebruikt, dan kunnen de Saoedi's een vergelijkbaar Brits vliegtuig kopen, genaamd "Nimrod"; en om Israël een voorwendsel voor aanval te geven, zal Nimrod inderdaad zeer goed dienen.

Naast Saoedi-Arabië wordt Syrië door Libanon in het web van Israëlische oorlogsplannen opgenomen. Wij Amerikanen vergeten vaak dat Syrië, in tegenstelling tot Israël, het recht heeft om in Libanon te zijn. De Libanese regering nodigde Syrië uit Libanon binnen te komen om een einde te maken aan de strijd tussen rechtse en linkse Libanon zelf. De Syriërs zijn er als het belangrijkste lichaam van een Arabische vredesmacht en, mijn vrienden, de Syriërs zijn niet gevraagd om te vertrekken. In tegenstelling, Israël heeft geen enkel wettelijk recht om militaire operaties van welke aard dan ook in Libanon te voeren. Maar aan degenen die over Israël regeren, zou het recht kunnen maken. Libanon is zwak en Israël is sterk, dus de Israëli's vinden het hun recht om echte of ingebeelde vijanden aan te vallen naar believen in Libanon.

Eind april hebben Israëlische vliegtuigen twee Syrische helikopters neergeschoten. De Syriërs, die, ik herhaal, legaal in Libanon zijn, hebben gereageerd door anti-vliegtuigraketten in dat

gebied van Libanon te brengen. De Israëli's, die het recht niet hadden om daar te zijn, riepen meteen "misdaad." Er is een crisis uitgebroken over de Syrische SAM raketten.

Al meer dan drie maanden is de crisis over de Syrische raketten in slaap gevallen. Israël heeft zich op andere manieren bezig gehouden. De Iraakse kerncentrale is vernietigd en heeft genocide-aanslagen gepleegd tegen de inwoners van Beiroet. Ondertussen hebben de Syrische luchtafweerraketten Israël geen schade toegebracht. Maar nu zijn de Israëli's klaar om weer problemen met Syrië op te lossen, en dus heeft net in de afgelopen dagen de entiteit Begin abrupt de Syrische raketkwestie nieuw leven ingeblazen. Hij zegt dat ze onmiddellijk verwijderd moeten worden. Anders, zegt Begin, zal Israël niet verantwoordelijk zijn voor de gevolgen. Kun je je dat voorstellen?

Als Syrië op een of andere manier in de vortex van de spanningen in het Midden-Oosten kan worden getrokken, zal het helpen om de nucleaire oorlog een stap dichterbij te brengen. Syrië is een Russische staat die de meeste banden heeft met Rusland van een Arabische staat. De Syrische SAM raketten in Libanon zijn Russisch gemaakt. Mocht de regering van begin een militaire confrontatie met Syrië ontwikkelen, dan kon Rusland het niet negeren.

En dan is er Egypte. De entiteit bekend als president Sadat is nu geprogrammeerd om zichzelf te vernietigen. In de afgelopen weken heeft hij plotseling het moderne beeld dat voor westerse ogen was gekweekt, weggeworpen. In plaats daarvan is er nu Sadat's harde aanpak van alle oppositie. Het is zijn harde aanpak van religieuze oppositie die de meeste krantenkoppen heeft gehaald, maar er is ook meer bij betrokken, bijvoorbeeld: er wordt nu speciale veiligheidspolitie geplaatst op de universiteitscampussen van Egypte om studentenprotesten tegen Sadat te verpletteren. Op dit moment lijkt deze tactiek Sadats greep op zijn land veiliger te maken, maar het effect op langere termijn zal het tegenovergestelde zijn. Net als de overleden Shah van Iran, zal de entiteit Sadat worden ongedaan gemaakt door al deze repressieve tactieken. Het is slechts een kwestie van tijd voordat "assassinatiepolitiek" een einde maakt aan het Sadat-tijdperk in Egypte.

Het einde van Sadat, of Sadat, zal ook het einde van de vredesovereenkomsten van Camp David betekenen, zo genoemd. Andere Arabische leiders, waaronder invloedrijke leiders in Egypte zelf, zijn tegen de aanpak van Camp David. De gebeurtenissen die nu in Egypte plaatsvinden, zetten het toneel voor de ineenstorting van het zogenaamde Egypte-Israëlische Vredesverdrag. Zoals ik al lang geleden in audiobrief nr. 44 heb uiteengezet, was dat altijd de bedoeling van degenen in de Verenigde Staten en Israël die het verdrag hebben opgesteld. Als een voormalig CIA-agent onthulde ik in dit verband, citaat:

"Om een oorlog te hebben, moet je eerst een vredesverdrag hebben. Dan breken het verdrag, en presto.. OORLOG."

Al begint het beraamde tijdperk van goed gevoel tussen Israël en Egypte te lijden. Eerder deze maand op 12 september heeft Egypte een gepland bezoek aan Egypte door Israëlische militaire officieren geannuleerd. De reden: Israëls minister van Defensie had in het openbaar gezegd dat Sadat er niet lang meer zal zijn!

Volgens het Egyptisch-Israëlische verdrag zal Israël zich in april 1982 terugtrekken uit de Sinaï. In het proces, twee grote Israëlische luchtmachtbases in de Sinaï zal ook overgaan in Egyptische handen... dat wil zeggen, als de verdragsbepalingen worden uitgevoerd. De ondergang van Sadat, of zelfs een verzwakking van de huidige Egyptische regering, kan Israël voldoende voorwendsel geven om zich niet terug te trekken. Tegelijkertijd worden er ook plannen gemaakt om een groot incident in de Sinaï te veroorzaken. Dit was onderdeel van het plan dat ik zes jaar geleden voor het eerst openbaar maakte, en het is weer onderdeel van het plan nu.

Libanon, Syrië, Irak, Saoedi-Arabië, Egypte.. Al deze nabijgelegen Arabische buren van Israël bevinden zich in de frontlinies van de oorlog tussen Reagan en Begin, maar de draaikolk breidt zich van daaruit uit. Als Israëlische slagveld atoomwapens de olievelden van Saoedi-Arabië afschermen, zal het schokgolven door de geïndustrialiseerde wereld sturen. Het zal het industriële hart van Europa verlammen, het zal het excuus zijn voor de gasrantsoenering hier in de Verenigde Staten, terwijl ons land in het geheim op een oorlogsbasis zal overgaan en het zal het strategische belang van olierijk Iran juist over de Perzische Golf vergroten.

Onder het zogenaamde Khomeini-regime produceert Iran veel minder olie dan zijn capaciteit. Nu Saudi-Arabië weg is, zal de productie uit Iran onacceptabel lijken voor de wereld. Bovendien zal de regering-Reagan ons herinneren aan de geografische ligging van Iran. Aan de onderbuik van Rusland wordt ons verteld dat Iran in gevaar is. Maar voor de bolsjewistische militaire junta in Amerika is de echte aantrekkingskracht van Iran een aanval van aard. Door zijn ligging is Iran een ideale basis om Rusland aan te vallen.

Het is geen toeval, mijn vrienden, dat Iran nu op weg is naar een burgeroorlog! De afgelopen maanden zijn topleden van de Moslims in Iran het doelwit geweest van moord, waaronder verschillende grote bomaanslagen.

Het proces dat nu gaande is in Iran is degene waar ik twee jaar geleden al voor waarschuwde in audiobrief nr. 52. In dat rapport heb ik in detail uitgelegd hoe de regering van Khomeini aan de macht kwam. Het werd geholpen door krachten waarvan het niet eens bewust was.. In audiobrief 52 zei ik dat, citaat: “Ze zijn van plan om de hele Khomeini regering te martelen terwijl ze een thermonucleaire oorlog begonnen.” En dat is wat er nu aan de hand is, mijn vrienden. De eerste martelaars was de echte Ayatollah Khomeini zelf in februari 1980. Ik heb zijn dood gemeld en vervangen door een “dubbele” in audiobrief nr. 54. De rest van zijn regime wordt omgehakt voor oorlogsdoeleinden.

Elders in de wereld gaan ook de oorlogsplannen van de bolsjewistische-zionistische militaire junta vooruit. Aan de oppervlakte hebben veel van deze andere wereldspanningen geen duidelijke band met de gisting in het Midden-Oosten en de Perzische Golf; maar achter gesloten deuren zijn er verbindingen! Wat hen allemaal verbindt is het Masterplan dat nucleaire oorlog uit een wereld in crisis moet brengen.

Een opvallend voorbeeld hiervan is Polen. Een paar weken geleden vierde de zogenaamde Solidariteits Unie haar eerste verjaardag in Polen. Vorig jaar meldde ik dat Solidariteit door de bolsjewieken was gecreëerd om oorlog te voeren. Zoals ik toen al zei, is het ware doel van Solidariteit niet om de arbeiders van Polen te dienen, maar om ze te gebruiken. Solidariteit is bedoeld om Rusland zoveel mogelijk problemen te bezorgen, inclusief, indien mogelijk, revolutie.

In het afgelopen jaar heeft Solidariteit zich precies gedragen zoals ik zei dat het zou handelen. Solidariteit heeft nooit een moment nodig om zijn voordelen te consolideren. In plaats daarvan wordt het moment waarop de Poolse regering aan een reeks eisen voldoet, nieuwe en nog grotere eisen gesteld door Solidariteit. De arbeiders die de ruggengraat vormen van de macht van Solidariteit hebben geen moment de gelegenheid gekregen om de vruchten van succes te proeven. In plaats daarvan zijn er alleen stakingen, protesten, meer stakingen, conflicten en onrust geweest. Als gevolg daarvan is de kwetsbare economie van Polen in een krimp geraakt; en nu, nadat zij hebben bijgedragen tot de verslechtering van de economische problemen van Polen, eisen de leiders van Solidariteit meer macht om de economie te beheersen.

Om te zien hoe extreem Solidariteit het afgelopen jaar is geweest, vergelijk het gewoon met de vakbonden in het Westen. Wij zijn gewend aan vakbonden die onderhandelen, contracten sluiten en ons daaraan houden voor een bepaalde periode. Geen enkele unie in Amerika zou

bijvoorbeeld dromen van het eisen van een nieuw contract met grotere eisen om de paar weken. Maar dat is precies wat Solidariteit in Polen heeft gedaan, mijn vrienden.

In recente audio-brieven heb ik gezegd dat de bolsjewieken en zionisten schieten om oorlog te uitbreken rond midden 1982. De gebeurtenissen in het Midden-Oosten worden op dat tijdschema voortgestuwd, net als die in Polen. Uiterlijk volgende zomer zijn de bolsjewieken ervan overtuigd dat Rusland tegen Solidariteit zal moeten optreden. Het bloedvergieten zal nog een vonk zijn om nucleaire oorlog 1 te ontsteken.

Over de hele wereld broeit de bolsjewistische caldron van crises heter en heter. De retoriek tegen Castro's Cuba wordt weer warmer. El Salvador is aan het sudderen met nieuwe onrust en een halve wereld aan het groeien spanningen tussen Pakistan en India. De regering van Reagan belooft F-16's aan Pakistan. In bliksemreactie heeft Rusland al supersnelle MiG-25's geleverd aan India; en op een dag, mijn vrienden, zal India de wereld verdoven door Russische soldaten uit te nodigen in India!

Het doel van de Reagan-Begin As is om de hele wereld op te wekken voor oorlog, en mijn vrienden, ze slagen. Onderwerp 2.. Volgens het schema aangekondigd door NASA enkele maanden geleden, was vandaag de lancering dag voor de tweede ruimte shuttle vlucht van Amerika. Maar weer is de ruimte shuttle plotseling begonnen met het tegenkomen van nieuwe vertragingen.

De eerste vertraging werd aangekondigd enkele weken geleden toen de shuttle werd gerold naar de lanceerplatform op Cape Canaveral, Florida. De uitrol vond plaats op 31 augustus, vijf dagen achter op schema. NASA woordvoerders zeiden dat de lanceringsdatum van 30 september naar 9 oktober werd verplaatst. "Geen probleem," zeiden ze, "een paar kleine insecten om uit te werken." De komende weken, bleven de nieuwsberichten van het Kennedy Space Center ons verzekeren dat alles goed ging met de shuttle.

Toen kwam 22 september, en plotseling alles veranderde. Ons werd verteld dat er net na middernacht een ongeluk was gebeurd op het lanceerplatform. De ongelukjes vonden plaats terwijl de controleraketten in de neus van de ruimteshuttle werden opgetankt. NASA woordvoerders zeiden dat stikstof tetroxide oxide oxider werd gemorst aan de buitenkant van de shuttle, die van invloed zijn op enkele honderden van de kritische thermische tegels. Die levens- en doodtegels, mijn vrienden, zitten vast aan de shuttle met lijm, en er werd gezegd dat 60 of 70 van hen eraf vielen nadat het lek plaatsvond. Bovendien zouden misschien 250 extra tegels verwijderd moeten worden om ze op schade te controleren.

Plotseling ging de lanceringsdatum van 9 oktober uit het raam. Vanaf nu zegt NASA dat de lancering waarschijnlijk eind oktober of begin november zal plaatsvinden. Maar vrienden, wacht daar niet op. Deze last-minute vertragingen van de tweede ruimteshuttle lancering zijn het resultaat van belangrijke divisies binnen het Space Shuttle Programma. Als die verdeeldheid en argumenten niet snel worden opgelost, zullen er nog meer vertragingen optreden.

Om te begrijpen wat er nu gebeurt op Cape Canaveral, moet je onthouden wat er tot nu toe met de space shuttle is gebeurd. Om te beginnen is het essentieel om te begrijpen dat de ruimteshuttle een militair programma is dat een civiele vermomming draagt. Alle soorten potentieel fascinerende en waardevolle wetenschappelijke ruimtemissies zijn door NASA geschrapt. Alles wordt tot op het bot geknipt, behalve het Space Shuttle Programma. Op dit moment probeert NASA een eenmalige kans te annuleren om Halley's komeet in 1986 te onderscheppen en te bestuderen; maar tegelijkertijd heeft NASA het ook over het bouwen van een vijfde ruimteshuttle om een reserve bij de hand te hebben. De reden dat de ruimteshuttle

zo cruciaal is, is dat het Amerika's enige hoop is om het militaire gebruik van de ruimte terug te krijgen.

Tot vier jaar geleden hadden de Verenigde Staten deze maand een geheime militaire wurggreep op de ruimte; maar in september 1977 begon de Sovjet-Unie een verrassingsoffensief in de ruimte om dat alles te veranderen en te veranderen dat ze deden! Het beslissende keerpunt kwam op 27 september 1977. Op die dag werd de geheime Amerikaanse militaire maanbasis in Copernicus Crater uit de strijd gezet. Dat was het resultaat van de eerste echte ruimteslag van de geschiedenis, de "Slag bij de Oogst Maan." Het was een strijd van straalwapens en het vond plaats in het geheim, en toch was het de meest beslissende slag van de 20e eeuw omdat vanaf dat moment, mijn vrienden, Rusland begon te grijpen totale controle over het militaire gebruik van de ruimte!

Toen die geheime gebeurtenissen vier jaar geleden plaatsvonden, bevroor het Space Shuttle Program in zijn sporen. De hardeliners die toen het Kremlin onder controle hadden, hadden de militaire deur naar de ruimte dichtgeramd. Al snel hoorden we excuus na excuus voor vertragingen in de spaceshuttle. Vooral, er waren al die verhalen over problemen met de thermische tegels van de shuttle. Jaren gingen voorbij, en de shuttle bleef geaard. Ondertussen verwelkte Amerika's militaire capaciteit in de ruimte. In oktober 1977 werd SKYLAB neergeschoten door een Russische Kosmosinterceptor. SKYLAB was een belangrijk station in Amerika's geheime voortzetting van het Moon Program. Door het te vernietigen, zorgde Rusland ervoor dat Amerika's uitzetting van de maan permanent was.

Ondertussen begonnen de Russen zelf op de maan te landen zonder publieke fanfare. Al bijna vier jaar zijn Russische straalwapens gestationeerd op de maan, gericht op de aarde!

Toen de Russen SKYLAB neerschoten, deden ze dat boven de Verenigde Staten. Het resultaat was een grote vuurbal die in stukken uiteen viel. Het werd gezien in een half dozijn staten van Texas tot Missouri. NASA wachtte een week of zo op krantenkoppen over de mysterieuze vuurbal om neer te sterven, toen begon het een lange uitgestoken cover-up van de SKYLAB debacle. NASA deed alsof Skylab onverwachts uit een baan verdween, en ze deden ook alsof de spaceshuttle Skylab zou kunnen redden. Het klonk allemaal goed voor een nietsvermoedend publiek, maar de shuttle bleef geaard, en uiteindelijk deed NASA alsof SKYLAB een halve wereld had neergestort boven de Indische Oceaan.

Naast SKYLAB verloren de Verenigde Staten hun ruimteverkenningscapaciteiten aan Russische Kosmos Interceptors. In het voorjaar van 1978 hadden de Verenigde Staten geen spionnen of vroege waarschuwingssatellieten meer die informatie over Rusland verzamelden! Sindsdien zijn spionagesatellieten van tijd tot tijd gelanceerd door de Verenigde Staten. Sommigen van hen zijn erin geslaagd om de Intelligentie kort over andere gebieden van de wereld te verzamelen; maar zodra ze de Sovjet-Unie passeren, worden ze altijd vernietigd. Als gevolg daarvan hebben de Verenigde Staten niet langer actuele verkenningsgegevens over de Sovjet-Unie!

Zonder verkenningsgegevens, mijn vrienden, zijn alle wapens in de wereld bijna nutteloos. De Amerikaanse militaire planners weten goed genoeg waar de Russische steden zijn en waar kritieke militaire installaties vier jaar geleden waren, maar zonder nieuwe verkenningen, kunnen ze geen nieuwe doelen kennen die nu belangrijker zouden kunnen zijn. Bovendien zet Rusland antiraketverdedigingen in op basis van straalwapens. Zonder nieuwe verkenningsgegevens zou er weinig hoop zijn om Amerikaanse raketten door die verdedigingen te krijgen; en dus is de afgelopen vier jaar verkenning het nummer 1 strategisch probleem van de Verenigde Staten geworden. Er zijn ook nog tal van andere problemen, want

we hebben niets vergelijkbaar met de Russische ruimtetriade van wapens. Maar zonder verkenning, zijn zelfs de wapens die we hebben, weinig bruikbaar.

De bolsjewistische militaire planners hier zijn vastbesloten om een nucleaire eerste aanval op Rusland te lanceren, wat er ook gebeurt! Ik heb daar in het verleden veel details over gerapporteerd en zal er nu niet meer op ingaan, maar met dat in gedachten hebben ze alles gedaan wat ze konden bedenken om het kritieke verkenningsprobleem op te lossen.

Een van hun vroegste en meest wanhopige ideeën was er een die plaatsvond in april 1978. Ik heb de details in audiobrief nr. 33 gerapporteerd. De Amerikaanse CIA, die nauw samenwerkte met haar tegenhanger de Koreaanse CIA, regelde dat een burgervliegtuig gebruikt zou worden voor inlichtingen verzamelen. Dat was het geval bij Korean Airlines vlucht 902. U herinnert zich misschien dat het voor de Verenigde Staten uit Europa is vertrokken, maar in plaats daarvan naar Noord-Rusland is gevlogen. Het was in het geheim uitgerust met speciale fotografische en elektronische inlichtingendiensten, en vloog in een van de meest gevoelige luchtruim in heel Rusland. De nietsvermoedende passagiers werden gebruikt als gijzelaars om de Russen te ontmoedigen om het meteen neer te schieten. Uiteindelijk hebben Russische vechters het neergehaald, maar pas nadat aanzienlijke Intelligentie was verkregen en overgedragen.

De Koreaanse luchtvaartmaatschappij truc was succesvol als een stopgap truc, maar verkenningsgegevens kunnen nauwelijks op die manier worden verkregen als een routine praktijk, en dus hebben we de afgelopen drie jaar steeds meer gehoord over verkenningsvliegtuigen. Deze zijn vermoedelijk bijna verouderd voor de meeste strategische doeleinden door spionagesatellieten, maar nu zijn ze weer in het nieuws omdat we geen spionagesatellieten meer hebben.

Een verkenningsvliegtuig waar we tegenwoordig steeds meer over horen is de SR-71 Blackbird. Het laatste incident met SR-71 vond plaats op 26 augustus, toen Noord-Korea zogenaamd probeerde er een neer te schieten. En dan is er nog die beroemde voorganger van de Sr-71, de U-2. Het was een U-2 die werd gevlogen door wijlen Francis Gary Powers toen hij 21 jaar geleden werd neergeschoten boven Rusland. Je zou kunnen denken dat de U-2 klaar was voor de geschiedenisboeken in deze tijd van vermeende spionagesatellieten, maar nee. Nu is de U-2 terug, helemaal opgedoft en gemoderniseerd met de nieuwe benaming Tr-1 en zijn taak nu, zoals altijd, is verkenning.

Als we nog steeds al die verkenningssatellieten in de lucht hadden, zouden verkenningsvliegtuigen minder belangrijk zijn. Natuurlijk proberen de bolsjewieken hier niet de waarheid over onze vermiste satellieten te verdenken, maar af en toe zijn er hints over de waarheid in het nieuws. Bijvoorbeeld, gisteren pas heeft Defensie een nieuw 99 pagina's tellend propagandaboekje uitgebracht met de titel "Sovjet Militaire Macht." Het gaat erom het publiek eerder topgeheime informatie te geven over de militaire opbouw in Rusland, en toch bevat het boekje alleen schetsen.. geen satellietfoto's. Waarom? Omdat het ministerie van Defensie geen actuele satellietfoto's van Rusland heeft. Onze spionagesatellieten zijn allang weg.

Tot nu toe hebben de geheime Bolsjewistische militaire planners hier het gedaan met minderwaardige methoden van verkenning. Maar voordat ze de nucleaire oorlog beginnen, willen ze betere verkenningsgegevens over Rusland. Ze hebben maar één instrument dat hoop biedt om het werk te doen, en dat is de space shuttle.

NASA heeft ons verteld dat er vier eerste testvluchten van de ruimteshuttle "Columbia" zijn. Na de voltooiing ervan, misschien al in september 1982, zal de shuttle operationeel verklaard worden. Maar het feit is, mijn vrienden, dat deze eerste vier vluchten worden gebruikt voor

geheime militaire doeleinden. De inzet is zo hoog dat het geheime militaire shuttle planning team bereid is om een shuttle te verliezen op elke vlucht indien nodig. Voordat de “Columbia” afgelopen april van Cape Canaveral werd opgeheven, waren er al drie identieke orbiters in het leven. Ze zitten verborgen in een hangar op White Sands Raketten Range in New Mexico.

Het hoofddoel van de geheime militaire shuttlevluchten is degene die ik in audiobrief nr. 62 heb beschreven. Ze proberen de ruimteshuttle te gebruiken om een nieuwe spionagesatelliet te laten vliegen over Rusland. Het is een gepantserde laser-vuursatelliet ontworpen om aanvallen te overleven door Russische ruimtewapens lang genoeg om verkenningsgegevens terug te zenden. Daarna zullen de bolsjewieken hier klaar zijn om de Amerikaanse nucleaire aanval op Rusland te starten.

Om Rusland te verkennen, moet een spionagesatelliet ver naar het noorden vliegen. Dat soort baan is veel anders dan wat publiekelijk wordt beweerd voor de ruimte shuttle. Als gevolg daarvan kan een shuttle die terugkeert naar de Aarde na het inzetten van een spionagesatelliet niet landen op de geadverteerde tijd en plaats. In plaats daarvan, de shuttle die we zien opstijgen uit Florida is gepland om te landen uit ons zicht op een geheime locatie in West-Australië.. dat wil zeggen, als het de vlucht overleeft. Ondertussen wordt een andere shuttle, de trainingsshuttle “Enterprise,” op TV-landing op Edwards Air Force Base op schema getoond.

Toen de Columbia uit Florida afging, werd het aangevallen en vernietigd door Russische ruimtewapens, zoals ik in audiobrief nr. 64 heb beschreven. Maar de training shuttle “Enterprise,” herlabeld “Columbia,” verheugde het publiek door te racen in de zee en de landing in Californië. De overdekte exit werd opgedreven, en het werd gemaakt om te verschijnen dat astronauten Young en Crippen liep uit. De publieke perceptie werd gehandhaafd dat de missie een succes was geweest, maar het was eigenlijk een catastrofe die nog erger was dan de bolsjewieken hier hadden gedacht dat het mogelijk was.

De militaire shuttleplanners werden in verwarring gebracht over wat ze nu moesten doen. In audiobrief 65 drie maanden geleden beschreef ik hun meningsverschillen en wat ze uiteindelijk besloten te doen. Na een week vertraging stuurden ze de trainingsshuttle “Enterprise” naar Florida om wat tijd te winnen. Het is de “Enterprise,” een trainingsshuttle die niet bedoeld is voor een baanvlucht, die nu op het pad van het Kennedy Space Center ligt.

Toen het geheime militaire shuttleteam de “Enterprise” naar Florida stuurde, waren ze van plan om het te gebruiken in een opzettelijk afgebroken lancering.. dat wil zeggen, hun plan was om de “Enterprises” te lanceren, dan liet een van de motoren vroeg uit te schakelen. Dat zou leiden tot een terugkeer van de “Enterprise” naar Cape Canaveral slechts enkele minuten na de start ervan. Door deze show te organiseren, verwachtten de shuttleplanners het programma in leven te houden in het publieke oog. Ondertussen gebruikten ze de tijd om aanpassingen aan het volgende shuttleplan te maken om het een betere kans op succes te geven.

Zoals het nu staat, is de shuttle “Enterprise” nog steeds geprogrammeerd voor een kunstmatige abortus kort na de start. Maar de argumenten onder de shuttleplanners, die ik afgelopen juni meldde, zijn in de zomer vermenigvuldigd. Verschillende leden van de groep worden erg bang over het opzettelijke afbreken plan. Ze zeggen: “Stel iets voor wat we niet van plan zijn veroorzaakt echte schade aan de Enterprise. Stel dat Ivan besluit om het uit de lucht te blazen, zelfs als het nog steeds in camerabereik is. We moeten de Enterprise voor het publieke terugkeer segment na elke missie. Wat als we verliezen?”

Andere shuttleplanners maken zich zorgen. Deze tweede groep maakt zich geen zorgen over de Russen die de “Enterprise” neerschieten omdat het geen bedreiging voor Rusland vormt. Ze

maken zich zorgen over de gevolgen van een afgebroken opstijging voor de public relations. Er is zelfs gesuggereerd dat een volledige baanlancering van de “Enterprise” moet worden overwogen. De “Enterprise” kon niets doen zodra het in een baan kwam omdat het laadruim bezet is door speciale brandstoftanks, maar het kijkerspubliek zou dat nooit weten, dankzij de simulatiefilms die uitgezonden konden worden; en wat betreft de terugkeer, de “Enterprise” is bedekt met hetzelfde systeem van thermische tegels als de standaard shuttles. De eerste groep zegt dat dat plan niet goed is omdat die tegels nog nooit bewezen zijn in volwaardige terugkeer vanuit de baan. De Columbia zou dat afgelopen april doen, maar het is nooit zover gekomen. De “Enterprise” zou voorbij de Russen kunnen komen alleen om te desintegreren bij het opnieuw binnenkomen; en dat, zeg de zorgen, zou onmogelijk te verbergen zijn. Het zou het programma stoppen.

Van al die argumenten en andere zoals deze is er slechts één consensus bereikt. Het enige doel van het sturen van de “Enterprise” naar Florida was om tijd te winnen. Ondertussen wordt een van de drie geheime shuttles bij White Sands aangepast voor de volgende missie. Het enige wat NASA nu wil doen is nog even tijd blijven winnen met de “Enterprise.” Dan moet het terug naar White Sands en de nieuwe shuttle moet naar de Cape. En dus, op dit moment tenminste, wordt de “Enterprise” gebruikt om tijd te winnen door middel van lanceringsvertragingen in plaats van een afgebroken lancering.

Drie jaar lang werden verhalen over de thermische tegels van de shuttle gebruikt als excuus voor de langdurige aarding van de “Columbia.” Nu probeert NASA opnieuw tijd te winnen; en opnieuw wordt een vermeende probleem met de thermische tegels gebruikt om vertraging weg te verklaren. We hoorden dat er een raketbrandstoflek was in het holst van de nacht, en dus de tegels kwamen eraf. Alleen als NASA zeker weet wat te doen, zal het laatste tegelfiasco rustig verdwijnen.

Onderwerp 3.. Twee dagen geleden begon de week met slecht nieuws van de beurzen van de wereld. Investeerders in het buitenland waren ervan overtuigd dat de aandelen op Wall Street een duik zouden nemen en ze probeerden daar voor te komen. Toen de Markten later in New York open gingen, vielen ze eerst snel. Maar de beursmanipulatoren zijn nog niet helemaal klaar voor een volwaardige beurscrash, dus de New York Markets draaiden abrupt om en gingen omhoog. Tegen het einde van de handelsdag hadden de manipulatoren de markt tot een over-all winst voor de dag gedreven. Maandag werd een wereldwijde aandelenmarkt paniek uitgesteld. Toch heeft de ervaring het publiek aangetoond dat de aandelenmarkt vandaag de dag instabiel is.

Twee jaar geleden gaf ik in audiobrief nr. 51 een gedetailleerde waarschuwing voor de parallellen tussen de aandelenmarkt vandaag en die van 1929. De beurs is nu al jaren aan het neerstorten in slow motion in termen van reële waarde, en binnenkort zal de beurs achtbaan de sporen springen en zal het naar beneden gaan!

Een van de sterke overeenkomsten tussen vandaag en 1929 is de rol die de private Federal Reserve Corporation speelt. Nu, zoals toen, verpest de Federal Reserve opzettelijk de economie door samentrekking van geld en krediet. Het excuus dat wordt gegeven is de vermeende strijd tegen de inflatie. We horen dat de rente hoog moet zijn omdat de inflatie hoog is, maar er is een opvallende discrepantie in die verklaring voor het huidige federale reservebeleid. Volgens de officiële overheidscijfers bedraagt de inflatie nu ongeveer 10%. Op basis van alle ervaringen uit het verleden zou dat betekenen dat de rentetarieven ongeveer 10%.. ongeveer gelijk aan inflatie zouden moeten zijn; maar in plaats daarvan, de “Fed” heeft de rente tot een marge van 20% geduwd, het dubbele van de officiële inflatie! Het is een feit, mijn vrienden, dat de cijfers van de regering over de reële inflatie leugens zijn, en dat zijn de excuses van de Federal Reserve voor gelegaliseerde woeker.

Vorige maand heb ik het werkelijke doel van het huidige federale reservebeleid beschreven. De zaken hier worden opzettelijk verzwakt en rijp gemaakt voor overname. De enige bedrijven die niet worden gekwetst zijn die van het Rockefeller Kartel, die zijn verbonden met de Federal Reserve Corporation. De Corporate Fascisten voeren economische oorlog om macht te krijgen tegen de staatsbolsjewieken in de regering, dus zoek geen hulp. De Federal Reserve President Paul Volcker getuigde voor het Congres eind vorige maand dat de astronomische rentes jarenlang zullen blijven aanhouden. De meeste kleine bedrijven kunnen onmogelijk de 20% winst verdienen en meer die nodig is om zulke buitensporige rente te betalen, en dus zullen ze gewoon sterven. Ondertussen, Rockefeller kartel agenten binnen de verdeelde Amerikaanse regering zijn snel vooruit met een ander facet van hun plan.

Vorige maand heb ik een waarschuwing gegeven om te kijken naar een vermeende nieuwe goudstandaard die binnenkort wordt voorgesteld door de zogenaamde Reagan regering. Zeker genoeg, in de afgelopen weken, is het praten over een gouden standaard begonnen met het ontkiemen van overal om ons heen. Plotseling wordt “Letters to the Editor” gepubliceerd over dit onderwerp dat een paar jaar geleden genegeerd zou zijn. Zelfs de entiteit Vice-President Bush heeft het over terugkeren naar een gouden standaard. En Business Week heeft net een cover verhaal gepubliceerd in zijn 21 september editie getiteld, citaat: “Een terugkeer naar de Gold Standard..Waarom Reagan zou kunnen proberen, Hoe het zou worden gedaan, Hoe het zou kunnen werken.”

Tot nu toe is het nep goud standaard plan op schema. Zoals ik vorige maand al heb uitgelegd, zou het helemaal geen echte goudstandaard zijn. Het is slechts een gimmick om de publieke percepties over de dollar te beïnvloeden en nieuwe vragen over ons ontbrekende goud te laten zwijgen. Het is ontworpen om er goed uit te zien, maar het is gewoon een corrupte en wrede truc.

Mijn vrienden, corruptie is de enige manier geworden waarop onze leiders het weten. Het lang lijdende Amerikaanse volk geeft altijd het voordeel van de twijfel aan elke nieuwe president, en het is altijd tevergeefs. Hetzelfde geldt voor het Congres vandaag.. hoe meer ze wetgeving, hoe meer het land “gaat naar de honden”; maar terwijl ze in functie zijn proberen we onszelf te vertellen dat zeker ze moeten doen sommige dingen in ons belang. Jaren later, nadat het te laat is, leren we natuurlijk soms een beetje van de waarheid. Een boek komt uit waarin het grote aantal steekpenningen wordt vastgelegd die door een voormalige president zijn genomen, of een voormalig congreslid wordt aangeklaagd voor inkomstenbelastingontduiking; maar we zeggen altijd tegen onszelf: “Dit keer is het zeker anders.” Wij willen in onze leiders geloven; en zo rationaliseren wij de leugens, de dubbele handel en de corruptie die wij zo lang mogelijk zien. Onze leiders weten dat dit is hoe we denken, en ze gebruiken het tegen ons.

President Reagan zegt dat we ons economisch huis op orde moeten brengen. Op basis van dat excuus worden allerlei binnenlandse programma’s omgehakt met een vleesbijl, ongeacht de verdienste. Het uitgeven aan oorlog laat niets over voor welzijn, en toch gaat de meeste buitenlandse hulp onaangetast door! De enige uitzondering daarop is de hulp aan werkelijk behoeftige landen in de derde wereld. Zij hebben geen nut voor de dringende plannen voor een nucleaire oorlog, en dus bevinden zij zich “in de kou,” maar buitenlandse hulp om zich voor te bereiden op oorlog gaat gewoon door zonder op te geven.

De meest onaantastbare van alle buitenlandse hulpprogramma’s zijn de jaarlijkse miljarden aan hulp aan Israël. De afgelopen 33 jaar hebben de Verenigde Staten meer dan 100 miljard dollar (100.000.000.000 dollar) aan hulp aan Israël gegeven. Diezelfde dollars.. ons belastinggeld.. komen direct terug naar Capitol Hill en Amerikaanse multinationals. Amerikaanse belastinggeld stroomt als water door Israëlische handen in Congres portemonnees, waardoor de Israëlische lobby zijn macht krijgt! Amerikaanse buitenlandse

hulp dollars aan Israël worden ook gebruikt om Amerikaanse wapens te kopen. Die wapens zullen op een dag jij en ik meeslepen in de laatste oorlog van Amerika... kernoorlog één.

Als onze leiders serieus waren met het rechtzetten van onze economie, dan zijn er veel dingen die ze kunnen doen. Om te beginnen moeten ze eens de waarheid gaan vertellen, in plaats van leugens over meer leugens te vertellen. In plaats van een vervalste goudstandaard, moet het schandaal over ons ontbrekende goud worden ontmaskerd! Zoals ik in audiobrief 60 heb uitgelegd, kan dit gebeuren in verband met een internationale economische conferentie op een manier die de wereldeconomie zou redden.

De aanpak van de regering inzake de huishouding moet ook worden geschrapt. Ja, mijn vrienden, veel binnenlandse programma's zijn controversieel.. Sommigen van hen verdienen het om te zijn; maar laten we eerst dingen.

Voordat we een vleesbijl nemen naar binnenlandse hulp, waarom beginnen we niet met buitenlandse hulp. alias Congressionele hulp. Een dollar die in binnenlandse programma's wordt uitgegeven, blijft in onze eigen economie circuleren, maar degenen die aan buitenlandse hulp verspillen, doen onze economie als geheel geen goed.

En wat het Congres betreft, als er ergens een vleesbijl moet worden gebruikt, dan is dat waar! Steeds meer horen we over werknemers van allerlei bedrijven die loonverlagingen accepteren om hun bedrijven te helpen redden. Ondertussen heeft ons congres net het recht om zijn zakken meer dan in het verleden te vullen gestemd! Ik zeg:

Snijd alle federale salarissen in tweeën, te beginnen met het Congres. We kunnen het ons niet veroorloven dat ze nog meer gaan flippen terwijl onze economie in brand staat.

Het is tijd, mijn vrienden, om hun voeten tegen het vuur te houden.

Last Minute-overzicht

Nu is het tijd voor mijn Last Minute Samenvatting. In deze audiobrief heb ik geprobeerd om een waarschuwing te klinken dat de tijd wordt kort.. economisch, politiek en militair. Mannen met een slechte wil en corrupte geesten besturen onze wereld op een ramkoers met een ramp.

Terwijl Amerikanen wachten op de volgende lancering van de ruimteshuttle, is er een groter aftellen op ruimteschip Aarde. Op een dag in januari 1986 nadert het Voyager II- ruimteschip de mysterieuze planeet Uranus. Voyager zal zich voorbereiden om een schat aan foto's en wetenschappelijke gegevens naar de aarde te sturen. Maar tegen die tijd, zal iemand luisteren naar Voyager hier op aarde? Het antwoord kan Ja zijn, mijn vrienden, als de waarheid van onze Heer Jezus Christus het leidende licht wordt voor onze onrustige wereld. We moeten leren bouwen, in plaats van te vernietigen; we moeten vrede leren, in plaats van oorlog, door universele neutraliteit en nobele concurrentie, in plaats van verovering en intriges. Als we deze dingen niet leren, kan er alleen stilte op aarde zijn in de winter van 1986. Negen jaar na de lancering van de blauwe parel van de planeet Aarde, kan Voyager II signalen uitzenden naar een dove, grijze graf van een wereld. Dan blijft Voyager zelf de laatste geluiden van de Aarde op een platina plaat dragen terwijl hij voor altijd alleen naar buiten drijft naar de sterren.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 69

8 november 1981

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 8 november 1981, en dit is mijn audiobrief nr. 69.

Een paar dagen geleden, op de ochtend van 4 november, waren de ogen van de wereld op Cape Canaveral, Florida. Een Amerikaanse ruimteshuttle stond klaar voor lancering op Pad 39-A, de thuisbasis van Amerika's maanvluchten een decennium geleden. Volgens NASA was de shuttle gepland voor lancering om 7:30 die ochtend. We keken naar een andere publiciteitstruc van de NASA. NASA was niet van plan om de shuttle te lanceren die dag.

De shuttle op Cape Canaveral is niet de "Columbia" zoals beweerd.. Het is de training shuttle "Enterprise," zoals ik gemeld in juni afgelopen juni in audiobrief nr. 65. Het is er om maar één reden: om NASA te helpen tijd te winnen. Het was de Enterprise, niet de Columbia, die we afgelopen april in Californië zagen landen. De meeste Amerikanen weten niet dat de Columbia vernietigd werd in de ruimte nadat het opgestegen was van Cape Canaveral.

NASA blijft tijd kopen terwijl geheime aanpassingen van de volgende ruimteshuttle onderweg zijn bij White Sands, New Mexico, en dus zien we nu grapjes zoals de afgebroken aftelling op 4 november. Zoals ik zojuist al zei, NASA was niet van plan om eerder deze week een echte lancering toe te staan. Wat ze wel wilden was een spannende aftelling om het publiek belang te behouden en de volgende vertraging weg te leggen.

De sleutel tot de NASA publiciteitsshow was de master countdown computer genaamd de "Automatische Sequencer." Het was opzettelijk geprogrammeerd om het aftellen op T min 9 minuten uit te stellen en het dan volledig te stoppen slechts 31 seconden voor de lancering. Met die afspraken, maakte NASA de voorbereidingen voor de lancering. Voor enkele dagen voor de tijd, NASA woordvoerders plechtig zei dat het weer bijna perfect zou moeten zijn bij de lancering. De reden, dat ons steeds weer werd verteld, was dat de shuttle zijn start zou moeten afbreken en terug naar het land zou moeten glijden op Cape Canaveral. Dat is precies het plan dat ik afgelopen juni in audiobrief nr. 65 openbaar maakte.

De militaire shuttleplanners overwegen nog steeds een doelbewuste lancering... en ze willen ons voorbereiden voor het geval ze het uitvoeren. Maar op 4 november waren de lanceervoorbereidingen slechts schijnvertoning, en dus zette NASA door met het aftellen met alleen lippendienst aan het verslechterende weer. De aftelling ging zonder een hapering naar de "T min 9 minuten" markering en stopte vervolgens voor een definitieve geplande "Hold." We kregen te horen dat dit het beslissingspunt was toen Lanceercontrole ofwel door zou gaan of "schrobben." De nieuwslezers draaiden hun nek om de verslechterende wolken en schudden hun hoofden. Het begon te regenen op toeschouwers op 10 mijl van het lanceerplatform; toen bereikte de regen de VIP stand, twee keer zo dicht bij de shuttle; vervolgens begon de regen tv-reporters te bestoken bij hun voorste buitenposten, het dichtst bij het lanceerplatform. Ze zeiden dat NASA de lancering moest afschrobben, maar voor NASA Lancering Control was alleen het aftellen belangrijk die dag. Ze wisten dat er geen lancering kon zijn omdat de aftelling computer was geprogrammeerd om het te voorkomen, en dus verraste de aankondiging van NASA velen. Het besluit was om door te gaan met een lancering. De laatste 9 minuten van het aftellen werden gebruikt om de basis te leggen voor de komende dingen.

Eerst weigerde de telcomputer om de tel te hervatten bij T min 9 minuten. Kort na de NASA aangekondigd dat het was slechts een computer programmeerprobleem. Even later begon de

telling. Alles ging soepel tot T minus 31 seconden. Toen stopte de telling weer. Nogmaals, zei NASA, het was een programmeer gek. De shuttle zelf was prima, werd ons verteld, maar de computer had niet de juiste instructies gekregen.

Op dat punt, mijn vrienden, was het een cruciaal punt in de telling, zo dicht bij de lancering. De shuttletanken waren afgesloten, klaar om te vertrekken; de shuttle was losgekoppeld van de grondverbindingen en trilde van kracht, klaar om te gaan. Allerlei dingen moesten worden afgesloten, afgekoeld, gereset en gerecycled voor een andere poging.

De komende twee uur concentreerden de televisierapporten zich op hoe cruciaal computers zijn voor de shuttle. Ze maakten uiteindelijk één basispunt, en dat is: zelfs als de shuttle zelf in perfecte staat is, kan een fout in het programmeren van zijn computers het onverwachte veroorzaken. Dit, mijn vrienden, is de manier van NASA om ons klaar te maken om het te accepteren als ze een zogenaamde “Return-to-landing-site abort” uitvoeren. Ze zullen achteraf zeggen dat het allemaal veroorzaakt werd door een computer programmeerprobleem. Ze zullen benadrukken dat de shuttle zelf perfect heeft gewerkt, en dus het shuttle project niet mag worden verstoord. Als ze klaar zijn voor de derde shuttlelancering, zullen ze ons verzekeren dat de computerproblemen allemaal opgelost zijn. Dit was het ware doel van de 4 november shuttle countdown hoax. Ze hebben nu de weg vrijgemaakt voor een afgebroken start snel als ze ervoor kiezen om het plan uit te voeren dat ik openbaar gemaakt in audiobrief nr. 65.

Na dat te hebben bereikt, schrobde het NASA lanceerteam eindelijk de 4 november lancering met een ander excuus. We horen dat de hydraulische energie-eenheden, APU’s genaamd, een olie- en filterverandering nodig hebben; en met dat verhaal koopt NASA opnieuw meer tijd. Met het ene excuus na het andere, is NASA er tot nu toe in geslaagd om de volgende shuttlelancering, keer op keer, zonder publieke verdenkingen op te wekken, uit te schakelen. Het is nu bijna zeven maanden geleden dat de eerste shuttle lancering op 12 april 1981. Toch kunnen deze vertragingen niet voor onbepaalde tijd voortduren. Het aftellen van de ruimte shuttle programma is slechts een deel van een veel groter aftellen.. de aftelling richting Nuclear War One!

Eerder dit jaar van 1981 heb ik onthuld dat de Amerikaanse bolsjewieken hier proberen een duidelijk tijdschema in hun oorlogsplannen te volgen. Dat tijdschema vereist dat de oorlogsprocedure rond medio 1982 begint. Een reeks gebeurtenissen zal beginnen die uiteindelijk zal leiden tot nucleaire oorlog 1.

Mijn vrienden, tot nu toe staan ze nog steeds op dat tijdschema. Midden 1982 is nu minder dan een jaar verwijderd, en dus, ongeacht de lage kans op succes, zal het militaire ruimteshuttle team binnenkort een lancering moeten proberen. Wat ze ook proberen, het zal een wanhopige gok zijn in het licht van de overweldigende militaire macht van Rusland in de ruimte. Maar de tijd glijdt weg voor de space shuttle. De keuze wordt geleidelijk: gebruik het of verlies het.

De staatssocialisten hier, de Amerikaanse bolsjewieken die nu het Amerikaanse militaire beleid beheersen, zijn in een razernij om Amerika’s nucleaire arsenaal naar Rusland te gooien. De afgelopen weken heeft deze militaire waanzin zich op vele manieren gemanifesteerd. Deze variëren van de zogenaamde Reagan-regering beslissing op de MX raket en B-1 Bomber tot schokkende verklaringen over “beperkte nucleaire oorlog.” Tegelijkertijd wordt de Amerikaanse economie meegesleurd in een inflatoire depressie om het podium te effenen voor DICTATORSCHAP! En het meest onheilspellend van allemaal, mijn vrienden, er is een specifieke daad gebeurd sinds mijn laatste audiobrief rapport dat een van de zekeringen voor oorlog heeft aangestoken!

In een aantal recente tapes heb ik de gelijkenis besproken tussen de vermenigvuldigende crises van vandaag en die van de Eerste Wereldoorlog. Die crises zetten het podium, maar een specifiek incident fungeerde als de aanleiding tot oorlog. Dat was de onverwachte moord op een belangrijk politiek persoon. Het gebeurde in 1914 en nu is het weer gebeurd in 1981.

Mijn drie speciale onderwerpen voor deze audiobrief zijn:

Onderwerp 1.. De Sadat-moorden voor nucleaire oorlog Een Onderwerp 2.. Het Reagan-administratieprogramma om Polen te Polen onderwerp 3.. De MX-beschikking en Amerika's eerste-stakshouding.

Onderwerp 1.. Moord politiek kan worden gerekend op altijd te staken zonder waarschuwing. Een noodlottige dag sloeg toe in een hoofdstad niet ver van de Middellandse Zee. De dag begon zonder een hint van wat er ging gebeuren. De mediterrane zon was helder en warm, het soort dag dat perfect is voor picknicks en parades. Een ongewone leider zou op die noodlottige dag in het openbaar gezien worden. Hij was een sterkgeminde man, niet universeel bewonderd maar zeker een aandachtsgeest. Voor zijn publieke optredens die dag was hij helemaal uitgedost met een volledige aanvulling van medailles om zijn imago te verbeteren.

Hij was een controversieel man, en zijn beleid stimuleerde een verhit debat. Hij had een koers uitgezet in het buitenlands beleid die hem onderscheidt van anderen in zijn regio. Er waren er velen die zijn ideeën niet leuk vonden. Door de hele regio waarin deze ongewone man leefde, dreigden diepe verdeeldheid te ontploffen in geweld. Het centrale probleem had te maken met een minderheid die niet werd gefranchisd en die verspreid was over delen van de verschillende landen. Deze minderheidsgroep was het slachtoffer van grote machtsmanoeuvres die de kaart een generatie eerder hadden veranderd. Ze waren achtergelaten zonder de nationale identiteit die ze verlangden, en verspreid door delen van verschillende naties.

De mensen van deze minderheid zonder stemrecht hadden tientallen jaren lang moeite om hun rechten terug te krijgen, en langzaam maar zeker werden ze sterker. Deze feiten hebben zwaar in de geest van de controversiële leider op die heldere, zonnige dag gewogen. Hij was ervan overtuigd dat de koers die hij promoot de juiste was. Hij was betrokken bij onderhandelingen die zouden kunnen leiden tot een vorm van regionale autonomie voor de niet-gefranchiseerde minderheid. Zij zouden deze autonomie binnen de naties waar zij woonden krijgen. Zijn publieke optredens op die zonnige dag waren bedoeld om zijn vastberadenheid te onderstrepen om zijn gekozen koers voort te zetten. Het was slechts een kwestie van tijd, dacht hij, totdat zijn eigen diplomatieke ideeën bracht duurzame vrede in zijn streek en eer voor zichzelf.

Dat was de droom van deze man, mijn vrienden, maar de droom eindigde abrupt als een nachtmerrie. In de warmte van de heldere mediterrane zon, kwam de chillende schok van moordpolitiek plotseling tussenbeide. Er was een hagel van geweerschoten; en deze man, die zoo'ne onafhankelijke koers had uitgezet, lag dood.

De moord werd onmiddellijk gevolgd door vragen die op meer vragen waren gesteld. Hoe groot was de samenzwering? Het antwoord bleek eerst slechts een handvol, misschien vier of vijf mannen. Later waren er aanwijzingen dat het veel groter was dan dat. "En het verdachte gedrag van de naburige regering tegenover de vermoorde leider?" Het bewijs was daar tegenstrijdig over. En, "Waarom was effectieve bescherming zo compleet ontbrak voor zo'n belangrijke leider?" Tot op de dag van vandaag, mijn vrienden, blijft die vraag een mysterie.

Men zegt vaak dat de geschiedenis zich herhaalt, en dat doet het ook, mijn vrienden, als we het maar kunnen leren zien.

Ik heb zojuist niet slechts één historische gebeurtenis beschreven, maar twee. Een van deze gebeurtenissen was de moord op de entiteit bekend als President Anwar Sadat van Egypte

vorige maand op 6 oktober. De andere gebeurtenis, die precies hetzelfde is, was een moord die 67 jaar geleden plaatsvond. Ik doel op de moord op aartshertog Franz Ferdinand van Oostenrijk op 28 juni 1914. De moord vond vorige maand plaats in de Egyptische hoofdstad Caïro, zo'n 100 mijl ten zuiden van de Middellandse Zeekust. Het slachtoffer was de entiteit President Sadat. De afgelopen tien jaar was Sadat zeer controversieel en geïsoleerd in de Arabische wereld geworden. De reden hiervoor was zijn betrokkenheid bij Israël door middel van het zogenaamde Camp David Akkoord.

Het grote probleem in het Midden-Oosten is natuurlijk dat van de Palestijnen. Zij zijn de minderheid van vandaag, die geen rekening houdt met de grote machtsmap die Israël een generatie geleden heeft gecreëerd. De Palestijnen, grotendeels van hun voormalige vaderland verdreven, zijn vandaag de dag als wezen verspreid over verschillende landen, maar ze hebben nooit hun vastberadenheid verloren om hun rechten en hun nationale identiteit terug te winnen, en langzaam maar zeker worden ze sterker. De meeste Arabische leiders steunen vandaag deze Palestijnse aspiraties in onverdunde vorm, maar vier jaar geleden brak Sadat met zijn Arabische broeders door zijn eenzijdige ouvertures naar Israël. Vanaf die tijd werd Sadat geïdentificeerd met een soort van halverwege oplossing voor het Palestijnse probleem. Die oplossing heet "autonomie."

Tegenwoordig horen we vaak over zogenaamde autonomie-onderhandelingen tussen Egypte en Israël. Voor u en mij duizenden kilometers van de scène, klinkt het concept van regionale autonomie voor de Palestijnen misschien vrij goed, maar voor de Palestijnen zelf is het helemaal geen oplossing. Ze zien het als niets meer dan een manier om ze voor altijd op te sluiten in hun huidige dakloze status, en, mijn vrienden, daar hebben ze helemaal gelijk in. De Palestijnen zelf zijn immers niet eens partij bij de zogenaamde autonomieonderhandelingen die hun lot bepalen. Dus dit was de situatie vorige maand op 6 oktober:

Het Midden-Oosten, dat gekenmerkt wordt door onopgeloste spanningen door de grote machtskaarten van een generatie eerder, een onteigende minderheid die worstelt met het herstel van hun nationale identiteit, en een enkele onorthodoxe leider die een oplossing zoekt die gebaseerd is op de zogenaamde regionale autonomie voor de minderheid.

Het klinkt als een unieke situatie voor onze leeftijd, maar, mijn vrienden, het is niet uniek. Op belangrijke manieren is het bijna een kopie van de situatie die ontplofte in de Eerste Wereldoorlog.

In 1914 was de hotspot van de wereld niet het Midden-Oosten, maar het Balkanschiereiland. De niet-geanimeerde minderheid van die dag waren niet de Palestijnen, maar de groepering van volkeren die gezamenlijk bekend staan als de Joegoslavische. Joegoslavië zoals wij het nu kennen, bestond niet in 1914. De kaart van de regio was een lappendeken met namen als Servië, Bosnië en Herzegovina. De Joegoslavische volkeren waren in de hele regio verspreid. Ze waren al een generatie eerder beroofd van hun macht en identiteit, en ze wilden het terug.

Gedurende enkele jaren vóór het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog hebben deze spanningen herhaaldelijk geleid tot uitbraken van gevechten in de Balkan. In deze gevaarlijke situatie stapte aartshertog Franz Ferdinand, erfgenaam van de troon van Oostenrijk van het Oostenrijks-Hongaarse rijk. Hij was bang dat de Balkansituatie zou kunnen leiden tot een breuk van zijn rijk, en dus stelde hij een halve oplossing voor om de Joegoslavische bevolking te kalmeren en tegelijkertijd de status quo te handhaven. Zijn plan voor deze niet-geanimeerde minderheid werd "Regional Autonomy" genoemd. Het was vrijwel een prototype voor het zogenaamde autonomieplan dat we vandaag voor de Palestijnen horen. De Joegoslavische bevolking was in 1914 niet meer tevreden met het zogenaamde autonomie-idee dan de

Palestijnen nu in 1981. Het was een situatie die moest leiden tot moord. Dat was waar in 1914, en het was weer waar in 1981, nauwelijks een maand geleden.

De twee moorden verschilden in detail, maar in het algemeen waren ze hetzelfde. Aartshertog Ferdinand verscheen in een open auto met de medailles en valstrikken van de koninklijke. Sadat verscheen op een parade gekleed in de medailles en vallen van het leger. Beiden werden doodgeschoten zonder dat de moordenaars werden gestoord door beveiligingspersoneel tot te laat. Beiden werden gedood in hoofdsteden bij de Middellandse Zee.. Aartshertog Ferdinand in de provinciehoofdstad Sarajevo, Bosnië; Sadat, in Cairo, Egypte. Beide moorden werden onmiddellijk gevolgd door verdenkingen gericht tegen een naburige staat. In het geval van Sadat waren de vermoedens gericht op het naburige Libië; in het geval van aartshertog Ferdinand was het Servië dat beschuldigingen uitsprak; en die beschuldigingen, mijn vrienden, begonnen een proces dat direct leidde tot de Eerste Wereldoorlog.

Als al deze dingen niet genoeg waren, is er vandaag nog een cruciale overeenkomst met de situatie in 1914. Aan de vooravond van de Eerste Wereldoorlog waren er twee grote machtsblokken die zich tegen elkaar verzetten in Europa. De ene heette de Triple Entente, bestaande uit Groot-Brittannië, Frankrijk en tsaristisch Rusland; de andere was de Triple Alliance, bestaande uit Duitsland, Oostenrijk-Hongarije en Italië. Deze twee grote machtsblokken waren iets nieuws en gevaarlijks in de continentale politiek. Het waren permanente allianties in plaats van de tijdelijke allianties van het verleden. Ze waren de erfenis van machtsevenwicht politiek uit het tijdperk van Bismarck en Disraeli. De twee blokken waren zo gelijkmatig afgestemd dat men dacht dat ze de vrede zouden bewaren, maar ze deelden beiden een gemeenschappelijke zwakke plek. Die zwakke plek was het Balkanschiereiland. Op zich waren de Balkanlanden kleine spelers op het wereldtoneel, maar er waren verdragen tussen de Balkan-ministaten en de grote mogendheden. Door die banden werden de grote krachten in de Eerste Wereldoorlog getrokken.

Vandaag, mijn vrienden, leven we weer in een tijdperk waarin twee grote machtsblokken al decennia met elkaar geconfronteerd worden. De ene is gericht op Rusland, de andere op de Verenigde Staten, samen met hun bondgenoten. Bijvoorbeeld: in Europa zelf staat de NAVO oog in oog met het Warschaupact jaar in, jaar uit. Vandaag is het veel erger dan in 1914. Het is ingewikkelder en er worden nu geheime allianties gesmeed. En net zoals 1914 zijn zwakke plek had in de Balkan, is de zwakke plek 1981 het Midden-Oosten samen met de Perzische Golf.

In 1914 kwam de moord op aartshertog Franz Ferdinand als een schok voor de wereld. Het was de trigger die een reeks gebeurtenissen begon die culmineerde in de Eerste Wereldoorlog. Oostenrijk-Hongarije beschuldigde Servië van medeplichtigheid aan de moord en gaf een harde ultimatum. Weinig Servië reageerde door Rusland om bescherming te vragen, en Rusland stemde ermee in om het te bieden. Oostenrijk-Hongarije verklaarde Servië de oorlog; Rusland begon te mobiliseren. Oostenrijk-Hongarije deed een beroep op zijn bondgenoot Duitsland, die Rusland onmiddellijk de oorlog verklaarde. Duitsland vroeg de Russische bondgenoot Frankrijk zich er buiten te houden, maar de Fransen waren ontwijkend. Duitsland verklaarde Frankrijk de oorlog en marcheerde door België om Frankrijk aan te vallen. Groot-Brittannië waarschuwde Duitsland om de Belgische neutraliteit niet te schenden. De Duitsers begonnen toch te marcheren. Groot-Brittannië verklaarde de oorlog aan Duitsland. De situatie bleef zo sneeuwballen tot heel Europa met oorlog was opgescheept. Het was een oorlog waaruit geen winnaars konden komen, behalve voor ongeziene machtige krachten achter de schermen, maar die krachten waren erin geslaagd om de onwinnende oorlog af te zetten voor hun eigen egoïstische einden.. en ze begonnen het allemaal met een verrassingsmoord!

Toen ik op 30 september audiobrief nr. 68 opnam, waarschuwde ik dat Sadat werd opgericht voor moord. De staatssocialisten (of Amerikaanse bolsjewieken) hier proberen nucleaire oorlog te ontketenen door middel van technieken die vergelijkbaar zijn met die welke tot de Eerste Wereldoorlog hebben geleid 67 jaar geleden, en de tijd was eindelijk gekomen om Sadat te gebruiken om het plan voor oorlog verder te helpen.

In tegenstelling tot wat president Anwar Sadat vier jaar geleden al deed, is hij niet op eigen initiatief met Israël begonnen. In plaats daarvan was hij veranderd in een onvrijwillige marionet van de Verenigde Staten en Israël! Ik heb voor het eerst onthuld wat Sadat vier jaar geleden was aangedaan in audiobrief nr. 28.

Tot het voorjaar van 1977 had Anwar Sadat altijd het idee van rechtstreekse onderhandelingen met Israël verworpen. In april van dat jaar bezocht Sadat Washington voor gesprekken met de toenmalige president Carter. Toen verslaggevers vroegen of hij rechtstreekse onderhandelingen met Israël zou overwegen, wees Sadat het idee opnieuw af als te drastisch. Nog iets meer dan zes maanden later elektriseerde Sadat de wereld met zijn plotselinge vredesinitiatief en bezoek aan Israël. In audiobrief nr. 28 meldde ik wat er met Sadat was gebeurd om zijn denken zo radicaal te veranderen. Sadat was onderworpen aan de psychologische programmeringstechnieken die in het geheim worden gebruikt door de Verenigde Staten en andere inlichtingendiensten. Hij was geprogrammeerd met een onweerstaanbare dwang om tegen al zijn vroegere denken in te gaan en rechtstreeks met Israël te handelen. Het komt erop neer dat ik vier jaar geleden rapporteerde. Om te herhalen wat ik toen meldde, citeer:

“Het vredesinitiatief van Sadat aan Israël zou, voor Sadat zelf onbekend zijn, de eerste stap naar oorlog.”

Vorige maand werd het beeld van Sadat uiteindelijk gebruikt door de geheime gezamenlijke militaire junta van het Pentagon en Israël. De moord in Caïro eindigde het Sadat tijdperk en tegelijkertijd begon het aftellen naar het instorten van het Egyptisch-Israëlische Vredesverdrag op weg naar oorlog! Binnen enkele uren na de moord begonnen de Israëlische leiders te twijfelen of de vrede zonder Sadat zou overleven; en zij zeiden dat dit een herevaluatie van het plan voor Israël zou kunnen veroorzaken om zijn terugtrekking uit de Sinaï op tijd te voltooien.

Toen aartshertog Franz Ferdinand in juni 1914 werd vermoord, leidde het heel snel tot het uitbreken van de oorlog. De oorlog begon begin augustus, zes weken na de moord. Vandaag zijn dezelfde ongeziene krachten en hun opdrachtgevers aan het werk, maar de situatie is ingewikkelder. Het zou dan ook een vergissing zijn om te verwachten dat dezelfde tijdschema’s zullen worden toegepast, maar de holle echo’s van 1914 worden vandaag luider en luider in het Midden-Oosten.

Op dit moment verschuift de complexe manoeuvres van de Amerikaanse bolsjewistische-zionistische junta van de Verenigde Staten en Israël naar andere gebieden dan Egypte. Enerzijds horen we steeds meer over Libië. We worden geleidelijk aan geconditioneerd aan het idee dat de Libische sterke man, Khadafy, een gek is die bijna alles kan doen. Dit, mijn vrienden, is gewoon een ander ingrediënt dat bereid is om in de Amerikaanse bolsjewistische-zionistische oorlogskaldron te worden gegooid. Als het juiste moment aankomt, kan Khadafy geprogrammeerd worden om iets krankzinnigs te doen om oorlog te voeren.

Zo lang geleden in 1974 rapporteerde ik via radiostation WMCA in New York dat Libië onder de controle van de CIA van de Verenigde Staten staat. Khadafy en zijn handlangers waren naar de Verenigde Staten gebracht en door de CIA opgeleid om een staatsgreep uit te voeren.

Khadafy ging daarna terug, voerde de coup uit, en installeerde zich als Libië's nieuwe leider. Hij installeerde ook de CIA als zijn onmisbare helper. Dit zijn de feiten achter de schokkende recente berichten over Amerikaanse betrokkenheid bij Libië.

Maar belangrijker dan Libië is Saoedi-Arabië. Toen ik op 30 september audiobrief nr. 68 opnam, leek het erop dat de cruciale Awacs-deal met Saoedi-Arabië in de problemen zat; maar ik meldde dat Israël stiekem wilde dat de Awacs-deals werden goedgekeurd. Dit is een onderdeel van het plan om Saoedi-Arabië op te zetten om er als een geloofwaardige bedreiging voor Israël uit te zien. Dat zal Israël het excuus geven dat het nodig heeft om een beperkte nucleaire staking uit te voeren op de Saoedische olievelden.

Mijn vrienden, het beslissende keerpunt in het AWACS-debat was de moord op Anwar Sadat. Vanaf die dag kwamen de onbesliste senatoren voor de AWACS-deal. Sommige belangrijke senatoren veranderden zelfs van tegen het zijn voor het, en zei dat de Sadat moord was veranderd van gedachten. Op 28 oktober werd de verkoop van AWACS aan Saoedi-Arabië goedgekeurd door de Amerikaanse Senaat. Het was het "punt van geen terugkeer" voor het Midden-Oosten! De vredesovertures van wijlen Anwar Sadat hebben hun doel gediend. Deze vredesovertures hebben de wereld op weg naar een thermonucleaire oorlog gestart!

Onderwerp 2.. Twee dagen geleden was er een nieuwe overstroming van slecht economisch nieuws uit Washington. De officiële werkloosheid steeg in oktober in één maand van 7,5 naar 8 procent. De diepe inzinkingen in de huisvesting en de auto's worden steeds dieper en de Reagan-belofte van een evenwichtige federale begroting tegen 1984 is nu officieel opgegeven. Tegelijkertijd blijkt uit regeringscijfers dat steeds meer mensen steeds dieper in de schulden gaan. Zelfs als de economie vertraagt, blijft de galopperende inflatie het moeilijker maken om de eindjes aan elkaar te knopen.

Ondertussen houdt de particuliere Federal Reserve Corporation de hoge rentetarieven die de economie wurgen, in stand. Het is slechts een paar weken geleden dat de Amerikaanse recessie voor het eerst werd toegegeven door de president. De entiteit President Reagan liet verslaggevers schrikken door te zeggen dat het land in een milde recessie zit. Toen maakten andere regeringswoordvoerders de klap zachter, en noemden het een "platte periode." Deze informele vroege opnames worden vervangen door rapporten die met de dag erger worden. Amerika's economie wordt te snel zuur voor geruststellende glimlachen en lege zinnen om het nog langer te verbergen.

Als je wilt begrijpen wat er echt gebeurt met de economie van de Verenigde Staten, moet je je ogen op de basis houden. Er zijn twee cruciale sectoren van de economie die de sleutel zijn tot welvaart of depressie. Deze sectoren zijn: Automobiles and Housing. Beiden zitten nu diep in de problemen en terwijl ze ten onder gaan, trekken ze onze hele economie met hen mee.

De technieken die werden gebruikt om de Grote Depressie van de jaren 1930 op te roepen worden nu weer gebruikt. Zes jaar geleden in audiobrief nr. 5 sprak ik kort over de wijze Duitse professor die me financiën, bankieren en economie leerde. In de jaren twintig van de 1920 was deze man geraadpleegd door de Rockefeller belangen, die beweerde dat ze wilden weten hoe ze de inflatie moesten laten ontlasten; maar toen hij hen had laten zien hoe het kon, misbruikten ze zijn informatie om de Grote Depressie te creëren!

Deze Duitse econoom vertrouwde mij veel dingen toe, en één was: hoe economieën gemanipuleerd worden. Hij liet me zien hoe de sleutelsectoren van huisvesting en auto's kunnen worden gebruikt om een hele economie neer te halen; en drie jaar geleden in audiobrief nr. 41 gaf ik een vroege waarschuwing dat dit proces in gang werd gezet. Zoals ik toen vertelde, verraadde General Motors zijn voorkennis van het plan voor een nieuwe Amerikaanse depressie op 7 november 1978. Op die dag, Gm sneed zijn dividend tarieven in

de helft op Gm aandelen. GM's actie drie jaar geleden nam de aandelenmarkt door verrassing omdat auto verkoop goed was geweest; maar sinds die tijd rente zijn gestegen in de "loan haai" range, en zowel auto's en huisvesting hebben getroffen op harde tijden. Een paar dagen geleden werd aangekondigd dat de autoverkoop in de Verenigde Staten tot het laagste niveau in 23 jaar is gedaald.

De laatste keer dat het zo slecht ging, zaten we in de zware recessie van 1957 tot 1958. Maar, vrienden, jullie hebben nog niets gezien!

Huisvesting is niet Beter af. Ongelooflijke rentetarieven in combinatie met ongecontroleerde inflatie in basisprijzen hebben de huizenverkoop van allerlei soorten tot een druppel beperkt. Als je die maandelijkse statistieken over de verdieping van de werkloosheid hoort, mijn vrienden, houd er dan rekening mee dat ze slechts een symptoom zijn van wat er gebeurt.

De algemene werkloosheid volgt dezelfde weg als die in woningen en auto's wordt gevolgd. In veel metropolitane gebieden is de werkloosheid in de bouwsector al 20% en neemt deze nog steeds toe. Ook ontslagen verhogen gestaag het werkloosheidspercentage in auto's. Door het verlies van banen in deze twee sectoren zullen ook andere bedrijven vertragen. En zo kan de algemene werkloosheid niets anders doen dan erger worden zoals het nu is. Miljoenen Amerikaanse arbeiders worden nerveus als ze zien wat er gebeurt. Velen zijn vooral bezorgd omdat zij een fundamentele verschuiving in de houding van de regering ten opzichte van arbeid voelen.

Enkele weken geleden werden deze zorgen geuit in de zogenaamde "Solidariteitsdagrally" van een kwart miljoen mensen hier in Washington. Deze keer was de Rally vreedzaam; maar ik moet melden dat er nu krachten aan het werk zijn die dreigen uit te barsten in gewelddadige rellen, zowel hier in Washington als in andere grote steden binnenkort. Een katalysator voor deze rellen is waarschijnlijk de abrupte annulering van voordelen voor de behoeftigen. Het probleem is niet zozeer wat er wordt gedaan als wel hoe het wordt gedaan. In plaats van deze programma's op een manier te faseren die een periode van aanpassing zou geven, worden ze gewoon afgehakt. Veel mensen worden gemaakt om het gevoel dat ze worden gegoten op de vuilnishoop. Wanhoop en wanhoop zijn aan het opbouwen. Tegelijkertijd komen er tekorten in Amerika. Deze tekorten zullen ook voedsel omvatten, eerder dan de meesten van ons denken.

Een van de favoriete politieke wapens van de bolsjewieken is altijd honger geweest, omdat het zo krachtig is. Ze gebruikten het lang geleden in Rusland. Ze gebruiken het vandaag in Polen en morgen gebruiken ze het hier in de Verenigde Staten! In Amerika kan een grote honger ontstaan, ook al is er geen gebrek aan landbouwproductie.

In dat opzicht is de situatie het afgelopen jaar dramatisch veranderd, omdat, vrienden, de Sovjet-Unie haar programma van weersverandering heeft afgezegd om onze gewassen te verminderen. De Bolsjewistische regering heeft in januari 1980 een graanembargo tegen Rusland afgekondigd. De volgende maand meldde ik in audiobrief nr. 54 dat het Kremlin wraak nam door middel van massale wijziging van Amerika's weer. Voor de komende vier maanden was ik niet in staat om maandelijkse updates over de situatie te geven omdat ik herstellende was van een bijna-dodelijke hartaanval; maar tegen de tijd dat ik mijn audiobrief serie in juni 1980 hervat, het weer was geworden groot nieuws hier in Amerika. De grootste groeigebieden van de Verenigde Staten waren in de greep van een verschroeiende droogte die zowel onverwacht als zeer ernstig was. De Russen zorgden ervoor dat ze hun punt hadden bij onze pindaboer president toen in functie. Voor het eerst in de geschiedenis is de pindateelt in het Deep South in 1980 mislukt. Het werd vernietigd door het weer.

Het graanembargo van de Verenigde Staten tegen Rusland was een bolsjewistische poging om het jachtwapen op internationale schaal te gebruiken, maar het mislukte. De Russen hebben

hun riemen een tandje omgedraaid, maar hebben weinig geleden. In plaats daarvan stonden de Verenigde Staten op het punt van een tijdperk van honger als gevolg van gewasfalen, en het zou hebben plaatsgevonden op manieren die echte problemen hadden kunnen veroorzaken voor onze eigen Onzichtbare Heersers. Ze willen honger aan ons opleggen, maar alleen aan hun eigen tijdschema om ons te beheersen. En dus is zes maanden geleden het graanembargo tegen Rusland beëindigd. Het weer in Amerika is in de zomer van 1981 weer normaal. De droogtegebieden van een jaar geleden hebben in veel gevallen regens gekregen om hun productiviteit te herstellen. Zoals ik al eerder zei, is de onmiddellijke dreiging van honger in Amerika niet langer het gevolg van gewasuitval veroorzaakt door Russische weersverandering. In plaats daarvan kan het, wanneer de honger toeslaat, worden veroorzaakt door een plotselinge verstoring van ons voedseldistributiesysteem.

Vandaag leven we in een tijdperk van landbouwbedrijven met de productie van de meeste van onze levensmiddelen geconcentreerd in een paar priemgetallen. De grootste concentratie van alles is in Californië, dat produceert van 40% tot 50% van veel van onze groenten en fruit. Andere agrarische staten zijn gespecialiseerd in andere delen van onze voedselvoorziening..korrels, vlees, enz. Wat het hele land verbindt zodat we allemaal eten hebben is vervoer. Er staat een motto dat zegt: “Amerika’s behoeften verplaatsen per vrachtwagen.” Nergens is dat zo waar als het is voor onze voedselvoorziening. Supermarkten hebben in het hele land slechts een voorraad van 3 dagen voedsel op hun planken. Ze moeten continu worden aangevuld met een constante stroom vrachtwagens.

Vrachtwagens, mijn vrienden, zijn afhankelijk van aardolie om verder te kunnen. Als de Saoedische olievelden zijn afgesloten met de Israëlische nucleaire staking, zal er plotseling een einde komen aan veel van onze olie. Als het plan succesvol wordt uitgevoerd, betekent dat gasrantsoenering en beperkte beweging voor ons allemaal. Het zal ook ernstige verstoringen van de voedseldistributie tot gevolg hebben.

Een tijdje geleden noemde ik de recente Washington bijeenkomst onder de naam “Solidariteitsdag.” Dat was een ironische naam om te kiezen. Het doet denken aan de zogenaamde Solidariteits Unie in Polen. In Polen is de Solidariteitsunie een instrument van de Amerikaanse bolsjewieken die de economie proberen te vernietigen voor revolutie en oorlog. Hier in Amerika, proberen de Amerikaanse bolsjewieken ook de economie te vernietigen... en om soortgelijke redenen. Maar hier proberen ze het via de regering zelf te doen. Terwijl de Amerikaanse economie verder achteruitgaat, blijft de strijd doorgaan in de geheime machtsstrijd om de regering van de Verenigde Staten te controleren.

De twee partijen in deze machtsstrijd zijn de staatsbolsjewieken en de Corporate Fascists, zoals ik in audiobrief nr. 67 heb beschreven. De laatste tijd komt deze strijd bovendrijven in publieke schermutselingen. Het laatste voorbeeld is de flap over de “guerillacampagne” van het Witte Huis tegen staatssecretaris Alexander Haig. Ondertussen gaat de vernietiging van onze economie door. Ons land wordt Polen genoemd, dat wil zeggen dat Amerika economisch verzwakt wordt om het oorlogsstadium te bepalen, net zoals Polen wordt gedaan.

De economische vernietiging van Amerika wordt georkestreerd door de geldbeheerders van de Federal Reserve Corporation en Treasury Department. Maar om de schijn van het proberen om onze economie te helpen te handhaven, het plan voor een nep nieuwe goudstandaard voor onze valuta of Treasury Bonds is nog steeds rustig vooruit te gaan. Ik kan u meedelen dat de Federal Gold Commission nu haar leven rustig heeft laten verlengen door het Congres tot 31 maart 1982. De Gold Standard truc is bedoeld om er goed uit te zien, maar het is een schijnvertoning. Hoe kan een vermeende Gold Standard iets betekenen als de vermeende goudreserves niet bestaan? Toen president Nixon het gouden raam in 1971 sloot, was dat omdat de Amerikaanse goudreserves stiekem uitgeput waren! Nixons minister van Financiën was John Connally, en

hij is nu publiek met sterke oppositie tegen het Gold Standard idee.. en zijn reden is eenvoudig. Vorige maand citeerde de New York Times van 19 oktober Connally als:

“We hebben het goud niet.”

Waar je ook kijkt, er zijn alleen maar vragen over de ware status van Amerika’s goudvoorraden. Bijvoorbeeld: drie jaar geleden creëerden de grote media eens een sensatie over het New Yorkse Accijnsbureau. Ze meldden, correct, dat er zo’n 5.000 ons goud ontbraken.. verdwenen zonder spoor! Nou, mijn vrienden, de grote media zouden terug moeten gaan en opnieuw moeten controleren met hun bronnen. Voor het fiscale jaar eindigde 30 september 1981, er is nog meer goud vermist bij de New Yorkse bond! Vermoedelijk was er een verscherping van de veiligheid en procedures daar na het schandaal drie jaar geleden.. Dat is tenminste wat het ministerie van Financiën vertelde het publiek. Maar alleen al dit jaar is er nog een ander goud van 3.163 ons verdwenen.

Ja, mijn vrienden, Amerika wordt Polen. Net zoals Polen het slachtoffer is van opzettelijke economische onrust, zijn wij dat ook. Het doel in Polen is sociale onrust, bloedvergieten en de voorspelling van oorlog te bewerkstelligen. En dat is ook het doel hier in de Verenigde Staten. Wanneer werkloosheid en honger rellen materialiseren, zullen ze leiden tot de geheime militaire “Operation Garden Plot” die ik voor het eerst gemeld in de zomer van 1975. Het is allemaal onderdeel van het plan voor een nationale noodsituatie op weg naar nucleaire oorlog één.

Onderwerp 3.. Begin vorige maand op 2 oktober kondigde de entiteit President Reagan zijn langverwachte beslissing over het MX Missile Program aan. De afgelopen jaren hebben we gehoord over de MX en allerlei mogelijke mobiele basis voor het. We hebben gehoord dat de MX mobiel moet zijn om een Russische nucleaire aanval te overleven.

Dit al jaren gehoord hebbend, waren veel mensen geschokt toen ze de Reagan beslissing over de MX hoorden. Hij verklaarde dat het beroemde MX racebaansysteem uit het westen toch niet gebouwd zal worden. In plaats daarvan zullen ze eenvoudigweg worden gebruikt om oudere Titan raketten te vervangen wanneer de inzet begint in 1986. Dat is tenminste het aangekondigde plan voor de eerste 36 MX raketten. De president zei in feite dat hij nog niet weet wat te doen met de rest van de MX’s die gebouwd zullen worden. Dat is zo, hoewel de Reagan regering van plan is om slechts honderd van hen te bouwen.. half zoveel als eerder gepland.

Veel mensen die de verdediging op de voet volgen, werden verbijsterd door de aankondiging. “Wat er ook met het mobiele raketidee is gebeurd,” vroegen ze zich af. Mijn vrienden, het antwoord is nog steeds wat ik onthulde in audiobrief nr. 55 in juni 1980. Amerika’s echte mobiele raket is niet de MX, maar een kleinere, volledig geheime raket. Het heet de Minuteman TX, en het wordt nu ingezet op Amerika’s spoorwegen! Elke TX raket wordt vervoerd in een speciale auto met een schuurachtige piek dak.

Een aantal van mijn luisteraars hebben Minuteman TX raketwagens gezien en gefotografeerd sinds ik ze beschreef in mijn verslag van juni 1980. Ongeveer zes maanden geleden bracht ik een speciaal bulletin uit waarin twee van deze foto’s worden gepresenteerd. In audiobrief nr. 55 legde ik uit dat de publiciteit rond het zogenaamde MX programma slechts een dekmantel was voor het geheime TX mobiele raket programma. Ik heb onlangs gemeld dat de TX-raket-inzet gepland staat voor volgend voorjaar, over zes maanden. Nu het programma bijna klaar is, heeft het MX mobiele raket cover verhaal zijn gangetje gezet. Daarom laat de Reagan regering nu zijn voorwendselen vallen dat de MX mobiel zal zijn.

Controversie zal blijven draaien rond het MX-programma, maar het idee van een mobiele raket verandert nu in officiële publieke verklaringen. Nu het Minuteman TX systeem een goed feit wordt, beginnen we proefballonnen te horen om ons aan het idee te wennen. Zo verscheen senator John Glenn vorige maand op 18 oktober op het CBS-televisieprogramma “Face the Nation.” Senator Glenn zei dat het ministerie van Defensie een kleinere mobiele raket moest inzetten dan de MX. Hij stelde voor om ze in trailers te stoppen op de wegen van het land, reizend door het hele land. Het systeem dat hij beschreef was bijna identiek aan de geheime TX, de reizende Minuteman, die ik 17 maanden geleden openbaar maakte. Er was maar één belangrijk verschil in wat senator Glenn beschreef. Hij vermeed zorgvuldig praten over spoorwegen maar in plaats daarvan sprak over vrachtwagen aanhangwagens. Als hij spoorweg had genoemd, zou hij “de kat uit de zak laten” hebben gezet, omdat spoorwegtjes zijn hoe de geheime TX raketten daadwerkelijk worden ingezet.

De diepe geheimhouding rond het Minuteman TX programma komt voort uit het feit dat het geen defensief wapen is. De geheime militaire planners van Amerika willen het gebruiken in een nucleaire aanval tegen Rusland. Bovendien plaatsen de TX-raketten ons allemaal op de frontlinie voor een nucleaire aanval. Vandaag zijn we allemaal in de loopgraven!

Tot nu toe hebben de grote media een nieuwsblackout op mijn beschuldigingen in die zin gehandhaafd, maar één tijdschrift heeft nu de moed gehad om mijn aanklachten samen met TX raket auto foto’s te publiceren. Het tijdschrift heet Combat Ready. Mijn kosten worden gepubliceerd in een artikel getiteld: “Is The MX A Shoot-First Weapon?” Het is in het januari 1982 nummer dat net in de hele land te koop is geweest.

Ik heb voor het eerst gemeld dat Amerika in het geheim in de zomer van 1978 veranderde naar een eerste aanval op het nucleaire beleid tegen Rusland. Op dat moment vonden veel mensen dat idee ongelooflijk; maar nu, als oorlog zelf dichterbij komt, wordt de eerste slag houding van de Verenigde Staten steeds duidelijker.

Kort nadat de Reagan MX beslissing vorige maand werd aangekondigd, werden de eerste gevolgen in de New York Times gespeld door Herbert Scoville, Jr. Scoville, een voormalig adjunct-directeur van de CIA, schreef een artikel dat begint met de woorden, citaat:

“De beslissing van president Reagan over de MX-raket geeft aan dat de Verenigde Staten nu stevig en publiekelijk een eerste slag strategisch nucleair beleid voeren. Dit is een recept voor een nucleaire ramp.. een ramp die ongeëvenaard is in de geschiedenis van de mensheid.”

Scoville wijst erop dat de MX zoals geadverteerd alleen zinvol is als een eerste slag wapen. De MX zou een anti-ICBM wapen zijn, maar de enige manier waarop de MX Russische ICBM’s die op de grond zitten, zou kunnen vernietigen, zou zijn als de Russen ze nog niet hadden afgevuurd. Met andere woorden, we zouden eerst moeten schieten. Scoville wijst erop dat het idee “schiet eerst” nog noodzakelijker wordt in het licht van de beslissing om ze in oude Titan silo’s te plaatsen. Het ministerie van Defensie zelf zegt dat de grootste raketten van Rusland, citaat: “zijn in staat om elk bekend vast doelwit met hoge waarschijnlijkheid te vernietigen.” Met andere woorden, de Titan silo’s kunnen niet genoeg worden gehard om ze te beschermen tegen Russische raketten, dus de enige manier waarop de MX kan worden gebruikt zou zijn om eerst te schieten.

Als alle Amerikanen zich bewust waren van gezaghebbende alarmbetuigingen zoals deze, dan zou een ramp misschien kunnen worden afgewend, maar de meeste mensen horen deze waarschuwingen tegenwoordig nooit. Als we geluk hebben en alert zijn, kunnen we het één keer in een krant zien; maar het wordt al snel weggespoeld door de nooit eindigende vloed van leugens uit Washington. De meesten van ons zijn zich niet bewust van het gevaar en daarom geven we geen woord uit protest omdat onze leiders ons in de rivier naar een ramp verkopen!

Toch zijn de geheime eerste slag voorbereidingen van de Verenigde Staten niet geheel zonder oppositie. Het plan is bekend binnen de muren van het Kremlin, en de Russische leiders zijn aan het werk op verschillende fronten. Ten eerste zetten ze de campagne van attritie voort tegen de Amerikaanse oorlogscapaciteit die ze enkele jaren geleden begonnen. Op een dag ontspoort een trein en verschillende chemische tankwagens, op weg naar een verdedigingsfabriek, exploderen. Een andere dag veegt een onverklaarbare explosie een klein wapenlaboratorium van de aardbodem. Vervolgens vindt er een uitslag van militaire vliegtuig crashes plaats. Het patroon blijft voortdurend veranderen zodat het niet kan worden geïdentificeerd, maar het is er en het heeft zijn effect!

Wat het Kremlin het meest hoopt in zijn campagne van attritie is dat Amerika's oorlogsplannen op een of andere manier helemaal zullen worden afgeschrikt. Dat is hun hoop, maar het is niet wat ze eigenlijk verwachten. Van alle mensen op aarde kennen de huidige leiders van Rusland de bolsjewistische geest. Zolang de bolsjewieken hier het Amerikaanse militaire beleid blijven bepalen, zijn de Russen ervan overtuigd dat oorlog onvermijdelijk is; en dus proberen ze met hun voortdurende campagne van attritie de schade die Rusland kan worden toegebracht te beperken.

Van tijd tot tijd voeren de Russen iets spectaculairs uit in hun dubbele campagne van ontmoedigen en attritie. Zoals ik al zei, is er een incident dat als hoofddoel had het ontmoedigen van de situatie. Ik doel op de gevierde zaak van de Sovjet-onderzeeër die aan de grond liep in supergevoelige beperkte Zweedse wateren.

Drie weken geleden werd minister van Defensie Caspar Weinberger de eerste Amerikaanse minister van Defensie die Zweden ooit bezocht. Hij heeft er vier dagen doorgebracht. De bolsjewieken hier willen Zweden en alle Noord-landen in hun oorlogsplannen betrekken. De Russen zijn ook vastbesloten om dat te voorkomen, dus werd besloten dat Zweden moet worden aangemoedigd om twee keer na te denken voordat ze zich militair met de Verenigde Staten gaan bemoeien.

Twee onderzeeërs werden naar de Zweedse kust gestuurd. Beiden kregen de opdracht om hun sonar-vernietigende apparatuur te gebruiken om de Zweedse kust verdedigingszone te doorbreken. Vervolgens moest men "kat en muis" spelen met Zweedse anti-onderzeeër krachten; de andere was om zich bewust te laten ontdekken, diep in een van de meest gevoelige Zweedse marine zones. Zo ontstond de zaak van de Sovjet-onderzeeër 137.

Het is afgeschilderd als een schande voor Rusland, maar het was eigenlijk het tegenovergestelde. De Russische ondercommandant manoeuvreerde zijn boot zo diep in lastige, zwaar verdedigde wateren dat het pijnlijk duidelijk werd dat het geen ongeluk was. Toen, in een demonstratie van het wrange Russische gevoel voor humor, duwde hij voorzichtig zijn boot op enkele rotsen en wachtte om ontdekt te worden. Na een tijdje werd de "sub" ontdekt..niet door de Zweedse marine maar door een vissersboot! Op puur professioneel militair niveau, zou het moeilijk zijn om iets meer gênant voor de Zweedse marine, of meer nuchter te voorstellen. Om zeker te zijn, de andere Russische "sub" begon door zijn stappen zodra Sub 137 was gevonden op de rotsen. De tweede "sub" die diep binnen de Zweedse territoriale wateren ligt, heeft zijn sonar-defectie-apparatuur gedeactiveerd en vervolgens zo luidruchtig rondgesluisd tot er een Zweedse anti-onderzeeër Warfare Task Group arriveerde. De Zweden waren allemaal klaar om dieptebommen te laten vallen op de schijnbaar gevangene "sub." Toen werd de sonar-defectie apparatuur weer ingeschakeld en de "sub" gewoon verdwenen.

De totale ervaring was een ronduit eng voor de Zweedse marine. De Russen lieten de Zweden hun gezicht in het publieke oog slaan, maar het waren de Zweden, niet de Russen, die een

zucht van opluchting hadden toen de Sovjet-onderzeeër 137 twee dagen geleden terugkeerde naar internationale wateren. De Russen hopen dat de Zweden zich niet zullen bemoeien met de zelfmoordneigingen van Amerika, maar dat zullen ze wel doen, mijn vrienden!

Last Minute-overzicht

Nu is het tijd voor mijn Last Minute Samenvatting. Zoals ik al zei, wordt er weer een Amerikaanse ruimteshuttle voorbereid op lancering. We horen dat het de shuttle “Columbia” is, maar die shuttle is in april door Rusland vernietigd. In plaats daarvan is het de trainingsshuttle “Enterprise,” die nu op het pad van Cape Canaveral zit.

Volgens mijn laatste informatie, is NASA nog steeds van plan om een afgebroken missie uit te voeren van een of ander type. Het kan een afgebroken start zijn zoals ik voor het eerst in juni heb gemeld, of het kan een afgekorte baanmissie zijn; maar in ieder geval, de levens van de astronauten zijn in zeer groot gevaar!

Wat NASA ook doet, het zal een wanhopige gok zijn. Ze proberen de publieke verschijningen te houden zodat hun militaire ruimteshuttleplannen niet worden tegengehouden; maar de Russische kosmosphereeën zijn weer op patrouille langs de Cape Canaveral lanceercorridor. Deze shuttle draagt geen militaire lading, dus misschien kunnen ze niet interfereren.. Perhaps. Wat er ook gebeurt als de space shuttle opstijgen, een ding is zeker: de regering zal u en mij niet de waarheid over vertellen. De ruimteshuttle kan een instrument voor vrede zijn, maar onze Leiders proberen het te gebruiken om zich voor te bereiden op oorlog.. nucleaire oorlog!

Net als de Sadat moord, de MX raket beslissing, en Amerika’s verslechterende economie, het Space Shuttle Programma lanceert ons in een ramp!

Wat we het meest missen is de waarheid. Onze Heersers hebben hun macht op leugens gebouwd. Zolang we die leugens accepteren, blijven we binnen hun macht om ons te gebruiken en te vernietigen. Ze lopen in het donker en proberen ons in het duister te houden. De enige manier om te ontsnappen, de enige manier, is om de waarheid te zoeken en te herdenken. Het licht van de Waarheid neemt de kracht van duisternis en leugens weg. De waarheid is het Zwaard van onze Heer Jezus Christus, en daarmee kan de mensheid nog vrij zijn en in vrede leven. De keuze, mijn vrienden, is aan jou en mij.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 70

27 december 1981

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 27 december 1981, en dit is mijn audiobrief nr. 70.

Twee dagen geleden hebben mijn familie en ik samen met miljoenen andere christenen wereldwijd de geboorte van onze Heer Jezus Christus gevierd. Het was een dag van familiesamenzijn, van aanbidding en van vreugde. Zo is het voor hen voor wie onze Heer Jezus Christus de hele reden voor Kerstmis is; en toch, in onze moderne wereld, betekent de vakantie genaamd “Kerstmis” verschillende dingen voor verschillende mensen. Voor sommigen is het gewoon een excuus om geschenken te geven en te ontvangen zonder diepere betekenis. Voor anderen is het kerstseizoen vooral een kans om geld te verdienen uit de bonanza van het kopen van geschenken. En ja, er zijn er onder ons aan wie Kerstmis een trieste tijd is.. Ouders die geen geschenken kunnen betalen voor hun kinderen, kinderen die geen ouders hebben, eenzame gesloten-ins aan wie niemand een woord van kerstvrolijk. We weten allemaal van deze dingen. Dat zijn de feiten van het leven.

Kerstmis, net als de rest van het leven, is grotendeels wat we ervan maken; en, mijn vrienden, in onze moderne wereld zijn er kwade krachten die geleerd hebben om de feestdagen te gebruiken om ons kwaad te doen. Het is al vaker gebeurd. Degenen die ons ziek dragen zullen weten dat ze altijd op ons kunnen rekenen om in beslag genomen en kwetsbaar te zijn tijdens de feestdagen.

Dit begon al in 1913 tegen ons gebruikt te worden. Dat jaar heeft het Amerikaanse Congres ogenschijnlijk de wetgeving aangenomen die het Federal Reserve System tot stand bracht. Er was een hevige oppositie tegen dit niet-constitutional particulier centraal banksysteem, maar het maakt niet uit. Degenen die het wilden wachtten gewoon tot net voor Kerstmis. De meeste congresleden waren naar huis gegaan, waaronder de meeste tegenstanders van het plan binnen het Congres. Het grote publiek wist noch gaf toen om obscure financiële wetgeving. Iedereen was te druk met denken aan de kerstman, feestjes en kerstdiner om te komen. En dus als kerstcadeau aan Amerika in 1913, een kleine groep mannen.. minder dan een wettelijk quorum in het Congres.. gleed door de Federal Reserve Act! Sindsdien heeft de economie van de Verenigde Staten voortdurend geleden onder die kerstmisdaad van verraad.

Ook in militaire aangelegenheden is het kerstseizoen altijd een gevaarlijke tijd. Dan is het waarschijnlijk dat we ons niet meer kunnen beschermen, kwetsbaar voor verrassingsaanval. Op 6 december 1941 woonden duizenden Amerikaanse militairen pre-Kerstfeesten bij in en rond Honolulu, Hawaï. Alles was vredig en het leven was goed. Er waren geen militaire waarschuwingen en alles was kalm. Het was tenslotte bijna kerst. Maar de volgende ochtend, zondagmorgen 7 december 1941, meer dan 2000 van die dienstdoende mannen verloren hun leven. Vanaf die dag is de naam “Pearl Harbor” voor altijd in de geest van elke Amerikaan geschroeid.

Ja, mijn vrienden, zo is het in het verleden geweest, en zo is het weer gegaan tijdens het vakantieseizoen 1981. We zijn deze keer bijzonder kwetsbaar omdat onze gebruikelijke vakantiezorg is verergerd door toenemende economische zorgen. Tijdens deze feestdagen zijn er niet één, maar drie grote crises in gang gezet. Alle drie helpen ze de wereld een stap dichter bij nucleaire oorlog één te brengen.

Mijn drie speciale onderwerpen voor deze audiobrief zijn:

Onderwerp 1 De Kerstcrises voor de nucleaire oorlog Eén Onderwerp 2 De American Space Shuttle Failure No. 2 Onderwerp 3 Een Nieuwe Schandaal Over Amerika's Verdwijnende Goud.

Onderwerp 1 Tijdens het vakantieseizoen 1981 van rond Thanksgiving tot nu toe hebben drie grote crises ons belegerd. Ten eerste waren er al die verhalen over de vermeende Libische "hitmen" gebogen op het vermoorden van topleiders van de Amerikaanse regering; ten tweede, er was het militaire geweld in Polen; en ten derde, zodra de wereld ogen waren geklonken op Polen, kwam Israël's illegale annexatie van de Syrische Golan Hoogten.

Aan de oppervlakte lijken deze drie crises misschien niet gerelateerd te zijn, maar ze zijn allemaal nauw verwant, mijn vrienden, en ze zijn niet wat ze lijken te zijn. Elk is een gevolg van het complexe geheime oorlogsplan van de gezamenlijke militaire junta van de Verenigde Staten en Israël!

Sinds begin voorjaar 1981 heb ik verslag gedaan van dit oorlogsplan. Het is het hersenkind van de Amerikaanse bolsjewieken en hun zionistische cohorten in Israël. Kort gezegd, het plan is om de wereld te verzwelgen in een wervelende cadron van crises zo wijdverspreid dat het onmogelijk zal zijn om een nucleaire oorlog te voorkomen.

De conflicten moeten geleidelijk escaleren tot de tijd rijp is. Dan zal er een Amerikaanse nucleaire eerste aanval op Rusland worden gelanceerd. De nucleaire oorlog zal zo uitbreken dat het een ongeluk lijkt te zijn. De Amerikaanse nucleaire strijdkrachten zullen zich niet realiseren dat ze de eerste schoten van een nucleaire oorlog afvuren. In plaats daarvan krijgen ze valse informatie die een volledige vergelding zal veroorzaken tegen een niet-bestaande Russische aanval! Ik heb hierover veel details gegeven in eerdere audio-brieven.

De prelude op de volledige nucleaire oorlog is gepland om oorlog in het Midden-Oosten te omvatten. In het gezamenlijke oorlogsplan van de Amerikaanse bolsjewieken en de Israëlische militaire planners is de oorlog in het Midden-Oosten de verantwoordelijkheid van Israël. In audiobrief nr. 68 heb ik de aandacht gevestigd op de manier waarop dit Israël het oog maakt van een groeiende orkaan van geweld.

De storm van crises blijft naar buiten groeien. Dicht bij Israël is het de hoogste prioriteit om alles in het werk te stellen om de zogeheten Vredesovereenkomsten van Camp David te vernietigen. Daarom werd de entiteit bekend als president Sadat van Egypte vermoord op 6 oktober. Ook de Camp David Akkoorden waren het echte doelwit in de Golan Hoogte annexatie. Daar kom ik later nog op terug.

De wervelwind van problemen heeft Libië nu in het westen en Polen in het noorden overspoeld. Binnenkort zullen we nieuwe opvlammingen van grote problemen zien ten oosten van Israël in Iran, en ten zuiden van Israël in Saoedi-Arabië.

Libië Crisis nr. 1

De eerste van de drie kerstcrises die uitbraken was boven Libië. Eigenlijk werden begin november de eerste proefballonnen over mogelijke Libische moordteams afgezweefd; maar pas rond Thanksgiving, het begin van het vakantieseizoen in Amerika, werd Libië plotseling het hoofdverhaal in Amerikaanse nieuwsberichten. Begin december werd ons verteld dat een groep van drie tot zes "hitmen" in de Verenigde Staten zouden zijn. Er werd beweerd dat ze de president en enkele andere topambtenaren van de regering wilden pakken. Men vertelde ons dat de dreiging het grootst zou zijn tot Kerstmis, en er was een grote vertoning van verhoogde veiligheid voor mogelijke doelen.

Tot nu toe is de vermeende Libische moorddreiging niet uitgevoerd, maar, mijn vrienden, dat betekent niet dat de Libische crisis voorbij is. In mijn laatste audiobrief nr. 69 meldde ik dat Libië's kolonel Khadafy geprogrammeerd kon worden om zich als een gek te gedragen. Dat is precies wat er nu wordt gedaan. U zult meer horen over de Libische crisis in de komende dagen. Als je dat doet, let dan goed op de bal. Khadafy wil zich waarschijnlijk wreken tegen de Verenigde Staten. Hij wil wraak voor de twee Libische jets die afgelopen augustus zijn neergeschoten, vermoedelijk door straaljagers van de supercarrier U.S.S. Nimitz.

Vrienden, de gecontroleerde grote media leveren ons een slimme dosis psychologische conditionering. Wat ze ons lijken te vertellen is: Pas op voor een mogelijke moord op top Amerikaanse ambtenaren, maar op het onderbewuste niveau, ze glijden in andere grote ideeën. Een idee is: Pas op voor Libische wraak van een soort voor de Nimitz aflevering van afgelopen augustus. Met wraak als excuus kan de Khadafy van Libië worden geprogrammeerd om bijna alles te doen en wat het ook is, het zal groot zijn en het zal ons dichter bij de nucleaire oorlog brengen.

Zoals ik al zei, is Libië in de meeste Amerikaanse geesten op de achtergrond geduwd. De Libische crisis heeft haar loop niet gezet, maar is wel opgewaardeerd door een schijnbaar grotere crisis.. de militaire klap in Polen.

Polen Crisis nr. 2

Al drie jaar proberen de oude bolsjewieken uit Rusland, die nu het Amerikaanse militaire beleid beheersen, in Polen revolutie te veroorzaken. Zij probeerden dit eerst door de Rooms-katholieke Kerk te ondermijnen. In audiobrief 37 in augustus 1978 waarschuwde ik dat er binnenkort onrust zou zijn in het Vaticaan. Er werd een poging gedaan om de katholieke kerk sterk anti-Russisch te maken in haar beleid. Nauwelijks een maand later stierf de pas gekozen paus, John Paul I, onverwachts. Hij was vermoord, zoals ik in audiobrief nr. 39 heb gemeld. Zijn opvolger, die bekend werd als Paus Johannes Paulus II, was de eerste niet-Italiaanse paus in 455 jaar, en hij kwam uit het onrustige Polen. De bolsjewieken binnen het Vaticaan die zijn verkiezing bedachten wilden alleen zijn potentieel anti-Russische imago, niet de man zelf; en dus werd hij ook door vergiftiging weggedaan en vervangen door een "dubbele" op 21 november 1978. De nieuwe "acteur paus" begon vervolgens een gestage stroom van harde verklaringen tegen vermeende Russische onderdrukking van Polen.

In januari 1979 meldde ik dat het plan van de Amerikaanse bolsjewieken om hun macht in het Vaticaan te gebruiken snel ging. Die maand gaf ik in audiobrief nr. 42 de details van het bolsjewistische plan om de zogenaamde "Pauselijke Revolutie" in Polen te starten. De sleutel tot dat plan was een bezoek van de acteur paus aan Polen de volgende mei. De zeer emotionele 900ste verjaardag van het martelaarschap van St. Stanislaus was om te worden gebruikt als de perfecte gelegenheid om revolutie te beginnen. De Russische en Poolse autoriteiten konden bijna op het laatste moment het plan van de paus voor de revolutie ontlopen. De Russische Inlichtingendienst kon de Bolsjewistische acteur paus vervangen door hun eigen "dubbele." Het Vaticaan stemde onmiddellijk in met een uitstel van een maand in de pauselijke reis. Dat elimineerde de emotioneel geladen sfeer van de oorspronkelijke datum, en de reis ging zonder enige hink.

Na hun Vaticaanse intriges voor het moment verijdeld, begonnen de Bolsjewistische planners hier in Amerika een andere route. Hun agenten in Polen begonnen te ageren voor een onafhankelijke vakbond die bekend stond als SOLIDARITEIT. Vroeger, toen de bolsjewieken zelf zowel Rusland als Polen onder controle hadden, zou een onafhankelijke vakbond ondenkbaar zijn geweest; maar dingen zijn veranderd en veranderen nog steeds in Rusland en Polen. Solidariteit werd in augustus 1980 door de Poolse regering goedgekeurd. De

bolsjewieken hier in Amerika hadden gehoopt dat de eis voor een vakbond charter op zich zou leiden tot confrontatie met de Poolse regering. Toen dat niet gebeurde, begon Solidariteit een meedogenloze drive van eisen, stakingen en meer eisen zonder op te geven.

Ruim een jaar geleden heb ik gewaarschuwd dat Solidariteit slechts één doel had en dat doel was, in tegenstelling tot beweringen, niet om de Solidariteitsklasse en het dossier te dienen, maar om ze te gebruiken. Solidariteit werd gecreëerd om de omstandigheden in Polen steeds slechter te maken totdat er een onvermijdelijke confrontatie met de regering tot stand kwam. Deze maand is het eindelijk gebeurd.

Op 12 december heeft de Solidarity-bestuursraad een referendum op nationaal niveau op 15 januari gevraagd. Het was om te beslissen, in feite, of de huidige regering van Polen zou worden toegestaan om verder te gaan op alle; en het hoofd van Solidariteit, Lech Walesa, werd geciteerd als: “Ik ben nu voorstander van confrontatie met de regering.” Solidariteit had de regering namelijk uitgedaagd om ofwel de greep op de macht te beperken ofwel te stoppen. Nauwelijks 24 uur later werd de staat van beleg in Polen afgekondigd.

Hier in de Verenigde Staten nieuwsberichten en officiële verklaringen maken de Poolse situatie zo slecht mogelijk lijken, hoewel het eigenlijk nu verlicht.

Vergelijking Polen-Libanon

Op belangrijke wijze, mijn vrienden, doet de huidige situatie in Polen mij denken aan wat er in 1958 in Libanon is gebeurd. Zoals u zich wellicht herinnert, was er een opflakkering van problemen op dat moment die leek te bedreigen de pro-westerse regering daar. President Eisenhower stuurde uiteindelijk de mariniers van de Verenigde Staten op het hoogtepunt van de crisis. De Libanese crisis van 1958 was groot nieuws hier in Amerika. De berichten hier hebben de indruk gewekt dat er een grote crisis is met wijdverspreid geweld en dat Libanon in evenwicht is. De staat van beleg werd in Libanon afgekondigd, net als twee weken geleden in Polen; en net als Polen vandaag was Libanon in 1958 onder een avondklok van zonsondergang.

Op basis van de belangrijke berichten in de media hier, werden de meeste Amerikanen laten geloven dat de crisis in Libanon in 1958 een virtuele schrikbewind was, maar, mijn vrienden, die indruk was verre van de waarheid. Het was het resultaat van opzettelijk overdramatisering door de media. Ja, er was een soort crisis, dat was veel waar, maar de kern van de waarheid was alles behalve verloren onder de bange tactieken en de rapporten van de gecontroleerde grote media hier in de Verenigde Staten. Ik denk dat het de moeite waard is om een paar momenten te beschrijven wat er echt in Libanon in 1958 gebeurde en hoe een valse foto van het alles werd geschilderd door de Amerikaanse media omdat Vandaag vindt dezelfde soort overdramatisering plaats in de verslagen over Polen; en als wij Amerikanen er voor vallen, zullen we een stap dichter bij de nucleaire oorlog worden gesleept.

Mijn eigen betrokkenheid bij de crisis in Libanon in 1958 begon kort voordat er een gevecht was uitgebroken. Ik was in de privé-praktijk hier in Washington op dat moment, maar ik was betrokken bij inlichtingenwerk vele jaren eerder. Van tijd tot tijd werd ik opgeroepen om inlichtingenactiviteiten te ondernemen, waarbij ik gebruik maakte van mijn burgerlijke status als dekmantel.

De crisis in Libanon was een van die tijden. Ik werd gecontacteerd door een agent van de CIA en vertelde dat er een dreigende crisis aan het ontstaan was in Libanon. Ik kreeg een briefing over de situatie, voor zover de agent het had kunnen oplossen. Er waren aanwijzingen dat een volledige burgeroorlog een mogelijkheid was. De Amerikaanse regering wilde dat voorkomen,

mede vanwege de zeer grote investeringen in Libanon door Amerikaanse zakelijke en bancaire belangen. De agent had me benaderd omdat ik Libanon kende. Ik was er al eerder geweest.

Mijn missie was om daarheen te gaan en een manier te vinden om de crisis te ontmantelen. Tegen de tijd dat ik daar aankwam, waren er spanningen aan het ontstaan tussen de twee oppositieleden in Libanon. De fundamentele onenigheid tussen hen had te maken met Egypte's toenmalige president Nasser. Nasser wilde dat de Arabische wereld alle overblijfselen van het Westerse kolonialisme zou verenigen en weggooien. Om dat te doen had hij zich naar het oosten gekeerd voor hulp, naar Rusland. Nasser's oproepen aan zijn Arabische broers waren zeer krachtig. In Libanon leidde dit tot een conflict tussen een pro-Nasser-fractie en een anti-Nasser-groep die de voorkeur gaf aan de status quo. Het was een conflict tussen minderheden. Het merendeel van de bevolking van Libanon was niet actief betrokken bij deze situatie. Zelfs zo droeg het de zaden van echte problemen als het toegestaan om uit de hand te lopen.

Het conflict bestond voornamelijk uit ontvoeringen, zowel echte als geruchten; sabotage van wegen met olie en nagels; en bedreigingen en tegendreigingen die uit oude familie vetes. Er waren ook een paar verspreide sluipschutters, en sommige geruchten van marteling, maar die werden nooit bewezen dat hebben plaatsgevonden. Er zijn geen veldslagen geweest. Het echte probleem was een groeiende sfeer van angst en wantrouwen.

Libanon heeft nooit een permanent leger van enige betekenis in stand gehouden. Daarom heeft de toenmalige president van Libanon de Verenigde Staten om hulp verzocht bij het handhaven van de orde in Libanon. President Eisenhower reageerde door de mariniers te sturen.

Aangezien ik toen al in Libanon was, ging ik naar het strand om de landing te bekijken. De landing door de mariniers was totaal zonder oppositie en geheel vreedzaam. In feite, toen Mariniers aan land wadden werden ze begroet op het strand door jonge peddlers die Coca-Cola havikken; maar voor de publieke consumptie hier in Amerika, werden dergelijke scènes uit de televisie en fotografische nieuwsberichten bewerkt. In plaats daarvan werd de situatie dramatisch. De Amerikaanse nieuwsagentschap fotografen en TV-ploegen kregen groepen mariniers om te poseren in dramatische dreigende gebaren. Ze richtten hun wapens op denkbeeldige vijanden, en in sommige gevallen zelfs ontslagen om de media bemanning te behagen. Burgers stonden op het strand te kijken... nadat ze weggeduwd waren van camerabereik. Sommigen namen camera's om foto's te maken van de gebeurtenissen, maar ze kregen bruusk te horen dat hun camera's in beslag zouden worden genomen als ze foto's namen.

Ik verbleef in de AUB Club, en een avond daarna was ik aan het eten. Terwijl ik van mijn kibbeh genoten had, werd ik me bewust van een ongewoon gesprek tussen twee mannen aan de volgende tafel. De ene was verslaggever voor de Associated Press, de andere was zijn redacteur, dat wil zeggen zijn baas. De verslaggever had een verhaal geschreven over de situatie in Libanon, en de AP-redacteur vertelde hem hoe hij wilde dat het veranderde. Hij ging er regel voor regel doorheen van begin tot eind. Toen ik afluisterde, kon ik zien dat het oorspronkelijke verhaal van de verslaggever accuraat en eerlijk was. Hij meldde bijvoorbeeld dat de enige bedreiging die de mariniers tot nu toe hadden ondervonden diarree was totdat ze geleerd niet te drinken het water. Hij beschreef ook hoe de mariniers veel van hun tijd doorbrachten op het strand, met het lezen van romans en het aanschouwen van de mooie meisjes in bikini's. En, mijn vrienden, zo was het echt. Ik heb het zelf gezien. Maar de redacteur was niet blij met dat waarheidsgetrouwe nieuwsverhaal. In plaats daarvan gaf hij de verslaggever instructies hoe hij het moest herschrijven om een andere versie te geven door dramatische woorden te gebruiken. Hij sloeg woorden uit, verwijderde zinnen, veranderde woorden, voegde zinnen toe, herschreef alinea's. Tegen de tijd dat hij klaar was, had de

redacteur het verhaal van de verslaggever verdraaid in een verhaal dat een beeld schetste van geweld, marteling en een oorlogsachtige sfeer die niet bestond.

Na deze media-verstoringen in de loop van de tijd te hebben gezien en gehoord, ging ik verder over mijn zaken. Uiteindelijk werd de crisis in Libanon eenvoudigweg opgelost door de dollardiplomatie. Door 15 miljoen dollar uit te betalen onder de leiders van de zogenaamde strijdende partijen, heeft de Amerikaanse regering het conflict uitgebannen. Zoals een leider van de partij me vertelde nadat de schikkingsovereenkomst was bereikt, citaat: “Voor nog eens $15 miljoen dollar zou ik een nieuwe oorlog beginnen.”

Toen ik terugkwam uit Libanon was ik verbaasd te horen dat mijn familie en vrienden zich zorgen maakten om mij. Ze wisten niet wat ik moest doen, maar ze wisten dat ik naar Libanon was gegaan... en ze hadden voor mijn leven gevreesd. Toen ik de krantenknipsels las die ze voor mij bewaard hadden, kon ik zien waarom. De media hadden inderdaad een totaal verkeerd beeld van de situatie in Libanon geschetst. De Amerikaanse grote media hadden bewust hun rapporten verdraaid, zelfs ronduit leugens verteld om te overdramatiseren.

Mijn vrienden, hetzelfde gebeurt er nu in de verslagen hier in Amerika over de Poolse situatie. De gecontroleerde grote media, die hand in hand werken met onze bolsjewistische regering, grijpen als gieren op elk stukje negatief nieuws... elk lelijk gerucht dat ze kunnen opdringen. Elke onbevestigde verklaring, speculatie en regelrechte leugens van de bolsjewieken hier.. dit alles om de indruk hier in Amerika van een extreme crisis en onmenselijke onderdrukking in Polen te creëren. De Amerikaanse bolsjewieken proberen Rusland te dwingen Polen binnen te vallen. Ondertussen zijn ze zo gefrustreerd dat ze ons proberen te overtuigen dat we de staat van beleg moeten beschouwen als hetzelfde als een Russische invasie. Kun je je dat voorstellen?

Stoer gepraat door de Reagan entiteit maakt de zaken erger en banger niet-bolsjewistische regeringsambtenaren hier in Washington; en avond na nacht op het nieuws horen we een drumbeat van Polen, Rusland, Polen, Rusland, Polen en Rusland. We worden gehersenspoeld voor oorlog, mijn vrienden; en zoals in alle hersenspoelingen, feiten zijn niet belangrijk. Het is alleen de impact die telt en de perceptie!

Dit alles wil niet zeggen dat de situatie in Polen niet ernstig is of dat er geen crisis is. Natuurlijk is er een crisis. Toen de zogenaamde Solidariteitsunie meer dan een jaar geleden in Polen werd opgericht, heb ik gemeld dat het hele doel ervan was om een dergelijke crisis op gang te brengen. De bolsjewieken hier die hebben bijgedragen aan de vorming van Solidariteit in Polen, gebruiken de crisis om het toneel van een thermonucleaire oorlog tegen Rusland verder te helpen bepalen.

De huidige situatie in Polen lijkt voorlopig niet meer te zijn, maar een revolutie is essentieel om de Russische interventie te kunnen voeren, wat op zijn beurt een van de voorwendselen zal zijn voor de komende oorlog. En dus zijn de bolsjewieken hier weer aan het werk binnen het Vaticaan, en nu controleren ze het! Als de Amerikaanse bolsjewieken hun zin krijgen, dan staat er in Polen een nieuwe versie van het plan van de paus voor de revolutie aan de horizon. De paus en Polen zijn al dagelijks in het nieuws verbonden.

Golan Heights Annexation Crisis Nr. 3

Het nieuws van de staat van beleg in Polen bereikte het westen begin zondag 13 december. De volgende dag lanceerde de regering van begin Israël de derde kerstcrisis. Op die dag kondigde de Israëlische regering haar verrassingsbeslissing aan om de Golan Hoogten te annexeren.

De Golan Hoogten liggen langs de noordoostelijke hoek van Israëls grens met Syrië, en zijn Syrische grondgebied. Ze zijn bezet door Israëlische troepen sinds de oorlog van 1967 en meer

recentelijk door Israëlische civiele nederzettingen, maar onder elke regel van internationaal recht behoort het gebied Golan Heights tot Syrië. Zoals altijd verdedigde de regering van Begin haar handelingen in arrogante zelfingenomen bewoordingen, omdat zij een bespotting maakte van de rechtsstaat!

Wereldwijd was de reactie een universele veroordeling van Israël, en binnen Israël zelf was er ook bittere kritiek.

Op 18 december kondigden de Verenigde Staten aan dat zij de zogenaamde nieuwe strategische samenwerkingsovereenkomst met Israël “onbepaald” zouden opschorten. In antwoord daarop heeft Israël de nieuwe overeenkomst met Amerika geheel geannuleerd. In onderlinge overeenstemming achter gesloten deuren slaan de Verenigde Staten en Israël een arm-lange pose in het openbaar. Dit is om Israëls handen te bevrijden om later zonder terughoudendheid te handelen.

Eerder deze week vatte de voormalige Israëlische premier Rabin het samen met de woorden:

“De Golan Hoogten invoegen is het begin van het einde van Camp David.”

Rabin nam ontslag als premier op 7 april 1977, omdat hij geen deel wilde uitmaken van de oorlogsplannen die vervolgens ontwikkeld werden.

Het gezamenlijke oorlogsplan van de Amerikaanse bolsjewieken en de zionisten in Israël is nog steeds op schema, mijn vrienden. Ze schieten op oorlog in het Midden-Oosten om uit te breken voor het einde van de zomer 1982! Van daaruit zijn ze stap voor stap van plan het conflict te laten escaleren met andere crises die wereldwijd blijven toenemen. Het kan nog veel meer maanden daarna, maar ze zijn ervan overtuigd dat ze hun uiteindelijke doel zullen bereiken.. thermonucleaire oorlog door de Verenigde Staten tegen Rusland. Dat is waar de kerstcrisis van dit kerstseizoen om draait, mijn vrienden.

Onderwerp 2.. Toen ik audiobrief nr. 69 begin vorige maand op 8 november, Amerika wachtte op de tweede ruimte shuttle missie te worden gelanceerd. NASA vertelde het publiek dat een missie van 5-1/2 dagen gepland was, maar ik meldde dat het echte plan was voor een ingekorte vlucht. Een mogelijkheid die nog steeds overwogen werd was het afgebroken startplan dat ik vijf maanden eerder had onthuld in audiobrief nr. 65; maar in mijn Last Minute opmerkingen vorige maand meldde ik dat er ook een ander plan was opgedoken bestaande uit een afgekorte baanmissie. Vier dagen later net na 10:00 uur. 12 november vond de tweede lancering plaats vanuit Cape Canaveral, Florida, en die middag slechts zeven uur na de lancering werd aangekondigd dat de vlucht zou worden afgebroken. Het geheime plan voor een verkorte missie was in uitvoering. Als excuus deed NASA alsof een defecte brandstofcel verantwoordelijk was.

Vrienden, de verkorte ruimteshuttle missie van vorige maand was de erfenis van de totale ramp die de eerste shuttle vlucht in april overspoelde. Afgelopen april en vorige maand zagen en hoorden we geen deel van de echte shuttlevlucht behalve de start van Florida. De ramp met Columbia afgelopen april was zo verpletterend en de NASA doofpot zo uitgebreid dat ik mijn hele audiobrief nr. 64 aan dat onderwerp wijdde. Dezelfde theatrale technieken die gebruikt werden om het publiek voor de gek te houden afgelopen april werden vorige maand weer gebruikt dus ik zal niet nog eens op dat alles ingaan, maar ik wil wel dat je weet wat het militaire shuttle team vorige maand probeerde te doen en hoe het uitdraaide.

Afgelopen april zagen we de shuttle “Columbia” opstijgen vanuit Florida.. maar het was een andere shuttle genaamd de “Enterprise” die landde in Californië. De Enterprise was opnieuw gelabeld voor bedrog.

De Enterprise was een speciale shuttle, in tegenstelling tot de Columbia of de drie andere shuttles die in het geheim bestaan. De Enterprise was een trainingsshuttle met een laadruimte gevuld met raketbrandstoftanks. De Enterprise kon korte suborbitale vluchten maken... maar dankzij de brandstoftanks kon hij geen lading vervoeren.

In het kielzog van de geheime ruimteshuttle ramp afgelopen april, de militaire shuttle planners stuurden de “Enterprise” naar Florida, zoals ik in audiobrief nr. 65. Oorspronkelijk probeerden ze gewoon tijd te winnen. Maar de tijd gaat snel voorbij omdat de Amerikaanse bolsjewieken op een versneld tijdschema staan om oorlog te voeren! Er braken argumenten uit tussen de militaire shuttleplanners over het oorspronkelijke plan om een lancering weg te gooien om de schijn op te houden. Er werd een plan bedacht om de Enterprise vorige maand te gebruiken voor een militaire missie.

In audiobrief nr. 69 meldde ik dat een zogenaamd computerprobleem een belangrijke factor zou zijn in de doelbewust verkorte tweede shuttle vlucht. Zeker, de avond voor de lancering was er een plotselinge golf van activiteit op Cape Canaveral. Een data processing module aan boord van de shuttle, dat wil zeggen, deel van zijn computersysteem.. was misdragen. We hoorden dat er een vervanger binnenkwam, en we zagen werklui haasten om iets aan boord van de shuttle te installeren. Het gebeurde allemaal letterlijk op het laatste moment, net voordat de grote externe tanks begonnen te worden geladen met raketbrandstof.

Vrienden, de laatste drukte op Pad 39-A die avond van 11 november was niet om een computermodule te laden zoals ons werd verteld. In plaats daarvan werd speciale fotoverkenningsuitrusting geïnstalleerd in het achterste dek van het bemanningscompartiment. Het was geregeld om uit de twee ramen te kijken. De Enterprise kon geen satelliet vervoeren in haar vrachtruimte, zoals ik al zei, dus in plaats daarvan werd de Enterprise zelf een spionagesatelliet. Het geïmproviseerde spionageapparaat in het achterdek van de bemanningsruimte was niet zo goed als dat van een gewone spionagesatelliet, maar de militaire planners hier zijn wanhopig.

Het zal binnenkort vier jaar zijn dat Rusland alle Amerikaanse spionagesatellieten vernietigde met haar vloot Killer Satellites. Het militaire shuttleteam hoopte vorige maand “verrassing” te gebruiken om tenminste een beetje verkenning over Rusland te krijgen. De Russen zouden de Enterprise als geen bedreiging beschouwen omdat ze niets in hun vrachtruimte kon vervoeren. NASA deed ook alles wat het kon om de Russen te overtuigen dat een niet-bedreigende baan vorige maand gebruikt zou worden. Uiteindelijk werd de lanceertijd verschoven met ongeveer 2 1/2 uur op de ochtend van 12 november. Dat was bedoeld om het moeilijk te maken voor Russische Kosmos Interceptors om hun banen te herschikken om de Enterprise aan te vallen.

Dit laatste item, mijn vrienden, weerspiegelt een dodelijke Intelligentie fout gemaakt door het Amerikaanse militaire shuttle planning team. Ze weten van de Russische kosmosonderschepping, de Killer Satellites. Ze weten ook van de eerste generatie kosmosferen, Russische Levitatieve Wapenplatforms. Beiden werden voor het eerst ingezet ongeveer vier jaar geleden. De Amerikaanse planners weten dat de ruimteshuttle de eerste generatie kosmossen kan ontvluchten, daarom geloven ze dat de rondvliegende kosmos interceptors de grootste bedreiging voor de shuttle zijn.

Wat ze tot nu toe niet weten is dat Rusland nu een kleine vloot van semi-experimentele tweede generatie kosmospheres heeft. In april waren er zeven in werking. Nu zijn er minstens acht. Deze nieuwe kosmospheres genaamd “Super Heavies” of “Jumbos” kunnen onze ruimteshuttle ontvluchten en verdrijven. De Russen gaven NASA een spectaculaire hint over hun bestaan in april, zoals ik in audiobrief nr. 64 heb beschreven.

Sommigen van Amerika hebben het correct geïnterpreteerd, maar de bolsjewieken hier die het Amerikaanse ruimteprogramma beheersen, weigeren het te geloven. Ze leggen de fragmenten van Intelligence weg over de nieuwe Russische Jumbo kosmospheres en garanderen daarmee hun eigen mislukking.

Toen de “Enterprise,” Columbia herlabeld, vertrok uit Florida vorige maand waren er geen menselijke piloten aan boord. Het was een zelfmoordmissie. De Enterprise volgde een ontwijkende, bochtige lancering, net als de Columbia in april vorig jaar. Hij ging ver naar het noorden richting een nabijgelegen poolbaan. Toen het Rusland overstak... zou de Enterprise ondersteboven staan... met zijn spionnencamera die naar beneden staarde door de ramen van het bemanningscompartiment. Vijf Jumbo-kosmosferen waren bij de hand en hielden de shuttle in de buurt, terwijl hij naar de baan klom; maar toen zij Moskou op de hoogte brachten van de koers die het volgde, werd hen verteld niet te schieten. In plaats daarvan werden de Russische Ballistische Raketten Verdedigingskrachten gewaarschuwd. De Russen weten dat er oorlog komt en ze besloten om de shuttle te benaderen als een testoefening.

Bijna twee jaar geleden meldde ik dat Rusland zich voorbereidde op de invoering van een nieuw anti-ballistisch raketsysteem. Het is gebaseerd op geladen deeltjesbundelwapens afgevuurd van gewijzigde supersonische TU-144 Jet Transports. Op 12 november werd een eskader van TU-144s geplooid om de Enterprise te onderscheppen en neer te schieten. De Jumbo kosmosferen bleven de shuttle van een afstand als back-up als de TU-144s zou moeten falen..maar ze niet gefaald. De Enterprise is vanuit het noorden naar beneden gesleurd over het strategische schiereiland Kola. Toen het over de Witte Zee stak... begonnen de grote straaljagers met hun straalwapens op de shuttle te schieten. De derde straal brak door het midden van de shuttle en brak in tweeën net achter het bemanningscompartiment en viel uit elkaar.

Hier in de Verenigde Staten ging NASA door met zijn gemaakt-voor-televisie ruimtefilms en volgde het vooraf geplande script voor een verkorte missie. Ze wisten binnen een uur na de lancering dat de Enterprise vernietigd was. Na kennis te hebben genomen van de Russische plannen van april vorig jaar om een internationaal incident met een neergestorte shuttle te creëren, wilden ze de vlucht in de ogen van de wereld snel voltooien.

De shuttle landing op Edwards Air Force Base, Californië, op 14 november was een herhaling van de show die we afgelopen april zagen. En als ik zeg “herspelen” mijn vrienden, ik meen het letterlijk. Die lange afstandstelefoto’s van de shuttle die binnenkwamen uit de stratosfeer waren dezelfde als die we in april zagen. NASA voerde alleen videobanden van de lange afstandscènes van april tot de netwerken en voegde er een nieuw verhaal aan toe. Het enige deel van de landing die vorige maand live was, was het terminal gedeelte dat vanaf de grond te zien was. De shuttle die we land zagen, mijn vrienden, was een van de geheime nieuwe shuttles van White Sands. Het was op de hoogte gebracht door de lancering 747 vliegtuigen, versterkt tot een bescheiden snelheid en hoogte door een paar vaste brandstof booster raketten en vervolgens naar beneden gesjoemeld om de menigte te verrukken.

NASA zegt dat ze de derde shuttlevlucht voor maart 1982 plant... over drie maanden. En, vrienden, deze keer kan de lancering op tijd plaatsvinden of er dichtbij. Het gênante dilemma van wat we met de Enterprise moeten doen is nu voorbij.

Nu een nieuwe shuttle, de derde die we hebben gezien met de naam “Columbia” erop, is op Cape Canaveral. De vrachtruimte wacht op een nieuwe geheime militaire loonlading. Vrienden, deze shuttle is aangepast. Het is gewapend voor de strijd in de ruimte, maar de bolsjewistische militaire planners hier weigeren te begrijpen wat ze werkelijk tegen.. en dus op Cape Canaveral is er nu een andere tragedie in de maak!

Onderwerp 3.. Al acht jaar lang hebben de krachten die hier in Amerika zijn een black-out op de bedekte het goudschandaal rond Fort Knox in onze zogenaamde vrije pers gehouden, maar buiten de Verenigde Staten is er een nieuwe toename van journalistieke interesse in wat er gebeurd is met ons goud. In tegenstelling tot de gecontroleerde Amerikaanse grote media, zijn sommige buitenlandse journalisten weer begonnen vragen te stellen, en sommige van hen houden niet van de antwoorden die ze krijgen van het Amerikaanse ministerie van Financiën.

Eerder deze maand in zijn nummer van 15 december 1981 publiceerde een nationaal verspreide tabloid The Globe een coververhaal over ons vermiste goud. Het werd op de juiste manier aangeduid als “66-miljard dollars in goud verdwenen uit Fort Knox.”

De Globe verschijnt op kiosks en supermarkten en drogisterijen in de Verenigde Staten, maar de redactionele controle ligt buiten de Amerikaanse black-out, in Canada. Twee weken geleden verscheen er op zondag 13 december een nog harder geslingerd artikel in Engeland in The Sunday Express of London. Het werd getiteld: “United States Probes Fort Knox Robbery.” Het artikel, geschreven door correspondent David Markham, begint, citaat:

“De Amerikaanse Gold Commission in Washington zal deze week een onderzoek beginnen naar schatkistdocumenten om te beslissen of 7000 ton goud, genoeg om 300 vrachtwagens te vullen, is gestolen uit Fort Knox, ’s werelds grootste en meest beschermde bullion store.”

Het artikel bekijkt dan de basiskosten die ik samen met mijn vriend Mr. Edward Durell heb gemaakt, en het vermeldt dat de Schatkist probeert onze kosten te weerleggen door bepaalde documenten aan de Gold Commission te verstrekken. Het artikel gaat dan over de vraag van de ontbrekende 165 miljoen ounces van Fort Knox goud waar ik in het voorjaar van dit jaar over rapporteerde. Als u zich dat herinnert, heb ik al mijn luisteraars dringend verzocht om Mailgrams te sturen naar de entiteit President Reagan afgelopen voorjaar, die eiste dat dit onmiddellijk onderzocht zou worden. Gebaseerd op opvallende conflicten tussen de eigen documenten van de Schatkist verdween deze onthutsende hoeveelheid goud van 1961 tot 1971 zonder spoor.

Degenen die het afgelopen voorjaar deden zoals ik vroeg, kregen jullie eigen bewijs dat deze regering, net als de voorgaande, op de Gouden Schandaal zit. Ze blijven het verdoezelen, en de antwoorden die je ontving beantwoordden de vraag van de ontbrekende 165 miljoen ons van Fort Knox goud niet.

Het artikel van London Sunday Express dat ik zojuist noemde, richtte zich op die geweldige hoeveelheid vermist goud. Ze vroegen het ministerie van Financiën om het uit te leggen, en nu luisteren naar het ongelooflijke antwoord dat ze kregen. Wederom uit het artikel citeren:

"Op het ministerie van Financiën in Washington zei Jerry Nisenson, adjunct-directeur Gold Market Activities: ’We hebben de claims van dr. Beter en zijn aanhangers onderzocht en we beweren dat het goud niet gestolen was. Er is geen doofpot, ze hebben onze boeken verkeerd begrepen, het goud werd verfijnd tot Beter goud en die ons ging net de schoorsteen in."

Vrienden, als iemand die verklaring doorslikt, dan geef ik het op. Driehonderd (300) truckladingen goud gingen de schoorsteen in?? Als het dat wel was, dan had genoeg goudstof uit de lucht moeten komen om New York te goudplaten.

Het ministerie van Financiën van de Verenigde Staten blijft de cover-up van wat The London Sunday Express artikel zegt, citaat: “zou neerkomen op de grootste diefstal in de criminele geschiedenis.”

Mijn vrienden liegen, en omdat ze liegen weigert het goudschandaal rond Fort Knox te sterven. Men zou kunnen denken dat de krachten achter het doorzoeken van Fort Knox zich

een tijdje onder de omstandigheden willen gedeisd houden; maar nee. Degenen die het Fort Knox goud hebben gestolen zijn tot nu toe krachtig genoeg geweest om het geheim te houden. Ze zijn zo arrogant dat ze geloven dat ze nooit gestopt kunnen worden, en dus maken ze nu de misdaad samen met een nieuwe Fort Knox-achtige gouddiefstal! Het gaat nu door terwijl ik deze woorden zeg. Het doelwit is het ministerie van Financiën in New York. Het New Yorkse kantoor is de op één na grootste opslagplaats voor goud. Na succesvol beroofd Fort Knox, dat is de grootste bewaarder, de New Yorkse Accordance Office is de volgende in lijn.

Eind oktober verspreidden geruchten in New York dat de zogenaamde Reagan regering van plan was het Accijnskantoor te sluiten. Om die reden, zeiden de geruchten dat het goud daar misschien verplaatst zou worden en meegenomen naar de West Point Depository in de Hudson River uit New York. Een artikel over het werd gepubliceerd in de New York Daily News voor 27 oktober 1981. De schatkist heeft het allemaal ontkend, en zegt dat er geen goudtransporten uit het New Yorkse kantoor op handen waren. Maar zoals gewoonlijk, mijn vrienden, ze logen.

Om 22:00 uur. Zaterdagavond 7 november 1981, een geheime vergadering begon bij het New Yorkse Accijnsbureau. De aanwezige leden waren: Donna Pope, directeur van de Munt; Dr. Alan Goldman, adjunct-directeur van de Munt; James Edwards, officier van de West Point Depository; medewerkers van het New Yorkse Accijnskantoor, en anderen. De hele groep bleef vannacht bij het Accijnsbureau. Toen om 5:00 uur de volgende zondagmorgen, 8 november, vertrokken ze. Ze begeleidden de eerste geheime lading goud uit het New Yorkse Accijnskantoor 'vermoedelijk' op weg naar de West Point Depository. De zending bestond uit vier (4) vrachtwagens met een totaal van 2,18 miljoen ounces. Sindsdien zijn de transporten zo blijven doorgaan. Elke zending vertrekt in het holst van de nacht in uitgebreide geheimhouding. Iedereen bij het kantoor die van de zendingen afweet, is gezworen om er geheim over te houden. Ondertussen wordt de goudvoorraad er snel uitgeput.. vier (4) trekker-aanhanger ladingen per keer. Ik kan melden dat zendingen van vier vrachtwagens elk het New Yorkse kantoor verlieten op 10 december en 11 december. Het totaal bedroeg 144 slips met 80 bars elk, of meer dan 11.500 bars in totaal meer dan 4-1/2 miljoen ounces. Extra zendingen van vier vrachtwagens werden elk gepland voor 17 en 20 december volgens mijn laatste informatie. Er is een gekke haast om alle zendingen te voltooien voor het einde van het jaar! De medewerkers van het New Yorkse kantoor die dit alles zien gebeuren krijgen het excuus dat dit wordt gedaan, citeer "om veiligheidsredenen," maar dat is belachelijk, mijn vrienden.

Ondanks de veiligheidsproblemen bij het Bureau voor officiële publikaties waarover ik het in het verleden heb gehad, is de veiligheid in West Point enorm inferieur. De West Point Depository is nooit ontworpen voor goud Bullion bewaring. Het is vooral voor de opslag van centen. Het is niet ontworpen als een fort zoals het New Yorkse kantoor. Er is geen goudkluis in West Point. Er zijn geen ijzeren poorten, geen tralies, geen militaire bewakers; en in tegenstelling tot het New Yorkse kantoor dat in Lower Manhattan is gevestigd, is de West Point Depository geïsoleerd, volledig geïsoleerd. Alles kan daar gebeuren en niemand zou het weten.

Het punt is dit, mijn vrienden: het goud wordt zogenaamd in het geheim verplaatst naar een locatie zonder voldoende opslagfaciliteiten en met zeer lage beveiliging. Met andere woorden, het wordt gemakkelijk gemaakt om te stelen; en, mijn vrienden, ik heb al voorlopige berichten ontvangen dat een deel van dit goud al is begonnen met het gaan naar andere plaatsen dan de West Point Depository!

Ondertussen wordt het economische nieuws dag na dag somberder. Amerika's economie, ooit de sterkste ter wereld, valt uit elkaar. De Amerikaanse dollar, ooit zo goed als goud, verschrompelt voor onze ogen. In de schijnreactie geven onze leiders ons niets anders dan

theorieën, retoriek, politieke grootspraak en hypocrisie. Ze blijven de oorzaken van onze economische ellende verhullen.

Tot nu toe heeft de zogenaamde Reagan regering zich vooral schuldig gemaakt aan het verbergen van de diefstallen van Amerika's goud, maar nu maken ze hun schuld nog groter. Een nieuw schandaal van gouddiefstal is aan het brouwen bij het New Yorkse Accord Office. De entiteit Ronald Reagan doet alsof hij boos is over vermeende mishandeling van het Poolse volk en toch beledigt hij zijn eigen volk op vele manieren!

Last Minute-overzicht

Nu is het tijd voor mijn Last Minute Samenvatting. Mijn vrienden, de kerstcrises met Libië, Polen en de Israëlische annexatie van de Golanhoogten van Syrië hebben ons een stap dichter bij de nucleaire oorlog gebracht. De voorbereidingen voor de oorlog gaan door, waarbij de ruimteshuttle en vele andere geheime ontwikkelingen betrokken zijn. De gebeurtenissen versnellen. Onder deze omstandigheden wil ik graag wat opmerkingen maken over de toekomst van mijn audiobrief Intelligence-rapportserie.

Zoals u weet, heb ik mijn audiobrief als maandelijks verslag op cassettebandje in juni 1975 gestart. Bijna twee jaar geleden, in februari 1980, werden mijn bandverslagen onderbroken door een bijna fatale hartaanval. Bij de genade van God heb ik genoeg hersteld om mijn audiobrief rapporten vier maanden later in juni 1980 te hervatten. Sinds die tijd is mijn gezondheid verder verbeterd en vandaag voel ik dat het in wezen weer normaal is, en toch heb je waarschijnlijk gemerkt dat ik deze dagen niet meer de audiobrief op een echt maandelijkse basis opnemen. Dit is niet omdat ik fysiek niet in staat ben om het te doen; in plaats daarvan is het omdat de gebeurtenissen die plaatsvinden achter gesloten deuren herhaaldelijk vertraagd zijn in het komen tot uitvoering. In plaats van een gedeeltelijk verslag te doen, heb ik gewacht om u het volledige verhaal te geven; maar nu we dichter bij de oorlog komen, worden de gebeurtenissen versneld.

Sommigen van jullie hebben me gevraagd vaker rapporten vrij te geven. Velen van u hebben ook aangegeven dat u geïnteresseerd bent in het ontvangen van een bepaald soort gedrukt verslag en ik kan niet negeren dat door de huidige recessie steeds meer mensen die geïnteresseerd zijn het gevoel hebben dat ze zich geen cassetteband meer kunnen veroorloven. Tegelijkertijd worden wij ook in dit stagflatietijdperk door steeds hogere kosten onder druk gezet. Ik heb goed nagedacht over hoe ik aan deze nieuwe behoeften kan voldoen en ik geloof dat de tijd gekomen is voor een nieuwe fase in mijn audiobrief Intelligence rapport programma.

In deze nieuwe fase zullen mijn cassettebandverslagen minder frequent worden voortgezet en zullen ze vergezeld gaan van een volledig nieuwe gedrukte nieuwsbrief die vaker zal verschijnen en minder duur zal zijn. Om specifieker te zijn, dit is wat ik voorstel te doen:

Eerst.. Mijn basis audiobrief cassette rapporten zal doorgaan maar op een minder frequente basis. Mijn huidige plan is om audiobrief nr. 71 volgende maand, januari 1982, en vervolgens kwartaal daarna.. dat wil zeggen, elke drie maanden. Als ik elke audio-letterband opneem, zal ik proberen me te concentreren op brede perspectieven en belangrijke basis nieuwe Intelligence.

Ten tweede hoop ik nu voor het eerst binnenkort een korte gedrukte nieuwsbrief te kunnen inhuldigen, om bekend te staan als de "audiobrief UPDATE." Mijn hoop is om het gedrukte Update rapport elke twee weken, behalve wanneer ik een tape, en twee vakanties per jaar.. dat wil zeggen, er zullen 20 gedrukte Update-emissies per jaar. Mijn gedrukte UPDATE

nieuwsbrief zal precies zijn wat de naam impliceert.. een snelle update over snelbrekende gebeurtenissen achter gesloten deuren.

De meeste basisachtergronden die je nodig hebt om komende gebeurtenissen te begrijpen, zijn al gepresenteerd in mijn 70 audiobrief tapes plus verschillende Audio Book tapes. Met de gebeurtenissen die nu versnellen, zal mijn gedrukte UPDATE nieuwsbrief u terug verwijzen naar deze informatie die al beschikbaar is; en op basis daarvan zal het u op de hoogte brengen van de laatste ontwikkelingen.

Abonnementsprijzen voor de nieuwe gedrukte UPDATE nieuwsbrief zal komen tot minder dan $10.00 voor drie maanden op dit moment in de Verenigde Staten en Canada. Er zullen ook sterk gereduceerde prijzen voor meerdere kopieën van een uitgave. Velen van jullie hebben me verteld dat jullie dit willen zodat jullie de waarheid sneller naar anderen kunnen verspreiden.

Je kunt je op drie manieren inschrijven:

(1) U kunt zich alleen abonneren op mijn audiobrief tape als u dat wenst, ontvangen kwartaal na nummer 71;

(2) Of u kunt zich slechts abonneren op de UPDATE-nieuwsbrief met een korting van zes (6) uitzonderingen gedurende het hele jaar;

(3) Of je kunt je op beide abonneren, die ik aanraad als je het je kunt veroorloven. Overigens zal de gecombineerde prijs van beide abonnementen. tape plus gedrukte UPDATE nieuwsbrief.. ongeveer hetzelfde zijn als de tape alleen in het verleden.

Voor degenen die mijn audiobrief hebben betaald boven nummer 71, zullen we natuurlijk billijke regelingen treffen om u tegemoet te komen.

Mijn vrienden, ons kantoor zal contact met u opnemen over de details van uw abonnement nadat ik volgende maand audiobrief nr. 71 heb opgenomen, maar voorlopig wilde ik dat u mijn gedachten kende en u een kans gaf om te reageren. Na veel nadenken en overleg met mijn medewerkers, denk ik dat deze nieuwe stap nodig kan zijn. Op deze manier denk ik dat ik je behoeften kan dienen zoals je ze aan mij hebt uitgedrukt. Ik geloof ook dat dit een manier is om je te helpen om het toenemende tempo van levens- en doodsgebeurtenissen bij te houden.

Laat me alles horen wat je denkt over dit nieuwe plan, direct met kaart of brief. Ik wil je reacties weten voordat ik mijn definitieve beslissing over het volgende maand in audiobrief nr. 71 aankondig. Om ervoor te zorgen dat ik uw berichten zo snel mogelijk, stuur uw kaarten en brieven naar mij op ons kantoor in Maryland. Het adres is:

P.O. Box 276 Savage, Maryland Zip 20763

Je mag je gedachten bij mij voegen met vernieuwing of andere orders, maar gebruik alsjeblieft een apart stuk papier.

Mijn vrienden, de gebeurtenissen versnellen en die gebeurtenissen leiden naar Kernoorlog Eén, maar mijn hoop en gebed is dat jij en ik het komende jaar samen kunnen werken om de Waarheid van onze Heer Jezus Christus een kans te geven in onze onrustige wereld. Als wij dat doen, dan zullen wij allen ons steentje bijdragen om 1982 een gelukkig, heilig en vreedzaam nieuwjaar te maken.

Tot de volgende keer, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 71

29 januari 1982

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 29 januari 1982, en dit is mijn audiobrief nr. 71.

Op woensdagmiddag 13 januari was er een zeldzame sneeuwstorm hier in Washington, DC regering kantoren en bedrijven gesloten vroeg om werknemers naar huis te laten gaan. Toen forenzen zich door de toenemende sneeuwstorm heen vochten, veranderde de hoofdstad van het land in een enorme file. De ergste jam van allemaal waren op de bruggen die over de Potomac rivier naar de nabijgelegen voorsteden in Virginia leidde. Automobilisten die over de sneeuwbruggen in bumper-tot-bumperverkeer zitten.

Slechts een paar honderd meter boven de met jam gevulde bruggen, jet vliegtuigen waren klimmen in de wervelende sneeuwstorm. De vliegtuigen vlogen van National Airport, naast de rivier, ten zuiden van Washington. Na de vereiste procedures draaiden de straaljagers zich om en keerden zich om over de Potomac rivier te blijven terwijl ze klommen.

Plotseling keken bestuurders op de brug van 14th Street, die het dichtst bij het vliegveld stonden, in horror op. Een blauwe, groene en witte jetliner schreeuwde uit de sneeuwstorm. Er was een oorverdovend gebrul; een rammeling van metaal dat de brug schudde; een reusachtige spat die het gladde ijs op de Potomac verbrijzelde; dan voor een geschokt moment, stilte; dan pandemonium als mensen uit hun gestalde auto's gegoten. Op de brug was er een grizzly scène van kapotte auto's. Een overspanning van 50 voet van de brug reling was verdwenen, en in de rivier onder de verbrijzelde resten van de jet liner waren snel zinken uit het zicht. Al snel waren er nieuwsberichten die het hele land door flashen. Een Air Florida Boeing 737, vlucht 90 naar Tampa, Florida, was neergestort op opstijgen van Washington's National Airport!

In de onmiddellijke nasleep van de tragedie, waren de nieuwsberichten gericht op de hartverscheurende menselijke interesse aspecten van de crash. We hebben keer op keer televisiescènes gezien van de geïmproviseerde reddingspogingen. Weinigen zullen snel vergeten die verdovende scènes van een paar waardevolle overlevenden die uit de ijzige Potomac rivier worden gevist. Miljoenen werden geïnspireerd door het heldhaftige omstanders die zijn eigen leven riskeerden door te zwemmen om een verdrinkende vrouw te redden. En, mijn vrienden, onze Heer Jezus Christus Zelf zal de grootste held van die dag belonen. Hij was de overlevende die keer op keer de reddingsring aan anderen gaf en daarna zichzelf ombracht. Hij was de man naar wie de entiteit President Reagan verwees de volgende dag in een toespraak in New York City. Zoals hij in de ware bolsjewistische-zionistische hoofdstad van de Verenigde Staten was, heeft onze vermeende president onze Heer Jezus Christus verkeerd geciteerd in de woorden "Grotere heerlijkheid heeft geen mens." De man die zijn leven gaf dat anderen zouden kunnen leven verdient toch een Beter grafschrift dan de zorg van een politicus over glorie. Wat onze Heer Jezus Christus werkelijk zei was: "Grotere liefde heeft niemand dan dit, dat een mens zijn leven voor zijn vrienden geeft." Dat is wat onze Heer Zelf bijna 2000 jaar geleden deed, en dat is wat de man in het water deed na de crash van de Air Florida vlucht 90.

Vrienden, de menselijke tragedie van de crash van vlucht 90 is van groot belang, maar als we nog meer tragedies willen vermijden die nog verder komen, moeten we verder kijken dan de menselijke belangenverhalen. We hebben antwoorden nodig op belangrijke vragen zoals:

Waarom was er die dag een vliegtuigongeluk? Waarom dat vliegtuig? En wat maakte het crash?

Wij worden ertoe aangezet te geloven dat wij op die vragen antwoorden krijgen; maar de ware antwoorden, mijn vrienden, verschillen sterk van wat jullie tot nu toe hebben gehoord!

De crash van Air Florida vlucht 90 was een vreselijke tragedie, maar het was ook meer dan dat. Het was ook bedoeld als waarschuwing voor bepaalde machtige kringen hier in de Verenigde Staten, en als zodanig was het geen geïsoleerd incident maar onderdeel van een veel groter patroon dat nu vorm krijgt.

Al vijf jaar is er een geheime oorlog gaande tussen de huidige heersers van Rusland en die van de Verenigde Staten. De geheime oorlog is ontwaakt en verzwakt, en nu wordt het weer warmer. In de lopende geheime oorlog is het nu Rusland dat het offensief aan het voeren. Nu de zekering op de Poolse tijdbom is gelegd, is het Kremlin nu tegen hun bolsjewistische vijanden aan het aanvallen. De geheime nieuwe Russische heersers proberen een boodschap te sturen naar de bolsjewieken, die hier in Amerika de macht hebben veroverd. De boodschap is: Oorlog betaalt niet. De Russen geven deze waarschuwing op vele manieren af die door de meeste burgers totaal niet worden vermoed.

Mijn vrienden, de Russen ontketenen opnieuw geofysische oorlogen tegen de Verenigde Staten en tegen sommige van onze bondgenoten. Een aspect van deze geofysische aanval is weeroorlog. De crash van Air Florida vlucht 90 werd veroorzaakt door het zwaar weer dat door de mens werd veroorzaakt. De Russen schieten ook waarschuwingsschoten over Amerika's boog met behulp van een ander onbewapend oorlogswapen. kunstmatige aardbevingen. De Russen zijn ook klaar voor aanval op een ander front.. de economie van Amerika en het Westen. Deze maand, januari 1982, heeft het Kremlin een prachtige economische coup gescoord. Voor het jaar is uit de hele economie van de Verenigde Staten zal kwetsbaar zijn voor een totale ineenstorting door Rusland!

In deze audiobrief wil ik u de details geven over het nieuwe Russische offensief dat nu gaande is. Ook ben ik van plan om elke maand weer te rapporteren via de audio-letterband serie. Op basis van de reactie van mijn opmerkingen in audiobrief nr. 70 vorige maand, ik denk dat dit is de beste manier die ik kan u toch dienen op dit moment. Ik zal daar meer over zeggen in mijn "Last Minute Summary."

Mijn drie speciale onderwerpen voor deze audiobrief zijn:

Onderwerp 1 De "Siberische Express" En vernieuwde Russische Geofysische Oorlogsstrijd Onderwerp 2 De Russische Geheime Economische Coup In Dollar Activa Onderwerp 3 De Verschuivende Allianties Voor Kernoorlog Een

Onderwerp 1 In zijn beroemde Liberty or Death speech van maart 1775 zei Patrick Henry enkele woorden die nieuwe betekenis hebben aangenomen in onze moderne tijd. Hij zei:

"Heren mogen schreeuwen, vrede, vrede, maar er is geen vrede; de oorlog is begonnen! De volgende storm die uit het noorden veegt zal de botsing van klinkende armen tot onze oren brengen!"

Vandaag de dag wordt in Washington gesproken over het bewaren van de vrede, maar vandaag, zelfs meer dan in Patrick Henry's dag, zijn de kreten van "vrede" een schijnvertoning. Er is een geheime oorlog gaande, en deze maand zijn er ongekende stormen vanuit het noorden binnengevlogen als onderdeel van die geheime oorlog.

Voor de Verenigde Staten als geheel is januari 1982 de zwaarste in de geschiedenis. De gegevens over lage temperaturen zijn door grote marges gebroken op talloze plaatsen van de

Canadese grens tot Florida. Er is sneeuwstorm op sneeuwstormen gestapeld om zelfs de noordelijke staten die gewend zijn aan sneeuw te verlammen, en in uitgestrekte gebieden van de zuidelijke Verenigde Staten zijn er historisch ongekende explosies van sub-nul arctische lucht geweest. Sneeuwstormen, sneeuwstormen, ijzel, bittere koude.. dat is het verhaal voor de oost tweederde van de Verenigde Staten dit januari.

Ondertussen, de westkust heeft voornamelijk geconfronteerd met een ander probleem.. betoveringen van ongelooflijke regenstormen veroorzaken gigantische modder glijbanen en vele doden. En tussendoor gevangen, hebben de Rocky Mountain staten hun eigen unieke problemen gehad. Er zijn hevige windstormen geweest met wind in sommige gebieden krachtiger dan de meeste orkanen. Een paar dagen geleden bereikte de wind een geweldige 140 mijl per uur in Noord Colorado.

De Nationale Weerdienst van de Verenigde Staten heeft een populaire bijnaam voor de herhaalde invasies van arctische lucht deze winter. Ze noemen het de “Siberische Express” en met goede reden. Noord-Siberië in de Sovjet-Unie is een van de koudste gebieden op de aarde. Dat is precies waar de supergekoelde lucht vandaan komt om door heel Noord-Amerika te stromen; en, mijn vrienden, het is hier gestuurd door weersveranderingstechnieken!

De basiswapens van Rusland voor massale weersverandering zijn nog steeds zoals ik twee jaar geleden al in audiobrief nr. 54 heb gemeld. De Russen gebruikten twee benen van hun geheime ruimte triade van bemande strategische wapens. Een been is hun vloot van Cosmosferen die zweven in het elektromagnetische veld van de Aarde. Met hun straalwapens kunnen ze stormsystemen sturen door de elektrische ladingen in de bovenste atmosfeer te veranderen. En om bepaalde soorten stormen te ontketenen, gebruiken de Russen een ander deel van hun geheime ruimte triade, dat wil zeggen, hun complex van Maanbases. De enorm krachtige deeltjesstraalwapens op de maan kunnen in de oceaan worden geschoten om stormen te veroorzaken. Squadrons van Cosmosferen dan profiteren van natuurlijke weerkrachten om op te bouwen en te begeleiden deze kunstmatige stormen. Ik beschreef het proces in detail in audiobrief nr. 54 dus zal het nu niet opnieuw herhalen.

Zoals ik toen onthulde, begonnen de Russen deze nieuwe weeroorlogstechnieken te gebruiken tegen de Verenigde Staten die maand, februari 1980. Het Kremlin was een tegenaanval tegen het graanembargo van de Carterregering tegen Rusland. De bolsjewieken hier probeerden hun favoriete wapen te gebruiken, honger, tegen het Rusland dat ze gebruikten om te controleren. De nieuwe Russische heersers reageerden met weerbeheersing om onze gewassen te verminderen; en in februari 1980 dat de vorm van ongelooflijke regenstormen sloeg agrarische gebieden in Zuid-Californië en Arizona. Het graanembargo van Carter werd in de zomer van 1980 voortgezet en het Russische weer veranderde.

Tot de verrassing van de lange-afstands weersverwachters hier, de zomer van 1980 stelde records voor droogte en blaren hitte. De gewassen stierven door gebrek aan regen en overmatige hitte; duizenden runderen stierven om dezelfde redenen. In het zuidwesten van miljoenen kippen gebakken op hun voeten onder de blaarvorming hittegolf; watertekort begon zich te vermenigvuldigen land-brede; en om het punt naar huis te rijden naar onze toenmalige pindaboer president, de pinda gewas mislukt.. iets voorheen ongehoords.

De bolsjewieken hier hebben het graanembargo tot eind 1980 nog steeds voortgezet. Er zou een verandering van bestuur komen, en de nieuwe regering zou het embargo moeten beëindigen, maar om zeker te zijn, hielden de Russen de druk op. In januari 1981, slechts een jaar geleden, trof een vreemde koudegolf de Verenigde Staten. Zoals de late Washington Star op 13 januari 1981 rapporteerde, citeert hij: “Siberische koude verspreidde vandaag een record bevriezen over het zuidoosten, diep in Florida duikend waar citrus- en groentetelers vochten

om hun gewassen te redden tegen de ergste winteraanval van de eeuw." Die dag werd aangekondigd dat 25% van de citrusteelt van Florida door de bevriezing was gedood. De bevriezing had ook tot de helft van de Amerikaanse voorraad van bepaalde groenten gedood. Als dat nieuwsbericht van een jaar geleden een bekende klank heeft, mijn vrienden, dan zou dat zeker moeten. De vreemde rivier van de noordse lucht die de oostkust van Amerika bevroor en de gewassen van Florida beschadigde, was deze maand een product van Russische weersverandering. Het was een beperkte smaak van wat er gedaan kon worden. Het was een waarschuwing voor de Amerikaanse heersers dat ze de ramp het hof maakten met hun campagne van honger tegen Rusland. Drie maanden later werd het graanembargo tegen Rusland opgeheven. Als reactie werd de Russische weeroorlog tegen Amerika beëindigd en afgelopen zomer, de zomer van 1981, keerde weer normaal in termen van weer.

Zo stond het tot midden december. Toen kwam de krijgswet in Polen; en tegen die tijd hadden de Amerikaanse bolsjewieken, die aanvankelijk geen controle hadden over de zogenaamde Reagan regering, hier in Washington de macht teruggekregen. Meteen begon de entiteit president Reagan te praten over sancties tegen Rusland, net zoals zijn voorganger had gedaan over Afghanistan; en opnieuw begon de nieuwe regering te zeggen dat een nieuw graanembargo tegen Rusland moet worden overwogen. Deze keer, zei de Voorzitter, moeten er maatregelen worden genomen om het embargo luchtdicht te maken. Dat was genoeg voor de nieuwe Russische heersers. Ze weten van de inspanningen van de Reagan-Begin As om oorlog te voeren, en ze zijn ervan overtuigd dat de tijd om te praten erg kort wordt. Ze zijn ervan overtuigd dat oorlog onvermijdelijk is tussen Rusland en de onlangs verdreven Russische meesters, de bolsjewieken, die nu hier in Amerika zijn. Eind december was het Politbureau het erover eens dat het moment was gekomen om het offensief tegen de Verenigde Staten te voeren.

Het Russische weeroffensief begon met een regenstormaanval op de westkust. Met behulp van de technieken die ik in audioletter nummer 54 heb beschreven, werden de kosmosferen gedeeltelijk offshore en deels landinwaarts ingezet. Die offshore, ingezet in vierkwartels van elk vier Cosmosferen, gebruikten gedeconcentreerde elektronenstralen om negatief geladen dampwolken op te zetten. Inland, op enkele afstand van de kust, hebben duo's van twee Cosmosferen elk de atmosfeer geladen met positief geladen protonen van gedepocusseerde straalwapens. Dit resulteerde in de beweging van grote hoeveelheden water om gebieden te richten voor de introductie als regen. De regenstorm aanval formatie werd opgezet om verschillende hoeveelheden regen te brengen naar de meeste van de westkust, vooral Californië; maar het gebied gekozen als het primaire doel was een 200-mijl stretch gecentreerd op San Francisco. Hun reden voor de keuze van San Francisco is heel eenvoudig. De nieuwe regeringsgroep van Rusland beschouwt de Verenigde Staten als ontaard, en de meest ontaarde van alle westkuststeden in hun ogen is San Francisco. Enkele dagen vanaf 5 januari werd de regio rond San Francisco doordrenkt door onophoudelijke regenstormen. Het bleef tot San Francisco werd geïsoleerd, afgesloten door overstromingswater; en in het gebied Santa Cruz ten zuiden van San Francisco stortte een halve bergzijde in met huizen, auto's en meer dan 20 slachtoffers. Tegen het weekend was de regenbui aan het afkoelen.

De volgende weeraanval was aan het brouwen in de vorm van een enorme golf van arctische lucht.. de eerste Siberische Express was onderweg. De techniek die voor de Siberische Express wordt gebruikt is een nieuwe variatie op de Cosmosferische technieken van audiobrief nr. 54. De Russen hebben nu geleerd hoe ze een enorme luchtmassa van de ene plaats in de wereld kunnen nemen en naar een ander gebied van de planeet kunnen transporteren:

Ten eerste hebben de Russen een groot aantal kosmosferen ingezet, 17 squadrons in totaal, over het noordoosten van Siberië. De oppervlakte varieerde van 105 tot 170 graden oostlengte,

en Latitudes van 65 graden noordwaarts tot de Noordelijke IJszee. Deze Cosmosferen gebruikten gedeconcentreerde elektronenstralen gedurende een periode van dagen om een sterke negatieve lading aan de hele koude luchtmassa te geven. De Siberische luchttemperatuur varieerde van 60 tot 70 graden onder nul. Vervolgens werden er een serie Cosmosphere eskaders ingezet met intervallen van ongeveer 1000 mijl over de Noord-Pacific naar Amerika. Deze eskaders van de kosmos, als kralen op een ketting, volgden een lijn van een punt ten noorden van Japan naar de nabijheid van Eureka, Noord-Californië. De Cosmosferen in deze transPacific lijn vormden de sporen voor de Siberische Express luchtmassa. Ze zweven aan de rand van de ruimte en pompen enorme hoeveelheden positieve protonen uit om de Siberische luchtmassa naar Amerika te trekken. De negatief geladen Siberische lucht werd naar het oosten getrokken en ook hoger dan normaal waar het relatief onaangetast door lagere weerspatronen in de atmosfeer.

Op weerkaarten worden de Siberische luchtmassa's getekend alsof ze horizontaal vanuit Canada naar beneden stromen, maar de Siberische lucht komt eigenlijk via een andere route. Het wordt boven noordwesten Noord-Amerika getrokken boven het andere weer; vervolgens vanuit het Continental Divide oostwaarts, Cosmosferen trekken het naar beneden om het land te overspoelen met superkoude lucht. Met andere woorden, het morst voornamelijk van bovenaf over heel Noord-Amerika, niet door het normale horizontale pad. De Siberische lucht bereikt hier zo snel door deze door de mens gemaakte route dat het niet zo warm als anders zou zijn. Het resultaat: botsmeltweer waarbij veel weermannen hun hoofd krabben. En als bijproduct van deze techniek, worden gewelddadige windstormen gecreëerd rond de randen van de neerwaartse Siberische lucht. Deze zijn bijzonder intens langs de Rocky Mountains.

De eerste Siberische Express koudegolf werd zorgvuldig getimed. Ik heb eerder al melding gemaakt van de berichten van 13 januari 1981 over een bevriezing die een deel van de gewassen van Florida heeft vernietigd. Dit jaar was het nieuws op 13 januari, een jaar later op de dag, een moordenaar bevriezen had weer net Florida geraakt, maar dit keer was het veel erger. In januari vorig jaar bedroeg de schade ongeveer 230 miljoen dollar, maar dit keer bevroor 84% van de citrus- en groentegewassen in Florida voor verliezen van meer dan een miljard dollar.

Het nieuws van de onthutsende oogstverliezen van Florida kwam op woensdag 13 januari. Diezelfde middag probeerde een Air Florida Boeing 737 te opstijgen van National Airport hier in Washington. Het was de slechtverdiende vlucht 90 naar Tampa, Florida. Vlucht 90 en vele anderen werden die middag uitgesteld vanwege de sneeuwstorm. De hoofdbaan, die noord en zuid loopt, werd meer dan een uur gesloten terwijl de sneeuw werd schoongemaakt. Ondertussen vlucht 90 en andere vliegtuigen aan boord van hun passagiers en wachtte bij de terminal. Terwijl ze wachtten, besproeiden grondbemanningen een soort antivriesoplossing in de vliegtuigen. Een overlevende passagier van vlucht 90, zelf piloot, werd twee dagen later geciteerd in de Washington Post in de woorden: "Ze waren het toestel continu aan het de-ijsen." Eindelijk hoorden ze van de controletoren dat de startbaan klaar was. De jet liners trokken zich terug van de terminal, en gingen naar de taxi. Het sneeuwde nog steeds, maar naar verluidt was het een koude droge sneeuw, veel minder kans op ijsvorming dan sleet of ijzel. Later zei een van de piloten van een ander vliegtuig dat hij dacht ijs te hebben gezien in de Air Florida jet. Andere piloten zeiden dat ze er helemaal geen ijs op hadden gezien.

Terwijl vlucht 90 wachtte zijn beurt, 18 andere vliegtuigen opstijgen zonder enige schijnbare moeilijkheid.. Een was een 737 zoals de Air Florida jet die behoort tot een andere luchtlijn. In tegenstelling tot vlucht 90, was het vol met passagiers. Het ging zonder incidenten weg, maar de Air Florida jet was voorbestemd om minder geluk te hebben! Onbekend voor de andere passagiers waren er vijf belangrijke militairen aan boord. Ze waren lid van een speciale Laser

Warfare Task Force toegewezen aan het huis van de zogenaamde Rapid Implementation Force in Florida. Dat is de militaire macht, mijn vrienden, die zich in het geheim voorbereidt op de komende oorlog in het Midden-Oosten. Na vergaderingen in het Pentagon keerden de mannen terug naar hun thuisbasis in Florida.

Eindelijk nam de Air Florida 737 zijn positie in aan het einde van de startbaan. Het werd gevolgd door een Russische kosmos die hoog boven het vliegveld zweefde in het midden van stormwolken; het was gewapend met een neutronenstraalwapen. Om 3:59 uur begon de start van de startbaan. De kosmosfe wachtte tot de jet halfweg was en meer dan 100 mijl per uur bewoog. Toen werd de onzichtbare neutronenstraal afgevuurd door de sneeuw in de cockpit van de straaljager. In audiobrief 64 heb ik de effecten beschreven die ontstaan door een intense neutronenstraal. Het verstoort alle elektrische activiteit. Dat omvat de elektrische activiteit van het menselijk lichaam, inclusief de hersenen, de ogen, het zenuwstelsel en het hart. Toen de straal werd afgevuurd op de Air Florida straal, werd verwacht dat de piloot en copiloot onmiddellijk bewusteloos of gedood zou worden. Dan zou de jet nog steeds versnellen, misschien van de startbaan afdrijven, en uiteindelijk de grenzen van het kleine vliegveld verlaten om in de rivier te duiken. Het zou een heel vreemde crash zijn geweest en een zeer moeilijk voor overheidsambtenaren hier om het publiek uit te leggen.. maar de Russen verkeerd berekend. De weerstand tegen neutronenstraling varieert aanzienlijk en blijkbaar heeft iemand in de cockpit een deel van het bewustzijn behouden.

Ik kan je niet vertellen wat er in de cockpit gebeurde, maar ik kan je vertellen wat het vliegtuig deed. De jet ging verder de startbaan af in plaats van af te drijven. Er was ook een poging om de remmen uit te voeren, maar de motoren bleven voluit gaan. Het vliegtuig begon te huilen, maar de remmen konden niet voorkomen dat het vliegtuig langzaam bleef versnellen. Het vliegtuig bereikte de volle startsnelheid toen het uit de startbaan kwam en naar boven gedraaide in een klim. Op dat moment is het geloofd dat degene die aan de controle was eindelijk een black-out heeft gehad. Het vliegtuig wees veel te steil omhoog en begon door de lucht te muteren in plaats van normaal te klimmen. Geen piloot of copiloot zou dat laten doorgaan, maar het is nooit gecorrigeerd. Even verrassend, het landingsgestel is nooit omhoog getrokken. Normaal wordt het toestel direct na het opstijgen gehesen om het vliegtuig te stroomlijnen. Dat zou nog dringender zijn als een piloot problemen met ijs zou hebben, zoals beweerd is, of als er een crash landing zou komen. Maar toen de Air Florida jet die middag uit de sneeuw viel, was het nog steeds neus omhoog en gear down, en van remontgrendeling tot inslag was er nooit een noodoproep van vlucht 90.

Vijf dagen later veroorzaakte een Russische kosmos een nieuwe spectaculaire vliegtuigcrash om de waarschuwing naar huis te blijven rijden. De trots van de luchtmacht, het luchtdemonstratieteam genaamd “The Thunderbirds,” oefende in de buurt van de Indian Springs Air Force Base, Nevada. Ze oefenden een manoeuvre die bekend stond als “Line Abert Loop” waarin de vier T-38 straaljagers in een steile duik naar beneden kwamen en dan dicht bij de grond trokken. Het wordt niet beschouwd als de moeilijkste van de Thunderbirds’ manoeuvres, maar het vereist wel een nauwe coördinatie. De leider concentreert zich op het juiste verloop, de andere drie concentreren zich op het precies volgen van de leider. Die middag stond er een kosmos te wachten. Toen de vier straaljagers naar de aarde schreeuwden, wachtte de kosmos tot ze de grond naderden. Toen werd de neutronenstraal afgevuurd in de cockpit van het hoofdvliegtuig, waardoor de piloot uitgeschakeld werd. Het hoofdvliegtuig ploegde de woestijn in en de andere drie, die de leider volgden, deden hetzelfde.

Ondertussen was het land in de greep van de tweede Siberische Express superkoude golf. En, mijn vrienden, de Russische geofysische oorlog campagne omvat andere dingen dan het weer.

In audiobrief nr. 59, 15 maanden geleden, meldde ik dat Russische aardbevingsgenererende kobaltbommen in het noordoosten waren geplaatst. Ze zijn het meest geconcentreerd rond New York City, maar zoals ik toen vertelde, ook het noordoosten van New England. Sindsdien zijn er extra aardbevingsgeneratoren geplaatst, en deze maand zijn ze twee keer gebruikt. Op 9 januari werd een aardbeving op 5,9 op de schaal van Richter in Oost Canada nabij Maine ontploft. Het was de ergste aardbeving in New England in 127 jaar. Negen dagen later werd een tweede aardbeving ontploft, deze keer in New Hampshire.

Als er binnenkort weer een aardbeving komt in het noordoosten, wees dan niet verbaasd als het nog dichter bij New York City is. De Russen zijn in het offensief, en onze oorlogsgekke heersers weigeren deze waarschuwingen te volgen.

Onderwerp 2.. Dit jaar 1982 is begonnen met slecht nieuws op economisch gebied. De inflatie zou licht zijn afgenomen, maar zoals ieder huishouden weet, is het niet verdwenen. Nog maar een kort decennium geleden verklaarde president Nixon een “nationale noodsituatie” toen de officiële inflatie slechts 7 tot 8% bedroeg. Als iemand u dan had verteld dat 10% inflatie onderweg was, dan zou u het waarschijnlijk niet geloofd hebben, maar vandaag moeten we “opgelucht” worden als de inflatie daalt tot dat niveau.

Hoe slecht inflatie ook is, een andere zorg duwt het naar de achtergrond in de gedachten van miljoenen Amerikanen. De nummer 1 zorgen nu is die van het verliezen van iemands baan.. en geen wonder. Begin deze maand werd aangekondigd dat de werkloosheid, zoals officieel berekend, in december 8,9% bedroeg. Onder arbeiders die de goederen van het land produceren, is het nog erger. Meer dan één op de acht is werkloos. Werkloosheid is het ergste in de auto-industrie. Officieel eindigde bijna 22% van alle autoarbeiders december zonder baan.

De auto-industrie, mijn vrienden, is niet alleen in een recessie; het is in een depressie. Hetzelfde geldt voor huisvesting en bouw. En zoals ik in audioletter nummer 69 heb beschreven, zijn deze twee sectoren de sleutels om de Amerikaanse economie in een DEPRESSIE te gooien. We dalen steeds dieper af in de vloed van economische stagflatie.. dat wil zeggen, hoge inflatie met hoge werkloosheid.

Er is niets toevalligs aan, mijn vrienden. Het wordt georkestreerd door machtige krachten die zich inzetten voor het grijpen van meer macht, en de plannen zijn lang geleden gelegd! Daarom kon ik van tevoren details geven over onze huidige ellende acht jaar geleden in mijn boek The Conspiracy Against The Dollar. Zo wordt de Amerikaanse handel vandaag gewurgd door een kredietcrisis, het zogenaamde strakke geldbeleid van de private Federal Reserve Corporation. De krappe geldhoeveelheid en de hoge rente, wordt ons verteld, zijn het bittere medicijn dat we moeten nemen om inflatie te genezen. Als gevolg daarvan zijn de kleine en middelgrote industrieën die de inflatie slechts enkele jaren geleden verwelkomden, nu in nood. De situatie is nu degene waar ik acht jaar geleden tegen heb gewaarschuwd. Op pagina 83 van mijn boek heb ik het zo verwoord, en ik citeer:

“in de vroege stadia van de stagflatie, kunnen die industrieën in de schulden hun schuld afbetalen met goedkope dollars. Maar in de latere stadia, zijn deze dezelfde industrieën geneigd om een schaarste aan kapitaal te ervaren...”

Het Witte Huis en de Capitol Hill zijn zich er terdege van bewust dat miljoenen van ons zwaar lijden onder de verslechterende economische omstandigheden; en om politiek hooi te maken, wijzen ze allemaal met de vingers naar elkaar en verkondigen ze zichzelf als onze kampioenen. Wat hebben zij ondertussen concreet gedaan om de situatie aan te pakken? Natuurlijk helpen ze zichzelf!

Nog maar een paar dagen geleden kondigde de belastingdienst een enorme nieuwe meevaller belastingverlaging aan voor leden van het Congres. De nieuwe regels, die door het Congres werden bevolen, hebben congresleden en senatoren vrijwel vrijgesteld van de betaling van inkomstenbelasting. Terwijl de rest van ons moeite heeft om de eindjes aan elkaar te knopen, heeft het Congres er opnieuw voor gezorgd dat zijn leden onze benarde situatie niet delen. Werknemers die de laatste tijd grote stukken van hun loon hebben opgegeven om hun bedrijven te redden, moeten nog steeds betalen aan Uncle Sam.. maar niet aan uw senator of congreslid! Ik stel voor dat je je herinnert dat de volgende keer dat je een congreslid ziet huilen over krokodillen tranen over je economische ellende.

En hoe zit het met de Federal Reserve Board die verantwoordelijk is voor het vaststellen van de hoge rentetarieven die onze economie in de war brengen? Zou het particuliere centrale banksysteem van het land een beetje kunnen afkeren met het oog op de angstaanjagende stijging van de werkloosheid?

De Federal Reserve voorzitter Paul Volcker antwoordde dat eerder deze week in een toespraak in Las Vegas. Sprekend naar een conventie van Home Builders, Volcker zei in feite dat de rente crunch is het doen van wat het moet doen. Daarom, zei Volcker, de Federal Reserve heeft niet de intentie om de rente te verlagen en geld te verminderen. Maar waarom zou iemand dan iets anders verwachten van Paul Volcker? Zoals ik in mijn boek acht jaar geleden heb uiteengezet, was Volcker een van de belangrijkste architecten van het lange-afstand plan om de dollar te ruïneren; en ik onthulde meer over Volcker's rol over de komende depressie en oorlog in mijn allereerste praten tape in 1974. In die tape noemde ik Volckers rol als een van de belangrijkste samenzweerders die het goud van Amerika hielpen weg te nemen.

Van alle kanten, mijn vrienden, is er corruptie, dubbele handel, leugens, belangenconflicten en criminaliteit op hoge plaatsen.

Vorige maand meldde ik dat er een nieuwe fase van de Gouden Schandaal onderweg is. Het gaat om de verplaatsing van goud van het New Yorkse Accijnskantoor naar de onzekere West Point Depository. De zogenaamde Reagan-regering bereidt zich voor om het New Yorkse parlement te sluiten en geeft er excuses voor die totaal geen zin hebben. Een dergelijk excuus is om de veiligheid te verbeteren, maar de veiligheid op West Point is nog slechter dan die van het New Yorkse kantoor. Een ander excuus voor het verplaatsen van het goud wordt gezegd om geld te besparen, maar honderdduizenden dollars worden verspild op West Point vanwege de goudoverdracht. Het enige echte resultaat van de goudoverdracht is om het makkelijker te stelen!

Zoals ik vorige maand rapporteerde, was een van de opdrachtgevers die betrokken was bij de uitvoering van het plan om het Accijnskantoor te sluiten Dr. Alan Goldman. Goldman is sinds 1970 lid van het Bureau van de Munt en is al enige tijd adjunct-directeur. De directeur, Donna Pope, is een politieke benoemde met weinig meer dan boegbeeld status; daarom is het Goldman die echt heeft geleid het Bureau van de Munt.. dat wil zeggen, tot een paar weken geleden.

Er is een zeer vreemde nieuwe ontwikkeling. Goldman heeft op 22 december zijn topfunctie bij de Munt opgezegd, nadat hij heeft geholpen de gebeurtenissen in gang te zetten voor een sluiting van het New Yorkse Accord Office. Hij zou een positie in de particuliere industrie hebben aanvaard. Wat is daar zo vreemd aan? Alleen dit: het New Yorkse Accijnsbureau is de enige overheidsinstelling voor de raffinage van edelmetalen in het land. Na de sluiting van het plan van Reagan is het plan om de raffinage van goud en andere edele metalen te verrekenen met een particulier industrieel bedrijf. Het zal een bonanza zijn voor wie het

overheidsraffinagecontract ontvangt; en Dr. Goldman, die net de Munt verliet voor de particuliere industrie, is toevallig een expert in edelmetalen raffinage.

De vreemde omstandigheden rond het plan om het New Yorkse Accijnsbureau te sluiten doen veel vragen rijzen, en die vragen doen zich steeds meer voor in het licht van de grote bezorgdheid over het sluitingsplan van een andere bron.

Die bron, mijn vrienden zijn de Amerikaanse marine. Tot nu toe heeft het Accijnsbureau een cruciale rol gespeeld in het zilveren herstelprogramma van de marine. De marine heeft een voortdurende eis voor zilverwinning van vele tonnen materialen per jaar. Deze materialen omvatten versleten batterijen, fotografische benodigdheden, en vele componenten van geclassificeerde systemen. De marine stuurt deze dingen naar het kantoor in New York, dat het zilver uithaalt en terugbrengt naar de marine. Daarnaast genereert het zilveren herstelprogramma van de marine grote hoeveelheden edelmetalen bijproducten. Deze bijproducten omvatten niet alleen goud, maar zeldzame metalen zoals platina en iridium, die veel waardevoller zijn dan goud. Het New Yorkse kantoor geeft deze edelmetalen niet terug aan de marine. In plaats daarvan worden ze teruggebracht naar de strategische voorraad van de overheid van kritieke materialen of naar de Schatkist. Hoe dan ook, deze kostbare bijproducten blijven in handen van de overheid. Het plan om het kantoor te sluiten heeft de marine in wapens.

Het overbrengen van het zilveren herstelprogramma in handen van de particuliere industrie zal betekenen dat de regering de controle over die edelmetalen bijproducten zal verliezen! De marine is ervan overtuigd dat de raffinage-contractant in staat zal zijn grote hoeveelheden van de bijproducten in te zamelen. Het zal een enorme meevaller winst voor de raffinage-contractant en zelfs zou kunnen brengen in het gevaar van de nationale veiligheid. De zogenaamde Reagan regering beweert nationale veiligheid te beschouwen als haar hoogste prioriteit, maar stelt voor om het te beschadigen door de sluiting van het New Yorkse Accijnsbureau. Ja, een bijproduct van edelmetalen winstwind wacht op de particuliere raffinage aannemer. En mijn vrienden, Dr. Alan Goldman, die net bij de particuliere industrie is gekomen, was de beste specialist van de Verenigde Staten op het gebied van het extraheren van edelmetalen bijproducten.

Naast de Goldman-affaire, doen andere ontwikkelingen nog meer vragen rijzen over de plotselinge beweging van goud naar de geïsoleerde West Point Depository. Een van deze ontwikkelingen is de verandering die plaatsvindt in de aanbeveling die binnenkort van de Amerikaanse Gold Commission verwacht wordt.

In audiobrief nr. 67 gaf ik het plan dat toen bestond voor de Gold Commission om een nieuwe pseudo Gold Standard voor Amerika voor te stellen, maar in de afgelopen weken is dat plan gewijzigd. De regering wil dat de Commissie alleen maar aanraadt dat er een nieuwe gouden munt geslagen wordt voor haar psychologische waarde. Het eerdere pseudo Gold Standard plan zou hebben vereist dat er wat goud bij de hand, maar nu moet de Amerikaanse regering plotseling vrij zijn om goud stiekem te verkopen via tussenpersonen op de vrije markt. De reden is een prachtige economische staatsgreep van Rusland.

De Amerikaanse Inlichtingendienst heeft voor het eerst aanwijzingen opgevangen dat er iets groots in het werk zat begin afgelopen herfst. Naarmate de informatie zich ontwikkelde, werd besloten om het New Yorkse Accijnskantoor goud naar West Point te verplaatsen; en eerder deze maand op 11 januari begon de gevreesde Russische economische staatsgreep plaats te vinden. Wat er die dag gebeurde was een geheime financiële transactie in Genève, Zwitserland.. de eerste van velen die niet kunnen worden teruggedraaid! Er werd een akkoord gesloten waardoor de Russische regering geleidelijk een beslissende economische voorsprong

op de Verenigde Staten zal krijgen. Het zal de Sovjet-Unie een verwoestend hefboomeffect geven op het ministerie van Financiën van de Verenigde Staten in het bijzonder en dus op het economische lot van dit land in het algemeen!

Wanneer de reeks transacties die deze maand begonnen is voltooid, zal het Kremlin effectieve controle over de economische structuur van Amerika krijgen. De Russen zullen in een positie zijn om deze unieke macht te gebruiken op welke manier ze ook kiezen. Ze kunnen het gebruiken om de economische manoeuvres van de grote en machtige krachten hier te verstoren, indien gewenst. Ze kunnen het ook gebruiken om de investeringen en activa van iedereen te vernietigen met een bankrekening of fonds in dollars, of ze kunnen de Amerikaanse heersers bedreigen met economische chantage als Amerika's geheime oorlogsvoorbereidingen niet worden gestopt. Zodra de transacties die nu gaande zijn voltooid, zullen die mogelijkheden in handen van Rusland zijn!

De transactie van 11 januari was een enorme goudverkoop door Rusland aan bepaalde andere belangen. Ten eerste had Rusland miljarden dollars goud in de borgsom geplaatst onder controle van drie banken van Genève. Toen de kopers van het goud betaalden voor het in miljarden dollars waarde van de Amerikaanse schatkist effecten.. dat wil zeggen, eigendom van deze schatkist instrumenten van aansprakelijkheid werd overgedragen aan de Sovjet-Unie. De verkoop zal slechts de eerste van velen zijn omdat de goudkopers grote hoeveelheden schatkistpapier controleren.. dat wil zeggen, miljarden dollars aan schatkistbiljetten, bankbiljetten en obligaties. Deze effecten zijn rentedragend en rijpen op bepaalde data. Op de vervaldatum heeft de houder het recht om ze in te leveren en de hoofdsom volledig te ontvangen van de Schatkist, maar meestal gebeurt dat niet. De meeste grote houders van schatkistpapier rollen ze om op de vervaldatum. De houder ruilt de oude bankbiljetten of obligaties om voor een nieuwe en blijft rente innen. Maar nu miljarden dollars aan deze Amerikaanse schatkistpapieren beginnen in handen van de Russische regering te komen; en zodra ze een grote hoeveelheid van deze schatkistinstrumenten hebben, kunnen de Russen ervoor kiezen ze niet om te rollen. Ze kunnen ze aan het ministerie van Financiën presenteren en zeggen: "Betalen."

De inlichtingendiensten hier in de Verenigde Staten werden onmiddellijk na de voltooiing van de eerste overeenkomst op 11 januari in kennis gesteld. Als reactie daarop proberen sommige regeringsambtenaren de overeenkomst ongedaan te maken door te proberen de marktprijs van goud te verlagen. Daartoe wordt goud van wat er nog over is van de door Amerika gedecimeerde voorraad heimelijk via slinkse kanalen op de open markt verkocht, maar tot nu toe heeft deze tactiek weinig effect gehad op de goudmarkten.

In ieder geval, mijn vrienden, is de overeenkomst gesloten tussen Rusland en bepaalde Perzische Golf Arabieren, en beide partijen hebben al besloten dat ze zullen doorgaan, zelfs als de marktprijs van goud daalt tot nul, want deze financiële transactie is een zeldzame in de geschiedenis van de wereld. Het is vooral gebaseerd op morele gronden. Beide partijen geloven dat de Verenigde Staten hopeloos ontaard zijn. In hun ogen is Amerika Babylon; en totdat 'Babylon' valt, zal de wereld nooit vrede kennen.

Zoals ik al zei, neemt de klamme sfeer van paniekige angst hier in bepaalde financiële kringen een handje in eigen hand. Het totaal van alle uitstaande verplichtingen van de Schatkist.. dat wil zeggen, de nationale schuld.. nu staat op een biljoen dollar! De Sovjet-Unie is nu begonnen met het verwerven van controle over een deel van die schuld. Top Financiën ambtenaren beginnen te zien het spook van calamiteit op komst. Op een dag kan Rusland in feite de Amerikaanse Schatkist binnenlopen alsof het een bank is en haar deposito's terugnemen. De aldus ontstane belasting zou andere grote houders van schatkistpapier ertoe kunnen aanzetten hetzelfde te doen uit angst voor zwakte in de positie van de Schatkist. Het kan allemaal

sneeuwbal in de overgrootvader van alle banken loopt, een internationale run op de Schatkist van de Verenigde Staten! De Schatkist kon onmogelijk de biljoenen nationale schuld afbetalen en zo zou de Schatkist instorten en daarmee zou de hele economie van de Verenigde Staten, en tenslotte van de hele westerse wereld gaan.

Onderwerp 3.. Drie dagen geleden, op 26 januari, gaf de entiteit President Reagan zijn eerste “State of the Union” toespraak. Diezelfde dag vond een dagvergadering plaats in Genève, Zwitserland, tussen de twee topdiplomaten van Amerika en Rusland. Staatssecretaris Alexander Haig en de Russische minister van Buitenlandse Zaken Andrei Gromyko ontmoetten elkaar veel langer dan verwacht die dag, bijna acht uur in totaal.

De redenen die publiekelijk voor de vergadering werden gegeven waren opzettelijk vaag; er was geen specifieke agenda voor de vergadering.. niets specifieks om te onderhandelen, geen duidelijke doelen te bereiken. De twee partijen hebben eerder vooral gezegd dat zij niet wilden discussiëren over wat zij van plan waren. Haig zei dat hij niet zou praten over een hervatting van de SALT-besprekingen; Gromyko zei dat hij niet over Polen zou praten; en uiteindelijk was zelfs het enige aangekondigde resultaat van de besprekingen negatief. Wij hebben vernomen dat elke poging om een Oost-West-top tussen Reagan en Brezjnev op gang te brengen, op een keerpunt werd gezet.

Zo zag de ontmoeting tussen Haig en Gromyko er uit, maar achter gesloten deuren was wat er die dag gebeurde heel anders. De bijeenkomst vond plaats slechts 15 dagen nadat Rusland haar belangrijke geheime financiële transactie had afgesloten, en het was symbolisch dat zowel de Russische financiële coup als de Haig-Gromyko-bijeenkomst plaatsvonden in dezelfde stad, Genève.

De bijeenkomst van Haig en Gromyko weerspiegelt een verrassend nieuw keerpunt in de internationale betrekkingen. Om te begrijpen wat er gebeurd is, is het essentieel om te beseffen dat de strijd om wereldmacht vandaag complexer is dan het aan de oppervlakte lijkt. Dagelijkse nieuwsberichten laten het lijken dat het in principe een strijd is tussen twee tegenstanders.. de Verenigde Staten en Rusland. Iedereen wordt geclassificeerd als Amerikaanse bondgenoot, of als Russische satelliet, of als onderdeel van de niet-gebonden derde wereld, zo genoemd. Dat concept is eenvoudig en gemakkelijk voor zowat iedereen om te begrijpen. Het is het oude wij vs. hun idee. Helaas is het verkeerd.

Feit is dat de strijd om wereldmacht vandaag niet tweezijdig is, maar driezijdig. Er zijn drie grote machtsgroepen aan het werk in de wereld vandaag, elk een joggen en manoeuvreren tegen de andere twee. Ik heb veel verslagen uit het verleden gewijd aan het geven van details over deze drie machtsgroepen en hun relaties met elkaar, maar laat me je er nogmaals aan herinneren wie ze zijn.

Power Faction nr. 1 is het Rockefeller kartel, dat Big Oil, Big Banking en grote brokken van Big Business omarmt. Tot ongeveer drie jaar geleden... regeerde het Rockefeller kartel hier in de Verenigde Staten. De Amerikaanse overheid beleid waren Rockefeller beleid, en de Amerikaanse oorlogen waren Rockefeller oorlogen.

Power Faction nr. 2 is de internationale bolsjewistische en zionistische as. Zoals ik in audiobrief nr. 49 en 50 heb uiteengezet, zijn het bolsjewisme en het zionisme nauw verwant en hebben zij hun bestaan al lang geleden gedeeltelijk te danken aan de hulp van Rockefeller. Nadat het bolsjewisme in 1917 aan Rusland werd opgelegd, werd een geheime alliantie gesmeed tussen de bolsjewisten in Rusland en het Rockefeller kartel hier. Zes decennia lang hebben deze twee partijen de acties van de Sovjet-Unie en de Verenigde Staten voor beide partijen georganiseerd. Door zich te voordoen als vijanden, vestigden ze een reusachtige pinciers beweging die de wereld opslokte; maar

Power Faction nr. 3 heeft dat beeld de afgelopen jaren volledig veranderd. Deze derde factie is de hechte band van inheemse Russen die de bolsjewieken aan de top in Rusland hebben omvergeworpen. De nieuwe Russische heersers zijn een harde sekte van christenen die van boven naar beneden werken om geleidelijk alle bolsjewieken in Rusland te verdrijven. Het is een Hercule taak, maar ze zijn geduldiger dan wij in het Westen. Ze werkten zes decennia lang om de controle over het Kremlin over te nemen en ze weten Beter dan haastig of ongeduldig te worden. De laatste jaren heeft het nieuwe Kremlin de gehate bolsjewieken uit Rusland verdreven.

Hier in Amerika maakten de Rockefellers de fatale fout om de bolsjewieken uit Rusland te verwelkomen. De bolsjewieken kunnen nooit met iemand de macht delen, en zo'n drie jaar geleden lanceerden ze een staatsgreep tegen de Rockefellers. De coup begon met de moord op Nelson Rockefeller, die snel vermomd en bedekt was. Toen kwam de Russische Inlichtingendienst hier in Washington om te voorkomen dat de bolsjewieken totaal succes zouden behalen.

Sinds die tijd hebben deze drie groepen geworsteld om macht. Hier in Amerika vecht het Rockefeller kartel een guerrillaoorlog tegen de bolsjewieken voor de controle over ons land. De bolsjewieken met hun zionistische partners in Israël proberen met koorts Amerika in een nucleaire oorlog tegen Rusland te krijgen. En in Rusland blijven de geheime nieuwe heersers het bolsjewisme uitroeien; en terwijl zij dat doen, begint het christendom in Rusland weer tot leven te komen. Het is een lang proces, maar het gebeurt. Tegelijkertijd bereidt het Kremlin zich voor op wat zij beschouwen als de onvermijdelijke oorlog, zelfs als zij proberen het te voorkomen. Dit zijn de drie machtsgroepen die nu aan het werk zijn.

Hier in Amerika zijn de bolsjewieken, hier getransplanteerd na hun uitzetting uit Rusland, op oorlog tegen Rusland gericht. Ook hier in Amerika het Rockefeller kartel, die niet langer oorlog wil om de redenen die ik in audiobrief nr. 67 heb beschreven. Ze zijn bezig met het herwinnen van de controle over Amerika. En de derde fractie, de nieuwe Russische heersers, wil geen oorlog om morele redenen.

Mijn vrienden, de ontmoeting van Haig en Gromyko deze week was eigenlijk een zware onderhandeling tussen de Russen en de Rockefeller factie hier. Om heel andere redenen, ze bevinden zich momenteel met enkele belangen in het gemeenschappelijk! Beiden zijn nu dodelijke vijanden van de bolsjewieken hier.. de Rockefellers op binnenlandse basis, de Russen op internationale basis. En om totaal andere redenen willen zowel het Rockefeller kartel als de Russen de oorlog voorkomen die de bolsjewieken proberen te ontketenen.

De afgelopen maanden hebben geheime bijeenkomsten plaatsgevonden tussen de vertegenwoordigers van het Rockefeller kartel en de Russische regeringsgroep. Die bijeenkomsten leidden tot de Haig-Gromyko vergadering deze week. Vrienden, een quid pro quo is nu in de werkzaamheden tussen de Russen en het Rockefeller kartel. Het zal gericht zijn op hun gezamenlijke vijand, de bolsjewieken.

Ondertussen blijven de bolsjewieken steun bieden aan de grote oorlog die ze binnenkort willen ontsteken. Tegelijkertijd zijn de Russen even druk bezig om andere landen te ontmoedigen zich ermee te bemoeien. Deze kruisstromen produceren verrassende line-ups voor oorlog.

Hier is hoe het staat vanaf nu, maar houd in gedachten dat verdere veranderingen zullen gebeuren:

Aan de kant van de Verenigde Staten is het Rode China de grootste prijs van de bolsjewieken tot nu toe. Door de cijfers kan Red China 50 Russische divisies binden. Chinese geografie is ook cruciaal, vooral de provincie Sinkiang, voor Amerikaanse bases om Rusland aan te vallen.

Andere belangrijke bondgenoten vanaf nu zijn Groot-Brittannië, Australië en Nieuw-Zeeland. Nieuw-Zeeland is trouwens veel belangrijker dan men zou kunnen verwachten. De bolsjewieken hier staan ook in de Noord-landen.. Noorwegen, Denemarken en Zweden. Noorwegen is daarbij zowel het belangrijkste als het meest geëngageerd voor het oorlogsplan. De Verenigde Staten kunnen ook rekenen op bepaalde Latijns-Amerikaanse landen, en nu ook op Engelstalig Canada. Dit laatste is een grote verandering in de afgelopen drie jaar.

Aan Rusland is het Warschaupact nog steeds solide, behalve Polen. Vietnam en Noord-Korea blijven ook onder de controle van Rusland, net als Cuba. Daarnaast kan Rusland cruciale hulp verwachten van India, Mexico en de Franstalige provincie Quebec, Canada. Rusland heeft de meest dramatische vooruitgang geboekt door de nominale bondgenoten van de Verenigde Staten ervan te overtuigen om op het geheime niveau neutraal te worden. Landen in deze categorie zijn Japan, Frankrijk, Spanje, Nederland en zelfs België waar het hoofdkwartier van de NAVO gevestigd is. Maar het grootste doel van deze neutrale categorie is West-Duitsland. De Russen houden een belofte aan Bonn als de West-Duitsers gewoon elke volgende oorlog “zitten” zullen. De belofte, mijn vrienden, is de hereniging van Duitsland. Die belofte was de geheime reden achter de recente historische bijeenkomst van de leiders van de twee Germanen, Schmidt en Honecker.

Ja, mijn vrienden, de allianties verschuiven naar het moment dat we dichterbij de nucleaire oorlog komen. Sommige van deze allianties beginnen hier tegen de bolsjewieken te werken; maar als de bolsjewie ken zien dat het tij zich tegen hen keert, veranderen ze alleen maar hun woede voor oorlog. Als gevolg daarvan zal dit nieuwe jaar 1982 gevaarlijk zijn en het kan ook bepalend zijn voor de toekomst van de wereld.

Last Minute-overzicht

Nu is het tijd voor mijn “Last Minute Summary.” Zoals je weet, vorige maand in audiobrief nr. 70 bood ik aan om een grote verandering in het formaat van mijn Intelligence Report programma te maken. De herziene regeling zou minder frequent tape-rapporten met een nieuwe gedrukte nieuwsbrief om de twee weken hebben opgeleverd. Aangezien mijn enige doel in het maken van een dergelijke verandering zou zijn om u Beter te dienen, vroeg ik om uw reacties op het plan. Op basis van het antwoord op audiobrief nr. 70, mijn vrienden, mijn beslissing is niet om te gaan met de nieuwe gedrukte nieuwsbrief idee. In plaats daarvan ben ik van plan om elke maand weer een bandje te maken, zoals ik deed voor mijn hartaanval twee jaar geleden. Ik wil u allen bedanken die hebben gereageerd met uw reacties, zoals ik vorige maand heb gevraagd. Ik weet dat een paar van jullie teleurgesteld zullen zijn over de manier waarop het is uitgekomen, maar ik zal mijn uiterste best doen om jullie nog Beter te dienen dan in het verleden. Want het is waar de audiobrief over gaat.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 72

28 februari 1982

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 28 februari 1982, en dit is mijn audiobrief nr. 72.

Op de laatste zondagavond van vorige maand, 31 januari, hebben miljoenen Amerikanen hun TV-toestellen ingezongen om een speciale film te kijken op NBC. Het was een grote productie die in twee termijnen op opeenvolgende nachten werd getoond. De film heette “Wereld Oorlog III.” De kijkers werden aangetrokken in een door sneeuw besneeuwde wereld van ruig terrein, zogenaamd in Alaska. Bij een eenzame buitenpost van het Verre Vervroegde Waarschuwing radar netwerk verscheen een onbekende blip op het radarscherm. Zoals het deed, doodde een bemanningslid, zogenaamd een Sovjetspion, alle anderen kalm, waardoor een alarmsignaal naar NORAD werd voorkomen. De blip bleek een Russisch transport te zijn dat een team Arctische Commando’s op de bevroren Alaska wildernis liet vallen.

Toen het complot zich ontvouwde, bleek dat de Russische Commando’s er waren om de olieleiding van Alaska te saboteren. Ze waren naar Alaska gestuurd door Kremlin hardliners die dachten dat ze de sabotagedreiging konden gebruiken om een Amerikaans graanembargo tegen Rusland ongedaan te maken. In plaats daarvan faalde het plan, wat uiteindelijk leidde tot gelijktijdige orders van beide partijen voor een nucleaire eerste aanval. Tijdens die twee avonden van een denkbeeldige opbouw van de Derde Wereldoorlog werd een verrassend realistische sfeer gecreëerd. Er waren veel technische onjuistheden, maar ze waren nauwelijks belangrijk. Wat wel belangrijk was, was de emotionele impact van de film, en op dat niveau was het erg effectief.

Hier in de Verenigde Staten is er een groeiende fascinatie voor geweld, bloedvergieten en oorlog. Steeds meer van ons amusement is opgebouwd rond thema’s van vijandigheid en vernietiging. Deze trend is zichtbaar in de sport, in de muziek, in de literatuur, in de film en in de televisie. Het lijkt alsof we te lang te goed af zijn geweest op het gebied van materiële zaken. We hebben een rusteloze verlangen naar verandering.

Mijn vrienden, wat er nu in Amerika gebeurt, is lang geleden door de Spaanse schrijver en filosoof Don Miguel de Unamuno tot uitdrukking gebracht. Tijdens het laatste deel van de 19e eeuw hield Unamuno een geheim en vooral geestelijk dagboek in zijn werkkamer in Salamanca, Spanje. Zijn laatste volledige inzending werd gemaakt in januari 1902. Zeventig jaar later werd het dagboek ontdekt en gepubliceerd, eerst in Spanje en later in een Engelse vertaling hier in Amerika door de Princeton University Press. Het Unamuno dagboek, getiteld “The Tragic Sense of Life in Men and Nations,” lijkt vandaag even relevant als het vers geschreven is. Unamuno schreef, en ik citeer:

“Mannen zoeken vrede, zeggen zij, maar doen zij dat werkelijk? Zij worden ook gezegd om vrijheid te zoeken. Helemaal niet. Zij zoeken vrede in tijden van oorlog, en oorlog in tijd van vrede. Zij zoeken vrijheid onder tirannie en tirannie wanneer ze vrij zijn.”

Vrienden, deze woorden van de Spaanse filosoof Unamuno lijken Amerika vandaag te beschrijven. Er is geen oorlog geweest op Amerikaans grondgebied, behalve Pearl Harbor, ter nagedachtenis aan een levende Amerikaan; en we hebben zolang vrijheid gehad dat we het vanzelfsprekend vinden, dus nu volgen we blindelings leiders die ons verraden in de ultieme oorlog en Tyranny.

Mijn drie speciale onderwerpen voor deze audiobrief zijn:

Onderwerp 1.. Kernoorlog Koorts en uitbreiding van geheime oorlogvoering Onderwerp 2.. De derde ruimte shuttle uitdaging naar Rusland Onderwerp 3.. De kortere tijd voor nucleaire oorlog een.

Onderwerp 1.. Dag na dag stijgt de toonhoogte van oorlogskoorts gestaag hier in de Verenigde Staten. Elke avond op het nieuws in Centraal-Amerika is het belangrijkste onderwerp.

In El Salvador wordt een regering die voortdurend de mensenrechten van haar eigen volk schendt, opgevoed door de zogenaamde Reagan-regering. De situatie in El Salvador bevat de zaden van een ander Vietnam, ondanks het Witte Huis, het tegendeel. Net als het zieke Zuid-Vietnam, El Salvador is doordrenkt van corruptie in de hele regering en het leger. In beide gevallen kwam deze situatie doordat de CIA met de machtsstructuur van elk land knoeide.

Twee decennia geleden begon Amerika door middel van geheime groepen adviseurs, zogeheten, onbekend voor het Amerikaanse publiek, de Vietnam-kwartier binnen te komen; en vandaag is hetzelfde in El Salvador aan de gang. Er zijn maar een paar niet-combaterende adviseurs. Dat, mijn vrienden, is een leugen! Vanaf nu zijn er al meer dan 300 Groene Baretten in El Salvador, met meer onderweg.

We horen ook scherpe woorden van het Witte Huis gericht op Nicaragua. Meer dan vijf jaar geleden heb ik een waarschuwing gegeven over de snelle vooruitgang van Rusland bij het verkrijgen van invloed daar, maar op dat moment probeerden de Amerikaanse heersers hun afbrokkelende geheime alliantie met het Kremlin te redden, zodat ze geen woord tegen het publiek zeiden over Nicaragua. Vandaag is de geheime alliantie allang voorbij, dus vandaag horen we, jaren te laat, over Nicaragua.

Ook overzees worden de wolken van naderende oorlog donkerder en donkerder. In het Midden-Oosten dreigt Israël een grote invasie van Libanon die niet kan nalaten tot oorlog met Syrië te leiden. De Amerikaanse bolsjewistische-zionistische warwhirlpool blijft zich verspreiden vanuit zijn bron, Israël.

Twee maanden geleden gaf ik in audiobrief nr. 70 een waarschuwing om te kijken naar nieuwe onrust in Iran die binnenkort uitbarst. Iran is weer op het nieuws, precies op schema. Er zijn nieuwe bombardementen geweest in Teheran, een herinnering aan de vooruitzichten voor burgeroorlog daar. Tegelijkertijd horen we berichten dat de vermeende Ayatollah Khomeini ziek is en binnenkort kan sterven. Nogmaals, dat is een leugen als onderdeel van het grote plan om ons te manipuleren in oorlog. De echte Ayatollah Khomeini werd deze maand vermoord en vervangen door een “dubbele” twee jaar geleden, zoals ik in audiobrief nr. 54 vermeldde. Als de Amerikaanse bolsjewistische oorlogsplanners hier in de Verenigde Staten klaar zijn om hun Iran kaart te spelen in de oorlogsopbouw, zullen we worden verteld dat Khomeini is overleden. De Verenigde Staten-verbonden bolsjewistische agenten in Iran staan klaar om daar burgeroorlog te veroorzaken.

Naarmate de situatie verslechtert, wordt ons verteld dat Rusland zich voorbereidt om Iran in een ander Afghanistan te veranderen. Al chef Amerikaanse wapenonderhandelaar, Eugene V. Rostow, doet verklaringen om de weg te effenen voor dit alles. De laatste tijd heeft hij gezegd dat Rusland verwacht kan worden dat het “ons” (quote) boven Iran zal “testen.” De Amerikaanse militaire planners van bolsjewistische landen bereiden zich opnieuw voor om Iran te gebruiken als een sleutel tot hun uitgebreide nucleaire eerste aanvalsplan tegen Rusland. Hun militaire strategie is een bijgewerkte versie van het plan dat ik 3-1/2 jaar geleden in audiobrief nr. 37 heb beschreven.

De vastberadenheid van de Amerikaanse bolsjewieken om oorlog te voeren tegen Rusland wordt ook op andere manieren zichtbaar.

Een van de arena's is de zogenaamde nucleaire ontwapeningsonderhandelingen in Genève. Als grootsheidspel heeft president Reagan de zogenaamde "nuloptie" voorgesteld om alle kernwapens in Europa te elimineren. Het klinkt goed, maar het heeft geen inhoud. Bij de onderhandelingen over de uitvoering van dit plan hebben de Verenigde Staten helemaal geen concrete voorstellen gedaan.

Als reactie hierop hebben de Russen de afgelopen weken twee tegenvoorstellen gedaan. Men zou beginnen met het bevriezen van kernwapens in Europa. Dat uitgangspunt is misschien niet ideaal, mijn vrienden, maar het is tenminste duidelijk en mogelijk om te doen. Washington reageerde om het idee belachelijk te maken. Het andere Russische voorstel is pas een paar dagen geleden gedaan. Het is aan beide partijen om alle productie en beproeving van alle kernwapens volledig te stoppen als uitgangspunt voor algemene ontwapening. Het Witte Huis lijkt even overrompeld te zijn. Al snel kunt u er op rekenen dat ook dit idee door de Verenigde Staten met een excuus wordt verworpen, want, mijn vrienden, nucleaire ontwapening is het laatste wat onze Amerikaanse bolsjewistische heersers hier willen.

In plaats daarvan maakt de regering nu bekend dat zij van plan is jongeren die zich niet voor het ontwerp registreren, te vervolgen! De entiteit Reagan praat uit beide kanten van zijn mond over de tocht. Hij blijft ons vertellen dat er geen intentie is om de ontwerptekst terug te brengen, maar aan de andere kant wordt ons nu verteld dat iedereen die niet inschrijft voor het ontwerp, misschien wel naar de federale gevangenis wordt gebundeld.

Tegelijkertijd is Civil Defense een nieuw onderwerp geworden van promotie door de zogenaamde Reagan regering. Het agentschap dat deze drive leidt is relatief nieuw, nadat het rechtstreeks is opgeheven uit de pagina's van de geheime nieuwe grondwet voor Amerika. Het heet de Federale Nooddienst, of FEMA. FEMA doet haar best om ons te laten slapen over de gevaren van een nucleaire oorlog. Het Agentschap zegt bijvoorbeeld dat:

De VS kunnen de nucleaire aanval overleven en binnen een paar jaar herstellen.

FEMA plant artikelen in kranten landelijk om deze troostende leugen naar huis te rijden. Deze geplante artikelen proberen ons te vertellen dat we alleen onze steden moeten evacueren, een beetje overlevingstraining moeten leren, en een paar simpele schuilplaatsen moeten opknappen en we zullen het allemaal prima doen.

Vrienden, deze artikelen die door een agentschap van de federale overheid zijn geplaatst zijn de ergste leugens. Eén H-bom die explodeert op één grote stad... zou alle ziekenhuizen van Amerika overweldigen met grizzly slachtoffers. Maar onze leiders willen dat jullie anders geloven zodat jullie hen volgen in een suïcidale oorlog.

Onlangs schreef George Kennan een artikel dat heel goed de gemoedstoestand van degenen die nu de controle over het Amerikaanse militaire beleid. In de tijd van de geheime alliantie Rockefeller-Sovjet was Kennan een van de voorstanders van het beleid van het inperken van Rusland. Nu is de situatie radicaal veranderd, en in de New York Review of Books voor 21 januari 1982 schreef Kennan een artikel getiteld "On Nuclear War." Kennan zei:

"Er staat geen kwestie op het spel in onze politieke betrekkingen met de Sovjet-Unie.. geen hoop, geen angst, niets waar we naar streven, niets dat we zouden willen vermijden wat een nucleaire oorlog zou kunnen waard zijn."

En verder voegde hij eraan toe, citaat:

"Deze hele bezorgdheid over nucleaire oorlog is een vorm van ziekte. Het is morbide in het extreme. Er is geen hoop in het.. alleen horror. Het kan alleen worden begrepen als een vorm van onderbewuste wanhoop van de kant van zijn toegewijden, een soort van doodswens, een bereidheid om zelfmoord te plegen uit angst voor de dood."

Mijn vrienden, Kennan kon niet nauwkeuriger zijn in het beschrijven van de gemoedstoestand van degenen die nu de Amerikaanse militaire plannen beheersen.. de Amerikaanse bolsjewieken hier. Sinds Rusland eind 1977 de ruimte heeft overgenomen, heeft de militaire planning hier in Amerika een kamikaze mentaliteit aangenomen. Het is het concept van 'overwinning door zelfmoord'. Ik gaf details over deze nieuwe zelfmoordaanval in onze militaire planning in de zomer van 1978 in audiobrief nr. 35. Deze hopeloosheid heeft geleid tot de overgang van Amerika naar een eerste aanval op Rusland, die ik voor het eerst vermeldde in audiobrieven nrs. 36 en 37. De Amerikaanse bolsjewieken, die nu de macht hebben over het Amerikaanse leger, zijn satanisch en schizofrene in hun denken. Ze zijn tegen alles wat onze Heer Jezus Christus betekent voor waarheid, hoop en liefde. Zij leven door leugens en bedrog, en zij worden getroffen door een extreme hopeloosheid en zelfhaat. Ze hebben inderdaad een doodswens en ze willen de rest van ons meenemen.

Naarmate de oorlog koorts groeit voor publieke consumptie, neemt de geheime oorlog steeds verder toe. Vorige maand heb ik verslag uitgebracht over de hernieuwde geofysische oorlog van Rusland, waarbij vooral weersveranderingen en kunstmatige aardbevingen betrokken waren. Deze dingen zijn bedoeld om Amerika's vermogen om oorlog te voeren te verminderen. Canada wordt ook meegesleept in het Amerikaanse Bolsjewistische oorlogskamp, en recentelijk hebben delen van Canada zulke extreme sneeuwstormen meegemaakt dat een "Nationale Noodsituatie" werd verklaard. Ik heb ook gemeld over twee incidenten waarbij Russische kosmosferen vorige maand vliegtuigcrashten. Ik kan nu iets heel belangrijks aan dat verslag toevoegen.

De uitslag van vreemde vliegtuigongelukken die begonnen met Air Florida vlucht 90 op 13 januari had meer dan alleen een algemene waarschuwing van het Kremlin. Ze waren in directe reactie op een specifieke daad van geheime oorlogvoering!

Al meer dan vier jaar zweven Russische elektrogravistische wapenplatforms genaamd Cosmosferen hoog boven de Verenigde Staten. Ze kondigden hun aanwezigheid aan door gigantische luchtbommen te creëren langs de oostkust en elders. Sinds die tijd zijn hun aantallen vermenigvuldigd, en ze patrouilleren voortdurend over allerlei Amerikaanse strategische doelgebieden!

Als er oorlog komt, zijn de Amerikaanse bolsjewieken hier van plan om zoveel mogelijk Cosmosferen neer te schieten met behulp van krachtige lasers. Ik heb dit minstens drie jaar geleden gemeld in mijn audiobrief rapporten. Tot voor kort was het echter moeilijk om Cosmosferen te detecteren die boven water zweven. Ze zijn onzichtbaar voor normale radar behalve op zeer korte afstand, maar nu heeft een van de wapenprojecten hier in de Verenigde Staten het gemakkelijker gemaakt om Cosmosferen te detecteren en lasers op hen te richten. De nieuwe techniek genaamd "Computer-Enhanced Infrarood" is een uiterst gevoelig middel om de warmtestraling die door de kosmosferen wordt afgegeven te detecteren. Het staat bekend onder het acroniem CEIR (uitgesproken ziener).

Op de avond van 12 januari 1982 werd een volledige operationele test uitgevoerd tegen een kosmos die hoog boven het centrum van New Jersey patrouilleerde. CEIR werd gebruikt om een op de grond gebaseerde hoogvermogen laser te richten op de Cosmosphere, waarna de laser werd afgevuurd. Een deel van de kosmos is uitgebarsten in blauwgroene vlammen. Toen de vlammen zich begonnen te verspreiden, versnelde de bemanning de kosmosphere richting

de kust. Alle kosmosferische bemanningen hebben strikte orders om ervoor te zorgen dat hun vaartuig nooit in niet-Russische handen valt, en ze maakten voor de zee. De getroffen kosmosphere, die blauwgroene vlammen achterliet, werd gezien over een groot gebied van Oost-Pennsylvania en centraal New Jersey. Het zweefde op een hoogte van meer dan 40 mijl, maar het kwam snel naar beneden. Het is semirigide schelp begon te kraken. Het liep over Atlantic City op lage hoogte en stortte in het water slechts een paar mijl van de kust. Veel getuigen keken toe hoe de resten van de kosmos verbrandden, die bijna 10 minuten op het wateroppervlak dreven. Het hele incident zorgde voor een sensatie in de lokale regio, maar officiële regeringswoordvoerders hebben het allemaal als een non-event behandeld!

Deze eerste daling van een kosmosfer veroorzaakte schokgolven in het Kremlin. Er werd zeer snel besloten dat er een duidelijke boodschap aan het Pentagon zou worden gestuurd dat zij veel zouden betalen als het incident zou worden herhaald. De Russen wisten dat een laser hun kosmos had neergeschoten, dus de volgende dag werd een vlucht met laseroorlogsspecialisten aan boord veroorzaakt om hier in Washington te crashen.

Toen kwam een reeks crashes en bijna-crashes.. allemaal zogenaamd onverklaarbaar. Alle vier de demonstratievliegtuigen van de luchtmacht Thunderbird zijn neergestort, zoals ik vorige maand al uitlegde. Een Boeing 737 in Californië daalde ver onder zijn vliegpad, schijnbaar zonder oorzaak, en smal gemiste ramp toen het een aantal elektriciteitskabels knipte. En vreemd genoeg stortte een Japan Air Lines DC-8 in Tokyo Bay tijdens de laatste momenten van de landing. Het was een perfecte vliegdag, helder en zonnig. De DC-8 was slechts 1000 meter van de touchdown, vliegen in een zachte glijbaan. Er waren geen mechanische problemen. Plotseling deed de piloot alsof hij verdoofd was. Hij greep over en keerde de stuwkracht om op twee van de vier straalmotoren. De grote straal sloeg naar beneden, hij sloeg in lichte strofen, markeerde het naderingspad en stortte in het ondiepe water. Later, in het ziekenhuis, zei de piloot dat hij een black-out had. De copiloot zei dat hij zich ook plotseling duizelig voelde, maar vocht er tegen en bleef bij bewustzijn.

Vrienden, er is geen tijd om alle details van al deze incidenten te bespreken. Het is genoeg om te zeggen dat in elk geval, inclusief de Japanse crash, de doelen werden gekozen om een kristalheldere waarschuwing over te brengen aan bepaalde mensen. In elk geval heeft een Russische kosmosphere een neutronenstraalwapen gebruikt om deze vreemde resultaten te bereiken. Zoals ik al eerder heb uitgelegd, verstoren neutronenstralen elektronische instrumenten en ook het mentale en zenuwstelsel van mensen. De Russen zeggen tegen het Amerikaanse bolsjewistische Pentagon: “Als je nog meer kosmosferen neerschiet, is er geen plek om je te verstoppen.”

De geheime oorlog wordt steeds intenser als we dichter bij het uitbreken van de oorlog komen! Tegelijkertijd blijven de krachten die groot en klein zijn zich aanpassen en zich vestigen.

Vorige maand in audiobrief nr. 71 Ik heb in detail de drie belangrijkste Power Factions in de wereld vandaag en de relaties tussen hen. Een factie is die van het Rockefeller kartel.. het multinational complex van Big Oil, Big Banking en Big Business. Een andere factie is de bolsjewistische-zionistische as met hoofdkwartier gedeeld tussen de Verenigde Staten (vooral New York City) en Israël. De derde factie is die van de nieuwe Russische heersers die de meeste bolsjewieken daar vroeger aan de macht hadden verdreven.

Vorige maand heb ik gemeld dat er een nieuwe operationele relatie is tussen de nieuwe Russische heersers en het Rockefeller kartel. Ik kan nu melden dat de opkomende quid pro quo ver achterloopt bij de geheime alliantie die vroeger bestond. In plaats daarvan is het een overeenkomst om elkaar niet te beschadigen als een kwestie van opzettelijk beleid. Het hoofddoel is om beide (de Russen en het Rockefeller kartel) vrij te krijgen om met hun

gezamenlijke vijand, de Amerikaanse bolsjewieken die belangrijke beleidsfuncties hebben geïnfiltreerd hier in Washington, om te gaan. Het belangrijkste gebied waar het Rockefeller kartel de Russen kan helpen, is de economische setor. De Amerikaanse bolsjewistische domineerde het buitenlands beleid in de Verenigde Staten is een politiek van economische honger tegen Rusland en haar satellieten. Het Rockefeller-kartel kan dit beleid gedeeltelijk afzwakken door samen te werken met Rusland in de Oost-Westhandel.

De Amerikaanse bolsjewistische economische oorlog tegen het Sovjetblok is het duidelijkst in de benarde situatie van Polen. De Amerikaanse bolsjewieken zijn er eindelijk in geslaagd om de Solidariteits Unie te gebruiken om Polen in de krijgswet te duwen. Nu wordt de staat van beleg zelf gebruikt als excuus om het Poolse volk nog meer te laten lijden door Amerika. De Verenigde Staten voeren een dun verduisterd voedselembargo tegen Polen. Zelfs kippenvoer wordt tegengehouden om de eigen Poolse kippenhouderijen een ramp te bezorgen. Alles wordt gedaan om het Poolse volk tot wanhoop te drijven dat een open opstand uitbarst.

De ineenstorting van Polen vormt een militaire bedreiging voor Rusland en is ook een economische drain. De nieuwe Russische heersers werken samen met een onhandige gecentraliseerde economie achtergelaten door de verdreven bolsjewieken. Het kan niet van de ene op de andere dag worden veranderd, zodat de Russen kwetsbaar zijn voor economische oorlogvoering. Om economische rampen te voorkomen, dringen de Russen hard aan op nieuwe manieren om harde westerse valuta te verhogen. Vorige maand heb ik een van deze Russische bewegingen gemeld.. een grote staatsgreep in de Amerikaanse schatkist effecten; maar voor de lange termijn willen de Russen meer stabiele en wederzijds voordelige economische banden met het Westen.

Het centrum van de Russische economische drive is nu de Siberische gasleiding voor West-Europa. Het is een project van 25 miljard dollar, het grootste project ooit tussen de Sovjet-Unie en het Westen. Het zal in 1984 worden voltooid. De bolsjewieken hier proberen het gasleidingproject volledig te stoppen, maar het Rockefeller olie- en zakenkartel probeert het pijplijnproject vooruit te helpen. Eerder deze maand, op 17 februari, ging de Kamer van Koophandel van de Verenigde Staten, een lang geleden Rockefeller public relations orgel, publiekelijk over de pijplijn. Het noemde het Reagan embargo tegen pijplijnapparatuur een strategie van economische oorlogvoering tegen Rusland. Vorige week heeft het “Joint Economic Committee” van het Congres het pijplijnproject goedgekeurd; en in Europa staan Amerikaanse multinationale oliemaatschappijen in de rij voor de gasleiding..allemaal, dat wil zeggen, op één na, Mobil Oil. In tegenstelling tot de andere leden van het Rockefeller Big Oil kartel, heeft Mobil Oil in West-Duitsland publiekelijk tegen de gasleiding gevochten.

Voor de Russen is de gasleiding een kwestie van economische overleving; en met een oorlog aan de horizon heeft het Kremlin geen geduld met degenen die het ene zeggen en het andere doen. De Russen beschouwen Mobil’s positie tegen de leiding als een dubbel kruis, in feite aan de kant van de bolsjewieken hier in Amerika. De Russische heersers besloten om Mobil Oil sterke redenen te geven om hun positie te heroverwegen, en snel!

Op donderdag 11 februari vertrok het Russische containerschip Mechanik Tarasov vanuit een haven in Quebec, Canada, op weg naar Leningrad. Het ging noordoosten naar de St. Lawrence River, vervolgens door de Golf van St. Lawrance naar de Atlantische Oceaan. Na de zuidkust van Newfoundland, de Tarasov koers oost naar noordoosten. Het is gekozen om het heel dicht bij ’s werelds grootste semi-duikboot te brengen, langs het zuiden. Het platform was de “Ocean Ranger” die werd geëxploiteerd door Mobil Oil. Het was zogenaamd onzinkbaar, zoals de Titanic. De Tarasov hadden, net als vele andere Russische koopvaardijschepen, een militaire capaciteit die niet werd toegelaten. Toen het de gigantische olieplatform naderde in een storm, lanceerde het een torpedo met een lage kernkop richting het platform. Net voor 1

uur ’s nachts. Maandagochtend 15 februari bereikte de torpedo zijn doel, een van de reuzen onder water pontons. Kernexplosies onder water zijn veel beperkter dan die in de lucht, en deze werd verborgen door de orkaan-kracht winden en bonzende golven. Er werd een gat in de ponton geduwd en de Ocean Ranger begon zich naar die kant te vestigen. De bemanning gaf een probleemoproep via de radio; een half uur later meldden ze dat ze de reddingsboten bemannen. Maar de Japanse Ocean Ranger is ontworpen om ’s werelds meest onzinkbare olieplatform te zijn! Een hoek van het bovenste platform in het water gedompeld en dan gestopt. Het platform bleef drijven, en stond onder een gekke hoek. De ruignekken stopten met het instappen in de reddingsboten, in de hoop dat de boten toch niet nodig zouden zijn. Toen een kosmosphere hoog boven het platform hing richtte zich op de hoek van het platform dat in het water was gedoopt. Een krachtige ontploffing van zijn geladen deeltjesbundelwapen... heeft een gat in de gedeeltelijk ondergedompelde hoek opgeblazen. Onmiddellijk viel de Ocean Ranger over en zonk. Het ging zo snel dat het te laat was voor reddingsboten om succesvol te worden gelanceerd, en alle handen verloren.

Het vrachtschip Tarasov ging verder op koers na het zinken van de olieplatform. De Russen verwachtten dat het vrachtschip al lang weg zou zijn voordat iemand erachter kwam wat er gebeurd was..maar ze hebben het verkeerd berekend! Rond 14:00 uur diezelfde middag, maandag 15 februari, kwam een Amerikaanse onderzeeër de Tarasov binnen. De onderzeeër vuurde een enkele torpedo af op de Tarasov, en raakte hem breed. Het water kwam binnen via een enorm gat onder de waterlijn en het vrachtschip begon te zinken. Net als de bemanning van de Cosmosphere die vorige maand boven New Jersey werd neergeschoten, had de bemanning van de Tarasov strikte orders om de geheimen van hun schip te beschermen, en dus weigerde de Russische kapitein hulp van een nabijgelegen Deens vrachtschip, terwijl zijn schip zonk met zijn geheimen.

Blijkbaar, mijn vrienden, kreeg Mobil Oil de boodschap. Twee dagen na het zinken van de Ocean Ranger sloot Mobil Oil de andere twee booreilanden die in de buurt waren geweest en sleepte ze aan land.

Maar onze leiders hebben de boodschap nog niet begrepen. Ze leiden ons nog steeds rechtstreeks naar de Eerste Kernoorlog!

Onderwerp 2 Aan het begin van deze maand op 5 februari maakte de entiteit Vice-President Bush zich opvallend door een reis naar Cape Canaveral, Florida. Hij werd gefotografeerd met astronauten in het Europees-gebouwde orbitaal science lab genaamd “Space Lab.” Volgens officiële schema’s zal Space Lab eind 1983 in een baan om de ruimte worden geplaatst... ongeveer anderhalf jaar vanaf nu. Ondertussen kondigde Bush aan dat ruimteshuttle vlucht nummer 3 nu gepland staat voor 22 maart 1982. Het zou een hele week duren.

Voor publieke consumptie blijven NASA-woordvoerders doen alsof de shuttle slechts een ontspannen reeks testvluchten uitvoert. We horen dat het ruimteshuttleprogramma een vreedzaam burgerprogramma is, ondanks de militaire bemanningen die de shuttle besturen. Maar het vreedzame beeld van het Space Shuttle Programma is een totale leugen. De vluchten van de ruimteshuttle zijn onderdeel van een crashprogramma van de Verenigde Staten om een militaire teen te herwinnen in de ruimte.

De Verenigde Staten zijn sinds eind 1977 vrijwel buitengesloten van het militaire gebruik van de ruimte door Rusland, zoals ik in het verleden al uitvoerig heb aangegeven. De Russische overheersing van de ruimte gedurende de afgelopen vier jaar en meer is benadrukt door talrijke bemande ruimtevluchten. Deze hebben zelfs kosmonauten uit negen andere landen buiten Rusland. Ondertussen hebben de Verenigde Staten meer dan vijf jaar geduurd zonder toe te geven dat er bemande ruimtevluchten zijn uitgevoerd. De Russische lange-duur ruimte

spectaculaire in de aarde baan zijn voldoende geweest om Rusland's prestige in het publieke oog te bouwen; maar zoals ik heb gemeld in het verleden, het Sovjet-ruimteprogramma gaat veel meer dan wordt openbaar gemaakt.

Sinds medio oktober 1977 is de Maan een Russische buitenpost. Er zijn zeven (7) bemande deeltjesbundelinstallaties aan de nabije kant, en ten minste één basis aan de andere kant. In het verleden heb ik gemeld dat regelmatige missies van en naar de maan worden gevlogen om de bases te bevoorraden en bemanningen te roteren, en langzaam maar zeker smeedt het Kremlin zijn weg naar het nieuws over zijn controle over de Maan. Verwacht niet dat ze je alles vertellen, maar ze beginnen er hints over te geven. Een voorbeeld hiervan is de Russische publicatie die in de Verenigde Staten werd verspreid, "Sovjet Life" voor deze maand, februari 1982. Op pagina 33 van het tijdschrift staat een korte one-page feature over Space. Geplant bij het begin van het artikel zijn de woorden, citaat:

"Vandaag de dag shuttle ruimteschepen tussen de aarde en de maan met grotere frequentie dan de eerste reizen naar de Nieuwe Wereld."

Bovenaan de pagina staat een foto van een maanschip klaar om van een Russische kosmodrome af te blazen. Hieronder is een foto van de Aarde gezien vanuit de ruimte, en ertussenin is een vetgedrukte verklaring ontworpen om een andere hint te geven over hun maanvluchten. Er staat:

"Van een afstand van 70.000 kilometer boven de aarde, ziet de planeet er vreedzaam en zelfs weerloos uit. Het gemeenschappelijke doel is om ons blauwe en groene huis te beschermen."

Mijn vrienden, satellieten worden niet gebruikt op hoogtes van 70.000 kilometer. De hoogste baan die over het algemeen nuttig is voor aardsatellieten is de geosynchrone baan voor stationaire satellieten over de evenaar. Zeventigduizend kilometer is bijna twee keer zo ver van de aarde. De enige keer dat een ruimteschip zo ver van de Aarde komt is wanneer het op weg is naar of van de Maan of een andere planeet.

De Russische belangstelling voor de ruimte reikt ook verder dan militaire factoren. In audiobrief 38 beschreef ik de plannen van de nieuwe Russische heersers voor de kolonisatie van ons zonnestelsel. Die plannen gaan gestaag vooruit; in feite naderen op dit moment niet één maar twee Russische ruimteschepen de planeet Venus! Men zegt dat zij onbemand zijn, maar mijn vrienden, zij zijn bemande ruimteschepen.

In audiobrief nr. 38 meldde ik dat de Russen zich hadden gevestigd op Venus, niet Mars, als het eerste doelwit buiten de Maan voor experimentele kolonisatie. Ze begonnen met het landen van onbemande vaartuigen op Venus, zeven (7) jaar geleden, en ze hebben enkele belangrijke feiten geleerd die nog niet bekend zijn in het Westen. Vier jaar geleden begonnen de Russen een reeks steeds langer bemande baanvluchten, die wijd verspreid werden. Deze werden geleidelijk uitgebreid tot zes maanden en meer om te leren hoe goed bemanningen zouden opstaan tegen interplanetaire ruimtereizen. De eerste val van de baan was in de vroege herfst. De Russen hadden alles geleerd wat ze moesten weten. Afgelopen 30 oktober en 4 november 1981, twee Russische ruimteschepen ontploften voor Venus. Beide schepen worden bemand door Russische kosmonauten, en beide zijn zich aan het voorbereiden om op Venus te landen zoals ik deze woorden zeg.

Vrienden, de vergelijking tussen de ruimteprogramma's van de Verenigde Staten en Rusland vandaag is een studie in tragische ironie. Wij Amerikanen horen dat de ruimteshuttle in de eerste plaats een civiel georiënteerd project is, maar het is eigenlijk militair. We horen dat het 's werelds eerste herbruikbare ruimtevaartuig is, maar er gaat een shuttle verloren op elke vlucht. We horen dat de ruimteshuttle ons jaren voor Rusland heeft gezet, maar we zijn jaren

achterop geraakt. We horen vaak dat onze heersers alleen vreedzame activiteiten in de ruimte willen, maar ze sluiten bijna het hele civiele wetenschappelijke ruimteprogramma. De financiering wordt voortgezet voor een of twee vreedzame projecten die te zichtbaar zijn om zonder oproer te annuleren, zoals de ruimtetelescoop. Maar vervolgprojecten om ons zonnestelsel te verkennen worden afgehakt en weggegooid omdat ze niets bijdragen aan de plannen van onze leiders voor oorlog!

We horen voortdurend dat de Russen alleen maar oorlog en verovering hebben, maar het zijn de Russen, niet wij Amerikanen, die op dit moment twee teams ruimtemannen hebben die zich voorbereiden om op Venus te landen. Ze gaan daarheen om redenen die niets met oorlog te maken hebben. De Russen verkennen het zonnestelsel omdat het er is. De nieuwe Russische heersers geloven dat het de bestemming van de mens is om de ruimte in te gaan. De drang om te verkennen die hun Viking voorouders van vroeger motiveerde, leeft en is vandaag de dag in het Russische Ruimteprogramma.

Vrienden, ik geloof dat dezelfde geest nog steeds sterk is onder het Amerikaanse volk vandaag. Waarom zouden onze leiders anders het ruimteprogramma aan ons moeten verkopen als een groot avontuur? Maar de bolsjewieken hier die nu Amerika's ruimteprogramma beheersen, geven niets om avontuur of het verkennen van het onbekende of inspirerende de menselijke geest. Ze geven alleen om macht, controle, intrige, revolutie en oorlog; en hun plannen voor oorlog vormen Amerika's Space Shuttle Programma.

Twaalf dagen geleden, op 16 februari, werd de ruimteshuttle verplaatst naar het lanceerplatform op Cape Canaveral, vijf dagen voor het schema. Dit zal Amerika's derde ruimteshuttle lancering zijn, en het is ook de derde shuttle die wordt gebruikt. De eerste shuttle, de echte Columbia, werd in april vernietigd, zoals ik in audiobrief nr. 64 heb beschreven. De vleugel werd vervangen door de trainingshuttle "Enterprise" die landde op de luchtmachtbasis van Edwards en werd naar Florida gebracht. De Enterprise vlucht van november vorig jaar was een stopgap maatregel, terwijl een derde shuttle uitgebreid kon worden aangepast.

De nieuwe shuttle op Cape Canaveral is een van de drie geheime shuttles van White Sands die ik in audiobrief nr. 63 van het voorjaar noemde. Het is sinds de eerste ramp met de ruimteshuttle tien maanden geleden in april 1981 ingrijpend gewijzigd. Het ziet er nog steeds hetzelfde uit als de originele Columbia, tenminste van een afstand, maar deze shuttle is eigenlijk ver, heel anders.

De shuttle op het pad is tot de tanden bewapend. De basismissie van deze derde shuttle is dezelfde als die van de eerste shuttle bijna een jaar geleden. Een jaar geleden heb ik in audiobrief 62 beschreven wat de ruimte shuttle moest doen. De lading was een zwaar bepantserde laser-vuurrobot slagstation ontworpen voor ruimte verkenning over Rusland. Russische ruimtewapens vernietigden bijna vier jaar geleden alle Amerikaanse Spy Satellites. Dat betekent dat de Amerikaanse oorlogsplanners bijna blind zullen schieten op Rusland als ze een oorlog beginnen zonder dat ze nieuwe verkenningsgegevens krijgen. De ruimteshuttle probeert dat probleem op te lossen door de nieuwe geharde satelliet in een baan te krijgen. Dat is waar de ruimte shuttle vluchten nu allemaal over gaan... pogingen tot verkenning.

Na elke shuttle vertrekt vanuit Florida volgt een lange, zwaaiende, gebogen lancering naar het noorden om over Rusland te vliegen. De Amerikaanse bolsjewistische militaire planners hier geloven dat als ze eenmaal hun nieuwe superspionage satelliet in de baan krijgen, het de klus zal klaren. Ze zijn ervan overtuigd dat het elke aanval van Russische ruimtewapens lang genoeg kan overleven om een grote hoeveelheid verkenningsgegevens terug te zenden; en zodra ze dat hebben, zal het Pentagon klaar zijn om Amerika ten oorlog te brengen.

Vorig voorjaar werd de Columbia vernietigd voordat de Spy Satellite kon worden ingezet. Ook de geïmproviseerde “Enterprise” missie in november was een mislukking, maar de militaire shuttleplanners geloven dat het een ander verhaal zal zijn met hun shuttle nummer 3 nu klaar voor lancering.

In de laadruimte van deze shuttle is een nieuwe robot verkenningsgevechtsstation zoals ik die in audiobrief nr. 62 beschreef. Er is ook een extra laser gemonteerd in het voorste uiteinde van de laadruimte net achter het bemanningscompartiment. Het is een waterstoffluoride gas dynamische laser verticaal gemonteerd, gericht opwaarts. Het is uitgerust met een draaibare kop bestaande uit spiegels die de straal kunnen richten rond een breed scala van hoeken. De waterstoffluoride laser in de laadruimte is voornamelijk bedoeld om de shuttle te beschermen terwijl hij in de richting van een baan klimt.

Zoals ik in audiobrief nr. 64 afgelopen voorjaar, de “Columbia” kwam onder vuur kort voordat het in een baan. De inlichtingenanalisten hier kregen uiteindelijk genoeg informatie over wat er gebeurde om te beslissen over het installeren van de vrachtruim laser.

Als de shuttle stijgt, zal de lucht dunner en dunner worden, en tot bijna niets dalen lang voordat de raketmotoren uitzetten. Op het vroegste moment worden de aangepaste deuren van de laadruimte, die geen scharnieren hebben op deze shuttle, afgevuurd door speciale explosieven. Als de deuren van de laadruimte wegvliegen van de shuttle, zal het de bovenste helft van de baai wijd open laten. De vrachtruim laser zal klaar zijn om vanaf dat moment te vuren. Het is uitgerust met hetzelfde systeem genaamd CEIR dat ik beschreef in Onderwerp 1. Aangezien een laser die deze weg heeft uitgerust vorige maand een kosmosphere heeft neergeschoten, denken de shuttleplanners dat de shuttle veilig zal vliegen. Eenmaal in een baan, denken planners hier dat de grootste bedreiging voor de shuttle de Russische Cosmos Interceptors zal zijn. Deze bemande moordenaars satellieten zijn verantwoordelijk voor het wegvegen van de lucht van Amerikaanse Spy Satellites. Om die dreiging aan te pakken, zijn er echt radicale wijzigingen in de shuttle geweest.

Wanneer de space shuttle wordt besproken, wordt altijd benadrukt dat shuttle astronauten kunnen werken in hun shirt mouwen.. geen behoefte aan ruimtepakken, want rijden in de shuttle is bijna als rijden in een vliegtuig. Deze keer niet, mijn vrienden.

Als kolonel Jack Lousma en kolonel Gordon Fullerton opstijgen in deze shuttle, zullen ze in ruimtepakken zitten. Bovendien zullen ze afhankelijk zijn van hun ruimtepakken omdat hun bemanningscabine niet onder druk zal staan. Het hele onderste deel van hun schip onder het vliegdek is veranderd in een wapenruimte. Zodra de shuttle in een baan is, opent de neus zich voor het vacuüm van de ruimte. De neus zal naar beneden en terug vouwen enigszins als bepaalde vrachtvliegtuigen waarvan de neuzen vouwen omhoog om te laden en uit te laden. Zodra de neus opengaat, zal er een complex lasersysteem ontstaan. Het systeem heeft vijf buisvormige secties gericht op, naar beneden, aan elke kant, en rechtdoor. Elke laserbuis heeft een draaiende spiegelkop voor het richten van de bundel, zoals die van de vrachtruimlaser die ik eerder noemde. Als het systeem eenmaal is ingezet, kan het in bijna elke richting vuren. De enige uitzondering is een smalle gang naar de achterkant van de shuttle.

Het neuslasersysteem wordt beschreven als een kern-gepompte heliumplasmalaser met vijf resonatoren. De kernenergie-pack kan elk van de vijf laserbuizen tegelijk afvuren. Het is niet zo krachtig als de vrachtruim laser, maar in tegenstelling tot de vrachtruim laser, kan het neuslasersysteem lange tijd op een intermitterende basis werken, en de shuttle planners geloven dat het krachtig genoeg zal zijn om de bemande Russische moordenaar satellieten uit te schakelen. Onder bescherming van het neuslasersysteem, moeten Lousma en Fullerton de robot Spy Satellite inzetten. Zodra het wordt ingezet, zullen ze terugkeren naar de aarde in een

kleine Gemini-type herintreding capsule. Dit deel van het plan is hetzelfde als ik een jaar geleden onthulde voor de eerste shuttlevlucht. Ondertussen blijft de shuttle in een baan om de aarde.

Het neuslasersysteem is geprogrammeerd om alle Russische kosmosinterceptoren die binnen bereik komen, te blijven zappen. Het zal doorgaan tot het vernietigd is of de nucleaire laser omlaag loopt, wat heel lang kan duren. Het zal een zeer gevaarlijke overlast in de ruimte vormen, en de Russen zullen weinig keus hebben dan het te vernietigen. De Amerikaanse bolsjewieken hier hopen dat de Russen veel ruimteschepen en mannen zullen verliezen voordat ze daarin slagen.

Als de planners van de militaire shuttle gelijk hebben in hun berekeningen, kan de derde ruimteshuttlemissie veranderen in een gevecht koninklijk in de ruimte. Als ze het mis hebben, zijn ze van plan het nog een keer te proberen.

Vanaf nu is de vierde ruimteshuttle missie gepland voor 4 juli. Daarna, wat er ook gebeurt met de ruimteshuttle, zijn ze nu van plan om toch door te gaan met het afblazen van nucleaire oorlog 1, omdat mijn vrienden, de Amerikaanse bolsjewieken hier een staatsgreep tegen Rusland hebben gescoord.

Onderwerp 3.. Al bijna een jaar nu heb ik verslag gedaan van de grote strategie van de Amerikaanse bolsjewieken en hun zionistische partners om een nucleaire oorlog te beginnen. Hun basisplan is een bijgewerkte versie van de versie die succesvol was in het afblazen van de Eerste Wereldoorlog. De voorspelling van die oorlog betrof steeds grotere, oncontroleerbare crises in de Balkan. Vandaag wordt de hele wereld door middel van bolsjewistische-zionistische intriges gebalanceerd.

Vorig jaar begon ik te waarschuwen dat we binnenkort meer en meer gelijktijdige crises in de wereld zouden zien als de koorts voor oorlog toeneemt. Vandaag zijn deze gelijktijdige crises nu op ons, precies op schema.

El Salvador en de rest van Midden-Amerika zijn innerlijk in opstand gekomen. Polen staat onder de staat van beleg, terwijl Amerika probeert de problemen van Polen om te vormen tot een complete ramp. In het Midden-Oosten zijn niet één maar meerdere tijdbommen bijna klaar om af te gaan sinds de lente eraan komt. Dit zijn de dingen waarover ik het vorig jaar in mijn voorafgaande verslagen had.

De Reagan-Begin As van bolsjewieken en zionisten zijn van plan om deze crises te manipuleren.. en nog meer om te komen..om de weg voor oorlog te effenen. Plotseling zullen bepaalde crises samen een reeks gebeurtenissen veroorzaken die leiden tot nucleaire oorlogen. De gezamenlijke militaire junta van het Pentagon en Israël van de Verenigde Staten werkten aan een snel tijdschema voor dit alles. Zoals ik in eerdere banden heb gerapporteerd, zijn ze op zoek naar midzomer 1982, dit jaar, om de laatste oorlog te beginnen.

Dit zal regionale conflicten in het Midden-Oosten en elders met zich meebrengen, die geleidelijk aan de supermachten doen opzwellen. Het hele gebeuren wordt opgezet om een nucleaire oorlog onvermijdelijk te maken. Eindelijk zal de kernoorlog zelf uitbreken tussen de Verenigde Staten en Rusland. Het zal per ongeluk lijken, maar zoals ik in het verleden heb uiteengezet, zullen mijn vrienden, de Eerste Kernoorlog, beginnen met een Amerikaanse nucleaire eerste aanval op Rusland!

Tot nu toe hadden de geheime oorlogsplanners verwacht dat het maanden zou duren voordat de laatste oorlog zich zou ontwikkelen. Zo kan er deze zomer van 1982 een Midden-Oostenoorlog worden uitgebroken, maar het kan tot het voorjaar van 1983 duren voordat de kernoorlog uitbreekt. Dat is tot voor kort hun idee geweest, maar er vindt nu een

drastische verandering plaats in de geheime oorlogsplanning die hier in Amerika wordt uitgevoerd.

Het tijdschema voor de Eerste Kernoorlog is nu met vele maanden versneld. Vrienden, vanaf nu is de nieuwe datum voor een Amerikaanse nucleaire verrassingsaanval op Rusland medio september 1982! Dat is over zes maanden. De reden voor deze drastische inkorting van het oorlogstijdschema is een grote Intelligentie coup die hier door de Amerikaanse bolsjewieken is gescoord.

Twee hoge Sovjet-generaals zijn onlangs uit Rusland verdreven en hier naar Washington gebracht. Deze twee mannen zijn bolsjewieken die de nieuwe Russische niet-bolsjewistische heersers niet konden detecteren en wiet uit de grond konden halen. In de geheime dienst bleven ze als mollen in het Russische militaire apparaat. Nu zijn ze naar Amerika gebracht, en ze brengen een schat aan gegevens over de huidige militaire houding van Rusland mee! Dankzij deze twee voormalige Bolsjewistische Sovjet-generaals, hebben de geheime oorlogsplanners hier nu genoeg informatie om een nucleaire aanval tegen Rusland te plannen. Als ze die informatie kunnen verfijnen uit gegevens van ruimte shuttle vluchten nrs. 3 en 4, zo veel Beter; maar als geen van de volgende twee shuttle vluchten succesvol is, zijn de oorlogsplanners van plan niet langer te wachten. Zij willen gebruik maken van de inlichtingen die zij van de twee Sovjet-generaals hebben verkregen terwijl zij nog vers zijn, en dus hebben de geheime oorlogsplanners hier nu een deadline voor zichzelf vastgesteld om Rusland medio september 1982 aan te vallen!

Zoals het nu is, mijn vrienden, nucleaire oorlog One kan op elk moment na space shuttle vlucht nummer 4 deze zomer en ruim voor eind september uitbarsten.

Vrienden, ik zeg jullie dat dit niet om jullie in paniek te brengen, maar om de tegenovergestelde reden. Ik wil dat jullie de gebeurtenissen voor jezelf kunnen begrijpen zodat jullie actie kunnen ondernemen om jezelf en je familie te beschermen. Ik kan niet sterk genoeg benadrukken dat wat ik u vertel de plannen van MENS zijn. Als je bepaalde dingen ziet gebeuren, zul je weten dat deze oorlogsplannen slagen en dat de oorlog op handen is; als je bepaalde delen van het plan niet in het nieuws ziet gebeuren, dan zul je weten dat de oorlogsplannen misschien een soort probleem hebben geraakt. In dat opzicht wil ik u ook laten weten over de grootste van alle mogelijke problemen die binnenkort de Amerikaanse bolsjewieken hier kunnen overvallen.

Ik heb al een tijdje verslag gedaan over de verborgen strijd om macht die de regering van de Verenigde Staten verdeelt. Aan de ene kant zijn de Amerikaanse bolsjewieken wiens hoofdregeringsagent vandaag minister van Defensie Caspar Weinberger is. Aan de andere kant is het Rockefeller kartel, waarvan de belangrijkste regeringswoordvoerder staatssecretaris Alexander Haig is. Weinberger en Haig zitten elkaar voortdurend in de nesten. Dit is slechts een schaduw van hun intriges achter gesloten deuren! In het midden zit de marionet van president Reagan.

Onze marionettenpresident is geïnstalleerd door het Rockefeller kartel... maar is grotendeels onder Bolsjewistische controle sinds de moordaanslag in maart vorig jaar. Als een marionet danst hij volgens de touwtjes die op het moment aan beide kanten getrokken worden. Vanaf nu wordt het Amerikaanse leger gedomineerd door de bolsjewieken hier, maar dat was niet altijd zo.

Het Rockefeller kartel heeft de macht weer terug en bereidt zich nu voor om de controle over het leger hier te herwinnen. In 1963 hebben Rockefeller-insiders een noodplan opgesteld voor een eventuele militaire staatsgreep tegen een gepoppen president. Ik onthulde het bestaan van het plan vijf jaar geleden deze maand in audiobrief nr. 21.

De eerste stadia van het plan werden eigenlijk in gang gezet tegen president Carter, maar gebeurtenissen later dat jaar zorgden ervoor dat het plan werd afgebroken. Het plan voor een door het Rockefeller kartel gesteunde militaire coup wordt nu weer in gang gezet, en dit keer is het een crash programma dat binnen een paar maanden moet worden uitgevoerd. Zoals ik in audiobrief 67 heb uiteengezet, kan het Rockefeller kartel het zich niet veroorloven om hun bolsjewistische vijanden hier te laten slagen in het afblazen van een nucleaire oorlog, daarom moet de militaire staatsgreep plaatsvinden voordat de Amerikaanse bolsjewistische verrassingsaanval tegen Rusland plaatsvindt. De staatsgreep zal deze zomer plaatsvinden voor de vierde vlucht... omdat er oorlog mogelijk is.

De man die de militaire staatsgreep voorbereidt is een viersterren legergeneraal. Dat is ongebruikelijk omdat coups meestal worden uitgevoerd door lagere officieren, maar deze keer zijn de omstandigheden ook zeer ongebruikelijk. De generaal die de staatsgreep moet uitvoeren, mijn vrienden, is generaal Alexander Haig, momenteel staatssecretaris. Hij kijkt uit naar de dag waarop hij echt kan zeggen: “Ik heb hier de leiding.”

De laatste tijd heeft Haig bijna dagelijks op grote tv-programma’s gezeten. Hij reist ook bijna continu om de weg te effenen voor de staatsgreep in het buitenland. Het belangrijkste was dat de Russen werden geïnformeerd over de aanstaande staatsgreep tijdens de gesprekken van Haig-Gromyko vorige maand. Een deel van de nieuwe quid pro quo tussen het Rockefeller kartel en het Kremlin heeft te maken met de coup die hier gepland wordt. De Rockefeller-groep was bang dat het Kremlin een militaire staatsgreep zou interpreteren als een teken dat een aanval op Rusland snel zou volgen. Haig heeft de Russen verzekerd dat dit een anti-bolsjewistische coup zal zijn en dat de Bolsjewistische oorlogsplannen zullen worden beëindigd. Gromyko was erg dubieus in zijn gesprekken met Haig. Hij uitte de angst dat het hele plan zal terugslaan en de Amerikaanse bolsjewieken in het Pentagon op de knop zal drukken, maar Haig haalde uiteindelijk een overeenkomst dat de Russen zich niet zullen bemoeien met de staatsgreep en de kans niet zullen gebruiken om de Verenigde Staten aan te vallen. Wat nu aan het brouwen is, mijn vrienden, is echt een tegenmuntje.

Drie jaar geleden verloor het Rockefeller kartel zijn macht over de Amerikaanse regering in een bolsjewistische staatsgreep. Ik heb die gebeurtenissen toen beschreven, maar anders was het algemeen verborgen voor het publiek. Het Rockefeller kartel probeert de macht terug te nemen die ze drie jaar geleden verloren.

Als de militaire overname plaatsvindt, zal het waarschijnlijk ook grotendeels verborgen zijn in de details ervan voor het publiek. Slechts één gebeurtenis in het plan is waarschijnlijk zichtbaar voor iedereen. Die gebeurtenis, mijn vrienden, zal de plotselinge dood zijn van de entiteit bekend als president Ronald Reagan. Als dat tegen het einde van de zomer 1982 gebeurt, wat het officiële verhaal ook moge zijn, dan weet u dat de militaire staatsgreep heeft plaatsgevonden.

Als er tegen die tijd iets met minister Haig gebeurt, kan dat betekenen dat de bolsjewieken de staatsgreep hebben verijdeld.

Het is allemaal een race tegen de tijd, mijn vrienden, en de inzet in deze race gaat niet minder dan het overleven van onze Verenigde Staten!

Last Minute-overzicht

Nu is het tijd voor mijn Last Minute Samenvatting. In deze audiobrief had ik geen andere keuze dan te stilstaan bij het onderwerp van naderende oorlog, nucleaire oorlog. De nucleaire oorlog koorts conditioneert ons voor oorlog, en de vijandelijkheden escaleren in de geheime oorlog die al gaande is.

Terwijl twee bemande Russische ruimteschepen Venus naderen, is het Amerikaanse ruimteprogramma afgenomen tot een laatste militaire steekpartij in de ruimte. Het tijdschema voor de oorlog wordt versneld met niets anders in zicht dan een militaire staatsgreep om het te stoppen.

De situatie waarin we vandaag staan, mijn vrienden, doet me denken aan een cursus “Militaire Justitie” die ik in 1950 heb gevolgd op de rechtenschool. Het werd onderwezen door een legergeneraal. Hij begon de eerste klas met een verklaring die nog steeds in mijn oren rinkelt vandaag. Hij zei:

“Als je niets anders van deze cursus herinnert, vergis je dan niet over één ding: de Verenigde Staten van Amerika zijn geboren in oorlog, en de Verenigde Staten zullen sterven in oorlog.”

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 73

31 maart 1982

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 31 maart 1982, en dit is mijn audiobrief nr. 73.

De afgelopen dagen hebben twee nieuwsverhalen gevochten voor top facturering hier in de Verenigde Staten. Een daarvan is het conflict in El Salvador rond de nationale verkiezingen, die drie dagen geleden op zondag plaatsvonden. De andere is de derde ruimteshuttle missie, die gisteren eindigde.

Op het eerste gezicht lijken deze twee hoofdgebeurtenissen weinig gemeen te hebben. De brute burgeroorlog in de jungles van Midden-Amerika lijkt deel uit te maken van een andere wereld dan die van Amerika's nieuwste ruimteschip, maar het feit is dat deze twee nieuwsberichten met elkaar verbonden zijn. El Salvador en de ruimteshuttle zijn beide betrokken bij het complexe programma dat tot nucleaire oorlog 1 leidt. El Salvador is slechts een hotspot in de groeiende cadron van opzettelijke wereldcrises om oorlog te voeren, en de space shuttle wordt gebruikt voor geheime militaire voorbereidingen voor de oorlog zelf.

In audiobrief nr. 72 vorige maand meldde ik dat het oorlogstijdschema van Amerika's bolsjewistische planners wordt versneld. Als hun plannen slagen, wordt de tijd die nog rest voordat de kernoorlog uitbreekt in maanden gemeten; en tot nu toe, mijn vrienden, slagen hun plannen.

Over de hele wereld blijven de vlammen van de crisis zich verspreiden. In Midden-Amerika is de eerste crisis in El Salvador nu uitgebreid met Nicaragua, Honduras en Guatemala. Op de dag nadat de space shuttle nummer 3 deze maand opging, vond een militaire coup plaats in Guatemala en we hebben nog niets gezien. Binnenkort horen we nieuwe bedreigingen voor onze levenslijn via het Panamakanaal. En de vergeving van het kanaal door de Carter Administration wordt pas over 20 jaar definitief. Vanaf nu blijft het Kanaal een potentiële nieuwe Pearl Harbor voor ons.

Overzeese crises blijven ook sudderen en zich verspreiden. In Iran liggen de plannen voor een nieuwe explosie van onrust op schema. Nieuwe ontwikkelingen in de oorlog tussen Iran en Irak maken de weg vrij. Een andere factor, zoals ik eerder heb gemeld, is de openbaring dat Ayatollah Khomeini dood is. Begin deze maand waren er voorboden van dingen die in het nieuws kwamen, vooral in het buitenland. Op 6 maart citeerde de BBC bijvoorbeeld een artikel uit de London Times waarin werd gevraagd of Khomeini nog leeft. Het artikel uitte vermoedens dat nepfoto's nu worden gebruikt met een "dubbel" voor Khomeini.

Een andere suderende crisis is de gekunstelde flap tussen de Verenigde Staten en Libië. Op dit moment staat het op de achtergrond, maar de Libië crisis is een van de tijdbommen die de bolsjewieken hier kunnen gebruiken om de grote oorlog te ontketenen die komt. In dat opzicht waren er deze maand twee belangrijke ontwikkelingen die bijna onopgemerkt bleven in het nieuws, en ze zijn perfect gesynchroniseerd met het al te lange oorlogstijdsschema dat ik vorige maand openbaar maakte.

Eerst trok de Libiësche kolonel Kaddafi (Khadafy) op 3 maart een lijn in het stof tegen de Verenigde Staten. In Tripoli, de Libische hoofdstad, gaf Kaddafi een vurige toespraak aan luisteraars die bijeen waren voor een bijeenkomst. Hij herinnerde hen aan de Nimitz-aflevering van augustus vorig jaar toen twee Libische straaljagers werden neergeschoten, en hij zei:

“Als Amerika de Golf van Sidra binnenkomt, zal oorlog in de volle betekenis van het woord beginnen tussen ons en hen.. oorlog met vliegtuigen, marines, raketten, alles.”

Binnen twee weken beloofden de Verenigde Staten dat het binnenkort over Kaddafi’s lijn in het stof zou lopen. Op 16 maart verklaarde de secretaris van de marine John Lehman dat de Verenigde Staten opnieuw marineoefeningen zullen uitvoeren in de Golf van Sidra en dat zullen we binnen zes maanden doen. Lehmans verklaring was een virtuele belofte van oorlog. Het werd die dag door de BBC gemeld, maar werd onopgemerkt hier in Amerika!

Ook de kriskras in het Sovjetblok gaat door. De oorlog in Afghanistan blijft voortslepen, dankzij de voortdurende zware betrokkenheid van de CIA. Ook Polen is een explosie die nog moet gebeuren. De staat van beleg heeft de vonk voor die explosie verwijderd door de leiders van Solidariteit op te sluiten. Solidariteit was het belangrijkste instrument van de Amerikaanse bolsjewieken om een opstand in Polen te beginnen, maar binnenkort verwachten de bolsjewistische oorlogsplanners hier een nieuwe vonk te geven voor opstand in Polen. De laatste herfst vestigden de bolsjewieken hier de geheime invloed binnen het Vaticaan die ze drie jaar geleden kort hielden. De bolsjewieken hier proberen hun oude plan, de revolutie van de paus genoemd, nieuw leven in te blazen.

Ik gaf de details van het oorspronkelijke plan in audiobrief nr. 42. Het werd gebouwd rond een gepland pauselijk bezoek aan Polen op een zeer emotionele gelegenheid, de 900ste verjaardag van het martelaarschap van St. Stanislaus. Het oorspronkelijke plan van de Paus werd verijdeld door het veranderen van de datum van het bezoek van de paus, maar nu kan een nieuw pauselijk bezoek aan Polen in de werken. De gelegenheid is de 600ste verjaardag van de Zwarte Madonna, de meest vereerde heiligdom in Polen. De verjaardag vindt plaats deze zomer, mijn vrienden, binnen zes maanden.

Naast de bestaande crises worden er ook nieuwe crises aangewakkerd..met nog meer te komen. Deze zullen zich zowel in het oosten als in het westen ontwikkelen. Op dit moment is er een grote nieuwe crisis ontstaan tussen twee NAVO-leden, Griekenland en Turkije. De nieuwe Griekse regering wil zich bevrijden van de oorlogmanoeuvres van de bolsjewistische gecontroleerde Verenigde Staten en de NAVO. Washington reageert met militaire chantage. Turkije’s harde militaire dictatuur heeft ontwerpen op zee en land gecontroleerd door Griekenland... en de Verenigde Staten is eier ze op!

Bulgarije en Roemenië, buurlanden van het Sovjetblok en Turkije, zijn ook binnenkort op onrust gericht. Amerikaanse bolsjewistische agenten zijn hard aan het werk om een ernstig geschil tussen deze twee leden van het Warschaupact te creëren. Als ze slagen, zal het slechts één Poolse hoofdpijn zijn voor de nieuwe anti-bolsjewistische Russische heersers.

De Amerikaanse bolsjewieken hier dringen snel vooruit in hun inspanningen om nucleaire oorlog 1 te voeren. Hierin worden zij vergezeld door hun Zionistische partners in Israël. In audiobrief 67 heb ik de gezamenlijke militaire junta beschreven die vandaag de acties van zowel de Verenigde Staten als Israël controleert. De Reagan-Begin as brengt de wereld gestaag dichter bij een nucleaire oorlog. Geen van beide regeringen doet de geringste moeite om in het echte belang van haar eigen burgers te handelen! Deze situatie is in beide landen een geheim. Het is net zo’n mysterie voor de meeste Israëli’s als voor de meeste Amerikanen.

In beide landen wordt er steeds meer alarm geslagen over de gesloten stap naar oorlog. In Amerika neemt dit de vorm aan van steeds meer eisen voor een bevriezing van kernwapens. In Israël wordt de regering van begin geconfronteerd met herhaalde “geen vertrouwen” stemmen over haar repressieve beleid ten opzichte van Palestijnen, maar beide regeringen zijn gebogen over oorlog en ze verwachten dat ze het tot stand brengen voordat ze kunnen worden gestopt.

De huidige regeringsrepressie in de bezette Arabische gebieden is zorgvuldig berekend. Ze zijn specifiek bedoeld om de wankele vrede in het Midden-Oosten te verbrijzelen. De Israëlische onderdrukking van de Palestijnen binnen hun jurisdictie is ten eerste bedoeld om de PLO-activiteiten in Zuid-Libanon te stimuleren. Bovendien is de opschorting van de politieke rechten van de Arabieren in de bezette gebieden door Israël een schending van de akkoorden van Camp David. In plaats van te onderhandelen over een grotere autonomie voor de Arabieren, neemt de regering van Begin af welke weinig autonomie ze al hadden. Deze dingen zijn bedoeld om een kettingreactie van gebeurtenissen te veroorzaken..., dat wil zeggen: PLO-aanvallen op Israël, een Israëlische invasie van Libanon, oorlog tussen Israël en Syrië die een proxy strijd tussen Amerika en Rusland, De integratie van de vredesbetrekkingen tussen Israël en Egypte, een incident in de Sinaï waarbij de Amerikaanse buffertroepen betrokken waren, de verovering van Saoedi-Arabië in de ineenstorting van de vrede..door en door, steeds meer, 'uit de hand vallen'.

Al deze kunstmatige crises leiden snel naar Kernoorlog Een; en als het komt, de bolsjewieken hier zijn van plan klaar te zijn. Voor het eerst is de ruimteshuttle succesvol in zijn geheime militaire missie. Nog belangrijker is dat hun meest ambitieuze project voor crashwapens nu vruchten afwerpt. Mijn vrienden, de Verenigde Staten hebben een nieuw superwapen ontwikkeld, zo revolutionair als de atoombom vier decennia geleden was!

Mijn drie speciale onderwerpen voor deze audiobrief zijn:

Onderwerp 1 De nieuwe Phantom War Planes van de Verenigde Staten Onderwerp 2 "Project Z" De drie fasestrategie voor nucleaire oorlog Een Onderwerp 3 Het eerste militaire succes van de ruimteshuttle

Onderwerp 1.. Op 6 december 1941 gaf president Franklin D. Roosevelt toestemming om geld uit te geven voor een supergeheim wapenproject. Het doel: een reuzenbom ontwikkelen die zo krachtig is dat alle kleinere wapens in één nacht verouderd zouden zijn. Het was het begin van wat later het "Manhattan Project" werd genoemd. Het project was bedoeld om een bom te ontwikkelen om een oorlog te voeren die nog niet bestond, maar de volgende dag, 7 december 1941, heeft Pearl Harbor dat geregeld. Slechts een dag nadat het A-bom project begon, was Amerika in oorlog.. precies op schema.

Het Manhattan Project om de atoombom te ontwikkelen was het grootste, meest complexe en duurste militaire project in de geschiedenis tot die tijd, en toch werd het uitgevoerd in totale geheimhouding. Het geld dat aan het atoombomproject werd uitgegeven, dwergde alle andere wapenprogramma's, maar het werd uitgegeven zonder de kennis van het Congres! Er werden nieuwe laboratoria gebouwd, duizenden mensen waren erbij betrokken, maar minder dan 100 mensen wisten waar het Manhattan Project over ging. Het Manhattan Project was om een superwapen te ontwikkelen, iets dat rechtstreeks afkomstig was van de pagina's van Science Fiction. Als men de meeste mensen had gevraagd, dan hadden ze gezegd dat een atoombom onmogelijk was, maar in zaken als deze, telt de publieke opinie helemaal niet. Een klein handjevol wetenschappers wist dat het kon. Ze deden het schijnbaar onmogelijke, en ze deden het in ruim vier jaar! Het A-bomproject ging van een staande start in december 1941 naar de aanval op Hiroshima in augustus 1945.

Vrienden, ik kan nu voor het eerst melden dat er een nieuw programma als het Manhattan Project aan de gang is in de Verenigde Staten. Net als de atoombom 40 jaar geleden, klinkt het nieuwe wapen als iets rechtstreeks uit de pagina's van Science Fiction. Net als het Manhattan Project is het nieuwe project in het uiterste geheim uitgevoerd. Er zijn grote hoeveelheden geld aan uitgegeven zonder enige hint aan het publiek of het Congres; en net zoals gebeurd met de

atoombom, is het nieuwe wapen bedoeld om zijn debuut te maken in de oorlog zelf.. en niet eerder.

Ik begon te melden dat er hier vier jaar geleden in de Verenigde Staten met wapencrashprojecten werd begonnen in audiobrief nr. 33. Deze projecten zijn gestart als reactie op de verrassende militaire overname van de ruimte door Rusland eind 1977. Van tijd tot tijd heb ik sindsdien verslag gedaan van de voortgang van een aantal van deze geheime programma's om zich voor te bereiden op oorlog.

In "Operation Desk Top" zijn ICBM's geplant op zogenaamd onkwetsbare locaties op de oceaanbodem. In het geheime "Minuteman TX" mobiele raketprogramma sluipt een groot aantal kleine ICBM's nu rond in speciale spoorwegwagens. Ondertussen is de nep MX raket controverse gebruikt als dekmantel voor dit geheime project. Dan is er het krachtige laserprogramma dat heeft geleid tot een aantal laserwapens. En natuurlijk is er het Space Shuttle programma... een wanhopige poging om een militaire teen te herwinnen.

Terwijl we door NASA vermakelijke ruimtefilms op TV worden getoond, wordt ons nooit getoond wat er werkelijk op elke vlucht gebeurt, nooit. Ik heb veel details gegeven over deze geheime wapenprogramma's in eerdere audiobrief rapporten. Nu heb ik dringende informatie verkregen over een militair programma dat in het diepste geheim is gehuld. Het is een luchtmachtproject dat technologie omvat die vandaag de dag even revolutionair is als de atoombom veertig jaar geleden. Dit geheime superwapenproject is de basis voor een nieuwe nucleaire oorlogsstrategie van de Amerikaanse bolsjewistische oorlogsplanners. Het is een afvallige programma volledig onbekend, zowel voor het publiek als voor het Congres. Zelfs binnen het leger is dit wapenprogramma slechts binnen zeer beperkte kringen bekend. Jullie begrijpen de redenen voor deze extreme geheimhouding als jullie horen hoe het gebruikt moet worden in de komende oorlog. Ik zal deze meesteroorlogsstrategie onthullen, code genaamd "PROJECT Z," in Onderwerp 2.

Sinds de zomer van 1980 zijn er vage berichten in het nieuws over wat het Stealth Bomber Program wordt genoemd. We horen dat er manieren worden ontwikkeld om een bommenlegger niet te detecteren door radar. We geloven ook dat een Stealth-vliegtuig pas in 1991 operationeel zal zijn. Het is een feit, mijn vrienden, dat dit alleen maar cover stories zijn om een veel radicaler wapenprogramma te verbergen, en het zal niet operationeel zijn in het verre 1991 maar dit jaar 1982!

Het Stealth programma is net als het Minuteman TX programma dat ik in audiobrief nr. 55 openbaar heb gemaakt. In het geval van de Minuteman Tx, was de publieke aandacht gericht op de vermeende MX raket; en in feite, is er werk aan de ontwikkeling van een raket genaamd MX, maar dat alles werd voornamelijk opgezet als een dekmantel voor het geheime Minuteman TX programma. Het bood een manier om onderzoek, ontwikkeling en productie van de TX te camoufleren. Nu het mobiele raketsysteem van de TX vrijwel op onze spoorwegen wordt ingezet, vervaagt de MX geleidelijk aan van de plaats delict. Het woeste debat over al die belachelijke MX race tracks uit West is verdwenen, die zijn doel van afleiding gediend. En nu wordt er gesproken over het schrappen van de financiering van de MX in de begroting 1983. Kun je je dat voorstellen?

Het is allemaal hetzelfde met het Stealth programma. Verschillende bedrijven en laboratoria experimenteren met manieren om radar te filmen. Deze experimenten omvatten speciale aerodynamische vormen, coatings, elektronische tegenmaatregelen, enzovoort; maar dit alles is vooral belangrijk als een cover en een financieringskanaal voor het echt geheime werk. Een product van de geheime Stealth projecten werd genoemd een "Submersible Aircraft," of "Subcraft" voor het kort. Ik beschreef Subcraft voor het eerst in audiobrief nr. 37, augustus

1978, toen ze begonnen met de vlucht testen. In januari 1980 werd geprobeerd ze daadwerkelijk tegen Rusland te gebruiken met rampzalige gevolgen. De eerste openbare lekken over het Stealth-programma vonden zes maanden later plaats in de zomer van 1980. Tot die tijd was er niets beters dan de mislukte Subcraft geproduceerd, maar nu is de situatie veranderd. De grootste gok van het Stealth-programma... is dat er een wetenschappelijke sprong voorwaarts is gemaakt... net zo dramatisch als de atoombom... en het is succesvol.

Wat ik ga onthullen klinkt voor sommige mensen onmogelijk. Als dat zo is, stop dan en denk aan de dingen die 40 jaar geleden onmogelijk zouden zijn geweest, wat we vandaag vanzelfsprekend vinden: straalvliegtuigen, wereldwijde televisie, mannen op de maan, lokale weersverwachting met satellietfoto's van de planeet Aarde, lasers, fotokopieermachines, diepvriesvoeding en computers.

Wat een grote technologische sprong is er genomen in het Manhattan Project om de atoombom 40 jaar geleden te ontwikkelen. Er waren bijvoorbeeld geen computers in die tijd. Zelfs de meest geavanceerde wetenschappelijke berekeningen moesten met de hand worden gedaan met behulp van diaregels, machines en wiskundige tabellen. Daarentegen kunt u vandaag naar een winkel gaan en een handcalculator kopen die alles zal overtreffen wat beschikbaar was voor het A-bom Project; en een handcalculatoren als deze is slechts speelgoed in vergelijking met de krachtige high-speed computers die vandaag de dag gebruikelijk zijn. Ook op andere gebieden is de technologie van de jaren tachtig een ver verwijderd van die van de jaren '40, dus vraag jezelf af: als we de atoombom met behulp van potloden en diaregels kunnen ontwikkelen, wat zouden we vandaag kunnen ontwikkelen met behulp van computers? En als het minder dan vier jaar duurde met de primitieve gereedschappen van de jaren 1940, waarom zou een crash programma vandaag langer duren?

De meest geheime tak van het Stealth-programma, mijn vrienden, is het ontwikkelen van vliegtuigen die onzichtbaar zijn voor meer dan radar. Ze zijn zelfs voor het oog onzichtbaar. Deze onzichtbare Phantom oorlogsvliegtuigen dragen speciale elektromagnetische apparatuur. De apparatuur omvat supergeleidende magneten die worden onderhouden bij temperaturen van bijna absolute nul. Deze cryogene apparatuur creëert een enorm krachtig elektromagnetisch veld rond het vliegtuig. Het veld is ontworpen volgens de principes van Einsteins "geünificeerde veldtheorie."

Einstein heeft zijn verenigde veldtheorie nooit helemaal afgemaakt, maar het is bestudeerd door numerieke technieken met behulp van computers. Met deze brute-kracht methode, is genoeg geleerd om een verenigde veldtheorie toe te passen op de nieuwe Phantom oorlogsvliegtuigen.

Wanneer het onzichtbaarheidsveld wordt ingeschakeld, wordt een Phantom oorlogsvliegtuig omhuld in een soort elektromagnetische bubbel. Licht dat het veld raakt vanuit elke richting verdeelt, gaat rond het vlak, komt weer samen aan de andere kant, en gaat verder. Het effect is als een kei in een stroom.. water dat naar de rotswand verdeelt, gaat eromheen, en komt dan weer samen aan de andere kant.

Om te begrijpen waarom dit het vliegtuig onzichtbaar maakt, stop en denk hoe je objecten ziet. Stel dat je door de kamer kijkt naar een stoel. Licht stuitert van de stoel in een bepaald patroon, reist door de lucht en slaat je ogen. Je ogen herkennen dan het lichtpatroon als een stoel. Stel dat er iemand tussen jou en de stoel loopt. Licht dat van de stoel stuitert wordt gestopt door de persoon die in de weg staat zodat je de stoel niet meer ziet, in plaats daarvan zie je de persoon door gereflecteerd licht.

Vrienden, denk aan een nieuwe situatie. Stel dat de persoon in een speciale bubbel zat zoals die van een Phantom oorlogsvliegtuig. Hij stapt tussen jou en de stoel. De lichtgolven van de

stoel slaan de zeepbel in, stromen om hem heen, komen weer bij elkaar en gaan verder naar je ogen zodat je de stoel nog steeds ziet. Maar door de zeepbel wordt er geen licht teruggekaatst van die persoon, dus je kunt hem niet zien..met andere woorden, hij is onzichtbaar. Hij is er tussen jou en de stoel, maar door de manier waarop het licht zich gedraagt rond zijn beschermende schild kun je hem niet zien. Zo werkt het onzichtbaarheidsschild op een Phantom oorlogsvliegtuig. Het enige verschil is dat het veld niet zo scherp gedefinieerd is als een zeepbel. Het is sterk dicht bij het vlak en wordt zwakker met afstand. Van een afstand is het vliegtuig volledig onzichtbaar als het door de lucht wordt gedragen.

Een Phantom oorlogsvliegtuig is onzichtbaar voor het oog en ook voor radar. Radar is als licht, behalve golflengte, en gedraagt zich op dezelfde manier als wanneer het raakt het onzichtbaarheidsschild.. Het verdeelt zich, stroomt langs het vliegtuig, convergeert aan de andere kant, en gaat verder verder. Het stuitert niet terug zodat er geen radar terug is.

Onzichtbaarheid is het meest opvallende kenmerk van een Phantom oorlogsvliegtuig, maar het is niet het belangrijkste. De grootste waarde van het onzichtbaarheidsveld is de bescherming tegen Beam-wapens. Een Phantom oorlogsvliegtuig is volledig immuun voor lasers omdat een laserstraal gewoon intens licht is. Het onzichtbaarheidsveld biedt ook bescherming tegen Russische geladen deeltjesbundel. Opgeladen deeltjes zijn veel makkelijker af te buigen dan licht, zodat de geladen deeltjesstraal niet overeenkomt met het lichtverduisterend schild.

Dan blijven er alleen neutrale straalwapens over. De neutronenstraal van Rusland zou het onzichtbaarheidsschild kunnen binnendringen, maar er zijn manieren gevonden om de neutronenstraling goed genoeg te beschermen om neutronenstralen ineffectief te maken bij het stoppen van een Phantom oorlogsvlak. Dat is vooral waar omdat extreem effectieve afscherming deel uitmaakt van het basisontwerp van een Phantom oorlogsvliegtuig. Zonder dat gigantische elektromagnetische veld, dat onzichtbaarheid produceert, zouden zowel elektronische instrumenten als de bemanning ontaarden als het bemand is.

Het netto resultaat is dit, mijn vrienden: Het nieuwe Phantom oorlogsvliegtuig van de Verenigde Staten is niet met conventionele middelen te detecteren, en het wordt verondersteld onkwetsbaar te zijn voor alle Russische straalwapens. Die straalwapens zijn de sleutels tot Rusland’s militaire superioriteit sinds eind 1977, dus het Phantom oorlogsvliegtuig is het ideale wapen om Rusland aan te vallen.

Het Phantom oorlogsvliegtuig heeft slechts één groot nadeel. Op een bepaalde manier is zijn grootste kracht ook zijn grootste zwakte. Wanneer het onzichtbaarheidsveld wordt ingeschakeld, slaan de binnenkomende lichtgolven niet het vlak aan; in plaats daarvan stroomt het licht rond het vlak, zoals ik heb uitgelegd. Dat maakt het vliegtuig onzichtbaar voor waarnemers op een afstand, maar tegelijkertijd voorkomt het veld dat lichtgolven van de buitenwereld de cockpit van het vliegtuig bereiken. Met andere woorden, de piloot kan niets buiten het onzichtbaarheidsveld zien. Hij moet blind vliegen.

Er is maar één techniek bekend in het Westen waarmee een Phantom oorlogsvliegtuig kan worden navigeerd. Het heet “Inertial Guidance,” een techniek die voor ICBM’s een kwart eeuw geleden werd uitgevonden. In Inertial Guidance houdt een geautomatiseerd systeem alle krachten en manoeuvres bij die het voertuig heeft ervaren. Door deze op te tellen in de tijd berekent het systeem waar het is zonder verwijzing naar de buitenwereld. Voor een Phantom oorlogsvliegtuig is het Inertial Guidance probleem erg moeilijk. Het geleidingssysteem moet gedurende een aantal uren werken terwijl het vliegtuig naar het doel vliegt. Dat geeft veel tijd voor fouten die het vliegtuig uit koers zouden sturen, maar het probleem is opgelost.

Nieuwe Inertial Guidance technologie is ontwikkeld met behulp van Lasers in plaats van de oude mechanische gyros op ICBM’s, en dus is het supergeheime Phantom War Plane project

erin geslaagd om een nieuw superwapen te produceren! Het is net zo revolutionair als de atoombom bijna een halve eeuw geleden. Prototypes vliegen nu, en er is al een haastproductieprogramma aan de gang. De geheime oorlogsplanners hier verwachten dat er deze zomer van 1982 een operationele vloot klaar is. Dit is nu het pacing item in de korte nieuwe oorlogstijd die ik vorige maand in audiobrief nr. 72 openbaar maakte.

De geheime nieuwe vloot van Phantom oorlogsvliegtuigen zijn de sleutel tot een compleet nieuw Pentagon oorlogsplan, dat ik zal onthullen in Onderwerp 2. Daarom is nieuwe verkenningsgegevens over Russische doelen zo cruciaal voor de oorlogsplanning hier. Als Phantom oorlogsvliegtuigen Rusland aanvallen, moeten ze van te voren weten waar het doelwit is. Ze vliegen blind op Inertial Guidance, ze kunnen niet rondkijken en van koers veranderen om een doel te vinden.

De Space Shuttle probeert al een jaar wanhopig om de benodigde informatie uit de ruimte te krijgen. Het zou de eerste nieuwe gegevens zijn sinds Rusland onze Spion Satellites vernietigde vier jaar geleden. De eerste twee shuttlevluchten waren niet succesvol in hun geheime militaire missie, maar zoals ik vorige maand onthulde, hebben de Amerikaanse bolsjewistische oorlogsplanners in het Pentagon een Intelligence coup tegen Rusland gescoord, en nu is Space Shuttle nummer 3 succesvol geweest. De oorlogsplanners hier krijgen nu de meest cruciale gegevens... die nodig zijn voor een Phantom oorlogsvliegtuig aanval op Rusland. Als gevolg daarvan wordt nu een heel nieuw oorlogsplan voorbereid voor de komende nucleaire oorlog.

Amerika's oorlogsstrategen zijn nu gretig naar oorlog omdat ze nu geloven dat ze de overwinning over Rusland kunnen behalen; maar, mijn vrienden, hun concept van overwinning omvat niet jou en mij. De geheime oorlogstrategisten hier bereiden zich voor om Amerika en de meeste van haar mensen op te offeren op het altaar van de Wereld Dominatie!

Onderwerp 2.. Het radicaal nieuwe Phantom oorlogsvliegtuig veroorzaakt een even radicale herziening van de master war strategie van de Verenigde Staten. Elementen van verschillende strategieën uit het verleden worden nu samengevoegd om een nieuw groots plan te creëren. Het is deze nieuwe grootmeester strategie waarop Amerika's oorlogsplanners rekenen om hen de overwinning in de Eerste Kernoorlog te brengen, en ze zijn van plan om het oorlogsplan zeer binnenkort te gebruiken.. tegen het najaar van 1982!

Strategische nucleaire oorlogsplanning hier in Washington wordt nu uitgevoerd onder de codenaam "PROJECT Z." De letter "Z" werd gekozen omdat het de laatste letter in het alfabet is. De oorlogsplanners hier zijn ervan overtuigd dat dit het laatste oorlogsplan is dat ze nodig hebben tegen Rusland. Oorlogsplanning onder "PROJECT Z" is zo geheim dat het niet wordt gedaan op het Pentagon zelf; in plaats daarvan is een elite groep van oorlogsstrategisten verzameld in een speciale oorlogskamer in het centrum van Washington. De oorlogskamer is verborgen in een gebouw dat nooit verdacht zou worden. Het is bijna in de schaduw van het Witte Huis!

De elite-oorlogsplanners voor de Eerste Kernoorlog vormen een zeer kleine groep. Hun taak is om te denken in termen van het grote geheel. Ze hebben bij hun vinger tips computer terminals waarmee ze toegang hebben tot alle informatie die ze nodig hebben van andere overheidscomputers. Dit omvat niet alleen Pentagon-databanken, maar ook computerbestanden van andere overheidsagentschappen.

Zoals ik deze woorden zeg, zijn de "PROJECT Z" oorlogsplanners al tot de grote lijnen gekomen voor hun meester-oorlogsplan. Er liggen nog talloze details en verfijningen voor de deur, maar de basisstrategie is al beslist! Die strategie is wat ik u ga onthullen.

De “Project Z” strategie voor de nucleaire oorlog One is een driefasenplan.. dat wil zeggen, de oorlogsplanners zijn van plan om de oorlog in drie verschillende fasen door te voeren. Deze fasen staan bekend als:

Fase 1.. Startfase 2... • Aantrekkingskracht, en fase 3... Dominatie.

In eerdere rapporten heb ik veel details gegeven over het proces dat leidt naar de komende oorlog. Dat proces is gebaseerd op steeds toenemende wereldcrises, zoals die tot de Eerste Wereldoorlog hebben geleid. We zien dat proces nu in volle gang rondom ons. Binnen zes maanden moeten deze opzettelijke crises de vonk geven om de nucleaire oorlog te ontketenen. De “PROJECT Z” oorlogsplanners houden zich bezig met de militaire daden vanaf die eerste vonk verder.

Fase 1 in hun plan, de Initiatiefase, zal beginnen met een Amerikaanse verrassingsaanval op Rusland. De verrassingsaanval zal de nieuwe Phantom oorlogsvliegtuigen gebruiken. Zij zullen de sleutel zijn tot de uitkomst van de rest van de oorlog.

Zo’n 3-1/2 jaar geleden, in de zomer van 1978, meldde ik dat Amerika zich verplaatste naar een eerste aanval op Rusland. In audiobrief nr. 37 beschreef ik het hoofddoel van een dergelijke Amerikaanse eerste staking. Het zal zijn om de basissen van de aarde te vernietigen voor de Russische ruimtetriade van strategische wapens. Als dat mogelijk is, zal de overweldigende militaire macht van Rusland in de ruimte snel verwelken en sterven. Dat zal de Verenigde Staten en Rusland op meer gelijke voorwaarden laten voor de rest van de oorlog. Toen ik audiobrief nr. 37 opnam, was het plan om een combinatie van Subcraft en onbemande vliegtuigen genaamd RPV’s te gebruiken voor de eerste aanval. Dat plan is eigenlijk geprobeerd meer dan twee jaar geleden, zoals ik in audio brieven nrs. 53 en 54. Het eindigde in totale mislukking omdat Subcraft en RPV’s geen partij waren voor de Russische Cosmosferen met hun straalwapens; maar nu zijn de nieuwe Phantom oorlogsvliegtuigen bijna klaar, en het plan wordt vernieuwd vorm.

Phantom oorlogsvliegtuigen zijn bedoeld om in minstens drie landen te worden gevestigd op de stoep van Rusland. Deze gebieden zijn: Noord-Noorwegen; Oost-Turkije; en het meest kritisch van alle, de provincie Sinkiang in het noordwesten van China. Er worden al krachtige lasers verplaatst naar die gebieden. Ze zijn uitgerust met het nieuwe richtapparaat genaamd CEIR (uitgesproken ziener), die ik vorige maand beschreef. Deze lasers hebben de bewezen mogelijkheid om Cosmosferen neer te schieten. Ze zullen worden gebruikt om de Phantom oorlogsvliegtuigen te beschermen tegen vernietiging op de grond door Cosmosferen.

De Phantom oorlogsvliegtuigen die gebruikt zullen worden zijn onbemand. Ze zijn uitgerust met robotpiloten die geprogrammeerd kunnen worden om elk vliegtuig naar een vooraf toegewezen doel te vliegen. Elk zal geprogrammeerd worden voor een enkele reis. Het onzichtbare vliegtuig met robots zal door de Russische lucht vliegen, onkwetsbaar voor eventuele balk-wapens aanvallen. Anti-vliegtuigen raketten die op hen worden afgevuurd zullen niet in staat zijn om ze te scherpen, en dus de “PROJECT Z” planners geloven dat de robot Phantom vliegtuigen hun doelen zullen bereiken.

Dat zijn de vier Cosmodromes van Rusland voor raketten en verschillende Cosmosferen in Centraal-Siberië. De onzichtbare robotvliegtuigen zullen als kamikazes in hun doelwitten storten. Blijkbaar uit een heldere blauwe lucht, zullen alle Russische ruimtebases plotseling verdwijnen in thermonucleaire vuurballen. Naast de Russische ruimtebases, zal de aanval op het Phantom oorlogsvliegtuig ook gericht zijn op een andere categorie van primaire doelen. Dat zijn de basissen voor Ruslands vliegende anti-raket systeem, die ik beschreef in audiobrief nr. 54. Het systeem bestaat uit een vloot van TU-144 Supersonic Transports uitgerust met deeltjesstralen wapens. Ze moeten Rusland’s laatste verdedigingslinie leveren tegen

binnenkomende raketkoppen. Amerikaanse Phantom oorlogsvliegtuigen zullen geprogrammeerd worden om de TU-144 bases te vernietigen.

Fase 1 van het “PROJECT Z”-oorlogsplan gaat op een zeer strak tijdschema door. Als de onzichtbare aanval op het oorlogsvliegtuig slaagt, is een furieuze tegenaanval door Rusland gegarandeerd. “PROJECT Z” roept de Verenigde Staten op om Rusland te verslaan.

In audiobrief 66 heb ik afgelopen zomer 1981 het plan onthuld om het gehele nucleaire arsenaal van Amerika op Rusland te laten schieten. Het zal gebeuren door een valse aanwijzing te creëren dat Amerika onder nucleaire aanval staat. De methode die zal worden gebruikt is bekend als “Electromagnetische pulse” of EMP. EMP is een fenomeen dat samenhangt met nucleaire ontploffingen aan de rand van de ruimte. Zoals ik in audiobrief 66 heb gemeld, wordt onze Strategische Krachten geprogrammeerd om een EMP-aflevering te beschouwen als een positief bewijs van een Russische aanval. Onder die omstandigheden wordt hen opgedragen om Rusland aan te vallen zonder te wachten op verdere orders!

In het tijdschema “PROJECT Z” zullen de explosies van het Phantom-oorlogsvliegtuig in Rusland kort daarna gevolgd worden door nucleaire ontploffingen boven Noord-Amerika. Dit zullen de kernkoppen zijn van Amerikaanse hoge-snelheidsraketten genaamd ACMs. Ze zullen vanuit verschillende locaties in de Verenigde Staten in de lucht worden gelanceerd om een gewelddadige EMP-aflevering te creëren. Onze strategische nucleaire strijdkrachten, die orders opvolgen, zullen wat ze zullen geloven als vergelding tegen Rusland lanceren.

Terwijl de Amerikaanse ACM’s boven ons hoofd in de lucht worden gelanceerd, zal er nog een andere gebeurtenis aan de gang zijn. Vorige maand meldde ik dat een Russische kosmosphere voor het eerst was neergeschoten in januari boven New Jersey. Op dezelfde manier zullen hoogvermogen lasers op veel plaatsen in de Verenigde Staten zo veel mogelijk Cosmosferen neerschieten. Tegen de tijd dat onze ICBM’s een paar minuten later gelanceerd worden, wordt verwacht dat veel van de dreigende Cosmosferen boven ons vernietigd zullen zijn. Ze zullen niet in staat zijn om al onze raketten te schieten als ze worden gelanceerd, en velen zullen overleven om onderweg naar Rusland te zijn. Dankzij de eerste aanval op het Phantom-oorlogsvliegtuig zal het Russische ABM-systeem ook buiten werking zijn. Gestript van al haar verdediging tegen raketaanval, zal de Sovjet-Unie binnenkort worden opgescheept met een zee van nucleaire vuurstormen.

In het “PROJECT Z” oorlogsplan, de komst van Amerikaanse ICBM’s op Russische doelen markeert het einde van fase nummer 1 van de oorlog, de Initiatiefase.

Vervolgens komt Fase nummer 2, de Attratiefase. Tijdens fase 2 zien de oorlogsplanners hier extreme schade aan zowel de Verenigde Staten als Rusland, met de oorlog geleidelijk aan omlaag. Eerst zal er een regen van Russische raketkoppen op de Verenigde Staten komen. Er zullen ook raketaanvallen zijn op bepaalde andere doelen in de wereld waar Amerikaanse strijdkrachten zijn gevestigd; maar de echte vernietiging zal hier in de Verenigde Staten zelf zijn!

De “PROJECT Z” oorlogsplanners verwachten niet dat Amerika, zoals wij het kennen, een nucleaire uitwisseling overleeft. In tegenstelling tot Rusland hebben de Verenigde Staten geen civiele verdediging waardig van de naam, laat staan geharde blastafslagen; en vanwege de noodzaak van totale verrassing in de aanval op de Russische ruimtevaartbases, zullen de daaruit voortvloeiende nucleaire uitwisselingen zonder waarschuwing komen. Vakantiegangers zullen op stranden zijn, zakenlieden zullen deals sluiten, huisvrouwen zullen in supermarkten zijn, kinderen zullen in het spel zijn. Plotseling kunnen sirenes beginnen te branden, zoals ze dat deden op een zomerdag in Hiroshima 36 jaar geleden, maar het zal te laat zijn. Het Amerika dat we kennen en liefhebben zal sterven in duizend Hiroshimas. De

oorlogsintriges hebben dat allemaal gepland. Terwijl jij en ik en onze kinderen verdwijnen van de aardbodem, zijn ze van plan om de aanval die ze hebben veroorzaakt in oorlogsbunkers van de regering uit te voeren!

Geleidelijk aan verwachten ze dat het conflict tussen Rusland en de Verenigde Staten zich zal verspreiden. Beide partijen zullen uitgeput en geruïneerd zijn, beide zullen de capaciteit verliezen om de oorlog verder te voeren. In Rusland zullen de wonden pijnlijk zijn tot 50 miljoen doden en miljoenen gewonden; maar in de Verenigde Staten zullen de wonden dodelijk zijn. De “PROJECT Z” oorlogsplanners hebben het uitgezocht op hun computers. Als we geluk hebben, kunnen van 40 tot 50 miljoen Amerikanen overleven aan het einde van de Eerste Kernoorlog. De rest zal direct zijn gedood bij nucleaire aanvallen of zullen zijn gestorven aan verwondingen en ziektes. Nucleaire oorlog Een zal medische zorg vrijwel niet bestaan in wat er over is van Amerika.

De Amerikaanse bolsjewieken hier willen de oorlog uitrijden na het ontploffen. Zij zullen wachten tot het patstellingspunt bereikt is met beide kanten die niet langer kunnen vechten. Dat zal het einde markeren van Fase nummer 2, de Attratiefase.

Ten slotte zal het “PROJECT Z”-oorlogsplan in de derde en laatste fase worden opgenomen. Die fase is wereldheerschappij door de satanische bolsjewieken die nu het Amerikaanse leger beheersen. In deze laatste fase zullen de bolsjewieken hier in Amerika gebruik maken van geheime voorbereidingen die lang geleden begonnen zijn. In audiobrief 28 beschreef ik de twee-sprong strategie voor wereldheerschappij die de Four gebroeders Rockefeller in 1961 lanceerden. Een van de kanten van deze twee strategie vereist dat de Verenigde Staten de indruk wekken dat zij steeds zwakker worden en eenzijdig ontwapend worden, maar dat was alleen voor de publieke consumptie. De geheime kant van de strategie betrof een feitelijke opbouw van wapens, in het geheim.

Toen de bolsjewieken hier de macht van de Rockefellers in beslag namen, gingen ze door met het opslaan van geheime wapenreserves wereldwijd. Als nucleaire oorlog 1 uitspuugt in uitgeputte impasse, zijn ze van plan om deze geheime reserves van militaire macht open te stellen. Zelfs als de hele bevolking van de Verenigde Staten en Rusland weg is, zal 95% van de wereldbevolking nog in leven blijven. Met de enige overlevende militaire macht ter wereld, geloven ze dat de wereld eindelijk hun macht zal hebben.

Onderwerp 3... Gisterenochtend 30 maart Space Shuttle vlucht nummer 3 officieel beëindigd, een dag achter op schema. Voor het eerst zien we een shuttle landen bij de White Sands Raketten Range, New Mexico. Zoals ik vorig jaar in audiobrief nr. 64, White Sands heb beschreven, is het ware zenuwcentrum van het Space Shuttle Programma.

Deze derde shuttlevlucht krijtte ook een andere eerste op, en deze was niet zichtbaar op televisie. Voor het eerst, mijn vrienden, is een ruimteshuttle geslaagd in zijn geheime militaire missie. De shuttle heeft daarmee nog een barrière verwijderd voor een nucleaire oorlog. De versnelde oorlogsplanning die nu in Washington gaande is, zal nog sneller kunnen verlopen, dankzij de Space Shuttle.

De derde shuttlemissie vond bijna een jaar na de eerste vlucht van april 1981 plaats. Een vergelijking tussen de eerste en derde vlucht is een studie in ironie. In april jongstleden werd de publiciteit over de eerste vlucht ontworpen om de indruk te wekken dat het onnatuurlijk perfect was. Ondertussen was de geheime militaire missie..die we niet zagen.. een ramp. Deze keer op vlucht nummer 3, was het andersom. Van begin tot eind gaf de publiciteit van NASA de indruk dat de shuttle werd geplaagd door problemen. NASA wilde het kunnen uitleggen als de ramp weer toe zou slaan, maar zoals bleek, was de militaire missie in de ruimte, verborgen voor onze ogen, een succes.

In audiobrief nr. 72 vorige maand beschreef ik wat die missie was. Space Shuttle nummer 3 zou om een speciale nieuwe Spy Satellite draaien, die ik vorig jaar beschreef in audiobrief nr. 62. Het is gehard tegen de aanval van Rusland's ruimtewapens en gewapend met een robotgestuurde laser die terug kan schieten. Bovendien was de shuttle zelf gewapend met lasers deze keer, zoals ik vorige maand heb uitgelegd.

Het publieke beeld van een onrustige, geplaagde shuttlevlucht is een paar dagen voor de lancering begonnen, dankzij het weer. De regenstormen veranderden de luchtmachtbasis van Edwards in Californië, gebruikt voor de eerste twee shuttlelandingen, in een soggy puinhoop. Het strakke militaire schema van het Shuttle Program vereiste dat de vlucht toch op schema zou vertrekken, dus voor openbare consumptie werd een 23-auto trein geladen met apparatuur van Californië naar New Mexico gestuurd. De NASA was bezig met een landingsplaats op de White Sands Raketten. Dit werd gedaan zodat de centrale rol van White Sands in het Shuttle Program niet door het publiek zou worden verdacht.

Space Shuttle nummer 3 is op 22 maart vertrokken van Cape Canaveral. Vanaf het moment van lancering begon NASA de basis te leggen voor een doofpotverhaal als de militaire missie zou mislukken. Eerst hoorden we de vooraf opgenomen stem van Shuttle Commander Jack Lousma zeggen dat onverklaarbare witte vlokken langs de voorruit vlogen. Later, nadat de shuttle uit het zicht was, werd ons verteld dat een van de powerpacks genaamd een APU defect was. Deze eerste hints van mogelijke problemen waren vooraf opgenomen voor uitzending tijdens de lancering..om een reden. Er was angst dat de shuttle vernietigd zou worden door Russische ruimtewapens voordat ze in een baan zouden komen. Als dat zou gebeuren, wilden de shuttlemanagers een dekmantel kunnen inroepen die de militaire situatie niet zou onthullen, maar zoals bleek, waren de voorbereidingen die ik vorige maand heb beschreven succesvol. Shuttle nummer 3 bereikte een baan met succes, en een sleutel tot succes was een radicale nieuwe manoeuvre toegevoegd aan het vluchtplan.

Toen Space Shuttle nummer 3 vorige week vertrok, ging het naar het noordoosten. Langeafstandscamera's volgden het tot de twee vaste raketten uit elkaar gingen en wegvielen. Toen de shuttle verdween, begon het lange vegende bocht naar het noorden. Het ging richting een bijna-polaire baan zodat het Rusland zou passeren. Dit deel van het vliegplan was hetzelfde als in het verleden, maar dit keer werd er een kritische nieuwe functie toegevoegd.

Minder dan 30 seconden nadat de shuttle verdween van de tv-camera's, werden de laaddeuren eraf geblazen. Dit opende een vuurveld voor de verdedigingslaser aan de voorzijde van het laadruim, die ik in audiobrief nr. 72 besprak. Toen begonnen de shuttle en de gigantische externe tanks langzaam te draaien in een ruimte-leeftijd versie van een rol. In de Tweede Wereldoorlog maakten piloten gebruik van de rol om kogels te vermijden van vijandelijke vliegtuigen. De Space Shuttle gebruikte deze maand ook een tonrol om zichzelf te beschermen tegen mogelijke aanvallen van Russische kosmosferen. Door te draaien als een kurkentrekker, maakte de shuttle het onmogelijk voor een Cosmosfeer om veilig vanuit elke richting te benaderen. De loop-rol manoeuvre was een zeer riskante voor de shuttle. De shuttle en tank zijn nooit ontworpen met zulke luchtaanvallen in gedachten, maar berekeningen toonden aan dat het een langzame rol moest overleven, en dat deed het.

Een van de grootste vragen over de loop-wandel stunt was wat het zou doen met de astronauten Lousma en Fullerton. Ze moesten deze duizelingwekkende gyramen gedurende ongeveer zes minuten weerstaan. Tegelijkertijd versnelde de shuttle nog steeds met maximaal drie keer de zwaartekracht; en vanwege het bijzondere ontwerp van de shuttle en brandstoftank waren de gyraelen inderdaad ziek. Militaire ruimtedokters wisten dat Lousma en Fullerton op zijn best... een tijdje ziek zouden zijn na het bereiken van de baan. Hun wilde, verpletterende, draaiende rit zou abrupt eindigen in gewichtloosheid. Dat is een combinatie die

gegarandeerd het evenwicht van zelfs de zwaarste astronaut kan verstoren. Niets wat ooit eerder in de ruimte was gedaan. De artsen waren bezorgd dat zelfs als Lousma en Fullerton de missie overleefden en naar de aarde terugkeerden, er blijvende schade aan hun evenwicht kon zijn.

Toen Lousma en Fullerton in een baan kwamen, werden ze inderdaad gewelddadig ziek. Daarom hoorden we dat ze beide mannen misselijk maakten. NASA wilde de weg effenen voor een plausibele publieke verklaring als ze niet goed zouden lijken als ze terug naar de aarde gingen. Tegelijkertijd wisten de planners heel goed waarom ze ziek waren. Daarom hebben de woordvoerders van NASA zich zo onbezorgd gedragen bij het bespreken van de ruimteziekte met verslaggevers. Toen ze het “motieziekte” noemden (quote), maakten ze een understatement.

Toen ik vorige maand audiobrief nr. 72 opnam, meldde ik dat het plan was dat Lousma en Fullerton onmiddellijk zouden beginnen met werken bij het bereiken van de baan. Hun uitgebreid aangepaste bemanningscompartiment moest al worden onderdruk gezet, met de twee mannen afhankelijk van hun ruimtepakken. Dit plan moest enigszins worden gewijzigd toen de rol van de loop werd toegevoegd aan het vliegplan.

Toen de shuttle in een baan om de astronauten zaten, was de cabine nog onder druk. Ze mochten enkele minuten van het vliegdek naar de Gemini-type ontsnappingscapsule die hieronder bewaard werd. Eenmaal in de ontsnappingscapsule drukte ze de cabine, vervolgens de neus laser systeem automatisch ingezet om de shuttle te beschermen tegen aanvallen door Russische ruimte wapens. Hierdoor konden Lousma en Fullerton herstellen van ruimteziekte in de capsule.

De komende 24 uur was het hun belangrijkste taak om Beter te worden. Het was een periode van kwetsbaarheid van afhankelijk van de niet-geprobeerde Automatische Laser Systeem voor bescherming. De planners wilden later een excuus hebben als de shuttle aangevallen en vernietigd zou worden. Dus de dag na de lancering werden we tv-foto’s van ontbrekende tegels op de neus van de shuttle getoond. Volgens die foto’s, mijn vrienden, waren er minstens een dozijn tegels in het zwarte gebied verloren gegaan. Als dat echt was gebeurd, zou het een grote reden voor paniek zijn geweest. Later werd het door de woordvoerders van NASA neergeslagen, en werd gezegd dat de tegels niet kritisch waren. Maar er bestaat niet zoiets als een niet-kritieke zwarte tegel. De zwarte tegels zouden moeten bestand zijn tegen temperaturen boven 1500 graden Fahrenheit. Onder de tegel is er niets anders dan een stukje vilt dat een “strain isolatie pad” wordt genoemd. Het zou niet vijf seconden duren in die temperaturen, en onder het vilt is de metalen huid van de shuttle. Het is gemaakt van aluminium, dat zijn kracht verliest boven 350 graden. Als een paar zwarte tegels aan een hitte van 1500 graden worden blootgesteld, kan de shuttle geen ernstige schade voorkomen.

De NASA ruimtefilms die we op TV zagen waren een vooraf opgenomen hoax om een excuus te bieden als er iets mis ging, maar dat is niet zo. De astronauten herstelden, gingen aan het werk en zetten de nieuwe militaire satelliet in. Ondertussen zwaaiden de woordvoerders van NASA het vermeende tegelprobleem als klein aan de kant. Het had zijn doel gediend en was niet langer nodig.

De rest van de week hoorden we over het ene probleem na het andere. De deuren van de laadruimte zouden niet dichtgaan, het toilet zou niet werken, drie van de vier communicatiekanalen gingen uit, één van de drie cruciale data-displayschermen in de cockpit mislukte. Geen van deze verhalen waren waar; ze waren allemaal bedacht om een cover story te bieden voor mogelijke problemen met de geheime missie, maar uiteindelijk was er geen van hen nodig en dus zwaaiden de woordvoerders van de NASA ze gewoon weg als onbelangrijk.

De geheime militaire missie was een succes, dus de zogenaamde missie die was bedacht voor TV werd ook uitgeroepen tot een succes.

Eind vrijdagavond 26 maart hebben Lousma en Fullerton de nieuwe Super-Spy Satellite ingezet. Het duurde langer dan gepland, maar het was gebeurd. Zoals ik vorige maand al uitlegde, verlieten ze hun shuttle in een baan. Ze kwamen weer in hun Gemini-type ontsnappingscapsule, schoten zijn retrorockets af, en vielen uit hun baan naar een Indian Ocean splashdown. Van daaruit werden ze non-stop naar de White Sands Raket Range, New Mexico gevlogen.

De shuttlemanagers maakten gebruik van een zandstorm bij White Sands om de landing te vertragen voor een extra dag terwijl de astronauten herstellen. Gisterochtend stapten ze op een van de twee overgebleven geheime shuttles bij White Sands. De shuttle vertrok van de noordkant van de immense White Sands Range, met kleine solide raketten. Even voor 11:00 uur verscheen het op tv. Hij kwam uit het noorden, viel over de bergen en raakte neer in een wolk van wit stof. Na een respectabel wachten stapte Lousma en Fullerton uit, uitgerust en verfrist.

Mijn vrienden, net als elke andere Amerikaan... wil ik juichen op het succes van Space Shuttle Flight nummer 3. Het werd bereikt tegen ongelooflijke kansen, in het licht van de overweldigende macht van Rusland in de ruimte. Vastberadenheid, vindingrijkheid en pure vrijmoedigheid droegen de dag. Dat is hoe ik ben geneigd om te voelen.. maar dan moet ik me herinneren het ultieme doel van dit alles. De militaire shuttle managers doen dit niet om oorlog te voorkomen, maar om zich voor te bereiden om te vechten! Het succes van Space Shuttle nummer 3, mijn vrienden, heeft ons een enorme stap dichter bij thermonucleaire oorlog gebracht.

Last Minute-overzicht

Nu is het tijd voor mijn Last Minute Samenvatting. In deze audiobrief heb ik verslag gedaan van belangrijke ontwikkelingen die nu plaatsvinden in onze koppige stormloop naar de nucleaire oorlog. De Verenigde Staten hebben een nieuw geheim superwapen ontwikkeld, het onzichtbare Phantom oorlogsvliegtuig. De onkwetsbaarheid om wapens te stralen maakt het het middelpunt van een hele nieuwe oorlogsstrategie tegen Rusland. Deze strategie, code genaamd “PROJECT Z,” impliceert een Amerikaanse verrassingsaanval op Rusland gevolgd door een complete oorlog!

Tot nu toe was het grootste zwak punt van het oorlogsplan het ontbreken van nieuwe verkenningsgegevens over Rusland, maar nu wordt dat probleem snel opgelost. Vorige maand meldde ik een grote inlichtingendienst staatsgreep tegen Rusland door de oorlogsplanners hier, en nu het succes van Space Shuttle nummer 3 is het toevoegen van de impuls voor de nucleaire oorlog.

Mijn vrienden, al vele jaren houdt onze Heer Jezus Christus de holocaust tegen die ons dreigt te overspoelen. Keer op keer zijn we aan de rand gekomen, maar dan weer terug getrokken en gespaard.

Onze Heer wil niet dat iemand sterft en Hij heeft ons steeds weer barmhartigheid bewezen. Maar wat hebben wij als natie gedaan als reactie op die genade? Hebben we onze wegen hersteld? Teruggekeerd naar Hem? En de waarden die Amerika groot maakten nieuw leven inblazen?

Het antwoord, mijn vrienden, is gevonden in de woorden van de profeet Jeremia, hoofdstuk 5:

"Wij hebben de HERE bedrogen en gezegd dat Hij niets zal doen. Er zal geen kwaad over ons komen, noch zullen wij zwaard of honger zien.

Ziet, Ik breng een volk van verre over u, spreekt de HEERE. Het is een blijvende natie, een oud volk, een volk waarvan jullie de taal niet kennen. "

Mijn vrienden, onze satanische bolsjewistische leiders hier zijn van plan om de oude, blijvende natie van Rusland te vernietigen waarvan we de taal niet kennen. Maar onze Heer Jezus Christus ziet alles, en Hij alleen zal terugbetalen!

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 74

30 april 1982

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 30 april 1982, en dit is mijn audiobrief nr. 74.

Het is nu bijna een maand geleden sinds de oorlog uitbrak in de Zuid-Atlantische Oceaan. Op het oppervlak lijkt het alleen maar een geschil tussen Argentinië en Groot-Brittannië over de onvruchtbare, winderige Falklandeilanden en South Georgia Island. In werkelijkheid is het veel meer dan dat.

De zogenaamde Falklandcrisis is slechts het zichtbare topje van een reusachtige militaire operatie. In deze maand april 1982 hebben hevige marinegevechten plaatsgevonden, niet alleen in de Zuid-Atlantische Oceaan maar ook in de Stille Zuidzee. Tot nu toe zijn de meeste vijandelijkheden door alle partijen onder de voet gelopen door censuur in oorlogstijd. Maar zoals ik deze woorden zeg, de marine oorlog in het zuidelijk halfrond staat op het punt naar boven te komen.

Vanaf vandaag, 30 april, is een totale blokkade van de Falklands door de Royal Navy begonnen. Tegelijkertijd heeft Argentinië in hetzelfde gebied een tegenblokkade afgekondigd.

Om effectief te zijn, moet er een blokkade worden opgelegd over een periode van tijd, maar de Koninklijke Marine heeft niet zoveel tijd. De winter komt op de Zuid-Atlantische Oceaan, en de Britse aanvoerlijnen zijn overbelast. De marine van Hare Majesteit kan niet zomaar de blokkade laten vallen en over een paar weken wegvaren zonder bloed uit Argentinië te halen. Als gevolg daarvan zullen de Britten zeer binnenkort gedwongen worden militaire operaties te ondernemen, hoe riskant ze ook mogen zijn.

Er is ook een andere reden waarom de Royal Navy nu geen andere keuze heeft dan de Argentijnse troepen in gevecht te brengen. Daarom, mijn vrienden, is dat de Royal Navy al verliezen heeft geleden in geheime gevechten deze maand. Tot nu toe zal er geen enkele verklaring zijn voor de schade die de Britse vloot heeft geleden. Pas wanneer openlijk wordt toegegeven dat er gevechten zijn uitgebroken, durven de Britten toe te geven dat zij verliezen hebben geleden. Om dat verhaal te verkrijgen, hebben de Britten geen andere keuze dan te gaan vechten; maar daarbij zullen ze nog zwaardere verliezen riskeren bovenop de reeds geleden verliezen. Kortom, mijn vrienden, Hare Majesteit's marine is in een val gevaren.

De gebeurtenissen die zich nu in het zuiden van de Atlantische Oceaan ontvouwen, dragen vreemde, ironische echo's uit het verleden. Wekenlang horen we al talloze commentatoren die de Britse task force als een "armada" (quote) noemen. De Britten van alle mensen zouden zich erg ongemakkelijk moeten voelen met die beschrijving. De oorspronkelijke Spaanse Armada 400 jaar geleden was bekend als een schijnbaar onoverwinnelijke strijdmacht, maar het kwam tot verdriet bij een marine ramp zo compleet dat het veranderde de loop van de geschiedenis.. en het was niemand minder dan de Engelse marine die de Spaanse Armada vernietigde.

De oorspronkelijke Spaanse Armada zette in 1588 onder het bewind van koningin Elizabeth I van Engeland in zee. De Armada was een invasievloot met duizenden crack gevechtsmannen om Engeland binnen te vallen. Ze werden ontmoet door de gedurfde zeehonden van Sir Francis Drake. Drake en zijn kleine, snelle schepen draaiden de tafels op de Spaanse Armada door de regels van de strijd te veranderen. De Engelse vloot was uitgerust met nieuwe langere afstandsgeweren, en bleef op wind en buiten bereik. Van daaruit sloegen de Engelsen, sloegen en verbrijzelden de grote schepen van de machtige Armada. Toen het voorbij was, was de helft

van de Spaanse vloot nog maar even weggezakt. Drake's nederlaag van de Spaanse Armada was een schok voor de wereld. Het opende de deur voor Engeland onder koningin Elizabeth I om zijn expansie te beginnen tot een echt mondiaal rijk.

Vandaag, 400 jaar later, lijkt de geschiedenis volledig rond te zijn gekomen. Koningin Elizabeth II is getuige van de ontmanteling van het wereldrijk waarvan de hoogtijdagen begonnen onder Koningin Elizabetha I, en nu zijn de culturen van Engeland en Spanje weer in confrontatie. Wederom bereidt een zogenaamde armada zich voor op invasie, maar deze keer is de armada Brits, niet Spaans. Vierhonderd jaar geleden was Sir Francis Drake de held van de dag; vandaag is de geest van Francis Drake weer ter plaatse.

De Zuidelijke Atlantische oorlogszone ligt aan het oostelijke einde van de Drake Passage rond het zuidelijke puntje van Zuid-Amerika. De nederlaag van de Spaanse Armada vier eeuwen geleden brak de rug van de Spaanse marineoverheersers, en nu de nederlaag van de nieuwe Britse armada kan de rug breken van wat er overblijft van de ooit glorieuze Royal Navy.

Mijn drie speciale onderwerpen voor deze audiobrief zijn:

Onderwerp 1 Het Militaire Geheim van Zuid-Georgia Eiland Onderwerp 2 De Geheime Marine Oorlog van het Zuidelijk Halfrond Onderwerp 3 De Rockefeller Angst Campagne tegen Kernoorlog.

Onderwerp 1 Toen de crisis op de Falklandeilanden begin deze maand begon zag het er eerst als een storm in een theepot uit. Sinds 1833 wordt de eilanden voor anderhalf eeuw door Groot-Brittannië gecontroleerd. In die hele tijd is de Britse soevereiniteit over de Falklands door Argentinië betwist. Argentinië heeft talloze bedreigingen geuit om de eilanden te veroveren, wat het de Malvinas noemt, maar de bedreigingen zijn in het verleden altijd tot niets gekomen en Groot-Brittannië heeft zich nog nooit zo bezorgd over deze eilanden gemaakt.

De eilanden zijn vier keer zo ver van Argentinië als Cuba van de Verenigde Staten, en ze zijn niet echt een prijs. Na 150 jaar bezetting zijn de Falklands de thuisbasis van minder dan 2000 Britse kolonisten en veel schapen. Kortom, de afgelegen Falklandeilanden lijken nauwelijks iets om over te vechten, en toch zien we hier weer een crisis plaats vinden. We kijken toe hoe oorlog uitbarst tussen Groot-Brittannië en Argentinië.

De regering van Thatcher doet alsof zij alles vergeten is over haar gebruikelijke bezorgdheid over de dreiging van de Sovjet-Unie bij de NAVO. In plaats daarvan gooit Groot-Brittannië bijna alles wat het heeft op Argentinië - vliegdekschepen, cruisers, torpedo's, onderzeeërs, aanvalsschepen.. noem maar op. Luxe cruiseschepen zijn zelfs in opdracht gegeven en 's nachts veranderd in troepenschepen. De golf na golf van extra aanvalstroepen zijn geactiveerd en gestuurd om zich aan te sluiten bij de vloot, zelfs nadat ze gezeild hadden. Schepen en onderzeeërs zijn uit het station gehaald... en zijn gestuurd om de taskforce te versterken. De eerste 40-schip kracht is gestaag gegroeid in de afgelopen weken tot een armada nummering van meer dan 70. Meer dan twee derde van de hele Royal Navy is al ingezet op de Zuid-Atlantische Oceaan bij Argentinië.

Als je dit allemaal ziet, vragen veel mensen: waar gaat dit gevecht echt over? Het meest populaire antwoord in de grote media is "olie." De olievoorraden zijn aanzienlijk en liggen tussen Argentinië en de Falklandeilanden op het continentale plat, maar dat is al bijna tien jaar bekend. Het verklaart geenszins de timing van het plotselinge militaire offensief van Argentinië deze maand, en olie verklaart nog minder over de Argentijnse aanval op South Georgia Island.

South Georgia Island ligt 800 mijl ten oosten van de Falklands met geen bekende olielagen in de buurt; en in vergelijking met Zuid-Georgia, de Falklands zijn een eiland paradijs. South Georgia Island is bedekt met ruige bergen, verraderlijke valleien, gletsjers en semi-permanente sneeuw. Het meeste is onbewoonbaar. Bovendien heeft Argentinië absoluut geen juridische of historische aanspraak op het eiland South Georgia. In dat opzicht staat zij in scherp contrast met de Falklands.

In de vroege jaren 1830 werden de Falklands een tijdje bezet door Argentijnse kolonisten. In 1833 werden ze door de Britten verdreven en namen het eiland over. Daarom en andere historische redenen, stelt Argentinië dat de Falklands echt tot Argentinië behoren, niet tot Groot-Brittannië.

Maar dat argument is niet mogelijk voor South Georgia Island. Het is altijd gecontroleerd door Groot-Brittannië, nooit door Argentinië of Spanje. De Argentijnse aanval op het eiland South Georgia lijkt nog onredelijker vanuit militair oogpunt. Argentinië's leiders zijn militairen en ze denken in militaire termen. Ze wisten al heel lang dat het eiland South Georgia niet lang meer kon blijven. Door het te grijpen wilden ze een militaire nederlaag opvangen, omdat het eiland door Groot-Brittannië werd heroverd. De vraag is dus: waarom heeft de Argentijnse militaire junta zich bezig gehouden met het schijnbaar waardeloze South Georgia Island?

Mijn vrienden, de antwoorden op al deze vragen zijn militair, niet politiek of economisch. South Georgia Island bezit een enorm militair geheim. Het is een grote ondergrondse installatie begraven onder de bergen aan het noordwesten van het eiland. De echte reden voor de zogenaamde Falklandcrisis is deze geheime installatie, samen met twee andere soortgelijke installaties die ik binnenkort zal beschrijven.

De geheime militaire complexen bestaan al vele jaren; ze zijn niet nieuw. Wat nieuw is, is het versnelde tijdschema voor de nucleaire oorlog van de Amerikaanse bolsjewistische oorlogsplanners hier in Washington. De afgelopen twee maanden heb ik de details van dit nieuwe oorlogsplan aan u gemeld, zo snel als ik kan verkrijgen en verifiëren.

Het plan roept op tot de kernoorlog 1 om in september 1982 uit te breken!! Het is deze snelle aanpak van de nucleaire oorlog die de zogenaamde Falklandcrisis nu heeft veroorzaakt.

Wat er nu gebeurt is een gecoördineerde poging om een deel van de bolsjewistische grootse strategie voor de komende nucleaire oorlog te verpesten. De wederzijdse vijanden van de Amerikaanse bolsjewieken hier.. namelijk het Rockefeller kartel.. en de nieuwe Russische heersers in het Kremlin zitten achter de huidige crisis. Ze proberen fase 3 van het oorlogsplan "PROJECT Z" te ruïneren, dat ik vorige maand onthulde. Die fase zal de wereldheerschappij worden van de Amerikaanse bolsjewieken nadat zowel Rusland als de Verenigde Staten in nucleaire oorlog 1 zijn vernietigd. Zoals ik vorige maand al zei, is de sleutel tot dit plan het bestaan van geheime wapenvoorraden op verschillende plaatsen in de wereld.

De Amerikaanse bolsjewistische militaire planners hier in Amerika werken samen met andere bolsjewistische agenten in belangrijke militaire posities van andere landen om oorlog te beginnen. Als ze dat gedaan hebben, willen ze de nucleaire holocaust die ze hebben veroorzaakt, veilig en gezellig in oorlogsbunkers van de regering uitdrijven! Wanneer de strijdende naties eindelijk smeulend en uitgeput liggen, zullen de bolsjewieken de verbrijzelde resten van hun gastland verlaten. Ze zullen elkaar ontmoeten in de geheime wapeninstallaties en hun wapens naar buiten brengen. Zij zullen de wereld confronteren met de enige verse, moderne, krachtige militaire macht op aarde; en met behulp van die militaire macht, zullen zij de onbetwiste heersers van de wereld worden, dat wil zeggen, Ze zijn van plan dit allemaal te doen, en ze zijn van plan om de weg te effenen voor wereldheerschappij zeer snel door over een paar maanden nucleaire oorlog te beginnen. Het Rockefeller kartel en de nieuwe Russische

anti-bolsjewistische heersers werken samen in een race tegen de klok om het Bolsjewistische oorlogsplan te ontlopen.

Vorige maand heb ik gezegd dat de bolsjewieken hier profiteren van de voorbereidingen van de oorlog die lang geleden door de Rockefellers zijn gestart. Het is pas drie jaar geleden dat de Rockefellers werden losgelaten als de belangrijkste verhuizers van de Amerikaanse regering door de bolsjewieken. Sindsdien is de Amerikaanse regering een huis verdeeld, gescheurd door interne machtsstrijd tussen rivaliserende bolsjewistische en Rockefeller facties. Maar daarvoor waren de Verenigde Staten decennialang zowel economisch als politiek gedomineerd door de Four gebroeders Rockefeller.

In 1961 lanceerden de gebroeders een nieuw plan voor wereldheerschappij. Het was een twee-sprong strategie, half zichtbaar en half geheim, die ik voor het eerst al lang beschreven in audiobrief nr. 28. Het was een plan voor de Verenigde Staten om in het geheim te wapenen tegen de tanden terwijl het leek alsof ze geleidelijk ontwapend werden. Zonder alle details te herhalen, was het basisidee groots maar toch eenvoudig. Door bewust zwak te lijken, zouden de door Rockefeller gecontroleerde Verenigde Staten zichzelf manoeuvreren in een nucleaire oorlog met Rusland. Dan zouden de geheime wapens, inclusief superwapens, worden losgelaten om Rusland te verslaan en de wereld over te nemen.

Toen ze het grote plan in 1961 in gang zetten, keken de gebroeders Rockefeller vooruit naar een nucleaire oorlog tegen het einde van de jaren zeventig. Hun militaire analisten concludeerden al heel vroeg dat de geplande oorlog heel verschillende gevolgen zou hebben voor de noordelijke en zuidelijke Hemisferen. Beide supermachten, de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie, bevinden zich goed in het noordelijk halfrond; net als de andere volwaardige nucleaire machten.. Groot-Brittannië, Frankrijk, Red China en India. De strategische doelstellingen voor de nucleaire oorlog op het zuidelijk halfrond zijn daarentegen relatief weinig en ver tussen beide. Met andere woorden, men verwachtte dat de komende nucleaire oorlog in wezen een Noordelijke Hemisphere oorlog zou zijn.

In een nucleaire holocaust is bekend dat ernstige radioactieve neerslag zich geleidelijk zal verspreiden om zelfs gebieden te treffen die niet aanvankelijk door oorlog werden getroffen. Maar er zijn grenzen aan hoe ver de oorlogswolken zich kunnen verspreiden. Lang geleden werd ontdekt dat er weinig mix is tussen de lucht van de Noordelijke en Zuidelijke Hemissen. In de noordelijke helft van onze planeet werkt koude lucht van de Noordpool zuidwaarts naar de evenaar, dan werkt hij terug naar het noorden als warme lucht. Een spiegelbeeld van dit proces neemt de zuidelijke helft van de planeet op. Noordelijke en Zuidelijke Hemisfere lucht ontmoeten elkaar in de equatoriale zone, maar zeer weinig van de lucht verandert plaatsen.

De militaire conclusie, mijn vrienden, is dit: de komende nucleaire oorlog zou grote delen van het noordelijk halfrond voor de komende generaties kunnen verwoesten; maar als de berekeningen juist zijn, zou het zuidelijk halfrond kunnen ontsnappen aan vrijwel onaangetast door de oorlog. Dit was muziek voor de oren van de vier gebroeders Rockefeller. Een snelle blik op de wereldbol toont waarom. Het Rockefeller kartel heeft Latijns-Amerika sinds de Tweede Wereldoorlog gedomineerd. Zoals ik al zei in mijn eerste maandelijkse audiobrief, heeft Nelson Rockefeller de kartelgreep op Latijns-Amerika tijdens de oorlog versterkt. Hij deed dit als zogenaamde “Coordinator van de Hemispheretische Defensie” voor toen-President Franklin D. Roosevelt. Dat zorgt voor het Zuid-Amerikaanse continent en zijn natuurlijke hulpbronnen.

Dan is er het Afrikaanse continent. Ook daar was Rockefeller al in werking in grote delen van zwart Afrika, vooral ten zuiden van de evenaar. Dit alles was te danken aan de inspanningen van John D. Rockefeller III, zoals ik in audiobrief nr. 36 heb uiteengezet.

Als je over de hele wereld kijkt, zijn Australië en Nieuw-Zeeland de belangrijkste overgebleven landmassa's uit het oogpunt van wereldoverheersing. Dankzij de Tweede Wereldoorlog stonden beide open voor de Rockefellers.

De gebroeders Rockefeller besloten geheime militaire installaties te vestigen in het zuidelijk halfrond voor gebruik na de komende oorlog. Hiermee verwachtten ze de meesters te worden van de overlevende zuidelijke helft van de planeet Aarde na de Noordelijke Hemisferische oorlog. Toen het noordelijk halfrond zich geleidelijk aan herstelde van de nucleaire holocaust, zou het Rockefeller rijk de stukken kunnen oprapen. Op deze manier verwachtten de derde generatie gebroeders Rockefeller dat hun familiedynastie de Aarde zou erven.

Om de Zuidelijke Halfrond militair te kunnen beheersen na de oorlog, moeten er middelen beschikbaar zijn om militaire macht te projecteren op elke landmassa. Zo zouden opstanden tegen de overheersing van Rockefeller troepen vereisen..geen ontploffing van de straalwapens op de maan. De meest kritische factor voor naoorlogse militaire overheersing van de wereld werd gevonden als een marine. Er zouden minimaal twee geheime marinevloten nodig zijn, één in de Zuid-Atlantische Oceaan, de andere in de Stille Zuidzee. Aangezien de reserve-zeevloten geheim moesten worden gehouden tot na de Noordelijke Hemisphere kernoorlog, konden ze niet worden gebouwd op bestaande scheepswerven. Er moesten nieuwe bouwfaciliteiten worden gebouwd en ze moesten verborgen worden. Een hele scheepswerf verbergen is geen kleine taak, ze nemen veel ruimte in beslag. Bovendien was het essentieel dat de schepen verborgen bleven nadat ze gebouwd waren. De beste manier om dat te bereiken was om de scheepswerf en de marinebasis te combineren tot één over-all geheime installatie. Tenslotte moest de geheime marine-installatie onkwetsbaar zijn voor nucleaire aanvallen; anders zou de geheime marine kunnen worden uitgeroeid als het bestaan ervan te vroeg werd ontdekt.

De gecombineerde vereisten voor geheimhouding, ruimte en bescherming tegen aanvallen waren formidabel; maar op een dag in 1959, terwijl al deze plannen nog in de vroege stadia van ontwikkeling, het antwoord gepresenteerd zelf. Tijdens een zogenaamde bankreis naar Zweden kreeg David Rockefeller een rondleiding door een unieke verborgen marinehaven. De haven is uitgeholpen van vaste granieten kliffen die recht naar het water komen. De ingang van de haven is een enorm gat in de zijkant van de klif die kan worden afgesloten met enorme stalen deuren. Binnen deze grote deuropening op het water is een enorme holte uitgeholpen om schepen te herbergen.

De gebroeders Rockefeller en hun militaire adviseur besloten dat een grotere, meer geheime, Beter beschermde versie van de Zweedse verborgen haven precies was wat ze wilden. Vervolgens werd een enquête gestart naar kandidaat-sites. De site survey had betrekking op kustgebieden in het zuidelijk halfrond. Veel gebieden werden zeer snel afgewezen omdat de topografie verkeerd was. Andere gebieden werden afgewezen omdat ze te dicht bij de evenaar waren. Anderen moesten worden uitgesloten omdat er te veel mensen in de buurt woonden, waardoor het gewenste niveau van geheimhouding onmogelijk werd. Tenslotte is het van essentieel belang dat de locaties die voor de geheime marine-installaties zijn gekozen, politiek volledig veilig zijn.

Eindelijk werden de locaties voor de geheime marine installaties geselecteerd. In de Stille Zuidzee werd extreem zuidelijk Nieuw-Zeeland geselecteerd. Dit is wat ik in audiobrief nr. 71 drie maanden geleden aan het zinspelen was toen ik de aandacht vestigde op het extreme belang van Nieuw-Zeeland in de komende oorlog.

Om de nodige ruimte te verkrijgen, moest de geheime Nieuw-Zeelandse marine installatie worden verdeeld in twee plaatsen dicht bij elkaar gelegen. Een is aan de uiterste zuidwestpunt

van South Island waar de bergketen bekend als de Zuidelijke Alpen komt vrijwel naar beneden aan de waterkant. Het andere deel van de installatie is gebouwd in het noordwesten punt van Stewart Island, dat is uit de top van South Island. De Stewart Island faciliteit is uitgeholpen binnen een stijging bekend als Mt. Anglem.

De Nieuw-Zeelandse locatie voldeed aan alle eisen. Sinds de Tweede Wereldoorlog is de regering van Nieuw-Zeeland nog dichter bij de Verenigde Staten dan bij Groot-Brittannië. De locatie is ver van de evenaar, en de installaties zijn diep onder bergen begraven, beschermd tegen nucleaire aanval. Ze zijn ook te diep om te worden bereikt door deeltjes-beam aanvallen, en de Nieuw-Zeeland site is goed gelegen om het commando over de hele Zuid-Pacific.

In de Zuid-Atlantische Oceaan werd een nog perfectere locatie gevonden. Die site, mijn vrienden, is South Georgia Island. Het is perfect gelegen voor de marine overheersing van de hele Zuid-Atlantische Oceaan. De hoge, ruige bergen zorgden voor een perfecte locatie voor de geheime installatie aan de noordwestpunt van het 100 mijl lange eiland. Het wordt gecontroleerd door Groot-Brittannië wiens regering, net als die van Nieuw-Zeeland, bereid was mee te werken; en Zuid-Georgia Island was vrijwel onbewoond, behalve een walvis station aan de noordoostelijke kust. Het walvisstation was ongeveer 50 mijl verwijderd van de geheime nieuwe installatie die werd gebouwd, maar Groot-Brittannië nam geen risico's. In 1965 werd het walvisstation gesloten. Sindsdien zijn er geen inwoners meer op het eiland South Georgia, behalve enkele tientallen Antarctica wetenschappers.

De bouw van de geheime marine faciliteiten.. twee in Nieuw-Zeeland, een op het eiland South Georgia.. begon in het begin van de jaren 1960. De technieken werden aangepast aan de eerder gebruikte technieken om andere grote ondergrondse installaties te bouwen, zoals de NORAD installatie in Cheyenne Mountain, Colorado; deze technieken werden echter op radicaal nieuwe manieren aangepast om de bouw toegang direct vanaf de zee in plaats van over land te bereiken. Zo werd de beschutte berg zowel tijdens als na de bouw ongestoord in het uiterlijk achtergelaten.

De sneden in de bergzijde die nodig waren om schepen in en uit te laten werden zo klein mogelijk gehouden en waren goed gecamoufleerd. Net als de Zweedse verborgen haven, kunnen de ingangen van de geheime installaties worden afgesloten. Wanneer verzegeld, is de ingang vrijwel onmogelijk te detecteren tenzij u precies weet waar het is; en in tegenstelling tot de meeste grote bouwprojecten, zijn er geen staarten of stapels van overgebleven rotsen liggen rond te trekken aandacht. De door de mens gemaakte grotten waar de geheime marine installaties zijn enorme, maar alle rotsen en puin werden op zee verwijderd.

Toen de geheime marinefaciliteiten gebouwd waren, moesten ze uitgerust worden voor de bouw van schepen en de opslag van haventerreinen. De valse ontwapening van de Verenigde Staten in de jaren zestig heeft in hoge mate bijgedragen aan deze taak. Van 1961 tot 1968 speelde één man een cruciale rol in dit uitgebreide Rockefeller-project. Hij was toen minister van Defensie Robert McNamara. McNamara zat in de jaren 60 het publiek voor... om de militaire macht van Amerika te ontleden. Dit omvatte de sluiting en ontmanteling van hele scheepswerven. Wat ons niet werd verteld was waar al die werfuitrusting daarna heen ging. Waar het heen ging, mijn vrienden, was naar de nieuwe geheime installaties die werden uitgerust in Nieuw-Zeeland en Zuid-Georgia Island!

De geheime marine-installaties zijn gebruikt als duplicators om bepaalde schepen en onderzeeërs te reproduceren die hier in de Verenigde Staten zijn ontworpen en gebouwd. Zoals minister van Defensie Caspar Weinberger onlangs tegen het Congres zei, is het goedkoper om twee schepen tegelijk te bouwen. Dat is vooral waar als het tweede schip een exacte kopie is

van het eerste schip. Dit is de laatste jaren nog meer waar geworden door het gebruik van geautomatiseerde fabricagetechnieken.

De geheime marinevloten die zijn gebouwd in de geheime installaties zijn samengesteld uit duplicaten.. exacte duplicaten van bepaalde andere schepen en onderzeeërs. Ze zijn allemaal nucleaire aangedreven.. nucleaire “subs,” nucleaire kruisers, nucleaire destroyers, en ja, nucleaire vliegtuigschepen, drie van hen. Een geheime tweeling werd gebouwd voor de U.S.S. Nimitz, voor de U.S, Eisenhower, en voor de nieuw gelanceerde U.S.S, Carl Vincent. Allen zijn gefinancierd door de gigantische kostenoverschrijdingen, zo genoemd, dat we voortdurend horen over in het ministerie van Defensie; en alle drie de vervoerders zijn voorzien van een volledige aanvulling van vliegtuigen waarvan de productie werd gefinancierd op dezelfde manier!

De schepen van de geheime Amerikaanse bolsjewistische marinevloot zijn allemaal duplicaten van andere nucleaire schepen. Toch hebben de geheime marineschepen één belangrijk verschil.

Vorige maand onthulde ik dat het zogenaamde “Stealth Program” erin geslaagd is een soort elektromagnetisch onzichtbaarheidsschild te ontwikkelen. Deze techniek maakt een object onzichtbaar van een afstand door het vervormen van lichtgolven in zijn nabijheid.

Een hele nieuwe vloot van Phantom oorlogsvliegtuigen gaat nu in crash productie die dit principe gebruiken; en, mijn vrienden, alle geheime Amerikaanse bolsjewistische marineschepen zijn al uitgerust met soortgelijke Stealth-field apparatuur! Het Stealth principe is eigenlijk makkelijker toe te passen op schepen dan op vliegtuigen omdat er meer ruimte is voor de krachtige apparatuur die het veld genereert.

Na de Eerste Kernoorlog, zou de geheime Stealth marine van de Amerikaanse bolsjewieken lichtjaren vooruit zijn op enige andere marine die op aarde nog over is. Het zou perfect zijn voor de beoogde rol van wereldoverheersing. De Rockefellers hebben het lang geleden in gang gezet, mijn vrienden, maar drie jaar geleden verloren ze de controle over het Amerikaanse leger. Nu zijn het de Amerikaanse bolsjewieken die de controle hebben, en ze zijn gebogen op oorlog.

Deze geheime marine-installaties hebben de zogenaamde “Falklands crisis” neergeslagen.

Onderwerp 2 In audiobrief nr. 73 vorige maand beschreef ik “Project Z,” de nieuwe Bolsjewistische driefase strategie voor nucleaire oorlog één.

Een elitegroep Amerikaanse bolsjewistische militaire planners... spoelt het plan nu uit in een geheime oorlogskamer hier in Washington. Het is een plan waarmee de Verenigde Staten de eerste nucleaire klap zullen krijgen, gevolgd door een totale thermonucleaire oorlog met Rusland.

Na de holocaust te hebben ontketend, zijn de bolsjewieken hier en in bepaalde andere landen van plan om het veilig te laten ontploffen in comfortabele oorlogsbunkers. Na de Eerste Kernoorlog in een impasse, willen ze de as van de Verenigde Staten en haar bondgenoten achterlaten. Als fase nummer 3 van hun strategie wordt geactiveerd, onthullen ze hun geheime wapens, vooral hun geheime marinevloot. Met deze plannen willen ze overwinnen en heersen wat er over is van de wereld. De Verenigde Staten zoals wij die kennen zullen dood en verdwenen zijn; maar in de ogen van de bolsjewieken zelf, zal dit resultaat de overwinning vormen.

Tot nu toe ligt het tijdschema voor de nucleaire oorlog, dat ik twee maanden geleden voor het eerst heb onthuld, nog steeds op schema. Zij schieten nog steeds voor de nucleaire oorlog om te beginnen in september 1982! De tijd raakt snel op.

De bolsjewieken hier sprinten zo snel als ze kunnen naar oorlog, maar, mijn vrienden, de bolsjewieken zijn niet de enige lopers in dit ras. Ze hebben twee dodelijke vijanden, die beiden ook vastbesloten zijn om de bolsjewieken te verslaan. Een vijand van de bolsjewieken hier is het Rockefeller kartel; de andere vijand is de nieuwe anti-bolsjewistische heersende kliek in Rusland; en nu zijn deze twee wederzijdse vijanden van de bolsjewisten hun inspanningen op bepaalde manieren aan het bundelen.

In audiobrief 71 drie maanden geleden meldde ik dat een beperkte, nieuwe anti-bolsjewistische coalitie in de werken zat tussen het Rockefeller kartel en de Russen. De bijeenkomst van 26 januari tussen Haig en Gromyko in Genève, Zwitserland, was een keerpunt in de vorming van deze coalitie. Het is nu een realiteit en is verantwoordelijk voor de zogenaamde “Falkland crisis” die nu de krantenkoppen domineert. Er zij op gewezen dat deze nieuwe relatie tussen het Rockefeller kartel en Rusland ver achterloopt bij een echte alliantie. Ze hebben zeer grote geschillen tussen hen te regelen, maar voorlopig hebben ze een wapenstilstand tussen hen geroepen om met hun wederzijdse dodelijke vijand om te gaan.. de bolsjewieken hier in Amerika.

De eerste prioriteit van de Russen en de Rockefellers is het vertragen van de bolsjewistische voorbereidingen voor de komende nucleaire oorlog. Als ze dat kunnen, dan staat de tijd aan de kant van het Rockefeller kartel in bepaalde politieke bewegingen die ik afgelopen zomer in audiobrief nr. 67 heb besproken. Een vertraging in het tijdschema voor de nucleaire oorlog zal ook meer ademruimte geven voor extra anti-bolsjewistische acties.

De gezamenlijke Rockefeller-Russische planners besloten tegen half februari dat militaire actie tegen de bolsjewieken zeer snel essentieel was. Geen enkele andere actie had de hoop snel genoeg te kunnen beginnen om een nucleaire oorlog tegen het einde van deze zomer te voorkomen.

De precieze details van het “PROJECT Z” oorlogsplan zijn niet bekend bij de Rockefellers of de Russen, maar de algemene lijnen zijn bekend zoals ik vorige maand beschreven.

Er werd besloten dat militaire actie moet worden bedacht die fase 3 van het Bolsjewistische oorlogsplan zou ondermijnen.. Dat wil zeggen, de door Bolsjewistische gecontroleerde geheime marineinstallaties en vloten in het zuidelijk halfrond moeten worden aangevallen en verlamd. Door samen te werken, konden het Rockefeller kartel en de Russen een aanvalsplan bedenken dat noch alleen had kunnen worden uitgevoerd. De Rockefeller groep, die deze bases bouwde en oorspronkelijk bestuurde, leverde gedetailleerde informatie over de beste manier om ze aan te vallen. De Russen met hun enorme militaire machine zorgden ervoor dat de spierkracht de aanval daadwerkelijk uitvoerde.

Het was van essentieel belang een regeling te ontwikkelen die zowel de geheime vloten in het zuidelijke deel van de Atlantische Oceaan als de Stille Oceaan zou kunnen aanvallen. Overleven intact van beide vloot zou het Bolsjewistische oorlogsplan nog steeds werkbaar maken.

Militaire analisten concludeerden zeer snel dat een directe aanval op de Nieuw-Zeelandse faciliteiten was uitgesloten. Er was geen combinatie van commando’s, kikkers of andere militaire krachten die mogelijk een aanval geheim konden houden voor de buitenwereld. Elke aanval op de Nieuw-Zeelandse bases zou de oorlog ontketenen die de Rockefellers en Russen willen voorkomen.

Maar de situatie in de Zuid-Atlantische Oceaan was een andere zaak. De grootste troef van South Georgia Island was ook de achilleshiel. Het extreme isolement dat de geheime positie van de Zuid-Georgische basis beschermde, maakte ook een geheime militaire aanval mogelijk. De sleutel lag bij Argentinië en haar jarenlange claims op de Falklandeilanden.

Zoals ik al zei in Onderwerp 1, heeft het Rockefeller kartel al decennia lang de hele Latijns-Amerika gedomineerd. Kartelagenten werden naar Argentinië gestuurd om een deal te sluiten met de militaire junta van de regering. Het historische geschil over de Falklandeilanden moest worden gebruikt om een militaire dekmantel te verschaffen om de Zuid-Georgische basis aan te vallen. De Argentijnse generaals kregen niet alles over de situatie te horen, maar ze kregen genoeg te horen om duidelijk te maken wat ze moesten doen.

Als stimulans om mee te werken, werden de Argentijnse leiders knappe beloningen beloofd. Ze waren gegarandeerd dat na de schietpartij de Falklandeilanden in Argentijnse handen zouden blijven. Deze garantie omvatte de belofte van geheime militaire bijstand, zoals nodig tegen de Royal Navy. En om de onrustige Argentijnse economie te versterken, werd beloofd dat het Rockefeller kartel zal helpen bij de ontwikkeling van de immense offshore oliereserves. Met deze gecombineerde beloften van militaire glorie en financiële beloningen, stemde de Argentijnse militaire junta in met het plan.

Op 19 maart voerde Argentinië Act nummer 1 uit in het gezamenlijke aanvalsplan. Een groep Argentijnse schroothandelaars, van alles, landde op het verlaten oude walvisstation op South Georgia Island. Ze zouden daar zijn om de oude gebouwen te ontmantelen en te verkopen. Terwijl ze er waren, hief ze ook de Argentijnse vlag over de werklocatie. De Britten, altijd nerveus over South Georgia Island, reageerden snel zoals verwacht. Het Britse Antarctische onderzoekschip “Endurance” heeft 22 mariniers aan land gezet. Ze reden de schroothandelaars weg en scheurden de Argentijnse vlag weg.

Het incident bood het gewenste excuus voor de Argentijnse Junta om het 150-jarige Falklands geschil aan de kook te brengen. Argentinië heeft in het verleden af en toe beweerd dat Zuid-Georgië deel uitmaakt van de Falklands omdat het op die manier wordt beheerd door Groot-Brittannië. Dat argument is erg dun, maar het kwam nu erg handig uit. Het was niets nieuws om dit van Argentijnse leiders te horen, dus er was geen hint van wat er echt gaande was.

Eind maart begon het Argentijnse leger zich te verzamelen voor een aanval op de Falklands. “Niets nieuws,” dacht de Britse hoge commando. Argentinië heeft in het verleden al vele keren dreigende manoeuvres uitgevoerd. Men geloofde dat ze het weer zouden doen, maar op 2 april deden Argentijnse troepen het onverwachte. Na vele valse alarmen zijn ze deze keer de eilanden binnengevallen en in beslag genomen. Alle verklaringen van Argentinië benadrukten de historische aanspraken op de Falklands zelf, maar de volgende dag greep ook een kleine Argentijnse troepenmacht het eiland South Georgia ver af. De kracht was zo klein dat het aanvankelijk het uiterlijk gaf dat het slechts een zijshow was vanuit Argentinië’s standpunt; echter, het kleine contingent van 22 Royal Marines werden overmeesterd en gebundeld van het eiland samen met een groep van 13 vermeende wetenschappers. Dat was het moment van uitbetaling in het gezamenlijke Rockefeller-Russische aanvalsplan.

Dankzij de uitgebreide afleiding van de Argentijnse troepen, kwam een speciaal commandoteam onopgemerkt het eiland op. Op basis van de gedetailleerde Rockefeller informatie over de basis, verhuisde het team naar een locatie op de berg direct boven de grotten geheime basis. De Rockefeller leden van het team hebben speciale boormachines voor hoge snelheid opgezet, terwijl de Russische leden zich op militaire verdediging richtten. Tegen laat die avond, 3 april, heeft het militaire hoge commando in Londen eindelijk geleerd wat er

werkelijk aan de hand was. De geheime South Georgia basis werd aangevallen met bijna de enige middelen die mogelijk waren. Het gezamenlijke Rockefeller-Russische team boorde een schacht door de berg naar de holle grot binnenin. Het was slechts een kwestie van tijd voordat hun boor door het plafond van de gigantische verborgen marinebasis zou breken. Toen het gat eenmaal was gemaakt, was de volgende stap duidelijk. Het Rockefeller-Russische team zou een wapen door het gat gooien. De beste gok was dat het een zenuwgas zou zijn.

De schokgolven die op 3 april door de hoogste niveaus van de Britse regering gingen, zijn nauwelijks te beschrijven, vrienden. De Thatcher regering, zoals de zogenaamde Reagan regering hier in Amerika, is bolsjewistisch gecontroleerd. Daarom zegt Margaret Thatcher altijd: “Ik ook” wanneer de regering van Reagan iets tegen Rusland zegt of doet. Beide regeringen zijn partij bij het geheime nucleaire oorlogsplan in volledige verraad van de mensen van hun respectieve landen, en op de avond van 3 april ontdekten ze plotseling dat hun kostbare oorlogsplan in diepe, diepe problemen zat.

Onmiddellijk begon de Thatcher regering een marinearmada te verzamelen om naar de Zuid-Atlantische Oceaan te varen. Haast was de orde van de dag. De boring op South Georgia Island ging de klok rond. De beste schattingen waren dat de boor doorbrak in het dak van de marinebasis in ongeveer drie weken, op of rond 24 april. Als de hulp niet in die tijd Zuid-Georgië bereikt, kan de geheime installatie gedoemd zijn. De troepen die bij de installatie zelf gestationeerd waren, konden zich niet verdedigen onder de omstandigheden. Hun machtige marineschepen waren schepen in een fles. Ze durfden de fles niet open te maken om te vechten omdat de Russische commando’s gewapend waren met tactische en nucleaire wapens. De explosievrije deuren openen zou zelfmoord zijn.

Op 5 april, twee dagen nadat South Georgia Island in beslag werd genomen, begonnen zo’n 40 marineschepen zich te verplaatsen uit Britse havens. Dezelfde dag werd Lord Carrington ontslagen als minister van Buitenlandse Zaken. Hij werd gedwongen ontslag te nemen, mijn vrienden, omdat hij het Rockefeller aanvalsplan had bijgestaan door de Argentijnse aanval voorbereidingen te vernederen.

Diezelfde dag, 5 april, Nieuw-Zeeland, het huis van de andere geheime marinevloot, brak diplomatieke betrekkingen met Argentinië. De twee verborgen Nieuw-Zeelandse faciliteiten waren geplaatst op “Red Alert.” Als voorzorgsmaatregel werden alle onderzeeërs op de tweelingbasis bevolen om te varen. Verschillende oppervlakteschepen waren al op zee aan het “zeeproeven” onderworpen, maar dat liet nog steeds zeven (7) grote schepen achter in de verborgen twee marinebasis, waaronder een van de nucleaire vliegdekschepen die ik eerder noemde.

Op die drukke dag van 5 april was de Argentijnse minister van Buitenlandse Zaken, Costa Mendez, bij de Verenigde Naties in New York. Hij was bang voor de inzet van zo’n groot deel van de Royal Navy. Costa Mendez haastte zich naar Washington om geruststelling te vragen bij bepaalde ambtenaren. Hij heeft ze!

De komende twee weken was het nieuws gevuld met verhalen over de zogezegd trage beweging van de Britse vloot tijdens de onderhandelingen. Dat, mijn vrienden, was slechts een dekmantel. De Royal Navy was eigenlijk lid en bewoog zo snel mogelijk naar South Georgia Island. Als de taskforce op tijd kwam om de geheime basis te redden, was een grote strijd waarschijnlijk. De officiële verhalen over “slow movement” van de Britse armada waren bedoeld om een kussen van tijd voor die strijd te geven. Als dat nodig is, heeft de vloot meerdere dagen om South Georgia Island te heroveren, dan kan het verder gaan om in de buurt van de Falklands te komen op het aangekondigde schema. Op deze manier zou het cruciale belang van het eiland South Georgia verborgen blijven en het grote geheim bewaard blijven.

Aanvankelijk werd verwacht dat de Britse vloot binnen twee weken in de buurt van South Georgia Island zou komen. Dat zou snel genoeg zijn geweest om het gezamenlijke commandoteam Rockefeller-Russisch aan te vallen en de boor te stoppen voordat het klaar was. Maar Russische kosmosferen en onderzeeërs maakten een puinhoop van het plan.

De belangrijkste elementen van de aanval op Zuid-Georgia... verlieten Ascension Island begin 14 april, twee dagen voordat het officieel werd aangekondigd. Kort daarna kwamen ze in de problemen. Russische kosmosferen en aanvalsonderzeeërs sloten zich aan op één schip dat van cruciaal belang was voor de geplande contraaanval op het eiland South Georgia. De Cosmosferen bombardeerden de brug en bestrijden informatiecentrum van het schip met neutronenstraling. In momenten was het schip zonder commando, de communicatie en radar zwijgen. Toen sloot een Russische “onderzeeër” zich in en maakte snel dit belangrijke Britse schip af met torpedo’s. Het brak uit elkaar met secundaire explosies en zonk snel. Voor zover bekend, waren er geen overlevenden.

Deze onverwachte schok in het midden van de Atlantische Oceaan leverde twee resultaten op, beide belangrijke:

Ten eerste veroorzaakte het een vertraging in de race naar de Zuid-Atlantische Oceaan door de Britse armada. De taskforce moest worden hergroepeerd in een configuratie die Beter geschikt was voor een en route verdediging, maar dat kostte kostbare tijd. De publieke aankondigingen uit Londen over de voortgang van de vloot weerspiegelden deze vertraging. Het tijdschema voor aankomst op de slagstations bij de Falklands begon zich steeds langer uit te strekken. Dit alles heeft extra tijd opgeleverd voor het gezamenlijke commando team op South Georgia Island. De boring ging door.

Het andere resultaat van de zinken was even belangrijk. Er werd bericht naar de South Pacific Stealth marine gestuurd om zich voor te bereiden op mogelijke actie. Het was duidelijk dat de Russische marine betrokken raakte in de Atlantische Oceaan, wat betekende dat de Royal Navy in grote problemen kon komen. Tijdens de nachtelijke nacht, begin 15 april, de zeven Stealth schepen op zee vanaf hun twee geheime bases in Zuid-Nieuw-Zeeland. Ze zijn ingezet in een geheim operationeel hoofdkwartier op de Antipodes eilanden, 450 mijl ten zuidoosten van Nieuw-Zeeland. Hun elektromagnetische schilden werkten om bescherming tegen aanvallen te bieden. Deze schilden maken het onmogelijk om met de buitenwereld te communiceren of zelfs om het te zien, zoals ik vorige maand al uitlegde; maar zodra ze bij de Antipodes aankwamen, koppelden de Stealth schepen zich aan boeien uitgerust met afgeschermde communicatiekabels naar het hoofdkwartier van het eiland. Het hoofdkwartier van Antipodes stond op zijn beurt voortdurend in contact met de South Georgia basis via een transoceanische kabel rond de punt van Zuid-Amerika. De inzet van de beschikbare schepen van de South Pacific Stealth vloot was precies wat de gezamenlijke Rockefeller-Russische planners hadden gehoopt. De schepen waren weggespoeld uit hun in wezen onkwetsbare schuilplaats in Nieuw-Zeeland!

Het Britse schip zinkt op 14 april en wordt gevolgd door andere gebeurtenissen. Op 15 april begon de Argentijnse marine te vertrekken uit de haven. Dezelfde dag kwam Alexander Haig weer aan in Buenos Aires. Hij zou daar als diplomaat geweest zijn, maar in werkelijkheid was hij er als generaal, om met generaals te werken. Haig is de hoogste regeringsagent van het Rockefeller kartel, zoals ik in het verleden heb onthuld. Hij zorgde ervoor dat de Argentijnen niet bang werden en terug naar beneden gingen op dat kritieke moment. Vier dagen later, 19 april, vertrok Haig naar Washington. Toen hij aan boord van zijn vliegtuig stapte, vertelde Haig sombere verslaggevers: “De tijd raakt op.” En zo was het, mijn vrienden, voor de geheime South Georgia basis.

De volgende dag, 20 april, brak de boor door in de hole-out grot van de marinebasis. Bolsjewistische militaire analisten in Londen hadden niet verwacht dat het kon worden voltooid tot ten minste het volgende weekend. De Britse vloot was nog steeds buiten bereik.

Het wapen dat het commandoteam door het lange gat insloot was een kleine, compacte Russische neutronenbom. Toen het ontplofte in de grenzen van de enorme kunstmatige grot, waren de effecten verwoestend. De intense straling doodde onmiddellijk iedereen binnen de basis. Ook de hitte en ontploffingseffecten van de bom worden verondersteld alle schepen binnen genoeg beschadigd te hebben om ze slecht uit te schakelen.

Ondertussen waren Russische kosmosferen en onderzeeërs aan het samenkomen op de Stealth schepen die vlakbij de Antipodes eilanden in afwachting van orders waren. Van een afstand waren de schepen onzichtbaar voor het oog vanwege hun beschermende schilden, die ook beschermen tegen een aanval van het wapen; maar ze waren een schietschijf voor de tactiek die de Russen gebruikten.

De Cosmosferen vonden de zeven schepen met hun Psychoenergetic Range-Finding apparatuur, bekend als PRF. Zoals ik in het verleden heb gemeld, is er geen methode bekend waarmee PRF kan worden geblokkeerd. De Cosmosferen hebben de exacte locaties van de schepen aan de aanvalsonderzeeërs doorgegeven. De “subs” waren gewapend met speciale niet-hommerende, niet-nucleaire torpedo’s ontworpen om te exploderen op de inslag. Meer verfijnde torpedo’s zouden uit koers zijn gegooid of voortijdig ontploft door het beschermende schild van elk schip; maar deze eenvoudige torpedo’s varen gewoon dwars door elk onzichtbaar veld om het schip te raken en te exploderen. Binnen 15 minuten na de aanval waren alle zeven Bolsjewistische Stealth schepen op weg naar de bodem, en met hen gingen hun Bolsjewistische commandanten en huurlingen bemanningen verzameld uit de hele wereld.

De Zuid-Pacific actie vond plaats net na zonsondergang lokale tijd. De tijd hier in Washington was rond 14:00 uur. 23 april. Die avond werd minister Haig kort in het openbaar gezien met de nieuwe Britse minister van Buitenlandse Zaken, Francis Pym. Pym droeg de kunstmatige pseudo-mile die diplomaten altijd leren om in het openbaar te tonen. Maar niet Haig. Haig grijnste van oor tot oor, en geen wonder. De gezamenlijke Rockefeller-Russische militaire operatie was een briljant succes geweest. De geheime vloot van Bolsjewistische Zuid-Atlantische landen was bijna uitgeroeid, gebotteld in Zuid-Georgië Island; en de vloot van de Zuid-Pacific was, hoewel niet volledig uitgeroeid, zwaar beschadigd. Door samen te werken hadden het Rockefeller kartel en de Russen de geheime marineoorlog van het zuidelijk halfrond gewonnen.

Onderwerp 3. Zoals ik deze woorden zeg, geven nieuwsberichten de indruk dat de oorlog op het punt staat uit te barsten in de Zuid-Atlantische Oceaan, maar de echte oorlog in het Zuidelijke halfrond is al voorbij. Wat we nu zien is het begin van de bloedige nasleep. Dat is de nasleep van de strijd om de Falklandeilanden. Ze zijn aan Argentinië beloofd als beloning voor haar rol in de geheime oorlog.

Op dit moment dringen de bolsjewieken hier in Washington aan op een publieke aankondiging dat de Verenigde Staten zullen kiezen voor Groot-Brittannië. Zodra dat gebeurt, zal militaire actie snel opwarmen rond de Falklands. Groot-Brittannië heeft geen andere keus dan te vechten. Zij heeft reeds slachtoffers geleden die niet zonder een publieke strijd verklaard kunnen worden; maar door te vechten lopen de bolsjewieken in Groot-Brittannië het risico van een vernederende en tragische nederlaag voor de Koninklijke Marine.

Ondertussen concentreren de Rockefeller strateeg zich nu op een snelle bouw-, anti-nucleaire-oorlogscampagne. Van alle kanten horen we nu over de zogenaamde “kernfreesbeweging.” Er zijn documentaires, artikelen, publiciteit van allerlei aard om ons te

sensibiliseren voor de terreur van de nucleaire oorlog. De afgelopen maanden zijn er zelfs referenda geweest over verkiezingen die betrekking hadden op de nucleaire oorlog. Medische artsen zijn samen aan het samenkomen om het publiek te waarschuwen voor wat er zou gebeuren als er een nucleaire oorlog zou zijn.

We horen dat dit allemaal spontaan opduikt. We zijn nu 37 jaar in de nucleaire eeuw en nog nooit eerder heeft zoiets als dit zoveel vaart gekregen, maar nu moeten we geloven dat miljoenen Amerikanen spontaan dezelfde ideeën hebben gekregen. Als jullie dat geloven, mijn vrienden, geef ik het op. Bewegingen als deze nooit, en ik bedoel nooit, ontwikkelen zonder leiderschap, organisatie, en geld.. en veel van het.

We kijken naar de Rockefeller public relations machine aan het werk. Zoals ik in het verleden heb uitgelegd, kan het Rockefeller kartel het zich niet veroorloven een nucleaire oorlog te laten plaatsvinden. Als dat zo is, zullen ze alles verliezen omdat ze niet in staat zijn om het te controleren. In plaats daarvan zullen de dodelijke vijanden van het Rockefeller kartel, de bolsjewieken hier, winnen als er een oorlog is; en dus doet de Rockefeller-fractie nu alles wat in haar macht ligt om een nucleaire oorlog te voorkomen.

De huidige anti-nucleaire-oorlogsoriëntatie van het Rockefeller-kartel schept bepaalde tijdelijke gemeenschappelijke belangen tussen hen en Rusland, maar zoals de nieuwe Russische leiders heel goed weten, komt dit niet voort uit een groot moreel perspectief van de Rockefeller-groep. Het is nu een kwestie van praktische noodzaak voor de Rockefellers.

De Russen beschouwen de Verenigde Staten als een huis verdeeld, en ze exploiteren die verdeeldheid door zorgvuldig samen te werken met de Rockefellers. Hun eerste prioriteit is de wereld te bevrijden van de dodelijke bolsjewistische dreiging van een totale, zelfs zelfmoordachtige, nucleaire oorlog; maar als dat eenmaal is gebeurd, weten ze dat er ooit een dag zal zijn om rekening te houden met het Rockefeller kartel.

De Rockefeller groep werkt met hun nieuwe anti-nucleaire-oorlogspropaganda aan een duidelijk doel. Dat doel is hernieuwde macht.. en macht die hen dichter bij hun oude droom van de Wereldregering. De bolsjewieken hier hebben onbewust vruchtbare grond verschaft voor de krachtige nieuwe Rockefeller anti-oorlog campagne. Onder bolsjewistische controle is de zogenaamde Reagan regering zo havikachtig geworden dat het mensen bang maakt. De anti-oorlog campagne van Rockefeller is ontworpen om die latente angst te benutten als een instrument van macht.

Tegenwoordig is de geur van oorlog in de lucht. De Falklandcrisis helpt dat intenser te maken. De propagandamachine van Rockefeller maakt nu de weg vrij voor het argument dat overgave van soevereiniteit de enige manier is om oorlog te vermijden. Een nieuwe super-Verenigde Naties van soort is nu in de werkzaamheden om de rekening te vullen. Het zal tanden hebben! Zoals momenteel wordt voorzien, zal de nieuwe organisatie gevestigd zijn in Genève, Zwitserland. De werknaam, hoewel dit kan worden veranderd, is de “World Nonproliferatie Council.” Het plan is om het tot stand te brengen als de uitgroei van nucleaire non-proliferatieverdragen, maar het ware doel ervan zal zijn om angst te gebruiken.. de angst voor oorlog..om ons allemaal te controleren.

Last Minute-overzicht

Nu is het tijd voor mijn Last Minute Samenvatting. In deze audiobrief heb ik de redenen voor de zogenaamde Falkland Islands crisis beschreven. De crisis is uitgebroken door geheime bolsjewistische, gecontroleerde marine-installaties in het zuidelijk halfrond. Deze zijn aangevallen door het gemeenschappelijk optreden van het Rockefeller kartel en de Russen in een poging om het tijdschema voor de nucleaire oorlog te vertragen. De aanvallen waren succesvol, maar de resultaten zijn nog niet te zien. Een resultaat is echter dat de Royal Navy nu in een val is gelokt. De Britse Waterloo op zee kan wel bij de hand zijn.

Vrienden, twee groepen vechten voor controle over onze Verenigde Staten... het Rockefeller kartel en de bolsjewieken. Ze verschillen in stijl, maar beide proberen ons te beheersen door angst. Als we ooit boven hun bedrog zullen uitstijgen, moet het door de kracht van onze Heer Jezus Christus, onze enige hoop zijn. Zoals de Schrift ons vertelt, onze Heer “heeft ons niet de geest van angst gegeven, maar van kracht, van liefde en van een gezonde geest.” We moeten leren vrede te brengen. Zoals onze Heer lang geleden al zei: “Gezegend zijn de vredestichters, want zij zullen zonen van God worden genoemd.”

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 75

31 mei 1982

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 31 mei 1982, en dit is mijn audiobrief nr. 75.

Hier, in de Verenigde Staten, is vandaag een grote feestdag, Memorial Day. Voor de meesten van ons is het een vrije dag van ons werk, een dag voor picknicks of om vrienden en familie te bezoeken. De Memorial Day weekend is beroemd om files, snelweg ongevallen, en de Indianapolis 500 Auto Race. En Memorial Day is een seizoensgebonden keerpunt, markeren het begin van de traditionele zomervakantie seizoen. De meesten van ons verwelkomen Memorial Day als de poort naar de zomer, maar Memorial Day heeft ook een meer plechtige betekenis die we soms vergeten. Het is de dag dat we de soldaten eren die zijn gestorven terwijl ze voor ons land vochten. Memorial Day is een herinnering dat oorlog is uitgegroeid tot een grimmige realiteit voor Amerika keer op keer, en elke keer dat de kosten in mensenlevens tragisch is geweest.

Terwijl ik vooruitkijk naar de zomer van 1982, is het met gemengde gevoelens. Net als de meeste andere Amerikanen, kijk ik uit naar de activiteiten die maken van de zomer vakantie seizoen een tijd om te genieten; maar de zomer die voor ons zal ook een tijd van toenemende gevaar voor Amerika.

Het tijdschema voor de nucleaire oorlog dat ik drie maanden geleden in audiobrief 72 openbaar maakte, is nog steeds van kracht, mijn vrienden. Dat tijdschema vereist dat de nucleaire oorlog 1 medio september 1982 uitbreekt, en dat is over drie maanden. De Amerikaanse bolsjewieken die nu het Pentagon van de Verenigde Staten beheersen, vertragen niet hun voorbereidingen voor de oorlog. Dat is waar, ondanks het feit dat een deel van hun oorlogsplan is verlamd, zoals ik vorige maand heb uiteengezet.

De geheime oorlogvoering die de zogenaamde Falklands crisis heeft voortgebracht, heeft het Pentagon bijna verwoest, plannen voor de eindoverwinning in de komende oorlog; maar de Bolsjewistische oorlogsplanners hier hebben een suïcidale streak in hun denken, en ze zijn gebogen op oorlog, ongeacht de gevolgen.

Zoals ik al zei, worden de krantenkoppen steeds groter over de Falklandoorlog tussen Argentinië en Groot-Brittannië. Sinds ik je vorige maand heb gesproken, zijn er aan beide kanten zware verliezen gemeld. Argentinië heeft haar enige kruiser verloren, de generaal Belgrano, plus enkele kleine schepen en een aantal vliegtuigen. Groot-Brittannië heeft tot nu toe toegegeven vijf grote schepen te hebben verloren.. twee torpedobootjagers, twee fregatten en een containerschip vol oorlogsschepen. Deze verslagen weerspiegelen de omvang van de huidige gevechten enigszins, maar zijn onvolledig en vertekend. Zoals in elke oorlog, is de waarheid het eerste slachtoffer geworden.

Mijn drie speciale onderwerpen voor deze audiobrief zijn:

Onderwerp 1 Het Pentagon Countdown Toward Nuclear War One Onderwerp 2 De economische aanval op de grondwet van de Verenigde Staten Onderwerp 3 Billy Graham Versus De bolsjewistische oorlog lobby.

Onderwerp 1 In audiobrief nr. 73 twee maanden geleden onthulde ik dat hier in Washington een hele nieuwe nucleaire oorlogsstrategie tegen Rusland wordt ontwikkeld. Het wordt uitgewerkt door een elite-leger-planning groep in extreme geheimhouding onder de codenaam

“PROJECT Z.” Het is een spoedproject waarin wordt opgeroepen om de nucleaire oorlog zelf te beginnen in september 1982.

Vorige maand meldde ik dat PROJECT Z snel bleef gaan in de geheime oorlogskamer hier in Washington. Zoals ik al zei, was het proces van het uitwissen van het basis-oorlogsplan al aan de gang. Nu, mijn vrienden, de eerste complete ontwerp van het totale PROJECT Z-oorlogsplan is klaar. Het plan is in wezen voltooid met niets meer te doen dan kleine verfijningen hier en daar. En nu komt het bestaan van dit grote nieuwe Amerikaanse nucleaire plan... in het nieuws. Gisteren, 30 mei, verscheen er voor het eerst een artikel over in de New York Times. Het artikel van Richard Halloran draagt de kop: “Pentagon tekent de eerste strategie voor de strijd tegen een lange nucleaire oorlog.” Het artikel begint, citaat:

“Defense Department beleidsmakers in een nieuw vijfjarig defensieplan hebben aanvaard dat nucleaire conflicten met de Sovjet-Unie kunnen worden verlengd, en hebben hun eerste strategie voor het bestrijden van een dergelijke oorlog opgesteld.”

In het artikel wordt verder vermeld dat het plan is opgenomen in een niet-gepubliceerd document van 125 pagina’s. Het is opgesteld ter goedkeuring door minister van Defensie Caspar Weinberger.

Mijn vrienden, ik heb al vele malen gemeld dat het Pentagon onder controle staat van de bolsjewieken die voorheen Rusland beheersten. Ik heb Weinberger ook geïdentificeerd als de meest zichtbare agent van de bolsjewieken hier in de Amerikaanse regering vandaag.

De nucleaire oorlogsplannen van de bolsjewieken gaan hier snel; maar zoals ik ook al eerder heb gemeld, is de Amerikaanse regering vandaag een huis verdeeld. De bolsjewieken zijn tegen hun bittere rivalen, het Rockefeller kartel. Hun top zichtbaar agent in de federale regering vandaag is staatssecretaris Alexander Haig. De vaak zichtbare ruzie tussen Haig en Weinberger is slechts een bleke schaduw van deze dodelijke machtsstrijd achter de schermen. In tegenstelling tot de bolsjewieken hier, wil de Rockefeller-factie geen nucleaire oorlog. In een woord, ze kunnen het zich niet veroorloven. Ze zouden alles verliezen, en dus werkt de Rockefeller-factie hier koortsachtig om het Bolsjewistische nucleaire oorlogsplan af te leiden.

De nieuwe anti-bolsjewistische heersers van Rusland zijn ook tegen nucleaire oorlogen. De anti-bolsjewistische anti-nucleaire-oorlog houding van het Rockefeller kartel en het Kremlin heeft de afgelopen maanden geleid tot een beperkte coalitie tussen hen. Het meest spectaculaire resultaat tot nu toe van deze Rockefeller-Russische coalitie is de Falklands oorlog die nu woedt tussen Argentinië en Groot-Brittannië. In audiobrief nr. 74 vorige maand heb ik gemeld waar de Falklands oorlog over gaat. Het is de zichtbare nasleep van geheime oorlogvoering die plaatsvond in april. Het Rockefeller kartel en de Russen hebben hun krachten gebundeld om bepaalde grote militaire installaties en wapenreserves te vernietigen. Dit waren de belangrijkste ingrediënten in de laatste fase van het PROJECT Z-oorlogsplan.

De hele operatie begon op South Georgia Island op 3 april. Met de hulp van Argentinië kon een gezamenlijk commandoteam van Rockefeller-Russische commando’s de gigantische verborgen marinebasis daar neerslaan. De basis, gebouwd in de jaren zestig, werd oorspronkelijk gecontroleerd door de Amerikaanse regering door het Rockefeller kartel, maar de bolsjewieken hier verwierven de controle over de bases ongeveer drie jaar geleden toen ze de controle over het Amerikaanse Pentagon in beslag namen.

Vorige maand heb ik uitgelegd hoe de aanval op de basis werd uitgevoerd. Het zat in een reusachtige, door mensen gemaakte grot, uitgeholpen in een berg bij het water. Met de gecamoufleerde ingangen van het schip was de basis bomvrij, maar het gezamenlijke commandoteam Rockefeller-Russisch slaagde erin de basis aan te vallen door een schacht door

de berg te boren. Toen werd een compacte Russische neutronenbom door de schacht gestoken en in de holeous marine basis ontploft. Het proces duurde enkele weken. De Thatcher regering, die net als het Pentagon van de Verenigde Staten Bolsjewiek beheerst, stuurde de Royal Navy. Eerst moest het de zwaarbewapende Rockefeller-Russische strijdkrachten ontmantelen voordat het de marinebasis kon vernietigen; daarna moest het naar de Falklands voor de publiekelijk toegelaten gevechten.

De Koninklijke Marine arriveerde enkele dagen te laat om de geheime basis op South Georgia Island te redden, zoals ik vorige maand vertelde; maar tegen die tijd had de paniekerende Thatcher regering al ongeveer twee derde van de Royal Navy aan de Zuid-Atlantische Oceaan toegewezen. Bovendien was er al één Brits schip door Rusland gezonken in verband met de geheime operatie in Zuid-Georgië. Dat liet de regering van Thatcher geen andere keuze dan Argentinië in de strijd te betrekken, anders zou het onmogelijk zijn geweest om de enorme inzet van Groot-Brittannië aan de Zuid-Atlantische Oceaan uit te leggen, laat staan de zware verliezen die waren geleden.

Toen ik vorige maand audiobrief 74 opnam op 30 april, begon de Britse blokkade van de Falklands net. Later die dag kondigde de entiteit President Reagan aan dat de Verenigde Staten actief aan de kant van Groot-Brittannië stonden. De aankondiging was een overwinning voor de Pentagon-oorlogsfactie. Meteen begonnen de oorlogen rond de Falklands snel op te warmen. Op 1 mei lanceerden de Britten bombardementen op de luchthaven van Port Stanley, en op 2 mei torpedeerde een Britse onderzeeër het tweede grootste schip van Argentinië, de kruiser generaal Belgrano. Het zonk binnen 24 uur, waardoor een dodental van meer dan 300 Argentijnse matrozen. De ondergang van de Belgrano werd verwacht om de Argentijnen te demoraliseren, maar in plaats daarvan maakte het hen woedend. De Belgrano was tot zinken gebracht op een moment dat het de Britse troepen niet bedreigde. De Argentijnen besloten dat het tijd was om hun aas in de hole te spelen tegen Groot-Brittannië.

Vorige maand heb ik gemeld dat Argentinië bepaalde beloften had gekregen in ruil voor het mogelijk maken van de geheime operatie in Zuid-Georgië. Een daarvan was de belofte van geheime militaire hulp van Rusland tegen Groot-Brittannië. Met name werd toegezegd dat de Russen parallel met Argentijnse lucht- en marineoperaties zouden ingrijpen op een manier die zelfs maar de kansen zou vergroten. Op deze manier kunnen de Argentijnse militaire leiders de volledige eer opeisen voor zowel hun eigen als geheime Russische aanvallen op de Britten. Tegelijkertijd is deze procedure bedoeld om de rol van Rusland in de strijd duister te houden.

Op 4 mei besloot de Argentijnse luchtmacht de Russische beloften op de proef te stellen. Een paar bommenwerpers gingen over de Atlantische Oceaan om de Royal Navy aan te vallen. Op verkenningsgegevens van Russische Spion Satellites... gingen ze recht op de vloot af. Toen de twee laagvliegende Argentijnse straaljagers aan de horizon verschenen, werden ze opgepakt door de Britse vlootradar. Tegelijkertijd werd een Russische kosmos die vele kilometers boven de vloot zweefde, uiteindelijk op een van de schepen gericht. Het schip was een van de nieuwste, modernste, meest geavanceerde schepen van Groot-Brittannië, speciaal ontworpen om de vloot te beschermen tegen luchtaanval. Het schip was een Type 42 geleide raket destroyer, HMS Sheffield. Lang voordat de twee Argentijnse straaljagers dicht genoeg waren om aan te vallen, vuurde de kosmos zijn geladen deeltjesstraalwapen naar beneden op het schip. De witte hete straal van subatomaire deeltjes.....straalde door de aluminium bovenbouw net achter de brug... vlakbij de bovenkant van het schip. In een fractie van een seconde werd de straal door lagen metaal naar beneden in de darmen van het schip geschroeid. Het aluminium van het schip zelf was meteen in brand gestoken. De Argentijnse piloten zagen de spectaculaire explosie en intense witte vlammen van bijna 20 mijl afstand. Ze keerden snel

terug naar huis, zonder raketten. Verdwaalde overlevenden van het Sheffield zeiden later dat er geen waarschuwing was geweest voor de explosie.

De leiders van Argentinië worden gecoacht door Rockefeller kartel agenten in wat te zeggen publiekelijk over de oorlog ontwikkelingen. Zij beweren dat een Frans-made raket genaamd de Exocet was gebruikt om het Sheffield te laten zinken; maar voor degenen die de kenmerken van de Exocet raket kennen, bleef de Sheffield ramp een mysterie.

De Exocet, mijn vrienden, is een soort raket bekend als een zeeskimmer. Het is ontworpen om net boven het water te skimen, en een schip bijna aan de waterlijn te raken. File films van de Exocet die op TV zijn getoond, tonen dit gedrag duidelijk. Maar het Sheffield werd dicht bij de top van de bovenbouw gestraald; in feite wordt gezegd dat dat de reden is voor het relatief lage aantal slachtoffers in de vernietiging van H.M.S. Sheffield. Als dezelfde ontploffing laag bij de waterlijn was gericht, zou het schip waarschijnlijk overboord zijn gesprongen en snel gezonken. Als dat gebeurd was, waren er maar weinig mensen ontsnapt.

Op de avond van 4 mei werd admiraal Martin Wemyss, voormalig directeur van de Britse marineoorlog, geïnterviewd over de ramp in Sheffield op ABC Nightline. Ted Koppel begon met de woorden:

“Admiraal Wemyss, hoe komt het dat zo’n modern schip niet in staat zou zijn geweest om eerst dat Argentijnse vliegtuig te detecteren en dan te vernietigen?”

Admiraal Wemyss antwoordde:

“Ik denk dat dat een zeer goede vraag is, en ik kan je geen eerlijk antwoord geven. In mijn boek, dit had niet moeten gebeuren.”

De komende twee weken hebben de besprekingen tussen Argentinië en Groot-Brittannië voortgezet met de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, Perez de Cuellar, die probeerde te bemiddelen.

Ondertussen bleef de Thatcher regering de Britse armada in de Zuid-Atlantische Oceaan aanvullen. Zelfs de luxe lijnvaartkoningin Elizabeth II werd op bevel van de troepen in een troepenschip veranderd. Op 12 mei roeide hij met 3200 troepen aan boord.

De strategie van de bolsjewistische regering van Thatcher is heel eenvoudig, vrienden. Ze weten heel goed dat ze de Royal Navy in een val sturen, maar ze geloven dat door de marinekracht in de Zuid-Atlantische Oceaan te vermenigvuldigen ze vrijwel zonder reden zullen winnen. Zij maken de Britse inzet zo groot in vergelijking met die van Argentinië dat een totale Argentijnse ruïne van de Britten onredelijk zou lijken. Het zou het mogelijk maken om de kwestie van de geheime Russische hulp aan Argentinië openlijk en geloofwaardig aan de orde te stellen, en dat zou kunnen helpen om de kernoorlog die Rusland probeert te vermijden, te ontketenen.

Na deze brute-force strategie heeft de regering van Thatcher elk schip in de Zuid-Atlantische rafijn gegooid. Vanaf nu zijn meer dan 100 Britse schepen in de oorlogszone of op weg ernaartoe. Dat is bijna de hele Royal Navy! De houding is: voor elk schip dat de Russen en Argentijnen zinken, zal de regering Thatcher gewoon nog twee.. iets sturen om ervoor te zorgen dat Groot-Brittannië de Falklands herovert, want als dat niet wordt bereikt, zal de regering Thatcher vallen en dat zal een tegenslag zijn voor de bolsjewistische macht in Groot-Brittannië.

Op 19 mei zijn de laatste greppelgesprekken in de Verenigde Naties eindelijk ingestort. Groot-Brittannië was eindelijk klaar om binnen te vallen. Na de gesprekken die avond werd aangekondigd dat het Britse Oorlogskabinet de volgende ochtend zou vergaderen. De

vergadering zou waarschijnlijk beslissen of het startsein voor invasie zou worden gegeven. Maar het was allemaal een list om te helpen een element van verrassing tegen Argentinië en tegen Rusland te creëren.

De eerste fase van een uitgebreide invasiestrategie was al in actie gekomen. Op de avond van 19 mei werd de Britse invasievloot verdeeld in twee groepen.. een groep was 150 mijl ten oosten van Port Stanley; de andere, 100 mijl naar het noordoosten. Kort voor middernacht in Washington tijd, begonnen beide invasietroepen richting kust. De Russische kosmosferen en onderzeeërs gingen in actie en werkten samen. Beide Britse aanvalsgroepen werden beschoten. Minstens twee schepen die kritiek hadden op de aanval werden zwaar beschadigd. Om twee uur ’s nachts. Washington tijd beide aanvalstroepen afgebroken hun bewegingen richting Port Stanley gebied. Als reactie, Russische troepen uitgeschakeld. De Russen geloofden dat ze de Britse invasie hadden gedwarsboomd, maar mijn vrienden, ze hadden het mis.

De twee grote invasiegroepen die Port Stanley bedreigen de nacht van 19 mei waren eigenlijk bezig met een afleidingsactie. Britse strateeg wist dat de Russen de kracht hadden om een invasie te stoppen. De enige kans op succes was de Russen ervan te overtuigen dat ze de invasie hadden gestopt en op een of andere manier troepen aan land hadden gesluipen. Dus de twee grote invasietroepen van 19 mei waren eigenlijk bezig met een afleidingsactie! De meeste Britse invasietroepen waren niet langer aan boord van de troepenschip Canberra of de aanvalsschepen. In plaats daarvan waren ze overgebracht naar andere schepen die normaal gesproken niet voor amfibische doeleinden worden gebruikt.

Op de ochtend van 20 mei ging de uitgebreide Britse misleiding verder. Tot de vorige dag hadden de Britse verklaringen betrekking op een dreigende invasie, maar op de ochtend van 20 mei veranderden de verklaringen abrupt. De woordvoerders van het Britse ministerie van defensie zeiden plotseling dat de Britten zich een tijdje zouden beperken tot kleine doorgereden aanvallen. De Bolsjewistische militaire planners in Londen wilden Rusland nog meer overtuigen dat de invasie de vorige nacht was gestopt. Het werkte.

Kleine groepen Britse schepen begonnen zich rond de Falklands te bewegen alsof ze hier en daar kleine invalpartijen zouden planten. In de vroege ochtend duisternis van 21 mei een van deze kleine groepen schepen verplaatst naar het noord einde van Falkland Sound tussen de eilanden. In tegenstelling tot berichten in de pers, was het troepenschip Canberra niet onder hen, noch was het een aanvalsschip. Die schepen zouden de Russen hebben getipt om alles te bewaken vanuit de kosmos verre boven dat er een grote landing op komst was. In plaats daarvan was het sleutelschip dat naar San Carlos Bay verhuisde het ziekenhuisschip Uganda. Onder dekking van duisternis bewoog Oeganda zich dicht bij de kust. Britse aanvalstroepen, vol van sardines in Oeganda, klapten langs de zijkanten van het schip op touwladders in motorlanceringen. De troepen werden op korte afstand aan land gebracht, de ene groep na de andere. Zodra ze aan land waren, hadden de troepen orders om zich snel te verspreiden. Op die manier maakten ze zich ongeschikt voor elke aanval door de Russische kosmospheres die kilometers verderop patrouilleerden. Deeltjesstraalwapens zijn verwoestend tegen geconcentreerde doelen, maar zeer inefficiënt tegen personeel verspreid over een groot gebied. Tegen de dageraad hadden andere schepen ook op dezelfde manier troepen uitgestapt. Tegen de tijd dat het daglicht onthulde wat er echt aan de hand was, was het te laat. De Britse invasie van de Falklands was onderweg. Toen de Britten met een groot aantal troepen aan land kwamen, begon de kans van Groot-Brittannië om de controle over de eilanden terug te krijgen snel te toenemen. De Russische hulp aan de Argentijnen is veel Beter op zee en in de lucht dan op het land.

In de afgelopen 10 dagen hebben we gehoord over een aantal verwoestende luchtaanvallen door de Argentijnen. Tot nu toe hebben de Britten toegegeven minstens vijf schepen te hebben

verloren, plus verschillende helikopters en Harrier Jump-jets, maar langzaam zijn de Britse grondtroepen versterkt en zijn ze begonnen met het oprukken over Oost Falkland Island richting Port Stanley. Vanaf vandaag, 31 mei, wordt gezegd dat de Britse grondtroepen het grootste Argentijnse garnizoen in Port Stanley zullen insluiten. De operatie wordt hier in het nieuws afgeschilderd als een relatief gemakkelijke taak, maar dat is verre van waar.

Britse slachtoffers in de landstrijd zijn veel groter dan toegegeven, en op zee heeft de Royal Navy zeer zware verliezen geleden die tot nu toe niet eens in het nieuws zijn getipt. Veel schepen zijn zwaar beschadigd; en alle...Ik herhaal, ALLEn.. van het oorspronkelijke contingent van de Sea Harrier Jump-jets zijn uitgeschakeld. Beide Britse vliegdekschepen, de Hermes en de Invincible, zijn niet in staat geworden om straaljagers te lanceren. De Harriers die nu rond de Falklands opereren zijn een ander type dan de scherpneusige, blauwgeschilderde Sea Harriers. Ze zijn geschilderd in groene en bruine camouflage. Mijn vrienden, ze zijn van het Amerikaanse Marine Korps Harriers, en ze opereren vanuit een Amerikaans schip!

De dingen die ik hier onthul, mijn vrienden, zijn in tegenstelling tot officiële verhalen, maar dit is de oorlog die je nooit ziet. Foto’s van Britse amfibische oefeningen genomen op Ascension Island werden doorgegeven als foto’s van de Falklands invasie. De Britse omroeporganisatie op Ascension Island werd weken geleden overgenomen door het Britse leger. Nu horen we dagelijkse berichten van Ascentie Island die worden beweerd afkomstig te zijn van de taskforce. Meer dan normaal was de waarheid het eerste slachtoffer in de Falklands oorlog.

De bolsjewistische militaire planners hier en in de Thatcher regering in Groot-Brittannië proberen een manier te vinden om de Falklands oorlog voor hun eigen doeleinden te gebruiken. Tot nu toe vertragen ze nog steeds hun snelle tijdschema voor de Eerste Kernoorlog niet.

Binnen enkele weken is er een zeer zichtbare aanwijzing voor de status van het Bolsjewistische nucleaire oorlogsplan. Ik verwijs, vrienden, naar de vierde ruimte shuttle vlucht. Alle ruimte-shuttlevluchten tot nu toe waren militair van aard, zoals ik in het verleden heb uitgelegd. De ruimteshuttle is de enige hoop van het Pentagon om een militaire teen te herwinnen in de ruimte voor de komende oorlog. Voor het eerst wordt zelfs toegegeven dat de volgende shuttlevlucht militair zal zijn.

Shuttle vlucht nummer 4 staat gepland op 27 juni, minder dan een maand vanaf nu. Als er een excuus wordt gevonden om de vlucht uit te stellen, zal het een vertraging in de nucleaire oorlogsplannen van het Pentagon weerspiegelen; maar als Shuttle nummer 4 op schema gaat, zal het aangeven dat de bolsjewieken hier nog steeds aan hun September oorlogsdodelijn vasthouden.

In audiobrief nr. 73 meldde ik dat voor het eerst de shuttle succesvol was geweest in zijn eerste militaire missie. In maart werd een geharde laser-gewapende Super-Spy Satellite omringd om nieuwe verkenningsgegevens over Rusland te verkrijgen. Het is de eerste update van Russische doelgegevens sinds Rusland de Amerikaanse Spy Satellites zo’n vier jaar geleden vernietigde. Doelgegevens van de nieuwe satelliet zijn nu geïntegreerd in het nucleaire oorlogsplan PROJECT Z, dat ik in audiobrief nr. 73 openbaar heb gemaakt.

Space Shuttle nummer 4 wordt voorbereid op een andere missie. Onder het plan van de oorlog in PROJECT Z zal de komende nucleaire oorlog beginnen met een verrassingsaanval door Amerikaanse Stealth vliegtuigen in Rusland. Ze zullen proberen alle Russische ruimtebases te verslaan.. vier Cosmodromes voor raketten plus Cosmosferische installaties in Siberië. Als alles volgens plan verloopt, worden al deze installaties tegelijk met H-bommen opgeblazen.

Zodra dat gebeurt, zal de rest van het nucleaire arsenaal van Amerika in Rusland worden gelanceerd, zoals ik eerder heb beschreven.

Maar er blijft één zwak punt in het Bolsjewistische eerste aanvalsplan tegen Rusland. Zoals het nu staat, zullen de bolsjewieken hier moeten aannemen dat de eerste fase van het aanvalsplan is geslaagd vanaf een bepaalde tijd. De reden is dat de Verenigde Staten momenteel geen controle kunnen uitoefenen of de eerste Stealth-aanval is geslaagd. Toen Rusland Amerika's Spy Satellites vernietigde vier jaar geleden... vernietigde ze ook onze hoogvliegende Early Warning Satellites. Dan blijven de Bolsjewistische oorlogsplanners hazen zonder enige manier om te zeggen of hun bommen in Rusland zijn ontploft. Space Shuttle nummer 4 is bedoeld om dat probleem binnen enkele weken op te lossen!

De supergeheime loonlading van Defensie is een cryogene infrarood sensorsysteem. Het is ontworpen om neer te kijken op Rusland vanuit een geostationaire baan. Het zal de explosies van Amerikaanse H-bommen in Rusland detecteren als het gebeurt. Zodra het een signaal geeft dat de explosies naar het Pentagon bevestigt, zal de rest van de Amerikaanse nucleaire eerste aanval tegen Rusland in gang worden gezet.

Om zijn werk te doen, moet de infraroodsensor van de luchtmacht in een geostationaire baan geplaatst worden. Die baan is meer dan 22000 mijl hoog boven de evenaar. De shuttle zelf kan niet zo hoog gaan, hij kan alleen maar naar de lage aardebaan gaan, misschien 150 mijl omhoog. Om de luchtmacht sensor systeem de rest van de weg, moet worden gemonteerd op een raket. De shuttle zal de hele assemblage.. Sensor System, raket, en alle.. in de lage baan van de Aarde. Van daaruit zal de raket het sensorsysteem naar de gewenste locatie ver boven de evenaar brengen.

Vrienden, vanaf nu wordt het aftellen naar Kernoorlog Eén nog steeds voortgezet door de Bolsjewistische oorlogsplanners in het Pentagon. De Falklandcrisis begon als een poging om een nucleaire oorlog te voorkomen of uit te stellen, maar het kan in plaats daarvan helpen om die oorlog te ontketenen! Als dat zo is, kan Amerika's vierde ruimteshuttlevlucht de laatste bemande missie in de ruimte zijn.

De luchtmachtsensor om het succes van de eerste aanval op Rusland te verifiëren... zal uiteindelijk vernietigd worden door Russische ruimtewapens. Voordat dat kan gebeuren, zullen de Bolsjewistische planners in het Pentagon proberen nucleaire oorlog 1 te ontketenen.

Onderwerp 2.. Twee maanden lang heeft de Falklands crisis het nieuws gedomineerd. Ook de toenemende dreiging van een nucleaire oorlog en het toenemende anti-nucleaire sentiment hebben de krantenkoppen gehaald, maar voor miljoenen Amerikanen lijkt een andere crisis veel belangrijker. Het is een langdurige crisis die al vele jaren bij ons is. Deze toenemende crisis, mijn vrienden, is die van de afbrokkelende economie van de Verenigde Staten en de Amerikaanse dollar.

Alleen deze maand, mei 1982, is er allerlei slecht nieuws op economisch gebied. Op 7 mei kondigde de regering aan dat de werkloosheid, zoals officieel berekend, 9,4 procent, het hoogste niveau sinds de Grote Depressie, had bereikt. En vijf dagen later was er weer een schok. Braniff Airlines abrupt beëindigde operaties en vroeg faillissement aan. Het was de eerste keer dat een Amerikaanse vliegmaatschappij had gefaald. Braniff, zoals steeds meer andere bedrijven, werd neergehaald door een berg schulden. Met de resterende rente hoog in het midden van een diepe recessie, kunnen steeds meer bedrijven gewoon niet overleven. De productie wordt steeds meer verminderd, ontslagen en failliet, en steeds meer mensen verliezen hun baan. Deze recessie is vooral wreed omdat het een inflatoire recessie is.

We leven nu in het Stagflation tijdperk waar ik in mijn boek The Conspiracy Against The Dollar bijna tien jaar geleden voor waarschuwde. De plannen die lang geleden zijn opgezet om de Amerikaanse dollar te vernietigen, zijn nu ver gevorderd.

Sinds 1970 hebben de gecombineerde effecten van inflatie en belastingen de koopkracht van de dollar met 55 procent verminderd. Een gezin van vier die in 1970 op 10.000 dollar leefden, zou in 1982 ruim 23.000 dollar nodig hebben om gelijk te blijven, en deze historisch ongekende ineenstorting van de dollar gaat door, zelfs als mensen van hun werk worden gegooid.

De strijd om de federale begroting is al maanden aan het slepen, dag in, dag uit. We krijgen voortdurend te horen dat het budget de sleutel is om de ongelooflijke rentetarieven die de economie doden, te verlagen, en toch lijkt het erop dat niemand het eens kan zijn over wat het budget zou moeten zijn. Het ene begrotingsvoorstel na het andere is ter discussie gesteld en wordt slechts verworpen. Ten eerste was er de begroting van de Reagan-administratie die nergens naartoe ging. Toen werden allerlei alternatieve begrotingen voorgesteld. Er zijn Republikeinse begrotingen, Democratische begrotingen, conservatieve begrotingen, liberale begrotingen, compromisbegrotingen geweest; en elke tot nu toe voorgestelde begroting is verworpen. Er wordt steeds meer gezegd dat het federale begrotingsproces is mislukt, dat er iets fundamenteel mis is. Op 28 mei heeft de entiteit President Reagan het begrotingsproces aan de kaak gesteld toen hij in Santa Barbara, Californië, was om een toespraak te houden. Hij zei:

"Het programma van de regering van de Verenigde Staten voor het presenteren van een budget, of het bereiken van een budget, is ongeveer de meest onverantwoordelijke, Mickey-Mouse regeling die een regering lichaam ooit heeft geoefend. Het heet de 'President's Budget' en toch is er niets bindends aan. Het wordt voorgelegd aan het Congres en ze hoeven het niet eens te overwegen."

Beste vrienden, let goed op hoe deze kritiek van de Voorzitter is verwoord. Ik stel voor dat je je recorder stopt en het weer terug speelt omdat de entiteit Reagan niet alleen een standaard politieke tongknijper aan zijn politieke tegenstanders afleverde. Hij veroordeelt het proces zelf en voegt daaraan toe:

"Ik denk dat er nu echt solide denkwerk moet worden gegeven aan een begrotingsproces dat past bij de grote regering van een groot land."

Mijn vrienden, Reagan's keuze van Santa Barbara, Californië, voor deze verklaring was symbolisch. Het zogenaamde "solid thinking" dat hij voor een nieuw begrotingsproces heeft aanbevolen, is al gedaan en zoals de president heel goed weet, werd er in Santa Barbara nagedacht over een belastingvrije stichting, het "Center for Study of Democratic Institutions." Daar is de geheime nieuwe grondwet voor Amerika geschreven, inclusief gedetailleerde nieuwe bepalingen voor het begrotingsproces!

Zeven jaar geleden publiceerde ik in 1975 een pamflet waarin ik de geheime nieuwe grondwet vanuit juridisch perspectief heb bekeken. De volledige tekst van de nieuwe grondwet is opgenomen in het pamflet. Als u een exemplaar heeft, kunt u zelf lezen over het voorgestelde nieuwe begrotingsproces. Het staat er allemaal in zwart-wit. Belangrijke passages om naar te kijken zijn:

Artikel IV: De afdeling Planning, afdelingen 2, 4 en 7; artikel V: het voorzitterschap, afdeling 1, en artikel VI-(b). Het Huis van Afgevaardigden, afdeling 8.

Wat u zult ontdekken als u het in de nieuwe Grondwet beschreven begrotingsproces volgt, is zeer belangrijk. Als alle juridisch klinkende mumbo jumbo wordt weggerukt, blijkt het hele begrotingsproces stevig onder de duim van de president te zitten.

Zo klaagde Reagan in Santa Barbara over de “begroting van de voorzitter,” citaat:

“...is onderworpen aan het Congres en ze hoeven het niet eens te overwegen.”

Vrienden, de geheime nieuwe grondwet zou dat oplossen. ARTIKEL VI-(b), begint afdeling 8 met:

“Het Parlement zal de jaarlijkse begroting onverwijld in overweging nemen.” Bovendien krijgt het Parlement geen rol bij het opstellen van de begroting. Als ze ergens bezwaar tegen durven te maken, gaat de begroting terug naar de planningsraad, zo genoemd, gecontroleerd door, u raadde het, de president.

De Reagan-uitbarsting over het begrotingsproces is slechts het laatste van een reeks geheime stappen die de weg moeten effenen voor de nieuwe Grondwet. Wat deze nog belangrijker maakt, is dat zij verbonden is met krachtige economische krachten die bedoeld zijn om het proces te versnellen.

Door maanden van gewaagd gedoe heeft het “bewaarde” Congres de Amerikanen gevoelig gemaakt voor het begrotingsprobleem en dat hebben ze gedaan in een tijd waarin onzekerheid over de begroting wordt verweten dat de economische ellende verslechtert!

Nu komt de Voorzitter zeggen dat de oplossing is om het hele proces te veranderen.

De groeiende begrotingscrisis hangt ook samen met een andere belangrijke verandering die de entiteit president Reagan publiekelijk heeft bepleit. Die wijziging, mijn vrienden, is het voorgestelde “gebalanceerde begrotingsamendement” van onze huidige grondwet van de Verenigde Staten.

Er is nu een drang aan de gang om een constitutionele Conventie te roepen om een evenwichtige begrotingswijziging in te voeren. De meeste landen hebben de oproep tot een dergelijke conventie al geratificeerd! Als er nu nog maar drie (3) landen zijn die het Verdrag ratificeren, zal er een Grondwettelijk Verdrag moeten worden ingesteld. Het excuus om een constitutionele Conventie te vragen zou zijn om het begrotingsamendement in te voeren. Het probleem is dat als een conventie wordt genoemd, er geen manier is om het te voorkomen dat het verandert in een weggelopen conventie, her-schrijven van de hele COSTITUTION! Zo is onze huidige grondwet van de Verenigde Staten eigenlijk gemaakt. Het oorspronkelijke idee was om de “artikelen van de Confederatie” simpelweg te wijzigen, maar na afloop van de Conventie ontstond een geheel nieuwe grondwet.

Degenen die achter de drang staan om een nieuwe grondwet te krijgen, willen nu dat hetzelfde weer gebeurt; en als dat gebeurt, hebben ze hun model voor een zorgvuldig gemanicuurde DICTATORSHIP Grondwet klaar om te gaan!

In het verleden zijn er nog verschillende andere initiatieven geweest zoals de huidige om een constitutionele Conventie te noemen. Elk is gebouwd rond een huisdier idee van een of andere soort, maar elke keer dat de drive is uitgestorven. Genoeg mensen hebben het gevaar van een weggelopen constitutionele conventie erkend om te voorkomen dat dit gebeurt. Deze keer is het gevaar echter veel groter dan ooit, omdat dit keer het excuus voor de voorgestelde conventie rechtstreeks aan de zakboekjes van mensen is gebonden.

We horen van verschillende financiële woordvoerders op televisie dat hoge rente verantwoordelijk is voor onze economische ellende, wat een halve waarheid is. Wij horen ook

dat de overheidstekorten verantwoordelijk zijn voor het hoog houden van die rampzalige rentetarieven. Dan worden we getrakteerd op het spektakel van een regering die blijkbaar niet in staat is om een begroting te bepalen. En tenslotte, wanneer een begroting wordt goedgekeurd, zal het de grootste tekorten in de geschiedenis bevatten.. ruim honderd miljard dollar.

Tegen die achtergrond kan de belofte van verlichting door middel van het begrotingsamendement in evenwicht te verleidelijk blijken om weerstand te bieden. Als dat zo is, zal de drang om een constitutionele Conventie te noemen slagen, en in het proces dat wij Amerikanen ons geboorterecht hebben verkocht voor een puinhoop van pottage!

Vrienden, dit alles klinkt misschien bijna irrelevant nu, gezien het spook van mogelijke nucleaire oorlog tegen het einde van de zomer, maar vergeet nooit dat de plannen voor oorlog zijn de plannen van de mensen, niets meer. Die plannen gaan in veel gevallen mis en in het geval van die nucleaire oorlogsplannen zijn er koortsachtige pogingen gaande om ze te laten mislukken.

De bolsjewistische oorlogsplanners die het Pentagon beheersen willen een nucleaire oorlog, maar hun anti-bolsjewistische vijanden die nu over Rusland heersen willen geen oorlog en proberen die te voorkomen. Het Rockefeller kartel hier in Amerika... is in een machtsstrijd tegen de bolsjewieken... om het oorlogsplan te stoppen.

Als de Rockefeller belangen erin slagen om de controle over de Amerikaanse regering te heroveren, dan zijn ze van plan om de Bolsjewistische oorlog af te breken. Maar de Rockefeller-groep vecht alleen voor zichzelf, mijn vrienden, niet voor jou of mij! Zij zijn het die achter de geheime nieuwe grondwet staan en de drang naar een constitutionele conventie staan. Als ze de bolsjewieken hier verslaan, willen ze kapitaliseren. Met hun geheime nieuwe grondwet willen ze ons vollediger dan ooit onder hun heerschappij brengen.

In audiobrief 72 drie maanden geleden meldde ik dat een militaire staatsgreep hier in Washington in de zwangerschap was. Dit wordt een staatsgreep door de Rockefeller kartel agenten binnen de regering tegen bolsjewistische agenten. De man die de leiding heeft is generaal Alexander Haig.

Tot nu toe is de anti-bolsjewistische coup nog niet uitgevoerd, maar het wint terrein. Vorige maand was er een grote winst voor de Rockefeller-factie, terwijl alle ogen op de Falklandcrisis gericht waren. Op 21 april werd aangekondigd dat Admiraal Bobby Inman, adjunct-directeur van de CIA, onmiddellijk “afgevaardigd” (quote) had. Inman werd gedwongen door de Rockefeller-factie. Hij werd vervangen door John McMann, een professional bij de CIA.

Het waren de Rockefellers die de CIA lang geleden creëerden als hun eigen privé detectivebureau, en nu werken ze snel aan het herstellen van de controle die ze drie jaar geleden verloren over de CIA.

De strijd tussen de Rockefeller en de bolsjewistische facties binnen de regering wordt steeds heviger naarmate de oorlog zekering brandt steeds korter. President Reagan en minister Haig zijn beiden onder strenge beveiliging. Deze zomer van 1982 zal gevaarlijk zijn voor hen en voor Amerika.

Onderwerp 3 Op de avond van 16 mei hebben miljoenen Amerikanen hun televisies afgestemd op NBC om de eerste aflevering van een speciale miniserie te bekijken. Het was een rijke weergave van de reizen en avonturen van Marco Polo. Voor de volgende vier nachten werden kijkers getrakteerd op een spectaculaire re-enactment van Marco Polo’s ervaringen toen hij naar China reisde. Gewisseld met die avonturen en prachtscènes waren korte scènes waarin stond wat Marco Polo overkwam nadat hij terug was in Venetië. Hij durfde te spreken over

plaatsen waar hij was geweest en dingen die hij had gezien die in strijd waren met het dogma van de dag, en dus werd hij berecht voor ketterij.

Vandaag in 1982 zien we onszelf graag als te verlicht om onze geest te sluiten zoals de inquisiteurs van Marco Polo, maar het feit is dat zelfs vandaag de dag degenen die vooropgezette ideeën uitdagen al snel als ketters en dergelijke worden bestempeld. Hiervan was een perfect voorbeeld op zondagmorgen 16 mei. Ironisch genoeg was het dezelfde dag als het begin van de Marco Polo serie. Mijn vrienden, ik heb het over het interview van evangelist Dr. Billy Graham op het ABC nieuws programma “Deze week met David Brinkley.”

Dr. Graham was net terug naar Engeland van deelname aan een vijfdaagse religieuze conferentie in Moskou, Rusland, van alle plaatsen. Hij was een van de meer dan 400 religieuze leiders uit 80 landen die de conferentie bijwoonde. Zij waren er op uitnodiging van de Russisch-orthodoxe kerk die de conferentie sponsorde. Een groot deel van de aanwezigen waren christelijke leiders zoals Dr. Graham, maar er waren ook veel vertegenwoordigers van de andere grote religies van de wereld. Zij waren er niet om zich te bekeren, te concurreren of elkaar te veroordelen. In plaats daarvan was het een zeldzame kans voor deze leiders om bruggen te slaan van wederzijds begrip, iets wat maar al te vaak wordt verwaarloosd in onze wereld.

Het was een religieuze conferentie, waarvan de wereld al meer dan 80 jaar niet meer heeft gezien. De laatste keer dat zoiets gebeurde was voor 1900. Het werd hier gehouden in Amerika, in Chicago, en het werd genoemd “Het Parlement van Religies.” Sommigen vreesden voor die historische ontmoeting van de geesten en hebben die sindsdien veroordeeld. Als gevolg daarvan is het hier in Amerika nooit herhaald, maar ik stel me voor, mijn vrienden, dat die angsten ongegrond waren. Het parlement van religies vernietigde het christendom niet en veranderde Amerikanen niet zomaar in boeddhisten, moslims of hindoes. Wat het deed was om banden van begrip en respect voor een tijdje waar ze ontbraken. Vrienden, het is een psychologisch feit dat het meestal moeilijk is om een ander te haten als je hem leert kennen. Daarom probeert elke regering die zich op oorlog richt, de vijand te ontmenselijken en te ontpersoonlijken.

Vanaf het begin van de eeuw werd de regering van de Verenigde Staten beheerst door elementen die oorlog koesteren als een politiek instrument, dus we zien hier in Amerika geen parlementspartijen meer.

De regering van Rusland daarentegen heeft de afgelopen jaren een drastische verandering ondergaan. De nieuwe Russische heersers zijn christenen, zoals ik al bijna vijf jaar verslag doe. Na een pijnlijke strijd van zes decennia, hebben deze taaie inheemse Russen eindelijk de overhand gekregen over de satanische bolsjewieken daar. Meer dan drie jaar geleden begon de groeiende macht van de Kremlin-christenen schokkende veranderingen in het publiek te veroorzaken. Bijvoorbeeld, voor Pasen 1979 werd Händel’s “Messias” voor het eerst sinds de bolsjewistische revolutie in Rusland uitgevoerd! En enkele maanden daarvoor, in januari 1979, had de eerste legale verzending van Bijbels naar Rusland plaatsgevonden sinds 1917. De Amerikaanse Bijbelvereniging had de Russische regering om toestemming gevraagd en die was verleend.

In audiobrief nr. 44 meer dan drie jaar geleden heb ik een oproep gedaan aan de christelijke leiders van Amerika om een standpunt in te nemen voor vrede voordat het te laat was. Ik stelde een “Pilgrimage for Peace” voor aan Moskou. Het doel zou zijn geweest om nieuwe vertrouwensbanden en begrip te beginnen met het nieuwe Christelijke heerschappij van Rusland. Op die manier kregen de Amerikaanse kerklieden de gelegenheid om het initiatief te nemen op een concrete manier om te helpen de nucleaire catastrofe te voorkomen. De reactie,

zoals ik later rapporteerde, was zielig. Tot de eeuwige schande van de christelijke gemeenschap van Amerika, heeft slechts een handvol christelijke leiders enige interesse uitgesproken! De christelijke leiders van Amerika weigerden in grote lijnen de hand van christelijke gemeenschap aan hun broeders in Rusland uit te reiken.

Maar nu is er toch een pelgrimstocht naar Moskou gemaakt. Omdat de christelijke leiders van Amerika geen moeite zouden doen om het initiatief te nemen, deden die van Rusland dat in plaats daarvan! Zij nodigden religieuze leiders uit om een pelgrimstocht te maken naar Moskou, en zij riepen hun vijfdaagse bijeenkomst uit tot de, citaat:

“Conferentie van religieuze werkers voor het redden van de heilige geschenk van het leven van nucleaire catastrofe.”

Toen Billy Graham en enkele andere christelijke leiders in Moskou arriveerden, ontdekten ze al snel dat het niet was zoals ze hadden verwacht. Dr. Graham ontdekte dat er geen poging was om hem te beperken in zijn religieuze boodschappen. Hij kreeg ook meer bewegingsvrijheid dan hij had verwacht. Op de zaterdagavond voor de conferentie begon, besloot Dr. Graham onaangekondigd bezoeken te brengen aan verschillende Moskouse kerken. Hij ging naar drie verschillende Russisch-orthodoxe kerken en was geschokt toen hij ontdekte dat ze vol zaten met aanbidders. Zoals hij later in een nieuwsconferentie zei, citeer:

“Dat zou je nooit krijgen in Charlotte, North Carolina.”

Dr. Graham heeft een aantal uitspraken gedaan over zijn ervaringen in Moskou die allemaal lijken op te tellen tot één ding: er is veel meer christelijke aanbidding gaande in Rusland dan hij blijkbaar had verwacht en met grotere vrijheid.

Toen Billy Graham terugkwam naar het Westen moet hij zich een beetje als een religieuze Marco Polo hebben gevoeld. Hij had naar het verboden Oosten gereisd en ontdekte dat het niet bevolkt is door gremlins en afschuwelijke beesten. In plaats daarvan was hij met zijn hart vreemd “verwarmd” (quote) weggekomen. Misschien verwachtte hij dat de mensen thuis zijn onverwachte goed nieuws zouden verwelkomen. Ons hele christelijke geloof is immers gebouwd op Goed Nieuws.. het Evangelie van onze Heer Jezus Christus. Maar als dat is wat Billy Graham verwachtte, had hij het helaas mis.

Toen hij terugkeerde naar het Westen, kwam hij niet terug naar mensen die meer van zijn goede nieuws wilden horen, maar naar vijandigheid en veroordeling! We horen altijd dat Rusland een atheïstisch land is en niet te redden is. Dus per definitie zijn de woorden van Billy Graham over zelfs beperkte religieuze vrijheid in Rusland ketterij. Hij kwam een zoemende zaag tegen van critici die vastbesloten waren hem neer te snijden voor het zeggen van een goed woordje over Rusland!

Het begon meteen met schuine berichten over zijn uitspraken in de grote media. Op een gegeven moment zei Dr. Graham dat zijn opmerkingen in Rusland nauwkeurig in de pers waren vermeld. Daarentegen werden de berichten hier in de Verenigde Staten vertekend en uit de context geciteerd.

Een perfect voorbeeld van de behandeling die nu aan Dr. Graham werd gegeven was zijn 16 mei interview op ABC’s “This Week with David Brinkley.” Het werd een interview genoemd, maar inquisitie zou een betere beschrijving zijn. Elke suggestie dat christenen vandaag Beter af zijn in Rusland dan in het verleden werd met vijandigheid geconfronteerd. Keer op keer werd Dr. Graham onderbroken en aangevallen voordat hij zijn punt kon maken, en veel van de vragen in de beste traditie van ketterijprocessen werden ontworpen om Graham schuldig te verklaren voordat hij zelfs maar kon antwoorden!

Om maar één voorbeeld te noemen: op een gegeven moment heeft de ideologische schrijver George F. Will een incident genoemd waarin een vredesprotestant door de Russische politie werd onderdrukt. Toen vroeg hij.. en dit is een exacte citaat:

“Gegeven dat er geen, en niet zal zijn, vredesbeweging in de Sovjet-Unie, was het u niet vanaf het begin duidelijk dat dit propagandafestival waar u naartoe ging, gewoon werd gebruikt om een unilaterale vredesdruk en ontwapeningsdruk in het Westen te bevorderen?”

Vrienden, een zogenaamde vraag als deze is het instrument van een aanklager, niet een objectieve verslaggever. In één adem beweerde hij dat er geen vredesbeweging in Rusland was alsof het een feit was, beschuldigde Dr. Graham van bewust samenwerken in Sovjet propaganda, Het was een illusie dat alle wereldleiders die aanwezig waren, de stooges waren en de wereldwijde vertegenwoordiging op de Conferentie negeerden die zei dat het allemaal op het Westen was gericht. Dat soort vragen beschuldigend werden afgevuurd op Dr. Graham gedurende het hele programma. De enige doorbraak in deze inquisitie kwam toen Dr. Graham werd verwijderd van de discussie voor een tijdje.. Toen iedereen zat rond en scheurde hem op de ene kant en naar beneden de andere in zijn afwezigheid, voor zijn ’heresies. ’

Ondanks de grove oneerlijke behandeling, maakte Rev. Graham enkele zeer overtuigende punten. Hij zei dat vele andere Amerikaanse christelijke leiders ook op de conferentie in Moskou waren en dat er nog anderen apart zijn geweest, en hij zei dat er vele zijn, citaat:

“...dat zou andere standpunten hebben dan wat hier vandaag wordt uitgedrukt. Ik ben een beetje verbaasd dat we niet een aantal van die mensen hebben.”

Misschien was Dr. Graham’s meest overtuigende commentaar vrij vroeg in het programma; misschien was het deels verantwoordelijk voor de woedende bitterheid van sommige van de aanvallen op hem later in het programma. Rev. Graham zei, en ik citeer:

“Nu als mensen naar China gaan, bijvoorbeeld, worden ze geapplaudisseerd omdat ze naar China gaan. Het is geweldig om naar China te gaan, maar er is niet zoveel religieuze vrijheid in China als er in de Sovjet-Unie is.”

Mijn vrienden, Billy Graham had precies gelijk in die verklaring. Ik heb hetzelfde gemeld in mijn audiobrief rapporten. Het gunstige beeld dat nu aan het Rode China wordt gegeven is puur politiek en militair in zijn oorsprong. Helaas worden sommige kerkgebonden groepen voor deze politieke doeleinden gebruikt!

Wat Dr Graham misschien niet weet is de reden voor de gewelddadige aanvallen die hij de laatste tijd heeft doorstaan. Mijn vrienden, hij heeft de aanval van de Amerikaanse bolsjewistische nucleaire-oorlog lobby hier geleid. Ze willen jou en mij gebruiken om hun vuile werk te doen tegen Rusland. Dat is waar hun nucleaire-oorlogsplannen over gaan, en dus moeten ze ons niet laten weten dat het christendom zich vandaag in Rusland weer hervindt. Sterker nog, ze durven het Amerikaanse volk niet te laten weten dat de ware leiding van Rusland vandaag de dag christelijk is, want als we allemaal wisten dat, mijn vrienden, we nooit zouden instemmen met hun plannen om Christian Rusland te vernietigen in een thermonucleaire oorlog.

Last Minute-overzicht

Nu is het tijd voor mijn Last Minute Samenvatting. In deze audiobrief heb ik geprobeerd om u op de hoogte te brengen van de voortgang van de plannen om Amerika in een nucleaire oorlog tegen Rusland te gooien. Het aftellen door de Bolsjewistische oorlogsplanners die nu het Pentagon controleren, gaat nog steeds door. Hun oorlogsplannen zijn beschadigd door de Falklands oorlog, maar ze proberen dat conflict naar hun eigen doel te brengen.

Ondertussen is de aftelling voor Space Shuttle Flight nummer 4 met zijn geheime militaire loonlading nog steeds op schema. Als de missie slaagt, zal het gevaar van een nucleaire oorlog dramatisch toenemen.

De zomer van 1982, mijn vrienden, belooft een gevaarlijke tijd voor Amerika te worden. Kernoorlog 1 kan nog maar drie maanden duren, maar de bolsjewieken hier hebben vijanden die proberen het aftellen van de oorlog te stoppen.

Hier in de Verenigde Staten zet het Rockefeller kartel zijn machtsstrijd voort om de regering terug te nemen van de bolsjewieken. Als onderdeel van die strijd, de voorbereidingen voor een militaire staatsgreep onder leiding van generaal Alexander Haig maken vooruitgang. De Russen blijven ook op hun eigen manier proberen de oorlog te voorkomen. In tegenstelling tot het Rockefeller kartel doen de Russen dit om morele redenen.

Deze maand, mei 1982, kwamen religieuze leiders uit de hele wereld bijeen in een religieuze conferentie om een standpunt in te nemen voor vrede. Als de conferentie had plaatsgevonden, bijvoorbeeld in Washington D.C., zouden we er niets dan lof over horen, maar het werd in plaats daarvan gehouden in Moskou, Rusland, en alleen al om die reden is het hier in de Verenigde Staten veroordeeld. Degenen die eerlijk durven te melden dat de gunstige verrassingen die ze daar tegenkwamen, worden gecastigeerd als ketters. De meest zichtbare hiervan is Rev. Billy Graham. Voor het beschrijven van wat hij werkelijk zag en ervoer, eerlijk en zonder vooroordelen, wordt hij aan alle kanten gekruisigd.

Mijn vrienden, hetzelfde zal met jullie gebeuren als jullie durven te spreken over de dingen die jullie weten; maar als jullie niet tegen je vrienden, je buren, je familieleden spreken, dan zullen ze misschien nooit weten waarom we op weg zijn naar een nucleaire ramp. Ik verzoek u dus nu te spreken en de belofte van onze Heer Jezus Christus te gedenken. Hij zei:

“Gezegend zij zij die vervolgd worden omwille van gerechtigheid, want hun is het koninkrijk van de hemel.”

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 76

30 juni 1982

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 30 juni 1982, en dit is mijn audiobrief nr. 76.

Op de middag van 25 juni, vijf dagen geleden, werden journalisten opgeroepen naar de perszaal van het Witte Huis voor een plotselinge grote aankondiging. Om ongeveer 15:00 uur kwam de entiteit bekend als president Reagan binnen en liep naar de microfoon. Toen, met een mededeling van een minuut lang, liet hij een bom vallen.

Voor publieke consumptie begon hij de aankondiging met lof en spijt, maar zijn gezicht was het gezicht van een beul. Toen kwam hij tot de enige woorden die er echt toe deed (Noot: werkelijke stem opgenomen; onthult toon):

“Met grote spijt heb ik het ontslag van minister Al Haig aanvaard.” De indruk werd gewekt dat Haig vrijwillig ontslag had genomen en dat de timing een grote verrassing was, maar die indruk was niet de waarheid, mijn vrienden. Reagan’s volgende woorden waren (zijn stem weer):

“Ik nomineer als zijn opvolger, en hij heeft aanvaard, George Shultz, om hem te vervangen.”

Haig’s ouster was heel zorgvuldig gepland door insiders dicht bij Reagan. Na de aankondiging van Haig door de journalisten weigerde de Voorzitter om redenen te geven en vertrok zonder vragen te beantwoorden.

Even later werd aangekondigd dat Haig zelf een verklaring zou afleggen bij Buitenlandse Zaken. Het was gepland voor 16:00 uur, maar Haig was bijna een half uur te laat. Hij had pas een paar uur eerder, rond de middag, van zijn ruiter gehoord. Hij was gedwongen een ontslagbrief te schrijven en te doen alsof hij het voor publieke consumptie al aan Reagan had gegeven; maar zijn late aankomst op de persconferentie van Buitenlandse Zaken was te wijten aan het feit dat hij op het laatste moment zijn publieke verklaring aanraakte.

Toen Haig in het auditorium van Buitenlandse Zaken aankwam, stond hij voor een publiek van ongeveer 1000 verslaggevers en medewerkers van de afdeling. Toen hij werd begroet door een donderend applaus, keek Haig rond met brede ogen, alsof hij in een doolhof was. Hij had opdracht gekregen om zijn hele verklaring maximaal vijf minuten te houden. Hij was ook gewaarschuwd om geen vragen te accepteren.

We hebben gehoord door de gecontroleerde grote media dat Haig ontslag nam als een schurende prima donna, gewroken dat hij zijn zin niet kreeg; Maar toen Haig die middag de microfoon nam bij Buitenlandse Zaken, was zijn houding verre van dat van een prima donna.. hij was in plaats daarvan, een verslagen generaal op het moment van overgave. De eigenaardige etiquette die dit soort situaties beheerst, veroorzaakt dat woorden dit feit verduisteren, maar zijn stem en manieren werden beladen met de onmiskenbare last van nederlaag. Hij sprak langzaam, om de kwaaie in zijn stem onder controle te houden. Zijn toon was de levensloze toon van ontslag die zei: “Ik heb het geprobeerd, maar ik heb gefaald.”

Haig las de tekst van zijn vermeende ontslagbrief aan Reagan die hij die middag haastig had geschreven. Hij begon met het prijzen van de vermeende oorspronkelijke buitenlandse beleidsplannen van de Reagan regering voordat het werd ondermijnd door de bolsjewieken hier. Op een gegeven moment kon hij de woorden nauwelijks uithalen (Noot: werkelijke stem opgenomen):

“Ik geloof dat we een visie hebben op Amerika’s rol in de wereld als leider van vrije mensen en een inspiratie voor iedereen.”

Daarna ging hij verder met een verandering van koers die heeft plaatsgevonden (zijn stem opnieuw):

“In de afgelopen maanden is mij duidelijk geworden dat het buitenlands beleid dat wij samen hebben gevoerd, zich heeft verplaatst van de zorgvuldige koers die wij hebben uitgezet. Onder deze omstandigheden vind ik het noodzakelijk om u te verzoeken mijn ontslag te aanvaarden.”

Mijn vrienden, diplomatieke taal is vaak zo saai dat het de neiging heeft om gedenkwaardige uitspraken temperamentvol en mild te klinken voor het publiek. De afgelopen maanden heeft het Amerikaanse buitenlandse beleid inderdaad afgestapt van wat men een “voorzichtige koers” zou kunnen noemen, zoals Haig zei.

Zoals ik al heb gezegd, hebben we een snel nieuw tijdschema voor de nucleaire oorlog. Haig was de belangrijkste regeringsagent van de factie die de komende oorlog probeerde te voorkomen, maar, mijn vrienden, de anti-oorlogsfactie is verloren, en Haig’s lust is het meest zichtbare signaal dat dit is gebeurd.

In de nasleep van de Haig-bomschil zijn mensen over zichzelf gevallen om het uit te leggen, maar hoe meer ze praten hoe verder weg van de waarheid die ze krijgen. De dichtstbijzijnde in de grote media is de waarheid... was een verklaring, slechts 10 minuten na Haig’s optreden bij Buitenlandse Zaken. Om ongeveer 4:40 uur. Eastern Time 25 juni, Sam Donaldson van ABC TV News, zei, en ik citeer:

“Het lijkt misschien vreemd voor mensen die de achtergrond van generaal Haig kennen; maar de hardliners uit het standpunt van de Sovjet-Amerikaanse relaties en de hardliners als het gaat om het proberen te beperken wat velen zien als buitensporig geweld door Israël in Libanon, hebben gewonnen op deze.”

Mijn vrienden, Sam Donaldson had gelijk over de hardeliners die Haig hebben verslagen, maar er is veel meer dan dat. Het zogenaamde ontslag van Alexander Haig op 25 juni was een ramp voor de anti-nucleaire-oorlogskrachten hier. Het is verbonden met andere gebeurtenissen..het einde van de Falklands oorlog, het begin van de Midden-Oosten oorlog, en anderen; en de timing van Haig’s ondergang, die lijkt te mysterieus de grote media, werd gedicteerd door een zeer specifieke gebeurtenis. Dat evenement, mijn vrienden, was de lancering van Space Shuttle Mission nummer 4 nu in uitvoering.

Mijn drie speciale onderwerpen voor deze audiobrief zijn:

Onderwerp 1.. De ineenstorting van de Haig Anti-War Coup D’Etat Onderwerp 2.. De laatste Crises om nucleaire oorlog Onderwerp 3.. De finale ruimte shuttle missie voor oorlog.

Onderwerp 1 Er is een trieste les van de geschiedenis die meer keer is herhaald dan kan worden geteld, van oude tijden tot aan de huidige dag. De les is dat grote mensen niet in staat zijn gewaarschuwd te worden voor grote rampen die komen zullen. Het is de menselijke natuur om te denken dat de toekomst niet veel anders zal zijn dan het verleden. Als er iets niet eerder is gebeurd, dan vinden we het moeilijk te geloven dat het überhaupt kan gebeuren; en dit is nooit zo waar geweest als wanneer een dreigende ramp het gevolg is van spirituele verval en morele degeneratie.

Vandaag leven we onder de dreiging van een dergelijke ramp.. All-Out Thermonucleaire Oorlog!

De dreiging bestaat om redenen die fundamenteel moreel en spiritueel van aard zijn; en als de ramp komt, zal het gevolgen hebben die van tevoren onmogelijk te begrijpen zijn. Als gevolg daarvan is de dreiging van een nucleaire oorlog voor de meesten van ons slechts een van de helften. We maken ons zorgen als we over nieuwe crises horen en we kronkelen over de gedachte aan steeds toenemende nucleaire arsenalen. Maar in de laatste analyse gaan de meesten van ons recht op ons leven leven alsof deze dingen niet bestaan. Diep van binnen zeggen we tegen onszelf: “Het kan echt niet gebeuren.” We hebben de neiging te denken dat onze huidige situatie is zonder parallel in het menselijk bestaan.. maar dat is niet waar.

Ons wordt verteld dat in de oudheid een man genaamd Noach van tevoren gewaarschuwd was voor een even onbegrijpelijke ramp. Hij leefde in een generatie mensen die het land vulden met gruwelen in totale minachting voor de Schepper en Zijn wetten. Noach werd gewaarschuwd dat een gigantische dodelijke overstroming kwam als een direct gevolg van deze spirituele en morele overtredingen. Noach begon een ark te bouwen; en hij begon ook al zijn buren te waarschuwen, gelijk als hij door den Heere geleid was.

Het gebouw van de ark heeft niet alleen jaren maar decennia verbruikt. En toen Noeh de mensen van zijn land waarschuwde voor wat er kwam, maar de mensen waren niet in staat gewaarschuwd te worden. Zij vonden het idee van een grote overstroming onbegrijpelijk en ongelooflijk omdat het nooit eerder was gebeurd; en bovendien waren zij te druk bezig met het leven van hun eigen leven, doend wat zij wilden. Dus lachten ze om Noach en zijn eeuwige waarschuwingen.. tot de dag dat het begon te regenen! Op die dag wisten zij plotseling dat de waarschuwingen waar waren, maar het was te laat en zij waren omgekomen.

Mijn vrienden, het gedwongen ontslag van Alexander Haig vijf dagen geleden is misschien wel de eerste regenval van de nucleaire storm die komt. Zo ja, dan is het tijd en tijd om nucleaire calamiteiten te voorkomen. Tenzij er iets heel dramatisch plaatsvindt om de situatie radicaal te veranderen, is het nu slechts een kwestie van tijd.. en niet veel tijd op dat!

De Bolsjewistische oorlogsplanners in het Pentagon zijn nog steeds op de rails met hun plan om de nucleaire oorlog tegen half september 1982 te beginnen. Dit is waar, ook al is de beoogde laatste fase van hun oorlogsplan verlamd, zoals ik twee maanden geleden in audiobrief 74 heb gemeld. En vanaf dit moment heb ik geen informatie om aan te geven dat ze zullen worden gestopt.

Ik realiseer me, mijn vrienden, dat jullie beslissingen over wat te doen veel gemakkelijker zouden zijn als ik jullie precies kon vertellen wat te verwachten, en wanneer. Ik kan dat niet doen omdat dit een machtsstrijd is op het wereldtoneel en de uitkomst nog niet beslist is. Het beste wat ik kan doen is u op de hoogte houden van de betrokken krachten en hoe ze tegen elkaar optreden. Vanaf dit uur.. en het uur is zeer laat.. de inspanningen om nucleaire oorlog te voorkomen lijkt te mislukken.

Ik weet dat wat ik aan u vertel, inderdaad heel ernstig is. Als je enig voordeel wilt halen uit wat ik moet rapporteren, moet je de verzekering hebben dat mijn Intelligentie over deze zaken betrouwbaar is.

Soms vragen mensen mij om documentatie van mijn rapporten; maar in Intelligentie is documentatie van dat type inherent onmogelijk. In plaats daarvan wordt normaal gesproken een ander criterium gebruikt om de nauwkeurigheid en betrouwbaarheid van inlichtingengegevens te beoordelen. Dat criterium, mijn vrienden, is de mate waarin voorafgaande inlichtingenrapporten worden bevestigd door gebeurtenissen. Daarom zal ik in deze audiobrief directe citaten gebruiken uit een aantal van mijn vorige audiobrief rapporten van het afgelopen jaar of zo.

Voor degenen onder jullie die een tijdje aan het luisteren zijn, zal dit dienen als een herinnering aan wat jullie al weten, maar misschien zijn jullie het vergeten. Voor mijn nieuwere luisteraars hoop ik dat dit zal helpen om de realiteit van de situatie heel snel vast te stellen, want, mijn vrienden, tijd is kostbaar.

De regering van de Verenigde Staten is nu al drie jaar verscheurd door een bittere machtsstrijd tussen twee tegengestelde partijen. Een factie bestaat uit agenten van het Rockefeller kartel van Big Oil, Big Business en Big Banking. Tot voor kort werd de regering gedomineerd door het kartel. De andere factie is die van de Amerikaanse bolsjewieken samen met de verdreven bolsjewieken uit Rusland die hier zijn gevlucht voor een nieuwe start.

Om historische redenen hadden deze twee machtsgroepen, de Rockefeller-groep en de bolsjewieken, tot voor kort altijd samengewerkt. Het Rockefeller-rijk is al meer dan een eeuw geleden aan de macht gekomen met de hulp van de Rothschilds uit Engeland en Europa. Zo werd het bolsjewisme als politieke kracht rond de eeuwwisseling door de Rothschilds gecreëerd. Toen de tijd rijp was voor revolutie in Rusland, werd het door Rothschild gespauwde bolsjewisme met hulp van Rockefeller in Rusland geïnjecteerd. Vanaf dat moment bestond er een geheime alliantie tussen de Rockefeller belangen en de bolsjewieken op een wereldwijde basis.. maar in de afgelopen jaren is alles veranderd.

Een nieuwe anti-bolsjewistische regeringsgroep heeft het overgenomen in Rusland en heeft de meeste oude bolsjewieken daar verdreven. Ze zijn de afgelopen jaren vooral hier gekomen, naar de Verenigde Staten, in grote zwermen. Ze werden hier met open armen ontvangen door hun oude Rockefeller bondgenoten. Ze hebben de Amerikaanse bolsjewieken die hier al waren weer versterkt. Begin 1979, de bolsjewieken verraden hun Rockefeller partners en lanceerden een allesomvattende greep naar macht.

De bolsjewistische greep naar de macht over de regering van de Verenigde Staten begon met de moord op Nelson Rockefeller op 26 januari 1979. Dit werd gevolgd door maanden van gevechten achter de schermen, waaronder moorden, ontslag en verdwijningen van belangrijke mensen. Maar trouw aan de bolsjewistische traditie, werd het allemaal uitgevoerd in de schaduwen verborgen voor het publieke oog. Toen escaleerde de onrust nog verder toen de inlichtingendiensten van buitenlandse landen de strijd binnengingen. In het voorjaar van 1979 woedde hier in Amerika een volledige inlichtingenoorlog, vooral in Washington. Naast agenten van het Rockefeller kartel en de bolsjewieken waren de inlichtingendiensten van Rusland, Groot-Brittannië en Israël erbij betrokken. Allen probeerden de crisis te manoeuvreren voor hun eigen voordeel, en ze gebruikten allemaal hun meest geavanceerde en meest geheime Intelligentie technieken, waaronder sommige die thuis zouden lijken in de 21e eeuw!

Deze gebeurtenissen vonden allemaal plaats achter gesloten deuren, verborgen voor het publieke oog door winnaars en verliezers in elke schermutseling. In gevechten op het hoogtepunt van de macht, is dat hoe het is. Er is nooit een beroep op het publiek, op de politie, of op de rechtbanken want zij zijn het die de rechtbanken, de politie en onze andere instellingen controleren. Op het hoogtepunt van de macht is er geen beroep op hogere autoriteit omdat er volgens hen geen sprake is. Dus geschillen worden opgelost door de oudste middelen die de mens kent, namelijk door uit te zoeken wie de grootste stok heeft. Daarom vinden machtsstrijden plaats in regeringen, en daarom vinden oorlogen plaats tussen naties. Het is allemaal een strijd om rauwe macht in een arena waar geen greep wordt versperd.

1979 was een jaar van vreemde gebeurtenissen, toen de zogenaamde Carter Administration meerdere malen gek leek te worden. Op een gegeven moment werd het hele Carter kabinet massaal ontslagen. Het stuurde schokgolven over de wereld tot er een gereconstitueerde

kabinet werd gevormd. Op een ander punt verdween Carter wekenlang in Camp David. Ondertussen kolken de geruchten als een storm door Washington cirkels.

Al deze gebeurtenissen waren het directe gevolg van de verborgen onrust die ik maanden eerder in mijn verslagen had bekendgemaakt. Maar voor de publieke consumptie kwamen deze en andere schokken en gingen zonder dat de waarheid ooit officieel werd verteld.

Eind 1979 begon het stof te verdwijnen. Het Rockefeller kartel was zwaar gewond geraakt, maar het werd niet vernietigd of volledig ontzet door overheidsinvloed. De bolsjewieken hier hadden een dominante positie verworven ten opzichte van de Amerikaanse regering, maar hun macht was alleen volledig in het militaire gebied. Om redenen die ik in vele eerdere verslagen heb uiteengezet, waren en zijn de bolsjewieken hier geneigd om de Verenigde Staten in een nucleaire oorlog tegen Rusland te gooien. Voor de bolsjewieken zijn buitenaardse wezens in ons midden.. Ons hele land is niets anders dan een reusachtig instrument om hun eigen dromen van wereldmacht te bevorderen.

Tot de verborgen Bolsjewistische staatsgreep hier drie jaar geleden, was ook het Rockefeller kartel op nucleaire oorlog gericht; maar nu ze de controle over het Amerikaanse leger verloren hebben, kunnen ze zich geen nucleaire oorlog meer veroorloven. Dus nu zijn ze van toon veranderd. Rockefeller-woordvoerders spreken zich uit tegen de dreiging van een nucleaire oorlog. De Rockefeller public relations machine is de meest geavanceerde ter wereld. Bijna van de ene op de andere dag heeft het de angsten van het publiek doen opwaaien tot een sterke antinucleaire beweging. Binnen de regering zelf hebben agenten van het Rockefeller kartel langzaam weer een deel van hun verloren macht teruggekregen. Zoals ze dat doen proberen ze weg te chipen bij de Bolsjewistische plannen voor een nucleaire oorlog, die nu ophanden is.

De belangrijkste van alle Rockefeller kartel agenten in de regering, mijn vrienden, was staatssecretaris Alexander Haig. Haig was in de regering aanwezig omdat de zogenaamde Reagan-regering aanvankelijk door het Rockefeller-kartel was geïnstalleerd. Maar de bolsjewieken hier waren vastbesloten om de Rockefeller groep niet hun winst te laten consolideren. Op 30 november 1980, slechts een paar weken na de geknoeide Reagan aardverschuiving, rapporteerde ik in audiobrief nr. 60, citaat:

“Maar de bolsjewieken hier werken snel, ze hebben haast om de controle over het zogenaamde Reagan Team zelf te grijpen.”

En verderop, citeer:

“...een dag eerder dan je denkt, zullen wij Amerikanen misschien een schok krijgen. We zullen worden verteld dat de entiteit President Reagan een ongelukkig ongeluk heeft gehad, of een plotselinge fatale ziekte.”

Vier maanden later, op 30 maart 1981, was er een aanslag op de presidentiële moord in het Washington Hilton Hotel. Voor de publieke consumptie kwamen alle verhalen snel samen op de traditionele “eenzame moordenaar” theorie; en om dat geloofwaardiger te maken, was een psychologisch geprogrammeerde zondebok aan de hand van willekeurige schoten.. John Hinckley, Jr.

Er was voldoende bewijs dat Hinckley niet alleen was en niet het schot kon hebben afgevuurd dat de president raakte, zoals ik in audiobrief nr. 63 heb beschreven. Maar laat maar, zien is geloven, zelfs als het een leugen is. Hinckley werd op de stoep geworsteld, geweer in de hand, naast de tv-camera’s. Acht dagen geleden heeft een Washington jury de wereld geschokt door Hinckley onschuldig te verklaren vanwege waanzin.

Het bleek dat de schietpartij geen gezichtsverandering veroorzaakte in het Oval Office. Toch heeft het bereikt wat de bolsjewieken hier wilden. Het creëerde een periode van kwetsbaarheid die de dynamiek van de nieuwe Rockefeller kartelprogramma's stopte.

Binnen enkele weken zaten de bolsjewieken hier weer in de bestuurdersstoel, vooral in het Pentagon. De minister van Defensie Caspar Weinberger was in functie gekomen bij de nieuwe regering, maar hij was een bolsjewistische mol in de Rockefeller machine. Sinds de moordaanslag op Reagan hebben Weinberger en Haig elkaar aan de keel omdat ze aan tegenovergestelde kanten van de machtsstrijd staan. Het afgelopen jaar zijn er meer en meer verhalen geweest over Haig die ruzie hadden met andere leden van de regering. Dit was omdat Haig de "point man" was in het voortdurende Rockefeller kartel strijd om de bolsjewieken hier te ontruimen.

Deze situatie begon begin 1982 tot een hoogtepunt te komen. Toen ik vier maanden geleden audiobrief nr. 72 op 28 februari 1982 opnam, heb ik een rapport uitgebracht over belangrijke nieuwe ontwikkelingen in de plannen van beide groepen. Eerst meldde ik dat er een drastische snelheid werd gemaakt in de Amerikaanse bolsjewistische nucleaire oorlog plannen. Ik heb gezegd:

"...een drastische verandering vindt nu plaats in de geheime oorlogsplanning hier in Amerika. Het tijdschema voor de Eerste Wereldoorlog is nu met vele maanden versneld. Mijn vrienden, vanaf nu is de nieuwe streefdatum voor een Amerikaanse nucleaire verrassingsaanval op Rusland medio september 1982!"

Ik heb ook de reden onthuld voor de snelheid in oorlogsplannen. Het was het resultaat van een grote staatsgreep tegen Rusland door de Amerikaanse bolsjewieken. Dankzij deze Intelligentie doorbraak hebben de Bolsjewistische oorlogsplanners hier nu kritieke gegevens die voorheen ontbraken om een aanval op Rusland mogelijk te maken.

In datzelfde audiobrief rapport nummer 72 heb ik ook het Rockefeller kartel reactie op deze nieuwe wending van de gebeurtenissen onthuld. Het zou een militaire staatsgreep zijn door militaire officieren die loyaal waren aan de Rockefeller groep. Hier is wat ik vier maanden geleden in audiobrief nr. 72, en nogmaals citeer ik:

"...het Rockefeller kartel kan het zich niet veroorloven om hun bolsjewistische vijanden hier te laten slagen in het afblazen van een nucleaire oorlog, daarom moet de militaire staatsgreep plaatsvinden voordat de Amerikaanse bolsjewistische verrassingsaanval tegen Rusland plaatsvindt. Indien mogelijk zal de staatsgreep worden uitgevoerd voor de vierde ruimte shuttle vlucht deze zomer omdat oorlog zal mogelijk zijn elk moment daarna."

Ik heb ook gemeld dat, citerend opnieuw:

"De generaal die de staatsgreep moet uitvoeren, mijn vrienden, is generaal Alexander Haig, momenteel staatssecretaris. Hij kijkt uit naar de dag dat hij echt kan zeggen: "Ik heb hier de leiding."

(Eindcitaat van audioletternummer 72)

In deze dagen van beheerd nieuws, vinden grote gebeurtenissen vaak plaats zonder of zonder waarschuwing voor het publiek over wat er gaande is. Maar als die gebeurtenissen groot genoeg zijn, creëren ze meestal een zichtbare rimpel op het oppervlak die in het openbaar te zien is. In mijn verslag heb ik vier maanden geleden geprobeerd u voor te bereiden op de rimpelingen die ontstaan zijn door de strijd om een staatsgreep. Hier is wat ik toen gemeld (door middel van audiobrief 72):

"Als de militaire overname plaatsvindt, zal het waarschijnlijk ook grotendeels verborgen zijn in de details ervan voor het publiek. Slechts één gebeurtenis in het plan is waarschijnlijk zichtbaar voor iedereen. Die gebeurtenis, mijn vrienden, zal de plotselinge dood zijn van de entiteit bekend als president Ronald Reagan. Als dat tegen het einde van de zomer 1982 gebeurt, wat het officiële verhaal ook moge zijn, dan weet u dat de militaire staatsgreep heeft plaatsgevonden.

Als er tegen die tijd iets met minister Haig gebeurt, kan dat betekenen dat de bolsjewieken de staatsgreep hebben verijdeld. Het is allemaal een race tegen de tijd, mijn vrienden, en de inzet in deze race gaat niets minder dan het overleven van onze Verenigde Staten!"

In mijn rapporten sindsdien, heb ik de voortgang van deze intriges bijgewerkt door zowel het Rockefeller kartel als de bolsjewieken hier.

In audiobrief nr. 73 onthulde ik de over-all oorlog strategie die de Bolsjewistische oorlogsplanners hier ontwikkelden onder de codenaam “PROJECT Z.” Het is een driefaseplan voor langdurige nucleaire oorlog na de Amerikaanse eerste aanval op Rusland. De afgelopen dagen zijn er publiekelijk aanwijzingen over deze nieuwe Pentagon strategie voor langdurige oorlog publiekelijk begonnen te lekken. Onze Bolsjewistische minister van Defensie, Caspar Weinberger, werd zelfs op televisie ondervraagd over het nieuwe langdurige oorlogsplan 10 dagen geleden. Weinberger werd geïnterviewd op het zondagochtend ABC nieuwsprogramma “This Week with David Brinkley.” Natuurlijk ontkende Weinberger alles, maar mijn vrienden, hij loog.

Ondertussen heeft het Rockefeller kartel koortsig gewerkt om de nucleaire oorlog die hen alles kost, af te wenden. Daartoe is de laatste tijd een beperkte quid pro quo voor anti-oorlogsdoeleinden gesmeed tussen het kartel en de nieuwe anti-bolsjewistische leiders van Rusland. De sleutel van Rockefeller was Alexander Haig. Hij was betrokken bij drie belangrijke onderhandelingssessies met Russische minister van Buitenlandse Zaken Gromyko in negen maanden. De laatste was een marathon van twee dagen in New York City, enkele dagen voor Haig’s ouster. Haig’s verwijdering heeft ervoor gezorgd dat geheime overeenkomsten tussen Haig en Gromyko uit de lucht werden geschoten.

Een belangrijk product van de recente Rockefeller-Sovjet relatie was de geheime vernietiging van de belangrijkste bolsjewistische militaire machten eind april. Deze werden gevestigd in het zuidelijk halfrond, dat naar verwachting grote schade in de Eerste Kernoorlog zal ontlopen. De operatie leidde tot de Falklands Oorlog als de nasleep, zoals ik in audiobrief nr. 74. De gezamenlijke Rockefeller-Sovjet operatie, die zeer succesvol was, heeft het vermogen van de bolsjewieken om fase 3 van hun nieuwe oorlogsplan uit te voeren ernstig verlamd. Men verwachtte dat dit het Bolsjewistische tijdschema voor de Eerste Kernoorlog zou vertragen; maar, mijn vrienden, het is niet gebeurd! Als de bolsjewieken geen totale overwinning kunnen hebben, dan zullen ze genoegen nemen met een smeulende patstelling. Ze verwachten nog steeds te overleven, terwijl hun vijanden (de Russen en het Rockefeller kartel) tot as worden gereduceerd.

Terwijl de bolsjewieken hier en in Groot-Brittannië hun handen vol hadden met de Falklandsoorlog, was de militaire staatsgreep hier ook aan de gang. Vorige maand heb ik een grote winst gemeld van de Rockefeller groep in het heroveren van de CIA van de bolsjewieken; maar begin deze maand, juni 1982, begon het allemaal te ontrafelen.

Met de benadering van Space Shuttle Mission nummer 4, was de deadline voor de Haig-led coup d’etat nabij. De beveiliging rond de entiteit Reagan werd verdubbeld en verdubbeld. Toen hij op 17 juni naar de VN ging om te spreken, beschreef het New York Daily News de

(quote) “buitengewone voorzorgsmaatregelen” die werden opgelegd. Zijn limousine sprong zelfs op de stoep, rijdend recht naast de deur.

Dit alles gebeurde als belangrijke Haig agenten in de voorgenomen staatsgreep werden geëlimineerd! Uit het publieke zicht is niets minder dan een nieuwe bolsjewistische zuivering door de Amerikaanse regering gesleurd. Het werd net op tijd voltooid vanuit het bolsjewistische gezichtspunt. Op vrijdag 25 juni werd Haig geconfronteerd met de realiteit van de nederlaag. Zijn anti-oorlogsgreep was ingestort, twee dagen voor de lancering van Space Shuttle nummer 4! Onderwerp 2.. Deze maand juni 1982 heeft het schijnbare einde van de ene oorlog en het begin van een andere meegemaakt. De oorlog tussen Groot-Brittannië en Argentinië voor de Falklandeilanden eindigde, althans voor nu, op 14 juni. Die dag gaf het Argentijnse garnizoen zich over aan de Britten. Ondertussen was er al een nieuwe oorlog gaande in het Midden-Oosten. Israël had zijn lang geplande invasie van Libanon gelanceerd.

De Falklandeilanden oorlog was een verrassing voor de meesterplanners van de komende nucleaire oorlog, de bolsjewieken hier. De Falklands die vochten en de geheime vijandelijkheden die eraan voorafgingen, waren bedoeld om die nucleaire oorlogsplannen te verstoren, zoals ik in audiobrief 74 heb uiteengezet. En dus hebben de bolsjewieken, die wereldwijd geweld aanwakkerden, de ongewenste Falklands oorlog zo snel mogelijk uitgebannen.

De regering van Thatcher in Groot-Brittannië, die onder controle staat van bolsjewiek, heeft nu een erfenis van ernstige verliezen achtergelaten die worden bedekt. Een belangrijke sleutel tot de verduistering van Thatcher van de werkelijke omvang van de Britse verliezen is de voortdurende houding van oorlogszucht naar Argentinië. Er wordt gezegd dat er een aanzienlijke Britse militaire aanwezigheid in de Zuid-Atlantische Oceaan zal worden gehandhaafd. Dit biedt een op maat gemaakt excuus voor het feit dat veel Britse schepen, zeilers en soldaten niet snel thuis zullen komen. Het feit dat sommigen van hen nooit meer naar huis zullen terugkeren, kan verborgen worden, en de getroffen families geïnformeerd stukje bij beetje, een paar tegelijk. Op die manier wil de regering van Thatcher de situatie voor de gek houden.

Een ander ingrediënt in het Thatcher-verdekkingsplan is het op zee reparatieschip, Stena Inspector. Het werd gekocht van Amerikaanse belangen in mei en wordt nu gerenoveerd bij de Savannah Shipyard Company in Georgia. Binnenkort zal het naar de Zuid-Atlantische Oceaan gaan om veel Britse schepen op te lappen die beschadigd waren in de Falklandoorlog. Als ze terugkeren naar Engeland, is de schade die de Royal Navy heeft geleden letterlijk bedekt.

De uiteindelijke uitkomst van de Falklands-oorlog was een tegenslag voor het Rockefeller-kartel en hun beperkte partners, de nieuwe heersers van Rusland. De Rockefeller-Sovjet ploeg won Ronde 1 van de Zuid-Atlantische gevecht, dat was de geheime oorlog in april. Ik gaf de details in audiobrief nr. 74; maar ronde nummer 2, de strijd om de Falklands zelf, bleek anders. Ondanks de schade aan de Royal Navy, waren het het Rockefeller kartel en de Russen die te ver waren gegaan in de Falklands strijd.

Het was bekend dat het doel van de gezamenlijke Rockefeller-Russische actie op het zuidelijk halfrond was om de Bolsjewistische nucleaire oorlogsplannen te verstoren. Dus de bolsjewieken reageerden door bewust militair te overreageren. De hele Royal Navy werd naar de Zuid-Atlantische Oceaan gestuurd. Er is een situatie ontstaan waarin een Britse herovering van de Falklands niet kon worden tegengehouden zonder zelf een nucleaire oorlog te beginnen. Tenslotte werd een totaal onorthodoxe landingstactiek gebruikt om Britse troepen aan land te krijgen, zoals ik vorige maand heb uiteengezet. Het eindresultaat was dat de

Rockefeller-Russische belofte aan de Argentijnse junta onmogelijk te vervullen was, althans voor nu.

De bolsjewieken hopen dat de onrust die nu in de Argentijnse regering heerst, de snelle beweging van Argentinië naar Rusland zal stoppen. Argentinië was in het verleden altijd sterk anti-Sovjet, maar onder de nieuwe heersers van Rusland is er een grote en groeiende handelsbetrekkingen ontstaan tussen Rusland en Argentinië. De meeste van Argentinië's enorme export van vlees en graan gaat nu naar Rusland, en vorige maand begonnen de betrekkingen tussen Argentinië en Cuba plotseling op te warmen. De bolsjewieken hier willen dit alles omkeren en uiteindelijk Argentinië's voedsel weigeren aan Rusland. Of dat zal gebeuren, valt nog te bezien.

Als de Eerste Kernoorlog niet eerst uitbarst, zullen er waarschijnlijk veel verrassingen zijn onderweg in Argentinië en Latijns-Amerika; maar zoals ik al zei, de laatste oorlog die de bolsjewieken gepland hebben, is al aan de gang. Dit is de opeenvolging van oorlogen met brushfire en regionale crises die direct tot de Eerste Kernoorlog moeten leiden. Deze geplande eindreeks van crises begon deze maand op 5 juni. Op die dag begonnen Israëlische tanks over de grens te trekken naar een zogenaamde christelijke enclave in Zuid-Libanon. De volgende dag leerde de wereld dat Israël een totale invasie van Libanon lanceerde.

Meer dan een jaar geleden maakte ik in audiobrief nr. 63 de gezamenlijke strategie van de bolsjewieken en zionisten bekend om de weg te effenen voor een nucleaire oorlog. Het was een complex vijfsporenplan dat na de opbouw van de Eerste Wereldoorlog werd opgebouwd met zijn proliferatie van vooroorlogse crises. Ik citeer nu van audiobrief nr. 63:

"Alle vijf sporen in het Bolsjewistische oorlogspad komen rond medio 1982 samen. Tegen die tijd verwachten ze Amerika op oorlogsbasis te hebben. Alle vier Space Shuttle Missions zijn gepland om dan voltooid te zijn. De aanvalswapens die nu in de werken zullen klaar zijn, en tegen die tijd zal de wereld een kaldron van crises zijn die gemaakt zijn om een nucleaire oorlog plotseling en zonder waarschuwing te ontketenen. Net zoals crises in de Balkan de eerste wereldoorlog hebben veroorzaakt, zal een wereld in crisis leiden tot nucleaire oorlog één."

Midden 1982 is nu aangekomen, mijn vrienden, en de bolsjewistische manoeuvre om de wereld in oorlog te slepen is precies op schema. Deze maand publiceerde de Washington Post een groot artikel getiteld: "A World Suddenly Assaulted By Gunfire." Het begint, citaat:

"Door de telling van Buitenlandse Zaken, waren er drie grote en acht mindere oorlogen aan de gang vorige week in een wereld die plotseling lijkt te zijn verscheurd door gloeiende gevechten."

Ja, mijn vrienden, het is plotseling, maar het is niet toevallig. De bolsjewieken hier zijn verantwoordelijk voor de branden die wereldwijd branden. Hun plannen die meer dan een jaar geleden zijn opgesteld, zijn nu vruchten afwerpen. Zoals ik in het verleden heb uiteengezet, zijn de bolsjewieken die nu in Amerika hun hoofdkwartier hebben, nauw verbonden met de militante zionisten in Israël. Deze situatie is evenveel een mysterie voor het volk van Israël als voor het volk van Amerika. In beide landen wordt de gemiddelde burger ongerust. In Israël, net als in Amerika, is de huidige regering vastbesloten om het niveau van spanning, geweld en nucleaire-oorlogsgevaar bewust te verhogen. In beide landen worden steeds meer mensen bang voor het groeiende gevaar, zonder zich te realiseren dat het allemaal opzettelijk is.

De regering die nu Israël regeert, kwam in april 1977 aan de macht in een plotselinge verbazingwekkende verandering. De vorige premier Rabin nam abrupt ontslag. Zoals altijd in deze situaties werd een geschikt excuus gevonden voor publieke consumptie. In Rabin's geval

werd een miniscandal over onbeduidende financiële zaken verzonnen om zijn vertrek te verklaren; maar de echte reden was wat ik die maand in audiobrief nr. 23 meldde. Rabin had geheime plannen voor een grote oorlog in het Midden-Oosten geleerd en wilde er geen deel van uitmaken.

Rabin werd vervangen door een man met een heel andere houding. De nieuwe premier was een man die velen bang maakte maar niet in staat was geweest de controle over de Israëlische regering te grijpen. Hij stond bekend als extremist, die tot in zijn tijd de meest gezochte Israëlische terroristen van de Britten was. Het idee dat hij ooit Israël zou kunnen regeren was voor velen ondenkbaar. Plotseling was de nieuwe heerser van Israël een man genaamd Menachem Begin!

Begin is representatief voor de meest extreme factie van de politieke beweging bekend als "ZIONISM." De zionisten gebruiken religieuze klankende terminologie en Bijbelse woorden om de ware aard van hun doelen, die satanisch zijn, te verhullen.

Politiek zionisme is net zo verschillend van het klassieke jodendom als de nacht van de dag. Net als alle grote religies van de wereld is het klassieke jodendom gebaseerd op de aanbidding van de Almachtige, en dat doet het vanuit zijn eigen specifieke perspectief. Het jodendom benadrukt de gerechtigheid van God; de islam Zijn gerechtigheid en macht; het christendom Zijn liefde; het hindoeïsme Zijn geestelijke essentie; het boeddhisme, de vrede die alleen van God komt. Gerechtigheid is het kenmerk van het ware jodendom, maar het heeft niets te maken met het politieke zionisme, behalve als misleidende slogan.

De Joden die naar het land genaamd Israël zijn gelokt zijn er heen gegaan en geloven in grote mate in de beloften van een Beter leven, maar wat zij hebben gekregen is een regering die per hoofd van de bevolking de meest gewelddadige en oorlogszuchtige op aarde is geworden. "Er is geen vrede, zegt de Heer, voor de goddelozen." En de regering van begin-Israel is net zo slecht als de regering van Reagan hier. Modern Israël is niet langer een bedreigde underdog, zoals het voortdurend doet alsof. In plaats daarvan is Israël na Rusland en de Verenigde Staten militair de derde machtigste natie ter wereld geworden. Met zijn weggelopen militaire macht, steekt de Zionistische regering van Israël de wereld in brand. Het doet dat met de zegen en steun van hun Amerikaanse bolsjewistische bondgenoten!

De pijn die aan het kleine Libanon wordt toegebracht, dat Israël nooit heeft aangedaan, is niet te beschrijven, mijn vrienden. Meer dan 10.000 Libanese burgers zijn afgeslacht door de Israëli's en meer dan 600.000 werden dakloos. Zelfs de gesanctioneerde berichten op Amerikaanse televisie kunnen de wilskracht van de Israëlische invasie niet geheel verbergen. Het ene rapport na het andere toont verwoesting van hele stadsblokken op een schaal die niet meer gezien is sinds de Tweede Wereldoorlog. Aan alle kanten beschrijven de rapporten Israëlische beschietingen en duikbommen van Beiroet, Sidon en andere Libanese steden met één woord..onvertaald.

Mijn vrienden, het klassieke jodendom beschouwt de mens als de kroon op Gods schepping. De mens zou naar Gods beeld gevormd moeten zijn. Zou God, de rechtvaardige God van het Jodendom, hebben gedaan wat Israël in Libanon heeft gedaan? Zijn arrogantie, bestialiteit en genocide naar het beeld van God? Of zijn zij in plaats daarvan naar het beeld van Satan?

Wat de Israëli's nu in Libanon doen, wordt beweerd als vergelding voor provocaties van de Palestijnse Bevrijdingsorganisatie, maar het feit is dat de huidige gebeurtenissen deel uitmaken van het langeafstandsplan om een nucleaire oorlog te voeren. In audiobrief 70 van afgelopen december 1981 heb ik gemeld dat, citaat:

“Het gezamenlijke oorlogsplan van de Amerikaanse bolsjewieken en de zionisten in Israël is nog steeds op schema. Ze schieten op een oorlog in het Midden-Oosten om voor het einde van de zomer 1982 uit te breken.”

Het is nu de zomer van 1982 en de gewenste oorlog in het Midden-Oosten woedt.

In audiobrief nr. 68 meldde ik dat het begin plan was om de PLO te verleiden tot geweld. De Israëlische luchtmacht heeft het afgelopen jaar keer op keer verwoestende luchtaanvallen op Libanon opgezet, waardoor wijdverspreide verwoesting en dood is ontstaan. Het doel van deze herhaalde Israëlische schendingen van het staakt-het-vuren was een zeer zichtbare tegenaanval van de PLO te veroorzaken. Met dat als voorwendsel wilde de regering van Begin haar geplande invasie van Libanon rechtvaardigen. Maar de PLO heeft nooit in natura gereageerd op de Israëlische Goading. Naast enkele kleine invallen en beschietingen werd er niets gedaan dat voldoende dramatisch was voor het beoogde doel. Ondertussen was de tijd bijna op.

De snelle nieuwe oorlogstijd was een vereiste voor de oorlog in het Midden-Oosten om onverwijld te beginnen, dus op 3 juni gaf de regering van het begin haar eigen voorwendsel voor oorlog. Die dag werd de Israëlische ambassadeur in Groot-Brittannië neergeschoten door een moordenaar die door Israëls eigen Inlichtingendienst, de MOSSAD, werd ingehuurd! De regering van het begin bewees onmiddellijk woedend te zijn, zeggend dat dit de laatste druppel was. Twee dagen later vielen de Israëlische troepen, die al waren massaal langs de Libanese grens, binnen.

De ongebreidelde wreedheid van de Israëlische aanval heeft de wereld geschokt. In feite heeft het volk dat zich Israël noemt de Palestijnen veranderd in de nieuwe Joden van de wereld. Ze hebben geen thuis, ze zijn verspreid. Samen met de onschuldige slachtoffers van hun gastland Libanon zijn zij het slachtoffer van genocide.. een militaire holocaust zonder gerechtigheid of genade.

De protesten en veroordeling van het Israëlische gedrag in Libanon nemen wereldwijd toe. Nergens is de zorg groter dan binnen de Joodse gemeenschap zelf. In Israël wordt het volksgevoel tegen de regering van begin tot wijdverbreide demonstraties uitgebarsten; en elders in de wereld spreken veel Joden zich ook uit tegen de door Israël toegebrachte holocaust.

Maar door alles heen, mijn vrienden, de Reagan-Begin as van de Amerikaanse bolsjewieken en de militante Israëlische zionisten blijven soepel functioneren. In zijn toespraak van de Verenigde Naties van 17 juni veroordeelde de entiteit President Reagan (quote) “gewapende agressie.” En aan de nieuwe Russische belofte niet de eerste te zijn om kernwapens te gebruiken in oorlog, eiste Reagan, citaat: “deden, niet woorden.”

Maar als het om Israël gaat, worden die criteria nooit toegepast. De regering van begin gaat akkoord met het ene staakt-het-vuren na het andere, maar breekt in “deden” elke wapenstilstand wanneer ze klaar is; en Israëlische gewapende agressie heeft bijna 20% van de bevolking van Libanon dakloos achtergelaten. De hele wereld is geschokt en woedend, maar dit alles heeft niet eens een klap op de pols veroorzaakt voor Israël vanuit Washington.

Mijn vrienden, de Satanische Beginregering is nu in haar zesde jaar in Israël. Deze maand, juni, is de zesde maand van het jaar. Op de vijfde dag van de maand begon de Israëlische invasie van Libanon, en daarmee gruwelen van militaire verwoesting.

Het doet me denken aan de visioenen van de profeet Ezechiël, hoofdstuk 8. De profeet zegt in het eerste vers dat hij visioenen kreeg in het zesde jaar, in de zesde maand, op de vijfde dag van die maand. Hij werd in het heilige land betoond met gruwelen van mensen die hoogmoedig zeiden: “De Heer ziet ons niet.”

Het hoofdstuk eindigt met de woorden:

Toen zeide Hij tot mij: Hebt gij dit gezien, mensenkind? Is het een licht ding aan het huis van Juda, dat zij doen de gruwelen, die zij hier doen? Want zij hebben het land met geweld vervuld, en zij zijn wedergekeerd, om Mij tot toorn te verwekken; En ziet, zij leggen den tak aan hun neus; daarom zal Ik ook in grimmigheid handelen; Mijn oog zal niet sparen, en Ik zal niet bedroefd zijn; en al roepen zij met grote stem, nochtans zal Ik ze niet horen.'

Onderwerp 3 tje Eerder deze maand op 18 juni was er een fascinerende aankondiging van NASA. Twee Amerikaanse ruimteschepen, de meest verre door de mens gemaakte objecten in het universum, staan op de rand van een grote nieuwe ontdekking. Deze twee ruimtesondes racen al tien jaar respectievelijk negen jaar door de ruimte. Na al die tijd naderen ze nu de rand van ons zonnestelsel, wiens uitgestrektheid bijna ongrijpbaar is; en terwijl ze dat doen, bereiden ze zich voor om een groot mysterieus object in de lucht te observeren.

Het mysterieuze object, wat het ook is, wordt verondersteld miljarden kilometers verder te liggen dan de buitenste planeet Pluto. Het is zo ver weg dat het nooit waargenomen is door astronomen hier op Aarde, maar velen zijn er zeker van dat er iets is. Iets, wat het ook is, blijft de kriss-kruisende banen van kleine Pluto en reusachtige Neptunus verstoren. Het effect dringt zelfs binnen in de monsterplaneet Uranus. Dus niemand weet wat het is of waar het is.. het kan een tiende planeet, het kan een donkere ster verder weg. Het kan zelfs zijn dat het meest chillen van alle hemellichamen, een zwart gat, met zwaartekracht zo sterk licht zelf niet kan ontsnappen. Niemand heeft het gezien, dus niemand weet het.

Maar nu, na tien jaar ruimtereizen, staan twee Amerikaanse diepte-ruimte sondes op het punt om ons de antwoorden te geven. De sondes zijn Pioneer 10 en Pioneer 11, die in 1972 respectievelijk 1973 werden gelanceerd. Het is een ruimtevaartuig met nucleaire energie dat voor altijd uit ons zonnestelsel en kust door de leegte van de interstellaire ruimte moet ontsnappen. Wanneer ze rond 1990 de buitenste grens van ons zonnestelsel overschrijden, wordt verwacht dat ze gegevens terugsturen over wat ze vinden. Het zou de eerste smaak van interstellaire ruimte van de mensheid moeten zijn, dat wil zeggen als er nog iemand luistert.

Twee maanden geleden op 12 april 1982 wijdde het tijdschrift Aviation Week en Space Technology zijn redactionele ruimte aan een verklaring van Dr. James A. Van Allen. Dr. Van Allen is de ruimtewetenschapper die de stralingsgordels rond de aarde ontdekte die nu zijn naam dragen 24 jaar geleden. Zijn artikel heet "Pioneer's Unfunded Reach For The Stars." Hij gaf een verbazingwekkende lijst van belangrijke nieuwe ontdekkingen die de Pioneer sondes de afgelopen tien jaar hebben gedaan, en hij sprak een oproep uit om het programma te redden van de dreigende vernietiging.

Dr. Van Allen's artikel begint met de trieste woorden, citaat:

"Een van de meest ongelooflijke kenmerken van het fiscale 1983 programma van de National Aeronautics and Space Administration is een vroegtijdige beëindiging van de deep-space missies van Pioneer 10 en Pioneer 11. De jaarlijkse besparing is $ 3.000.000 of 4/10.000ste van het budget van het agentschap."

Vrienden, de zogenaamde Reagan regering beslissing om het halfvoltooide Pioneer Programma te annuleren is ongelooflijk, maar het is in karakter met de hele benadering van deze regering van ruimte en wetenschap in het algemeen. Alles wat de bolsjewieken hier zal helpen om oorlog te voeren, wordt gefinancierd, ongeacht hoeveel het kost; maar alles wat alleen maar bijdraagt aan de vreedzame constructieve kennis van de mensheid wordt geguillotineerd, hoe weinig het ook kost.

Ik heb anderhalf jaar regelmatig verslag gedaan over deze ontwikkeling. Amerika's ruimteprogramma is systematisch weggewurgd om bijna niets anders te laten dan de ruimteshuttle. De Space Shuttle is gespaard vanwege het cruciale belang voor militaire doeleinden. Het afgelopen jaar is militaire controle over het Shuttle-programma steeds meer flagrant geworden. De Bolsjewistische oorlogsplanners die nu het Amerikaanse leger controleren, zullen geen inmenging in hun nucleaire oorlogsplannen veroorzaken.

De overste militaire overname van het Shuttle-programma begon iets meer dan een jaar geleden in mei 1981 na de verborgen ramp van de eerste shuttlevlucht. De burgerdirecteur van het Shuttle Program, John Yardley, werd gesust. Enkele maanden later, in oktober 1981, werd hij officieel vervangen door een Air Force General, James Abrahamson. Sindsdien hebben de bolsjewistische krijgsheren hun controle over de shuttle en NASA zelf uitgebreid en geconsolideerd. Reorganisatie is de orde van de dag geworden bij NASA met militaire controle die bij elke verandering absoluuter wordt.

In zijn oorspronkelijke concept zou de Space Shuttle een stap in de ruimte zijn voor zowel civiele als militaire doeleinden. Het zou een systeem zijn dat door de jaren heen zou blijven groeien en verbeterd zou worden door verdere ontwikkeling. Maar dat idee is nu uit het raam gestapt, dankzij de totale overname van het Shuttle Programma door Bolsjewistische militaire managers. Zelfs de shuttle is voor hen slechts een korte termijn stap voor stap. Zij zijn van plan om de nucleaire oorlog te ontketenen voordat verdere ontwikkeling van de shuttle vruchten kon afwerpen; en dus, onder Bolsjewistische militaire controle, keert NASA zich nu af op de traditionele missie van het bevorderen van de technologie van de ruimtevaart. De hele NASA-concentratie verschuift naar het gebruik van de Space Shuttle "as is" voor de korte tijd die nog voor de oorlog.

Het meest verbluffende resultaat van deze radicale beleidsverandering binnen NASA werd in april ongeveer twee maanden geleden aangekondigd. Het gaat om een man wiens naam praktisch een synoniem is voor Amerika's bemande ruimteprogramma. Deze man heeft belangrijke rol gespeeld in de planning en engineering van elk Amerikaans bemand ruimteprogramma. Hij was lid van het originele Project Mercury team. Hij was nauw betrokken bij het vervolgproject Gemini en een centrale figuur in het project Apollo maanprogramma. Hij regisseerde het ontwerp en de implementatie van het Mission Control Center in Houston, en de afgelopen 10 jaar is hij directeur van het Johnson Space Center.

Als je Amerika's bemande ruimteprogramma hebt gevolgd... dan ken je waarschijnlijk net zo goed zijn naam als ik. Ik heb het over Dr Christopher Kraft. De bolsjewistische krijgsheren hier hebben besloten dat NASA's dagen van technologische ontwikkeling nu aan het einde zijn, dus op een dag in april jongstleden werd Dr. Christopher Kraft verteld dat zijn diensten niet langer nodig zijn, en hij werd ontslagen!

Zoals ik al zei, mijn vrienden, Space Shuttle Mission nummer 4 is onderweg. Dit is de laatste van de vier eerste militaire missies ter voorbereiding op nucleaire oorlog één. Elk van deze eerste vier missies heeft betrekking gehad op twee shuttles, niet slechts één, zoals ik voor het eerst gemeld in audio brieven nrs. 62 en 63. Elke keer als de shuttle vanuit Florida afgaat, volgt een pad naar de ruimte dat anders is dan degene die publiekelijk wordt beweerd. Als gevolg daarvan kan het niet terugkeren naar de Aarde op het moment en de plaats waar het verondersteld wordt, daarom keert de tweemansbemanning van elke vlucht terug naar de Aarde in een kleine Tweelingen-achtige ruimtecapsule. Dan stappen ze op een andere shuttle en raket in zicht van een afstand tot land op de geadverteerde tijd en plaats. Ik heb alle details in het verleden gegeven, dus ik zal ze nu niet herhalen.

In de eerste drie ruimteshuttlelanceringen vond de lancering plaats in het noordoosten. Elke keer was dit het begin van een lange bochtige lancering naar het noorden naar een bijna-polaire baan om Rusland over te steken, maar deze keer ging de shuttle in een andere richting. Het vertrok vanuit Cape Canaveral naar het oosten in een zogenaamde “minimale hellingsbaan.” Deze keer ging het niet naar de Noordpool maar naar de evenaar. De reden hiervoor heeft te maken met de geheime Pentagon lading. Het is een speciaal sensorsysteem ontworpen om de eerste fase van de geplande Amerikaanse nucleaire aanval op Rusland te bevestigen! Zoals ik vorige maand heb gemeld, citaat:

“Om zijn werk te doen, moet de infraroodsensor van de luchtmacht in een geostationaire baan worden geplaatst. Die baan is meer dan 22000 mijl hoog boven de evenaar.”

In de televisie-dekking van de lancering drie dagen geleden, werd de nieuwe vliegbaan kort genoemd, maar niet uitgelegd. Bijvoorbeeld, de trans-Atlantische abortus site dit keer was Dakar, Senegal, dicht bij de evenaar. Dit is een verandering van de eerste drie vluchten waarin de trans-Atlantische abortuslocatie Rota, Spanje, veel verder naar het noorden was. De shuttle zelf kan niet hoog genoeg gaan om de luchtmacht sensor in zijn laatste baan te zetten. In plaats daarvan zit de sensor boven een raket die in het laadruim wordt vervoerd.

Om technische redenen moest de raket in de shuttle worden geladen terwijl hij verticaal stond, niet horizontaal geparkeerd. Daarom was de shuttle voor het eerst geladen voor deze vlucht nadat hij klaar was op het lanceerplatform. NASA woordvoerders gaven publiekelijk toe dat dit gedaan was, maar zoals altijd vertellen ze je nooit de reden.

Vorige maand meldde ik dat een lancering van Space Shuttle nummer 4 op schema zou wijzen op de plannen voor de Pentagon nucleaire oorlog. Zondagmorgen, 27 juni, werd Space Shuttle nummer 4 de eerste shuttle die op tijd opstijgde. Geen moment vertraging was toegestaan, hoewel een plotselinge gewelddadige hagelbui de vorige dag meer dan 400 kritische warmte tegels had verpest.

Tot nu toe gaat deze shuttlevlucht blijkbaar door zoals gepland. Dat betekent, mijn vrienden, dat de deadline voor de Eerste Wereldoorlog in september nog steeds van kracht is.

Last Minute-overzicht

Nu is het tijd voor mijn Last Minute Samenvatting. In deze audiobrief ben ik gedwongen om de drager van slecht nieuws te zijn. De anti-nucleaire-oorlogsgreep van generaal Alexander Haig is ingestort. Meer verrassingen zijn mogelijk, maar de tijd is nu erg kort.

De geplande laatste oorlog is nu begonnen in het Midden-Oosten door de handen van Israël; en Space Shuttle Mission nummer 4, de laatste die nodig is voor een nucleaire oorlog, is nu in uitvoering.

Mijn vrienden, het gevaar van een nucleaire oorlog is nu het grootste dat het ooit geweest is sinds de zomer van 1976. Ik kan u niet met zekerheid zeggen of de oorlog in september zal uitbreken, omdat deze oorlogsplannen de plannen van de mensen zijn en ze niet onfeilbaar zijn. Wat ik u zeker kan vertellen is dat deze dagen in het verschiet liggen.

Het Rockefeller kartel heeft blijkbaar gefaald in zijn plan om de bolsjewieken hier te stoppen. Dan blijft de strijdarena over aan de bolsjewieken hier versus de heersers van Rusland. Nog twee dodelijke vijanden zijn onmogelijk voor te stellen, mijn vrienden. De bolsjewieken hier racen om zich te positioneren voor een volledige aanval op Rusland. Het Kremlin heeft preventieve maatregelen genomen om die aanval te voorkomen. De resultaten kunnen de wereld wel eens van streek maken!

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 77

28 juli 1982

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 28 juli 1982, en dit is mijn audiobrief nr. 77.

Begin deze maand, op 6 juli, was er een ongewoon nieuwsbericht uit Rusland. Die dag was er een Aeroflot Jet Transport neergestort op de luchthaven van Moskou. Het was een spectaculaire vlammende crash die alle 90 personen aan boord doodde. Wat ongewoon was aan dit nieuwsbericht was dat het zo snel openbaar werd gemaakt. Meestal vliegtuig crashes in Rusland worden meer rustig aangekondigd en vaak na een vertraging van uren of zelfs dagen.. maar niet deze keer. De vlucht van Aeroflot die op 6 juli neerstortte was een internationale vlucht naar Afrika. Sommigen van de passagiers waren studenten die terugkeerden naar hun huizen in Sierra Leone en Senegal. Onder deze omstandigheden hadden de Russische autoriteiten geen andere keuze dan het nieuws onverwijld te publiceren. Binnen enkele uren werd het opgenomen in nieuwsberichten over de hele wereld.

Binnen enkele uren na de Moskou tragedie ontdekten onderzoekers ter plaatse dat dit geen gewone vliegtuigcrash was. Te midden van het verdraaide, rookwrak van wat het vliegtuig van Aeroflot was, werd overtuigend bewijs van sabotage gevonden. Een rapport over de sabotage werd naar het KGB hoofdkwartier op het Dzerzhinskyplein in Moskou geflitst. Daar werd het rapport gericht aan een speciale task group die werd belast met de toenemende interne ontwrichting van de Sovjet-Unie.

Er is een toenemende campagne om interne onrust in Rusland te veroorzaken, gecreëerd door bolsjewistische agenten daar. Tot nu toe is er weinig nieuws hierover in het Westen, maar het is een echt en verdiepend probleem. Binnen 36 uur kon de speciale KGB-groep bevestigen wat er vermoed werd. De sabotage van de Aeroflot-jet was uitgevoerd door een van de Bolsjewistische groepen die in het Moskougebied onder toezicht stonden. Deze groepen, net als anderen in heel Rusland, worden gefinancierd en geleid door de bolsjewieken hier..Nu met hoofdkantoor in de Verenigde Staten.

De KGB heeft het Kremlin in kennis gesteld van de resultaten van haar onderzoek naar de Aeroflot-sabotage, begin juli 8, slechts twee dagen na de crash. De verdachten van de sabotage waren gearresteerd, maar de vraag bleef: hoe kan men een boodschap sturen aan de bolsjewieken in de Verenigde Staten om te stoppen met soortgelijke daden? Het heeft geen zin om met de huidige heersers van Amerika te praten. Er was een soort actie nodig, en snel. Om verschillende redenen werden verschillende mogelijkheden besproken en afgewezen. De verlossing van de Aeroflot crash moest worden ontworpen om een duidelijke boodschap over te brengen aan de Amerikaanse bolsjewieken in termen die ze begrijpen. Het bericht dat het Kremlin wilde sturen was:

We weten wat je met ons vliegtuig hebt gedaan. We hebben de middelen om jullie te vernietigen en de wil om het te gebruiken indien nodig.

Om de boodschap effectief te maken, was tijd van essentieel belang, en dus werd een “doel van de kans” bevel gezamenlijk gegeven aan de KGB en het Russische Ruimte Commando. De KGB moest binnen 24 uur een Amerikaanse luchtvaartmaatschappij voor vernietiging kiezen. Het criterium voor de selectie was een passagierslijst die zo vergelijkbaar mogelijk was met die van het gesaboteerde vliegtuig van Aeroflot. Het vliegtuig van Aeroflot had veel buitenlandse passagiers vervoerd en in totaal 90 personen aan boord geweest, dus werd de KGB bevolen om een commerciële luchtvaartmaatschappij in de Verenigde Staten te

selecteren met soortgelijke kenmerken; dat wil zeggen dat er ten minste 90 personen aan boord moeten zijn en een ongewoon hoog percentage buitenlandse passagiers. Het Russische Ruimte Commando zou dan de verantwoordelijkheid hebben om de luchtschip te vernietigen bij de start, net als het vliegtuig van Aeroflot.

De KGB-agenten hier in de Verenigde Staten hadden weinig moeite om niet één, maar meerdere kandidaat-vluchten te selecteren. Dankzij het Amerikaanse gecross-connecteerde geautomatiseerde Air Line Reservation System was de taak relatief eenvoudig. Het Russische Ruimte Commando was toen vrij om te kiezen welke vlucht het meest geschikt was om aan te vallen. Net als in het verleden werd besloten om de aanval te monteren met slecht weer als operationele dekmantel.

Op de middag van 9 juli waren er in de zomer regenbuien die zich in patches door het zuidoosten van Louisiana bewogen. Het waren de onweersbuien die zich opstapelden in de hitte en vochtigheid van de brandende zomermiddagen. Het was een weer-weer-off-weer regenbui, lokaal zwaar soms dan verslappend tot een paar sprinkles. Op New Orleans International Airport bleef het zoals gewoonlijk op die regenachtige middag. Weersomstandigheden zoals deze waren een bekende gebeurtenis, en de luchthaven was uitgerust om ze nauwlettend te volgen. Om ongeveer 16:00 uur ontdekten de luchthavensensoren een toestand van ongeorganiseerde luchtbeweging, “windschaar” genoemd. Er werden waarschuwingen uitgezonden naar vliegtuigen in het gebied zodat ze er rekening mee konden houden. Ondertussen zijn de vluchtoperaties voortgezet zonder vertraging. Regen of geen regen het weer was nog steeds veel Beter dan de minimums nodig voor de vlucht.

Toen de windschering waarschuwing werd uitgezonden naar piloten, een aantal vliegtuigen bereidden zich voor om te opstijgen. Een daarvan was een Pan American 727, vlucht 759 op weg naar Las Vegas. De piloot hoorde de wind-schering waarschuwing en besloot passende actie te ondernemen om te waken tegen het. Hoe sneller een vliegtuig beweegt hoe minder kwetsbaar het is om te scheren; dus toen Pan American Flight 759 op de startbaan afliep, hield de piloot de neus langer dan normaal vast. Door een paar extra momenten te wachten, liet hij de 727 extra snelheid oppakken als een marge van veiligheid. Toen tilde hij de neus op en sprong het vliegtuig van de startbaan en begon te klimmen. Andere vliegtuigen, waarvan sommige kleiner en kwetsbaarder voor windschering dan een 727, vertrokken voor en na Pan Am vlucht 759. Ze deden dat allemaal zonder ongeluk, maar vlucht 759 was voorbestemd om minder geluk te hebben. Dit was de derde dag nadat de gesaboteerde Aeroflot jet in Moskou was neergestort. Pan American Flight 759 had de vereiste lading van meer dan 90 personen; hij voldeed ook aan het criterium van een ongewoon groot aantal buitenlandse passagiers, meer dan 20%; en hoewel vlucht 759 een binnenlandse vlucht was, het vliegtuig zelf behoorde tot de internationale vlucht luchtvaartlijn van Amerika, Pan American.

De parallellen met de gesaboteerde Aeroflot vlucht werden meer dan voldoende geacht; en zo als de Pan Am jet omhoog gedraaid van de startbaan, een Russische kosmosfe wachtte, zwevend in de wolken over de luchthaven. Een moment nadat de jet de startbaan verliet, werd het geraakt door wat getuigen beschreven als een (quote) “bolt van bliksem.” Wat ze zagen, mijn vrienden, was een chirurgische explosie van een geladen deeltjesbeamwapen. Het werd afgevuurd op het vliegtuig door de Russische kosmos die zich verbergt in de wolken boven. Het is niet verwonderlijk dat de getuigen dit voor een bliksemschicht zagen. Wanneer geladen deeltjesbundel wapens worden besproken in het openbaar, ze worden meestal beschreven als het produceren van een soort van door de mens gemaakte bliksemschicht; maar een geladen deeltjesbundel ziet er alleen uit als een bliksemschicht. Wat het doet is veel destructiever dan bliksem.

De straalstraal was zeer precies gericht op de luchtinlaat gemonteerd in de staart van de 727. De ontploffing brak oververhitte lucht en puin in de middenmotor, waardoor het verpestte. De franjes van de ontploffing beschadigden ook en bemoeiden zich met de andere twee motoren die in de buurt gemonteerd zijn.

Toen de jet uitviel, zagen getuigen dat het stopte met klimmen en door de lucht modderde. Op minder dan een halve mijl van het einde van de startbaan... sloeg het vliegtuig een boom af toen het afdaalde naar een drukke woonwijk. De verdoemde jetliner liep recht over een vrouw die later verslaggevers vertelde, “Het spuugde en plopte alsof het de motor niet aan kon.” Even later stortte de stervende jetliner in, karrenwielde en explodeerde door vier blokken van Kenner, Louisiana. Verdwaalde bewoners die door de crash waren gemist keken over de straat in afschuwelijk ongeloof. Waar vlak voor de buren hun huizen hadden gezeten, was er nu een vuurstorm. Een muur van boze vlammen torende 20 verdiepingen in de lucht. Alle 145 mensen aan boord van het vliegtuig waren omgekomen samen met nog acht op de grond.

Mijn vrienden, de Aeroflot crash in Moskou en de Pan Am crash drie dagen later in New Orleans waren niet alleen tragische ongelukken. De slachtoffers van die tragedies waren slachtoffers in de geheime oorlog tussen de Verenigde Staten en Rusland. Zonder een wonder, is er een oorlog aan de horizon; en als het komt, zal het plotseling komen, net zoals de vernietiging plotseling kwam naar een voorstad van New Orleans eerder deze maand.

De afgelopen dagen zijn topleiders van zowel de Verenigde Staten als Rusland openlijk over oorlog gaan spreken. Beide partijen zeggen nu dat de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie al in oorlog zijn, wat waar is; maar de geheime oorlog die al jaren gaande is, is slechts een bleke schaduw van de komende dingen.

Mijn drie speciale onderwerpen voor deze audiobrief zijn:

Onderwerp 1.. Het groeiende momentum naar nucleaire oorlog één Onderwerp 2.. Amerika’s binnenlandse verschuiving op een oorlog voettekst onderwerp 3.. De opkomende pitch van Russische anti-oorlog waarschuwingen

Onderwerp 1.

Economische/NAVO-top

Begin vorige maand van 4 juni tot 6 juni vond de achtste economische top plaats tussen de Verenigde Staten en zes andere toonaangevende industrielanden. De top werd georganiseerd door Frankrijk met de gebruikelijke pracht en ceremonie. De Top zou een geestenvergadering mogelijk moeten maken die zou leiden tot een meer uniforme aanpak van de economische problemen van de wereld, maar de entiteit die bekend staat als president Reagan ging daar met verschillende doelen in gedachten. De door bolsjewistische domineerde regering van Reagan is bezig met gedachten over oorlog en intriges..niet met het bouwen van een betere wereld.

Door dit radicale verschil in standpunt was Reagan van begin tot eind uit de pas gelopen met de andere leiders op de top. Het werd gesymboliseerd in het begin toen alle leiders naar het paleis in Versailles werden gevlogen in de blauw-wit Franse helikopters.. alles, dat wil zeggen, behalve president Reagan. Hij weigerde in een Franse helikopter te rijden, maar kwam in plaats daarvan in zijn eigen marinierkorps helikopter. “Een kwestie van veiligheid,” zei iemand. De Reagan obsessie voor beveiliging in Versailles ging over paranoia. Hij nam bijvoorbeeld zijn eigen drinkwatervoorraad mee naar Frankrijk aan boord van Air Force 1. Waarom? Omdat hij gewoon niet vertrouwde Frans water, zelfs de vele soorten wereldberoemde Franse flessen water. “Alleen een kwestie van veiligheid,” zei iemand.

De Fransen waren beledigd toen ze hoorden over Reagans boycot van Frans water, maar wat hen echt beledigde was de manier waarop hij zich gedroeg tegenover de prachtige Franse keuken in het Paleis van Versailles. Terwijl alle andere wereldleiders zich ontspannen en vermaakten, deed Reagan alsof iemand hem wilde pakken. Reagan heeft twee leden van de Geheime Dienst die als “voedselproevers” worden aangewezen, zoals die voor de koninklijke van vroeger. Hij eet niets tot zij het eerst hebben geproefd. Als de proevers niet sterven, concludeert hij dat het voedsel niet vergiftigd is en het opeet. Toen de Reagan voedselproevers de keukens van het Versailles Palace binnenvielen, werden de chefs vertroeteld. De Fransen vragen stellen is de glorie van de Franse Republiek te vernederen. Een verontwaardigde chef zei tegen de journalisten: “Onze eigen president heeft geen voedselproevers, hij vertrouwt Frans eten.”

Als de in Versailles getoonde Reagan paranoia zich beperkt had tot voedsel en drank, dan had het misschien als onbelangrijk kunnen worden afgeschud, maar het feit is dat tijdens de gesprekken zelf de Verenigde Staten nog meer buiten de boekjes waren gegaan. Onze handelspartners zeiden: “Laten we een manier bedenken om hoge rentetarieven te verlagen die onze economieën doden.” Het zogenaamde Reagan team antwoordde: “Laten we handelskrediet aan Rusland afsnijden om de Russische economie te doden.” De Europeanen zeiden: "We zijn kwetsbaar voor economische catastrofe door onze bijna totale afhankelijkheid van Midden-Oosten en Perzische Golf olie. Een oorlog in de regio kan ons vannacht verlammen. We moeten onszelf beschermen door een tweede energiebron te verkrijgen. Daarom moeten we helpen de Siberische leiding te bouwen om ons aardgas uit Rusland te brengen."

Maar het Reagan team antwoordde:

“Als je de pijplijn bouwt, zal Rusland er ook voordeel bij hebben, dus bouw het niet.”

Toen de conferentie uitbrak, waren er berichten in de pers dat de Verenigde Staten de andere landen daar boos hadden gemaakt. In plaats van onze eigen problemen op te lossen, wilde de regering van Reagan alleen maar problemen voor Rusland maken.

Na de economische top begin vorige maand, de Reagan entourage voortgezet een uitgebreide reis door Europa. Op 9 en 10 juni vond in Bonn, West-Duitsland, een top van NAVO-leiders plaats. In de laatste gesloten zitting van de top gaf de entiteit Reagan een zo oorlogszuchtig korte verklaring dat het iedereen tot zwijgen bracht.

De Europese diplomaten maken zich zo zorgen over wat Reagan zei dat begin deze maand sommigen van hen de pers erover begonnen te vertellen. De gecontroleerde grote media hier in Amerika hebben zorgvuldig vermeden dit onheilspellende verhaal te benadrukken. Maar iets meer dan twee weken geleden, op 11 juli, werd er een gesynchroniseerd artikel over gepubliceerd door Newsday. Het artikel begint, en ik citeer:

"President Reagan heeft tijdens de NAVO-top versteld gestaan van bondgenoten door hen te vertellen dat de Sovjet-Unie voor hem in oorlog is met de Verenigde Staten, aldus de Europese ambtenaren vorige week. De verklaring, die de president heeft afgelegd, vat zijn standpunten samen over de tweedaagse bijeenkomst in Bonn, zo verraste de andere staatshoofden dat ze stil bleven en de secretaris-generaal van de NAVO Joseph Luns heeft de zitting onmiddellijk onderbroken volgens deze ambtenaren die een maand geleden aanwezig waren op de top."

Verdieping/vermenigvuldiging van Crises

Mijn vrienden, ik heb al een aantal jaren verslag gedaan van de geheime oorlog die woedt tussen de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie. Tot nu toe is het feit dat er al oorlog gaande is tussen de supermachten nooit door beide partijen toegegeven. Maar dit is een oorlog die niet voor altijd geheim kan blijven. Het momentum bouwt aan op het moment dat het uitbarst in een oorlog, nucleaire oorlog Een; en als dat moment nadert, mijn vrienden, beginnen beide partijen duidelijk over oorlog te spreken. Tijdens de NAVO-vergadering op 10 juni zei de vermeende president Reagan dat de Verenigde Staten en Rusland al in oorlog zijn. Enkele weken later zei een top Russische leider hetzelfde.

Op 13 juli publiceerde Pravda een toespraak van de entiteit Marshal Ustinov, de Sovjet-minister van Defensie. Zoals ik in het verleden heb uitgelegd, heeft alles wat aan Ustinov wordt toegeschreven veel gezag. Ustinov verklaarde dat de Verenigde Staten een handels-, krediet- en technologische oorlog tegen de Sovjet-Unie organiseren. Hij waarschuwde Washington ook dat een citaat:

“pre-emptief eerste slag gebruik van kernwapens kon geen Amerikaanse overwinning verzekeren.”

De waarschuwing van Ustinov weerspiegelt het feit dat de nieuwe leiders van Rusland weten over het Reagan-regeringsplan om binnenkort een nucleaire oorlog te beginnen, en zij bereiden zich voor om de door Bolsjewistische getriggerde Amerikaanse eerste aanval te verslaan als deze wordt uitgevoerd.

Maar de bolsjewieken luisteren niet, vrienden. Zoals ik in het verleden heb uitgelegd, is de bolsjewistische mentaliteit satanisch en schizofreen. Degenen die geobsedeerd zijn door bolsjewistische denken zijn totaal niet in staat om te overtuigen door normale redenering. Ze zien schaduwen, zoals Reagan met zijn waterkannen en voedselproevers in Frankrijk. Ze zijn niet meer in contact met de realiteit zoals jij en ik het weten, dus ze zijn hun plannen voor een nucleaire oorlog aan het uitwerken.

In audiobrief 63 bijna 16 maanden geleden, heb ik het 5-spoorplan van de bolsjewieken hier geschetst om ons naar een nucleaire oorlog te leiden. Zoals ik toen vertelde, waren alle vijf tracks ontworpen om rond medio 1982 samen te komen.. En het gebeurt!

Track 1 van het Amerikaanse Bolsjewistische oorlogsplan riep op tot het oprakelen van zoveel mogelijk interne onrust in Rusland en haar satellieten. Dit is louter bedoeld om de Sovjetautoriteiten uit balans te houden. Het meest dramatische voorbeeld van de campagne die onlangs nog gaande is, was de 6 juli-ongeluk van de gesaboteerde Aeroflot-jet in Moskou.

Track 2 van het oorlogsplan riep op om het Amerikaanse volk voor te bereiden op oorlog. Dat deel van het oorlogsplan is veel verder gegaan dan de meeste mensen beseffen. We zijn geconditioneerd aan het idee dat het klaarmaken voor de nucleaire oorlog de nummer 1 prioriteit is van de zogenaamde Reagan regering.

Een regering die zich voorgeeft om geld te besparen, geeft recordbedragen uit voor militaire projecten. Tegelijkertijd maakt het Federal Emergency Management Agency (FEMA) met kracht de vermeende civiele verdedigingsplannen bekend. Feit is dat noch de nieuwe militaire projecten, noch de voorgestelde nieuwe civiele verdedigingsmaatregelen naar verwachting vruchten zullen afwerpen voor het algemeen welzijn van de bevolking. Die dingen kosten tijd, en de bolsjewieken hier zijn van plan om de Eerste Kernoorlog lang daarvoor uit te breken. Het enige echte doel van deze dingen is om ons te laten denken in termen van oorlog met Rusland.. en om alleen de Amerikaanse bolsjewieken in hun particuliere oorlogsbunkers te beschermen.

Track 3 van het Bolsjewistische plan om zich voor te bereiden op oorlog, betreft ruimte en in het bijzonder het Space Shuttle Program. In audiobrief nr. 63 meldde ik dat een reeks van vier eerste missies gepland waren voor militaire doeleinden. Het verhaal moest aan het publiek worden verteld dat dit testvluchten zouden zijn. Er werden vooraf uitgewerkte voorbereidingen getroffen om de orbitale delen van elke vlucht te vervalsen. Dit werd gedaan door middel van vooraf video-opnames. Ondertussen zouden de werkelijke militaire activiteiten van de shuttle-astronauten niet door het publiek worden gezien. Zoals ik in audiobrief nr. 63 vermeldde, werd in het plan opgeroepen om alle vier deze militaire ruimteshuttle missies tegen medio 1982 af te ronden. Die tijd is nu gekomen, en Space Shuttle nummer 4 is geschiedenis, precies op tijd.

Toen ik vorige maand audiobrief nr. 76 opnam, was de vierde ruimteshuttle missie in uitvoering. Ik kan nu melden dat de belangrijkste missie, die ik vorige maand beschreef, succesvol was. Het geheime Cryogene sensorsysteem van de luchtmacht is nu in een geostationaire baan boven de Indische Oceaan. Het staat daar geparkeerd wachtend om zijn werk te doen over zes weken als het huidige Pentagon schema wordt gehandhaafd. Dat is de taak, mijn vrienden, om het succes van fase 1 van de geplande Amerikaanse nucleaire eerste aanval tegen Rusland te bevestigen.

Ik kan nu melden dat Space Shuttle nummer 4 ook een tweede missie had, die niet succesvol was. Het werd gesteund op deze missie in de hoop extra inlichtingen over Rusland te krijgen.

De lasergewapende robot Spy Satellite die door de derde ruimteshuttle werd gelanceerd, duurde niet lang, mijn vrienden. Het overleefde lang genoeg om de basis nieuwe doelinformatie te geven die de bolsjewieken in het Pentagon wilden, en het pikte ook onverwachte aanvullende informatie op in de buurt van de Russische ruimtebases. Vreemde installaties van een soort worden gebouwd op vele plaatsen in Rusland, maar de Russische Cosmos Interceptors erin geslaagd om de super-spion satelliet te vernietigen voordat het kon worden geherprogrammeerd om een kijkje te nemen op de sites. En dus kreeg Space Shuttle nummer 4 een Biggyback missie.

De bewakingsuitrusting werd in de achterste baai van het bemanningscompartiment gemonteerd om door de ramen in de bovenkant te kijken. De regeling leek erg op wat er in de tweede shuttle van november 1981 werd gedaan.

De shuttle werd in eerste instantie gelanceerd in een minimale hellingsbaan richting de evenaar, zoals ik vorige maand rapporteerde. Dat werd gedaan om de luchtmacht sensor te laten lanceren met zijn raket booster in zijn hoge equatoriale baan. Om de tweede missie uit te voeren, werd voor het eerst een beetje meer capaciteit van de ruimteshuttle gebruikt.

Op aandringen van het leger, werd de shuttle ontworpen met de mogelijkheid om zijn baan vliegtuig te veranderen met een grote hoeveelheid. Space Shuttle nummer 4 was aanvankelijk in een baan die niet verder naar het noorden ging dan Cape Canaveral. Om Rusland te bespioneren, moest je veel verder naar het noorden slingeren. De shuttle heeft dit bereikt door minder dan 24 uur na de lancering zijn baan te veranderen. Vanaf de eerste 28-1/2 graden baan, vuurde de shuttle zijn motoren af om een baan te bereiken die hem boven 40 graden noordwaarts nam. Dat was genoeg om de shuttle over Zuid-Rusland te nemen waar verschillende mysterieuze nieuwe locaties zijn gevestigd.

Op dat moment was de space shuttle omgezet in niets meer dan een reusachtige onhandige spionagesatelliet met lasers voor zelfverdediging.. maar het werkte niet! Zodra de shuttle noordwaarts ging, werd het aangevallen en vernietigd door Russische ruimtewapens, zodat de Bolsjewistische oorlogsplanners hier nog steeds niet weten waar de rush-rush nieuwe Russische installaties over gaan.

Toch beschouwen de bolsjewieken hier de geheime missie van Space Shuttle nummer 4 als een groot succes. Hun kostbare aanvalssensor is nu in een baan, gericht op Rusland.

De laatste akte in Shuttle Mission nummer 4 werd uitgevoerd op schema met grote fanfare op 4 juli. De laatste kopie van de Space Shuttle Columbia kwam landen op de luchtmachtbasis van Edwards... terwijl de president toekeek. Daarna gaf de president een toespraak waarin hij lippendienst verleende aan toekomstige steun voor NASA; maar het feit is, mijn vrienden, dat de bolsjewieken hier geloven dat ze geen behoefte meer hebben aan ruimteonderzoek. Ze geloven dat het geheime militaire shuttleprogramma zijn werk heeft gedaan en dat ze nu klaar zijn voor nucleaire oorlog 1. Ter erkenning van dit feit, voerde de entiteit Reagan een militaire ceremonie uit op de luchtmachtbasis van Edwards nadat de shuttle landde. Generaal James Abrahamson, die de shuttle voor het leger in beslag nam, werd bevorderd tot luitenant-generaal. Abrahamson had helemaal niets te maken met de ontwikkeling van de ruimteshuttle, maar hij heeft het geheime gebruik ervan geleid in de voorbereiding op de oorlog, en daarvoor werd hem in feite verteld, “Goed gedaan.”

Track 4 in het uitgebreide Bolsjewistische plan om ons in de oorlog te leiden, riep op tot de invoering van bepaalde nieuwe offensieve nucleaire wapens. Die taak is nu in wezen volbracht, mijn vrienden. De Minuteman TX mobiele ICBM raketten, die ik voor het eerst onthulde in audiobrief nr. 55, worden nu ingezet; en de Stealth Phantom oorlogsvliegtuigen, die ik beschreef in audiobrief nr. 73, worden nu ingezet rond de grenzen van Rusland.

Track 5 van het plan riep op tot een plotselinge ontluiken van gelijktijdige crises om de vonk voor oorlog te geven. En het gebeurt, mijn vrienden!

De brute Israëlische invasie van Libanon vorige maand heeft zich voortgesleept zonder enige oplossing in zicht. Elke keer als iemand een uitweg uit de crisis suggereert, zegt de regering van Begin: “Geen deal” en bommen Beiroet opnieuw.

En sinds 14 juli vermenigvuldigt de Perzische Golfoorlog tussen Iran en Irak de instabiliteit in de regio. Irans drang naar Irak doet precies wat Israël wil, waardoor de Arabische OPEC-landen in verwarring komen. De Iraanse strijd roept “Op naar Jeruzalem,” maar tot nu toe kon Jeruzalem niet meer tevreden zijn. Dit alles is de weg vrij te maken voor een Israëlische beperkte nucleaire staking om Saoedi-Arabische oliebronnen te vernietigen.. een geheim plan dat ik voor het eerst onthulde bijna zeven (7) jaar geleden en hebben een aantal keren bijgewerkt sindsdien.

Elders over de hele wereld vermenigvuldigen de branden zich. Er zijn nieuwe gevechten uitgebroken tussen Somalië en Ethiopië. De oorlog in Afghanistan wordt steeds erger en in Centraal-Amerika verspreidt de El Salvador-oorlog zich nu naar Honduras en Nicaragua. De zogenaamde rechtse commando’s uit Honduras.. getraind, uitgerust en geleverd door de CIA.. intensiveren hun aanvallen op Nicaragua. De Verenigde Staten gebruiken troepen en materieel uit hun Panama Canal basis om Honduras te helpen tegen Nicaragua. Dit heeft nu het Panamakanaal in groot gevaar gebracht, net zoals ik al zei dat het negen jaar geleden in mijn boek zou staan.

In augustus worden de wereldcrises gepland om zich te vermenigvuldigen en snel te verergeren. De datum van de nucleaire oorlog van het Pentagon is nog steeds MID-SEPTEMBER, mijn vrienden, en dat is net om de hoek!

Onderwerp 2.. Vorige week op 22 juli heeft de Franse regering een onafhankelijkheidsverklaring uitgegeven tegen de Verenigde Staten van Amerika. Het bestond uit een scherpe verklaring van twee alinea’s die in Parijs werd afgegeven. In de verklaring werd aan alle Franse bedrijven opgedragen hun contracten na te komen om de Siberische

gasleiding van Rusland naar Europa te helpen bouwen. De Franse actie werd ondernomen in woedende strijd tegen de steeds arroganter wordende dictatuur van Washington naar Europa.

Tijdens de economische top van zeven landen begin vorige maand was de pijplijn uitvoerig besproken. Zoals gewoonlijk wilden de Verenigde Staten Europa dwingen zich terug te trekken uit de deal. In de ontzetting hebben de Europeanen steeds uitgelegd hoe belangrijk de leiding voor hen is. Toen de top op 6 juni eindigde, bleven de Europeanen geloven dat de Verenigde Staten hun standpunt zouden respecteren, maar zoals de Fransen zeggen, was het allemaal een dialoog van doven geweest.

Op 18 juni, minder dan twee weken na de economische top, kondigde de entiteit president Reagan nieuwe maatregelen aan om te proberen de pijplijn te laten zinken. In december 1981 had hij een verbod aangekondigd op Amerikaanse bedrijven die de apparatuur voor de leiding leverden. Op 18 juni breidde hij het verbod internationaal uit. Hij verklaarde dat zelfs buitenlandse bedrijven die in hun eigen land actief zijn, verboden waren om pijpapparatuur te leveren als ze producten maken onder Amerikaanse licenties. Het was een beweging met weinig of geen basis in het internationaal recht. In plaats daarvan was het gebaseerd op pure intimidatie van onze bondgenoten.

De Franse aankondiging van 22 juli was het antwoord van Europa. Eerst kwam de aankondiging over Franse bedrijven; toen, dezelfde dag, West-Duitse kanselier Helmut Schmidt werd geïnterviewd op Amerikaanse televisie. Hij kondigde aan dat Frankrijk niet alleen was in haar beslissing. Schmidt zei:

“De leiding zal worden gebouwd; en de Britten, de Fransen, de Duitsers en andere Europeanen zullen zich houden aan de overeenkomsten die hun bedrijven met de Sovjets hebben gesloten.”

Op de Franse televisie heeft minister van Buitenlandse Zaken Claude Cheysson laten weten dat er een grote kloof tussen Europa en de Verenigde Staten plaatsvindt. Hij sprak voor Frankrijk en beschreef wat er gebeurt als “een progressieve scheiding.” Hij zei ook: “Wij spreken niet meer dezelfde taal.” De gevoelens die hij uitdrukte verspreiden zich snel over de leiders van West-Europa. Zelfs Groot-Brittannië, waarvan de huidige regering wordt gedomineerd door bolsjewieken in de militaire sfeer, vindt het nodig om samen met Europa op de pijplijn kwestie.

Vrienden, we staan nu in de laatste pagina’s van de gebeurtenissen die ik negen jaar geleden in mijn boek The Conspiracy Against The Dollar heb beschreven. Wat ik toen openbaar maakte waren doelbewuste economische en politieke plannen op lange termijn, en de onvermijdelijke gevolgen van die plannen.

De pogingen van de regering-Reagan om het Siberische gasleidingproject te saboteren vormen een directe bedreiging voor de vitale Europese belangen. Als reactie hierop verbinden onze Europese bondgenoten zich al lang om zichzelf te beschermen. Vroeg of laat moest het zover komen. Dit is wat ik in mijn boek bedoelde, namelijk dat Europa niet langer door chantage onder de Verenigde Staten zal worden geduwd. De breuk tussen de Verenigde Staten en Europa leidt tot angst voor een grote handelsoorlog. Die angsten zijn gegrond. Citaat uit mijn boek vanaf pagina 102:

“Wat Amerika betreft, zij zal haar eigen weg gaan geduwd door het momentum van het Nieuwe Keizerlijk. Zij zal de tunnel van de Big Trade War met al haar zelfbeschermende apparaten betreden. Het vrijhandelsidee zal zijn laatste adem hebben gepikt.”

Het gebeurt nu, mijn vrienden. Drie dagen geleden is bijvoorbeeld een poging om een overeenkomst tussen Europa en de Verenigde Staten over de invoer van staal te sluiten in elkaar gezakt. De verouderde staalindustrie van Amerika gaat langzaam op als staal van de

modernere, door de overheid gesteunde fabrieken die onze markt overspoelen. Reagans reactie is dat de kloof verder wordt verdiept door belastingen of hogere invoerrechten op Europese producten te heffen. Ontwikkelingen zoals deze zijn de onvermijdelijke gevolgen van krachten die al lang geleden opzettelijk in beweging werden gebracht, maar ze worden ook gemanipuleerd om de doelstellingen van de Amerikaanse bolsjewieken te bevorderen die nu de zogenaamde Reagan-regering domineren. Terwijl ze ons leiden op de weg naar een nucleaire oorlog, maken ze ook de weg vrij voor hun eigen totale overheersing van Amerika na de oorlog. Zoals ik in eerdere verslagen heb uiteengezet, verwachten zij de nucleaire verwoesting te overleven die zij van plan zijn op ons neer te halen.

Als de oorlog uit de hand loopt en Amerika in een hopeloze woestenij verandert, zijn ze bereid om daarna te vertrekken en opnieuw te beginnen in het zuidelijk halfrond. Maar het feit is, mijn vrienden, dat ze denken dat nucleaire oorlog één minder rampzalig zal zijn dan dat.

De bolsjewieken hier geloven dat wat er over is van Amerika na de Eerste Kernoorlog nog steeds een prijs waard is. Ze verwachten 40 tot 60 miljoen Amerikanen om de oorlog te overleven in landelijke gebieden en kleine steden. De grote steden van de Verenigde Staten zullen verdwijnen, maar ook hun onbeheersbare problemen zoals stedelijk verval en weggelopen misdaad! Amerika's enorme natuurlijke hulpbronnen zullen hier nog steeds zijn, klaar om te worden geëxploiteerd. De bolsjewieken willen zichzelf als onze taakmeesters positioneren. Zij geloven dat een nieuw Verbold Amerika zal opstaan uit de as en het zal allemaal van hen zijn om te gebruiken, hoe ze ook kiezen.

In dit alles, mijn vrienden, verwachten de bolsjewieken hier te herhalen wat ze gedaan hebben om Rusland 65 jaar geleden over te nemen. Het was de spanning en het lijden van de Eerste Wereldoorlog die Rusland eindelijk kwetsbaar maakte voor een Bolsjewistische overname. Nu ze hun controle over Rusland verloren hebben door de nieuwe anti-bolsjewistische heersers van Rusland, zijn ze van plan het hier opnieuw te proberen. De Eerste Wereldoorlog gaf hen Rusland, en ze geloven dat nucleaire oorlog hen Amerika zal geven.

Om de weg te helpen effenen voor hun beoogde totale naoorlogse dictatuur boven Amerika, isoleren de bolsjewieken ons hier bewust in de wereld. Ik heb al beschreven hoe de Reagan regering Europa vervreemdt. Het Witte Huis slaat ook de Japanners waar het pijn doet door het verbieden van uitrusting voor gezamenlijke Japanse en Russische olieprojecten. Deze zijn in de werken in Siberië en op het eiland Sakhalin, en zouden leiden tot belangrijke nieuwe energievoorziening voor Japan.

In Latijns-Amerika heeft het regeringsbeleid van Reagan het imago van Amerika enorm geschaad. In de Falklandoorlog tussen Groot-Brittannië en Argentinië werd de Amerikaanse openlijke steun voor Groot-Brittannië uitgevoerd op een manier die heel Latijns-Amerika woedend maakte.

In het Midden-Oosten verliezen de Verenigde Staten hun geloofwaardigheid met de Arabieren met hun houding dat Israël niets verkeerds kan doen.

Wat Rusland en het Sovjetblok betreft, het beleid van Reagan is tot niets anders dan vuist schudden en goading. Amerika's handelsoorlog tegen Rusland is ontworpen om de "koude oorlog" om te zetten in een "hete oorlog." Dat is waar handelsoorlogen altijd leiden. In de jaren dertig gebruikten de Verenigde Staten olie-embargo's en handelsboycots om Japan tot oorlog te drijven, en het resultaat was Pearl Harbor. En nu gebruiken de Verenigde Staten embargo's, boycots en sancties om de weg te effenen voor oorlog met Rusland.

Mijn vrienden, op alle manieren isoleert de Verenigde Staten zichzelf. Op 9 juli kondigde de entiteit Reagan zelfs aan dat de Verenigde Staten het nieuwe "Wet van de Zee" verdrag niet

zullen ondertekenen. Dat verdrag heeft acht jaar geduurd voordat het werd gesloten en is door 130 landen ondertekend. Slechts vier naties hebben tot nu toe een plat “Nee” tegen het gezegd en twee van hen zijn Amerika en Israël.

Het isolement van Amerika is opzettelijk, vrienden. Het is onderdeel van de Bolsjewistische strategie die ik onthulde in audiobrief nr. 63 om een soort Masada complex te creëren hier in Amerika.. dat is, zich in en op zichzelf. Hoe meer geïsoleerd Amerika wordt, hoe meer we onszelf als eenzaam zullen zien in een wereld met bittere vijanden en geen vrienden!

De bolsjewieken hier in Amerika gebruiken dezelfde strategie als hun zionistische partners in Israël. De Yorkshire Post in Engeland vatte de Zionistische denken perfect zes maanden geleden in een redactionele op 16 januari, citaat:

“De superhavik in de Israëlische regering wil dat de Israëli’s zich onbemind, ongewenst en kwetsbaar voelen door de wereld, omdat het dan gemakkelijker kan zijn voor de regering om te pleiten voor meer veiligheid moet voorrang hebben op al het andere.”

Dat is wat er gebeurt in het Israel van Begin, mijn vrienden, en dat is wat er gebeurt in Reagan’s Amerika. Amerika’s isolement in het buitenland gaat hand in hand met maatregelen om de Amerikanen in eigen land te beperken. Er zijn verschillende dingen in de boel om ons te raken in de zakboek Als de plannen voor de komende nucleaire oorlog moet worden uitgesteld. Het plan om de $100 wet te verwerpen, die ik voor het eerst openbaar maakte in audiobrief nr. 63, wordt opnieuw onderzocht. Grote hoeveelheden valse $100 biljetten worden nu gemaakt in Latijns-Amerika met behulp van Amerikaanse platen die voorheen door de CIA in Vietnam werden gebruikt. Dit kan worden gebruikt als excuus, de cover, om de $ 100 factuur in een plotselinge afwijzing te elimineren.

Een nieuwe War Powers Act voor economische doeleinden gaat nu ook heel rustig door het Congres. Het zou de president machtigen om loon- en prijscontroles op te leggen, een feestdag te verklaren, de aandelenmarkten te sluiten of andere maatregelen te nemen door een nationale economische noodsituatie aan te kondigen. Onder die dekmantel zouden ook presidentiële machten worden geactiveerd zonder dat het publiek zich ervan bewust is!

Het vooruitzicht van een dreigende nucleaire oorlog is ook op andere manieren verbonden met economische zaken. Zes maanden geleden in audiobrief nr. 71 meldde ik dat alle GOLD van de New York Accords Office van de Verenigde Staten Mint werd verplaatst. Het werd de Hudson River opgehaald naar de West Point Depository, die niet ontworpen was voor goudbullopslag. De reden die aan de werknemers werd gegeven was dat het om veiligheidsredenen was, ook al is de veiligheid op West Point minder dan die bij het Accijnskantoor. Nu kan ik je vertellen wat er eindelijk met dat goud is gebeurd.

Het goud is het land uit gedreven ter voorbereiding van de nucleaire oorlog hier. Het werd verscheept naar Genève, Zwitserland, via New Orleans, Louisiana en Frankrijk. De zending werd door de Zwitserse legerwachten in Frankrijk ontvangen, en van daaruit ging het per trein en vervolgens per vrachtwagen naar een ondergrondse opslagplaats in Genève. Het werd op 12 mei 1982 in Genève ondertekend. De bewaarder van het goud is een bank in Genève. President Reagan stemde in met de volledige overdracht van tevoren.

Vrienden, als de geschiedenis enige gids is, dan zijn deze en andere bewegingen van goud duidelijke tekenen dat er binnenkort oorlog verwacht wordt door onze zogenaamde leiders. Eeuwenlang is het gebruikelijk geweest voor leiders van naties die weten dat er oorlog komt om hun goud naar Zwitserland te brengen om veilig te houden. De laatste tijd verlaten niet alleen het goud van West Point, maar ook andere particuliere goudhoerderijen Amerika naar

Zwitserland. Ook in Groot-Brittannië hebben de Rothschilds hun grote goudbezit de laatste tijd overgedragen aan Zwitserland.

Wat het goud van West Point betreft, is er nog een belangrijk feit te melden. Dit goud. goud is terecht van u en mij, de burgers van Amerika.. is verzonden voor het gebruik van de regering van Israël!

Israël gebruikt het als onderpand om de voortdurende wapenaankopen in een onthutsend tempo te financieren. Israël bewapent zichzelf heimelijk ver boven alles wat mogelijk nodig is om de Arabieren alleen te bestrijden, dus de vraag is:

Waarom worden al die wapens nu opgeslagen in Israël?

Het antwoord is dat Israëls zionistische krijgsheren verwachten dat er binnenkort een grotere vijand in de regio zal zijn. Ze proberen Rusland het Midden-Oosten in te slepen, vechtend op weg naar een nucleaire oorlog!

Al met al wordt de economie van de Verenigde Staten drooggebloed. Onverzadigbare uitgaven aan steriele wapens dragen bij tot de inflatie als onze dollars gaan voor wapens in plaats van boter. Tegelijkertijd houdt de federale leningsrekening ook de rentetarieven op het niveau van de bedrijfsdodende bedrijven.

Het resultaat is STABLATION. Een stagnerende economie met aanhoudende inflatie. Als de plannen voor de nucleaire oorlog niet kort zijn, dan gaan we in een diepe depressie, zoals we nog nooit eerder hebben gezien:

Een depressie met veel consumptiegoederen in de winkels, maar grote aantallen mensen zonder het geld om ze te kopen.

De prijzen zullen hoger en hoger zijn voor alles, met mensen die hun waardevolle spullen verkopen om te bestaan.. Er zullen mensen bij familie komen wonen..

Oude huisjes gevuld met mensen die zich niets beters kunnen veroorloven.

Gezinnen gescheiden als mensen nemen elke beschikbare werkgelegenheid overal..

Lange rijen wachten om een aanvraag voor overheidsbanen en een beetje veiligheid.

Als een nucleaire oorlog wordt voorkomen of vertraagd, dan zijn dat de dingen die ons worden gebracht door het beleid dat bekend staat als Reaganomics. Maar zoals het nu is, mijn vrienden, kan het allemaal snel worden ingekort! Amerika’s binnenlandse verschuiving naar een oorlog is nu onderweg, en het geheime Pentagon plannen voor nucleaire oorlog zal binnenkort in hun laatste weken zijn.

Onderwerp 3.. Begin deze maand op 6 juli kondigde de Israëlische regering aan dat Amerikaanse troepen zo nodig binnenkort naar Libanon zouden worden gestuurd. Uren later kondigde de entiteit Reagan aan dat hij in principe bereid was om de mariniers in te sturen als onderdeel van een wapenstilstandsovereenkomst. Voor de openbare consumptie werd verzekerd dat dit onder bepaalde troostomstandigheden zou gebeuren. Als de mariniers worden gestuurd, is het slechts tijdelijk om een wapenstilstand te regelen, niet om te vechten, en alleen als alle partijen akkoord gaan met hun aanwezigheid. Het klinkt allemaal heel veilig, maar voor degenen die de realiteit van de omstandigheden in Libanon kennen, heeft het voorstel om Amerikaanse troepen te sturen de ring van pure waanzin. Dat is net als een brand verstikken door het te doordrenken met benzine. Het zal een situatie zijn die ervoor zorgt dat explosieve incidenten de oorlog verbreden.

De volgende dag werd een waarschuwingsbrief afgegeven aan Reagan, een van de Sovjetpresident Brezjnev, om de mariniers niet te sturen. Het was een cryptische

waarschuwing zonder specifieke bedreigingen. In diplomatieke taal stond er gewoon: “Doe het niet.”

De anti-oorlogswaarschuwingen uit Moskou worden steeds dringender en vaker. Op 7 juli werd de waarschuwing van Brezjnev tegen het sturen van mariniers uit de Verenigde Staten naar Libanon uitgevaardigd, en slechts zes dagen later werd de Ustinov waarschuwing tegen een Amerikaanse nucleaire eerste staking uitgevaardigd die ik in Onderwerp 1 beschreef.

De Russische anti-oorlogswaarschuwingen bevatten niet alleen woorden, maar ook daden. Het Kremlin van vandaag wordt geleid door mannen die weten dat woorden zonder daden nutteloos zijn tegen de bolsjewieken. Daarom heb ik vorige maand een waarschuwing gegeven dat Russische preventieve maatregelen zouden kunnen worden verwacht. Die preventieve maatregelen zijn nu aan de gang, mijn vrienden, in de vorm van een waarschuwing die een boodschap moet afgeven.

De eerste van deze waarschuwing stakingen vond plaats eind vorige maand op zondagmorgen, 27 juni. Miljoenen Amerikanen keken naar de lancering van Space Shuttle nummer 4 die ochtend op televisie. We keken toe tot de twee raket boosters uit elkaar gingen en van de shuttle vielen. Even later vuurde een Jumbo Cosmosfeer, die de shuttle van een afstandje afpikte, twee snelle ontploffingen af op de vallende boosters, die niet meer zichtbaar waren op TV. Het wapen van de kosmosphere heeft een gat in de zijkant van elke $18.000.000 booster shell. Een C-130 vliegtuig volgde de boosters en zag hun parachutes open, maar toen de gebruikte boosters het water raakten bleven ze gewoon doorgaan. Dankzij de gaten die in hun zijkanten waren geblazen, zweven ze niet. Herstelteams keken hulpeloos toe terwijl $36.000.000 aan ruimte hardware zonk in een paar duizend meter water.

De vernederende NASA-ambtenaren hebben geprobeerd het verlies van de twee shuttle boosters te verklaren met de leugen dat de parachutes niet open gingen. De kansen zijn astronomisch tegen de parachutes die op beide boosters falen, maar ze hebben geen ander excuus dat ze het publiek durven te geven. Ondertussen was de Russische boodschap duidelijk. Als ze erom gaven, hadden de Russen de shuttle zelf kunnen vernietigen op nationale televisie, niet minder, in plaats van de boosters.

Vervolgens kwam de Aeroflot crash in Moskou, gevolgd door de represaille op 9 juli tegen de Pan Am jet in New Orleans. Beide gebeurtenissen waren oorlogshandelingen.. de geheime oorlog die beide partijen beginnen te vermelden in het openbaar. De Russische boodschap aan de bolsjewieken was:

“Je bent niet zo veilig als je denkt dat je bent.”

Zes dagen later herinnerden de Russen de bolsjewieken hier aan hun gecombineerde capaciteiten in geofysische oorlogvoering en wijdverspreide sabotage hier. In het voorjaar van 1977 begon ik verslag uit te brengen over een Russische campagne om nucleaire mijnen te planten waar ze talloze dammen in de Verenigde Staten kunnen vernietigen. Die apparaten zijn er nog steeds, mijn vrienden, wachtend op gebruik op de druk van een knop in Rusland; maar de bolsjewieken hier geloven dat die wapens allemaal een grote bluf zijn, dat de huidige anti-oorlogse Russische leiders ze nooit zullen gebruiken. Op 15 juli zei het Kremlin “Denk nog eens” tegen het Bolsjewistische Pentagon. Die dag was het noorden van Colorado aan het oprukken uit ongelooflijke regenstormen, het product van Russische weersverandering. De dammen in het gebied waren aan het proberen om de aanval van water tegen te houden. Toen werd een lage opbrengst onder water nucleaire mijn ontploft op de basis van de Lawn Lake Dam. De dam blies open, en de overstroming water woedde over de canyon en door het resort stadje Estes Park. Daarna probeerde de regering haar sporen te wissen door te zeggen dat ze

bezorgd waren over die dam, maar de ramp kwam eigenlijk met geen enkele waarschuwing, want de dam werd direct door de Russische mijn geruïneerd.

De volgende dag was er nog een Russisch waarschuwingsschot. Deze keer werd het gezongen in de eeuwenoude taal van marineoorlogen, bijgewerkt naar het Ruimtetijdperk. Als er confrontaties plaatsvinden op zee... is er een tijd dat een oorlogsschip een schot afvuurt over de boeg van een ander schip. Het schot is gericht om het schip nauwelijks te missen, fluitend voorbij net voor het. Een schot over de boog, mijn vrienden, is misschien wel de meest onmiskenbare militaire boodschap op de aarde. Het betekent:

“Halt onmiddellijk of je zult worden vernietigd.”

Op 16 juli vertrok een United Air Lines DC-10 vanuit Boston naar Los Angeles. Onder de passagiers van de grote jet waren bepaalde belangrijke leden van de bolsjewistische heersende groep hier in Amerika. Een tijdje ging de vlucht vooruit zonder incidenten, maar toen het vliegtuig westwaarts vloog op 39.000 voet, was een Russische kosmoskee aan het stationeren om het te onderscheppen. De kosmosphere zweefde enkele kilometers naar de ene kant van het vliegpad van de jet en een paar honderd meter erboven. Het geladen deeltjesstraalwapen van de Cosmosfeer was gericht op een schot over de boeg van de snelheidsovertreding DC-10. Toen de straal naderde, laadde de Cosmosferen het straalwapen op voor een maximale energiestraal in de gedepocusseerde modus. Zoals ik al lang geleden in audiobrief nr. 29 onthulde, produceert dit een gewelddadige luchtaanval zoals die winter aan de oostkust van Amerika en elders. Op precies het juiste moment vuurde de Cosmosphere zijn schot over de boog van de naderende DC-10. De enorme luchtexplosie net boven de DC-10’s hoogte zorgde voor een enorme schokgolf van neerwaartse lucht. Een ogenblik later vloog de DC-10 erin. Passagiers vertelden later dat ze een grote knal hadden gehoord, toen schudde het hele vliegtuig naar beneden alsof het door een reuzenhand werd verpletterd. Iedereen die geen veiligheidsgordel droeg werd naar het plafond gegooid, wat een lange weg is op een DC-10. Veel mensen werden gekwetst, verschillende ernstig; dan was de aflevering was net zo snel als het was begonnen. Het vliegtuig vloog zonder verdere incidenten door naar Los Angeles. Maar aan bepaalde personen in het vliegtuig, de lucht-borne schot over de boeg was bedoeld als een duidelijke waarschuwing! De Russen zeiden:

“Halt nu in uw oorlogsplannen of u zult worden vernietigd.”

De laatste Russische waarschuwingsschoten vonden plaats op 22 juli. Het was gericht op de wapenspecialisten onder de bolsjewieken hier. Die dag vond de eerste testvlucht van de nieuwe Pershing-2 raket van het leger plaats op Cape Canaveral. De Pershing-2 is de kernraket die de regering van Reagan in Europa wil plaatsen waar ze Rusland kan aanvallen. Europa zal worden gebruikt als lanceerplatform. Een paar seconden nadat de Pershing-2 uit Cape Canaveral was getild, werd het gebaad door neutronenstraling van een Russische kosmos. Zoals ik in het verleden heb uitgelegd, is neutronenstraling totaal ontregeld van allerlei soorten elektronische apparatuur. Als gevolg hiervan werd het begeleidingssysteem van de Pershing-2 gek. De klimraket vloog over zijn kant en begon toen te karren door de lucht van Florida. Zeventien seconden na de lancering, drukte de veiligheidsofficier op de zelfvernietigingsknop en de raket ontplofte. De Russische boodschap aan de bolsjewieken was heel duidelijk, mijn vrienden. De plannen om raketten te gebruiken om Rusland te helpen vernietigen, zullen niet slagen. De poging om dat te doen zal alleen maar de vernietiging van Amerika zelf regenen.

Last Minute-overzicht

Nu is het tijd voor mijn Last Minute Samenvatting. In deze audiobrief heb ik gerapporteerd over de groeiende impuls richting nucleaire oorlog één. Alle vijf sporen van het complexe plan van de Amerikaanse bolsjewieken om een nucleaire oorlog te voeren komen op schema. In de Verenigde Staten vindt een verschuiving plaats naar een oorlogsniveau, omdat wij psychologisch geconditioneerd zijn voor de komende oorlog. De ineenstorting van de anti-oorlogsschandaal van generaal Haig vorige maand heeft het slagveld aan de bolsjewieken overgelaten, hier tegenover het Kremlin, dus de Russen voeren nu een campagne van anti-oorlogswaarschuwingen in beide woorden en daden. Dit alles gebeurt als leiders van beide partijen in het openbaar beginnen te zeggen dat Amerika en Rusland al in oorlog zijn.

De waarschuwingsschoten die de laatste dagen over Amerika's boog zijn afgevuurd zijn heel duidelijk. De vraag is:

Zullen de bolsjewieken hier deze waarschuwingen opvolgen en zich terugtrekken van hun nucleaire oorlogsplannen?

Het antwoord daarop, mijn vrienden, wordt in bloed geschreven in Libanon dat door oorlog is verscheurd! Klein Libanon was vroeger het Zwitserland, het juweel van het Midden-Oosten. Beiroet was een mooie, rustige stad, en een centrum van handel en financiën. De bergen waren bezaaid met de beroemde ceders van Libanon en met serene, pittoreske dorpjes bevolkt door een zachtaardige en vriendelijke mensen. De dalen van Libanon, vooral de Bekaavallei, waren onbeschrijfelijk weelderig met fruit en groenten.

De Zionisten in Israël begeerden alles en daarom hebben zij de PLO als excuus gebruikt om eindelijk binnen te vallen. Om Libanon te kunnen controleren, moeten ze eerst het land vernietigen, en dat is wat ze doen. Elke nieuwe golf van Israëlische bombardementen laat meer mensen zonder huizen, meer kleine kinderen verminkt, huilend, in shock. De door Israël gerunde concentratiekampen in Zuid-Libanon zitten vol gevangenen met grote kruisen op hun rug geschilderd. Voedsel, water en medische aandacht zijn door de Israëli's geweigerd aan veel slachtoffers van hun blitzkrieg, en al die tijd blijft de Amerikaanse regering de oorlog van het begin steunen! Kun je je dat voorstellen?

Drie dagen geleden gaf de leider van de Palestijnse Bevrijdingsorganisatie, Yassir Arafat, een ondertekend document aan een groep Amerikaanse congresleden die impliceert dat Israël het recht op bestaan moet aanvaarden. Israël heeft het onmiddellijk als propagandatruc afgewezen en de bombardementen op Beiroet snel geïntensiveerd. Ook de Bolsjewistische regering van Reagan zwaaide de Arafat-verklaring terzijde als, citaat: "Belachelijke propaganda."

Als de Verenigde Staten of Israël serieus een einde willen maken aan het bloedvergieten, dan zou elke kans om te onderhandelen overwogen worden. De gezamenlijke afwijzing van de vredesconferentie van Arafat door Reagan-Begin kan maar één ding betekenen:

De Reagan-Begin As wil geen vrede, ze willen oorlog!

Dus de komende dagen, mijn vrienden, zullen inderdaad zeer gevaarlijk zijn; en zoals Thomas Jefferson eens zei:

"Ik beef voor mijn land als ik denk dat God rechtvaardig is."

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 78

27 augustus 1982

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 27 augustus 1982, en dit is mijn audiobrief nr. 78.

Op de eerste dag van deze maand augustus 1982 verscheen er een hartverscheurend symbool van de Beiroet Holocaust in kranten in heel Amerika. Het was een foto van een verpleegster in het ziekenhuis in East Beiroet... die een kleine baby van zeven weken in haar linkerarm wiegde... terwijl ze het uit een fles voedde. Vanuit het puntje van de kleine neus omhoog werd het hoofd van de baby in massaal verband gestoken, dat ogen bedekte en zo. De kleine schouders waren nog meer gewikkeld in verband. Waar een paar kinderarmen hadden moeten zijn, was er niets. De armen van de baby waren eraf geblazen door een Israëlische artillerie granaat landing bij de Green Line die Oost en West Beiroet scheidde.

Ze zeggen dat een foto duizend woorden waard is, maar in dit geval was de foto duizend snikken waard. Hier was een kleine Libanese baby, een gloednieuw menselijk leven, geruïneerd voordat het zelfs maar kon beginnen. Het beeld was een aangrijpende objectles over de zinloze tragedie van oorlog; zo reageerde de meeste mensen waarschijnlijk toen ze het zagen.

Maar de reactie van de regering van beginners in Israël was heel anders. Toen het beeld onder hun aandacht werd gebracht, verspillen ze geen woord over triviale zaken zoals simpel menselijk medeleven, sympathie of spijt. In plaats daarvan hebben ze bittere protesten ingediend tegen de draaddiensten en kranten die de foto hadden gepubliceerd. Er was grote bezorgdheid over de public relations-impact op Israël die uit die foto voortkwam. Er werden eisen gesteld aan het intrekken van de Israëlische verantwoordelijkheid voor de pijnlijke wonden van de baby, maar op hun krediet weigerden de draaddiensten hier om eventuele intrek te maken. Het was zeer duidelijk dat het Israëlische bombardement de tragedie had veroorzaakt.

Voor de meesten van ons ver van de scène, kan die foto van een kleine baby verschrikkelijk verminkt voor het leven uitzonderlijk lijken. Maar het feit is dat de benarde situatie van dat kind talloze keren is herhaald in de Israëlische verkrachting van Libanon.

Onlangs werd dit geïllustreerd door de waarnemingen van een Presbyteriaanse minister die verbonden was aan het Theologisch Seminarie van Princeton. De minister was toevallig in Zuid-Libanon toen de invasie begon op 5 juni en bleef enkele weken in Libanon in de oorlog. Onlangs beschreef hij wat hij zag in een lezing in Ohio.

De minister had zelf gezien waar de Israëlische aanval niet honderdduizenden doden had veroorzaakt, vooral burgers! Hij beschreef ook de zware Israëlische inspanningen om de omvang van het bloedbad te verdoezelen en het voor de buitenwereld te verbergen. In meer dan één geval hebben Israëlische bulldozers zelfs kuilen gegraven, stapels lijken opgespookt en ze overdekt. Maar de meest nachtmerriescène die hij beschreef was er een waar een groot aantal kinderen gedood en verminkt was. Hij was op de scène gekomen toen de schoonmaak net was begonnen. Hij werd een kamer hoog opgestapeld met vingers, handen, benen, armen en andere delen van het lichaam van kinderen.

In de Verenigde Staten wordt de enorme omvang van de Israëlische wreedheden in Libanon gecensureerd. Als we horen dat Israëlische soldaten het front verlaten en terugkeren naar Israël

om te protesteren tegen de oorlog, dan begrijpen we niet helemaal waarom. Maar elders in de wereld worden de nieuwsmedia minder gehinderd door het dwangbuisje van de Zionistische en Bolsjewistische censuur hier in de Verenigde Staten, en wat zij melden is volledig in overeenstemming met die persoonlijke waarnemingen van de Presbyteriaanse minister.

Op 8 augustus meldde de BBC bijvoorbeeld de waarnemingen van een ambtenaar van het Internationale Rode Kruis over het bloedbad in Beiroet. Hij zei dat meer dan 80% van de slachtoffers in Libanon burgers waren en hij drong erop aan dat de moord en bombardementen in Beiroet veel erger waren dan tijdens de Tweede Wereldoorlog. Twee dagen later bracht de BBC een rapport over Relief vrouwen uit Europa en Nieuw-Zeeland die in de Beiroet-strijdzone werkten. Ze waren naar de groene lijn gelopen om te protesteren tegen de Israëlische belegering, die voedsel, brandstof en water voor West Beiroet had afgesneden. Eén zei:

“Dit zijn de meest verschrikkelijke omstandigheden die ik heb gezien in al ons hulpwerk over de hele wereld.”

En, mijn vrienden, de Israëli’s zouden zelfs de kinderen in West Beiroet niet laten vertrekken!

Veel van de militaire acties die de regering van het begin van Libanon heeft bevolen, kunnen alleen maar worden omschreven als “oorlogsmisdrijven.” Mannen die zionistische terroristen waren in de jaren veertig controleren wat de derde machtigste militaire machine ter wereld is geworden.. dat van Israël in de jaren tachtig. Het resultaat is wat we hebben gezien in Libanon.. Staat terrorisme. Dit is militaire macht gebruikt volgens de terroristische doctrine.

In de normale militaire doctrine zijn de meest succesvolle operaties die slachtoffers minimaliseren, maar in het militaire terrorisme is het tegenovergestelde het geval. Er wordt alles aan gedaan om slachtoffers te vermenigvuldigen voor hun eigen bestwil, zonder onderscheid tussen strijders en burgers. Voor de terrorist is de dood macht.

Gedurende het beleg van Beiroet hebben we de Israëlische doctrine van militair terrorisme aan het werk gezien. Op 13 augustus beschreef de Washington Post de verbijstering die onder Beiroet-bewoners werd gecreëerd door de genadeloze Israëlische aanvallen. Een ervan werd geciteerd in de woorden:

“Wat is het gevoel van al dit doden? Wat willen de Israëliërs? Zijn ze gek? De Palestijnen hebben gezegd dat ze klaar zijn om te gaan, dus waarom laten ze ze dat niet toe? Waarom blijven ze ons zo bombarderen?”

De antwoorden, mijn vrienden, zijn allemaal terug te vinden in de doctrine van militair terrorisme, die door de regering van begin jaren ’70 wordt toegepast. Wat zij willen is totale controle door totale angst; en om dat te bereiken, worden dood en lijden opzettelijk zo veel mogelijk verhoogd. Dit zijn het beleid van genocide en van echte oorlogsmisdaden. De oorlogsmisdaden die de Israëlische zionisten in Libanon begaan hebben, zijn verschrikkelijk om te overwegen, mijn vrienden. Maar als we niet ophouden en erover nadenken, zullen we de plannen voor nog grotere oorlogsmisdaden niet serieus nemen!

De Reagan-Begin-as van bolsjewieken en zionisten werken snel aan de ultieme oorlogsmisdaad.. Thermonucleaire Oorlog. Als ze slagen, zal de pijn van Libanon verbleken naast die van Amerika!

Zoals ik al zei, het opschietplan om de Eerste Kernoorlog te laten beginnen, is nog steeds op schema. Ik heb dit korte-termijn-tijdschema voor de oorlog zes maanden geleden openbaar gemaakt in audiobrief nr. 72. In het geval dat het zou moeten mislukken of worden uitgesteld, blijven de intriges op langere termijn om een nucleaire oorlog op gang te brengen ook

wereldwijd doorgaan; maar vanaf dit moment, mijn vrienden, telt het Verenigde Staten Pentagon nog steeds af tegen half september om een verrassingsoorlog te beginnen.

Dit zal mijn laatste kans zijn om je te melden voor “Z-Day”.. de oorlogsdoeldatum die nu gepland is midden september.

Er is een kans dat er iets dramatisch zal gebeuren om het plan te stoppen in de dagen die nog over zijn. Ik heb gehoord dat de anti-oorlogsschandaal plannen die ik voor het eerst in audiobrief nr. 72 heb gemeld, misschien toch niet helemaal dood zijn. De bolsjewieken hier slaagden er twee maanden geleden in de sleutelman in dat plan te verdrijven, generaal Alexander Haig; maar de bolsjewieken zijn er niet zeker van dat ze erin geslaagd zijn om alle mannen van Haig uit te roeien. Zo niet, dan kan er in de komende twee weken iets gebeuren. Maar toch, actie om de oorlog te voorkomen blijft een kleine kans op deze late datum.

Als de bolsjewieken hier erin slagen om een verrassing te veroorzaken... eerste Amerikaanse nucleaire aanval tegen Rusland, wil ik dat je zo voorbereid mogelijk bent. Er zal absoluut geen officiële waarschuwing zijn voor het publiek van te voren als het plan wordt geprobeerd, maar er zijn een paar belangrijke waarschuwingssignalen om op te letten in het nieuws. Ik wil dat je weet wat ze zijn en wat ze zullen betekenen als je ze ziet gebeuren. Ik zal ook het exacte schema voor “Z-Day” onthullen zoals nu gepland. Ik hoop dat je jezelf kunt redden als de aanval tegen Rusland wordt geprobeerd.

Mijn drie onderwerpen voor deze audiobrief zijn: Onderwerp 1.. De verrassing Halt To The Beiroet Holocaust Onderwerp 2.. De definitieve Pentagon plannen voor verrassing nucleaire oorlog Onderwerp 3.. Het Russische verrassingswapen voor nucleaire defensie

Onderwerp 1.. Toen de Israëlische invasie van Libanon 12 weken geleden begon op 5 juni, werd het “Operation Peace For Galilea” genoemd. Israël beloofde een nerveuze wereld dat dit slechts een beperkte operatie met beperkte doelstellingen zou zijn. De Israëliërs gaven hun plechtige belofte dat hun strijdkrachten niet dieper zouden gaan dan 40 kilometer.. dat wil zeggen, 25 mijl Libanon in. Binnen die beperkte zone dicht bij Israël was de bedoeling om alle Palestijnse strijdmachten uit te schakelen. Begin rechtvaardigde de operatie in de gebruikelijke schijnheilige termen, en vertelde de wereld dat Israël gedwongen was om het te doen. Het was de enige manier, zei hij, voor Israël om vrede te kopen voor zijn noordelijke provincies.

Mijn vrienden, van begin tot eind is de zogenaamde “Vrede voor Galilea” operatie van Israël een kluwen van leugens geweest. Het woord “vrede” werd gebruikt om een halo te geven aan de meest genocidale oorlog nog door Israël, en de bijbelse zin “Vrede voor Galilea” was ontworpen om de ware aard van de campagne zoveel mogelijk te verbergen voor christenen in het bijzonder!

Als wij christenen het woord “Galilea” horen, kunnen we niet anders dan denken aan onze Heer Jezus Christus. Het woord zelf klinkt voor ons heilig dus op een onderbewust niveau zijn we geneigd om te voelen dat we niet durven veroordelen wat de Israëli’s doen.. en gevoelens zoals deze worden versterkt door zionistische invloed uitgeoefend door talloze kerken hier in Amerika!

De valse Joden, de Khazar Joden, die vandaag de dag Israël controleren, besteden enorme hoeveelheden geld om valse interpretaties van de Bijbel te stimuleren! Als gevolg daarvan, ontelbare miljoenen goed bedoelde maar misleide christenen sluiten hun ogen voor Israëls oorlogsmisdaden, zeggend: “Het is allemaal in profetie.”

De zionistische leugens over Israëls operatie “Vrede voor Galilea” begonnen zelfs met de officieel geclaimde datum van de invasie. De overeengekomen datum die de grote media gebruiken is 6 juni toen sommige Israëlische troepen door een controlepost van de Verenigde

Naties gingen, maar de invasie begon eigenlijk zoals ik al zei in audiobrief nr. 76 op 5 juni, niet 6 juni. Het is bijna alsof de Israëli's door het veranderen van de datum van de invasie proberen de profetie van de profeet Ezechiël van ondergang te vermijden. Ik citeerde uit die Bijbelse profetie in audiobrief nr. 76. De Israëli's zijn dol op wat ze noemen "nieuwe feiten creëren," maar dit is één feit dat ze niet kunnen veranderen.

Om de zaak voor eens en altijd recht te zetten, citeer ik nu als voorbeeld van de New York Daily News voor zondag 6 juni 1982:

Israëli's tanks trokken gisteren over de grens naar een christelijke enclave in Zuid-Libanon... terwijl Israëlische oorlogsvliegtuigen en wapenboten.....verdachte Palestijnse posities oppikten.

De datum van de krant, mijn vrienden, is 6 juni. De verwijzing naar "Gisteren" in het nieuwsartikel betekent 5 juni. Invasie van een land is een kwestie van feit, niet woorden; en die invasie begon met tanks die de grens oversteken op 5 juni 1982... dezelfde dag de officiële invasie bevel werd ondertekend.

De regering van het begin begon zijn gruwelen van militaire verwoesting in zijn zesde jaar, in de zesde maand van het jaar, op de vijfde dag van de maand. Als de Israëli's de toorn van God hebben opgelopen zoals in Ezechiël 8 is gespeld, kan het niet ongedaan worden gemaakt door te liegen over de datum van de invasie.

De omvang van de Israëlische leugens over het doel van de invasie in Libanon is bijna onvoorstelbaar. Maar wat nog verontrustender is, is de mate waarin die leugens met succes voor de meeste Amerikanen verborgen zijn gebleven. Het hele excuus om Libanon binnen te vallen was naar verluidt om een einde te maken aan het Palestijnse geweld tegen Noord-Israël. Als je gelooft dat er zelfs een greintje waarheid aan dat, luister dan naar het volgende citaat. Het is afkomstig van een artikel van columnist Anthony Lewis, gepubliceerd in de New York Times van 7 juni 1982. Ik citeer nu:

"Negen maanden lang werd er door Plo-gunners geen enkele raket of granaat afgevuurd in Israël. Toen Israëlische vliegtuigen Libanon op 21 april voor het eerst bombardeerden sinds het begin van de wapenstilstand, reageerde de Plo niet. Toen er op 9 mei nog een bomaanslag was, was er een beperkte reactie.. ongeveer 100 raketten die Israël zei geen schade of slachtoffers veroorzaakt. Na de massale Israëlische bombardementen van vorige week reageerde de PLO met gigantische spervuur. Kortom, het staakt-het-vuren hield de Galilea veilig totdat Israël Libanon bombardeerde. Het argument dat agressieve nieuwe militaire actie nodig was om de raketten uit te houden, draait de werkelijkheid omver."

Vrienden, het komt allemaal neer op het feit dat de Reagan-Begin as vastbesloten was om oorlog te beginnen in het Midden-Oosten. De timing van de oorlog had niets te maken met vermeende provocaties van de Palestijnen. In plaats daarvan werd het gedicteerd door het gezamenlijke plan van de Amerikaanse bolsjewieken en de Israëlische zionisten om zeer binnenkort een nucleaire oorlog te beginnen. Daarom hebben de Israëlische troepen zelfs niet vertraagd toen ze hun beloofde limiet van 25 mijl naar Libanon bereikten. Het genadeloze bombardement en de belegering van Beiroet zelf hadden andere doeleinden dan die welke werden genoemd. De aanwezigheid van het PLO-hoofdkwartier daar was een goed excuus voor de invasie van een Arabische hoofdstad.

Over de hele Arabische wereld is een Israëlische invasie van een Arabische hoofdstad altijd gezien als het ultieme taboe. Als dat het resultaat was van het beleg van Beiroet, was de algemene oorlog in het Midden-Oosten vrijwel gegarandeerd en dat zou de ideale dekmantel hebben gecreëerd om de verrassingsuitbarsting van de nucleaire oorlog heel snel te verklaren.

Maar, mijn vrienden, de Beiroet holocaust door de handen van Israël eindigde in een verrassing.

De regering van begin was niet van plan om de onderhandelingen over de evacuatie van de PLO te laten slagen. Ze draaiden de militaire schroeven steeds strakker en strakker op Beiroet terwijl ze steeds meer eisen aan de Palestijnen stelden.

De PLO heeft de Israëli's telkens in verwarring gebracht door eisen te aanvaarden die zij hadden moeten afwijzen. Als gevolg hiervan waarschuwde Reagan-gezant Philip Habib het Witte Huis dat een overeenkomst onvermijdelijk werd. Elke keer dat dat gebeurde werd Begin op de hoogte gebracht, en de Israëlische luchtmacht begon Beiroet weer te beuken! Het resultaat was, keer op keer, precies wat de Israëliërs wilden.. een korte ontsporing van de gesprekken.

De cyclus van besprekingen, bijna overeenstemming, en de verstoring door Israëlische bombardementen nam bijna de gehele eerste helft van deze maand augustus 1982 op. Buitenlandse kranten waren gevuld met redactionele teksten die het bloedbad in Beiroet veroordelen en eisen dat de Verenigde Staten Israël in de hand houden. Het werd botter gezet door de Morning Star, een Britse krant met Sovjetbanden. Op 1 augustus verklaarde de Morning Star dat de Verenigde Staten op eigen houtje het beleg van Beiroet onmiddellijk konden beëindigen als het dat zou doen. Maar hier in Washington wrongen de entiteit President Reagan en zijn woordvoerders hun handen alsof ze machteloos waren om iets te doen. De slachting in Beiroet ging door met een continu groen licht uit Washington.

Ondertussen waren er series van steeds dreigender grommen over de Beiroet holocaust van de Russische Beer. De nieuwe Russische heersers zijn net zo anti-Zionistisch als anti-Bolsjewiek, en ze maken er geen botten over. Op 2 augustus meldde de BBC dat Rusland Israël had veroordeeld als een "barbaars die genocide pleegde in Libanon." Op 3 augustus werd de Moskou Radio aangeklaagd dat de planning voor de overname van Libanon was gedaan door het Defensie Department in Washington. Op 4 augustus meldde de BBC steeds fellere kritiek op Israël en de Verenigde Staten door Rusland. De volgende dag riep Rusland op tot een bijeenkomst van de VN-Veiligheidsraad en noemde de Israëlische agressie de volgende dag een van de meest onwillige en gekke. De uitwisselingen tussen de Russische en de Israëlische afgevaardigden waren een van de bitterste ooit gezien bij de Verenigde Naties!

Terwijl dit allemaal in het openbaar gebeurde, knipperden de Russen ook met waarschuwingssignalen via diplomatieke kanalen. Het Kremlin zei tegen het Witte Huis dat ze de honden in Beiroet moesten terugroepen, maar Washington luisterde niet.

Uiteindelijk besloten de Russen: "Genoeg was genoeg." In de kleine uurtjes van donderdag 12 augustus werd de entiteit President Reagan wakker gemaakt uit een gezonde slaap. Hij werd verteld dat de Sovjetpresident Brezjnev wachtte om hem te spreken over de crisis Hot Line. Hij riep vanuit zijn zomerretraite in de Krim. Toen Reagan de telefoon opnam, was Brezjnev's bericht kort en bot. Reagan luisterde toen de wat onduidelijke woorden van een oudere man over de telefoon knallen in het Russisch. Toen draaide hij zich om naar de tolk luisterend op een parallelle telefoon. In feite was het bericht:

Zowel u als uw Zionistische partners bedriegen uzelf. Uiteindelijk zullen we geen strandhoofd toestaan in Libanon door uw troepen. Of je stopt de Zionisten nu of we maken ze zelf. Bovendien weten we alles over je oorlogsplan in september. Doe het niet.

Reagan, die nooit zelf een beslissing neemt, kon alleen antwoorden dat hij het zou controleren.

Terwijl het Reagan-Brezjnev HOT-LINE gesprek plaatsvond, breekt de dageraad over de belegerde stad Beiroet. Het was een dageraad die was verbrijzeld door het begin van het meest

verwoestende bombardement tot nu toe door de Israëli's. De Israëlische bommenwerpers schreeuwden naar boven, duiken naar de stad, en dan komen ze opdagen terwijl ze hun bommen lieten vallen. Land en zee-gewapende kogels explodeerden in de stad met een snelheid van meer dan een per seconde!

De reden voor de Israëlische aanval was heel eenvoudig. Een laatste onderhandelingssessie was gepland om 16:00 uur die middag door Reagan afgezant Habib en top Libanese ambtenaren. Habib had het Witte Huis gewaarschuwd dat, tenzij er iets werd gedaan, een overeenkomst een zekerheid was; dus om dat te voorkomen, de Israëliërs loslieten alles wat ze hadden op Beiroet.

De invallen duurden 10 uur achter elkaar, van 6:00 tot kort na de vergadering, en het werkte bijna, mijn vrienden. De Libanese premier Chafic Wazzan stormde uit de ontmoeting met Habib in woede. Hij verklaarde dat de onderhandelingen voor onbepaalde tijd worden opgeschort; en daarna, sprekend over de man van Reagan Habib, zei Wazzan:

"Ik heb hem gezegd dat ik niet verder kan gaan, en hem en de Verenigde Staten verantwoordelijk houden voor de gevolgen."

Als dat het einde was geweest, mijn vrienden, zou de Reagan-Begin as precies hebben bereikt wat ze wilden. Met de gesprekken voor onbepaalde tijd afgebroken zou de regering van Begin het excuus hebben gehad dat ze wilde doorgaan met haar volledige invasie van Beiroet.

De reden dat het niet eindigde was de Brezjnev-Reagan HOT-LINE oproep die die ochtend had plaatsgevonden. De Russen hadden gedreigd de Zionisten te "fixen" en plotseling was er bewijs dat ze zich aan het voorbereiden waren om dat te doen.

Israëlische luchtverdedigingsradars in Libanon, op Israëlische schepen, en in Israël zelf pikte abrupt een huiverend gezicht op. Meer dan 100 onbekende blips gematerialiseerd op radars in de hele regio. De blips stonden stil, enkele kilometers omhoog. Het was een gezicht dat de meeste radaroperators in het gebied nog nooit eerder hadden gezien; maar toen de rapporten Israëlische en Amerikaanse Luchtverdediging hoofdkwartier bereikt, de betekenis van de blips werd onmiddellijk begrepen. Voor het eerst in enkele jaren maakte het Russische Ruimte Commando een massale show van kracht met behulp van zijn vloot van Cosmosferen. Deze elektrogravistische wapenplatforms zweven gewoonlijk aan de rand van de atmosfeer waar ze onzichtbaar zijn voor radar; maar op die middag van 12 augustus kwamen er meer dan 100 van hen rechtstreeks naar beneden tot binnen radarbereik boven Libanon en Israël.

Bolsjewistische militaire inlichtingen analisten hier in Washington moesten snel beslissen of de Russen bluften of dat het een zaak was. Vanwege de bekende anti-oorlogshouding van het huidige Kremlin zijn Russische machtsvertoonen hier niet altijd serieus genomen, maar de laatste tijd hebben de Russen dingen gedaan om dat te veranderen.

Vorige maand heb ik een hele reeks waarschuwingsschoten gemeld die de Russen de laatste tijd voor Amerika's boog hebben afgevuurd. Ze zijn ontworpen om aan te tonen dat het Kremlin bereid is zijn enorme militaire macht te gebruiken. Toen dat werd toegevoegd aan de Brezjnev Hot Line oproep, analisten hier kreeg een slechte zaak van zweterige handpalmen. Er werd besloten dat het Beiroet invasieplan zou moeten worden afgebroken. Op de een of andere manier moesten de PLO-evacuatieonderhandelingen weer worden opgestart.

Plotseling gingen alle excuses dat Amerika Israël niet onder controle kan houden het raam uit. In plaats daarvan werd op 12 augustus het nieuws op de rails gezet door te zeggen dat Reagan Israël aan het aanpakken was. Er waren verhalen geplant die Reagan had genoemd Begin en uitte verontwaardiging over de enorme luchtaanvallen die dag. Plotseling, nadat hij twee

maanden lang geen vinger had uitgestoken om het willekeurige bloedbad in Libanon te stoppen, leek het alsof Reagan religie had gekregen.

De volgende dag kwam de Libanese regering overeen de opgeschorte besprekingen over een terugtrekking van de PLO te hervatten. Plotseling leken alle voorgaande obstakels te verdampen. Binnen enkele dagen werd de definitieve overeenkomst gesloten. Nauwelijks een week later, op 21 augustus, kwam de eerste werkelijke evacuatie van PLO-strijders uit Beiroet aan de gang, onder toezicht van Franse troepen.

De ommezwaai van de Verenigde Staten en Israël was zo radicaal en abrupt dat er een zondebok gevonden moest worden om het publiek uit te leggen. Daarom begon iedereen met de vinger te wijzen naar de Israëlische minister van Defensie Sharon. Er waren geruchten dat hij alleen verantwoordelijk was voor het krankzinnige bombardement van Beiroet op 12 augustus. Allerlei verhalen kwamen plotseling bovendrijven, dat Sharon altijd een beetje ongehoorzaam en gevaarlijk was. Het was allemaal zijn schuld, werd ons verteld; maar Sharon zei dat het de schuld van het Israëlische kabinet was.

Mijn vrienden, het Russische machtsspel redde Beiroet van een invasie; maar toen de Amerikaanse bolsjewieken en Israëlische zionisten inzaten en het invasieplan van Beiroet opgaf, was het slechts een terugtrekking, geen overgave. Ze zijn nog steeds zo ver op kernenergie gericht als altijd, en hoe eerder hoe Beter ze kunnen toeslaan voordat Rusland dat doet.

In het verleden heb ik beschreven hoe de Bolsjewistische nucleaire oorlogsplanners er altijd voor zorgen dat ze niet slechts één maar vele mogelijke wegen naar oorlog hebben. Na gedwarsboomd te zijn in hun Beiroet invasieplan, gingen ze gewoon verder met het volgende noodplan. Dat plan betreft de mariniers van de Verenigde Staten, die twee dagen geleden in Beiroet aankwamen om zogenaamd de PLO evacuatie te helpen bewaken. Het plan is om een nieuwe crisis op te stoken door een incident te creëren waarbij een aantal mariniers zal worden gedood. Om de weg te effenen is de Israëlische Mossad al begonnen met het creëren van zogenaamde wapenstilstandsschendingen die de Plo de schuld geven.

Afgelopen zondag 22 augustus waren er berichten over een Israëlische troepenbus die naar verluidt door PLO-guerrilla's zou zijn aangevallen. Dat soort verhalen zijn alleen maar om ons te conditioneren voor het geplande incident tegen de Amerikaanse mariniers en Libanese leiders.

Mijn vrienden, er is ons allerlei leugens verteld dat de Israëlische vijand in zijn zogenaamde Vrede voor Galilea operatie de Plo was, maar op 5 augustus onthulde de Israëlische minister van Buitenlandse Zaken Shamir dat de echte vijand Rusland was. Sprekend met een groep Joodse leiders in New York City zei Shamir:

"Lebanon werd tot nu toe gedomineerd door de PLO en Syrië; en achter hen de Sovjets" en hij schepte: "Sovjet-Rusland speelt nu geen enkele rol in ons gebied."

Maar een week later ontdekte Shamir anders toen de Russische kosmossfeerdreiging een verrassingseinde in de Beiroet holocaust dwong.

Twee maanden geleden in audiobrief 76 meldde ik dat de Israëlische invasie van Libanon slechts deel uitmaakte van het grotere plan voor een nucleaire oorlog tegen Rusland. Nu zijn er Amerikaanse mariniers geïntroduceerd in Libanon met een belofte van president Reagan dat ze niet langer dan 30 dagen nodig zullen zijn.

Voordat die 30 dagen voorbij zijn, mijn vrienden, willen de bolsjewieken hier de verrassing van de Amerikaanse nucleaire aanval op Rusland laten beginnen. De aftelklok voor het

“PROJECT Z” oorlogsplan dat ik onthulde in audiobrief nr. 73 tikt nog steeds weg. Alle voorbereidingen zijn nu gericht op “Z-Day”.. de dag van de geplande nucleaire aanval zelf.

De exacte datum die het Pentagon voor Z-Day heeft gekozen is:

Vrijdag 17 september 1982!

Onderwerp 2.. Toen de Eerste Wereldoorlog uitbrak 68 jaar geleden, was de wereld opinie verre van unaniem over wie gelijk had en wie verkeerd was in het conflict. Veel mensen vonden dat Oostenrijk-Hongarije lang genoeg had gebukt onder intimidatie door de Serviërs. Nadat aartshertog Franz Ferdinand op 28 juni 1914 door een Servische in Sarajevo werd vermoord, verklaarde Oostenrijk-Hongarije Servië de oorlog en velen applaudisseerden. Oostenrijk-Hongarije had een blanco cheque gekregen van Duitsland om de Serviërs te verpletteren. Mensen begonnen zich te bedenken toen ze het geschil zagen ontkiemen, en in natie na natie zuigen. Toch bleef de wereldbeeldvorming een groot deel van de goede wil naar Duitsland en haar bondgenoten behouden, dat wil zeggen tot de Slag bij Leuven (nu Leuven), België.

Tot aan de oorlog was Leuven een mooie, rustige stad geweest, maar Leuven had het ongeluk om tussen de legers van de Kaiser en die van de bondgenoten te worden gevangen. De Duitsers wonnen de strijd door Leuven vrijwel te gelijken. De strijd eiste een gruwelijke tol onder de hulpeloze bewoners van Leuven. Aan alle kanten lag Leuven in ruïnes... Toen mooie gebouwen waren gereduceerd tot stapels puin. Het puin was een graf geworden voor talloze burgers die binnen waren gestorven. De straten met puin verstikte waren een rouwige scène van de verminkte, de rouwende en de verwarde.

Toen het nieuws over het lot van Leuven de buitenwereld bereikte, sloeg een golf van afkeer de wereld over. Velen die aanvankelijk met het beleid van de Kaiser hadden meegeleefd, werden door zulke extreme militaire tactieken afgewend. In de publieke opinie was Leuven het keerpunt van de Eerste Wereldoorlog. Het zwart maakte het beeld van Duitsland op een manier die nooit ongedaan kon worden gemaakt. Mijn vrienden, Beiroet zou wel eens de tegenhanger van Leuven kunnen zijn voor Israël en haar machtige geldschieter, de Verenigde Staten.

Vandaag, net als in 1914, heeft het land dat de oorlog ogenschijnlijk begon, eerst voordeel gehad van een groot reservoir van goede wil in de wereld; maar net zoals Louvain de publieke opinie in de Eerste Wereldoorlog verzuurde, heeft Beiroet de wereld in 1982 geschokt. De genadeloze wreedheid en zinloze moorden door de Israëli’s in Libanon zijn gesymboliseerd door het beleg van Beiroet. Israël is terecht veroordeeld voor zijn daden in Libanon. Als de totale pijn van Libanon ooit algemeen bekend wordt, zal het imago van Israël nooit van de schande herstellen.

Toen Oostenrijk-Hongarije in 1914 de oorlog verklaarde aan Servië, begon het een kettingreactie die onder de grote mogendheden van die dag in oorlog kwam. Ook de Israëlische invasie van Libanon om de Plo te vernietigen is berekend om een kettingreactie te veroorzaken die leidt tot nucleaire oorlog 1. De gezamenlijke strategie van de Amerikaanse bolsjewieken en de Israëlische zionisten is een herhaling van de manoeuvre die de Eerste Wereldoorlog in gang zette. Ik heb daar in eerdere rapporten over verteld, vooral in audiobrieven nrs. 63, 66, en 69. De Bolsjewieken en Zionisten, dus de Reagan-Begin-as, zijn bereid crises te blijven vermenigvuldigen tot de eerste Amerikaanse nucleaire aanval slaagt.

In het Midden-Oosten is de feitelijke verhuizing van het hoofdkwartier van de PLO naar Syrië het toneel van een directe confrontatie tussen Israël en Syrië. Dat zal de gevaarlijkste proxy-strijd creëren tussen de Russische en de Amerikaanse staten. De Israëlische troepen zijn

al bezig om de legaal aanwezige Syriërs uit Libanon's Bekaa Valley te verdrijven. Tegelijkertijd trekken de Israëlische troepen zich niet terug terwijl de PLO uit West-Beiroet evacueert, maar naar het noorden! De Israëlische pantsereenheden bevinden zich al aan de rand van Tripoli, op slechts 20 mijl van de noordelijke grens van Libanon.

Wat de plechtige belofte van Israël om Libanon terug te keren naar Libanon betreft, kan niets een meer transparante leugen zijn. Dankzij de oorlog is het zuidelijke derde deel van Libanon, inclusief de Litani-rivier, nu opgenomen in de zogenaamde "vrije Libanon Zone" die wordt gecontroleerd door majoor Haddad. Haddad is niets anders dan een Israëlische agent, een sjabbasgoy die het vuile werk van de regering begint. Wanneer en als de Israëliërs zich formeel terugtrekken uit Libanon, zullen ze Haddad's gebied, waaronder Sidon en Tyrus, blijven controleren.

En nu is een andere Israëlische marionet, Mr Bashir Gemayel, uit het oorlogs puin gekomen als de gekozen president van Libanon. Hij is niets meer dan een andere Sadat, en hij zal hetzelfde lot tegemoet gaan als Sadat wanneer Israël klaar is!

Als je de wereld rondkijkt, mijn vrienden, is de hoeveelheid problemen die nu door de bolsjewieken en zionisten worden opgefokt bijna niet te beschrijven. Zo lokken bolsjewistische agenten in Polen nieuwe problemen op om de regeringsinspanningen om de staat van beleg te ontspannen te ruïneren. Dat houdt het Warschau regime in de verdediging, niet in staat om te verschijnen als iets anders dan een "slechte man."

Of denk aan Midden-Amerika en het Caribisch gebied. Panama wordt nu gedestabiliseerd, te beginnen met het recente verrassingsafscheid, zogenaamde, van de president van Panama. Het plan om een schijnbare bedreiging voor het Panamakanaal te creëren gaat nu door.

Intussen heeft het Congres onlangs een speciale Tonkin-Gulf-type resolutie aangenomen die gericht is op Cuba. Het bevrijdt Reagan's handen om militaire actie te ondernemen tegen Cuba, net zoals de Tonkin Gulf resolutie president Johnson bevrijdde om de oorlog in Vietnam te verbreden.

En dan is er Azië waar oorlog tussen India en Pakistan wordt gericht voor rond november 1982!

Midden-Oosten intriges en nog veel meer wereldwijd zijn in de werken als gevolg van het Bolsjewistische programma om de wereld te Balkaniseren; maar al die intriges zullen niet langer nodig zijn als het "PROJECT Z" korte-cut oorlogsplan slaagt. Heel binnenkort zijn ze van plan om Nuclear War One als een totale verrassing te laten ontploffen en ze zijn van plan om het op een gigantisch ongeluk te laten lijken!

In audiobrief nr. 73 vijf maanden geleden heb ik het over-all oorlogsplan van "PROJECT Z" geschetst, maar als praktische kwestie moet je nu weten hoe de oorlog gepland wordt om te beginnen. Je moet weten welke waarschuwingsborden je moet bewaken, en wanneer. Daarom zal ik nu in detail beschrijven hoe de planners van het Pentagon de oorlog willen ontketenen. Slechts een paar hints van wat er gaat gebeuren zullen in het openbaar zichtbaar zijn; maar als je ze ziet gebeuren, zul je weten wat ze betekenen.

Het plan voor een Amerikaanse nucleaire aanval op Rusland is al meer dan vier jaar in de war. Ik heb voor het eerst verslag gedaan van Amerika's geheime verschuiving naar een eerste aanval nucleaire strategie in audio brieven nrs. 36 en 37. Het hoofddoel van de eerste Amerikaanse nucleaire staking is nog steeds zoals ik voor het eerst openbaar maakte in audiobrief nr. 37. Het doel is om alle Russische complexen van ruimtevaartbases te verslaan. Dat is de logistieke levenslijn, de achilleshiel van de Russische ruimtetriade van strategische wapens. Als de bolsjewieken hier de Russische ruimtetriade uit de hand kunnen zetten, zal

Rusland niet langer onoverwinnelijk zijn in de nucleaire oorlog; en dus moet de eerste aanval op de Russische ruimtetriadebases onmiddellijk gevolgd worden door een complete Amerikaanse nucleaire aanval!

Bolsjewistische oorlogsplanners hier, de hardliners, hebben de stukken van de militaire machine samengesteld die nodig zijn om het werk te doen al jaren. Ik heb in de loop van vele eerdere verslagen verslag uitgebracht over deze verschillende stukken van het alomtegenwoordige militaire beeld. Nu komen alle factoren in de bolsjewistische militaire vergelijking samen als ze zich voorbereiden op een nucleaire oorlog.

In audiobrief nr. 73 beschreef ik het nieuwe geheime Amerikaanse superwapen dat de sleutel is tot het aanvalsplan. Het is het Phantom oorlogsvliegtuig, de meest radicale doorbraak die bereikt is door het zogenaamde “Stealth Program.”

Onbemande Phantom-oorlogsvliegtuigen worden nu ingezet op hun aanvalsbases in Noord-Noorwegen, Oost-Turkije en de provincie Sinkiang, China. Deze bases zijn beschermd tegen Cosmosferische aanval door krachtige lasers. De lasers zijn uitgerust met het nieuwe supergevoelige richtapparaat dat bekend staat als CEIR (uitgesproken ziener) voor “Computer-Enhanced Infrarood.” Zoals ik in audiobrief nr. 72 vermeldde, een CEIR uitgeruste laser schoot een Russische kosmos neer boven New Jersey, zo’n zeven maanden geleden. De effectiviteit is dus bewezen; maar om er zeker van te zijn dat de Russen geen verdediging tegen deze speciale lasers hebben ontwikkeld, werd er drie dagen geleden een andere kosmos uit de lucht geblazen boven de buurt van New York City! Het creëerde een enorme vuurbal met hoge snelheid, die gisteren in de New York Times beschreven werd als een mogelijke asteroïde die opbrandt.

Als de Amerikaanse Phantom oorlogsvliegtuigen op Z-Day in Rusland worden gelanceerd, zullen ze in de richting van slechts zes primaire en ongeveer een dozijn secundaire doelen zwermen. De zes primaire doelen zijn de Russische ruimtebases. Vier daarvan zijn de raketbases bekend als Cosmodromes in Baikonur, Tyura-Tam, Plesetsk en Kapustin Yar. De andere twee Space bases zijn de uitgestrekte Cosmosphere faciliteiten in Semipalatinsk en Novosibirsk.

Wat betreft de tientallen secundaire doelen, dit zijn de complexen van Russische vliegende ABM bases. Het systeem bestaat uit anti-raket deeltjesbundelwapens die aan boord van omgebouwde TU-144 Supersonic Transports worden vervoerd. De Transports werden in juni 1978 op mysterieuze wijze uit dienst genomen voor de omzetting in antiraket verdediging. Ik heb gemeld dat dit onderweg was in audiobrief nr. 54. Vandaag is het systeem volledig operationeel. De Bolsjewistische oorlogsplanners hier in de Verenigde Staten willen ze allemaal uitschakelen, indien mogelijk, om de Amerikaanse vervolgaanval verwoestender te maken.

Van al deze doelstellingen zijn de twee belangrijkste van alle de twee basissen van de kosmossfeer. De nieuwe Russische Superheavy Cosmosferen, waar ik voor het eerst verslag van deed in audiobrief nr. 64, voorschaduw de dag waarop raketten verouderd zullen zijn.

Als de Cosmosferen overleven, is het Bolsjewistische oorlogsplan gedoemd te mislukken. Er is slechts één bevredigende geografische locatie om een aanval op de Russische kosmos te starten. Zolang geleden als audiobrief nr. 37 onthulde ik dat deze sleutel locatie is Sinkiang Province, China. De bolsjewieken hier moeten toegang hebben tot de provincie Sinkiang. Daarom heeft de zogenaamde Carter Administration, vier maanden nadat ik dit had onthuld, Taiwan op 15 december 1978 onverwacht gedumpt. Die dag kondigde Washington plotseling volledige diplomatieke betrekkingen aan met Peking.

Nu Nuclear War One snel nadert, hebben de Rode Chinezen deze maand weer hun hefboom gebruikt tegen Taiwan. Peking heeft de regering van Reagan onder druk gezet om zich publiekelijk te verbinden alle wapenverkoop aan Taiwan af te snijden. Reagans vermeende laatste aanbod van 13 augustus was een weigering om dat te doen, maar toen vertelden de Rode Chinezen Washington dat als de Verenigde Staten het niet eens waren, de Chinezen de Amerikaanse Stealth Base in de provincie Sinkiang zouden sluiten. Vier dagen later, op 17 augustus, werd een gezamenlijke communie in Peking en Washington uitgebracht. Zij verklaarde dat er slechts één China is, dat Taiwan er deel van uitmaakt, en dat de Verenigde Staten geleidelijk zullen stoppen met de wapenverkoop aan Taiwan!

De oude Reagan campagne belofte om Taiwan te steunen werd geschrapt om een last-minute hitch in het Stealth aanvalsplan te voorkomen.

Volgens het Pentagon plan zullen de onbemande Phantom-oorlogsvliegtuigen opstijgen van hun verschillende bases met zorgvuldig vooraf bepaalde tussenpozen. Hun lanceertijden zullen aangepast worden om ze allemaal tegelijk tot hun doelen te laten komen. Zoals ik in audiobrief nr. 73 heb beschreven, vliegen deze robotbommenwerpers blind op een enkele reis, zoals mechanische kamikaze vliegtuigen. Maar dankzij hun geavanceerde nieuwe type inertiegeleidingssystemen worden ze verwacht dat ze allemaal precies op schema komen.

Als ze door de Russische luchtruimte vliegen, zijn ze onkwetsbaar om visueel of via radar te detecteren. De lichtvervormde elektromagnetische velden, die ik beschreef in audioletter nummer 73, maken Russische straalwapens ook nutteloos voor de verdediging. Luchtafweerraketten, zelfs die welke het hittespoor van een vliegtuig volgen, zullen ook nutteloos zijn. Als een raket of straaljager in de buurt van een Phantom oorlogsvliegtuig zou komen, zou zijn elektronica hopeloos gestoord worden door het Onzichtbaarheidsveld.

Alsof dit alles niet genoeg was, zal elk Phantom-oorlogsvliegtuig ook een voorgeprogrammeerd zigzag-traject naar Rusland volgen. De bolsjewieken hier geloven dat dit elke poging zal doen om op de Stealth vliegtuigen te schieten met anti-vliegtuiggeweren zeer ineffectief.

Alle dingen beschouwd, de “PROJECT Z” oorlogsplanners zijn ervan overtuigd dat genoeg Phantom oorlogsvliegtuigen hun doelen zullen bereiken om hun werk te doen. De onzichtbare onbemande gevechtsvliegtuigen komen uit alle richtingen samen en bereiken hun doelen vrijwel gelijktijdig. De aftelklokken in alle oorlogsvliegtuigen zullen op hetzelfde moment “nul” bereiken. Als ze dat doen, zal een waterstofbom van 24 megaton aan boord van elk Phantom-oorlogsvliegtuig ontploffen.

De aanval is gepland voor de nacht als de Sovjet-Unie slaapt. Rond de ruimte triade bases en de TU-144 bases nacht zal veranderen in dag als door de mens gemaakte sterren uitbarsten in het leven. Dat zal het moment zijn waarop een Amerikaanse satelliet hoog boven de Indische Oceaan heeft geparkeerd. Het is de Attack Bevestiging Sensor die ik beschreef in audiobrief nr. 75. Dit was de mysterieuze militaire lading van Space Shuttle nummer 4 geplaatst in een geostationaire baan door een hulpraket. Als de H-bommen ontploffen boven hun doelwitten, zal de Luchtmacht satelliet de flitsen van infrarood, ultraviolet en X-straling detecteren. De satelliet zal onmiddellijk een signaal laten zien dat de aanval bevestigt naar luisterstations op aarde. Het aanvalssignaal bevestigt dat de eerste kritieke verrassingsaanval door Stealth vliegtuigen is geslaagd.

Dat zal het signaal zijn voor alle rest van het “PROJECT Z” nucleaire oorlogsplan om in beweging te komen. Maar zoals ik in audiobrief 73 heb gemeld, is “PROJECT Z” een supergeheim oorlogsplan, onbekend voor iedereen, behalve een paar topleiders van het leger in Amerika. Daarom zal het aanvalsbevestigingssignaal niet via de standaard bestaande kanalen

worden geleid. In plaats daarvan hebben de Bolsjewistische oorlogsplanners hier een speciaal nieuw Commando voor het doel gecreëerd. Het heet het Luchtmacht Ruimte Commando. Het zal officieel beginnen op 1 september, net op tijd om zich klaar te maken voor de geplande nucleaire aanval op 17 september. Het nieuwe ruimte commando bevindt zich in Colorado Springs, Colorado. Daar zal het speciale informatie aan NORAD hoofdkwartier, ook daar gevestigd.

Als het Luchtmacht Ruimte Commando het aanvalssignaal ontvangt van de Indische Oceaan satelliet, zal de volgende aanval beginnen:

Eerst zal een gecodeerd signaal worden doorgegeven aan de Minuteman TX commandanten in onze noordelijke rang van staten en bepaalde andere locaties. De Minuteman TX is Amerika's echte mobiele raket, nu volledig ingezet op onze spoorwegen, zoals ik voor het eerst onthulde in audiobrief nr. 55. In audiobrief nr. 60 meldde ik dat ze ook vergezeld worden van hoge snelheid raketten genaamd ACMs. Wanneer het gecodeerde signaal uit het nieuw gecreëerde Ruimte Commando komt, zullen de ACM's naar boven zoomen naar de randjes van de atmosfeer. Daar zullen ze speciale kobaltionisatiebommen laten ontploffen. De elektronenstorm in de atmosfeer van de VS zal naar verwachting alle Cosmosferen tijdelijk uitschakelen. Met de Kosmosferen die even gestoord zijn, zullen de mobiele Minuteman TX raketten vlak voorbij hen gelanceerd worden in Rusland.

Wanneer de Amerikaanse ACM's hun bommen hoog boven ons eigen land laten ontploffen, zal het ook een ander effect hebben. Het heet "Electromagnetische pulse" of EMP. EMP kan communicatie uitschakelen, telefoonlijnen afvuren en stroomstoringen veroorzaken door het overbelasten van de transmissielijnen. In audioletter 66 beschreef ik hoe de bolsjewieken hier dit effect willen gebruiken om een volledige Amerikaanse nucleaire aanval tegen Rusland te activeren. Zij zijn geprogrammeerd om een EMP-aflevering als bewijs te beschouwen dat Amerika onder nucleaire aanval staat! De gehele nucleaire triade van Amerika, raketten, bommenwerpers en onderzeeërs... zal dan een vermeende vergeldingsaanval tegen Rusland lanceren. Er is geen normale opdracht voor het Witte Huis om aan te vallen!

Er is geen officiële erkenning dat dit voor ons in petto is, natuurlijk. Toch wordt deze herprogrammering van onze nucleaire strijdkrachten nu geaccentueerd door de bespreking van een nieuwe militaire doctrine. Het heet "Lancering onder aanval." Militaire analisten beschrijven het als "waarschuwing door verlies van waarschuwing." Dat is precies het concept dat ik een jaar geleden in audiobrief nr. 66 openbaar maakte.

Vrienden, als alles volgens plan verloopt, zal er geen waarschuwing zijn voor het Amerikaanse publiek door Reagan regeringsambtenaren. Ze rekenen op een verrassing om hun nucleaire verrassingsaanval op Rusland succesvol te maken. Ze zijn niet van plan om die verrassing weg te gooien door je er eerst over te vertellen, dus het zal aan jou zijn om gebeurtenissen voor jezelf te bekijken en je beste oordeel te maken gebaseerd op wat je weet. Ik heb al een aantal zichtbare tekens genoemd die het plan tot nu toe nog steeds op schema heeft.

Er zijn nog twee belangrijke signalen om de komende dagen op te letten. Als je ze ziet, weet je dat de Amerikaanse nucleaire aanval op Rusland op het punt staat te worden geprobeerd:

Ten eerste, let op nieuws over een groot nucleair vals alarm ergens in de eerste helft van september. Dit betekent dat er een volledige droogloop is uitgevoerd met het gloednieuwe Air Force Space Command. Door de oefening daarna te omschrijven als een "valse nucleaire waarschuwing," zullen de oorlogsplanners het toneel van een zogenaamde "ongeluksoorlog" opzetten.

De laatste waarschuwing zal komen als de nucleaire aanval zelf begint.

Vrienden, het huidige Pentagon schema vraagt om de voorlopige Phantom oorlogsvliegtuig H-bommen te ontploffen om 3:00 uur E.D.T. vrijdag 17 september 1982.

Op dat moment zal vrijwel heel Rusland in het duister zijn. Als het satellietsignaal van de Indische Oceaan aankomt, wordt het binnen een minuut gevolgd door de EMP-aflevering die ik beschreef.

Als je tv kijkt of naar de radio luistert, zal er plotseling verschrikkelijke statische en mogelijk permanente schade aan je ontvanger zijn. Er kan ook een stroomstoring zijn. Je telefoon kan doodgaan. Als die dingen gebeuren, vrienden, wacht dan niet op een luchtaanval sirenes. Wat er gebeurt is dat de Amerikaanse vervolg nucleaire aanval tegen Rusland wordt gelanceerd. Het is mogelijk dat hier spoedig daarna raketten uit Rusland worden heroverd.

Als u in een top kust-doelgebied bent, zal de Russische tegenaanval binnen enkele minuten uw gebied raken. De Russische korteafstandsraketten die in 1976 en 1977 langs onze kusten en de Grote Meren zijn geplant, zijn er nog steeds! Hun korte vluchttijd zal helaas hooguit enkele minuten duren om dekking te zoeken na de EMP-aflevering.

De uit Rusland ontslagen ICBM's zullen ongeveer 24 minuten duren om doelen te bereiken bij de Canadese grens; als je verder naar het zuiden woont, duurt het nog enkele minuten.

Maar als uw gebied toevallig wordt gedoeld door een Russische onderzeeër-lanceer raket, kan de tijd worden teruggebracht tot minder dan 10 minuten in veel gevallen.

De Russische maanbasis en kosmosferen boven ons, beide gewapend met hun geladen deeltjesbundelwapens, kunnen nog steeds grote schade toebrengen aan grote steden en militaire installaties van de Verenigde Staten, maar deze veroorzaken geen neerslag.

Onderwerp 3.. Mijn vrienden, als de gebeurtenissen die ik heb beschreven plaatsvinden, zal het betekenen dat de Bolsjewistische oorlogsplanners in het Pentagon gaan door met hun aanvalsplan. Maar dat betekent niet dat het per se zal slagen. Zoals ik deze woorden zeg, is er voorlopige informatie dat de Russen een verrassing hebben voor de bolsjewieken.

Dit is eigenlijk de tweede poging van de bolsjewieken om de nucleaire oorlog te ontketenen, zoals mijn oudere luisteraars weten. De eerste poging eind januari 1980 was een rampzalige mislukking. Het leidde indirect tot lekken over het Stealth-programma ongeveer zes maanden later. Nu proberen ze het opnieuw met betere wapens, maar ondertussen zijn ook Russische wapens blijven doorgaan! Als gevolg daarvan is er geen manier om te voorspellen hoe de Bolsjewistische Amerikaanse eerste aanval zal uitdraaien.

Vorige maand meldde ik dat de Super-Spy Satellite gelanceerd door de derde Space Shuttle in maart iets raadselachtigs had ontdekt in Rusland. De puzzel bestaat uit grote aantallen kleine koepelinstallaties die in ringen rond strategische Russische doelen zijn gerangschikt. Er is een ring van deze koepels rond elke Cosmodrome en rond elke Cosmosfer Base in het bijzonder, maar de mening is verdeeld over wat ze zijn. Sommige analisten geloven dat ze meer of minder conventionele anti-vliegtuig batterijen met koepelbehuizingen. Anderen denken dat het raketbatterijen zijn. Anderen stemmen voor straalwapens van een of andere aard, of lasers of deeltjesstralen. De enige overeenkomst tot nu toe is dat ze een soort van defensieve wapens zijn. Dat blijkt uit hun regeling in beschermende ringen rond bepaalde strategische doelen.

Er is nog een andere gok over wat de koepels zijn. Het is een minderheidsstandpunt dat tot nu toe niet wordt geaccepteerd door de top Amerikaanse bolsjewistische oorlogsplanners, maar mijn eigen informatie geeft aan dat het de juiste gok is. Elke koepel, mijn vrienden, bevat een wapen dat bekend staat als een "Rail Gun." In Rusland en de Verenigde Staten worden al een aantal jaren spoorweggeweren bestudeerd.

Een Rail Gun is een soort super hoge snelheid kanon. Het projectiel beweegt een spoor tussen de lange geleiders. Als het pistool wordt afgevuurd... racet een ongelooflijk krachtig elektromagnetisch veld... over de lengte van de rails... en dan worden ze zo door elkaar gedreven. Het projectiel wordt voor het snel bewegende elektromagnetische veld geforceerd, waardoor de muilkorf met ongelooflijke snelheid wordt achtergelaten. De snelheid van de loopbruggen is minstens 25.000 voet per seconde bereikt. Dit is sneller dan de ruimteshuttle in de baan van de aarde.

Hier in de Verenigde Staten zijn Rail Guns nog steeds nieuwsgierig. Een railpistool kan maar één keer worden afgevuurd omdat de rails zich aan elkaar lassen, en het projectiel moet niet geleidend zijn. Het kan geen staal of ander metaal zijn. Maar voor de Russen die geconfronteerd worden met de Phantom oorlogsvliegtuig dreiging, Rail Guns kan het enige antwoord zijn. De Russen hebben de mogelijkheid om Rail Guns te richten op onze Phantom oorlogsvliegtuigen met behulp van Psychoenergetic Range-Finding, die ik onthulde in audiobrief nr. 42, en een niet-geleidend projectiel afgevuurd op astronomische snelheden zou kunnen doordringen in het Onzichtbaarheidsveld van het Stealth vliegtuig.

Het gebruik van Rail Guns om zich te verdedigen tegen de Phantom oorlogsvliegtuigen zal een vervelende verrassing zijn voor de bolsjewieken hier als ze hun oorlogsplan uitvoeren; maar vanaf nu, is het oorlogsplan nog steeds op schema! Als gevolg daarvan kan er voor de Verenigde Staten van Amerika zoals wij die kennen wel tijd opraken.

Last Minute-overzicht

Nu is het tijd voor mijn Last Minute Samenvatting. Vrienden, in deze audiobrief heb ik geprobeerd jullie zo volledig mogelijk voor te bereiden om de tekenen van een dreigende nucleaire oorlog te herkennen. Het anti-oorlogs staatsgreep plan van generaal Alexander Haig, dat ik in audiobrief nr. 72 onthulde, stortte in met zijn gedwongen ontslag in juni. Sindsdien is het volle snelheid vooruit naar nucleaire oorlog één.

De nieuwe oorlogstijdregeling, die ik zes maanden geleden ook in audiobrief nr. 72 heb onthuld, ligt nog steeds op schema. Doeldatum: 17 september 1982.

Slechts 12 dagen geleden op 15 augustus brak de Los Angeles Times een bomverhaal over deze oorlogsplannen. Het gesynchroniseerde artikel onthulde dat een uitgebreid geheim nieuw langdurig nucleair oorlogsplan nu klaar is. In feite, mijn vrienden, is dit plan al operationeel!

Het artikel zegt:

Volgens een lid van de regering zou het plan nucleaire oorlogvoering voor zes maanden overwegen.

Het plan vestigt ook de aandacht op de huidige kwetsbaarheid van ons militaire commando, controle en communicatiesysteem. Het artikel citeert een Reagan staflid in de woorden:

“Het systeem kan 15 minuten van een nucleaire oorlog overleven.”

Vrienden, deze kwetsbaarheid is de sleutel tot het bolsjewistische plan om de oorlog te ontketenen door een EMP-aflevering die ik heb beschreven. De angst hiervoor is zo groot dat het Pentagon drie dagen geleden extreme maatregelen heeft aangekondigd om het debat te verlammen. Onze bolsjewistische minister van Defensie, Caspar Weinberger, heeft 70 brieven gestuurd naar belangrijke krantenredacteuren hier en in het buitenland om te proberen de kritiek te ontkrachten.

Ondertussen is het plan om binnenkort een nucleaire oorlog te beginnen nog steeds op schema.

In het verleden heb ik gemeld dat de nieuwe Russische anti-bolsjewistische heersers Amerika beschouwen als Babylon, wentelend in onwel verkregen rijkdom en ontaarding. Als de Amerikaanse bolsjewieken erin slagen om nucleaire oorlogen op te leggen aan het Kremlin, kan de val van Babylon wel eens nabij zijn. Zoals de Engel der Openbaring aan Johannes de Apostel openbaarde, kunnen de kreten spoedig over de hele wereld luiden:

“Helaas, helaas, die grote stad Babylon, die machtige stad, want in een uur is uw oordeel gekomen.”

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 79

30 september 1982

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 30 september 1982, en dit is mijn audiobrief nr. 79.

De christenen van Midden-Europa hebben in de Middeleeuwen een verschrikkelijke angst gedeeld die vandaag de dag bijna vergeten is. Het was een angst die ervoor zorgde dat christelijke ouders speciale zorg over hun kinderen uitten ten tijde van de Joodse heilige Paschadag. Hun grootste angst was dat hun kind ontvoerd zou worden en nooit meer gezien zou worden omdat men er algemeen van overtuigd was dat de Joden mensenoffers hadden gedaan in Pascha en dat de slachtoffers christelijke kinderen waren. Die eeuwenoude bloedvrees van de joden door christenen stierf grotendeels in de eeuwen na de Renaissance. Vandaag de dag zijn de meeste christenen geschokt om te leren dat een dergelijk geloof ooit bestond.

Wat de Joden zelf betreft, er is een rabbijnse term die gebruikt wordt om de oude christelijke bloedvrees te veroordelen. Het heet “bloed smaad.” Al generaties lang is de oude bloedsnood een dode, een ding uit het verleden. Geen Jood in zijn volle verstand zou het anders willen. Om de bloedlast te doen herleven, moet je oude angsten, onredelijke passies en dodelijk gevaar voor elke jood die leeft, opwekken. Ja, de meeste Joden zouden Beter af zijn als ze nooit meer zouden horen over de oude christelijke bloedvrees van de Joden; maar deze maand heeft niemand minder dan de regering van Israël bewust het zogenaamde “bloedslastering” probleem nieuw leven ingeblazen.

In het weekend van 17 september introduceerden Israëlische troepen zogenaamde christelijke milities in twee Palestijnse vluchtelingenkampen in West-Beiroet. Het resultaat was een bloedbad onder meer dan duizend Palestijnse burgers, waaronder veel vrouwen, kinderen en ouderen. Het bericht van de slachting bereikte de buitenwereld op de avond van Rosh Hashana, het Joodse Nieuwjaar, 18 september. Een woedende wereld gaf de regering van Begin de schuld dat ze zo’n gruwelijke misdaad liet gebeuren.

Het officiële antwoord van de Israëlische regering op de wereld was een verklaring die op zondag 19 september werd afgegeven. Twee dagen later werd het gepubliceerd als een volledige pagina advertentie in grote Amerikaanse kranten met de kop “Blood Libel.” De verklaring begon met de woorden, en ik citeer:

“Op het nieuwe jaar werd Rosh Hashana een bloedlaster opgelegd tegen de Joodse staat, haar regering en de Israëlische defensietroepen.. die ook wel bekend staan als de IDF.”

De verklaring ging verder met een reeks verklaringen die pas dagen later werden bewezen als totale leugens. De officiële verklaring van de Israëlische regering zei dat het bloedbad plaatsvond, citaat:

“in een gebied waar het Israëlische leger niet was gevestigd.”

Maar de volgende dag na deze verklaring, sprak de Israëlische minister van Defensie Sharon het ronduit tegen. Op 22 september gaf Sharon toe dat de Israëli’s niet alleen de Militiamen in de kampen hebben geïntroduceerd, maar ze ook ondersteunden met luchtpijlen. De officiële Israëlische regeringsadvertentie zei ook:

“Zodra de IDF van de tragische gebeurtenissen hoorde, maakten Israëlische soldaten een einde aan de slachting.”

Dat was ook een leugen en er zijn al vele berichten verschenen waaruit blijkt dat het een leugen was.

De Israëlische troepen hadden namelijk orders om de twee Palestijnse kampen te omsingelen en af te sluiten terwijl de militairen het vuile werk deden. Van begin tot eind wisten Israëlische topambtenaren precies wat er aan de hand was. Zij hadden de gehele operatie bevolen en werden op de hoogte gehouden van de voortgang ervan. Door de beschuldigingen tegen het “bloedslaster” te noemen, erkende de regering van Begin dat de slachting van Beiroet een submenselijke daad van bloeddorstig kwaad was; maar de transparante leugens daarover door de regering van Begin tonen aan dat de aanklachten tegen het niet lasterlijk zijn, zij zijn de WAARHEID!

Vrienden, het is geen toeval dat de Beiroet slachting rond vrijdag 17 september werd gecentreerd. In audiobrief nr. 78 vorige maand meldde ik dat 17 september gepland stond voor een nucleaire slachting. Dat was de dag waarop het supergeheime nucleaire plan “PROJECT Z” zou worden ontploft. Als alles volgens plan was gegaan, was er een verrassing dat de Amerikaanse nucleaire eerste aanval tegen Rusland op die dag gepland was; maar door de genade van onze Heer Jezus Christus, ging alles niet volgens plan. Het nucleaire aanvalsplan “PROJECT Z” werd uiteindelijk afgebroken.. voor nu, dat is.. rond midden in de ochtend 17 september. De aftelklok stopte minder dan vijf uur voor de nucleaire oorlog!! De uiteindelijke beslissing om de staking te staken eindigde een week van heftig debat op de top niveaus van de Reagan-Begin as van bolsjewieken en zionisten.

Ondertussen is er al een nieuw oorlogsplan in gang gezet om het te vervangen. De slachtpartij in Beiroet die op 17 september aan de gang was, is een belangrijk ingrediënt in de nieuwe militaire intriges die nu gaande zijn, maar het bloedbad werd ook ingegeven door krankzinnige waanzin. Het was de blinde woede van satanische en demonische krachten die hun doel van nucleaire overwinning zagen wegglijden net toen het binnen hun bereik leek.

Mijn drie speciale onderwerpen voor deze audiobrief zijn:

Onderwerp 1.. Het afgebroken plan voor verrassing nucleaire oorlog Onderwerp 2.. De Beiroet Massacre voor oorlog te komen Onderwerp 3.. De terugkeer van de “Siberië Express” Weer oorlog.

Onderwerp 1 Toen ik eind vorige maand audiobrief nr. 78 opnam, maakte ik de definitieve plannen van het Pentagon voor Nuclear War One bekend om deze maand, september 1982 uit te barsten. De planners van het Pentagon telden af tegen vrijdag 17 september om een nucleaire oorlog te beginnen als een complete verrassing; maar toen de laatste dagen deze maand wegtrokken, begonnen er grote problemen te ontstaan in de storm-rush-oorlogsregeling. Tenslotte is besloten om de geplande nucleaire eerste aanval tegen Rusland op het laatste moment vrijwel teniet te doen!

Zoals ik vorige maand rapporteerde, zouden de eerste H-Bommen om 15:00 worden ontploft op belangrijke Russische doelen. Eastern Daylight Time op 17 september. Het bevel om de aanval te schrobben ging minder dan vijf uur voor die.. kort na 10:00 die ochtend. Toen de beslissing uiteindelijk kwam om de aanval te beëindigen, was het een “oordeel” oproep; en dat oordeel was verre van populair bij sommige leden van de elite Bolsjewistische oorlogsplanning team in het Pentagon.

De moeilijkheden die deze maand zijn ontstaan waren zeer ernstig, maar niet ernstig genoeg om een poging tot nucleaire aanval volledig uit te sluiten. Als gevolg daarvan werd de

oorlogsplannersgroep versplinterd in een wreed debat over wat te doen. Niemand pleitte voor het opgeven van het fundamentele doel van de aanval op Rusland, maar er was een scherpe verdeeldheid over hoe het beste om het nucleaire oorlogsplan te redden. In principe kwam het argument neer op twee alternatieven.. Of het uitstellen van de nucleaire staking, of of om te gaan zoals gepland.

De heethoofden drongen erop aan dat de verrassings nucleaire aanval tegen Rusland op 17 september op schema zou worden voortgezet. Zij voerden aan dat ondanks de problemen die zich hadden voorgedaan, vertraging slechts tijd zou geven voor nog meer obstakels. Zij wezen er ook op dat hun Intelligentie over Russische doelen geleidelijk met vertraging zal toenemen. In feite zeiden ze, Nu is onze beste kans.

De conservatiever partij onder de oorlogsplanners stond erop dat de heethoofden niet helder dachten. Volgens hen waren de klappen die deze maand in het oorlogsplan werden ontwikkeld te ernstig om nu door te gaan.. Beter om te wachten en een nieuwe planning van de “PROJECT Z” oorlogsplan na het verwijderen van de huidige obstakels voor succes.

Het debat begon te tip voor een uitstel een week voor de 17 september streefdatum. Daarom werden er in die laatste week andere rampenplannen in het Midden-Oosten in gang gezet; maar het nucleaire-aanvalsplan bleef tot aan de draad van kracht. Uiteindelijk was het een accumulatie van vele factoren die uiteindelijk het plan afbraken.

De bolsjewieken hier begonnen in de problemen te komen in hun rush-rush nucleaire oorlogsplan bijna zodra het begin van dit jaar 1982 begon. Ik heb voor het eerst gemeld dat een korte nucleaire oorlogsstrategie werd uitgevoerd door het Pentagon zeven maanden geleden in audiobrief nr. 72. Tegelijkertijd heb ik ook gemeld dat het Rockefeller kartel en de Russen in de rij stonden om het oorlogsplan te stoppen. Daartoe hadden ze afgesproken om op bepaalde manieren samen te werken tegen de Amerikaanse bolsjewieken. Bovendien brouwde een staatsgreep in Washington... om geleid te worden door generaal Alexander Haig, toen minister van Buitenlandse Zaken. In de zeven maanden sinds ik audiobrief nr. 72 opnam, zijn de wereldkoppen herhaaldelijk gevuld met de gevolgen van deze trio strijd.

De eerste keer was de Falklandsoorlog in april vorig jaar, die niet over schapen en kolonisten ging, maar over geheime wapeninstallaties. Het geheime Pentagon-oorlogsplan kreeg een zware klap in die schermutselingen... maar de bolsjewieken hier sloegen snel terug. In juni vernietigden ze de Haig-coup d’etat. Tegelijkertijd was de brute Israëlische invasie van Libanon aan de gang, precies op het tijdschema dat ik vorig jaar openbaar had gemaakt en dat Sharon, minister van Defensie van Israël, deze week pas in de Knesset bevestigde. En dan was er de vierde Space Shuttle die de lading van Defensie in een baan bracht om zich voor te bereiden op oorlog.

Tegen het midden van de zomer maakten leiders van zowel Amerika als Rusland verklaringen dat de supermachten al in oorlog waren. De Russen begonnen waarschuwingsschoten af te schieten over Amerika’s boog door middel van weersverandering, vliegtuigrampen, en meer. Vorige maand op 12 augustus hebben de Russen het Israëlische plan voor een ongelooflijk bloedige invasie van Beiroet gedwarsboomd. Plotseling heeft de PLO een ontruimingsgesprek gehad en de evacuatie ging zonder problemen af. Het was een zware klap voor de gezamenlijke Bolsjewistische-Zionistische pogingen om een sfeer van champignonscrisis te creëren als voorspelling van nucleaire oorlog.

Ongeveer twee weken lang leek de sfeer van de wereldcrisis bijna te verdampen, maar de Pentagon-oorlogsklok telde nog af naar 17 september. De Russen wisten het. Op 2 september heeft de Sovjet-Unie abrupt alle telefoondienst van en naar het Westen afgesloten. In plaats daarvan, militaire exploitanten nam over. Het was een verlenging van de telefoon

bezuinigingen die maanden eerder was begonnen. Naar de top Pentagon oorlog strategisten, de Russische telefoondienst cutback van 2 september leek als kleine aardappelen. Ze hadden grotere dingen om zich zorgen over te maken.. namelijk, een ernstige wending van de gebeurtenissen in het Rode China.

De vorige dag, 1 september, had voorzitter Hu Yaobang een bomaanslag op het partijcongres in Peking. Hij verklaarde dat China zich niet langer met de Verenigde Staten zou moeten verbinden tegen Rusland; in plaats daarvan zei Hu dat China beide supermachten als gelijke bedreigingen zou moeten beschouwen, Maar tegelijkertijd nam hij een aantal onberispelijke taal richting Rusland.. en, mijn vrienden, hoge Russische ambtenaren zullen naar China gaan om te beginnen met gesprekken over twee weken op uitnodiging van China! Door de Sino-Amerikaanse alliantie te onterven, maakte Hu Yaobang duidelijk dat de geheime Amerikaanse Stealth aanvalsbasis in China in gevaar was.

Die basis, gelegen in de westelijke provincie Sinkiang van het Rode-China, is essentieel voor de geplande aanval op de twee Kosmosferische bases van Rusland in Siberië. Vorige maand heb ik gemeld dat deze oorlogsbasis de reden was voor de gezamenlijke communiqué van 17 augustus door de Verenigde Staten en het Rode China over Taiwan. De communiqué verbindt de Verenigde Staten om de wapenleveringen aan Taiwan op een later tijdstip te staken, in strijd met Reagans eerdere toezeggingen! De communique werd overeengekomen om een dreigende sluiting van de Stealth basis door de Chinezen af te leiden, maar het was niet genoeg om de Chinezen tevreden te stellen.

Op 6 september kwam Richard Nixon aan in Peking, wat de problemen van de Pentagon-oorlogsplanners nog verder op de spits gedreven heeft. Nixon is al lang een klantenvolger van het Rockefeller kartel, zoals ik in mijn boek The Conspiracy Against The Dollar al bijna 10 jaar geleden heb beschreven.

Nixon ging deze maand naar Peking als Rockefeller gezant en een met veel meer geloofwaardigheid voor de Chinezen dan wie dan ook die de bolsjewieken hebben. Nixon schokte de Chinezen door te bevestigen wat Russische bronnen hen al verteld hadden.. dat de Stealth basis op het punt stond om in oorlog te worden gebruikt. Nixon raadde hen dan aan om de basis niet direct te sluiten uit angst voor ongewenste reacties van de schietgrage Pentagon bolsjewieken. In plaats daarvan drong hij er bij de Chinezen op aan om zich te bemoeien met de werking van de Stealth basis door bureaucratische apparaten. Dat is één ding waar de Chinezen erg goed in zijn, en ze hebben Nixon’s advies geaccepteerd.

Op 9 september was China uit de buurt van de Amerikaanse Stealth basis in de provincie Sinkiang. Het kritische basispersoneel zat in de Chinese bureaucratie, waardoor ze zich niet meldden voor hun dienst. De Chinezen geven Washington een hint dat dit alles te wijten is aan aanhoudende ontevredenheid over Taiwan, maar de echte reden, mijn vrienden, is dat ze geen deel willen uitmaken van een nucleaire oorlog met Rusland!

Het Kremlin kreeg op 9 september via Rockefeller-kanalen bericht dat de Sinkiang-provincie Stealthbasis effectief was geneutraliseerd. Op dat moment konden de Russen er zeker van zijn dat zelfs als het Pentagon doorging met zijn nucleaire aanvalsplan, de Russische kosmosferen zouden overleven. De kritieke ruimtetriade van Rusland van strategische wapens kon niet langer worden vernietigd.

Stappen die leiden tot de vernietiging van de Shuttle nummer 4-gelanceerde aanval bevestiging sensor

De tijd was gekomen om de gevaarlijkste stap in het Kremlin plan uit te voeren om het Pentagon nucleaire-oorlog plan te ontrafelen. De tijd was gekomen om de aanval bevestiging sensor te vernietigen geplaatst in de ruimte door de Space Shuttle afgelopen juni. De Attack Confirmation Sensor was een speciale satelliet geplaatst in een geostationaire baan over de Indische Oceaan door een hulpraket. Zoals ik eerder heb gemeld, het was een cryogene satelliet.. dat wil zeggen, het werd gehandhaafd bij superkoude temperaturen dicht bij absolute nul. Ik kan nu onthullen dat dit bedoeld was om de satelliet te beschermen tegen detectie door Russische ruimtewapens.

Al enkele jaren weten Amerikaanse wetenschappelijke inlichtingen analisten dat de Russen een nieuwe technologie hebben voor het verwerven van doelwitten. De nieuwe Russische techniek is geen radar, noch is het een andere conventionele methode om doelen te detecteren en te traceren. De nieuwe Russische techniek is dodelijk nauwkeurig; betrouwbaar; en, in tegenstelling tot radar, onmogelijk te jammen. Analysts hier enige tijd geleden overtuigde zichzelf dat ze hadden uitgevonden wat de nieuwe Russische techniek is. Ze denken dat het een Russische versie is van computer-infrarood detectie. Dit is nu ontwikkeld in de Verenigde Staten en heet CEIR (uitgesproken ziener).

Ik heb voor het eerst gerapporteerd over deze ontwikkeling in audiobrief nr. 72 kort nadat een CEIR-gecompileerde Amerikaanse laser werd gebruikt om een Russische kosmosphere neer te schieten. Amerikaanse analisten zijn ervan overtuigd dat de Russen gebruik maken van CEIR en dat ze het eerst hadden; en dus toen de Air Force Attack Bevestiging Sensor werd ontworpen, kreeg het een functie die bedoeld was om Russische infrarooddetectoren te verslaan.

Alle objecten warmer dan absolute nul stralen infrarood straling uit. Hoe warmer het object is, hoe meer infrarood het uitstraalt en hoe gemakkelijker het is om computer-versterkte infraroodsensoren te detecteren. De enige manier om je te verbergen voor CEIR is dus om de temperatuur zo laag mogelijk te verlagen. Daarom was de Air Force Attack bevestigingssensor een cryogene satelliet. Een enorm koelsysteem met vloeibaar helium hield de satelliet slechts een paar graden boven het absolute nulpunt, waardoor de infrarood-emissies tot bijna niets werden teruggebracht.

Het cryogene ontwerp van de Luchtmacht satelliet is wat de Bolsjewistische oorlogsplanners hier zo veel vertrouwen gaf dat het zou slagen. Ze waren er zeker van dat de Russen het niet op tijd zouden vinden om het te vernietigen voordat het in oorlog werd gebruikt. Maar, mijn vrienden, de bolsjewieken in het Pentagon hebben het mis over de nieuwe Russische doelvolgtechniek. Het is geen infraroodtechniek, maar een revolutionair systeem dat de atoomtrillingen van materie detecteert. De Russen noemen het Psychoenergetic Range Finding, of PRF.

Toen ik voor het eerst verslag deed van de nieuwe PRF techniek in Rusland in audiobrief nr. 42, meldde ik dat de Russen het beschouwen als hun meester geheime wapen. Hoe langer het een mysterie blijft voor de Amerikaanse bolsjewieken, hoe Beter het zal zijn voor Rusland; en dus toen Space Shuttle nummer 4 de Air Force cryogene sensor lanceerde in juni, begonnen de Russen een spel te spelen.

In plaats van de satelliet meteen te vernietigen, lieten ze hem met succes omcirkelen. De Russen wisten dat de aanvalsbevestigingssatelliet hen geen kwaad kon doen totdat de oorlog zelf op het punt stond te beginnen, dus lieten ze het toe om daar zo lang mogelijk

onaangeroerd te blijven. Het resultaat was precies zoals verwacht: de lange termijn overleving van de Luchtmacht Sensor heeft de bolsjewieken hier overtuigd dat ze gelijk hadden over Rusland met behulp van CEIR. Het Pentagon is in een grote Intelligence blunder gelopen, en de Russen moedigen hen aan om het vol te houden.

De hele zomer hebben Rockefeller kartelagenten binnen de CIA updates over het Pentagon-oorlogsplan aan de Russen gegeven. In die rapporten werd verder gezegd dat het tijdschema voor de oorlog ongewijzigd bleef, en dat het doel was voor half september; dus liet het Russische Ruimte Commando de luchtmachtsensor voorlopig met rust.

Ondertussen begonnen de Russen zich op een totaal nietsvermoedende manier voor te bereiden op het moment dat ze de satelliet zouden vernietigen. Deze voorbereidingen hadden te maken met de Russische internationale telefoondienst:

Ten eerste heeft de Sovjet-Unie in juni het aantal telefoonverbindingen naar het Westen drastisch verminderd. Ze maakten ook clouded bedreigingen om de service nog verder te verminderen op een later tijdstip. Om de inlichtingen analisten hier te houden van het raden van wat er gaande was, de Russen toevlucht tot een beetje desinformatie op de juiste plaatsen. Ze creëerden vervalste lekken dat er verstoorde omstandigheden waren in het Kremlin, een machtsstrijd. De bolsjewieken hier, die altijd worstelen om macht, slikten het in, haak, lijn en zinklood.

De volgende grote stap was die ik eerder op 2 september noemde. Dat was de dag waarop Rusland plotseling alle automatische bellen van en naar het Westen afsloot. De bolsjewieken hier waren geschrokken maar hadden nog steeds geen vermoedens wat het echt betekende. Ze waren te druk bezig met ruzies in China om zich lang zorgen te maken over de telefoons van Rusland.

Voor de laatste stap wachtte het Kremlin, in de hoop dat de manoeuvres om de Stealth basis in de provincie Sinkiang te verstoren zouden slagen. Op 9 september kregen ze het “Mission Accompliated” signaal van het Rockefeller kartel. De basis van Sinkiang was tijdelijk uitgeschakeld, dankzij Nixon’s aanbevolen bureaucratische verstrengeling door de Chinezen.

De volgende ochtend, vrijdag 10 september, was er een plotselinge totale sluiting van de meeste internationale telefoondienst van en naar Rusland; maar om een bericht te sturen naar de Bolsjewistische oorlogsplanners van Amerika, werden een paar geselecteerde circuits open gehouden. Die omvatten Leningrad, Kiev, Minsk en Talinn. Hun betekenis lag in het feit dat er geen doelwitten waren gepland voor de eerste Stealth aanval, die ik vorige maand heb beschreven.

De telefoonlijnen zijn om 07:10 uur afgesloten. Eastern Daylight Time, of 2:10 p.m. Moskou tijd. Even later ging het Russische Ruimte Commando aan het werk. Een Russische Jumbo Cosmosfeer stond geparkeerd in een pseudo-baan ongeveer twee mijl boven de Air Force Attack Bevestiging satelliet. Het was er al meer dan twee maanden vanaf het moment dat de satelliet werd gelanceerd in een baan van Space Shuttle nummer 4. Door gebruik te maken van zijn elektromagnetische aandrijving op lage vermogen, was de kosmos op het station gebleven in plaats van langzaam weg te drijven zoals een normale satelliet zou doen; en geparkeerd als het was boven de neerwaarts uitziende Luchtmacht satelliet, de aanwezigheid van de kosmosphere werd nooit gedetecteerd.

Nu was het zover! De kosmosphere richtte zijn straalwapen en vuurde. Kort na 07:10 uur. Eastern Daylight Time, vrijdag 10 september, er was slecht nieuws voor de bolsjewieken hier. Bij het nieuwe operationele Luchtmacht Ruimte Commando in Colorado Springs was er een plotseling verlies van signaal van hun Indische Oceaan satelliet. Eerst konden ze niet geloven

dat hun kritieke aanvalsbevestiging satelliet was aangevallen. Allerlei dingen werden geprobeerd in een poging om opnieuw contact met de satelliet.. allemaal zonder gebruik te maken. De satelliet bestond niet meer!

Reacties op de sensor ontbreken.. Bepalen van factoren van de beslissing

Toen die vrijdagochtend van 10 september op was, werden de “PROJECT Z” oorlogsplanners bijeengeroepen tijdens een crisisconferentie. De vraag was: wat doen we nu?

Een tijdje was er een sfeer van bijna paniek. Sommigen waren ervan overtuigd dat een eerste aanval door Rusland zeker zou volgen en dat het Pentagon de nucleaire knop onverwijld zou moeten duwen. Anderen voerden aan dat als dat de bedoeling van het Kremlin was, het al te laat zou zijn.. Rusland’s raketten onderweg zouden zijn. Aan het tegenovergestelde extreme suggereerde iemand dat het hele “PROJECT Z” oorlogsplan voor nu zou worden afgebroken en later zou worden herschikt. Iedereen was het eens over één ding: zonder de aanvalsbevestigingssensor was elke aanval op Rusland veel riskanter geworden. Na het lanceren van de Stealth vliegtuigen uit Noorwegen en Turkije, zou men er alleen maar van moeten uitgaan dat ze hun doelen hadden vernietigd. Met de Attack Bevestigingssatelliet weg, zou er geen manier zijn om dat te bevestigen, dus de volledige follow-up aanval door Amerikaanse nucleaire troepen zou in veel meer problemen kunnen komen dan verwacht.

Op dat moment merkte iemand op dat het effect: We kunnen nog steeds gaan met het back-up plan.. elk doelwit in Rusland dat wordt aangevallen door onze vogels zal worden vernietigd. Als de internationale telefoondienst naar Russische doelgebieden plotseling om nul uur wordt afgesloten, kunnen we aannemen dat onze vogels het gehaald hebben.

Er is een oud militair gezegde dat zegt: “Er is altijd iemand die het woord niet kreeg.” De planner die voorstelde om terug te vallen op het back-upplan op basis van telefoons, heeft nogmaals aangetoond hoe waar dat gezegde is. Bijna iedereen riep tegen hem: “De telefoons naar Rusland zijn al gesloten!”

Mijn vrienden, de Russen hielden de internationale telefoonlijnen die dag zeven uur stil. Ze wilden zeker weten dat als de Bolsjewieken van het Pentagon de Paniekknop zouden duwen, ze helemaal geen Intelligentie zouden verkrijgen door telefooncircuits te monitoren. Na de eerste twee uur van de black-out, werd staatssecretaris George Shultz er door journalisten over aangesproken. Shultz zei: “Het is heel belangrijk,” maar hij zei niets meer.

Tegen de tijd dat Washingtonianen hun lunch die dag hadden afgemaakt, was er een beslissing genomen over wat te doen:

“PROJECT Z” zou doorgaan met het oorspronkelijke schema, dat op de volgende vrijdag 17 september van dit jaar wordt toegepast. Ondertussen zou alles in het werk worden gesteld om de Chinese bureaucratie te doorbreken, die het gebruik van de kritieke basis in de provincie Sinkiang beperkt. Tegelijkertijd werd besloten om ook andere plannen in gang te zetten, alleen voor het geval “PROJECT Z” uiteindelijk door zou vallen.

Zo stond het de week voor de Z-Day, 17 september. Het eerste plan “PROJECT Z” zat diep in de problemen, maar het was nog steeds op schema. Er was besloten dat als er niets anders mis zou gaan, de verrassingsaanval op Rusland nog steeds zou worden gelanceerd op de 17e, wat er ook gebeurt.

Het stro dat de kameel brak kwam bijna op de laatste minuut op vrijdagmorgen, 17 september. Om ongeveer 8:30 uur hier in Washington werd een bekende nationale krant verslaggever geïnterviewd op het Washington NBC radiostation WRC. De verslaggever van de Washington Post heeft mijn oorlogswaarschuwing voor die dag in audiobrief nr. 78 onder de aandacht

gebracht. Hij schetste het plan voor iedereen die in het Washington Metropolitan gebied luisterde. Hij voegde eraan toe dat als het Pentagon zo'n plan had, de publieke blootstelling via mijn band waarschijnlijk de kans had verkleind dat het zou worden uitgevoerd.

Mijn vrienden, dat radiobericht hier in Washington over het oorlogsplan op de ochtend van 17 september was schijnbaar een kleinigheid, maar onze Heer Jezus Christus kan altijd kleine dingen gebruiken om grote resultaten te boeken.. en dat is wat Hij deed op die ochtend van "Z-Day"!

Dankzij degenen onder jullie die redacteuren, congresleden en allerlei ambtenaren over het oorlogsplan hadden geschreven, werd het Pentagon gespannen. Het laatste wat ze wilden was publieke publiciteit van hun oorlogsplan. Toen ze het rapport hoorden die ochtend over radiostation WRC, raakten ze gewoon in paniek. Ze konden niet weten hoe wijd en zijd hun plan bekend waren geworden, en zo kort na 10:00 uur. Washington tijd, vrijdag 17 september 1982, de "PROJECT Z" eerste staking werd afgeblazen. Met nog minder dan vijf uur te gaan, was de aftelklok voor de Eerste Kernoorlog eindelijk gestopt met tikken!

Onderwerp 2.. Bijna 2000 jaar geleden beschreef onze Heer Jezus Christus sommige mensen als de zonen van Satan die vanaf het begin leugenaars zijn. Hun onvermogen om de waarheid te vertellen is het kenmerk van deze speciale categorie mensen die door onze Heer werden veroordeeld. Ze geven nooit hun eigen schuld toe over iets, maar rechtvaardigen zichzelf altijd, zeggend dat ze onschuldig zijn. Maar onze Heer Jezus Christus verklaarde dat het hun soort is die het bloed van onschuldige mensen hebben vergoten vanaf het begin der tijden.

In mijn openingsopmerkingen voor audiobrief nr. 78 vorige maand, noemde ik een tragische foto die verscheen in Amerikaanse kranten op 1 augustus. Het toonde een verpleegster in het Beiroet ziekenhuis die een kleine, zeven weken oude Libanese baby gaf die verschrikkelijk verminkt was door het Israëlische bombardement. De baby werd in verbanden van de taille naar boven gezwaaid, inclusief het hele hoofd, behalve een klein stukje rond de mond. De baby had beide armen verloren aan de schouder. Er waren verschillende versies van de foto die door verschillende kranten en draaddiensten werden meegedragen, en in sommige opzichten was de afwezigheid van de wapens onmiskenbaar. Zoals ik vorige maand heb gemeld, was de regering van Israël woedend op de foto. Ze stonden erop dat ze onschuldig waren voor de verwondingen van de baby en eisten een intrekking. Zoals ik vorige maand al zei, weigerden de kabeldiensten hier om een terugtrekking te doen.

Op dit moment bleek dat een kleine straal van waarheid voor de verandering gewonnen had. Maar, mijn vrienden, de zonen van Satan die de Israëlische regering controleren, konden de zaak niet laten rusten. Ze gebruikten hun oude favoriete truc die ze noemen "het creëren van nieuwe feiten." Op 1 september heeft United Press International eindelijk toegestemd in een stevige maand Israëlische druk. Op die dag publiceerde Upi een paar foto's.. aan de linkerkant was de originele Upi-versie van de ziekenhuisfoto van de verminkte baby, en aan de rechterkant was een nieuwe foto van een stuiterende, robuuste baby zonder een kras gehouden aan de camera door een vrolijk glimlachende verpleegster. De UPI-titel verwijst naar de originele foto en het originele rapport, en ik citeer:

"De Israëlische autoriteiten hebben dat rapport uitgedaagd en de foto aan de rechterkant vrijgegeven, op 22 augustus, zeggend dat het hetzelfde kind na de behandeling toont. Het kind had niet beide armen verloren, maar had slechts lichte verwondingen aan de polsen, de Israëli's beweerden."

Het bijschrift eindigt met de woorden:

"UPI betreurt de fout."

Mijn vrienden, iedereen die andere gepubliceerde meningen van die originele baby zag met de armen weg zou weten dat de nieuwe foto een nep moest zijn. De originele baby overleefde zelfs niet tot 22 augustus! De nieuwe foto, die naar verluidt die dag genomen werd voor de vrijlating door de Israëli's, werd zelfs niet gemaakt in Libanon! Op de foto ziet u een Israëlische baby die door een Israëlische verpleegster wordt opgehouden, gefotografeerd in een ziekenhuis in Tel Aviv.

De tragedie van die kleine Libanese baby werd duizend keer vermenigvuldigd door de Beiroet Massacre. Zoals altijd zwaait de regering van Begin met bloedspattende handen in gebaren van totale onschuld.

Vorige maand heb ik de Israëlische doctrine van staatsterrorisme beschreven waarin lijden en dood zoveel mogelijk worden verhoogd als een instrument van macht. In het Beiroet-slachtoffer deze maand zien we opnieuw dat de doctrine van staatsterreur aan het werk is. In Damascus, Syrië, ging PLO-leider Yassir Arafat rechtstreeks naar de kern van de zaak in een interview met de Franse krant Liber. Hij zei, en ik citeer:

"Begin en Sharon zijn geen Joden, de misdaden die ze begaan zijn niet in overeenstemming met de Joodse moraal of traditie."

Vrienden, waarom is het nodig dat een lid van een ander geloof, een moslim, ons christenen herinnert aan iets wat onze Heer Jezus Christus zei? Onze Heer waarschuwde ons voor het feit dat zij niet worden opgenomen door hen die uit de synagoge van Satan zijn en de lastering van hen die zeggen dat zij Joden zijn, maar zij zijn het niet.

In audiobrief nr. 50 bijna drie jaar geleden heb ik de oorsprong van de valse Joden, de Khazar Joden, beschreven. Zij zijn het die de natie regeren die zich Israël noemt onder de vlag van het politieke zionisme, en zij zijn verdreven door de nieuwe Russische heersers en creëren hier in Amerika een nieuwe bolsjewistische revolutie!! De valse Joden zijn een dodelijk gevaar voor alle echte Joden en voor iedereen op aarde.

We zijn gewaarschuwd, maar we luisteren niet naar die waarschuwingen, en dus blijft onze wereld van de ene crisis naar de andere rollen, elk slechter dan de vorige.

In Onderwerp 1 legde ik uit waarom vrijdag 10 september een keerpunt was in de gezamenlijke Bolsjewistische-Zionistische oorlogsplannen. Op die dag vernietigde Rusland de Air Force Attack bevestiging satelliet die geparkeerd was boven de Indische Oceaan. Tot die dag hadden de Bolsjewieken van het Pentagon en de Israëlische zionisten twee weken of zo geprobeerd Rusland in slaap te brengen. Er werd alles aan gedaan om een indruk van relatieve rust te schetsen in de door oorlog verscheurde Libanon hot spot. De crisissen die elders ter wereld zijn afgekoeld, zijn niet verdwenen, maar zijn ook niet geëvolueerd zoals oorspronkelijk gepland.

Het belangrijkste was het voortijdig vertrek van de mariniers uit Beiroet op 10 september. Dit was direct gerelateerd aan de Brezjnev-Reagan Hot Line oproep die ik rapporteerde in audiobrief nr. 78 vorige maand. In dat gesprek werd de entiteit Reagan verteld dat een strandhoofd in Libanon door de Amerikaanse troepen niet zal worden getolereerd. Het vroege vertrek van de mariniers op 10 september was bedoeld om Moskou een valse boodschap te sturen: "Oké, we geven het op. Er zal geen oorlog zijn." Het idee was om te proberen om overmoedigheid van de kant van de leiders van het Kremlin te bevorderen en hen te laten ontspannen.

Als de truc had gewerkt, zou het enige schijn van verrassingselement in de geplande nucleaire staking hebben hersteld. Maar deze poging tot misleiding door de bolsjewistische-zionistische coalitie werkte niet. Rusland heeft de Amerikaanse aanvalsbevestigingssatelliet vernietigd op

de dag van de marineuitval, 10 september. Dus vanaf die dag veranderde de tactiek weer. De valse indruk van kalmte maakte plaats voor een snelle crescendo van nieuw geweld en oorlog spanningen.

De nieuwe crisis opbouw had twee doelen: Een was om een last-minute crisis sfeer van soort te bieden om te helpen weg te verklaren de plotselinge nucleaire oorlog die nog steeds gepland was voor 17 september, Maar toen was er zoveel misgegaan met het “PROJECT Z”-oorlogsplan dat de uitvoering ervan niet meer zeker was. Het andere doel van de nieuwe crisisopbouw was dus om de oudere, langer lopende oorlogsplannen weer in gang te zetten.

In mijn verslag van vorige maand heb ik gezegd dat de Israëlische troepen al naar het noorden zijn verhuisd naar de rand van Tripoli. Tot nu toe heeft Tripoli veel van het geweld gespaard dat Zuid-Libanon heeft gescheurd, maar op zaterdag 11 september hebben Israëlische Mossad-agenten een autobom laten ontploffen, gemaakt met meer dan 150 pond Tnt, in het centrum van Tripoli. De allianties tussen christenen en moslims die Tripoli tot nu toe een schijn van vrede hebben gegeven, worden aangevallen.

Twee dagen later, maandag 13 september, werd de focus verschoven naar het noorden. Een enorme NAVO amfibische oefening genaamd “Operation Northern Wedding ’82” ging die dag van start voor de Deense kust. Het betrof meer dan 160 marineschepen, 250 gevechtsvliegtuigen en ongeveer 25.000 troepen uit negen (9) landen. Radio Moskou heeft de oefening als zijnde (quote) “intensief oorlogszuchtig” aangemerkt, wat het was. De zogenaamde oefening was ontworpen om de Oostzee te verzegelen, en daarmee veel van de Sovjet Marine.. en door vreemd toeval, “Operation Northern Wedding ’82” was gepland voor het houden tot vrijdag 17 september!

De volgende dag, dinsdag 14 september, werd de focus verschoven naar Libanon. In audiobrief 78 vorige maand meldde ik dat de Libanese verkozen president Bashir Gemayel een Israëlische marionet was. Ik heb ook gemeld dat het Israëlische plan was om hem uit te schakelen, net zoals ze vorig jaar Sadat deden toen het hun doel was. Op 14 september werd het plan uitgevoerd. Zoals gewoonlijk wees de Israëlische regering op alle anderen voor wat hun eigen MOSSAD-agenten hadden gedaan.

Elders was er een schok over wat er ontworpen was als een verrassing. Trouwens, zelfs nu gaat de poppenkast door. Twee avonden geleden, op 28 september, hield onze bolsjewistische president het vol in zijn nieuwsconferentie. Hij probeerde het recente Amerikaanse beleid ten aanzien van Libanon te verdedigen en zei:

“Wie had de moord op de gekozen president van Libanon kunnen voorzien?”

Op 14 september waren er nog maar drie dagen te gaan tot “Z-Day” 17 september. Het tempo begon snel te versnellen. Binnen enkele uren na de moord op Gemayel begon het vooraf geplaatste Israëlische leger een invasie van West Beiroet. De regering gaf het gecamoufleerde excuus dat het “om een bloedbad te voorkomen” was. En zoals altijd zeiden ze in eerste instantie was dit slechts een beperkte en tijdelijke zet, maar tegen 16 september was Israël van toon veranderd. De Israëli’s wilden de westelijke helft van Beiroet voor onbepaalde tijd bezetten. De bolsjewistische bondgenoten van de zionisten hier in Washington reageerden zoals afgesproken voor publieke consumptie. Ze klaagden over de Israëlische acties, maar deden er niets aan.

Op vrijdag 17 september voltooiden de Israëli’s hun militaire verovering van West-Beiroet. Tegen die tijd beval het Israëlische Opperbevel acties die grensden aan waanzin. Een Amerikaanse marinier die boven op het gebouw van de Amerikaanse ambassade stond, werd door een Israëlische sluipschutter nauwelijks gemist en het Sovjet-ambassade-compound werd

aangevallen en binnengevallen door Israëlische tanks en troepen! Volgens het internationaal recht was dat gelijk aan Rusland zelf binnenvallen.

In die laatste week deden de Israëliërs al het mogelijke om een scherpe reactie uit Rusland te produceren om de dreigende uitbarsting van de nucleaire oorlog te verklaren, maar de Russen weigerden het aas te pakken. Zij hebben niet scherp gereageerd op de invasie van Beiroet omdat de PLO nu weg was en daarmee het vooruitzicht van een totale slachting. Wat betreft de invasie van hun eigen ambassade, de Russen draaiden in wezen de andere wang toe. In plaats van een groot internationaal incident, veranderde de Israëlische verbrijzeling van de Russische ambassade tot een virtueel non-evenement.

Toen het nucleaire aanvalsplan “PROJECT Z” eindelijk werd geschrobd op die vrijdag 17 september, werden alle pogingen om Rusland te verleiden verschoven. Op die dag was het bloedbad van Beiroet onder Palestijnse burgers al aan de gang. Tegen de late zaterdagavond hoorde de wereld dat er een nieuw Guyana-achtig bloedbad had plaatsgevonden. En, mijn vrienden, het doel van deze slachting was veel hetzelfde als wat vier jaar geleden in Guyana plaatsvond.

In audiobrief nr. 40 voor november 1978 gaf ik de details over wat er in Guyana gebeurde. Het was massamoord, geen massale zelfmoord. Het werd gepleegd om de deur naar Guyana te openen voor een gezamenlijke Commando-macht van Amerikanen en Israëli’s. Onder dekking van de operatie Jonestown werd een Commando-inval opgezet om een nabijgelegen Russische raketbasis te vernietigen. Ook de Beiroetmoord deze maand werd gepleegd om de deur naar Libanon te openen voor troepen, die anders verboden waren om binnen te komen.

Ik heb eerder al gewezen op het Russische ultimatum van 12 augustus dat een Amerikaans strandhoofd in Libanon niet zou worden getolereerd. Het was dit Russische ultimatum dat het haastige vertrek van de mariniers op 10 september veroorzaakte, hoewel de Libanese regering hen smeekte om te blijven.

Toen de Bolsjewieken van het Pentagon hun snelle oorlog “PROJECT Z” oorlogsplan zagen neerstorten op 10 september, namen ze contact op met hun Zionistische militaire en inlichtingenpartners. De Israëli’s kregen groen licht om een overweldigend voorwendsel te creëren voor de terugkeer van de Amerikaanse mariniers naar Libanon. Tegen het einde van de week van 17 september was het bloedbad volledig aan de gang. De Israëlische troepen stonden op wacht rond de Beiroet Sabra en Chatila Palestijnse vluchtelingenkampen terwijl Majoor Haddad en andere Israëlisch-gecontroleerde milities massamoord pleegden. Tijdens de nacht verlichtten Israëlische vlammen de lucht over de kampen om de slachting non-stop te laten doorgaan. Na minstens 36 uur, eigenlijk meer dan dat, besloten de Israëli’s dat er genoeg mensen dood waren. Haddad’s en andere strijdkrachten werden beleefd uit het menselijke slachthuis geleid en uit de buurt vervoerd.

Op maandagmiddag 20 september ging de entiteit President Reagan kort op televisie met een speciale aankondiging. Hij beval de mariniers terug naar Libanon voor gevaarlijkere taken en zonder een vooraf toegewezen tijdslimiet. Dit keer zijn de omstandigheden zodanig dat ze niet in het openbaar kunnen worden geprotesteerd door Moskou. Als de Russen de exacte waarheid zouden vertellen over wat er gebeurd is, wie zou hen dan geloven? Het idee dat meer dan duizend onschuldige mannen, vrouwen en kinderen werden afgeslacht om de mariniers terug te brengen klinkt belachelijk.. en, mijn vrienden, dat is precies waarom het werkte.

Zoals ik al zei, zijn er zo’n 1200 mariniers terug in Beiroet, 50% meer dan voorheen. Er zijn nog 1200 mensen onderweg, maar dit is nog niet bekendgemaakt. Ze kunnen in reserve gehouden worden, of naar believen binnengebracht worden.

Een andere van de plannen die ik vorige maand in audiobrief nr. 78 openbaar maakte is nu aan de gang. Dat plan roept op tot een aantal van onze mariniers om te worden gedood in Libanon! Het zal gebeuren door de Israëlische MOSSAD en vervolgens de Arabische extremisten de schuld geven. Als het werkt, zal het de wereld helpen om een nieuwe weg te banen naar een eventuele nucleaire oorlog.

De Verenigde Staten hebben nu een solide strandhoofd in Libanon en in de Sinaï. Rusland heeft er een bij wijze van volmacht Syrië. Nu zijn Rusland en de Verenigde Staten oog in oog in oog in het Midden-Oosten!

Onderwerp 3.. Er is een oud gezegde met als gevolg, “Iedereen praat over het weer, maar niemand doet er iets aan.” Dat kan waar zijn geweest toen Mark Twain het voor het eerst zei bijna een eeuw geleden, maar nu niet meer. Al tientallen jaren experimenteren mannen met allerlei manieren om het weer te veranderen. Een van de vroegste en bekendste technieken is die van het zaaien van wolken om de benodigde regen te genereren. Maar de wetenschap van Weer Wijziging is al lang niet meer zo ver gekomen.

Het is typisch voor veel geavanceerde nieuwe technologieën die ze meestal eerst voor militaire doeleinden worden gebruikt, en zo lang mogelijk geheim worden gehouden. Dat geldt nog meer voor Weermodificatie dan voor de meeste andere geavanceerde technologieën. De redenen zijn niet technisch, maar wel juridisch van aard. Om te begrijpen waarom, hoeft men niet verder te gaan dan de oude cloud-zaaimethoden die ik zojuist noemde.

Stel dat een boer een wolkenzoeker huurt om de nodige regen in zijn gewassen te brengen op een kritieke tijd in hun groeiseizoen. De wolkenzoeker wacht tot er een aantal veelbelovende wolken ontstaan en dan overvliegt, waardoor een fijne mist aan chemicaliën valt. De chemicaliën helpen condens te vinden in de wolk, en als alles goed gaat krijgt de boer zijn regen. Helaas zijn andere boeren die verder naar beneden gaan, even wanhopig op zoek naar dezelfde regen. Tegen de tijd dat de bezaaide wolk hen bereikt, misschien is het regen. Misschien komt er geen andere regen snel genoeg om hun gewassen te redden. Het resultaat: ze kunnen proberen schade te eisen aan de boer die de wolk zaaide, zeggend dat zijn geknoei hun kansen op regen te verpesten. Dat is een klein maar zeer algemeen voorbeeld van de juridische problemen die veroorzaakt worden door Weather Modification.

Vandaag de dag bestaat de kennis om grote veranderingen in het weer te maken, hetzij in voor- of tegenspoed. Maar de omvang van mogelijke juridische problemen is ook met deze kennis toegenomen. De wettelijke gevolgen van weerbeheersing zijn vandaag internationaal en potentieel gewelddadig. Het netto resultaat is dat de weinige landen die deze weerbeheersingscapaciteiten bezitten het geheim houden.

Meer dan vier jaar geleden in audiobrief nr. 34 beschreef ik geheime Amerikaanse weerscontrole installaties die toen in werking waren. Dit waren nucleaire elektrische netwerken langs de kusten van de Verenigde Staten. Zij waren verantwoordelijk voor een aantal vreemde weerverschijnselen voorafgaand aan dat en enige tijd daarna; maar binnen een jaar nadat ik rapport over hen, ze waren permanent uitgeschakeld onder mysterieuze omstandigheden. Er zijn verschillende pogingen gedaan om hun werking te herstellen, maar tot nu toe zijn die inspanningen nooit gelukt.

De Amerikaanse weerleidingsnetten waren eigendom van en beheerd door het Rockefeller kartel en waren voornamelijk bedoeld als een monopolieinstrument. De grote Rockefeller landbouwbedrijven van Amerika proberen de kleine individuele boerderijen te vernietigen en over te nemen. Vandaag slagen ze in een alarmerend tempo, vooral via financiële middelen, maar voor een tijdje jaren geleden hadden ze het weer ook als bondgenoot.

De andere grote wereldmacht in de weerbeheersing is de Sovjet-Unie. In de loop van een aantal eerdere tapes heb ik Rusland's vooruitstrevende weer-controle technieken beschreven. Net als de nu verlaten Amerikaanse weernetten maken de Russische technieken uitgebreid gebruik van atmosferische elektrische ladingen om het weer te controleren, maar daar eindigen de overeenkomsten. De Russische technieken zijn gebaseerd op de ruimte en gebruiken twee benen van Rusland's ruimte triade van strategische wapens. De Cosmos Interceptors zijn niet betrokken omdat ze eigenlijk niets meer dan militaire patrouillevaartuigen zijn, maar de monsterstraalwapens op de vijfjarige Russische Maanbases worden gebruikt om stormen op zee te creëren, en de zwevende Kosmosferen gebruiken hun geladen deeltjesstralen om stormen naar hun doelwitten te leiden.

Het is nu 2 1/2 jaar geleden dat ik voor het eerst de nieuwe Russische stormcontrole technieken in audiobrief nr. 54 gedetailleerd. De volgende zomer waarschuwde ik dat deze technieken op het punt stonden om orkanen te creëren zoals nog nooit eerder is gezien. Kort daarna terroriseerde orkaan Allen de Amerikaanse kust. Het was een van de grootste, krachtigste stormen ooit om het gebied te bedreigen. Het stak zijn weg door de Caribische eilanden die over het water bleven en kreeg kracht. Toen begon het noordoosten langs de kust te vegen op manieren die weermannen mysterieus maakten. Toen viel het heel abrupt uit elkaar. De Russische controllers hadden een fout gemaakt, zoals ik in audiobrief nr. 57 heb beschreven.

Het is nu twee jaar later. Het orkaanseizoen is weer op gang, en de Russen hebben nu veel meer ervaring. De Russen hebben wederom een verrassende nucleaire aanval van de Amerikaanse bolsjewieken geweerd en nu beginnen de Russen terug te slaan, beginnen ze weer te beginnen met het weer.

Tijdens het orkaanseizoen tot nu toe zijn onze oost- en golfkusten niet door iets ernstigs in de problemen gebracht; in plaats daarvan hebben de West-Verenigde Staten te kampen met orkaanproblemen.. een ongekende situatie. De situatie is nieuw, mijn vrienden, want het is door de mens gemaakt.

Zoals ik deze woorden zeg, sterven de resten van orkaan Olivia geleidelijk uit boven de noordelijke Grote vlakten. Het heeft ongelooflijke regens gebracht aan de westkust, ongehoorde overstromingen in Utah, en september sneeuwt in de Rockies.

Maar als je denkt dat Olivia slecht was, zou orkaan Paul erger moeten zijn. Orkaan Paul volgt een noordoostelijke koers vanuit de Stille Oceaan die het twee dagen geleden langs de zuidelijke punt van Baja Californië nam. Het wordt geprogrammeerd om te vegen over Amerika's Great Plains broodmand uit rond zuidwest Texas noordoosten.

Als de Russische weercontrollers een totaal succes bereiken, zal het oog van de vervallen storm volgen een spoor over Oklahoma, Missouri, Illinois, Indiana, Ohio, en verder naar New York City en New England. Orkaan Paul zal niet lang over land blijven, maar wind is niet wat de Russen willen van deze storm.. Het is regen, verschrikkelijke hoeveelheden regen. Het is oogsttijd over grote gebieden van de Grote vlakten, de slechtst mogelijke tijd voor regenstormen. Binnen een paar dagen, kan de gigantische regenstorm overblijfselen van orkaan Paul effectief maaien veel van Amerika's beloofde bumper oogst van graan.. en dit is slechts het begin van wat de Russen zich voorbereiden om te doen in vergelding voor Amerika's onophoudelijke oorlog intriges. De Russen willen onze militaire paraatheid wegvagen... terwijl ze het moeilijker en moeilijker maken voor de bolsjewieken om aan de macht te blijven. Tegen de tijd dat de uitbreiding van de graanverkoop aan Rusland met één jaar op is, zullen wij zelf misschien wel te weinig graan hebben!

Binnenkort zal het orkaanseizoen 1982 achter ons liggen, maar al zijn de Russen zich aan het voorbereiden om Amerika een zeer lange, zware winter te geven. Zelfs op dit moment, is de Siberische Express weer oorlog al terug. Dit jaar 1982 begon als de koudste winter van de eeuw in een groot deel van de Verenigde Staten. Er waren bevriezingen in Florida, ijsstormen in Georgië, orkaan-kracht windstormen langs de Rockies, sneeuwstormen in het noordoosten; en, mijn vrienden, het komt allemaal terug!

In audiobrief 71 van januari vorig jaar beschreef ik een nieuwe Russische weerscontrole techniek die verantwoordelijk was voor deze vreemde en extreme stormen. Weathermen noemen het de “Siberië Express,” en met goede reden. De lucht die veel van Noord-Amerika gekoelde kwam uit Siberië... hier getransplanteerd door Russische weersverandering. Afgelopen winter werd de Russische “Siberia Express” techniek slechts enkele weken toegepast, maar deze keer is de afkoeling al aan de gang. Het begon in augustus, en in veel van Noord-Amerika ten oosten van de Rockies waren er record lage temperaturen vorige maand. In de zomerdagen van de hond, koelere temperaturen veroorzaken geen zorgen omdat ze alleen maar maken het warme weer milder; maar als de “Siberia Express” weerscontrole blijft, Noord-Amerika zal afkoelen verder en sneller dan normaal. Wat dat betekent, mijn vrienden, is een zeer zware winter.

Zoals gewoonlijk vertellen de regeringswoordvoerders hier niet de waarheid. Er gaan vage geruchten rond dat we een zware winter tegemoet gaan, maar de verklaringen zijn niet waar. Slechts twee jaar geleden leed de Verenigde Staten onder een zomerlange hittegolf en droogte, en de experts geven de zonnevlekken de schuld. Nu hebben we de tegenovergestelde problemen.. drenken regens en abnormaal-cool weer, en ze proberen om dezelfde zonnevlekken de schuld. Het is een feit, mijn vrienden, dat de Russen niet alleen over het weer praten, maar er ook iets aan doen. En vanwege de onveranderlijke oorlogsplannen van onze eigen leiders, wat de Russen met ons weer doen, zal erg moeilijk zijn voor jou en mij.

Last Minute-overzicht

Nu is het tijd voor mijn Last Minute Samenvatting. In deze audiobrief heb ik deze maand verslag gedaan van de bijna nucleaire oorlog in de wereld. Vanaf dit moment is het gevaar van een onmiddellijke nucleaire oorlog nu veel kleiner en nog steeds kleiner. In plaats daarvan worden de intriges over de langere afstand nu hervat door de Bolsjewistische-Zionistische gezamenlijke militaire junta. Als reactie hierop en het uitgesteld “PROJECT Z” haastig oorlogsplan, is Rusland nu ook aan het offensief begonnen met het weer.

In de paar momenten die nog in deze audiobrief, Ik moet opmerking op laat woord Ik heb ontvangen over twee items:

Een punt is dat er vandaag al minstens één Amerikaanse marinier is gedood in Libanon. Dit is niet het geplande incident dat ik in Onderwerp 2 heb besproken, maar het is een voorbode van de komende dingen.

Het andere punt is een politieke waarschuwing. Vorige maand zei ik dat de bolsjewieken hier bezorgd waren dat ze er niet in waren geslaagd om Haig’s coup d’etat machine volledig uit te roeien. Ik heb zojuist vernomen dat er nu een poging wordt gedaan om grote veranderingen in de regering van Reagan te bewerkstelligen. Een van de ontwikkelingen, die binnenkort wellicht zal plaatsvinden, zijn het aftreden van ten minste twee kabinetschefs van Reagan. Een schandaal brouwt ook binnen het ministerie van Defensie, dat het centrum is van de bolsjewistische regeringsmacht hier; en het Witte Huis zelf kan ook worden opgeveegd in de onrust.

Vrienden, de komende dagen zullen niet makkelijk zijn. Een zware winter, een ineenstorting van de economie en meer crises komen voor. Maar we moeten allemaal dankbaar zijn voor het leven zelf. De vijanden van onze Heer Jezus Christus werden urenlang tegengehouden om ons in een nucleaire oorlog te storten. In plaats daarvan heeft HIJ ons nog een kans gegeven en, mijn vrienden, we moeten die niet verspillen.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Audiobrief 80

3 november 1982

Hallo, vrienden, dit is dr. Beter. Vandaag is het 3 november 1982, en dit is mijn audiobrief nr. 80. Beginnend met deze audiobrief maak ik een kleine verschuiving in mijn opnameschema van het einde van elke maand naar het begin van de maand. Deze verandering zal helpen conflicten met vakanties en andere problemen in de loop van het jaar te verminderen.

Al jaren wordt er een bekende slogan gebruikt in de advertenties voor een populaire pijnstiller. De slogan was zo effectief dat het hielp bij het opbouwen van jaarlijkse omzet van bijna een half miljard dollar. De pijnstiller werd nummer 1 in Amerika met 37% van de markt, en toch is deze beroemde slogan al weken niet meer gehoord. De slogan was: “Vertrouw Tylenol. Ziekenhuizen doen.”

Letterlijk overnacht, een maand geleden, zijn Amerikanen door de miljoenen gestopt met Tylenol te vertrouwen. Een aantal mensen in Chicago was plotseling gestorven na het innemen van Extra-Strength Tylenol capsules. Op 1 oktober waren er zes dood en een aantal anderen ernstig ziek. Een paar dagen later steeg het dodental tot zeven. De Tylenol capsules die ze hadden ingenomen waren besmet met een van de dodelijkste van alle gifstoffen, cyanide. De krantenkoppen over het Tylenol bloedbad duwden alle andere nieuwsberichten naar de achtergrond hier in de Verenigde Staten. Een nationaal alarm ging uit voor mensen om te stoppen met het innemen van Tylenol capsules tot nader order. Iedereen moest zoeken naar twee verdachte partijen Tylenol, herkenbaar aan hun serienummers. De productielijn van Tylenol capsule was afgesloten. De fabrikant lanceerde een Tylenol capsule terugroepprogramma. Veel Tylenol producten werden uit de schappen van de drogist gehaald, en degenen die bleven werden gemeden door bange klanten.

Zo begon een nieuwsverhaal dat een maand lang op ieders tong is gebleven. In de meeste gevallen beginnen zelfs de meest dramatische nieuwsberichten hun impact na een week of zo te verliezen.. maar niet de Tylenol schrik. Het is al wekenlang verzorgd, stuk door kwellend stuk als een echte soap.

Eerst was er de bezorgdheid dat de vergiftiging mogelijk te wijten was aan een verschrikkelijke productielijn ongeval; toen werd vastgesteld dat de dodelijke capsules opzettelijk vergiftigd. Na een week of zo kwamen er nieuwe gevallen van Tylenolvergiftiging aan het licht in Oroville, Californië en in Philadelphia. Die verhalen wekten opnieuw angsten op voor een nationale vergiftigingsdreiging.

Tegen midden maand kwam de zoektocht naar de Tylenol moordenaar in de buurt van Chicago zelf. Nog een week of zo waren er sensationele verhalen dag na dag over vermeende “hot leads” in de zaak. Geleidelijk aan zijn ze allemaal uitgestorven, maar alleen na het in leven houden van het verhaal een tijdje langer. Eind oktober begon de Tylenol schrik eindelijk te sterven in de impact.

Maar de Tylenol bloedbad werd gemaakt om te bestellen om na-aper misdaden door een paar onstabiele individuen hier en daar te paaien. Die na-apermisdaden kwamen langzaam, dus de grote media werden opgeroepen om hen te helpen. Tijd na tijd tv-nieuws berichten over de Tylenol tragedie dwaalde uit in discussies in de categorie “Wat als...?” “Wat als het gif niet in Tylenol was gedaan, maar misschien voedsel of Halloween snoep?” zei de televisie stemmen. Ze hebben er keer op keer op gewezen hoe makkelijk het zou zijn om dat te doen en ermee weg te komen. En zeker genoeg, opeens begon het te gebeuren. Hier en daar kregen mensen

oogbrandwonden van overspelige oogdruppels. Een man kwam in het ziekenhuis terecht na vergiftiging door middel van een doos chocolademelk; en Halloween snoep begon te verschijnen met gif, naalden en scheermesjes. Wat was begonnen als de Tylenol schrik een maand geleden is een steeds groter angst voor overspel van alles wat we kopen voor voedsel of gezondheid geworden.

Mijn vrienden, de Tylenol slachting en alle andere angsten die het heeft voortgebracht zullen uiteindelijk uit onze gedachten verdwijnen, maar voor nu heeft het zijn werk tot in de perfectie gedaan. Het was onze taak om onze aandacht te onttrekken aan bepaalde gebeurtenissen op het internationale toneel en onze aandacht naar binnen te richten. Deze verandering werd door de Amerikaanse bolsjewieken gewenst vanwege hun falen in september om nucleaire oorlog 1 op schema te zetten!

Op dit moment reageren de bolsjewieken hier door hun energieën intenser naar binnen te draaien naar het huiselijk toneel dan voorheen. De Bolsjewistische regering verwacht dat ze het komende jaar de nadruk legt op binnenlandse zaken. Ze willen een stille nieuwe bolsjewistische revolutie hier in Amerika doorzetten om hun controle over jou en mij te versterken. Tegelijkertijd willen ze ook proberen hun dodelijke rivalen af te maken voor de macht.. het Rockefeller kartel. Als de bolsjewieken hier kunnen slagen in het doen van deze dingen, zullen ze in veel betere positie zijn om opnieuw te proberen op nucleaire oorlog.

Op dit moment, mijn vrienden, vragen de voorzichtige plannen van de bolsjewieken hier om een nieuwe crisisreeks naar een nucleaire oorlog die eind 1983 begint en die begin 1984 zelf in oorlog uitmondt! Het zal zo lang duren voordat de militaire voorbereidingen voor de nucleaire oorlog weer tot het uiterste zijn afgerond. Tot dan kun je verwachten dat er grote crises in het buitenland zullen uitbreken, die er misschien op lijken dat ze een dreiging van een nucleaire oorlog op zich vormen; maar deze tussentijdse crises in het komende jaar of zo zullen eigenlijk een ander doel hebben. Zij zullen niet bedoeld zijn om op zichzelf tot een kernoorlog te leiden, maar om de geostrategische positie van Amerika te verbeteren. Als het lukt, zal dit proces de kansen van het Pentagon verbeteren als het tijd is voor een nucleaire oorlog zelf.

Het proces van het naar binnen keren door de bolsjewieken hier is een tijdelijk maar zeer belangrijk proces. Het moet begrepen worden als jullie veel komende gebeurtenissen in onze economie en in de politiek willen begrijpen. Tegelijkertijd moeten we ook de bal in de gaten houden en verder kijken dan de tijdelijke innerlijke nadruk van het volgende jaar of zo. En het is tijd voor een belangrijke update over wat het Kremlin doet als reactie op al deze dingen.

Mijn drie speciale onderwerpen voor deze audiobrief zijn:

Onderwerp 1.. De Amerikaanse economische achteruitgang in een nieuwe donkere tijdperk Onderwerp 2.. Oorlog aftellen naar het Israëlische jaar van doom Onderwerp 3.. Het veranderen van de wacht in het nieuwe Kremlin.

Onderwerp 1.

De aandelenmarkt. 1980/1930s

De laatste weken is er een schijnbaar heldere plek in de steeds grimmigere economie van de Verenigde Staten. Met werkloosheidsstijging, faillissementen en fabrieken zonder werk, heeft de aandelenmarkt alleen al vrolijk gehandeld. In augustus werd het vooruitzicht van een daling van de rente het excuus voor een dramatische stijging van de aandelenkoersen. De afgelopen 2 1/2 maanden hebben we een reeks wilde schommels gezien op Wall Street die alle logica tarten. De records zijn ingesteld in het handelsvolume op een dag slechts te worden verbrijzeld door een nog groter record op een andere dag. De enige tijd geleden is de sprong van één dag

in het Dow Jones gemiddelde recordniveau bereikt. Een van die dagen was 8 oktober, dezelfde dag dat werd aangekondigd dat de officiële werkloosheidsgraad dubbele cijfers heeft bereikt.

Met werkloosheid op niveaus die niet gezien zijn sinds de Grote Depressie, is de aandelenmarkt blijven stijgen. Drie dagen na de aankondiging van de dubbele werkloosheid, de aandelenmarkt de 1000 mark op de Dow Jones industriële gemiddelden.

De situatie die we nu zien wordt goed beschreven door een artikel dat in augustus door de Associated Press is uitgebracht. Het artikel begint met de woorden, en ik citeer:

"Wall Street, dat jaren wachtte tot de recessie begon, begint te doen alsof de economische neergang bijna voorbij is. Zelfs als bedrijven melden dat hun winst in het tweede kwartaal lager was dan vorig jaar, heeft de aandelenmarkt een rally voortgezet die het Dow Jones industriële gemiddelde in drie jaar heeft verhoogd tot zijn hoogste niveau."

Mijn vrienden, het artikel waaruit ik zojuist citeerde werd gepubliceerd in augustus, zoals ik zei.. maar niet augustus van dit jaar! Het is gedateerd 3 augustus 1980, meer dan twee jaar geleden. De aandelenmarkt leek toen hetzelfde te zeggen als nu, dat betere tijden net voor ons liggen, maar natuurlijk waren betere tijden niet voor ons. De beursbel van twee jaar geleden barstte na een tijdje uit, terwijl de economie bleef dalen.

Wat er nu gebeurt op de aandelenmarkt is gewoon een stunt die in sommige kringen bekend staat als een “Bear Trap.” Een berenval is een episode van grove manipulatie van de aandelenmarkt door bepaalde grote institutionele beleggers om ongewenste voorraden te lossen. Ik heb voor het eerst beschreven hoe een berenval werkt in audiobrief nr. 33 toen de berenval plaatsvond in het voorjaar van 1978. Een ander vond plaats rond de late zomer van 1980, het produceren van het artikel waaruit ik eerder citeerde; en nu in de herfst van 1982 we kijken als een andere Stock Market beer val strikken zijn slachtoffers.

In september, en vooral in oktober, werden grote hoeveelheden ongewenste voorraden met succes aan kleine investeerders gedumpt. In plaats van een nieuw record voor een stijging van de aandelenprijzen van een dag te creëren, heeft Dow Jones een paar dagen geleden een verontrustender record neergezet. Op maandag 25 oktober viel de Dow met meer dan 36 punten, de grootste eendaagse daling sinds de crash van 1929. Het excuus was dat er plotseling tekenen zijn dat die dalende rente weer omhoog zou kunnen gaan.

Mijn vrienden, het feit is dat zelfs duizend (1000) op de Dow is slechts de moeite waard ongeveer 400 een decennium geleden als gevolg van inflatie, en de wildheid van de ups en downs de laatste tijd zijn een zeer onheilspellend teken. Ze zijn een symptoom van instabiliteit op de markt, wat betekent dat een kleine stimulans grote effecten heeft. Dat is ook gebeurd met de aandelenmarkt in 1929, net voor de grote crash.

De economie van de Verenigde Staten is fundamenteel ziek, en nu heeft het rillingen en koorts zoals weerspiegeld door de beurs op-en-neersprongen. De twee motoren van onze economie, de auto’s en de bouw, draaien nog steeds op ongeveer halve snelheid. In het verleden heb ik uitgelegd waarom een aanhoudende depressie in deze twee gebieden onvermijdelijk zou verspreiden om onze hele economie te overspoelen. En nu gebeurt het!

De werkloosheid, gemeten aan de hand van de bruto ondergewaardeerde statistieken van de regering, bereikte in september 10,1%, de hoogste sinds de Grote Depressie. Ook faillissementen hebben sinds de Grote Depressie een ongelijk tempo bereikt. De landbouwers lopen achter met een verwachte daling van het landbouwinkomen voor 1982 met 24% ten opzichte van 1981.

Situatie van het bankwezen

En dan zijn er de banken. De Grote Depressie van de jaren dertig begon niet met de beurscrash van 1929 maar met de ineenstorting van ons banksysteem daarna. Ook vandaag de dag zijn het niet de koude en koorts van de aandelenmarkt die het grootste economische gevaar zijn.. Het is de gevaarlijke toestand van onze banken.

Toen ik in maart 1979 audiobrief nr. 44 opnam, meldde ik dat de bolsjewieken hier in Amerika achter de banken aan gingen. De Bolsjewistische staatsgreep tegen hun voormalige Rockefeller-geallieerden was twee maanden eerder begonnen met de moord op Nelson Rockefeller; en tegen die tijd zouden bolsjewistische mollen gaan werken in het hele Rockefeller bankimperium. Zoals ik in audiobrief nr. 44 vermeldde, begonnen ze aan de top met de reus Chase Manhattan Bank. Als de Amerikaanse bolsjewieken Rockefeller bankmacht kunnen vernielen, is het Rockefeller kartel misschien wel ten dode opgeschreven!

Mijn vrienden, het proces dat ik voor het eerst openbaar maakte in audiobrief nr. 44 is nu ver gevorderd. In de eerste acht maanden van dit jaar hebben 27 banken in de Verenigde Staten gefaald. Vele anderen zijn aan het wankelen, en op 23 augustus werd aangekondigd dat vijf van Amerika's grootste banken in grote problemen zitten. Ze zitten diep in de "rode" vanwege het onvermogen om grote slechte leningen te innen. De vijf banken die die dag in het nieuws waren, zijn allen lid van de Rockefeller groep, en één van hen is niemand minder dan Chase Manhattan zelf.

Het probleem van de slechte leningen die nu de Rockefeller banken plagiaat is voorbestemd om steeds erger te worden, niet Beter. De laatste klap die de Rockefeller banken kan doen neerstorten is de berg slechte leningen aan het buitenland. Jaren geleden, toen het Rockefeller kartel hier geen rivaal in regeringsmacht had, werden deze leningen zonder zorgen verstrekt. Wanneer leningen slecht gingen, zorgden ze er altijd voor dat de Amerikaanse belastingbetaler hen via verschillende overheidsapparaten redde; maar nu is de situatie veranderd. Het Rockefeller kartel oefent niet langer voldoende macht uit over de hele Amerikaanse regering om zich op deze manier te redden. In plaats daarvan kunnen hun vijanden, de bolsjewieken hier, de Rockefeller-groep steeds meer blokkeren.

Deze nieuwe situatie is tot uiting gekomen in de Wereld Economische Conferentie van de Wereldbank en het Internationaal Monetair Fonds twee maanden geleden. Op de conferentie, die plaatsvond in Toronto, Canada, de Rockefeller en bolsjewistische facties tegen elkaar.. en, mijn vrienden, de bolsjewieken wonnen!

Hier is in principe wat er gebeurd: Rockefeller kartel bankiers zowel uit Amerika als uit het buitenland pleitte voor verhoogde quota voor het Internationaal Monetair Fonds.Dat wil zeggen, zij betoogden dat de Verenigde Staten en andere ontwikkelde landen moeten doneren tientallen miljarden dollars om verhoogde internationale leningen te dekken. De heer Rockefeller-woordvoerders hebben hun argumenten naar voren gebracht in termen van de behoeften van de derde wereldlanden, maar ze waren echt bezorgd over de mogelijke gevolgen voor hun eigen banken van slechte leningen aan de derde wereld. De verhoging van de IMF-quota van de deelnemende landen had hen uit de problemen kunnen helpen. Dat is wat de Rockefeller-groep probeerde te doen door de steun van de landen van de derde wereld zelf in te roepen. Maar de Amerikaanse bolsjewieken hebben het verpletterd!

In Toronto op 6 september verklaarde de entiteit Reagan:

"De Verenigde Staten kunnen zich niet veroorloven om de wereld te redden."

Wat hij bedoelde was dat de Amerikaanse bolsjewistische regering niet van plan was het Rockefeller kartel te redden en daarmee werden verhoogde IMF quota geweigerd.

Dus nu, mijn vrienden, hebben de bankbelangen van het Rockefeller kartel een onhoudbare situatie. Zij hebben grote bedragen aan leningen aan derdewereldlanden en veel daarvan wordt opeenhopen en komen te vervallen. In de loop van 1983 vervalt meer dan 500 miljard dollar aan deze leningen. Ongeveer 80% daarvan zou uiteindelijk door financieel lastige landen onbetaald naar de banken kunnen gaan. Dat zou samen een default van meer dan vierhonderd miljard dollar ($ 400.000.000.000) opleveren. Als de grote banken zelfs maar een fractie van dat ondenkbare bedrag verliezen, zal het een ramp betekenen voor het hele Amerikaanse banksysteem! Zeer snel zal de ineenstorting ook het hele internationale banksysteem overspoelen.

Als grote Amerikaanse banken instorten, zullen kredietlijnen naar de industrie worden afgesloten. Als men niet in staat is om de voortzetting van de activiteiten te financieren, zullen steeds meer bedrijven hun deuren sluiten, zal de werkloosheid champignons zijn en zal de depressie die we nu al ervaren veel erger worden. Het publiek zal roepen tot de regering om iets te doen.. en doen wat het wil! Er zal relatie van onze valuta (dat wil zeggen, meer inflatie in de diepten van depressie), en vroeg of laat de entiteit President Reagan of zijn opvolger zal verklaren een Nationale Economische Noodgeval.. schaduwen van FDR en 1933.

Er is een ironische parallel tussen dit alles en wat er een halve eeuw geleden gebeurde om de Grote Depressie te activeren. Begin jaren dertig werd de bank van New York, de “United States Bank of New York,” een particuliere bank, op de rand van mislukking gezet. De bank vroeg om hulp bij het Federal Reserve System, dat volgens haar charter de geldschieter van laatste redmiddel zou moeten zijn; maar de Federal Reserve weigerde haar hulp te verlenen. Het resultaat, dat voorspelbaar was, was het falen van de Amerikaanse Bank. Dat begon een kettingreactie als gevolg van gedeelde leningsovereenkomsten en andere factoren die die bank met vele anderen verbonden. Toen de Amerikaanse Bank faalde, sleepte ze anderen naar beneden, die nog anderen meesleepten. De progressieve ineenstorting van veel van Amerika’s banksysteem sleepte de hele Amerikaanse economie naar beneden in de Grote Depressie.. en dat alles vanwege de opzettelijke inactiviteit van het particuliere Federal Reserve System.

Vandaag vindt de parallel aan dit alles plaats op internationaal niveau. Dit keer is het niet slechts één bank, maar het hele Rockefeller banknetwerk dat afketst door slechte internationale leningen. De bankiers hebben dus om hulp gevraagd via de internationale analoge van het Federal Reserve System.. dat wil zeggen het IMF. Maar op de economische conferentie van Toronto heeft de zogenaamde Reagan-regering deze hulp verhinderd. Als gevolg daarvan gaat het hele netwerk van banken van Rockefeller op weg naar bijna een bepaalde ramp, en omdat de banden tussen banken die in de jaren dertig bestonden, vandaag weer bestaan, wordt het hele bankensysteem van Amerika en de wereld bedreigd!

De ironie, mijn vrienden, is gewoon dit: In de jaren dertig waren het de Rockefeller belangen die hielpen om het banksysteem in elkaar te laten storten door hun effectieve controle over het Federal Reserve System. Zo kregen ze de controle over het Amerikaanse bankieren nadat het opnieuw was opgebouwd, maar deze keer ligt de schoen aan de andere kant! Deze keer willen de Rockefeller bankiers zelf hulp en die worden geconfronteerd met een ramp omdat ze het niet hebben.

De Verenigde Staten leiden de wereld naar een nieuwe depressie die nog erger is dan die van de jaren dertig, maar er is een fundamenteel verschil tussen wat er 50 jaar geleden gebeurde en wat er nu gebeurt! Dat verschil heeft te maken met onze munt zelf.

In de jaren ’30 waren de tijden moeilijk, maar ons geld was tenminste nog stabiel en waardevol. Het was moeilijk om een dollar te verdienen, maar als je dat deed, kon je er veel mee kopen. Vandaag, in de jaren 80, is het anders. De dollar is niet langer stabiel; de waarde

ervan daalt voor onze ogen. Terwijl banen verdwijnen en de lonen worden beperkt, verliezen zelfs de dollars die we verdienen hun koopkracht. De Amerikaanse dollar wordt immers opzettelijk vernietigd. Het is dit proces van het verpesten van ons geld zelf dat leidt tot alle andere kettingreacties die ons in depressie storten. Dit is waar ik het over had in mijn boek uit 1973, The Conspiracy Against The Dollar. En de destructieve manipulatie met de Amerikaanse valuta gaat door en zelfs nu versnellen!

In afwachting van HR-7283 $100.00 Bill

Anderhalf jaar geleden in audiobrief nr. 63, onthulde ik dat er een plan werd gemaakt om af te zien van onze huidige $100,00 factuur. Het plan stond toen nog in de kinderschoenen. Sindsdien is het zich blijven ontwikkelen, ook al is de oorspronkelijke streefdatum eind 1981 niet gehaald.

Op de eerste dag van vorige maand, oktober 1982, begon de etappe te worden ingesteld voor actie in het Congres. Een congreslid van Pennsylvania, Richard Schulze, introduceerde een wetsvoorstel dat op maat is gemaakt aan de specificaties van het ministerie van Financiën. Het wetsvoorstel is aangewezen als HR-7283 en heeft de volgende langdradige titel:

Om te zorgen voor het pensioen van alle Verenigde Staten notities van de Denominatie van een honderd dollar ($100,00) en hun vervanging met nieuwe notities van dergelijke Denominatie.

Zoals de titel impliceert, belichaamt de huidige versie van het schema een merkbaar verschil met dat wat ik anderhalf jaar geleden heb gemeld. Oorspronkelijk was het plan om plotseling de $100,00 biljet helemaal te verwerpen. Nu is het plan om de huidige honderden weg te nemen, maar ze te vervangen door nieuwe honderden die er radicaal anders uitzien. Deze verfijning in tactiek maakt het plan een beetje anders, maar het zal nog steeds alle oorspronkelijke doelstellingen te bereiken.

Om te zien hoe weinig het plan echt veranderd is in het afgelopen anderhalf jaar, hoef je alleen maar naar de wet te kijken nu voor het Congres, HR-7283.

Het oorspronkelijke geheime plan vereiste dat de huidige $100,00 factuur worden verklaard illegale tender. Evenzo, subparagraaf (c) van het wetsvoorstel in het Congres zegt, citaat:

“Deze nota’s zijn niet langer wettig betaalmiddel op een door de secretaris vast te stellen datum.”

Het oorspronkelijke geheime plan riep op voor houders van $ 100.00 biljetten een korte turn-in periode voordat ze waardeloos werden, en nu HR-7283 zegt in subsectie (c), citaat:

“De secretaris voorziet in een periode van tien dagen gedurende welke houders van circulerende Verenigde Staten Notes van $100,00 te worden gepensioneerd dergelijke bankbiljetten voor nieuwe-issue notes mogen uitwisselen.”

Een belangrijk aspect van het oorspronkelijke geheime plan was dat iedereen die meer dan een bescheiden hoeveelheid honderden inleverde automatisch doelwitten van verdenking zou worden. Uw naam, adres en sociale zekerheidsnummer moesten worden onderzocht; en zeker genoeg, hier is wat HR-7283 nu zegt in subsectie (c), citaat:

“In ieder geval waarin een houder wisselt $100,00 biljetten in de waarde van $5.000,00 of meer, een record van de naam, adres, en de sociale zekerheid of federale werknemer identificatienummer wordt geregistreerd en doorgestuurd naar het ministerie van de Schatkist.”

Onderafdeling d) zegt dan dat deze informatie zal worden verstrekt, citaat:

“naar federale, staats- en lokale wetshandhavingsinstanties voor gebruik in strafrechtelijk onderzoek of vervolging.”

De excuses die hiervoor worden gegeven volgen nog steeds het geheime plan dat ik anderhalf jaar geleden openbaar maakte. In audiobrief nr. 63 meldde ik dat de $100,00 wetsvoorstel truc zou worden gerechtvaardigd als een aanval op misdaad en inflatie. Toen congreslid Schulze het wetsvoorstel introduceerde op 1 oktober, volgde hij het Treasury script naar de brief. In zijn opmerkingen die dag in het Congressional Record, Schulze zei:

“Het doel van dit wetsvoorstel is om rechtshandhavingsfunctionarissen te helpen bij de bestrijding van drugshandel en andere criminaliteit. Een nevenvoordeel zou zijn de vermindering van het volume van de dollars in de ondergrondse economie.”

Maar, vrienden, de ware doeleinden van het door de Schatkist geïnspireerde wetsvoorstel van 100 dollar zijn heel anders dan die welke worden beweerd. Het is eigenlijk een machtsspel dat deels op jou en mij gericht is en deels op de vijand van de bolsjewieken, het Rockefeller kartel! De excuses om misdaad en inflatie aan te pakken zijn slechts een middel om een einde te maken aan Amerika.

Om jezelf en je familie te beschermen in deze moeilijke tijden, heb ik uitgelegd wat je kunt doen in mijn boek, The Conspiracy Against The Dollar. Het is nog steeds goed advies vandaag. Het belangrijkste punt is dat u het grootste deel van uw activa in het buitenland in harde valuta’s, niet dollars; en ook moet u rekening houden met de valuta Hedge Funds in de Gemeenschappelijke Markt die u helpen om de inflatie te verslaan.

Mijn vrienden, ons geldsysteem wordt beschadigd en vernietigd. Het resultaat is een progressieve, onomkeerbare desintegratie van onze economie van een soort dat niet gebeurde in de jaren ’30. We glijden achteruit in de richting van de Duistere Tijden.

Eerlijk gezegd is stabiel geld essentieel voor de beschaving zelf. In primitieve culturen is er geen geld; alles wordt gedaan door ruilhandel. Dat werkt alleen voor heel eenvoudige samenlevingen. Het gestandaardiseerde wisselmiddel, “geld” genoemd, is essentieel om transacties flexibeler en gemakkelijker te maken. Het opent de weg voor individuen om zich meer te specialiseren volgens hun vaardigheden. Met specialisatie komt diversiteit, doorbraken, en vooruitgang van de beschaving zelf. Dat alles begint uit elkaar te vallen als geld een gemanipuleerde, instabiele, oneerlijke handelswaar wordt.

Het meest dramatische en onheilspellende teken dat het geld van een samenleving nutteloos wordt, is het verschijnen van ruilhandel. Het betekent dat de samenleving normale medium van de uitwisseling. geld.. werkt niet. Tegenwoordig verspreiden ruilhandelssystemen zich als een wild vuur door Amerika; en zoals het doet, is onze beschaving zelf aan het desintegreren. De hebzucht van onze heersers naar macht leidt ons nu naar een nieuwe Duistere Tijden.

Onderwerp 2.. Al enkele jaren is de nucleaire strategie van de Verenigde Staten een eerste-staking strategie. De top van militaire strategisten van het Pentagon bereiden zich actief voor op een nucleaire oorlog met Rusland, en zij zijn van plan dat Amerika eerst toeslaat.

Het was niet altijd zo; in feite is Amerika’s verschuiving naar een eerste stakingshouding een nieuwe ontwikkeling in de Amerikaanse geschiedenis. Dit is waar, ook al hebben de Amerikaanse leiders Amerika herhaaldelijk opzettelijk in oorlog gebracht. Het verschil is dat Amerika in het verleden altijd in oorlog werd gesleept door tenminste te lijken dat het eerst werd aangevallen. Daardoor kon de Amerikaanse publieke opinie zich verenigen achter de gewenste oorlog tegen de gekozen vijand. Deze aanpak is altijd noodzakelijk geweest omdat de meeste Amerikanen nooit een oorlog zouden steunen waarvan ze wisten dat het de schuld van Amerika was.

Amerika's opzettelijke betrokkenheid bij valse defensieve oorlogen begon al in 1898. Op 15 februari van dat jaar rustte het Amerikaanse slagschip Maine vreedzaam voor anker in de haven van Havana, Cuba. Plotseling werd het schip door een enorme explosie getroffen en het stortte in elkaar. Zo'n 260 Amerikaanse soldaten aan boord van het schip verloren hun leven. Tot de kreet van "Onthoud de Maine" Amerika ging naar de oorlog. Daarna werd overweldigend bewijs gevonden dat de Spanjaarden niet verantwoordelijk waren voor de Maine ramp; in plaats daarvan hadden Amerikaanse saboteurs de daad gedaan om de gewenste oorlog op gang te brengen. Maar tegen de tijd dat die feiten begonnen te verschijnen, waren de meeste Amerikanen niet oplettend. We waren gewoon te blij met onszelf dat we Spanje hebben verpletterd en plotseling een mondiale macht zijn geworden.

In 1941 verwenden de Amerikaanse leiders voor een nog grotere oorlog dan Amerika ooit had gevochten. De redenen hadden vooral te maken met Saoedi-Arabiëanse olie, zoals ik in het verleden al heb uitgelegd. De Rockefeller Standard Oil belangen waren buitengesloten uit de Perzische Golf door Britse boycot tactieken. Om dat probleem te verhelpen, had het Rockefeller kartel een bedreiging voor Groot-Brittannië in de vorm van Adolf Hitler helpen creëren.

In 1940 deed de dreiging zijn werk. De slag om Engeland was aan de gang en Churchill was eindelijk bereid om tot het akkoord te komen. Als de Verenigde Staten zouden ingrijpen en Hitler zouden stoppen, dan zou Amerika na de oorlog de Saoedische olie kunnen hebben.

Om de overeenkomst uit te voeren, moesten FDR en zijn Rockefeller sponsors Amerika in oorlog brengen. Maar de meeste Amerikanen wilden geen oorlog; de enige manier om ons van gedachten te veranderen was om te zorgen dat Amerika aangevallen werd. De Duitsers waren niet in staat dat te doen, maar Japan wel, en Japan, Duitsland en Italië waren onlosmakelijk verbonden door het tripartiet verdrag; dus als Japan zou kunnen worden gelokt om de Verenigde Staten aan te vallen, zouden we ook automatisch in oorlog zijn met Duitsland. Als bonus beloofde deze strategie ook grote nieuwe voordelen voor de Verenigde Staten in de Stille Oceaan zelf. De oplossing was natuurlijk Pearl Harbor.

Toen FDR het een "Dag van de Infamie" noemde, had hij gelijk. Roosevelt zelf en andere top Amerikaanse leiders waren schuldig aan hoogverraad voor hun rol bij het opzetten van de Pearl Harbor ramp. Ik heb hier in het verleden veel details over gegeven, waaronder de nummers 1, 14, 22 en 34. Net in de afgelopen maanden, vier decennia na het feit, zijn stukken van het verhaal begonnen te lekken en meer algemeen bekend geworden. Zo werd onlangs een boek uitgegeven door de Pulitzer Prize-winnende historicus John Toland getiteld "Infamy.. Pearl Harbor And Its Aftermath." In het boek documenteert hij het feit dat FDR en zijn top militaire leiders genoeg waarschuwing hadden voor de aanval, en toch werd er geen waarschuwing gegeven aan de troepen in Pearl Harbor! Waarom? Omdat FDR wilde dat de Japanse aanval zou slagen. Het opzettelijke offer van meer dan 2000 Amerikaanse soldaten was het juiste medicijn om de anti-oorlogshouding van Amerika te genezen. Tot de kreten van "Onthoud Pearl Harbor," gingen wij Amerikanen naar de oorlog om Saoedische olie te winnen voor het Rockefeller oliekartel!

De huidige heersers van de Verenigde Staten proberen Amerika weer in een grote oorlog te krijgen, maar deze keer durven ze niet toe te staan dat de vijand, Rusland, eerst toeslaat zoals in Pearl Harbor door Japan gedaan werd. Amerika's heersers in 1941 konden de luxe veroorloven om een groot deel van de marinemacht weg te gooien in de Pearl Harbor aanval. Er was geen kans dat Japan de Verenigde Staten kon verslaan met zijn enorme industriële macht, maar vandaag is het anders.

Vandaag is de luxe van de tijd voorbij. Als de wapens niet klaar zijn wanneer de oorlog begint, kunnen ze niet op tijd gebouwd worden om te helpen; en nog belangrijker, de beoogde vijand is vandaag de dag veel sterker militair dan de Verenigde Staten! De topstrategen van het Pentagon zijn dus eerste slaggericht. In elke militaire campagne heeft hij die de eerste slag slaat altijd het voordeel. Als de eerste klap ook een verrassing is, is het voordeel enorm vanwege alle factoren van militaire strategie, verrassing is de belangrijkste.

Slechts zes weken geleden op 17 september kwamen de Verenigde Staten binnen enkele uren na de eigenlijke start van een verrassings nucleaire aanval op Rusland. Het was het hoogtepunt van een opschieten oorlogsplan waarover ik voor het eerst begon te rapporteren afgelopen februari in audiobrief nr. 72. De strijd om dit oorlogsplan heeft dit jaar belangrijke krantenkoppen opgeleverd. Deze omvatten de Falklands Oorlog afgelopen voorjaar en het plotselinge gedwongen ontslag van staatssecretaris Alexander Haig in juni vorig jaar. Het plan leed herhaaldelijk tegenslagen en toch bleef het op schema. Het was pas in de laatste twee weken of zo dat het zogenaamde “PROJECT Z” oorlogsplan uiteindelijk te ver uit elkaar viel om verder te gaan. De kritische gebeurtenissen die dit tot stand brachten waren een beleidsverandering in het Rode China, Russische militaire actie in de ruimte en beperkte publieke blootstelling op het laatste moment. Ik heb dit een maand geleden in audiobrief nr. 79 beschreven.

De oorlogsplanners waren gefrustreerd, maar ze kwamen er bijna in. Na zo dichtbij te zijn gekomen, zijn ze ervan overtuigd dat ze zullen slagen bij de volgende poging, en dus hebben ze al een nieuw oorlogsplan aan de gang. In het kader van dit nieuwe plan zijn de voorbereidingen en crises voor het komende jaar gepland. Eind 1983 verwachten zij dan een nieuwe reeks van definitieve crises te beginnen die begin 1984 zelf tot een kernoorlog zullen leiden.

Het nieuwe oorlogsplan werd op 14 september, drie dagen voor het abortieve einde van “PROJECT Z” in gang gezet. Het Israëlische plan om de Libanese president Bashir Gemayel te vermoorden, dat ik de vorige maand openbaar had gemaakt, werd uitgevoerd. Dat was het excuus voor de Israëliërs om Beiroet binnen te vallen en snel een massamoord op Palestijnse burgervluchtelingen te regelen. De echte afbetaling van dit alles was de terugkeer van Amerikaanse mariniers naar Beiroet in het begin van een nieuwe en open-end inzet in Libanon.

In audiobrieven nrs. 78 en 79 meldde ik dat de mariniers daarheen gestuurd waren om de focus te krijgen van een groot incident. Dit zal gebeuren onder het gezamenlijke plan van het Bolsjewistische gecontroleerde Verenigde Staten Pentagon en de Israëlische Mossad. De Mossad moet zorgen dat een aantal mariniers gedood wordt in een incident dat de Arabieren de schuld zal geven. Dit zal gebruikt worden om de Amerikaanse publieke opinie te doen ontvlammen om ons te helpen om oorlog te voeren, inclusief uiteindelijk nucleaire oorlog. Het wordt een herhaling van de strategie die in 1898 met het slagschip Maine werd gebruikt.

Onze psychologische conditionering voor dit geplande incident is al aan de gang. Twee dagen geleden ontplofte er een autobom dicht bij een marinierpositie in het zuiden van Beiroet. Er waren geen ernstige verwondingen deze keer omdat er geen voorbestemde waren, maar de atmosfeer van gevaar voor onze lederen nek wordt gedramatiseerd. Tegelijkertijd begint de regering te praten over het sturen van meer mariniers, veel meer, misschien wel tot 5000; en degenen die al in Libanon zijn, gaan geleidelijk aan uit naar steeds gevaarlijkere dienstgebieden.

Dit alles werd in gang gezet ondanks de stompe Russische waarschuwingen. Dit werd bereikt door de Beiroet Massacre uit te voeren, maar het bloedbad had ook een gevaarlijk neveneffect in de vorm van wereldwijde veroordeling van Israël.

In de tweede helft van september werd de reactie op de Beiroet Massacre snel opgebouwd, vooral onder het publiek van Israël en Amerika. Binnen Israël zelf waren er manieren om de protesten te manoeuvreren en te voorkomen dat ze uit de hand liepen. Maar hier in de Verenigde Staten was het essentieel om de reactie op het bloedbad heel snel te verwijderen, anders had het de Bolsjewistische-Zionistische junta die de Amerikaanse en Israëlische militaire machine bestuurt, echt schade kunnen berokkenen. De mensen begonnen de blinde steun van Amerika voor Israëls militaire macht in twijfel te trekken.

Om de Beiroet Massacre uit Amerikaanse geesten te verdrijven, werd er amper twee weken later een tweede bloedbad gepleegd. Het was de Tylenol Massacre. Het spook van meer dan duizend rottende lichamen in veraf Beiroet werd snel vergeten in de schrik over die zeven doden in Chicago.

Voor de meeste Amerikanen, de Tylenol schrik net leeggemaakt al het andere. Het was een kwaadaardig meesterwerk van psychologische trucjes. De meesten van ons vinden het moeilijk om ons te identificeren met wat er in Beiroet is gebeurd, maar we kunnen ons zeker identificeren met een persoon die een hoofdpijnpil neemt. Het ene verhaal had te maken met veel buitenlandse mensen in verafgelegen land; het andere had te maken met wat werd geportretteerd als een bedreiging voor ieder van ons persoonlijk.

Zoals ik al in mijn inleiding heb gezegd, bleef het verhaal van Tylenol een maand lang op de voorpagina, tot oktober. Nu, eindelijk, begint er een nieuwe nadruk te worden gelegd op de tragedie van Beiroet in het nieuws. We horen over ooggetuigen van de slachting die de bewering van minister Sharon van Defensie tegenspreken dat de Israëli's de moord niet konden zien. Maar nu is het psychologische gevaar voor de Israëli's voorbij. Het is nu "oud nieuws" voor de meeste mensen. Wat er nu ook uitkomt, het zal bijna geen kans hebben om de lopende oorlogsplannen te verstoren.

De Reagan bolsjewieken en de beginzionisten kijken vooruit naar volgend jaar, maar daarmee heeft het Israëlische kabinet plotseling iets opgemerkt waardoor hun bloed koud wordt. Het is daar op de Hebreeuwse maankalender die Hebreeuwse letters gebruikt in plaats van getallen om het jaar aan te duiden. Voor het volgende Joodse Nieuwjaar, mijn vrienden, die letters spellen het woord "doem." De beginkabinet reageert op deze ontdekking alsof de vinger van God was verschenen en geschreven dat woord "doem" op de muur van de Knesset.En geen wonder, omdat ze bloed aan hun handen.

Het huidige Joodse Nieuwjaar begon met de Beiroet Massacre uitgevoerd onder het gezag van het begin kabinet, maar de militante zionisten in Israël reageren zoals ze altijd reageren wanneer geconfronteerd met ongewenste feiten. Ze overwegen nooit hun eigen manieren te veranderen, maar hun oplossing is, in hun eigen woorden, "nieuwe feiten te creëren." En zo proberen ze dat woord "doem" uit hun kalender te wissen. Op 22 oktober werd een resolutie aangenomen voor het begin kabinet om de aanwijzing van het volgende nieuwjaar te wijzigen door de letters te herschikken.

De Amerikaanse bolsjewieken en hun Israëlische zionistische bondgenoten beginnen een langdurig proces van recycling van hun oorlogsplannen voor een andere poging. Een factor in dit nieuwe proces is bolsjewistische intriges om oorlog te beginnen tussen India en Pakistan. In audiobrief nr. 78 meldde ik dat deze oorlog was gericht voor deze maand, november 1982, als "PROJECT Z" niet eerst geslaagd.

De sleutel tot oorlog tussen India en Pakistan is het omstreden gebied tussen hen van Kashmir. Kasjmir is sinds 1975 in relatieve stabiliteit bij elkaar gehouden door Sheik Mohammad Abdullah, bekend als de “Leeuw van Kashmir.” Maar ongeveer vijf maanden geleden kreeg Abdullah een reeks hartaanvallen. De hartaanvallen, mijn vrienden, waren niet natuurlijk. Eindelijk twee maanden geleden op 8 september bezweek hij aan een van deze aanvallen.

Abdullah’s verwijdering van de scène heeft geholpen om de podium te zetten voor de Indo-Pakistan oorlog waar ik in augustus voor waarschuwde, maar de Russen weten wat er gaande is en zij adviseren India’s leider, Indira Gandhi, om de situatie te ontmantelen. Als gevolg daarvan nodigde ze de Pakistaanse generaal Zia uit naar New Delhi voor gesprekken over verbetering van de betrekkingen. Zia kwam daar twee dagen geleden aan, ontmoette mevrouw Gandhi en liet een groep diplomaten verder praten. Of dit alles de oorlog zal voorkomen is een open vraag, maar het moet tenminste helpen de bolsjewistische intriges te vertragen.

Het proces van recycling voor een andere oorlog is een groot deel van het totale militaire beeld. Ten eerste hopen de Bolsjewistische Pentagon oorlogsplanners... hun geheime wapenreserves weer op te bouwen. Ik heb voor het eerst verslag gedaan van hun bestaan en rol in de geplande nucleaire oorlog in audiobrief nr. 73. Dit was de echte reden voor de Zuidelijke Hemisphere oorlog afgelopen lente, waarvan de Falklands Oorlog slechts het zichtbare deel was. Ik kan nu melden dat de door Bolsjewistische gecontroleerde geheime marinefaciliteiten niet vernietigd werden, ook al werden ze buiten werking gesteld. Er is nu een crashprogramma aan de gang om de schade te herstellen, zowel op het eiland South Georgia als op de twee Zuid-Zeelandse sites. Zoals ik in audiobrief nr. 74 vermeldde, ontsnapte een deel van de Bolsjewistische Stealth Navy helemaal aan de vijandelijkheden.

Een ander aspect van het recyclingproces van het Pentagon heeft te maken met Amerika’s nieuw ingezette geheime Stealth-vliegtuigen, genaamd “Phantom War Planes.” Deze moeten nog worden getest in de strijd, maar ze worden verondersteld in staat te zijn om Rusland succesvol aan te vallen; maar als gevolg van de plotselinge verandering in China’s beleid in begin september, is het cruciale lanceergebied van de provincie Sinkiang momenteel niet beschikbaar. Mocht het nog steeds niet beschikbaar zijn over een jaar, het Pentagon is vastbesloten om de volgende beste back-up site klaar te hebben om te gaan. Die back-up site, mijn vrienden, is niemand minder dan Kasjmir, het omstreden gebied tussen India en Pakistan. Het is veel minder dan de provincie Sinkiang, China, bijna twee keer zo ver weg van de Russische Cosmosferen, maar het is nog steeds Beter dan wat dan ook, dus wees niet verbaasd als Pakistan doorgaat en India aanvalt om Kashmir binnen te vallen in het komende jaar, gesprekken of geen gesprekken.

De Space Shuttle Missions

En dan is er de space shuttle. Zoals ik in eerdere tapes heb uitgelegd, is de ruimteshuttle de onmisbare sleutel tot de plannen van het Pentagon om ruimte te gebruiken voor de komende nucleaire oorlog. Alle 4 ruimte-shuttle missies tot nu toe waren militaire missies, beschreven als “testvluchten.” Nu is ruimteshuttle start nummer 5 op het punt te plaatsvinden, gepland voor 11 november, slechts een paar dagen over nu. Nu is het vermeende testschema opgebruikt.

Om de verschijningen te behouden, is er geen andere keuze dan nu te beginnen met het volgen met enkele lanceringen van burgerladingen. Dat is wat ruimteshuttle nummer 5 nu op het pad op Cape Canaveral zal doen. Voor het eerst zal er geen militaire lading in deze shuttle zijn. Daarom zullen we op deze vlucht waarschijnlijk zien wat er werkelijk gebeurt tijdens de missie.

Space shuttle nummer 5 zal ook een “eerste” zijn op andere manieren. De eerste vier vluchten gebruikten een skelet bemanning van slechts twee astronauten. Dit keer zijn er vier.. Allen, Brand, Overmyer, en Lanoir.. drie van wie zijn burgers.

Maar de belangrijkste “eerste” voor space shuttle nummer 5 zal er een zijn die totaal niet wordt vermoed door het publiek. Vrienden, dit is de eerste missie om één shuttle te gebruiken van begin tot eind.

De eerste vier missies gebruikten de twee-shuttle strategem die ik voor het eerst openbaar maakte in audiobrief nr. 62. Elke keer als we een shuttle zagen met de naam “Columbia” aan de zijkant opstijgen vanuit Florida. Eenmaal in een baan, het plan riepen de astronauten om hun militaire missie uit te voeren terwijl het publiek werd getoond vervalste ruimte films over de vlucht. Toen moest de tweemansploeg terug naar de aarde, niet aan boord van de shuttle zelf, maar aan boord van een tweemans re-entry capsule. De shuttle zelf, indien mogelijk, moest terugkeren naar de onbemande aarde, landing door computercontrole in West-Australië. Uiteindelijk, terug op Aarde, de twee astronauten stapten op een andere shuttle met de naam “Columbia” op de zijkant. Het werd op hoge snelheid gebracht en gleed vervolgens naar de aarde om het publiek te laten kijken. Maar deze keer zal het anders zijn. Dit keer is het een niet-militaire missie en zijn er vier astronauten, te veel om in een terugkeer capsule te passen. De shuttle die vertrekt vanuit Florida zal vijf dagen later in Californië moeten landen.

De NASA militaire shuttle managers geloven dat er geen problemen zullen zijn vanuit Rusland op deze vlucht. Het is puur niet-militaire, en deze shuttle is ongewapend, maar er is nog steeds een grote zorg. Dat is een probleem, vrienden, is dit: zullen de thermische tegels echt werken? Niemand weet het, want er is nog nooit een ruimteshuttle teruggekomen vanuit de baansnelheid. Alle vier de shuttles die we zagen ontploffen uit Florida zijn vernietigd in de ruimte door Russische ruimtewapens voordat ze terug konden keren naar de aarde, dus ruimte shuttle nummer 5 zal eigenlijk de eerste test van de tegels maken. NASA gelooft dat de tegels het houden. Als dat zo is, zal de landing op de luchtmachtbasis van Edwards op 16 november net zo zijn als de vier valse landingen die we tot nu toe hebben gezien. Als de tegels niet werken, kunnen vier astronauten met hun leven betalen voor de NASA bedrog tot nu toe. Na vier naar verluidt succesvolle landingen te hebben vervalst, zal NASA een manier vinden om het uit te leggen als space shuttle nummer 5 in een ramp zou eindigen, want over een jaar zal de space shuttles nodig zijn om zich opnieuw voor te bereiden op oorlog.

Onderwerp 3.. Op woensdag 27 oktober hield de man bekend als president Leonid Brezjnev een toespraak van groot belang in Moskou. De toespraak kwam op de hielen van een verrassingsconferentie van alle ministers van Buitenlandse Zaken van Warschau die vijf dagen eerder in Moskou bijeenkwamen. Het belang van de Brezjnev-speech werd op alle mogelijke manieren benadrukt. Brezjnev werd geflankeerd op het podium door zijn vijf oudere collega’s in het Politbureau, en zijn publiek van meer dan 500 bestond uit de hele bovenste korst van de reusachtige Sovjet-militaire vestiging. Allen waren topambtenaren van het ministerie van Defensie, alle Sovjet-marshals, de commandanten van alle Russische militaire diensten, alle regionale Sovjet-commandanten, de commandanten van de Sovjet-troepen in het buitenland, en de top-chelon van het directoraat Beleid van de strijdkrachten.

De toespraak van Brezjnev was in de eerste plaats gericht op het leger en het Russische technologische establishment dat hen ondersteunt, maar het was ook gericht aan het gehele Sovjetpubliek en werd in zijn geheel uitgezonden over de landelijke televisie.

In zijn toespraak beschuldigde Brezjnev de Verenigde Staten van pogingen om een nucleaire oorlog te voeren. Hij zei dat de Amerikaanse leiders hebben, citaat:

“...verhoogde de intensiteit van hun militaire voorbereidingen tot een ongekend niveau.”

Hij beschuldigde de zogenaamde Reagan regering van, en ik citeer nogmaals:

"...een agressief beleid dat de wereld in de vlammen van de nucleaire oorlog dreigt te duwen."

Mijn vrienden, regering en grote media-woordvoerders proberen ons Amerikanen altijd ertoe te brengen alle beschuldigingen van Russische leiders te weerleggen, maar die harde woorden van 27 oktober in Moskou waren niet alleen retoriek, verre van dat. Brezjnev verwees naar het nucleaire aanvalsplan van het Pentagon, dat zes weken geleden binnen enkele uren na de executie werd uitgevoerd!

Brezjnev verwees zelfs naar het superwapen aspect van de huidige oorlogsdreiging. Amerika's nieuwe Phantom Warplanes zijn ontworpen om Rusland's vermogen om een aanval af te weren met haar straalwapens teniet te doen. Brezjnev heeft de situatie beoordeeld in de woorden:

"De concurrentie in de militaire technologie is sterk toegenomen, vaak een fundamenteel nieuw karakter verwervend."

Hij spoorde de Russische technologen aan om de oplossingen voor de dreiging te vinden.

De toespraak van Brezjnev was zeer opmerkelijk voor de verandering van het beleid die het onthulde. Al 18 jaar lang wordt het beeld van Brezjnev geassocieerd met detente, maar in deze toespraak werd alles wat vrijwel verlaten was gedevalueerd. Afgezien van één korte verwijzing, werd er geen hoop gehouden om de detente te doen herleven met de Amerikaanse heersers. In plaats daarvan was de hele strekking van de toespraak dat het Russische volk zich militair moest voorbereiden op de komende dagen. Het was geen saber-rattling toespraak gericht op Amerika; het was een oproep tot wapens gericht aan zijn eigen volk.

Vrienden, het belang van deze belangrijke verandering in het beleid dat wij hebben gesteld, kan nauwelijks worden overschat. Het weerspiegelt twee zeer belangrijke ontwikkelingen.

Een van de ontwikkelingen die leidde tot de Brezjnev toespraak is de beoordeling van het Kremlin van de onvermijdelijkheid van nucleaire oorlog One. Zoals ik al eerder heb gemeld, kennen de nieuwe anti-bolsjewistische heersers van Rusland hun oude bolsjewistische vijanden maar al te goed. Na de bolsjewieken te hebben verdreven van de Russische controle, wordt het nieuwe Kremlin nu geconfronteerd met een bolsjewistisch bestuurd Amerikaans leger. De Russen zijn ervan overtuigd dat de bolsjewieken gewoon zullen blijven proberen om een nucleaire oorlog te beginnen totdat ze eindelijk slagen, en "PROJECT Z" was zo'n close call in september dat de Russen niet optimistisch zijn dat ze de volgende poging kunnen stoppen.

De tweede ontwikkeling die leidde tot de Brezjnev toespraak van 27 oktober is dat er een verandering van de wacht in het Kremlin is aan de gang. Het is geen machtsstrijd in de oude bolsjewistische zin van intriges en gevechten; in plaats daarvan is het een ordelijke opvolging onder een hechte groep mannen die ervan overtuigd zijn dat Rusland zich moet voorbereiden op actie, En ze willen nu profiteren van de slaap terwijl de bolsjewieken hier hergroeperen in de nasleep van de "PROJECT Z" mislukking in september.

Het Russische volk wordt voorbereid op het einde van het Brezjnev-tijdperk in de nabije toekomst. Voor het eerst zijn voorbereidingen aan de gang voor een Sovjetleider die zich vreedzaam en vrijwillig met eer terugtrekt. Het zal slechts een stapje verder gaan in het geleidelijke programma van het nieuwe Kremlin om de regels van het leven in Rusland te veranderen.

In één zin zal het zogenaamde Brezjnev pensioen slechts een ceremoniële fictie zijn; de echte Brezjnev stierf op 7 januari 1978 aan complicaties van de Russische griep. Ik heb zijn

handicap gemeld en vervangen door een ceremoniële “dubbele” in audiobrief nr. 30. Later, in audiobrief nr. 33, kon ik de datum van zijn dood melden. Sindsdien zijn er meerdere dubbelgangers ingezet om het Brezjnev beeld te behouden tot de tijd rijp was voor verandering. Die tijd, mijn vrienden, is nu gekomen.

Tijdens de interim sinds de dood van de echte Brezjnev, een opeenvolging van verschillende mannen hebben de controle van de top macht in Rusland. Eerst was er minister van Defensie Ustinov, leider van de Witte Duiven. Toen was het het hoofd van de Sovjet marine, admiraal Gorshkov. Vervolgens werd de macht gedeeld onder meerdere mannen, maar geen van deze mannen kon echt de schoenen van de overleden Brezjnev vullen, en de zoektocht naar effectiever leiderschap is voortgezet. Vrienden, die zoektocht is ten einde.

De nieuwe heerser van Rusland neemt nu al de macht over. Het kan nog enige tijd duren voordat zijn ware rol publiekelijk zichtbaar wordt, maar zijn stempel wordt al gedrukt op het Russische beleid. Hij was meer dan wie ook de architect van de schrikwekkende Brezjnev toespraak, zo genoemd, van 27 oktober. De nieuwe Russische topheerser heeft 15 jaar als hoofd van de Russische geheime dienst, de KGB, gewerkt. Toen hij in 1967 de leiding nam, was zijn taak de KGB te transformeren door alle bolsjewistische macht erover uit te roeien. Zijn succes in dit alles hielp de fase van de laatste omverwerping van de bolsjewieken van de Kremlin-macht in 1976 en 1977 te bepalen. Nu is hij gekozen om de topleider van de Sovjet-Unie te worden. De nieuwe leider van Rusland heet Yuri Andropov. Die naam is je misschien onbekend, maar ik verzoek je om er naar te kijken in het nieuws. Direct of indirect zullen we meer en meer van Andropov horen vanaf deze tijd.

Last Minute-overzicht

Nu is het tijd voor mijn Last Minute Samenvatting. In deze audiobrief heb ik geprobeerd om je wat perspectief te geven over de waarschijnlijke richting van gebeurtenissen in het komende jaar of zo.

De bolsjewieken hier hebben hun nucleaire oorlogsplan in september niet gelanceerd, dus nu recyclen ze voor een nieuwe poging in een jaar of zo. Ondertussen keren ze zich naar binnen om hun greep op Amerika zelf te versterken door middel van economische middelen. Tegelijkertijd maken ook de Russen gebruik van deze adempauze voor een verandering van de wacht in het Kremlin. Ze bereiden zich voor op actie met een nieuwe sterke leider aan het roer.

Hier in Amerika gaat de vernietiging van onze valuta door met de $100,00 rekening nu gericht op speciale aanval. Op deze economische weg wordt de beschaving van Amerika zelf ondermijnd. In de loop van generaties zijn wij Amerikanen gelokt om de zogenaamde “almachtige dollar” te aanbidden, dus we zijn onder de betovering gekomen van degenen die de dollar corrupt hebben gemaakt als een instrument van macht.

In de laatste analyse, de meest fundamentele oorzaak van onze verdieping van de economische crisis is iets wat onze Heer Jezus Christus probeerde ons te waarschuwen lang geleden. Hij zei dat we niet twee meesters kunnen dienen, zowel God als mammon..of we zullen de een liefhebben of we zullen ons aan de ander vastklampen. Vandaag de dag houdt Amerika als geheel vast aan mammon en vergeet God! Als dat niet verandert, mijn vrienden, zullen de komende eeuwen inderdaad donker zijn.

Tot volgende maand, als God het wil, is dit dr. Beter. Dank u, en moge God u allen zegenen.

• • •

Bronnen en redactionele noten

De tekst van de Engelstalige leeseditie komt uit het pdf-bestand Dr-Peter-Beter-AL.pdf van 1.024 pagina’s. De tachtig genummerde brieven zijn uit het bestand gehaald en verdeeld over twee delen van veertig. Losse inleidende essays en herhalingen van passages buiten de genummerde reeks zijn buiten deze editie gebleven.

Bij de controle van de Engelstalige editie is gekeken naar de volgorde van de brieven en de volledigheid van de aangeleverde tekst. Spatiëring is gelijkgetrokken en de hieronder vermelde correcties zijn verwerkt. Vergelijking met de opnamen, historisch feitenonderzoek en vaststelling van de publicatierechten vergen elk een afzonderlijk onderzoek.

In de Engelstalige leeseditie is een spelfout in het woord “Administration” hersteld in zowel brief 65 als brief 72.

Referentiearchief
https://www.peterdavidbeter.com/
Licentietekst zoals opgenomen in het archief
https://www.peterdavidbeter.com/docs/all/dballic.html

De licentietekst in het archief is gedateerd op 6 januari 1984. De tekst betreft ongewijzigde cassettekopieën onder bepaalde voorwaarden. De toestemming is beperkt tot de rechten van Audio Books, Inc. De belangen van de auteur worden afzonderlijk behandeld. Bij latere gedrukte, vertaalde of digitale edities moeten de publicatierechten per editie worden vastgesteld.